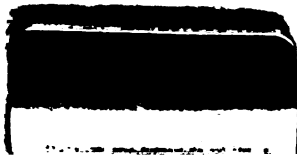

GENERAL LIBRARY - U.C. BERKELEY

8000540987

סדר

סליחות מכל השנה

כמנהג אשכנזי

פוגחות על פי

ר וואלף היידנהיים ז"ל

שהגיה על פי כתבי יד

נס

ביאור ותרגום אשכנזי

טאח

שלום בר"י כהן

ועם חוספות ביאור

מכ"ר וואלף היידנהיים ז"ל

רעדל היים

שנה תיקצ"ד לפק

R ö d e l k e i m

Druck und Verlag bei J. Lehrberger & Comp.

1833.

Digitized by Google

52758394

BM 675

S4 #4

1833

פאָרוואַרט דער פֿערלעגער. MAIN

זייערעך ר' שלום כהן זיך פֿערפֿלֿעסענען יתהרעם, דיח פֿון חונו פֿנגעקינדזשעט
 חיבערזעסלונג דער סליחה פֿלֿענענעט העט, זינד וויר ביח דעך פֿנקויל דער
 היידנהייטען כוזדוקערייח חונד דען ביבערלֿעגערז חין דען בעניטל חיינע קעסס
 במערן ספֿסלען פֿיר חונזער געגענווֿערטיגע חונטערנעהמען געקעממען, נפֿטויל, חין
 דען בעניטל חיינער פֿון ר' וואָלף היידנהיים זל קערריגירטען חונד היח חונד רח
 זייט ביאָר פֿערזעהענען סליחה געקעממען. דער זעליגע העסטע בערייט זייט
 מעהרערען יתהרען, חיינע סליחה זוכ דרוקע פֿערבערייטעט, ווקל ער זיך דער פֿלֿעסעטען
 חויגמבען דערזעלבען חונד נחמענטויל חיינע קעררעקטען מחנוקריפט בעדיענטע.
 דמרוך, חונד דורך זיינע טיעלע קענטניס דער העברקייטען ספרמלע וואָר ער זיך
 ספֿמערע, דיח חונריכטיגקייטען דען טעקסטען, דיח זיך זיך פֿערזויל דער זייטען
 חין דען חויגמבען, חייגעסזילען העסטען, נחמענטויל חין חיינער סליחה (חמסטערדמך
 מע"כ דטס פרופֿט) זוכ פֿערבעסערן. דינע סליחה, נעבסט דעך מעניגען, פֿכער
 פֿסט חומער העכסט וויכטיגען ביאָר, מחלען דיח גרונדלֿעג זוכ טעקסט חונד
 ביאָר, דינער חונזערער זייטען חויגמבע חויג.

רח ווק דיח קעררעקטור חין דער היידנהייטען סליחה פֿון ערהעבליכקייט וואָר,
 החבען וויר ען ספעט זיך ביאָר זייט דען וואָרטען „כן הגיע רח"כ" פֿכעלייגט,
 פֿלֿוין ביח חונבעדייסערדען קעררעקטורען, פֿמערדען וויר געגענווֿערטיגע בעמערקונג
 חין פֿיר פֿלֿעמל געניגענד.

דינע רייכונג דען טעקסטען מחלעט כונ, וויח ען זיך פֿון זעלבסט פֿערסטעהט,
 פֿון מחלעט ספעלען חיינע פֿמכזערונג דער חיבערזעסלונג חונד דען קעממענטור
 נחטהיג, חיינע פֿרבייט דיח, נעבען דער קעררעקלירן דען גמלען וואָרקי, חיינע
 טילשיגען בעל דקדוק ערפֿמערערטע, דען וויר חין דער פֿערזוכ דען הערדן זקווענטטיין
 חין פֿמקפֿורט, פֿמערדען. דינער יוגע מחן, זייט ען זיך פֿמגעזעגען זיין, דיח פֿמ
 געמחמעטע דעוויגע היידנהייט „לא יכל מתחת ידי דבר שאינו מתוקן" זוכ בעווקהרען.
 ער זייטעטע חונד ביח דינער חויגמבע, דיח ווענענטזילעטען דינעטע. זייט חונזיכט
 חונד געמחמק העט ער פֿיעלע טעלען דער חיבערזעסלונג חונד דען קעממענטור
 פֿערבעסערט, זוכ וויח חויך זייט זיינען גלֿעסען פֿערזעהען. דיח פֿמחמחמייטען, חונד
 דיח זווילען געזעגענע נחמעהונג דערזעלבען, פֿמערדען דיח חיבערזעסלונג חונד דען

קטווענטער פֿון דען סליחות: אדבה עוז, א אלהים אצקה, ליד צורי, ארום
בקום עלינו פֿון אות יוד חן, שבת הכסא, שערי שמים, תא שמע, ית ויח
ענדן, דיה עטיומאמגיסען ערלייטערונגען דער ניכט העברטיסען ווקרטער חין דען
סליחות, פֿערדמאקען וויר זיינער געסיקליכקייט חונד ספרמאקענטניס. —

ית ווייט פֿון דער קהררעקטהייט דינער סליחה חונד חונערן געווקהרוואמאנערן דחלו.
ווחו כון דמא מייסערע חונד דיה פֿונסטמאריגקייט דערזעלבען בעטריפֿלט, ית
גלויבען וויר חונערן העררען אבוקריבענטען ווייט מעהר געלייסטעט חלו פֿערספֿרעכען
לו חפֿכען, ווקוד סטעטו חונער גרונדוולן זיין ווירד. וויר זינד ווייט עכספֿערנט חונערן
לייסטונגען היער חיינע ולקברעדע האָסטען לו ווקלונג; ווק דיה טהמט ניכט ספֿריכט,
ית ווירד דמא ווקרט ניכט פֿיעל העלפֿען. —

חייט דינער חיבערזעטלונג דער סליחות ווקרטען דען מולע חונערע העברטיסען
געבעטע חין דיה אוסטערספֿרעכלע חיבערטמגען, חונד ומחייט פֿון חונד דער טלום;
סטיון לונד גמלען געליפֿערט ווקרטען. ומגע דחזעלכע חיהרען לוועק, דיה ערכומוג
חונערער גלויבענברידער, עררייכען!

רעדלהים רח אלול תקצ"ג לפֿק.

August 1833.

דיא פֿערלעגער.

המגיה אל הקורא.

הָרַם מְכַשׁוֹל, יִשָּׁר עֵקֶב, סָגִים לְהַסִּירָה
אִם צִלְחָתִי, לֹא בְמַלִּים עֲלֶיךָ אַחֲבִירָה,
כִּי פִעַל אֵל זֶה, הוּא־ שׁוֹבְנֵי יִשְׁעֵי.
אֲךְ אִם הוֹפִי תִמְצָא, אֲכֹן לֹא פִנִּיתִי,
זֶה חֶלֶק יְגִנוֹשׁ, הֵן בְּרָאָה שְׁגִיתִי;
שֵׁא נָא, הַקּוֹרֵא! כִּי חֲטָא הוּא, לֹא פִשְׁעֵי.

ל. ה. לאווענשטיין.

נאמען דער הערדען זוכער ריבענטען

הערד ברוך זאגנער ט"ז וואמן
 חיים פרידבערג
 טירקיהיים, לעהרער
 יאזעף זאלאמאן פרידבערגער
 יוזפא חיים פרידבערגער
 לעאפאלד היינריך דרייטעל

בעפערונגען

איזאק לעווענשטיין
 וואלף העללויץ
 זלמן דאלבערג
 מוה"ר יאקב ראיבנזאהן
 הערד יוסף לעווענשטיין
 לעפי זונדריים
 משה ראיבנזאהן
 ק. קאטצענשטיין
 שמעון ראובנזאהן

בעקעלהיים

אברהם מארום

גאד

י. פארטמאן

גודענסבערג

הרב מוה"ר מרדכי וועצלער

גייילענקירכען

הערד איזאק בענעדיקט קאהן
 דאָפּיר גרינעוואַלד
 היימאן קאהן
 ועלינגאן דאהל
 לעפי דאָפּיר יינגער

גרעבענשטיין

ישראל זאָסער

דאָרסטען

ב. איווענדראַטה

דעגינגען

לעפי האַכשטעטער

דיסעלדאָרף

אהרן היימאן
 אנשיל ג'ב
 בענדיט כ"ז
 גבריאל פאן פערלשטיין
 דוד הערדמאן
 האָרף
 הירש פאָליץ

אָאלען

הערד א. אַלסבערג

אָכערצעלל

זיסאן אָפּפּענהיים
 ליב העלם

אָאכען

א. מאיר
 ד. מאַרקס
 ד. הילץ
 נ. מאַרקס
 א. פֿיכרמאן

אָכערמאָשעל

אברהם שטערן
 אברהם לאַנדסבערגער
 זיסאן שטרױם

אָדענבאָד

הערדמאן פֿאַלק

אָסטוויילער

אחראַעל וויילער
 אהרן קאהן
 דוד קאהן
 ראַניעל וויילער, יוניקער
 ראַניעל קאַבלענץ
 זיסאן אַלבערט
 יאַקאָב קאַבלענץ
 יודאָם אַלבערט

אָיללינגען

זאָסיעל בעקאַרט

אָרשוואַנגען

יאַקאָב מייער

אָשאַפֿענבורג

מוה"ר גבריאל נייכורנער אב"ד גנלילות
 זשאַפֿענבורג

אָשענהויווען

הערד אלי גרינשטיין

בינגען

אברהם יאַקאָב סאָפּאַרט

הערר מייער לעפֿי
פֿ. בענעדריקט, קעניגז-בער געט
ריכט: עקוואזיהער

די יינריכט

זאלאמאן מייער
יוליוס מייער

מאראם מאריץ מייער
הערר מייער לעב ועלגיע וויטווע

הילרבורגהויווען

בערמאן זימאן, האָפּאָגענט
חיים זימאן

יאָקאָב זימאן

מאיר מיכאליס

לוי זימאן, האָפּאָגענט

היפּעלסהיים

יאָקאָב מאַרקוס

וואָלדראָרף

מהור"ר זעליגמאן ניטמאן

הערר זוסמאן ריזיהיימר

זימאן הערמאן

זימאן ד. עלסבאך

זעליג ליסנר

וואָרמס

25 ליב שעפּטל סופּר ס'ט

וואָרבורג

מהור"ר מאַנכע שטענ

ווייסוויילער

הערר איזאק קויפּמאן

ווייסענבורג

הרבּ מהור"ר זיסל ערלאַנגר

הערר יוסף פֿאַנק

נחנאל ט"פּ

שמואל ברוין

וויזענברון

מהור"ר זעליגמאן בער באַמבערגער

ווייצבורג

2 הערר אברהם הידש מאיר

איצק ווערנר

איצק גאָטטהאַלד

בער ב"כ יואל ז"ל

משה גאָלדשמידט

זאָמעל פֿראַנק

זאָרבריקען

פֿליפּס קאהן

הערר יונה כ"ץ

מאראם מטה בערניים

הערר ליב פֿראַנק

שמעון פֿראַנק

אייז אונגענאנטער

די ערדראָרף

יאָקאָב מאַרקוס

דרייסיגאַקקער

ליפּמאן אַרטענשטיין

האַלל

יאָזעף וויטמלסהלעפּער

האַרבורג

לעמלע בער הויסטאן

האַרוויילער

יאָקאָב זאלאמאן

מאַרקוס זאלאמאן

גאָטטפֿיער זאלאמאן

האַפּניסמר

איזאק ראָטהשילט

איזאק גאָטטהעלף

ישראל עפשטיין

סאָזעס ראָטהשילד

לעפֿי פֿאַלקענשטיין

האַנוי

אַברהאַם מאַראָן

ישראל בנימין

מהור"ר משה שוואַרצעשילד

האַלסערן

הערר איזאק ווייל

האַפּענשטאַרט

ה. שפיגעל

א. שפיגעל

הירערסדראָרף

אַנהאַם קאהן

היידינגספֿעלד

קאַפּל ליב קאהן

איצק ליב לעכענטהאַל

יאָזעף ראָזענהיים

פֿיים ראָמאן

היינסבערג

אַבראַהאַם שטערן

וואָלף ראפּאַעלס

3

2

מעץ

6 הערר מאָעם כידניגען

נידערהאָקסטאָרט

25 הירש פֿראַנק

נייקיר 5 ען חידערגרעסעלעט אחרק

12 ה. ליבסאָנאָהן

נייקיר 5 ען חיו נחשו

זאָמאָן לאָב

עדיגער

לעאָפּאלד קויפּמאָן

עהרענברייטענשטיין

זיסאָן מייער

עסען

6 וואָלף קויפּמאָן

עשענויא

מוה' ירוחם ליב לאַווענשטיין

פּאַלס

הערר הירש גרינעוואַלד

פּאַלס

י. ד. ברוך

פּאַרבאָד

דאָפּיד ליאָן

ליאָן ליאָן

פּראָקפּורט קאָ מיין

אהרן פּולדא

יאָהלוואָהן

לעאָפּאלד איזאָק כהן

הירש נידערהאָפּעהיים

כניסין נידערהאָפּעהיים

6 גומפל שפּיער

פּלאַניך

אברהם זיסאָן ביקאַרט

אַנועלס לאָב

לאַוואָר ביקאַרט

מאַרקוס זאַלאַמאָן

עליאַם וואָלף

פּעלקענשלייער

זנוויל זאַנדהיימר

פּרייסשמינדען

אַדאַלף לעוויוואָהן

פ. באָנאַם

י. גאַלדמאַן

זאָרלוי

הערר דאָפּיד ליפּסאָן

לוי לאַוואָר

ליפּסאָן רוף

פֿליפּס מייער

זיסמערן

דאָוויר ראָטהשילד

יאָקאָב זאַלאַמאָן ראָטהשילד

י. לעפּי, לעהרער

זענדענהאַרסט

5. וו. ראָטהשילד

מאַלייא

יאָקאָב כער

טרייער

הענליין העס

לאַנגענלאַנסהיים

יאָקאָב ראָזענפֿעלד

לויטערבורג

המ"ן ר' גומפר

הערר ליב איילער פּוֹט

משה ווייל, לעהרער

מאַיען

כעניאַמין בערמאַן

מאַרשע

יאָקאָב לעווענבערג

מייזענהיים

אַבראַהאַם מענדל

געטשליקען סאָמאָ איזוק נר"ו 2

זאַלאַמאָן אַראָן

מאַראַם יענטל אַלטשילער

מיינץ

הערר איזידאָר מייער

בער האַאָם

דאַניעל אָפּפענהיים

זאַטועל גאַלדשמידט

זאַטועל שלעסינגער

ישראל בלאַך

מאָזעס כהן

מאָזעס שמערן

מאַרקוס לעפּי

סיכל זעמאַן

ענגעש פֿאַן אילבערשהיים

הערר ז. וואלפערואהן
פ. וואלפערס, זעניקר
יאקאב לעוויזאהן
לאווא לעוויזאהן
יאנאס מייער
ריימאן

צוירלאפס
רוד שלכטערער
זוסמאן לעוואלד
צעלל

יאקאב אדלער
קאבלעניץ
ארנאלד ועלינגמאן
זאטעל מייער
יאזעף פֿרענקעל
יאנאס יאָנעד
מייער פֿיברמאן
עליאס דאהל
ראוכן אָהרווילר
ראַזאַעל הערמאן

קארלסרוה
חאָלף לעפֿי
קליינערדלינגען

6

היינריך ועלינגמאן
יאזעף קאפּטעל
מרכי הויסער
שמאאל וואָרף

6

קלעף
היינעמאן שיטץ
קרייצנאָד

איזאק היימאן
איזאק וואָלף
בנימין היימאן
בענרים היימאן
דאָניעל לעאָפּאָלד
הערץ וואָנג
הענלה שטרויס
זאלאָמאָן היימאן
יאקאב היירש
ישראל קעללער
לאַזאַר היימאן
ליב ביקאַרד

ליד בער, קמנטער
מאַרקוס מיכעלכאַן

הערר מאָזעס קעללער
מאָזעס וואלפֿואָהן
מאָזעס ועלינגמאן
מאָזעס שטערן
פֿעליקס היימאן
פֿערדינאַנד היימאן
שלמה שייער

ריספּאָר

נחן פֿריינד, רעזיסקוואַטהערר
רעדלהיים

אַכרהאַם לעהמאן
ברוך באַשוויטץ
יאָזעף היירש מאי
פֿייסט לאַנגענשוואַרץ

רעזעכעק

אייגנור דזענבערג

שוואַרצאָ

היימאן מייער

פֿייסט באַמאן

שוועפענהויען

איזאק זיעגעל

שטאַרטלענגוועלד

12

יאקאב פֿירדמאן

שטערבפּריץ

יאָזעף שטרויס

מאָזעס שוסטער

שלייסנינגען

לעפֿי סאיר

שליכטערן

אַכרהם שטיין

אַכרהם פֿרייס

אלי' זעליג

הירש פֿרייס

חיים היינעמאן

יאָזעף נייארהאָף

יזחמילאָ אליפֿעלד

ליב זעליג

ליוד היינעמאן

משה גבריאל אליפֿעלד

פֿהיליפּ פֿייט

שפּדענדלינגען
זימאן זאַלאָמאָן.

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג ברחמים. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא ברעתם תגמול אל הודיות לנו לומר ימדות שלש עשרה. וקר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לעניו מקדם. וכן

אל מלך יושב. ידוע שכבודו צ"ה נקרא אל, אלה, אלהים, מצד אילתו תקפו וזועפתו, כאלמר (במדבר פג כב) אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו; ונקרא מלך, מצד ממשלתו והכאת בראיו; והוא יושב על כסא, כסאות למשפט, כאמר (תילי' טו) ישבת לכסא שופט נדק; והוא בעל רחמים, ככתוב כי אל רחום ה' וכו'; ומתנהג ברחמים, ע"פ מדרש ילקוט (פרק ו) הקב"ה נקרא חסיד אומר (דמ"ג יב) כי חסיד אבי ראם ה' לא אטור לעולם, הוד קרא עמו חסיד (אמר (תילי' פו ב) אמר נפשי כי חסיד אני, אמר רא' כל מי שאומע קללתו וסיפק בידו למות ושותק נקרא חסיד, הוד שמע קללתו (משמעני בן גרא) ושותק וכו', והקב"ה מוחל למחליו אע"פ שיכולת בידו לנקום. זה אמר מתנהג ברחמים מוחל עונות עמו. — והנה האמנם מראה התנגדות צדקות האלה, כי התוקף והעוה היפך הרחמים, ועשות דין היפך למחילת עון, בכל זה הוא יתבדק משתף כל המדות האנה ומוסל עונות עמו; וכיכר הוא עשה? מעביר ראשון ראשון, משתף רחמים בדין, והוא ע"פ בגמרא (ר"ה דף יז) תנא דבי ר' ישמעאל היכא עבדי הקב"ה? מעביר ראשון ראשון וכך היא המדה וכו', ופרש"י עון שנראשונים הכלים לתתו בכף עולאים מעבירו ומוצו, ואם היו מוחלים על מחלה כיון שמסר אחד מהם יכריעו הזכיות וכו'. להפלאים (לחזקתים) כן היא הטעם הכבוה, ויגיד עליו רעו: וסליחה לפושעים. (ואמר כחילה בחזקתים זהם קלים מפשעים, והוא משתף עם אורח מצוה, כלומר שמוחה לגמרי; וסליחות נפשעים משתף עם אורח סלה או סלל, כלומר שפולל ועוצר עליהם ומעלים עין מהם.) בשר ורוח, כל נצר יש בו רוח קיים. לא ברעוהם תגמול, נמשך לנושאי האומר, לתוארי השם. (ומסדר התפלה סוף עבר מעוף נסתר לכוכב), וכאשר האומר, דהיינו הנקשה מתחיל: וזכר לנו היום וכו'; אל חורח לנו, גם זה ע"פ בגמרא (סו) א"ר יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו, מלמד שנתעטף הקב"ה וכו' והראש לו סדר תפלה ואמר לו, כל זמן שישראל קושרין לפני יעשו כסדר הזה ואני אמתק להם וכו'. א"ר יהודה ברית כרותה לי"ג מדות שאין תחרות דיקם, שאמר הנה אנכי כורת ברית וכו' זה שמתפללים: וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. לעניו, למשה

אל מלך יושב. הווא חזקטיגער! וואטרעגנט! דער דוח חוין דעקן טהרעכעדער ברהא: הערלעקייט ויטלעסט, הווארדיך רעגירסט, דוח זיכרען דיינען: עקוקן עברגיבסט, זיח חוון חוויגן בענייטיגסט; דער דוח נהויבט: עקוקן געגען זיכרעדער בייט, וויססטעהתערן עקסט פערן ליידיעסט, יעדעמן בעניעטעטען געשקפפע ווקהוטהתטען ערליגסט, הווארדער ברוחייט זיכט פארגייטסט; דוח, עקוטט! העסט חונו דרייחלעהן (מדות, גנרען טיטען) הווארלעטען גען זייהרט; עק געדעקע חונו הייטע דען דחבייח עריריכטעטען בוכר, ווח דוח ען דעק זיכטעטעטען (משנה) חייבט בעקחננט געחשט העסט; דען זק הייסט ען חוין דער חייגען

בתוב, וירד יי בעזן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבר יי על פניו ויקרא

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורחם רחם ואמת:
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה:
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו
כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה
אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קדאיך:

רכינו ע"ה. כמו שכתוב, שמת ל' מפסוק ה' עד י'. ויקרא בשם ה', לפי הכתב
הטעם (בשם נטפת' שהוא טעם מפסיק) הוראתו שהי' בעלמו קורא בשמו יתברך, וכן תרגומתי.
י יי, אני הוא קודם שיטעם אדם, אני הוא לאחר שיטעם אדם (נמרטל סס). ולפי
פירוט הגאונים המפרשים, השם הראשון טעם והשני טעם, כלומר השם (הנורא ב"ה)
הוא ההויה, כמלא תמיד על אופן אחד בלי שנוי ותמורה, כטעם אהיה אשר אהיה;
אל, תקיף ובעל יכולת, שיש ומכניג עולמו כרצונו: רחום, אהבת ה' וסמלתו על
ברואיו למרס מהפסידיס בתכלית מה שאפשר; חנון, שהוא חנן לנמצאות ונותן להם
השלמה יתירה על כל הטוב והמועיל; ארך אפים, כונס כעסו לעוברי רגונו ואינו
מוחר להפרע מהם שאל יעשו תשובה; ורב חסד, להשפיע טובה יתירה לרובינו אשר
עינו דורס אחס תמיד, ולשמרס מהרע הנכון להם מלך פגעי המערכה; ואמת, לקיים
הבטחתו לטובה, ואעפ"י שהיא על תנאי אינה קוזרת, ומזו נובעת המדה נוצר חסד
לאלפים, שמקיים אשר הבטיח לאבות לאלפי דור אחריהם; נושא עון, לשאליו בכל
לבו, ויעזוב דרך רעע; ועון הוא חטא נמוזר, ופשע, הכעשה במרד ובמעל, והוא קשה
מעון, וחטאה, כל מחשבה וכל מעשה באגנה; ונקמה, בפקודה אחת, כלומר לא יפקוד
לאיש עוט לענשו בפעם אחת ככל תגמוליו. — והוא סיפא דקרא לא ינקה, פירוט
לא ינקה לגמרי, והוא מלך מדת דיכו, כי אס פוקד עון אבות על בניס וכו'. (ובעל
מקדד תפלה זו מחיים במלת ונקה, לפי שהוא מוכיר אך י'ג מדות של חנינה.)
ואלה הן י'ג מדות שאנחנו כשענים עליהן בתפלתנו. רעע כי ה' ה' הן שתי מדות,
הראשון בבחינת מליאתו, כלומר שהוא כמלא, והשני בבחינת תמידתו וכלקו, ר"ל שהמליאות
האזת היא בלי סוף. וכנשא עון, ופשע, וחטאה, כל אחד מדה בפני עצמה, יען
כי הכמליאות איכנה שיה בכלק, כי החטא קל להיות נמחל מעון, ועון מפשע.

הילויגטן סריפט: „דער עוויגע זיס זיך חין חיינער ווהוקע הערכידער חוכר סטעלונטע זיך לנ
חיות: הין; חוכר דער הערר ספרתך זיינען כחוטטן חויו. — דיח גקטטליכע ערשייכונג לנקב
קפוילך חיחת פֿרמיכער חוכר ריך:

זו יי. דער הערר איזט איין אונפֿערֿאָנערֿליכעו עוויגעו חעווען, אַללֿ
מאַכטיג, אַללֿבאַרמֿהערֿציג, אַללֿגנאַדיג, אַללֿגנטימֿדיג, פֿאָן אונענדלֿיכֿר הולד
אונד טרױע, דער וײנע הולד רעם טויענדסטען געשלעכט אויפֿבעהאַלט; דער
מיסערֿהאַט, אַכפֿאַללֿ אונד זינע פֿערגיכט, אונד פֿאָן שטראַפֿע בעפֿרייעט.

פֿערגיכ חוכרע זינען חוכר פֿערגעחונגען, חוכר ניט חוכר לו דיינעק חייגעטחוטן חון. —
פֿערגיכ חוכר, פֿחטער! זייר העבען געזינדיגט; פֿערגייהע חוכר, קתניג! זייר העבען
געפֿערגעטט; דען רוח ביסט חוין תלגיטיגער, נחכילטופֿטלונגער גחטט, זיורפֿלון געטן
חולט, זיור דיך מנרעטען.

לִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סְלָה: יִי צַבְאוֹת עֲמֹנוּ מִשׁוֹב לְנוֹ אֱהִי
 יַעֲקֹב סְלָה: יִי צַבְאוֹת אֲשֶׁר־יָאֲדָם בּוֹטַח בְּךָ: יִי הוֹשִׁיעָה הַפְּלִיגָה יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְסִנְיָהּ.
 כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדֹנָי שְׂמֹעַ אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה
 וַעֲשֵׂה אֱלֹהִים תִּתְּתֵר לְמַעַן אֱהִי כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

אֲרוֹן עֹזְלָם אֲשֶׁר מָלְךְ. בְּטָרָם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
 לַעֲתָה נַעֲשׂוּהוּ בַּחֲפָצוֹ כֹּל. אֲזִי מָלְךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כַּלּוֹרֵת הַכֹּל. לְבָדוֹ יִמְלוֹךְ נִוְרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה. וְהוּא יְהִי בְּתַסְאָרָה:
 וְהוּא אַחַד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית. וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
 וְהוּא אֱלִי וְחִי גְאֻרִי. וְצוֹר חֲבָלֵי בַּעַת צָרָה:
 וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי. מִנֶּת פּוֹסֵי בְּיוֹם אִקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֲמַקִּיד רוּחִי. בְּעֵרַת אִישׁוֹן וְאַעִירָה:
 וְעַם רוּחִי גְוִירָתִי. יִי לִי וְלֹא אִירָא:

לִי הַיְשׁוּעָה. בֵּית עוֹזָן חַיִּים הַיּוֹלֵעַ, רִיזוֹן וְעִבְעוֹן (רַהֲעֵט) חוּיִל דִּיכְעַת סְחָקָק, סִלָּה. —
 דַּעַר עוֹזִיבַע לְכֹלֹת חַיִּים חַיִּים חוֹבֵן, חַיִּיכַע פֻּעוּטַע בּוֹרָג חַיִּים חוֹבֵן דַּעַר גְּבֻחְטַט יַעֲקֹב'ס, סִלָּה. —
 הַעֲרַר לְכֹלֹת! הֵיזֵן דַּעַת אַעֲנַסְעוֹן, דַּעַר חוּיִל דִּיךְ פֻּעֲרַטְרִיַעַט. — חַיִּיל, חָ עוֹזִיבַע! עַרַת
 הַחֲרַע חֹבֵב, חָ קְחִיבִי! חָסַן טַחְבַּע, דַּח ווִיר דִּיךְ חֲרַזְפֵּסוֹן. — דַּעַן נִיכְטַט חַיִּת פֻּעֲרַטְרִיַעוֹן חוּיִל
 חוֹסַרַע סוּבַעֲרַטְעוֹן וְחַסְעוֹן ווִיר חוֹבֵזוֹרַע גַּעֲבַעַטַע פֻּחַר דִּיר הַחֲרַעוֹן, וְחַסְדַּעֲרֵן חוּיִן לְפֻעֲרַזִיכְטַט חוּיִל
 רִיַיכַע גְּרַחְסַע בְּחַרְוֵהֲעֲרִיבִיקִיַיט. — הַעֲרַר, עַרְהַחֲרַע! הַעֲרַר, פֻּעֲרַזִיבִי! הַעֲרַר, פֻּעֲרַחֲרִיכַט!
 טַחֲוַע עַן בְּחַד חוֹבֵד חוֹבְגַעוִיַיט, רִיַיכַע כְּחַמְעַנו ווִוִילְעוֹן, חַיִּין גְּחַסְט! דַּעַן כְּחָךְ רִיַיכַעַת
 כְּחַמְעַן ווִירַד רִיַיכַע סַטְחַרְס חוֹבֵד רִיִּין פֻּחָק גַּעֲכַחְנַסַט.

אֲרוֹן עֹזְלָם. דַּעַר וועֹטְטַען הַעֲרַר חַחַס רַעְגִירַט, כַּעֲפָר דִּיחַ גַּעֲסַחְפֻּלַע עַכְטַסְחַחְדַּעוֹן:
 לָר לִיַיט, חָזֵן ווִין ווִוִילְעוֹן מֵאֹלַע חַיִּיבֵן דַּחִוּיִן רִיזֵן, וְחַחְרַד עַר קְחִיבִי גַעֲכַחְנַסַט. אַעֲן חַיִּיכַסַט וּדִךְ
 מֵאֹלַע חוּיִלְפֻחְטַט, ווִירַד עַר מְלִוּיִן רַעְבִירַעוֹן, דַּעַר מְגַעֲבַעַטַעַטַע. עַר וְחַחְרַד עַר חַיִּים, עַר
 ווִירַד ווִין חוּיִן הַעֲרַרְלִיכִיקִיַיט. חַיִּיכְלִיבֵן חַחַס עַר, קִיַיכַעוֹן לְוִיַיטַעוֹן גִּיבַח'ס, חַיִּיחַת לָר ווִיַיטַע
 לְוַסְטַעוֹלְעוֹן. עַר חַיִּים קַחְגַע חֲכַלְמַחְג, חָהַגַע עַרְטַע. זִיַין חַיִּים דִּיחַ אַחֲכַס חוֹבֵד דִּיחַ הַעֲרַרְחַחְפֻּלַעַט.
 עַר חַיִּים חַיִּין גְּחַסְט, חַיִּין עוֹזִיבַע וְעַבְדַּעֲרַד עַרְלִחְוֵנַעַר, חַיִּיכַעוֹן וְקַחְוַעַס פֻּעֵל: לָר לִיַיט דַּעַר
 כַּחְסַח. עַר חַיִּים חַיִּין פֻּחְרִיר, חַיִּיכַע לְפֻלְוַכְטַט, חַיִּיכַעוֹן קַעֲלֻכְעַע חַיִּיל, דַּחַן חַדַּח חוּיִן חֲרַזְפֵּסוֹן:
 ווִיַיכַעַר חַחְרַד עַמְסַפֻּחַעוֹלַע חַדַּח חַיִּיכַעוֹן גִּיַיכַסַט, וועֹן חַדַּח סִחְפֻּלַעַט, וועֹן חַדַּח עַרְחַחְכַּע: סִחְפֻּלַעַט
 חַיִּים חַיִּיכַעוֹן גִּיַיכַסַט חַדַּח חַיִּיכַעוֹן זִיַיכַח. דַּעַר הַעֲרַר טַעֲמַט חַיִּיר בֵּיחַח, חַיִּיר פֻּחְרִיר חַיִּיכַעוֹן

לך אֲדֹנָי הַצְדָקָה וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפָּנִים: מִה נִתְאַוְנוּ
 וּמִה נֶאֱמַר מִה נִדְרָבַר וּמִה נִצְטַדֵּק: נִחַפְּשָׁה דְרָבִינוּ
 וְנִחַקְדָּה וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ: כִּי יִמְיֶנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
 שָׁבִים: לֹא בַחֲסֵד וְלֹא בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדָלִים
 וּכְרָשִׁים דִּפְקָנוּ דְלַתֶיךָ: דְלַתֶיךָ דִּפְקָנוּ רַחוּם וְחַנּוּן.
 נָא אֵל תִּשׁוּבָנוּ רִיקָם מְלִפְנֶיךָ: מְלִפְנֶיךָ מְלִפְנֵינוּ
 רִיקָם אֵל תִּשׁוּבָנוּ כִּי אַתָּה שָׁמַע תִּפְלָה:

שָׁמַע תִּפְלָה. עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹאוּ כָּל בָּשָׂר
 לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ: (לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ.
 וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ): יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
 וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: נְבֹאֵה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו. נִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵרֶם
 רַגְלָיו: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִבְרָעָה. נִבְרָכָה לְפָנֶי יי עֵשָׂנוּ:
 בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה. חֲצֵרוֹתָיו בְּתִהְלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ

לך אדוני הצדקה, פסוק הוא (דכ"א ט ז). מה נתאונו, עפ"כ (איכה ג לט). מה
 נאמר וכו', (בראש' מד טו). נחפשה, (איכה ג נ). דפקנו דלחך, על דרך מליצה
 כעני הדופק על דלתי כדביים נהכנעה לבקש מתנת חנם, והיא השקידה על דלתי בית תפלה.
 שומע תפלה עד הנשמה לך וכו', כמה פסוקים שונים מלוקטים ממקראי קדש
 המלוכיים פה. והצוה לדעת ביאורם יעין במפרשי תנ"ך כל פסוק על מקומו, ואני
 לא באתי רק לפרש דברי הפייטנים מסגרי סליחות. — שומע, (תילי' ס"ה ג). יבאו,
 (עפ"כ יע"י סו כג). יבאו, (תילי' פו ט). נבואה, (שם קלב ז). באו נשתחוה, (שם

לך יי הצדקה. ביח דיר, הערר! חיוט גערעכטיגקייט, חונער גבער בעסחפונג.
 וואו בעקלונגען וויר חונז? וואו קננען וויר ספרעכען? וואו רעדען? וואו חיוט חונז רעכט
 לערטיגען? — חונטערואכען, גערפערטען וויר חונגען וואו חונדען, חונד קעהרען לוריקל דיר;
 דען ריינע רעכטע חיוט חוונגעסטרעקט, רייחגע לז עהספחגען. — ניכט חיוט טוגעד חונד
 טהחטען ערטיינען וויר פער דיר; וויח חראע חונד דיר פטיגע קחפפען וויר חן דיינע טהירע.
 יח, חן דיינע טהירע קחפפען וויר, חונד חראעהערליגע חונד חונדקריגער! חח חונז ניכט
 חונדערריכטעטע וואו לע לוריקקעהרען פחן דיר. ח קחגי; חח חונז ניכט לעער לוריקו,
 קעהרען פחן דיר, דען רוח ביסט יח חיון ערהערער דער געבעטע.

שומע תפלה. ערהערער דער געבעטע! לז דיר קחחט יעדע געסחפן. — יעדע געסחפן
 קחחט, דיר, הערר! תלובעטען. — פער דיר, הערר, חונער גחט! בייגען ויחד חן;
 קניע חנד פחונען יעדער, בריגען חונדריגען דיינעט עהרפחונען נחאטען. — יח קחחטען,
 ווערלען יד חיון פער דיר, הערר! חונד חונדריגען דיינעט נחאטען. — חח חונז חיינדעטען
 חן יינע ווחחונג, חונז חידערווערפען פער יינער פיסע טעאען. — קחחט! חח חונז
 חונדפחונען, חייקניען, חונז בייגען פער דען עוויגען, חונדערט טחפפער. — ליהעט חיון
 חיון יינע טהערע מיט דחמקלירער, חיון יינע פטהרעפע חיון חונגעוונג; חונדריגעט מיחת,
 חחעט

שמו: הנה פָּרְכוּ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי: הַעֲמִידים בְּבֵית
 יי בְּלֵילוֹת: שָׂאוּ יְדֵכֶם קִדָּשׁ וּבָרְכוּ אֶת יי: פָּרְכוּ יי
 מִלְּאָבְיוֹ וּבְרִי כַח עֲשֵׂי דָבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: פָּרְכוּ
 יי כָּל עַבְדָּאֵיו מִשְׁדַּחְתָּיו עֲשֵׂי רְצוֹנֹו: פָּרְכוּ יי כָּל מַעֲשֵׂיו
 בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמִשְׁלָתוֹ. בָּרְבִי גִפְשֵׁי אֶת יי: בָּרְבִי
 גִפְשֵׁי אֶת יי. וְכָל קָרְבֵי אֶת שְׁמִי קִדְשׁוֹ: יי אֱלֹהֵי גִדְלָתְךָ
 מָאֵד. הוֹד וְהָדָר לְכַשְׁתָּ: וְאַנְחָנוּ בְּבָרְךָ יְיָ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וְאַנְחָנוּ בָּרַב חֲסֵדְךָ נְבוֹא בֵיתְךָ.
 גִּשְׁתַּחֲוֶה אֶל הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ בִּירְאֶתְךָ: גִּשְׁתַּחֲוֶה אֶל
 הַיָּבֵל קִדְשֶׁךָ וְנוֹדְהָ אֶת שְׁמֶךָ. עַל חֲסֵדְךָ וְעַל אַמְתְּךָ.
 בִּי הַגִּדְלָתְךָ עַל כָּל שְׁמֶךָ אִמְרֶתְךָ: בִּי שֵׁם יי אֶקְרָא.
 הַבּוֹגְדֵל לְאֵהִינוּ: גָּדְלוֹ לִי אֶתִּי. וְנִרוּמָמָה שְׁמוֹ יִתְּרוֹ:
 רִוְמָמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַדְרַם רְגְלֵיו. קְדוֹשׁ הוּא:
 רִוְמָמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַר קִדְשׁוֹ. בִּי קְדוֹשׁ יי

נה (ח. באו שערך, (ק ד). הנה, שאו, (קל א ב). ברבו וכו', (קג כ עד סוף האומר).
 ברבי גפשי, (וקד א) ואנחנו נברך, (קטו יח). ואנחנו ברוב, (ה ק), והוסב עלי' לל"ר.
 נשואה, (קלח ב) והוסב עלי' לל"ר. כי שם, (דכ"ו ל ב). גדלו (תילי' ל ד). רוממו,

תבטע זינען נחשטן. — ווההאן! בענדרייעט דען העררן, חיחר, קעכטע דען העררן
 מללע! דיח חיחר נחלטיך חין זיינעט הויזע ווילעט. — ערהעבעט דיח התנדע גען הייליג
 סחוק, חונד בענדרייעט דען העררן. — בענדרייעט דען העררן, חיחר, זיינע ענגע! לטן
 קרעכט בעזעלט, זיין געהייס חזילנחיבען, דער ססיחע זיינע ווהרעטע לז געהערטען. —
 בענדרייעט דען העררן, חיחר, זיינע הערע מללע, זיינע דינער, מללע הרער זיינע
 מללעט! — בענדרייעט דען העררן, חיחר, זיינע געטעסע מללע! מן מללען קרעטען זיינע
 גטביט. זיינע זעלטע, בענדרייע דען העררן! — זיינע זעלטע, בענדרייע דען העררן!
 זיין מינערעט, זיינען הייליגען נחשטן. — הערר, זיין גתט! גתט ביסס דוח, קזיז
 דעסס ריך חין גתטן חונד מחיעסטעט. — זייר תבער ווהללען גתטען חבונ לטן יעלט ביו חין
 עזיגקייט, הללויה. — זייר בעטרעטען דיין חויר, לז ערזיכטיך חויר דינע גתטע גיטע
 זייר זינערעטען חונד חין חין גתטע עזרעטעט פער דינעטען הייליגען טעמעטען. — היגעטערעקט
 פער דינעטען הייליגען טעמעטען, דחנקען זייר דינעטען נחשטן פיר דינע גיטע, דינע טרייע;
 דען דוח חתט חיבער מללען דינעטען רהען דיין ווהרעט גתטע געמחטעט. — זען חיד דען עזיגען
 נחשטן חונד ערזיכט זיינען נחשטן העלפרייזען. — ערהעבעט דען העררן, חזכערן גתטעט,
 זערעט חיד חין פער זיינער טיטע טעמעטען; הייליג חחס ער. — ערהעבעט דען העררן, חזכערן
 גתטעט, מללעט חין חויר זינעטען הייליגען בערר, דען חוילעט פתס דגל חגריה

מחנה

אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל-
הארץ כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך. יזמרו
שמה סלה: זמרו אלהים זמרו. זמרו למלכנו זמרו:
כי מלך בל הארץ אלהים. זמרו משביל: גדול יי
ומהלל מאד בעיר אלהינו תר קדשו: גדול יי ומהלל
מאד. ולגדלתו אין חקר: כי גדול מעל שמים חסדך.
ועד שחקים אמתך: כי גדול אמתך ועושה נפלאות.
אתה אלהים לברך: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת
והניצח וההוד. כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה
וחמתנשא לכל לראש: מי לא יראה מלך הגוים. כי
לך יאתה. כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין
במוך: מאין במוך יי. גדול אמתך. וגדול שמך
בגבורה: לך זרוע עם גבורה. תעזיך תרום ימינך:
כי מי בשחק יערך ליי. ידמה ליי בבני אלים: אל

חסמו, (כ"ט ט). השתחוו, (כ"ז ט). כל הארץ, (ס"ז ד). ומרו עד משכיל,
(מ"ז וס). גדול, (מ"ג ז). גדול, (קמ"ה ג). כי גדול מעל (קח ה). כי גדול
אתה, (פ"י). לך יי הגדלה, (דכ"ח כט יא). מי לא, כי בכל, (ימ"י יז). מאין
במוך, (סג). לך זרוע, (תל"י פט יד). כי מי, (פט י). אל נערץ, (פט ט).

מונער גחטט. — בעטעט דען העררן מן חית הייזגען סווקקע! כעבעט, מוועט וועלס! פֿער
חיהטן. — מוועט בעטעט דיך מן, אָכזינגעט דיר, אָכזינגעט דיר, אָכזינגעט הייזעט
נאוועט, כלה. — אָכזינגעט גחטט, אָכזינגעט; אָכזינגעט חונערטן קחציג, אָכזינגעט.
דען גחטט חיוט מוועט וועטטן קחציג, אָכזינגעט חית אַעהרגעדיגט. — גרָחם חיוט
דער הערר חונד העלבעריהאט חין חונערטן גחטטעו טפֿהרט, זייזעטן הייזגען בערגע. —
גרָחם חיוט דער הערר חונד העלבעריהאט, חונדערטן חיוט זייזעט גרָחטע. — דען
העך חיבער מוועט הייזעטן רייכט דייזע גיטע, דייזע טרייע וק זויט דוח וווקען
געהען. — דען גרָחם ביסט דוח חונד ווחנדערטן קחציג, דוח מוועטן, גחטט! — הערר!
דיין חיוט דוח גרָחטע, דוח אָכזינגעט, דער רוחטן, דער זיעג חונד דוח אָכזינגעטן,
דיין מוועטן חית הייזעטן חונד חויל ערדען; דיין, הערר! חיוט דוח רייך, דוח חעברע
העררשעט חיבער מוועטן. — ווער פֿירכטעט דיך ניכט, קחציג מוועטן פֿוקער? דיר
געביהרט עז יח; חונטער מוועטן פֿוקער וויזען חגד חין מוועטן חיהרטן רייזען גיכט
עז דייזען גוויזעטן ניכט. — דיר גוויזעטן ניכט, הערר! גרָחם ביסט דוח, גרָחם דיין
נחוט דורך מוועטן. — דיין חיוט מרָט חונד טפֿפֿערקייט, זיגרייך דייזע חחט,
ערדחכען דייזע רעכטע. — ווער חין דען ופֿהערטן גוויזעטן דען העררן? חונטער
חייזעטן טפֿפֿטען ווער חיוט וויזע ער? — גחטט חיוט העלבערמכען חית גרָחטען
רָחט

נַעֲרֵץ בְּסוּד קְדוֹשִׁים • רַבָּה • וְנֹרָא עַל בְּלִיַּת־בְּיָוִי: יי
 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כְמוֹת־חֲסִין יְהִי • וְאַמוֹנְתָהּ סְבִיבֵיחֶיהָ:
 מִי כְמִכָּה בְּאֵלִים יי • מִי כְמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ • נֹרָא
 תְּהַלֵּת עֵשָׂה פְּלֵא: מִי אֵל כְּמוֹת־נוֹשָׂא עֵזוֹ וְעֵבֶר
 עַל פֶּשַׁע לְשֹׁאֲרֵית נִחְלָתוֹ • לֹא הֶחְזִיק לְעַד אִפּוֹ •
 כִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא: לְכוּ נִרְנְנָה לֵי • נִרְעֵה לְצוּר
 יִשְׁעֵנו: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹרָה • בְּזִמְרוֹת נִרְעֵה לוֹ:

חין דען עשרת ימי תשובה סתוטעט ומן דיוענ חיון.

צַדֵּק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסֵאָה • חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ סְנִיָּה:

לְךָ יוֹם אַף לְךָ לְיִלָּה • אַתָּה הִכִּינוֹת מְאוּר וְשָׁמוֹשׁ:
 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ • תִּבְלוּ וּמְלוֹאָה אַתָּה יְסוֹדָתָם:
 אַתָּה הַצִּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ • קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה
 יַצַּרְתָּם: אַתָּה רִצַּצְתָּ רְאשֵׁי לְוִיָּתָן • תִּתְּנֵנוּ מֵאֵכֶל
 לְעַם לְצִיִּים: אַתָּה פּוֹרַרְתָּ בְּעֵזְבֵי יָם • שִׁבְרַתָּ רְאשֵׁי

יא אהי צבאות (פט ט). מי כמכה, (שמו' טו"א). מי א, (מיכ' ז יח). לכו
 נרננ, (תילי' ז' א). נקדמ' (שס פסו' ז). צדק, (פט טו). לך יום, (עד טו). לך שמים
 (פט י). אתה הצבת וכו' עד נהרות איתן (עד יז יג טו).

תחסה דער הייליגען, עהרפֿורכטבֿהר תּוֹזֵנן, דוּח חוּט חיהוּ זינד. — עוויגער, גחטט
 זכאֿות! ווער חיוט וויח דוח פֿתּוֹן גחטטע:קרפֿלט, פֿתּוֹן ווההרהייט חווגעטען? —
 ווער גלייכעט דיר חוגטער מחכטען, ח הערר? ווער חיוט וויח דוח, פֿערהערזיכט
 חרד הייליגקייט, פֿורכטבֿהר חית וּלְכַבֵּע, ווחוכיערטחטטער? — ווער חיוט חיון גחטט
 וויח דוח, דער זיטרען פֿערהיכט, מיסעטחטטען חיכערהיהט דעק חיכערהעסטע זייכענ
 חיגענטהוּ? דער זייכען לָתֵרן ניכט חויל חימאער פֿהחלּוטען וּלְחַסֵּט, ווייל ער גערן
 גחֿרע חיכט. — חויל! וּלְחַסֵּט חונז דעק העררן ויזלען, פֿרָחֶהוּתקקען דעק חֿרט
 חוטרע הייג. — וּלְחַסֵּט חונז מיט דחנקלידערן פֿחֿר חיהן ערשייגען, חיהן לויט פֿרֿחֶה
 וּלְקַקֵּען בייח וּמִיטענספֿיען. —

(חין דען לעהן כוסטחגען סתוטעט ומן דיוענ חיון):

רעכט חונד בילויגקייט זינד דייכענ סהרתכענ סטיטען, גיטע חונד טרייע
 סטעהען פֿחֿר דייכען חנטויטן. —

דיין ווערק חיוט טחג, חונד נחכט דיין ווערק; דוח זעטלעסט זיכט חונד וּלְחַסֵּט
 חיון. — דיין חיוט דער היממען, דיין דוח ערדע; דוח גרינדעטעסט דוח וועלט חונד
 תּוֹזֵנָה, ווּזְנוּ יח פֿיִלּוֹט. — דוח סטעלּוֹסט דער ערדע גרמלען פֿעסט, דוח ערשפֿלעסט
 דירדע חונד פֿרֿחֶט. דוח לערשאטטערסט דוח קחפֿלע דער קרֿחֿקריִלּוֹע, גיבסט זיח
 נֶר קחוט דעק פֿתּוֹקע חין דער וויסטע. מיט דייכער קרֿחֿלּע לערשכּלּאֿסט דוח דיו
 חענד

תְּגִיגִים עַל הַמַּיִם: אַתָּה בְּקַעַף מַעֲיָן וְנַחֵל. אַתָּה
 הוֹבִשְׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ.
 וַיִּבְשַׁת יָדָיו וְצָרוּ: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי. וְרוּחַ כָּל־
 בָּשָׂר אִישׁ: אֲשֶׁר בִּידוֹ מְחַקְרֵי אָרֶץ. וְהַנְּעֻמוֹת הָרִים
 לוֹ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף שְׁלֶךְ. חוֹסֶה עַל עַמְּלֶךְ.
 הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף שֶׁעֲלֶךְ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 אַתָּאנוּ עַל שְׁמֶךָ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בְּעֵבֶר כְּבוֹד
 שְׁמֶךָ. כִּי אֲרַחֵם וְחֲנוּן שְׁמֶךָ: לְמַעַן שְׁמֶךָ יי וְסִלַּחַת
 לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא: כִּי לֹא עַל צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

פסוק עליה ביו עליך ויורד הויה חיינע פתיחה געמאנט.

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים. וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ
 אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם. וְלִישׁוּעָתְךָ
 אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא יי. מֶלֶךְ אֱהִב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם:

אשר לו, (נה ס). אשר בידו (איוב יב י). אשר בידו מחקרי (תילי' נה ד). —
 הנשמה לך, אתה כפפת אותה בלפט. חוסה על עמלך, על מעשה ידך, (עדה"כ
 איוב יג). הטוב לך, וכו' כי תמאס יגיע כפיך. אחאנו, עדה"כ (ירמ' ג כב). הכנו
 אתאנו לך כי אתה ה' אלהינו. יי עשה, (סס ידו). למען שמך וסלחת, (תילי'
 כה יא) והאסע עלי ללך. כי לא על צדקוננו, (דכאל ט' יח).

כי על רחמך וכו'. והראיה דרכי טובך למשה עכרך, כאשר בקש ארון הכניאים

שעור, לערסמעסטערסט דרוז הויסט דער מעערענז: חזקונע הייער. דרוז תפלאנטסט קוועלונט,
 תפלאנטסט כחלע; דרוז וקסעטט מחלטיגע סטרקמע פֿערויגען. — ויין חיות רחז שעער —
 עד סוף ע; דרוז טרסקענע ויינער הקדע ווערק. — חיון ויינער החט זינד הוֹזֵר לעבענדען
 זעלנע, חוט דער גייסט הוֹזֵר פֿלויטוילען ווענען. — דער ערדע טקטלע זינד חיון ויינער
 הקד, דער בערגע גיפפלען זינד ויין. — דיין חיות רחז זעלנע, דער קרפער דיין; ח
 טקע דרך דיינער הקדע פֿלויט. — דיח זענען חיות דיין, דער קרפער דיין ווערק;
 הערר! וויזלמחערע חונג, דיינע ווהמע וויזלען. — וויר קחמען לו דיר, (פֿערטרויענד)
 חויל דיינען כחמען; שערר! פֿערמחערע מיט חוט דיינען רחמע געמחט, סחוע ענ
 דיינע העררליכען כחמען וויזלען, דען הוֹזֵנדיגער חוט בְּמִרְחַמֵּיגער גקט חיות דיין
 כחמען. — דיינע כחמען וויזלען, ח הערר! פֿערליחה חונגע זינדען; ער חיות חונגענד־
 גרמס. — דען מלכ חית פֿערטרויען חויל חונגע טגענדען וקסען וויר חונגע געבעטע
 פֿער דיר הקרען, וקטערן לזענדיגטוילך חויל דיינע גרמסע בְּמִרְחַמֵּיגער גקט.

כי על רחמך. יי, חויל דיינע גרמסע בְּמִרְחַמֵּיגער רעכענען וויר, סטיפלען
 חוט חויל דיינע ווירע, תפלאנט חויל דיינע פֿערגעבונג, תמרען דיינע חיון. דרוז,
 הערר! וקסען יעחער חיון חוילע זיבענדע קטרג, דען דיח זינדען ווירען
 פֿסקו

נִקְדָּם • כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵנּוּ מִקֶּדָם: מִחֲרוֹן אַפָּךְ שׁוֹב
 בְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נִחְסָה וְנִתְלוֹנָן •
 כִּיֹּם וַיֵּרֶד יי בְּעֵנָן • תִּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵי וְחַמְּתָה אֲשָׁם:
 כִּיֹּם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם • תִּאֲזִין שְׁוֹעֵתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ
 מֵאָמַר • כִּיֹּם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי וְשֵׁם נְאֻמָּר:
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה יַעַל פָּנָיו וַיִּקְרָא

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאַמֶּת:
 נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵזוֹ וּפִשְׁעֵי וְחַטָּאָה וְנִקְהָה •
 וְסִלְחָתָה לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ
 כִּי חָטָאנוּ • מִחַלְלֵנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אָתָּה יי
 טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְבַל־קֹדְאִיךָ: ס"ז קד"ש

מֵהַנְּאֻמָּר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵהַנְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים:
 מֵהַנְּאֻמָּר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ מֵהַנְּדַבֵּר וּמֵהַנְּצַטְדֵּק: לְמַעַן שִׂמְךָ
 יי וְסִלְחָתָה לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִבְלַמְנוּ

פניך נקדם, עפה"כ (תילי' להב). נקדמה פכיו בתוך, ר' לכרא' לפניך. כהודעה לעניו, כהודיע לו דרכי תפל' ככ"ב. וחקשיב מנו מאמר, אמרי פינו ותחוכוכינו, או אפשר שמתוך על מאמ' ג' מדו'.

הערליג. וויר ערסייען עקר דיר בעטענר חודר פֿלעהענר, וויח דוח עו דעת: חנלשמיט היגסטען חיינסס בעקחננט געמאכט העסט. ח' חס חב עון דיינעס ברענענדען עקרן, וויח עו חין דיינעס געוועט: בלבע סטעהט; ניט חונ: חונטער רען סוט דיינער טייטיגע, וויח חס טנגע, חון דוח, הער! דיר חין חיינער ווקוקע הערמב ויסעסט; פֿערלייחע דוח מיסעטהעט, טויגע דוח סונר, וויח חס טנגע, חון דוח דיר לו חיהת היסטעלעסט; מערק חויל חונער פֿלעהען, פֿערייט חונער (ביסטענרעס) ווקרט, וויח חס טנגע, חון דוח, הער! דיינע נחמען פֿערקנידיגעסט, דח עו היס: דוח גקסטליבע ערסייננג עק חו חיהת פֿערמיכער, חונר ריך: „דער הערר חיס חין עוויגע חונלענר ערליכעס ווענען, חון חלטיג, חון חרמה הערליג „חונר חוןגתריג, חונגמיטהיג, עון חונענרליכער חוןר טרייע; דער ויינע חוןר דעס „טויענדסטען געסאלעט חויבעהאקט; דער מיסעטהעט, חבלחון חונר ויטרע פֿעריגיט, „חונר עון סטרעלע בעפרייעט.“ פֿעריגיב חונרע זיכרען חונר פֿערגעהונגען, חונר ניט חונר לו דיינען חויגענטהונט חון. — פֿעריגיב חונר, פֿעטער! חויר חובען גענידיגט; פֿערלייחע חונר, קחגי! חויר חובען געפֿרעלעט; דען דוח ביסט חויר חוןגיטיגער, פֿערלייחעטער גקסט, חונר חוירלעחון געגען חוןען, דוח דיר חנרעלען.

סח נאמר. וחון חוןען חויר דיר ונגען, טהרענער חין דען היימעל: חנהען? וחון דיר פֿרלעחונען, דער דוח חויבער דען ווקוקען ווקהגסט? — וחון חוןען חויר דיר ונגען, עוויגער, חונער גקסט? וחון רעדען? וחון חונר רעבטלעטריגען? — דיינע נחמען ווילען, הערר! פֿערלייחע חונרע ויכרען, דען ער חון חונענרליך גרמס. — חונער גקסט! חויר חנהען חונר חונרער פֿהטען, ערדחטען וועגען חונרער ויח

בְּעוֹזֵינוּ: אֵין לָנוּ פֶּה לְהַשִּׁיב וְלֹא מַצַּח לְהָרִים רֹאשׁ: כִּי עוֹזוֹתֵינוּ
 רָבוּ לְמַעַל הָרֹאשׁ וְאֲשַׁמְתֵנו גְּדֻלַּה עַד לְשָׁמַיִם: כִּי עוֹזוֹתֵינוּ רָבוּ
 מְלֻמְנוֹת וְחַטָּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסְפָּר: יְדַעְנוּ יְיָ רִשְׁעֵנו עוֹן אֲבוֹתֵינוּ
 כִּי חַטָּאתֵנו לָךְ: יְדַעְנוּ כִּי חַטָּאתֵנו וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בְּעַדְנוּ שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל
 יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה: יְדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 לְמַעַן שְׂמֵךְ: לֹא בְּחַטָּאתֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא בְּעוֹזוֹתֵינוּ תִּגְמַל עֲלֵינוּ:
 כִּי כִגְבוֹהַ שְׁמַיִם עַל הָאָרֶץ בֶּן הַגִּבּוֹר חִסְדְּךָ עֲלֵינוּ: כִּרְחַק מִזְרַח
 מִמַּצְרַיִם בֶּן תְּרוֹחִיק מִמָּנוּ אֵת פְּשָׁעֵינוּ: כִּרְחַם אָב עַל בָּנָיִם בֶּן
 תְּרַחֵם יְיָ עֲלֵינוּ: לֵי אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמְתִּים וְהִסְלִיחוֹת כִּי מָרְדְנוּ בוֹ:
 וְסַלַּחְתָּ לְעַמֶּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וְלִכְלֹל פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשָׁעוּ כָּךְ
 וְנִתְתָּם לְרַחֲמִים לְפָנָי שׁוֹבֵיהֶם וְרַחֲמוּם: וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשְׁמַיִם
 מִכוֹן שְׁבָרֶיךָ וְשִׁמְעֵת וְסַלַּחְתָּ: סֶלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה
 כַּגְּדֹל חִסְדְּךָ וְכִאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמַּצְרַיִם וְעַד הַנְּהַ: וְשֵׁם
 נְאֻמְרֵי יְיָ סַלַּחְתִּי כַּדְבָרְךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזוּזָה וְשִׁמְעַת פִּקַּח
 עֵינַי וְרָאָה שְׁמִמְתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׂמֵךְ עֲלֵיהָ כִּי לֹא עַל-

דען. — וזיר התבען קיינען (בערעדטען) זינד, חטטווקרטען לו קהנען, קיינע סטירנע,
 דמז הויפט עאפער לו העבען. — דען חונורע זינדען זינד הךך חיבער חונורע הויפט
 געשטיגען, חונד חונורע פולדען רייבען ביו גען היאמען. — דען חונורע זינדען זינד
 חאלנהולבר, חונורע פערגעהאנגען חיבערסטויגען יעדע נהאל. — הערר! זייר קענען
 חונורען פערפעלן, חונורע פהטער זינדע, דען דיר החבען וזיר געזינדען. — וזיר
 וויסען, דחם וזיר געזינדען החבען, חונד חונד ניחחונד בייחטטעהט. אהכטע חונד דיון
 גרחסער כחמע בייחטטעהן לור לייט דער נחטה. — וזיר וויסען, דחם וזיר קיינע
 טהחטען חויפלונזייען החבען; פערפחהרע מיט חונד מיט וזיר, דיינע כחמע
 חוילען. — בעהחנדלע חונד ניכט נחך חונורען זינדען, פערגינט חונד ניכט חונורע פער
 געהונגען. — זך הךך דער היאמען חיבער דער ערדע חויט, זך הךך זחם דיינע
 גתדע חיבער חונד וזירען. — זך ווייט דער חוסטן פחן דען וועטען חויט, ענט
 פערע פחן חונד חונורע. היסעטהחטען. — וזיר חוין פהטער זך זינדען קידער
 ערבחראם, ערבחראם, הערר! חונורע. — בייט עוויגען, חונורע גחטט, חויט
 ערבחראם חונד פערגעבונג, חבליך וזיר חיהת חבגעפחלונען זינד. — פערלייחע דיי
 נעט פחוקע וחז עז דיר געזינדען, זיינע היסעטהחטען, דוח עז געגען דיר בעחגען
 החט; זחם עז ערבחראם בייח זיינען בעזיענען פידען, דחם וזיר עז מיט סחונג
 בעהחנדען. — ערהחרע דוח חוין היאמען, דיינען וזירעטען, ערהחרע חונד פער
 לייחע. — זך פערלייחע דוח זינדע דיינע פחוקע נחך דער גרחסע דיינער חונד, זך
 וזיר דוח געגען דיונע פחוק נחזיכט החטטעט פחן מלכיס חויה ביו הירהער; דח
 היס עז, „חונד דער עוויגע ספרחך; זך פערלייחע, וזיר דוח געספרחלען החוט.“ —
 חוין גחטט! זיינע דיון חרה, חונד חרע, חפכע דיינע חויגען, חונד זינע חונורע
 זערסחורונגען חונד דוח סחרט, דוח נחך דיינען כחמען גענענען חויה זייר גחטט

צדקתנו אנתו מפילים תתנגינו לפניך כי על רחמיך הרבים:
 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיכה ועשה אל תאחר
 למענה אלהי כי שמך גקרא על עירך ועל עמך:

סליחות ליום ראשון.

אלהינו ואלהי אבותינו

א מוסד ע"ס א"ב.

אנשי אמונה אכרו. באים בכח מעשיהם: גבורים
 לעמד בפרץ. דוחים את הגזרות: היו לנו לחזקה.
 ולמחסה ביום זעם: זועבים אף בלחשם. חמה
 עוצרים בשועם: מרם קראוה עניתם. יודעים
 לעתה ולרצותה: באב רחמת למענם. לא
 השבות פניהם ריקם: מרוב עונינו אבדנום. נאספו
 מנו בחרטאינו: סעו חמה למנוחות. עזבו אותנו

אנשי אמונה אכרו, (הסליחה זו היא על סדר א"ב ותלי שיוח הכרת, לכן נאזכר
 נחם נאין לתן דמק) וענינם כתאוננת על אבדן הלדיקים הענינים על הדור בזכות
 מעשיהם ומתפללים עליו בעת זרה, ועתה אין לנו להשען אלא על אלהינו שבשמים, זה
 שמיים: שכנו אל יך וכו' בעת זרותינו, וכן אשר ד"ה ע"ה (תילי' יב ב) האישים
 ס' כי נגד חסיד וכו'. גבורים לעמוד בפרץ, העומדים בפרכות המזמה ולקומים נגד
 האויב שלא יכנס לעיר, עפ"כ (יחזקאל כבל) ואבקה מהם איש גרד גרד ועמוד בפרץ.
 זועבים אף, דוחים את האף בלשם תפלתם. (וועכים ל' דסייה פשו ימי כועכו, איוב
 יז א). לעתה כנ"ל, כמו העתידך בפרשת ואלה. ולרצותך, כנ"ל ולא לרצנה שהיא
 שרש: "רצין והא" "חירוף ויודף, (וכבר הקפיד עליו החכם רא"ס: "בפירוש
 סליחה שלו). סעו נכשו (ודך הפייטני' האלה להחמיד כ' השם בעבר הקל שלא כדיון).

אין פערסויען אויף חונדע טוגענדען סיטטען וויר חונדער הערן חין געבעטען פֿער
 דיר חוין, וקנדערן חין לזערויכט חוין דיינע גרחסע גנדרע. — הערר, ערהקערע!
 הערר, פערלוייהע! הערר, פערניט! טהוע עו בקור, לקערע ניכט; דיינעטוועגען,
 איין גחטס! דען נחך דיינעט נחמען ווירד דיינע סטחרים חונד דיון פֿלוק געפֿאנגט.
 אנשי אמונה אכרו. — יענע פֿרוחמען וקנגער ינד ניכט מעהר, דיח מיט מיהרער
 סחמטען קרפֿט אויפֿטרעטען, זיך העלדענמיטהיג פֿער דען ריט סטעלונטען, חונד יק
 דיח סטרעפֿערהקנגייסט ליריקדרהקנגען. יח דינטען חונד לור סוטלנוויער, לור
 ונעהר חק חונגליקסטנגע. דורך מיהר פֿלעגען געבעט בעסוויכטיגטען יח דען לקרן, טהחטען
 מייכהלוט דעטן גר מוע דורך מיהר פֿלעגען. דח ערהקרטעסט יח, עהע יח דך
 זכריעטן; יח פֿערסטמנדען לז בעטען חונד דך לז בענקלפֿטיגען; מיהרענטוועגען
 ערבחרמטעסט דח דך פֿסטערליך, יח זענעסט דח יח חולפֿעריכטעטער זחלע
 לזריקקעהרען. — נך! דורך חונדע וינדען העכען וויר יח פֿעלוקערען, דורך חונדע
 לערנעטנגען ויך יח חונד ענטריסטען וקדרען. דקך, יח זינד לור רוהע היימען
 קעהרט

לְאַנְחוֹת: פְּסוּ גִזְרֵי נְדָר. צַמְתוּ מְשִׁיבֵי חַמָּה: קָמִי
בַּפְּרָץ אֵין. רְאוּיִם לְרִצּוֹתֶךָ בְּעֵתָר (כ"ח אָפְסוּ):
שׁוּטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת. תְּרוּפָה לֹא מְצָאנוּ: שִׁכְנוּ אֵלֶיךָ
בְּבִשְׁת פְּגִינוּ. לְשַׁחֲרֶךָ אֲבָעַת צְרוּחֵינוּ: אֲמַלְךָ וְכוּ, וְעֵבֶר וְכוּ.

הַאֲדִינָה יְהִפְלֹחֵנוּ. הַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּגֵינוּ: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל
שְׁעֵתֵנוּ מִלִּבְנוּ וְאַלֵּהֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: יְיָ בִּפְקֹד תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ.
בִּפְקֹד נִעְרָךְ לָךְ וְנִצְפָּה: אֵלֶיךָ יְיָ שִׁמְעֵנוּ וּבִפְקֹד תִּפְלֹחֵנוּ תִּקְדְּמֶךָ:
תִּבְחַן תִּפְלֹחֵנוּ קְטָרֹת לְפָנֶיךָ מִשְׁלַחַת פְּפִינוּ מְנַחַת עָרֹב: עָרֹב
וּבִקְרָ וְצָהָרִים נְשִׁיחָה וְנִהְיָה. וְלִשְׁמַע קוֹלֵנוּ: קוֹלֵנוּ אֵל יְיָ נִקְרָא.
חֲנִינוּ וְלִשְׁמַע תִּפְלֹחֵנוּ: קוֹלֵנוּ אֵל יְיָ נִקְרָא. וְיַעֲנֵנוּ פֶהֶר קָדְשׁוֹ סִלָּה:

אלהינו ואלהי אבותינו

ב מיוחד ע"פ א"ב

אֲנָשֵׁי אֲמוּנָה עֲבָרוּ. מֵרוּב עוֹנֵינוּ נָבְרוּ: בְּאִים בְּכַח
מַעֲשִׂים. וּמַעֲבִירִים כְּבֹד בְּעָסִים: גְּבוּרִים לְעִמּוֹד

הבזה למנוחת, ע"פ הגמרא (ע"ף דף כ"ה) זכו לאבלים ולא לאבירים שזיהו למנוחה
ואט לאכסיה. צמרו, כדחקו וקוּמוּנו, לה"כ (איכה ג נג) לשמו זכור חיי. בעתה, נתכלס.
אנשי אמנ' עברו. (הסליס' זו היא בעלמ' הקודמת, אך בתוספת מלין ונשיוחי החרוה, והאוסיק
נרע מלכות אשך בראשונ', ואמר בְּעָסִים ששם העקרא בְּעָסִים שלא שידן בו ל' רני'). גברו, מרוב

קערהט, חוננו חיבערן ויסען זיה לו זייפלערן לזריקה. — דתחין זיהד דיה פֿערט
בעססערער, זיינגעלונקונגס (חיין גרבעט) יענע בעוהפֿלטיגער דעו זֿערט; זיה זיהד
זיטט מעהר, דיה זיד דען חזקניק ענטגעגען סטעלונטען, דיה פֿתויג וואָרען, זיד
זוך געבעטע זיינלונגעמען. — יעשלט סטרייעלען וויר דורך קאלע פֿיער ווירעט, פֿייע
דען זבער זיגפֿערס זינדערונג. בעשפֿאט קעארען וויר לו זיד לזיק, זיד, פֿ גפֿסט!
גלזרעלען לזר זיטט חונרער קפֿטח.

דאָזיגה. פֿערניק, הערד! חונער געבעט, מערן חויל חונרע פֿלעהעט סטיאמע. —
פֿערניק חונער זיטעט סרייען, חונער קחיג חונד גפֿסט! דען לו זיר בעטען זיר. —
הערד! ערהערע יעדען חזקען חונרע סטיאמע, יעדען חזקען פֿירדען זיר זיר
(חיין געבעט) חונד חזרדען. — לו זיר, הערד! פֿלעהען וויר, יעדען חזקען פֿירט
דערן זיר זיר חונער געבעט. — חזקע חונער געבעט, וויה זייבערווערק זיר געט
פֿלאָטן דען עמפֿהרהעבען חונרער חזקע, וויה זבעטפֿפֿער. — זענער, חזקע
זיר זיטטען קלוגען, יחזערען זיר, חונד ער ערהערט חונרע סטיאמע. — חונרע
סטיאמע רופֿט לו גפֿסט; זייה חונד גנזיג, ערהערע חונער געבעט. — חונרע
סטיאמע רופֿט לו גפֿסט, חונד ער ערהערט חונד פֿון זייען זיינען בערע, סלס.

ל"י הישועה (דיה חיבערזעלונג זייה זקבען).
אנשי אמנה עברו. דתחין, דורך חונרע סטיגעטען זיטען דתחין זיהד יענע
פֿרוּמען חזקער, דיה זיט חיהרער טהעטען קרפֿט אויפֿטרעטען, חונד דען
סחזעבערען קרן קאטערזעטען. וויה הערען פֿאָרטרען זיה זיגט אַטענט זיה, חונד
גלזרעלען

סליחות ליום ראשון

בַּחֲפָלָהּ • וּמִבְּקָשִׁים סְלִיחָה וּמְחִילָה: רְזוּחִים עֲבָרָה
 חָזַעַם • וְעוֹצְרִים אֶף וְנִגְףָה מֵעַם: הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה •
 וּמִכְבָּשִׁים אֶף וְחִמָּה: וְעוֹזְרִים בַּחֲפָלָהּ וּבַתְּחִנּוּן •
 וּמְרַצִּים פְּנֵי רַחוּם וְחַנּוּן: זוֹעֲקִים וּמְשִׁיבִים חֲרוֹן •
 וּמִכְפָּרִים חֲטָא וְעוֹן מוֹכְרוֹן: חָלוּ פְּנֵיךָ בְּכָל־צָרָה •
 וּבְטָלוּ רַעַה גְּזֵרָה: טָרַם קָרְאוּךָ נִעַנּוּ • כְּכֹד עֲלֶיךָ עַל־
 שְׂבָמָם נִתְּנוּ יוֹדְעִים תַּחֲנוּן חֲפָצָה • וְרַצִּים בְּכָל־מְאוֹדָם
 לְרִצּוֹתֶיךָ: בְּמִוֶּה טוֹבוֹרָה עֲשִׂירָה לְמַעַנָּם •
 וְהִרְאִיתָ לָנוּ רוֹב נְפִשִׁים בְּגִינָם: לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנָּם
 רַחֲמֹת • זְכוֹתָם עָלֵינוּ וְכָרְתָה: מְרוֹב עוֹגֵינוּ בְּלַעֲנוֹם •
 וּמַעֲצָם פִּשְׁעֵינוּ שְׂבָחָנוֹם: נַחֲנוּ בְּחִרְפָּה וְקִלּוֹן בְּזוּיִם •
 וְהֵם בְּמִשְׁכְּבוֹתָם בְּשָׁלוֹם נַחֲוִים: סָגְרוּ בְּמַרְגּוּעַ
 בְּצָרוֹר הַחַיִּים • וְאַנּוּ בְּגִלוֹת וּבְשִׁבֵי רַחֲוִים: עֲזָבוּנוּ
 בִּיתוּמִים וְאַיִן אָב • טָרוּפִים בְּחָרֵב וּבְרָעַב וְדָאֵב:

פונותינו ההלכים ונבדלי. ועודים, מתועדלי יקדיו להתפלל במקלות. כֹּבֵד עֲלֶיךָ, עוֹב
 תורה ומצות. בלענום, שסתנו אותם, עשה"כ (ספקוק א יג) ככלע כרשע לדיק ממנו.
 לקרץ, לכריתה, לה"כ (ירמ"י מו כ).

ערפֿלֿהֿנֿעֿטֿען נֿחֿבֿיֿטֿט חוֹרֵר לֿעֿרֿלֿיֿיֿהוּבֿגֿ. זִיח לֿעֿרֿסֿיֿיֿלֿטֿען גֿרִיֿת חוֹרֵר וּחוֹמָה, טַהֲמָה
 טֵען חִיֿיֿהֿמָהֿט דֵעֵת לֿחֿרֿנֿחֿוֹיֿבֿרֿוּךְ חוֹרֵר דֵעֵר זִיֿיֿלֿע חוֹטֵעֵרֵת פֿלֿוֹקֵע. זִיח דִיֿנֵטֵען חוֹרֵר
 לֵאֵר סוֹטֿלֿאֿוֹיֿעֵר, חוֹרֵר חוֹטֵעֵרֵרֵדִיקֵטֵען דֵען כֵרֵעֵנֵעֵדֵען לֿחֿרֿוֹ. זִיח הִיֿלֿטֵען לֿעֿרֿזֿוֹמָה
 לֿוֹבֵען לֵו גֵעֵבֵט חוֹרֵר לֿאֵנֵהֵען, חוֹרֵר בֵעֵנֿלֿפֿטֿיֿגֵטֵען דֵען בֿחֿרָהֿהֿעֿרֿלֿיֿגֵען חוֹרֵר
 גֿנֿחֿיֿדֿיֿגֵען; זִיח סֵרִיען חוֹרֵר לֿעֿרֿדֿרֿקֵטֵען דֵען כֵרֵעֵנֵעֵדֵען לֿחֿרֿוֹ, חוֹרֵר לֿעֿרֿזֿוֹמָהֿנֵעֵר
 וּיִסֵטֵען זִיח לֿעֿרֿזֿעֿהֿוּבֿגֿ חוֹרֵר זִיֿדֵע חוֹיֵר דֵעֵת גֵעֵדֿחֿטֿיֿיֿם. עֵהֵע זִיח דִיך נֿחֿך מֵנֵו
 רִיֿפֵען, וּחוֹרֵדֵען זִיח עֵרֵהֿמָרֵט, דֵען חִיֿהֵרֵע סוֹטֵעֵר טֵרֵג זִיין סוֹעֵרֵען יִתֿך (ר. ה.
 זִיח כֵעֵבֿחֿבֿטֵטֵען סֵטֵרֵעֵג דִיֿיֿע גֵעוֹעֵטֵע). זִיח לֿעֿרֿסֿמֿחֿרֵען, נֿחֿך דִיֿיֿעֵת וּזִיֿלֵען
 לֵו בֵעֵטֵען, זִיח וּחוֹמָטֵען מֵלֵע חִיֿהֵרֵע קֵרֿפֿלֵטֵע מֵו, דִיך לֵו כֵעֵסוֹיֿכֿטֿיֿגֵען. גֵמֵר לֵיֿעֵלֵע
 מֵחֵלֿטֿהֿמָטֵען עֵרֿלֿיֿיֿגֵטֵעט דוּח חוֹזֵג חִיֿהֵרֵעֵטוֹעֵגֵען, וּחוֹמָדֵעֵר טַהֲמָטֵט דוּח לֵיֿר חוֹזֵג,
 חִיֿהֵנֵען לֵו זִיֿעֵב; דִיֿיֿעֵט, חוֹרֵר חִיֿהֵרֵעֵטוֹעֵגֵען עֵרֿכֿמָרֵמָטֵט דוּח דִיך; דוּח גֵעֵרֿחֿוֹ
 טֵעטֵט חוֹזֵג חִיֿהֵרֵע לֿעֵרֿדִיֿנֵטֵע. — מֵך דוּך חוֹרֵר חוֹרֵר גֵרֿמָטֵען זִיֿרֵען הֵמֵבֵען וּזִיֿר זִיח
 לֿעֵרֿלֿיֿבֿטֵטֵען, דוּך חוֹרֵר סוֹעֵרֵען מִיֿסֵטֵעֵהֿמָטֵען זִיח חִין לֿעֵרֿגֵעֵטֵעֵנֵהִיֵט גֵעֵרֿבֿחֿלֵט.
 דֵךך, חוֹזֵג נוֹר דֵעֵקֵט סֵמֵךך חוֹרֵר מֵטֵדֵע, זִיח מֵבֵעֵר רוֹהֵען חִין פֿרִידֵען חוֹיֿל חִיֿהֵו
 דֵען וְנֵעֵרֵסֵטֵטֵען; זִיח, זִיחֵלֵט חִיֿיֿגֵעֵבֵאֵדֵען חִיֵת בִיֿדֵעל דֵען עוֹיֿגֵען (עֵבֵטֵען,
 וּזִיֿר מֵבֵעֵר חִין עֵלֵעֵד חוֹרֵר גֵעֵמֵהֵגֵעֵטֵטֵען חִיֵקֵעטֵטֵען. זִיח זִיֿסֵען חוֹזֵג לֵזִיֿקֵק
 לֿעֵרֿזֿוֹמָהֿ, לֿעֵרֿמָרֵטֵען, דֵעֵת סוֹעֵרֵטֵען, דֵעֵת חוֹבֵעֵר חוֹרֵר דֵעֵת סֵמֵפֿלֿן פֿרִיֿוֹגֵעֵבֵטֵען. —
 תֿהִיֵן

פסו מלשיבי חרונך. נאספו עושי רצונך: צמתו גודרי
 פרץ. לבן נתנו לקרץ: קמי בפרץ אין. וטבענו
 בטיט היון ונהי כאין: רעתנו עשתה כל־אלה.
 לבן נמנענו משוב מלא: שבנו אליך בבשת פנים.
 ודרשנוך יחר אבות ובנים: תחון עלינו ואל תשחיתנו.
 כי אנחנו החמר ואתה יוצרנו: אל מלך יושב עד לכל קוראך.

בקרואנו עננו אלהי צדקנו. בצר הרחבת לנו. חננו ושמע
 תפלתנו: שמעה תפלתנו יי. ושועתנו האזינה. אל דמעתנו
 אל תחרש: אדני שמעה בקולנו. תהינה אזינה קשבות לקול
 תחנונינו: שמעה יי צדק הקשיבה רנתינו האזינה תפלתנו
 בלא שפתי מרמה. שמע קולנו יי אלוהינו. וקבל ברחמים
 ובכרצון את תפלתנו: שמע קול תחנונינו בשוענו אליך. בנשואנו
 ידינו אל דביר קדשך: שמע יי וחננו יי היה עור לנו: שמע יי
 קולנו נקרא וחננו ועננו: לוי הישועה וכו' עד על עירך ועל עמך.

תבא

דמהין וינד דיה בעזחכפטיגער דיינעו לחדנו, חונו ענטריססען דיה פֿהולפיהרער דיינעו
 ווילזענן, (חית גרמבע) חייגעלונקט דיה ספרען, לערבעססערער, דההער ווערדען
 וויר דעט פֿערדערבען הינגעגעבען. — ויה וינד ניכט מעהר, דיה ויך חיינסט דעט
 חונגליק ענטגעגען סטעממעטען, דח פֿערזויקען וויר חית טיעסטען סוףממעט, חונד
 ווערדען לו ניכטע. — חונזער כחזיים פֿערחורזכטע מללזע דיועג, דההער וינד וויר
 דעט וועהרהחלס גוטען ענטלמגען. — בעסטמט קעהרען וויר לו דיר לוריק, וועטען
 דיק חו, פֿחטער וויס קיטערן פֿערחוינט: ח ויח חונז גנחריג, חס חונז ניכט פֿערט
 דערבען, דען וויר וינד יח דער טהקון, חונד דוח חונזער בילדער.

בקרואנו. רופען וויר דיק חו, ערהקער חונז, גחטט דער גערעכטיגקייט! ספֿלעע
 חונז רויט חו דער ענגניס, זייח חונז גנחריג, ערהקער חונזער געבעט. — הער!
 ערהקער חונזער געבעט, פֿערניט חונזער פֿלעהען, חונד סוויגע ניכט לו חונזערן
 סהקעטען. — הער! ערהקער חונזער סטיממע, חס דיין קהר חוילפאערקחט זיין
 כייח חונזערן לויטען פֿלעהען. — ערהקער, עויגער! דיה גערעכטיגקייט, מערק
 חויל חונזערן חקבענונג, פֿערניט חונזער בעטען וויס יופפען קהנע פֿלחם. — חקער
 חונזער סטיממע, הער, חונזער גחטט; כית חונזער געבעט וויס גנחער חונד כחראו
 הערליגקייט חויל. — ערהקער חונזער פֿלעהעג סטיממע, ווען וויר לויט לו דיר רופען,
 חונזער חקער עמסקר העבען לונט טעמפעל דיינער הייליגקייט. — הער! ערהקער
 חונד זייח חונז גנחריג, ויח חונזער כייחסטמנד, הער! — ערהקער הער! חונזער
 רופערע סטיממע, ויח חונז גנחריג חונד ווילפֿהרע חונז.

מלהיט ואלהי מבוחט

ג מוסד ע"פ חשדק כסל וסמ"ח שלמה הלוי.

תָּבֵא לִפְנֵיךָ שׁוֹעַת חֲנוּן. תְּהִי גַא אֲזַנְךָ קֹשֶׁבֶת
וְחֲנוּן. שִׁמְעָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנּוֹן. שֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל
וּמַעֲלִים מִרְנוֹן: רֹאשׁ לְהָרִים גְּבֻלְמֵנו בְּשָׁנוּ. רִיחַ
גִּרְדָנוּ כִּי הִבְאֵשָׁנוּ. קִלְקַלְנוּ יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת שִׁבְשָׁנוּ.
קָרַקַע פָּגִינוּ בְּבֵן כְּבָשָׁנוּ. צַד וּמְצוֹק מְכַלְצַד. צֹאן
גִּדְחָה מֵאֵין מְצַד. פָּנָה לְיָמִין וַיִּגֹד מֵעֶצֶד. פֶּחַד
מִשְׁמָאֵל וְצִד הַצֵּד: עֵינֶיךָ רֹאאוֹת תְּהִיינָה פְּקוּחוֹת.
עֵנִי וְעֵנִי צְרוּרֵי הַמְּתוּחוֹת. סֶפֶד לְרָנָה וּלְרִצּוֹי
הַתּוֹכְחוֹת. סְבוֹת וְהַפּוֹךְ בְּדַרְכֶיךָ הַגְּבוּחוֹת: גִּתְנוּ
בְּעֵינֵינוּ לְשִׁבִי וּלְבָזָה. גִּתְנוּ מְלָכֵינוּ כְּהִינֵנו לְבוֹזָה.
מֵרוֹם גְּבֻרֹת וְאַהֲבָה עֲזֵה. מִגִּרְתָּ לְאַרְצָ לְשִׁמָּה
וּלְעוֹזָה

תבוא לפניך שועת חנון, לעקת התפוכים. רנון, רננת המתפללים. שר מישרים, עד"כ (תילי' י' ז) עיניך תחזינה מישרים. ומעלים מרטון, מעלים אונט משמע לשון כדע וקסרות (רטון, ל' גמרא, והוא הוצעת קול רע). ריח גרדנו, מלה"כ (שה"ש א' יב) כרדי נתון ריחו, ולמד בבאבא סת ריחו (עפ"כ שמו"ה כ"א), והוא אכידת שם טוב. וחורוח שבשנו, סינו טעמים פנים בתורה של כהלכה. כבשנו, לשון גמרא כובש פנים בקרקע מתוך בזה. מצד, כלי מלחה, מקום כניסת העדר. מעצד, כלי ברזל קר שמליקין בו העין. ואמר: לא ידענו אנה נפסק? אם לשיין, אם וכרות הברזל, אם לשמאל, אם פחד האויב שלד נפשו לקסת. המצורחות, הנמשכות לאורך ימים. ספד לרנה וכו', תסוכנ ותהפך המספד לרנה, והתוכחו' לרנון. בגרחה, השפלת, כמו וכסא לארץ עגרת (תילי' פט מה).

תבוא לפניך. חונער פלעהענדליכע געבעט קחאמע פאר דיר, נייעג מיהת חיין חוילטערקוואמע קאר; הקרע ריח גערעכטען קוהנטן, פערניט חונערן וקבענעקע, ק דוח, דער דוח דחו רעכטליכע סויעסט, חמד בקווען ויאמאד כילט הנהקרעסט. — וויר פקחען חוט, חונער הויפט עמפאר לו העבען, דח וויר פעררובט געווארדען, דחו רעכט פערקערט, דחו געווען פערדרעהט העכען, בעסחאט וענקען וויר דחאער דען בליק לור פרדע. — קחסה חמד בערדקגניס פון אלען וייטען, חיינע לער סטרייטע העערדע קחנע חידע; ווערען וויר חוט רעכט, פניידעט דחו חיינע; ליכה — קחסיגט חונו רעו נחלסטאלער יתד. חקע דין קלעהענע: חויגע חויל חונ סויפן, חויל חונער עלט, חונער חיואערקוואערדען וידען. פעררוקחונע, כח דייכער ווידען ווינע, ריח קוהנע חין פריידעקעחעק, לור חויווקהונג ווערדע ריח ליכטיגונג. — דיר חונער וידען געריטהען וויר חין געפאנגענטחלפ, וווארדען לור בייטע, וויר וווקחול, חונו חונער קחגיגע חוד פריסטער, דעס קחול פריז געו געבען; פון הערדליכען קחען, חיינס דורך ריינע זיבע בעוילקעט, סטירלסטע דוח חונג לו פארען, לור סאנד חמד לוב קחחן. — וויר בעטעטען דיר כילט כייח לייטען

וְלַעֲזָה: לֹא חָלִינוּ פְּנִיךָ לְהַקְרִים תְּחִנָּה. לְהַשְׁכִּיל
 בְּאַמְתָּךְ מַעֲלוֹת צַחְנָה. כְּלִינוּ כְּסָדוֹם בְּשֹׁפֵל קוֹל
 הַצַּחְנָה. כְּמַעַט רַנֵּע לִזְלִי תְחִנָּה: יִתֵּר הַפְּלִטָּה
 לְהַשְׁאִיר חֶסֶד. יִתֵּר וְגֵרֵר תַּתָּה וְכִנְסָתָה. טַלְטַלְנוּ
 בְּגֵר שָׁלֵשׁ מְאֹסֶת. טִירַת כֶּסֶף בְּגִלְלִינוּ רְמִסָּת:
 חֶבֶל חֶבְלָנוּ מַעַל לְמַעוֹל. חֶבְלָנוּ מַעוֹל אֶעוֹל. זְכוֹר
 צִוִּית בְּלִי לְגַעוֹל. זְרוּיִם לְקַבֵּץ וְבָם לְבַעוֹל: וְאַתָּה
 אַתְרִי כְּלֵהָבָא. וְדֵאִיתְּצִירִיקוּלְנוּ הַדְּבָה. הַיּוֹם כְּמֵאֵז
 בְּלִי סָבָה. הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה: דִּלַת עִם לְקַלֵּם
 וְחֵרוֹף. וְחֻפִּים סְחוּפִים גְּתוּגִים לְטָרוֹף. גְּלוּרַת

ושעבוד

אעידה, ללעג ומעלה ל' תלמודי מוזיא לעז. מעלות צחנה, חלנו מהשכיל באמתך
 לשמור אותנו מעלות חכמה, הם החטאים המכאיבים. בשפל קול הצחנה, לה'כ (קהלת
 ע' ד), והוא שאל להשחתת איברים הפנימיים וכלי עיכול (כי האלטרומכא טוון את העלכל
 כמו רחיס). וע"פ הדדז מפני ביטול טחינת ההלכות זו בוו כמו שפרש רש"י. לזלי
 חזנה, לולא חכינת ה' עשה"כ (עורש ט ח) ועתה כמעט רנע היתה תסנה מלת ה'
 אליהו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד וכו'. וכנסחה, מעלות בכל הכנסת אותנו
 לה'. כנגד שלש מאסות, בשביל ג' עבירות המאוסים בעיני ה', והם ע"ז, ג"ע ושפיכות
 דמים, טלטלנו לגלות וקרב בהמ"ק, כדאיתא ביומא (דף ט). חבול חבלנו, שחתנו
 מעשנו (לה"כ נחמי' א ז). חבול בר, נמשכנו. בלי לגעול, שאמרת לא מאסתים ולא
 געלתים. זרויים, פזורים. ובם' לבעול, לה"כ (ירמי' ג יד), כלומר להיות להם לאדון
 ולבעל. בלי סבה, לא סבבנו לכנות מאורח רעה, וכמו אז עודנו היום באשמה רבה.
 דאי, לשון אמת ואשונה, ר"ל אמת עשית, ולט הרבה, ואנחנו הרשענו, ומיוסד על
 כתיב (נחמי' ט ג). סחופים, כאלו ספסוס זרס ומער, לה"כ (ירמי' מו טו) כסוף

ליסטן חוצ גנתרע חן, וינדיגע בעגירדען הילטען חונו חכ, חיבער דיינע ונתהרהייט
 נחלנדרעבקען, דחרות ווקרען וויר בייח דעת דוופלען טון דער מיהלע (ד.א. ביח
 סגורער ענטערשעל) בייחנחהע ויח סדוס חויפלגעריבנן ווקרדען, קבווקוטעסע ניכט
 דיינע גנתרע. דוח סקנטעסע דען חיבעררעסט, ברקלעטעסט חיהו וויערער חין ויינע
 גרעגלען לזן פלעסטען ויטן; דרך ויסעסט דוח חונו בחוד וויערער, דער דרייח דיר
 פלעהקסטען ויכרען וועגען, פליכטיג ווערדען, חונר לערטרוסטע דען פרמלעקלען
 טעמעלן. — וועגען חונרע ויטענפלעדערבניסען, חונרער טרייחוקוינקייט, ווחודען
 וויר פון יתך לז יתך געסריבנען. ח וייח דעו פערספרעכענו חייבערענק, חונר יח
 גחל לז פערוערעלען, דיח לערסטרייסען לז ונחאטען, חונר חאטעד דיינע העררעמלעט
 לז בריגען. ניך מלזעט דעת, ווחו חיבער חונר געקחאטען, כלייבסט דוח חונלעהל
 כתר גערעכט, חונר חבער טריפט דיח סחוד; הייסע נחך, ויח טענרעט, סטעט
 וויר חונגעבעסערס חונר סורלעקלען פטר דיר. — דעת חראען פלוקע, — מיס קחידע חונר
 סחוד כעדעקט, פערסטעסטען, הערוואגעטעמפט, דעת ריבע פרייז געגעכט, געלענ

תַּגִּיגִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה בְּקַעַת מַעֲיֵן וְנַחַל. אַתָּה
הוֹבִשְׁתָּ נְהַרְוֹת אֵיתָן: אֲשֶׁר לֹא הָיָם וְהוּא עָשָׂהוּ.
וַיִּבְשַׁת יָדָיו וַיִּצְרוּ: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל־חַי. וְרוּחַ כָּל־
בְּשָׂר אִישׁ: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי אֶרֶץ. וְתוֹעֵפוֹת הָרִים
לוֹ: הַנְּשָׂמָה לָהּ וְהַגּוֹף שְׁלָהּ. חוֹסֶה עַל עַמֶּלָהּ.
הַנְּשָׂמָה לָהּ וְהַגּוֹף פְּעָלָהּ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ:
אַתָּה אֲנוּ עַל שְׂמֶךָ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ: בְּעָבוֹר כְּבוֹד
שְׂמֶךָ. בִּי אֲרַחֵם וְחַנּוּן שְׂמֶךָ: לְמַעַן שְׂמֶךָ יי וְסִלַּחְתָּ
לְעוֹגֵינוּ בִּירְבֵּה הוּא: בִּי לֹא עַל צְדָקָתֵנוּ וְאַנְחָנוּ מִפְּלִים
תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ. בִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּים:

פסוק עליה כיון ע"כ ויורד ה"ר חייב פתחה געמאנט.

בִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּים אָנוּ בְּטוֹחִים. וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ
אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מִקְוִים. וְלִישׁוּעָתֶךָ
אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא יי. מֶלֶךְ אֱהִב צְדָקוֹת מִקְדָּם:

אשר לו, (נכס ס). אשר בידו (איוב יב י). אשר בידו מחקרי (תילי' נה ד). —
הנשמה לך, אתה כפפת אותה באכט. חוסה על עמלק, על מעשה ידך, (עדה"כ
(איוב ג). הטוב לך, וכו' כי תמאס יגיע כפיך. אחאנו, עדה"כ (דמ"ג ג כב). הכנו
אתאנו לך כי אתה ה' אלהינו. יי עשה, (זס יד ו). למען שמך וסלחת, (תילי'
כה יא) ותאסר מלי' לל"ה. כי לא על צדקתנו, (דניאל ט' יא).
כי על רחמיך וכו'. והראיה דרכי טובך למשה עבדך, כאשר נקט ארון הכניאים

והעור, לערשטעסטערסט דרום הויסט דער מערערע זונגעהייטער. דאס פלענעטט קוועלונג,
פלענעטט כחלע; דאס אקטעטט אקטעטט סטרקטע פלענעטט. — ויין חיות דרום והעור —
עד סוף עו; דרום טרסקענע ויינער הקדעס ווערק. — חין ויינער החט וינר הווער (לבענדערען
זעלען, חוט דער גייסט הווער פלייטווערען ווערען. — דער ערדע טעטעלע וינר חין ויינער
החבד, דער בערגע גופלען וינר ויין. — דין חוט דרום זעלען, דער קרסער דין; ח
טקע דרך דיינער הקדעס פלייט. — דרום זעלען חוט דין, דער קרסער דין ווערק;
הערד) ויילאטהערע חוט, דיינע ורהמע ויילען. — ויין קוועלען לו דיר, (פערטרויענד)
חין דיינען קוועלען; הערד! פערטרויערע מיט חוט דיינען קוועלען געמאקט, טהוע עו
דינען הערדליכען קוועלען ויילען, דען הווערדיגער חוט בטרחהערליגער גקטט חוט דין
קוועלען. — דיינע קוועלען ויילען, ח הערד! פערלייטע חונדע וינרען; ער חוט חונדעליך
גרעס. — דען נכט חוט פערטרויען חין חונדע טגענדען אקטען ויין חונדע געבעטע
פאר דיר הערען, וקערען לבענדיכטליך חין דיינע גרעסע בטרחהערליגקייט.

כי על רחמיך. יי, חין דיינע גרעסע בטרחהערליגקייט רעכנען ויין, סטימען
חוט חין דיינע ויילען, תפלעטען חין דיינע פערענבונג, תהררען דיינע חיון דרום,
הערד! ופסקט פסק יעחער חין ויילען ויבענדע קעטיג, דען דרום וינרען ויילען.
פסק

מַעֲבִיר עֲזוֹנוֹת עִמּוֹ • וּמְסִיר חַטָּאת יִרְאִיו: כֹּזֶרֶת
 בְּרִית לְרֵאשׁוּנִים: וּמְקִיִּם שִׁבוּעָה לְאַחֲרוּנִים: אַתָּה
 הוּא שִׂרְדָּה בְּעֵנִי כְּבוֹדָךְ עַל הַר סִינַי • וְהִרְאִיתָ דְרָכֵי
 טוֹבָךְ לְמֹשֶׁה עַבְדְּךָ: אֲרַחֲוֶרָה חֲסְדֶיךָ גְּלוֹת לוֹ •
 וְהוֹדַעְתָּו כִּי אַתָּה אֶלְרַחוּם וְחַנּוּן: אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
 וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב • וּמְנַהֵיגָתָּ (כָּל) הָעוֹלָם כָּלֹּ בְּמִדַּת
 רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל-
 פְּנֵיךָ וּקְרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחֲנַנְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֻץ
 וּרְחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

חזן רען טובען ווף מן חזן ח'ט' ס'לח'לנו אמינו כי ברוך אולתנו שגינו
 סליחות: נקט וירר דינג געמינט. מחל לנו מל'נו פי רבו עלינו:

אֵל אֲרֹךְ אַפַּיִם אַתָּה • וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרָאתָ •
 וְדָרְךָ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ: גַּדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסְדֶיךָ • תְּזַכֹּר
 הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְרַע יְדִידֶיךָ: תַּסֹּן אֱלֵינוּ בְּרַחֲמִים •
 כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה פְּנֵיךְ

לשאר: אראני כל את כבודך, אמר לו ה': אכי אעביר כל טובי על פניך וכו', ונח
 נלה לו י' מלות סכינה. בחוב, (שמות לג יט).

תְּחַלְּצֵנוּ וְעַמְּהַלְּטֵנוּ, דוּחַ פֿעֲרָגָה וּנְבִיגָה; וּיְיַבֵּר פֿעֲרָה רַעַר בְּעִיטִיגָט; דוּחַ עֲרֵיכְטֵטְטֵטְט
 חַיִּין בִּינְדִים חַיִּט רַעַן פֿעֲרָה רַעַר, חוֹנֵד הַקּוֹטֵט דַּיִנעֵן חַיִּיד חַיְהָרֵעַן נַחְלַקְטוּטְט •
 דוּחַ בִּיסֵט עוּ, דַּעַר דוּחַ חַיִּין חַיִּיעֶר הַעֲרֵדִילֵטֵן וּחֹקֶק חוּיָל דַּעַן בַּעַד סִיכֵי דִיק
 הַעֲרֹנְטֶער גַּלְחֵטְט, דַּיִכֵט הַלְד־פֿעֲלֵטֵן חַיִּיעַנְטֶחֶלְטֵטֵן דַּיִכֵט דַּיִנעֶער מַשָּׁה גַּעֲלִיגֵט,
 דַּיִנֵט גְּתַרְיַע וּיַיִנֵט חַיִּיהֶן גַּעֲלֶפֶט־כַּחַרְט, חוֹיֵר חַיִּיהֶן בַּעֲקָנֵט גַּעֲמַחְלֵט חַחֵטְט,
 דַּחַס דוּחַ חַיִּין חֻלְבֵּת־הַעֲרַלְיַגֶער חוֹנֵר חֲלָגְטִיעֶער גָּטְטֵט בִּיסֵט, פֿעֲלֵטֵן וְחַגֶּמֶט־טוֹה,
 פֿעֲלֵטֵן הַלְד חוֹד גִּיסֵט; דַּחַס דוּחַ דַּחַס וּטוֹטֶלֵן חַיִּט דַּיִנעֶער בַּחֲרֻה־עֲרַלְיַגֶטֵן חַיִּיעֶטֵט
 טַחֵלֵט רַעֲיִרְטֵט; יֵק הַיִּיסֵט עַי חוּיֵךְ חַיִּין דַּעַר הַיִּזִּיגֵטֵן סֵרִילֵט: „עַר סַפְרֵךְ: חִיד
 אֵיסֵט חֲלֹפ חוֹד גִּיסֵט חֵן דִּיר פֿעֲרֻיב־עֲרַלְיַגֶטֵן, חוֹנֵד טַפְרֵכֶע דַּעַן נַמְטֵטֵן דַּעַן הַעֲרַן
 פֿעֲרֵר דִּיר חוּיֵ; חוֹד חִיד וועדע בַּעֲנֵי־יַגֶטֵן, דַּעַן חִיד בַּעֲנֵי־יַעַע, חִיד עַרְבַח־
 יַעַן דַּעַטֵן חִיד חִיד עֲרַבַח־רַעַט.

סֵלַח לְנוּ • פֿעֲרַלְיִהֵע חוֹנֵן, פֿעֲטֵטֶר! דַּעַן חוֹנְרַע חוֹמוֹיִט־טַנַּהיִיט חַחֵט חוֹנֵן לְנוּ
 אֲדִיר־הַיַּחְוֶעַרן פֿעֲרַלְיִטֵטֵט; פֿעֲרֻיב חוֹנֵן, קַחֲיֵיךָ! דַּעַן חוֹבָרַעֶר יִסְדַּעֵן יִכֶּד לַיְעָנוּ.

6 אֲרֹךְ אַפַּיִם • חַיִּין וְחַבִּיבֵט־חַיִּיעֶר גָּטְט בִּיסֵט דוּחַ, חֲלָבֶת־רַחֲמַה־עֲרַלְיַגֶער חַיִּיהֶן רַיִן
 נַמְטֵטֵן, דוּחַ גַּעֲרַטֶטֶט דַּעַן וועג דַּעַר טַעַס־עַרוּבֵט • חַחֶלְטֵטֶטֵט דוּחַ דַּעַר־גֶּתֶטֶט דַּיִן
 מַעַר גַּנְדַּע חוֹד הַלְד חַיִּיסֵט חוֹד חֲלֹעַ שִׁיגַע פֿיֵר יַיִח נַחְלַקְטוּטֵטֵן דַּיִנעֶטֵט חַחֶלְטֵטֶטֵט
 חַיִּיעֶטֶטֶטֵט חַיִּיךָ עַרְבַח־אֲבוּטֶטֵט לְנוּ חוֹט־הַעֲרַטֵט, דַּעַן דוּחַ בִּיסֵט וְחַבִּיבֵט־

נְקָדֶם • כְּהוֹרֵעַתָּ לָעֵנּוּ מִקֶּדָם: מִחֶרֶן אַפְּךָ שׁוֹב
 כָּמוֹ כְּתוּרָתְךָ כְּתוֹב: וּבָצַל כְּנָפֶיךָ נַחֶסָה וּנְתַלּוֹנָן •
 כַּיּוֹם וַיָּרַד יי בְּעֵינָי • תַעֲבֹר עַל פֶּשַׁע וּתְמַחָה אָשָׁם:
 כַּיּוֹם וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שֵׁם • תַאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וּתְקַשֵּׁיב מִנוּ
 מֵאֲמַר • כַּיּוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יי וְשֵׁם נֹאמַר:
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה יַעַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא

יי אֶל רַחוּם וַחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֵמֶת:
 נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשָּׂא עֵינָיו וּפִשְׁעָה וַחֲטָאָה וְנִקָּה •
 וְסִלַּחֲתָ לַעֲוֹנוֹנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלֵּתָנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ
 כִּי חָטֵאתָנוּ • מְחַלֵּלֵנוּ מְלֻכָנוּ כִּי פָשַׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה יי
 טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קְדָאִיךָ: ס"ז קדישׁ

מֵהֵנָּא מֵרֵשׁ לְפָנֶיךָ יושֵׁב מְרוֹם וּמֵהֵנָּסֶפֶר לְפָנֶיךָ שׂוֹכֵן שְׁחָקִים:
 מֵהֵנָּא מֵרֵשׁ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ מֵהַנֶּדְבָר וּמֵהַנְּצַטְדֶּק: לְמַעַן שְׂמַמָּךָ
 יי וְסִלַּחֲתָ לַעֲוֹנוֹנוּ כִּי רַב הוּא: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂי־שֵׁינוּ וְנִבְלַמְנוּ

פניך נקדם, עפ"כ (תילי' להב). נקדמה פכיו בתוך, ר' לכרא' לפניך. כהודעה לענינו, כהודיע
 לידרכי תפל' ככ"ל. ותקשיב מצו מאמר, אמרי פינו ותחכוניכו, או אפשר שמתוך על מח' יג מדה!

הערליג. ויר ערסיכען עקר דיר בעטענר חוהר פלעהענד, ויח דוח עו דען עקנלשטיגטען
 חייבט כעקחנכט געמחלט החסט. ען חס חב עקן דייכעק ברענענדען עקן, ויח עו חין דייכעק
 גנעט: בולע טטעהט; כין חוב: חונטער דען טוסן דייכער פייטיגע, ויח עק טגע, חוהר, דין
 הער! דין חין חיינער ווקוע הערמב ויסעסט; פערלייחע דין חיסעטהסט, טיגע דין
 סוהר, ויח עק טגע, חוהר דין לז חיהק היכסטעלסטעסט; ווערק' חוהר חונער פלעהען,
 פערניק חונער (ביטעטערעס) ווערט, ויח עק טגע, חוהר דין, הער! דייכען נחטען
 פערקיינדיגעסט, דין עו היס: "די חקטטטליכע ערסיינגל עק חן חיהק עקחיכער, חונר דין:
 ,,חונר חוהקנידיג, ואכגמיטהיג, עק חונערליכער חוהר חונר טרייע; דער זיינע חוהר דען
 ,,סויענעסטען געטעלט חויעבעמקוט; דער חיסעטהסט, עקחאון חונר זינרע פערגיכט,
 ,,חונר עק סטרמלע בעפרייעט." פערגיב חונער זינרע חונר פערעווענען, חונר כין חונר
 לז דיינען חויעכטהחן חן. — פערגיב חונר, עקטער! חויר חקבען געזינדיגט;
 פערלייחע חונר, קניג! חויר חקבען גטרעעלטען; דען דח ביסט חויר חוהקנידיגער,
 פערלייחעטער גסט, חונר חוהקחאון געג, חוהר דין עקחעטען.

סח באמר. חוהר וקלען חויר דיר חגען, עקחנער חין דען חויעוועהקען? חוהר
 דיר עקלחאון, דער דוח חויער דען וקוק. עקחנער? חוהר וקלען חויר דיר
 חגען, עווענער, חונער גסט? חוהר רעדען? חוהר חונר רעכטעטעריגען? דייכע
 נחטען חוהר. הער! פערלייחע חונער זינרע, דין עו חין חונערליך גרמט —
 חונער גסט! חויר חקבען חונר חונער עקחטען, עקחטען חונער חונער זינרע
 דען

בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ: אֵין לָנוּ פֶּה לְהִשְׁבִּיב וְלֹא מַצַּח לְהָרִים רֹאשׁ: כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ
 רָבוּ לְמַעַל הָרֹאשׁ וְאֲשַׁמְתֵנו גְּדֻלַּה עַד לְשָׁמַיִם: כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ
 מִלְּמִנּוֹת וְחַטָּאוֹתֵינוּ עָצְמוּ מִסְּפָר: יְדַעְנוּ יְיָ רִשְׁעֵנו עוֹן אֲבוֹתֵינוּ
 כִּי חָטָאנוּ לָךְ: יְדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל
 יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה: יְדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 לְמַעַן שְׂמֵךְ: לֹא בְּחַטָּאוֹתֵינוּ תַעֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמַל עֲלֵינוּ:
 כִּי כָּנְבִיף שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ בֶּן הַגְּבֵר חֲסִדָּה עֲלֵינוּ: כִּרְחַק מִזְרַח
 מִמְּצָרַיִךְ בֶּן תְּרוֹחִיךְ מִמָּנוּ אֵת פִּשְׁעֵינוּ: כִּרְחַם אָב עַל בָּנָיִם כֵּן
 תִּרְחַם יְיָ עֲלֵינוּ: לֵי אֱלֹהֵינוּ הִרְחַמִּים וְהִסְלִיחוֹת כִּי מְרִדְנוּ בּוֹ:
 וְסַלַּחְתָּ לְעַמֶּךָ אֲשֶׁר חָטָאוּ לָךְ וְלִכְלֹל פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בְּךָ
 וְנִתְתָּם לְרַחֲמִים לְפָנָי שׁוֹבֵי־הֶם וְרַחֲמוּם: וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
 מִכוֹן שְׁבָרֶיךָ וְשִׁמְעֵת וְסַלַּחְתָּ: סֶלַח גָּאֵל לְעוֹן הָעַם הַזֶּה
 כְּגֹדֶל חֲסִדָּךְ וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמְצָרִים וְעַד הַנְּהַ: וְשֵׁם
 נְאֻמְרֵי. וַיֹּאמֶר יְיָ סַלַּחְתִּי כִּדְבָרְךָ: הִנֵּה אֱלֹהֵי אֲזוּגָה וְשִׁמְעֵת פִּקֵּחַ
 עֵינָיִךְ וְרֹאה שִׁמְמֵתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׂמֵךְ עֲלֵיךָ כִּי לֹא עַל-

דעו. — וזיר התבעו קיינעו (בערעדטעו) זוכר, חסווקרטעו לז קהנעו, קיינע סטירנע,
 דמו היפט עאסער לז העבען. — דעו חונרע זינדעו זינד הךך חיבער חונרע היופט
 געסטיגען, חונר חונרע פולדעו רייבען ביו גען היאמען. — דעו חונרע זינדעו זינד
 חאלקהלזכר, חונרע פערעגעהאנגען חיבערסטייגען יעדע לנהלו. — הערר! זיר קעננען
 חונרען פערעטען, חונרער פקטער זינדע, דעו דיר החבען זיר געווינדעט. — זיר
 זיסטען, דקס זיר געווינדעט החבען, חונר חונר ניחחחחח בייחסטעהט. חקלעט חונר דיון
 גרשער נחשע בייחסטעהן לזר לייט דער נקטה. — זיר זיסטען, דקס זיר קיינע
 טהעסען חויללזווייגען החבען; פערפלהרע זיט חונר זיט זינדע, דיינע נחשענע
 זילזען. — בעהחכדנע חונר ניכט נךך חונרען זינדען, פערגילז חונר ניכט חונרע פערע
 געהונגען. — זק הךך דער היאמען חיבער דער ערדע חונר, זק הךך זקס זינע
 גחדע חיבער חונר זחזחטען. — זק זויס דער חזטען פקן דעק זעטען חונר, ענטש
 פערעט חונר חונרע זיסטעהחטען. — זיח חוין פקטער זך זיינער קידער
 ערבחראע, ערבחראע דךך, הערר! חונרער. — זיכען עוויגען, חונרערק גחטע, חונר
 ערבחראע חונר פערגעבונג, חבולייך זיר זיחען חבגעלחזלזן זינד. — פערלזיחע דייח
 נעק פקלעק זחז עז דיר געווינדעט, זינע זיסטעהחטען, דייח עז געבען דךך בעגחגען
 חקט; זקס עז ערבחראען בייח זיינען בעוועגען פלידען, דקס זיח עז זיט סחונג
 בעהחכדען. — ערהחרע רוח חונר היאמען, דיינען זקוהחטיטלע, ערהחרע חונר פערע
 לזייע. — זק פערלזיחע דייח זינדע דיינע פקלעקע נךך דער גרשע דיינער חונר, זק
 זיח רוח געגען דיוגע פקלעק נחזליכט חקטעסט פקן מלכיס חויה ביו הירעהר; דךך
 זיס עז: „חונר דער עוויגע ספרחך: זךך פערלזיחע, זיח רוח געספחחלען חקוס.“ —
 זיין גחטע! זייגע דיון חקח חונר חקרע, חקלעקע דיינע חונרען חונר זינע חונרע
 פערסחחחונגען חונר דייח סחחחח, דייח נךך דיינען נחשען גענחחחח חקלעקע חקוס.

אֲדַקְתִּי אֲנַחְנוּ מִפְּשָׁלִים תַּחֲנַנְיֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
 אֲדָנִי שְׂמַעָה אֲדָנִי סִלְחָה אֲדָנִי הַקְּשִׁיכָה וַעֲשֵׂה אֵל תְּאֹחֵר
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שָׁמַךְ גִּקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

סליחות ליום ראשון.

אלהינו ואלהי אבותינו

א מוסד ע"ס א"ב.

אֲנָשִׁי אֲמוֹנָה אֲבָרוּ בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים
 לַעֲמֹד בַּפָּרֶץ. וְזָחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחֹמָה.
 וּלְמַחֶסֶח בְּיוֹם זָעַם: זֹעֵכִים אַף בְּלַחֲשָׁם. חָמָה
 עוֹצְרִים בְּשׁוֹעַם: טָרַם קְרָאוּךְ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים
 לַעֲתֹר וּלְרַצוֹתְךָ: בָּאָב רַחֲמֶת לְמַעַנֶם. לֹא
 הִשְׁבוֹתָ פְּנֵיהֶם רִיקָם: מְרֹב עֲוֹנֵינוּ אֲבָדְנוּם. נֶאֱסָפוּ
 מִנוּ בַּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הָמָה לְמִנּוּחֹת. עֲזָבוּ אוֹתָנוּ

אנשי אמונה אברו, (הסליחה זו היא על סדר א"ב ובלי שינוי הקדמה, לכן נאמרה
 נחה ג'אין לקח דחוק) וענינם התלוננת על אכזרן הדיקים הענינים על הדוד נזכות
 מעשיהם ומתפללים עליו בעת זרה, ועתה אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, זה
 שמיים: שזכו לליך וכו' בעת זרותינו, וכן אמר ד"ה ע"ה (תילי' יב ב) הושיע
 ס' כי גמר חסיד וכו'. גבורים לעמוד בפרץ, העושים בפרלות החומה ולוקמים עד
 הארץ שלא יכנס לעיר, עפ"כ (יחזקאל כבל) ואזקק מהם איש גדר גדר ועמוד בפרץ,
 וזעבים אף, דוקים את האף בלשם תפלתם. (וועכים ל' דסייה פשו ימי כועבו, איב
 יחא) לעתה כנל, כמו העתידה בפרשת ואלה. ולרצותך, כנל ולא לרצנה שהיא
 עשה "רצין והוא" חיוף ויחוף, (וכבר הקפיד עליו החכם רא"ם) בפירוש
 סליחה שלו). סעו, נסעו (ודך הפייטני' האלה להחסיד כ' השרש בעבר הקל שלא כדון).

חזק פערטרויען חויל חונרע טוגענרען טיסטען וויר חונער הערן חין געבעטען פֿער
 דיר חויר, וקנרען חין ל'פערטרוילט חויל דיינע גרָסע גנָדע. — הערר, ערהקער!
 הערר, פֿערל'ייעה! הערר, פֿערניט! טהוע עז בהוֹר, לְהַגְרַע נִכְלָס; דיינעטוועגטן,
 מיין גחטט! דען נַךְ דיינעט נַחַמטן ווירד דיינע סַחַרִּים חַסֵּד דוין פֿלֹק גענָגט.
 אַנְשֵׁי אֲמוֹנָה אֲבָרוּ. יענע פֿרָחטטען אַחַנְגער זינד נִכְלָס וועהר, דיר מיט חיהרער
 טאַחטען קרָפֿט וויפֿטרָטטען, זיך הערענמיטטיג פֿער דען רויט סטעלונטען, חונד זך
 דיר סַחַרְפֿעפֿערקעגניסע לזריקקערקעגטען. זיח דיינען חונד לזר סוסלנויער, לזר
 וטער חַסֵּד אַנגליקסטאַגעט. דורך חיהר געבעט בעטוויכטיגטען זיח דען לַחַרֵּן טאַחטען
 חיהרמאָט דעטן גר אַמע דורך חיהר פֿלֶנעטען. דיר ערהקרטעט זיח, עהע זיח דרך
 חַנְדִּילטען; זיח פֿערטטאַנדען לזר בעטען חַסֵּד דרך לזר בעטקלעטיגען; חיהרענטוועגען
 פֿרבֿמֿראַטעטט דיר דרך פֿאַטערוֹד, זיח זינעטט דיר זיח חונלעכעריכטעטער זחלע
 לזריקקעטרען. — חַךְ! דורך חאַנרע זינרען חַכְבֵּען וויר זיח פֿערלֹקטען, חרך חונרע
 פֿערקעגטען זינד זיח חַנּוּ ענטריסטען ווֿפֿררען. חַךְ, זינד זינד לזר רוחע היינאָגען
 קעהר

לְאַנְחוֹת: פִּסּוּ גֹדְרֵי נָדָר • צָמְתוּ מְשִׁיבֵי חָמָה: קָמִי
 בְּפָרֶץ אֵין • רְאוּיִם לְרִצּוֹתֶיךָ בְּעֶתֶר (כ"ח אָפְסוּ):
 שׁוֹטְטֵנוּ בְּאֶרְבַּע פְּנוֹת • תְּרוּפָה לֹא מִצְאָנוּ: שָׁכְנוּ יָיִךְ
 בְּבִשְׁת פָּנֵינוּ • לִשְׁחָרְךָ יֵא בְּעֵת צְרוּחֵינוּ: אֵי סֹלֵךְ וְכוּ', וְעֵבֶר וְכוּ'.
 הַיְאֻדְנָה יִתְפַּלְתֵּנוּ • הַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל
 שְׁעָתֵנוּ מִלִּבְנוֹ וְאֱלֹהֵינוּ • כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: יִי בְּקָר תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ •
 בְּקָר גַּעְרָךְ לָךְ וּנְצַפְּהָ: אֵלֶיךָ יִי שִׁתְּעֵנוּ וּבְבִקָר הִתְפַּלְתֵּנוּ תִּקְדֹּמְךָ:
 תִּבְחוּ הִתְפַּלְתֵּנוּ קְטָרֹת לְפָנֶיךָ מִשְׁלָאֵת בְּפִינוּ מִנְהַת עָרֵב: עָרֵב
 וּבְקָר וְצָהָרִים נְשִׁיחָה וְנִהְיָה • וְיִשְׁמַע קוֹלֵנוּ: קוֹלֵנוּ אֵל יִי נִקְרָא •
 חֲנִינוּ וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתֵנוּ: קוֹלֵנוּ יִי נִקְרָא • וְעֵנֵנוּ מִהַר קָדְשׁוֹ סִלָּה:

אלהינו ואלהי אבותינו

ב מיוחד ע"פ א"ב

אֲנִשִּׁי אֲמוּנָה עֲבָרוּ • מְרוֹב עוֹנֵינוּ נָבְרוּ: בָּאִים בְּכַח
 מַעֲשִׂים • וּמְעַבְרִים כְּבָד בְּעֵסִים: גְּבוּרִים לְעִמּוֹד

הבנה למענות, ע"פ המראה (מ"ק דף כ"ה) זכו לאנלים ולא לאנדים שזיא למנוחה
 ולטו לאנסה, צמרו, כדחוק וקוטלו, לה"כ (איכה ג ט) נשמו בזר חיי, בעתה, נחלפם.
 אנשי אמנ' עברו. (הסלים) זו היא בעלמ' הקודמת, אך בתוספת מלין ונשייו החרוה, והאוסוף
 נרע מלכות אבר בראשונ', ואלו בְּעֵסִים אטס המוקדל בְּעֵסִים שלא שידן לו ל' רני'. גברו, מרוב

קערת, חנו חיבערויטען ויח לו זייפלערן לזריקק. — דמחין זינד דוח פֿערט
 בעססערער, זיינבעלונקנגס (חיין גרמבע) יענע בענוהפֿלסטאָצער דענו לָרְעוּ; זיח זינד
 ניכט מער, דוח זיך דען מאַזיק ענטאָגען סטעלונגען, דוח פֿלחייג וואַרען, זיך
 דורך געבעטע זיינלונגעמען. — יעלט סטרייעלען וויר דורך קלע פֿיער וויעדע, פֿיער
 דען מבער זינפֿערס זינערונג. בעשקאט קעארען וויר לו זיך לזיק, זיך, ק גקסט!
 זגלדאָלען לזר זיט חונדער נחטה.

דאָזיגה • פֿערניץ, הערד! חונדער געבעט, מערק חיין חונדע פֿלעהעט סטיאמע. —
 פֿערניץ חונדער זיטענ סרייען, חונדער קחייג חונד גקסט! דען לו זיך בעטען מיר. —
 הערד! ערהערע יערען מחרגען חונדע סטיאמע, יערען מחרגען פֿרדען זיך זיך
 (חיין געבעט) חונד מחרדען. — לו זיך, הערד! פֿלעהען וויר, יערען מחרגען פֿערט
 דער זיך זיך חונדער געבעט. — מחרגע חונדער געבעט, וויר ריכערערק זיך געט
 פֿלֿאָזען דחו עמפֿהרעבען חונדערד מחרדע, וויר מבענדפֿלעיר. — מבענד, מחרגעט
 חונד מיטפֿחנג קלמגען, יחאמען וויר, חונד ער ערהערט חונדע סטיאמע. — חונדער
 סטיאמע רלעט לו גקסט: זיח חונד גנחייג, ערהערע חונדער געבעט. — חונדער
 סטיאמע רלעט לו גקסט, חונד ער ערהערט חונד פֿלון זייכען זיינען בערגע, ללעט.
 ל"י הישרעה (זיח חיבערזעלונג זיחע קבען).

אנשי אמונה עברו • דמחין, דורך חונדע סטיגעטען זינדען דמחין זינד יענע
 פֿרחאמען וואַכער, דוח זיט זיחערט טהעטען קרלעס אויפֿהערטען, חונד דען
 סטחעבערען קלח (כאטערעטען. וויר העלדען פֿחטעטען זיח זיחע זעלעטען זיח חונד
 זעלעטען)

בַּתְּפִלָּה. וּמִבְּקָשִׁים סְלִיחָה וּמְחִילָה: הַזְחִים עֲבָרָה
 זָעִים. וְעוֹצָרִים אֶף וְנִגְף מַעַם: הָיוּ לָנוּ לְחוּמָה.
 וּמִכְבָּשִׁים אֶף וְחִמָּה: וְעוֹדִים בַּתְּפִלָּה וּבַתְּחִנוּן.
 וּמְרַצִּים פְּנֵי רַחוּם וְחַנוּן: זוֹעֲקִים וּמְשִׁיבִים חֲרוֹן.
 וּמִכְפָּרִים חֲטָא וְעוֹן מִזְכָּרוֹן: חָלוּ פָּנֶיךָ בְּכָל צָרָה.
 וּבִטְלוּ רָעָה גְזָרָה: טָרַם קָרְאוּךָ גִּעְנוּ. כִּכְד עֲלֶיךָ עַל
 שְׂכָמָם נָתַנוּ: יוֹדְעִים תַּחַן חֲפָצָה. וְרָצִים בְּכָל מְאוֹרָם
 לְרִצּוֹתֶיךָ: כְּפֹה טוֹבוֹרָה עֲשִׂירָה לְמַעַנָם.
 וְהִרְאִיתָ לָנוּ רוֹב נְפִים בְּגִינָם: לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנָם
 רַחֲמֹתַי. זְכוּתָם עָלֵינוּ זְכָרְתָּ: מְרֹב עוֹנֵינוּ בְּלַעֲנוּם.
 וּמַעֲצָם פִּשְׁעֵינוּ שְׂכַחְנוּם: נִחַנוּ בְּחֶרֶף וּקְלוֹן בְּזוּיִם.
 וְהֵם בְּמִשְׁכָּבוֹתָם בְּשָׁלוֹם נִחְוִים: סָגְרוּ בְּמַרְגּוּעַ
 בְּצִרוֹר הַחַיִּים. וְאַנּוּ בְּגָלוֹת וּבְשִׁבֵי רַחוּיִם: עֲזָבוּנוּ
 בִּיתוּמִים וְאִין אָב. טְרוּפִים בְּחָרֵב וּבְרָעַב וְדָאֵב:

פונותינו האלכיס וגו' י. ועודים, מתועדי' יחדיו להתפלל במקלות. כובר עלך, עוב
 תורה ומצוות. בלענום, שמתנו אותם, טש"כ (ספקוק ט יג) ככלע הדשע לדיק ממנו.
 לקרן, לכריתת, לה"כ (ירמ' מו כ).

ערלע העטען נחלויכט חונד פערלייהונג. זיח פערשייכטען גריסן חונד ווהוטת, סתחז
 טען חינהקולט דעק לפרנחויבורך חונד דער זייכע חונטערט פֿקוקע. זיח דינטען חונד
 לור סולחאויער, חונד חונטערדיקטען דען ברעננענדען לפרן. זיח היזטען פֿערנחאט
 לזקען לז געבעט חונד פֿלנעהען, חונד בענחפֿטיגטען דען פֿערנחאעלריגען חונד
 גקריגען; זיח סריען חונד פֿערדרקטען דען ברעננענדען לפרן, חונד פֿערנחאנענד
 וויסטען זיח פֿערנעהונג חונד זיטע חויו דעק געדחפֿטיסט. עהע זיח דיק נחך פֿונ
 ריפֿען, וואורדען זיח ערהקרט, דען זיחירע סולטער טרג זיין סווערען יתך (ד. ה.
 זיח בעחכפֿטעטען סטרענג דייכע גענעטלע). זיח פֿערטשחנדען, נחך דייכען וויזען
 לז בעטען, זיח ווהנדטען קללע זיחירע קרפֿטע זון, דיק לז בעסוויכטיגען. גמר פֿיעלע
 ווקהלטהטען ערלייגטעסט דוח חונד זיחירענטוועגען, וואונדער סתהטסט דוח פֿיר חונד,
 זיחנען לז זיכע; דייכעט; חונד זיחירענטוועגען ערבחאטעסט דוח דיק; דוח געדחפֿי
 טעסט חונד זיחירע פֿערדינטעט. — נחך דורך חונדער גרפֿטען זיטען הֿכען וויר זיח
 פֿערליכטעט, דורך חונדער סווערען זיכטעטחטען זיח חין פֿערגעסענחייט געברחפֿט.
 דחך, חונד נור דעקקט סאחך חונד סחבֿע, זיח חבֿער רועען חין פֿרידען חויל זיח
 דען זינגערטשטעטען; זיח, זיחלעט זיכטעטען חין ביזעל דען עוויגען זעכטנ,
 וויר חבֿער חין עלעד חונד געפֿחגענשחלעט זיכטעטשטען. זיח זיכטען חונד לוריקק
 פֿערנחויג, פֿעשחוקה, דעק סווערעט, דעק חונדער חונד דעק סאפֿרן פֿרייזגעבעטען. —
 דחין

וְסוּ מְשִׁיבֵי חַרוֹן־אָף. נֶאֱסָפוּ עוֹשֵׂי רְצוֹנָךְ: צְמַתוֹ גּוֹדְרֵי
 יָרֵץ. לָכֵן נִתְּנוּ לְקַרְץ: קָמִי בַפָּרץ אִין. וְטַבְעֵנוּ
 יִטֵּיט הַיּוֹן וְנִהֵי כְּאִין: רְעַתְנוּ עֲשֵׂתָה כִּלְאֵלֶה.
 לָכֵן נִמְנָעֵנוּ מִטּוֹב מְלֵא: שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פָּנִים.
 דֶּרֶשׁנוּךָ יַחַד אָבוֹת וּבָנִים: תַּחֲוֹן עֲלֵינוּ וְאַ תְּשַׁחֲתֵנוּ.
 יִי אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַד לְכֹל קוֹרְאֶיךָ.

בְּקִרְאֵנוּ עֵינֵינוּ אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ. בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לָנוּ. חָנְנוּ וְשָׁמַע
 תְּפִלָּתְנוּ: שָׁמְעָה תְּפִלָּתְנוּ יי. וְשִׁוְעֵתְנוּ הַאֲזִינָה. אֵל דְּמַעַתְנוּ
 אֵל תַּחֲרָשׁ: אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלְנוּ. תַּהֲיִינָה אֲזִינָה קְשָׁבוֹת לְקוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ: שְׁמָעָה יי צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵינוּ הַאֲזִינָה תְּפִלָּתְנוּ
 בְּלֹא שְׁפָתַי מְרַמָּה. שְׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתְנוּ: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ בְּשִׁוְעֵנוּ אֵלֶיךָ. בְּנִשְׁאֵנוּ
 יְדֵינוּ אֵל דְּבִיר קְדוֹשֶׁךָ: שְׁמַע יי וְחַנְנוּ יי הִיָּה עוֹד לָנוּ: שְׁמַע יי
 קוֹלְנוּ נִקְרָא וְחַנְנוּ וְעֵינֵנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו' עַד עַל עֵיךְ וְעַל עַמְךָ.

תבא

תהיה וינד דוח בעונותינו ויגער דייכנו לחרנו, חונו ענטריסטן דוח פֿון אַזיהרער דייכנו
 ווילענג, (חיס גרמבע) חייגעלונקטגט דוח ספרדן, אַזערבעסטערער, דהער ווערדען
 וויר דעם פֿערדערבען הינגעגעבען. — ויח וינד ניכט זעהר, דוח ויך חיינסט דעם
 חונגליק ענטגעגען סטעמאסטן, דח פֿערוינקען וויר חיס טיפסטען סאָמאט, חונד
 מערדען לו ניכטע. — חונזרע כּוהיים פֿערמורחלכטע מללע דייכנו, דהער וינד וויר
 דעם ווהרהרעלט גוטען ענטלנגען. — בעסטאסט קעהרען וויר לו דיר לוריק, זלען
 יך מן, פֿחטער וויט קינדערן פֿערמיינט: ח ויח חונד גנדיג, אָס חונד ניכט פֿערט
 זערבען, דען וויר וינד יך דער טהקן, חונד דוח חונזער בילדער.

בקראנו. רלען וויר ריך מן, ערהערע חונד, גחטט דער גערעכטיגקייט! סחלע
 זע רויט חין דער ענגיס, ויח חונד גנדיג, ערהערע חונזער געבעט. — הער!
 דהערע חונזער געבעט, פֿערניט חונזער פֿלעהען, חונד סוויגע ניכט לו חונזערן
 דהרקען. — הער! ערהערע חונזער סטיממע, אָס דין קהר חוילאטערקונט ויח
 ויח חונזערן אָיסען פֿלעהען. — ערהערע, עויגער! דוח גערעכטיגקייט, מערק
 חין חונזערן אָהגענונג, פֿערניט חונזער בעטען וויט אָיסען קהרע פֿלעס. — חערע
 חונזע סטיממע, הער, חונזער גחטט; ניט חונזער געבעט וויט גנדיג חונד כּרמא
 גערלגקייט חיל. — ערהערע חונזער פֿלעהען סטיממע, ווען וויר אָיס לו דיר רלען,
 חונזער חקרע עמסער העבען לונט טעמפעל דייכער הייזיקייט. — הער! ערהערע
 חונד ויח חונד גנדיג, ויח חונזער בייחסטחב, הער! — ערהערע הער! חונזער
 חלעטע סטיממע, ויח חונד גנדיג חונד ווילפֿהרע חונד.

סליחות ליום ראשון

אלהינו ואלהי אבותינו

ג מוסד ע"פ חשוק כשל תהמ"ח שלמה הלוי

תָּבֵא לְפָנֶיךָ שׁוֹעַת חַנוּן. תְּהִי גַּא אֲזַנְךָ קֹשֶׁת
תְּחַנּוּן. שְׂמָעָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רְנוּן. שֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל
וּמַעְלִים מִרְנוּן: רָאשׁ לְהָרִים גְּבֻלְמָנוּ בִשְׁנוֹ. רִיחַ
גִּידָנוּ כִּי הִבְאַשְׁנוּ. קָלְקַלְנוּ יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת שְׁבַשְׁנוּ.
קָרַקַע פָּגִינוּ בְּכֶן בְּבַשְׁנוּ. צַד וּמַצּוֹק מְכַל־צַד. צֵאן
גִּדְחָה מֵאֵין מֶצֶד. פָּנָה לְיִמִּין וַיִּגֹּד מֵעֶצֶד. פִּחַד
מִשְׁמָאֵל וְצִד הַצֵּד: עֵינֶיךָ רֹאוֹת תְּהַייבָה פְּקוּדוֹת.
עָנִי וְעֲנוֹי צְרוּרֵי הַמְּתוֹחוֹת. סִפֵּד לְרָגָה וְלִרְצוֹי
תוֹכְחוֹת. סִבּוֹת וְהַפּוֹף בְּדִרְכֶיךָ הַגְּבוּחוֹת: גַּתְנוּ
בְּעוֹנֵינוּ לְשָׁבִי וּלְבֹהָה. גַּתְנוּ מְלֻכֵינוּ כְּהַיָּינוּ לְבוֹהָה.
מָרוּם גְּבֻכְרוֹת וְאַהֲבָה עֲוֹה. מִנִּרְתָּ לְאַרְץ לְשִׁמָּה
ולעוה

תָּבֵא לְפָנֶיךָ שׁוֹעַת חַנוּן, לַעֲקֵת הַתַּחֲנוּנִים. רְנוּן, רִנְנַת הַמֵּתִפְלִלִים. שֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל,
עַד"כ (תִּלְי' ח 3) עֵינֶיךָ תַּחֲזִיכָה מִיִּשְׂרָאֵל. וּמַעְלִים מִרְנוּן, מַעְלִים אֲנוּ מִשְׁמוֹעַ לְשׁוֹן הַרַע
וְקַטְרוֹן (רְנוּן, ל' גַּמְלָה, וְהוּא הַזְּעַת קוֹל רַע). רִיחַ גִּידָנוּ, מְלַחֵכ (שַׁל"א ח יב) נִרְדֵּי נַתָּן
רִיחַ, וְהוּא הַכְּלָמְנוֹת רִיחָנוּ (עַפְפַּכ"כ שְׁמו' ה כח), וְהוּא אֲבִידַת שֶׁס עוֹב. וְתוֹרוֹת שְׁבַשְׁנוּ,
סִינֵנו מַגְלִים פְּכִיס בַּתוֹרָה שְׁלֹא כַּהֲלַכָה. כְּבַשְׁנוּ, לְשׁוֹן גַּמְלָה כוֹנֵן פְּנִים נִקְרָקַע מֵתוֹךְ
בַּתֶּכֶ. מַצֵּד, כָּלִי מִנְדָּה, מַקּוֹס כְּכִיסַת הַעֲדָר. מֵעֶצֶד, כָּלִי בַרְזֵל מִדְּשַׁמְלִיקִין כּו הַעָן.
וְאַחֵר: לֹא יָדַעְנוּ אֵיכָה נַכְנֵכָה? אֵיךְ לְיִמִּין, שֶׁס וְכִרְתֵּי הַכְּרוּל, אֵיךְ לְשִׁמָּה, שֶׁס פִּחַד הַאֲרִיב
שְׁלֵד נִפְשָׁנוּ לְקַסַּת. הַמְּתוֹחוֹת, כְּנִמְשָׁכוֹת לְאוֹדֵךְ יִמִּים. סִפֵּד לְרָגָה וְכו', מְסֻבֵּנּוּ וְתַהַפֵּךְ
הַמַּסְפַּד לְרַנְה, וְהַתּוֹכְחוֹ' לְרָנוּן. מִנִּרְתָּ, הַכַּפְלֵת, כִּמוּ וְכַסָּא לְאַרְץ עֲגַרַת (תִּלְי' פַט מוה).

תָּבֵא לְפָנֶיךָ. חוֹנוּעַר פְּלוֹעָה עֲנֹדֵיכֶע גַּעֲבַעַט קְהַמָּע פֶּחָר דִּיךְ, נִיגַע חִיהַת חִיוֹן
חִוִּילְמֵרְקֵקְהָמָעוּ קְהָר; הַתְּרַע דִּיחַ גַּעֲרַעֲבַטְטַעוּ קוֹחְגַעוּ, פֶּעֲרַכִּית חוֹנוּעַרן וְקַבְּעוּעוּחְגָה,
קְ דוּחַ, דַּעַר דוּחַ דְּהוּ רַעֲבִיכֵע סוֹוִיעַטַט, חוֹנַר בְּקוֹטַעוּן וַיִּוַחְמֵד כִּיכַס חִי: הַחֲקַרְטַטַט. —
וִוִיר פְּהָמָעוּן חוֹטַע, חוֹנוּעַר הוֹיפַט עֵאמְפִּקֵר לוֹ הַעֲבַעוּן, דְּחַ וִוִיר פֶּעֲרַדְבֵּט גַּעוּוֹחְרַדְטַעוּ,
דְּחַ רַעֲבֵט פֶּעֲרַקְעֵהֲרִט, דְּחַ גַּעוּעַטַעוּן פֶּעֲרַדְרַעֲהַת הַתְּבַעוּן, כַּעֲסִתְמַט וּעֲנַקְטַע וִוִיר דְּחַמְחַעַר
דַּעַן כּוֹיַק לֹזַר פַּרְדַּע. — קַחְסָה חוֹנַר כַּעֲדְרַתְּגֵגִים פֶּחָסוּן אֲלוֹטַעוּן וַיִּישַׁעוּ, חִיוּעַ לַעֲרֵ;
פַּטְרִיעַטַע הַעֲעַרְדַּע חִהַנַּע חִירַדַּע; וּוּעַנְרַעוּ וִוִיר חוֹנוּ רַעֲבֵטוּ, פַּטְרִיעַעוּ דְּחַ חִיוּעַוּ;
וִוִירְקֵ — קַחְסִיעֵגֵט חוֹנוּ: דַּעַן גַּחְכְּשַׁטְטַעוּלְעֵרֵה יַתְרַד. מַחְגַּע דִּוִּין תְּלוֹזַעַהֲעַנְרַעוּ חוֹיגַע חוֹיַל
חוֹנוּ סוֹיפֵן, חוֹיַל חוֹנוּעַר עֵלְעַטַר, חוֹנְרַע חִיוַמְעַרוּחְהַרְעַנְדַּעוּן וַיִּירַעוּ. פֶּעֲרַוּוֹחְסָלוֹעַ,
פֶּחָךְ רִיוּעַר וַיִּירַעוּן וַיִּוּיַעַ, דִּיחַ קוֹחְגַע חִין פֶּרִידַעקַעוּעַחְגָה, לֹזַר חוֹיוּזְהַכּוֹנְג וּוּעַרְדַּע
יִחַ לִכְטִיעֵגֵג. — דּוּרְךְ חוֹנְרַע זִיטְרַע גַּעֲרִיטַהֲטַעוּ וִוִיר חִין גַּעֲפֵחְגַנְעַטַחְטַט, וּוּחּוֹרְדַּעוּן
לֹזַר בִּישַׁע, וִוִיר וְהוּחְמָל, תְּלוֹזַר חַמְחָרַע קַחְגֵיגַע חוֹכַד פַּרִיסַטַעַר, דַּעַת הַתְּחַן פַּרִידוּ גַעַו
גַּעֲבַעוּ; פֶּחָן הַעֲנַרְדֵּיכֶעוּן הַתְּחַעוּן, חִיוּעַטַט דּוּרְךְ רִיעַע זִיעַבַע כַּעֲגוֹיַקְקַט, פַּטְרִיעַטַט
דִּיחַ חוֹנוּ לֹן פֶּחָרְעוּן, לֹזַר סֵאחְךָ חֵגֵד לֹזַת הַתְּחַן. — וִוִיר כַּעֲטַעַטַעוּן דִּיךְ נִיכַס כִּיחַ
וַיִּישַׁעוּ

וְשֶׁעָבֹד בְּנִסְיוֹן וְצָרוּף • גִּלְגַּל בְּחֶסֶד לְסִלְיָהּ וְתָרוּף •
 בְּרַחֲמֶיהָ עוֹד בְּרַבּוֹת עֵתִים • בְּךָ נִשְׁעָקִים וְהוֹשָׁעֵתִים •
 אֵלֶּה מִרְחוּק יְבוֹאוּ כֹתִים • אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמִצָּיִם וּכְתִים •
 שְׁלֵה הֵם עֲבָדֶיהָ וְעַמָּה • לֵבב בִּימֵי קֶדֶם גְּעִימָה •
 מִשְׁכְּנֵנו אֲחֵרֶיהָ שִׁימְנו בְּרַשְׁמָה • הַכֹּל חֲפָצִים לִירְאָה
 אֶת שְׁמָהּ • הַקָּטָן לְאֵלֶּהָ גִּדֵּל רְחוּמֵנו • וְהַצֵּעִיר לְגוֹי
 לְהַעֲצִים בְּתַחֲמוּמֵנו • יַחַד בְּכָל צַדִּיקוֹתֶיהָ לְרַחֲמֵנו •
 יָשׁוּב נָא אִפְּךָ וְתִנְחַמְנוּ • א מלך יושב עד לכל קוראך •

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש הדרר שני:
 טוב יי למעוז ביום צרה וידע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד
 דר ודרר אמונתו: טוב לחסות ביי מבטח פאדם: טוב לחסות ביי
 מבטח בגדיבים: טוב וישר יי על פן יורה חטאים בדרה: טוב
 ויחיל ודומם לתשועת יי: הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש:
 הושיע יי את עמך את שארית ישראל: הושיעה את עמך וברך

אכירך. ותרף, ותרופה. קים מה שהבטחת לנו ע"פ הכביא (השע"ז) ואת בית יהודם
 ארסם והשועתים וכו'. יבאו כחים, כמות כמות. ציים וכחים, הסאיסיס. לבב, תן לב
 לב לסבול ולנפות. כרשםך, כמו שרשמת, משכני אסרך כרולה (ש"ש"ד) שטעמו משכנו
 מן בגלות. רחומנו, תאר להקד"ה אשר אהבנו אותנו, מלשון ארסמך ה' חוקי, שו תאר לישראל
 בני רחמים. להעצים, לעשותם עמומים. בתחומנו, בגבולות ארצנו

ועו, חונטעריחט, חרך פריפונגען געלייטערט, ק סענקע זיהת חיוו גמורע פערר
 געבונד חונד הילפע! — וְחָם עבדוֹךְ עֲרַבְתָּוּ: וְחָם עבדוֹךְ עֲרַבְתָּוּ: וְחָם עבדוֹךְ עֲרַבְתָּוּ: וְחָם עבדוֹךְ עֲרַבְתָּוּ:
 דיר בייחטסמיר פֿיערען, ויח דוח עו פֿערשפריחלט, אמר בריגע זאנו פֿון פֿערנעט וידו
 חונד תשר וידער לווהאטען. עו זינד דית דיינען, דיינע דינער, דיין פֿתוק; בעהערלע, ויח חין
 דער פֿערלייט, דיינע תּוֹרען; ליה חונד מן דיר, טהוע חונד ויח דוח געשריעבען חטסט,
 ויר חוֹלע זעהנטן חונד דיינען קחטען חלובעסטען. וְחָם עבדוֹךְ עֲרַבְתָּוּ: וְחָם עבדוֹךְ עֲרַבְתָּוּ:
 דען גערינגסטען לו חיינעט וּמְחַטְּאֵם פֿתוקע חין חונדערן פֿתוקלען תּוֹמְחֵלען. עֲרַבְתָּוּ: וְחָם עבדוֹךְ עֲרַבְתָּוּ:
 דיר חונדער חיסן גחלען חוּמְחֵב דיינער וילרע, ווענדע דיינען לקח חב חונד סרססטע חונד
 טוב יי • גיטיג חיוט דער הערר געגען יעדען, וילרעפֿתּוֹן געגען חוֹלע זיינע געסחפֿעלע. —
 גיטיג חיוט דער הערר דענטן, דית זיינער הַררען, דער זעלע, דית חיהו זכט.
 — דען העררן גיטע חיוט חיינע סוטלוועהי חס טמגע דער קחטה, ער קענגט דית חויל
 חיהו פֿערסחויען. — דען גיטיג חיוט דער הערר, עוויג דויערט זיינע וילרע, זיינע טרויע
 פֿיר חונד פֿיר, — בעסטער חויל דען העררן פֿערטרויען, חוֹל זיך חויל וּמְחַטְּאֵם פֿערלחטסטען.
 קעסטער חויל דען העררן פֿערטרויען, חוֹל חויל פֿירסטען רעכנען. — גוט חונד גערעכט
 חיוט דער הערר, דחהער זעהרט ער זינדער דען (רעכטען) וועג. גוט חיוט עו, חויל דען
 העררן הילפע חקלען חונד הַררען. — היולן חונד, גחטט! דען דען וּמְחַטְּאֵם דרינגט כיו
 חין דית זעלע. — היולן הערר, דיינעט פֿתוקע, דעט חיבעררעסט ישראל'ס. — היולן
 דיינעט

סליחות ליום ראשון

את נחלתך ורצם ונשאים עד העולם: הושיעה יי פי נמר חסיד
כי פסו אמונים מבני אדם: עזרנו אלתי ישענו על דבר כבוד
שמה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: לוי הישועה וכו'.

מיוסד ע"ס א"ב

ד פוסוק.

במוצאי מנוחה קדמנוך תחלה: הט אונך
מפרזם יושב תהלה. לשמוע א הרנה וא התפלה:
את ימין עוז עזרה לעשות חיל. בצר קגעקד ונשחט
תמורז איל. גבזן נא גזעו בזעקם בליל: דרשנא
דורשיך בדרשם פניה. הדרש למו משמי מעונך.
ולשועת מחננה אל תעלם אונך: זוחלים ורועדים
מיום באך. חלים כמבכירה מעברת משאך. טנופם
מחה נא ירנו פלאיך: יוצר אתה לכל יציר נוצר.
בוננת מאז תרך לחלצם ממועצר. לחננם חנם

במוצאי מנוחה. בשלח שנת, באשורת הנקד של יום ראשון קדמוך נתגינת ופליחי:
את ימין עוז וכו', עפה"כ (תילי ק"ס, טו) ולמד עורה נבורית להעביר על המקור, כמו
זדורו על סמבוקימין ה' תרען לוי, זה הטען וכו'. בארך, בזכות יתכן שנקד וכו' תיין
על זרעו המעקים בעוד ליל, בהשמה קודם עלית הארץ. מיום באך, למשפט,
עפה"כ ותי שכלכל את יום נואו (מלאכי ג. ב). כמבכירה, כלשה יולדת בכורה. מעברת
משאך, מעבן חרוך, כמו מהמאלת המלה, (ובעל האסכיר פירש מהא ל' נואו, ר"ל מה
שאכרת ע"י כביאך. סמעצר, מעולד רעה וזון (תילי ק"ל) הוא הגלות. ויתר נלאת

דיינען פלקוקע, וענגע דיין מייגעטשהטן, וויידע יום, טרנגע יום חין עוויגקייט. — חילוק,
הערד! דען דער פרושמוע מינס דהאין, ענטשמוטערן זינד דיח רעדליכען חוין דען אינעמען
קינדערן. — סטעהע זוכו ביית, גחטט מאטערן הייזן! דיינעו העררליכען קהאענו ווילען;
רעסטע חונג, חמד פערליהע חונגער זינדען, דיינעו קהאענו ווילען.

במוצאי מנוחה. חת מוהרגען נחך דען רוהעטחגע בעגינען וזיר דיח כסגעבעטע. דער
דח מוגשער וקבעטקבען סתחמסט! כייגע דיין חת פתח הימועל העררוב, לו חקרען חונגערן
לקבעטחג, חונגער געבעט.

את ימין. דיין מוהגישער חת רעגע זיך לזת גזע (חיבער דיינען חונגוילען), דער מוגער
דעטען מייגעטענק, דער זיך בידען זיס, חונג תן דעסטע סטעלזע חוין וויידער געשטעפערט
מוהרדע, בעסיפלע זיינע נחלקקוואען, דיח חוין מוהגער פריה לו דיר פלעסחען.

דרש. זוכע דיח, זעלבע דרך חכבעטער זוכען! זחם דרך חוין דיינער אימאליסען ווקהע
סב פתח חיהגען ערכיסטען חונג ענטליהע דיין חת ריכט חיהרעט בריכטסיגען פלעטען.

זוחלים. זיח ליסטערן חמד כעבען, זח דח ערשיינט; חקסטמעה ערברייכען זיח פתח
דייטען ריזלעבען לקרן. חמחטע זיח ריין פתח זינדענפאלקען, דחם זיח דיינע
מוהרדע פריינען. יוצר. ביוהנער מוהגער ערשטפלען מענען! פתח יעשער חקסט דחם

חין זיילסטמיסטען בערייטעט (ריח חסטע) זיח פתח דען גערייטעטע פטרענגע לו' סייטלעך,
חמד חוין דיינער זעטקוואען חיהגען חונגערדיינע גגערע לזלייסען לו זחטען.

מֵאוֹצֵר טוֹב הַמְנַצֵּר: מָרוֹם אִם עֲצָמוּ פִשְׁעֵי קְהָלְךָ.
 נָא שִׁנְבֵם מֵאוֹצֵר הַמוֹכֵן בְּזוֹכוֹלְךָ. עֲדִיךָ לְחוֹן חַנּוּם
 בָּאִים אֵלֶיךָ: פְּנֵה נָא אֶל הַתְּלָאוֹת וְאֶתֶּן לְחַטָּאוֹת.
 צַדִּיק צוֹעֲקִיךָ מִסְּלִיא פְּלָאוֹת. קָשׁוּב נָא רַנְתָּם אֱלֹהֵי
 צְבָאוֹת: רְצֵה עֲתִירְתָּם בְּעִמְדָם בְּלִילוֹת. שְׁעָה נָא
 תְּפִלָּתָם בְּרָצוֹן בְּקָרְבֵן תְּמִיד וְעוֹלוֹת. תִּרְאֵם גְּסִיךָ
 עוֹשֵׂה גְדוֹלוֹת. לְשִׁמוֹעַ אֶת הַרְנָה וְאֶת הַתְּפִלָּה: אֶמְלֵךְ יוֹשֵׁב.
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וְשִׁטוֹתֶיךָ לֹא
 יִתְמוּ: אַתָּה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן בִּי עַת לְחַנּוּהָ בִּי בְּאֵ מוֹעֵד: וְכַחֲ
 אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה לִבְנִשְׁבֵּר וְנִדְרָה אֱלֹהִים לֹא תִכּוּה: הִיטִיבָה
 בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן. תִּכְנֶנָה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אֶת תְּחִפּוֹץ וְכַחֲ צִדִּיק
 עוֹלָה וְקָלִיל. אֶזְעוֹעַל מִזִּבְחֶךָ פְּרִים: (וְעַתָּה יי אָבִינוּ אַתָּה.
 אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה יוֹצֵרנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלִבְנוּ: אַתָּה יי לֹא תִכְלָא
 רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵינוּ. חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תְּמִיד יִצְרֹנּוּ): זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֲסִדְךָ בִּי מַעֲלָם הַפֶּה: וְכִרְנוּ יי בְּרָצוֹן עִפְיָה. פְּקִדְנוּ בִישׁוּעַתְךָ:

זהו עפ"כ (יטע' ע ח) מעולר ומשפל לקח, ר"ל להכלים ממתח הדין. מאלר טות
 המנצר, מרכ טות הכסון לכדיקיס.

מרום. ונתן היא מעלתו דין ויססעטהתסן דיינער געאיינדע סטייען, ון ספענדע סתן דית
 נעו היא מעלתו ספקסלען דענען, דין סתקדיר ערטייען, חתן חונדערדייטעגנעדע לזערסלען.
 פנה. מענדע ריך לז חונדערן ויידען, ניכט לז חונדערן וינדען; רעכטספערטיגע דין סלזעהעטען,
 ון וחוודערטהתטער! סערניט חיהר געבעט, ון גחטט! עוויגער לכאלת! רצה. התבע ווההז
 געפחלזון ון חיהרען ספריהגעבעטען, ניט ויח, ויח מיינסט דין גחלנספער, גתקדיג חויל;
 וחס ויח דיינע וואנדער טויען, ון רוח, דער רוח וחוודער סהוסט. לז ערהערען ח"ו.
 ואחר קדוש. רוח, מלזערהיי ויגסטער! סהרקנסט חונדער דען וחקגעחקבטן ישרא"ל.
 דוח חונד דיינע יתהרע חתבען קיין ענדע. — דוח מחלסט ריך חויל, ערבחראסט
 ריך ליון'ס, ווען לייט חונד סטונדע דח חונד, דחס רוח חיהר גתקדיג וייעסט. —
 ספפער גחטטעו חונד חויל לערבקטענע געמיטה; חויל דעמיטהגען, לערבקירסטע:
 הערן סערטמחעסט דוח ניכט, ון גחטט! — לייגע ווההגעפחלזון סיר ליון, ערבויע
 דין וויערן ירוסל'ס; רחן סערמחנסט דוח ספפער דער גערעכטיגקייט, רחן בעו
 סטייגען סחררען דיינען חלסחר. — חונד כון, הערר! דוח ביסט חונדער ספפער, ויכ
 זינד דער טחון, דוח חונדער בינדער, דיינער חקנדע ווערקע זינד וייר מלזע. —
 דוח הערר! וירסט חונד דיון ערבחראען ניכט ענטליהען, דיינע זיבעע חונד טרייע
 ויירד חונד סטעטע בעווהלען. —

זכר ורחמיך. געדענקע דיונער הויר, ון הערר! דיינער גיטע, דין סתן יע
 געוועטן. געדענק, ון הערר! חויד חונדער, ווען דיינעט סתקע גתדע וידיעמחחס,

וְעַד־תֵּךְ קָנִיתָ קָדָם גְּאֻלָּתְךָ שִׁבְטֵנוּ נִחַלְתָּךְ הַר צִיּוֹן זֶה שִׁכְנָתְךָ
 שׁ: זָכַר יְיָ חַבַּת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁפַח לְנֶפֶשׁ: זָכַר יְיָ
 לִבְנֵי אֲדָוָה אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהֶם:
 זָכַר לְאַכְרָהֶם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וְתַדְבֵּר אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֶת זְרַעְכֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתָּן לְזַרְעְכֶם וּנְחַלוּ לְעוֹלָם: זָכַר לְעֲבָדֶיךָ
 לְאַכְרָהֶם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְסֵן אֶל קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ
 וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל גָּאֻלְתֵּנוּ עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאֲלַנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאָנוּ:
 חַטָּאנוּ צִוְרָנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרָנוּ:

ה' מיוסד ע"פ ס"ג כפול.

אָרוֹן בֵּינָה הִגִּינוּ. אָזוֹן שִׁיחֵנו בְּשֹׁאֲגֵנוּ. בְּעוֹנֵינוּ
 אֵל תּוֹגְנוּ. בְּרִשְׁעֵנו אֵל תְּמוֹגֵנוּ: גָּדְלוּ דְבָרֵי עֲוֹנוֹת.
 גָּבְרוּ עַד לְמַעֲוֹנוֹת. הִדְוִי נַפְשׁוֹת גַּעְנוֹת. דוֹד שְׁעָה
 לְעֲנוֹת: הִרְגוּנוֹךְ אֱלֹהֵי תְהַלְתָּנוּ. הִכְעַסְנוֹךְ בְּרוֹב
 אֵילָתֵנוּ. וְלָכֵן נִמְשַׁכָּה תּוֹחַלְתָּנוּ. וְלִזְרִים נִהַפְּכָה

ארון בינה הגינו. א חוגנו. א תשלח לנו יגון עשה"כ (איכ"א סיב) אשר הוזהרה. עד למענות, עד
 ימים. ודדי כפאת, רגשת הלז והכפש נענה. דרך, כתי להקב"ה. שעה וכו', תפן לכפשות האם

בעלזע חזנו חייט דייכעסן היילע! חך, דענקע דער געשיידע, פֿרומחזן דיר ערווהרבען!
 דע סטחאמען, דיר לנס חייגענטהוזן בעפרייעט, ליון'ס בערג, דען רוח בעווההסט.
 געדענק, ח הערר! דען הקודען ירושלים'ס; פֿערגיס דונו זיבע ליון ניכט. געדענקע;
 הערר! דען זקהגען אדום'ס דען טהג ירושלים'ס! פֿערהענער, רישען יוח, פֿערהענער
 ביו חויל דען טיעפסטען גרוד! — געדענקע דייכען דינערן, אברהם ילחק חונד יעקב,
 חס רוח חיהנען ביית דיר זעלבסט געשווהרען חססט, חונד חססט חיהנען לוגעחונט: חך
 חויל חייערן וחחאען זח פֿילן זיון חססטן חויל טטערניע חס חיווען, חונד דיינע גחלע זחס,
 חחחחן חך געטפֿרעכען, חויל חך חיירעט וחחאען חייגעבען, חונד יוח וחחחחן ענ עוויג
 חח חיהר ערבגוס בעזיטען. געדענקע חן דיינע קנלעטע, אברהם ילחק חונד יעקב;
 דגע ניכט חויל דח: חחרטכחקקיע רחחחע ווינען חונד חויל דוח זינדע דיינע: פֿחחקען.
 אל נא. ערלכע ענ חונד ניכט לז פֿערברעכען, ח הערר! דחס חויר סהחריכט
 געווענען, חונד געזינדיגט חחבען.

חחאען. חויר חחבען דיר געזינדיגט, חונדער חוסן! פֿערגיב חונד, ח סחפֿלער!
 ארון בינה הגינו. הערר! חזרע חויל חחנרע געדחנקען, פֿעריניט חונדער חוילענע
 רחען, בעטריבע חונד ניכט וועגען חחנרער ינדען, חס חונד ניכט פֿערגעהן פֿיר
 חחנרע פֿרעכען. — ווען חחנרער זינדיגע וועגען גחחס, חחחחח ביו חן דען חיווען חיוט,
 וועדע דך, הקודער! לז דער רעגונג געסחחטער זעלען, חונד ערהחרע חונד! —
 חיר חחבען דך ערלירען, גחחס חחנרען חחבען! דך חוילפֿעכרמכט דרך חחנרע פֿילען
 חחחחחחחח, דחחח חחחחח חחנרע חחפֿלעטען חחגען, חונד חחחחח עזינגוס גינג חן
 חחחחחחחח

אֲדַקְתִּי אֶנְחָנוּ מִפְּיָלִים תִּתְנַגְּנִינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הִרְפִּים :
אֲדַקְּי שְׂמֵעָה אֲדַקְּי סִלְחָה אֲדַקְּי הַקְּשִׁיבָה וְעֵשָׂה אֵל תִּאֲחָר
לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

סליחות ליום ראשון

אלהיט ואלהי אבותיט

אָ מיוסד ע"ס א"ב

אֲנֹשִׁי אֲמוֹנָה אֶבְרוּ בָּאִים כְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים
לְעַמְד בְּפָרֶץ. דוּחִים אֶת הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה.
וּלְמַחֶסֶה בְּיוֹם זָעַם: זִנְעִים אָף בְּלַחֶשֶׁם. חֶמָה
עוֹצְרִים בְּשׁוֹעַם: טָרַם קְרֹאוּךְ עֲנִיתָם. יוֹדְעִים
לְעֵתָר וּלְרִצּוֹתֶיךָ: בְּאָב רַחֲמֶיךָ לְמַעַנָּם. לֹא
הִשְׁבוֹתָ פְּנֵיהֶם רִיקָם: מְרוֹב עֲוֹנוֹנֵינוּ אֶבְרָנוּם. נֶאֱסָפוּ
מִנוּ בַּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הֶמָּה לְמַנוּחֹת. עֲזֹבוּ אוֹתָנוּ

אֲנֹשִׁי אֲמוֹנָה אֶבְרוּ, (כסליסה זו היא על סדר א"ב ובלי שימי הכרת, לכן נשכח
נחס בלון לכן דוסק) ועניכס כתלונכת על אבדן הלדיקיס העניכיס על החדר זוכות
מעזיחס ומתפללים עליו בעת זכר, ועתה אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, חס
שמיים: שזכו אל יך וכו' בעת זכרותינו, וכן אשר ד"ה ע"ה (תילי' יב ב) השיעס
ס' כי גמר ססיד וכו'. גבורים לעמוד בפּרץ, העומדים בפרלות החומה ולוסמיס עד
האיצי שלא יכנס לעיר, עפ"כ (יוקאל כבל) ואנקס מהס איז גדר גדר ועומד בפּרץ.
זועים אף, דוחיס את האף בלסס תפלתס. (זועכיס ל' דסייה פמו ימי כועכו, איז
יח א). לעתר כלל, כמו העתירך בפרשת ואלו. ולרצותך, כלל ולא לרצף שהס
שארס - רצין והס - סיחוף תידוף, (וכבר הקפיד עליו הכסס רל"ס - בפירוש
סליסה שלו). סעו, נסעו (חדך הפייטני' האלה להססיד כ' השרש בעבר הקל אלס כדון).

חית פערטרועין חויל חוכרע טגענערען סיטטען וויר חונטער הערן חין געבעטען פֿער
דיר חויר, זקורערען חין לזערוילכט חויל דיינע גרָחַסע גנדרע. — הערר, ערהערע!
הערר, פֿערנלייחע! הערר, פֿערניכט! טהוע עז בחור, לתגרע ניכט; דייכטשווענען,
שיין גקטט! דען נחך דיינעק נחאטען ווירד דיינע סטָרס חוכד דיין פֿחוק גענָגנט.
אנשי אמנה אבדו. יענע פֿרָחאטען מֿקנער יינד ניכט מעהר, דיש מיט חיהרער
סחָטען קרפֿט חויפֿטרָטען, זיך הערענמיטהיג פֿער דען ריס סטעלונטען, חוכד זק
דיח סטרָפֿעלפֿערחאנגייסע לזירקידרָגנטען. זיח דיכטען חונג לז סוטלזויער, לז
ועהר חָק חאגלויקסטמגע. דורך חיהר געבעט בעסוויכטיגטען זיח דען לחרון סחָטען
חויכהלוט דעסן גר מוע דורך חיהר פֿלעחען. דיש ערהערטעסט זיח, עהע זיח דרך
גריפֿטען; זיח פֿערסטחנרען לז בעטען חוכד דרך לז בענקלטיגטען; חיהרענטשוועגען
ערבמראשעסט דיש דרך פֿסטלוך, זיח זיעעסט דיש זיח חונפֿערריכטעטער זחלע
לזירקקעהרען. — נחך! דורך חאגרע זינרען חָכען וויר זיח פֿערלוקרען, דורך חונרע
פֿערנעחאנגען חוכד זיח חונג ענטריסעטען ווקרערען. רחך, זיח זינד לז רוזע חויינגען
קערהר

אֲנַחֲזוֹת: פְּסוּ גוֹדְרֵי דָרְךְ • צָמְתוּ מְשִׁבֵי חֲמָה: קָמִי
בְּרַץ אֵין • רְאוּיִם לְרִצּוֹתֶךָ בְּעֵתֶךָ (לִי אָפְסוּ):
שׁוֹטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת • תְּרוּסָה לֹא מִצְאָנוּ: שָׁכְנוּ אֵיךְ
בְּבִשֶׁת פְּגִינוּ • לְשַׁחֲרֵךְ אֲבָעַת צְרוּחֵינוּ: אֲמַלְךְ וְכוּ, וְעֵבֶר וְכוּ.

הַאֲדִינָה יִתְפַּלְתֵּנוּ • הַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל
שִׁעְתֵּנוּ מִלִּבְנוּ וְאֶל־הֵנוּ • כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: יִתְּבַקֵּר הַשְּׁמַע קוֹלֵנוּ •
בְּקֶרֶב גְּסַרְךָ לָךְ וְנִצְפָה: אֵלֶיךָ יִשְׁאָעֵנוּ וּבִבְקֶר הַתְּפִלָּתֵנוּ הַיְקַדְמָךְ:
תִּבְזֹק הַתְּפִלָּתֵנוּ קְטָרֹת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כַּפֵּינוּ מִנְּחַת עַרְבִי: עָרַב
וּבִקֵּר וְצַהֲרִים נְשִׁיחָה וְנִהְמָה • וְשִׁמְעֵנוּ קוֹלֵנוּ: קוֹלֵנוּ אֶל יִתְּבַקֵּרָא •
חֲנִינוּ וְשִׁמְעֵנוּ הַתְּפִלָּתֵנוּ: קוֹלֵנוּ אֶל יִתְּבַקֵּרָא • וְעֲנֵנוּ מִהַר קָדְשׁוֹ סִלָּה:

אלהיט ואלהי אבותינו

ב עמוד ע"פ א"ב

אֲנָשִׁי אֲמוּנָה עֲבָרוּ • מְרוּבַע עוֹנֵינוּ וְגָבְרוּ: בָּאִים בְּכַח
מַעֲשִׂים • וּמַעֲבִירִים כְּבֹד בְּעָסִים: גְּבוּרִים לְעִמּוֹד

המה למנחות, ע"פ הגמרא (ע"ק דף כ"ה) נכו לאנלים ולא לאבדיס שביא למנוחה
ואט לאכמה. צמרו, כדחקו וקוטנו, לה"כ (איכה ג ט) לשמו נמר חיי. בעתה, נתפלל.
אנשי אמנו עברו. (הסלים) וו היל בעלמ' הקודמת, אך בתוספת מל' ונבשיוו החרה, והאוסף
גדע ענקות אר בראשון, ואשר בעמים שש העוקרל בעם שלא שידנו ל' רבי'. גברו, מרוב

קטרת, חנו חיברנו יסען זיה לו ויילערו לזריקה. — רחמין זיה ריה פער
בעסערער, חייגעלונקעס (חיסן גרובע) יענע בעזקפטיגער רעו לחרט; זיה זיה
ניכס מעה, ריה זיד רעט חמליק ענטגעגען סטעלונטען, ריה פתחיג וזארען, זיד
זיד געבעטע חייכלונעהמען. — יעלט סטריילען וזיר דורך קאלע פיער וזידע, פיו
רען קבער זירפערס זיכערונג. בעשקאט קטארען וזיר לו זיר לזיק, זיד, ק גקסט!
גלורלען לזר לזיט חונרער קטסה.

דאזינה • פערניק, הער! חונער געבעט, מערק חויל חונרע פלעהענו ססיאמע. —
לעריק חונער זוישע סרייען, חונער קתיג חונר גקסט! רען לו זיר בעטען זיר. —
הער! ערהקער יערען מקרגען חונרע ססיאמע, יערען מקרגען חונרען וזיר זיר
(חיון געבעט) חונר חונרען. — לו זיר, הער! פלעהען וזיר, יערען מקרגען פקרת
יערן זיר זיר חונער געבעט. — מקגע חונער געבעט, וזיר ריזלערווערק זיר גע
פלולען דזו עמקרהעבען חונרער חונרע, וזיר זיכערפפער. — קבעדו, מקרגען
זיה זייטענע קלנגען, יחזערען וזיר, חונר ער ערהקרט חונרע ססיאמע. — חונרע
ססיאמע רלס לו גקסט: זיה חונר גקטיג, ערהקרט חונער געבעט. — חונרע
ססיאמע רלס לו גקסט, חונר ער ערהקרט חונר פקען זייטען חייילען בערגע, סלס.
לזי הישקעה (זיה חיברעזעלונג זיהע קבעט).

אנשי אמנה עברו • רחמין, רודק חונרע סטיגעטען וזידען רחמין זיכר יענע
פירמען חונער, ריה זייט חונרע סטיגעטען קרמלס חונרעטען, חונר רע
סטעטערען קר חונרעטען. וזיר חונרען סטיגעטען זיה זיה אטענע זיה, חונר
גלעלעהמען:

פסו כְּשִׁיבֵי חֲרוֹנָהּ. נֶאֱסָפוּ עוֹשֵׂי רְצוֹנָהּ: צָמְתוּ גוֹדְרֵי
 שָׂרֵץ. לָכֵן נִתְּנוּ לְקָרֶץ: קָמִי בַּסָּרֵץ אֲיִן. וְטָבַעְנוּ
 נְטִיטַת הַיּוֹן וְנָהִי כְּאֵיִן: רָעַתְנוּ עֲשֵׂתָהּ כָּל־אֱלֹהִים.
 לָכֵן נִמְנָעְנוּ מִטּוֹב מְלֵא: שָׁכְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פָּנִים.
 הִדְרֵשְׁנוּ יַחַד אֲבוֹת וּבָנִים: תַּחֲזוּן עָלֵינוּ וְאַ תִּשְׁחִיתֵנוּ.
 בִּי אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כָּל קוֹרְאֶיךָ.

בְּקִרְאָנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ. בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לָנוּ. חֲנִינוּ וְשָׁמַעַתְּ
 תְּפִלָּתֵנוּ: שְׁמָעָה תְּפִלָּתֵנוּ יי. וְשׁוֹעֲתֵנוּ הָאֵוִינָה. אֵל דְּמַעֲתֵנוּ
 אֵל תַּחֲרָשׁ: אֲדָנִי שְׁמָעָה בְּקוֹלֵנוּ. תְּהִינָה אֲוִינָה קְשָׁבוֹת לְקוֹל
 תַּחֲנֻנֵינוּ: שְׁמָעָה יי צְדָק הַקְּשִׁיבָה רְנִתֵינוּ הָאֵוִינָה תְּפִלָּתֵנוּ
 גְּלֵא שְׁפִתֵי מִרְמָה. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. וְקַבַּל בְּרַחֲמִים
 בְּרְצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנֻנֵינוּ בְּשׁוֹעֲנוּ אֵלֶיךָ. בְּנִשְׁאַנוּ
 יְדֵינוּ אֵל דְּבִיר קְרִשָׁה: שְׁמַע יי וְחַנְּנוּ יי הִיָּה עוֹר לָנוּ: שְׁמַע יי
 קוֹלֵנוּ נִקְרָא וְחַנְּנוּ וְעֲנֵנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו' עַד עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמְךָ.

תבא

יצחיהן ויבד דוח בעתקלפטיגער דייכענו לחרנו, חוננו ענטריסטען דיח פקלליהרער דייכענו
 וילונענו, (חיסן גרבעט) חיינגעלנווקגט דיח סחרען לערבעסטערער, דמהער ווערדען
 וויר דעק פערדערבען הינגעגעבען. — ויח זיכר ניכט מעהר, דיח זיך חיינסט דעק
 זוכגליק עכסגעגען סטעוואטען, דח פערזינקען וויר חיסן טיפסטען סוףחאטע, חונר
 וערדען לו ניכטע. — חונרע בקוהייס פערזורזחלסטע פלונען דיוען, דמהער זיכר וויר
 עקס ווחהרהחלסט גוטען ענטלנגען. — בעסחאט קעחרען איר לו דיר לוריק, זלען
 זיך פון, פחטער מיט קינדערן פערזיכט: ח זייח חוננו גחריג, חנס חוננו ניכט פער
 וערבען, דען וויר זיכר יח דער טהפון, חונר דוח חוננער בילדער.

בקראנו. רופען וויר זיך פון, ערהערע חוננו, גחטט דער גערעכטיגקייט! סחחלע
 חוננו רויט חון דער ענגיס, זייח חוננו גחריג, ערהערע חוננער געבעט. — הערר!
 ערהערע חוננער געבעט, פערניט חוננער פלונען, חוננו סוויגע ניכט לו חוננער
 ערהערען. — הערר! ערהערע חוננער סטיחאטע, חנס דיון חחר חוילעטקוקחן זיח
 זייח חוננערן זויטען פלונען. — ערהערע, עיאגער! דיח גערעכטיגקייט, מערק
 זיך חוננערן חקבענחג, פערניט חוננער בעטען מיט זויטען פלונען. — חחרע
 חוננער סטיחאטע, הערר, חוננער גחטט: ניט חוננער געבעט מיט גחריע חוננו בקראנו
 ערליגקייט חויל. — ערהערע חוננער פלונען סטיחאטע, ווען וויר זויט לו דיר רופען,
 חוננער חחרע עמפחך חעבען לזן טעמפען דייכער חויליגקייט. — הערר! ערהערע
 חוננו זייח חוננו גחריג, זייח חוננער בייחסטחח, הערר! — ערהערע הערר! חוננער
 חעכערע סטיחאטע, זייח חוננו גחריג חוננו ווילונענער חוננו.

מליחות ליום ראשון

אלהינו ואלהי אבותינו

ג מוסד ע"פ חשרק כפול תהמ"ח שלמה הלוי

חָבָא לַפְנֵיךָ שׁוֹעֵת חַנוּן • תְּהִי גַּא אֲזוּנְךָ קִשְׁבַת
תַּחְנוּן • שְׂמָעָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רְנוּן • שֶׁר מִיִּשְׂרָאִים
וּמַעֲלִים מְרֻנוּן: רֵיחַ לְהָרִים גְּבֻלָּמֵנוּ בְּשָׁנוּ • רֵיחַ
גְּרִדְנוּ כִּי הִבְאַשְׁנוּ • קִלְקַלְנוּ יִשְׂרָאִים וְתוֹרוֹת שְׁבַשְׁנוּ •
קָרַקַע פָּגִינוּ בְּכֵן כְּבָשְׁנוּ • צַר וּמְצוּק מִכָּל־צַד • צָאן
גְּרָחָה מֵאִין מְצַד • פָּנָה לְיָמִין וַיִּגְדֹּד מֵעֶצֶד • פָּחַד
מִשְׂמַמָּאֵל וְצִיד הַצֶּד: עֵינֶיךָ רֹאֹת תְּהִי יָנָה פְּקוּחוֹת •
עֵנִי וְעֵנִי צְרוּרֵי הַמְּתוּחוֹת • סֶפֶד לְרָנָה וְלִרְצוּי
הַתּוֹכְחוֹת • סִבּוֹת וְהַפּוֹךְ בְּדַרְכֶיךָ הַגְּבוּחוֹת: גִּתְנוּ
בְּעוֹנֵינוּ לְשָׁבִי וּלְבָבָה • גַּחְנוּ מְלַכְיֵנוּ כַּהֲגִינוּ לְבוּזָה •
מָרוֹם גְּבֻכְרוֹת וְאַהֲבָה עֲזָה • מְנַרְתָּ לְאַרְץ לְשִׁמָּה
וּלְעוֹזָה

חבא לפניך שועת חנון, לעקת התסנוכים, רנון, רכנת המתפללים, שר מישרים, עדס"כ (תל"י ח ג) עיניך תחזינה מישרים, ומעלים מרנון, מעלים אנו ממשוע לבן הרע וקסרנון (רנון, ל' גמרא, והוא הולעת קול רע), ריח גרדנו, מלה"כ (שה"ש א יב) כרדי נתן ריחו, ואמר הבאנו את ריחנו (עפ"כ שמו"ה כא), והוא אנידת עם טוב, וחוררת שבשנו, סיינו עגלים פנים בתורה שלא כהלכה, כבשנו, לבן גמרא כונן פנים בקרקע מתוך נהס, מצד, בלי מורה, מקום כניסת העדר, מעצד, כלי גדול מד שמחליקין בו העץ, ואמר: לא ידענו אנה נפסק? אם לישין, אם וכרות הכזל, אם לשמאל, אם פחד האויב שלד נשנו לקחת, הפוחחות, הכנשכות לאורך ימים, ספר לרנה וכו', תסוכב ותהפך שמשפד לרכה, והתוכחו' לרנון, מברת, הספלת, כמו וכסאל לארץ עגרת (תל"י פט מה).

חבא לפניך • חונער פֿלענענדליכע געבעט קמומע פֿער ריך, נייגע חיהק חיון חויאערוקמומע קהר; הקרע ריח גערעבטען קלוגען, פֿערכיב חונערן וקבועותקב, ק רוח, דער רוח דתו רעבטליכע שויעסט, חונד בקווען וייאואוד ניכט תֿהקערעסט. — וויר שמוען חונד, חונער הויפט עאפֿער לִו העבען, דת וויר פֿעררובט געווארדען, דתו רעכט פֿערקעהרט, דתו געווען פֿערדרשטת הֿעכען, בעטמוסט זענקען וויר דתֿהער דען בויק לאַ ערדע. — קחסה חונד בעדרתקנינים פֿון גלוען וויטען, חייגע לערז ספרייענט העערדע תֿהגע הירדע; ווענרען וויר חונד רעכט, פֿניידעט דתו חויגען; זיכע — תֿקנספיגט חונד רענו נאָכשטעלוער יתגד, וקבע דיון גלוענענרענו חויגע חויף חונד סויפט, חויף חונער עלעס, חונער חויאערוקמערענרען זיידען. פֿערמונדלעך, נאָך דייכער חויזען ווייגע, ריח קלוגע חין פֿריידעקענותקב, לִור חויגעקחונג ווערדע ריח ליכטיגונג. — דורך חונרע זיידען גערזטהען וויר חין געפֿתקענטהפֿט, וואוּדען לאַר בייטע, וויר וקוואַל, חזו חונארע קחגיגע חונד פֿריספער, דעקן הקחן פֿריז געו געבען; פֿון העררליכען הקהען, חוינסט דורך דייגע זייעב בעגליקקע, ספירלעסטעט דוח חונד לִו פֿערדען, לאַר טימך חונד לִונד הקחן. — וויר בעטעטען דרך ניכט בייח זייטען

לְעֵזְרָה: לֹא חָלִינוּ סָנִיף לְהַקְרִים תְּחִנָּה. לְהַשְׁכִּיל
 בְּאִמְתָּךְ מַעֲלוֹת צַחְנָה. בְּלִינוּ כְּסָדוֹם בְּשֹׁפֵל קוֹל
 הַצַּחְנָה. בְּמַעַט רָגַע לִוְלֵי תְחִנָּה: יִתֵּר הַפְּלִטָּה
 לְהַשְׁאִיר חֶסֶת. יִתֵּר וְגִרַר תַּתָּה וְכַנְסָתָה. טִלְטַלְנוּ
 בְּגֵגֶר שֶׁלֹשׁ מְאֹסֶת. טִירַת כֶּסֶף בְּגִלְלִינוּ רְמָסֶת:
 חִבַּל חֲבַלְנוּ מַעַל לְמַעוֹל. חֲבַלְנוּ מַעוֹל אֶעֱזוֹל. זְכוֹר
 צִדִּית בְּלִי לְגַעוֹל. זְרוּיִם לְקַבֵּץ וְבָם לְבַעוֹל: וְאַתָּה
 אַחֲרֵי כָל־הַבָּא. וְהִיא תִצְדִּיק וְלִנוּ הַדְּבָה. הַיּוֹם כְּמֵאֶז
 בְּלִי סִבָּה. הִגְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמַה רַבָּה: וַיִּלַּת עִם לְקַלְס
 וְחֲרוּף. וְחֲרוּפִים סְחוּפִים גְּתוּגִים לְטָרוּף. גְּלוּרַת

ושעבוד

לְעֵזְרָה, לְלַעַג הַמַּלְאָה לִי תַלְמוּדֵי מוֹלִיחַ לַעֲוֹן. מַעֲלוֹת צַחְנָה, חֲדַלְנוּ מִהַשְׁכִּיל בְּאִמְתָּךְ
 לְשׂוֹמֵר אֹתוֹת מַעֲלוֹת נִסְתָּה, הֵם הַמַּטְוִיִּים הַמְכַלְשִׁים. בְּשֹׁפֵל קוֹל הַצַּחְנָה, לַהֲכֹ (קִהְלַת
 ע ד), וְהֵא שָׁל לְהַשְׁתַּת אִיבָרִים הַפְּנִימִיִּים וְכִלֵּי עֵיכוֹל (כִּי הַאֲלֵטוֹמַחַס טוֹסָן אֶת הַמַּשְׁכֵּל
 כְּמוֹ רִסִּים). וְעַפְּ הַדְּרָשׁ מִפְּנֵי בִטּוֹל טְחִינַת הַהֲלָכוֹת זוּ בָּזוּ כְּמוֹ שֶׁמֶרֶשׁ רַעֲיִ. לִוְלֵי
 חֲרָה, לִוְלֵי חִינֵת ה' עֲשִׂיכֹ (עוֹרָא ט ח) וְעַתָּה כְּמַעַט רָגַע הִיתָה תַּחֲנֵה מֵאֵת ה'
 אֶלְהִיטוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלִיעָה וְלֵת לָנוּ יִתֵּד וְכוּ'. וְכַנְסָתָה, מַעֲלוֹת בְּכַל הַכְּסֵת אֹתוֹת
 לַהֲ. בְּגֵגֶר שֶׁלֹשׁ סֹאסָה, בְּשִׁבִּיל ג' עֲבִירוֹת הַמַּאֲוִסִּים בְּעֵינֵי ה', וְהֵם עַז', גַּע וְשִׁפּוֹת
 דְּמִים, טִלְטַלְנוּ לְגַלֹּת וְחֲדָשׁ בְּהַמְּקָ, כְּדֹאִתָּא צִיּוּמָא (דָּף טו). חִבּוֹל חֲבַלְנוּ, שְׁתַּמְנו
 מַעֲנו (לַהֲכֹ כַחֲמִי' א ז). חֲבַלְנוּ, כְּמַשְׁכְּנוּ. בְּלִי לְבַעוֹל, שְׁאִמְרַת לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא
 גַּעֲלָתִים. זְרוּיִים, פּוֹרִיס. וְבָם לְבַעוֹל, לַהֲכֹ (יִרְמִי' ג יד), כְּלֹמֵר לְהִיֹּת לָהֶם לְאֶדָן
 וְלַעֲבֹד בְּלִי סִבָּה, לֹא סַבְּנוּ לְכַסּוֹת מֵאֲרוּחַ רַעַה, וְכֹמוֹ אִזּוּ עוֹדְנוּ הַיּוֹם בְּאִשְׁמַה רַבָּה.
 חֲדָא, לְשׂוֹן אִמְתָּה וְאִמְתָּה, רַ"ל אִמְתָּה עֲשִׂיתָ, וְלֵט הַדְּבָה, וְאִכְתָּנוּ הַרְשַׁעְנוּ, וְמוֹסַד עַל
 כְּתוּב (כַּמֲּוִי' ט ג). סְחוּפִים, כְּאִלּוּ סַפְסוּס זָרֵם וְעַמֵּר, לַהֲכֹ (יִרְמִי' מו טו) כְּסַפָּף

יִסְטַעַן חוֹבֵץ גְּחָדָע תָּן, וַיִּדְרִיגָע בְּעִירְדַעַן הַיּוֹטַעַן חוֹזֵג תָּב, חִיבַעַר דִּינַע וְהַחְרַהֲיִים
 נִכְלָנְדַעַקְטוּ, דְּחָרוֹן וְחָרַעַן וְיִיר בִּיחַ דַעַן דְּוּסַפְלַעַן טָחָן דַעַר וַיִּחְלַע (ד. ה. ב. ייח
 מְנַרְעַר עַגְסַעַרְלֹאָב) בִּיחַתְחַהַע וַיִּחַ סְדוֹס חוֹיִפְגַעַרְבִּיעוּן וְחָרַדַעַן, חָבּוּוֹחַטְעַעַע כִּיבַט
 דִּינַע גְּחָדָע. רֹחַ סְחָטְעַעַעַע דַעַן חִיבַעַרְרַעַסַט, בְּרַחְבְּטַעַסַט חִיחַ וְיִיעַרְעַר חִין וַיִּנַע
 גַעַגְלַעַן לֹטַן פְּעַסַטְעַן וַיִּטָן; דָּחַךְ וַיִּסַעַסַט רֹחַ חוֹזֵג בְּחָדָ וְיִיעַרְעַר, דַעַר דְּרִיחַ דִיר
 פְּעַרְהַחְסַטְעַן וַיִּכְרַעַן וְעַגְעוּן, פְּלֹיכְטִיג וְעַרְדַעַן, חוֹזֵג לְעַרְטְרַחְסַט דַעַן פְּרַחְבְּטַפְּלֹאָעַן
 סַעַמַעַל. — וְעַגְעוּן חוֹזְרַעַן וַיִּסַעַעַלְעַרְבַכְּנִיסַעַן, חוֹזְרַעַר טְרִיחַוֹחַיִגְקִיט, וְחוֹזְרַעַן
 וַיִּיר פְּחָן יִפְךָ לִו יִפְךָ גַעַטְרִיבַעַן. חָ וַיִּיחַ דַעַן פְּעַרְסַפְרַעַבְעַנו חִיבַעַרְעַנְק, חוֹזֵג כִיח
 גַחְלָן לִו פְּעַרְוַעַרְעַעַן, רִיח לְעַרְסַטְרִיטַעַן לִו וְחַמְעוּן, חוֹזֵג חוֹטַעַד דִּינַע הַעַרְרַסְחַפְּסַט
 לִו בְּרִיעַעַן. כִּחַךְ חָלֹעַת דַעַק, וְחָזֵג חִיבַעַר חוֹזֵג גַעַקְחַמְעוּן, כְּלִיבַסַט רֹחַ חוֹטַעַתָּה
 כְּחַר גַעַרְעַסַט, חוֹזֵג חָבַעַר טְרִיפְּסַט רִיח סוֹחַךְ; הִיטַעַעַן כְּחַךְ, וַיִּיח עַאֲרַעַק, סַעַעַתָּה
 וַיִּיר חוֹזַעַבְעַעַטְרַט חוֹזֵג סוֹרְחַלְחָן פְּחַר דִיר. — דַעַק חַרְמַעַן פְּחָקַעַ, — חִיטַט סְחָדַעַ חוֹט
 סוֹחַךְ כְּעַרְעַקַט, פְּעַרְסַטְחַטְעַן, הַעַרְוַעַעַסוֹעַפַעַת, דַעַק רִיבַע פְּרִיז גַעַעַבְעַת, גַעַפְחַת

וְשֶׁעָבֹד בְּנִסְיוֹן וְצָרוּף • גִּלְגַּל בְּחֶסֶד לְסְלִיחָה וְתַרְוָה :
 בְּרַחֲמֵיךָ עוֹד בְּרַבּוֹת עֵתִים • בְּךָ נִוְשַׁע קַיִם וְהוֹשַׁעְתִּים •
 אֱלֹה מְרַחוּק יְבוֹאוּ בָתִּים • אֱלֹה מְצַפּוֹן וּמְצִיָּים וּכְתִים :
 שְׁלֶךְ הֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ • לִבִּב בִּימֵי קָדָם גְּעִימָה •
 מִשְׁכְּנוֹ אַחֲרֶיךָ שִׁימְנוּ בְּרַשְׁמֶךָ • הַבֵּל חֲפָצִים לִירְאָה
 אֶת שְׁמֶךָ : הַקְטָוִן לְאֱלֹה גִדְל רְחוּמֵנוּ • וְהַצֵּעִיר לְגִי
 לְהַעֲצִים בְּתַחוּמֵנוּ • יַחַד בְּכָל צְדָקוֹתֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ •
 יָשׁוּב נָא אִפְּךָ וְתַנְחַמְנוּ : 4 מלך יושב עד לכל קוראיו •

טוב יִלְכַל וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו : טוב יִלְקוּ לְנֶפֶשׁ שֶׁתִּדְרָשְׁנוּ :
 טוב יִלְמְעוּ בְּיָוֵם צָרָה וְיִדְעוּ חוֹסֵי בָּךְ : כִּי טוב יִלְעוּלֶם חֶסֶדְךָ וְעַד
 דְּדוֹרֶךָ אֲמוֹנָתוֹ : טוב לְחַסוֹת בְּיָד מִבְּטַח בְּאָדָם : טוב לְחַסוֹת בְּיָד
 מִבְּטַח בְּגִדֵיבַיִם : טוב וְיִשָּׁר יִי עַל כֵּן יוֹדֵה חַטָּאִים בְּדַרְךָ : טוב
 וְיַחִיל וְדוֹקֵם לְתַשׁוּעַתִּי : הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ :
 הוֹשִׁעַ יִי אֶת עַמֶּךָ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרַךְ

אבירך. והרוף, יתרופה. קים מה שהנחת לנו ע"פ הכביא (השע"ו) ואת בית יהוא
 ארסו והושעתים וכו'. יבאו בחים, כמות כמות. ציים וכתיים, הסאייהיס. לבב, תן לבנו
 לב לסבול ולנפוש. ברשםך, כמו שראמת, משכני אסריך כרולה (שה"ש"ד) שטעמו משכנו
 מן בגלות. רחומנו, תאר להקד"ש אשר להבנו אותנו, מלשון ארסמך ה' חוקי, לו תאר לישראל
 פני רחומים. להעצים, לעשותם עלמים. בהחומנו, בגלות ארצנו.

געו, חונטעריחט, דרך פריפונטן געלייטערט, ה' טענקע מיהת חזיו גמדיע פערט
 געבונג חונד הילפע! — וְחַס עבדיך ערבחרחונג: פֿלֶן חונו נחך וְחַנְדֵּר וִירְעֵנְלִיִּים חִין
 דיר כִּיחַסְטֵחֵךְ פֿינדען, ויח דוח עו פֿערספּרֿחֿלֿסט, חסד ברינגע חזנו פֿלֶן פֿערנעט ידו
 חונד נחך וידער לונחחחחחחח. עו ינד דוח דיינען, דיינע דינער, דין פֿלֶן; בעהערלע, ויח חין
 דער פֿחֿלֿליִּים, דיינע הקודען; ליהע חונד חן דרך, טהוע חונד ויח דוח געטריבען חֿסֿט,
 ויר חֿלֿלע זעהנע חונד דיינען קחטען חֿלֿלובעטען. וְחַס דען קוִיחֿסטען לו טויענדע,
 דען גערובסטען לו חיינעק חֿקֿלֿטיגֿען פֿלֶן חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען
 דרך חונער חית גחלען חֿסֿטען דיינער חֿלֿלע, ווענדע דיינען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען
 טוב יי גיטיג חיוט דער הערר געטען יעדען, חֿלֿלע חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען
 גיטיג חיוט דער הערר דענען, דוח זיינער חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען
 — דענו העררן גיטע חיוט חיינע סוטלונעהר חסן טגגע דער נחטה, ער קענכט דוח חויל
 חיהן פֿערטרייען. — דען גיטיג חיוט דער הערר, עוויג דויפּרט זיינע חֿלֿלע, זיינע טרויע
 פֿיר חונד פֿיר. — בעססער חויל דען העררן פֿערטרויען, חֿלֿלע ויך חויל העכטען פֿערלֿחֿסטען.
 בעססער חויל דען העררן פֿערטרויען, חֿלֿלע חויל פֿירסטען רעכנען. — גוט חונד גערעכט
 חיוט דער הערר, דֿחֿהער זעהרט ער זינדער דען (רעכטען) וועג. גוט חיוט עו, חויל דענו
 העררן הילפע חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען חֿסֿטען
 חין דוח זעטע. — חֿלֿלע הערר, ריינעט פֿלֶן חֿסֿטען דען חֿסֿטען פֿערטען ישרא"ל. — חֿלֿלע
 דיינעט

סליחות ליום ראשון

את נַתְּלֶחֶק וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד הָעוֹלָם: הוֹשִׁיעָה יי כִּי נִמְר חָסִיד
כִּי פִסּוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל שְׁמֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לִי הַיְשׁוּעָה וכו'.

מיוסד ע"ס א"ב

ד פוסמן

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קַדְמֵנוּךָ תְּחַלֶּה: הַט אֲזַנְךָ
מִמְרוֹם יוֹשֵׁב תְּהַלֶּה. לְשִׁמוֹעַ אֶל הַרְנָה וְאֶל הַתְּפִלָּה:
אֶת יָמִין עֲזוֹ עֲזָרְךָ לַעֲשׂוֹת חֵיל. בְּצַד קִנְעָקֵד וּבְנִשְׁחַט
תִּמְרוּ אֵיל. גְּנוֹן נָא גִזְעוּ בְּזַעְקֵם בְּלִיל: דְּרִשְׁנָא
דְּרִשְׁךָ בְּדִרְשָׁם פְּנִיךָ. הִדְרֵשׁ לְמוֹ מוֹשְׁמֵי מְעֻזָּךָ.
וּלְשׁוֹעַת מַחֲנֶךָ אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ: זִוְחָלִים וְרוֹעְזִים
מִיּוֹם בְּאֵר. חָלִים כְּמִבְכִּירָה מְעַבְרַת מִשְׁאֵךְ. טְנוֹפֵם
מַחֶה נָא וְרַנּוּ פְּלִאֵיךָ: יוֹצֵר אֶתְּהָ לְכָל יוֹצֵר נוֹצֵר.
בּוֹנֵה מְאֹז תְּרָךְ לְחַלְצֵם מִמְּעַצָּר. לְחַנְּגֵם חַגֵּם

במוצאי מצודה. בעמלי שנת, בלשונות הנקד של יום ראשון קדמוני בתמיכות ופליחור:
את ימין עז וכו', עפ"כ (תילי ק"ח, טו) ואמר עורה גבורתיך להתגבר על המקטרת, כמו
זכרו על הפסוק ימיך כ' תרען לויב, זה האטן וכו'. בארץ, בזכות יחסך שבעקד וכו' תנין
על זרעו האעקיס בעוד ליל, בהשכחה קודם עלות הארץ. מיום באך, לשפט,
עפ"כ וחי מכלכל את יום נאו (מלאכי ג ב). כמבכירה, כלשה יולדת בכורה. מעברת
משאך, מעשן חרוקך, כמו מהשאלת הסלה, (ובעל המסביר פירש מאז ל' טאל, ר"ל מה
שהארתו ע"י נביאך. סמעצר, מעולד רעה ויגון (תילי ק' לט) הוא הגלות. ויתר כראש

דיינען פֿלֶקֶט, זענען דיין חייגענשהפן, וויידע יוח, טרנגע יוח חין עוויגקייט. — חילק,
הערר! דען דער פֿרשטאמע חיוס דרחה, ענטסאמוכערן זינד דיח רערזילכען חויו דען העכענעם
קינדערן. — סטעהע חוה ביח, גחטט חונטערן הייון! דיינעו העררזילכען קחאענע וויללען;
רעסטע חונט, חוה פֿערזליהע חונטער זיכערן, דיינעו קחאענע וויללען.

במוצאי מצודה. חס מקריען כחך דען רוחעשחגע בעינינען וזיר דיח בסעעבעטע. דער
וח חגשער (חבגענוקען טהרמסט! נייגע דיין חתר פֿחטן היחאען העררז, לו הקרען חונטערן
לקבועהך, חונטער געבעט.

את ימין. דיין מלנישענער חרס רעגע זיך לזט זגע (חיבער דיינען חונטזילען), דער טגענר
זענען חייגענערעך, דער זיך ביסערן זיס, חונטן דעסטן סטעלען חיון וויידער געשפֿערס
שארדע, בעסיסלע זיינע נפֿלקחאטען, דיח חיון מלזער פֿריה לו דיר פֿלעחטן.

דרש. זכע דיח, זעלבע דיך חבגעטער וזכען! זיס דך חיון דיינער היחאזיסען וזחח
ספֿ פֿחן חיהגען טרכיסטעך, חונט ענטזליהע דיין חתר ניכט חיהרעטן ברכיסטיגען פֿלעחטן.

הדלים. זיח ליסטערן חונט כעבען, זח דוח ערשיינט; חקסטאטעה ערנדיילט זיח פֿחך
דיינען דויכענערן פֿחך. ח חחשע יוח ריון פֿחן זינדענכלפֿונקקען, דחס זיח דיינע
חחטער פֿרייטען. קצור. כיודער מלזער ערשפֿלענען חטען! פֿחן יסחער חחסט דיח
חיון חולסחיסטען בערשיסטע (דיח חוסע), זיח פֿחך דען געריכטעו פֿטרענגע זויטעלעך,
חח חיון דיינער שגעטקוואלע חיהגען חולטערדינעט גחדרע זלחיוטן לו זחטען.

מאוצר טוב המנצח: מרום אם עצמו פשעי קהלה.
 נא שגבם מאוצר המוכן בזבולה. עדיה לחון חנם
 באים אליה: פנה נא אל התלאות ואל תפן לחטאות.
 צדק צועקיה מפליא פלאות. קשוב נא רנתם אלהי
 צבאות: רצה עתירתם בעמדם בלילות. שעה נא
 תפלתם ברצון בקרבן תמיד ועולות. תראם נסיה
 עושה גדולות. לשמוע הרנה ואל התפלה: אמלך יושב.
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא
 יתמו: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחנה פי כא מועד: זכרי
 אלהים רחם נשברה לכן נשבר ונרבה אלהים לא תבוה: היטיבה
 ברצונה את ציון. תבנה חומות ירושלים: או תחפוץ זכרי צדק
 עולה וכליל. או יעלו על מזבחה פרים: ועתה יי אבינו אתה.
 אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו: אתה יי לא תכלא
 רחמיך מפנינו. חסדיך ואמתך תמיד יצורנו: זכר רחמיך יי
 וחסדיך כי מעולם הטה: זכרנו יי ברצון עמך. פקדנו בישועתך:

סוף עפ"כ (ישעי' נח) מעולר ומשפל לקח, ר"ל להגלים ממתח הדין. מאוצר טוב
 המנצח, מרכ טוב הכסוף לכדיקים.

מרום. ונתן היאחזקתו דיה ויסעטתהסון דיינער געווינדע סטייגען, וך ספענדע פלון דיה
 כעז היאחזקתו וסחלטן רענטן, דיה פליר דיר ערשיינטן, חסן חונדעדייטעגנדע לז ערלענדן.
 פנה. ומונדע דיד לז חונדערן ויידען, כיכט לז חונדערן ויידען; רעכט פערטיגע דיה פלעהענדען,
 ו וחוודערטתהטער! פערניכט חיהר געבעט, ו גחטט! עוויגער לבאות! רצה. התבע נוהחזן
 געפלעזלטן מן חיהרען פריהגעבעטען, ניכט ויה, וויח מיינסט דיה גחלנחפפער, גחתיג חיל;
 וחס ויה דיינע ווחונדער טויען, ו דוח, דער דוח ווחונדער טהוסט. לז ערהקרען ח"ו.
 ואתה קדוש. דוח, וזערהיי ויגסטער! טהרנסט חונדער דען וקבענטיגען ישרא"ל. —
 דוח חונד דיינע יתהרע התבען קיין ענדע. — דוח וחסט דיד חיל, ערבחראסט
 דיד ליון'ס, ווען לייט חונד סטונדע דח חונד, דחס דוח חיהר גחתיג וייעסט. —
 ספפער גחטטע חונד חיון לעברכרעכעגע געוויטה; חיון דעוויטהגען, לערקנירסטעג
 חערן פערטתהעסט דוח כיכט, ו גחטט! — לייגע ווקהוגעפלעזלטן פיר ליון, ערבויע
 דיה וויערן ירושלים'ס; דחן פערונגסט דוח תפפער דער גערעכטיגקייט, דחן בעז
 סטייגען פליררען דיינען וזעטער. — חונד נון, הערר! דוח ביסט חונדער פלעסער, וויר
 וינד דער טחוק, דוח חונדער בילדנער, דיינער חונדע ווערקע וינד וויר וזעט. —
 דוח, הערר! וירסט חונד דיון ערבחראען כיכט ענטליהען, דיינע וייעב חונד פרייע
 ווירר חונד סטעטע בעווקלען. —

זכר דחמך. געדענקע דיונער הוור, ו הערר! דיינער גיסע, דיה פלון יע
 געווענען געדענקע, ו הערר! חויד חונדער, ווען דיינעט פלוקע גסרע ווידערהתהרס,

יְדַעְתָּהּ קָנִיתָ קָדָם גְּאֻלָּתָּהּ שָׁבַט גַּחְלִיתָהּ הִרְצִינָהּ זֶה שְׁכַנְתָּ
 ז: זָכַר יְיָ חַפְתָּ יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֶל תִּשְׁכַּח לְנַצַּח: זָכַר יְיָ
 לְבָנֵי אֲדָמָה אֵת זִמְם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֹד בָּהֶם:
 זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וּתְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֶת זְרַעְכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזְרַעְכֶם וְנָחְלוּ לְעוֹלָם: זָכַר לְעַבְדְּךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֶל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ
 וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל גַּאֲתִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאֲלַנו וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ:
 חַטָּאנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יִצְרָנוּ:

ה מיוסד ע"פ ס"ג כפול.

אָרוֹן בֵּינָה הִגִּינוּ. אָזוֹן שִׁיחֵנו בְּשִׂאֲנֵנו. בְּעוֹנֵינוּ
 אֶל תּוֹנֵנוּ. בְּרִשְׁעֵנו אֶל תְּמוֹנֵנוּ: גָּדְלוּ דְבָרֵי עוֹנוֹת.
 גָּבְרוּ עַד לְמַעֲוֹנוֹת. הִדְוִי נַפְשׁוֹת גַּעְנוֹת. הִדוּר שְׁעָה
 לְעַנּוֹת: הִרְגֵּנוּ אֱלֹהֵי תִּהְלֵתְנוּ. הִכְעַסְנוּ בְּרוֹב
 אוֹלֵתְנוּ. וְלָכֵן נִמְשַׁכָּה תוֹחַלְתְּנוּ. וְלִזְרִים נִהְפַּכָּה

ארון בינה הגינו. א הזנו. א תשלח לנו יגון עשה"כ (איכ"א יב) אשר הוזהרה. עד למעונות, עד
 גרים. דודי כפאת, גמט הלז והכפש כענה. דרך, כנוי להקב"ה. שעה וכו', תפן לכפשות האלה

בעצב חזנו חיים דיינען היילע! חך, געדנקע דער געמיידע, פֿערמחזו דיר ערוואַרבען!
 דע סטחאמען, דיר לזן חייגענטהובן בעפרייעט, ליוק'ס בערג, דען דוח בעוואַרבעט.
 געדענק, ח הערר! דען הקודען ירושלים'ס; לערגיס דען זיכע ליון ניכט. געדענקע;
 הערר! דען וקהלען אלדוס'ס דען טחג ירושלים'ס! לערהענערע, ריפֿען יוח, לערהענערע
 ביו חויל דען טיעפֿסטען גרוב! — געדענקע דיינען דינערן, אכרעהס ילחק חוגר יעקב,
 חלס דוח חיהינטו בייח דיר זעלבסט געסוואַרען חלסט, חוגר חלסט חיהינען לוגעוואַנט: חיד
 יויל חייערן וחחאמען וח ליון ויון חלסטען חזו טטעריכע חת היחאמען, חוגר דיינע גחבלע חלס,
 חחלען חיד געסטרעכען, ויון חיד חייירעט וחחאמען חייגעבען, חוגר יוח וחלען עו עוויג
 חח חיהר ערבגוט בעוויטלען. געדענקע חזן דיינע קנעכטע, אכרעהס ילחק חוגר יעקב;
 דאע ניכט חויל דען חערטעקקריגע רובאָמע וויענען חוגר חויל דיח זינדע דיינע פֿחוקען.
 אל גא. רעכנע עו חוגר ניכט לז לערברעכען, ח הערר! דעס וזיר סהקריכט
 געווענען, חוגר געווינדריגט חחבען.

חחאנו. וזיר חחבען דיר געווינדריגט, חזנער סוטן! לערגיב חזנו, ח חחפֿלער!
 ארון בינה הדינו. הערר! חזרקע חויל חזנער געדחנקען, לעריכט חזנער וויטען
 רלען, בעטריבע חזנו ניכט וועגען חזנערר זינדען, חלס חזנו ניכט לערגעהן פֿיר
 חזנער פֿרעלען. — ווען חזנער זינדיגע וועגען גרעס, חחכטיג ביו חזן דען היחאמען חזנו,
 ווענע דך, הקודער! לז דער רעגוב געסחאָגטער זעלען, חוגר ערהערע חזנו! —
 וזיר חחבען דך ערזיירט, גחסט חזנערע וחבען! דך חוילעכערמכט דרך חזנער פֿילען
 סהקרייעטען, רחזיח וחחערט חזנער חחפֿלעטג וחבען, חוגר חזנער ערבגוט זינג חזן
 חחכחריען

נחלתנו: זרנו מבית חיינו. זלזלו מקום מאיינו.
 חרב בית אויבנו. חדלו נוחחי רצוינו: טעינו מנתיב
 ישר. טפשונו צעד מלישר. יען פי מאסנו כשר.
 יריבנו הראית בנשר: כבש פול קהלי. בלה כחי
 והבהילי. לחלח וחקור הובילי. להרחיקי מעל גבולי:
 מצבת קדש הנשארה. מעיר קדש המעטרה. גמה
 לגנדה סורה. געלית ורוחך סרה: סחף גבו גבורי.
 סלה כל אבירי. עצם כל אברי. עלפתי ביד שוברי:
 פלצנו מרובת לאות. פצמנו מכבוד תחלואות. צפינו
 ישע לראות. צרות אותנו קוראות: קדוש ישראל
 הביטה. קלון רעיתך המלבטה. רדה מכבודך

לענותם ביום קראם איד. טפשונו, מטפשות הלכ לא ישרנו לעדינו. יריבנו, לרים המריבים
 אחתנו, הראית, דלה ל' עוף, ר'ל קראת להם שיעופו עלינו כאשר ידעה הכזר. כבש פול
 קהלי וכו', הפייען לא דייק היטב במלכי אזור, כי שלמנאסר ולא פול מלך אזור הגלה
 הזנטיס לחלה וחקור (ראה מ' ע' פסוק י'ט וכו', ופרשה י' פסוק ג עד ז), ואפשר שהחרוז
 לחלח וחקור הובילי הוא מאמר בפני עצמו, ולא נאמר על החרוז כבש פול קהלי,
 ופירוש הובילי אחד ממשבילים. מצבת קדש וכו', הוא שבת יהודה וזכמיין הכטאר עזר
 ביהודה וירושלים, וגם הם (גמה) דברו סרה לגנדה, כלומר חטאו לך, געלית ורוחך סרה,
 נסתלקה מהם השכינה, וחרב בהמ'ק. סחף, כמו טף, (כאשר פרשתי למעלה סי' ג').
 גבו, עובדי נט, והוא גם אלילי נבל. עצם, שזר ענמות כל אברי. עולפתי, נתעלפתי,
 לאון חולשה. פולצנו, נעתה לאון ופליזות. פוצמנו, נאזרנו, כמו הרעשת ארץ פלמטה
 (תיל' ס ד). קוראות, קרו לנו לרות (הארש' קרא וקרה מתחלפי לרוב). המלבטה

בחרבחרען חיבער. זיה החבען חונו חויו דעס הויע חונורער זענאקייט פערמאגט,
 דען קרש חונורער לוסט הערמבגעווירדיגט; דהו הויו חונורער ופונגע חיוט לפרטסטרט,
 דיו חונו פערזתהנענדען ופחהגעריכטע החבען חו'פגעחערט. — חיררענד זינד וויר פתח
 רעכטען וועגע מבעקחממען, דוואהייט ברעכטע חונו לז פעהאטריסטען. ווייל וויר דהו
 גערטרע פערזתהנען החבען, ליסעסט דוח חונורע הידערהיכער וויה חולער הערבייח
 פאזגען. פול (חיון חססיריסער קהריג) החט חיינע פחאוקוועגע בעיעגעט, חיינע
 קרפלטע געזתהמט, חונד חיד פערלנגט געמחלט. — מחן החט חיד נחך חלח חונד חבור
 געטלעפט, חונד חיד פחן חיינער גרעללע לז ענטפערנען. — חויד דער הייזיגע סטחט,
 דער פחן דער הייזיגעקראכטען סטחרט חיבערגעבליבען ווח, סטיעס חבטריניגע
 ווקרטע געגען דרך חויו, דח ערהקבסט דוח ריד, חונד ווענדעטעסט דינען גייסט חב. —
 נבו (דינער דעו בחיח'הייטען חקטלען) סלעפטעס חיינע חולרען וועג, לערטחט חולע
 חיינע מחלטיגען, וקהמטע חולע חיינע גלידער, דח חלח חיד חחמחכטיג חיו חיינער לערז
 סחערער החבדען. — ערטיטערט זינד וויר פחן חערטען טיקוחלען, לערסחגען פחן
 סענערען קרמחכחייטען; וויר חעררען דער היזלע, חונד ווירען חיבערפחולען חונו. סייס,
 חיויאנער יאראל'ס! דוח סחנער דינער לערסחגענען געליבטען; ענטטארט, טיעלעגע
 זונקען

וַתִּמְוֹטָטָהּ. רַפָּה שְׁבַרְיָה כִּי מָטָה: שְׁמַע פְּלִיל פְּיוֹת.
 שְׁכַלְל בְּנֵי לְתַלְפִּיּוֹת. שׁוּבָה אֱלֹהֵי בְרִיּוֹת. שׁוּבָב
 גְּדֵחַי אֲרִיּוֹת: תַּעֲלֶה נָא אֲרוּכְתֵנוּ. תַּחֲבֹשׂ מַחֵץ
 מִפְּתָנוּ. תִּקְשִׁיב קוֹל רִנָּתֵנוּ. תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן
 אֶת הַסְּלִיחָנוּ:

זָכַרְנוּ לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת-
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת-בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אִמֶּךָ וְהָאָרֶץ אִמֶּךָ:

והענין חייבת מילה חיוט ויורד דיוענו גענומנט.

זָכַרְנוּ בְּרִית אַבְרָהָם וְיַעֲקֹב וְיִצְחָק וְהָשִׁיב
 שְׁבוֹת אֱהִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ:

זָכַר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהַיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ כְּמֹה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: וְאָף גַּם זֹאת כִּי הַיּוֹתָם בְּאֶרֶץ

הגיעה והכבולה (עינין גרא' שרש לבט). רדה, אשר ירדה מכבולה. רפה שבירה וכו', לה"כ
 (סס), תרפח שבירה כי טפלה. שכלל, מלה ארמית כמו תיסד. בנוי, לחלפיות, העיר אשר
 היתה צריה לתלפיות, פי' לתל שהכל פוכי' נה, וזה בית המקדש. ארוכותנו, רפואה למכותנו.
 זכר לנו ברית אבות, וזכרתיו אח ברותי, וזכרתיו להם וכו' ואף, (ויק' כ, מב, מד, מה),

אנקען חיוט; יח; ה' דייע ויהרען טהרען, יח חיוט דען ססורלע נחעה! — ערההרע דען
 חרענו געבעט, גרינדע ווידער דיח הרהע בערגסטתרט, קעהרע לזריק, גקסט חווער
 געטקעלע! ברקע דיח פון חווענו פערטיילטען לורק. וערע חונו גענענונג, הייע חוטרע
 טאערנליכען ווחערען, הערק חויל דיח סאיואט חוטרען חקבענעקענו, ניט חוט ערבחרעטן
 חוד וחהגעלעהלען חוטרע געבעטע חויל!

זכר לנו ברית אבות. געדענקע חוט דען בודי חוט דען חורלעטערן, ווח דוח
 פערטסירקלען החסס:

חך ווערדע חן חיינען בודי חוט יעקב, חן חיינען בודי חוט ילחק, חונד חן חיינען בודי
 חוט סברהס דענקען, חוד דחן חונד בעדענקען,,

(חן טמגע חיינעך ברית מילה סחוטעט חון פלוגענדען דוין):

געדענקע דען כידרסעו חוט סברהס, חונד דער חוילעפערערוג ילחק'ס, סטעלע דח
 לעלען יעקב'ס חויער הער, חונד סטעהע חונד ביח, דינענו נחמענו חוילען.
 געדענקע חונד דען בודי חוט חונוערן פלוגעהרען, חויל דח פערטסירקלען החסס:
 חך ווערדע דען בודי חוט חויהרען פלוגעהרען חוילעלייס געדענקען, חן ווח חך ווח פלוג
 דען חגענילעס דער פלוגער חח חויל געלעהרס חחבען, חונד חויהר גקסט לו חויל, חך,
 דען טאיען! פלוגעהרע חוט חונד חן דיינער פלוגעהרע חונד, חויל חוילענו
 חך

פו משיבי חרונך. נאספועושי רצונך: צמתו גודרי
 דין. לכן נתנו לקרץ: קמי בפרץ אין. וטבענו
 שיט היון ונהי כאין: רעתנו עשתה כל אלה.
 לכן נמנענו משוב מלא: שכנו אליך בבשת פנים.
 חדשנו יחד אבות ובנים: תחון עלינו ואל תשחיתנו.
 יאנחנו החמר ואתה יוצרנו: אל מלך יושב על כלל קוראך.

בקראנו עגנו אלהי צדקנו. בצר הרחבת לנו. חננו ושמע
 תפלתנו: שמעה תפלתנו יי. ושועתנו האזינה. אל דמעתנו
 אל תחרש: אדני שמעה בקולנו. תהינה אזינה קשבות לקול
 תחנונינו: שמעה יי צדק הקשיבה רנתינו האזינה תפלתנו
 לא שפתי מרמה. שמע קולנו יי אלהינו. וקבל ברחמים
 כרצון את תפלתנו: שמע קול תחנונינו בשוענו אליך. בנשאנו
 ידנו אל דביר קדשך: שמע יי וחנונו יי היה עזר לנו: שמע יי
 קולנו נקרא וחנונו ועגנו: ליי הישועה וכו' עד על עירך ועל עמך.

תבא

תהיו וינד דוח בעתקלטיגער דייכעו לחרנו, חונו ענטריססען דיח סתן ליהרער דייכעו
 ווילענו, (חיס גרבע) חיינבלעווונקט דיח סחרען לערבעססערער, דהער ווערען
 וויר דעק לערדערבען הינגעגעבען. — יוח וינד ניכט מעהר, דיח זיך חיינסט דעק
 חונגליק ענטגעגען סטעוואטען, דח לערוינקען וויר חיס טיפסטען טאממע, חונד
 מערדען לו ניכטע. — חונרע בקוהייט לערחורזכטע מללעו דיועו, דהער וינד וויר
 דעק ווהרהרעלט גוטען ענטלעגען. — בעסמאס קעהרען איר לו דיר לוריק, זלען
 דך מן, פהטער מיט קינדערן לערחייט: ח זייח חונו גנדיג, לחס חונו ניכט לער
 דערבען, דען וויר זיך יח דער טהון, חונד דוח חונער בילדער.

בקראנו. רופען וויר דך מן, ערהרע חונו, גחטט דער גערעכטיגקייט! סחלפע
 חונו רויט חין דער ענגיס, זייח חונו גנדיג, ערהרע חונער געבעט. — הער!
 ערהרע חונער געבעט, לערניט חונער פלעהען, חונד סוויגע ניכט לו חונערן
 סהרעקען. — הער! ערהרע חונרע סטיאמע, לחס דיון קהר חוימערקונת זיח
 זייח חונערקן לויסען פלעהען. — ערהרע, עויגער! דיח גערעכטיגקייט, מערק
 חיל חונערן לחגעוונג, לערניט חונער בעטען מיט לופפען תהכע פלואס. — חרע
 חונרע סטיאמע, הער, חונער גחטט; ניט חונער געבעט מיט גנרע חונד בקרא
 הערליקייט חויל. — ערהרע חונרע פלעהען סטיאמע, ווען וויר לויט לו דיר רופען,
 חונרע חרע עמסקר חעבען לזק טעמען דייכער חויליגקייט, — הער! ערהרע
 חונד זייח חונד גנדיג, זייח חונער בייחסטחט, הער! — ערהרע הער! חונרע
 רלעטע סטיאמע, זייח חונד גנדיג חונד ווילעמארע חוני.

סליחות ליום ראשון

אלהינו ואלהי אבותינו

ג מוסד ע"פ חשוק כשל תהמ"ח שלמה הלוי

תבא לפניך שועת חנון. יהי גא אונך קשבת
 תחנון. שמענה צדק הקשיבה רנון. שר מישרים
 ומעלים מרנון: ראש להרים גבלמנו בשנו. ריח
 נרדנו כי הבאשנו. קלקלנו ישרים ותורות שבשנו.
 קרקע פנינו בכן כבשנו. צד ומצוק מכל צד. צאן
 נדחה מאין מצד. פנה לימין ויגוד מעצד. פחד
 משמואל וצד הצד: עיניך רואות תהיינה פקודות.
 עני וענוי צרות המתחזות. ספר לרנה ולרצוי
 תוכחות. סבות והפוך בדרכיך הנכוחות: נתנו
 בעונינו לשבי ולבזה. נתנו מלכינו כהנינו לבוזה.
 מרום נכבדות ואהבה עזה. מנרת לארץ לשמה
 ולעזה

תבא לפניך שועת חנון, לעקת התכוכים. רנון, רכנת המתפללים. שר מישרים,
 עד"כ (תילי' ח ג) עיניך תחזינה מישרים. ומעלים מרנון, מעלים אנו משמע לשון הרע
 וקמרון (רנון, ל' גמלא, והוא הוצעת קול רע). ריח נרדנו, מלה"כ (שה"ש א יב) כרדי נתן
 ריח, ואמר הכלשנו את ריחנו (עפ"כ שמו"ה כא), והוא לכיית שם טוב. ותורות שבשנו,
 סינינו עגלים פכים בתורה שלא כהלכה. כבשנו, לשון גמלא כונן פנים בקרקע מתוך
 כחש. מצד, כלי מנחה, מקום כביסת העדר. מעצד, כלי כרזל קר שמסליקין בו העין.
 ואמר: לא ידענו אנה נפגה? אם לימין, אם וכרות הכרזל, אם לשמאל, אם פחד האויב
 שלד נפשו לקחת. המצודות, הכמשכות לאורך ימים. ספר לרנה וכו', תסוכב ותהפך
 פמספר לרנה, והתוכחו' לרנון. מנרת, השפלת, כמו וכסא לארץ עגרת (תילי' פט מה).

תבא לפניך. חנונך פלועהענדוילעו גבעט קחאמע פטר דך, נייגע חיהת חיין
 חוילאערקחאמע קהר; הקרע ריח גערעכטען קלחגען, פערנית חונערן וקבענעןקחג,
 ק דוח, דער דוח דחו רעכטילע שויעסט, חוכ בוקען זייאמאכ ניכט ח'הקרעסט. —
 וויר שחאען חוט, חונער הויפט עאפאך לו העבען, דח וויר פעררובט געווארדען,
 דחו רעכט פערקעהרט, דחו גענעטן פערדרעהט התבען, בעשחאט זענקען וויר דחאער
 דען בויק לור פרדע. — נחסה חוכ בעדרתקנים פחן אלען זייטען, חיינע לער;
 פטרייעטע העררעט חתנע חירדע; ווערען וויר חוכ רעכט, פנידעט דחו חיינען;
 זינק — תקססיגס חוכ דען נחשטעפולער זינד. חתגע דיין פלואעהענדען חויגע חויל
 חוכ סיפין, חויל חונער עלעט, חונער חויאערןווארענדען זיידען. פעררוחפדלע,
 סך דיינער זיידען וויינע, ריח קלחגע חין פריידעקענעןקחג, לור חויווהחוכג ווערדע
 ריח ליכטיגונג. — דורך חונער זיסען געריטהען וויר חין געפחגענעטחעט, ווארדען
 לר בייעט, וויר וואוואל, חויל חונער קהיגע חוכ פריסטער, דעק חקחן פריז געו
 געבען; פחן הערדוילען חקחען, חיינסט דורך דינע זיעבע בענליקקע, פטרינעסט
 ריח חוכ לן פקדען, לר סחך חוד לוכ חקחן. — וויר בעטעטען דך ניכט ביית
 זייטען

לְעֵזָה: לֹא חָלִינוּ סָנִיף לְהַקְרִים תְּחִנָּה • לְהַשְׁכִּיל
 בְּאַמְתָּךְ מַעֲלוֹת צַחְנָה • כְּלִינוּ כְּסוּם בְּשֹׁפֵל קוֹל
 הַצַּחְנָה • כְּמַעַט רָנַע לִוְלֵי תְחִנָּה: יִתֵּר הַפְּלִטָּה
 לְהַשְׁאִיר חֶסֶת • יִתֵּר וְגֵרַר תַּתָּה וּכְנִסְתָּה • טִלְטַלְנוּ
 כְּגֵד שֶׁלֶשׁ מְאַסֶּת • טִירַת כֶּסֶף בְּגִלְלִינוּ רְמִסֶּת:
 חִבַּל חִבְלָנוּ מֵעַל לְמַעוֹל • חִבְלָנוּ מַעוֹל אֶעֱזוֹל • זְכוּר
 אֲצִיָּת בְּלִי לְגַעוֹל • זְרוּיִם לְקַבֵּץ וְבָם לְבַעוֹל: וְאַתָּה
 אַחֲרֵי כָּל־הַבָּא • וְיֵדְאֵי תִצְדִּיק וְלָנוּ הַיְדִיבָה • הַיּוֹם כְּמֵאֵז
 בְּלִי סִבָּה • הִגְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה: דִּלַּת עִם לְקַלֵּם
 וְחִרְוֵי • וְחֹפִים סְחוּפִים גְּתוּנִים לְטָרוּף • גְּלוּרָה

ושעבוד

אֶעֱיִדָה לְלַעַג וְשִׁמְהָ לִי תִלְמוּדֵי מוֹזִיא לַעֲוֹן מַעֲלוֹחַ צַחְנָה, חִדְלַנוּ מֵהַשְׁכִּיל בְּאַמְתָּךְ
 לְמַדּוּר אֲמוֹנָה מַעֲלוֹת לַחֲנָה, הֵם הַמְּטֹאִים הַמְּבֹאֲשִׁים. בְּשֹׁפֵל קוֹל הַצַּחְנָה, לֵהִ"כ (קִהְלַת
 ע' ד'), וְהוּא עֵשֶׂל לְהַשְׁתַּת אִיבָרִים הַפְּכִימִים וְכִלֵי עֵיכּוֹל (כִּי הַאֲלֹהִים מוֹכֵחַ טוֹפֵן אֶת הַמֵּאֲכֵל
 כִּמוֹ רִיסִים). וְעַ"פ הַדָּרֵשׁ מִפְּנֵי בִיעוֹל טַחֲנֵת הַהִלְכוֹת זוּ בָּזוּ כִּמוֹ שֶׁמִּפְּרָשׁ רַשִׁ"י. לִוְלֵי
 הַצַּחְנָה, לִלְאֵל חִיכֵת ה' עַשְׂהִ"כ (עוֹרָא ט ק) וְעַתָּה כְּמַעַט רָנַע הִיתָה תַּחֲנָה מֵאֵת ה'
 אֵלֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלִיטָה וְלֵת לָנוּ יִתֵּד וְכו'. וְכַנְסָה, מַעֲלוֹת בְּכָל הַכְּנַסֵּת אֲמוֹנָה
 לֵא"י. כְּגֵד שֶׁלֶשׁ מְאַסֶּת, בְּשִׁבְלֵי ג' עֲבִירוֹת הַמְּאֻסִּים זַעֲיֵי ה', וְהֵם עַ"ז, גַּע וְשִׁפּוֹת
 דַּעֲס, טִלְטַלְנוּ לְגַלַּת וְחִדְשׁ בְּהַמְּקָה, כְּדֹאִיתָא זִימְנָא (דף ט). חִבּוֹל חִבְלָנוּ, שְׁתַּתָּ
 מַעֲסוּ (לֵהִ"כ כַּמֵּי' א ז). חִבְלָנוּ, כְּמַשְׁכְּנוּ. בְּלִי לְגַעוֹל, שְׁאֵמַרְתָּ לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
 נַעֲלַמְתִּים. זְרוּיִים, פְּזוּרִים. וְבָם לְבַעוֹל, לֵהִ"כ (יִרְמִי' ג יד), כְּלַמֵּד לְהִיֵּת לֵהֵם לְאֲדוֹן
 וְגַעַל בְּלִי סִבָּה, לֹא סִבְּנוּ לְכַטוֹת מְאֹרַח רַעִה, וְכִמוֹ אִזּוּ עוֹדְנוּ הַיּוֹם בְּאַשְׁמָה רַבָּה.
 וְדֹאֵי, לְשׁוֹן אֲמוֹת וְאַשְׁוֵנָה, רַ"ל אֲמוֹת עֲשִׂית, וְלֵת הַרְבֵּה, וְאֲכַנְנוּ הַדְּשַׁנּוּ, וְיִוִּסְדַּע עַל
 כַּתְּבוֹ (כַּמֵּי' ט ג). סְחוּפִים, כְּאִלּוּ סְפָחוּס זָרִם וְמַעַר, לֵהִ"כ (יִרְמִי' מו טו) כְּסַפָּךְ

יִסְטֵן חוֹץ גְּנֻחָדַע תָּן, וְיִדְרִיגָע בַּעֲגִירְדֵּן הַיִּלְטֵן חוֹזֵן חֶב, חִיבַעַר דִּינַע וְחִהְרַהֲיִים
 נְכַלְוִדְעִקְנוּ, דְּחִרְוֵן וְחִרְוֵן וְיִיר בִּיחַ דַּעַן דְּוּמַפְלַעַן טָן דַּעַר וְיִהְיֵע (ד. ג. ב. בִּיחַ
 מְטַרְעַר עֲנַשְׁכַּרְעִרְוֵן) בִּיחַתְחַחַע וְיִיח סְלוֹס חִיפְלַעֲרִיבַעַן וְחִרְדֵּן, חִבּוֹחְטַעַסַע נִכְט
 דִּינַע גְּנֻחָדַע. רֹחַ סְחֻטַעַסַע דַּעַן חִיבַעַרְעַסַט, בְּרַחְטַעַסַט חִיחַ וְיִיעַרְעַר חִין וְיִינַע
 גְּרַעַלְנַע לִזְוֵן פְּעַסַטֵּן וְיִטֵּן; דְּחָךְ וְיִסַעַסַט רֹחַ חוֹזֵן כְּחָד וְיִיעַרְעַר, דַּעַר דִּיחַ דִּיר
 פְּעַרְחַסַטֵּן וְיִרְטֵן וְעַגְנוּ, פְּלִיבְטִיג וְעַרְדֵּן, חוֹזֵר לְעַרְחַסַטֵּן דַּעַן פְּרַחְטַעַלְוֵן
 סַעַמַעַל. — וְעַגְנוּ חוֹזַרְעוּ וְיִסַעַנְפְּעַרְעַרְכִּינַעַן, חוֹזַרְעַר טְרִיחְוִחְטִיגְקִיחַ, וְחוֹזַרְעַן
 וְיִיר פְּחֵן יִחָךְ לִזְוֵן יִחָךְ גְּעַטְרִיבַעַן. חֵ וְיִיח דַּעַן פְּעַרְסַפְרַעַבְעַנו חִיבַעַרְעַנְק, חוֹזֵן נִיח
 גְּחָל לִזְוֵן פְּעַרְוַעַרְעַן, רִיח לְעַרְסַרְיִיטֵן לִזְוֵן וְחִחְוַעַן, חוֹזֵר חוֹכְסַעַר דִּינַע הַעַרְסַחְעַם
 לִזְוֵן בִּרְעַעַן. נִחָךְ חִלְוַעַת דַּעַן, וְחִחַ חִיבַעַר חוֹזֵן גְּעַקְחַחְוַעַן, כְּלִיבַסַט רֹחַ חוֹנְפַעַחַח
 כְּחָר גְּעַרְעַסַט, חוֹזֵן חִבַעַר טְרִיפַט רִיח סַחֲחָךְ; חִיטַעַנְחָךְ, וְיִיח עַמְרַעַת, סַעַחַח
 וְיִיר חוֹנְעַבְעַסַעַרְסַט חוֹזֵר סוֹרְפַחְחָן פְּחָר דִּיר. — דַּעַן חִרְוַעַן פְּחָקַע, — חִיט סְחִרְעַעַר חִיט
 סַחֲחָךְ כְּעַרְעַקַט, פְּעַרְסַחְטַעַלְוֵן, הַעַרְוַחְעַסַעַמַעַן, דַּעַן רִיבַע פְּרִיזֵן גְּעַנְעַבְעַסַט, גְּעַפְחָח

סליחות ליום ראשון

אֲחַת בְּחַלְתְּךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד הַעוֹלָם: הוֹשִׁיעָה יי כִּי נָמַר חֶסֶד
בְּפִסּוֹ אֲמֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֹךָ וְהִצִּילְנוּ וְכַפַּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךָ: אִי הִישָׁעָה וכו'.

מיוסד ע"ס א"ג

ד פוסקי

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קַדְמֵנוּךָ תְּחַלֶּה: הַט אֲזַנְךָ
מִמְרוֹם יוֹשֵׁב תְּהַלֶּה. לְשִׁמוֹעַ אֶל הַרְנָה וְאֶל הַתְּפִלָּה:
אֶתִּימִין עוֹן עֲוֹרָה לַעֲשׂוֹת חֵיל. בְּצַדִּיק נֶעְקַד וְנִשְׁחַט
תְּמִירוֹ אֵיל. גְּנוֹן נָא גִזְעוּ בְּזַעְקִם בְּלַיִל: דְּרַשְׁנָא
חֻרְשֵׁיךָ בְּדַרְשָׁם פְּגִיחָה. הִדְרֵשׁ לְמוֹ מִשְׁמֵי מְעֻזָּךָ.
וְלִשְׁוֹעַת מַחֲנֶךָ אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ: זוֹחֲלִים וְרוֹעְדִים
מִיּוֹם בֹּאֶךָ. חָלִים כְּמַבְכִּירָה מְעַבְרַת מִשְׁאֶךָ. טְנוּפִים
מִחָה נָא וְרַנּוּ פְּלֹאֲיָךָ: יוֹצֵר אֶתְּהָ לְכָל־יִצִּיר נוֹצֵר.
פּוֹנֵתָ מֵאֵז תִּרְךָ לְחַלְצָם מִמְּעַצָּר. לְחַנּוּם חַנּוּם

במוצאי מצודה. במחלי שנת, באשערת הנקר של יום ראשון קדמנוך בתפילות וסליחות:
אח ימין עוז וכו', עפ"כ (תילי ק"ח, טו) ואמר עורה ובוריתך להתגבר על המקומות, כמו
זכרו על הסבוקי וימך ה' תרען אויב, זה הטון וכו'. בצדק, בזכות יחסך שנקד וכו' תיגן
על זרעו האעקים בעוד ליל, בהשכמה קודם עלות השחר. מיום בואך, למשפט,
עפ"כ ומי שכלכל את יום בואו (מלאכי ג. ז). כשבבירה, כאשר יולדת בכורה. מעברת
משאר, משכן חרוקך, כמו מהמאסות המלה, (תעל האסניור פירש משא ל' נבוא', ר"ל מה
סאסרית ע"י כביאך. סמעצר, מעולד רעה ויגן (תילי' ק' לט) הוא הגלות. חיתר נלאת

דיינען פֿלֶקֶט, ועגנע דיין חייגענשעהטן, וויירע יום, טרנגע יום ויין עוויגקייט. — חילין,
חשד! דען דער פֿרעקאמע חיוס דעמין, ענטשאווערען זיך דיין רעדוילען חיוז רען חשכענע
קידערן. — סטעהע חומו ביית, גתסט חוטערו: הייז! דיינע העררליכען קנאענע ווילען;
תשטע חונג, חוד פֿערליהע חונערע זינען, דיינע קנאענע ווילען.

במוצאי מצודה. חס מחאדען כחך דען רועעטנגע בעגינגען וויר דיח בסגעבעטע. דער
חח חאגער (תבענעקבען טהרמסט! נייגע דיין תהר פֿקט היימועל הערמך, לו חקרען חונגערן
תקבעתג, חונגער געבעט.

אח ימין. דיין תלוישיגער חרמ רעגע זיך לזכ וגע (חיבער דיינען חונאילען), דער פגענד
דשטען חייגענערעך, דער זיך בייען זיס, חונד מן דעסטע סטעלען חיון וויידער געקספערש
חודרע, בעסיטלע זיינע נחלקקאמען, דיח חיון תלוער פֿריה לז דיר פֿלעהטן.

דרש. זלע דיח, זעלעך דרך חכבעטער וזען! זלם דרך חיון דיינער היימויטען וזען
סע פֿק חיהגען ערביסטען חונד ענטליהע דיין תהר ניכס חיהרעט בריכטסיגען פֿלעהטן.
גזלים. זיח ליסטערן חודר כעבען, זק דח ערסיינט; תקסטאעה ערגריילע יח פֿקד
דיינטן ריכענען פֿקדן. תחמטע יוח ריין פֿקדן זינרענעלעקעטן, תחם זיח דיינע
חודער פֿריווען. יוצר. ביירנער תלוער ערשטעלענען מענען! פֿקדן יפטר חחט רח
זיין חילוסחויסטען בערייטעט (דיח חסטע) יוח פֿקד דען געריכטען פֿטרענגע לז פֿיעלען
חוד חיון דיינער פֿעטקוועלען חיהגען חולפֿעדייטע גגטרע לזאויטען לז זקטען.

זכר עֲדַתְךָ קָנִיתָ קָדָם גְּאֻלָּתָ שֶׁבַט נִחַלְתָּךְ הַר צִיּוֹן וְהַ שְׁכֵנֶתָ
 שׁ: זְכוֹר יְיָ חֶפְזָת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנַעֲמָה: זְכוֹר יְיָ
 לִבְנֵי אֲדָוָה אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהֶם:
 זְכוֹר לְאַכְרָהֶם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וּתְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֶת זְרַעְכֶם בְּבוֹכָבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אִתָּן לְזְרַעְכֶם וְנִחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ
 לְאַכְרָהֶם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֶל קְשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ
 וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל גְּאֻלָּתְךָ עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאֲלַנו וְאֲשֶׁר חָטְאֵנוּ:
 חַטָּאֵנוּ צִוְרָנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרָנוּ:

ה מיוסד ע"פ ס"ג כפול.

אֲדוֹן בִּינָה הַגִּיגָנוּ. אֲזוֹן שִׁיחָנוּ בְּשִׁאֲגָנוּ. בְּעוֹנֵינוּ
 אֵל תּוֹנֵנוּ. בְּרִשְׁעֵנוּ אֵל תְּמוֹגֵנוּ: גְּדָלוֹ דְבָרֵי עֲוֹנוֹת.
 גָּבְרוּ עַד לְמַעֲוֹנוֹת. דְּדוּי נַפְשׁוֹת גַּעְנוֹת. דוֹד שְׁעָה
 לְעֵנוֹת: הַרְגִּזְנוּךְ אֱלֹהֵי תְהַלְתָּנוּ. הִכְעַסְנוּךְ בְּרוֹב
 אֲוִלְתָּנוּ. וְלָכֵן נִמְשַׁכָּה תּוֹחַלְתָּנוּ. וְלִזְרִים נִהַפְּקָה

אדון בינה הגיגנו. אהרון שייחנו בשאיגנו. בעונינו אל תוננו. ברשענו אל תמוגנו. גדלו דברי עונות. גברו עד למעונות. דדוי נפשות גענוות. דוד שעה לענות: הרגזנוך אלהי תהלתנו. הכעסנוך ברוב אולתנו. ולכן נמשכה תוחלתנו. ולזרים נהפקה

בעולע חוזה ויט דייעטק היילע! חך, דענקע דער געמיידע, פֿאַרמחזן דיר ערוואַרבען!
 דע סטחאטען, דיר לונט חייגעטעס ביערייעט, ליון'ס בערג, דען רוח בעוואַהעסט.
 געדענק, ח הערר! דען הַתְּוֹרֵן יְרוּשָׁלַיִם; פֿערגיס דען זיבע ליון ניכט. געדענקע;
 הערר! דען זקאָטען אַלדוֹס'ס דען טחג יְרוּשָׁלַיִם'ס! פֿערהענער, ריפֿען יום, פֿערהענער
 ביו חויל דען טיעפֿסטען גרונד! — געדענקע דייעטן רייערן, אַכרעס ילחק חונד יעקב,
 אָמֵן רוח חיהנען בייח דיר זעלבסט געסוואַרען חֶסֶד, חונד חֶסֶד חיהנען לוגענאָט: חך
 זאָן חייערן זחאָטען זח פֿילן זיון אָמֵן חזן שטערנע חס היחוען, חונד רייען גחבלע אָמֵן,
 זחאָטען חך געספֿרעכטען זיוון חך חיייעטען זחאָטען חייגעבען, חונד יום זחאָטען עו עוויג
 זח חיהר ערבגוט בעוויטלען. געדענקע חן דייען קעכטע, אַכרעס ילחק חונד יעקב;
 דעע ניכט חויל דען חֶרֶטֶת־חַקִּיקֵע רופֿונע זייען חונד חויל דען זינדע רייע: פֿחוקע.
 אַל נאָ. רעכנע עו חונד ניכט זו פֿערברעטען, ח הערר! דעס זייר סֶהֱרִיבֵט
 געוועזען, חונד געזינדירט חֶסֶד.

חטאנו. וייר חֶסֶד דיר געזינדירט, חונדער סוטן! פֿערגיב חונד, ח סֶהֱפֿער!
 אדון בינה הגיגנו. הערר! זייערע חויל חונדע געדענקען, פֿערייט חונדער זייען
 רופֿען, בעטרייב חונד ניכט זעגען חונדער: זייען, אָמֵן חונד ניכט פֿערגעהן פֿיר
 חונדע פֿרעלען. — זען חונדער זייענען זעגען גרֶחֶס, זחלֶטיג ביו חן דען היחוען חונד,
 זענען דך, הַתְּוֹרֵן! זו דער רעגונג געסוואַרען זעלען, חונד ערהֶרע חונד! —
 זייר חֶסֶד דך ערלירט, גאָט חונדער זחבֿען! דך חוילעברעכט דרך חונדע פֿילען
 סֶהֱרִיבֵטען, דֶרֶסֶת זחאָטען חֶסֶד־חַקִּיקֵע זעגען, חונד חונדער עייענען זיג חן

גַּחְלַתְנוּ: זְרוּנוּ מִבֵּית חַיִּינוּ. זְלוּלוּ מִקּוֹם מְאֵיִינוּ.
 חָרַב בֵּית אֲוֵינוּ. חָדְלוּ גִיחוּחֵי רְצוּנוֹ: טָעִינוּ מִנְתִּיב
 יִשְׂרָאֵל. טָפְשָׁנוּ צַעַד מִלְּיִשְׂרָאֵל. יַעַן כִּי מָאֲסָנוּ כִשְׁרָ.
 יְרִיבֵנוּ הִרְאִיתָ בְּנֶשֶׁר: כָּבֵשׁ פּוֹל קָהְלִי. בָּלָה כַּחֲזִי
 וְהִבְהִילִי. לְחַלְחֹל וְחָבֹר הוֹבִילִי. לְהִרְחִיקִי מֵעַל גְּבוּלִי:
 מִצַּבַּת קֹדֶשׁ הַנְּשֹׂאָהָ. מִעִיר קֹדֶשׁ הַמְּעֻטָּרָה. גָּמָה
 לְגִנְדָּה סוּרָה. גַּעְלִיתָ וְרוּחָה סָרָה: סַחֵף גְּבוּ גְבוּרִי.
 סָלַח בְּלֹא אֲבִירִי. עֲצַם בְּלֹא אֲבִירִי. עַל־סִתִּי בְּיַד שׁוֹבְרִי:
 פִּלְעָנוּ מִרוֹב הַלְּאֹת. פִּצְמָנוּ מִכְּבֹד תַּחֲלוֹאוֹת. צָפִינוּ
 יִשַׁע לְרֹאוֹת. צָרוֹת אוֹתָנוּ קוֹרְאוֹת: קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 הַבְּיָטָה. קָלוֹן רַעֲיָתְךָ הַמְּלַבָּטָה. רָדְדָה מִכְּבוֹדָהּ

לענותם ביום קראתם אֵלַי. טפשונו, מטפשות הלכ לא ישרנו לעדינו. יריבנו, נרים המריבים
 אחתנו, הראית, דלה ל' עוף, רל' קראת להם שיצופו עלינו כאשר ידחה הכאר. כבש פול
 קהלי וכו', הפייטן לא דייק היטב במלכי אזור, כי שלמנאסר ולא פול מלך אזור הגלה
 הנכסים למלח וחבור (ראה מ' ט' פסוק י' ט' וכו', ופרשה י' פסוק ג' עד ז'), ואפשר שהחרח
 לחלח וחבור הובילי הוא מאמר בפני עצמו, ולא נמשך על החרח כבש פול קהלי,
 ופירוש הובילי אחד משבילים. מצבת קדש וכו', הוא שבת יהודה ונכנימן הכתוב עזר
 ציהודה וידועים, וגם הם השכינה, וחרב בהמ'ק. סחף, כמו טף, (כאשר פדאתי למעלה ס' ג').
 גבו, עובדי נט, והוא גם אלילי ככל. עצם, שדר ענמות כל אבירי. עולפתי, נתעלפתי,
 לשון סולסה. פולענו, נעתה לשון ופלות. פוצמנו, נאצרנו, כמו הרעשת ארץ פלמטה
 (תיל' ס' ד). קוראוח, קרו לט לזות (הארשי' קרא וקרה מתלפ' לרוב). המלבטה

בחרבחרען חיבער. זיה החבטען חוכו חויו דעס הויעע חונורער; עולקייטס לערימגט,
 דען קרש חונורער וזוסס הערמבגעווירדיגט; דחו חויו חונורער וזונגע חויעס לערסטחרט,
 דוח חוכו לערוזנהענערען וזוהאגעריכע החבטען חוילגעחערט. — חיררענד זינד וויר פֿלֶסן
 רעכטען וועגע זעבגעקוואטען, דוואוהייטס ברעכטע חוכו לז פעהאטריסטען. ווייל וויר דחו
 גערטרע לערוזנהערען החבטען, זיסעסט דוח חונורע מידיערוואלער וויה חולער הערבייח
 פֿוֹלען. פול (חיון חסירייער קהניג) החט מיינע פֿולקוואענגע בעיענגט, מיינע
 קרעכטע געוואהטס, חוכד חיד לערלנגט געמחלט. — וזון החט חיד נחך חלח חוכד חבור
 געטעלעפטס, חוס חיד פֿון מיינער גרעכלע לז ענטפערען. — חויד דער הייזיגע סטחט,
 דער פֿון דער הייזיגעקראנטען סטחטס חיבערגעבליבען ווחר, סטייעס חבטריניגע
 וזחרטע געגען ריד חויו, דח ערהחבסט דוח ריד, חוכד ווענדעסעסט דיינען גייסט נב. —
 נבו (דינער דעו בכחולקייטען געקלען) סלעפפסטע מיינע חולערען וועג, לערטחטס וזען
 מיינע מחשביגען, זחאטע זאלע מיינע גזידער, דח זג חיד חנהמחשביג חין מיינער לער
 סחערער החכען. — ערטיטערט זינד וויר פֿון חערטען סיקחולען, לערטחטען פֿון
 סאנערען קרענקחייטען; וויר חעררען דער היזעס, חוכד ווירען חיבערפֿולען חוכו. סויע,
 חויוזיער יזאל'ס! דוח סחערע דיינער לערטחטען געבליבען; ענטפערט, טיעלענע
 זנקען

**אַתְּכֶם: מְחַה פְּשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאִשֶּׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי
 אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטְאֲתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר:
 מְחַה פְּשָׁעֵינוּ בְּעֵב וּכְעָנָן בְּאִשֶּׁר אָמַרְתָּ. מְחִיתִי
 בְּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטְאֲתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתֶיךָ:
 אָמַרְנוּ הָאֵיזֶנָה יי בִּינָה הִגִּינֵנוּ: יְהִיו לְרִצּוֹן אָמַרְי
 פִּינוּ וְהִגִּיזוֹן לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לָךְ יי
 הִחַלְנוּ אֶתְּהָ תַעֲנָה אֲרָנִי אֱלֹהֵינוּ:**

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל
 תְּתַעַלֵּם מִתְּהַנְּתָנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵינֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרֵף:
 לִזְכֹּר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְרִיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֶבֶל אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ.
 אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. רִבְרַנוּ דוֹפִי. הִיעוּיֵנוּ.**

ורקסו, (יחזקאל לו כה), אנכי אנבי הוא מוחה, (ישעי' מג כה), טחית כעב, (שם
 מד כב), אמרנו, (תילי' ה ב) והוסב מלי לל'ה. יהיו לרצון, עש'ה (שם יט טו). כי
 לך ה', עשה'כ (שם לח יו).
 אלהיט רבו, חבא לפניך רבו', עשה'כ (שם נה ב). אבל, אמנס אכחט טמאבו, כמו אכל
 לשמים אכחט, (בראש'י מב כא).
 אשמנו, יהיו זו נתקן על סדר אלפא ביתא, ואמר אשמנו שהוא מורה על החטאים
 בכלל, וחס'כ פרט אותם. בגדנו, מעלנו מעל כבדית אסוה וריעות, דברנו דופי, דברנו
 נכחי על אחרים. העוינו, לשון הכעיל, הדחנו לב אחרים לעשות דרכם; או שהוא כמו

פתן מלועט סמוטלע ווייל חיד חידך רייביגען: טינגע חונזער זינדען, חוס דיינעט
 זינגען, ויח דוח פֿערהייטען חֶסֶט: „חיד, יח חיד טינגע דיינע מיסעטהעטען, חוס
 שיינעט וויאָפֿן, חונד דענקע דייכער זינדען ניכט „, אָחֶס חונזער זינדען ויח וואָקע חונד
 דאָס הינסזינדען, ויח דוח פֿערספֿרעכען חֶסֶט: „חיד אָחֶס דיינע מיסעטהעט ויח
 וואָקע, חונד דיינע פֿערגעהאָקען ויח דוכס הינסזינדען; קעהרע לזריק לו זיר, חיד
 עלאָקע דיר „. — פֿעריכט, הערר! חונזער וואָרטע, ווער חויל חונזער געדחנקען. וואָהן
 שיקען דיר דוח רעדען חונזערע וואָרטע געפֿעלזען, וָך ויח דוח רעגוב חונזערע הערלענג, דיר,
 עוויגער, וואָנער הערט חונד ערוואָנער! — דען לו דיר, עוויגער! העררען וויר; ערהערע
 חונד, הערר, חונזער גחטט!

אלהיט אלהי אבותינו. ח חונזער גחטט! חונד גחטט חונזער פֿעטער! אָחֶס חונזער
 געבעט פֿאָר דיר קוואַטען, ענטליהע דיר ניכט חונזערט פֿלעחהען; זייהע, וויר זינד ניכט וָך
 פֿרעך חונד חונדפֿערסחאָט, חונד פֿאָר דיר, עוויגער, חונזער, חונד חונזער פֿערפֿהערען
 גחטט! לו סטעלען, חונד זייען וויר חונדפֿאָר, חונד חונדען וויר ניכט געזיכטיגט, חונד! וואָהן
 חונדען וויר געזיכטיגט.

אשמנו, ויר חונדען פֿילע פֿערסארעט, כגדנו, וואָרטען סרייחאָט, גולנו, אשכנו
 אערוכט, דברנו דופי, חונדען אָחֶס ערהערען געספֿרעכען, העררען, וואָהן אשכנו לוכ

והרשענו • וזדנו • חמסנו • טפלנו שקר • יעצנו רע •
 בזבנו • לצנו • מרדנו • נאצנו • סרדנו • עוינו •
 פשענו • צרדנו • קשינו עזרף • רשענו • שחתנו •
 תעבנו • תעינו • תעפתנו •

סרנו ממוצותיה וממשפטיה המוזבים ולא שוה לנו:
 ואתה צדיק על כל הפא עלינו • פי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם • בושנו מכל דור • גלה מקמו
 משוש • דוה לבנו בחטאינו • הוחבל אוינינו • ונפרע
 פארנו • זבול בית מקדשנו חרב בעונינו • טירתנו היתה
 לשמה • יופי אדמתנו לזרים • פחנו לנכרים • ועדיין

וישר העייתי (איוב לב כו), והרשענו, לפנות, כמו הוא הראשי לפנות (דכ"ב כ לה),
 או שהאז כמו ומרשיע נדיק (משלי י טו), ומיוסד כנגד הידיו נדכיא (ט ה) חטאנו ועיינו
 פשענו וטרדנו וסור ממלותך וממשפטיך • טפלנו שקר, עש"ה (תילי' קיט סט) טפלו עלי
 שקר, כלומר סבדו וחסנו עלי שקר. יעצנו רע, נתנו לאחרים עצה לרעה, וי"מ גמרכו
 בלבנו לפנות רע. נאצנו, בתוכחות, כמו מתוכחת נאץ לבי (משלי ה יב), סררנו, כמו
 כשרה סוררה סדר ישראל (האש"ד יו) והיא הכטיה מדרך השר. שחתנו, את דרכנו; או
 יאמר שחתנו את עלמנו, כמו שחתך ישראל (ש"ס יג ט). תעזענו, עשה"כ ותשתעשעם
 בבבאיז (דכ"ב לו יו). ולא שוה לנו, כמו ולמלך אין שוה להכיתם, כלומר לא הוקרט
 ערך המלכות והמשפטים. והכחם רוח' פירש ע"פ איזה מפרשים ולא עלתה בידו הגלחה
 בלאתו מדר, עש"ה חטאתי וישר העייתי ולא שוה לי (איוב לב כו). ואתה צדיק וכו',
 (כח"י ט לג). אשמנו מכל עם, יתור עכל עם, נהטו יתור מכל דור.
 התבל אוינינו, כמעטין שטנו בית מחמדנו. תפרע, וכאנת תפארתנו. ועדיין, ועד

לחמסנו פערלויטעט, והרשענו, תחבטן תונסלויגע פערדראווס, זדנו, וייר וווארדען
 חיבעראויטהג, חמסנו, ווהרען געוואונטסהטיג, טפלנו שקר, תחבטן זיגען ערדיכטעט,
 יעצנו רע, תחבטן לוס תיבעלן גערטטהעט, בזבנו, תחבטן געלוגען, לצנו, געטפוטטעט,
 מרדנו, ווהרען ווידערטפונענסטיג, נאצנו, טרפטליג, סררנו, תבטרייניג, עוינו, וייר
 תחבטן זיירען פשענו חונד וויטעטהעטען בעגנאגען, צררנו, תחבטן בעלוידיג, קשינו
 עזרף, ווהרען תחבטן טרריג, רשענו, תחבטן געפערעפונס, שחתנו, זינד חויגעטחמטעט,
 תעבנו, תחבטן גרייעטטהעטען פערחיבט, תעינו, זינד חויל חיררוועגע בעגנאגען, תעזענו,
 חונד תחבטן תנדרע חיררע געפיהרט. סרנו, וייר זינד פון דייכטן היילונחמטן געבטעטן חונד
 פקריטיטען תגעוויילען, חונד תחבטן ויח ניכט געחלטעט. ואתה צדיק, דוח ביסט גערעכט
 חין חלונק, וחו דוח חיבער חונד קוואטען זיעטעסט, דען דוח תחמט טרייחליך געהתנדעלט,
 וייר תבער תחבטן געפערעפונס.

אשמנו מכל עם • וייר זינד סולדפלוזער תזו יע חיון פלוק, בעטקומטער תזו יע חיון
 געטלעכט, געוויילען חיונע פלוק חוט דוח פריידע, חונדע זיירען דריקקען חוט מילס הערן;
 פערסווחוורען חיוט חונדע זונס, לערניכטעט חונדע זיערדע, דוח-טחבוב חונדעט
 זיגען סעמטלסדורך חונדע זיירען לערנסקרט; ווארע פולוקטעט ווארדען ל חייקרטן,
 חונדע טקיער תזען דען, תארבטרען, חונדע קרעפט דען פערטעטן פריה געטעטען; חונד

לא שכנו מטעותנו. והיך געזי פנינו ונקשה עד פנו.
 לומר לפניך יי אלהינו ואלי אבותינו צדיקים אנחנו
 ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו: אשמנו וכו' ואתה צדיק וכו'.

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט מפנו.
 נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו
 בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבנו. קראנוך
 יי אלהינו. רחקה מפנו בעונינו. שכנו מאחריך
 תעינו ואברנו: ועדיין לא שכנו מטעותינו והיך געזי
 פנינו ונקשה עד פנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלי
 אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו
 חטאנו: אשמנו וכו' ואתה צדיק וכו'.

משיח צדקה אומר לפניך שגיא אות מי יבין מנסתרות
 נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל
 טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו: פכתוב

לא צטט וכו'. היך, בארמית כמו איך בעברית, כמו והיך יוכל עבד וכו' (דניאל י ז).
 לעינינו עשקו עמלנו, הככסים שלדם עמל בך, הי"ח עמלנו זה הכנים. סמושך וכו',
 עמלנו כמסך וכמרט מאנו, לה"כ (ישעי' יס ב) ה גו ממסך ומרט. עבדים משלו, פסוק
 סא (איכה ה ס). משיח צדקה, דוד המלך ע"ה. שגיאות (תילי' יט י).

נקך סטעהנו וויר פון חונדער פערזיררונג ניכט מב. וויח קהנטען וויר זך פרעך חונד
 חונדערשטאמס וויין, חונד פון דיר, חונדער חונד חונדערער פֿטטער גחטט! לו סטעאלען, מוז
 ווערן וויר חונטוואריג, מוז קהנטען וויר ניכט גענידיגט? תל! ווערן קהנטען וויר געזינדיגט.
 לעינינו עשקו עמלנו. פון חונדער חונדער רויבטען (פיינער) חונדער העכעווינקייטען,
 געלערט חונד לעררוילס ווערדען וויר פון חיהבן; זיח (געטען חונד חיהר יתך חויל,
 וויר טרונגט עז חויל חונדערן סולטערן, טקולפען בעדערדסטען חונד, ניאחנד ערקאנסע
 פא: חווי חיהרען קהנטען; חונדלעהויגע ווירדען חונדקען חונד, וויר רייפען דך מן, הערר
 חונדער גחטט! דוח חונדער ענטלערטעסט דך פון חונד, חונדער דערן חונדער; וויר
 זאלען פון דיר מב, חונדער חונד גינגען לו גראד: חונד נקך פסטען וויר פון חונדער
 פערזיררונג ניכט מב: וויח קהנטען וויר זך פרעך חונד געחונדן זיין, חונד פון דיר,
 שוויגער, חונדער חונד חונדער פֿטטער גחטט! לו זעטעלען מוז ווערן וויר חונדליר, מוז
 קהנטען וויר ניכט געזינדיגט? ח ווערן קהנטען וויר געזינדיגט.

משיח צדקה. דין פֿרומער געהאכטער חונד דך זך קהנטערעס: „חונדויענליכע
 פֿעחלער, ווער בענערקט דוח? בענערקט איד פֿון חונדקענטען זענען!“ בעפֿרייע חונד,
 עוויגער חונדער גחטט! פון מלוען חונדערן וויסטעקענטען; רויבטען חונד פון זאלער חונד
 רייניקייט. חונד בעסערעקע חונד חונד ריינעס וועסער דחמיט וויר רייניגטען. זך חונדער
 נידערגעטעכט

על יד נביאך וזרקותי עליכם מים טהורים וטהרתם
מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:
מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמותך נושא עון
ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עוונותינו.
ותשליך במצולות ים כל הטאתם. וכל חטאת
עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא
יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: תהן אמת ליעקב
חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:
דניאל איש חמדות שוע לפניך הטה אלהי אנך
ושמע פקח עיניך וראה שממתינו. והעיר אשר
נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך. כי על רחמיה הרבים: אדני
שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר.
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
חרחי (יחזקל לו כה). מי א כסיד , (סוף סדר מיכה). הטה אלהי (לכא ס ית).

נידערגעטריבעטען דורך ריינען פּרעפּעטען (יחזקל לו כה), חיד ווערדע חיד מיט ריינעט
וּחִסֵּר בעספרענגען, דחמים זיהר ריין ווערדעט; פֿון חֲזֹנֵר חירער חונריוניגקייט חונד
פֿון חִייערען חונדלֹחטֹה, ווערדע חיד חיד רייניגען.
מיכה. דיין קנעכט מיכה (ז' י"ח) רעדעטע דיד וְחָ מוּ, ווער מיטס וּחְלָסִיג וויח דוח,
דער זינדען פֿעריבט, חונד מיסעטהעטען ערוֹחֵסֵט, דען חיבעררעסטע זיינען ערבסֵהיִזוּ;
ער וֹחֵסֵט זיינען פֿלֶרן ניכט עוויגליך דיערן; דען ער חוּסֵט גיסיג. ער ווירד ניד פֿעכערֹחֲזוּ;
חונדער ערבֿחֵרען, חונד חונדער זינדען חונדערֹדריקען. יח, דוח ווירסט חֲזֹנֵט זינדען חין דען
ווערען: טיעפֿע פֿערוועקען. פֿעזענגקע חֲזֹנֵט זינדען ריינען פֿלֶקוּ יִשְׂרָאֵל, חן חיינען חר
טע וּחִיהרער ניווערעטער געדחֵלֵט, ניווערעטער ערזינכערט ווערדע, חונד זיח חין עוויג
קייט, ניכט אעהר חין ערוֹחֵהֲנוּג קחטען. ערזייגע דען יעקב טרייע, דען אברה' גיטיגקייט,
זיח דוח חיהנען — חונדערן חורֿחֵטֵערן — חין דען טחגען דער פֿערוועטס, נגעטעֹחֵרען חֵסֵט.
דניאל. לכאל דער ווירדיגע חון, חֵסֵט דיד פֿלֶקוּגערֹחֵטען חֶגֶרערדעט. "כייגע
דיין חר, ח הער! ח הער! ח הער! ח הער! ח הער! ח הער! ח הער! ח הער! ח הער! ח הער! ח הער!
סחֵטֵט, דיח נחך ריינעט כחטען גענחנעט וּחֵרד, דען ניכט חוּל חונדער פֿערוועקייט
געטטיגט, זיגען וויר מיט חונדערט פֿלֶעזען דיר חון; וּחֵרדען חוּל ריינע גרענעלעקטע
כחֵרעֹרלִיגקייט. ערר, ערהערט! חערר, פֿעלזייע! חערר, פֿערניט! וויזֿחֵהרע,
לחֵרע ניכט; חוּסֵט ריינעטוויזען, חין חֵסֵט! דען נחך ריינעט כחטען ווירד ריינע טחֵטֵט
חונד דיין פֿלֶק גענחנעט."

עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בשתי ונגלמתי
 להרים אלהי פני אליך. כי עונתינו רבו למעלה
 ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלוה
 סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא
 עזבתם: אל תעזבנו אבינו. ואל תטשנו בוראנו.
 ואל תזניחנו ויצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו.
 וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על
 ידי ירמיהו חוזה. באמור בימים ההם ובעת ההיא
 נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה
 ולא תמצאנה. כי אסלח לאשר אשאר: עמך
 ונחלתך. רעבי טובך. צמאי חסדך. תאבי ישעך.
 יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחם שמה: אל חנון שמה. פנו נקרא שמה: יי עשה
 למען שמה: עשה למען אמתך: עשה למען בריהך: עשה

למען

זה כשהי (על טו). ואחה אלהי סליחות (כמיל' טו יו). בימים ההם ובעת
 ההיא (ימי' כב). רעבי טובך, שאפים לטובך כרעב ללחם, וכן צמאי חסדך.

עזרא. עזרא דער סריפסגעזעהרטע, החם דרך וף תגעספרטען: „ חיון גקסט! חיד
 סתמע חוב שייט חיד, חיינע חויגען לו דיר, חיון גקסט! חויפלוזעהבען; דען מאכער
 מיטעסעקסטען זינד ביו חייבער דרו הויפט געסטיעגען, חונד חונדער פערסורדען תגענ
 מחצען היממעלן. ” (פערנער ספרתך ער): „ דרוח ביוט חיון גקסט רעו פערגעבענ;
 חוונגריג; תלובתרהערליג; לחכמיטיהיג; חונד פון גרחסער הויר; דמרוק פערלויטעסעס
 דח זיח ניכט. ” פערנחט חוני ניכט! ח פלחטער! פערסטחט חוני ניכט, ערלייגער! לחס
 חט ניכט זינקען, ח סתפער, בעסטחלע חוני ניכט, נחך חונדער זינדען מחס; ערפילנע
 פלאמער, עוויגער חונדער גקסט! יענע פעהרייסובג דית דוח חונד נגעזיכערט, חין חיינער
 סיכערויעפערטאג, דורך דיינען זעהער ירמל. חולונח ענ הייסט: „ חין יענען סתגען, חונד
 חין יענער לייט — ספריכט דער עוויגע — ווירד מון ישראל'ס זינדען וזען, תבער ניכט
 סרעפלטען, חונד יכודה'ס פערגעהובען ווערדען ניכט לו פידען ויין, דען חיד ווערדע
 דען חיבעררעסטע (ישראל), גחלנוד פערגעבען. ” זיח, דיון פתוק חונד דיון ערבע,
 סאמלסטענד נחך דיינער גיטע; זעבלענד נחך דיינער הויר, חונד זעהנענד נחך דיינער חילונ
 פלע, ח לחס זיח ערפהרען חונד חיינעהען, דחם דיר, עוויגער חונדער גקסט! ער
 בתראמען חונד פערגעבען חויגען זיח.

אל. ערבנראמובגולפוןער גקסט, חיוט דיון נחמע. חונגתריגער גקסט, חיוט דיון
 נחמע. חויל חונד נחכטעסט דוח דיינען נחמען, וף ווילפלהרע חוני, עוויגער! חונד
 דיינען נחמען ווילונען. ווילפלהרע חונד דיינער טרייע ווילונען. ווילפלהרע חונד דיינען
 חונד

לְמַעַן גְּדֹלָהּ וְתַפְאֲרֹתֶיהָ: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן הַוְדָהּ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן וַיַּעֲזֶדָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן וּזְכָרָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן חֶסֶדָהּ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְחֻדָּהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָהּ: עֲשֵׂה
 לְמַעַן לְמוֹדָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן מְלֻכּוֹתָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּבוּרָתָהּ: עֲשֵׂה
 לְמַעַן סוּדָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן עֲזָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאָרָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 צְדָקָתָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיהָ הַרְבִּים:
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינָתָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֶבֶיהָ
 שׂוֹכְנֵי עַפְרָה: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבֹתֶיהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב: עֲשֵׂה לְמַעַן
 מִשְׁהַ וְאַהֲרֹן: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה: עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדוּשָׁהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מְשֻׁבֵּן בְּבוֹרָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹת
 הַיְזָקָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיוּסוֹת מִזְבָּחָהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּם עֲבָדֶיהָ
 הַשְּׂמָדָה: עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדוּשָׁהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 סְבִיחִים עַל יְחֻדָּהּ: עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי שׁוֹבֵבִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמָהּ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן תִּיטָקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּן: עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹגֵי שָׂרִים שְׁלֵא
 חֲסָאוֹ: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמֹל חֶלֶב שְׁלֵא פָשְׁעוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוּמִים

ויעודך, י"מ זה נהמ"ק, ע"ש ונעדתי לך שם, ולי נראה שכיון על התור' שהיא ייעוד האדם, כמו לתורה ולתעוד' (ישעי' כ) ויתר תפל' זאת עד רחמנא דעבי וכו' הן קלי הבגה והנבואה מאלוהי-

כוננו ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר גרמסנג, חונן דייענר הקהיים ויולטן. ויולטתהרע
 חונן דייענר ענגעטלנג ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר הערדליכקייט ויולטן. ויולטתהרע
 חונן דייענר פערדייטונג ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר חסדעקענט ויולטן. ויולטתהרע
 חונן דייענר וילד ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר גיטע ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר
 חייבייט ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר עהרע ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר לעהרע
 ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר ריילונג ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר חונענדליכקייט ויולטן.
 ויולטתהרע חונן דייענר רחמנות ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר ויעגעט ויולטן, ויולט
 תהרע חונן דייענר רוחו ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר גערעכטיגקייט ויולטן. ויולט
 תהרע חונן דייענר הייליגקייט ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר גרמסען בְּרַחֲמֵהֶן לְיִשְׂרָאֵל
 ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר מתיעסטתס ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר פרייסענ
 ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר זיבליגע ויולטן, דיש חין דער עררע רחמנ. ויולטתהרע
 חונן לכרסס ילמח חונן יעקב'ס ויולטן. ויולטתהרע חונן משה חונן אהרן ויולטן. ויולטתהרע
 חונן דוד חונן שלמס ויולטן. ויולטתהרע חונן ויולטן יהשלים, דיש סממנ דייענר הייליגקייט.
 ויולטתהרע חונן ויולטן כיון, דיש רעוידענן דייענר הערליכקייט; ויולטתהרע חונן דייענר
 פערעהערטען סעמסענז ויולטן. ויולטתהרע חונן דייענר פערפלונגענז חוננר ויולטן.
 ויולטתהרע דער מחרטרער דייענר הייליגען קחמטע ויולטן. ויולטתהרע דער פיר דייענר
 חייבייט חוננעקחמטענז ויולטן. ויולטתהרע יענער חוננענז דיש דער פלונטער פון פייער
 חונן ויולטן ענטגעגען חייטען לורלערהייליגע דייענר קחמטענז. ויולטתהרע דער פלונט
 חונן קחמטען חוננענז, חון חיהרער ויעהרסטובע. ויולטתהרע דער חוננענז הייליגע
 חוננענז. ויולטתהרע דער זינדענלונטען ענטוועקענען קחמטען חוננענז. ויולטתהרע דער

סליחות לכל יום

עוֹנֶה בְּעַת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבוֹתָיִם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וְדַן אֲמוֹנוֹת עֲנֵנוּ:
 מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרֵהוּ, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה
 לְאַזְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמַּוְבָּח, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב
 בְּבֵית אֵל, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים, הוּא יַעֲנֵנוּ:
 מִי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם עַל יַם סוּף, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לַמָּשֶׁה
 בְּחָרֹב, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲזְזֵהוּ, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי
 שְׁעָנָה לְסִינַיִם בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְהוֹשֵׁעַ
 בְּגִלְגָּל, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹן בְּמַצָּפָה, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי
 שְׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּיְרוּשָׁלַיִם, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְאַלְהֵינוּ
 בְּהַר הַבְּרָמֶל, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְאַלְיֵשֶׁעַ בְּיַרְחוֹ, הוּא יַעֲנֵנוּ:
 מִי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְחֻזְקֵינוּ
 בְּחַלְוֵי, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְחַנְיָה מִשְׂאֵל וְעוֹרִיָה בְּתוֹךְ כְּבָשָׂן
 הָאֵשׁ, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרֵיזוֹת, הוּא יַעֲנֵנוּ:
 מִי שְׁעָנָה לְמָרְדֵיכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיּוֹתָהּ, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה
 לְעוֹרָא בְּגוֹלָהּ, הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים
 וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים, הוּא יַעֲנֵנוּ:

מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ חוֹנֵן, דַּעֲרֵרוֹחַ לִזְר לָיִט דַּעֲרֵנְךָ מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ עַד הַקְּרַסֵּט! מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ חוֹנֵן, מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ חוֹנֵן,
 מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ חוֹנֵן! מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ חוֹנֵן, רִיבְטֵר דַּעֲר ווִיטִסְטוֹעַן! מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ חוֹנֵן.
 מִי. ווער חונטערט מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ אַברֶסס חוִיל דַעֲקָן בערג מִדְּרֵז' גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, דַּעֲר ווִירֵד
 חוִירְךָ חוֹנֵן מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ. ווער דַּעֲסֵטן זְהֵן יִלְחָק, מִזְּעַר חוִיל דַּעֲקָן מִטְּמַר גַּעֲבֹוֹדֵטן זְהֵן,
 גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער יַעֲקֹב חִין בֵּית אֵל גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח.
 ווער דַּעֲקָן יוֹסֵף חִין גַּעֲמַחְטֹוֹרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער חוֹנְטֵעַרן פֵּתֵר
 עֹלְפֵטֵעַרן בִּי'י'ט ים סוּף גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן מַשֶׁה חוִיל חוֹרֵד גַּעֲמַחְטֹוֹ
 מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן אֶהֱרַן בִּיחֵ דַּעֲר רִיבְטֵמְחַנְטֵעַ, גַּעֲסִיבְטֵעַ גַּעֲמַחְטֹו
 מְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן פִּינָחָס מִזְּעַר חוִין דַּעֲר גַּעֲמַחְטֹוֹרְטֵעַ חוִיל סִינַיִם
 גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן יַהֲשֵׁעַ חִין גִּלְגָּל גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח.
 ווער דַּעֲקָן
 ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן שִׁמְשׁוֹן חִין מִלְפֶּנֶי גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן
 דָּד חַמְדֵּי וַיִּנְעַן זְהֵן שְׁלֵמֵה חִין יְרוּשָׁלַיִם גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן
 אֵלֵי חוִיל דַּעֲקָן בערג כְּרַמֵּל גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן אֵלִישַׁע חִין יִרְחוֹ
 גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן יוֹנָה חִין בּוּד דַּעֲר פִּיסֵעַ גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ
 הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער דַּעֲקָן סוּרִי חוִיל דַּעֲקָן קַרְחָקֵעִן מִתְּמַר גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח.
 ווער דַּעֲקָן סַכְכִי מִישֶׁל חַמְדֵּי חִין פֿייעֵרְמַחְטֵעַ גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח.
 ווער דַּעֲקָן דִּכְיָאֵל חִין דַּעֲר זְהֵן מִגְּרֹוֹעַ נָרֹובֵעַ גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח.
 ווער דַּעֲקָן מַדְרֵכִי חַמְדֵּי דַּעֲר אֶסְתֵּר חִין דַּעֲר רַעֲבִירֵעֵן זָהֵן גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח.
 ווער דַּעֲקָן עַדְיָא חִין וַיִּנְעַר גַּעֲמַחְטֹוֹרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח. ווער מִזְּעַן
 יַעֲנֵנוּ טַגְעַדְהַמְחַסְּדוֹמָרְטֵעַ (וּיְעֵן), פֿרַחְמַחְטוֹ חוֹרֵד רַעֲבִירֵעֵן גַּעֲמַחְטוֹמָרְטֵעַ הַקְּרַסֵּט, ד'וֹלְח'ח'ח.
 רְחַמָּן

רַחֲמָנָא רַעֲנֵי לַעֲנֵי עֲגִינָא . רַחֲמָנָא רַעֲנֵי לְמִכְיָר רֹחַא
עֲנִינָא . רַחֲמָנָא רַעֲנֵי לְתַבְרֵי לְפָא עֲנִינָא . רַחֲמָנָא עֲנִינָא .
רַחֲמָנָא הוּם . רַחֲמָנָא פְרוּק . רַחֲמָנָא שׁוּיב . רַחֲמָנָא רַחֲם
עַל הַשְׁתָּא בְּעֻלָּא וּבִזְמַן קָרִיב :

רַחֲם וְחַנּוּן חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ יי מְלֵא רַחֲמִים רַחֲם עָלַי וְסַפֵּל
תַּחֲטִיבֵנִי : יי אַל בְּאַפֶּךָ תּוֹכַחְתֵּנִי וְאַל בְּחֲמַתְךָ תִּיַסְרֵנִי : חַגְגֵּנִי יי בִּי
אִמְלֵל אֲנִי רַפְאֵנִי יי בִּי נְבַהְלוּ עֲצָמֵי : וְנַפְשִׁי גְבַהְלָה מְאֹד וְאַתָּה יי
עַד מָתַי : שׁוּבָה יי חַלְצָה נַפְשִׁי חַוְשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִידֶךָ : בִּי אֵין
פְּסוּת וּזְכָרְךָ בְּשִׂאוֹל מִי יוֹדָה לָךְ : יַגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֶה כְּכֹל
לֵילָה מִטָּתִי בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אֲמַסֶּה : עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתַקְתָּ
בְּכָל צוּרְרָי : סוּרוּ מִפָּנָי כֹּל פְּעֻלַי אֲוֹן כִּי שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי : שְׁמַעֵנִי
תְּחַדְתִּי יי תַּפְלֵתִי יִקַּח : יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אִיבֵי יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹרְגָע :
מָחִי וּמְסִי מִמִּית וּמִחַיָּה . מְסִיק מִשְׂאוֹל לְחַי
עֲלֵמָא . בְּרָא בְּדַ חֲטִי אָבוּהִי לְקִיָּה . אָבוּהִי רַחֲמִים
מְסִי לְכַאבִּיה . עֲבָדָא רְמִירָד גְּסִיק בְּקוֹלָר . מְרִיה
תְּאִיב וְתַבְר קוֹלָרִיה . בְּרָךְ בּוֹכְרָךְ אֲגֵן וְחַטִּינָן קָמָךְ .

רחמנא רעני לעניי תפלה זו תלמדה בל' ארמית הן, תרומן בעברית האו:
הרמן העונה לעניי יענו, הרחמן העונה לשפלי רוח יענו, הרחמן העונה לכאבני
לב יענו, הרחמן יענו, הרחמן יחוס, הרחמן יגאל, הרחמן ירחם עלינו עתה ובזמן קרוב.
פוד ומסי, טכה ורופא, משיח ומשיח, מעלה משאל לחיי עולם, הן כי יסוף יכא
לני, וכאם עליו אכיו ירפא מכלאו; עבד כי ימרו ילא בכלל, וברכות אדוני יסוד כבנו.
נק כבוד אכמו וסלכו לפניך, והנה רותה כפאנו מררות ולענה, עבדך אכמו ומרדנו כן.
הנה אלה בניה ואלה נבשי ואלה שכים. אכא כרחמך הרבים תרפא למכאוננו הקשים
עלינו, טרם כאבד בשניה.

רחמנא . ערבך רחמנא ונבט! דער רוח ריח כערך רחמנא ערהרסט, ערהר' חויד
נב. ערבך רחמנא ונבט! דער רוח לערט ונבט ערהרסט, ערהרע חויד
נב. ערבך רחמנא ונבט! דער רוח לערברחלענע הערלען ערהרסט, ערהרע חויד חונו.
ערבך רחמנא ונבט! ערהרע חונו! ערבך רחמנא ונבט! ערהרע חונו ונבט,
חיל דרך! ערבך רחמנא ונבט! ערדעשט! ערבך רחמנא ונבט, ערבך רחמנא ונבט
יעל, בתוך חויד סליינג!

פוד ומסי. ער שפוקם חויר היילט, טרדעט חויר בעלעבט, כרינגם חויר טיעלער
גרעם מינו עיגע זעבען. ווען חוין קיר זידינגט, לויסזט עו דער פֿחטער; דרך כפד
זיכערט ריח פֿחטערליכע נחטליכייט דען סאערל. ווען חוין סקולע ווירערטעמטע
פֿחט, זעגט מן וחת פֿעסעטן מן, דרך בתוך לעברכט חוין מיט ווירדער חסר
דע פֿעסעטן. ויד ניד ריינע ערדעבערנען, חויר פֿכעט נעגען דרך געזאנדע
דחליר

אָרִי גַפְשִׁין בְּגִידֵי מֶרְדִּין • עֲבָדֶיךָ אֲנִי וּמְרֻדְנִי קָמֶיךָ •
 הָא בְּבִיחָתָא הָא בְּשַׁבִּיתָא וְהָא בְּמַלְקֵי יוֹחָא • בְּמָטוּ
 מִנְךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַנְּפִישִׁין • אָסִי לְכֹאֲיִבִין דְּתִקְוָה עָלֵן •
 עַד דְּלֹא נִהְוֵי גְמִירָא בְּשִׁבְיָא:

מְכַנְּיִם רַחֲמִים הַכְּנִיסוּ רַחֲמִינוּ • לְפָנַי בְּעַל
 הַרְחָמִים • מִשְׁמִיעֵי תְּפִלָּה • הַשְּׁמִיעוּ תְּפִלָּתְנוּ • לְפָנַי
 שׁוֹמְעֵי תְּפִלָּה: מִשְׁמִיעֵי צְעָקָה • הַשְּׁמִיעוּ צְעַקְתְּנוּ
 לְפָנַי שׁוֹמְעֵי צְעָקָה: מְכַנְּיִם רַמְעוּדֵי • הַכְּנִיסוּ
 דְּמַעוֹתֵינוּ • לְפָנַי מֶלֶךְ מְתַרְצֵה בְּדַמְעוֹת: הַשְׁתַּדְּלוּ
 וְהִרְבּוּ תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה • לְפָנַי מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂאֵ:
 הַזְכִּירוּ לְפָנָיו • הַשְּׁמִיעוּ לְפָנָיו • תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עָפָר: יִזְכּוֹר אַהֲבָתָם • וַיְחִיֵּה זֶרְעָם •
 שְׁלֹא תֵאבֹד שְׂאֵרֵית יַעֲקֹב: כִּי צֹאן רוּעָה נֶאֱמָן הָיָה

מְכַנְּיִם רַחֲמִים • בְּקִשָּׁה לְאֵרֵי מַעֲלָה שִׁתְּעַשׂוּ לָנוּ וַיְבִיאוּ תַחְנוּנֵינוּ לְפָנֵי הַקְּבִ"ה • —
 וְהֵנּה רַבִּים הַתְּלוּכֵנוּ עַל תְּפִלָּה זוּ וְעַל תְּפִלָּה מְלֹאכֵי רַחֲמִים וְכוּ, כִּי לְפִי הַעֵינִי שׁוֹמֵה
 סְרַמְבִּים בְּעֵינַיִם אֵין לְהַתְּפַלֵּל עִי אַמְנָעִי, וְכֵן אֲמַרְוּ ז' עַל הַפְּסוּק מִי כֹה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קִרְבָּנו
 אֵין, אֵין וְלֹא לְמַדּוּתָיו (עֵינֵי שׁוֹת קִרְבָּן כְּתַכְּאֵל ר"ה סוּף פ"א), וְרַבּוּ הַמְּתַרְצִים, וְתוֹכֵן דְּבַר הַסֵּם
 שְׁאִיסוּר הוּא רַק לְהַתְּפַלֵּל לְאֲמַלְעִים לְבַדִּם שִׁתְּפַלְּלוּ בַּעֲדָנוּ, אִלּוּ לְהַתְּפַלֵּל שֶׁלֹּא הַקְּבִ"ה
 יִזְעַעְתּוּ עַל יְדֵיהֶם, אִלּוּם בַּתְּפִלּוֹת הַכָּל אֲנַחְנוּ מִתְּפַלְּלִים לְהַקְּבִ"ה, אִךְ בְּקִשָּׁנוּ לְאֵרֵי מַעֲלָה
 שֶׁלֹּא יִקְרַעְנוּ וְלֹא יַעֲזְלוּ לְתַת בַּעֲדָנוּ וַיְבִיאוּ תְּפִלָּתְנוּ בַּתְּפִלָּתָם. — בְּכָל זֹאת אִם יִקּוּם כָּל
 רִכְבָּן תְּפִלּוֹת כָּלֵה תְּבַא עֲלֵיהֶם בְּרַכָּה.

דְּהַפִּיר מוֹסַטְעֵן ווִיר דַעֵן בִּיטְטֵערן קַטֶּךְ דַעֵר לִידַעֵן טֵרִיִּקְטֵן. ווִיר ווִיר דִּינַע דִּינַעֵר,
 חוּדֵר ווִירָעֵן ווִידַערִסֶע־פֵּטְטִיג, דְּהַפִּיר ווִיחֻדַרְדֵּן ווִיר בְּהוֹדֵר דַעֵר פֿוֹינַערֶרֹג, בְּהוֹדֵר דַעֵר
 גַעֲטֶנְגֶע־נֶשֶׁמֶשֶׁס, בְּהוֹדֵר דַעֵר גִּיסֶעֶן פֿרִיִּי גַעֲטֶעֶבֶן. — ווִיר בִּיטְטֵעֵן רִיךְ, חֵיילֵעֵ מִישׁ
 דִּינַעֵר גֵּרִשְׁטֵעֵן הוֹדֵר דִּיחַ חוּזֵן סוּועֵר דִּרִיקֶע־בֵּרַעֵן שְׁמַעֲרֶלֶעֵן, דָּחֵס ווִיר נִיכֵט חֵין דַעֵר גֶעֶן
 שְׂתֶנְגֶע־נֶשֶׁמֶשׁ גַּנְזְלוֹיךְ חוּטֶעֶרֶנֶהֵעֵן.

מְכַנְּיִם רַחֲמִים • עֲנֵנוּ דַעֵר בְּרַחֲמֵי־גִיָּקִיִּים! סְחַפְּלַעַט חוּזֵן עַרְכֶּרֶטֵעֵן בִּיחַ דַעֵן
 חֵין־בְּרַחֲמֵי־גִיָּקִיִּים. עֲנֵנוּ דַעֵר גַעֲבַעֲטֵעֵ! חֵסְטֵעֵן חוּזֵנַעֵר גַעֲבַעֲטֵעֵ לְפָנַי דַעֵן עַרְהַרְרַעֵר
 דַעֵר גַעֲבַעֲטֵעֵ קְוֹאטְטֵעֵן. עֲנֵנוּ דַעֵר חֵיסֶעֶן קֶלְטֵעֵן! חֵסְטֵעֵן חוּזֵנַעֵר קֶלְטֵעֵן סֵטִיחֵט
 לְפָנַי דַעֵן עַרְהַרְרַעֵר דַעֵר קֶלְטֵעֵן דִּרִיגֵעֵן. עֲנֵנוּ דַעֵר טֵהֶרֶטֵעֵן עַרְבִיסֶעֶן חֵסְטֵעֵן. נַעֲחֵטֵעֵן
 חוּיךְ חוּזֵנַעֵר חֵין, בַּעֲטֵטֵעֵן, פֿוֹנֵהֵטֵעֵן פֿעִלֵן פֿיר חוּזֵן בִּיחַ דַעֵן וְעוֹלְטֵעֵהֶרֶרֶטֵעֵר, דַעֵן
 חֵיבֶעֶרֶהֶרֶטֵעֵן חֵסְטֵעֵן. בִּרְיִנֵעֵטֵעֵן חֵין עַרְחֵינַעֵרֶרֹג, חֵסְטֵעֵן לְפָנַי חֵיחַטֵעֵן דִּיחַ גַעֲטֵעֵטֵעֵן
 שְׁרִייעֵ חוּזֵר דִּיחַ טוֹנַעֲנַעֵן דַעֵרֶפֶר הַרְרֵעֵן, וְעוֹלְטֵעֵן חֵין דַעֵר עַרְדַּע רוֹהֵטֵעֵן. חֵמַעֵן עַר ווִינַעֵר
 לִיבַעֵ. לֹן דַעֲנוֹעֵטֵעֵן גַעֲדַעֲנַקֵעֵן, חוּזֵר חֵיחַרַע נְחֶמְקֶקֶטֶטֵעֵן עַרְחֵטֵעֵן, דָּחֵס יַעֲקֹבִים
 חֵיבֶעֶרֶטֵעֵן יִכֵּט חוּטֶעֶרֶהֶטֵעֵן; דַעֵן דִּיחַ הַעֲעַרְדַּע דַעֵן שְׁרִייעֵן הִירֶטֵעֵן חֵיחַטֵעֵן לְאֵר

לְחַרְפָּהּ. יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד לְמֹשֶׁל וְלִשְׁנֵינָה: מִדֶּרֶךְ
עַנְיֵי אֱלֹהֵינוּ. וּפְדָנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת. וְהוֹשִׁיעָה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְשִׁיחַ צְדָקָה וְעֶמֶךָ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָא לָךְ מִתְחַנְנֵן. בְּעִבְדֵי דְמִתְחַנְנֵן
לְמַדְרָה: עֲשִׂינָה אֲנֵן וּבְחֲשׂוֹכָא שְׂרִינָן. מְרִיחַ גַּפְשֵׁינָן
מִעֲקָתֵין דְּגַפְשֵׁינָן: חִילָא לִית בְּן לְרִצְוִיךָ מָרָן.
עֲבִיד בְּדִיל קַיָּמָא דְגִזְרָתָא עִם אֲבִהֲתָנָא:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָא לָךְ מִתְחַנְנֵן. כְּבֵר שְׂבִיָא דְמִתְחַנְנֵן
לְמַדְרָה: כְּלִהוֹן בְּנֵי שְׂבִיָא בְּכִסְפָא מִתְפָּרְקִין. וְעֶמֶךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי: הֵב לָן שְׂאֵלְתֵינוּ
וּבְעֻזְתֵינוּ. דְּלֹא נִהְדָר רִיקָם מִן קָמְךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל וְאַל יִאֲבֹד יִשְׂרָאֵל
הַאֲוֹמְרִים שְׂמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׂאֵרֵית עִם אֶחָד וְאַל יִאֲבֹד גּוֹי
אֶחָד הַמִּיְחַדִּים שְׂמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׂאֵרֵית עִם קְדוֹשׁ וְאַל יִאֲבֹד גּוֹי
קְדוֹשׁ הַמְשִׁלְשִׁים בְּשְׁלוֹשׁ קְדוּשׁוֹת לְקְדוֹשׁ:

סין רבשמיא. אדון השמים לך נתחנן, כעבד המתחנן ל אלוהיו. עבוקים אפסנו
השנים בחשך, נפשט מיה ממזיקות רבות, וכח אין בט לרשתך אדוכנו, עשה למען
בגרות אשר כרת עם אבותינו.
סין רבשמיא. אדון השמים לך נתחנן כשנו המתחנן ל אלוהיו. כל השנים בכסף
פלא, ועמך ישרא ברשמים ותחנוני. תן לט כשאלתנו ונקשת, לכל שאת ריקס עלפניך.

סוף, ישראל. רחמי חיינך פתח לנו ספקט חור לון ספריכורט געווקרען.
פרהקע חונ בחור, הערר, חונער גקטט! בעפרייע חונ: פון חויען הפרטען פערטקונג
סעען, סעעהע מיט דיינער גרסטען הולד דיינען פרעוואען געזען וכוונן חונר דיינען פתקע ביין!
סין רבשמיא. הערר חיינ היאוען! לו דיר פלעהען וויר, וויה חיינ סקלפע לו וויינען
הערר. וויר וויר חונטעדריקט, וויילען חיינ פליסטערן, חונורע זענען חיינט בעטריכט
פֿתֿר פֿילען בעדערקניסען; חונ: חונטעלס דיי קרלעט, דיי חויגלונקהען; סעווע עו דעו
בארעו ווילען, דען רוח מיט חונערן פֿתֿרפֿתֿערען חיינט פֿריריכטעטעטעט.
סין רבשמיא. הערר חיינ היאוען! לו דיר פלעהען וויר, וויה חיינ געפֿתֿענער לו
דינען הערר. חיינ געפֿתֿענער וויר דורך געלד וקגעקויפט, דיי פֿתֿק, דיי חיי
ישראל חכער נר דורך געבעט חונר פלעהען. ס געווקרע חונער ביסטען חונר
בגעהרען, דעס וויר טיכט פֿתֿן דיר לוריקעהרען.

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמְחַפֵּים בְּתַתְנוּגִים הַתְרַצָּה וְהַתְפִּילִים

לְדוֹר עָנִי בִּי אֵין עֲזָר:

אִם תִּגְנֶנּוּ וְעָנִי בִּי אֵין בְּנֵי מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו:

וְאַנְחֵנו לֹא גִדַע מִהֲנַעֲשֶׂה בִּי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ:

זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם הַקּוֹה: יְהִי

חֶסְדֶיךָ יי עֲלֵינוּ בְּאִשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אֱלֹהֵינוּ

לָנוּ עֲזוּת רֵאשׁוֹנִים מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ תַחֲמִיךָ בִּי

דְּלוֹנוּ מְאֹד: תִּגְנֶנוּ יי תִּגְנֶנוּ בִּירֵב שִׁבְעֵנו בַּח:

בְּרָגוּ רַחֵם הַזְכוּר: בִּי הוּא יִדַע יִצְרָנוּ זְכוּר בִּי

עֲפָר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ עַל דְּכַר כְּבוֹד

שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

סליחות ליום שני

אִמֵּן פְּתַעַס מִן אֲרוֹן עוֹלָם חֲזוֹנוֹ בִּי עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמְךָ מִיַּח מִן עֲרֻסְטֵן טַיִף, וְדָן פְּתַעַס מִמֶּנּוּ הִיר מו.

אלהינו ואלהי אבותינו. שבעים יצחק הקטן ברבי שאיר חזק ואמץ.

יִשְׂרָאֵל עֲפֹה תִתְחַנֶּה עוֹרְכִים. שְׁהֵם מְצָרִים וְלֹהוֹשֵׁעַ

צָרִיכִים. צָרִיחֵם עֲלֵיהֶם עוֹל מְאָרִיכִים. כָּל זֹאת

הַגִּיעָתָם וְשִׁמְךָ מְבָרְכִים: חָלִי וּמְכָאוֹב לְהַכְתֵּב לֹא

גִּמְסָר. עֲלוּבִים מִנְעֵר וּמֵהֶם לֹא הוֹסֵר. קָרוֹשׁ בִּירָךְ

לְפִתַח מוֹסֵר. כְּאִמְנוּתְךָ הַנִּקְיָה וְלֹא כְאִמְנוּת בְּשָׁר.

הַלְלוּ בְּשִׁבְעֵיךָ וְלוֹ בְּמַעֲלֵי עֲטוּיָה. וּמִמְכָּה עֲצָמָה

ישראל עמך וכו', מצרים, שריוס בנער (ול' סכמים הוא), וכלרכים ליאע'. להכתב לא נמסר, מכאובס לא כיתן לכתוב מרוב גדלו. עלובים, מנוזים ומנוזים. כאמנוחך,

ישראל עמך. דיין פקוק ישראל פטרריכטעט חיון געבעט; עו חיוס חין נקסטה, חונד בעדחורל דער היילפע. ונחגע סמן דריקט זיח דסו יתך חיהרער פיינדע, דקך ביח חזונו חונד גליקוולען פריזען זיח דיינען נחאענו. — חונבעשריכוויך זינד חיהרע סאערלען חונד זיידען, חונקבלוסויד ווערדען זיח בעסימפלט פמן יוגענד מן; ח חייזונטער! חין דיינער מחלט חיוס'ל, חיהרע פטעסען לז חזוען, מיט דיינער חייזטעהרחה, ניכט נחך פלייסזיכער גענו וחקר חייס. — דער דוח דך חין גערעכטיגקייט קליידעסט, דריין וזיח חין חיינען מחטען חיוססט

מִתְקַן רְטוּיָהּ • קוֹמֵם עֲדָתָךְ מִנְפִילְתָּהּ הַמְטוּיָהּ •
 בְּכַחֲךָ הַגָּדוֹל וּבְזַרְעֶךָ הַנְּטוּיָהּ: טוֹעִים אוֹמְרִים
 נַחֲלֵתְךָ לְחֶבֶל • כְּבוֹדְךָ לְהַמִּיר וּבְהֶכֶל לְהַחֲבִלְכָל •
 נִצַּר נִתְעַב לְאֱלֹהֵי לְקַבֵּל • יִרְאֶתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְנִטְוֹשׁ
 וּלְנִבֵּל: בְּאֵהֲבָתְךָ וּבְחִמְלָתְךָ מִנְשֵׂא וּמְנַטֵּל • עֲצָתָם
 הַסֵּבֵל וּמַחֲשַׁבְתָּם תִּבְטֵל • רוּחַ תְּגֵרוֹת מִפְּנֵיהֶם
 הַטֵּל • וּמִלֵּאָךְ אֶכְזָרֵי דָחָה וְטִלְטֵל: בְּעֵבוֹר כְּבוֹד
 שְׁמֶךָ וְשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַמְהַלֵּל • נוֹרְאוֹת הַפְּלֵא לְבַל
 בְּנוֹזִים יִתְחַלֵּל • יוֹעֲצֵי רָעָה תוֹלִיךְ שׁוֹלֵל • וּבָהֶם
 הַעוֹלֵל כְּאֲשֶׁר בִּי נִתְעוֹלֵל: מְקִים מַעֲסַר דָּל וְאֶבְיוֹן
 מֵאֲשֶׁפָּה • בְּנִסְתָּךְ אֵל תִּתֵּן לְכָלָה וּלְחֶרְפָּה • אִם
 בְּמִקּוּדֶיךָ מִתְעַצֵּלְת וּמִרְפָּה • עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ אֶהְבֵּתְךָ
 תִּהְיֶה מִחֶפֶזָּה: יִתְרָה חֲבָתָם לְפָנֶיהָ אֲדוּגֵי הָאֲדוּגִים •
 בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ קְרוּאִים לָךְ בָּנִים • רְחֻמֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ

עדות רחמיך הנקי, ולא כעדת בשר ודם שהוא אכזרי. מנפילתה המטויה, נפילה גדולה, הורדת עטה מעט. טמאים האומרים וכו' עד ומחשבותם חבטל, האשך האלמורים האמורדים האלה הוא: אלא תסכל עליה ותבטל מחשבות הטמאים החושבים לעצב נחלתך, הוא ישרא, אשר באהבתך ובחמלתך תגאל ותבטל (עפ"כ יע"י ס"ט) והם חזים להדיחם מיראתך הקדוש, להמיר כבודך בקלון נכר נתעב שלהם. על כל פשעיה וכו' (עפ"כ מש"י י"ב) ועל כל פשעים תכסה אהבך. יחירה הבחם וכו', ע"פ משכ

היוסם, דער דוח חו"י: דער ווארטע זיבסט דרוז היינפולקסטרער בערייטעסט, ק ריכטע דיינעגעטשיידע חו"י פון חיהרעט טיעפען פון, איט דיינער גרעסען קרעפט חונד דיינעט חויגעסטערקעטען חרס. — זיח, דוח דיינעט ערבטהייזן פיערערבען דרעהען, עז פערזייטען וקלונען, דיינע העררליכקייט חוס חיהר חייטעו ווענען זו פערטויטען, יענען פערקעטליכען חיוואחובז פיר חיינע גקסט פלנעווערקענען, חונד דיינע הייליגע רעליקיון זו פערנעסטען, — פערחייטען, ק דוח, דעסטען זיעבע חונד ערבחרעטען חונד טרעקט חונד ערהחילט! פערחייטען חיהרען רעטהעסלום, פערניכטע חיהרע פונקע; ניט חיהנען דען גייסט דער לזינע סרעכט, דרעקע חונד לערסטרייע דען גרויחאטען עקעל. דיינע העררליכען חונד חקבלענערהלסטן קחאטע וויילען ערליגע וואו: דער, דחם ער ניכט חונטער פקוקערן ענטשייעטע ווערדע; פיהרע בחווייליגע רעטהגעבער חירדע, פערפעהרע מיט חיהנען, וויח אמן איט מיר פערפעהרען. — דער דוח דען חראטען חו"י דעק סטויבע, דען עלענדען חו"י דעק קטה ערהעכסט, ק וחס דיינע געחייטע ניכט זו סחנרען ווערדען; חוכ ווען זיח חוד דיינע בעפענהע פערניכטליכקייט חחס, זק חקגע דיינע זיעבע וילע חיהרע פעהער בערעקקען. יח, גרעס חיוס דיינע זיעבע פיר זיח, ק הערד חווער הערדען! חז יעדעטן פלונע ווערדען זיח דיינע קידער גע: חננט. גקסט דער חעהען חונד נירדיגען

סליחות ליום שני

אלהי עליזנים ותחתונים. טרם ישטפנונו המים
היודונים: חפצי קרבתך על כל הבאות. החישה
לנו ישועות הנבאות: קדוש עשה עמכם לטובה
אות. הזקנאמיין גואלם יי צבאות: אטלך יושב ביו לכל קראדי.

למה יי תצמוד ברחוק. תעלים לעתות בצרה: למה פניך תסתיר. תשכח
ענינו ולתענו: אל תסתר פניך מעבדיך כי צר לנו סחר עננו: עננו יי כי טוב
חסדך. קרב רחמיך פנה אלינו: פנה אלינו ותנו. כי יחידים ועניים אנחנו:
אנחנו עניים וכואבים. ישועתך אלזים תשגבנו: אל ישכך רח נכלם. עני
ואביון יחללו שמה: קומה יי באפה. הושא בעברות צורדי. ווערה אלי
משפט צוית: קומה עזרתה לנו. ופנה לטען חסדך: ליי הישועה וכו'.

ו אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"פ א"ב ונסוף פתום שהמ"ס שלם הקטן יגדל בחרו'.

אני יום אירא אלהי אקרא. כל יעשקוני ודים
עוזבי יקרה. גמול להשיב שב לבקרה. דין רשע
ועול מלואם יקרא: החושבים להשביח שם קדוש
הנכבד. ולהרגיל שם אליל נקלה ונעבד. והדרךם
טובי עם אבד. חשוף השאר מלבתשם בבית

נאמת חנה ימירה נדעת להם שנקראו בניס למקום. חפצי קרבתך, על כל נזות הנאות
עליהם בכל זה קרבתך יסתפן. הנבאות הכתובות להם ע"י הנביאי'.

אני יום אירא, עפה"כ (תילו' נו ד) יום אירא לני לך לנבט, והפיטן אמר אקרא
כלומר חתפלל לך שכל יעשקוני ודים העוזבים יקרה, וו תור', היקרה מפיניס.
שב (כנ"ל) לבקרה, שז על כסא משפט לבקר רוח מעלליהם ולהשיב להם גמולם.
מלואם יקרא, יום מילוא סאתם יקרא להם הקנ"ה וישלם להם כדי רשעתם ע"פ
הדין. החושבים וכו' עפה"כ (ירמי' כג כז). ונעבר, הנעשה בידי אדם. טובי עם
אבד, ירגו הטובים שנעמנו, ואתה חשוך וכו', תמנע הכאשרים מלהיות כמותים בבית

נידריגען! קחממע חונו מיס דיינעט ערכחראען לופהר, עהע חונו ווירע פלוטען וועג,
שוועממען. וןס דענען, דיה בייח הווען סיקוהוען דיינע פנחנהערונג וולען, דיין לערו
קירעטענ היין לוקחממען. חווערהיידיגסטער! גיב חיהנען בעווייע דיינער ווירע,
דוח, חיהר מחטביגער ערוקוער, דוח, הערר לכחות!

אני יום אירא. חן טהגע מיינער חנגסט, רועע חיד לו דיה, דחם דוח מיד ניכט
חין דויב דער גחטטפערגעססענען פערעלער ווערדען וןסעסט. חונטערנוכע חוס
פערגעלטע חיהנען חיהרע חיבונטהעטען, פחולזיהע דיה סטרופע, דיה דחן רעכט
חייבער זיח פערדהנגט. — דויע דיינען היידיג ערהתבענען נחמען חין פערנעססענחייט
חוד: דחפיר דען פערקכטליכען נחמען חיהרע חונווירדיגען גחטלען חיינלופיחערען
טרופטען, פערטווען חין דיוער חכויכט דיה בעסטען חונורע פחוקען; ח,
בענומהרע דען מיבעררעסט פטר חיהרער לערהדיקקערען פערסטע! מענטען ווירגען
החכען

תָּבֹרַךְ: טְרוּף טָרַף לְמַחֵ אָרֶם פְּמֹדָר • יְדוּ גוּרְל
 בְּעַל הַפֶּקֶר בְּמֹדָר • כְּמַעַט כְּלוּ וְלֹא יַעֲדְרוּ דָבָר •
 לְדַלִּי רַחֲמֶיךָ אֲדוֹן בְּחֶסֶד דָּבָר: מִי יִהְיֶה אַחַר
 מַדּוּתֶיךָ לְדִינָה • גְּכַתֵּךְ לְהַשִּׁיב מִיַּחְלָצוּי לְזִינָה •
 סָרְנוּ וְסַעֲרָנוּ וְנִשְׁמָטָה חֶרֶב חִינָה • עִמָּךְ תִּדְוֶינָה
 עַל הָעֲלִינָה: פֶּן יֵאמֵר יְכַלְתִּי בְּעַל הַמוֹט • צָרִי
 יְהוּדָה יִגִּילוּ כִּי אֲמוֹט • קָרָא לְמַכּוּרֵי חָנָם שְׁנַרְת
 שְׁמוֹט • רָשַׁע הַפּוֹשֵׁט יָד יִסּוּג אַחֹר וַיִּקְמוֹט: שְׁטָרְךָ
 קוֹדֵם וְלוֹ נוֹשִׁים מְבַקְשִׁים • שְׁעַבּוּדָה לְהַרְחִיק רַבּוֹ
 אֲדוֹנִים קָשִׁים • תַּחֲוִמֵי סַמְגֵי מְצָרֶיךָ לְעֶקֶר
 מְבַקְשִׁים • תְּבוּאָה קִדְשָׁתָּ בְּלוּעָה מְלִילוֹת וְקָשִׁים:
 שֶׁפֶט רָעָה (כ"ו רָעַב) תָּבִיא עֲלֵיהֶם וְהֵאשִׁימֵם • לְמוֹ

הבדל. כסדובר, בכתוב (יחזקאל יט ג) וילמד לערוף טרף ארם סכל ידו גורל, הפילו
 טרל כעל דבר הסקר הכמלא מדבר. כמעט כפלג (כנ"ל) מעשיהם לאנדי אתנו וכו'
 ללא רשעיד אדוכי נסדד ה' ברי, מנהיג עלמו 'נסדד, כמורעו כבאים כדכנס (ישעי'
 ה יז) וכלכן הנמאל דבר "לאחד לדבר. לדינח מי ידון אחר מדותיך. חלציו לזינה
 מי יאחר חלציו להתוכח עמך ולהשיב עגך ע"פ ה' בליוכ (לג ג) אור נא כנבר חלניך
 סאלך הודיעני. וסערנו, הדפט סער. ונשמטה, ונאלפה חרצ היונה, האונסת, עפה"כ
 (יח"י מו טז). בעל חמוט, המזיס מוטות עולו עליכו. ויקמוט, פניו יעזו קמטיס מתק
 טהה. שטרך קודם וכו, שטר שיעבוד יש להקב"ה על ישראל, שאלמר כי עבדי הם וכו',
 וסגיס אחריס מנבאס להרסיק שיעבוד זה הקודם להם, ודוגיס להיות אדוכיס עליכו,
 ולהבית נבול תחומך. תבוואה קדשח, ישרא שאלמר בהס קדש ישראל ל"ה ראשית תבואתו
 בלחע מלילות, היא כתבלעה מהס, גס מלילות, גס קש. למו עולל, עפה"כ (איכ"א כב)

הקבט זיח, וזיח דיח הייזיגע סרישט וזגט, געלערנט; קלס ווזערען וזיר העררלוקענע
 וט, פֿערטהייזטען זיח חונז דורלו וזקח, חונד וזירדען חונז פֿלזןז חויסלגעריבען העקבען,
 ססיטע חונז ניכט, הערר! דיינע הוודֿפֿלזןז רעגירערוג ביח. — ווער דחקל דיינע
 וזייען חבויכטען בעחורטהייזען? ווער זיך זיט חיינוזורלען געגען דיך ווזללעטען? — וזיר
 וזערען חונזבעהחורזק, וחורדען לערשטיבט, פֿלחן טווערעט דעס בערדריקערע היגעטרלעכט;
 דח ביסט חונזגעלעכט, דין חונז דער זיגע. דחק, דחם דער חונזעריקבער ניכט וזגנע;
 דחק ביו חונזיבערוזינדן, דחם יהודים' סיינדע חיבער זיינען פֿלזן ניכט פֿרזחז
 וזקקען, חלע דחז פֿרייהייסוויחזר פֿיר דיח חנהע קיפֿלעך לערחייסערטען הערבייח,
 חנד זחם דען געווזלעטטהעטיגען פֿייר בעסחאט. לזריקטרעטען. — דיינע פֿלעדערוגז
 חזקגעדע חויס חונזער, חונד דחק וזלזען (ספֿטער) בחרברייסע העררסלעטען דיינע
 גערעכטחאט (חן חונז) ססרייטיג מחלען, וזלזען דיח גרמלזען דיינע חויגענטחאט
 ענטריקען, דיח חזערען דיינע הייזיגען קחריז, ווערדען וזחאט דעס סטרחה פֿערדער
 בען. זיגע זיח דחז סטרלעגעריכט סרעללען, חונד זיח פֿערדחאטען, נחך חיהיען
 זינדענלעזען

עולל והתעולל בכבוד ישמים • מנת פוסם פחי מפת
הגשימים • השיבם שבעתים נקם ברית והשמים :
העיר קרית מירת נוך נהלנו • ים גאולים דרך
לעבור קהלנו • בקה תוחלתנו ואתה רב מחוללנו
נחמנו נא יהי חסדך עלינו : אל מלך יושב וכו' עד לכל קראיך •

עם ערות תשמרה • אדני מי יעמד : אם עונינו ענו בנו • יי עשה למען
שקף : רחמיך רבים • יי במשפטך חייני : כי עמך הסליחה למען תורא :
אל תעזבונו • יי אלהינו • אל תרחק מפנינו : אל תרחק מפנינו כי צנה קרובה
כי אין עזר : אל תסתר פניך מפנינו כי אם צד לנו • הטה אלינו אנה • כי אם
נקרא סדר ענו : ליי הישועה וכו' עד על עירך ועל עמך •

ח אלהיט ואלהי אבותינו • ע"ס א"ב תסוף ראשי הכרחים שלמה הקטן •
אם עונינו רבו להגדיל • בנו ענו עבות פגדיל •
גדמו לנו בינתים להגדיל • דרכי רחמיך לא תחדיל :
התנהג במדת חסד התנית • ואתה הוא לא שנית •
זכר עדרך קדם קנית • חון שירי בכור פגיה :
טענתנו גפי קרת נתונים • ישבתנו שן סלע איתנים •

ועולל לנו כאשר עוללת לי • בביבד (חטאתם) יעשם שמחה ו"ח נכונד בית הכד • הגשימים
ימטר עליהם פחים ואש נפוח • עפה"כ (תילי' יאו) • השיבם שבעתים, מנה"כ (תילי' עט יג)
והבנ לשכנינו שנעמים ל חיקם וכו' •

אם עוננו וכו' אשר רבו עד להגדיל • עבות, וקלועים ענ כגדיל, יענו ויעידו בנו
וינעמו הכל ופירוד זיכינו וזין המקום נ"ה • בכל זאת דרכי רחמיך לא תחדיל • גדיל,
כעו גדילים תעשה לך, והוא קליעת הכנה חוטים ניחד, וכרף ג"כ עבות, עבותות ;
הוא עפי' הגמרא (סוכה דף כג) בתחלה דומה היל"ח כחוט וכו' ולבסוף דומה כעבותות,
שלאמר וכעבות העגלה חטאה • החנתה, ל' תכחי, וזה ברית י"ג מדות • חון שירי וכו',
תחין ארית עמך הנקראים בני בכורי ישראל • טענתנו, נשאתנו על גפי עומי קדת,

זיכרונותינו המכוננתנו ויה בעטרתנו, חיינו גויהענדנו קהולנוכרענו חויל ייה
פחולנו וחסנו, דחם דוח רחבע דעם בזכרנו ויה זיבענלחך סרעלע • חונו חבכר פיהרע
נחך יענער סתחירט דייכע ווסהזניסלע, בתחנע דען ערוסותען חייכען וועג דורך'ס מעער ;
דען חויל דרך חינוס חונרע העלפונג געגרינדעט ; דוח ביסט חונער חוולחטביגער
סחפער ; טרעסטע חונג, חונר וחס דייכע גנחער חיבער חונג וחוילטען •
אם עוננו רבו • ווען חונרע ווער סווערען חונר פילחלען זיכרען חונג חנקחגען,
חייכע סחפולונג לויסטען דיר חונר חונג ערלייגען, זך חתגע דחך דייכע חולדחולע
וויינע ניכט חוילחחירען ; חוס דייכע, חונג לנגעילכערטע גנחער חובולחטען • ח דוח חות
פערחנערלויכער ! גערענקע דער געמיינדע, דיר דוח דיר עהנרעט ערווורכסט, בעגינס
שיגע דוח חיבעררעסטע דייכער ערנחכטען ערסטגעברענגען • — חיינסט ויסעסט דוח
חונג גויקילע חתען בעווסהנען, לויסטען שחטביגען פלעזען חכהחגען ווחר חונער
ויסן

בְּאֶחָת דְּבִיתָנוּ בְּמִקּוּם תְּנִים • לְרִוְיָה צֶאֱת בְּמָה
 מְתוּנִים: מְרֹב פְּקֻדוֹת וּבְהֶלָּה מְחַלְחֶלֶת • נִקְטָה
 שְׁחָה לְעֶפֶר בּוֹחֶלֶת • סְמָכָה בְּטָן לְאָרֶץ גְּשֻׁחֶלֶת •
 עוֹרָה לְמָה תִּישֵׁן תּוֹחֶלֶת: פְּקַח קוֹחַ אֲסוּרֵי־חַפּוּץ:
 צוֹק הָעֵתִים חֲשׁוֹנָם קְפוּץ • קִבֵּץ פְּזוּרֵי־עֶדֶר
 הַנְּפוּץ • רְאוֹת עֲלֹתָהּ וּפִיָּה תְּקַפּוּץ: שְׁמוֹר שְׁבוּעַת
 חֶסֶד וּתְנָאֵי • תָּם וְצָבוֹר וּבְנָאֵי אֵיתְנֵי • שְׁלוֹמוֹ יִצְוֶה
 לְכִלֵּי גְנָאֵי • הַפּוֹדֵי וְשִׁנּוֹת לְטוֹבָה רֵהֲפִנָאֵי: קָטָן כִּי
 יַעֲקֹב וְדָל • יְדוּעַ חוֹלֵי גְבוּהַ וְחַדְלֵי • חַיִּים וְחֶסֶד מְעוֹז
 וּמְגֻדְלֵי • בְּאֲשֶׁר בְּחָדָה עֲתָהּ יִגְדֵל: אַמְלַךְ יִשְׁבּוּ וְכוּ' עַד לְכָל קוֹרְאֵי־ךָ •
 טוֹב לְפָל וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: טוֹב לְקוֹץ לְנֶפֶשׁ תִּדְרֹשְׁנוּ:
 טוֹב לְמַעֲזוֹ בְּיוֹם צָרָה וְיִדְעַ חוֹסֵי־נוֹ: כִּי טוֹב לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ וְעַד

והסבתנו על שן סלע, א"י שהיא ארץ הכרי' וסלעים. כאחא, ונפעס אחת כלומר פתאום דכיתנו אל ארץ שמונה מקום תנים. כמה מחונים, כמה מפנים אכחנו לנאת לחיה. מחלחלה, כמו ותתקלל המלכה, פקדות מבהיל' ומטרדות. נקטה נפשי, קלה נפשי נחיי (לה"כ איזי' א'). בוחלה, גם היא לזן קולר נפש, (לה"ה זכרי' יא ח). סמכה בטון עשה"כ דבקה לארץ בטננו (תיל' מד כו). נשחלת, משוכה למטה עד לעפר. מרוב הבהלה תולדה כחש עמק הבשר ותלויה למטה. פקח קוח וכו', אלא תחפון לקרוא לאסורים פקח קוח, היא פתיחת המאסר (לה"כ יעז' סא א'). חשבונם קפוץ, תדלג על השבון ישי טלות וזמן העתים הרשח נדניאל, כלומר תקצר ימי הגלות. ראוה עלחה, לה"כ (איזי' ה"ו) ועלמה תקפן ראות, ואמר ראות, אם תראה העלה תסתום פיה. וחסנו שהכית עם אבותינו. חם, זה יעקב שנקרא איש חם. וצבור, זה יצחק שהוכן אפרו להיות לצור ע"ג מונח. ובנאי, זה אברהם שבנה מזבחות ויקרא בשם ה'. איחני, והם נקראים שלשה איתנים. לכלי גנאי, כינו לישאל הכמאסים בגלות ככלי בוז. הפנאי, ס פכאי לטובה כמו ופניתו אליכם והרביתי אתכם. ויש פכאי לרעה, כמו ונתתי פני ככם, ואמר תהפך הפכאי לרעה לפכאי לטובה. ידוע חולוי, מוכה בקלאים, כמו וידוע כס את אכזי סכות (שופט' ט"ו). כאשר כחך, מעולם כן יגדל עתה.

ויסן; פוקטלנוד סטירלטעס רוח חונ: הערמב חין סוףגענו: התהוען. — וויח וענהטן ויר חוננ נחך פרייער ווידע! — פקח פיוען חיבער חוננ: פערעהקנטען סרעקניטען פערט נהגט חוטרת ביו לזם סטויבע געבייגטע ועטע, חיוט חוננער וייב סוףפלן חוננ היננ פתווד; — ערווחלע, ק התפפכונג! וחו: סוואוערטס רוח? — תפפכע חוננער געפתיגניס, גערההט, דיח געעפעסטעטען לור פרייהייט לו רופען, קיילע דיח חוננ לוגעדחכטע ויירעגלייט חב, גוואווען דיח לערססרייעטע העערדע, רחם דיח געוואוטההקטי: דקייט ענ ועהע חוננ פערט סטוואוע. האוועע דיח חידוילע גנדרען; פערזיכרונג, דיח דוח דען דרייח פרוואון סטחמחא פקטערן גענעבן; ביעטע דייכן גרוס דענען, דיח טאוחד ערטרנגען, חוננ פערוואקטעלע לור האוד דען להרנבויק. — חיוט יעקב קליין חוננ תהאחכטיג. מיט קימקהייט געסוףגענען חיון ספחטט, חיון־ניכטע, נח ויירח רוח חיהת ועכען חוננ גערייהען, ויירח חיהת סוסן חוננ פלעטע בורה, לייגע דך יעטלט וויח חיוואער חין דייכער הוואקפסט!

פְּדִיוֹן: אוֹלֵי יְרַחֵם אוֹמְרֵי סֶלַח נָא. אוֹמְצֵי שְׁבָחוּ
 בְּכָל עֵת וּבְכָל עוֹנָה. אֲגוּדִים בַּצָּרָה לְשֹׁפֵד הַתְּחִנָּה.
 אֶת פְּנֵי הָאֱלֹהִים שׁוֹפְכִים לִבְרִיּוֹן: אוֹלֵי יְרַחֵם לְקַתָּהּ
 בְּכַפְלִים. לוֹקְהוּ וּמוֹשֵׁת לְמַת בְּעוֹן שׁוֹלִים. לְעוֹטָה בְּפִי
 אֲרִיזת כְּמוֹ בְּפִי שְׁחָלִים. לֹא שְׁכַחָה בְּכָל זֹאת מִכְתָּב
 עוֹז חֲבִיּוֹן: אוֹלֵי יְרַחֵם כְּבוֹשֵׁי פָּנִים. הַשׁוֹמְעִים
 חֲדַפְתָּם וְלֹא מְשִׁיבִים וְעוֹנִים. נֶצְחוּ מְקוּיִם וּבִישְׁעוֹ
 וּבָה נִשְׁעָנִים. כִּי לֹא אָכְלוּ רִתְמוֹ בְּכַלְיוֹן: אוֹלֵי יְרַחֵם
 יִחַלֵּץ עָנִי בְּעָנָיו. תְּבוֹשׂוּ יִתִּיר מֵאֶרֶץ שְׁבִיּוֹ. יִגְהֶה
 מְזוֹרוֹ וַיִּחַבֵּשׂ חָלְיוֹ. צִעַקְתוּ יִשְׁמַע וַיַּחֲיֵשׂ יוֹם פְּדִיוֹן.
 אוֹלֵי יַחֲוֶם עִם עָנִי וְאֲבִיּוֹן. אוֹלֵי יְרַחֵם: מֵאֵלֵי רַחֲמִים וְכוּ'.

אל מלך יושב ח'ז'ו. ויח חכעו.

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וְשִׁנְתִּיהָ לֹא
 יִתָּמוּ: אַתָּה תִּקְוֶם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחִנּוּךָ כִּי בָא מוֹעֵד: וּבְחֵי
 אֱלֹהִים רַחֵם גִּשְׁפָּרָה לִבְנֵי שְׁפָר וּנְדָבָה אֱלֹהִים לֹא תִכְוֶה: הַיְטִיבָה
 כְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אֲזוּ תִחַפְּצֵן וּבְחֵי צָרָה
 עוֹלָה וְכָלִיל. אֲזוּ יַעֲלוּ עַל מוֹבְחָה פָּרִים: וְעֵלְתָה יְיָ אֲבִינוּ אַתָּה.

(יצי' כ טז) לקח לחם שומך למו. לב רביון, לב הגאסך, והוא ל' ארמית. בעון שולים,
 לה'כ (איכ' א ט) טומאתה בזוליה. לעוטה, בלוטה, כמו הלעיטני נא. עוז חביון, זו
 הערה מלה'כ (תקוק ג ד) לפי דעת רש"י. כבושי פנים, בקרקע מפני הכושה. יגהה
 שחרו, ירפא מכאובו, לה'כ (השעה יג) ולא יגה' מכס מזור, ופי' רש"י לא יסוד מכס מכאוב.

עך ערוק: זג טומחטען. פילוייכט ערבחראט ער זיך דער חוט פערגעבונג ביטן
 טענדען, דיר זיינען רוהק לז יעדער לייט חוכד סטונדע העפריינען; דיר פערחינט
 חס חונגליקקע זיך חיס געבעטע ערגיסען, חיהר זיידענדע הערן פֿקר גקטט חוויסיסטען.
 פילוייכט ערבחראט ער זיך יענער לזווייחפֿך געשונגענען, דיר פיר דיר חן חיהרען קליז
 דען זיאט העלפענדען זינדען גייסעלזכט חוכד געזוכטע ערוינדען; דיר, פערטאונגען
 פֿקס רחבען דער וקווען חוכד סחקלע, נקך חיאטער דער חניהחוטטווערען הייזגען סריפט
 זכט פֿערגעסטען. פילוייכט ערבחראט ער זיך דער פֿערטקאטען געזיכטער, יענער,
 דיר חיהרע סאך חֿהקערען חוכד סוויגען, דיר עוויג דייענע חילנע חֿהררען, חויל דיר
 זיך סטיטען, וויין דייענע בחֿההערליגקייט ניח פֿחֿלוג חויהֿהרט. פילוייכט ערז
 בחֿראט ער זיך, ער, דער דען עלענדען חוין דער נקטה בעפרייעט, חיהק חיס וחרע
 זיאנער געלחגעשחלט דיר פֿעסטען וקוט, זיינע וחוודנען זינדערט, זיינע קרנאקחייט
 חילט, זיין סרייען ערהֿרט, חוכד דען ערוקונגעטח חילנער הערבייחלחירט.

אֲנַחְנוּ הַחַוְוָה וְאַתָּה יוֹצֵרנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵיךָ בָּלָנוּ: אַתָּה יי לא תִּכְלָא
 רַחֲמֶיךָ מִטָּנוּ. חֶסֶדְךָ וְאַמֶּתְךָ תִּמְיד יִצְרָנוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 תַּחֲסִדְךָ פִּי מִעֲלָם הַמָּוֶה: זְכוֹרנוּ יי בְּרָצוֹן עִפְךָ. פָּקְדְנוּ בִישׁוּעַתְךָ:
 זְכוֹר עֲדֹתְךָ קִנְיֹת פְּדוּם גְּאֻלָּתְךָ שֶׁבַט נִחְלָתְךָ הִר צִיּוֹן זֶה שֶׁכַּנְתָּ
 בוֹ: זְכוֹר יי חֲבֹת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֶל תִּשְׁכַּח לְנֶעֱחַ: זְכוֹר יי
 לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהֶם:
 זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדְךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וּתְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֲדָבָה אֵת לְזַרְעֵכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אֶמְרֵתִי אִתָּן לְזַרְעֵכֶם וְנִחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדְךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּתֵּן אֶל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ
 וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נֶאֱמַרְתָּ עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר טָאָלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ:
 חַטָּאנוּ צִוְרָנוּ. סָלַח לָנוּ יוֹצֵרנוּ:

ו מיוסד על שה"ח כט"ו יוסף חוק.

יֹשֵׁב בְּבֵהֵי מְרוֹמִים. וּמְבִיט בְּעַמְּקֵי הַדְּרוֹמִים.
 יוֹדַע כָּל הַתְּעֻלוֹמִים. וּמְבִיט בְּכָל סְתוּמִים: וְאֵם פְּשָׁעִים
 גֹּעֲצָמִים. וְעוֹנוֹת גִּבְתָּמִים. גָּא יִכְבְּשׁוּ רַחֲמִים.
 בְּעַם וּזְעָמִים: וְאֵם הִרְבַּתְּהָ אֲשָׁמָה. עֲנִיָּה וְעִגְוָמָה.
 דִּיָּה כִּי גִזְעָמָה. בְּאֵף וּבְחֶמָה: וְנִתְּנָה לְשָׁמָה.
 וְאַבְלָה שׁוֹמְמָה. וּמֵעַת נִכְלָמָה. עוֹד לֹא רַחֲמָה:
 שְׂרִידֵי אֲשׁוּרֵי. בְּנִפְלוּ בְיַד אַרִי. וַיִּמְלֵא טָרֵף חוּרֵי.

ישב בבתי מרומים, הדומים, או ארץ, שאמר והאין הדום רגלי (ישעי' סו א).
 גבחסים, כדמים, עדה"כ (יחז' ז כב) נכתם עונך לפני. שרידי אשורי, הנארים מסרן
 אשר כפלו ביד ארי, הוא כנודכנר מלך בבל, אשר מלא טרף חוריו (עפה"כ נחום ב ג).

ישב בבתי מרומים. דער דוח חין דען הייזען: וזע' הרען טהרנסט, חונד חין דין
 טיען דיינען פאסטעמעלס (דער ערדע) טייסט, יעדע געהייאניס קענסטט, דחו טיען
 פערטשעקטע בעמערקסט! ווען מיסעטעהטען אקטיג אונטערזען, זייען חוילע
 פלאוען, ח זק אקגע דייכע בכרעהערליגקייט דען נקרן חונד חונדוועלען בעמיגען! —
 ווען דין סאך זיך אטהייפט, ח זיך דין חרמע פערנחטעטע (נחליקון) דחמיט
 בעטערחפט געמא, זיך מיט ברעננענדען נקרן וועגעטעססעטן, דער פערברחמגע פרייז
 געגעבען לו זעהען, ווח זיך טרייערנע חונד פערניכטעט ווילט, חחז זיט חיהרער
 לאדיקעטלונג) ניכט וויעדער בעגינסטיגט חחודיע. — וחח אשור חיכריג גענחטעטן,
 פיעו חין דען וקווען (נבל) אקלט; דיער פילאטע זייען וואכט מיט חייכער כייטע,
 זייטע

וּמַעֲזוּנוֹ עָגַל וּמָרִיאַ: סָמַךְ דָּוִב אַחֲרָי. וְנָמַר בְּסֵרוּב
 וּמָרִי. וְצָפַע נֶשֶׁף בְּתָרִי. בְּאֵין חֹשֶׁב וְצָרִי: פְּגִי
 נִבְבַּת נְצוּרָה. נִהַפְכוּ בְּשׁוּלֵי קְדָרָה. פִּי עֲנִיָּה
 נִשְׁאָרָה. בְּלִי כַח וּגְבוּרָה: פְּנִיָּה לֹא הִסְתִּירָה.
 מִכְּלָמָה וְעִבְרָה. כְּתוּב וְלֹא כְּתוּב בְּתוּרָה. אֶתְהָ
 הִקְרָה: חֵייהָ תְלוּאִים. מִפְּחָדִים הִבְאִים. פִּי
 כִנְרִים וּמְלֵאִים. בֵּין כְּפִירֵי לְבָאִים: חֲשׂוּבִים
 וְנִדְכָאִים. דְּחוּפִים וְחִלְכָאִים. כָּל מְצַרְעִים
 וּטְמֵאִים. בְּאַצְבַּע אוֹתָם מְרֵאִים. וְרִבַּת הַדּוּמָה.
 וְשָׂרְפַת אוֹרְמָה. גָּא הַבֵּט מִמְרוּמָה. וְעַלֵּיהֶם שָׁפַךְ
 זַעֲמָה: זָכַר גָּא נְאֻמָּה. אֲשֶׁר פָּצִיתָ לְעַמָּה. אִם
 בִּקְצֵה הָאָרֶץ אֲשַׁמְמָה. מִשֵּׁם אֶקְבָּצֶה וְאֶנְתַּמָּה:
 קֶצֶבֶת לְגַמְפְּרִים. מִשְׁגָּה שְׂכַר שְׂבִירִים. הִזֵּן

לפי פירוש רש"י ע"פ ת"ם ממלך אלוהיהן חטוף. ומעונו, מעגל ומריא הכשלים ממנו. סמך
 חב וכו', ואחר זא הדוב, הוא מלכות פרס, ושאר אויבים, היונים והרומיים כבורקים
 כגמר וטשכים ככאפ, זלני נרי רפואה. פניה לא הסחירה, פידה לא תסתיר
 עד פניה מבוסה, כי מלומדת היא בכלימה ועברה. כחוב ולא כחוב, מכות הכתובות
 ואחר לא כתיבות בתוכה קרו לה. חייה תלואים, מלה"כ והיו סידך תלואים לך ממנה,
 כלומר בסכנת נפשות תמיד. וחלכאים, לה"כ (תיל"י י), חלגי כס. זריבת הדמך,
 אדיפת בית מקדשך, עפה"כ (אי"כ זא) ולא זכר הדום רגליו וכו'. קצבת וכו', כמות בתורה
 לא יקסה בעיך וכו' כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים, ואנחנו נפורים כמה פעמים שש

יגיע סתקלע ויש חיינען קחובערן חונד פייסטען וקחאוערן. הינטער זיר הער קחן דער
 נקד (פערזיען), דער חזכבֿהריגע טיגער, זיר בים דיה גיפטיגע קסטער חונהילבֿהרע
 מאגערן. — דהו חנגעזיכט דער חיינסט וויח חיון חויגהפֿעלעו בעוהחֿלסטען חיוט נון סווארל
 זיח דעו סתפֿלעו רחט; לענדר בליב זיח לזריק, קהגע קרפֿט חונד מחֿלט. חן סחמך
 חטר סתקדע געווקהנט, לערבירגט זיח ניכט מעהר חיהר האָגעזיכט; לערקזיטעס חונד
 זיכט לערקזיטעס פֿאָנגען זינד חיבער זיח געקחאוען. זיח לעבט חין סטעטער סתֿרעג
 תַּבֿסס, פֿחֿר דרקהענדען געפֿהרען, דען זיח חיוט וויח ליגען חונדֿקחאוער חונטער חיינער
 וקחענברוט. לענדרער פֿחֿבען, לערווקרפֿענע געזידעלן, יערער סוואטליגע חונד חויה
 וקסליגע לייגט זיט פֿינגערן חויל זיח. — ק סויע פֿחֿן דייען היאוען הערמב חויל דען
 כרמב דייענע פֿוסעמען (דעו טעאפען), חויל דיה חֿטע דייענער חייליגען הָחֿלען,
 חונד גיסע דייענען קרן חויל זיח (זיח לערסטקלער) חויה. גערענקע דייענע לערסטקלענע,
 דען דוח דייענען פֿחֿקע געגעבען: „ווערלע חיד ריך חויל חן דען ענדע דער ערדע חין,
 חיד חקלע דך פֿחֿן דערט ווידעל, חונד טרֿקסטע דך.“ דען לערקוילפֿטען בעסטיחאט
 טעסט דוח חיינסט חוינען דרפֿעלפֿטען וָחֿלן; נָךְ! וויח וָחֿגע זינד וויר סחן חין

בְּקָצוֹת פְּזוּרִים • וּבְמָה שָׁנִים לֹא זְכוּרִים: קָיָם
נָא אֲמָרִים • בְּיַד בֶּן אֲמוּץ אֲמֹרִים • אִם יִמּוֹשׁוּ
נְבָעוֹת וְצוּרִים • חֲסָדֵי וּבְרִיתִי מֵאֲתָךְ לֹא סָרִים:

זכור לנו בריה אבות וכו' ויח חת ערסטען טאג.

סליחות ליום שלישי

מִן פִּתְגַּם מִן אֲרוֹן עוֹלָם ח'י"ו. בֵּין מוֹעֵד עֵירֶךְ וְעַל עֵמֶךְ, וַיַּח חַת עֵרְסְטֵעֵן טַגָּן,
דִּמְן פִּתְגַּם מִמֶּנּוּ.

יָא אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ א"כ כפול.

אִין בְּמִדַּת בְּשֵׁר מִדְתָּךְ • אִיה קִנְאַתְךָ וְעֵצַת
עֲמִידָתְךָ • בֵּית בְּרַרְתָּ לְבֵית חֲמִידָתְךָ • בְּעֵלוּתָ
אֲדוּנִים וְאִין לְצִמְדָתְךָ: גּוֹעָה לְדוּדֵי אֲנִי מֵאֲדָסַת •
גַּעַל רוּדֵי אִיךְ נִדְרָסַת • דִּין הֶרֶג לְעֲצָמוֹה מִקְנָסַת •
דְּחוּיָה גַם כִּי נֶאֱנָסַת: הָאִם בְּלִי סִפְר לְשִׁלוּחַ • הַבֶּן

גנים ולא זכורים להאל. בן אמוץ, יע"י (כד י) כי ההרים ישאו והגבעות תמוטינה
חסדי מאתך לא ימוש וכו'.

אין כבוד בשר, לא כבוד בשר ודם שגור ואינו מקיים, מדתך, ואיה קנאתך שהבטת
לקנא בנורנו. ועצח עמידתך, ענת ה' אשר לעולם תעמוד? בח ברח וכו' עאל לאומה
שראלית שהיא כארסה להקנ"ה, כמו שזאמר (הושע ב כא) וחרשתך לי לעולם, לבית
חמדתך, להיות בבית תפלתך, כמו הביאני האלך חרנו. ואין לצמדתך, ואתה לא
תדבק בה. גועה וכו', טעמת לאמר: הלא לדודי אני מאדסה, ואיך אהי נדרסת
לרדה בנכט אשר געלה נפשי בו? וקנסת על עמיה דין מיתה. דחוייה וכו', נחשנת
נעימי עמיה כנרסה מעעלה נשיל ערות דבר, אע"פ שהיא אנוסה. האם, מאל לכנסת
שראל בזמן הגלות. בלי ספר, שזוה בלי ספר כריתות עדה"כ (יע"י כ א) איזה ספר

ח'זון ועלמטענדען לערסטרייעט, חונר מחן ערמינערט ויך חונרער ניכט. — בעסטטטיגע
דקך דייכען חויוספירך רודך דען ח'הן דען אמוץ יע"י כ"ד י', "הגעל אונר פֿעלזען קאָגען
חאָנקען, מיינע ליבע אונר מיין בונר ווייכען ניא פֿאן דיר."

אין כבוד בשר. דער דוח הקבלה חבטן חיבער מענטשליכע חונכעסטטטיגקייט ביזט,
אך בייכט דין חייפער, ווף דין עוודרזיערנער רחטהס'אום? — חיינע טקבטער
החטת דח חין דין זיכילגהויו חוילגענקחאמען, יעלטט בעמייסטערן ניד חיהרער
פרעמדע הערן. "חיד בין מיס חיינעט פֿריינרע פֿערנלעכט, יחאמערט ניח, וויח וקאָסט
חיד חיד פֿחן חיינעט חונדורדיגען לוויעגער ענטעחרען וחסען?" — ויח ועגט ויך: זעלבסט
דיח טקדענשטערמע חויל, חכטעט ויך וויח חיינע פֿערוורקלעבע, קב חיהר גלייך געט
חחלט געטעה. — דיח חוסטער חיוט קהנע סיידעבריל ענטלחטען, דער וקחן חיררס
ויח

בי"ח"ב דרסטעטאג דער חירמעליטישען נחילקן חונר חיהרער סינקולט.

בַּתּוֹם אוֹבֵד שְׁלוֹחַ. וְגַן נְעוּל הַפֶּקֶר בְּמִלּוּחַ. וּמִעֵץ
 חַתּוּם נִרְפֵס רְלוּחַ: זַעַם כָּרָגַע וְעַתָּה לְהַפּוֹד. וְיִרֵי
 קָדֵשׁ חוֹצֵה לְשִׁפּוֹד. חֲבִיבַת רַע בְּקֶרֶן הַפּוֹד.
 חֲשׂוּבָה עֲזוּבָה בְּקוֹדְרַת בַּפּוֹד: מִזְבַּת הַתֶּאֱרָר
 קְדוֹרֵגִית מִפְּרָד. טְרָה מִפֶּה מִבְּלֵי אָרֶד. יוֹם גָּקָם
 נִסְתָּם דָּרָד. יוֹם שְׁלוֹם נְחַתָּם חֶרֶד: פֶּחַ תִּסְפֵּל
 הַכְּשִׁיל גְּמוּל. בְּסוּל שְׁחוּל הַנְּשֹׂאֵר מִקְטָל. לֹא
 לְמִרְגוּעַ גֵּד וּמִטְלָמֵל. לְעִמּוּל וְיִגַע וְאַחֵר גּוּמֵל:
 מִטַּע קֶרֶן שָׁמֶן הַבּוֹרֶשֶׁן. מִרְמָס מִדוּעַ פְּחָרְלִי
 בְּשֵׁן. נוֹצֵר לְמַעֲלָה לֹא יִישָׁן. גְּמָעוּ לְמוֹשֵׁלַח

כריעות אשכנזי. והבן כיחוס אובד, ושלוח מבית הוריו. וגן נעול, אשר היתה כגן נעול. עתה
 היא הפקר. במלוח, כעצב הכחוש הלומח בלחץ מלחה; ואשר היתה מעין חחום, כלומר
 שוקף בגד (כבאשר בשייר השירים), עתה נרפס רלווח, יעברו אותה הדורכים זה בזה, ונתלו
 מלה"כ (יחזקאל לנד) ותדלס מים ברגלך. זעם, של הקצנה אשר אך רגע באפס. עתה
 להפוך, ר"ל שבעם לזמן רב. וירי קדש, כהניס כושאי נוד הקדש על ראשם, נאפכו
 נשלות. וראש פירש כתרם ואנני קדש נאפכו (מלה"כ אי"כ ד א). חביבת רע, אהובת
 אי' (הנקרא זה דודי זה רעי) שהיתה בקרן הפוך (היא אחת מענות איוב היפות,
 עיין מה שדרכו צמ' ל"ב דף י"ו), ר"ל יקרה בעבור יפיה ואנילותה עתה נחשבת כמנאפת
 הקדעת נפוך עיניה, והוא משל לעבודת ה' שלא לשמה; וטובת החואר מלך עתה.
 קדונית, שטרסורת. ארד, ארוכה, לשון רפואה. נסחם דרד, נעלם ממנו יום נקס.
 נחם חרד, סתום החלק, כמו מן המרכים, כלומר לא ראינו קן השילום. נטל, כבוד
 הסא. בסול, מי שירכו אחת גבוה מחנדיה, ושחול, שירכו נאממת מאחריה. הנשאר
 מקטל, אותם הנשאים מהיגה הם גלעים וחגרים, והם נדים ומטללים כלי מרגוע,
 שמלים וגיעים ואיש אחר נטל שכרם. מטע, השתול על קרן שזן וזן מלה"כ (ישעי' א א)
 מדוע הוא למרמס וכחורלי כבאן, כקונים הנאפ' בתטר. והאל הפייטן: נוצר למעלה
 ור, ר"ל שומר ישראל אשר לא יכוס ולא יישן, מדוע יעזוב נטעו למשחזן פרות הבאן?

וזה חיינו וחינוע חוההר; דער (וקסנט) ווהחלבעווההרטע גמרטען גלייבט חיינער
 אערגלוקטען סטעפסט, דוח (חיימנט) בעוונתבצע קוועלונע. ווירד לַסֵּן יעדען לַסֵּן
 ארלונחטעט; דער לָרֶן גַטטעטע, וקסנט נוד חויעבביליקויד, הָלֵט יעלט לַנְּנע חוּ; ו
 חיינע קליינקייען ווערען חויל ריח סט־חַסע געווערלען, דוח געליבטע דענ פֿריינדע,
 חיינט ון הָקָר, חיוט יעלט פֿערסטחטעטע, חיינער כוואערין גלייך; דער ווהָלֵט
 געסטחלסטע חיוט דורך סווערע פֿרטייט ענטשטעטלֵט, דוח חייטערנדע מחונרע
 קהגע היילונג; דער טחָד דער רחֵב חיינעקחנט, דער פֿיגערלעטונגטחָד ניכט פֿערהער
 לֵט זעהען. עראחטסטע חיוט יעדע דארענדע קרמֵט; ווער לָהֶק חוּד חיינענר דען
 סווערע ענטקחן, חירוס חונסטחָט חוואהער, קהגע רחוט, חיוט לֵר איהונמטן חָר
 כייט פֿערדחמאט, דערען ערטחָד חיינ חונרער ניוואט. ווירד חיינער פֿלֵטחלען
 חיל פֿעטטעט, פֿרזכטחָרעטן בקרען וויה חיינער חיינלפֿסטחָט געטרעטען? אַחֵרֶת וָסס
 דער חלֵטחָטעט וָקֵטער, דער ניה סוקלעט, איינע פֿלֵטחלען פֿלֵט דען סייערען
 בא"ס

פְּרוֹת הַבָּשָׂן: שׁוֹרְקָה מֵהַ בָּצֵעַ וְנִקְטָפֶת. סוֹרַחַת
 מֵהַ יִתְרוֹן וְנִקְטָפֶת. עַל יַד חֲקוּקָה וְטוֹטָפֶת. עַל
 מֵהַ אֲהַבְתָּהּ גִּשְׁטָפֶת: פָּעַלְתָּ הָרוֹזִים בְּמַעוֹט
 מְלֹאכֶת. פָּרִיעַת שָׂכָר רָבָה וְהוֹלֶכֶת. צוֹפֵה הַפְּנוֹת
 וְעֵתָה גְמוּשָׁכֶת. צָרָה פְּקוּדָה וְאַחֲרֵת גְּסַמְכֶת:
 קֹדֶשׁ רֵאשִׁית עֲרֻמַּת שְׁעָרִים. קֶצְוִי אֶרֶץ זָרוֹת
 בְּשִׁעוּרִים. רוּחַ מִנְשָׁבֶת בְּעֲלֵי יַעֲרִים. רְדוּף
 גִּשְׁמֻמַּת גָּסִים וְנִסְעָרִים: שְׂמוּנָה וְהַשְׁעִים הָאֵלוֹת
 הָאֵלֶּה. שְׁלֹמוֹ אֵלֶּה מֵאֵלֶּה וְכֵאלֶּה: תִּרְחַם תִּקְבְּצֵנוּ
 מִקְרָנוֹת אֵלֶּה: אִזּוּ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יִי לַעֲשׂוֹת
 עִם אֵלֶּה: אֵל סֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קוֹרְאִי.

שורקה וכו', מה צנע לשורקה (ומרת הגפן) אם היא נקטפה? מה יתרון לסורחת, נפן מתפשטת מלה"כ (יחוקאל חו) אם היא נחטפה מיד הארדיים? על יד חקוקה וכו', תאר לישראל, עפה"כ (ישעי' מט, יו) הן על כפיס חקותיך, ודרשו באגדה שהם כתפילין של הקב"ה, חה שאמר וטוטפה. פעולת הרזבים, נקשת, והוא תאר לעשו, ואמר: האמות העושים מלאכה מועטת, ר"ל המקיימים אך ז' מלות של בני נח, או לפי הדדש על כבוד אב ואם, של עשו יקבלו שכר הדנה בעה"ל. צופה, וישאל לופה ומניט לשכר הכתיב לעה"ל. הפנות, וימנינו זמן ארוך עד שיפנה אליהם האומל, והוא ע"פ המדרש שאל למלך ששכר פועלים וכו' אמר הקב"ה לישראל המתינו עד שאפנה מן מרחבים הללו שעשו מלאכה מועטת וכו'. צרה פקודה וכו', לרה זו הולכת ואחרת באה סעוכה לאחריה. קדש ראשית, ישראל שקדש קדש לה' ראשי' תבואתה (עיין סימן ז) ערמת שערים, מלאן מלאה שער', ר"ל אה פירותיה היו מרחבים (וי"ע בשער גבוה), עתה זרויים כשעורה בכל קטני ארץ, ורוח טענתם הם כנעלה נדף. רדוף גשמת, רדפי חרב. שמונה וחשעלי וכו', הם ל"ס קלנו' שנתוכחת עש' תור', כבר נשלמו ונתכפרו ע"י אלה, ל"ס כנשי הקג. שאמר בו לה תעשו, וע"י מאלה כאלה נקרבנו אשר יעש' מלה לה' ובה, כאמר ג"כ בקרבנות בלה תעשו ליום שבעת הימים, — כן פירש החכם רח"ה ובעל המסנר פירש שלמו אלה, ישראל נפן כלה מאלה הקללות, ובה רבות אשר אינם כתובי' ע"ש גם כל שלי וכל מכה וכו' עכ"ל. ובתרגומי שמרתי רק הכוונ'. מתקרות אלה, כינוי לאחש' העולם, עדה"כ (וכר' ב ד) אלה הקרמת אשר וזו את יאודה וכו'.

בז'ם לערטעסען? וזנו ניטלט דיר רעבע, ווען זיין לוי לוי לוי בעסביידעט? וזנו דרו ריו, ווען זיין עו געוואלן זיין בדיכט? יענע, דורך סריפס חונד ססירבינירע בעלייבנעסע, וזרוסן פֿעלחטס דיר זיעבע זי? — דען בןגענסיטלען ווירד פיר וועניג מרכיט פיעל זקחן בעלמחוט, ונקארענר דיר תקלבערדיענעטען זקגע חזיל דען זקחן סמחטען, זאנר נחטה חזיל נחטה ערזיידען זיססען. — דיר הייזיגע ערסטזיגע ער געטריידעהויפטן זינר זיין ספרייה נחך זאלטן ענדען דער ערדע געווינדסות פֿעלט, זיין בוימלחטשער בעזונגעס זיין דער זינר, פֿחטן סאווערש פֿערפֿלוגט זיססען זיין פֿלויטען, זיין פֿחטן סאווערש זיססען. דיר זלם חונד זייןליג פֿלויבע זיין זאלן זינר זיין ערשלינג געגענען! — ק ערבפֿראשע ריך, זקחזאלע חונד זיין זאלטן ערדע זיקעלען, דען ווירד ען זאנער פֿלוקען זייסען: „דער אערד זקס זאנער זק זיין זעסחזן“ אה

סליחות ליום שלישי

כה

אָתָּה הוּא מְלַכְנוּ אֱלֹהִים. צוּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: בְּהַ בְּטוֹחַ אֲבוֹתֵינוּ. בְּטוֹחַ
 הַמַּלְטָמוֹ: אֵלֶיךָ זַעֲקוּ וְהַמְלִטוּ. בְּהַ בְּטוֹחַ וְלֹא כוֹשׁוּ: אֲדֹנָי שְׁמַעַח בְּקוֹלֵנוּ.
 תַּהֲיִיכָה אֲזַנְךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנֻנֵינוּ: כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוּחַ עֵינַי.
 וְלֹא חִסְרֵי דַעַת פָּנָיו טָמְנוּ. וּבִשְׁוֵעוֹ אֵלָיו שְׁמַע: קוֹסָה עֲזָרְתָה לָנוּ. וּפְדָנוּ לְמַעַן
 חַסְדְּךָ: כִּי עָפָה הַפְּלִיחָה לְמַעַן תִּנּוּרָא: לִי הַיְשׁוּעָה וכו'.

יב אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"ב ותסוף חתום שהמ"ק גרשם בר יודור'.
 אַתָּה מִקְדָּם אֱלֹהֵינוּ אֲדוֹנֵינוּ. וְאָנוּ עַדִּיךָ כִּי אֵין
 בְּלִתֶּיךָ גְּאוּנֵנוּ. בְּהַ בְּטוֹחַ אֲבוֹתֵינוּ וְהַפְּלִטָמוֹ פְּלִטָנוּ.
 אֵלֶיךָ זַעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּזַעֲקֵנוּ מִלְטָנוּ: גֵּר צָדֵק
 הָרֵאשׁוֹן לְכָל הַגֵּדִיבִים. בֶּן שְׁלֹשׁ הַבִּירָה יוֹשֵׁב
 הַכְּרוֹבִים. דָּמוֹ לְהַפְרִידוֹ מִירְאָתָה אוֹיְבִים תִּיבִים.
 בְּעֲצָמְךָ יִרְדֶּתָּ וְהוֹצֵאתָ מֵאוּר שְׁבִיבִים: הַגִּשְׁר
 הַגָּדוֹל אֶרֶץ הָאֲבָרָה. צֵלָם בְּהַקִּימוֹ בְּבִקְעַת הַדֶּרֶא
 וְחַנּוּנִיָּה וְחִבְרֵיו פִּיךָ אָצוּ לְשִׁמְרָה. וְשֵׁר אִשׁ צְיוּת
 לְהַקֵּר אֶתוֹ נוֹרָא: זָמְמוּ רְשָׁעִים מְצוּא עֲלִילָה.
 לְהַמִּית אִישׁ תְּמוּדוֹת עַל עַסְקֵי הַתְּפִלָּה. חַיִּיו
 צָמְתוּ בְּבוֹר אַרְיוֹת וַיְדוּ אָבֵן מִלְמַעְלָה. וּמִלְאָד

אתה מקדם. גר צדק, אברהם אבינו ע"ה הכיר את נדחו כשה' בן שלש שנים,
 ע"פ הדל (כדלים דף לב) עקב אשר שמוע אברהם בקולו, כמנין ע"ק", וכל שנתויו היו
 קט"ה. אויבים חייבים, ראשי הדור רבו להפרידו מיראת ה', והשליכוהו לתוך כבשן אש,
 ויד הקב"ה להצילו. הגשר הגדול, נבוכדנצר, במע' חנני' מיאש ועזרי'. איש חסדות,

אתה מקדם. פתח חוטטן לייטען הער וזאוסט רוח חזנער גאטט חונד הערר, חוסד
 ויד ריה לייגען, דאס עז דיינעז גויילען ניכט געבע. העלערההחכענסטער! חויל דיק
 פארטריטען חזנער פאטער, חונד רוח בעסיסלעטעסט ויח; בעסיסלע חויל חונד! לו דיד
 פלעהפטען ויח, חונד חזנערען גערעסטעסט; רעטטע חויל חונד! — יענער גויבענכט
 קעננער, דער ערסט דער ערעזן (אברהם) האטטע חויל יפהרע ויינע
 חוטער דיינע גאטטהייט זאערקחנט; פארעלערטע פייכדע חוילטען חויל פתח דיינער
 רחמיגען טרענען; דח ויסעסט רוח דיק ועלכסט הערונטער, חונד לחגסט חויל חויל
 דעז חלענע גאטטען. — יענער גרויסע חרוער מיט דעז לחגטן סוויגען (כטכדלר)
 ריכטעט חויל גאטלענכילד חויל טהילע דורא חויל, קנכיה חונד ויינע פריידע חילטען
 זיך פלעט חן דיינער זעהרע, חוסד — רוח בעפלעהוסט דעכז עגעז דעז פיינער רוח
 פיד זיח בעסטויאמטע גאטטען לו חטען. — טיקקעפלעלע כחזוויכטער סטעלפט
 חילע פלעטע קאנעז חן חונד דעז טהטלחערען חויל (דכאל), חענען ויינער געבעטע
 גט טקדע לו פערזארהייטען; חויל לזחגטע חויל חויל חוילען חוילען ארבע חויל חונד
 חויל סטיינע חויל חויל, דח וזאערסט רוח חוילען עגעז, דער פערסאקט חוילען
 חוילען

שְׁלַחְתָּ וְסַגַּר פִּיָּהֶם מִלְחַבְּלָהּ: סָפַשׁ יוֹנֵי הוּא
 וּמִשְׁרִתְיוֹ רָשָׁעִים. לְהַשְׁבִּיחַ מֵעַמּוּדָה שְׂמֹד־הַנְּעִים.
 יַעֲזֵן לְהַדְרִיחַ יְלִידֵי שַׁעֲשׂוּעִים. נָפַל וַנִּשְׁבַּר וַמָּת
 בְּתַחֲלוּאִים רָעִים: כָּפוּה וּכְפוּה רַבּוֹת צָרָרוּנוּ
 מִנְּעוּרֵינוּ. עַזְרַתְנוּ הָיִיתָ וְלֹא יִכְלוּ לָנוּ. לְשִׂמְךָ
 הַזֶּן כָּבוֹד וְלֹא לָנוּ. עָתָה בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם הוּוּ
 תְהִיֵּה עִמּוֹנוּ: מוֹאֲסֵי דָתְךָ הַמְּשַׁלְתָּ עַל עַם דִּלִּים.
 מוֹכֶתְךָ כָּפּוּ וְהַחֲזִיקוּ מוֹכֶה לְאַלְיָלִים. נוֹשְׂאִים
 לְבָם לְהַרְבּוֹת כָּבוֹד לְפָסִילִים. חָבַל נִחַלְתָּ
 לְהֵעֱבִיר לְגִלּוּלִים: סוֹד עֲצַתְם שְׂמַעְנוּ וַתִּרְגְּזוּ
 בְּמַגְנוֹ. בְּיַדֵּינוּ תִפְשְׁנוּ אֶמְנוֹת אֲבוֹתֵינוּ. עֲדִיךָ
 לְשׁוּב בַּצַּד לָנוּ בְּגִלוּתְנוּ. רַחוּם שָׁמַע צַעֲקַתְנוּ וְאַל
 תִּשְׁחִיתֵנוּ: פְּלָגֵי מַיִם בְּיַדְךָ לֵב מְלָכִים וְשָׁרִים.
 הַטָּה לְבָם לְצַדֵּק וּמִשְׁרִים. צָפָה כִּי עַמּוּדָה רַבִּים
 וּנְגַעְרִים. וְאִין יִכּוּלִים לְסַבּוֹל פּוֹרְעֲנוֹת וִיסוּדְרִים:

קוֹם

דְּכַל, שִׁנְיַל מִזֹּכֹר לֵרַוִי. טַפֶּשׁ יוֹנֵי, אִנְטִיכּוֹס כְּרַעַע חַזַּן מַחְשַׁבַת טַפְסוֹת לְהַכְחִיחַ מַעַק

רַחֲבָעוּ, חוֹדֵר מִחְבָּטַע חִיהוּ חוֹנֵטְחָדוֹךְ. — יַעֲנַעַר גְּרִיבְעָ, (חֲנִיטִחְכּוֹס) פַּעֲרַחֲיִיט מֵיֵס
 זִינְעוּ וְחֶסְטַעֲרַחְחַלֶּטַעַן דֵּיעַנְעַרְוּ, הַחְטַטַע דַעַן סַחֲרִיבְטַעַן סַחְחוּ, דִּין פֶּחָזֶק דֵּיעַנְעוּ
 חַקּוֹדַעַן נְחָמַעַן פַּעֲרַגֶּעַסְטַעַן לוּ מִחְבָּעַע; דִּיחַ פַּעֲרַפִּיהַרּוֹבֶן נְחָלוֹטַע מֵיֵס דַעַן לַחֲרַטֶּסְטַעַן
 קִידַעֲרַן חַתְּפַגְנַעַן: דַּחַ פִּיעַלוּ עַר, לַעֲרַמַעֶסְטַעֲרַעַע חוֹדֵר סַחְרַבַּח חֵיִיטַעַן סַחַעֲרַגְלִיבְעַן
 שְׁחַרְעוּ. — פִּלְטֵן חוֹדֵר מִחְכַּלְעַלִּיחַ וְיִירַעַן פִּיגְטַעַן פִּיִּיגַרַעַח חוֹנוּ לוּ פֶּחָן יַעֲנַעַר חוֹיֶל,
 רַחַח חֶבְעַד וּמַרְסַט חוֹנוֹנְעַר בִּיעַחֶסְטַחַבַּד, חוֹדֵר זִיחַ פַּעֲרַחֲחַטַעַן כִּיבְטָן גֶּעַגְעַן חוֹנוּ; דִּיחַ
 מַעַן נְחָמַעַן גִּעַבִּיהַרַט דִּיחַ עַהֲרַעַ, נִיבְטַ חוֹנוּ. — חַ וִיחַ פַּעֲרַנְעַר מֵיֵס חוֹנוּ, וּוְעַן זִיחַ
 מַעַגְטַעַן וְיִירַעַר חוֹנוּ עַרַהֲעַבַעַן! — פַּעֲרַחֲחַטַעַן דֵּיעַנְעַר רַעֲלִיגְחַן גַּחְכַּסַּט דוּחַ דִּיחַ
 הַעֲרַרֶשְׁחַט חֵיבְעַר חֵיין חַהֲנְחִיבְטִיגַעַן פֶּחָזֶק; חוֹדֵר־חַקֶּבֶר גֶּעַגְעַן דִּיךְ, דַּחֲקַקַעַן זִיחַ
 עַן מִיַּחֲרַעַן גַּחְטַעַן; טַרְחַבְטַעַר דִּיחַ פַּעֲרַעֲרוּבֶן מִיַּחֲרַעַר סִינַטִבְלִירַעַר לוּ פַּעֲרַכְרִיִטַעַן,
 וְחָלוֹטַעַן זִיחַ חוֹיֶךְ דִּין עַרְבַטִּיחַין לוּ דִּיעוּעַר חַבְטִיחַלִּיבְקִיטַעַן פַּעֲרַחֲיִיטַעַן. וְיִירַעַרְטַעַן מִיַּחֲרַעַר
 גַּטַּהֲיִימַעַן חַבְזִיבְטַעַן, עַרְטַרְחַקַעַן, עַרְגִּיעַלְעַן יַעֲדַךְ דִּיחַ וְיִיוּעַ חוֹנוֹרַעַר פֶּחָטַעַר, חוֹדֵר —
 טַרְחָטַן חַטַּחַח חוֹדֵר גַּעֲחַקַעַכַּסְחַטַעַן חַחְטַעַן וְיִירַעַן מֵיֵס דִּיר. חַחְבְּרַחֲחַעֲרַלִּיגַרַעַר! הַחֶרַעַ
 חוֹנְעַר סַרִּיעַר, חוֹדֵר חֶסְטַ חוֹנוּ נִיבְטַ לוּ גַּרְחֻדַעַ גַּעֲהַעַן. — וְיִיחַ וְחַסְרַחֲרִיִטּוֹבֶן יִנֵּד דִּיחַ
 הַעֲרַלְעַן דַעַר חַקְחִיגַעַח חוֹדֵר פִּיגְטַעַן חֵין דֵּיעַנְעַר חַחְבַּד, וְיִיטַעַן זִיחַ לוּ רַעֲכַט חוֹדֵר בִּילִיגַ
 קִיִּיטַן סַוִּיעַ, דִּין פֶּחָזֶק חֵיִטַ לְחַרַט חוֹדֵר מַחְחָךְ, עַן קַחַן סַחַעֲרַל חוֹדֵר פִּיין נִיבְטַ עַח

חַקְחִיגַעַח

קידם ברית אבות זפור לבניהם • כמו כתוב בפרשת
 תזכחותיהם • רצוצים בהיותם בארץ אביהם • לא
 געלתים לכלתם להפר בריתי עממהם: שדי בשמה
 נשבעת לראשונים • בשמה קים פן שבועתה קים
 לאחרונים • תתן אמת וחסד לבנים • אשר נשבעת
 לאבותם מימים קדמונים: גן געול מעין חתום
 ואין מודיקר • אל תשית למשלח מרמס והפקר •
 ראשית תבואתה וכרמה שפם אתה מתיקר • אל
 תמסור לברסום נזחר ומעקר: שארית עמך ופליטה
 הנשארת • שמור ובצל ידה תהי למשמרת •
 מעמך חזק לבל תפל במכמרת • תן אותה לתהלה
 לשם ולתפארת: בנה בכרה אשר בך נושע •
 תשועת עולמים בקרוב ישע • רעי גוים חושבים
 מחשבות רשע • עצתם קלקל ועיניהם השע: יהיו

וא' גן געול וכו' כינוי לישראל (ראה בסליחה הקודמת) • ואין מודיקר, אין מי שיפקד
 נמוכו, ל' במרחל (עירובין 77 טו) שלא יודק הגדי וכו' • לברסום, מלה (תהלים פ יד)
 יברסמנה חזיר עישר, והיא הספירה נקרקע ומסירה בלא המור • במכמורת, נראה
 רעי גוים כן גרם נכ"י, והוא להכ"ז והבאתי רעי גוים (יחזקאל ז' כ"ד) •

מחשבות רשע • דחו ביטנים דער פֿלעטער געדענקע חיהרען קינדערן, וויח עו חין יענען
 סטראל־קפּיסטעל הייסט: „ווען זיח חויך געפּאָנגט חוּט אָפּערע חיהרער פּיינרע זינד,
 ון פּערזענלעך חוּך זיח דאָך ניכט גענאָד, העבע מיין בינדנים מיט חיהנען ניכט
 חיל, — מלאַטשטיגער! דען פֿערפּלחערען סוואַרסט דח ביח דיינען נחמען; דיערע
 העלס, וויח דיין נחמע, מחנע דיח ערפּילונג דיינע חידענו ביח דען נפּלעקטמומען
 סטעטע געסעהען; דיינע סרייע חונד גנחדע וואַלסט פֿערט ביח דען קינדערן, וויח דאס
 עו חיהרען פֿלעטערן עהעמאָל: געטוואַרען. אָנס דען פּערסאָנסענען גערמען, דיח
 פּערזעלסטע קוועלע, ניכט דורך פּרייען לאַויל לערטערטען חונד בעסטריגס ווערדען.
 געבע דיח ערסטלינגע דיינע פֿרוכטכּאָרענו חונד דיינער ווייכערגע ניכט דען דרבל
 איהלען חונד חכרויפּען חונריינער סהירע פּרייט. — בעוואַהרע דען חיבעררעסט דיינע
 פֿלוקען, מאַנד דיח גערעסטעטען טרייאַנער: ניט זיח חוּט דיינע הייליגע חבהוס, ספּתּרקע
 חיהרע ספּתּריהפּטיקייט, דאָס זיח ניכט חייני נעטל (דער פּערפּיהרונג) פּלואַטן,
 חוד אָנס זיח חוּט געגענסטפּתּנד דען אָמבע חונד דען רואַמע ווערדען. אָנס דיינען
 ערסטגעבּהרענגע: חנהע, דער מר ביח דיר סוסן זוכס, עוויגע היילע ווערדען,
 פּערהייסלע דיח גאַנסאָגע, וועלכע דער בּהנהפּלעטע חויוואַוורל דער פֿלוקער העגס,
 חונד בּוּטשער חיהרע חוּטגען. — מחנען דיח וואַרשע מינען פּונדען,
 דיח

לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי לְפָנֶיךָ. הַיּוֹם הַזֶּה בְּחַתְּפְלִי בְעַד
 בְּנִיָּהּ. וְאֵל תְּבַזֶּה וְאֵל תִּשְׁקַץ עֲנוֹת אֲמוֹנֶיךָ. לְשִׁמוֹעַ
 שׁוֹעֲתָם תִּהְיֶינָה קִשְׁבוֹרַת אֲוִיָּהּ: דְּבָרֵי עֲוִינֵינוּ
 וּפְשָׁעֵינוּ הַנִּבְחָתִּים. תִּשָּׂא וְתִכְבּוֹשׁ וְתִשְׁלִיךְ
 בְּמִצּוֹלוֹת יָמִים. הַסְּלִיחָה עִמָּךְ סֶלַח גָּאֵל לְעַתָּה
 אֱשׁוּבִים. אֵל מְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים: אֱמִלּוּ שְׂכִיבֵי.

כל היום חרפנונו אויבינו. איזה מלככם וצור מעונכם: למה יאמרו הנזים.
 איזה גא אלהיכם: איזה אפול תקותנו. ותקנתנו מי ישורקנה: היתה לנו דמענתנו
 לחם יומם ולילה. באמרם אלינו כל היום איזה אלהיכם: אלהים אל דמי לך.
 א תחפש וא תשקוט אל: קומה עזרתה לנו. וקדנו למען חסדך: כי עמי הנקסד.
 וחדקה עמו פדות: פזרה יי נפש עבדי. ולא יאשמו כל החוסים בו: ליי השועה.

וַיֵּן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. עַם אֱלֹהֵי כְּסֹל וְנִסּוּף לֹאֲשֵׁי הַסְּרוּחִים גִּרְשָׁם בְּרִי יְהוּדִי.
 אֵיךָ כָּל גִּפְלֹאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹדָאוֹת. אֲשֶׁר
 סִפְרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ יְיָ צְבָאוֹת. בְּרַדַּת יִשְׂרָאֵל מִצְרִימָה
 לְשַׁעְבוֹד וְתִלְאוֹת. בְּחַבְלֵי אָדָם מִשְׁכַּתָּם וְלֹא
 בְּשִׁלְשָׁלוֹת: גַּם מִעֲבִידֵיהֶם בְּקִשָּׁה עֲבוּדָה. גְּזוּר
 בְּיָאֵר זְכוּרֵיהֶם לְאַפְדָּה. דִּגְתָּ בְּסִמְסָמָה מְדָה בְּמְדָה.
 דִּגְלִים הוֹצֵאתָ בְּרִכּוּשׁ כָּל חֲמֵדָה: הַיּוֹם וְגַלְיוֹ בְּעִזָּךְ

איה כל נפלאותיך. בחבלי אדם, עפה"כ (הושע יא ד), ר"ל בשנות אלה כמדך
 יעקב וכניו לעלרי, ע"י תשוקת יוסף לראותם, ולא בשלשלאח, ככבלי ברזל, ר"ל ולא
 באזכר ירדו שמה, והוא ע"פ הדגש (שנת 77 פט) ראוי היה יעקב לירד למלרים בשלשלאח
 של ברזל לא שזכרו גרמה. בסמסאה, (ל"ה יעזר כו ח), סאה נסאה, ר"ל מדה

דוח חיד היטע פיר דינע קינדער בעטע, דיר ווקהזגעלעך ויין; לערסטוקהע
 ניכט דוח דעמיטהיגונג דינער געטרייען, חונד חקגטן דינע קהרען חויסערקרוקס
 זיין חוק חייה פלעהען לו ערהקרטע. חונדע סווערען ינדען חונד חויסלעלעלענדען וקסטער
 לערניויהע, חונטערדריקקע חונד ווירן יוח חין דעו מעערען טיעלען. בייוח דיר חיוט יח
 פערגעבונג; פערקייב דוח ינדען דער טווריגען, ק גקסט! וועלעטבעהערערער,
 דער דוח חויל דעק טהרענע דעל כהרהערליגקייט ויסלעסט!
 איה כל נפלאותיך. ווק בייבען דינע גרעסען חונד חויסערקרוקעניכען. וחונדער,
 ויקלען חונד חונדע פקטער ערלעהוטען, ק גקסט כלאות? — קו ישראל נקך מלרים לו
 דינסטבקרקייט חונד יוידען ווקטערטע, לקסט דוח עו ניכט חין לעסמען וקטערן
 מיט ליבעסבחדען דהיון; חויל פערקרוקטעס דוח דענען, דוח עו לו סווערער קרבייט
 קנטריעבען, חונד זיינע חקלעכען קינדער חין דען ניל לו וערלען פערקרוקענען, מיט
 גלייבען ווקסטע, חונד ויעסטע יענע חונטער דינען פלהענען מיט קשטבקרעט
 פערקענען פקן דקרט חויסליחען. דהו מעער חונד זיעע ווקגען וחונדען חיד דינע

פִּזְרוּ • הִרְדֵּן הוֹבִשְׁתָּ וּבְרָגְלֵךְ עָבְרוּ • וּבְמִדְבַּר
 בְּלִפְתָּחם וְדָבַר לֹא חָסְרוּ • וּמִמְלָכוֹת וְעַמִּים בְּיָדָם
 נִמְסְרוּ: זָנְחוּ טוֹב וְרָפוּם מִכְּנִיעִים • זָעֲקוּהָ וְשִׁמְעֵתָ
 וְהַעֲמִדְתָּ מוֹשִׁיעִים • חָנוּ בְּאַרְצָם כָּל טוֹב שְׂבִיעִים •
 חָטְאוּ וּגְלוּ וּפְקַדְתָּם לְשִׁבְעִים: טָפְלוּ שָׁקַר וְנִתְּנוּ
 לְמַרְמָם • טָרְדוּם לְמַדְחָפוֹת אֲנָשֵׁי חָמָס • יֵצְאוּ
 מֵאַרְצָם וְקִץ חַוְרָתָם נִכְמָם • יֵשְׁבוּ בְּגוֹיִם וְהָיוּ לְמָס:
 כַּח אֲמוֹץ פְּלִטָה הִנְשֵׂאֲרֵת • כָּשָׁל כַּחַה מִכְּבֹד רָעָה
 מִמְּאֲרֵת • לַעַת רֵאשׁוּנָה פְּקַדְהָ מִשֵּׂאֲרֵת • לְבֹא
 שְׁנִיָּה אֲצֵה מִמְהֵרֵת: מֵעַת לַעַת צָרְתִי מְרַבָּה • מִיּוֹם
 שָׁעַבְרָ קָשָׁה הָבֵא • נִלְאִיתִי גִשׁוּא עוֹל מְדַהֲבָה •
 נוֹאֲמַת מְדוּר וְהֵבֵא הָבֵאָה רַבָּה: סִגְלַחְךָ הַיְחַקְתָּ
 פְּקִדְתְּךָ מִלְּנִצּוֹר • סִבְרָה לְהִמִּיר כְּבוֹדְךָ בְּעַת צָר •

כנגד מדה. רגלים, דגלי השבט. פוררו, מלה"כ (תהלים עד טו) אתה פוררת נעון יס. ופקדתם לשבעים, לסוף ע' שנה של גלות בבל. טרדום, גרשו אותם אנשי חמס להיות דשפים מאלרס (עפה"כ תהלים קמ"ב). נכמם, כמים וסתום קץ סודתם. כח אמוץ, אמן כח של פליטה הנשאלת. פקדה משאלת, נשאלת, ר"ל עדין לרה ופקודה ראשונה בארת והנה אחרת נאה. מדהבה, עול הגלות והמסים, עפה"כ (ישע' י"ד) שנתם מדהבה, ודרא ז"ל מודו והבא פירוש הביאו לנו נמדה גדול, סגולתך וכו' האיובים דקפו את ישראל לבל יכרו פקודי תורתך. סברה, הקותם, וסיל אמונה שלכם, להעיד

והבטם נעברתי ומוערת, דער ירדן חייגעטרקקעט, דחם (ריח ערלוקטען) דורכנווענדערן קענטען; חין דער וויסטע פערפלאגעטעסט דוח זיח, חונד יעסעסט מיגעטן ניכטס מיגעטן, רייכע חונד פוקער קחטען חין חיהרע געוואלט. — בתוך חבצר פערלויטען זיח דח גוטע, חונד חונטערדריקער פערפלאגטען זיח. דח שריען זיח חויל לז דיר, חח ערהטרעסט זיח, חונד טעפלאסטעסט חיהגען רעטטער; זיח וועהגעטען חין חיהרעטן ווערע, גענעקטען חללען גוטען, — זייריגעטען ווערער. ומוחרען חיינו עלענד געטרייעבען, חונד נחך זיכענליג יתהרען ווערער ערלוקט. חוילס נייע הענגטען זיח ניכטיגקייטען נחך, חונד ומוחרען לערטערטען, דרך געוואלטהעטען חונטעט חונד עלענד גען אקט; זיח נקגען חעבראלזן חויו זיהרעטן ווענדע, חונד — געהייבט בלייבט חונד לייט זיהרע חיינסטיגען לזריקקעהרענו. יעטנט וועהגען זיח חונטער פוקערן, חונד זינד ליטענער, ח פערלייע קרפלט דען חייבערגעבליבענען רעסטען, דיח דעק טווערען חונטיק, דעק פלוצע חונטערליגען; נחך חיינט דיח ערסטע חיימונלינג ניכט פערט סאנערלע, חזן חיינט נווייטע סעגן דערזיל פלאגט. פאן לייט לז לייט וועהגען חונטע זיידען, דח בעפארטעטהענע חיוט סעקוליער חזן דחן פערנעגענע; וויר זינד ען זיידע, ען גיבט דער פערדערוגעטן חונד חוילפאנגען לז פליי. — דיין חייגעטעווען (ישראל) ווירד פאן פלייטען גערעקעט, פאן ווייטער זעהרע פבלעגעטען ווייט חתפלא

עַד אָנָה יִי אֶקְרָא מִמִּצְרַיִם. עֲנֵנִי בְּמִדְבָּר כִּי יָדָךְ
 לֹא תִקְצֹר: פְּשָׁעִים אִם עֲצָמוּ בֵינִי וּבֵינֶךָ לְהַבְדִּילָהּ.
 פְּרָגוֹד אִם נִגְעַל בְּפָנַי הִתְפַּלֵּה. צוּר בְּכַסֵּא כְבוֹדָךְ
 חֲתוּר מִחֶלֶה. צַעֲקוֹתֵי תְבֵא לִפְנֵי כְבוֹדָךְ לְהִתְקַבֵּלָהּ:
 קְרָא שְׁנַת רְצוֹן מֵעֶצֶב לְהַנְפִישֵׁי. קִבֵּץ גְּפוּצוֹתַי וְעִבּוֹר
 בְּרֵאשֵׁי. רִיבָה יִי רִיבֵי גַפְשֵׁי. רְצֵה לְהַצִּילֵנִי אֱלֹהֵי
 קְדוּשָׁי: שְׁנֵי רְשָׁעִים בְּחֻצַּץ הַגֶּרֶם. שׁוֹמְמוֹת יִבְנוּ
 וְאַתָּה תִהְרָם. תִּשְׁפּוֹף דָּמָם אֶרְצָה לָרוֹם. תִּמּוֹתָהּ
 הוֹתֵר וּבְאִמוּנָה תִאָּרוֹם: גְּרוֹר פְּרֻצַת סִבְתֵּי דָוִד
 הַנִּפְלֵת. רוֹמָם קָרְיָה עַד עֶפְרַיִם מִשְׁפַּלְתָּ. שְׁבוּיָהּ
 נַחֵם נַחְמָה מְכַפֶּלֶת. מְאוֹרָהּ הָאָרֶץ וְתֵאִיר מְאֻפְלֵת:
 בְּנֵה עֵירָךְ בְּיָמֵי עוֹלָם. רַפָּא מִזְבַּחֲךָ הַיָּכֹל וְאוֹלָם.

הגליה, והנ' ככ' וברוב דפוסים הנוסחא סברה להמיר בעכו"ם נוצר, אך האחרונים
 עשו תיקונים מפני דרכי שלום. פרגוד, וילון הפרוכת שלפני הפתח. חתור מחלה,
 ע"פ הגמרא (סנהדרין דף קג) סתר הקב"ה סתירה תחת כסא כבוד לקבל תפלת מנשה.
 שדלה, ספירה תחת הקרקע, כמו וכמחלות עפר (ישעי' ב"ט). להנפיש, לתת לי
 מנוסה ונופש מעלבוני. ועבור בראשי, עפה"כ (מייכה ג יג) וה' נראשם. בחצץ הגרם,
 לה"כ (איכה ג יג) ויגרם בחצץ שני. שכול ואלסון, המאכזרים את הילדים ועושים למנות
 (לה"כ ישעי' מו ט). לרום. להזיל דמם (לה"כ יחזק' מו יד), וכל' גמרא מדרם את הדם,
 ל' הלה. ובאמונה תארום, עפה"כ (הושע ב כב) ארשתך לי באמונ'. נחמה מכוּפלת,
 ע"פ מדרש ילקוט, למה נחמו נחמו ב' פעמי' ? לפי שקטאו בכפלים וכו' לקחה בכפלים
 וכו', לכן גם הנחמה כפולה.

נוגד חוק פלוסע גחטטהייטען לו פערטויטען. וויח זחקבע, ה עוויגער! זקלן חיד נחך
 חויו דער ענגיס רופטן? ערהערע מיך חונד סחפֿלע מיר ווייטען רויק, דען חונג
 בעסטרנקט חיוט יח דייע וּחֶלֶט. — ווען אַחֶלטיגע זינדען חייגע טרענכונג לזייטען
 דיר חונד חונג אַחֶלען; ווען חיון פֿערֿאָהֿק דען דורֿבֿלֿהֿק חונרע; געבעטו פֿערהינדערט,
 סחפֿלע דוה, חֿוֿלֿגֿעוֿוֿחֿטֿיגֿער! חיהק חייגען חייגעֿחֿג לז זייגען ערהֿחֿכֿענען טהרֿחֿך;
 חֿחֿס חונטער פֿלעהען ביים דיר פֿערֿדריגען חונד חֿגֿענֿחֿאטען ווערדען. רופֿע הערבייח
 דען יתהר דער חויוֿחֿהֿנוֿג, דחֿס חונרע קוואער ענדע; גחֿאֿוֿע חונרע לערסֿטֿרייטען,
 חונד סטעלע דרך חן חונרע ספֿילע; הֿחֿרֿע חונרען הֿחֿרֿע, ווילֿלֿחֿהֿרע, רעסטע
 חונג, חויוֿיגֿער גחֿטט — לעראֿחֿאֿע דרך קיוען דער פֿרעלער לֿחֿהֿנע, אַחֿגען יוח,
 דוח קינדערֿחֿקע חונד וויטטווען אַחֿלען, ועלכסט לז גחֿרע געהען, עז פֿלויטע חויד
 חיהר באום לז ערדע. — ערהֿחֿטע דוח זיך דייענע גזויבענע ווילֿזען דעק טחֿרע פֿריז
 געבען, בעססערע דוח ספֿחֿטען דער חייגעֿחֿלֿענען חייטע דח'ס (ד. ה. דער וַחֿז
 קעֿרען רעֿזיגֿיחֿן) חויה, ערהעבע דוח בים לזק סטויבע געוונקענע סטחֿרע, סענקע
 פֿילֿחֿלֿען טחֿסט דען געֿחֿגענען, אַחֿגע חיון זיכטסֿחֿרֿחֿן חיהרע פֿייטטעֿרייס
 פֿילֿיכטען, ערפֿויע דייע סטחֿרע וויח חיון דען טחֿגען דער פֿערֿוועלן, סטעללע חֿטחֿר,
 טעמפל

הַיְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל שֵׁם יַעֲבֹדוּךָ כָּל־יָמָם • וַיְחַלְּלֵה לְשִׁמְךָ עַד
עוֹלָם: אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קְרֹאֲדִי •

טוֹב יְיָ לְכָל יוֹרְחֵי מִצְרַיִם עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: טוֹב יְיָ לְקוֹן לְנַפְשׁ תְּדַרְשָׁנוּ:
טוֹב יְיָ לְמַעַז בְּיָוֶם צָרָה וַיִּדַע חוֹסֵי בוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ וְעַד
דֹד נֶדֶר אֲמוֹנָתוֹ: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיָי מִכְּמַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיָי
מִכְּמַח בְּנְדִיבִים: טוֹב וַיִּשָּׂר יְיָ עַל בֶּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדָרָה: טוֹב
וַיְחַיֵּל וְדוֹקָם לַתְּשׁוּעָה יְיָ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִיָּם עַד נַפְשׁ:
הוֹשִׁעַ יְיָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־שְׂאֲרֵי יִשְׂרָאֵל: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרָךְ
אֶת נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם: הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי נָמַר חֶסֶד
כִּי פָסוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי אָדָם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו עַל דְּבַר כְּבוֹד
שִׁמְךָ וְהַצִּילֵנו וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ: לֵי הַיְשׁוּעָה וּס' •

יך חסדן • ראשי הקרוים שפסיה •

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיָי הַתְּשׁוּעָה עוֹלָמִים • גַּם הַיּוֹם וַיִּשְׁעוּ
מִפִּיךָ שׁוֹכְנֵי מְרוֹמִים • כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבְעַל
הַרְחָמִים: שְׁעָרֶיךָ הֵם הַדּוֹפְקִים בְּעַנְיֵי סוֹדִלִים • צָקוֹן
לַחֲשֵׁם קָשׁוּב יְיָ שׁוֹכְנֵי מַעְלִים: פְּחָדִים הֵם מִכָּל
צָרוֹת מִמְּחַרְפֵיהֶם וּמִלּוֹחֲצֵיהֶם • נֶאֱלַ תַּעֲזֹבֵם יְיָ אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם: טוֹבוֹתֶיךָ יִקְדְּמוּ לָהֶם בְּיוֹם תּוֹכְחָהּ וּמִתּוֹךְ

ישראל נושע וכו', פ"ה (בישעי' מה יו), ושיעורו פה: ישרא אשר מעולם נכשע נה,
ישעו גם היום מספיק, ע"י פיך ורונך. צקון לחשט, ככר פראתי כמ' פעמים שהא
שפכת לכ בתפלה. שוכן מעולים, יושג במרומים. פחודים, נמס לכס מפחד

שמאנעו חזר פקרההוונע ווידער הער, דחם יהודה חונד ישראל דיך דהועובסט חנו
געשען, חונד דיין נחמע חויל עוויג העלבעריהאט ווערדע!

ישראל נושע. ישראל פירנדט מיך עוויגטן גחטט עוויגע היילעט, ק וחס וחס
חיד הייטע דורך דיך, דער רוח מיך היימעל ווקהגעסט, געהקלעטן ווערדען: דע
רוח ביסט יח נחזיכטונקלון חונד מלובמרהערליג. שערך, ויח מרמע חונד רירע
שיגע ק: קסלען ויח מן ריינע פלקרטען; ק פערניכט מיהר וייגענו ערגיעסטען, דער רוח חין
יעגען הקהען ווקהגעסט. דען רוח ביסט יח נחזיכטונקלון חונד מלובמרהערליג.
פחדים, סיכטענו געמחטט וינד יח רודך מיהרע פיינרע, רודך מיהרע וקסטערער
חונד פערדההכער; פערואס ויח ניכט, ק חערר, גחטט מיהרער למחער; דען רוח
ביסט יח נחזיכטונקלון חונד מלובמרהערליג! טובוחך, קחמע מיהגען ויט רייגען
וקהמחשטען לוקר קס פקע דער ליכטיגאג, חונד וקס ויח מין מיהרער נקטת
רעסטט

עָדָה יִטְצָאוּ פְּרוּת וְרוּחָהּ: יוֹשְׁעוּ לְעֵין בַּל וְאֵל יִמְשְׁלוּ
 בָּם רָשָׁעִים. כִּלְהַ שְׁעָבוֹד מַלְכוּת וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן
 מוֹשִׁיעִים: הִקְשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שׁוֹעֲתָם. וְלִמְכוֹן
 שִׁבְתֶּךָ הַשָּׁמַיִם תַּעֲלֶה תִפְלֹתָם: כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת
 וּבַעַל הַרְחָמִים: יִשְׂרָאֵל טָשַׁע עַד הַרְחָמִים. א סֶלך יִשָּׁב ח'י"ו.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא
 יִתָּמוּ: אַתָּה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: וְכֹחַ
 אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻׁבָרָה לְבַנְשֻׁבָר וְנִדְרָבָה אֱלֹהִים לֹא תִכְזֹּחַ: הַיְסִיבָה
 בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם אֲזוּ תַחֲפוּיִן וְכֹחַ צָרָק
 עוֹלָה וְכִלִּיל. אֲזוּ יַעֲלוּ עַל מוֹבְחָךְ פָּרִים: (וְאַתָּה יי אָבִינוּ אַתָּה.
 אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ כָּלֵנוּ: אַתָּה יי לֹא תִכְלָא
 רַחֲמֶיךָ מִפָּנָיו. חֲסִדֶיךָ וְאַמְתֶּיךָ תִּמְיֵד יַצְרֵנוּ): זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי
 נַחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם הִפְּחָה: זְכַרְנוּ יי בְּרַצוֹן עֲפָה. פְּקַדְנוּ בִישׁוּעָתֶיךָ:
 זְכוּ עֲדַתְךָ קָצֵת קָדָם גְּאֻלָּתְךָ שִׁבְט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שִׁכְנָתְךָ
 בּוֹ: זְכוּ יי חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשָּׁבַח לְנֶצַח: זְכוּ יי
 לְבַנְי אָדוֹם אֶת יֵם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים שָׂרוּ עָרוֹ עַד הַיְסוֹד כְּהֵ:
 זְכוּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כִּי
 וְתִדְבַר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת זְרַעְכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכֹל הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲמַדְתִּי אֶתֶן לְזַרְעְכֶם וְנַחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוּ לְעַבְדֶיךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֶל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רָשָׁעוֹ
 וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִאֲלַנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאתָנוּ:
 חַטָּאתָנוּ צִוְרָנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

מכל נזריהם (וכו) פעול מפעל עומד שלא כמשפט האדוקין). כלה שעבוד מלכו' (וכסליסה מ'פ הכוססא: כלה שעיר וחוננו).

רעטסונג חונר הילפע פינרען. רען רוח ביסט יח נחויכטונפחון חונר חוןברחהערליג!
 ישעו, מחגע מיהנען פמר רען חויגען חוןער וועלט געהאלפען ווערען, חונר קיין
 פרעפארט מנהר חיבער זיח הערדסען. פעררטיגע ריח טירחנניח, חונר ריח רעט
 שער קחוטען נחך ליון. רען רוח ביסט ח'י"ו.
 הקשיבה, וטרקע, הערר! חויל חיהרען פלעהענו טטיחוטע, מחגע חיהר געכעט
 א דינעט היחויסען ווקחנטיחן היחיל פסיוגען. רען רוח ביסט ח'י"ו.

סליחות ליום שלישי

כט

וּנְגַן דַעַב הַיִּיטִיגַע טַחַג סְלִיחוֹת עֲקָר עֲלֵי חַיִּינָא, וַיִּרְדּוּ
חֲנֻסְטַטְט אַרְיָד בְּשִׁיחֵי רַחֵם מְרַעְרוֹיִישִׁיגַע אַרְזֵן מִשְׁפָּט גַעְמָגַט.

מִן עֵינַי לֵב וְכַסּוּף חֲתוּם יַעֲזוֹק בְּרִי יִקְרַח חֲזֹק וְאִמְצִיךְ.

אַרְיָד בְּשִׁיחֵי • בְּשִׁיחֵי לְגֹזְחֵי • לְגֹזְחֵי בְּהַשִּׁיחֵי • כִּי
אִם פְּרוּחֵי • פְּרוּחֵי וּבְלִשׁוֹנֵי • בְּלִשׁוֹנֵי עֲלֻפוֹנֵי • עֲלֻפוֹנֵי
לְקוֹנֵי • נֶחֱרַגְרוֹנֵי: גְרוֹנֵי וּשְׁפָתַיִם • וּשְׁפָתַיִם
פְּגִיבְתַיִם • פְּגִיבְתַיִם נְתִיבְתַיִם • נְתִיבְתַיִם: לְפָנָיו וְדִלְתַיִם:
וְדִלְתַיִם לְתִשׁוּבָה • לְתִשׁוּבָה שׁוּבָה • שׁוּבָה מְשׁוּבָה •
הַבַּת הַשׁוּבָבָה: הַשׁוּבָבָה גְעוּיִת • גְעוּיִת וְגִרְוּיִת •
גִרְוּיִת וְנִתְוּיִת • אֲבֵרוֹן וְמוֹת: וְמוֹת וְצִיָּקָה • וְצִיָּקָה
מְצִיָּקָה • מְצִיָּקָה וְהַחֲזִיָּקָה • וְתַלְף הַלּוֹף וְתַעֲקָה: וְתַעֲקָה
מִנְעֵרְתֵךְ • מִנְעֵרְתֵךְ וְקִנְאַתֵךְ • קִנְאַתֵךְ וְגִבּוֹרְתֵךְ •
תְּמַכְהַחְמַתֵךְ: חֲמַתֵךְ מְלֵאָה • מְלֵאָה גְלֵאָה • גְלֵאָה
גְבֵאָה • עַל אֲדָמָה טְמֵאָה: טְמֵאָה בְּצִרוּעָה • בְּצִרוּעָה
פְרוּעָה • פְרוּעָה מְרִיעָה • וְהִיא לֹא יָדְעָה: יָדְעָה
נְאֻלְמָה • נְאֻלְמָה גְעֻלְמָה • גְעֻלְמָה חֲכָמָה • פְסֻתָה
כְּלָמָה: כְּלָמָה וְחֲרָפָה • חֲרָפָה פְרוּפָה • פְרוּפָה
צְרוּפָה • הֵיחָה לְשֶׁרְפָה: לְשֶׁרְפָה חֲבוּשָה • חֲבוּשָה
גְטוּשָה • גְטוּשָה רְטוּשָה • גְרוּשָה מְאִישָה: מְאִישָה
לְבִיזוֹן • לְבִיזוֹן וְכִלְיוֹן • וְכִלְיוֹן בְּצִיּוֹן • לֹא תוּבַל גְקִיּוֹן:
גְקִיּוֹן וְכִפְרָה • וְכִפְרָה מְחֻסְרָה • מְחֻסְרָה מְגֻרָה •
כְּפָרָה סִרְרָה: סִרְרָה בְּבַעֲלָה • בְּבַעֲלָה מְעֻלָה •
מְעֻלָה מְעֻלָה • אִין כִּי עֲלָה: עֲלָה וּמְנָחָה • מְנָחָה
וּמְנָחָה • וּמְנָחָה נְאֻנְחָה • בְּמִכּוּדָה פְרָחָה: פְרָחָה טוּמְאָה •
טוּמְאָה וְקִנְאַתֵךְ • וְקִנְאַתֵךְ קִנְאַתֵךְ • לֵךְ צְמֵאָה: צְמֵאָה

(ארדי בשחוד, בשיחי לגוסי, לגוסי בסשיסי וכו'. התסיכס הולת מלא קושיות ודוית, כל מלה ושלם פרוחם, כזכונת רוח, והדברים יעיס, והכסף לל ששיעיס, לכן סיכנס שוכרת לא לציאר ולא להעקס, והתעלמתי משה).

נפשי • נפשי להנפישני • להנפישני מרפשי • אלהי
 קדשי: קדשי ומושיעני • מושיעני ממורשיעני • ממורשיעני
 תשעשעני • יי רעיי: רעיי אלי • אלי ומצילי • מצילי
 תנחילי • ברמי שלי: שלי שקלך • ושקלך למוקך •
 למוקך נאצולך • ולשונם תהלקך: תהלקך גורת • גורת
 העברת • העברת ויתרת • עם זו יצרת: יצרת חוק
 לי • ברר יקר מלולי • מלולי לאלי • אלהים יי חילי:
 חילי חזקנו • חזקנו ואמצנו • ואמצנו מלכנו • יי
 מחקקנו:

ווען דער דריטטע טאג סליחות עקר ערב ראש השנה
 ח'זט, ווירד מנסטמסט אריד בשחי, ריגע גענומט.

אדון משפט בקרבך • אתנו אל תבא בריבך • אבות זכור
 חזרעו טובך • אשר נשבעת להם כף: כף ועל רחמיה אוחילה •
 בפשע רב מבקש מחילה • ברב סלוח לפי הגדלה • חטא העם
 הנה חטאה גדולה: גדולה מקדם ונאנה • גבול קדש אנה • גולה
 ברגל גאנה • כל היום דוה: דוה מענה תחנה • דלותיה לא
 תבוה • דחה מחה ונהנה • לעון העם הנה: הנה וכוה העדתנו •
 השכם ושלוח לצוותנו • הקשינו ערך בחוכותינו • אגחנו
 ואבותינו: ואבותינו מעלו להבנות • וילעבו ביושבי פרוות •
 ואגחנו בשומרי מוזות • מה נאמר אלדנו אחרי זאת: זאת
 משונתנו אתנו • זריתנו זרזתנו יסרתנו • זדון הוספנו וחתתנו •
 ירענו כפי חטאנו: חטאנו שגינו כגמורים • חבינו ישעא הקהרים •
 חטאנו כהבטחת הזרים • וורקתי עליכם מים טהורים: טהורים
 קלקלנו להפר • טוב בער יכפר • טועים תרופה שפר • יעץ
 ומי יפר: יפר פעם ויחסה • יכבוש עון ויכסה • יגבה במשפט
 ויתגלא • ותכן פתחך כסא: וסר לבית אבות ח'ז' וויח חס ערסטען טאג.

סליחות ליום רביעי.

יְהוָה שְׁמַענוּ מִן אֲרוֹן עוֹלָם חַיִּים עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמְּךָ אִישׁ מִתּוֹ עֲרִמְטוּן טַהֵר
דְּרוֹן שְׁמַענוּ מִן הַיָּם הַיָּם.

מִן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. עִם אֵלֶיךָ.

אֵלֶיךָ נִשְׁוֹאוֹת עֵינֵינוּ. בְּכָל פְּנֵה וּפְנֵה אֲשֶׁר זָרִיתָנוּ:
נְעִית קוֹלְנוּ בְּרָמָה נִשְׁמָע. דְּלֶף בְּכִי תִמְרוּרִים
נִרְמָע: הַצִּיקָתָנוּ בְּטַגְנוּ מְרוֹב תַּחֲלוֹאוֹת. וּמִתְלָאוֹת
הַבָּאוֹת אַחֲרֵי תְלָאוֹת: זוֹלָתָךְ בְּעֵלּוֹנוּ אֲזָרוּנִים.
חֲרָשִׁים זֶה אַחַר זֶה כַּמָּה שָׁנִים: מְרוֹפָה פָּרְתָךְ
בְּבַצְעֵי חֲבוּרִים. יְגוּעָה וּבְכָר אֵין לָךְ צַדִּיק בָּהּ וְלֹא
לְאַחֲרִים. כָּל הַיּוֹם עָלֶיךָ חֲרוּגִים. לְכַפֵּרָה אֵינָם
מִשִּׁיגִים: מָה נִתְּנָה וּמָה נִקְרָם. נִגְדָךְ מְלִבוֹשׁ
וּמִלְּהֶתְאָדָם: שִׁיחַ שִׁפְתוֹתֵינוּ אִם נִבְרַר כִּשְׁוֹשָׁן.
עוֹנְנוּ נִגְדְנוּ יֶשֶׁן נוֹשָׁן: פְּגָרֵינוּ אִם תִּצְמִית וְדָמְנוּ אִם
תִּשְׁפּוֹךְ. צַדִּיקָה אֶרֶץ מְכֹלֵי רַגְזָה תִּתְפַּךְ: קוֹמוּ רְבוּצֵי

אליך נשואות עינינו. בכל פנה וכו'. בכל זווית אשר הלכתנו. נעית וכו'. לעקת
קולנו כשמע עד למרום. דלף, נטיפת דמעות. נרמע, תדמע עינינו. הציקחנו וכו',
להיכ (אית לב יו), ל' נר חזק בקרב האדם כאלו נזתה בטו. חרשים, מלכ"כ (תליס
קכט ג) על גבי קראו קראים וכו'. מרופה פרחך, מלל לישראל, עפכ"כ (הושע ד יו) כי
כפר' סודדה סודר ישראל. בבצעו, ע"י מלאכת הכבודות, כמו מדלה יבצעני (ישעי' לח יב).
ו'ג בפצעו יגועה, יגעה הוא מרות עבודת הארצה. וכבר אין לך צורך וכו', מלל להסתת
האמה מרות הגלות והעבדה, רע לשמים ורע לבריות. נגדך מלבוש, שלא נטה וכלל
שפניך. אם גברך, אם שים שפתינו יהא צרה ויפה כשואנה, הלל עוננו יסן ומכאשר
עמד לנגדנו. אם הצמית, כמו למיתות, כלומר לחלוטין, וכל שהיא ל' שאלה, האם

אליך נשואות עינינו. חויל ריך זיכר חוננך בןיקקע געריכטעט חויל חלוטן וויקעלן,
ווקהין דח חוננ לערסטריינט החסס. חוננע קאנגערע סטיחאע ערשטנס הייחועלחן
בעגוייטעט פון טריעלענרען ביטער געוויינטען טהרמנען. — חין חוננערק חינגערן
דרמגנט'ס פֿיר פֿיעלען חיבעלן, פֿיר סנעלן חויל חינגערער פֿאנגערען חוננ
גויקספֿולען. — ניכט ריינע, — פֿרענדער העררשפֿלט בעזייסטערט זיך חוננער,
חיינע נחך דער חנדערן פֿאנגט (חויל חוננ) זייט אָקאָר לייט. — לערריסטען חיינע
ריינע קנה פֿון פֿילען ווחוננען; חנגעררייטעט, חוננרייכער חיינע זיך, ווערער פֿיר
זיך נחך פֿיר חנדערע. — פֿיר דך אָססען וויר חוננ ווירגען יעדען סתָה דך רייכט
דיס ניכט לור פֿרעהנהנג חין. וואָו הילפֿט חוננער קאָנען? וואָו חוננער בעספֿן?
בעספֿחטס חוננ עררשטעט ספעחען וויר יח פֿיר דיר. חיינע דחו ווקרט חוננער?
אפֿטען נחך יח בוזשעריך, יח ספעחט דך דח חוננען ווירע חוננ בעגעבן
חיינער. — קאָנכטס דח חוננ חוננען ל' וויכען אָפֿטען? וואָו חוננער בלוס פֿערגיסען?
חיינע חוננערעלט בייכט דח ערדע, דען דח לערשטערעט יח ניכט חיינע פֿרעט. —
חייך

מבפל סְעָרוֹנוּ בְּשׂוֹעָה - רֵאוּ כְּלִיזֵן וְאַיִה שְׂבוּעָה:
 שׁוֹמְרֵי הַצֵּאֵן הַקִּיצוֹ וְהַשְׂתוֹמְמוֹ • שְׂקִדְתָּם מְרַחֲתִים
 וְלִבְהִלּוֹת הַתָּמוֹ: הַסְּפֹרֶת עֲזָמוֹ עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן •
 הַזְּחִלְתָּ יִשְׂרָאֵל הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן: אל מלך יושב וכו'.

לְמָה יִי תַעֲמֹד בְּרַחֹק. תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה: לְמָה פָּנִיָּה תִמְתִּיר. תִּשְׁכַּח
 עֲנֵנוּ וְתִחַצְנוּ: לְמָה לְנֶצַח תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזוּבְנוּ לְאַף יָמִים: הוֹשִׁיעָה יִי כִּי גַמְד
 חֲסִיד. כִּי פִסּוֹ אֶמְנֹגִים מִבְּנֵי אָדָם: כִּי אֵיל תַּעֲרַג עַל אֶפְסֵי מַיִם. כִּן נִפְשֵׁי
 תַעֲרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: קִדָּה קִיַּנּוּ יִי וַיִּטּ אֲלֵינוּ וַיִּשְׁמַע שְׁוַעֲתֵנוּ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים.
 כִּי בְאוֹ מַיִם עַד נִפְשׁ: קוֹיֵתִי יִי קוֹתֵהָ נִפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי: לִי הִישׁוּעָה וכו'.

וְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ • מִיּוֹסֵד עַ"פ א"ב וְהַמַּיִם קָמוּס לְנִסּוֹף אֵי' בַר שְׁמַעִי חוֹק וְאִמְךָ •
 אֱוִיתִיךָ קוֹיֵתִיךָ מֵאַרְצֵךְ מְרַחֲקִים • בְּקִרְבֵּי שְׂחִרְתִּיךָ
 קָרָאתִיךָ מִמַּעַמְקִים • גִּרְסָתִי לְתַאֲוֹתֶיךָ כִּי אֵיל עַל
 אֶפְסֵי מַיִם • דִּרְשֵׁתִיךָ חֲקֵרְתִּיךָ בְּרַחֲוֹבוֹת וּבְשֻׁקִים •
 הִנֵּה כֵּעֵת תִּרְוִיחַ לְדַחֲקִים • וְתַעֲשֶׂה דִין וּמִשְׁפָּט
 לַעֲשׂוֹקִים • זְמוּרֵיהֶם שִׁחַתוּ וּבְקָקוּם בּוֹקֵקִים •
 חֲמוּסִים אָנוּסִים נְגוּשִׁים בְּיַד מְדִיקִים • טְפוּלֵיךָ

יפלו כל פגרים וישפך כל דמנו צעובינו? שדקה ארץ וכו', הארץ תדקק, אם לא תהפכנו
 צדונו. רבוצי מכפל, אכזב הימים נמנעת המכפלה. שומרי הצאן, כס האלכיס
 והנבאיים הנקראים רעים. שקרחם וכו', כל שקידתכם וערככם ספו תנו מן בלהות,
 ר' ל' סיו לאסם ואין. תפארת עזמו, השכינה כביכול.

אוייך קויתך. גרסתי וכו', לה"כ (תלמי קיט כ) גרסה נפשי לסאבה כלומר משתמרת
 כפשי מרוב תאוה. כאיל (תגרות) על אפיקי מים לה"ה (שם מב צ). ובקקום בוקקיס, הריקו
 אותם העריקים, מלה"כ (השע י א) נפן בוקק יראל. מדקים, המכתמים אותם דק לעפר.
 טפולך, יראל הנדבקים נך, ואשר ששעשת אותם על כרכך כילדים רכיס (עפ"כ ישעי' סו יב)
 עתה לחוים ורדופים וימים רבים, חסרי כל וריקם מטוב, ולבאים שורקים עליכם שניה'.

חוי'! דיח חיהר חין עכפלה סוואוערט! חונטערשטיטלעט חנוער סרייען; זעהעט דיח
 לערטטקרוך, (חכר. פֿרעגטע:), ון בוייבט דער סוואור? — חיהר חוטען ונקלעטער
 דער העערדע! עראמלעט חונר — ערסטוינעט. חיער פֿוייס, חיערע חיהע וקוט זיך
 חין טרעקניטע חוי'. חונר דוה, קרנע חיהרער חלבל! וןך חוי'! וןך סוקלעסס
 דא? גיין, ער, דיח הקלענאָפּ יראל'ס, ער סוקלעט חונר פֿוואַוערט ניכט. —

אוייך קויתך. נך דיר זעהנע חין חוך, לו דיר הקלעט חין חויו לערנען וןרע;
 חין חיינען חיינער; זולע חין דין, הולע דין פֿא חויו הערלענטויטעלען. לעראמלעט
 פֿקר בעגירדע נך דיר, ויח חוין דירס נך פֿרויער קאטלע, זולע חין פֿערטענד דין,
 חוין חוונן סוקלעטען. יח! עו קחאט חיינע לייט, וןך דא דען בערדקנעטען רויט,
 דען חונטערדיקטען דעבלעט פֿערסוקלעסס. — לערספֿרער חלבען חיהרע רעבען פֿערע
 דקרבנע, חונר יח זענען געמלעט; בערויבט, געדריקט געדענען יום פֿלען יענען לערע
 מתאווערן

שֶׁעֲשִׂיתָ בְּיָדֶיךָ רַבִּים יָמִים רַבִּים לְהוֹצִיָהוּ זֶרְפוּקִים •
 כָּל הַסַּחַר מְטוֹב רַקִּים לְבָאִים שְׂגִיָהֵם עֲלִימוֹ חוֹרְקִים •
 מְאִסְתָּ תִנְחַת וְנִטְשָׁתָּ דְבָקִים • גְּאַרְתָּ פְרִית שְׁלֹשֶׁת
 הַחַשׁוּקִים • סְחֵי שְׁמָתֵנוּ מִבֵּיַם וְלוֹקִים • עֲצוּמֵי גְזֵם
 וְאֹכְלֵי יְלָקִים • פְּצוּעֵי חֲבוּרוֹת וְאֹבְדֵי מִתְפָּרְקִים •
 צָרֵי חֶדְלָנוּ וְדָלוּנוּ תַמְרוּקִים • קוֹמָה עֲזַרְתָּה לְנַאֲנָחִים
 וְנֶאֱנָקִים • רוּמָם כִּמְאֲשֻׁפּוֹת וּמֶעַפָּר פְּקִים • שְׁלֵטָן
 לְפָנֶיךָ יְרֵדֶיךָ לְהִקִּים • תִּקְפֶּךָ בַשַּׁחַק וּמִמְשַׁלְתֶּךָ
 בְּאַרְקִים: אַךְ לְשִׁמְךָ יוֹדוּ הַצְּדִיקִים • בְּנִשְׁאָרֶיךָ רֹאשׁ
 שְׂבָעֵתִים מְזַקִּקִים • עֶפְתָּה יְאֻמְרוּ הַקְּרוֹבִים וְהַרְחִיקִים •
 יַחַבְרֶךָ שׁוֹבֵן שְׂחָקִים • תְּזַק וְאַמִּיץ יְדָבָר הַקִּים •
 לַחֲבַצְלַת הַשְּׂרוּן שׁוֹשְׁנַת הַעֲמָקִים:

אל סוף יושב עד לכל קוראיו.

הַמְּאִיָּה יי תַפְלֵתֵנוּ. הַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תְּחַנְּנֵינוּ: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שְׁעַתֵּנוּ
 מִלִּבְנוּ וְאַל תֵּנוּ. כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַלֵּל: יי בַּקֶּד תְּשִׁמַּע קוֹלֵנוּ. בַּקֶּד גַּעְדָּךָ לִךְ
 תַּעֲזָרָה: אֵלֶיךָ יי שׁוֹעָנוּ וּבִבְקָר תַּפְלֵתֵנוּ תִקְדֵּם: תָּבוֹן תַּפְלֵתֵנוּ קַטְרֵת לְפָנֶיךָ •
 מְסַאֲתֵנוּ מִנְחַת עָדָב: עָדָב וּבַקֶּד וְצָהָרִים נִשְׁיֵתָה וְתַהַמָּה. וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ:
 ליי הַיְשׁוּעָה חַיִּוּ •

נִטְרָה, הִפְרַת נְדִיית אֲלָתֵנוּ סְחֵי, לִיחַיֵּת הִסָּה הַמִּלּוּסָה וּמִסָּה. עֲצוּמֵי גְזֵם, אֲשֵׁרִים
 וּפְעַלֵּי מַמְיָי אֲרָכָה, לַה"כ (יִדְמֵא' כ"ז) חֵה הַאֲסִרֵּן עָלֵינוּ. הַמְרוּקִים, תַּסְכַּחַת אֲמֵיחִים
 עַל הַמָּכָה. בְּאַרְקִים, חָךְ כְּלָשׁוֹן אֲרִמִּית.

מִתְאַוְרָן. דִּיבַע לְתַלְמִידֵיךָ, מִיַּת דַּעְבָּנָן דּוּחַ חֵיכַסָּס וְיִיחַ מִיַּת לִמְרַטָּעֵן קִינַדְרֵן סִפִּיטָּעָס, אַעֲדָרְתָּן גַּעֲדֵרְתָּנָה, לַעֲרַתְּתָּנָה, מְאוֹרָתְּתָּנָה, עַרְוִיטָּעֵן בַּעֲרוּבָט, דַּעֲרֻטָּעֵן מְרַעֲטָּעֵן לְתֻהַרְטָּעֵן פְּרִיִּי: גַּעֲבַעֲטָּעֵן. — לַעֲרֻתְּתָּעֵן, לַעֲרֻחְסֵטָּעֵן דּוּחַ דִּיבַע מְהֵקְטָּעֵר, מִיִּתְגֵּעֵתְּתָּעֵן דִּיחַ בִּיטְרִים מִיַּת דַּעַן דְרִיחַ גַּעֲלִיבְטָּעֵן (סֵטְתֻחָּתְּתָּעֵר), חוּסַר לִזָּט מִיַּיִוְחוּרֵךְ חוּסַר גַּעַת מֵחָלַס. גַּעַתְּתָּעֵן גַּעַתְּתָּעֵן מְעֻרְדָּעֵן וְיִיךָ, לְחָן הֵיחִיטְרַעְקָּעֵן לַעֲרַעֲטָּעֵן חוּסַר גַּעַת לַעֲרַעֲטָּעֵן: מִיַּת חֵיטְעֵרְדֵּן כִּיִּלְטָּעֵן, מִיַּת לַעֲרַעֲבָּקָּעֵן גַּעֲרֵדֵרְוֵן גַּעֲרֵטָּעֵן, מִיִּתְגֵּעֵתְּתָּעֵן חוּסַר כְּחֻזְקָתָּעֵן חוּסַר הֵיִלְטָּעֵר עֵרָבָּע. — חוּיֵךְ! לּוֹר הֵיִלְטָּעֵן דַּעֲרֻ וְיִילְטָּעֵרְדָּעֵן חוּסַר תְּכַלְכַּלְעֵרְדָּעֵן; הַעֲבַעֲ חוּסַר חוּסַר דַּעֲךָ קֵחְסָהֵךָ, רִיבַעַת חוּסַר חוּיֵךְ חוּסַר דַּעֲךָ סִטְוִיבַע, חוּסַר דִּיחַ הַעֲרַטְּתָּעֵן דִּיבַעֵן גַּעֲלִיבְטָּעֵן (דַּר'ס) וְיִיעֲרַהֲעֵרְוֵטָּעֵן לְטָּעֵן, חָ דּוּחַ, דַּעֲטָּעֵן תְּלֻגְוִטָּעֵן חִיַּת הֵיחֵטְּתָּעֵן, דַּעֲטָּעֵן רִיךְ חוּיֵךְ עֲרֵדֵן חֵיטְ! — דַּעַן וְעֵרְדָּעֵן לַעֲרֻחָּתְּ דִּיבַעַתְּ תְּנַטְּעֵן הַמִּלּוּגְטָּעֵן, וּשְׂעֵן דּוּחַ דַּעַךְ וּיִכַּעֲלַךְ גַּעֲלִיטְעֵרְטָּעֵן הֵיחֵט עֵרַהֲבַסָּט; דַּעַן וְיִיךָ עֵן חוּסַטְעֵר לַעֲרַעֲטָּעֵן חוּסַר כִּיחָטְּטָּעֵן הֵיִטְטָּעֵן: הַתְּכַלְכַּלְעֵרְטָּעֵן וְיִיחַ דַּעֲרֻ הֵיחֵטְּתָּעֵן, דַּעֲרֻ תְּלֻגְוִטָּעֵן מִיַּתְּטָּעֵן חֵיטְ יִיךָ לַעֲרַהֲיִטְטָּעֵן דַּעֲרֻ לִיִּלְטָּעֵן דַּעֲרֻ עֵרָבָּעֵן עֵרָבָּעֵן (יִכָּלָּל) עֵרָבָּעֵן.

יח' מ'יא. מוסד ע"פ השו"ק ונסוף סתום שה"ה שלמה הקטן.

תִּעְרַג אֵלַיךָ בְּאֵיל עַל אֲפִיקִים. שְׁחָה צֹאת לְרוּיָהּ
 וְאִין מְפִיקִים. רְחוּק וְעֵמוּק וְלְדָלוּת לֹא מִסְפִּיקִים.
 קוּיִם וְחוּזִיִּים וְאִמְנָה לֹא נִפְסְקִים: צִמְאִיךָ צוּק לָהֶם
 יחול לְבָבָם. פְּגִיךָ לְרֵאוֹת בֵּית מְעוֹן חֲבוּבָם. עֵבוֹר
 בְּסֶף וְעֵמוֹד שְׁבִיבָה סְבִיבָם. סוּר מֵעֲלֵיהֶם כָּל בְּעֲלֵי
 רִבְבָם: נִבְחִידִם נִירְשָׁה לָנוּ נָמוּ חָרְשׁוֹ. מִירְשָׁתְךָ
 אֲשֶׁר הוֹרְשָׁתָ עִמָּךְ גִּרְשׁוֹ. לְהַכְחִיר יוֹם יוֹם עוֹד
 יִדְרוֹשׁוּ. בְּנוֹס מִסִּיחָם עֲנִיךָ יִרוֹשׁוּ: יְבוּזוּ יִדְרִיךָ
 יִבְנוֹם בְּלָבִים. מְהוּרֵי לֵב עֲלֶיךָ מִשְׁלִיכִים יְהִיִּם.
 חֲרַפְתָּם שִׁמְעִים עֲלוּבִים וְלֹא עוֹלָבִים. זָר לֹא נִשְׁלָבִים
 וְעֲלֶיךָ נִצְלָבִים: וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ נִגְדֶּךָ זֶה עֲנִינְנוּ. הַעֲלֵ
 אֵלֶיךָ הַתְּאֵפֶק הַתְּחִשָּׁה וְהַתְּעַנְנוּ. הַבִּיתָנוּ בְּמִקּוֹם תַּנְגִּים

הערוג אליך, לה"כ (תילי' מנ צ). שחה וכו', נכפי תשתוחה ונכספת לזאת לחסה, ואין מפיק רזונה. רחוק וכו', קן האול' רחוק ועמוק כמים עמוקי' ואין מספיק לזאת ענה, והוא מלה"כ (מזלי כ ה). קוים וחובים, אעפ"י שיתמהמה נכחה לו ולא כפסוק מלחמין גאולה. צמאך וכו', תניק תקום כלב האטלים ותואבים להראות לפניך בבית הסניב, הוא בהמ"ק, לעבור שם נסך (לה"כ תילי' מנ ה), וסניבס עמוד לא, הרחק מאזיניהם האזורים נכחידם עני וזישה לנו את נאות יעקב. כגום סס וכו', עושים את ישראל לים ועניים ע"י עם וחמם שלקחו מהם. יבנום, יתנו להם שם כינו וקוראים אותם כלבים. יהבים, עפה"כ (שם נכ כב) כאלך על ס' יבדך. נשליבים, לשון משלבת, כלומר אינם משתלבים ומעדיים בורים. נצלבים, נתלים על קידוש שםך (צלב מלה

הערוג אליך. נחך דיר טאחלטעט חונרע ועלע ויח חיין הירס נחך פרישען קוועלען, יוח זעהנט ידך נחך פרייער וויידע, מבער פערגעבענו. לו פערן, לו טויל, ניכט עררייב' בחר (סיינט דיה הילפע), חונד דחך החררען וויר חונד פערזירען דחן לזוטריען ניכט. ח פלחטע העפלעכונג דענען חיין, דיה זעהנוכטזעלען ווייסען, פער דיר חין יענער זיבויגנוחהונג לו ערסיינען, חין חנדחלטיגער הענגע, חוועגעבען פחן דיינען פלייערזיינען דחין לו ווילען, ענטפערנט פחן חיהרען פליידען, דיה חונג לו פערטייטען פערטיריען, חין לו ערמבערן ידך פערזעטלען; דיה דיון פחלוק חויר עט ערבעהייל פערטיריען, חין וועלכע דוח יוח חיינסט חייגענועטלט, חונד נחך חיומער חונג לו פערטייטען זעלען חונג דורך טריבוע חונד דריקענדע חוילפחגען חרען לו מחלען סטרעבען. יוח פערחעלן טען דיינע פריידע, געבען חיהבען סיומפלעחטען; דחך דיה, וועלכע ריינען הערלענו יוד, חונד חיהר חליגען דיר חיבערזחטען, חערען חיהרע סאחך חונד סוויגען, הענגען ידך ניכט חונטער דיה בחרבחרען, חונד זחטען פיר דך חיהר זעבען. וויר יוד יח דיון פחלוק, דוח קעננסט חונרע זיידען, חונד דוח קחננסט דך חיבערוויידען? סוויגעט חונג חאטערן זחטען? — זעכטט חאטער דען סחנגען, ווקהין דוח חגו געסטחטען, פערט

ועליך גשענו. גם גיא צלמות שמנוך מעזנו: בנו
 נקרא שמך אליה חלל. בך כל צרע ישראל יתהלל.
 אם עזנינו רבו ומלאו חלל. אנכי מזה פשעיה פיך
 מלל: שגיאות שים ידים ואין קוגם. לפנים משורת
 הדין לנו הפגם. מפני קשטסלה יבוש האונם. הגם
 ינוסם גרחי ישראל יכנס: הרץ בפת פוצי קרבן תישע.
 קבץ יחדו עשירית עם תשע. טבע חטא ולא יזכר
 רשע. נשא עון ועזבר על פשע: אל מלך יושב וכו'.

טובי לכל ורחמינו על כל מעשיו: טובי לקול נפש תדרשנו:
 טוב יי למעזו ביזם צרה וידע חוסי בו: כי טובי לעולם חסדו ועד
 הדוד אמתו: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי
 מבטח בנדיבים: טוב וישר יי על פן יורה חטאים בדרך: טוב
 ויחיל ודומם לתשועת יי: הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש:
 הושיע יי את עמך את שארית ישראל: הושיעה את עמך וברך
 את בחלקה ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה יי כי גמר חסד
 כי פסו אמתים מבני אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
 שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: ליי השועה וכו'.

ארשית כש תלה). ומלאו חלל, חללו של עולם. שנים ימים, תשים זדונם לגנה
 (והנחםאם זו נראה לי עיקר). מפני קשט, מפני אמתך יבום האונם, הנורד האונם.
 הרץ, התרנה בנת פוצי, כינוי לישראל הנפולים, כן קראום הכניא (לפני ג' י). וקרבן
 חשע, תפכה אל קרבנות, עשירות, לשון גיוס שארית הקטנה הנאלת מעמנו,
 עפ"כ ועוד זו עשירה (ישעי' ו יג), כן פירש רל"ם וכיון הוא. עם, תשע סלקים ההלכו
 עולה לפני קרבן הבית. (עם תשועה, היא הכוסחא הכבוהה, וזכרה סליחות מ"א הכוסחא
 עם נישע ואין לו עקר). טבע, הטביע והללל במולת ים כל חטאתם.

סרענו וזיר חויל דרך, ית, ועלכסט חית סטרענושהתע חטענו וזיר סושן ביח דיר. — ח וחס
 דינענו נחשענו ניכט עכסווייהעו, נחך דעט וזיר גענחננס ויד, חוסד דעסען ידך דוח גחלע
 נבצקחאמנעסחלט ישראל'ם ריהאט. זינד חונורע זינרען חויד חייסערסט פיענו, זק פערט
 ספרחכסט דוח דרך חיינסט, „חויד וויזן חיררע זייסעטהתעטען סיוגען, „ערקוררע חוינסט פערט
 חססלניכטען פערטען פיר חיררטהיער, חונד בעסטרחלע זיח ניכט; פערפחהרע נחכיניכטען פערטען
 זייט חוג; חתגען חונורע לזויגעב פערך דיינער ווחהרהייט עררחהטען; חתגע דחו פחיר
 יד ערהעבען, דחו לערסטרייעטע ישראל'ם לז ווחאמען. זקהנע דרך חייט דינען סריחאערו חויו
 ווערע דרך לז וחינען חספערן; בריגע דינען לעחטען סחיון (דער געווחאמען פחלירן) זייט
 יענען ניין סחיוןען (דער פריהער פערטריבענען) לז ווחאמען; פערענעקע דוח זיידע, דחם דען
 וחסטר ניכט געקלע ווערע, ח רוח, דער דוח זיין לערייכסט, זייסעטחחטעטען פערלייטעס!

סיוטד כ"ט א"י

סופן .

אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סְלַחָה . אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל
 תְּאֵחֶר . לְמַעַן הַיְהִי בִי שְׁמֵךְ נִקְרָא עַל עֵדֶךָ וְעַל עַמְּךָ .
 אִם עֲבָרְנוּ תוֹרוֹת וְחַלְפָנוּ חֻקִּים . בִּיטָה בְּבָרִית
 שְׁלֹשֶׁת מְצוּקִים . גִּזַּע בְּאֶזְרוֹ בְּךָ דְּבָקִים . דְּפִים תִּשְׁלִיךְ
 בְּעַמְּקֵי אַרְקִים : הִנְנוּ אֶתְּאֲנוּ לָךְ שׁוֹעִים וְדָלִים .
 וַיַּעֲוִדֵם לְשָׁלֵם שְׁפָה הַמּוֹר אֵילִים . זַעַם אִם יֵצֵא בְרוּעַ
 מֵעֲלָלִים . חֲסָדֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ אֵל אֱלִים : טָרַם תֵּאבֹד
 שְׂאֵרֵית עַמְּךָ . יִהְיוּ עֲלֵינוּ מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ . בִּי כָלֵינוּ
 מִסְּגִי זַעֲמָךָ . לְחַנּוּם תִּפְּן מִשְׁמִיךָ : מְרֹב פְּשָׁעִים
 הִלְכָנוּ קְדוֹרָנִית . נִתְּנָנוּ בְּיַד מְאָרִיבֵי מַעֲנִית . סָבוּנוּ
 כְּדָבוּרִים מוֹשְׁבֵי קִשְׁתֹּת וְחַגִּית . עָלֶיךָ הוֹרְגָנוּ שְׁמָאֵלִית
 וַיִּמְנִית : פְּקוֹד הַיּוֹם גִּפְּן יִמְיֶנְךָ גְּמָעָה . צָקוֹן לַחֲשָׁה
 הַקְשִׁיבָה וּשְׁמָעָה . קָלַע בִּיּוֹן מְצוּל פּוֹזֵר פְּשָׁעָה .

אדני שמעיה וכו', פסוק הוא בדכ"א (ט יט). אם עברנו וכו' לזון הכתוב (ישעי כד ה) כי עברו תורת חלפו סק, שלשום מצוקים, הסכות שהם מנזקי תבל. דפים, דופי שלהם, והם הסתאים. ארקים, ארץ. לשלם שפה, עפה"כ (הוצע ידו) וכאלה פרים שפתינו. מאריבו מענית, לה"כ (תילי' קכטו) על גבי חרוזי חודשים האריבו למעניתם. גפן ימינך נטעה, עשה"כ (שס פ טו) וככה אשר נטעה ימינך, הוא יסאל

אדני שמעיה. הערה, ערהחטע! הערה, לעריב! הערה, הערק חויל! שחע ע בכחך, זייאע ניכט; דייכעט וועגען, חויל גחטט! רען נחך דייכעט נחאטען ווירד דייכע סטחטע חונד ריון סחק גענחנס.

החכמן וויר דחז געווען חיבערטערעטען, רוח געהרע לערעפלוסט, חז סיע חויל דחז בינדעס מיט רען דרייח סטחאחפחטערן, חונד ווירן רוח זינדע ויהרען, חן דיר לעסט החנגענדען סטחאחען, חין חונסערחירדיסע טיעפען. — ויר, חרמע חונד רייכע, לערחייביגט ערשיינען סחך דיר, לערהחאחען, דורך חונזרע איספען רוח חפכערסיהיערע א ערועפלען. עררעגען חונזרע חיבערטערעטען דיינען חונזווינען, חז קחאחע חונז מיט זיינער גחערע גלחער, גחטט דער גחטטער! — דחם דער חיבעררעסט דיינען סחלקען ניכט חונטערגעהע, אחם דיינע נחרטליכען רעגונגען חונד ריון ערבחראטען חיבער חונז אחאטען; רען וויר לערעהען, ווען רוח זירנסט; דרום סויע סחן דייכעט היחאחען גנחערען סחן חויל חונג. — געבייגט געהען וויר חווחער וועגען חונזרער סיעלען היספעטחטעטען; מיר זינד לערעווער העררסחפס חיבערעבען; מיט ביענען חווחסווחראטען חונז כחגען; חונד אונד אונלעכערקגער; חויל חאטען זייטען אחטען וויר חונז ערווירגען דייכעט וועגען. — בעז דענעק הייטע רען מיינסטחק, רען דיינערעכטע געפעלחנלנט, לערכיכט חונד חערע וויל (רע סחלקען) זיינען ערגיעטען; סווייררע זייגע מיסחעטעהחטען חין כחערעלחקע טיעפען, חז ווירד זיין

חַמְסוּתִיךָ נָצַח בְּפִיךָ לְרַב־עֲדָה: שְׁמִטְנוּ בְּצַד־הַתְּחָה
 הַמְלַךְ הַכּוֹשֵׁט. שְׁבַתְךָ עַל כִּסֵּא־דָוִד וּמִשְׁפָּט. תִּזְכּוּר
 עַם לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. הַגּוֹגֵן פָּרְחִיו הַיּוֹם בְּכּוֹשֵׁט:
 לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי שִׁמְךָ וְקָדְא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְךָ:

ה' שמעה ה' סליחה וכו'.

וְאֵתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאֵתָה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ: אֵתָה
 תְּקוּם הַיְרֹחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּהָ כִּי בָא מוֹעֵד: זְבַחֵי אֱלֹהִים רַחֵם וּשְׁבַרְהָ לִב
 נִשְׁבָּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְרַצוֹנָךָ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם: אִזּוּ תִחַפֹּץ זְבַחֵי אֲנָקָה עוֹלָה וְכִלְיִל. אִזּוּ יַעֲלוּ עַל טוֹבְתְךָ פְרִים:
 (וְאֵתָה יי אָבִינוּ אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאֵתָה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדְךָ כְּלָנוּ: אֵתָה
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמָּנוּ. חֲסֶדְךָ וְאַמִּתְךָ תִּמְיֵד יְאָרוֹנוּ): זְכוּר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלָם הַפֶּחַ: זְכַרְנוּ יי בְּרַצוֹן עֲשֶׂה. פָּקְדוֹנוּ כִּי שִׁוְעַתְךָ: זְכוּ עֲרַתְךָ
 קִבֵּית קֶדֶם נְאֻלֶּת שְׂבֹט נַחְלַתְךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׂבַגְתָּ בּוֹ: זְכוּ יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם
 אֶהְבֵּת צִיּוֹן אֶל תִּשְׁכַּח לְנַעַח: זְכוּ יי לִבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים
 עָדוּ עָדוּ עַד תִּסּוּד בָּהּ: זְכוּ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתָּ
 לָדָם בָּהּ וְהִדְבַר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת זְרַעְכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכֹל הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲמַדְתִּי אֲמָן לְזַרְעְכֶם וְנָחֳלוּ לְעוֹלָם: זְכוּ לְעַבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק
 וְלִיעֶקֶב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הַעַם הַזֶּה וְאֵל רָשָׁעוֹ וְאֵל חַסְדוֹ: אֵל כָּא תִשָּׂא
 עַלֵינוּ חַסְדָּת אֲשֶׁר נִוָּאֲלֵנוּ וְאֲשֶׁר הִטָּאֲנוּ: חֲטָאנוּ צוּרְנוּ. קַלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ב אלוהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ ט"ב נ"פ וכמוך קמוס שהל"ח שלמה הקטן.

אִזּוּ קִשְׁתִּי וְחַרְבִּי. אֲנֹנִי לְאִמְרָבִי. אִיךָ חָרַב כִּי. חַם
 לְבִי בְּקַרְבִּי: בְּקַרְבִּי יֵשׁ בְּדַלְדוּלִים. בּוֹעָרִים פִּיָּהֶם
 מַגְהִי לִים. בּוֹקֵעַ אִיָּה גִלִּים. דְּרֶךְ לְעַבּוֹר גִּאוּלִים:
 גִּאוּלִים קָדָם כְּבָר. גִּאוּנָם מְאֹד גְּבָר. גִּזּוּ בְּכָל־מַעֲבָר.
 וְאִין מְכֻלִים דְּבָר: דְּבָר שְׁלַח וְצִוָּה. הוֹחִיתִי בִתְנַע

וחסור גם וכו', תוכוח לכרכים שאמר בתפלתו האוסט כל הארץ לא יעשה עבט. פרחו, לידו.
 או קשה וחרב, (החמינה כואת סדרת אל ארץ בשורה היא, עין למעלה סימן
 פי, וליבנה מוכרת לבחור והעתקה גם היא).

זיין אחד פון דיינעט רוהאע חיבערטרוחען. — ריכטע חוג נחך דיינער גערעכטיגקייט,
 גקסט דעו רעכטו! דרך, זען דוח חויל דיינעט ריכטערסטוול ויטלעסט, גערענקע דעו
 דך חיינסט חתן סתנוב ביטטערען ספחאטעסערעו (לכרכס'ס) חוס סינלע ויינע
 ספרקסליגע, יך גערעכטער גקסט! דיינעטוועגען (טהוע עו) דען נחך דיינעט נעטעו
 וירד ויינע ספערס מוטר דין פקוק געגאנט.

ועוה. ודגתי בלא שוה. למען ספות הרעה: הרעה
 ונאווה ועדן. הסיר המצנפת וכידן. העדן שנה ודן.
 חרב והרג ואבדן: ואבדן אשור וגזון. ודחי
 זרמת מין. וצרות מפיקות דגון. מנין אלון: זנושת
 בנברו. ונה וחיב בעברו. ואבים מים דברו. כל
 אלה תברו: תברו לעמק בריה. תרושה מחרשת
 נבריה. חבול ופצע פוריה. חבורה ומכה טריה:
 טריה לאין פגועה. טרחות ולא רגועה. טרופה פרה
 וגועה. עד פי יגעה: יגעה יד מנושה. יונה לפח
 ולשפשה. יסבו בני רשה. בשלנו בצדקרים כבנשה:
 כבנשה אישון ועלטה. ביונת המליטה. כבחשבה
 אורה קלוטה. הגה היא לוטה: לוטה אדרת עזק.
 לשלם המבעיר החזק. להטו קוצים לרזק. ואין
 אחד מתחזק: מתחזק ומחזיק טמנו. מחרף ומגדף
 זמנו. מליזים גחומים עמנו. מים לא נאמנו: נאמנו
 חלאים מלחפרה. נכוננו שפטים ליסרה. נדיב בנבל
 המסרה. פי דבר סרה: סרה עניות נכזבות. סלקו
 תקרה ומעזבות. סרו הזיל כזבות. וכאסוף בצים
 עזובות: עזובות ערים ופנות. ערו צרו בפנות. ערעד
 בכל הפנות. מאין עוד פנות: פנות אל המנחה.
 פעלתי און והונחה. פרץ יצאת וצוחה. סוררים
 שכנו צחיחה: צחיחה צמא ומדקיר. צעק ושוד
 בהקיר. צרות מתי להעקיר. נגששה בעורים קיר:
 קיר ערה ויחרוש. קנה קימת וישרוש. קמיה עולים
 כברוש. ומשנאיך גשאו ראש: ראש ונבת להחליש.

וְרָאִינוּ יְרָאִינוּ לְהַפְלִישׁ • רַעְלַת כִּסְמוֹ לְהַגְלִישׁ •
 וְתִשְׁקֶמוּ בְדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: שְׁלִישׁ בְּמוֹעְצוֹת מְבַחֵר •
 שִׁבְתָּ מְבַל מְסַחֵר • שִׁמְעָה גְרוֹנְנוּ גִחַר • וְעֵשָׂה אֵל
 תֵּאֲחָר: תֵּאֲחָר שְׁלוֹמֹת מְאוֹחֵר • תְּחִישׁ בְּעֵת מְחָר •
 תִּגְנֶקֶה בְּצֶמֶר צַחַר • תִּגְשַׁקֶּה כְּמוֹ שָׁחַר: שִׁחַר מוֹצִיא
 וּמְזַרְחֵת • לְאוֹר תּוֹצִיא גְזוֹרוֹת • מִהַר יִשְׁוֹעַת גְּצוֹרוֹת •
 כִּי גִשְׁבַּחוּ הַצְּרוֹת: הַצְּרוֹת חֲטָא הִטְנוּ • הִרְבָּה כּוֹשֵׁל
 וּמַעֲטָנוּ • קַח טוֹב שׁוֹפְטָנוּ • נוֹאֲלֵנוּ וְאֲשַׁר חֲטָאֵנוּ:

זכור לטוב בריית אבות ח"ו וי"ח חסן ערשטען טעם.

סליחות ליום חמישי

וי"ח פֿתֿגט מן ארזן עולם ח"ו. ביי מן על עירך ועל עמך, וי"ח חסן ערשטען טעם,
 דמן פֿתֿגט ממן מן.

כא אלהינו ואלהי אבותינו. ע"ס א"ב כפול ונסוף מתוס שלמה.

אִין מִי יִקְרָא בְּצַדֵּק • אִישׁ טוֹב גִּמְשָׁל בְּחֶדֶק • בְּקִישׁ
 רַחֲמִים בְּעַד שְׁחֻקֵי הַדֵּק • בְּשׁוֹם פָּנִים אִין בְּדֵק: גְּבַר
 תְּמִים וְגֵבַר אָפֶס • גְּמַר חֶסֶד וְצַדִּיק גֵּרָפֶס • הַדּוֹר עָנִי
 בְּעוֹנוֹ גִּתְפֶס • דְּבָרָיו לְהַגִּיד מִי יִחְפֹּשׁ: רְחוּסְפָנוּ
 בְּחֲטָאֵינוּ חָמָה לְהַבְעִיר • הַמְתַּנְדְּבִים בְּגִנֵּי בֵירַת

אין מי יקרא בצדק, (עפה"כ ישעי' כט ד), וכונת הפייטן אין מי שיתפלל בכונה אמתית,
 איש טוב, אפילו הטוב שנהס. גמשל בדרך, כאכת קונים, עפה"כ (מייכה ז ד) טובס
 כדק, ר"ל כמו גדולי קונים שאין להם כל למסות בו, כן אין לנו מססה ומגן, ואין יודע לבקש
 רחמים (והוא ההיפך של ה"ש בה עין שדרשו על נדיק ומגין), בעד שחוקי הדק, בעד ישראל
 הססוכים ומדוכאים מרוב גרות, מלה"כ ושקמת מנחה דק. בשום פנים, אין לבדוק ולמלא
 באס אופן מתפלל הגון. ובר, בר לבב גרפס, דרס גרגלים. מי יחפש, אלה נספס
 אחרי איש יודע להגיד דבריו. המתנדבים וכו', לה"כ (שופטים ה ג) בהתנדבעס גרכו"ס,
 תיעור העולם הוא: בטעמינו גרמנו להבעיר אש הססה ובערו יקדיו המתנדבים לבדך ה',

אין מי יקרא • כיוחמד בעטעט מיט ווחהרער חדרחלט, חיינער (סחטטענלוקען)
 דעררהעקע גלייבט דער בענטע; כירענדז לינרעט ויך חיינער, פיר דיח לערהחאטענ
 לו בעטען. דרחין חיוס דער פלוקקחאטענ, פלוקקענלוקע מחן, דרחין דער פלוקחאטענ,
 לערסרעטען דער גערעלטע. וך ווירד כון דמן חובניקיילע געטעלסט פיר זיינע ויטטן
 ערגריפלען, דען ווך לינרעט ויך חיון פירספרעבער? — ויך חאנרע זונעהאטערען
 זינרען חקבען ויך דען לקרע גלוסה חגעפלחלט, וועלכע דיחיענרען פערלעחרסע, דיח
 חיינסט

לְהַפְעִיד • וּמִהַיְעָצוֹר בַּחֲרִב וְצַעֲרִי • וְדוּי וּפְלִל לְקַדִּישׁ
 וְעִיד: זְחֻלְתִּי וְאִירָא בְעַד מַחֵן • זַעַק לַחֲוֹת לַחֲזֹקֵר
 כְּבַחֵן • חֶסֶד חֶסֶד וִיהוֹר צַחֵן • חֵן אִיךְ אִמְצָא בְתַחֵן: טוֹב
 לְקוֹרְאִיךְ מְנַשְׁרֵה־ב • מְרַחֵם שׂוֹא וְלִבְלִבְלֵי יֵהֵב • יָקָר
 חֶסְדֶּךָ עָלַי יִרְהֵב • יַעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהֲבָה: כְּהַגֹּן
 מִדּוֹת וּבְתַפְלָה שְׁלֵם • בְּזִקְן וּרְגִיל וְלֹא כִגְלָם • לְהַשִּׁיב
 נְגִידֶךָ דְכֹאֵי מַלְאֲכָיִם • לְרַחֲמֶיךָ זְכָרָה לְרוּחַתִּי
 מְלַהֲתֵעֲלָם: מְרַבִּים צָרְכֵינוּ וְאִין לְהֶאֱמֹר • מְקַצֵּר
 רוּחַ וּמְרוֹב מְמַר • נְגִידֶךָ הַכֹּל יוֹצֵר חֶמֶר • נוֹהֵג וְרוֹעֵה
 צֶל וְשׂוֹמֵר: שׂוֹרְדֵנוּ בְּתַרְן הַר בְּרוּדֵנוּ • סָחִי וּמְאוֹם
 הַיּוֹשֵׁם בְּבוּרְדֵנוּ • עֲנֵנוּ וְתַנְנוּ מַחֲיָה בְּשַׁעֲבוּדֵנוּ • עוֹד

אשר הם כבני בית, ר"ל כחמדים צעירי הקב"ה. להפעיר, לפתוח פיהם בתפלה. ומה יעצור וכו', ומי הוא בין רב ובין לעיר, אשר לו היכולת לסדר דויו ותפלה ככחן? לקדיש ועיר, כינוי להקב"ה כמו עיר וקדיש מן שמיא (דניאל ד י), ועיר הוא מעלת הקדושה. וחלתי ואירא, אלה הם דברי העץ. מחן, מחנה ישראל, ואמר: יראתי לזעוק ולהתפלל בעד העדה לחוקר כליות ולב, הלא אני חסר חסד ויתור צחן (ר"ל רב מעשים כנאשים) ואיך אמלא חן בתפנותי? טוב לקוראין וכו' משון קרוב ה' לכל קוראיו, הר"ל הקב"ה אשר בנפש רהב, כלומר ברזונו כהצגה, טוב הוא לכל קוראיו, נושא טרסס ומכלכל יבסם, גם עלי חסדו ירהב, יגדל, להאזין קולי בחבה ויענה לי. ולכלכל ירהב, מלה"כ (תפלה) נה (כג) השלך על ה' יסבך והוא יכלכלך. כרגון סדוח וכו', ענני כבעל מדות הנה, אשר תפלתו שלימה, זקן ורגיל צעודה, ולא כגולם, איש צער, ויהי דכאי גפלותי נחשב לפיך. מלהכלם, לכל אנוש ואכלס, לרחמך, ותזכור רחמך ולא תתעלם לרוחתי לשותתי. מסר, כמו וממר לזולדתי (משלי יז כה) ל' מורת רוח, ר"ל מקור רוח רובו מרירות לא נוכל להגיד כל לרכי עמך, נגיד הכל, אתה יודע הכל. שארנו וכו', כאשרנו בדד כתרן בראש הכר. ענו ותגנו

חייבסט ויח פערטרויסע הויגענעקסטען זיך פיר חונו פעררועדעטען. ווער, חונטער גרעסטען חונד גערינגען, פעררעג יעלט זינדענבעקענטניסע חונד געבעטע לזן קלוצערהייזיג זענן לזן חרדענען? — זיך בעבע, פירכטע זיך, פיר דינע געמיידע חיון געבעט לזן קלוצענערען חויפטטייגען לזן חסען. חרען פן פערדיינעטען, מיט זינדען בעפאלעקס, ויח קחן זיך מיט זיינען געבעטע געפאלען? דער רוח חיוי חיהעט ווחהלווחלען דינען חנו בעטערן הקוד ביסט, זיירע בירדע טרענט, זיירע חסען ווארדעט, פן חסען דינע גנחדע זיך זיך זיך חיוי חיהער גרעסטע לייגען, חונד ערהערע זיכרייך זיינע סטימווע. חלסט זיך ויח זיינען טוגענדהלעטען, געבעטוקויריגען, ווחהלוערעהרענען חסען, חונד חסען זיך ניכט וועגען זיינער גערינגפייגיקייט בעטעט דח סטעהן. דינער כחרהערעלויגיקייט זיינענענען פעררעגען זיך דינע הילפע ניכט. — פיעל זינד חונדער בעדירעניסען, חונו קורלייכטיגיקייט חונד גרעסטער בעטריבניס קחן זיך זיח ניכט חויפטערעלען; דורך דוח קענעסט זיך, דער רוח חונו חונו טהחן געבילדעט, דוח, חונדער פיהרער, חונדער הירט, חונו חונד סירערען! — זיינען סטעהן וויר דח, ויח חיון סטחק חויל דען בערגען; לזן חוינווחרן, לז פעררעטען ווחרדע חונדער חונדער; ערהערע חונד פעררעגער חונד

למנינך בקש גבורינו: פקדת נגעי תוכחותיך
 שבוטים. פזורים פרודים ובגוים עבודים. צפנים
 בסכך מריב ושפטים. צפית הפארתך למו מפטים:
 קול כחה להב הוצב. קצב טוב וחלופו קוצב. רעיה
 חפקים פקול עצב. רעות נדבתם ובקרבים התיצב:
 שאקדים כצום לבם להכניע. שאנם מועם בחדריך
 סצניע. הובעים בלחש שפה להניע. תאותם אל
 נא תמניע: שמך אלהים חיים מתפאר. לחיים
 טובים פומך נשאר. מקור חיים עמך מתבאר.
 הביטה ועננו ועינינו תאר: אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראין.

כי עמך מקור חיים. באיך נראה א"ר: כי עם יי החסד והרחמך עמו
 פרות: פנה אלהים את ישראל מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל מכל
 עונותיו: כי פדה יי את יעקב. והאלו מיד חזק ממנו: מקוה ישראל יי מושיעו
 בעת צרה: למה תתהפך בארץ ובאדמה נטה ללון: למה אלהים ונתת לנצח.
 יגשן אפה בצאן מרעיתך: ליי הישועה וכו' עד ועל עמך.

מזוה, מלכ"כ (עורא ט ח) ולתת מיה מעט כעבודתנו. עוד למנינך וכו', נקט
 אטדים למכות אותם במספר חטיבך. שבוטים, מוכים בנשט ובנעיס ע"י פקודת
 מוכותיך עפ"כ (ע"ז יד) והכמתיו בנשט אכאים ובנעני בני אדם, והיא נ"כ לה"כ
 בתהלים (פט לג). נעבטים. ממוסכנים. מריב ושפטים, מעוכש טעלתס. צפית וכו',
 יזכו לראות תפארת שכינתך בבית נסירתך (ומלות למו מצטים דמוקים מזוד בעלמך זה).
 קול כחה וכו', מלכ"כ (תהלים כט ז) קול ה' חונט להבות אש. קצב טוב וחלופו, אל
 כט ג, והיא רעה. קוצב להם הקב"ה, רעיה, כינוי לישראל, מלכ"כ (במדבר כג כא)
 ומרועת מלך נז. שאנם, כמע המנוס. מלביע בסדרך כל ימי כועם, עפ"כ (ישעי' כוכ)
 לך עמי בא בחדך וכו' עד עכר ועם. סחבאר, כלל שחא ל' באר ומעין. (ואין לורך
 לדק המפראים אשר לפני).

חין חונרער דיענסטבחרקייט; זאלע זיח פערלחזנען וויעדער חויל לז דער למהו (רינער
 פרינרע). — זיח פחן רייזער לזכרוטוהגעפייטטט, ליערטרייעט, לערטריאמערט, דען
 היידען לינובחר זינד. ח ניכן זיח חין ריינע זייליגע חבהוט, בירג זיח פח"ר דען טערפחגעט
 ריכטען, חונד לחס זיח ריינע הערל'כקייט טויען. — דוח, דעסען קרלפסטטיאמע פלחומ
 זינד דורכטיידרעט, דער דוח גזיק חונד חובליק בעסטטיאונט, זיהע, זיינע חוזערקערנען
 קלמפלען חן ריינע טהידע זיט וועהזיטהיגער טטיאומע, החבע ופהוגעפלחונען חן חיהרער
 זיגעבונג, חונד ערשיינע חונטער חיהנען. פלחטענד חונד דעזיחטיאגען הערלעט כעוולען
 זיח (זיין בעטהויל), ח טיטלע חיהרע זענגע פחרידיגען לחרנע חויבורך; זיט זחסטער
 זיינער טטיאומע פחדידערן זיח, פערזונגע חיהרע ווינטע ניכט. — הפגעטריענען זיח זיח
 טחמע, עוויג זעבענדער גחטט! ערהלסטע חונו לזן גזיק'לען זעכען; דוח, קוועלע
 דע זעבענען טויע, ערהררע חום, חוני פזליכטע חונרע חויגע!

כב אלהינו וזהי אבחינו • מיוסד ע"פ א"כ כפול ובסוף חתום שמעון בר יצחק חוק •
 ארכו הימים ודבר חזון • ארמון נמש וחדל פרוץ •
 בקווי מרפא בעתה ורוץ • בטחה והשקט למנוסה
 וחפזון: נאלה נאחרת ותחלת ממשכה • גולה
 וסורה קדורנית וחשכה • דמעתה מצויה בלחיה
 למשכה • הרוסה בעוטה גנוחה נשוכה: הובאה
 בחשך ויושבת דומם • הזמה לכה ובקרה ישתומם •
 ועיניה מיהלות לילה ויומם • ועצור בעצמותיה
 כגחלת לחמם: זמני קצה מאד גחתמו • זהרות
 גרורה בעברה נעתמו • חבאו נדחיה ובמסגר
 נסתמו • חטאיה השיגוה פי נבתמו: מפלי שקד
 ישליו בשקט • טירותם בטוחות פעל שמרי פקט •
 יעציבו רעיתך ברנז למקט • יגוזוה כרחל גותיה

ארכו הימים וכו', ימים רבים כפסקה הנבואה מישראל, ומרב זהמ"ק, וחדלו ערי פרוץ,
 ר"ל מפחד האויב לא ישנו בערי פרות (מלה"כ שופטים ה ז). בקווי וכו', כלומר הימים
 חלפו בתקוה למרפא והנה בעתה וכו'. דמעתה מצויה בלחיה למשכה, הדמעות כמאשו
 כנוד על לחייה. דרוסה בעוטה וכו' כלן ל' נוקי זהמה הן (בגמרא ב"ק). ועצור
 בעצמותיה וכו', (לה"כ ירמ' כ ט) כלבי כאש בוערת עזר בעצמותיה, ופירש עזר, כנוס
 בעצמותיה האש. וזהרות נהרותיה, (המפרשים ישתקו ולא פירשו מאמר זה) ור"ל לפרש,
 הנהרות המשליכים זוהר נרות עליהם האש, עתה נסתמו. כעל שמרי פקט,
 עפה"כ (ירמ' מח יא) שאנן מואב וכו' וסוקט על שמרי, ומלת פקט היא ארמיית,
 כשמרים שסף עליהם האשן. למקט, לקטטה כמו לקוט דבור (תהלים ג"ה י').

ארכו הימים • ונחגע כלייב דתו וותרט דער ווייזונגונג חויו, ונחגע סתן ויגט דער
 טעמטען לערנחטען, חונד דיה חונזיכערהייט דער טערטרעט דויערט לערט; סטחטט
 געהעלפטער זינדערונג ערפעלונגן טערעקניסט חונד נחטה. לעזכט חונד חננסט, סטחטט
 רחע חונד זיכערהייט; דיה ערלונגונג כלייבט חויו, דיה העלפעלונג ליהעט ויך חין
 דיה ונחגע. לערטריבען, לעריחגט (חיוט דיה כחליקן), געבייגט חונד בעסטירלט;
 טההרעטען רחלונג חונזיכערהייט חויל חיהרען וונחגען; ערדערסעלנט, געטרעטען, געז
 טחטשען חונד לערנחטען ווירד יוח; חין פיינסטערן חייגעספעררט, חיינחטן חוילט
 יוח, חיהר חערלן סחגט, חין חיהרען חיינערן סטריחט'ס, חיהרע חויערן יעהן
 ויך טחג חונד נחטט טחחטטער חונד, וויח קעהלענלונטה ברענגט'ס חין חיהרען געבייז
 גען. — טיעל לערסטעקט חיוט רחונעטע חיהרער זיידען, לערויגט ינד חיהרע ספיגעלערען
 כחלע, חיהרע חויוונגערער ויגען חין לערסטעק, קיער זינד חין געלענגניסטען חיימ
 געמחטטען; נח! חיהרע חוילעלייזענטען זינדען לערנחטען יוח חייבערלונג. דיה חת
 חקונער טחלסטען גויגענו, חין רועה געוויגט, חין חיהרען סחלונסטען וויח דתו קל חויל
 דער העלע חונגעטריבען ונחחענד, בעטריבען דיינע העלרע (ישראל) דורך קרחקענדען
 לערררט, סעערען יוח וויח חתן סתן טחחטען דיה ונקלע סעערט. —

לִלְקוֹט: בְּשֵׁל כַּחַהּ מִכְּבֹד סָבַל. כְּנוֹרָה לִכְבוֹ וְעוֹנְבָה
 לְאַבֵּל. לְנִגְדָה בְּלִמְתָהּ מִצָּרִיָה לְהִתְנַבֵּל. לְאִמֹר
 נִאֲשָׁתָם לְעֵאת מִכְּבֹל: מָאוֹס גְּמֵאֲסָתָם בְּגוֹיִם
 לְנִגְדָה. מְנוֹסְכָם אֲבָד וּבִיקוֹד מְקִיָּח. נוֹתְרָתָם בְּגַם
 וּבְצָבִי מְדָח. נְהִיָה יִקְרָכָם בְּאֵפֶל מְנִדָה: סִלְעֵנוּ
 וּמִצוֹדְתָנוּ וּבְשִׁמְךָ נְרוֹץ. סָבּוּל עֲלֶיךָ בְּלִיּוֹן חֲרוֹץ.
 עֲנֻשִׁים וּמְכִים בְּפֶרֶץ פְּרוֹץ. עֲבוֹד מֵהַמִּירָה בְּחִמְר
 קְרוֹץ: פְּנֵה לְהַחִישׁ אֵילוּתִי לְעוֹרְתִי. פֶּן יֵאמֵר הָאוֹיֵב
 יִכְלָתִי. צוּר הַקִּימְנִי בִּינְפִלְתִּי. צְדָקָה עֲשֵׂה כִּי בְּמַעַט
 בְּלִיתִי: קוֹמָה וְהַגִּישָׂא בְּעִבְרוֹת צוֹרְרִים. קָרַב יוֹם
 יִקְרָאוּ נִצְרִים. רְעִי גוֹיִם לְהִיּוֹת מִצָּרִים. רְאוּתָם
 יְדִיכָת פִּרְתָּ בּוֹצְרִים: שוֹר בְּעַמְּךָ לְהוֹסִיף אֲמָצוּ.
 שְׂקוֹד לְטַהֲרוֹ וּלְנַקְתוֹ מִשְׁמָצוּ. וְתִשְׁמֹד עֲדָרְךָ

להתגבל, לה"כ (משלי ל לב) אם נבלת בהתנאל וכו', ר"ל לריה הלוטעים ומלשינים עליה לאמר:
 נאשחם, לשון יאוש, אין לכם תקוה לנאת מכבל, מאוס כמאסתם וכו' עד כאפל מנד ס,
 כענדח באופל כזה דברי הלוטעי'. סלעט וכו', ר"ל אנתנו לא נאנד התקוה על הקב"ה
 שהא סלעטנו וכו', ובשמך נרוץ, נרוץ אליך לבקש מחסה, לה"כ ענדול עת שס ה' בו יתן
 כדק ובגב (שס יס י). עבור מהמירך, יען לא רכיתי להמיר כגודך בפסל הקדון
 עומד. קרב יום יקראו נוצרים וכו', כ"כ בכ"י, ויסודו על הכתוב (ירמ' לא ו') כי יש
 יום קראו כוצרים וכו' ועש"ה (יחזקאל ו' כ"ד) ובכאתי רעי גויס וכו'. ראוחם, אם

חיהרע קרמלס חוטערלינג דער טווערען וקסט; חיהרע הררע ערטקנט קלוגען, חיהרע
 הרגען טרויערלידער. פֿקר חיהרען חויגען סטעהט חיהרע סהרע, סוהקענדע פֿיינו
 דע סערעלטן; „הקלפעט נח בעפרייחונג פֿון דער פעסטן; פֿערפֿטליך זייד חיהר
 חאטער פֿלקער געסטקסטן, חירע לזאלזט חינט פֿערסווחונערן, וויח פֿלֿת בֿרשע
 פֿערלענערט; וויח חיון חיינעווער סטק, וויח חיון פֿערסייכטער הירס סטעהט חיהר
 דק; חוי: חירער הערליכקייט חויט חיינע פֿינסטער חייקדע געווקרען — ם חונער
 פֿעלן, חוטער פעסטע! לו דיינט נחמען חזט חונטרע לזאלזט; דיינעוועגטן ערטקגען
 זיר דק פֿערדערבערדקענדע חיבען; וויר ווערדען געפֿייניגט, דרך חונר דורך גע
 גייסטעט, ווייל וויר דך ניכט חונ חיון חוי טחון געפֿקראטע ביז פֿערטויסען ווקלונען.
 ווענדע דך, חיינע סוטלחלט! חיינענד לו חיינער הילפע; — דאָס דער פֿיינד ניכט
 זאָגע: „חך בין חונחיבערוינדליך;“ ריכטע מיך חויל, ווען חך פֿלונע; פֿערפֿתערע
 מילדסהקסיג זיט מיר, וקסט חונטערליגע חך גחלן. — חויל! ערהעבע דך חויר
 גרימאזגע פֿיינדע, פֿיהרע דען טאָג הערבייח, ווס כערגווחלטן ויך פֿערקירען ווערדען,
 דאָס דער פֿלקערמיווחוורל פֿענדערקנגט ויח, ווין זיח ויח חיינע קענטער חיהן סרעטען
 זעהען. — סויע חויל דיין פֿלק, סענכ חיהק פֿיעל קרמלס, רייניגע עו סטעטן פֿון זיינע
 פֿלסקען; חישע דוינע העערדע חויל זיכער ווירע, וויח דוח חיינסט ספֿרכלסט;
 דער

בְּרָעָה לְרַבְצוֹ • תִּשְׁמִיעַ מִזְרָה יִשְׂרָאֵל לְקַבְּצוֹ: שִׁנּוּ
 בְּרַק חֲרַב בְּזַעְמָהּ • שִׁבַר חֲצִיָּה מְגוּי מְזַעֲמָהּ • מֵרֵאשׁ
 פְּרָעוֹת אוֹיֵב בְּהִנְקָמָהּ • מִמָּה שֶׁעָשׂוּ בְּחִלְלֵי עַמָּהּ:
 עֲבוֹר גְּקַמְתָּהּ בְּגוֹיִם הֲרַנְנוּ • עֲלִיּוֹת וְתַחֲתִיּוֹת הֲרִיעוּ
 וְרָנוּ • וְהָר וְגִבְעוּ וְאֵלֵנוֹת יִרְנְנוּ • וְגַם יוֹשְׁבֵי סֶלְעֵי רָנוּ:
 נִקּוּם הַדָּם וְנִקּוּם הַחֶמֶס • נִמְסַר לְעָרִים לְהַגִּידֵם
 נִבְכְּמָם • בְּבוֹם עֲמוּק וְרָחֵב לְהַעֲמֵם • בְּשָׁחוּק וְלַעֲג
 כְּחֵם יָמָם: רֵאשׁוּנָה תְּשַׁלֵּם מִשְׁנֵה עֲוֹנוֹתֵיהֶם • רֵאֵה
 שְׁחַלְלוּ אֶרְצָהּ בְּשָׁחִיתוֹתֵיהֶם • יִבֹּשׁוּ זָרִים בְּשִׁקָּר
 עֲוֹתוֹתֵיהֶם • יִפְקְדוּ מֵרֹב יָמִים בְּחַטָּאתֵיהֶם: צַדִּיקוֹ
 כְּכֶסֶף בְּמוֹעֶקֶה לְגִזְלָלָה • צַמְתָּנוּ וְנוֹאֲשָׁנוּ לְכִלּוֹת
 בְּגִזְלָה • חֲלָלָה לְנַפְשׁ יָדַעַם סָגְלָה • חֶפֶץ פְּרוּטָה מְכִים
 אֲזָלָה: קִנְיָה לְשִׁמְךָ וְלִקְדָשְׁךָ חֵם • קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ

יראו ענמם כדרכים כדרך פורה (לשון גת) מנזורים, לה"כ (ישי' סג ג). חשמייע
 פורה וכו', כאשר השמעת לנו ע"י הכניח (ירמי' לא י) מזרה ישראל יקבלנו. עבור נקמתך
 וכו', כשכיל נקמתך, עדה"כ (דברי' לב טג) הכינו גוים עמו כי דם עבדיו יקים. עליות
 ותחתיות וכו', גם העליונים ותחתונים, ההרים והגבעות וכו' הכל ירננו נקמנו הדם והחמס.
 להגידם נכסם, המוסרים הניחו לגרים כל אונר כמוס בישראל בכום עמוק ורחב,
 לה"כ (יחזקאל כג לב) הוא כוס של פורעניות. להעמם, כלתד למלאת אותם. בסועקה
 לגוללה, לה"כ (תילי' סו יא) שמת מועקה במתינו (באוק בל"א), ואמר לגוללה, גללו
 עלינו מאד כבדס. צומחנו, כבד פרשתי (כס"ליה א ת). ונאשנו, יאשט את ענמנו,
 וסחנו לכלות בגולה. לנפץ יד, עפה"כ (דניאל יג ו) וכלות נפץ יד עם קדש, פי' רש"י

,,דער ישראל לערטררייעטע, ווירד עז וויערער ונחמאען." — ספרשע דיין בליטלענדע:
 סווערט, טרענקע דייכען פֿעילן (פֿען בלוטע) דיינער וקסערער, פֿען דען ענטבולן
 סטען סייטעו דער פֿיירער, רפֿענר וחו יח חן דיינען פֿעקע געטהען. — קב
 דיינער רפֿע ווערען פֿעקער יובען, דיח הטהען חזר טיעפֿען פֿערהעקקען. בערגע,
 היגען חזר ווקודער זיגען, חזר חויד דיח כעוטהנער דער פֿעלעקאיעטע זיילען.
 רפֿע דחו כוט, רפֿע דען רויב דער ספֿטלע, וועלכע פֿערקטטהערים חן פֿיירער
 הטהנער גערייטהען; (חם חויד יח דען זיידענקען זעערען, דיח חין ווקלוסט חיחרע
 קרפֿט פֿערסוועלגען. בעסטרפֿע לזווייפֿעך חיחרע זינדען, דחם יח, דיח
 דיין זחזר דורך חיחרע לערטטרונגען ענטווייהסען, זיך נוכסעהר חיחרע פֿעלסען
 ונחמאען ספֿטען, ווען כֿך זחנגער זייט ענדזיך חיחרע וקסטער געהנרעט ווערדען. —
 זיח זיובער ווערדען וויר געלוייטערט דורך דען דרוק דער פֿעסען; וויר וועלען חן,
 חזר פֿערלזווייפֿען חן כעפֿרייחונג חזי דער געפֿעקענטפֿעט; ענטטהערט, לערסונגען
 חייט דחו ערקטהרע פֿעק, חזר חין טיעפֿע חרוטה געפֿעלזען. חייפֿער פֿיר דיינע
 פֿעלען, בערייקליכע דייטע חילויקייט; פֿיארע חזו נקדער לו דיר, כירג חזו חן
 דיינען

וּבְצִלָּה נַחֵם • חַיָּה אֵין מַסְגִּיעַ עֲלֵינוּ לְהַחֵם • חֲלוּתָהּ
בְּמִשְׁהָ אֶהְרֵן וּפְיָנָחָם: זְכוּר חֶסֶד בְּרִית קְדוּמִים •
וְעַקְתָּנוּ קְשׁוּב מִשְׁמֵי מְרוֹמִים • קָיָם לְעַמּוּךָ בְּרִית
שְׁלוֹמִים • אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל בְּסֵאתְרַחֲמִים: אֵל מֶלֶךְ יִשְׁכּוּבוּ.

הַקָּדוֹם עֲנֵנו אֱלֹהֵי צַדִּיק • בְּצֵד הַדִּיבֻת לָנוּ • הֲנֵנו וְשִׁמְעַתְּהֵלָתָנוּ: אָדָּנָי
שְׁמַעָה בְּקוֹלֵנוּ • תְּהִינָה אֲזוּנֶיהָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּהַנְּנֵנוּ: שְׁמַע קוֹל תְּהַנְּנֵנוּ
בְּשׁוֹעֲנוּ אֵלֶיךָ • בְּנִשְׁאָנוּ יָדֵינוּ אֶל דְּבִיר קְדוּשָׁה: שְׁמַע יי וְהֲנֵנוּ יי הִיָּה עוֹר
לָנוּ: שְׁמַע יי קוֹלֵנוּ נִקְרָא • וְהֲנֵנוּ וְעֲנֵנוּ: וְשִׁמְעָה אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּמַלֵּת עֲבָדֶיךָ
וְאֵל תְּהַנְּנֵנוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ עַל סִקְרֵי־שָׁמַיִם לְמַעַן אֲרַנִּי: לִי הַיְשׁוּעָה וכו'.

כב אהינו ואהי אבותינו • מיוסד ע"ס א"ב כפול.

אָזוֹן תַּחֲנוּן וְהִסְבַּת עֵתִיכָה • אֵף הַפֶּר וְשִׁבְךָ עֲבָרָה •
בָּאֵי לְחֲלוּתָהּ בְּנַפְשׁ מְרָה • בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִמְצְאוּ
עֲזִיכָה: גְּעִית נַאֲנַחִים עֲנוּתָם חַיָּה • גְּחִינַת קוֹמָתָם לֹא
תִבְזֶה • דְּרוֹשׁ עַל בְּנֵי מִצְרַיִם בְּחַיָּה • דְּרוֹךְ פִּוְרָה וְנִצְחַת
יָהּ: הֲלֹא אַתָּה הָיִיתָ וְהִנֵּךָ • הִיָּה תְהִיָּה בְּהִרְדֵּךְ גְּאוּנֶךָ •
וְנִמְתָּ יִבּוֹן זֶרַע אֲמוּנֶיךָ • וְהִנֵּם בְּלִים מְתַגַּרְת חֲרוֹנֶךָ:

כאחלה כח ישראל • פרושה מכיס, ע"ד בעורא (כנהדין דף ג) אין בן דוד כל עוד
שכלה פרושה מן הכיס.

אזן תחנון וכו' האזן תחנה והסכת (הקצב) תפלה. לדחלוך, לחלות פניך (ובתקולא
שעלם לא נמצא עלת סלה לתפלה כ"א בזירוף פנים, ר"ל להחליט את האף חעס).
בדעת, פסיפת קוואם פורה, גת, ונצח יאה, על"כ (ישע' סג) וזו נחמה, וירק
דמש. הלא אהה וכו'. בן אפה בלי ימי ותערה, אמה אורח זרע אשוכך יכון, יחוד
סס כלים מתגרה (עריב ומשפט) חרוך? בעוזים, בעומס כועש וכו', זה תאונה על
שלה סקודמת, ובמליקה ע"פ הספח באחיים ר"ל השאל בתאמת עכ"ל, לכן נתקו מלאים,

דייבען סחטטען; ויהי, כיעמחרי, בעטעט פיר חונג ויהי חיינסט עשה, אהין חונד
פנחס געטהתן. געדענקע גקריגסט דענו בודענו ויט דען פֿערפֿההרען, ווערק חויל
חונטער פֿלעהען פֿון דיינען היימעוזהההען הערעך; העלנטע דייבען פֿעקע יענעו
פֿרייטשפֿלעט; בינדינס, הן גחטט, וועלטעכעהעררסער, דער דוח חויל דען טהרעכע
דער בקרהערליגקייט ויפלעסט!

אזן תחנון • פֿערניט חונטער געכעט, ווערק חויל חונטער פֿלעהען, סטילע דען לָתָן,
וְהָם פֿעהרען דען גריט; אָקען ריח בעטריכטען הערלענו דיד חֲרוֹפֿען, חין דייבען
גרעטען נחמען הילפע פֿיכען. בליקע חויל דחזעלעכד חונד וייאמערן דער ויפלעכערען,
פֿעהרלעכטע ניכט דחז קרייאמען, חייהרעו הייפטען, חונטערזעכע חיהרע פֿען חיהרשע פֿיכערע
פֿריליסטענע פֿאָך, טרייטט חיהן וייה חיינע קענטער, פֿערספֿריטלס ויין בֹּטֵם. וייע
דער דוח ווֹחֶרסט, ביסט דוח נחך, חונד ווירסט בלייבען חין דיינער הערליכקייט. כון
פֿערפֿלעסט דוח חיינסט, דוח נחלקחאמען דיינער געטרייען; וְחֲלָען פֿעסט סטעהן בלייבען,
אזו דחך חונדען ויח דחך דוח פֿערענגע דייבען; לָתָרנעו חויפֿגעריבען. — דיד חיהרע

זָעֵמוּ בְּעֵזוֹתַי וּמִמְאֹתַי נוֹסְחוּ • זֹרוּ בְּאַמְסִים וְלֹא
 גָּחוּ • חֲבֵלָה רַחֵם וְלֶעָפָר שָׁחוּ • תְּרַשׁוּ חוֹרְשֵׁים
 וּמַעֲגִיתֵי הַמַּתִּיחוּ: טָבְעוּ בְּכוֹץ וְאִין פּוֹצֵה • טוֹרְפֵיהֶם
 שָׁלוּ מִקְצֵה לְקֵצֵה • יוֹם יוֹם לוֹחֲמֵם מִנְצֵה • יד פּוֹרְשֵׁים
 מִלְחָץ לִיצֵא: כָּלוּ חַיֵּיהֶם בְּיָגוֹן וְאַנְחָה • כּוֹשֵׁל רַבָּה
 וְעַרְבָה שִׁמְחָה • לְיִשְׁע חוֹבִים וְהִנֵּה צְוָחָה • לִבְטוֹם
 קָמִים וְכָרוּ שׁוֹחָה: מַעֲרִימִים סוּד מְמָךְ לַהֲדִיחֵם •
 מִכְּבִידִים עוֹל לְהַבְשִׁיל כַּחֵם • נֶאֱקִים אֵלֶיךָ בְּהִתְעַטֵּף
 רַחֵם • גִּחַת מִצּוֹא מִכּוֹבֵד טָרְחָם: שִׁיחַ צָקִים בְּמַעֲמַד
 צָפוּף • סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקֹדֶקֶד בְּפוּף • עוֹשֵׁי קִיָּהֶם
 יִקְנִיאוּם וּנְתַנּוּם לְשִׁסּוּף • עוֹעִים יוֹמְסֵי וַיְהִיו לְסַפּוּף:
 פְּרָדָה רַבִּיקָה מִחֶרֶץ וּכְלוּי • פְּלִטִים מִצּוֹרָר וְחָגִם לְעֵלוּי •

צַת חֲדַתִּים, חָרוּ בִּאֲמִסִּים, וְכִלְכוּ בְּאֲפִסֵי אָרֶץ. הַמַּתִּיחוּ, הַמְשִׁיכוּ, מִלֵּאן הַאֲרִיכוּ
 לְמַעֲנִיתֶם. וְאִין פּוֹצֵה, וְאִין עוֹר, כְּמוֹ הַפּוֹלֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ (תִּלְיִם קוֹדֵד י').
 שָׁלוּ, לֵאמֹר צְלוּהוּ. מִנְצֵה, מִיַּדֵּים עִמָּהֶם, כְּמוֹ עַבְדֵי' כְּנִים. יד פּוֹרְשֵׁים, יִשְׁרָאֵל
 הַנִּטְעָה בְּצֶן פְּרַשׁ יד לְמַלְלִים לְהוֹלִיֵּאֵם מִלֵּחָץ. לִבְטוֹם, הַכְּשִׁילִים. כְּמַעֲמַד צָפוּף,
 כִּי וּמְצוּק, מִלֵּאן עִמָּהֶם, עוֹמְדִים כְּפּוֹסִים. לְשִׁסּוּף, לְכַרְתֵּם עַ"י טַרְדָּה, כְּמוֹ וַיִּסְקֵף
 שׂוֹמֵל. עוֹעִים יוֹמְסֵי, לֵבֵי (יִשְׁעֵי' יֵשׁ יד) מִסָּךְ נִקְרָא רֹחַ עוֹעִים, וּפִירָשׁ רַשִׁי
 עִירֵב הַקִּבֵּה עֲשָׂה בְּתוֹכָהּ שְׂעוֹת אֶת רֹחַסָּה. לְסַפּוּף, לְסוּף וּכְלוּי, וְעַתְמֵי
 פִּירָשׁ לֵאמֹר סָף, לְאֲסִקּוּפָה הַכְּדַרְמֵת. שִׁחֶרֶץ וּכְלוּי, מַכְלִיחַ חֲדָן. לְעֵלוּי, לְעֵלִיָּה.

זִכְרֵנוּ וְחוֹמְרֵנוּ יוֹם פֶּעֶרְחָמָאט, דַּעֲבָן (קֶרֶטֶט) חִיהַרְרַע וְזוֹסֵט עֲנַטְרִיסֵנוּ, כִּתְךָ מְלֹנֵן
 וְעִלְטֵנוּכְדַעֲנוּ לְעַרְסִירֵעֵט, חוֹנֵד לִיכְרַעַן קִינֵעַ רוּחַ. חִיהַר אֹוֹטָה חִיטֵּט גַּעְזוֹקֵנוּ, גַּעְבִּיגֵט
 זִיכְרֵנוּ יוֹם כּוּן חִין רַעַן סְטוּיב; לִיכְרַעַן פֶּלְזוֹיגֵנוּ חוּיֵל חִיהַנְעֵנוּ חוֹנֵד לִיהַנְעֵנוּ וְחִיגַעַן פֶּרְלֵנֵנוּ;
 יוֹם זִיכְרֵנוּ חִיטֵּט סֹחְמָאט עֶרְזוֹקֵנוּ, כִּיחֲמֵחֵד לִיהַנְעֵנוּ יוֹם הַעֲרִיזוּ; וְחִיגַעֲרֵנֵנוּ חִיהַר עֶרְזוּ
 דַּעֲרֹבֵר חִיכְרַמְלֵנוּ זְקִיפֵנוּ וְעֵבֵנוּ. טְקֹלֵנוּ וְעֵרְדַעֲנוּ יוֹם פֶּתֵן חִיהַרְרַע גַּעְגַּעֲנוּ גַּעְעֵקֵט;
 יוֹם סַטְרַעֲקֵנוּ (פֶּעֶרְגֵּבֵעֵנוּ) חִיהַר עֲתֵרֵנוּ חִיטֵּט, דַּחֵס אִתְּנוּ יוֹם חִיטֵּט דַּעֲבָן דַּחֲמֵנוּ לִיהַר
 חִיהַר וְעֵבֵנוּ סוֹוִיכְרַעַן חִין סַטְרַעֲרֵנוּ חוֹנֵד זִיפֶּלֵנוּ חִין, גַּרְחֵס חִיטֵּט דַּחֵס חוֹנְלִיק, גַּעְטְרִיכֵט
 יפֶּרַע לִיכְרַעַן, יוֹם חֶפֶלֶטֵנוּ חוּיֵל חִיטֵּט, חוֹנֵד וְעַתְמֵנוּ עֶרְלֵנוּט; לִיכְרַעַן עֲרִיכְנוּ
 יוֹם, חוֹנֵד גַּרְחֵבֵנוּ חִיהַנְעֵנוּ חִינֵעַ גַּרְבֹּעַ; סַטְרַעֲרֵנוּ חִיטֵּט חֶפֶלֶטֵנוּ, יוֹם פֶּתֵן דִּיר תְּכַטְרִיכֵנוּ
 כִּי לֹא חֶפֶלֶטֵנוּ; וְעֵבֵנוּ חִיהַנְעֵנוּ חִיטֵּט סוֹוִיכְרַעַן יוֹם לֹא עֲנַטְרַקְרַפֶּטֵנוּ. חוֹנֵד
 יוֹם סַטְרַעֲרֵנוּ לֹא דִיר, וְעֵנוּ חִיהַר גַּיִסֵּס עֶרְלֵנוּט, כִּיטְטֵנוּ חוֹטֵן לִיכְרַעֲרוֹב חִיהַרְרַע וְחִיטְטֵנוּ,
 עַרְגִּיסֵנוּ יוֹם חִין קֶתְמֵנוּ חִין גַּעְרֵרְקֵטֵנוּ אַעְגַּעַן, כִּיטְטֵנוּ חוֹטֵן עֶרְלִיחֵנוּ חִיטֵּט גַּעַן
 עֲנַטְרַקְטֵנוּ חִיטְטֵנוּ; דַּעֲנוּ חִיהַר עֲחֵטֵרְדִּיקֵנוּ חֶפֶלֶטֵנוּ יוֹם גַּעְקֵרְחֵנוּ חוֹנֵד גַּעְטֵנוּ
 דַּעֲנוּ, חֶפֶלֶטֵנוּ יוֹם עֶרְדִּיקֵנוּ וּיִנְנֵנוּ גַּעְמֶלֶט, חֶפֶלֶטֵנוּ חִיהַנְעֵנוּ דַּעֲנוּ עֶרְטֵנוּ רַעֲטֵנוּ
 גַּעְגַּעֲנוּ. — כַּעֲטִירֵנוּ דִּיכֵט חֶתְחֵקֵנוּ פֶּתֵן דַּעֲנוּ גַּחְזִלֵנוּ עֶרְכִּיכְנוּ, רַעֲטֵנוּ יוֹם
 פֶּתֵן חִיהַרְרַע לִיכְרַעַן, חוֹנֵד עַרְחֵבֵנוּ חִיהַר חֶטְעֵנוּ; כַּעֲטִירֵנוּ חִיטֵּט דַּעֲנוּ דִיר
 פֶּתֵנוּ עֲנַטְרַקְטֵנוּ

צִוָּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחַרְיָךְ בְּחֻלּוֹי • צוּר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנו
 בְּגִלּוֹי: קְנוֹא וְנוֹקֵם קְנוֹא לְשָׂמְךָ • קִצֵּץ סְמִלּוּגִים
 מִצְוֹאֵר עִמָּךְ • רְאֵה עֲמָלֵינוּ וְשׁוּב מִזַּעֲמָךְ • רִיבָה
 רִיבְנוּ לְמַעַן שְׂמָךְ: שְׂכִינְתְּךָ הֵשֵׁב לְחֵיק אֲרְמוֹנֵי •
 שְׂאֲנָן הוֹשֵׁב לְנֹי וְכֹהֲנֵי • תִּפְּחָה אֲזַנְךָ לְקוֹל תַּחֲנוּנָי •
 תִּרְצֵנִי בְּקִרְאֵי יי יי: אל מלך יושב וכו'.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יהיה לקו לנפש תודשנו: טוב
 יי למעוז גיוס צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם נסדו ועד הד ווד
 אסדתו: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים:
 טוב וישר יי על בן יודה חטאים בהרה: טוב ויהיל ודמם לתשועת יי:
 הושיענו אלהים ביי באו מים עד נפש: הושע יי את עמך את שארית ישראל:
 הושיעיה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה יי
 ביי נסד חסיד ביי פשו אמונים ספגי אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
 שְׂמָךְ תִּצְלֵנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמָךְ: ליי הישועה וכו'.

כד פזמון. שאנ"ל אמתי חתום בראשי החדות.

יי אל רחום וחנון • ארך אפים ורב חסד ואמת:
 נצר חסד לאלפים • נשא עון ופשע וחטאה ונקמה •
 וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: אברה אלהים
 ואהמיה • בראותי כל עיר על תלה בנויה • ועיר

בגלוי, בתפלה. סמלונים, רכעות אל על. מעם חרמך, מעם אשר חרמת, כמו ועל
 עם קדמי (ישע' לד ה). בקראי יי יי, הן שלם עשרה מדות.
 יי אל רחום, פרשתי למעלה בראש הכלים. וארמיהו, נהמית לבי אזכר חסד

פועהנכסוך וזכען; החרט דער וועלטען! סענקע חונד קפאכע היזשע; חייטערפֿהןזער!
 חייטער פֿיר דייכען כחשען; לערהויע דיה יחפריעמען פֿתק תמוזע דייכע פֿתקען,
 ידע חונדע ויידען, חנד וחס מב פֿתן דייכען נהרן; החרע חונדען החרער חונד
 דייכען חשענו ויזשען; פֿערלזגע דייכען וקחכזשן ויידער חין דען סחף; הייכער טעממען!
 זעלע חין ויכערהייט הייכע לזשען חונד פֿרישטער חין; ניגע דין קהר לו דער סמיאמע
 הייכע פֿלעהענע, ייח מיר ויזשפֿהריג, ווען חיד רשע! הערר ע וויגע ווענען!
 יי אל רדום • דער חערר חוים חין חונדערקארערויזשע, עוויגע ווענען, מוז
 כֿרמעהענליג, מוזגנריג, ומגויסהיג, פֿתזר הוד חונד טרייע, דער זיכע הוד דען טויענד
 סטען געטעלש חויכענהאט; דער מיטעטהעס, חכפֿלזן חונד זיכע פֿערגיכט, חונד פֿתן
 ספֿרשע בעפֿרייעט — פֿערגיכ חונדע זיכען חונד פֿערגעהונגען, חונד ניט חונד לו דייכע
 חייגענסהוק מן. היין חייכערע עמפֿטרט זיך. ה געסט! ווען חיד דרמן רעכע, וען
 חיד זעהע יעדע ספֿטרט חיל לעסטען גרנד געבויעט, חונד דיה געטענעסטרט חין דיה
 טיעטסטע

לָמָּה קָדַם וְהִנְיָדָה אֶלְיָהֶם אֲרֵפֶה אֶת יְרֵעָהְךָ כְּכֹלְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הִיאַת
אֶשֶׁר אָמַרְתִּי אֲנִי לְיָרְעָכֶם וְנִחַלוּ לְעוֹלָם: וְכָד לֵעָבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לַיִצְחָק
וְלַיעֲקֹב. אֵל תַּפְסֹךְ אֵל קִשֵׁי הַעַם הַזֶּה וְאֵל רָשָׁעוֹ וְאֵל חֲסָאָתוֹ: אֵל נָא תָשֶׁת
עָלֶינוּ חֲסָאָתְךָ אֶשֶׁר נִאֲלַמְנוּ וְאֶשֶׁר תִּמְאָנוּ: חֲסָאָנוּ צוּרְנוּ. מַלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ונגזר דער הייטיגע טאג סליחות פאר עדן לאך הכזה חיוט,
ווירד פתסטטסט א נא דמז חוטטטהענדע אדון משפט געזאגט.

כה
אֵל נְאֻם נָא רִפָּא נָא תַּחֲלוּאֵי פוּרְיָהּ. בּוֹשָׁה וַחֲפָרָה
וְאִמְלִיל פּוּרְיָהּ. גְּאָלְנָה מִשׁוֹחַת וּמִמִּכְבָּה טְרִיָהּ. עֵנְנוּ
בְּשָׁעֲנִית לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָה: הַגְּלִי עִם
פְּדוּיֵי בְּזֹרְעַ חֲשׂוֹף. הַצֵּל מֵאַנְפָּה וְאֵל יְהִי לְשִׁסּוֹף.
וַתַּעֲנֵה קְרִיָאָתָנוּ וּלְמַעַשְׂוֹה יְדִיךָ תִּכְסֹף. עֵנְנוּ
בְּשָׁעֲנִית לְאַבוֹתֵינוּ עַל יָם סוּף: זְכוּת צוּר הַצַּב הַיּוֹם
לָנוּ הַגָּל. חֲשַׁכְנוּ מֵאַנְפָּה וְנִחַנוּ בִּישָׁר מֵעַגֵל. טָהַר
טָמְאָתָנוּ וְלְמָאוֹר הַזֶּה עֵינֵינוּ תַּגַּל. עֵנְנוּ בְּשָׁעֲנִית
לְיְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל: יְהִי רֵאָה דִישָׁן עֶקֶד וְהַצִּמַח תְּרוּפָה.
כִּלְהַ שׁוֹר וְשֶׁבֶר סַעַר וְסוּפָה. לְמִדְנוּ וַחֲכָמְנוּ אִמְרַתְךָ
הַצִּרּוּפָה. עֵנְנוּ בְּשָׁעֲנִית לְשִׁמּוּאֵל בְּמִצְפָּה: מְתָמָם

אל נא רפא נא תחלואאי (גפן) פוריה, ישראל שנשלו לפני פוריה. בורע חשוף,
גלויה ע"ש גילוה הכיכבה עדה"כ טספ ה' את זרוע קדש. מאנף, מחץ וזרין. לשסוף,
פרשתי בסיעת כ"ג. חכסוף, תקעה טמעסה ידך, פסוק סוף בליות, (יד שו). צור הוצב,
זה אברהם, כמו שכתוב (ישע' נא א) כנישו אל נור חכנסם. היום לנו הגל, תגולל.
ענינו הגל, תגלס. מוחסם, זכ ישבן איש תס. א חקסל, אל תיכש, כמו לכוון קמל

אל נא רפא. ח גטטט! הייזע דמך דיה קרמנקהייטען דעו לזת פרוכטסטתקקע
פערגליכטען פֿלקוי, דמו פֿער סחחט עררעטטהעט, זיינע פֿרוכט דעהין וועלקען לז ועהן.
בעפֿרייע עז פֿען דען טרעטענדען סאערהלהפֿטען וווחנדען; ערהערע חונז, וויח דוח
חאנערן מטחאפֿלטער אברהם חויל דעט בערעע מוריה ערהערט החסם. רעטטע
דיח בהאנער דעו חיש פֿעלנער געווילט ערלויטען פֿלקוי פֿער יעדער ווחוסע, גיב ע
כילט דעט סווערעע פֿרייו; ערוודערע חונערט רופֿען, חויו זיבע פֿער דייענער התנדע
ווערק; ערהערע חונז, וויח דוח חונדע פֿעטער בייה דער בינועניזעע ערהערט החסם. —
חָס חונז הייטע דיח פערהדיענסטע דעו חורטטחאוסע (אברהם'ס) גענייטען, הָלוטע חונז
חֶב פֿען פֿרגערליכטן הענדלונגען, זייטע חונז חויל גערודער כּההן, רייגיגע חונדע חונז
זויבערקייט, פֿעלנע חונדע חויגען דורך דמו זילט דייענער זעהרע; ערהערע חונז,
וויח דוח יכזע חויל גגל ערהערט החסם. — סויע, ח גטטט! חויל דען פֿסהוילטען דעו
געבונדענען (ילקא'ס), חונז חונז היין חוילפֿטרעטען; פערהייטע יעדען חונדלחון,
יעדען טכעטערען סטורק; בעלעהרע חונז, חָס חונז בעגרייטען דייענע געדיגענע זעהרע;
פֿרערע חונז, וויח דוח שטול חויל פֿלכט ערהערט החסם. — חָס דיח אחוילטע

מרחם שרשיונא אל תקמל • נקנו מפתם ושמין ולא
 נאמל • סעדנו ונשעה וארחות חסדיך נגמל • עגנו
 בשעניך לאליהו בהר הפרמל: עודדנו בצדק מושי
 ממים וכפר זרזן ומשונה • פדנו ממהומת מות ואחור
 כל נסונה • צוה ישועתנו ובעונותינו לא נתמוננה •
 עגנו בשעניך ליונה במעי הדגה: קדשת איש חסדיך
 זכור ליפת געלים • רחמיה תעזרר בי לקינו בכפלים •
 שובנו לראתך ולא נחשף שולים • עגנו בשעניך
 לדוד ושלמה בנו בירושלים: וסר לנו בריח וכו'.

אדון משפט בקרבך • אתנו אל תבא פריקך • אבות זכור
 הודיעו טובך • אשר נשבעת להם בך: בך ועל רחמיה אחילה •
 בפשע רב מבקש מחילה • גרב סלוח לפי הגדלה • חטא העם
 הזה חטאה גדולה: גדולה מקדם ונאנה • גבול קדש אנה • גולה
 בקרנל נאנה • כל היום הנה: הנה מענה תחנה • דלותיה לא
 תבוה • דחה מחה והנה • לען העם הנה: הנה וכוה העדתנו •
 השכים ושלוח לצחתנו • הקשינו ערך באובותינו • אנחנו
 ואבותינו: ואבותינו מעלו לתבנות • וילעבו ביושבי סרזות •
 ואנחנו בשומרי מזוזות • מה נאמר אלהינו אחרי זאת: זאת

(ישי' לג ט). נאמל, עלשן אמלל אני. עודדנו וכו' הקישנו בזכות משה. ליפת פעמים,
 תאר לישראל. נחשף שולים, עפה"כ (ירמ' יג טו) חשפתי שולך על פניך, והוא לשון
 ציון, כאשה הסבבה כשעגלין שלי בגדיה.

יעכנו ומקטלנו (יעקב'ס) ניכט חבסטרעכטן, רייניגע חונו פון ויטרענפאעקקען, דחם
 וויר ניכט חומוקטאווען; חוכטערסטיטלע חונו, גח חוים חונו געהאקלטן; פערפאחרע
 מיט חונו נחך דיינער בגדריגען ווייזע; ערהארע חונו, וויח דוח אליהו חויל דעס
 בערגע כרמל ערהארט החסם. — ריכטע חונו חויל, דער סגענד דעו חונו דעס
 וויחסער געלנגענען (עשה'ס) ווילאון, פערגייעב פארקומטליכע חונד חונוויסענשליכע
 זינרען; בעפרייע חונו פון דער סטרענונגסט, דחם וויר ניכט לוריקגעווארפטן ווערדען;
 בעפיהל חונוער חויל, דחם וויר ניכט דורך חונוערע זינדען דחחן סאעלנען, ערהארע
 חונד, וויח דוח יוכה חייב בויע דעו פייסע ערהארט החסם. — געדענקע דייכט גנו
 זיבטען פאקע דער הייליגקייט ריינע פרוואוען אהנעו (אהרן'ס). דיין ערבארען
 ערוואכע, דען וויר ווערדען פיעלפאך געסאמלען. בריקע חונו: לוריק לור גחטענפער
 עהרונג, דעקקע דוח פון חונערען וויאע קאבענדען ויסען ניכט חויל; ערהארע חונו,
 וויח דוח דוד חונד ויינען וקחן שלמה חין ירחלים ערהארט החסם.

מִשְׁאֲנֵתֵנוּ אֲתָנוּ • זְרִיתָנוּ וְזָרְתָנוּ יִסְרָתָנוּ • זְרוּן הַחֹסֶסֶנּוּ וְחַתְמָנוּ •
 יִדְעֵנוּ כִּי חָטְאָנוּ: חָטְאָנוּ שְׁגִיטָנוּ בְּגִמְהָרִים • חֲכִינוּ יִשְׁעֵי הַהָרִים •
 חָטְאָנוּ כִּהִבְטַחְתָּ הַהָרִים • וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִמֵּי טְהוֹרִים: טְהוֹרִים
 קִלְקַלְנוּ לְהַפֵּר • טוֹב בְּעַד יִבְפֹּר • טוֹעִים תְּרוֹפָה שִׁפֹּר • יַעַן
 וְמִי יִפֹּר: יִפֹּר בְּעַם וְיַחְסֶה • יִבְוֹשׂ עֵוֹן וְיִבְכֶּה • יִגְבֹּה בְּמִשְׁפָּט
 וְיִחַנְּשֵׂא • וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד בְּסֵא: וְסָר לְנוּ בְרִיחַ אֲבוֹת חַיִּי וְוִיחַ מִן עַרְשֶׁטֶן טַמְג.

סליחות ליום ששי

מִן פְּתֻחַת מִן אֲחוּן עוֹלָם חַיִּי בִּי עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמְךָ וְוִיחַ מִן עַרְשֶׁטֶן טַמְג.
 דָּחַן פְּתֻחַת מִן חַיִּי חַיִּי חַיִּי

כֹּחַ אֲהִינּוּ וְאִהִי אֲבָחֵנוּ • שִׂוּסֵךְ עֵינֵי אִלֵּךְ כִּפּוֹל וְהַמִּסְתַּמֵּס כִּפּוֹל נִסְוֹף גִּרְשָׁם כִּרִי הַיּוֹדֵי •
 אֵלֶיךָ נִקְרָא אֵיזִים וְנוֹרָא • אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִרְאוֹת
 בְּצָרָה • בְּקוֹם עֲלִינוּ בְּעֵלֵי מְאָרָה • בְּהוֹסְדִים יַחַד עֲצָה
 נִבְעָרָה: גּוֹזְרִים עֲלִינוּ אֲדוֹן מִלְּקָרְאֵת • גּוֹאֲלֵנוּ שְׁמוֹ
 יִי צְבָאוֹת • הוֹדֵי צַח וְאֲדוֹם דְּגוֹל מִרְבוֹאוֹת • דְּבָרוּ
 לְהַבּוֹת וְגַם אוֹתוֹ לְהִלְאוֹת: הַעֲצֵב נְבוּזָה לְקַבֵּל אֱלוֹהֵי •
 הַשְׁתַּחֲוֹת לְסִמֵּל לְפָנָיו לְפִלּוֹחַ • וְלִבְלִתִּי הַקָּדֵשׁ
 הַמְרַבָּה לְסִלּוֹחַ • וְגַם לֹא לִירָא אֵיזִים אֱלוֹהֵי: זֹאת
 בְּשִׁמְעֵי יַחַד לְבִי • זֹאת אֲשִׁיב תְּשׁוּבָה לְמַרְיָבִי •

אֵלֶיךָ נִקְרָא • בְּעֵלֵי טֹאֲרָה, הַרְשֵׁעִי הַחַרְוִים. גּוֹזְרִים עֲלֵינוּ מִלְּקָרְאֵת גַּם אֲדֵנִי וְבִשְׂרָא
 כִּיטִיו כִּמוֹ גּוֹאֲלֵנוּ, יִי צְבָאוֹת, הוֹדֵי צַח וְאֲדוֹם וְכוּ'. הַעֲצֵב נְבוּזָה, (לְהִכֵּי בִירְמִי' כִּכ כח)
 סִמֵּל הַנְּבוּזָה הַסִּרְוִים שֶׁנִּקְבַּל לְאֱלֹהֵי, לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וְלַעֲבֹדוֹ. (הַעֲצֵב נְבוּזָה יִדְעִיהַ
 עַל טַמְגֵּס הַדָּגָה, וְלֹא כְדֵעַת הַמְדַקְדָּק רַעֲבֵי שֶׁהַחַיִּיקָסָה לְהִלֵּל בְּשִׁלְבָה, כֹּלֵאָז הִיא בְּאֵמֶת

אֵלֶיךָ נִקְרָא • לוֹ דִיר רֹפְעֵנוּ וְוִיר, הַלְוֹגֵעַ פִּירִכְטֵעֵטֶר! לְעַרְבִירָךְ דִּינֵנוּ בּוֹיֵךְ כִּיכֵס,
 דִּיחַ חֲטָטָה לוֹ וְזַחֵנוּ, וְוֵעֵן יַעֲנֵעַ גַּעְחֶטֶטֶטֶטֶט וְיִךְ וְוִידֵעֵר חוּזֵי חוּלִימֵחֶטֶטֶט, יִךְ חִיבֵעֵר
 שְׁחַתְרִיכְטֵעַ עַטְסוֹוִירֵעַ בַּעֲרִשְׁתָּהּ סוֹתְוֵטֶטֶט. וִיחַ לְעַרְבִיעֵטֶטֶט חוּזֵי, דִּיךְ, חֵי הַעֲרָדִי! חֲלוּוֹ
 רַפְעֵנוּ, דִּיחַ נְחֵטֵטֶט: עוֹוִיגֵעֵר לְכֹאוֹת, חוּכּוֹעֵר עֲרוֹקְוֵעֵר, מִיִּין חֲקוֹדֵעֵר
 לִיכְטֵכֵעַ סִרְחֵטֵר הַלְוֵטֵר, פֶּטֶן מִוִּירִיחֵדֵעֵן גַּע הוֹדִיגֵטֵר, חוּוִילוֹסֵפֵרעֵטֶט. וִיין
 וְחֵרֵס וְקוֹטֵטֶט וְוִיר לְעַרְחֶטֶטֶטֶט, חֲטֵר חִיחַו וְעוֹבֵסֵט לְעַרְחוֹקוֹוִימֵטֶטֶט. דִּיחַ לְעַרְחֶטֶטֶטֶט
 פֶּטֶרֶט וְקוֹטֵטֶט מִיר הַלְוֵי חִיכֵעַ גַּטְסֵטחִיִּים חֲנַעֲרֵקֵעֵטֶטֶט, פֶּטֶר דַּעַת סִיכֵסֵטֶט לְוִיחַ חוּסֵטֶט
 בַּעֲטֵעֵד נִיעֵרֵעֵרוֹעֵרעֵטֶטֶט, חֲטֵר נִיכֵט מַעֲחַר חִיִּוִּיגֵי חֲקוֹטֵטֶטֶט דַּעַן נְחֵכּוִיכְטֵטֶט וְפֶטֶטֶטֶט, נִיכֵט
 מַעֲחַר לְעַרְעֵרֵעֵרֵטֶט דַּעַן עַחֲרֵפּוֹרֵכְטֶטֶטֶטֶט גַּטְסֵטֶט. — מִיִּין חֲפֵרֵט עֲרֵכֵעֵטֶט, וְוֵעֵן חֵיךְ דִּי
 חֲקֵרֵט; חֲכֵעֵר חֵיךְ עַרְוִידֵעֵרֵטֶט מִיִּיכֵטֶט וְוִידֵעֵרֵטֶטֶטֶט חֲקוֹטֵטֶט: „עַיִי וִיחַ לְעַרֵט פֶּטֶן מִיִּיר, לוֹ
 לְעַרְשֶׁטֶטֶט

חֲלִילָה לִי לְשִׁסְחִי וּלְעֹזְבִי. חֲשִׁיבַת אֱלֹהֵי אָבִי: טָמְאָה
 וּמַת חֶדֶשׁ הַבָּא מְקָרוֹב. טָבוּ מָה אֲצִלִּי עֲרַבְתִּי
 לְעֶרְוָב. יוֹצֵר הַכֹּל אֵיחָד לְקוֹרְאָיו בְּאַמַּת קָרוֹב. יְתוֹם
 וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְאוֹיְבָיו יוֹרוֹב: בְּשִׁמְעֵם אֲמָרִי פִי
 גָעֵמוּ. בְּלֵם יַחַד עָלַי חוֹרְקִים שְׁנִימוּ. לְשָׁלוֹל וְלִבּוֹחַ
 עֲמַלְיָדִימוּ. לְהַשְׁמִיד וּלְאַבֵּד מִסְּפַח שְׁפָתַימוּ: מִבֵּית
 הַתְּעִנּוּגִיהָ בְּסוֹתָהּ וּמְלוּנָהּ. מְגַרֶשֶׁת עֲדָתָהּ לְכָל רוּחַ
 וּפְנֵהּ. גְּחֻלְתָּהּ גְּלָאָה עֲגוּמָה יַעֲגוּנָה. נוֹשְׂאֵת עֵינֶיהָ
 לְעִזְרָתָהּ הַיְשָׁנָה: שָׁמָּה פָּנֶיהָ לְתִשׁוּבָה וְלִתְפִלָּה.
 סָדֵר אֲבוֹתֶיהָ כְּמִקְדָּם תַּחֲלֶהּ. עֲרֹךְ שָׁפָה בְּצַד לָהּ
 בְּגוּלָהּ. עֲלֶיהָ מִשְׁלָכַת יְהִב לְכַלְקָלָהּ: פָּנֶיהָ אֲרוֹן אֵל
 תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ. פָּדֵם וְהַצִּילֵם מִכַּף בּוֹגְדֶיךָ. צִוְּהָ
 יְשׁוּעוֹת זְרַע חֲסִידֶיךָ. צֵאת לְרִוְיָה מִשְׂאוֹן מוֹרְדֶיךָ:
 קָנָא לְכַבּוֹד שְׁמֶךָ אִם לֹא לְמַעֲגֵימוּ. קַצֵּף גְּדוּל

בידו' ולא כאן. לפלוח, לעבד, נלקח ארמית. חשיבת, יקר גדולה. טבו מה אצלי, טלחן גמול מה שיש של איש טוב, ר' למה שנעו וענינו. לערוך ערבותי, שמערת עמי?
 יורב, יחזק, כמו יורט נכמתו, (איוב וי) כפרתו ע'י טוס. מסתח שפתים, פתיסת
 שפתיים של עבדים סוף להשמיד את ישראל עשמה, עזבת חס. חשמה, כאלונה פים

לחזקתם, לו לעלחם, דען התבאידדיגען גקטט וייכער פקטער. דקס בייחוד קנעג
 קהאמעט חונריגע טקרטע וועטן, וועלכען ווערטה התם דקס פיר איד, דקס חיד איד
 דקרוק קיחאערע? — דען בידענער מווער וועטן ערקענעט חיד מן, חיהו, דפר ויינען
 ווההרהפלעטן חנעטערן נהגע חיוט, וויסטווען חונר וווינען חוילפריכטעט, חונר ויינע
 פיינע פערלעהרט. — נח במוך ויח דינע ויינע וויכע וקרטע, דינע הקודען וקרטע הקרטען,
 קנירעטן ויח מווענחאט דיח נהגע, חונר — רויב חונר פוינדערונג בעסקלפטיגען חיהרע
 אקרטע, פערטיגונג חונר פערניכטונג חיוט דער חויוספרוך חיהרער אויפטען. — דעס
 חויע חיהרער ווהגע ענטריסטען, קוידער, חונר קבדלכטון ויחד דינע געוויינע נחך
 מווען ווינעקען פערטריבעטן; פערקרטע, חיונעס חונר פריינדלען וויילט דין ערבטחייל;
 נור חויל דינע, פקן יעהער ויך געליגטע הילפע ריכטען ויך חיהרע בויקקע. חיהר
 חויענמערק חיוט געבעט חונר בוטע. וויח חיהרע פקטער עו חיהר פקן חוטען לייסטען
 הער חגעקודעטע חקבען; כעטער בעוועגען ויך חיהרע אויפטען חין דער נקטה חונר
 חיע עלעט; חויל דין מוילין ווירפט יח דיח בידע, דוח ווירסט חיהר געניגע טהון. —
 חער! ווענע דין לו דעס געבעטע דינער דיענער, ערוקנע, רעטטע ויח חויו דער
 חענר דינער פערקבטער, בעפיען דקס חויל דער נחקתהאטען דינער פקתהאטען, דקס
 ויח, פקן דער ווחטה דער חונקוויביגען בעפרייעט, לור פרייחייט ליהען. חוילערע
 דינענער חערלעכען קהאטען מוילען, עען ניכט חונערקאטעגען; גרויחויג ברעכע דין
 חק

קצוף על מענימו. רשעים כי אמרו איה ארזימו.
 ריבם יריב יקום לגוננימו: שפטה משפטי מאנשי
 חמם. שארם המק ולשונם תמסמם. תשפיל
 נא אתם ותגם למרמם. תפח רוחם ויהיו למם: גאלת
 בודע בגייעקב ויוסף. גאל שאר עמך ושנית תוסף.
 ריבה ריבם וגאלם מיד שוסף. ראה כי אזלת יד
 ומבים תם הקסף: שור כי אין איש השתומם ואין
 מפגיע. שאת בעדם רנה בך להפגיע. מדת דין
 להרחיק ומדת מרחמים להגיע. מעצב ומרגז להגיה
 ולהרגיע: בצדקתך הצל פלט והושיע. בצדקה
 מדבר ורב להושיע. רחם תזכור ואל נא תרשיע.
 רצה והצל והושה מושיע: יבירו אז וידעו כל באי
 עולם. יחדו יענו ויאמרו כלם. הלא אין באהים בכל
 העולם. הלא יש בישראל וחק גואלם: ועתה גודה
 לה וגספר תהלתך. ודין עלינו לברכה עלי תשועתך.

שענה לנעלה. שארם, גרס. המק חססם, שנין לזן כליה.

לחן חיבר חזרע פיינגער חזן, חיבר ריח פריעלער וועלע ספרעלען: „ווק חיוט
 חיהר הער?" ניט ריך חונדער סטרייטונלע חן, חויל! לו חונדערט סוטלע. ריכטע מינע
 קלוגניכע ווידער ריח געוואלטטהעטיגען; חיהר זייב סווינדע, חיהרע לוגע ווערדע
 געוואקאט; בייגע חיהרען סעקול, וזם זיח מיט פליטען געטרעטען, חיהרען אושה קיערעני
 געדיקט, דחם זיח ועלכסט ליבמחר ווערדען. — מיט דיינען חרען חיסט דוח ריח
 קיערע יעקב'ס חזר יוסף'ס ערוזט, ח ערוקוע לונן לווויטענאחל דען חיבעררעסט
 דיינע פלוקען; פיהרע חיהרע סטרייטונלע, רעטטע זיח חויו דער חיסט דער חקרדער;
 זיהע, חונדע אהכט חיוט לעררעכטען, חונדער ווקהלסטחמד חיוט דעהין. — סויע, דח
 חיוט קיין און, קיין פירבעטער, דער פיר זיח חיונען וקבגעוונגן לו דיר חינויל סטויגען
 איסטע, חונק ריך לו ערפלהען, ריח געוועטלעווסטירענגע לו ענטפערען, חונד ריח כחמח
 הפרליגע וויזע לו ערגרייטען, חען פערדרוס חונד לחרן לר וקאלטען רחע חיבערלו
 געהען. — רעטטע, פירוש, הייל מיט דיינער חירע, ח דוח, דער חח גמערעכעלען
 ספריכסט, חונד חילפרייך ביסט! געדענקע דיינער חוד, חונד לעררעווע ניכט;
 וויללענהרע, רעטטע, הייל חנו בחור! חקגען חלוז ערדבעווקהנער ערקענען חונד חיינו
 זעהען, עז זיט חונד חיינעטיאויג בעליגען, דחם קיין חקסט חייסער דיר חיו חולער
 ועלט, דחם נור חיו יצחל חיו חקפליגער ערוזנער פקרהחטרען זיח. חוידען דמקען
 מיר דיר חונד פערקירען דיינען רוח; דען דיעו חיוט חונדע רעזיקטאטליכע, ריך
 פיר

הַדָּבָר הַזֶּה בְּתוֹב בְּסֵפֶר הַהִלְתָּהּ • לִי רַחֲמוֹתֶיךָ
עַל עַמֶּךָ בְּרַבְתָּהּ: אַל סֵלֶךְ יוֹשֵׁב עַד לִכְלֹל קוֹרְאֶיךָ.

הַאֲזִינָה יי תִּפְלְתֶנּוּ הַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָיִנוּ: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שְׁנֵעֲתֵינוּ
מִלִּבְנֵי וְאֵלֵהֵינוּ. כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: יי בְּקֹר תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ. בְּקֹר נִעֲרָךְ לָךְ
תַּעֲשֶׂה: אֵלֶיךָ יי שְׁנֵעֵנוּ וּבִבְקֹר תִּפְלְתֶנּוּ תִּקְרָהּ: תִּבְוֵן תִּפְלְתֶנּוּ קְסוּדַת לְפָנֶיךָ.
מִשָּׁאֵת כְּפֵינֵינוּ מִנְחַת עֵרֶב: עֵרֶב וּבִקֹּר וְצַהֲרַיִם נְשִׁיחָה וְנִחְמָה. וְיִשְׁמַע קוֹלֵנוּ:
לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

כִּז אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִיּוֹסֵד עַ"פ אֲבֹתֵינוּ סְמוּךְ כְּסוּף אֵי' בַר שְׁמַעִי חֹק.
אַרְבֵּן וְקִצְרֵן לֹא יִחַדְל וְיִמָּנַע. בְּקֹשׁ בְּעַד גְּמָעֵד נָד
וְנָע. גָּאוֹן מִבְּעֵסִים בְּחֶמְתָּ עָזָה וְהִגָּע. וְיָבֵא נִבְה
הַיּוֹת בְּקוֹץ מוֹנֵעַ: הַיִּמְצָא פּוֹצֵה מְרַצֵּה עוֹתֵר עֵתֵר
מִהַפְּכָת. וְלִפְנֵי קוֹנֵנוּ גִפְשׁוּ וְרוּחוֹ נִשְׁפָּכָת. זְכוּת
עֲנוּשִׁים לְחַיִּיב לְעֵיּוֹב לְמַהֲפָכָת. חֲבִב אַחֵר רוֹעַ גְּזוּרָה
בְּגִינָה נְהַפְּכָת: טִיף מִטִּיף בְּלִמּוֹת וְרוֹק מוֹסֵג. יַחֲדוּ
נִאֲלָחוּ נִמְלָחוּ הַפֶּל סֵג. בְּקֹשֶׁת רַמְיָה נְהַפְּךְ אַחֲזוֹר
נִגְסֵג. לְלִבּוֹשׁ לְחַפּוֹשׁ שָׁח גִּפְשָׁח וְנִפְסֵג: מְנָה
נִאֲמָנָה מְרֵאֵשׁ אֲמָנָה חֲבָבָה. נָבָה הַתְּנָבָה בְּצִמְח

עַל עַמֶּךָ בְּרַבְתָּהּ, (תִּלְיָ' ג ט) הַפִּיטוֹן כּוֹנֵנוּ עַ"ד סִדְרַת סִיבִיּוֹס לְבָדָךְ עַל הַסּוּבָה, וְלִפִּי
פִּשְׁטוֹ שֶׁל מִקְרָא בְּרַבְתָּךְ שְׁרִיטָה עַל עַמֶּךָ.
אַרְבֵּן וְקִצְרֵן, (גַּם הַסְּלִיסָה הַאֵמֶת מֵלֵאנָה קְשִׁיטָה הַלֵּאן וְלִגְלוֹל סָרוּחַ בְּכֹל מֵלֵה וְהַלֵּה
וְהַכּוֹחַ מוֹעֲטָה, אֲזַר עַל כֵּן אֵין לֵה טַעַם לְהַעֲתִיקָה.) בֵּין הַמִּאֲרֵךְ וּבֵין הַמִּאֲזֵר בְּתַפְלָה
(מִלֵּשׁוֹן הַגְּמָרָא בְּרַבּוֹת דָּף ל"ד) לֹא יִחַדְל וְיִמָּנַע לְבָקֵשׁ בְּעַד הַמּוֹעֵד וְעַד וְכַד מֵאֲרָו. גָּאוֹן
מִבְּעֵסִים אֵת הַקְּדוּשָׁה בְּרַךְ הוּא. כּוֹחֵהוּ, כְּשֶׁלֶּשׁ לִמּוֹת הַחַטָּה, עוֹדָה וְחָזַע. רַבֵּא, מִכְּבִיב
אֵת גְּלוּסָת, וְתַכְכֵּה אִתָּם לְהַיּוֹת כְּחַף מוֹכֵד. הַיִּמְצָא, פּוֹצֵה פֶה וּמְרַכֵּה אִתָּךְ בְּעֵתֵר הַתְּפִלָּה
הַמַּהֲפָכָת רַחֵם לְרַחֲמֵי. וְכוּחַ וְכו', תַּהֲפֵךְ בְּזָכוּת שֶׁל עֲנוּשֵׁי' לְחַיִּיב הַדִּין וְלַעֲוֵי (לְקַשֵּׁךְ
וְנִרְה), וְתַסְבֵּב אִתָּם אֲחֵר רוֹעַ גְּזִירָה וְתַזְלִיט כְּאֲשֶׁר הִלְלַת הַעִיר כִּינּוּהַ הַגְּדִירָתָה לְהַיּוֹת
כְּהַפְּכָת. טִיף מִטִּיף וְכו', כְּהַטִּיף הַכְּבוֹד מֵלַחַת אֵלֵהֶם לְהַכִּיּוֹס, כּוֹ אֲזוּתָה עַד שְׁכּוֹת
אֲשׁוֹר בְּכִלְמֵה דְרוֹק, וְהוּא מֵלֵכֵךְ (מִיְכָה ב ו) אֵל תִּטְּיֹפוּ יִטְּיֹפוֹן לֵאלֹהֵי לֹא יִתֵּן כְּלִישׁוֹת.
יַחֲדוּ גַאֲלָחוּ, עַפְה"כ (תִּלְיָ' ד ג) כְּלִמּוֹר נִתְקַלְקְלוּ כֻלָּם וְנִהַפְּכוּ כְּקִשַׁת רַעִיָה, וְנִזְוֵנוּ
לְלִבּוֹשׁ לְחַפּוֹשׁ, לְהַיּוֹת כְּלִקִּיס. שָׁח, לְהַיּוֹת שׁוֹמְטִים. גִּפְשָׁח, וְנִקְנָעִי. וְנִפְסֵג, וְנִקְרָעִים,
מְנָה נִאֲמָנָה, יִמְלָל, עַפְה"כ כִּי חֲלַק ה' עִמּוֹ, וְהֵס סִבִּיּוֹס לְהַקְבִּיָה. מְרֵאֵשׁ אֲמָנָה,
מִיּוֹת אֲבִרְכֵס רַגְלֵי הַאֲלֵמִינִים. נָבָה הַתְּנָבָה, שִׁכָּן לִשׁוֹן נְמִיטָה וְתַנּוּבָה, רַ"ל פְּרוּ וְרַבּוּ
כְּלַמֵּה הַסֵּדֶה וְכו', וְעַתָּה סוּרוּ נִבְרִידוֹ, נִשְׁנָעִים כְּסוּרֵי הַגִּפְן כְּכִרִים (לֵה"כ יִרְמִי' ב כֵּא).

פִּיר דְּרִיבֵעַ הַיִּלְפֵעַ לֹו בַעֲנַדְרִיטוֹן, זֵק וְזִיחַ עַי חִיט בּוֹבַע דַּעַר פּוֹחֲמוֹטֵן הַיִּיסֵט: "כִּיִּיט
עוֹיּוּגֵט רִיחַ הַיִּלְפֵעַ, חִיטוֹן לֹו בַעֲנַדְרִיטוֹן חִיטוֹן יִיטַעוּ פִּלְקֵטֵן פִּלְאִיכְט."

השָׁדֶה רִבְּבָה • סוּרֵי נְבָרִיהַ נְחֻשָׁה בְּלֶהֱבֵת הַשְּׂבָכָה •
 עוֹבְרֵי דֶרֶךְ אֲרוּהָ לְמֵאֲכֻלֹת גְּבָבָה: פְּרֵי צִרְקָה הִדְרָה
 מִדְּקָה וְדַפְסָה • צִפּוֹנֵי מִצְפּוֹנֵי הַבְּעֵת חֲבִיזוֹנֵי חִפְשָׁה •
 קָצוֹת כְּבִשָׁה קְצִינּוֹת וּמְלָכוֹת תְּפָסָה • רִגְזוּ לֹא יִדְעָה
 חֲרָדַת אֲפָסָה: שָׂרֵשׁ בְּרוּשׁ כְּחֵרֶשׁ גְּבוּהָ וּמִצֵּל • תֵּק
 וְנִתְק סָמִים וּבְשָׁמִים רִבְּצֵל • אֲצֵל עַל בְּנֵי לִבְנָה
 פִּצֵּל • לֹא הֵקֵל וְרָדָה בְּמִקֵּל וַיִּפְצֵּל: יָקָר גִּקָּר גִּעְקָר
 גִּמְקָר וְגִבְזוּ • הֶחֱפֵר עֵפֶר בְּעֵפֶר בַּח וְנִבְזוּ • בְּזוּי לְזוּי
 כְּמִעֵן גּוֹבַע וְגִעְזוּ • רְחִלָּה חוֹלֵב חֶלֶב וְצִמְרֵן צִחֵר
 גִּזּוּ: שְׁלָמִים תְּמִימִים לְהוֹלְמִים וּלְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב
 מִדּוֹע • מִשָּׂרָה סָרָה קָרַן יִשְׂרָאֵל לְגִדּוֹע • עֵגֶל לֹא
 לָמַד בְּמִלְמֹד רָדוֹע • יוֹם יוֹם לְמַכִּים חֲבוּר וּפְדוֹע:
 הֶעֱלָה רָלָה גָּלָה עֲתִיד וְאוֹתִיּוֹת • חֲבָתָה רְשׁוּפָה
 בְּלֶהֱבֵת שְׁלֶהֱבֵת חֲתִיּוֹת • זָהוּי רָהוּי בְּרֵתָת וְרִטָּט
 חֲתִיּוֹת • קָרָאתִי שְׁמָה יְיָ מְבוּרַת הַחֲתִיּוֹת: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

וכשרפת בלבב וזניני אש. עתרי דרך ארוה (לקטוה). למאכולה אש. גבבה, גם היא
 לשון לקיטה בארמית. ופרי צרקה הרקה וכו', נרעם עד דק לעפר. צפוני מצפוני
 הבעה, מלה"כ נעשו מצפוניו (עובדי' א' ז), נגלו האולדות שהיו לי בסתר, והג"כ הארחת
 חביזוני חפשה, קצוח כבשה וכו', בכל קטיו ארן האומות כונשים ותופסים מלוכה
 טרדות, ולא ידעו חוגו וסודיה. שרש ברזש וכו', כל מנמתם לעקוד ולגשש ישראל המוכני'
 מרז, כפי' רש"י ביטע"י כ"ה י"ג. וכסודס (ר"ל יער) גבוה ומצל (ר"ל ונלו מדובה), ופירותיו מרובי'
 והא כמו תיק וכרתק של סמים ובשמים, והג"כ רבצל (כלי בשמים, געוויזלביבוע גל"א,
 נמשכה משכת כל' פו). אצל, לשון אזילות ומשיבות, כלומר תשוב וזר על בני יעקב שפוצל
 שקל לס ולנגה. לא הקל עליו מעליהם ורודה בשטע. יקר גקר, והיקר לו ישראל, נקר,
 ענקרי' ומעקרי' אמת, והוא כהפקדי. ונבזו, נזויים סתומ. דחפור וכו', סופרי' לו ספירה,
 ומצד צעפר (לה"כ ש"ב עו י"ג), וזרקים עליו עפר. בזוי, אגר היו נתפלה נזויים. לזון, לשון
 לשון שפתים, ר"ל לשחוק ולגע הרבה, עתה סס כמעין כונע. וגעזו, תקיפיים ועוים,
 וסס סולבים הסלב של רסלך, תזויים לשרס. צזר, לזן ונקי, (לה"כ יחוקאל כו יס).
 שלמים חמימים וכו', מדוע תמישך להולמים (למכיס) ויעקב לעמיסה? מדוע סרס
 דמשורה, (המעשלה) וכנדע קרן יעקב? עגל וכו', וישראל שהם כעגל לא למד בעול
 מדוע נתינים עליו מלמד הנקר ומדענת הסמור? חבור, עושים לו טעע וסנדיה. ופדוע,
 תגרסם של פצע. רלה, נ"כ לשון הגבסה, הרס אותם משפלות האלות, תלה להם הפעיד
 האיתיות, דכרים אשר יבואו. תבחד רשופה, אהנתך אשר היא כרשפי אש. החחית,
 לשון נחלים אתה סותם (ואגעעלמטס). והווי, שפוך בארמית, כלומר שפוכי לב. רדוין
 פועלים ורדוים, כמו א תרדו (ישעי' מד ט), והג"כ הארחת האלות רחמ, רטטוחוחוחות?

שְׁמַעַה תְּפִלָּתֵנוּ יי וְשִׁוְעַתֵּנוּ תַּוְשִׁיעַהּ חַל הַפְּעִיתֵינוּ צַל תַּחֲרַשׁ: שְׁמַעַה יי
 אָדָּךְ הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵינוּ הַאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנוּ בְּלֹא שַׁפְּתֵי מִרְמָה: שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֲדַיֵּנוּ
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: כִּי שָׁמַע אֶל אֲבִיזְוִיגִים יי וְאֵת אֲסִירֵיו לֹא
 בָּחַ: בִּי לֹא בָּחָה וְלֹא שָׁקַץ עֲשׂוֹת עֵינִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנֵיו מִמֶּנּוּ. וּבְשׂוֹעֵי אֱלֹהֵי שְׁמַע:
 לִי הַיְשׁוּעָה וכו'.

כַּח אֱהִינּוּ וְאֵהִי אֲבָחֵינוּ. עִפְתַּלְק'. וּמִתּוֹס בּו מְאִיר הַצְעִיר חִזֵּק בְּתוֹר' וּבִמְעָשִׂים טוֹבִים.
 תַּעֲנִית צְבוּר קְבַעוּ תְּבוֹעַ צָרִכִים. שׁוּב עֲדִיף חֲפֵשׁ
 חֲקוֹר דְּרָכִים. רַךְ לְרַצוֹת בְּשִׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה עָרְכִים.
 קָשָׁה לְכַעֵס תַּת לְאַפִּים אָרְכִים: צְדָדִיף מְקַשְׁטִים
 עֲדִים בְּלִי תַפְשִׁיט. פֶּאֶר הֶרְחַמִּים וְהַסְלִיחוֹת הוֹד
 תְּבִשִׁיט. עֵטָרַת כְּלִילַת קְלוּס וּפְלִיל תְּקַשִׁיט. סֶדֶר
 הַחַיִּים וּפְרָגְנָסָה לִיצוּרִים תוֹשִׁיט: גִּסְתְּמָה הַבִּירָה
 וּגַתְרוֹקֵן טָהוֹר הַשְּׁלַחָן. מִזִּין מִזִּיחַ סָהַר מִעֲבוּדַת
 פְּלָחָן. לְשִׁפִּיכוֹת הַנֶּפֶשׁ חֲשׁוּב כְּבִשְׁוִית זְלָחָן. בְּמַעֲטָר
 וּמִשְׁבִּיעַ גּוֹאֵל רוֹפֵא וּסְלַחָן: יֵאוֹת לָךְ יַעַן מִמְּנַתְּךָ

חַעֲנִיחַ צְבוּר קְבַעוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. חֲבוּעַ, לְתַנּוּעַ דְּרָכֵיהֶם. שׁוּב עֲדִיף, וְלִזְנוּן אֶלְךָ.
 חֲפֵשׁ וכו', עֵפֶה"כ (אִיכ"ג מ) נַחֲפֶשׂה דְרָכֵינוּ וּנְחַקוּרָהּ וּנְשִׁיבָה אֵל ה'. בְּשִׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה
 עָרְכִים, בִּיג' מִדֹּת הָעֲרוּכִים לְפָנֵי הַקְּנִיָה. צִדְדִיף וכו', אֵל תִּפְשׁוּט עַדִי וּתְפִאֶרַת הָרַחֲמִים
 וְהַסְלִיחוֹת אֲשֶׁר קָשֶׁת בָּחַן לֹד יִמִּיךְ וְלֹד שְׁמַלְךָ, כְּדַכְתִּיב יִמִּיךְ ה' נֶאֱדָרִי, וּבַשִּׁירָאֵל עֲוִים
 רִבּוּנוּ שֶׁל מְקוּם עֲוִים שְׁמַחַל יִמְךָ, כְּדֹלִיתָא בְּגַדְהָ. עֲטָרַת כְּלִילַת וכו', מִתְּפִלָּתֵנוּ שֶׁל דְּרָקִים
 כַּעֲשֶׂה עֲטָרָה לְרֹאשׁ הַשְּׂכִינָה כְּבִיבּוֹל. נִסְחָמָה הַבִּירָה, מִרַב נְהַמְךָ, וְכִתְרוֹקֵן הַשׁוֹלְחַן הַסּוֹד
 מִלְחָם הַפְּנִים. סוֹן, הַמּוֹנַח שְׁמַחֵל פְּרַנְסָה לְעוֹלָם, אוֹ אֲפֶסֶר שְׂכִיחַן לְמוֹנִיחַ הַקֶּרְנַנּוֹת,
 הַקְּרָאִים לְחַיֵּי ה'. מִזִּיחַ, שְׁמַחִיר וּמְכַפֵּר הַעֲוֹנוֹת. סָהַר, כְּסֵתֵר וְעֵלֶם מִהַעֲבֹדָה (פְּלָחָן
 עֲבֹדָה בְּאַרְמִית). וְאִמֹר: מַעַת בְּטֵלָה עֲבוּדַת הַקֶּרְנַנּוֹת תַּחֲשֵׁב שְׁפִיכַת כִּפְשָׁת. כְּבִשְׁוִית זְלָחָן,
 כְּלֵם הַקְּרִבָּן הַנֶּשֶׁפֶךְ לְאֵמֶת הַשׁוֹתִין (זְלָחָן לֶשׁוֹן קָלוּס בְּאַרְמִית). כְּמַעֲטָר, וכו', כְּאוֹ מִעֲטָרִים
 מִשְׁבִּיעִים הַשׁוֹלְחַן בְּכַדְבָּתָם וּקְרַנְנֹתָם. גּוֹאֵל וכו' אֲתָה אֱלֹהִים הַגּוֹאֵל וְרוֹפֵא וְכוּלָם. יֵאוֹת לָךְ,
 תְּהִיָּה נֹכַח וְכַסֵּד לָךְ. יַעַן, מַעֲנֵה לְשׁוֹן. מִמְּנַחַךְ נְשַׁנְסַח, הַתְּפִלָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִם מַעַת

חַעֲנִיחַ צְבוּר. חֲפֵשׁעֲנֵנוּ אֵיבַע תְּפִסְטָהֲגַע זִינֵר בַּעַסְטִיאוּמַט, חוֹנוּרַע בַּעֲדִירָעִיסַע לֹו
 פְּרַעֲלוּעְתֵהֵנוּ; דַּח קְחָאוּמַט ווִיר, חוֹנוּעֵרוֹ וּחְנֵדַעֵן חוֹטְעֵרוֹזְכֵעֵנֵר, לֹו דִיר לֹורִיק, דַּעֵר דַּח,
 דַּוְךְ עֵרוֹוֲחָהֲטַב דַּעֵר דִּירִיחֵלְעָהוּ גְחָרַעֵן, טִיטַעֵן זִיבְסֵן לֹו בַּעֲוֲחָטְבִּיגַעֵן. דַּעֵר דַּח
 סוֹוַעֵר לֹו עֵרִלִּירִעֵן חוֹדֵר זְחָגַאִיסֵהִיג בִּיסַט. — חֲ וְעַגֵּע דַּעֵן גְחָטְטִיבִּיבֵעֵן סַחֻק נִיבְסֵן חֵב,
 דִּיוֵע וּחֵיַעַסְטְחָטְסִיסַע קַרְתָּעֵב דַּעֵר בְּחַרְוָהֵעֵרִלִּירִיקִיס חוֹדֵר לַעֲרִלִּירִיחֻב; בַּעֲקֵרְחָלְעֵב דִּיךְ
 אִיסַט דַּעֵן קִיחָלְעֵן חוֹנוּרַעֵר וְחָבַעֵנוּחָבַע חוֹדֵר גַּעֲבַעֵטַע; רִיבִלַע דִּירִיבֵן גַּעֲחָטְטַעֵן אֲטַבַּעֵן
 חוֹדֵר גַּעֲרִירִיהַעֵן נַחֵךְ דִּירִיבַעֵר גְּחָטְטִיבִּיבֵעֵן תְּחָרַעֵהוּגֵע חוֹדֵר תְּחָרַדְנָג. — גַּעֲחָטְטַעֵן חִיזַט
 דַּעֵר טַעֲמַפְעֵלֵן, זְעַעֵר סַטַעֲהַט דַּעֵר הִיזִיגֵע טִיס, דַּעֵר לַעֲרוּחָהֲטַבֵּעֵר תְּאֵסְחָר חַתַּבַע
 חַפְּעֵעֲרִדִּינְסַט. — אַחְגַּע חוֹנוּרַעֵר זַעֵלְעוֹנַעֲחָעֲחָעֵסֻבֵּג ווִיחַ דַּחַן לַיִּסַעֵן (דַּעֵן חַפְּעֵעֲרִבוֹטְטַע)
 חִיזֵן דַּעֵן קְחָחָל חָגֵעֵנַחֵן, דַּחַן גַּעֲבַעֵט דִּירִיבַעֵן עַרְקָחֵחֵיבֵעֵן תְּקָקֵז; סַטְחָטְטֵעֵן יַעֲנַעֵר רִיבִלֵי
 זִיבֵעֵן גַּחְבָּעֵן תְּסֵן דִּיר, חֲ פְרוֹחָוַעֵר, רַעַסְטַעֵר חוֹדֵר לַעֲרִלִּירִיחֻבֵּגֵעֵר, תְּחָטְטַעֵן חַתְּטַעֵן

נשַׁנָּת. טוב רוחך היות נזוּנָת ומתִּפְּרָנָת. חלף לך נשאלת קובלת ומתנוססת. וזכר דאגותיה לפניך משחת ומכנסת: ואלֵךְ היא נשׁוּיָה וּבָךְ חֲסִיָּה. הוֹתִיָּה הַעֲבֵר מִי כְמוֹךְ חֲסִין יְהִי. דָּרָךְ אֲמָנוּתָךְ בַּחֲלָקָה לְלִיּוֹנָה אֶפְסֹנְיָא. גְּמוּל חֶסֶד לְעֶלְוֹתֶיךָ הַלּוֹז אֶפְסֹנְיָא: בְּקִיָּאִים וּמִשְׁבִּים לְרִצְחָךְ בְּדָבָרִים עֲרָבִים. אֶפְסוּ פָּסוּ בְּכַחַם קָטִיגוּר מֵעֲרָבִים. מְאֵהֲבֵי לְאָבִי שְׁבִשְׁמִים וְרִיזִים מֵעֲוֲרָבִים. יִרְאִיו גְּדָבְרֵי דְתוֹ שְׁחַר וְעֲרָבִים: הִקְדְּשֵׁנוּ צוּם עוֹלָלִים וְזִקְנֵי אִסְפוֹת. יִשְׂרְנוּ רְגָה וְתַפְלָה שְׁקֵדְנוּ סָפוֹת. חֲשׂוּךְ לְמַטָּה מֵעוֹן וְשָׁלוּ מֵנוֹת שְׁפוֹת. זְקוּף דֵּל מֵעַפָּר וְאָבִיוֹן מֵאִשְׁפוֹת:

סלקו של הקב"ה, ובנסת, וכארים וכדורים נענדת ה' כמו זשנס אליה. טוב רוחך וכו', זאת תהי' לרוחך הנדיב כמזכות ואפי לחמי המונח. חלף לך נשאלת וכו', נטוכו המפרטים במאמר זה וכו' לפרש: מעורת הנשאלת, הם הקדשים השאלים לה' (כמו ואנכי השאלתיו דשאל) תהיה קובלת, הנעקות וקיימת. (כמו קיבל אני בלאו גמלא). ומחטססח, לאון טברה כמו נס להתנוסס (תילי' ס' ו), ר"ל הגנתה קולה או נשאות עיניה לשמים, חכרת דאגותיה אשר היא משיחה ומככת לפניך. נשויה, נשאה. הווחיה, אידה וגברה כמו הנה על סה. בסלקך לגיוןך, אפסנאי, אומתו של הקב"ה, כשמתק שכר לבנא יראיו, גמול חסד ג"כ לעלותיכם הנכלמים מעוונותיהם, אשר הם זרים כאורק באכסניא שלו. (אפסנאי עלה זינתי, והיא האכר שמתים לבנא מלמטה). בקיאים וכו', אפסו הנקיים ומינכים להתפלל ולערנב השון. סארבי, המכילים אהבה ביני לאני שבמים, והיו זריזים ומעריכים כבני בית. ספוח, אסקופות. יראיו, כדברים, מלכ"כ או כדנרו יראיו ה' שקדנו ספוח, שוקדים אכטו על אסקופת בית תפלה. חשוק לסטה מעון, לה"כ (עורא ט' יג) ר"ל

וערדען! ריענע זייח הינרייכער חונד געניגער פיר דיין גקטטייכע ווחונווהווען; ססחטס דער דיר געווייחעטע גחכען, מחגע זיין קלמגען, חונד דתו חכדענקען זיינע קאמערן פער דיר ספרעלען; נר חויל דיר זעלט עז זיין פעסטע פערטראען, דרום אענדע יעדע חגזיק פון חידת חב, ה חונלערגלייכער, הווענווהווען אגער גקטט! ית, עז דו:ס דינע גרס חונד וויינע, ווען דוח דינער געטרייען סחחר דען וקלר חיות שחיילסט, דך חויד גרמשיטעהיג געגען דוח בעסחחוטען, חונלערגדייטען פערטראען לו ליגען, (דח הייסט) בייח דער בעלטההונד דער פרוחווען, חויד דער זינער לו געקען). — דהיון זינד דוח ערפטההנען פירבעטער, דוח דורך זיכלע ווחרטע חיינלנעהאטע פערט ספחכרען, דחחיה, דוח דען חקלקלגער לו פערוויררען ווחוסטען, ית, דוח ריסטיגען פריינדע חונד גינסיטיינגע דען היימויליגען פחטערען, ית, זיינע פערטערער, דוח זיך פריה חונד ספחט שיש זיינען געזעט בעסחלטייטען. — חיינען פחטטתח החבען וויר בעסטיחווט, פיר דוח יגענע וחווקהו חלו פיר דח ערפטההנען חטער, דח זיינען וויר זקב חונד דחנקלדער, בעזעלען פלייסג דח גקטטעווי; ה זייטליע דך מיבער חוכער זינען היימועג, סינקע חונד חיי, זיכטע דען חחוען חויל פחט טטיבע, דען עזענדען פחט גחטעקקטה

בְּתוֹר הַמַּעֲלָה וּבְמַדוּת הַגּוֹנוֹת תְּרוֹמוֹת. עֲרַבְתֵּנוּ
שִׁים טוֹב יוֹשֵׁב מְרוֹמוֹת. וּבְמִקְוֵה מֵהַר תְּדִיחַ
קְלוֹת יְרוֹמוֹת. מִצּוֹא אֶתְּפִלְתֵּנוּ חֶסֶד לְאַדְרָה רֹמְמוֹת:

א מלך יושב ביו לכל קראוך.

טוֹב יי לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו: טוֹב יְהוָה לְקוֹן לְנַפֵּשׁ תְּדַרְשֵׁנוּ: טוֹב
יי לְמַעֲזוֹ בַּיּוֹם צָרָה וַיִּזְדַּע חוֹסֵי בּוֹ: כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד הַדּוֹד
אֲמוֹנָתוֹ: טוֹב לְחַסּוֹת בֵּינֵי מִבְּטָח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסּוֹת בֵּינֵי מִבְּטָח בְּגֵרִים:
טוֹב וַיִּשָּׂר יי עַל בֶּן יוֹדָה חַטָּאִים בְּהִרְדָּה: טוֹב וַיִּחַיֵּל וְדוּמָם לְתַשׁוּעַת יי:
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִים עַד נַפְשׁ: הוֹשִׁיעַ יי אֶת־עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל:
הוֹשִׁיעַ עַד אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד הָעוֹלָם: הוֹשִׁיעָה יי
כִּי גָמַד חֶסֶד כִּי פִסּוּ אֲמוֹנִים מִגְּבֵי אָדָם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו עַל דָּבָר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לֵי הִישׁוּעָה וכו'.

כח פוסח. מיוסר ע"ס א"כ כפול וזה"ל תתוס בסוף שלמה.

אִם עוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ. אֶתְּאֲנוּ לָךְ וּבְשִׁמְךָ בָּאֲנוּ.
כְּרַחֵם אֱלֹהֵי תְּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ. בְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ
תִּגְחַמְנוּ. אֵל בְּאִפְךָ פֶּן תִּמְעִימֵנוּ: אֶתְּהֵי טוֹב וּסְלַח.
אוֹתֵנוּ רוּעַ יֵצֵר אֱלֹהֵי. בְּגִיךָ בִּיד פִּשְׁעֵם מְלֹשְׁלַח.
בִּיד מִסְרִיֹּת לִבְנוֹת הַמֶּלֶח: גְּדַל חֶסֶד נוֹצַר לְאֱלָפִים.

אל תדיכנו כפי חטאינו כ"ס למטה מהם, ותשפות שלום לנו. בתור המעלה, בשורה העליונה
של המשניות ויקרים במעלו' ועלו'. (תרומוה גבוהות). ערבחנו וכו', מה"כ (תילי' קיע קכב)
ערוב עבדיך לעוב. תדיח, לשון הדסה ורחיכה. קלות ורמות, עבירות קלות ומעטות.
לאורך רוסמות, להלך בשכחות רמות.

אם עונונו וכו', ע"פ הפסוק (ירמי' יד ז). אל בלפך פן תמעוטנו, (ש"ס כד) פן
תעשה חזתו מעט מעדנה. יצר מלח, הגחית, כמו כאלחו (תילי' יד ג) וחמד: היצר
הדע שעת אמתנו בלמרו שהקב"ה ויתרן ולינו משלח כניו ביד פשעם, מפני שהם מוכרחים
ע"י מסריות לנס כהשמת, ר"ל ע"י חוק העבד הנמסר להם מנשן, כמלמד חז"ל לדיקים
לנס מקור לנס ורשעים מסורים ללנס. המלח, לשון בלייה וחרכן, כמו כענן כמלח. ולא

גחםענקתטה, ועטלע חונג חין דוח רייהע דער עולערן חונד טוגענדעחטעטן; פערברירג
דיך פיר חונג לונט גוטען, ח בעווקהנער דער הךהען! ווחסע ריין חונרע גערינגען חונד
סווערען זינרען; וחקגע חונער געבעט, חונערע לחבעוערעהעבונג דינגען ביחחטלון פינדען!
אם עונונו. ווען חונרע זינרען ווידער חונג לזיגען, זך קחאמען וויר לו דיר,
קחאמען חין דינגעט נחאמען; וויח חיין פחטער ווירסט דוח דרך חונרער ערבחראמען, חונג
טרקסטען, וויח חיינע מוטטער חיהרען זעהן טרקסטעט; ווירסט חונג ניכט חין דינגעט
לפרן (ריכטען), זקגסט זינד וויר פערלחרען. — דוח, הערר! כיסט גיטיג חונד נחכו
ניכטעלחון, חונג חבער חקט דוח בחוע בעגירדע פערפיהרסט, (דוח לו חונג ספרחך):
דוח סטרחטסט דינגע קינדער ניכט פיר חיהרע חיסעטהחטט, ווילן חיהר הערן דעט
זעגעכחרטען חקגע חונטרלינגט. — הארלחלערן! דער דוח דינגע גנחדע דעט טויזערט

גִּלְגָּל מִדֹּתֶיךָ וְלֹא חֲלוּפִים • דְּבָרְךָ לֹא רִיקָם
 וְסִלּוּפִים • דִּמְיֵנו חֲסָדְךָ בְּעֵינַיִם וְעֲלוּפִים : הַסִּכַּת
 צִת צִיר הַתְּבוּנָה • הֵא דְבָרְךָ אִם לְגוּגִין • וּתְקוּתוֹ דְרַרְקִיָּה
 חֲנוּן שִׁנְן • וְכֵה בְמִדָּה עֲמָנו חֲנִין : זוֹכֵר גְּשֻׁפְחוֹת לָךְ
 הַלּוּל • זַעַם תִּקְטִין כְּרָגַע מְלּוּל • חֲתוּף חַיִּים דִּין פְּלוּל •
 חוּץ חָנֶם חֲקָרְךָ חֲלוּל : מֵיט בְּגַרְשׁ תּוֹכּוּ תַצְלִיל • תּוֹע
 זְרוּן טָמוּן וְעֲלִיל • יוֹדַע יָצַר וּמָה מְעֲלִיל • יָד לְטוֹבָה
 עֲלֵינוּ תִגְלִיל : כְּלִיּוֹת בּוֹחֵן וּשְׁבִילֵי לֵב • בְּשָׂרוֹת יִשְׁרוֹת
 שְׂרִירוֹת לֵב • לֵב עָלוּב עִם עוֹלָב • לְעוֹן מְתוּק שָׁב
 וּמְלָבָלָב : מְצִיל מְטִי דִין הֶרְגֵּי • מְקוֹר קוֹרוֹת לֵב עוֹרָגֵי •

הַלּוּפִים, מִדּוּתוֹ אֵיךְ מִתְחַלְפּוֹת, וְסִלּוּפִים, עֲקוּמִים וְעֲקִישִׁים, דְּמִיּוֹ, קִיּוּנוֹ, וְעֲלוּפִים,
 לֵאמֹר חוֹלְבֵי הַסִּכָּה וְכו', כֹּאשֶׁר מֵאֵה רְבִיט עִיָּה, שְׁהִיָּה נִיר כְּאֵמוֹן, הַתְּבוּנָה לְהַסִּכַּת וְלִשְׁמוֹת
 (צִת בְּאַרְמִיָּה) דְּרִכִּי אֵל צִיָּה וְעַדֹת טוֹבוֹ אֵיךְ הֵם לְנוֹן וְלִהְיֵת לִמְחִילָה עַל הַחַטִּיאִים,
 בְּאִמְרוֹ הַדִּיעֵנִי נָא אֵת דְּרִכְךָ, הַהוֹדָה אִתּוֹ הַקְּבִי' יִג' מִדּוּת (כֹּאשֶׁר כָּבַר זָכְרָנוּ לְמַעַלְהָ).
 וְחִקְחוּ, שׁוֹקֵטוֹ. לֶךְ הַלּוּל, וְזוֹ תִהְיֶה דְבַר שֶׁאֵינְךָ רֹגֵעַ וְחִיִּים בְּרִטוֹךְ, וְזֶה אֲמַרְךָ : זַעַם חֲקִטָּן
 בְּרֹבַע מְלּוּל, רַ"ל רֹגֵעַ כְּמִימְרָא (עַפְ"כֵּה בְּרִכּוֹת ו'). חֲחוּךְ חַיִּים וְכו', אִם תִּפְלַל דִּין תִּתְקַן
 לְטוֹ שִׂיּוֹ. חוּץ וְכו' וְתוֹקֵן אִתָּנוּ סִמְד חֲסֵם בְּחִקְךָ אֵת הַלֵּב חֲלוּל, רַ"ל כְּבוֹד. תּוֹע וְכו',
 שְׁעֵת חֲדוּתוֹ, הַכְּסֻמְרוֹת וְהַגְּלוּת (כְּעֲלִיל) תְּכַלִּיל בְּטֵיט עֲרֵשׁ (ל' כִּיס עֲרֵשׁ, פִּי עֲכוֹר).
 וְזֶה מְעֲלִיל, עֲלִילוֹת וְתַסְבּוּלֹת יִהְיֶה. וְשְׁבִילֵי וְכו', דְּרִכֵּי הַלֵּב, כְּאִרְתּוֹ יִשְׁרָתוֹ וְשִׁרְיָתוֹ.
 עָלוּב, הַכְּעֲלִיּוֹת וְהַעֲלִיּוֹת. לְעוֹן מְתוּק, הַהוֹפְכִים לְעֵנֶה לְמִתּוֹק עִי' תְּשׁוּבָתוֹ. וּמְלָבָב,
 מְשַׁרְיָה, לֵאמֹר אֲרִמִּית. מְקוֹר קוֹרוֹת, מְקוֹר לְכָל הַעֲקֻרוֹת. לֵב עוֹרָגֵי, מִמֵּד אֵת הַלֵּב,

סִטְעֵן גַּעַס וְעִבְרֵט חוֹיפְבֵּה תְּהוֹלָס ! פִּעְרַתְהֵרַע נֶחֶךְ דִּינֵינֵר חוֹנוֹחֲרַע נְבִחְרַען חִיגַעַס תְּהַטְט,
 נֶחֶךְ דִּינֵינֵעַן גַּעַהֲתְּהוֹטְהוֹזְעוֹן, נִיח לֹא פִּעְרַרְרַע הַעֲנֵרַען וְהוֹרְטַע. — וּויח עֲרֵאֲהוֹטְטַעַע חוֹנֵר
 תְּהַבְּחַטְטִיגַע (וִיגַעַן וּוִיר דַּח), דִּינֵינֵר גַּחְרַע הַחֲרַרְרַעַב. — תְּחֵן דַּעַר גַּעַטְרִיַע בְּהַטַע
 (מַשֵּׁה) דִּין וְהוֹרְט עֲרַתְטֵרַטַע, דִּיח קֶרְחַטְטִיגַטְטִי גַּעַבַעַטוֹ פִּתְרַחַעוֹ לֹא וּויסַען בַּעַגַּהֲרַטַע,
 דַּח זַעַהֲרַטַעַט דּוּח חִיחֵן דִּיח גַּחְרַעוֹ; טִיטַעוֹ, דִּיח חוֹנוֹ חִיטַע נֶחֶךְ עֲרַהֲרוֹבַע פִּעְרַי
 סַחְפַּעַעוֹ. — לֹא דִינֵינֵעַן חוֹחַע גַּעַהֲרַט, דַּחַס דּוּח דַּעו פִּעְרַעַעַטַענֵן גַּעַדַעַנְכַסַס, (חוֹנוֹרַע
 וִיכַרַען וִיכַר דִּיר תְּחֵן גַּעַבַעַנוֹ וְהוֹרְטִי), דַּחַךְ תְּכַעַר דִּינֵינֵעַן תְּחֵרֵן מוֹר חִיטַען חוֹיגַעַבְכוּיִק
 וְהוֹטַען וְהוֹטַעַטַט; חָס סַפְרִיךְ דַּחַו חוֹרְטַחִיז לֹא חוֹנוֹעַרְטֵן זַעַבַען חוֹיו, סַעַנְקַע חוֹנְפַּעַרְדִּינֵטַע
 גַּחְרַע, וּועַן דּוּח דַּחַו הַעַרְז עֲרַתְטֵרַטַעַט. פִּעְרַעַעַנְקַע חִין סִחְחַס דִּיח חִירְרַטַחִיחִיוִיכַען
 וִיח דִּיח פִּתְרוֹחַטְטִיכַעוֹ, דִּיח פִּעְרַכְרַעַעַנֵן וּויח דִּיח קַפְלַעַנֵן וִיכַרַען; דּוּח קַעַנְכַסַס דִּיח
 בְּהוֹעַ בַּעַגִּירַעַד חוֹנֵר חִיחַרַע טְרִיגַעַרִיטַע פִּעְרַחִיחַרוֹבַע, וּועַרַעַד דִּינֵינֵעַן חֲחַדֵר לֹא חוֹנוֹעַרְטֵן
 כְּנַעַסַען. — דּוּח פִּרְפַּסַט דִּיח נִיעַרַען חוֹנֵר דַּעו הַעַרְלַעַנו חִינְכַעַרְסַעַע פִּתְשׁוֹעַן, סוֹיַעַסַס
 דַּחַו גַּעַרְחַרַע חוֹד רַעַבְטִיוִיכַעוֹ, זַח וִיח דַּען פִּתְשׁוֹעַן דִּינְקַעוֹ, חִיחַ הַעַרְלַעַן דַּעַר בַּעַסְחַמַעַען
 חוֹדֵר דַּעַר בַּעַסְחַמַעַר, וּויח חוֹיךְ דַּעוֹ, דַּעַר דַּחַו בִּיטְרַעַח חִין וּויסַעו פִּעְרוֹחֲרַעַרְעוֹס (דַּעוֹ בּוֹסַפַּעַרַי
 שִׁיגַעוֹ). — דַּעַר דּוּח רַעַטְטַעַסַס דַּען לֵנֵן טַחַרַע גַּעַפִּיחַרְטַעוֹ, חָס דּוּח, קוֹוַעֲזַע דַּעַר
 פִּרְחִיגַינִיטַע! דַּעַר דּוּח כֹּאֵר דַּחַו גּוֹטַע הַעַרְז פִּעְרוֹחֲחַבְטַס, עֲרוֹחֲחַבְטַע, וְחָקַע דִּיח פִּעְרַי
 פִּתְשׁוֹעַטַע וְיִכַּדַע, פִּעְרַגִּיטַע, פִּעְרַלִּיחַעַע וּויח, וּועַן דַּעַר חֲקַלְחַקְגַּעַר עֲרַטְטִיוִיכַע. וּועַן עַר
 דַּחַו

גַּקַּל שֶׁקָּל עֵזוֹן מִהַשְׁתַּדְּרָג. גָּשׁוּי גָּשׁוּי כְּבוֹא מִקַּמְרָג:
 סְרַחוֹן כְּתַב יַד הַנְּחָתָם. סִפְרוּ זֵיף מַעַן הַסְּתִתָּם.
 עוֹז בְּעֵינֵי עֵזוֹן הַנְּבָתָם. עַל יְדֵי רַחֲמֵיךָ יָתָם: פְּנֵה אֲבוֹן
 מִדְּרָבָה הַתִּקָּן. פְּלָגֵי מַיִם פָּנְוּ מִלְּחַת הַרוֹמָן. צוּר
 מִכְּשׁוֹל גֵּעַר וְזִקָּן. צִמָּת וּכְרַחֲמָן רַחֵף הִקָּן: קָרוֹב
 לְרַצוֹת קְלוּסָה אָמור. קָשִׁי לְגִיּוֹנָה שְׁנֵוּי וְתַמּוֹר. רִיבָה
 לֹא לְגַצַּח שְׁמּוֹר. רַחֵם בְּרַגְזוֹ וְדִין גְּמּוֹר: שְׁבִים שְׁבִים
 שֶׁבַח שְׁחָרוֹת. שְׁתִּילִים יִשָּׂר יְלָדוֹת בְּחָרוֹת. תִּגַּן
 חֵירוֹת מִצַּד תְּחָרוֹת. תַּחֲזוֹן תִּיו חַיִּים חָרוֹת: שְׁלוֹם
 שְׁלוֹם בְּשָׂר מִתְקָרֵב. מְעַט־מִיַּע קִדְשֵׁהָרֵב. הַבְּכָרוֹת

ע"פ הגמרא רחמנא לבא בעי. נקלו, הקל עול פשעי. שקל, (ל' ארמית) לקח העון לבל
 ישתרג על זוארי (לה"כ איכה ח יד). גשוי, העון יהא נשכח, גשוי, וכמחל, בבוא המקטרנ
 ויוליא הכתב של סרחונכו נחתם ביד עצמנו, אכא תויף ספרו, למען יסתתמו טענותיו
 של השטן. עוה קריאה לאל ב"ה, אתה עוה ונבר אכא יתמו ע"י רחמיך הרבים הטובות
 הנכתמים בעין, ר"ל לעין כל. פלגי מים פנוי מלהרחוק, לא ידעו העפראי' מה הוא?
 ואפשר שהוא כמו פנייה לטובה, ר"ל עיניך ידרשו תמיד פלגי מים אשר תרד עיני ולא
 יתרוקן. כלומר מאין הפתות, צמת, הכרת כל צור טכזול לזקן ונער. רחף, הקל,
 כנשר ירחף על קן נוציו. קלוסך, תהלתך אמורה, שאתה נוח לרצות. קשי לגיונה,
 גזירת קשות של ישראל הזה לניוקר, ר"ל חילך ונבאך, תשנה ותמיד לטובה. שבים שבים,
 שכה שחרות, הגבים אליך צנת וקנותם תשכס חטאת כעזריהם. וגם שתילים, הם
 הנערים רכים, תישר בדרך טוב זימי בחרותם. תגן חירוח וכו', כל לפשה. תגין
 ותליל את, הנערים שלא יעשו מחירות תחדות, ר"ל שלא ישתמשו חירותם וכה עלומיהם
 לרעה. תחזן וכו', תחזן אותם שנכתב תיו חיים במלחם. כדאיתא במס' שבת (דף נה).
 טעם סיע וכו', ע"ד מאמרם ו"ל הבא לטהר מסייען לו. קדש הרב, המתקדש מעט למטה
 מקדשין איתו הרבה למעלה. הבכורות, התאנים הבכורות (ירמיו' כד ב), ודרשו בעירובין
 (דף כא) אלו לדיקים גמורים. וחולופיהון, התאנים הרעים. משל לרשעים, תערכם יחד,

דחו ויטרעבוך מיט (רענו ויטרערו) חייגענער הגנר געסריבען, חויפלייגט, וף טסרייבע
 עו דורך, חונר בענינת חיהת יעדע חיינווערונג; וף דחם רוח חויפגעלייכעטע זינדע
 דורך דינדע בחרשתערליגקייט לערוויסט ווערדע. — רייזע יגדען טטיין רעו הנסטקסטנו
 חויו דעק וועגע, בענוחלע רוח פריסטן קוועללף דחם ויה ניכט לערויגען, טחלפע
 זועג רוח ספרייבען קליפפען, חונר טוועבע חיבער חונג (ויוח חיון מולער) חיבער
 דעק נעוטע. — דער רוח דורך פרייזענדע ופארטע זייכט לו בעווקנלטיגען ביזנע, לער
 וועדלע דחו הפרטע לערהקנגיט חיבער דיין פחוק, הפירע ניכט חיוף חייזער, מיטטען
 חייט לחרן חונר רעו רעכטעו סטרענגע געדענקע דייער בחרשתערליגקייט. געדענקע
 דען בוסלעארטיגען גרייזען ניכט חיהרע יגענרלעהלער, זייטע רוח ספרקסלינגע דער
 זוגענר חיוף גערטרע בחחו, וףם רוח פרייחהייט ניכט חיון חיבעראוטה חויזפארטען;
 בעניסטטיגע רוח, וף לזט לעבען בעלייזעט זינד. לעריקטיגע בחוויגען חיון; ווער
 יך חיון וועגיג לו בעטערן וועלפטיגט, חיוף חיהת לו גרסטערן פטרסריטטען; וועגען
 דח

והלוֹפִיָּהֶן בְּאֶהָת עֶרְבִי. הִקְשׁ מִנָּא יַחַד עֶרְבִי: אֵל בְּאִפְךָ פֶּן תִּבְעֵי מִנוּ: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב חַיָּוִי. וַיַּח סַבְעוּ.

וְאֶתְּהָ קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאֶתְּהָ הוּא וְשִׁנְאוֹתֶיהָ לֹא יִתְמוּ: אֶתְּהָ
 תִּקְוֹם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד: וְזָכְרֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשִׁבְרָה לִב
 נִשְׁבֵּר וְנִדְרָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הַיְשִׁיבָה בְּרִצּוֹנָהּ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם: אִם תִּתְחַפֵּץ וְזָכְרֵי צָרָה עוֹלָה וְקָלִיל. אִם יַעֲלוּ עַל טוֹבָתָה פְּרִים:
 (וְאֶתְּהָ יי אָבִינוּ אֶתְּהָ. אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאֶתְּהָ יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדָהּ בָּלְנוּ: אֶתְּהָ
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיהָ מִקֶּנּוּ. חֲסִדָּהּ וְאַמִּתּוּתָהּ תִּמְיֵד יִצְרוּנוּ): וְזָכֹר רַחֲמֶיהָ יי
 וְחֲסִדָּהּ כִּי מַעֲלֵם הַמָּה: וְזָכְרֵנוּ יי בְּרִצּוֹן עִמָּךְ. פִּקְדוֹנוּ בִישׁוּעָתָהּ: זָכֹר עֲדָתָהּ
 אֲהִי קָדָם נֶאֱמַרְתָּ שֶׁבֶט נִחְלָתָהּ הִר צִיּוֹן זֶה שִׁבְנֶתָּ בּוֹ: זָכֹר יי תִּבְתֵּן יְרוּשָׁלַיִם
 אֲהִי צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבֵּחַ לְנֶעֱמָה: זָכֹר יי לִמְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמֵרִים
 שֶׁדָּ עָרָה עַד הַיּוֹם בָּהּ: זָכֹר לְאֲבֹתֵינוּ לְיִצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיהָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לָהֶם בְּהָ וַתִּדְבַר אֲלֵיהֶם אַרְבָּה אֶת זְרַעְכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הַיָּרֵךְ הָאֵת
 אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֵתְּנוּ לְזַרְעֵכֶם וְנִחְלוּ לְעוֹלָם: זָכֹר לְעֲבָדֶיהָ לְאֲבֹתֵינוּ לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הַעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל הַפְּאִתּוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת
 עֲלֵינוּ הַפְּאִת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ: חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סָלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

וַעֲנוּ עֲבַד רַ"ה חֲסֵן וְחֲנֻכָּט חַיִּים, וַיִּרְדּוּ חֲנֻכָּט חֲסֵט אֲבוֹתֵינוּ דְהוּ נְחֻמָּס טַהֲרָה אֲרוֹן מִשְׁפַּט גְּבוּרָתָנוּ.
 ל אֵהִי וְאֵהִי אֲבֹתֵינוּ. מִיּוֹסֵד ע"פ א"ב מְשׁוּלָּה וְשִׁמְעוֹן סְתוֹ לְכַסּוֹף א"י בְּרַ שְׁמַעִי חוֹק.

**אֲבוֹתֵי בְּרַבְתָּ רִיבִים. אֲבֵרְתָּ בְּל מְחַרְיָבִים. אֶתְּהָ
 הִיִּתְּ בְּקָרְבָּם. כִּי לֹא בְּחַרְבָּם: בְּחַרְבָּם הוֹרִישׁוּ זָרָה.
 בְּהִזְוֹתָהּ לָמוּ לְעוֹזָה. בְּזוֹרְתָם כְּשֶׁה פּוֹזָרָה. אֵל אֶרֶץ
 גְּזָרָה: גְּזָרָה הִיִּתְּהָ יְרוּשָׁלַיִם. גְּלַתְּהָ וְלָקַתְּהָ בְּכַפְלָיִם.
 גְּלוּיָהּ מֵעַר וְשׁוּלָיִם. כְּגִמְרָ בַת דְּבָלָיִם: דְּבָלָיִם**

לְהַטָּן אֵה עַל אֵה. הִקְשׁ טַנָּא, תְּדַמָּה וְתַזְוָה יַחַד כָּל מַה שֶׁנִּטְבָּל, כְּטוֹב כְּרַע, וְהִיוּ עֲרִבִים
 וְתִתְקִים לְרַטָּן לְכַנִּיד. אֲבוֹתֵינוּ כְּרַבְתָּ רִיבִי, שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּמִלְרִים וּבְכַנְנֵן בּוֹזֵן בֵּית רַחֲמָה,
 הַמַּדְלִית כָּל מַחְרִיבִי. אֵת הִיִּתְּ וְכו', ר"ל ה' נִלְחַם לָהֶם, וְלֹא נִמְדַנְס עִשׂוֹ סִיל. בְּחַרְבָּם הוֹרִישׁוּ,
 אִסְרִי כַּקְטָנוֹ הִרְשִׁיו גְּרִים אֲוֹתָם, כִּי עֲזַרְתָּ לְשׁוֹאֵי־הַסָּ. גּוֹרָה הִיִּתְּהָ יְרוּשָׁלַיִם, נִמְרָנֵן בֵּית
 רַחֲמָה וְתִלְתָּ נִבֵּל. בּוֹרְחָם, פּוֹרְחָם. גְּלוּיָהּ מֵעַר, נִגְלָה עֲרוֹתָהּ וְשׁוֹאֵתָהּ כְּשׁוֹלָה. כְּטוֹב

דִּיח רִיבֵינוּ חוֹדֵר חַרְיִיעָנוּ פִּרְכָּטֵנוּ דִּיר גִּיִּיד חֲנֻעֵנְהָתָּ וַיִּין. — לִיבְטִיגַע חוֹנֵנּוּ נִיכָט
 חִיָּת לְחִין, וְחֻכָּטָם זִינֵד וַיִּיר עֲפֹרְחָרְעָנוּ.
 אֲבוֹתֵינוּ כְּרַבְתָּ רִיבִים. חָזֵן רַחַם דִּיךְ חִינְכָט חוֹנֵרְעֵר פִּקְטָנוּ סְטִרִיטוֹזֵבֵעַ חֲנֻכָּהּחֲאָטָט,
 פִּעֲרִיטוֹזֵבֵעֵס רַחַם חִיָּהֲרַע לְעֲרִטְטָרְעֵר; יָח, רַחַם וּחְרָטָט חוֹנֵטֵר חִיָּהֲנֵנוּ, נִיכָט דוֹךְ
 חִיָּהֲר סוֹוֵרַט (הַחֲבֵעֵן וַיַּח גְּבוּיָט). — בְּחָדֵד חֲבַעֵר פִּעֲרִטְרִיב וַיַּח וַיִּוִּדְעֵר דַּעֵר פִּעֲרֵטְרֵנוּ
 סוֹוֵרַט, דָּח רַחַם דִּירֵנוּעֵן וַיִּעֲדֵרְעוֹן הַחֲלָפָטָט, יַעֲנֵעַ חֲבַעֵר וּחוֹרֵדֵנוּ, וַיַּח לְעֲרִטְטָרִיִּיעֵנוּ
 סַחֲפָלֵעַ, חֲךָ דַּעֵן וְחֲדַעֵר דַּעֵן עוֹנֵרֵנוּ גַעֲסִיבֵט. עוֹנֵבֵד וּחוֹרֵדֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם, פִּעֲרַכְבָּנָט
 חוֹדֵר פִּינְחָדֵךְ גַּעֲטוֹזֵנוּ; וַיִּפְגַּעֲרַקֵט וּחוֹרֵדֵנוּ חִיָּהֲרַע סַחֲבָעֵנוּ, וַיַּח חִינְכָט דִּיח דַּעֵר
 כַּעֲרִיבִיטָנוּעֵן גַּחֵר טַחֲפָטֵטֵר דְּכָלִּיס'ס. — וַיַּח פִּיבְגָנוּ פִּעֲרַלְעֲהֲרַטָנוּ וַיַּח דִּיח פִּעֲרַלְעֲהֲרַגֵנוּ

בפורים אכלוהו. הזלקים בערמים סלותו. הרסוהו
 חמסוהו גזלוהו. כל מכבדיה הזילוהו: הזילוהו צרים
 כנתעבר. האדירו גל ומשבר. הצלו בגשקם בר.
 וכן גזוז ועבר: ועבר עריץ וחייטנו. וקלה לץ
 והחייטנו. ועפה אנפתו ופרצתנו. למה אלהים
 זנחתנו: זנחתנו שלחתנו משניה. זריתנו הגליתנו
 סמעותנו. זרבו גחרבו בגיה. עלי עברו חרוניה:
 חרונה הסר מלקטוב. חוד שעשוע ורטוב. חשק
 יחודה לחטוב. הגה מה טוב: טוב למעוז ומחסה.
 טרח כל נושא. טפולים בו מבסה. רצון יראיו
 יעשה: יעשה במדתו לגבחי. יד יאחו בהתוכחי.
 יוציאני למרחב להפביחי. יבש בחרש בחי: פחי

בה דבלים, גם זונה ידוע (האש א ג). דבלים בכורים, כמאנה סכורה. חלקים וכו',
 הדפים הדריכוהו כעזמת קמים. הארירו, שנקו ופארו להקני"ה על כל לרה שעברה
 עליהם כגלי הס. הצולו, כאשר נודחו בנר לבנם היו נבלים, והאינים נמו ועברו
 (לה"כ נפוס א יב), נגזו לשון גזיח וכריתת. והיא גזולת גלות בבל. ותהו, צגלו' אסחנס
 האת, אכפת וכו'. וזרבו, כשרטו מוסס. מלקטוב, מלכרות. חוד, מלכרות יסוד שעשוע
 רענן, וכן סריות של דקל בעגלא. חשק ידודך לחטוב, לעשות סמיכה לידודך אשר
 שקת בו, מה טוב ומה נעים יהיה זה! וקאי על ישראל או על עשית. טפולים וכו',
 מכסה ומגין לנטפלים, ר"ל דנוקים בו. יעשה כמדוא, יבא כמדת טובו. לנבחי, לגדי.
 בהתוכחי, בעמדי למפטט יסוקני בוחעותי. להפביחי, להנפישי, לשון לפכותי פחדל.

פריסטן חיבער יוח וועג וויח חיבער סטרעההויפטן, לערדריקטען, בערויכטען, פוינט
 דערסטען יוח; מללז מיהרע (עהעמפויגטן) פערעהרער סמעהסטען יוח. פריינדע בעסימפלא
 טען יוח, מלז ער (גחטט) ערגרימאטע, דקך ביח מללזטן זיידען, דיח זיך וויח מעערעט
 וועגטן חיבער יוח וועללזטען, העלדיגטען יוח דיר, נעהמען מיין זויסערטע וועגען מן,
 חונד — וועהרדען געריעטטעט. זך וועהרדען כון דיח סירנהנגען היכווענגעטטיילט, חונד
 וויר קטהמעטען וועדער פרייח, דיח פערעההכער גיגען לו גרונדע, חונד וויר זעבטען
 וועדער חויל. — מך! יעטלט כהחלסט דוח לירנענד חין חונד חוין, ק גחטט! יעטלט
 פערלוקטעסט דוח חונד גחלן, וווינעסט חונד פלון דיינעך נגענוילט, ווירלסט חונד,
 טרייבסט חונד וועג פלון דיינער וועהנונג; פערטאמפלעטענד, לערסטקרט זיגען דיינע
 קינדער דך, דיין לחרן ערגינג פללזיג חיבער מיך. — דיינעך פערלעהרענדען גריסן חיינט
 חחוט טהון, דען (חיינט) פערלכטכערען זיבלינגלזווייג, דיוען דיינען חיינליגען חויערע
 קעהרנען וועדער פרייכזיך מללזלוקלעטן, ק וויח סחן ווערע דיען. — דעך סטרקען
 סומללעטען געלימטען, מללזער בירדע לו טרעגען, ווינע נעההנגער לו סירמען, דעך וויללזען
 זיינער פערעהרער לו גענינג. ק מחלסט ערנחך זיינער וווינעגעגען מיך פערפעהרען, מיך ביח
 דער חנהר חחוטען, ווען מיך פלער געריכטע סטעהע, וויר רויט פערטמפלעטען, דחט
 מיך חיינט פרייע ליחע; דען מך, ווינע זעבענוקלעטע זינד פערזינגט; מיין לערסטקערע

הבשיל מחבלי. בכלי אבד המושילי. פבר סמלון
 עלי. לשלום מר לי: לי קוון מרשיעי. לאבד נדיבי
 ושועי. לפי מפחד מרעי. גמם בתוך מעי: מעי
 אוהיל בטייתי. ממוסרף לא שטייתי. מצוחרתי בלמה
 עטייתי. מעדוהתיף לא נטייתי: נטייתי ולהרג נמסרתי.
 נתתי בוקים ואסרתי. געויותי וכל חסרתי. ממשפטיף
 לא סרתי: סרתי מרע וארעד. סבבתני סעד ומסעד.
 שוטני תמיד המעד. יבשו ויבהלו עדי עד: עדי
 עד הגרילו חרופיהם. עשק וחכם בבפיהם. עברוני
 דקרוני בהבליהם. וירחיבו עלי פיהם: פיהם פערו
 בברק. פרוצו צצו בחרק. פער עורק להדק. כל
 למד צדק: צדק חער והקץ. צומנו לא תשקץ.
 צד נושך ועוקץ. עד עת קץ: קץ הפלאות ונחומיו.

לשלום מר לי, לה'כ (ישעי' לח יז) ר'ל למען יהיה שלום באחריתי מר לי עתה,
 או יאמר אפילו בעת שלום מר לי. מעי אוהיל בטייתי, אחרתי כלני עוד אוהיל,
 כי יש תקוה, יען לא אטיית ימוסר תורתו. מצוררי וכו', אע"פ שעטיתי כליומה מצוררי,
 בכל זה מעדותך לא נעית. נטייתי הייתי נטוילמות. בבדק, רחב בכניעה נחומה. פרוצו
 לרוב, וילינו כל פועלי און כמאוכת חדק. פער, פעידת פיהם, ר'ל דבורס היה להדק
 ולכמת העורקים (הדלים) גלות, כמו העורקי' היה (איוב לג.) כל למד צדק, הראשי

התם חיד ענטקרתטעטע, חיד חיינעטן לערברעכויבען געלעקס גלייך געמאכט; סווער
 דריקט חיד דרו יתך, ועלכסט דער פרידע חיוט חיר לווערער. — דיח חיד חובליקויך
 מחכטען, טרעכטען חיד חיינע פערנעהאען חוטר ערלערן לו פערניכטען; — חיון הערן
 סאילנט חיר חיר זיינע, חויו פורכט פער ריעוען חיוילונגען. — דערך, זאגע חיד, העגט
 חיון חוננערען נחך העפלונג, דח חיד פון דיינער זעהרע ניכט חבגעפלונג ביו; פריינדע
 החכען חיד חייט סאמך בערעקט, פון דיינען לייגניסען חיד חיד ניכט; גענוקען בין
 חיד, דער פולחטבחק חיבערעגעבען, חיון פלעסען געסאידעט, קרוט געבונדען, קחנע
 פולע היילע, — פון דיינען רעכטען זינע חיד ניכט נחך. חיד חיעד דרו ברוע; דרוק,
 זען חיד ליטטרע, חוטייבט חיד דיינע היילע, דיינע סטיסילע — מחגען חיינע פייסע
 ססעטז וחקקען, עברתסעטען חוטר ערטערקען חיואערדער. חיואערדווקהרענד העסטען
 יוח חאז חייט וקסטערנאגען חיבערהייילע, חויב חוטר געוולטסעהטען קלעבען פון חיהרען
 התערען; יוח בעטריכטען חיד, דורכבהרטען חיד חייט חיהרען טהקרהייטען, ריסען
 חיהרען מאנד ווידער חיד חויל, ריסען חיהן ווייט וויח חיינע חויערספולטע חויל; יוח
 כרייסעטען יוך חויו, שפרטסען חויל וויח ווילרע געסטרייך. „לערמאלונג דען עלענדען
 פליכטויגען!“ סנויכען זיח, דיח ניח גערעכט לו ווין געלערנט. — ח ערוועקעט, ערו
 מאסרע דוח דיח גערעכטיגקייט, לערסמאנע ניכט חוננער פלעסטען; זיחע, דער פייט
 חייסט חויר סטיכט ביו ח'ז' וטלעטע ענדע. — מחגע דער פולערהיייליגסטער דרו חווערער

קדוש יעיר לרחומיו. קרב יעזר לרחומיו. כי
 רבים רחמיו: רחמיו להקדימו יבקר. רודי יספה
 וידקר. רודפי וצרי יעקר. תאלמנה שפתי שקר:
 שקר הובר ומהתלות. שודד ומסטין במקהלות.
 שקע ותשליך במצולות. קדוש יושב תהלות:
 תהלות בפי אהודנו. תחנונות ובקשות אנדנו. תאותי
 לעטרות אעננו. כי עוד אודנו: אודנו פלאיו
 בהתנוססנו. לא התימנו ביד מכעיסינו. יסרנו
 מרוק שוסנו. הבה עלינו במעשינו: במעשינו
 הודנו גבלם. רוח הצלתנו געלם. שיד ממקדשנו
 נאלם. מערות ער עולם: עולם ועד אכבדה. יחד
 לבבי לעבדה. הורנו דרה פקודיה. הראנו יי
 חסדה: חסדה תחוינה עיני. וזותי יסד ופני. קרוא
 כאז כחני. בכלי עוז ליי:

שאלה אשר לא למדו לעשות נדק. ויש לא למדו נדק על ישראל. קרב, לשן עלחמה.
 יבקר, ירחש להקדים רחמים לרגו. במקהלות, בקהל המון ערדים. בהתנוססנו,
 בהתנוססו כס ליריאו. לא התימנו, לא עשה עמנו כליון. יסרנו מרוק שוסנו, ע"י יסודי'
 וע"י שוסנו כמחרקו חטאינו, הבא וכו', וע"י הכרות הכחות עלינו כמעשינו.

תחולל עברו חוזה ויינע טרנסטובען פיר זיינע געליבטען ערוועקען, חונד חיהרען
 קחאפען דען קריג ערקוטרען; דען גרעס חיוט זיינע כהרהרעליגקייט. ית, ערבמרת
 מוכנעפאל קחאמע ער חונד לופער; זיינע טירחנען אהגען חונטערגעהן, זיינע פייטע
 חונד לערפלאגער חוהגעקטטעט וועררען, חונד דיע פלאסען איפען לערשטוממען. דיע
 זיגעברענער, דיע אקסטערער, דיע רייבער, דיע חין אהסע לערלייארען, לערענקע
 חין דען טיעלסטען טופט, ה הייליגער, אהגעקחטער גחטס! — זייט אהגענוגען
 זאל חין חונד דיר חוהגען, חויכריכטיגע געבעטע ווייל אהך פער ריר ערשטגען אהסען,
 זיינע וויכטע דיר לופ קחאלע חוהוויינען, חונחויפהתרויך דיר דהקען. — דהקען ווייל
 אהך פיר דיינע חן חונט ערווענענע וחוהער; רוח איסטסט חונד נילט חונטער דען אהטערן
 חונרער וויטהרילע חוהקחאמען; דורך חונרע רייבער וחוהררען וויר נור געליכטיגס,
 געלייטערס דורך דען, זאל חונרע חונטהעטען חונד לגעלעגען אהטען. — דורך חונרע
 אהנולגען וחוהררע חונרע גאלל לערדונקעלט, דיע לייט דער רעטטונג חיוט חונד לערע
 אהרען, דיע הייליגע זיער לערשטוממען חין חונרעט סעמעלן, דער חויל חוהמער חיינע
 רחוינע טיינט. — חוהמער וחוהרעט לערעהרען וויר דרך, זייט לערעהרעטען הערלען
 כעטען וויר דרך חן; ה לייגע חונד דען אהג ריינער רעכטע, ערווינע חונד דיינע גהרע!
 אהגען זיינע חוהגען יוח בחור וויעדער נעהן; סטעלע זאלע וויעדער הער, חן יעדער עקקע
 חונד יעדען מינקעל, רופע, וויען אהטען, זיינע פרינעטער, חית ויעגעגעעהרע לופ העררן!

אֲרוֹן מִשְׁפָּט בְּקִרְבְּךָ • אֲתָנוּ אֵל תָּבֵא בְּרִיקָה • אֲבוֹת זְכוֹר
הוֹדִיעוּ טוֹבָךָ • אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ: בָּךְ וְעַל רַחֲמֶיךָ אֲוִחִילָה •
בְּפִשַׁע רַב מְבַקֵּשׁ מְחִילָה • בְּרַב סְלוּחַ לְפִי הַגְדֵּלָה • חָטָא הָעָם
הַזֶּה חָטָאָה גְדוֹלָה: גְּדוֹלָה מִקִּדְמוֹת וְנִאֲוָה • גְּבוּל קִדְשׁ אֲוָה • גּוֹלָה
בְּרַגְלֵי גְּאֻוָה • קָל הַיּוֹם הַזֶּה: הָיָה טַעֲנָה תַחֲנוּה • יְדוּתִיָּה לֹא
תִבְוָה • יְדִיחָה מְחָה וְהָיָה • לַעֲזוֹן הָעָם הַזֶּה: הַיְוָה וְכִזָּה הַעֲדִתָנוּ •
הַשְׂכֵּם וְשָׁלוּחַ לְצַחֲתָנוּ • הַקִּשְׁנוּ עִדָּךְ בְּחֹבוֹתֵינוּ • אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ: וְאֲבוֹתֵינוּ מַעֲלוּ לְהַבְזוֹת • וַיִּלְעִיבוּ בְיוֹשְׁבֵי פְרוּזוֹת •
וְאֲנַחְנוּ בְשׁוֹמְרֵי מוֹזוֹת • מָה נֹאמַר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי זֹאת: זֹאת
מִשׁוֹנֵתָנוּ אֲתָנוּ • וְרִיחָנוּ זְרוּחָנוּ יִסְרָחָנוּ • זָרוֹן הוֹסֵפְנוּ וְחַתְּפָנוּ •
יִדְעָנוּ כִּי חָטָאנוּ: חָטָאנוּ שְׁגִינֵי פְגַמְהָרִים • חֲפִינֵי יִשְׁעֵי הַהָרִים •
חַפְּאֵנוּ כְּהַבְטַחַת הָאֲרָמִים • וְזָרְקֵי עֲלֵיכֶם מִיַּם שְׁהוּרִים: טְהוּרִים
קִלְקַלְנוּ לְהַפֵּר • טוֹב בְּעַד יִכְפֵּר • טוֹעִים תְּרוֹפָה שִׁפֵּר • יַעֲזֵן
וְסִי יִפֵּר: יִפֵּר בַּעַם וַיְחַסֶּה • יִכְפֹּשׁ עֲזוֹן וַיִּכְבֶּה • יִגְבֶּה בְּמִשְׁפָּט
וַיְחַנְּשֵׂא • וְדוֹבֵן בַּחֲסֵד כְּפֵאָה: וְזָכַר לֵנוּ בְרִיחַ אֲבוֹת חַיִּים וְיִיחַ חַסֵּד עֲרַסְטֵנוּ סְמֵחַ •

סליחות ליום שביעי

יִיחַ סְמֵחַט מִן אֲרוֹן עוֹלָם חַיִּים בִּיז עַל עֵינֶיךָ וְעַל עַמְךָ יִיחַ חַסֵּד עֲרַסְטֵנוּ סְמֵחַ •
דִּחַ סְמֵחַט יִיחַ הֵיךְ חַיִּים •
לֹא אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מִיּוֹסֵד עִיִּם לִכְזָב וְתַסּוּף סְתוּם שְׁהֵמָּה מֵאֵיךְ •

אֵת פְּנֵי מִבִּין וַיּוֹדַע דִּין דָּל • בְּקוּוֹי אַחַר קוּוֹי בְּעַטּוֹף
לְבִי יִשְׁתַּדֵּל • גְּדַל חֶסֶד חֲנֵן לְשׁוֹעֵי יִטָּה בְדָל • דְּרָכּוֹ
יֵאחֲזוּ צְדִיק וַיּוֹסֶף אֲמִץ וַיִּגְדַּל: הֵן בְּנוֹדַג עוֹלָם בְּדִין

אֵת פְּנֵי מִבִּין וְכוּ', כַּעֲטוּף לְבִי לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֵי הַאֲבוֹת וַיּוֹדַע דִּין דְּלִים כְּתוּסֵה אַחַר
תְּקוּסֵה (עַפְיָהֵךְ תִּלְיָה כּוּ יֵד) קוּסֵה אֵל ה' סוּסֵה וְכוּ' וְקוּסֵה אֵל ה' (עֵינֵיךָ עַם שְׁדַחֵה עֲלֵינוּ בְּכַרְכַּת
דָּף לֵנוּ) בְּגוֹל חֶסֶדוֹ יַעֲמֵה הַחֲזוֹן אֲנוֹת לְשׁוֹעֵי (בְּדָל, כַּשׁ בְּדָל אֲנוֹת). בְּנוֹדַג עוֹלָם וְכוּ',
כְּדִין מִשָּׁל עַמֵּי לְבַשֵּׁר בְּדַבְרֵי רִיבּוֹ עַם עֲנִי, וְהַקִּיִּם אֲנוֹתוֹ כֵּן, אֵךְ עַמֵּת עֲנֵי לְבַגְד

אֵת פְּנֵי מִבִּין • עַמֵּי יִיחַ הַעֲרוֹן וַיֵּךְ הַקֶּסֶף בְּנוֹדַג עוֹלָם סְתוּם דַּחַר דַּעַת, דַּעַר דַּעַת מְרַמֵּט רַעֲבֵט
חַסֵּד וַיִּדְעוּ קַעֲנֵט, חַסֵּד גַּעֲבַעַט עַדְיִסְט, חַסֵּד הַאֲדוּרִיכְעַר! זֶה נִיּוֹגַע וַיִּיכַעַט סְרִייעֵן דִּין
חַסֵּד, עַדְרַמְהָרַע נַחַךְ דִּיכְעַר גַּעֲרַעֲבַעַט וַיִּיכַעַט, חַסֵּד לִיכְעַר דִּין חַיִּים וְעַמֵּר אַחֲרַי חַסֵּד דִּיכְעַר
בְּרַקִּסְט. — חַיִּים וַיִּלְעֵי דִיכְעַר וַיִּכַעַט עוֹלָם כִּיכַם וַעֲנֵטָנוּ בִּיחַ חַיִּים וַיִּיכַעַט סְרִייעֵט לְוִיכַעַט
מְרַמֵּט

עָנִי וְעֲשִׂיר • וְנֹכַח נִשְׁוֵא פָּנִים דָּיִן פָּנָיו יִישִׁיר • זָהָר
 פָּנֶיךָ עֲנוּתָן עֲנוּת עָנִי תִכְשִׁיר • חָשׁוּב קָרְבֵּן מִנְחָתוֹ
 כָּאֵלוֹ נִפְשׁוֹת הַתְּשִׁיר: טוֹב מְלֵא כֶּתֶף נִחַת קִמְץ סֵלֶת •
 יִפֶּה הַיָּמֵנוּ חָשׁוּב חֲנוּן וְלִבּוֹן הַפְּסֵלֶת • כָּל תִּשָּׂא עוֹן
 וְקַח טוֹבָה נִחַסְלֶת • לָךְ יִשְׁלַם נָדָר בְּצִיּוֹן תִּהְלֶה
 מִסְלָסֶלֶת: מִרְבֵּה לְסִלּוֹחַ סְלִיחוֹת לָנוּ מִשְׁלָךְ מוֹתֶר •
 נוֹרְאוֹת בְּצַדֶּק תִּעַנְנוּ וַיִּם רְחוּקִים יִתֵּר • סֶלַח אֲבִיר
 יַעֲקֹב וַיֹּצֵר בְּרֵאשִׁית חֲתֵר • עֲזֵה בְּמִדְהוֹ פְּעֵלֶת לָנוּ
 לְעֵתֵר: פְּלִיאָה מִדַּת רַחֲמֶיךָ מְלֹוּה מִשְׁלֹו גוֹבָה •
 צְדָקָה לָךְ צְדִיק וְלָךְ הַחֶסֶד מְרֵבָה • קָמַח חֲלָב וְדָם
 כְּשִׂי רָצוֹן תֵּאָבֶה • רָגֹז עֲשָׂנֶךָ הַמְלַבֶּה • זֵיל דִּמְעָתִי
 יִבְבֶּה: שָׁבְתוּ חַטָּאוֹת וְעוֹלוֹת • לְפָרְקֵיט וְדוֹרוֹן

פניו להכשירו. החשיר, לאן תאורה ר"ל כאלו נתן נפשו למתנה כל חשאו עון, לה"כ (השע יד נ). טובה נחמלת, טובה נמורה (מלת חסלה בארמית כש סוף ותכלית, ובלא אתה אומר בתכלית הטובה). תהלה מסלסלה, מפולאה ומשונה לך טהלה מערדים המזלמים בנין (עפ"כ תילי' סה נ). משלך מותר, הענין מנאר למטה נמרח פליטה מדת רחמיך. נראות בצדק וכו', עפ"כ (תילי' סה ו), ספייטן סתם תכרו, ואככי תרומתי לפי פשוטו של עקרט הכל' דער, אגודת הסטאטס. עווה במדה זו וכו', הערת לב תוקף מדה זו של סכינה שאינס חזרת ריקס. שליאה מדה וכו', חס שאמר למעלה שקה"כ מותר משלו. רגז עשנך וכו', טילת כדמעות תכנה עזן הרגז. המלכה, כנפח ללכת אש. לפרקליט וכו', הקדנמת כמשלו לפרקליט ולדודון, למלך ולמתנה, וסתיקן

הראש חונד רייטען, דעו רייטער; סקנענדער בויק חויל דען חקנענענענען; סקר דיינעס טרהקבענען חכאליטן חבער גיט מעהר דעו הראשן דעמוטה, זיין קליינע מעהוקספעער חיוט דיר וך חקנענענען חזו גחבע ער זיינע ועעלע הער. ית, חיינע חקנענענען חנהל חיוט דיר געטקלינג, דרך געטקלינגער נחך חיכברינסטיגע פלעהטן חונד ריינגוג סקן זינדענסאומן; דח לערלייהעסס דוח יעדע זינדע, חונד זיהעסס חויל דיע ערנסטזילבע בעסערע; מעהר חזו בעלנהאטע געזיכרען לו זיין סקלעסס דוח חקנע הערע חדרחכט. — גחכויכטשקלינגער! סענק חונו לערענבוג חזו חיינע גקסוסיסהיגע גחכע. חזלערענער סער! ערהקרט חונז חוים דיינער גערעכטיגקייט, דער דוח חונרע חלפולט לערענער ביסט; לערלייהע, מחכטיגער יעקכ'ס! הער דער סקפונג, לעריגיב! דוח חקסס חזג יח ועלכסס דיע חכרולפונג דיינער גקסטזילבען חייגעכטשטען גלעהערט. — וחונדער כחך חיוט דיינע כחרהערליגע וויינע; חוין גזייביגער ביסט דוח, דער חוין זיינען חיינגען מיטטען זיך בעלנהאט מחכט; — דוין, חזלערעכטער! חיוט דיע חזרע, דוין דיע חיכערסווענגזילבע גחכרע; מעהל, פעסט מחד בלוט (דער פקסטערען) ויט דיר ווקהגעטקלינגע גחכען; חוין טהרקענענעלום חקסס דען פלחמאנערען לקרן. — דיע זיסט מחד ברקנרשפעער, חקכען חויפלעהקרט, דיע חיינסט פיר געסענק חונד פירספרעכער חקסען

משולות • שמים מלון צדק מושש ידים רשולות •
 תמו פסו אמונים מחזיקי ברבים פושלות • תמוכים
 מאשרים צדקתם יראת אלהים מושלות: מדת
 רחמים תגבר בדין תעמוד בפראות • אנה לשבך
 לבב פח נוח לרצות • יהי נא דברה טוב
 ואמרותיה נמלצות • ראה העברתי מעליך עונך
 והלבש אותך מחלצות: אל סלך יושב וכו'.

תאזנה יי תפלתנו • הקשיבה בקול תחנונינו: הקשיבה לקול שועתנו
 מלבנו ואלהינו • בי אליך תפלה: יי בקר תשמע קולנו • בקר גשרך לה
 וצפה: אליך יי שוענו ובקשר תפלתנו תקדמך: תבון תפלתנו קטרת לפניך •
 סמאת כפינו סמחת ערב: ערב ובקר וצהרים נשיחה ונחמה • וישמע קולנו:
 ליי הישועה חלו.

לב אלהינו ואלהי אבותינו • מיוסד ע"פ ס"א.

אלהים בישרא גדול נודעת • אתה יי אבינו אתה:
 בכל קראנו אליך קרבנו • רם וגשא אתה בקרבנו:
 נמלתנו הטובות גם בחובינו • לא בצדקותינו ובישר
 לבבנו: הודנו גם פי ונחנו • גאלנו כי עבדים אנחנו:

לכן יוכית מלון צדק, נהמ'ק, אשר הים עשה לירוס רחלות, לחלוטי כח, כי שם היו כסאות
 לכספת, להגיל העני מחוק ממנו. חסוכים וכו' תמו התומכים ומלשרים בזכותם, תריך
 עמל ילאת אלהים, לה"כ (ש"כ כג'נ), לבב כח, תעורר את הכח. היא המדה להיות טוס
 לרמות. יהי נא דברך, פסוק הסכר לאשר זה, והוא: ראה העברתי וכו' (זכרי' ג' ד).

נתאסנו; דוח וקטנתנו דער גערעכטיגקייט חיוט לעתקדעם, דיוע ווקנע ערסוףלעטער
 העקדע; דתהון וינד דוח פרוקטאטן, וועלכע חיינע סטיטלע דער ווקנקעדען ווקרען,
 דוח פון חיהרען טונגענדען געטטילט חמד ערהקבען, גקסטענעפולרש חוננע היטטען. —
 יעטלט מקגע דיינע כחמההערליגע וויינע חית געריכטע חבויגען, חונד דער סטרענגע
 ווידיערסטעהען, דען לקרן סטיווען, חונד דוח נייגעג לור נחכגעביקקייט בעלבען.
 מקגע דיון פריינדליכען ווקרען, דיון הקורנעליגע פערספרעכען חין ערפילונג
 געהען: „יחה! חיד סתעלעע דיינע וינדען פון דיר וועג, חונד קוידע דיד חין
 פייערקוידער.”

אלהים בישראל • הקבעריהאט ביסט דוח, גקטט! חין ישראל, דוח, עוויגער,
 ביסט חונטער פקטער. ק וייח חונד נהגע, זק קעט וויר דיד חנרעפן; הקך חונד ער
 אקבען לייגע דיד חונטער חונד. — דוח טהקטעסט חונד עקתל, זעלכסט ווען וויר
 סלודיג ווקרען, קלונק ניכט חונרער טוגענד, ניכט חונרעו בידערן הערלעכע וועגען. —
 התבען וויר חויד דיינע פריינדטלעכע פערסערלעט, ערוקטע חונד דקך חויו חונרער
 סקולענדייט

הִנְנוּ בְּעוֹיְנוֹ עַד רָבָא • וְהִקְצַר נַפְשׁ לְךָ מִחֶפְזָה: וְאֵיךְ
 חֲסִדֶיךָ הָרַאשׁוֹנִים עָמְנוּ • מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם נֶאֱמָנוּ:
 זַעַף נִשְׂאֹתַי שֶׁכָּחֵנוּ • יֵי אֵל בְּאַפֶּךָ תוֹכִיחֵנוּ: תִּלְחָלוֹת
 רַבּוֹת כָּלוּ בְּשִׁרְנוּ • גָּאֵל אֵל בְּחַמְתֶּךָ תִּסְפְּרוּנוּ: מֵרַח
 הַצָּרוֹת אֵינן לְהַסְפֵּר • אֵיךְ שִׁקְלָ וְאֵיךְ סוֹפְרוּ: יִדְעֵנוּ
 צוּרֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ • כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאִנְחָנוּ הִרְשָׁעְנוּ:
 כַּעַם יוֹסֵף וַחֲרוֹז מְנוּיִי חִדָּל • כִּי קָטוֹן יַעֲקֹב וְדָל: לַחֵץ
 וְעוֹל מֵעֲלִינוּ יִחָבֵל • כִּי כָשַׁל כַּחַם הַסֶּפֶל: מִנֵּת מִדְּתָנוּ
 לְאַתְנֵבָה • כִּי נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהֶרְבֵּה: גַּחַם עַל הֶרְעָה
 לְאַיִמְתֶּךָ • מִמָּה כָּלֵפִי חֶסֶד אֲמִנּוֹתֶךָ: סִלְחָן אִם
 עוֹיְנוֹ עָנוּבָנוּ • עוֹזְרוֹ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנוּ: עָרַפְנוּ כּוֹף לְךָ
 לְהִשְׁתַּעֲבֹד בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה קָעֲבוֹד וּלְכַבֵּד: פּוֹקֵדֶיךָ
 קִדְּשׁוּ צוֹם לְקַבּוֹעַ • וְדַעְתֶּם קִצְרָה צָרָם לְתַבּוֹעַ:

הִנְנוּ בְּעוֹנֵנוּ וכו', ע"י עוונותינו נאנו עד דלא נשפלות רוח, עד כמעט קלרה
 נפשי מלחכות לך. יוסג, נסוג לחסור. יחזבל, ישבר. לא חובה, א תתבע ממנו הרוב
 מדה מלאה. לא יזמחך, תאר לאומה הישראלית (באר הזרים). אטנחך, לדך,
 וכעדותך להיות עטה כלפי חסד. פוקדיך, האוכרים את שמך. ודעתם קצרה וכו'
 אינם ידיעים מה טוב להם ומה יבא? לכן תנא לפניך שפכות לבס, ואתה מדע

סקולפעריות. — דורך חוננרע זינרען זינד וזיר ביז לור לעראחלוונג גערטטענע, קויפן
 וומגס עז דיח זעעלע נקך, דיונער לז המררען. — וסך חיוט דיח גמדרע, דיח רוח חוננ: חין
 דען פֿערלייטען ערלייגטעס, דיוט עוויג דויערנדע גנדרע? סטירמע ערליידען וזיר,
 מקבעמחטטעט חיוט חוננרע קרפֿט; הערר! סטרפֿע חוננ ניכט חין דיינעטן לקרן! דורך
 מוולערזיח סרעקניסע סווינדעט חוננרע פֿוויס, הערר! ליכטיגע חוננ ניכט חין דיינעטן
 גריממע! — חונלקהויגע זיידען דריקקען חוננ, ווער ערוואקסן, ווער ערמיסס זיח? —
 וזיר וויסטן, ח חוננרע פֿעל! דחס וזיר געפרעפֿענטן החכבון, דחס רוח טרייחויך החכנ
 דעלסט, וזיר מקבר דיח סווינדער זינד; דחך מקנע זיך דער חוננווללע זעגען, דער גליהעכרע
 לקרן פֿון חוננ ווייזען; דען יעקב חיוט קליון, חיוט מהנמקלטיג גענוג. עז סרעסע
 לזויק דער דרמקגער, ממן ענטבירדע חוננ דעז ימלען, דען חוננרע קרפֿט ערטרקט ניכט
 מעהר דיח חססט. פֿחדרערע פֿון חוננ ניכט דחו פֿעללע מחחס, דען טחן זינד וזיר פֿון
 פֿילען נור וועניג חיברויגעבליבען. בערענקע דיך זעגען דען, דיינעטן פֿלקע גערדחטען
 חיבעלן, דיר חיוט! יח חייגען (דיח ומוגע) לז גומסטען חוננרער לז זענקען. פֿערלייהונג
 פֿעללער! הילף דיח חוננ, ווען חוננרע זינדען ווידער חוננ לייגען, דען חויל דיך סטיסלען
 וזיר חוננ. בייגע חוננרען נקקען, דחס וזיר חוננ דיר חוננרערווערפען, מיט לוסט חוננ
 זיבע זיך טבעטען, זיך פֿערעחרען. — דיינע גלייביגען החכבן פֿחטטסחגע מקבעטעעלסט,
 דחך זינד זיח לז קורלעכטיג, חוננ וועלכע כעדירפֿניסע זיח בעטען: חוולען? מחגע מחרע
 חערלענענערזעסונג

זָקֵן לַחֶשֶׁם לַפְּנֵי תְבוּאָה. לַחֲתֹל אִישׁ אִישׁ נִגְעוּ
 וּמִכְאוּבוֹ: קוֹל יַעֲקֹב גּוֹהֵם מִתְהוֹמוֹתֶיהָ. הַשְׁמַע
 הַשְׁמִים מְכוֹן שְׁבִתָּהּ: רוּדֵה רוּדֵף בְּאֵף תִּכְלֶה. שְׁנַת
 שְׁלוֹמִים לָרִיב צִיּוֹן תִּגְלֶה: שֶׁרֶף וְרֹדֶף מִנְעַר קִנּוּתֵנוּ.
 אֵל תִּשְׁלִיבֵנוּ לַעַת וְקִנְתָּנוּ: תַּעֲיִנוּ לְשִׁמְאֹל יְמִינָהּ
 תִּקְרַבֵּנוּ. בְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ: תַּבִּיט וְתִצְף
 וְתִשְׁגִּחַ לְרַחֲמֶיהָ. תִּתְאַזֵּר בַּחֲנִינוֹתָהּ תִּתְלַבֵּשׁ
 בְּצַדִּיקוֹתֶיהָ. תִּתְכַּפֶּה בְּרַחֲמֶיהָ וְתִתְעַטֵּף בַּחֲסִידוֹתֶיהָ.
 וְתָבֵא לְפָנֶיהָ מִזֶּה מוֹכֵה וְעֵנּוֹתֵנוֹתָהּ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב כּוֹכֵז.

הַחַיִּיט עֲגוּ אֱלֹהֵי צִדְקָנוּ. בְּעַד הַדְּחִקָּת לָנוּ. חַצְנוּ וְשִׁמְעַת תִּסְלַחְנוּ: אֲדֹנָי
 שְׁמַעָה בְּקוֹלֵנוּ. תִּתְהַיֵּנָה אֲזִינָה קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּחִנּוֹתֵינוּ: שְׁמַע קוֹל תְּחִנּוֹתֵינוּ
 בְּשׁוֹעֲנוּ אֱלֹהֵי. בְּשִׁאֲנוּ יָדֵינוּ אֶל הַבִּיר קִדְשֶׁךָ: שְׁמַע יי וְחַצְנוּ יי הִיָּה עוֹר
 לָנוּ: שְׁמַע יי קוֹלֵנוּ נִקְרָא. וְחַצְנוּ וְעֲגוּ: וְשָׁמָּה שְׁמַע אֲזִינֵנוּ אֵל תִּסְלַח עֲבֹדֶיךָ
 וְחַל תְּחַנְּנֵנוּ וְחַזֵּר פָּנֶיךָ עַל מַקְדְּשֶׁךָ הַשְּׁמָם לְמַעַן אֲדֹנָי: לִי הִישְׁעָה וְכוּ'.

לֵב אֲלֹהֵי וְאֵל אֲבוּחֵיט. מִיוֹמֵךְ עִם אִ"ב וְכַסּוֹף חֲתוּם אֵהָא"ם אֱלֹהֵי כִר שְׁמַעֵי חוֹק.
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל צִדִּיק אֲתָהּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. בְּלֵב
 נִשְׁבֵּר וְנִדְּכָה בָּאֲנִי לַחֲלוֹתָהּ וּבְשִׁבְרוֹן רוּחוֹת. גַּם

(לחל) למנא איש נעשו ומכאבו. שרת ורדה, לפית עלינו וירדת מכבודך לקנות
 לתוכך לך לעם בנערתינו, עפ"כ (השע יוא) כי נער ישראל ואכנהו. (וכבוד סליחות
 טטסחא שרת נסיון לשן אדה, ורדת לשון רדה, אולם אין הסיבה עולה יפה
 למסחא זו).

הערלענוערדיסונג פֿר זיך קוואטען, דאס דוח יעדעס זיינע פֿאָגע, יעדעס זיינע
 סאָערן היילעס. — חוין טיעפעס חבֿרוד וויאָערט יעקב'ס סטויאָטע, ן הֿהָרע זיח
 חיע הייאָטען, דיינעס ווקהניסלע! — דיין לָרֵן פֿעריכטע דען טירחנישען פֿערשפֿאָנע;
 רזע דעז פֿערגעטונגיגיהר חיר לִינ'ס בעדריקונג הערבייט. — הערנבֿאָחטעג סייטעסס
 דוח חויל חוט, חֵזֵן דוח חונ חונ: חונער יגעט חֵזֵן חונרסט, ן פֿערווירל חונ ניכט חין
 חונערן חֵטען טעגען. חיררען וויר לִינע חבֿ, ן פֿיהרע חונ דייע רעכטע וויעדער לֵן
 זיך; פֿערוחט חונ ניכט חין דער חבֿנהאע חונרער קרָפֿטע. — סויע, בליקע חויל
 חערקנחט חויל דייע געלכטען; גירטע זיך מיט חוֹר, קוידע זיך חין חוֹרע, בעדערקע
 זיך מיט חֵרעהערלויגקייט, חוֹלע זיך חין זיבע; סטעלע זיך חין דער גֵּלען
 געסחֵטס דיינער גוטע חונר וְחֵלטהיים דֵּר!

ח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עוויגער גָּטס יִשְׂרָאֵל! דאָ גערעכטער, נחבֿילטונפֿאָלער גָּטס!
 מיט לערקנירסטעס חונר לערבֿרעכטעס הערלען, מיט חֵטקוואערטעס געמיטהע קוואָטע
 וויר, זיך פֿאַלעוועטען, נאָרעט וויר חונרע גערֵחֵקען גֵּטֿרֵדעטע, חונרע חיינערע
 פֿקרבֿערייסעס

גַּקַּל שֶׁקָּל עֵזוֹן מִהַשְׁתַּרְגֵּי. גָּשׁוּי נָשׁוּי פָּבּוֹא מִקְמָרְגִי.
 סְרַחוֹן כָּתַב יָד הַנְּחָתָם. סָפְרוּ זַיִף מַעַן הַסְתַּתָּם.
 עֵזוֹ בְּעֵינַי עֵזוֹן הַנְּבָתָם. עַל יְדֵי רַחֲמֵי יָתָם: פְּנֵה אֲבוֹ
 מִדְרָבָה הַתִּקָּן. פְּלָגֵי מַיִם פָּנּוּי מִלְחַת הַרוּקָן. צוּר
 מִכְשׁוֹל גָּעַר וְזָקָן. צִמַּת וּבְרַחֲמָן רַחֵף הִקָּן: קָרוֹב
 לְרַצוֹת קְלוּסָה אֲמוֹר. קָשִׁי לְגִיּוֹנָה שְׁנַיִ וְתַמּוֹר. רִיבָה
 לֹא לְנֶצַח שְׁמוֹר. רַחֵם בְּרַגְזוֹ וְדִין גְּמוֹר: שָׁבִים שָׁבִים
 שֹׁכְחַ שְׁחָרוֹת. שְׁתִּילִים יִשָּׂר יְלָדוֹת בְּחָרוֹת. תִּגְן
 חַיּוֹת מִצַּד תַּחְרוֹת. תְּחַוֵּן תִּיּוֹ חַיִּים חָרוֹת: שְׁלוֹם
 שְׁלוֹם בְּיִשָּׂר מִתְקָרְבִי. מְעַט מִיַּעֲקֹב קִדְשֵׁהָרְבִי. הַבְּכָרוֹת

ע"פ הגמרא רחמנא לבא בעי. נקל, הקל עול פשעי. שקל, (ל' ארמית) לקח העון לבל
 ישתרג על נוארי (לה"כ איכה א יד). נשוי, העון יהא נשכה, נשוי, ונשחל, בבוא המקטרג
 ויוליא הכתב אל סרחוכו נחתם ביד עבמנו, אלא תויף ספרו, למען יסתתמו טענותיו
 אל השטן. עז, קריאה לאל ב"ה, אתה עוז ונבר אלא יתשו ע"י רחמך הכיסי העונות
 הנכחמים בעין, ר"ל לעין כל. פלגי מים פנוי מלהתרוקן, לא ידעו המפרשי' מה הוא?
 ואפשר שהוא כמו פנייה לטובה, ר"ל עיניך ידרשו תמיד פלגי מים אשר תרד עיני ולא
 יתרוקן. כלומר מאין הפתות, צמת, הכרת כל נור עכאל לוקן וכער. רחף, הקל,
 כנצר ירחף על קן נחליו. קלוסך, תהלתך אמורה. שאתה נוח לרבות. קשי לגיונה,
 גזירת קצת של ישראל הזה לניוקך, ר"ל תילך ונבאך, תשנה ותמיד לטובה. שבים שבים,
 שכת שחרות, הגנים אליך בעת וקטתם תשכח קטאת כעוריהם. וגם שחילים, הם
 הנערים רכים, תישג בדרך טוב בימי נחרותם. חגן חירוח וכו', נ"ל לפדש. תגין
 ותגיל את, הנערים שלא יעשו מחירות תחרות, ר"ל שלא יסתמשו סירחתם וכה עלומיהם
 לרעה. החזן וכו', תחונן אותם שנכתב תיו חיים במלחם. כדליתא במס' שבת (דף נה).
 מעט סיע וכו', ע"ד מאמרם ז"ל הבא לטהר מסייען לו. קדש הרב, המתקדש מעט למשה
 מקדשין אותו הרבה למעלה. הבכורות, התאנים הבכורות (ירמי' כד ב), ודרשו נעירותין
 (דף כא) אלו לדיקים גמורים. וחלופיהן, התאנים הרעים, עאל לרשעים, תערבם יחד,

דחו ויטרעבוך מיט (רעו ויטרעו) חייגענער הגהנד געשריבען, חויפלייגט, וף סטרייבלע
 עו דויך, חונד בענינת מיהת יעדע חיינוועטרוג; וף דחם דיה חויפגעלייכנעטע וינדע
 דויך דיינע כחראהערליגקייט לערוויסט ווערדע. — ריימע יגערען סטיין דעו חנסטקסטעו
 חויו רעק וועגע, בעוונחלע דיה פריסטען קוועלעך דחם ויח ניכט לערויגען, סתפלע
 וועג דיה סתדליבלען קליפפען, חונד טוועבע חיבער חונג (וויח חוין תדלער) חיבער
 דעק נעטע. — דער דוח דויך פרייווערע וקארטע וייכט לו בעיקנלטיגען ביזט, לער
 ווענדלע דחו החרטע לערהתקניגים חיבער דיון פחוק, התדרע ניכט חויל חיימער, מיטטען
 חית לחרן חונד דעו רעכטעו סטרענגע געדענקע דיינער כחראהערליגקייט. געדענקע
 דען כוסלערטריגען גרייוען ניכט מיהרע יוגענדלעהלער, וייטע דיה ספרקסלינגע דער
 ווגענד חויל גערחרע בהחו, וףם דיה פרייווהייט ניכט חין חיבעראוטע חוינחרטען;
 כעגניסטריגע דוח, וף לזט לעבען בעלייכנעט וינד. פערקיידיגע כהרדיגען חויל; ווער
 יך חוין ווענג (ל) כעסערן וועלעגט, חויל מיהת לו גרסטערן פחרטסריטטען; וועגען
 ריח

והלוֹפִיָּהֶן כְּאֶתֶר עֶרֶב. הִקְשׁ טָנָא יַחַד עֶרֶב: אֵל
בְּאֶפֶק פֶּן תִּבְעֵי טָנוּ: אל מלך יושב ח'ו"ו. ויח טפנו.

הַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְהַתָּה הוּא וְשִׁנְתִּיהָ לֹא יִתְמוּ: אַתָּה
תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְהַנִּיחָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד: זְכַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻׁבָה לֵב
נְשׁוּבָה וְנִדְבָחָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלַיִם: אֲנִי תַחְמוֹץ וְזַחֵי צָרָק עוֹלָה וְקָלִיל. אֲנִי יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:
(וְהַתָּה יי אָבִינוּ אַתָּה. אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְהַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדָה בָּלָנוּ: אַתָּה
יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִטָּנוּ. חֲסִדֶךָ וְאַמְתָּךָ תִּמְיֵד יִצְרוּנוּ): זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
וְחֲסִדֶךָ כִּי מַעֲלָם חֲמָה: זָכְרֵנוּ יי בְּרַצוֹן עִמָּךָ. שָׁקֵדְנוּ בִישׁוּעָתָךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ
אֲשֶׁר קָדַם נִאֲמַת שָׁבַט נִחְלַתְהָ הֵר צִיּוֹן זֶה שְׁבֻעַת בּוֹ: זְכוֹר יי תְּבַת יְרוּשָׁלַיִם
אֲהַבֵת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַח לְנֶעֱמָה: זְכוֹר יי לִבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הַאֲמָרִים
שְׂדֵה שְׂדֵה עַד הַיַּסּוּד בָּהּ: זְכוֹר לְאֲבֹתֵינוּ לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לָהֶם בְּהַר הַיְהוּדָה אֲלֵיהֶם אָרְבָּה אֶת זְרַעְכֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הַאָרֶץ הֵיאֵת
אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲתָן לְזַרְעֵכֶם וְנִחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעַבְדֶיךָ לְאֲבֹתֵינוּ לְיִצְחָק
וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הַעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת
עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאָלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ: וְהִטָּאנוּ צוּרֵנוּ. סָלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ויען ערב ר"ה חסן ופגנט' חזית, ויירד חסנטחטט אבותי רחמי נחלסטטהעדע ארוך משפט געווינגט.
ל אהיט ואהי אבחיט. מיוסד ע"פ א"ב משולש וזהמ"ס קתו' לכסוף א"י בר שמעי' חזק.

אֲבוֹתַי בְּרַבְתָּ רִיבִים. אֲבֹתָי כָּל מַחְרִיבִים. אַתָּה
הֵייתָ בְּקֶרְבָם. כִּי לֹא בַחֲרָבָם: בַּחֲרָבָם הוֹרִישוּ זָרָה.
בְּהִזְוִתָךְ לָמוֹ לְעוֹזְרָה. בְּיִרְתָם כְּשֶׁהַפּוֹזְרָה. אֵל אֶרֶץ
גְּזֵרָה: גְּזֵרָה הֵייתָ יְרוּשָׁלַם. גָּלַתָה וְלָקַתָה בְּכַפְלָיִם.
גְּלוּיָה מֵעַר וְשׁוּלָיִם. כְּגִמְרַת בַּת דְּבָלָיִם: דְּבָלָיִם

לכּוּן אֵה עַל אֵה. הִקְשׁ טָנָא, תְּדַמָּה וְתַזוּה יַחַד כָּל מַה שֶׁנִּכְאָל, כְּטוֹב כְּרַע, וְהָיוּ עֲרֵבִים
וְתִתְקִים לְרַחוּם לִפְנֵיךְ. אֲבוֹתַי כְּרַבְתָּ רִיבֵי, עַל יִשְׂרָאֵל בְּמַלְכִים וּבְכַנְעַן בּוֹזֵן בֵּית רַחֲמָן,
בַּשְּׂמֵלֵת כָּל מַחְרִיבֵי. אַתָּה הֵייתָ וְכו', ר"ל ה' נלחם להם, ולא נכרעם עמו סיל. בַּחֲרָבָם הוֹרִישוּ,
אֵס"כ כַּאֲשֶׁר הוֹרִישוּ הַגּוֹיִם אֹתָם, כִּי עָרַת לְאוֹנֵיהֶם. גּוֹרָה הִייתָ יְרוּשָׁלַיִם, נִסְרַכְן בֵּית
רַחֲמָן תְּלֹת נִבְל. בּוֹרַחַם, פּוֹרַחַם. גְּלוּיָה מֵעַר, נִבְלָה עֲרוּתָה וְעוֹמַלְתָה בְּזוּלָה. כְּטוֹמֵר

דית רייפֿען חוזה חגרייפֿען פֿריכטע דיר גויֿך מַנְעֵנְעֵהָן וַיִּין. — לִיכְטִיגַע חוֹזֵב נִיכְט
חֵיט לְחָרָן, וְחִנְסֵט: יִינֵד וויר פֿערלֹחֶרען.
אֲבוֹתַי כְּרַבְתָּ רִיבִים. הָיוּ רוּחַ דִּיךְ חִינְסֵט חוֹזְנֵר פֿחֶטעֵר סֵטרייטוֹנְזֵבַע חֲנִנְהַחֲסֵט,
פֿערטִיגֵטעסֵט רוּחַ מִהִרַע לִעֲרֵטִטֶרעֵר; יֵחַ, רוּחַ וּחֲרָסֵט חוֹזְנֵר מִהִנְעֵן, נִיכְט דוּךְ
דִּהֵר סוּעֵרֵט (הַחֲבֵעֵן וַיַּח גְּעוּיָט). — בַּחֲדֵי חֲבֵעֵר פֿערטִירִיב וַיַּח ווידֵער דֵער פֿערטֵערֵן
סוּעֵרֵט, דֵחַ רוּחַ דִּיעֵנען וויעֵדֵערֵזֵן הַחֲלֵסֵט, יֵעֵנֵע חֲבֵעֵר וּחוֹרֵדֵעֵן, וַיַּח לִעֲרֵטִטֶרֵעֵט
סַחֲלֵעַ, נִתְךְ דֵעֵן וְחֵדֵעֵן דֵעֵן עוֹנֵדֵעֵרֵעֵן גֵעֵשִׁיכְט. עוֹנֵדֵעֵר וּחוֹרֵדֵעֵן יְרוּשָׁלַיִם, פֿערבֶּחֶטֵט
חֵד פֿינֶלְחֵךְ גֵעֵטִטֵנְעֵן; מוֹיפֿֿעֵרֵקֵט וּחוֹרֵדֵעֵן מִהִרַע סַחֲדֵעֵן, וַיַּח חִינְסֵט דִּיךְ דֵער
בֵערִיכְטִיגֵטֵעֵן גַּר טֶחֶטֵטֵעֵר דְבָלָיִם'ס. — וַיַּח פֿיִיגֵטֵן פֿערלֵעֵחֶרֵטֵעֵן וַיַּח דִּיךְ פֿערלֵעֵחֵגֵעֵר

בְּבוֹרִים אֶבְלוֹתָּהּ • הוֹלְקִים בְּעַרְמִים סְלוֹתָּהּ • הִרְסוּתָּהּ
 תִּמְסוּתָּהּ גְּלוּתָּהּ • כָּל־מִכְבְּדֶיהָ הוֹיְלוּתָּהּ: הוֹיְלוּתָּהּ צָרִים
 בְּנִתְעַבְרָה • הֶאֱדִירוּ גַל וּמִשְׁבֵּר • הֶצְלוּ בְּגִשְׁקָם בָּרִי
 וְכֵן נָגוּזוּ וְעָבְרוּ: וְעַבְרָה עָרִיץ וְחַיִּיתָנוּ • וְקָלָה לֵךְ
 וְהַחַיִּיתָנוּ • וְעָתָה אֲנַפְתָּ וּפְרָצְתָנוּ • לָמָּה אֱלֹהִים
 זָנַחְתָּנוּ: זָנַחְתָּנוּ שֶׁלַּחְתָּנוּ מִפְּנִיָּה • זָרִיתָנוּ הַגְּלִיתָנוּ
 מִמְּעוֹנָה • יָדְבוּ גִתְרָבוּ בְּגִיָּה • עָלֵי עָבְרוּ חֲרוֹנִיָּה:
 חֲרוֹנָה הָסֵר מִלְּקַטּוֹב • חוֹד שִׁעֲשׂוּעַ וְרַטּוֹב • חֶשֶׁק
 יַחֲזֶרֶךָ לַחֲטוֹב • הִנֵּה מַה פָּטוֹב: טוֹב לְמַעוֹז וּמִחֶסֶה •
 טִרַח כָּל נוֹשֵׂא • טְפוּלִים בּוֹ מְבַסָּה • רִצּוֹן יִרְאִיו
 יַעֲשֶׂה: יַעֲשֶׂה כְּמִדַּתוֹ לְגִבְחֵי • יָד יֵאָחוֹז בְּהַתִּיבְחֵי •
 יוֹצִיאֵנִי לְמִרְחָב לְהַפְבִּיחֵי • יָבֵשׁ בְּחֶרֶשׁ בַּחֲזֵי: בַּחֲזֵי

בה דבלים, שם זונה ידוע (האשע א ג). דבלים בבורים, כמאנה סכורה. חולקים וכו', חולקים כעצמות קמים. האדיר, שנקו ופארו להקב"ה על כל מרה שערס עליהם כגלי הים. הצול, כאשר נודדו בבר לבנם היו כגלים, והאויבים נמו ועברו (לה"כ נסוס א יב), נגזו לשון נזיה וכחיתס. והיא גאולת גלות בבל. ותהא, בגלו' אסרנס כאלת, אכפת וכו'. וזרבו, כשרט עמוס. מלקטוב, מלכות. חור, מלכות יסוד שעשע ורעק, וכן חרות של דקל בעמל. חשק יחוד לחצוב, לעשות סטיס ליסודק אשר שקת בו, מה טוב ומה נעים יהיה זה! וקאי על ישראל או על עמיק. טפולים וכו', מכסה ומגין לנטפלים, ל"ל דוקוס טו. יעשה כמדא, יכא כמדת טובו. לנבחי, לנגדי. בהתחבחי, בעמדי למשפט יסוקני בזהותי. להפביחי, להכפיחי, לשון לפכחוי פחדל.

טריסטן חיבער יוח וועג ויח חיבער סטרחהוילטען, לערדריקסטען, בערריכטען, פלינג דערטען יוח; מללע חיהרע (עהעמאליגען) לערעהרער סחהטען יוח. פריינדע בעסיאמפלע טען יוח, מלז ער (גקסט) ערגריחווטע, דקך ביח מללען לידען, דוח ידך ויח מערעטע ונקגען חיבער יוח ווקלסטען, הלדריקסטען יוח דיר, כנהמען חיון לויטערטע וועגען חן, חונד — וווארדען גערעסטעט. זק וווארדען כון דוח טירנהנגען היכווענגעטטיכט, חונד ויח חסהמעטען וויעדער פרייח, דוח לערההכער גיקגען לו גרונדע, חונד וויר זעכטען וויעדער חויל. — מך! יעטלט ברמלסט דוח לירעכער חיון חונד חיון, ח גקסט! יעטלט לערלוקסטעט דוח חונד גמל, ווויגעטט חונד פלן דיינעט חקגעוילט, ווירלסטט חונד טרייכטט חונד וועג פלן דיינער ווקהונג; לערטהמלסטענד, לערסטקרט זיגען דיינע קינדער דח, דיון לחרן ערגינג פללזיג חיבער מיד. — דיינעט לערלעהרענדען גריט חיינו חלום טהון, דען (חייכסט) פלרמכברען זיבלינגלזויגי, דזען דיינען חיינליגען חויערע קההרנען וויעדער פרייכזיך חללולקלען, ח ויח סקן ווקרע דיען. — דעט סטרקען סומללען געלייטען, מללער בירדע לו טרנהגען, זיינע חנהקגער לו סירמען, דעט וויללען זיינער לערעהרער לו געניגן. ח מחלסט ער נחך זיינער וווינע געגען מיד פלרפלהרען, מיד ביח דער חקער חלומען, ווען מיד פלר געריכטע סטעהע, ויח רויט לערטהללען, דחס מיד חיינו פרייע ליחע; דען מך, חיינע זעבענוקלסטע זינד לערויגט; מין לערסטקער חסט

הבשיל מחבלי. בכלי אבד המשילי. כָּבֵד סְמִלּוֹן
 עָלַי. לְשָׁלוֹם מֵר לִי: לִי קוֹן מְרֻשְׁעֵי. לְאֵבֶר גְּדִיבִי
 וְשׁוֹעֵי. לְבִי מִפֶּחַד מְרֻעֵי. גַּמִּם בְּתוֹךְ מַעֲוִי: מַעֲוִי
 אוֹחִיל בְּטִיתִי. מִמוֹסֶרֶךָ לֹא שָׁטִיתִי. מִצַּוְרֵי כְּלָמָה
 עֲטִיתִי. מִעֲדוֹתֶיךָ לֹא גָטִיתִי: גָטִיתִי וְלִהְרֹג גַּמְסֵרְתִי.
 גַּתִּי בְּזָקִים וְאִפְרָתִי. גַּעֲוִיתִי וְכָל חֲסֵרְתִי. מִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 לֹא סָרְתִי: סָרְתִי מֵרַע וְאֶרְעֹד. סִבְבַּתִּי סֵעַר וּמִסֵּעַר.
 שׁוֹטְנֵי תָמִיד הַמְעַד. יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ עַדִי עַד: עַדִי
 עַד הַגְּדִילוֹ חֲרוּפֵיהֶם. עֲשָׂק וְחָמֶם בְּבִפְיָהֶם. עֲבָרוֹנֵי
 דְקָרוֹנֵי בְּהַבְלִיָּהֶם. וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם: פִּיהֶם פָּעָרוּ
 בְּבֶדֶק. פָּרְצוּ צָצוּ בְּחֶדֶק. פָּעַר עוֹרֵק לְהֶדֶק. בַּל
 לְמַד צָדֵק: צָדֵק חָעַר וְהִקְצָן. צוֹמְנֵי לֹא תִשְׁקָצָן.
 צַר נוֹשֵׂךְ וְעוֹקֵץ. עַד עַת קָצָן: קָצָן הַפְּלֵאוֹת וְגַחֲוִמֵי.

לשלום מר לי, לה'כ (ישעי' לח יז) ר"ל למען יהיה שלום באחריתי מר לי עתה,
 או יאמר אפילו נצטע שלום מר לי. מעו אחזיל בנחיה, אמרתי כלני עוד אחזיל,
 כי יש תקוה, יען לא שטית ומוסר תורתו. מצוררי וכו', אע"פ ששטית כליומה מצוררי,
 בכל זה מעדותך לא נעיתי. נסחיה, הייתי נטוי למות. בבדק, רחמ בבקיעה בחומה. פרוצו
 לרוב, וינינו כל פועלי און כמזכות חדק. פער, פעידת פיהם, ר"ל דבורם היה להדק
 ולכמת העורקים (הדלסים) גלות, כמו העורקי' היה (איוב לג.) כל למד צדק, הכשעי'

הגם איך ענטקרקטעטעט, איך חיינעטען לערברעכוילעטען געטעקס גויך גאמאכט; סווער
 דריקט איך דען יאך, זעלבסט דער פרידע חיוט מיר זווידער. — דיח איך חובאיקויך
 מאכטען, טרעכטען איך חיינע פערנעהמען חונד ערווערן לו פערניכטען; — מיין הערן
 סאילנט מיר חוץ זייבע, חוזה פורכט פער דיינען הייליגזען. — דער, וואָע איך, העגט
 מיין זיננערען נאָך העפּלונג, דף איך פֿון דיינער זעהרע ניכט חבגעפּלונגן בין; פֿריינדע
 התבטן איך מיט סאָמך בערעקטען, פֿון דיינען זייגניסען וויך איך ניכט; געוואקטע בין
 איך, דער סאָמךבֿהק חייבערעבען, חין פֿעסעלן געטאידעט, קרונ געבונדען, קהנע
 פֿולע היילע, — פֿון דיינען רעכטען זינע איך ניכט נאָך. איך מינע דען חנוע; דרוק,
 זען איך ליטטרע, חוואַיבט איך דיינע היילע, דיינע סמיסלע — מאַגען חיינע פֿיינדע
 סטעטען וואַנקען, עררעקטען חונד ערטערקעטן חיומענדער. חיומענדען העסטען
 זיח חזנז מיט וואַסטערנאָגען חייבערהייט, רויב חונד געוואַלטעמחטען קאָבען חן חיהרען
 התבדען; זיח בעטריכטען איך, דורכבֿהרעטען איך מיט חיהרען טהקרהייטען, ריסען
 חיהרען חונד ווידער איך חויל, ריסען חיהן ווייט וויח חיינע חויערעספּאָלטע חויל; זיח
 ברייסעטען זיך חויל, ספרטען חויל וויח ווילרען געסטרייך. „לערמאָונג דען עלענדען
 פֿאַלסטיגען!“ סנויבען זיח, דיח ניח גערעכט לו זיין געפּרענט. — ח ערוועקטע, ערז
 מאַטרע דח דיח גערעכטיגקייט, פֿערטאָמחע ניכט חוננער פֿעסטען; זיחע, דער פֿיינד
 ביסט חונד פֿילכט ביו ח'ל? זעלטע ענדע. — מאַגע דער פֿאַלערהיייליגסטע דען וואַידער

קדוש יְעִיר לְרַחֲמָיו • קָרַב יְעוֹרֵר לְלַחֲוֹמָיו • כִּי
 רַבִּים רַחֲמָיו: רַחֲמָיו לְהַקְדִּימוּ יִבְקֵר • רוּדֵי יִסְפֶּה
 וְיִדְקֶר • רוּדְפֵי וְצָרֵי יַעֲקֹר • תִּאֲלַמְנָה שְׁפָתַי שִׁקְר:
 שִׁקְר הוֹבֵר וּמַהֲתַלּוֹת • שׁוֹדֵד וּמַסְטִין בְּמַקְהֵלוֹת •
 שִׁקֵּעַ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת • קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת:
 תְּהַלּוֹת בְּפִי אֶהוֹדְנוּ • תְּחַנּוֹת וּבִקְשׁוֹת אֶגִּידְנוּ • תִּאֲוֹתַי
 לַעֲטָרוֹת אֶעֱנֶדְנוּ • כִּי עוֹד אֹדְנוּ: אֹדְנוּ פְלֹאִין
 בְּהַתְנוּסְסָנוּ • לֹא הִתִּימְנוּ בְּיַד מְכַעֲסֵינוּ • יִסְרְנוּ
 מְרוֹק שׁוֹסְנוּ • הִבְיָ עָלֵינוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ: בְּמַעֲשֵׂינוּ
 הוֹדְנוּ גְבָלָם • רוּחַ הַצְּלָתָנוּ גִּעְלָם • שִׁיר מִמְּקַדְשָׁנוּ
 נֶאֱלָם • מְעַרְוֹת עַד עוֹלָם: עוֹלָם וְעַד אַכְבְּדָהּ • יַחַד
 לְבָבֵי לְעַבְדָּהּ • הוֹרְנוּ דָרְךָ פְּקוּדֵיהָ • הִרְאֵנוּ יְיָ
 חֶסֶדְךָ: חֶסֶדְךָ תְּחַוֶּינָה עֵינָי • וְזוֹתֵי יִסְדּוּ וּפְנֵי • קְרוֹא
 כָּאֵז בְּחַנֵּי • בְּכָלֵי עוֹן לֵי:

סאלה אשר לא למדו לעשות נדק. וי"ט לא למדו נדק על ישראל. קרב, לזון שלחמה. יבקר, ירחש להקדים רחמים לרנו. במקהלות, בקהל המון מרדדים. בחנוססנו, בהתנוססו כס ליריאינו. לא החיטנו, לא עשה עמנו כליון. יסרנו מרחק שוסנו, ע"י יסודי' וע"י שוסינו כמרחקו חטאינו, הבא וכו', וע"י הכרות הכחות עליוט במעשינו.

תְּחַלֵּעַ עֲנַדַּע חוֹדֵד וְיִינַע טַרְחָסְטוֹבַעַן פִּיר וְיִינַע גַּעֲוִיבַטְעַן עֲרוֹעַקְקַעַן, חוֹדֵד חוֹדֵרַעַן קַחְמַטְעַן דַּעַן קְרִיב עֲרַקְחַרְעַן; דַּעַן גִּרְחָס חוֹזֵט וְיִינַע בְּחִרְמַהֲעֲרִיבְגִיקוּיִט. ית, עֲרַבְחַרַת מוֹנְבּוֹשְׁחָלֵן קַחְמַטְעַן עַד חוֹזֵט לִמְחָר; מְיִינַע טִירְחַכְנַעַן מַחְגַּעַן חוֹכְסַעֲרַגְעַתוֹן, מְיִינַע פִּירִיבַעַת חוֹדֵד פִּעֲרַפְחָלְגַדֵּר חוֹהֲגַעֲרַחְטַטַעַט וְעוֹרַדְעַן, חוֹדֵד דִּיחַ פְּחֹסְעַן וְיִסְפַּעַן פִּעֲרַטְטוֹמַחְמַעַן. דִּיחַ זֶגְעַרְטַרְעַנַּעַר, דִּיחַ וְחַסְטַעֲרַעַר, דִּיחַ רִיבַעַר, דִּיחַ חִין מַחְסַע פִּעֲרִיזְיוֹדַעַן, פִּעֲרַדְעַנְקַעַת חִין דַּעַן טִיעַלְפַּסְטַעַן סוֹחְחַן, חַיִּיזְיוֹגַעַר, וְחַבְבַּעֲקַרְחַטְטַעַר גַּחְסַט! — מְיִיט וְחַבְבּוֹנְקַבְעַן זַחְחָן מְיִיט וְחוֹדֵד דִּיר חוֹדֵרִיגַעַן, חוֹיבְכִרִיסְטִיגַעַת גַּעֲבַעַטַעַת וְיִיז חַדְּ פַּחְרַר עֲרַטְחַנַּעַן וְחַסְעַן, מְיִינַע וְיִינַע דִּיר לִנְט קַרְחַלְעַת חוֹמוֹוִינַעַת, חוֹכְחוֹיפְחַתְרִיךְ דִּיר דְחַקְעַן. — דְחַקְעַן וְיִיז חַיִּךְ פִּיר דִּינַע חֵן חוֹזֵט עֲרוֹעַיַעֲעַת וְחוֹכְסַעַר; דוּחַ וְיִסְטַס חוֹזֵט וְיִכַּס חוֹכְסַעַר דַּעַן הַחְטַעַן חוֹנוֹרַעַר וְיִסְתַּהֲרִיבַעַת חוֹמַקְחַמַּעַן; דוּחַ חוֹכְסַעַר רִיבַעַר וְחוֹרַדְעַן וְיִיר נוֹר גַּעֲלִיבְסִיגַס, גַּעֲלִיבְסַעַר דוּחַ דְחָן, וְחָן חוֹנוֹרַעַת חוֹכְסַהֲחַטְעַן חוֹזֵט לְנַעֲלַחְקַעַן הַחְטַעַן. — דוּחַ חוֹנוֹרַעַת חַאֲרוֹזְבַּעַן וְחוֹרַדְעַת חוֹנוֹרַעַת גְּחַלְחַל פִּעֲרַדְוִנְקַעַלַט, דִּיחַ לִיט דַּעַר רַעַטְטוֹבַחְחַט חוֹזֵט חוֹזֵט פִּעֲרַת בְּחַרְעַן, דְחָן הִיזְיוֹגַעַת זֶעַר פִּעֲרַטְטוֹמַחְמַעַן חִין חוֹכְסַעַרְכַּת סַעֲמַפַּעַן, דַּעַר חוֹיף חוֹמַחַעַר חוֹינַעַת רַחֲוִינַעַת סִינַעַת. — חוֹמַחַעַרוֹחְחַהֲרַעַד פִּעֲרַעֲהַרְעַן וְיִיר דִּיךְ, מְיִיט פִּעֲרַחֲוִינַעַת עַתַּעַן חַעֲרַלְעַן בַּעַטַּעַן וְיִיר דִּיךְ חֵן; חַיִּיזְעַת חוֹזֵט דַּעַן אַעַג רִיבַעַר רַעַלְפַעַת, עֲרוֹוִינַעַת חוֹזֵט דִּינַע גְּחַרְעַעַת! מַחְקַעַן מְיִינַע חוֹזְבַּעַן יוֹחַ בְּחֹדֵד וְיִיעֲרַעַר נַעַח; סַטְעוֹלַעַת חוֹזְבַּעַת וְיִיעֲרַעַר חַעַר, חֵן יַעֲרַעַר עַקְקַעַת חוֹדֵד יַעֲרַעַת מַיִנְקַעַן, רַעַלַעַת, וְיִיחַ וְחַסְטַעַת, מְיִינַע פִּעֲרוֹעַעַר, חַיִּיט וְיִעֲבַעַעַת מַחְסַעַת לִנְט חַעֲרַדַּן!

אֲדוֹן מְשַׁשְׁט בְּקִרְבֵּךְ • אֲחַצֵּנוּ אֶל תְּבֵא בְּרִיבֵךְ • אָבוֹת זְכוֹר
הוֹרִיעוּ טוֹבֵךְ • אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ: בָּהּ וְעַל רַחֲמֶיךָ אוֹחִילָה •
בְּפִשַׁע רַב טָבַקְשׁ מְחִילָה • בְּרַב סְלוּחַ לְפִי הִגְדְּלָה • חֲטָא הָעַם
הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה: גְּדוֹלָה מִקִּדְמוֹתָ וְגֵאוּתָה • גְּבֹל קִדְשׁ אֵימָה • גּוֹלָה
בְּרַגְלֵי גֵאוּתָה • קָל הַיּוֹם הַזֶּה: הָיָה מַעֲנֶה תַּחֲזוּהוּ • דְּלוּתִיךָ לֹא
תִבְזֶה • דְּחַה מְחַה וְהִזְהוּ • לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה: הַיְהִי וְכֹזֶה הַעֲדִתְנוּ •
הַשְׂכֵּם וְשִׁלּוּחַ לְצִדְתְנוּ • הַקְשִׁינוּ עֲרֵךְ בְּחֹבוֹתֵינוּ • אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ: וְאֲבוֹתֵינוּ מְעַלּוּ לְהַבּוֹת • וְיִלְעִיבוּ בְּיוֹשְׁבֵי פְרוֹזוֹת •
וְאֲנַחְנוּ בְּשׁוֹמְרֵי מוֹזוֹת • מַה נֹּאמַר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי זֹאת: וְאֵת
מְשׁוֹנְתֵנוּ אֲחַצֵּנוּ • וְרִיתְנוּ וְרִזְתְנוּ יִפְרִתְנוּ • וְדוֹן הוֹסְפֵנוּ וְחַתְתְנוּ •
יְדַעְנוּ כִּי חֲטָאנוּ: חֲטָאנוּ שְׁגִיטָה בְּנִמְהָרִים • חֲפִיטָה יִשְׁעָא הֶהָרִים •
חַפְזָנוּ כְּהַבְטַחַת הוֹרִים • וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם שְׁהוֹרִים: טוֹאֲרִים
קִלְקִלְנוּ לְהִפְרֵי • טוֹב בְּעַד יִכְפֹּר • טוֹעִים תְּרוֹפָה שִׁפְרֵי • יַעֲזֹן
וְיִפְרֵי: יִפְרֵי בְּעַם וְיַחְסֶה • יִכְפֹּשׁ עֲזוֹן וְיִכְסֶה • יִגְבֶּה בְּמִשְׁפָּט
וְיַחְבֹּשׂא • וְהוֹבֵן בְּחֶסֶד בְּפֵאָה: וְסוֹר לֵנוּ בְּרִיחַ אֲבוֹת הַזֶּה וְיִיחַ חֶסֶד עֲרַסְטֵנוּ טַחְגֵּה

סליחות ליום שביעי

יִיחַ חֶסֶד מִן אֲדוֹן עוֹלָם הַזֶּה בִּי עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמְּךָ יִיחַ חֶסֶד עֲרַסְטֵנוּ טַחְגֵּה
לֹא אֱלֹהֵינוּ הַאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מִיּוֹסֵד עִי' לִבְנֵי וְנִמְקֹף סְמוּחַ שְׁהֵי' מֵאֲדֵר •

אֵת פְּנֵי מִבִּין וְיִזְדַּע דִּין דָּל • בְּקוּוֹי אַחַר קוּוֹי בְּעַטּוֹף
לְבִי יִשְׁתַּדֵּל • גְּדַל חֶסֶד חֲנֵן לְשׁוֹעֵי יִטָּה בְּדָל • דְּרַכּוּ
יֵאֲחִזוּ צְדִיק וְיִזְכֶּה אֲמִין וְיִגְדֵּל: הֵן בְּנִזְדַּג עוֹלָם בְּדִין

אֵת פְּנֵי מִבִּין וְכו', כַּעֲסוֹף לְבִי לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֵי הַמִּבִּין וְיִזְדַּע דִּין דָּלִים בְּתַקּוּה אַחַר
תַּקּוּה (עַפְיָהּ תִּלְי' כו' יד) קוּה אֵל ה' חֶסֶד וְכו' וְקוּה אֵל ה' (עֵינִן עַם שְׂדֵרָה עֲלֵיוּ בְּצִדְקוֹת
דָּף לֵנוּ) גְּדוֹל חֶסֶדוֹ יַעֲמֵה הַמִּבִּין אֲנִי לְשׁוֹעֵי (בְּדָל, כַּעַם בְּדָל אֲנִי). בְּנִזְדַּג עוֹלָם וְכו',
כִּדְיִן מִזֵּל עַמִּים לְבַשֵּׁר בְּדַבְרֵי רִיבֵי עַם עֵינִי, וְהַקִּי'ם אֵינֵנוּ כֵּן, אֵךְ עַמִּת עֵינִי לְנִגְד

אֵת פְּנֵי מִבִּין • עַמִּין מִיּוֹן הַעֲרָן וְיִךְ הַקֶּסֶל וְנִזְדַּע דִּין דָּלִים עַמִּין דְּעַתָּה, דְּעַר דְּעַתָּה מִרְאֵנוּ רַעֲבֵט
וְחֵד וְיִדְעֵנוּ קַעֲנָנוּ, חֶסֶד גְּבַעֲטָה עַדִּיטָה, חֶסֶד הַאֲדוּרִי וְכו'! וְחֶסֶד נִיבָעַת מִיּוֹנֵנוּ עַרְיִינוּ דִּין
חֶסֶד, עַדִּיטָה חֶסֶד נִיבָעַת עַדִּיטָה עַרְיִינוּ עַדִּיטָה, חֶסֶד נִיבָעַת דִּין חִיּוּמֵנוּ וְעַתָּה חֶסֶד דִּין דִּינֵנוּ
בְּרַקִּיעַ. — חֶסֶד וְיִזְדַּע דִּין דָּלִים וְעַמִּין עַדִּיטָה, חֶסֶד נִיבָעַת עַרְיִינוּ עַדִּיטָה עַרְיִינוּ עַדִּיטָה
מִרְאֵנוּ

עָנִי וְעָשִׂיר • וְנוֹכַח נִשְׁוֵא פָּנִים דָּיִן פָּנָיו יִישִׁיר • זָהָר
פָּנֶיךָ עֲנוּתָן עֲנוּת עָנִי תִכְשִׁיר • חָשׁוּב קָרְבֵּן מִנְחָתוֹ
כָּאֵלוֹ נִפְשׁוֹת הַתְּשִׁיר: טוֹב מְלֹא כֶּף נִחַת קִמּוֹץ סִלַּת •
יָפָה הֵימָנוּ חָשׁוּב חֲנוּן וְלִבּוֹן הַפְּסִלַת • כָּל תִּשָּׂא עוֹן
וְקַח טוֹבָה נִחַסְלַת • לָךְ יִשְׁלַם גֵּרָר בְּצִיּוֹן תִּהְלֶה
מִסְלָסְלַת: מִרְבֵּה לְסִלּוֹחַ סְלִיחוֹת לָנוּ מִשְׁלָךְ מוֹתֵר •
נִזְרָאוֹת בְּצָדֵק תִּעַנְנוּ וְיָם רְחוּקִים יִתֵּר • סֶלַח אֲבִיר
יַעֲקֹב יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית חֵתֵר • עֲזֵה בְּמִדָּה זוֹפְעֵלֶת לָנוּ
לְעֵתֵר: פְּלִיאָה מִדַּת רַחֲמֶיךָ מְלֹוּה מִשְׁלֹו גוֹבָה •
צְדָקָה לָךְ צְדִיק וְלָךְ הַחֶסֶד מְרַבֵּה • קָמַח חֶלְבֵּוֹדִם
כְּשִׂי רָצוֹן תֵּאָבֵה • רְגֹז עֲשָׂנֶךָ הַמְלַבֵּה • זֵיל דְּמַעְתִּי
יִכְבֶּה: שָׁבְתוּ חֲטָאוֹת וְעוֹלוֹת • לְפָרְקֵלִיט וְדוֹרוֹן

פניו להכשירו. והשיר, לשון תאורה, ר"ל כאלו נתן כפאו למתנה. כל חשאו עון, לה"כ (השע יד ג). טובה נחמלה, טובה גמורה (מלת חסלה בארשית כמו סוף ותכלית, וכלו אתה אומר בתכלית הסובה). תהלה מסלסלה, מסולאה ושואה לך פהלה מנדדים המזלמים בנין (עפ"כ תילי' סכ ב). משלך מותר, הענין מנולר למעה במקח פליאה מדת רחמיך. נראוח בצדק וכו', עפ"כ (תילי' סכ ו), ספייטן סתם תכיוו, ולכוי תרנמתי לפי פשוטו של עקרט הכל. דהר, אגודת הסטאים. עווה במדה זו וכו', הערת לנו תוקף מדה זו של סניכה שאינה חוזרת ריקס. פליאה מדה וכו', חיה שאמר למעלה שהקב"ה מותר שאלו. רגז עשנך וכו', נילת הדמעית תכבה עזן הרגז. המלכה, ככפוח לבנת אש. לפרקליט וכו', הקדבמת כעשלו לפרקליט ולדודון, לעלין ולמתנה, ושתיקן

מראען חוזר רייבען, דעו ריכטערז סתנענדער בויק חויל דען חגעוועהנען; עקר דיינעס ערהגעבענן חנטיטן חבער גינט מעהר דעו מראען דעמוטה, זיין קויינע מעההפעלער חיוט דיר זך חגענעהק מוז חגע ער זיינע ועטע הער. ית, חיינע חמדעלען מעהל חיוט דיר געמלויג, דער געמלויגער נער חיכריכטיגע; פלעהען חוזר רייניגוג פלען זינרענסמוטן; דח לערלייהעסס דוח יעדע זינדע, חוזר זיהעסס חויל דוח ערנסטזילע בעסערע; מעהר מוז בעלעהלטע געזיכרען לו זיין סקטלעסס דוח ההחע חמדעלס. — גחכויכטעמלויגער! סעכק חונו לערעבוג מוז חיינע גרמסויטהיגע גחכע. מלוערעהר סער! ערהערפ חונג מיט דינער גערעכטיקייט, דער דוח חונורע מללויכט לערנער ביסט; לערלייהע, מחכטיגער יעקס! הערר דער סקטלענג, לערניב! דוח חונורעס מאג יך זעלכסט דוח חכרלענג דיוער גחטטזילען חייגענסמלעטען געלעהרס. — וחונדערד כחר חיוט דיינע כחמהערליגע וזייע; חין גזיביגער ביסט דוח, דער חווי זיינען חייגען מיטטען זיך בעלעהלט מחכס; — דין, מלוערעכטער! חיוט דוח מלורע, דין דוח חיכערסוענגזילע גנרע; מעהל, לעסט חמד בלוס (רער פחטסערען) זיס דיר וועהגעמלויגע גחכען; חיון סהרעכענלעווס וקסס דען פלחממענען לקרן. — דוח זיסט חמד ברמחמפער, חמבען חוילעהערט, דוח חיינסט פיר געסענק חוזר פירסערעכער גחטען

משאלות • שמים מלון צדק משוש ידים רשולות •
 תמו פסו אמונים מחזיקי ברבים פושלות • תמוכים
 מאשרים צדקתם יראת אלהים מושלות: מדת
 רחמים תגבר בדין תעמוד בפרצות • אנה לשכך
 לבב פח נוח לרצות • יהי נא דברך טוב
 ואמרותיך נמלצות • ראה העברתי מעליך עונך
 והלבש אותך מחלצות: אל סלך יושב וכו'.

תאזינה יי תפלתנו • הקשיבה בקול תחנונינו: הקשיבה לקול שועתינו
 מלבנו ואלהינו • בי אליך נתפלל: יי בקר תשמע קולנו • בקר גערה קר
 תצפה: אליך יי שוענו ובקקר תפלתנו תסקר: תבון תפלתנו קסדת לפניה •
 מסאת פנינו סגרת ערכ: ערכ ובקקר תצדדים נשיחה ותקאה • וישמע קולנו:
 ליי הישועה חלו.

לב אלהינו ואלהי אבותינו • פיוסד ע"פ ס"כ.

אלהים בישרא גדול נודעת • אתה יי אבינו אתה:
 בכל קראנו אליך קרבנו • רם ונשא אתה בקרבנו:
 נמלתנו הטובות גם בחובינו • לא בצדקותינו ובישר
 לבנו: דודנו גם פי ונחנו • נאלנו כי עבדים אנחנו:

לפן יזכות • מלן צדק, בהע"ק, אשר היה עשה לירם רשלות, לחלושי כח, כי שם היו כסאת
 למשפט, להגיל העני מחוק מונט. המוכים וכו' תש התמוכים ומאשרים בזכותם, וזרד
 טמל ידלת אלהים, לה"כ (ש"כ ג), לבב כח, תעמד את הכח. היא המדה להיות טוס
 לרמות. ידו נא דברך, פסוק הסכר לאסר זס, וזאת: ראה טעברתי וכו' (זכרי' ג ד).

גתלסטן; דוח וטחנג דער גערעכטויגקייט חיוט פערטרעט, דיוע ווהננע ערסןתלסטער
 התקדע; דתחן וינד דיה פרוטאטען, וועלכע חיינע סטיילע דער ווהנקערען ווטרען,
 דיה פלן חיהרען טונענדען געסטילט מאנד ערהקבען, גחטטענפורכט חיינע היסטעטן. —
 יעטלט מתגע דיינע בפרחהערליגע ווייע חית געריכטע קוביגען, חונד דער סטרענגע
 ווידערסטעהען, דען לחרן סטיוולען, חונד דיה נייגונג לור נחגייעבדיקייט בעלעבען.
 מתגע דיון פרייטליכען ווקרט, דיון התודעוויגע פערספרעכען מין ערפיווונג
 געהען: „יחה! חיד סתלעע דיינע ויטרען פלן דיר וועג, חונד קויידע דיד מין
 פייערקויידער.”

אלדזם בישראל • התכבעריהוט ביסט דוח, גחטט! חיו ישראל, דוח, עוויגער,
 ביסט חוטער פחטער. קי ויח חונג נחהע, זק חלט וויר דיד מחרפען; התך חונד ער
 מתבען לייגע דיד חוטער חונג. — דוח טההטעסט חונג מתהל, זעלכסט ווען וויר
 סעלידיג ווטרען, קווק ניכט חונטרער טונענד, ניכט חונטרען בידערן הערלעכע וועבען. —
 התבען וויר חויד דיינע פרייטרטעלט פערסערלט, ערוקע חונד דתך חויו חונטרער
 סקוהטעדיי.

הִגְנוּ בְּעוֹנֵינוּ עַד דָּבָא • וְתִקְצַר נַפְשׁ לְךָ מִחֶפְזָה: וְאֵיהָ
 חֲסֵדֶיךָ הִרְאֵנוּ עִמָּנוּ • מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם נֶאֱמָנוּ:
 זַעַף גִּשְׁאֹתַי שִׁבְחָנוּ • יֵי אֵל בְּאַפֶּךָ תּוֹכִיחֵנוּ: חֲלָחֵלוֹת
 רַבּוֹת כָּלוּ בְּשָׂרֵנוּ • גָּאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּיַּסְרֵנוּ: מֵרַח
 הַצָּרוֹת אֵינִי לְהַפְסֵר • אֵיהָ שִׁקְלֵ וְאֵיהָ סוֹפֵר: יִדְעֵנוּ
 צוּרֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ • כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאֶנְחָנוּ הִרְשָׁעְנוּ:
 כַּעַס יוֹפֵר וְחֵרוֹן מִנּוּי חֲדָל • בִּי קָמוֹן יַעֲקֹב וְדָל: לַחֵץ
 וְעוֹל מִעֲלֵינוּ יִחָבֵל • כִּי כָשַׁל בַּח הַסֶּפֶל: מִנֵּת מִדָּתְנוּ
 לֹא תִגְבֶּה • כִּי גִשְׁאֲרֵנוּ מִעַמְּהָרְבָה: גַּחַם עַל הָרָעָה
 לְאֵימָתְךָ • מִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד אֶמְנוּתְךָ: סֶלְחָן אִם
 עוֹנֵינוּ עָנּוּ כָנוּ • עֲזָרֵנוּ כִּי עָלֶיךָ גִּשְׁעָנוּ: עָרַפְנוּ כּוֹף לְךָ
 לְהִשְׁתַּעֲבֵד בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה לְעִבּוֹד וּלְכַבֵּד: פּוֹקֵדֶיךָ
 קִדְּשׁוּ צוֹם לְקַבּוּעַ • וְדַעְתָּם קֶצֶרָה צָרָם לְתַבּוּעַ:

הגנו בעוננו עד דבא • ותקצר נפש לך מחפזה: ואיה חסדיך הראינו עמנו • מעולם ועד עולם נאמנו: זעף גשאותי שבחנו • יי אל באפך תוכיחנו: חלחלות רבות כלו בשארנו • גאל בחמתך תיסרנו: מרח הצרות איני להפסר • איה שיקל ויהי סופר: ידענו צורנו כי פשענו • כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: כעס יופר וחרון מנוי חדל • ביי קמון יעקב ודל: לחץ ועול מעלינו יחבל • כי כשל ב הח הספל: מנת מדתנו לא תגבה • כי גשארנו מעממהרבה: גחם על הרעה לאימתך • מטה כלפי חסד אמנותך: סלחן אם עוננו ענו כנו • עזרנו כי עליך גשענו: ערפנו כוף לך להשתעבד באהבה וביראה לעבוד ולכבד: פוקדיך קדשו צום לקבוע • ודעתם קצרה צרם לתבוע:

סקולפתעריית. — דורך חונרע זינדען זינד וויר ביז לור לעראמאונג גערמאשען, קויט
 וואגט עז דיח זענעלע נאך, דיינער לז חמררען. — ווף חזיט דיח גמארע, דיח דוח חזו: חזי
 דען פֿרלייטען ערלייגטעסט, דיוע טוויג דויערנדע גמארע? סטיראע ערליידען וויר,
 חבגעמאשטעט חזיט חונרע קרמט; הערר! סטרמלע חזו ניכט חין דיינעט לחרן! דורך
 חזעלוייח סרעקניסע סווינדעט חונרע פֿלייס, הערר! זיטטיג חזו ניכט חין דיינעט
 גריאמע! — חוללמאליגע זיידען דריקטען חזו, ווער ערוואקט, ווער עראויסט ויח? —
 וויר וויסען, ח חונרע פֿעל! דחם וויר גערעפֿענט חבגען, דחם דוח טרייחויך חזו
 דעלט, וויר חבער דיח סוונדער וינד; דחך וואגע יך דער חזוויילע זענען, דער גליהעכער
 לחין לחו חזו וויילען; דען יעקב חזיט קליין, חזיט חזכמחלטיג גענוג. עז טרעט
 לזריק דער דרמגער, וואן ענטפירדע חזו דען יחלען, דען חונרע קרמלע ערטרקט ניכט
 מעהר דיח וואסט. פֿטרדערע פֿון חזו ניכט דחן פֿעללע וואחס, דען סחן וינד וויר פֿון
 פֿילען כור וועניג חיבריגעבליבען. בערענקע ריך וועגען דען, דיינעט פֿולקע גערירמאשען
 חיבעלן, דיר חזיס' יח חייגען (דיח וואגע) לז גוכסטען חונרער לז זענען. פֿערלייהונג
 פֿעללער! הייל דח חזו, ווען חונרע זינדען ווידער חזו לייגען, דען חזיל ריך סטיטלען
 וויר חזו. בייגע חזונערן נאקקען, דחם וויר חזו דיר חזסטערווארפען, מיט זוסט חזו
 זיבע ריך סבעטען, ריך פֿערמארען. — דיינע גלייביגען חבגען פֿחסטשחגע חגעסטעלסט,
 דחך וינד לז קולזילטיג, חזו וועלכע בערירפֿניסע זיח בעטען חזו: וואָזען? וואָגע מיחערע
 הערלענוערזיעסונג

זָקֵן לַחֲשֵׁם לְפָנֶיךָ תְּבוּאָה • לְחַתֵּל אִישׁ אִישׁ נִגְעוּ
 וּמִכְאוּבוֹ: קוֹל יַעֲקֹב גוֹהֵם מִתְּהוֹמוֹתֶיךָ • תִּשְׁמָעוּ
 הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתֶּךָ: רוּדֵה רוּדֵף בְּאַף תִּבְלֶה • שְׁנֵת
 שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן תִּגְלֶה: שְׂרֵת וְרֹדֶף מִנְעֵר קְנוֹתַי •
 אֵל תִּשְׁלִיבֵנוּ לַעֲת וְקִנְיַתֵנוּ: תַּעֲיִנוּ לְשֹׂמְאֵל יְמִינֶךָ
 תִּקְרָבֵנוּ • כְּבָלוֹת כִּפְחוֹנוֹ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ: תִּבְיֵט וְתִצָּף
 וְתִשְׁגִּית לְרַחֲמֶיךָ • תִּתְאַזֵּר בְּחֲנִינוֹתֶךָ תִּתְלַבֵּשׁ
 בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ • תִּתְכַּפֶּה בְּרַחֲמֶיךָ וְתִתְעַטֵּף בְּחַסֵּדוֹתֶיךָ •
 וְתָבֵא לְפָנֶיךָ מִזְבֵּחַ וְעֲנוּתֵנוֹתֶיךָ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב כּוֹ.

הָרָאנוּ עָנּוּ אֱלֹהֵי צַדִּיקוֹ • בְּעַד הַחֲבֵת לָנוּ • נָעָנוּ וְשָׁמַע תַּפְלִתֵנוּ: אֲרָזֵי
 שִׁשְׁשָׁה בְּקִלְנוּ • תִּהְיֶינָה אֲזַנֵּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תְּחִנּוֹתֵנוּ: שָׁמַע קוֹל תְּחִנּוֹתֵנוּ
 גִּשְׁעָנוּ אֵלֶיךָ • בְּגִשְׁאָנוּ יָרִינוּ אֵל הַבֵּיר קְדוֹשֶׁךָ: שָׁמַע יי וְחָנּוּ יי הִיָּה עוֹר
 לָנוּ: שָׁמַע יי קוֹלֵנוּ נִקְרָא • וְחָנּוּ וְעָנּוּ: וְשָׁמָּה שָׁמַע אֲזַנֵּינוּ אֵל תַּפְלִת עַבְדֶּיךָ
 וְאֵל תְּחִנּוֹתֵינוּ וְהָאֵר שְׁנֵי עַל מִקְדָּשֶׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲרָזֵי: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' •

לֵב אֱלֹהֵינוּ וְהִי אֲבוֹחֵינוּ • מִיּוֹסֵד עִים אִבְרָם וְנִסְפָּן סְתוּם זְהָרְאֵל אֱלֹהֵינוּ שָׁמַעֲךָ חוֹק •
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל צַדִּיק אָתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת • בְּלֵב
 נִשְׁבֵּר וְנִדְכָה בְּאָנוּ לְחַלּוֹתֶךָ וּבְשִׁבְרוֹן רוּחוֹת • נָם

(לחזל) לְחַטָּה לִישׁ עָנּוּ וּמְכֻלּוֹתֵינוּ • שָׁרַח וְרַחַח, לְפִית עֲלֵינוּ וְיָרַדְתָּ מִכְבֹּדךָ לְקַחַת
 אֶתֶּם לָךְ לְעַם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, עַפְרָיִם (הַשֵּׁעַ יֵאָדָּם) כִּי נִעַר יִשְׂרָאֵל וְאֶכְסְבוּ • (וְנִרְוַח סְלִיחוֹת
 טַטְסַחֵם שָׁרַח נְסִיךְ לָנוּ זְרָחָה, וְרַחַח לָנוּ רֹדֶף, אִלוֹם אֵין הַסִּיבּוֹר עוֹלָה יִפְתָּ
 לְכַסְחֵם וּ).

הַעֲרִיעֵנוּ וְעַרְיִנוּ בְּעֵר זֶךְ קָחֵמֵנוּ, דָּחַס רֹחַ יִעֲרַעַר וְיִכְנַע פּוֹחֵגֵנוּ, יִעֲרַעַר וְיִכְנַע
 סִמְעוֹנוֹ הַיְיָנוּסֵם • חוֹזֵי טִיעֵלֵנוּ עַבְדֵּיךָ וְיִשְׁמַעְרֵנוּ יַעֲקֹב'ס סִיטוּמֵנוּ, קָחַח הַחֲרַע וְיַח
 חֵסֶךְ הַיְיָמֵנוּ, דִּינֵנוּ עַד וּמְחַלְלֵנוּ! — דִּינֵנוּ לְחַרֵּן לְעַרְיִנוּכֵם דַּעַן סִירְחֵנוּכֵם עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ;
 רַחֵם דַּעַן לְעַרְיִנוּכֵם וְכִינֵנוּ הִיֵּר לִינֵנוּ בְּעַדְרֵינוּ הַעֲרִיבֵנוּ — הַעֲרִיבֵנוּכֵם סִיטַעֲנוּ
 דוּחַ חֵיִל חוֹטֵנוּ, מָלוּ דוּחַ חוֹטֵנוּ חוֹטֵנוּ חוֹטֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ, קָחַח לְעַרְפֹּלֵנוּ חוֹטֵנוּ כִּיכֵם חוֹטֵנוּ
 חַטְוֵנוּ מִלֵּטֵנוּ פִּתְנוּנוּ, חִירְרֵנוּ וְיִיר וְיִירָנוּ חֵב, וְחַח לְיָדֵנוּ חוֹטֵנוּ רַחֵם וְיִיעֲרַעַר לָנוּ
 וְיִירָנוּ חוֹטֵנוּ כִּיכֵם חוֹטֵנוּ דַּעַן עַבְדֵּיךָ חוֹטֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ — סוּיֵנוּ, כִּלְקַחַת חוֹטֵנוּ
 חַטְוֵנוּ מִלֵּטֵנוּ חוֹטֵנוּ כִּיכֵם חוֹטֵנוּ חוֹטֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ; גִּירְרֵנוּ דַּעַן חוֹטֵנוּ חוֹטֵנוּ, כְּעַדְרֵנוּ
 דַּעַן חוֹטֵנוּ כְּעַדְרֵנוּ חוֹטֵנוּ חוֹטֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ; סִטְעוֹנוּ דַּעַן חוֹטֵנוּ דַּעַן חוֹטֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ
 גַּעַם חוֹטֵנוּ דִּינֵנוּ גִיטַע חוֹטֵנוּ גַּעַם חוֹטֵנוּ חוֹטֵנוּ חוֹטֵנוּ!

י אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל • עוֹרְיֵנוּ גַחְטֵנוּ יִשְׂרָאֵל'ס! דַּעַן גַּעַם חוֹטֵנוּ, נַחְכֵּנוּכֵם עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ גַחְטֵנוּ!
 אִישׁ לְעַרְפֹּלֵנוּ חוֹטֵנוּ לְעַרְפֹּלֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ, אִישׁ כְּעַרְפֹּלֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ
 וְיִיר, דַּעַן עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ, נַחְכֵּנוּ וְיִיר חוֹטֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ, חוֹטֵנוּ חוֹטֵנוּ עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ
 עַד לְעַרְפֹּלֵנוּ

עֲשֵׂתוֹנוֹת קִשְׁטָנוּ וְהִכְנוּ סְתֵרֵי מַוּחֹת. דָּגוּל תְּהִינָה
 אֲזִינִיָּה קִשְׁבוֹת וְעִינֵיךָ פְּקוּחֹת: הַשְּׂקֵדָה הַשְּׂרָגָה
 עַל־עֲלִית תִּכְרַח מִבָּהּ. וְרוּפֵא אֲמֹן וּבְקִי אֵין לְהַעֲלוֹת
 אֲרָכָה. וְד שׁוֹחֵה כּוֹרֵה וְעִינָיו יִצְפְּנוּ לְחֻלְכָּהּ. חֲלַקְלַק
 וְרִשָּׁת בְּרַגְלָיו יִתְחַלֵּף עַל שִׁבְכָהּ: מְרִדוֹ חֲתוּ יְדֵיךָ
 הַעֲתִיקוּ מִלִּין וּמַעֲנָה. יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל הוֹסֵר מֵהֶם
 מִשְׁעֵן וּמִשְׁעֲנָה. פְּרֹאֵשׁ שִׁבְלַת גְּמָלוֹ וּנְפִשָׁם דְּאָבָה
 וְנַעֲנָה: לְרַעְבָּם מְרוּרִים שָׁבְעוּ וּלְצִמְאָם רוּו רֹאֵשׁ
 וְלַעֲנָה: מִמַּעֲרֵכֵי לֵב מִשׁוּה פֶּל גְּבוֹן וְרָבֵן. גַּעֲלָם
 מִשֶּׁךְ הַעֲדָן וְנִסְתָּם בְּשֵׁשׁ הַחֲרָבֵן. סְפוּ תַמּוֹת מִיָּדֵי
 כְּפָרָה וּבִטָּל הַקָּרְבָּן. עֲבָרִיךָ בְּקֶצֶר רוּחַ וּבְשִׁלוֹה
 יְהִיר וְסָרְבֵן: פּוֹדֵם וּמַצִּילֵם הַגְּשִׁימָת רַחֵם וְשִׁכְחֵת

גם עשׂונוֹת קִשְׁטָנוּ, סִהַרְנוּ מִחֲסוֹבוֹתֵינוּ, וְהִכְנוּ עֲלֵמָה וְסִתְרֵי מַוּחֹתֵינוּ וְכִלְ
 הַקֶּרֶב וְהִלַּכְנוּ לְתַפְלָה. דָּגוּל, תֵּלֵךְ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא דָגוּל מֵרַבְּנָה עַפְה"כ בַּש"ס.
 הַשְּׂקֵדָה, מְטוֹקָה וּמְסוּמָנָה. הַשְּׂרָגָה, קְלִיעָה, עַפ"כ (אִיכ"א יד) כִּשְׂדָה עוֹל פְּשָׁעֵי בִידוֹ
 יִשְׁתַּרְנוּ עָלָיו עַל כּוֹאֲרֵי. תִּכְרַח מִבָּהּ, הַמְכַת מְכַוֶּפֶת אֶחָת עַל אֲחֵרוֹת, וְאֵין רוּפֵא בְקִי לְרַפְאוֹת.
 וְד שׁוֹחֵה וְכו', הַרְשַׁע יִכְרַח בּוֹר. וְעִינָיו נֹפֶטֶת לְחֻלְכָּהּ, לְחֻלְכָּהּ כֹּחַ, עַפ"כ (תִּלְי' יח).
 חֲלַקְלַק, בְּדָךְ חֲלַקְלָקוֹת פּוֹדֵם רַשָׁע לְרַגְלֵי חֲלַכָאִים. יִתְחַלֵּף עַל שִׁבְכָהּ, לַה"כ (אִיכ"א יח),
 פִּידוּשׁ עוֹשֶׂה עֲשׂוֹ כוֹהֵלֵךְ עַל הַרְשָׁת כְּדֵי שֶׁלֹּא יִרְגַּז הַבְּלֹדִים. (שִׁבְכָהּ, מַעֲנָה קְלִיעָה
 שְׂתֵי וְעַד). מְרִדוֹ, לֶשֶׁן מְלֵטוֹל. הַעֲתִיקוּ מִלִּין וְכו', כַּעֲתִיקוּ וְנִסְתָּמוּ מִטַּעֲנוֹתֵיהֶם.
 פְּרֹאֵשׁ שִׁבְלוֹת, הַמְּזַהֶרֶת לְהִינָשׁ. גְּמָלוֹ, עַפ"כ (אִיכ"א כד). מִמַּעֲרֵכֵי לֵב וְכו', מְכַל
 מַעֲרֵכֵי לֵב וְעִין שֶׁל הַבְּבוּכִים וְהַבְּבוּכִים כַּעֲלָם קֵץ הַבְּלֹת. (מִשׁוּה, בַּעֲלֵי עֵינֵי הַבְּבוּכִים
 עֵינֵי לַעֲנִין). יְהִיר וְסָרְבֵן, כֹּל גֹּאֵשׁ מֵרִי יוֹשֵׁב בְּשִׁלוֹה. הַגְּשִׁימָת, הַבְּכַסֵּת.

פְּתַרְבְּעֵיִסְעַס הַחֲבָעַן; הַחֲלָפְרֵהֲרַטְעֵר! וְחֲבָעַן דִּין חֲזַר חוֹלְמֵהֲרַקְחָתָן וַיִּין, דִּינֵה חוֹיָעַן
 חֲלָפְרֵן סְטַעֲחֵעַן. — הִיכְסֵר חֵיכְהֲרַטְעֵר פְּתַרְבְּעֵר הַחֲבָעַן וַיִּךְ וְחֲזַרְעַן חוֹס חֵיכְהֵן חֲמָן
 גְּטַסְלוֹנְעַן, חוֹסֵר קִיין עַרְשִׁהֲרַטְעֵר חֲרָטָס חֵיזֵט דִּין, וַיִּח לֹא חֵיכְהֵן. דַּעַר לְרַעֲפֹלְעֵר גְּרַחֲבַס
 חֵיכְהֵן גְּרַחֲבַע, וַיִּכְעַ חוֹיָעַן לִזְעֵרָן חוֹיָן דִּין וְעַהֲרֹפְטוֹן, דַּעַת עַר חוֹיָן סוֹיִפְעֵרִיגְעַת
 וְנַעֲבַ חֵיין כַּעֲטָן וְעֵגֵט, חוֹסֵר חֵיין חֵינֵן גְּחֵר לְקַסֵּס. — דִּינֵה פְּרִיכְרֵעַ זִכֵּר עַרְחִידֵעַס
 חוֹסֵר כַּעֲחֵגְסִיגְעַט, עַו סַסְקֵס יַעֲרַע פֵּרַטְחִידִיגְבּוֹנְוֹחֵרְט; יַעֲרַע סְפִיטֵלַע חֵיזֵט יֵאֵדָה
 חוֹסֵר יִשְׂרָאֵל עַנְטְחָמְאוּעַן; וַיִּוִּח דִּין סְפִיטֵלַע דַּעַר חֲהַרְעַן, פֵּרַטְחֵרְטֵס, סְרִוִּירֵג חוֹסֵר
 גַּעֲרַחֲמִיטְחִיגְעַט חֵיזֵט חִיֵּהֲרַע זַעֲעֵלַע, גְּחֹלְעַ וְחֲטִיגְעַט חִיֵּהֲרַעַן הוֹגְבֵּר, וְעַרְחֹסֵה סְפִיטֵלַע
 וְהַרְעַן דִּרְסֵס. — דַּעַת דַּעֲנַקְבִּרְסֵטֵעַן. וַיִּוִּיטֵן חוֹסֵר סְרִיפְטִמְגֵעֵרְטֵעַן כְּלִיכֵס דִּין דִּוִּיעַר
 דַּעַר וַיִּדְעֵנְלִיט חֵיין גַּעֲחִימֵינִס, כִּיחֲחֵרְט קַעֲנַט דִּין עַבְרַע דַּעַר לְרַעֲסֵחֲרוֹב; — דִּין
 טַחְלִיכֵעַן פֵּרַטְחֵהֲנֵעַן חֲחֵפְרֵר חֲחֵבֵעַן וְקַנְלִיךְ חוֹיִפְגַּעֲחֵרְטֵס; דִּינֵה דַּעֲבַר קִיכֵעַן חוֹסֵרְטֵרַע
 יִחְבֵּעַ, וְחֲהַרְעַבֵּד דַּעַר הַחֲחִיטְחִיגְעַט עַהֲפֵרְעַר חֵין רֹחַע לְעַבֵּס. חֲ הוֹח, חִיֵּהֲרַע רַעֲסֵטְעַר
 חוֹסֵר בַּעֲפִרִיעֵר! פֵּרַטְחֵיטֵעַס דִּין דַּעַר עַרְבֵּהֲרַטְעֵנֵן? פֵּרַטְחֵיטֵעַס דַּעַר סַסְקֵעַס? סוֹיכֵסֵס

חַנוּת • צְפִיתָ הַבִּמָּה מֵעַל וְלָעֵד זְכַרְתָּ צְחָנוֹת • קִצְפָּתָ
עַד מְאֹד וּסְתַמְתָּ זַעַקוֹת חַנוּת • רַבּוֹת אֶלְפִיךָ שׁוֹבָה
וּשְׂכוֹן בְּקֶרֶב מַחְנוֹת: שֶׁחַ גְּבַהוֹת יְהוּדָה וְרוּם יִשְׂרָאֵל
שָׁפַל • תִּלְפִּיזוֹת חָרֵב וְלֹא נִגְהָ לֹא וְחִשָּׁה בְּאֶפֶס • אֹר
לְצַלְמוֹת הַיּוֹשֵׁם וְגִיּוֹת הַיּוֹשֵׁת לְעַרְפֶּל • לֹאן שַׁעַן הַזֵּרִים
וְזִכּוֹת יְשִׁינֵי מִכְּפָל: יוֹצְרֵנוּ בְּדִינְךָ שֶׁר לֹא נִשְׂאָ וּנְגַדְלֵ
הַשְּׁוֹה שׁוֹעַ וְלֹא גָבַר לְפָנֶיךָ לֵ. בְּזוּי לְמָה גָבַר וְקִטְוֹן
גְּבַה וְגָדַר • רָצָה יְלֵד שַׁעֲשׁוֹעַ עָצוּר וּפְרוּזוֹן חָדַל:
שְׁלֵמִיךָ לֹא בְּטָחוֹ בְּחָרֵב וְלֹא סָבְרוּ בְּחַנִּית • מִבְּטָחֵם
צוּם וְשִׁקּוּם וּמִשְׁעָנָם תִּפְלָה וְתַעֲנִית • עוֹד תּוֹסִיף יְדָךְ
עַל־וִבִיךָ לְקַנּוֹת שְׁנִית • יְדָמוּ וַיִּחְלוּ לְךָ מִתַּחַת עוֹל
רְגִזִּית: תִּהְיוּנָה חֵין עִם בְּזוּי וּמְדַבָּא וּמְחַלְלֵ • חַנוּן
זַעַק קָשׁוּב וְקִבֵּל בְּרָצוֹן מִפְּלֵל • קִמְרַת תִּפְלֵתִי תַכּוֹן

צפית וכו', הלכנתחבים על הפועל אשר מעלנו, ולעד תזכור הלחנות, החטאים. וסחמח
ועק, סתמת חלונות רקיע - מעבור תפלתנו. חלפית, נהמ'ק, כאשר פרשתי למעלה.
וגיה, ותה. לאן, ל'ל אכה משען אורים חכות אבות? יוצרנו בדין וכו', מעם
האזמרים האלה: א' אס אמנם שלפני דיך קטון גדול יחד, ולא נאס האר ובכד
לפני עני דל, אך מדוע יהיה להיפך, למה הבווי וקטן בכבד יותר מעדול? לכו יותר
שילד שעשועים, אשר עלור עתה בבית אסורים? ופרוזן חדל, אין מי יושב בערי פרות
שפדו האויב שלמיד, אשר לכס תמים עמך. סברו, בטויו. וכקדקן חוכלל, כעולה וכליל.

דח חיאווער חויל חיחרע פרייחוףויגוייס? געדענקסט עוויג חיחרער זיכרען? לירנסט וק
געוויחוףויג, פערסויסעסט דעך סרייען חונד פלועהען (דען חייגנחג)? ק קעהרע לזריק
חין דיה טויענד חיריחערען (ישראל'ס) חונד ווקהנע חין חיחרען ו'חגערן. - ערנידריגט
חויס ישראל'ס חףהע, יהודי'ס חףהייס טייל געוונקען, דער טעמעלל זיגט לערסטחערט,
קיין ויכסטטרעהן ערהעלזעם וייעט טיעפע פויסטערניס, לו טערסטחטעטן ווחורדע דחו זיכס,
דער גלחזן חין נעבעל פערווחנערלוט; ווק חיוט דיה סטיטלע יענער פערפחערען? ווק
דך פערדינסט דערער, דיה חין עכפלה רוחען? - ק טחפפער! פער דיינעך געריכטע
גילס קיינע ו'חנענו חנועהטן, דער רייכע ווירד ויח דער חראע געחלכטעט; ו'חרויך וקלז
חכער דעד פערקטטיילע (פיינד) חין עהרען, דער גערינגע חףך חונד גרמס זיו, ו'חחרענד
דך געפ'קלזגע זיבוינגויקינד געדריקט חונד דער פרייחייט בערויבט ווירד? דיינע געו
פרייען פערטרויעטען ניכט חויל סווערט חונד ו'חנלע, פחסטעטן חונד זחקבעקלויזדג חויס
פיהר סטיטלנכטק, געבעט חונד קחסייחויג חיחרע לנלובס. ק ח'חגעסט דוח דיה
כעסח'חסטען חבעראחזן חן דרך כעהאען, זיח, דיה חונטערך יקך דער טירחננייח סוויח
געט חויל דרך ח'חדרען. ח'חער דחו פערחלכטעטע, געסלויטערטע, לערקנירסטע חונד
כעסח'חרטע פ'קלז; פערניק ויין סרייען, ניץ ו'חח'געפ'קלזיג ויין געבעט חן; ח'חגע דיען
ויה

וּכְבִּינָחָה מְהוֹרָה תִּבְלַל • הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְבִּי
וְאַלְהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֲתַפְּלֵל: אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראין •

טוב יי לכל ורחמי עלי כל מעשיו: טוב יהיה לקח לקחש ורחמינו: טוב
יי לקעונו ביום צרה ויודע חמסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דוד ודוד
אמתתו: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בגדיבים:
טוב וישוד יי על בו יורה חסאים בדרך: טוב ויחיל ורוסם לתשובת יי:
הושיענו אלהים כי באו טים עד נפש: הושע יי את עמך את שארית ישראל:
הושיע את עמך וברך את נחלתך ורעם ותשאם עד העולם: הושיע יי
כי גמר חסיד כי פשו אמתים טבני אדם: עזרנו אליה ישענו על דבר כבוד
שעך ותשילנו וכפר על חטאתנו למען שעך: ליהי וישועה וכו'.

לך חסון • מיוסד ע"פ תאר'ק כפול ולבסוף חתום כפול שהמ"ח שלשה •

לְךָ אֲדַנֵּי הַצְּדָקָה תִּלְבַּשְׁתָּ • כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וּלְנוּ
חַבִּשְׁתָּ • וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ וּבְפִינוּ אֲרַשְׁתָּ • נוֹאֲלֵנוּ
חֲמָאנוּ • גָּאֵלֵנוּ אֵל תִּשְׁתָּ: הָעֵינוּ אַחַד יָצַר • תַּעֲתֵעֵנוּ
דִּין יָצַר • שְׁלוּחַ לֹא עוֹצֵר • שַׁחַר וְעָרַב נוֹצֵר: רָצָנוּ
רַע הִרְגַּל • רָשַׁעְנוּ צְדָק הֵעִיל • קָשַׁרְנוּ אֶת־בִּהְדָּגֵל •
קָלַקְלָנוּ קָטַט גִּלְגַּל: צַר פָּנוּ מְקוֹר רָטוּב • צְמָאוֹן לֹא

לך אדני הצדקה תלבשת, עפ"כ (ישעי' נט"ז) וילבש צדקה כשרין. ארשת, חבש, לל כשעו אכסנו מתודים כי נואלנו חטאנו אל לא תשת (עלש חטאת), והוא פסוק (במדבר ע"א). העתנו, דין יוצר, מתעשע' סיני בתורת ה'. שלוח (ובסליחה ע"פ הטעם שלוח) וכו', והק"ס לא עזר מלמלא לנו עבדו הנבילים הזכס חטאת. וגם שוד פדושים פדושים, וכלס דהקיס. שודר ועזכטור ומאסי על כל מעשיו, כ"ל לפי שפך סענין. רשנו רע הרגל, הוא ריפת רגלים לרע. ו"ג רע הרגל, לל כלכנו אסרי רגלות רעה, וכן "תרגומתי. רשענו מלכת במעגלי צדק. " קשרנו וכו', לשן אפיוספל בקוראים, ר"ל מרדנו עד ה"י שאול דגל אכפנו, ע"כ ה"כ הדגלו עלי אככ. קלקלו קטט גלגל, שפסנו מעשיו לכן גלגל הק"ס עלינו קטטס, כן

ויח מייחרוך חונד ברחמיך פלער דיר הנגענעהת ויי, מערק חויל דיה סטיחומע מייכגע
לועהעט, מיי קתיג! מיי נקטס! דען לו דיר בעטע חיד.
לך אדני הצדקה. הערר! גערעכטיגקייט חיוט דיון קלייד, חונענהובקר דיון לערו
פנהדען; חונער תבער חיוט דיה סתנרע. וילד תיבען געלערעלעום — חונער חונד
בינקעכנס ען, — תיבען סתקרחייטען בעגהגען, געוידיוג; קרעכעט ען חונג ניכט מן.
העניט. וויר זיס דער בקוען בעיידע בוינדויגע געפלקוגט, תיבען דיה לערע דען
סחפלערע לערווררט, דער ען מן ערוחהנג פעהלען יעס, דער אפרענו טנד
תבענה (חיבער חונרע ספר'נגען) ווחלם. וויר היגען מיבלען געמחהגויטען נקד,
זילען לערעלוערעס פון דען פלערע דער גערעכטיגקייט חב, לערס ווארען חונג געגען יעסג
פלחגע דער זיבע (געגען געמטען זיבעלעלען העברסעלעט), חונד תיבען ען זייט דען
לערעלערען, דען חונער בקוען געפטירן בעוונגט. מיר תיבען יענער בעלרעכטעדיע
קוועלע מייכגע לערויגעטען ברונגען לעגעלען, (תיבען נעכטט דען מן לערעלערענערען

קָדַם טוֹב • פָּצְנוּ רַע הַטּוֹב • פָּרְקוּ עוֹל מִלְחָמוֹת: עַל
 עִם בְּעוֹדִים • עֲזַבְנוּ אֱלֹהֵי נְעוּרִים • סָחִים וְכֵן
 סְעוֹדִים • סִמְחָה עֲנִי וְצַעֲרוֹרִים: גָּחַנו בְּמִרְדּוֹ וּבְמַעַל •
 נִאֲשַׁנּוּ יִשַׁע מִמּוֹעֵל • קָרִינוּ מָאֵס וְנָעַל • מִדַּת רַחֲמִים
 נָעַל: לֹא בְצַדִּיק וּבִישָׁר • לָנוּ נִגְדָה פֶשַׁר • כַּח וְיִתְרַחַן
 הַכֶּשֶׁר • בְּכִיד כַּח תֵּן לְפִישָׁר: יָם שָׁם נִשָּׁר • יִשְׂרָאֵל
 מִקּוֹה כֶּשֶׁר • טְהַרְהוּ תוֹרָה וְהַחֲשׂוּר • טְמֵאָה תִשְׁלַךְ
 חֲגִישָׁר: חָבֵא חֲמָא וְתַרְע • חֲזוֹר אַחֲזוֹר מִרַע • זְכוּת
 כַּף הַכְרַע: זְרוֹת חַיְבוֹת מְלֵה־רַע: וְאַתָּה הוּא פּוֹנֶה •
 וְלֹא בַחַה וְעוֹנֶה • הָעַם עָנִי וְקַמְעָנָה • הַיּוֹם לְטוֹבָה

פראו הספרים. (והסכס רח"ה פי' קלקלנו מעשים לגלגל קטטה בינינו וביניו יתבר'). ולי
 כרא' שמיסוד על מלאך הנשר' אין מול ישראל. כלומר אינם נהנים ממערכת הגלגלי' כאשר אמר'
 לא פי' הקב"ה בעצמו, לכן נקרא ש ד י שמשד המערכות (שהם לגלגל) ועושה לטו ניסים. זה
 יסוד הפייסן קלקלנו, ר"ל שחזרו נגדו יתצד הלחם לטו תמיד ומקושת בגלגל, לשבר רוע מאלנו
 (ענה"כ שחקן ישרא' כי בי עשוק עיין פי' רש"י עס). ולפי פירושי' חינוך יפה בין מלאך זה
 למלאך קארטו אהב הדגל, והמבין יבין. (ובמ"פ הכוסחא רשנו צדק בעגל, קטט גלגל) •
 צרפטו. משתתפים היינו להקב"ה, שהיא מקור חיים. צמאן לא" : קורטוב, : כאלות
 פנרים אשר לא יכילו שיהיהם אפילו קרשות. (עדה) אלות קטנה. פצט, אמרנו רע לטוב.
 פרקנו, עול תור' מלעשות לו חטיבה בעלם. על עסק בעורים, בשליל תאמות נופית האכזרות
 שוכח את אף נעורינו, זה הקב"ה (עפה"כ ירמ' ג ד). סוחים, ל' טלמול, מל' ונסחתם
 מעל פני האדמ'. והרוח יפצרונו, ל' ואסערים על כל האדם (וכר' ז ד), ואנחנו נסיעופים
 לטור. נאשנו, ל' יאום. לצו נגד פשור, לא נזכיתנו נוכל לפשר עמך, אך כחך וסמך
 (עלה"כ נקהלת יתרוך הכשר כחמה) יעשו ואת. לבשרנו כעל גש. מקוה כשר,
 מקוה ככהה, או מקוה כגרה, כמו שכתב (ירמ' י ד) מקוה ישראל וכו', והוא כעשה בישול
 מה מקוה מוסר וכו'. והחשור, מל' תשרת מי', ר"ל תול' עלינו מים סהרים. וחשור,
 ומיל, ל' פירות הנשרים. ואחר, אשר טובה אלינו תמיד ולא תבוה עם שני, תפס

גחטם היולףוטנו הבקטטטערן געדיענט), התבען דתו בקוע גוט גענעגנט, חונד דתו יתך
 (דער גענעטלע) זיבןתו הבגעטטטטטט. התסליכער בעגערעדע וועגען התבען וויר
 דען יגענדליכטן פריינד פערולטטטט, דתהער וויר לזט חוינוחוב, חיון ריב דעג
 סטריא: געווקרדען; דתהער ערויידען וויר פייגליכע סאטערלען. חונגעקוררענט חונד טרייולקט
 פערליכטטטטן וויר חויל דתו היימלישע הייל; ער (גחטט) פערקבטייעטע חונרע ווידער
 שפענטסיגקייט, חונד פערטולטס פיר חונד דוח פלטרטע דער כהרהערליגקייט. ניכט דורך
 נחמדע טונפטרען חונד פערדינטטע קחנען וויר חונד מיט דיר חויגליכען; דייענע תול
 קדחטס חונד תלווייהייט ולחם, ק תלוואקטיגער! לו חונרער חויגליכוב ווקוטטען.
 דער דוח דתו מער וויח חיינע בריקקע פיר חונד מחטטטט, דוח, התפלנוב ידאל ל'ס
 ולחם ריינגונקוטטער חייבער חונד פליטען, חונד סתפלע דוח חונרייהייט פלחן חונד וועג.
 פערסטעקקע, פערמינדער חונרע זינדען, בויקקע וועג פלחן בקוען, זענקע דוח סתמלע
 חונרערע פערדינטטע, חונד ווירך חונרע סארען וועג, דחם ויח חונד ניכט הגערעכטע
 מערען. דער דוח ריך טעטען לו חונד ווענרעטט, ערהקרטט, חונד פערמלעטטט ניכט
 דתו קראע זינדערע פלחק. מענדע ריך חויך הייטע לו חונד, לו חונרער גויקקע.

תפנה: דלת ראש דלתה. דופקת היום דלרתה.
 גלה לה גאלתה. גוננה כי היא גדלתה: בלע בגר
 בוגרים בבא חמוץ בגרים. אסף אבדים אגרים.
 אגוד אחיהם אגרים: שדי שוכן שתקים. שור שנים
 תרוקים. לה לבר להקים. לקוקים בקוקים גקוקים:
 מרימו מרדמו מרוקים. מהר מחה מחוקים.
 הברית והתורות הקים. הזכר העדות והחקים:
 נואלנו חטאנו נאלנו אל תשט: לך אדני וכו'. א מלך יושב וכו'.

האתה קדוש יושב תחלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: אתה
 תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכתי אלהים רחם נשברה לב
 נשבר נרקה אלהים לא תבוח: היטיבה ברצונה את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: אז תחפץ זכתי ארץ עולה וקליל. אז יעלו על מונחה פרים:
 (ואתה יי אבינו אתה. אנטנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידה בלנו: אתה
 יי לא תבלא רחמיך טענו. חסדה ואמתה תמיד יצרנו): זכור רחמיך יי
 חסדיך כי מעולם תמה: זכרנו יי ברצון עמך. פקדנו בישועתה: זכר ערתה
 קנית קדם גאלת שבט נחלתה הר ציון זה שבנת בו: זכר יי חבת ירושלים
 אהבת ציון אל תשכח לגעח: זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים

גם היום לנו לעונה. דלת ראש וכו', עפ"כ בזה"ל דלת ראש כלומר, והוא קישוט
 שערות ראש. ואלו: ישר שהיו תפארת ראש כניכול, דופקים עתה גדלתו כעניים ודשים.
 בלע וכו', הכח כל בוגדי בגד, אשר הוליכו אותנו לגלות, ונבוא חנוך בגדים, הוא האל
 (עפ"כ ישעי' ס"ג א), תאסוף האובדים והיו לגודה אחת, וישלחו שלמים אחר אחיה וכו'.
 אגרים, שלמים נאמית. שור שנים חרוקים, הכע נאריביט המוקים שן עליט,
 ותקים לך לבד עדת ישראל הזורים וכוים ומתחבאים בנקיקי סלע מפחד האויב. להקים,
 שסכלבים מלקקים את רמס (ובסליסה מ"פ הטסחאל לדוקים, ר"ל העדה כמו להקת סבזיאים).
 בקוקים, שנתרוקנו מהאויבים אותם, כמו גפן בוקק. ונקוקים, סטמונים בנקיקי סלעים.
 מרימו, מתוך מריכות העובס והכזרות כתמקו מרדס וחטאס, ועוד מרה מחה, ר"ל תמחה
 לעשרי החטאים אשר כבר הסלו להיות ממוקים ע"י מריקת היסורים. הזכר וכו', הקס
 ציית התורה למען יסיו עדותיה ומקותיה זכורים צפי כל

דיח חיינסט דיינעו הויסעטנו זייער ווהר (ישראל), קאמפלט הייטע תן דיינע טהירע.
 קענטענברע חיהר דיח ערוקטענזייט, חונד בעטיטלע זיח מיט דיינער מחבט;
 מחלע דער טריימלחויגקייט דער חנגעטרייען חיון ענדע; ווען חיינסט דער ערוקטער
 קחאט, וואווע דיח חונגיקליבען, דחם זיח זיך מיט חיהרען ברידערן ווייערע פערע
 חייניגען. מוואקטליגער, דער דוח חיבער דען וואקען סהרמקעס! סויע, וויח פיינדע
 דיח לחגע קנירעטען. ערהאטע דיר דיח געמיינערען, וועלכע פלון חיהנען פערשקלגט חוד
 געפלינדערט ווערען. דורך ביטטערע זיידען החם ישראל זיינען חונגעחרמקס חבבעביסט;
 ק סטרייבע פלונערד ווינע שוורען חויו; ריכטע רתו בינדנים חונד דיח חיוניגע זעארע
 חויל, דחם מחן זיך חיהרער לייגניסע חונד געזעטלע סטעטע ערהוינערע.

ערו ערו ער תיסור פה: וכד לאברהם ליצחק ולישׂראל עבדיה אשר נשבעת
 להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים. וכל הארץ האמת
 אשר אמרתי אמן לזרעכם ונתלו לעולם: וכד לעבדיה לאברהם ליצחק
 וליעקב. אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשׂת
 עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

אָרוֹן מְשֻׁפֵּט בְּקִרְבְּךָ. אֲתָנוּ אֵל תְּבֹא בְּרִיקָה. אָבוֹת וְכוֹד
 הוֹדִיעוּ טוֹבָךָ. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ: בְּךָ וְעַל רַחֲמֶיךָ אוֹחִילָהּ.
 בְּפֶשַׁע רַב מִבְּקֵשׁ מַחִילָה. בְּרַב סְלוּחַ לְפִי הַגְדֵּלָהּ. חָטָא הָעַם
 הַזֶּה חָטָאָה גְדוֹלָה: גְּדוֹלָה מִקֶּדֶם וְנֶאֱמָה. נִבְּלָה קִדְשׁ אֱלֹהֵי. גְּדוֹלָה
 בְּרָגַל גְּאֹהֶה. כָּל הַיּוֹם הַזֶּה: הַזֶּה מְעַנֶּה תַּחֲוָה. יְדוּתִיהָ לֹא
 תִּבְוָה. יְדוּתָהּ מִחַה וְהוּוּהָ. לְעוֹן הָעַם הַזֶּה: הַזֶּה וְכִזְוָה חֲצַרְתָּנוּ.
 הַשָּׁבִים וְשִׁלּוּחַ לְצוּחֵנוּ. הַקְּשִׁינוּ עִרְךָ בְּחֹבוֹתֵינוּ. אֲנַחְנוּ
 וְאֲבוֹתֵינוּ: וְאֲבוֹתֵינוּ מְעַלּוּ לְהַבְּזוֹת. וְלַעֲיִבוּ בְּיוֹשְׁבֵי פְרוּזוֹת.
 וְאֲנַחְנוּ בְּשׁוֹמְרֵי מוֹזוֹת. מַה נֹּאמֵר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי זֹאת: זֹאת
 מִשׁוֹנָתֵנוּ אֲתָנוּ. זְרִיתָנוּ זְרוּתָנוּ יִסְרָתָנוּ. זְרוֹן הוֹסַפְנוּ וְחַתְתָּנוּ.
 יִדְעֵנוּ כִּי חָטָאנוּ: חָטָאנוּ שְׁגִינוּ בְּנִמְהָרִים. חֲבִינוּ יִשְׁעֵי הַהָרִים.
 חָטָאנוּ בְּהַבְּחַת הוֹרִים. וְזָרְקִיתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים: טְהוֹרִים
 קִלְקֵלְנוּ לְהַפֵּר. טוֹב בְּעַד יִכְפָּר. טוֹעִים תְּרוּפָה שִׁפָּר. יַעֲץ
 וְמִי יִפָּר: יִפָּר בְּעַם וְיַחֲסֶה. יִכְפֹּשׂ עוֹן וְיִכְפֶּה. יִגְבֹּה בְּמִשְׁפָּט
 וְיִתְנַשֵּׂא. וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כְּפֹא: וְזָכַר לֵב בְּרִיחַ אֲבוֹת מִיָּו וְיִיחַ מִן עֲרֻמְטֵן שְׁמַיָּה.

חין חייבינו קהלות ויוד ריונו היכלנועעולט.

כִּי כְּפֹא כוֹנֵן בְּחִסְדֶּךָ. כְּמִלְךָ תִּשָּׁב בְּכַבֹּדְךָ. כְּאֲבֹבָה עֲבָדֶיךָ.
 אֲתָה אֱלֹהִים לְבָדָךָ: לְבָדָךָ רַחֲמֶיךָ יִתְגַּדְּלוּ. לְבָנֶיךָ בְּיִתְפַּלְלוּ.
 לֹא כְּמַעֲשֵׂיהֶם יִתְעוֹלְלוּ. בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מְעַלּוּ: מְעַלּוּ בְּנֶיךָ יִרְדֶּיךָ.
 מִלֹּא רַחֲמִים עַל מִיחֲדֶיךָ. מַחַה עוֹנוֹת עֲבָדֶיךָ. רַבּוּ פְּשָׁעֵינוּ בְּגִדְךָ:
 בְּגִדְךָ גִּבּוֹנוּ טוּחוֹת. גִּבּוֹן עֵינֶיךָ סְקוּחוֹת. גִּיחַת בְּגִישַׁת מְנַחוֹת.
 וְאֲמָה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת: סְלִיחוֹת מְקִיִּים לְתַאֲבוֹן. סִפְקֵנוּ בּוֹן וְרַבּוֹן.
 סִגְנוֹן שָׁם עֲרֻכוֹן. מִי אֵל כְּמוֹהָ נוֹשֵׂא עוֹן: עוֹן שָׁב יִנְשָׁע.

כִּי כְּפֹא כוֹנֵן בְּחִסְדֶּךָ, כִּי לֹא מוֹנֵר חִיבֵנוּעֵנוּעֵנוּ וְיִיחַ חִין עוֹם גְּדוּלָהּ.

עוד יזכה וישתעשע. עבדו וישלשע. ובאלצין גואל אשרי פשע:
 פשע רב וגדק. פורץ גדר וסודק. פגה מחויק ובדק.
 הלך תמים ופגעל צדק: צדק חפש לברואיה. צאן אדם קרואיה.
 צעק לעשה מראיה. ורכחסר לכל קוראיה: קוראיה ביהמזאז
 החומיו. קרוב מצדיקי רחומיו. קדם קנה לתנחומיו. כי רבים
 רחמיו: רחמיו יהמו לעמתנו. רצה ובהר בצומותינו. רחם
 רדת חומותינו. פקח עיניך וראה שוממותינו: שוממותינו
 בפעון קרמנו. שערים אם נגעלו גרמינו. שועה אם סתמנו חתמנו.
 חסדיי כי לא חסנו: חסנו אבות קדומיה. חפן בכרית חתומיה.
 חסלה למענה לאשמיה. יעשה למען שמה: שמה יעמוד לנו
 צאור. מליץ ישרנו לבאור. וננה צדקנו כאור. באורה נראה
 אור: אור חדש שמרת. לנחם חיים הכמרת. זכור קדם
 חמרת. וזכור לנו ברית אבות באשר אמרת:
 זכור לנו ברית אבות וכו' ויח חס ערסטנו שנה.

סליחות לערב ראש השנה.

יחן פקנט חן ארון עולם חזו ביו סו כי על רחמך הרבים דמו פקנט יחן חיר חו.
 יי אלהי הצבאות יושב הכרובים. אתה אלהים
 לברך: צדק ומשפט מכון כסאך. חסד ואמת יקדמו
 פניך: הנשא שפט הארץ. השב גמול על גאים:
 יי אלהי הצבאות יושב הכרובים. בפיות שובו
 בגים שובבים: גשו גא אלי בדברים ערבים. דרשוני
 יי אלהי הצבאות בסית, אמרת (ירמי' ג כב) שובו נכים וכו'.

יי אלהי צבאות. עזויגער גחטט נבלות, דער דוח חיבער כרובים סהרנעסט! דוח
 חזיון בימס חיון גחטט. — דייכע טהרנענע פשויער ויכר רעכט סוגר ביוגקייט, גאטע
 חונד וואחרהייט טטעהטן פער דייכעטן חנטאויסן. — ערהעבע דיק, ריכטער דער ערדע!
 פערגיזש דען חקכאויסחיגען נקך פערדיינסט.
 יי אלהי הצבאות. עזויגער גחטט נבלות, דער דוח חיבער כרובים סהרנעסט!
 דוח ספורחכטס: קעעהרעט לריק, חיחר חויגועןחפענע קינדער! סרעטעט הער לו איר
 ויח

וַחַי יָמֵינוּ יָמֵי רַבִּים: הֲלֹא דְבָרֶיךָ לְעוֹלָם נִצְּבִים. וְכִם
 אָנּוּ נִשְׁעָנִים וְנִקְדָּבִים: זָכַרְנוּ לַחַיִּים מְטוֹבִים. חָנּוּנוּ
 בְּחֶסְדֶּיךָ הַמְרַבִּים: מְטוֹב אַתָּה לְרַעִים וּלְטוֹבִים.
 יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: כִּי לֹא תִחַפְּזֵנוּ בְּמִיתַת
 חַיִּים. לָכֵן אָנּוּ מִשְׁבִּימִים וּמְעַרְבִים: מִלֶּךְ מִהֲלָל
 בְּמַתְנוֹת כְּרוֹבִים. נִקְּנוּ מִחֶטָּא וּמִחַיּוֹבִים: סָלַח נָא
 כִּי פִשְׁעֵינוּ רַבִּים. עֲנֵנוּ לְמַעַן צוּרִים הַחַצוֹבִים: פְּתַחֵי
 תְּשׁוּבָה לְכָל יְהוָה נִשְׁלָבִים. צַעֲקוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 מִקְדָּבִים: קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ חוֹצֵב לְהַבִּים. רָצַנוּ בְּעֲלוֹת
 פָּרִים וּכְשָׁבִים: שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׁבִים. הַמּוֹכִים
 בְּטוֹחִים עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

כי על רחמך הרבים אנו בטוחים כיון מן על עירך ועל עמך ויח מן ערסטנו טמג סליחות
 לך שניה. א"א. מיסד ע"ס א"ב ונסוף חתום יצחק רבדן והחבר סוק ולק.

אָרוֹן בְּפִקְדֶךָ אָנּוּשׁ לְבָקָרִים. בְּמַצְיֵי הַדִּין אַל
 תִּמְתַּח: נוֹף וְנִשְׁמָה אִם תִּרְיָבִם. דוּחוּ וְלֹא יוֹכְלוּ קוֹם:

למען צורים החצובים, האבות הקדושים, עשה"כ (ישעי' נא א) הכיסו אל נור סלנתס.
 נשלים, נסגרים. נערים ושבים, נסין, חקנים.
 ארון בפקדך וכו', עשה"כ (איוב יח) ותפקדנו לנקרים, ולראו בליה (דף טו) אדם
 נדון בכל יום. במצוי הדין א החסחה, א תמאך קו הדין עד מצויו, ר"ל עד גנול האחרון,
 והא ל' סקיטה, כמו ונמלה דמו, סמוסט עד טפה אחרונה. נוף ונשמה וכו', ע"פ האגדה

איש חייבנהאעטרען ווקרטען; ערוזעטס מיך, חונר חיהר ווערדעט וּמִיגַע זעבען" —
 פּוּיג דיערער חיוט יח דיין ווקרט, חונר דערין סטיטלען וויר חונר. — גערענקע
 חונרער לונג גיקליבלען זעבען, ויח חונר גתריג, נאך דיינער גרעסען הווד. גיטיג
 ביסט דוח געגען דען בלונען ויח געגען דען גוטען, דיינע רעכעט חיוט חויעטערעקס,
 רייחיעג לז עאספּהגען; דען דוח בעגעהרסט ניכט דען טאך דער סויריגען, דוח קחא,
 מען וויר מן פריהען אוקלגען חונר מן ספּהטען חכעט לז דיר. — קתיג! דער דוח מן
 הערע דער כרוזיס געפרייענען ווירסט, רייכיעג חונר סקן חונערן סוודען; פּערגיב
 חט, וך פּיען חויד חונרער מיסעטהעטען זינד; ערהערע חונר, דער פּערעוויגיטען
 ספּהאמפּהטער וואָען. דחויט דיח ספּהרטען דער כּוסע ניכט פּערסוקסטען ווערערן,
 אָם חונער שרייען חיואער פּהר דיק געלחגען. ברינג חונר דיר נההער, ח דוח,
 פּהאמפּהטערעכער! החכע ווקלגעפלואָען מן חונר ויח מן קפּפּערן דער סטיערע
 חט ווידער. וויר קחאטען לז דיר לזריק, גרייע חונר יוגער, געטטיטלט חונר
 פּערטרויענד חויד דיינע גרעסע כּהרהערליגקייט.

אָרוֹן בְּפִקְדֶךָ. הער! ווען דוח יערען אוקלגען דיח מעכסהייט חוסטערסט, מיס ויח
 ניכט מן דער ספּהרענגע דעג געוועטלען. ווען דוח קרפּער חונר זעלען לזייך ריכטעטס,
 וינד

הַיִּזְכֵּל גָּבֵר לְזָפוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מַעַשׂ
 לְהַצְטַדֵּק: זְרוּי יַחֲוֹמוּ מְלִיחָה סְרוּחָה. חֲבוּי אֲוֵרֵם
 בְּקִרְבוֹ מַעַת הַזֵּלְדוֹ: טְמוּז הוּא כְּרִשְׁת לְרַגְלָיו. יִסִּיתְהוּ
 בְּכָל יוֹם לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: פַּחַד בְּיָדָהּ בְּגוֹף אֵין. לְפָנָיו
 לְעַמּוּד וּלְהַתְיַצֵּב: מִיּוֹם עַמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ. נַפְשׁוֹ יִשִּׁים
 בְּכַפּוֹ לְהִבְיֵא לְחַמוֹ: שֶׁבַע כָּל יָמָיו יִגִּיעַ בְּעַס וּמְכַאֲזֵבֵת.
 עַד שׁוּבוֹ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקוּט: פְּנֵה אֲרוֹן בְּעַצְבוֹן רוּחַ.
 צַפָּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב אַתָּה לְרַחוּקִים. רוּעָה
 הַשׁוֹבֵבֵת רְשָׁעִים: שְׂדֵי הַמֵּצֵא לְדוֹר שִׁיבָה. תֹּאמַר הַגִּי
 לְמַבְקֵשֶׁיךָ: יְבוֹשְׂרוּ סְלַחְתִּי קוֹרְאֵי בְשִׁמְךָ. צַדִּיק
 בְּמִשְׁפָּט עִם מִי יַחְדְּרֶיךָ: חֶסֶם מְגִיל מְלֵךְ רְשִׁיעַ. קִצּוֹף
 בְּמַסְטִין מְלֵךְ סִטִּין: הֵקֵם לָנוּ מְלִיץ יוֹשֵׁר. בּוֹסֵר
 מֵצֵאתִי תִשְׁמִיעַ לְשׁוֹבְבִים: הַשְׁלַכְנוּ עֲלֶיךָ יְהוָה. גֹּאֲ
 אַתָּה תִּבְרַכְּלָנוּ: הַיַּעֲתֵר לָנוּ בַתְּפִלָּתָנוּ. חֲפִצְנוּ
 וּבִקְשֵׁתָנוּ מִלֵּא בְרַתְמִים: בְּךָ תִּלְיֵנוּ בְּטַחֲוֹנָנוּ. רַחֲמֶיךָ

עַל לִבְעַל הַזֵּן וְכו', מֵה עֵשֶׂה הַרְכִיב הַחִיגֵר עִם הַסּוּחֵל וְכו', כֵּן הַקִּדָּשׁ מַרְכִיב הַגּוֹף וְהַנֶּשְׁמָה
 יַקֵּד וְיַעֲבֹס, חֵה שִׁיטֵל סְפִיטָן גּוֹף וְכַמֵּה אִם תִּרְכֵּס לֹא יִכְלוּ קוֹס. וְרוּי יַחֲוֹמוּ, טַפַּת
 זַרַע נַעֲת יִקְמַתְנוּ אִשׁוּ. (וְרוּי ל' וְרִיקָה וּשְׁלֵכָה). חֲבוּי אֲרָבוּ, הַיֵּר טַרַע הַאֲוֵב לֹא נִכְסֵה
 נִכְרָבוּ מִיּוֹם הַזֵּלְדוֹ. חֶסֶם (פִּי) מְנוּל, זֵה יֵלֵךְ, עֵד אִם עַבַּע כֵּךְ מַכּוּל זֵה (סוּכָה דף כב').

זִכְר וַיַּח חוֹמוֹיֵד עַרְבֵי גוֹיֵךְ פִּעְרוֹתְרַעַן. — קָתוּ דַעַר מַעֲנִים רִיין פִּתֵר גַּעַרִיכְטַע זִיין,
 דַּח קִייעַ טַהֲטַטְטֵן לֹא זִייעַר רַעֲטַטְטַעֲרִיגוֹג סַפִּרַעֲטֵן? חִיט סוֹטְלַע דַעַר זִינדַע גַעַז
 בְּרַעַר, זִוִּירַט דַעַר פִּייעַר חִין זִייעַנַען חִינְנַעַרן פִּתֵק עַרַסְטַען חוּיגַעַנְכֵלִיק זִייעַנו דַחִייעַנו
 חוּ. דַעַר פִּעַרַסְטַעקַטַע זַעגַט חִיהַק חִיין נַעַטוּ, זַקַטַט חִיהַן סַתְגִילִךְ חוּ, חוֹטַ חִיהַן חִינֵל
 פִּעַרַדַעַרְבַעַן לֹא סַטִילַעַן; דַעַק קַרְפִּסַעַר פִּעַהֲלֵט עַן חוּ קַרְפִּטַעַן, חִיהַק לֹאוּיִדַעַרַת
 טַטַעַהן. — זִייעַרַעַק עַר לֹא פִּעַרַסְטַטְכִידַעַר גַעַקְחֵאוּטַן, וּזְכַט עַר אִישׁ זַעַבַעַנוּטַעֲפִתְחַר זִיין
 בְּרַתֵךְ; זִייעַט טַתְגַע זִיכְר קוּאוּעַר; חוֹבַר סַאֵעַרְלַפִּתְטוּן; עַר הַחֵס קִייעַ רוּחַ, בִּינ עַר
 חִין דַעַן סַטוּיב לֹזִרִיקַעֲהַרַט. — סוּיעַ, הַעַר! דִיח טוּרִירִיקִיט דַעַן גַעַאִיטְהוּ, בִּוִיקַקַע
 חוּיֵךְ דַחֵ לַעַרְקִיכִירַטַע הַעַרן. — רוּח בִּיסַט דַעַן פִּעַרַנַעַן נַחַעַ, חַחַסַט וּזְהַלְגַעַתְפִּתְטוּעַן
 אַ דַעַר כַעַסַעַרוֹב דַעַר זִינַעַר. הַלֹּאוּמַחְטִיגַעַר! זַחַס דִיךְ פִּיכְדַעַן דַעַנַען, דִיח דִיךְ
 זִכְטַע; וּזְכַט לֹא חִיהַנַעַן: „הִיעַר בִּין חִיךְ.” מַחְגַע פִּעַרְלִיחֵוֹג דִייעַנַען סַנְכַעַטַעַרן
 פִּעַרְקִיכִיגַט וּועַרַדַעַן; סַפִּרִךְ דַחֵ פִּתְקַךְ, דַחֵ דִייעַ חִייעַחִיט חַנְכַעַרְקַעַנַט, חִיט גַט
 רִיכְטַע פִּרִיחֵ; פִּעַרַסִיטַע דַעַן אוּדַ; דַעַרַהֲחַסְטַען חַנְקִלְקַעַרַת, סַרַעַקַע דַעַן פִּעַרַת
 זִיאוּדַעַר חַב; וּזַעַטַע חוֹנו חִייעַנַען פִּירַסַפִּרַעֲטַעַר; פִּעַרַוִיכְרַע דַעַן מַכְטִרִיגַעַן דִייעַר
 פִּעַרַתְחַנְגַעַן — חוּיֵךְ דִיךְ וּועַרַפִּעַן וּוִיר חוֹנַרַע בִּירַדַעַ, חַ עַרַטְרַקַעַת חוֹנו! זַחַס דִיךְ
 פִּתְטוּ חוֹנו עַרַכְטַטַעַן, גַעַוַחְתְּרַעַת עַרְבַתְרַאוּגַעַתְטוּן חוֹנועַרַע וּזִייעַט; חוּיֵךְ דִיךְ וּזַעַטַעַן

מִתְּהִי יְקִימוּנוּ • חֶזֶק וְאַמִּיץ שִׁמְךָ לֹא שִׁבְחָנוּ • אָנָּה
לְנִצְחָה אֵל תִּשְׁבַּחְנוּ : אֵל סֹלֵךְ יוֹשֵׁב עַד לְכָל קְרֹאֵיךְ •

אֵל תִּבְּאֵה בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי : כִּי אָדָם אִין צְדִיק בְּאַרְצֵךְ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא : הֵן בְּעִבְרֵיךָ לֹא יֵאָמֵן וּבְמִלְאָכֶיךָ יֵשִׁים תִּתְּלֶהָ :
אִם כִּי אָנֹכֶשׁ רַמָּה וְכֵן אָדָם תִּתְּלֶעָה : אָדָם יְלוֹד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְשָׁבַע רִגְזוֹ :
כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ וְזָכֹר כִּי עָפָר אָנֹכֵנוּ : כִּי בֹו יִשְׁמַח לִבְנֵנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
נִשְׁתַּחֲוּ : כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹתָי : כִּי אִם הוֹנֵה וְרַחֵם קָרֵב חֲסָדָיו : לִי הַיְשׁוּעָה
לַח שְׁנִיָּה . אִזְּאֵ • מִיּוֹסֵד עַפְתִּית כֹּסֵף סְמוּסֵה מֵ'ס אֵלֶיהָ בַר שְׁמַעִיהָ חֶזֶק •

אָדוֹן בְּשִׁפְטֶךָ אָנֹכֶשׁ רַמָּה • הַזְכּוֹר בְּרוּגְזוֹ חַנוּת
רַחֵם : בְּעַרְבֶךָ דִּין אֲשֵׁמִים לְוֹכַח • שׁוּגָה וּפְתִי זָכָה
וְהַצְדִּיק : גְּמוּל חֶסֶד וְטוֹבָה לְחַיִּיבִים • רִיבֵא תִמְתַּח
לְמִצּוֹי : דְּלִי מַעֲשֵׂי וְרִיקֵי כִשְׁרוֹן • קוֹרְאִים אֵלֶיךָ לָמוֹ
הַמִּצָּא : הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמַת רַבָּה • צְפֹצֹף מֵעַן בְּשָׁנוּ
לְפוּצֵץ : וְאִם מֵאֵלֶיהָ אָנֹכֶשׁ הַיְצָדֵק • פָּנֵי עוֹשֵׂהוּ גִבֹּר
הַיְטָהֵר : זְדוֹן בְּחַבּוֹ אֹן בְּקָרְבוֹ • עוֹן מָלֵא וּפְשַׁע רַב :
חֲשָׁבוֹן וְדִין לְמִלְךָ (מְלִכִי) הַמְּלָכִים • סוּפוֹ לְתֵן בְּבֵא
חֲלִיפָה • טָבַע חוֹתָם בְּכַפּוֹ נִחְרַת • נִגְדַּר פָּנָיו רִשְׁעוֹ

אֲדוֹן בְּשִׁפְטֶךָ . חַנוּת רַחֵם , לַחֲנוּת וּלְרַחֵם . לֹוֹכַח , לִשְׁפֹט . זָכָה וְהַצְדִּיק , תּוֹכַח
וְתִצְדִּיק לְבַעֲרֵי אֵת הַזְּעֵת , וּפְתִי , גִ'כ ל' שְׁנֵה הַעֲשֶׂה בְּלִי דַעַת (וּבַעֲהֵמֵס פִּירַשׁ פְּתִי מוֹיֵד ,
וּשְׁעַת כּוֹל) . גְּמוּל וְכו' , וְלוֹדִיכוֹת תַּגְּמוּל חֶסֶד . אֵל חֲסַתַּח לְמִצּוֹי , פִּרְשִׁיתִי לְמַעֲלָה .
צְפֹצֹף וְכו' , עֲשֵׂנוּ לְהַשְׁמִיעַ שְׁעֵנָה אֲפִילוֹ נִקּוּל כְּנַפְכָּ הַעוֹף . לְפוּצֵץ , לַחֲנוּת פֶּה .
חֲלִיפָה , עַת מִיתָה , מֵלֵכִי (אִיוֹז יֵד יֵד) . טָבַע חוֹתָם וְכו' , הַחֲמוּס כְּטַעַע וְכַתְּרַת כִּיד

וידר חונקער פֿערטרייען , קִשְׁמוּעַ חוֹנֵן מִיִּם דִּיעֵנר מִיִּדַע לֹוֹפֶתֶר . חֲזוֹנְגְּוֹחֵטוֹטִיעֵר ! וויר
לִטְרַעֲנַטְען דִּיעֵנען נְחֵמְטֵן נִכְט , פֿערבִּים חוּדֵךְ דּוּחַ חוֹנְעֵר עוּוִיג נִכְט .
אֲדוֹן בְּשִׁפְטֶךָ • הַעֲרֵר ! וּעַן דּוּחַ דַּעַן מַעֲנַטְען , דַּעַן וּחוֹרֶת , רִיכְטַעֲסֵט , גַּעֲרַעֲנַקַע
חֵדֵךְ לְקִרְעַ דִּיעֵנְעֵר גַּנְדִּירִיעֵן , מִיִּדַרְעֵן וּוִיזַע ; וּעַן דּוּחַ דַּעַן חוֹרֶתִיִן חִיבַעֲרֵי יִטְעֵר פֿאַלֹּסֵט ,
סַפְדִּיק יִחַ מִרִּיחַ חוֹכֵר סֹאדֶלֶן , דִּיחַ חוֹי חִירֶטֶהוֹן חוֹכֵר חוֹנוּסִיעֵכֵהִיִּט גַּעֲפֵעֶהוֹט ; פֿערַז
פֿאַרַע גְּרַחֲסִיעֵהִיג מִיִּם דַּעַן סֹאדִירִיעֵן , חִיבַע נִכְט סְטַרַעֲנַגְעוֹ רַעֲכֵט גַּעֲגֵט יִחַ חוֹיג
שֵׁן יִחַ , חֶרֶץ מֵן טַחֲטֵטְען , פֿאַן חֲזוֹעֵן טַגְעֵרְעֵן עַנְטִבֹּחֶסֵט , לֹו דִיר רֹוֹפֵעֵן , חֵסֵס דִּיךְ
פֿאַן מִיחַעֵן פִֿיעִטְען . — סֹאדִירִיעֵן סְטַעֲחַ וויר פֿאַר דִיר , לֹו סִיכְטֵטְען , חִינְעֵן אִיִּם
חֶרֶעֵן לֹו חֵסֵטְען . קַח דַּעַר מַעֲנַס פֿאַר גַּחֲטַס גַּעֲרַעֲכֵט ווִי ? פֿאַר ווִינַעַט סַחֲפֵעֵר
רִיִן ווִי דַּעַר מַחֵן ? חוֹן ווִינַעַט חִינְעֵרֵן נִיסְטַעַט : דִּיךְ דַּעַן חֵסֵטְעֵר , פֿאַן חִיּוֹט עַר
פֿאַן ווִיכַרְעֵן , גְּרַחֵס ווִין פֿערִבְרַעֲלַעֵן ; דִּלְפִיר ווִירַד עַר , וּעַן ווִינַעַט סַחֲפֵעֵר
פֿאַר דַּעַת קַחִיג חֲזוֹעֵר קַחִיגַע רַעֲבַנְטֶחֶלֶט גַּעֲבַעַן מִיסְטְען . — דַּעַן ווִינַעֲגַע חִיּוֹט דִּיךְ
וִינַעַט חִינְעֵט חֵסֵד מִיִּפְגַּעֲדִירֹוקֶט , דַּעַן לִיגַט חֵחֶט חִי'ז חַגְשִׁיכְט ווִינַעַט סֹאד ; יַעֲרַעַר
סַחֲפֵעֵן

יַעֲנֶהּ; יוֹרֵה בְּפִים מַעֲץ וַיַּגִּיד • מִקֵּד אֶבֶן תִּקְרָא
וְתוֹעֵק; כּוֹבֵשׁ פָּנָיו גְּרוֹן וּנְבָלָם • לְאֵץ מַחֲשֵׁב בְּעַמְדוֹ
לְפָנֶיהָ; אֲנָא לְמַעֲשֵׂה יְדֵיךָ הִרְצָהּ • בְּשִׁבְרוֹן רֵאָה
שְׂמוֹר מוֹדְחֵי; עֲבָרֶיךָ יִמְצְאוּ הַיּוֹם תְּחִינָה • זָכָם
קִרְבָּתְךָ חֲפוּץ בְּבִרְאשׁוֹנָה • וּבְשִׁלְג (וּכְצִמָּר) הַלְבֵּן
חֲטָאֵי שׁוֹשְׁפָה; אַל מִלֵּך יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכַל קוֹרְאִיד •

אַל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לשפיק כל חיי: כי אקח מועד. אני
מילידי אשפט: בקראנו ענו אלתי ארקה בצד החכמת לנו חנו ושפט
תשלחנו: שמענו תשלחנו יי ושוענו תאזינו אל ושמענו אל תעורש: אודי
שמענו בקולנו. תהינה אונקה קשבות לקול תתנענו: שמעה יי ארק שקשיכה
רננו. תאזינה תשלחנו בלא שפתי טרסה: לוי הישעה וכו'.

לִמֵּן אֲדַעַנּוּ וְאֵלֵינוּ אֲבָחִים • מִיּוֹסֵד עַ"פ אֲבִיב מְלֵאכֵי הַמַּחֲוֵי' וְכַסּוֹף סְתוּמֵי שְׁמַיִם בְּרִי יִצְחָק •
אֲדוֹן כְּתֻבָּה מוֹעֵד לְשִׁפּוֹט מִיִּשְׂרָאֵל בְּתַעֲצוּמֶיהָ •
אֲתִיּוֹצְבָה בְּפֶלֶץ לְחִלּוֹת פָּנֶיהָ לְרוֹמְמָה; בְּמוֹעֲשֵׁי לֹא
נִשְׁעַנְתִּי כִּי אִם בְּרַחֲמֶיהָ • יי עֲשֵׂה לְבִמְעַן שְׂמֹךְ; גְּזוּ
אֲמוֹנִים גְּבוּרֵי כַח בְּמָרְץ • גַּם גּוֹדְרֵי גֶדֶר וְעוֹמְדֵי
בְּמָרְץ; דוֹרְשֵׁי תַפְצָם בְּכַח מִשׁוֹכֵן שְׁמֵי עַרְץ • אָבֵד

המוחל בשלנו. כפים, סתיכה קטנה הטפלת מען כאמנעיס אחנו, הוא לה"כ (חכוק ביה)
כי אכן מקיר תועק וכפים מען, ותאגדה כותלו של אדם מוכיס עליו וכו'. כובש וכו',
כחון ככלס וכובש פניו בקרקע מתוך טושה.
אחון: בחקח מועד, עפה"כ (תהלים ע"ה ג) כי אקח מועד אחי משירים לשמש. בשלף,
נפללות, ר"ל שפחד ורעה. גז וכו', נכרתו האמונים שהיו נאמרים במרץ, במרילת לשוכס.
שטו ערץ, שמים החוקים (וההיטיבים האתמה לפעמים כמלת ערץ לבדה לכנות את האמ"י).

שמין חוה רענן התולל והגט ענ חוה, יעדער ספיון חף דער ווהר רחלס ענ וויס,
בעשקאום סוקגט דער חגבנקוקאטע ריח חויגטן כעדער, סטענהט ויה לעריכטעטס פֿקר
די. — ח וחס ריך פֿקן ויינער הקטע ווערק בעווקנלטיגען; ויהע ויינע לערקטרשוק;
רעטטע ענ פֿקן לערדנאומים; ח וחס ויינע דיער הייטע גנדרע פֿינדען, ערקוקרע זיה
ריין, דיה ויינע חקקעהערנב אינדער; וולען, חסר וווסע יארל'ס וינדען ווייס וויח טענע
ארון כסקח. הערד! ווען דוח חקן בעשטיאמטען פֿאקט ויט גערעכטיגקייט חוסר
האגענאקאט ריח וועלט ריכטעטט, טרעטע חך ערטיטטעט חין, פֿקר דיר לו בעשען;
ריך לו ריהענען, ניכט חויל ויינע טהחטען געשטיטלט, נקדערן חוקי ויינע בנרדחערד
לגיטיים; ווילדחערע אור, טויגערד ויינע נחמטע ווילונן. — הינערדלעטט וינד דיה ענ
סדיען, ריע טכטיגען פֿירבשטער, דיה חיינסט (רעק ויבטו) סרמקען ועטלען,
פֿקר רען ריפניך שטעלען; דיה טאטיג דיהר גענוך פֿקר רעק, דער טיב היינען
טהרנט

חֶסֶד מִן הָאָרֶץ: הֵן קָלוּתִי וְיִמָּה אֲשִׁיב בְּמוֹפִי. הִגִּי
 צָעִיר וְכֹאֵן בְּמַפְעֵלוֹת כְּפִי: וְאֵךְ אֶקְוֶה וְאֲגִי רֵב
 יוֹפִי. הַיּוֹת לְרָצוֹן אֲמַרִי סִי: וְחִלְתִּי וְאִירָא מַחֲוֹת
 דַּעִי. וְדוּגֵי יְגוֹרְהִי וּמְרֵד פִּשְׁעֵי: חֲנוּן רַחֲמֵי
 פְּהִתְוֹדוֹתִי וְעֻזֹב רַשְׁעֵי. שָׁמַע קוֹל תְּחַנְנֵי אֵלֶיךָ
 בְּשׁוֹעֵי: טָעִיתִי וְהִגִּי שָׁב וּמַתְוֹדֶה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ.
 מַהוֹד עֵינַיִם חֲשַׁבְנִי בְּשָׁלֵם לְסָנִיד: יְהִי הַכֶּסֶם לִי לְסָנִים
 מַשׁוֹרֶת דִּינָךְ. וְאֲדַעֲךָ לְמַעַן אֲמַצֵּא חֵן בְּעֵינֶיךָ: כְּחָךְ
 יִגְדֵל גָּאֹב כְּתַפְלְתִי הַתְּנָאָה. כְּתַפְלַת זָקֵן וְרִגְלִי וּפְרָקוֹ
 גָּאָה: לְבָבִי הִנְשַׁבֵּר הַנְּדָכָא וְהַנְּכָאָה. הִבְטַמְשָׁמִים
 וְרָאָה: מַרְבִּים צָדִיקֵי עֲמָה וְדַעַתְם קֶצְרָה. מַחְסוֹרְם
 וּמַשְׁאָלוֹתֵם בְּלִי זִכְלוֹ לְסַפְרָה: גָּאֵבִינָה הִגִּינְנוּ מָרָם
 גִּקְרָא. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא: סָפוּ גַם כָּלֵן
 יוֹדְעֵי פְגִיעָה. סֵדֶר תְּפִלוֹת בְּמַעַנָה לְשׁוֹנָם לְהַבִּיעָה:
 עֲרוּמִים נוֹתַרְנוּ וְרַבְתָּה בְּנו הַרְעָה: עַל כֵּן לֹא

וּפְרָק גָּאָה יוֹדַע לְכֻלְכֵּל דַּבְּרֵי נַעֲמָסֵט, מַרְבִּים צָרִיב עֵסֶךְ זִכְרֵי וְזוּ פְּלַב קַנְר' סַכְכַּח

טהרנט, פֿהרברחלטען; מַך, הינטעג מיט דער פֿרשומע פֿון דער ערדע! — ויחע,
 חֶך בִּין לֹ גַערינגע, וּמָו קָמוּ וּיִין מַגֵּד עַחוּדַעַרְוֵן? בִּין לֹ חֹנַבֵּדִישֶׁענר, בִּין
 קֵינַע טַהֲטֵט, וּיִח קָמוּ חֶך חֶלְפֵטוּ, חֶך וְחֶסֶטֶרֶחֶלְפֵטֶר, דָּחַס מֵינַע מוֹטֵרֵנ
 וּמַרְטֵט וּמַהֲל חֵיפֶטֶנְחֹמֵטֵט וְעַרְדֵּט? — חֶך לִיסֶטֶרֶט, פֿירכֶטע חֶך, דִיר מֵינַע וּוִיסֶט
 פֿחֶלֶטֶרֶטֶט; מֵינַע זִידֵט, וּיִין פֿרַעפֿעֶהֶלְפֵטֶר מוֹנַעֶהֶרֶוֹתֵט מַחֶכֶט חֶך לְהַגֵּהֶלֶט.
 מַלְבִּנְקֵרִיגֶר! עַרְבֶרֶטֶט דִיר מֵינַע, וְעוּן חֶך מֵינַע וּיִטֵרֵט בַּעֶקֶטֶנַע, מֵיס דַעַט פֿחֶרֶי
 וּמַלַע, וּיִח לֹ פֿעֶרֶחֶטֶט. פֿעֶרֶחֶרֶט דִיר סֵטִימֵט מֵינַע פֿלַעחֶטֶט, דִיר וּיִט רֹמֶט:
 חֶך הַחֶבַע גַעפֿעֶלֶט, יַעֶטֶט קֶחֶמֶט חֶך רִיעֶלֶטֶן לִרֶק, דִינַען וּוִיזֶען לֹ טַהוּן.
 קֶחֶרֶטֶטֶטֶט! מַחֶטע חֶך וּיִח מֵינַע פֿעֶהֶלֶטֶטֶט; חֶ גַחֶטֶט! פֿעֶרֶחֶרֶט גַחֶטֶט
 מֵיסֶהֶיג מֵיס מֵיר, חֵיך דָּחַס חֶך מֵיסֶט, דָּחַס חֶך גַנְחֶרֶט פֿחֶר דִיר גַעפֿוֹדֵטֵט הַחֶבַע
 לִישַׁע דִיר חֵן רִיעֶנֶד מַלְקֶרֶטֶט, מַחֵד וְחֶס דִיר מֵינַע גַעבֶטֶט מַנַענַעחֶטן וּיִין, וּוִיח דָּחַס
 גַעבֶטֶט מֵינַע מַחֶהֶלֶטֶטֶט חֵטֶט וּמַחֶרֶטֶטֶטֶט גֵרִיחֵט; סִוִיע פֿחֶט מֵימַעֶט הַעֶרֶחַ,
 מַחֵד דִיע חֵיך מֵינַע לַעֶרֶטֶטֶטֶט, גַעֶרֶטֶטֶטֶט מַחֵד לַעֶרֶטֶטֶטֶט אַדֶלן. —
 פֿיעֶט זִידֵט דַעֶר כַּעֶרֶטֶטֶט דִיעֶטֶט פֿחֶקֶטֶט, לֹ קֶרֶן מַכַּעֶר וּיִין זִין, עַן וּוִיס כִּיפֶט
 מַעֶרֶטֶטֶט, וּמַחֵט מֵיסֶטֶט, וּמַחֵט מֵיסֶטֶט טַהֲטֵט; מַעֶרֶקֶט דִיר חֵיך מַחֵט מַחֵטֶט
 מַעֶרֶקֶטֶט, עַחַע וּיִיר זִידֵט מֵיסֶטֶטֶטֶט, חֶ גַחֶטֶטֶט, מַחֶכֶטֶטֶטֶט, מַחֶכֶטֶטֶטֶטֶט
 גַחֶטֶטֶט — גַחֶטֶטֶטֶט דִיר זִידֵט גַעבֶטֶטֶטֶטֶט, דִיר מֵיס גַעֶרֶטֶטֶטֶטֶט מַחֶכֶטֶטֶטֶט
 גַעבֶטֶטֶט חֵן גַעֶרֶטֶטֶטֶט מַחֶכֶטֶטֶטֶטֶט; עַטֶטֶטֶטֶט מֵיסֶטֶטֶט, דָּחַס

השיגתנו ישועה: פנים אין לנו פניה לחלות. פשענו
 ומרדנו ועקלנו מסלות: צדקה ממה נבקש במערבי
 תהלות. העומדים בבית יי בלילות: קדוש ראה פי
 פס מליץ בשורה. קבל ניבי במרבית תשורה:
 רנתי היום תהא בכתר: קשורה. אל נאזר בגבורה:
 שועתי שעה ותפלתי תהא נעימה. שמע פגיעתי
 בפגיעת תמוה: תחקקנו לחיים טובים ותטיב לנו
 החתימה. תולה ארץ על בלימה: ידה פשוט וקבל
 תשובתי במעמדי. סלח נא ומחל רוע מעבדי:
 פנה ועסוק בטובת משחרירי דודי ומעודדי. ואתה
 יי מגן בעדי: בזה אל תבזה הוד מלולי. רוממותי
 הודה לפי עניות שכלי: מלא לטובה תאורי
 ומשאלי. אלהים אדני חילי: יערבנא שיחי ותעתר
 בתפלה. צרוף לחשבון כל מלה ומלה: חשוב קדוש

מעמדי

במס' נרכות. כפגיעת חמה, י"מ היא תפלת חנה, כמנהג בלולה, ר"ל תחנן
 לך פלילת שפתי כמנחת סלת בלולה בשמן.

דחו חיובו לערערה ויך, חונד דוח הילפע ויורד חימאער חונעררייבחרער. וויר
 זינד חונדקחה, דך געהקריג תלולפעחען, תההרען חבער עקרט לו פארפעלן, תבלוו
 פהלען חונד סיעפען וועגען לו ווהנדעלן. — היידע פערלחנגען וויר עקן דיר דורך
 דוח פערקיינדיגער דייכען לחבען, דוח, תחלטע הינדורך חית גתספענהויוע פערנווילען.
 תלורעהייליגסטער! טויע, וויר תחבען קייכען געהקריגען פירספרעלער, ניט חונגער
 ווקרט תזו חייכע תנועההילפע תחבען חן; תחגע חיון לחבענחע זך חן דייכע קרנע
 קינפעלען, ת גתסט! דער דוח חוט תללחכט חוואגירטעט ביסט! — ווענדע דך. לו
 חייכען פלעהען, חיון געבעט זייה דיר תהוד, ערהקע ען וויה דח: יענער פהלען
 קחאענען; סרייכע חונד חיון לוח גוקליכען (לבען, חונד דריקקע חיון גקריגען ויגען
 דרויל, ת חוח, דער דוח דען ערדכלל חויל זך זעלכסט געריכרעט! — רייכע דייכע
 תהנד, חונד ניט חייכע בוספערטיגקייט ווקהל חויל; פערלייגע, פערקייב חייכע חיבעל
 תחטען; בעסחפטיגע דך תגעלעגענטויך חוט דען ווקהל דייכער תכעטער, ת חיון
 תהודער, חייכע ספילע, הערר! דער חח חיון סילר ביסט! פערסחטעה ניכט
 חייכע חויגעספרחכענע חודיגע, חיד חודיגע דיר וק גוט חיד ען פערמח. ערפילע
 חיון וויכטען חונד בעגעהרען, ת גתסט, חייכע הערערע חחכס! — חייכע ספרחכע
 זיח דיר תגענחען, לחס דך עקן חיר. ערבעטען; ברינג דוח חוילעלענען ווקרט חן
 לנחמעהחנג; תכטע, ת תלורעהייליגסטער! חייכע תחכטע וויה חויכטע דח

געריחרטע

מַעֲמָדֵי בְּמִנְחָה בְּלוּלָהּ • הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראין.

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אל תתן יי מאווי רשע וקמו אל תפק ירומו סלה: אל תשטקנו שבלת מים ואל תבלענו מצולה. ואל תאמר עלינו בצר פיה: אל תסתיר פניך מעבדך כי צר לנו מחד עננו: אל תסתיר פניך מקנו ביזם צר לנו הפה אלענו אַזְזִיךָ בַיּוֹם נִקְרָא מִחַד עֲנָנו: כִּי בְקָחוּ אֲבוֹתֵינוּ בְקָחוּ וְתַמְלִטָמוּ: ליי הישועה וכו'.

מ שניה. אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"פ ס"ב.

אך בַּמַּתַּח דִּין וּמְרוֹץ חָבֵל • בְּנֵי אֲמוּנֶיךָ אֵל נָא
תִּחַבֵּל: גְּלוּי הָרִיב לָהֶם נְמוּשׁ • דְּרוֹשׁ וּבִקֵּשׁ צִאֲנֶךָ
וְאֵל תַּמּוּשׁ: הוֹאֵלֶת לַעֲשׂוֹתָם לָךְ לָעַם • וְאֵת שְׁלֹחַם
בְּיַד פְּשָׁעִים: וְדוֹנוֹת חָשׁוּב נָא כְּשִׁנְגוֹת • חֲשׂוֹךְ מוֹזִידִים
נִפְשׁוֹת לָךְ עוֹרְגוֹת: מְטָף טֹהַר וְתָדִיחַ כְּתָמִים • יוֹצֵלֵל
בְּצוּל כּוֹבֵד אֲשָׁמִים: כְּלָהָא תַעֲשׂוּ וְנִחְרָצָה • לְקוֹחֶיךָ
לְקַח מִקּוֹ הַנְּמוּיָה וְעֵצָה הַיְעוּצָה: מוֹעֵד כְּתִקַּח
לְשִׁפּוֹט מִיִּשְׂרָאֵל • גְּזוּף בְּמִסְטִין מְלִלְמוֹד קְטִיגוֹרִים:
סִפֵּר זְכוֹרוֹת לְפָנֶיךָ בְּהַתְגַּלְל • עוֹן עַקְבִּים לֹא יִסּוּבֵב

אך בסוף דין, (פרשו למעלה). וסרוץ חבל, מלכ"כ (מ"כ' ב'ג) וסכל נמדך, ר"ל נמדה מלאכה ואמר: אל תשחת בני אמויך ע"י מתיחות הדין ותשלוט העכש לפי המדה. גלוי הריב וכו', תשוב להם את המקירה לגלות דברי ריבם, והפייטן נמדך אשר לה"כ (משלי ז' יד) ולפני התגלה הריב נמוש. עוררות, חומדות. בצול, כשעולה. ונורצה, כליון חזק. לקוחך, אשר לקחת לך לעם. לקח מיד וכו', תגילם מיד איוב הכסיה ועלה רעה היעולה עליהם. וי"ע מכף דין ועכש, עשה"כ (ישע' יד כו) זאת הענה היעולה וכו'. גזוף במסמין, עבר בעקבתו, ערה יפג' ס' כך השטן וכו'. עון עקבים, (מלה"כ תי"ל' מש ו), העון

גמירתם ועתה תפטר; מערק דמרויך, גחטט יעקב'ס, סלה!

אך בסוף דין. ה' דחם רוח ניכט חרץ סטרענגע געריכט חונד פלוליונג דער סטרוף'ע דיע קינדער דינער געטרייען חוילפרייבעס! ערוםם חיהנען דיע געריכטליכע חאטערמלכ; וזכע פיעלמערה דינע העפערע חויל, חונד פעררוםם ויח ניכט. רוח החסס ויח סן חיונמל' לז דינעק פלוקע ערקערען, סטחסע ויח ניכט חיהרער זינדען החובער פלון דיר; רעכנע חיהנען דיע פעררוחטלויכען פערנעהוונגען פיר חירטהיאמער חון, חונד חילטע דיע נחך דיר סאחטעברען זעעלען פלון חוסהוילויגען חכ. רייניגע דען זינדענען סאסלן, ויחסע דיע פלעקקען חכ, ויחגען דיע סווערען סווערען חויל דיע טיעפע פערע זשקט מערדען. — רייכע חונד ניכט געכלויד חויל, רעסטע דיינע חויערוחטהוטען פלון דער החנר חונד דען רחטהוטגען (חיהרער פיינדע). ווען רוח לזר פלעססגע זעלענלייט דיע וועלט ריכטעסט, פערווייע דען חקלוקער, רחם ער חאנו ניכט בעליחשיגע; ווען דיע בך דער שמוינגערק פלך דיר חוילפעררוםם ווירד, רעכנע דענען, דיע חאטער פלוקער

לְבַעֲמִים מִתְבּוֹלֵל; פֶּשֶׁר הִדִּין וּתְבַצֵּעַ הַשּׁוֹרֵה. צָרוּף
 כְּבוֹר סִיגִים וּמְחַד בְּדִיל לְהַסִּירָה; קִפּוּי וּמִתָּה; וּכְדוּגָה
 גְּמֻסָּה. רָגַע יְגוּעֵשׂ אִם בְּמִשְׁפָּט עָלְיוֹ תִגְשָׂא: שְׁלֵם
 לוֹ כְּמַעֲשֵׂה הַחֶסֶד וְלֹא כְּגִמּוּלוֹ. תִּכְרִיעַ הַכֶּף לְזוֹפוֹתָ
 וְלֹא לְחַבְלוֹ: תִּפְשׁוּט יָד וּתִקְבְּלוּ. תִּחַנְנוּ מִרְדַּת
 שָׁחַת וּבוֹר מִלְּהַטְבִּילוֹ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עֲמֵנו בִּי לֹא יִצְרַק לְמַנְיָה בַל חִי: לְמַה לְנִצּוּחַ תִּשְׁקָצוּ
 תַעֲבֹבנוּ לְאַתָּה יְמִים: יי אֵל בְּאִפְקָה תּוֹכִיחֵנו וְאֵל בְּחַסְדָּה תִּשְׁפָּרוּ: אֵלֶיךָ יי
 שׁוּעָתִי וּבִבְקָר תִּפְלְתִי תִקְדֹּמֶךָ: תַּחֲנוּ אֱלֹהִים בְּחַסְדָּה כִּרְבֵּר חַסְדֶּיךָ מִתְּחַל פִּשְׁעֵינוּ:
 קָנָה אֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּ. בִּי יְחִידִים וְעַגְיִים אֲנָחְנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

מֵא שְׁנִייה. אֵדֵינוּ וְאֵהֵ אֲבַחֲנוּ. עֵינֵנוּ עִם אֵלֵינוּ וְנִסְתַּחֲמוּ מִתּוֹם שְׁמֵנוּ בְּיָמֵינוּ.

אֵל נָא תִיָּסֵר בְּאֵי עֲדֶיךָ. כִּי מְאֹד מִיּוֹסְרִים בְּמוֹסֵר
 רַע וְקָשָׁה: בְּאֵשׁ וּבְמִים בְּשֶׁבִי וּבְבֹזֶה נְדוּנִים. בְּכָל
 יוֹם בְּאֲכֹזְרִיּוֹת וּשְׂטָף אָף: גָּלוּ וְנָעוּ מֵעַל שְׁלֹחֲנֶיךָ.
 וּפְזָרוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הַדְּרוֹמָה: דָּשׁוּם רְמָסִים רַגְלֵי כָּל

שְׂלֵמִים הֵם בְּעַקְבֵינוּ, וְאֵמֵר: לִישְׂרָאֵל הַנְּבִלִים נַעֲמִים אֵל תַּחֲסֹב הַעֲזוּבוֹת הַמְּזוּבָּנִים אֲתֵמֵן
 שְׂקוּלֵי הַגּוֹיִם. וְחַבְצֵעַ הַשּׁוֹרֵה, אֲחַת הִיא עִם פֶּשֶׁר דִּין, תַּעֲשֶׂה פֶּשֶׁר וּתְכַנֵּם לְפָנֶיךָ
 עֲשׂוֹת הַדִּין. בַּעַז הַדִּין לְשׁוֹן הַגְּמֻרָה (סְכֵהֲרִין דָּף ו'). קִפּוּי וּמִתָּה, (כַּנְּבִי), עֲפֵה־כ
 (אִיִּת יי) הֵלֵךְ כַּחֲכֵב תִּתְכַּיֵּן וּבְגִיבֵה תִקְפִּיאֵי; וְאֵמֵר: הַטָּף אֲשֶׁר יִקְפֵּה וּמִתָּךְ מִלִּישָׁה,
 וְכֹדוּג כַּמֵּם וְחֹזֵר לְלִישָׁה, רָגַע יְגוּעֵשׂ וְכו'.

אֵל נָא חִסְרֵי. גָלוּ וְכו' מֵעַל שְׁלֹחֲנֵינוּ, עִם הַאֲגָדָה בַּת קוֹל מְכֻרָה, אֵי לֹהֵם לְבָמִים
 אֲנֵנוּ מֵעַל שְׁלֹחֲנֵינוּ אֲבִיחֵם וְכו'. הַדְּמוּמָה, אֲלֵךְ, מִלֵּה־כ (שְׁעִי סו א) וְסֹאךְ הַמֵּם רַגְלֵי

פְּתוֹקֵר לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ וְיֵד, דִּיחַ יוֹם חוֹמְגֵעֲבֵכֵרְדֵנוּ וְיִכְרֵנוּ נִיכֵט חֵן. גְּלִיבֵעַ יוֹם מִיִּם
 דַּעַן גְּעוּשְׁלֵעַ חִיּוֹ (גִּיב דַּעַן גְּעוּשֵנוּ) חִיבֵעַ דִּיּוּסוּבַג לִי חִיהֲרֵר רַעֲבֵט־לַעֲרֻשְׁתֵּנוּגְב),
 וְיִיטְעֵר יוֹם רִיּוֹן פְּתוֹן פְּתוֹן סוֹחְקֵקֵנוּ, עֲנִיבִיט חִיהֲכֵנוּ דַעַן בִּיחֻחְמוֹן. — דַּעַר אַעֲבֵט,
 חִיּוֹ לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ פְּתוֹסִיגִיט עֲנִיטְטִחְדֵנוּ, חוּבֵד יוֹם וְחֵבֵל לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ, חוּבֵד
 וּיּוֹם חוּם עַד דַּחֵךְ חוּיגֵעֲבִיקוּיךָ לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ, וְעוֹן דַּחֵךְ חִיטְ גַעֲרִיבֵטֵעַ וְיִדַּעַר חִיהוֹ
 עֲרֻשְׁתֵּנוּ לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ חִיהֵךְ נַחֵךְ דִּיכְעֵר גַּחְרִיגֵנוּ וְיִוּוּג, נִיכֵט נַחֵךְ וְיִינֵט לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ;
 גַּעֲקֵעַ דִּיחַ סוֹחְלֵעַ חִיהֵךְ לֹו גוּמֵטֵנוּ חוּבֵד נִיכֵט לֹוֹט לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ; רִיבֵעַ חִיהֵךְ דִּיחַ חֲמֵד
 חוּבֵד נִיט חִיהוֹ חוּיךָ; וְיִיחַ חִיהֵךְ גַּחְרִיג, חוּבֵד וְחֵס חִיהוֹ נִיכֵט לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ חוּי דִּיחַ גְּרֻשְׁט.
 אֵל נָא חִסְרֵי. ס, לִיכְטִיגֵעַ נִיכֵט דִּיחַ לִי דִיר לִירֻקִּקִּחְמוֹנוּ, דִּיחַ דַּחֵךְ חִיבֵלֵעַ חוּבֵד
 חֲרֻשְׁטֵנוּ סִיקוּחֵנוּ גַעֲלִיכְטִיגֵט גַעֲנוּ, מִיִּם פִּיעֵר, וְחֻסְטֵר, גַּעֲלִיכְטִיגֵט חוּבֵד סִיכֵנוּ
 דַּעֲרֻגֵט גַעֲסֻרִחְטֵט, חֻוֵעִיטֵט דַּעַר וְחֻוֵטֵט חוּבֵד גְּרוּחְחֻקִּיט פְּכִיּוֹ גַעֲעֵבֵנוּ וְיֵד.
 חֲכֻגְעוּיֵנוּ. פְּתוֹ דִּיכְעֵט טִיטֵעַ, וְחֻוֵרְדֵנוּ יוֹם חוּמֵטֵט גַעֲחֻלֵט, חוּבֵד דַּחֵךְ חֻוֵעַ לִיכְטֵר
 עַדֵנוּ דִּיכְעֵר עַדֵנוּ לַעֲרֻשְׁתֵּנוּ; חֻאטֵעַ דַּעַן פִּיטֵנוּ דַעַר דִּחְקֵנוּ אַעֲרֵנוּ יוֹם

מזיק. וישיתום למרמס בחזקו ומיט חוצות:
השקיפה בעלבון עלוביה. כי באו וגעו עד שערי
מות: ואם גדל עון עד שמי שמייה. רחמיה יקדמונו
אשר מעולם: זכור שלשת איתני קדם. יהיו דבקים
ביראתי חודה: חשק חבתם אל תשכח לנצח. כי בן
הבטחתם ביד רעה נאמן: מרם תכלה שארית
מעקב. יהמו רחמיה ויכמרו נחומיה: יוקש עוים
בבם נא בעצמה. כי אין לחטא במי גדה: כהגי
עבודה ולוי הוכן. ובגי מעמדות סולקו ואינם:
לבשנו חרפה ועמנו כלמה. כי חסרנו כל ונתרנו
ככלי ריק: מאז נטמינו בכל מגע טומאה. ואין לנו
מקרה במה להטהר: נא מפרומה זרוק מים
מהזרים. והשדה שכינתה על זרע מקדישה.
שבואלה דחית ימינה תקרב. כי קרבתה חיים היא
לנו: על מי גנוס מצוא מנוס ועודה. כי אם עליה
יקש עוים, טקש אל סעונות ויתר דברי סליחה קלים ומנחמים מאלהם.

גערטעטען חונד געסטמפלט, ויח חיבער געסענקטע סריטעטע און חיבער ויח
אעב. — טויע חויל ריח סחףך דער פיר ריך בעטישפלטע, ריח היילענר דער
שפערטע דעו טערע נחגען. חיוט ריח ויכרע גרס, בים און רייכען חיטאנז ריח
לעב, וק קטאנז חאנו מיט רייכער געווקהכטען בחרואהעליגקייט לזעקר. גערעכטע
יענער דרייח הערען דעו האטערסוואו (דער סטחואהעלער), וועלכע און דעט גלויבען
רייכער היינהייט וק פעסט הינגען; פערניס נוח רייכע הארלעווע זיכע פיר זיח, וק
וויח דוח עו דורך דען טרייען הירטען (עס) לערויזלערטעט; דקאויט נילכע דער
חיבערעטע יעקל'ס געקליך האטערגעהע, און דין ערכראטען, און רייכע שטענער
גיטע סטעטע רעגע זיין. און עסע דוח זעלבסט חיירע חונטליגען זיכענפאלקקען חוי, ווען
ווען קיין ריינגעטע ספרענגוואסער אעהר פקרהחערען חיוט; דען פריטטער דעו
הפאלערייכטעטע לישען דעו זינגקעהרו, חונד וועלטהעבערע בייחטטקערע העפען
הילענעהרט, זיכר ניכט אעהר. — חאנו קליידעט סוויך, רעקט שטרע, דק וויר און און
בערויכט, ויח חוין זענערע געלעקס חיכריג געבליבען זיכר. זייסרעט וויר און דורך
האלערייח חונויכרע בעריהרוב לערוארייניגט העכען, חונד קייכע ריינגוגואמיסטען
טעהר דק זיכר, אקגעסט דח און רייכען הערען הערעב רייכע וועסער חויל חונד
גיטעט, חונד רייכע געסטליכען חכונלען חויל ריח קיכער רייכער געווייהטען שטרעהלען
אקטען. — ווען רייכע זיכע און יך געשטעטען, אקגע רייכע רעלטע וועסער לז ריך
טעוואנען, דען רייכע חכונעהרע חיוט חונדער זעבען. — כייח אעט פסערד קאנשען

עד יזכה וישתעשע. עבדו חלש ישע. ובאל לציון גואל וישב ששע:
 פשע רב וברק. פורץ גדר וסודק. פנה מחזיק ובדק.
 הלך תמים ופועל צדק: צדק חפשו לברואיה. צאן אדם קרואיה.
 צעק שעה מראיה. ורכסדר לכל קוראיה: קוראיה בזה מצאו
 החומיו. קרוב מצדיקי רחומיו. קדם קנה לתנחומיו. כי רבים
 רחמיו: רחמיו יהמו לעמתנו. רצה ובחר בצומותינו. רחם
 רדת חמותינו. פקח עיניך וראה שומותינו: שומותינו
 בפעול פרימנו. שפעים אסנגעלו גרמנו. שועה אם סתמנו חתמנו.
 חסדיי כי לא חסנו: חסנו אבות קדומיה. תפן בכרית חתומיה.
 חסלח למענה לאשמיה. יי עשה למען שמה: שמה יעמוד לנו
 נאור. מליץ ישרנו לבאור. וננה צדקנו באור. באורה נראה
 אור: אור חדש שמרת. לנחם חיים הכמרת. וכוז קדם
 האמרת. וכוז לנו ברית אבות באשר אמרת:

וכז לנו ברית אבות וכו' ויח חס ערסטען טיג.

סליחות לערב ראש השנה.

יחן פקנט חן ארון שלם חזו כיו חן כי על רחמך הרבים וחו פקנט יחן היר חן.

יי אלהי הצבאות יושב הכרובים. אתה אלהים
 לבדה: צדק ומשפט מכון כסאיה. חסד ואמת יקדמו
 פניה: הנשא שפט הארץ. השב גמול על גאים:
 יי אלהי הצבאות יושב הכרובים. בפיות שובו
 בגים שוכבים: גשו גא אלי בדרבים ערבים. דרשוני

יי אלהי הצבאות בסית, אמרת (ירמי' ג כב) שובו כנים וכו'.

יי אלדי צבאות. עוויגער גחטט לנלות, דער דוח חיבער כרוכים טהרנקעסט! דוח
 חזיון ביסט חיין גחטט. — דייכע טהרנקע פלייער זיכר רעכט סוגר ביליגקייט, גיטע
 חובר ווחרהדיש טטהעטן פער דייכעטן חכאייטן. — ערהעבע דך, ריכטער דער ערדע!
 פער גיט דען חכאייטטיגען נך פערדינסט.

יי אלהי הצבאות. עוויגער גחטט לנלות, דער דוח חיבער כרוכים טהרנקעסט!
 דוח ספורקעסט: „קעהרעט לרויק, חיהר חוויגען חסענע קינדער! טרעטעט הער לזיר

וְחַיּוּ יָמִים רַבִּים: הֲלֹא דְבָרֶיךָ לְעוֹלָם נִצְבִים. וְכִם
 אָנוּ נִשְׁעָנִים תְּקַדְּבִים: זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים. חָנּוּ
 בְּחַסְדֶּיךָ הַמְּרַבִּים: טוֹב אַתָּה לְרָעִים וּלְטוֹבִים.
 יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: כִּי לֹא תַחְפוֹץ בְּמִיתַת
 חַיִּים. לָכֵן אָנוּ מִשְׁבִּימִים וּמְעַרְיָבִים: מְלֶךְ מִהֲלָל
 בְּמַתְנֵת פְּרוּבִים. גִּבְּנוּ מַחְטָא וּמַחְיּוּבִים: סָלַח נָא
 כִּי פִשְׁעֵינוּ רַבִּים. עֲנֵנוּ לְמַעַן צוּרִים הַתְּצוּבִים: פִּתְחֵי
 תְּשׁוּבָה לְבַל יִהְיוּ גִשְׁלָבִים. צַעְקוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ יְיָ
 מְקַדְּבִים: קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ חוֹצֵב לְהָבִים. רָצָנוּ בְּעֵלוֹת
 פָּרִים וּכְשָׁבִים: שָׁבָנוּ אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׁבִים. תְּמוּכִים
 בְּמִזְחִים עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

כי על רחמך הרבים אנו בטוחים כיון מן על עירך ועל עמך וימי חסן ערסטען טמג סליחות.
 לך שניה. א"א. מייסד ע"ס א"ז ונסוף סתום יצחק הכהן דהזכר סוף וליקן.

אָרוֹן בְּפִקְדֶךָ אָנוּשׁ לְבַקְרִים. בְּמִצְוֵי הַדִּין אֵל
 תִּמְתַּח: נוֹף וּנְשָׁמָה אִם תְּרִיבִם. דוּחוּ וְלֹא יוֹכְלוּ קוּם:

למען צורים החצובים, האבות הקדושים, עשה"כ (ישעי' נא א) הביטו אל כור סלנתם.
 נשליבים, נכגרים. נערים ושבים, נסין, חקנים.
 ארון בפקדן וכו', עשה"כ (איוב י טו) ותפקדנו לבקרים, ודשו ב"ה (דף טו) אדם
 נדון בכל יום. במצוי הדין א הסחח, א תמאך קו הדין עד מיצוי, ר"ל עד נבול האחרון,
 והא ל' סמיטה, כמו וכמלה דשו, שסוסט עד ספה אחרונה. נוף ונשמה וכו', ע"פ האגדה

אים חייבנה הערען ווקרטען; ערוולעט איד, חונד חיהר ווערדעט אונגען זעבען. —
 פויג דיערער חיוט יח דיין ווקרט, חונד דערין סטיטלען זויר חונד. — געדענקע
 חונדער לונד גויקליבען זעבען, זיח חונד גוקריג, נאך דיינער גרעסען הוור. גיסיג
 ביסט דוח געגען דען בוקען זיח געגען דען גוטען, דיינע רעכטע חיוט חויגעסטערקט,
 רייחגיב לו עאספּהגעבן; דען דוח בעגעהרסט ניכט דען טאך דער סויריגען, דוח קחט
 מען ויר חסן פריהען אוקרטען חונד חסן ספּהטען חבעט לו דיר. — קחיג! דער דוח חסן
 הערער דער כרזים געפריעווען ווירסט, רייכגע חונד סאן חונדערן סוורען; לערטיב
 חט, וק לייען איד חונדער מיסעטהסטען זיכר; ערהערע חונד, דער לערעוויקטען
 סטאמפּהטער וולען. דחויט דיח פּהרטען דער חוסע ניכט לערסטאסטען ווערפון
 אָס חונדער טרייען חיווער סאך דיך געאונגען. ברינג חונד דיר נאָהער, ח דוח,
 פּאָמאָנעספּריהענדער! חחכע ווקהאָגעפּהאָלען מן חונד זיח חסן חפּפּערן דער סטיערע
 חונד ווידער. ויר קחטען לו דיר לזריק, גרייע חונד יוגער, געשטיטלט חונד
 לערערזיכר חיל דיינע גרעסע כּהרעהרליגקייט.

ארון בפקדן. הער! זען דוח יעדען אוקרטען דיח מענסהייט חוסטערסט, אים זיח
 ניכט נאך דער ספּרענגע דען געוועטלען. ווען דוח קרפּער חונד זעלעט לזויך ריכטעסט,
 זיכר

הַיּוֹכֵל גָּבַר לְזַכּוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מַעַשׂ
 לְהַצְטַדֵּק: זְרוּי יַחֲוֹמוּ מְלִיחָה סְרוּחָה. חֲבוּי אֲוָרְבוּ
 בְּקָרְבוֹ מַעַת הַהֵלְדוֹ: טְמוֹן הוּא כְּרִשְׁת לְרַגְלָיו: יִסִּיתָהוּ
 בְּכָל יוֹם לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: פָּחַוּ בּוֹרָה בְּגוֹף אֵין. לְפָנָיו
 לְעַמּוֹד וּלְהִתְיַצֵּב: מִיּוֹם עַמְרוֹ עַל רַעְתּוֹ. גַּפְשׁוֹ יִשִּׁים
 בְּכַפּוֹ לְהַבִּיא לְחַמוֹ: שִׁבְעַ כְּלִימָיו יִגִּיעַ בְּעַס וּמְכַאֲזַת.
 עַד שׁוֹבוֹ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקוּט: פְּנֵה אָרוֹן בְּעַצְבוֹן רוּחַ.
 צַפֵּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב אַתָּה לְרַחוּקִים. רוּחָה
 תִּשׁוּבַת רְשָׁעִים: שְׁדֵי הַמָּצָא לְדוֹר שִׁיף. תֹּאמַר הַגִּי
 לְמַבְקְשֵׁיךָ: יְבוֹשְׁרוּ סְלַחְתִּי קוֹרְאֵי בְשִׁמְךָ. צַדִּיק
 בְּמִשְׁפָּט עַם מִיִּחְדֶּיךָ: חֶסֶם מְגֹל מְלֵךְ רְשִׁיעַ. קְצוּף
 בְּמַסְטִין מְלֵה־סִיּוֹן: הִקֵּם לָנוּ מְלִיץ יוֹשֵׁר. כּוֹפֵר
 מְצַאֲתֵי תִשְׁמִיעַ לְשׁוֹבְבִים: הַשְׁלִכְנוּ עֲלֵיךָ יְהִבְנוּ. גָּאֵ
 אַתָּה תִּכְבְּדֵנוּ: וְעַתָּה לָנוּ בְּתַפְלִחוֹנוּ. חַפְצֵנוּ
 וּבְקִשְׁתָּנוּ מִלֵּא בְּרַחֲמִים: בְּךָ תִּלְיֵנוּ בְּטַחֲוֹנָנוּ. רַחֲמֶיךָ

עַל לְבַב הַגּוֹ וְכוּ', מִה עֲשֵׂה טְרוּכֵי חֲזִיר עִם הַסּוּמָא וְכוּ', כֵּן הַקִּנּוּי מְרַכֵּי הַגּוֹף וְהַנַּשְׁמָ'
 יַקֵּד וְיַעֲנֵם, חֵה זֵיטֵן טַפִּיטֵן גּוֹף וְנַשְׂמָה אִם תְּרִיבֵט לֹא יִכְלוּ קוּס. זְרוּי יַחֲוֹמוּ, עַפַּת
 זְרַע נַעַת יִסְמַתְכוּ אַמּוֹ. (זְרוּי ל' זְרִיקָה וְשִׁלְכָה). חֲבוּי אֲרֻבוּ, הַיֵּזֵר טַרַע הַאֲוֵב לֹא נַחֲכֵה
 נִקְרְבוּ מִיּוֹם הַיּוֹלָדוּ. חֶסֶם (פִּי) סְנוּל, זֶה יִנְהַר, ע"ז אִם טַעַע בְּךָ מְטוּל זֶה (סוּכָה דף כב).

וַיֵּד וַיַּח חוֹנוּדֵי עַרְבֵי גוֹיָךְ עַל אֲרָצְךָ. — קָחוּ דַעַר מַעֲנֵט רִיין עָתָר גַּעְרִיכְטַע וַיִּין,
 דָּח קִיבַע טַהֲטָטֵן לֹא וַיִּוֹנַר רַעֲבֵט עַרְטֵטִיגוֹג טַפְרַעֲבֵטן? חִיט סוּסְלַע דַּעַר וַיִּנְדַע גַּעַ
 בְּתָרַען, (וִירֵט דַּעַר פִּינְדַע חִין וַיִּיבַעַט חִינְנַעֵרן עִתְקַט עַרְטַטֵּען חוֹיגַעַנְכּוֹיֵק וַיִּינַעַו דַּחְוִינְנֵ
 חוֹ. דַּעַר עַרְטַטַעֲקַטַע וְגַטַּט חִיהַט חִיין נַעֲטוֹ, וְקָטַט חִיהַט טַפְלִיךְ חוֹ, חוֹטַט חִיהַט חִיכ'ל
 עַרְדַּרְעַרְבַען לֹא סִטִּרְלַעַן; דַּעַט קַתְרַפַּר עַל הַלֵּט עַן חוֹ קַרְקַטְטַען, חִיהַט לַוּוּדַעַר,
 סַטַעְחוֹ. — וַיִּיטַרְעַט עַר לֹא עַרְטַטַּחְדַּע גַּעֲקַחְטוּטַען, וּזְכַט עַר חִיט וְעַבַעֲטַגַּעַתְחַהַר וַיִּין
 בְּתָרַךְ; וַיִּינַע טַנְטַע וַיֵּט קוּוּטַעֵר; חוֹטַט סַטַעֵרלַעֲתָחוֹן; עַר הַחַט קִיבַע רַחַע, כִּי עַר
 חִין דַּעַן סַטוּיב לִזְרִיקַעֲהַרַט. — סוּיַע, הַעַרְר! דִּיח טְרוּוִירְקִיט דַּעַן גַּעֲוִיטַהַט, בּוֹיֵקַקַע
 חוֹיךְ דַּחַ לְעַרְקִינִירַטַע הַעַרְל. — דִּיח בִּיטַט דַּעַן עַרְנַעַן נַחַחַע, חַחַטַט וּוְקַהֲזַעַתְחָחוֹלֵען
 אַ דַּעַר בַּעַטַערוֹג דַּעַר וַיִּטַּרַע. חֲלוּוְחַפְטִיגַעֵר! וְחַט דִּיךְ פִּיטַעַדַען דַּעַנְטַן, דִּיח דִּיךְ
 וּזְכַעַן; סַפְרִיךְ לֹא חִיהַטַען: „הַיַּעַר בִּין חִיךְ.” חַחַגַע עַלְרִיזִיחַוַהַג דִּינַעַן סְכַבַּעַטַעֵרן
 עַרְקִיטִיגַט וּוַעַרְדַּעַן; סַפְרִיךְ דַּחַ עֲתָקַךְ, דַּחַ דִּינַע חִינַחִיטַט חַנְעַרְקַעַנְכַט, חִיט גַּטַּ
 רִיבַטַע פִּרִּיחַ; עַרְטַטִּיטַע דַּעַן חוֹטַט דַּעַן עַלְרַחַטַטַען חַנְקַלְקַעַרַח, טַפְרַעֲקַע דַּעַן עַלְרַח
 (וַיִּיטַרַעַר חַב; וְעַטַּע חוֹטַט חִינַעַן פִּירַטַפְרַעֲבַר; עַלְרִיכַרַע דַּעַן חַבַּטִּירִיכִיגַעַן דִּינַעַר
 עַלְרַחְחֻוֹג. — חוֹיךְ דִּיךְ וּוַעַרְלַעַן וַיִּיר חוֹטַרַע בִּירַדַע, חַ עַרְטַטַּגַעַן חוֹט! וְחַט דִּיךְ
 עֲתָן חוֹטַט עַרְבַעַטַען, גַּעֲוִיטַחְדַּע עַרְבַּחְוִיגַעַתְחָחוֹן חוֹטַעַרַע וַיִּיטַעַע; חוֹיךְ דִּיךְ וְעַטַּעַלַעַן

מִתְּרָה יְקַדְמוֹנוּ • חֶזֶק וְאַמִּיץ שִׁמְךָ לֹא שִׁכַּחְנוּ • אָנָּה
לְנִצְחָה אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ : אל מלך יושב עד לכל קראדי •

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: אף כי אגוש רמה וכן אדם תולעה: אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז: כי הוא ידע יצרנו וכוור כי עפר אָנחנו: כי בו ישלח לבנו כי בשם קדשו נשתחו: כי לא יזנח לעולם אדני: כי אם הונח ורחם קרב חסדיו: ליי הישוע' לח שנייה. א"א • מיוסד ע"פ ת"ת נ"ג ונסף קתום שה"מ אליה בר שמעיה חזק •

אָדוֹן בְּשִׁפְטֶךָ אָגוּשׁ רָמָה • תִּזְכֹּר בְּרוּגוֹ חַנוּת
רַחֵם : בְּעַרְבֶךָ דִּין אֲשֵׁמִים לְוַכַּח • שׁוּגָה וּפְתִי זָכָה
וְהִצִּדְקָה : גְּמוּל חֶסֶד וְטוֹבָה לְחַיִּיבִים • רִיבֵי תְּמַתַּח
לְמִצּוּי : דְּלִי מַעֲשׂוֹרֵי קִי כִשְׁרוֹן • קוֹרְאִים אֵלֶיךָ לָמוֹ
הַמִּצָּא : הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רָבָה • צַפְצוֹת מֵעַן בְּשִׁנּוּ
לְפוּצֵי : וְאִם מֵאלֹהֵי אָנוּשׁ הִיִּצְדִּיק • פְּנֵי עוֹשֵׂהוּ גִבֹּר
הַיִּטָּהֵר : זָדוֹן בְּחִבּוֹ אֶוֹן בְּקָרְבוֹ • עוֹן מָלֵא וּפְשַׁע רַב :
חֲשׁוֹן וְדִין לְמִלָּה (מְלִכִי) הַמְּלָכִים • סוּפוֹ לְהֵן בְּבֹא
חֲלִיפָה • טָבַע חוֹתָם בְּכַפּוֹ נַחֲרַת • נִגְדַּר פְּנֵי רִשְׁעוֹ

אדון בשפטך. חנוח רחם, לטנות ולרסם. לוכח, לכפות. זכה והצדק, תוכה מצדיק לגמרי את השגת, ופתי, נ"כ ל' שגה העושה בלי דעת (ובעיה"מ פירש פתי מיד, וטעת הוא). גמול וכו', ולזכות תגמול חסד. אל חסותח למצוי, פרשתי למעלה. שפצף וכו', זשנו להשמיע שעה אפילו בקול כמוך כנפנף העוף. לפוצץ, לפנות פה. חליפה, עת מיתה, מלכ"כ (איוב יד יד). טבע חותם וכו', הסותם כטבע ונסתת ביד

ויר חוננו פערטריטען, קשואט חוננו מיט דינער מילדע לופטער. חוננוטוואס יגען! וויר לערגעטען ריינען קחאטען ניכט, לערגיס חויך דוח חוננער עוויג ניכט. אדון בשפטך. הערר! ווען דוח דען מענטשען, דען וואורטן, ריכטעסט, געדענקע דיען לזריע דינער גנדיגען, מילדען וויינע; ווען דוח דען חוננוטוואס יגען וינער לען אלוס, ספרדי יום פרייט מוכר סאלדזש, דוח חונו חירטהות חוננו חוננוטענהייט געפעחט; לערר פלדער גרסהוטיהיג מיט דען סולדיגען, מיכע ניכט סטרענגע רעכט געגען יום חונו. שפן וויר, חרען חן טחטען, ען חוננו טגענדען ענטבאחטסט, לו דיר רופען, חנס דיען ען חונוט פיסען. — סולדען אדען סטעהן וויר ער דיר, לו סיכטערן, חונוט וויר חקערען לו חטען. קען דער מענטש ער גחטס גערעכט וויר? ער ווינעט סתפענע ריין וויר דער חון? חון ווינעט חוננערן ניסטעט יד. דען חטטער, ען חונוט ער ען וינערען, גרסע וויר לעברעכען; דעליר וויר ער, ווען ווינעט סטוגרע סחטען, ער דען קחיג מלער קחיגע רעכענשעלט געבען חוטען. — דען ווינען חונוט דיען ווינע חונוטע חסד חונוטערוקט, דען ווינע חונוט חונוט ווינעט סאד; יעדער חוטען

יַעֲנֶהּ; יוֹרֵה בְּפִים מַעֲץ וַיַּגִּיד. מִקֵּד אֶבֶן הַקְּדָא
 וְתוֹעֵק: כּוֹבֵשׁ פָּנָיו נֶדוֹן וּנְכַלָּם. לְאֵץ מַחֲשֵׁב בְּעַמְדוֹ
 לְפָנֶיהָ: אֲנֵא לְמַעֲשֵׂה יְדֵיהָ הִרְצָה. בְּשִׁבְרוֹן רֵאָה
 שְׂמוֹר מוֹדֵחִי: עֲבָרִיהָ יִמְצָאוּ הַיּוֹם חֲגִיגָה. זָכָם
 קִרְבָּתָהּ חֲפוּץ בְּבִרְאשׁוֹנָהּ. וּבְשִׁלְג (וּבְצִמְר) הַלְבֵּן
 חֲטָאֵי שׁוֹשְׁפָנָה: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קוֹרְאִיד.

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לשפיה כל חי: כי אקח מוצד. אני
 מילדים אשפט: בקראנו ענו אלוה אדקש בצד החזקת לנו חנו ושפט
 תמלחנו: שמענו תמלחנו יי ושוענו תמלחנו אל ושמענו אל תמלחנו: אדקי
 שמענו בקולנו. תתנינה אנקה קשבות לקול תתננינו: שמעה יי אדק שקשיבה
 רחמו. תמנינה תמלחנו בלא שפתי טרסה: לוי הישעה וכו'.

למ אדנו ואחי אבחים. מיוסד ג'פ א"ב מלאי החרחי' ונסוף פתוס שמזוסוף בר יחזק.
 אדון בתקה מועד לשפוט מישרים בתעצומיה.
 אתיצבה בפלץ לחלות פניה לרומקה: במעשי לא
 גשענתי כי אם ברחמיה. יי עשה למען שקיה: גזו
 אמונים גבורי כח בקרץ. גם גודרי גדר ועומדי
 בקרץ: דורשי תפצם בכח משוכן שמי ערץ. אבד

המוטא בעלמו. כפים, סתיכה קטכה הטפלת מען כשמקעים אותו, הוא לה"כ (חזקוק ביל)
 כי אכן מקיר תועק וכפים מען, ובאגדה כותלו של אדם מוכים עליו וכו'. כובש וכו',
 הכחן ככלס וכובש פניו בקרקע מתוך כוזה.
 ארזן סחקה מועד, עפה"כ (תהלים ע"ה ג) כי אקח מועד אחי עשירים אשפט. בשלץ,
 נפללות, ר"ל שפחד ורעה. גזו וכו', נכרתו האמונים שהיו נבחרים במרץ, במרילת לשוכס.
 שטו ערץ, שמים החוקים (והפייסנים האתנא לפעמים כמלת ערץ לבדה לכנות את האמ"י).

ספין חזו דענן התולע והגט ענ חויו, יערער ספין חץ דער ונקר חולט ענ וויס,
 בעשקאום סוקטט דער חגבנקוקאטע דיה חויגטן כעדער, כטעחט וויה לעריכטעטס פֿקר
 דיי. — ח וחס דרך פֿון ויינער הקדש ווערק בענחכלטיגטן; ויהע ויינע לערקטרשונב;
 רעטטע ענ פֿון לערדנחאמיס; ח וחס ויינע דיער הייטע גנדרע פֿינדען, ערקוקרע דיה
 ריין דיה ויינע חנקאענדוב אינדער; וזלט, חכר ווחסע יערלאל'ס וינדען ווייס וויה סכעע.
 ארזן סחקה. הערר! ווען דוח חקן בעשטיאמטען שפֿעט שוט גערעכטיגקייט חוכר
 חלגענאקט דיה וועלט ריכטעטט, טרעטע חך ערטיטעטט חין, פֿקר דיר לו בעשען;
 דך ל ריהאען, ניכט חויל ויינע טחחטען געשטיטלט, נקדערן חוקי דיינע בתרדחמדי
 לביקייט; ווילחחערע ארר, עויגער! ויינע נחאענע ווילחחען — הינערחלשטיגיינד דיה פעס
 טדייטן, דיע סחכטיגען פֿירבשטער, דיה חוינסט (רעכ ויבטו) סרמקען ועטלעטן,
 פֿקר דען רייטיגן שטעלשטען; דיה טאטיג חיהר גענוך פֿקר דיען, דער טיט דייאמטען
 טחחקט

חסד מן הארץ: הן קלותי ומה אשׁיב במופי. הגני
 צעיר וכאין במפעלות כפי: ואיך אקנה ואני רב
 יזפי. היות לרצון אמרי סי: זחלתי ואירא מחוות
 דעי. ודוני יגורתי ומרד פשעי: חנון רחמיני
 פהתודותי ועזוב רשעי. שמע קול תחנוני אליך
 בשועי: טעיתי והגני שׁב ומתודה לעשות רצונה.
 מהורעינים חשבי בשלם לפניה: יהי הפגם לילפנים
 משורת דינה. ואדעה למען אמצא חן בעיניך: כחך
 יגדל נא ובתפילתי התנאה. בתפלת זקן ורגיל ופרקו
 נאה: לבבי הנשבר הנדכא והתבכא. הבט משמים
 וראה: מרבים צדכי עמה ודעתם קצרה. מחסורם
 ומשאלותם בל זכלו לספרה: נא בינה הגיגנו מרם
 גקרא. האל הגדול הגבור והנורא: ספו גם כל
 ידעי פגיעה. סדר תפלות במענה לשונם להביעה:
 ערומים נותרנו ורבתה בנו הרעה: על פן לא

ופרק נאה ידע לכלכל דבריו במשפט, מרבים צרכי עסק וכו' זו פסלם קנר' סוכות

התקנות, פתחברחלטען; אך, הינועג מינס דער פרושע פון דער ערדע! — ויהי
 חך בין לו גערינגע, וחו קמו היין חוד ערווערן? בין לו חונגעדייסענר, בין
 קהנע טהיטען, ויה קמו חך חלפטען, חך וחסטערהחפטער, דחס מייעו אווענו
 וקרטע וקהל חילפגענוואען ווערדען? — חך ליסטערע, פירכטע חך, דיר מייע ווינסע
 פתולוסרעגען; מייע זידע, היין פערפעוהעפטער חונגעהקרוינט מחכט חך לתגהחלט.
 חלגעקרייטער! ערבחדע דך מייער, ווען חך מייע ויטרען בעקענעט, היס דעט פתרי
 זאלע, ויה לו פערלחטען. ערהקער דיה סטיחאע מייענע פלעהענע, דיה ויט רופט:
 חך חקבע געשטאלט, יעלטס קחאע חך רייעלען לוריק, דיינס וויזען לו סחון.
 קחרוועהסער! חכטע חך ויה חיינען פעהלערלוקען; ח גחטס! פערפעהרע גחטס
 מייעניג היס מיר, חויל דחס חך מייע, דחס חך גחמער פתרי דיר געלונדען חקבע.
 לייט דך חן רייכער חלוקרפלט, חוד וחס דיר היין געבעט חקענעחטן זיין, ויה דחן
 געבעט חיינען וקהלגעחייטען חוד וקהלרעדערען גרייטע; סויע פתק חיימעל הערחה,
 חוד ידע חויל היין לערערלבענע, גערעמיסחיגסע חוד לעקירשטען חודן. —
 פיען זיט דער בערילפטיסע דיינע פלוקטען, לו קרן חכער ויין זיין, ען וויס כירפט
 חערלונגען, 'ווח חוח פטאלט, ווח חויען נחטה סחוט; מערקע דוח חויל חודער
 מערהקטען, עהע ויר יח חיינסערלבען, ח גחטער, חקכטיגער, חקכטערפולטיער
 חקט! — גחלך דחחן זיט דיה געבעטעקעריגען, דיה הייס געחייטער ספרחלכ דיה
 געבעטע חן גוטער קרונען פתולוסרעגען חחאסטען; עסכוקסט פטעהטן ויר,

השיגתנו ישועה: פנים אין לנו פגיה לחלות. פשענו
 ומרדנו ועקלנו מסלות: צדקה ממוך נבקש במערבי
 תהלות. העומדים בבית יי בלילות: קדוש ראה פי
 פס מליץ בשורה. קבל גיבי כמרבית תשורה:
 רנתי היום תהא בכתרך קשורה. אל נאזר בגבורה:
 שועתי שעה ותפלתי תהא געימה. שמע פגיעתי
 בפגיעת תפוח: התקקנו לחיים טובים ותטיב לנו
 התתימה. תולה ארץ על בלימה: ידה פשוט וקבל
 תשובתי במעמדי. סלח נא ומחל רוע מעבדי:
 פגיה ועסוק בטובת משחרך דודי ומעודדי. ואתה
 יי מגן בעדי: בזה אל תבזה הוד מלולי. רוממותי
 הודך לפי עניות שכלי: מלא לטובה תאורי
 ומשאלי. אלהים אדני חילי: יערב נא שיחי ותעתר
 בתפלה. צרוף לחשבון כל מלה ומלה: חשוב קדוש

מעמדי

במס' נרכות. כפגיעה חסה, י"מ היא תפלת חנה, כמנחה בלולה, ר"ל תחשב
 לך פלילת שפתי כמנחת סלת בלולה בזמן.

דחו חיבעו פערטהרט ויך, חונד דיה הילפע ווירד חימאער חונעררייכברער. וויר
 זינד חונדפחהיך, דיך געהעריג תכלופלעהען, פחהרטן חבער פחרט לו פרעפעלן, חבלון
 פחלונן חונד סיעפעטן וועגען לו ווחנדעלן. — היזע פערלחנגען וויר פחן דיר דורך
 דיה פערקינדריגער דיינען לחבען, דיה, נחלפט הינדורך חית גחטסענהוייע פערנווילען.
 חולטרהייזיגסטער! סויע, וויר החבען קיינען געהעריגען פירספרעלער, ניט חונגער
 ווקרט חזן חיינע חנועהליכע גחבע חן; חתגע חיון לחבענחע זך חן דיינע קרחה
 קניפעטן, חן גחטס! דער דוח חייט חולחחפט חונגירטעס ביסט! — ווענדע דיך לו
 חיינען פלעהען, חיון געבעט זיח דיר החור, ערהחער עז וויח דחו יענער פחלון
 קחחאנענען; סרייבע חונד חיון לוח גויקוילען זעבען, חונד דריקקע חיון גחעריגען זיגען
 דרויל, חן דוח, דער דוח דען ערדחלון חויל זיך זעלכסט געגריכעט! — רייכע דיינע
 החנד, חונד ניט חיינע בוספערטיגקייט ווחל חויל; פערלייחע, פערניב חיינע חיבעל
 טחחטען; בעסחפטיגע דיך חגעלעגענטויך חייט דען ווחל דיינער חכבעסער, חן חיון
 החרער, חיינע סיסטלע, הערר! דער דוח חיון סייר ביסט! פערסחחחע חכט
 חיינע חווגעספחחכע חולדינג, חיד חולדיגע דיר זך גוט חיד עז פערחחח. ערפילוג
 חיון ווינסען חונד בעגעהרען, חן גחטס, חיינע הערען חחח! — חיינע ספרחחכע
 זיח דיר חגענעחח, חחח דיך פחן חיר. ערבעטען; בריע דיה חיינלענען ווקרטע חן
 לחחחחחחחחח; חחח, חן חולטרהייזיגסטער! חיינע חחחכט וויח חיינסט דח

געריחערט

מַעֲמָדֵי כְּמִנְחָה בְּלוּלָהּ • הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

אל סלך יושב וכו' עד לכל קראוך .

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אל תתנו יי מאויי רשע וטמו אל תפק ירמונו סלה: אל תשטטנו שבלת מים ואל תבלענו מצולה . ואל תאמר עלינו בצד פיה: אל תסתר פניך מעבדך כי צד לנו מחד עננו: אל תסתר פניך ממנו ביום צד לנו הפה אלינו אָזְיָה ביום נקרא מחד עננו: כָּךְ בְּטָחוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּטָחוּ וְתַפְלִטָמוּ: לוי הישועה וכו' .

ב שנייה . אלהינו ואלהי אבותינו . מיוסד ע"פ ס"ב

אֲךְ בְּמַתַּח דִּין וּמְרוֹץ חֶבֶל • בְּנֵי אֲמוּנָה אֵל נָא
תְּחַבֵּל: גְּלוֹי הָרִיב לָהֶם גְּמוּשׁ • דְּרוֹשׁ וּבַקֵּשׁ צֹאנֶךָ
וְאֵל תַּטּוֹשׁ: הוֹאֵלֶת לַעֲשׂוֹתָם לָךְ לָעַם • וְאֵת שְׁלֹחַם
בְּיַד פְּשָׁעִים: וְדוֹנוֹת חֲשׂוֹב נָא כְּשִׁגְגוֹת • חֲשׂוֹךְ מוֹזְדִּים
נִפְשׁוֹת לָךְ עוֹרְגוֹת: מְנַפֵּה טֹהַר וְתִדְיַח כְּתָמִים • וְיִצְלַל
בְּצוּל כּוֹבֵד אֲשָׁמִים: כְּלָה אֵל תַּעֲשׂוּ וְנִחְרָצָה • לְקוֹחֶיךָ
לְקַח מִקּוֹ הַגְּמוּיָה וְעֵצָה הִיעוּצָה: מוֹעֵד כְּתִקַּח
לְשִׁפּוֹט מִיִּשְׂרָאֵל • גְּזוּף בְּמִסְטִין מְלַלְמֵד קְטִיגוֹרִים:
סִפְרֵי זְכוֹרֹנוֹת לְפָנֶיךָ בְּהַתְגַּלְלֵל • עוֹן עַקְבִּים לֹא יִסּוּבֵב

אך בסתח דין, (פרשנו למעלה). ומרוץ חבל, מלכ"כ (מיכ"ב גי) וסגל נמך, ר"ל נמשל מלאה, ואמר: אל תשמת בני אמוניך ע"י מתיחות הדיו ותשלוט העכש לפי המדה. גלוי הריב וכו', פעולת להם את החקירה לגלות דברי ריבם, והבייטן נמשך אחר לה"כ (משלי ז ד) ולפני התגלע הריב נמוש. עוררות, קומדות, בצול, נמללה. ונחרצה, כליון חרות. לקחוד, אשר לקחת לך לעם. לקח מיד וכו', תחילת מיד ארצ הכויה ועלה רעה היעולה עליהם. ר"ע מכף דין ועושה, עשה"כ (ישעי' יד טו) זאת העכה היעולה וכו'. גוף במסטיק, עטר במקטרה, עדיה יפד ה' כך השטן וכו'. עון עקבים, (מלכ"כ תיל' משו), העון

וגריהם מעלהם; מערק דרוזי, גחטס יעקב'ס, סלה!

אך בסתח דין. ה' דתם דוח ניכט חרך סטרענגע געריכט חוטר סלזליהונג דער סטרענע דיה קינדער דיינער געטרייען חוילפרייבעסט! ערלחם חיהנען דיה געריכטליכע חוטטערנאכ; זוכע פילנאמער דיינע העערדע חויל, חוטר פערלחם יוח ניכט. דוח העסט יוח טן היינאמל לז דיינעט סלקע ערקערען, סטחטע יוח ניכט מיהרער וינדען החוכער סלק דיר; רעכנע חיהנען דים סתחטסלויכטן פערגעהונגען פיר חיררטהיימער חן, חוטר חילטע דיה נחך דיר סאחכטעברען זעעטן סלקן מוסהוילויגען חכ. רייניגע דען וינדענ סאמל, ווחטע דיה סלעקטען חכ, מחגען דיה סווערען סארען חין דיה טיענע פערט זוכטע מערדען. — רייכע חונו ניכט גתכלויך חויל, רעסטע דיינע חויערנוחהוטען סלקן דער החטר חוטר דען רחטהפונגען (מיהרער פיינדע). ווען דוח לזר סעסטגע זעלפען לייט דיה וועלט ריכטעסט, פעררוייע דען חקוקגער, דחם ער חונו ניכט בעלישיגע; ווען דחם כחך דער פרוינגערחק סלק דיר חוילפערטלוז ווירד, רעכנע דעלען, דיה חוטטער סלקער

לְבַעֲמִים מִתְבּוֹלֵל: פֶּשֶׁר הִדִּין וְתִבְצַע הַשּׁוֹרָה. צָרָף
 בַּבּוֹר סִיגִים וּמֵחַד בְּדִיל לְהַסִּירָה: קִפּוּי וּמִתָּהּ וּכְדוּנָה
 גְּמֻסָּה. רָגַע יְגוּעַשׁ אִם בְּמִשְׁפָּט עָלְיוֹ תִגְשָׂא: שְׁלֵם
 לוֹ כְּבִמְעַשֶׂה הַחֶסֶד וְלֹא כְּגִמּוּלוֹ. תִּכְרִיעַ הַכֶּף לְזִכּוֹתָו
 וְלֹא לְחֶבְלוֹ: תִּפְשׁוּט יָד וּתִקְבְּלוּ. תִּחְנְנוּ מִרְדַּת
 שַׁחַת וּבּוֹר מִלְּהַטְבִּילוֹ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ בַּל חַי: לָמָּה לָצַח תִּשְׁכַּחַנו
 תַּעֲבֹבוּ לְאֹדָה יָמִים: יי אֵל בְּאִפְּךָ תִּזְכִּיתֵנוּ וְאֵל בְּחַמְלָתְךָ תִּשְׁפָּרֵנוּ: אֵלֶיךָ יי
 שׁוּעָתִי וּבִכְבֹּד תִּפְלְתִי תִקְדֶּמְךָ: חַנּוּן אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ כִּרְבַח חַמִּידָה כִּתְהַה פִּשְׁעֵינוּ:
 קָנָה אֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּן. בִּי יַחֲדִים יַעֲנִיִים אֲנַחְנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

מֵא שְׁנִייה. אֵהֵנוּ וְאֵהוּ אֲבֹתֵינוּ. עֵוֹסֵד עַם לֹא־וּבְמוֹךְ חַתּוּם שְׂהֵאִס בְּצִיּוֹן.

אֵל נֹא תִיפֹר בְּאֵי עֲדִיךָ. בִּי מֵאֵד מְיוֹסְפָרִים בְּמוֹסֵר
 רַע וְקִשָּׁה: בְּאֵשׁ וּבַמִּים בְּשָׁבִי וּבִבְזֵה נְדוּנִים. בְּכָל
 יוֹם בְּאֲכֻזְרִיּוֹת וּשְׁטָף אָף: גָּלוּ וְנָעוּ מֵעַל שְׁלִחְנָךָ.
 וּפְאָרוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הַדּוֹמָה: דְּשׁוּם רְמָסִים רְגְלֵי כָּל

שְׂלֵדִים הֵם בַּעֲקֻבִי, וְאָמַר: לִישְׂרָאֵל הַכְּבֻלָּים בַּעֲמִים אֵל תַּחֲשׁוּת הַעֲוֹנוֹת הַסּוֹבְנִים לִחֵם
 מִשְׁקוּבֵי הַגּוֹיִם. וְחִבְצַע הַשּׁוֹרָה, לֵחַת הִיא עִם פֶּשֶׁר דִּין, תַּעֲשֶׂה טַהֲרָה וּתְכַנֵּם לְפָנֶיךָ
 שְׂעוֹת הַדִּין. בַּעַז הַדִּין לְשׁוֹן הַגְּמֻרָה (סַכְהֵרִין 97 ו'). קִפּוּי וּבִמִּתָּהּ. (כַּנְל), עַפְהֵ"כ
 (אִיִּת יי) הֵלֵךְ כַּחֲכֵל תַּתִּיכֵנוּ וּבְנִיבֵה תִקְפִּיאֵנוּ; וְאָמַר: הַטָּף אֲשֶׁר יִכְפֶּה וּמִתָּךְ מִלִּישָׁה,
 וְכִזְנֵה כַּמֵּם וְחֹזֵר לְלִישָׁה, רַעַע יִגְעַשׁ וְכוּ'.

אֵל נֹא חִסֵּר. גְּלוּ וְכוּ' מֵעַל שַׁחַת אֲסִיחָם, עַם הַאֲנָדָה בַּת קוֹל מִכְרָתָה, אֵי לֵהֵם לְבָבִים
 אֲנֵנוּ מֵעַל שַׁחַת אֲסִיחָם וְכוּ'. הַדּוֹמָה, אֲרָכָה, מֵלֵה"כ (יַעֲזִי"ו סו א) וְסִלְחָן אֲסוּם תַּגְלֵה

פְּתוֹקֵר פֶּעֶרְשֵׁנְגָט וַיִּנְד, רִיחַ יוֹם חוֹמְגֵעֲבֵנְרֵט וַיִּכְרֵטֵן נִיכֵט מוֹן. גְּלוּיֵלַע יוֹם מִיִּט
 דַּעַת גְּעוּעִשְׁלַע חִיזוּ (גִּיב דַּעַת גְּעוּעִט) חִיזֵעַ דִּיזִיזֵב לִי מִיֵּהֲרַעֵר רַעֲלַט פֶּעֶרְשֵׁי גוֹבְג),
 לִיזִיזֵעֵר יוֹם רִיזוֹן פְּתוֹן חוֹלָטֵן סוֹחְקֵקֵט, עֲנַטְנִיב מִיֵּהֲנַעֵן דַּעַן בִּיחֻחְטוֹן. — דַּעַר מַעֲנַט,
 חִיזוֹ פֶּעֶרְהֻרְטֵעֵטֵר פְּלִיזִיגִיקִיט עֲנַטְטִמְרֵעֵט, חוֹנֵד וּיִיחַ וּחֵזֵב לַעֲרֹלִי־סִבְחֵר,
 וּיִיחַ חוֹם עַד דַּחַךְ חוֹיֵגֵעֲכִיבִיקוֹד לַעֲרִיזֵנְעָה, וּעוֹן דַּחַךְ מִיִּת גְּעִרִיבֵטֵעַ וּיִזְרַעֵר מִיֵּהוּ
 עֲרַעֲבֵסֵט! פֶּעֶרְגִּילֵט מִיֵּהֵת נִחַךְ דִּיזִיזֵעֵר גְּנִחְרִיגֵט וּיִזִּיזֵעַ נִיכֵט נִחַךְ וּיִיזֵעֵט פֶּעֶרְדִּיזֵמֵט;
 גַּעֲקֵעַ דִּיחַ סִחְחֵלֵט מִיֵּהֵת לִזִּזֵט מִיֵּהֵת חוֹנֵד נִיכֵט לִזֵּט פֶּעֶרְדַּעֲרֵבֵט; רִיזֵעַ מִיֵּהֵת דִּיחַ הַחֵד
 חוֹנֵד נִיט מִיֵּהוּ מוֹיִן; וּיִיחַ מִיֵּהֵת גְּנִחְרִיגֵט, חוֹנֵד לְחַם מִיֵּהוּ נִיכֵט פֶּעֶרְזִיזֵנְקֵט חִיזוֹ דִּיחַ גְּרַזֵּט.
 אֵל נֹא חִסֵּר. הָהָה לִיזִיזֵעֵט נִיכֵט דִּיחַ לִיזִיזֵעֵט נִיכֵט לִזִּיזֵעֵט חוֹנֵד
 חֲרַטֵעַ סִיבְקוֹלֵט גַּעֲלִיזִיזֵגֵט גַּעֲנָה, מִיִּט פִּיֵּעֵר, וּחֲסַעֵר, גַּעֲחֻגְבַּעֲנֵט חֲסַעֵר פִּזִּיזֵט
 דַּעֲרַגֵט גַּעֲסִמְרַחֲלַט, חוֹלָטִיזֵט דַּעֲרַ וּחֲוֹטָה חוֹנֵד גְּרוֹחְחֻקִיט פִּכִּיזֵט גַּעֲבַעֵט וַיִּכֵּר.
 חֲכַעֲוִיזֵעֵט פְּתוֹן רִיזֵעֵט חִיזֵעַ, וּחֲוֹרְדַּעֵט יוֹם חוֹמְסִחְט גַּעֲחֻחֲלַט, חוֹנֵד חֲרַךְ חוֹלָט פִּיֵּעֵר
 עַדֵּעֵט רִיזֵעֵר עַדֵּעַ לַעֲסִרִיזֵט; חֲרַטֵעֵר דַּעַן פִּיֵּטֵט דַּעַן דְּרִחְבַּעֵרוּ מַעֲרַעֵטֵט נִיחַ
 גַּעֲטֵרֵטֵט

מַצִּיק. וַיִּשִׁיתוּם לְמַרְקָם כְּחֹמֶר וְטִיט חוּצוֹת:
הַשְּׁקִיפָה בְּעֶלְבוֹן עֲלוּבִיהָ. כִּי בָאוּ וַגְּעוּ עַד שְׁעָרֵי
מָוֶת: וְאִם גָּדַל עוֹן עַד שְׁמֵי שָׁמַיִה. רַחֲמִיּהּ יִקְדְּמוּנִי
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם: זְכוֹר שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִי קִדְּם. הִהְיוּ דְבָקִים
בְּיִרְאֵת יְהוָה: חֶשֶׁק חֲבָתָם אֶל תִּשְׁבַּח לְנֶצַח. כִּי בֵן
הַבְּטָחָתָם בְּיַד רֹעֵה נֶאֱמָן: מָרָם תִּבְלָה שְׂאֵרֵית
יַעֲקֹב. יִהְמוּ רַחֲמִיּהּ וַיִּכְמְרוּ נְחוּמִיּהּ: יוֹקֵשׁ עֵוִים
כַּבֶּס נָא בְּעֶצְמָהּ. כִּי אֵין לְחַטָּא בְּמִי גְדָה: כַּהֲנִי
עֲבוּדָה וְלוֹיֵי דוּכָן. וְגַבִּי מֵעֲמֻדוֹת סוּלְקוֹ וְאִינָם:
לְבִשְׁנֵי חֲרָפָה וְעַמְּנוּ כְּלָמָה. כִּי חֲסַרְנוּ כָּל וְנֹתַרְנוּ
כְּכֹלֵי רִיק: מֵאֲזַנְטְמִינוּ בְּכָל מַגַּע טוֹמְאָה. וְאֵין לָנוּ
טְהוּרָה בְּפֹה לְהַטְהֵר: נָא מְפֹרָמָה זְרוּק מִים
טְהוּרִים. וְהַשְׁרֵה שְׁכִינְתְּךָ עַל זֶרַע מְקַדְּשֵׁי
שְׂמוֹאֵלָה דְחֵית יְמִינְךָ תִּקְרַב. כִּי קִרְבָּתְךָ חַיִּים הִיא
לָנוּ: עַל מִי נְגוּם מִצּוֹא מְנוּס וְעוֹדָה. כִּי אִם עֲלֶיךָ
יִקַּשׁ עוֹזִים, מִנְּקָם אֵל כַּעֲבוֹתָ. וַיִּתֵּר דְּכַר סְלִיחָה קָלִים וּמְחַלִּים מְחַלְלִים.

גערענעטען חונד געסטמאפעלט, וויא חיבער געסענקעסע סרייטעט און חיבער ויח
מעג. — ס׳זע חויל דוה סחףך דער פיר ריך בעסימאפעלטע, דוה היילענד דער
פֿעקסעט דעו טערע נחאען. היוס דוה וינדע גרסע, ב׳ים אן דיינען החאען ריז
לענד, אן קחאע חונד ויח דייכער געווקהגעטען בחרחאעלדיגקייט לזעףר. גערענקע
יענער דרייח העלדען דעו חאטערסחאמו (דער סטחאמאעלעטער), וועלכע אן דען גלויבענ
דייכער חיינטייס אן פֿעסט הינגען; לֿענדיס נ׳ה דיינע חולףֿעלזע זיכע פֿיר יח, אן
וויח דוה עו דרף דען סרייטען הירטען (עסע) לערויכערטעס; דמא׳ס פֿיר דער
חיבעררעסע יעקס׳ גתלליך חונכערגעהע, אָס ריין ערבֿחאען, אָס דיינע שטענכער
גיסע סטעס רעגע ויח. אָסע דוה זעלכסט חיהרע חונכעליגען וינדענלעפקען חו׳י,
אונ קיין ריינזעטע סערענגווסער אעגער פֿערהאטען חו׳י; דען פֿריסטער דעו
קפֿלענדיסטענע ל׳יטען דעו וינגקעהרו, חונד וקלכֿהעבערע בייחסטקערע חפֿענען
חיֿלעגהקרט, וינד ניכט אעגער. — חונד קלידעט סחףך, דעקס שטערע, דן וייר לען חולעק
בערויכע, ויח חוין לערעו געלעקס חיכריג געבליבען וינד. וייסערען וייר אונ דרף
קולענלייח חונכויכער בעריהרונג לערנאגרייניגט חפֿענען, חונד קיינע רייניגונגאויסטעל
אעגער דן וינד, אָסעס דוה לען דיינען הָעֵהען הערנב ריינע וקסער חויל חונד
גינעסען, חונד דיינען געסלילעטע חבנלחל חויל דוה קינדער דייכער געווייחטען סערֿהלען
אָסען. — אָס דיינע זיכע לען יך געסטקסען, אָסע דיינע רעלעטע ווערען ל׳ו יך
נעחאען, דען דיינע חבֿהערהונג חו׳י חונכער זעבען. — כִּיח אָסען פֿסערע קחנישען

עֲוֹנָה בָּעֵת צָרָה: פְּסִילִים וְגִלּוּלִים אֲשֶׁרִים וְחַמְּנִים.
 חֲרָשִׁים וְסוּמִים חָבַל תַּעֲתוּעִים: צוּר עוֹלָמִים חַי
 וְקַיָּב לְעַד. בָּהּ לִבְד מִבְּטַחְנוּ וְאַתָּה תוֹחַלְתָּנוּ: קוֹיָךְ
 אֶחָיו וּבּוֹטְחֶיךָ אֶל אֲמֹת. אֵל נָא תְּבַיֵּשׁ מִסְבַּר קוֹיָם:
 רֵאֵה רַפְיוֹנָם וְהַבֵּט בְּשִׁלּוֹנָם. וְהַקֵּל וְהַעֲבֵר כּוֹבֵד
 מִשָּׂאָם: שְׁפוּךְ מִי טוֹהַר דְּמִים לְהַדְרִיחַ. תַּחֲטָאֲנוּ
 בְּאִזּוּב תַּכְבֵּם וְתַדְרִיחַ: תֵּשֵׁב גַּמּוּל לַמִּכְחָשִׁיךָ וְשִׁלָּם
 בְּמַפְעֵלָם. עַל רוּם קִדְקִדְמָתְךָ חֲמָסִים יִרְדוּ: בֵּין יְבִינוּ כָּל
 מְאֻמְצֵי כַחֲךָ. גַּסִּים בְּהַפְלִיאֲךָ לְמִלּוּמֵי גַסִּיךָ: אִסְלַד.
 אֵל תִּכָּא בְּמִשְׁפָּט עֲפָנוּ. בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: חַגְנוּ אֱלֹהִים בְּחֻסְךָ.
 כָּרַב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלֵינוּ: כִּי אַתָּה יי מְשֻׁבָּב לְךָ. מְשֻׁבָּב לַעֲתוּת בְּצָרָה: אֵל
 יִשׁוּב דָּךְ וְגָלָם. עֲנֵי וְאֶכְיֹז יִהְיֶה לְךָ שְׂמֵחָה: וְאֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְכֹזָבִים יִשׁוּעֶתְךָ
 אֱלֹהִים תִּשְׁבְּנוּ: לִי הִישׁוּעָה וכו'.

מב שנייה. אלהיו ואלהי אבותינו. מוסד ע"ם א"כ.

אָךְ בָּהּ לְדַל מְעוֹז. בְּצַר לּוֹ מִצּוֹא סִתָּר: גּוֹגוּ חֲטָא
 גּוֹעַל רָשָׁע. הֵן לִזְכוֹת מְחַפֵּשׂ צַדִּיק: הַכֵּל לָךְ מְפֹרֵשׁ
 שָׁבֵל. וְכֵן תַּחֲפוֹץ הַתְּבוּנָה אָנוּ: זֹאת דַּעַתְנוּ בִּי כֵן
 אֵךְ בְּךָ לְדַל. גְּעוּל רָשָׁע, תַּגְעַל כַּפֶּךָ בְּרָשָׁע, דַּל אֵל תִּבְטֵחַ בֵּה. מְפֹרֵשׁ לְכָל
 (עַפְיָה כַחמ' ח ח), אֵעִי שֶׁכֵּל מְפֹרֵשׁ וְחוֹכֵל לַפְנֵיךָ כֵּל זֶה לֹא תַחֲפוֹץ לְהַזְכִּיר

וויר לנפוליש חונד היולפע פֿינדען קוז בייה דיר, דוח, ערהקרער לור לייט דער נקטת?
 סניטלביורער, גתלען, התייע חונד זקנעביורער, יענע סויבטן חונד סטוואטען אינד
 נר הייטען באענדורערק. — עלעז דער וועלטען! עוויגלעבענדער! חויל דיר פֿלויין
 נפלטען זיר חונער פֿערטדויען, דוח ביסט חונער העלפֿענדיג. וָס, וָ גתסט: דענ
 זעבענז חונד דער ווהרהייט, דיינע העלפֿענדען חונד טרויעטן חין מיהרע עמוּת
 סונגען ניכט לז סענדען ווערדען. סויע מיהרע ערסוֹהפֿענדיג, ייהע מיהרע היינפֿען
 קייט, פֿיר ערוויכטערע מיהנען דוח זיח דריקקענדע סופֿערע ביררע. — וָס רייניגונג
 ווהסייטלעך יעדע באַטסור פֿבלוספֿיעלען, ענטויריגע חונד וויט לוז, ווהסייע חונד
 ריין. יענע פֿער (רען לערסטקערען) פֿערגיט נחך מיהרען האַנדלונג, וָס מיהרע
 געוואַלטן זייקייט חויל מיהרע סייטען לזריקפֿעלען; חויל דחם קלען וועלס דיינע
 קלוגעוואַטיגע קרעפט ערקענען, ווען דוח חויערערדענטליכע וווחרער פֿיר דוח
 יעניגען סטוסט, דוח חן דיינע וווחרער געוועהנט זיכר.

אך כך לדל. חין דיר נור פֿירעט דער הנהגותכטיגע פֿעסטע סטיטלע, לנפוליש
 פֿון זיינער נחמה. — דעקקע דוח זינרע לז, באַיקקע פֿערקטליך חיכער דוח פֿרעלען
 וועג, ריכטע נור נחך דער פֿערדיענסטליכען זייטע, זלע דוח פֿונענד הערפֿער. קלענע
 זייט קלער חונד רייטליך פֿער דיר, דחך מֿקגעסט דוח דוח זינרע ניכט בעטרֿיכטען;

יִדְרֹבֶּה • חֲסוֹת בְּצִלָּהּ הִנֵּה בָּאֵנוּ: טוֹב חָנּוּם תּוֹשִׁיט
 לָנוּ • יִמִּין סֵעַד פְּרוֹסַת פֶּתַח • בְּהַקִּישׁ רֵשׁ שׂוֹאֵל חֶסֶד •
 לֹא קָח טוֹב תַּעֲזוֹב: מִדֶּתְךָ בִּי כִּן שָׁבַח • גְּעוּר וִירָק מִחֲזִיק
 מְלֵא: סְמוּךְ נוֹפֵל לֹא תִבְזֶה • עֲנוֹת עֲנִי קָרִיבוֹת תִּרְצֶן:
 פְּנֵקֶם חוֹב יִמְרַק חֶסֶד • צוּ סוֹפֵר כְּתוֹב שׁוֹבֵר: קוֹל
 הַקֵּל יִחְלִיף קֶשֶׁה • רְצוֹן יוֹצֵר תְּבוּחַת יֵצֵר: שְׂוֵה לְבָב
 שִׁית הַקָּרֵב: שְׁלוֹךְ שֶׁרָץ טְבִילָה תַעֲלֶ: תִּבְעַר רַע
 תִּעֲבִיר טָמֵא • הִתְטָהוּר לְכַת חֲקִיף: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

מיוסד ע"פ א"ס

מג

אל באפך פן תמעיט • בצר פקדנוך צקון לחש:

באין, כמו שכתוב (איוב יא יא) וירא און ולא יתבונן. טוב חנם וכו', האל הטוב! תושיט
 לנו ירך צמתנת חסד כפרוסה הטותנים לעני צמתת. בהקיש רש וכו' אם האול חסד
 יקבץ על דלתך כרש, תענה לו: קח טוב, כלומר עשה תצוה (עפ"כ השע יד ג).
 געזר ורק וכו' (לה"כ נחמ"ה יג), זה שנת של הקב"ה אם יבוא אליו המטער וירקון
 מטור מחירו מלא, ולא כמאכל בשר ודס שביאיון לו תצוה וחזרין ריקן. לא תבזה עונה
 עני, ל"ה (תיל"ו כב כה), קריבה חרץ, קרבתו תחפץ (חרץ תלנה). פנקס וכו', מסדו
 אל הקב"ה משרץ (ר"ל מוחה) הסוב מפנקס. שובר, שטר קבלת התשלומין, והוא משל
 למחילת עון. קול הקל, יקול כמדך של המתפלל יחליף ויעביר הגוירה קשה. חבוף יצר,
 פירש רא"ס מלשון קשר, כמו התוכף תכיפה אחת במס' שנת, ר"ל תקשר ותאסור את
 החמטין בכבל. וי"מ כמו כוף את ירך (בהשאלת התי"ו) לעשות רצון יוצר. שוה לכת
 וכו', מלשון בא לנבנו אל כפיו, כלומר תהי גזיאת כפיו לתפלה בכוחת הלב. שלוך
 (קל במקום הפעיל) וכו', תשלך האין, ותעלה לנו הסבילה, כלומר תהי עבילתנו וטהרתנו
 בקיה, ולא כהיה כטובל וזרן בידו, ומיוסד על הגמרא (תענית דף טו) מי שיש בידו עבירה
 ומטרה היטו חזר בה למה' לאדם שתופס ארץ בידו אפילו טובל בכל מימות אבעולם
 לא עלתה לו וכו', ומביא סמך מקרא בא לנבנו אל כפיו (עיי"ן רשי' סס). חת טוהר,
 פן לבו לב טהור ללכת תמים בחקיק, והפייטן יסד על הכתוב (יחזקאל לו, כו, כו).
 אל באפך וכו', בצר לנו דרשטך בתפלה לאמור: אל באפך (תוכיחנו) פן תעטט

איר קענען דיזע דיינע ווייזע, דערזת זולען וויר דיינען סוסן. וְאִיגִישִׁיעִיר! חוּי גְּמַרְע
 רייכעסט דוח חונו דוח חונסערסטמילעכערע הַיְחַד וויח חיינע ווירדסהַיְטִיגֵע גְּמַבֵּע. ווען
 דער גְּמַרְענוזלעכערע וויח חייין בעסטלער חן דוח טהירע הַיְחַקְוִסְפֵּט, זך רַסְהַסֵּט דוח
 דיהת לזר כוסע. דיענע: חיים דיינע רוהאַפְּחֵלֵזֵע חייגענסשפֵּט: דען זענערען סיקסט דוח
 פֶּחֶלְזֵכְעֵרְטֵן לזריק, חונסערסטמילעכעס דען ווּחַקְעֵרְטֵן, פֶּעֶרְחֵכְעֵסֵט ניכט דוח דעאומה
 דען עלעכערען, הַחֵסֵט ווּחַהֲזִיגֵעֵפְּחֵלֵזֵע חן וויינער חֲנִיחֵהֲעֵרוּג. — וּחַכְטֵסֵט דֶּחֶן גְּנִיגִישִׁעֵס
 דוח סוזרדך דורכטערייכען, דוח סוזר חזו געטיגט מידערטרייבען וּחַסֵען: גְּמַבֵּע דוח
 וּחַסֵעֵט סטיאמע (דער בעטערען) דוח הַיְחַרְטֵען (פֶּעֶרְהַקְגִישִׁעֵט) וויחעכען, דער ווּלְזֵע
 דען סְחַפְטֵעֵרוּ דען הַיְחַקְוִסְגֵּר פֶּעֶסֵעֵן. וּחַכְטֵע, דחם חונער חיינערען מיט דעטן חייפער
 (גְּמַסֵעֵטֵינִסֵט) חייבער חיינסיאומע, סְחַפְטֵעֵט חיינועג ווּזֵע חונו חן חונערער וּחַהֲרֵען
 רייניגאג היכערט, ריינע דוח בָּקֵע חונר חונריינע זעג, פֶּלְחֵסֵע חונו חיינען רייכען
 זן חייין, נדך דיינען געזעשעלע לו וּחַהֲרֵעֵן.

אל באפך "הכח חיון דיינען לקרן (ספרחע חונו), וקחטט רייכסט דוח חוט
 חיל H 2 ח

גָּרוּר מְשׁוּךְ וְכָבֵד גְּרוּן • דְּבָרָה תְּסוּבִים עַד לָנוּ: תְּחַלֵּשׁ
 עֵזֶר וְגַם מִמֶּלֶט • וְעוֹז פְּעוֹז לְקַיֵּי סִבְרָה: זִכֵּר מִכְתָּב
 זְכוּרֵי סִפֵּר • חֶסֶד נֶעַר וְאַתְנַחַת בְּלוּלוֹת: טָרַף תְּמוֹן
 לְנוֹתְבִין • יָדָה לֹא בְּבָשָׁרוֹם: בְּנֵשׁ תִּקְדֵּן בְּזוּרֵי פִשְׁעֵי
 לוֹ תֵאָזֵן מְצֵאתִי בְּפֶר: בְּנֵי אֵלֶּה אֶחָד מְצֵא • גְּמָה
 הִקְפָּה מִרְדַּת שְׁחַת: סוּטֵן בָּבוֹא לְקַטְרַת עֲמֻקָּה • עֲפֹז
 לֹא תִסְבִּים וְתֵאָבֶה: פִּתְחֵה נֶפֶשׁ חוֹכְחָ לָךְ • צִלַּח רִבֵּב
 בְּהַדוּר הַדְרָה: קָרֵב שְׂאֵרֵית מִקְרֵב הָעַמִּים • רָעַם
 חֲשָׁבֶם בְּטֹל וּבְרִיבִים: שְׁמֵר אֱלֹהֵי לֹא יִטּוֹשׁ • תְּגַדִּיל
 שְׁמָהּ הַמְשִׁתָּהּ בְּשִׁמְנוֹ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב זָכוֹ עַד לְכָל עַמֵּךְ •

א תבוא במשפט עמנו. בי לא יצדק לפניך כל חי: רבת צדדיני מן צדדי.
 אסור גא ישראל: רבת צדדיני מן צדדי. גם לא יכל לי: על גדי תרשו
 אמתנו, והוא לה' כ' (ירמ' כד). גרור משוך וכו', עפ"כ (שה"ש ד) משכני אסריך
 כרוסה. (גרר בלשון משנה כמו משך). סברך, תקותך, ר"ל לשמים תקותם אליך היה
 עוז לנו, וכן מכתב וכו', מה שכתוב במלכ' (ג, טו) ויכתב ספר זכרון לפני וכו'. חסד
 נוער וכו', כמותו (ירמ' ב) זכרתי לך סוד כעריך אהבת כלולותיך וכו'. ידך, מידך
 ולא מיד כ"ו. כנש, בגשת הדכנה להתרו' פגעיו תאזין ותען לו מנאחתי כפר. בני אף, לה' כ"כ (איוב
 לג כג) אם יש עליו מלאך וכו'. גמה הקפ' של מאזני משפט (וי"ג הקו, קו הדיון) לבטחו, להגילו
 מרדת שמת. צלח רבב, המאמרו זה עתים, וברא' שכוונתי: תגליס את הכסף לתות ננועם הדרך
 והדרך, והפייטן לישאל דקרא נקיס (תילי' מה' ה) אע"פ שאינו מעשינו. כסל וכו',
 פדכ"כ (מ"כ ה' ו) והיה שארית יעקב וכו' כסל מלת ה' כרביעים עלי עשכ וכו', ר"ל
 שיהיו מפרים ומרבים. שמר אלה, גם זה לישאל דקרא בלי ענינו, וכוונתי שער אתם
 אשר לא יקשו אשנתך לנולס. המשותף, שמות הקדושים הויה אל שדי, מאתפיש
 בשם יהודה וישראל.

חזן! וף חלפן וזר חן דער נחטה מיט חיכרניסטיגעטן געבעט. — ן ליהע חוננו ןן
 דיר, וזר חילפן (לו דיר), דיין גיטיגען מָהרס טונטרסטיבלע חוננו. — ועדע חוננו
 טאעןװע חילפע טאר רעטטונג; זייט חיינע טאנלונג'ס דענען, דיח חפסלעכעגנעקלװ חויל
 דך פֿערטרויען. — געדענקע חוננו דער יגעטלויבן הילד טונד ברויטלויבן זיבען, וויט
 קו דיח חיליגע טריפט חונן בולע (עמיס) חוידעריקע. — בערויטע חוננו מונרע ספיינע
 חונד נחורנג, חונו דיינער חונד, ניכט דורך ויט, דיח חויללויט חונד בונט. — מען דער
 געדעמיסטיגטע מיט יוקעט וינדענקעקעננטים ויך נחטעט, פֿעזילזערע חיתו דיינער
 פֿערטריבונג, ווען נור טאנער טויענער חיינע (מפחט) לו זיינער רעטונג פֿחט פֿער
 דעריקען פֿיר טיהן פֿעריכט. — מען דער חנקלעכער חוילטריטט, דיין פֿולק חילוסונסר
 לען, לוגע קיינען חילפן, חלטע ניכט חויל חיינע חוילטונג. — בעפרייע דיח דיינער פֿער
 הערע זשעלע, בעקלעקע זיט מיט דער נאסטיחונג דיינער געטמיליכען חוילטעסטע. —
 פֿרייג דען חובערדעסט חויל דער מיטטע דער פֿולקער לִדור, לוגע טיחנען דיין ונחלג
 ונחלפן, חמס זיח (פֿרוכטכער) מיט טהיח חונד ספרייטערעקען ווערדען. — מפלע טובער
 דיח ונחלפן חובערדעסטלויך מיט זיח יאד, מפלע גרשם דייגען נחטען, דער פֿער
 סוויגען מיט דען חונטערן חוילט.

קולשים האריכו למעניתם: יי צדיק קצין עבות רשעים: יבלשו ויפשו אחריו.
כל שגאי ציון: לולי יי שקהיה לנו. בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו.
בדלות אדם בנו: אזי חיים שמופנו. נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
מלצנו. חיים היוונים: קרוה יי. שלא נתנו טרה לשונותם: ליי חישועה וכו'.

מד א"א. מוסד ע"ס א"ג וכסיף קטוס שה"ה חד בר שמוא הלוי חוקלאמן.

יי אלהי רבת צררוני מנעורי. בקשתיה אפצת לבי
בהיותך בעוזי: גברו עתה וגם עתקו שוקרי. הוברים
בירצרו כל אברי: הייתי חרפה ביניהם כשל ושנייה
חידאבן ביהוה אריכו עלי מענה: ודים הליוני בפייהם
ולשונם שותו כחרב שנונה. חושבים עלי מחשבות
רשע בלי תגינה: טובך ומדת רחמיה יגלו עלינו.
ישועתך אלהים תשגבנו: בלחה נפשנו לישועתך
לאמר מתי תגבנו. למען שם קדשך עשה לא לנו יי
לא לנו: מרת טובך וחסדך תגבר על צאן מרעיתך.
נענו לך מחל רבה סליחותיה ומחילתה: סעדנו
ונשעה והט לבנו לנת יבותיה. עגנו יי עטנו כי טוב

חסדך

יי אלהי רבת צררוני מנעורי, לה"כ (תילי' קכט, א), יאמר כל ישראל על שלם גלות
לאבות כדליתא כמגילה (דף יא). גברו עתה, גלות הכיבי. וגם עתקו, חזקו וכדא"י
לה"כ (איוכ כאז) עתקו גם נכרו חיל. — ויתר דברי הסליחה קלי ככנה הט ואינס
לדיכס לביאור.

יי אלהי. העדר, חיון גחטט! חייס פיעלען ויידען וזחד חדך פלון יוגענד חויל פער
אלט; חיד כעטעטע לז דיר, דח עראוסהינטעסס דוח חיון הערל, חידעטן דוח חיד
פלס לזר הילפע קחוסט. יעטלס וייד מייע לערספריער לז גרףס חוזר מחלטיג. ווען
יח נור ויידער חיד ספרעכען, ערליססערן חיד חלוע גליידער. חיון סימפלן אפריך א חוזר
שעטווקרט בז חיד חונטער חיהעטן געווקרדען, יוח ווערפלען סטויכע חויל חיד, חוזר
ליהען חויל חיד וקנע פורכען. דער גחטטאקוען חוזר בעספחטטעלס חיד, חיהרע
לכגע חיון סביידענדע סווערט; חוכברחאטערליג סאידען יוח כקוע ענטוויילפע
יידער חיד. — דייכע גיסע, דיון היירע זענען חקגע חוני חומגעכען. דייכע היילפע,
ק גחטט, חוני סתקרקע; יח נאך ריינער היילפע סאחלסטע חונרע זענען, חוזר ספריכט:
„אמן ווירסט דוח חוני סתקסטען?“ דייכע היילגען נאחטענו וויילען טהוע ען, ליכט
חונערסוועגען, הערר! ניכט חונערסוועגען; רייכע גיטיגע חוזר גקריגע ווייע ליגע
יך מחלטיג רפן סתחלען ליינער העערדע. — חייס רופען וייד לז דיר: ק פערלייאט,
פערזיב חום פלס חוכר ווידערהאקענטאך; חוכטערסטילע חונ, דחס וויר גערעסטעט
סערדען; לענקע חוני חיון דייכע פלערע; פערקער, הערר! עראקער חונ, רען סתן
חיוט

חֲסִדָּךָ וְאַמוּנָתְךָ: פָּדֵה וְהַצֵּל עַמְּךָ וְרַעֲיִתְךָ מִכַּף
 מִתְקוּמֵיהֶם. צוּר צַדִּיק גָּדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא אֵל
 מוֹשִׁיעֵהֶם: קִדְשׁ קִדְשַׁת שְׁמֶךָ עֲלֵינוּ וְקָרֹב מִצְדִּיקֵהֶם
 רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: שִׁחְרָנוּךָ בְּתַחֲנֹה
 הִקְשִׁיבָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּבָנוּ וְקִדּוּשֵׁינוּ. שְׁלוֹם רַב תִּרְבֶּה
 לְסַגְלָתְךָ כְּבוֹדֵנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁנוּ: תִּבְעֶנָה שְׁפָתֵינוּ
 תִּהְלָתְךָ כִּי תִצְלַלְנוּ מִרוּשֵׁשֵׁנוּ. תִּזְרָתְךָ וְעֲדוּתִיךָ
 שִׁעֲשׂוּעֵנוּ וּבָם תִּחִי גַּפְשֵׁנוּ: רַבֵּב שְׁפָתַי וְקוֹל תַּחֲנוּנֵי
 שְׁמֵעָה וְהֶאֱזִינָה וְשִׁיחוֹתֶיךָ בְּרִי לְפָנֶיךָ וּנְעֲמוּ וּבְקַטְרֹת
 רִצָּה גָּא: יְדִידֶיךָ יַעֲלוּ וְיַעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרָנָה. הִבִּיר
 קִדְשֶׁךָ וְאַרְמוֹנֶךָ עַל מוֹשְׁפָטוֹ לְבוֹנָנָה: בָּךְ תִּזְחַלְתִּי
 וְסִבְרֵי רֶם וְנִשְׂאָ גָּאָה גָּדוֹל וְנוֹרָא. רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ
 אֲבַקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד אֲשַׁבֵּרָה: שְׁפָטָה מוֹשְׁפָטֵי
 זַנְקוֹם נְקַמַת רֶם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפוּךְ בְּעֵבְרָה. מִגֵּר
 מִתְקוּמֵיךָ וְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף וְזַעַם וְצָרָה: וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלֵם מַלְכָּם וְגֹאֲלָנִם. אֲשׁוּרִים אִם הִטּוּ

חיוט דיינע גנדרע, דיינע טרייע, בעפֿריווע, רעטטע דיין פֿלוק חויו דער חֿנדר חיהרער
 ווידערנחלבע, ן סוטלסטו! גערעכטער, גרֿחטמחלטיגער, הֿקלעכערעהרטער גחטט,
 חונער בייחטסמֿנדר! הייליגע דיינען ערהֿכבענען נחטען; זייו חיהנען נחטע, חו חיהר
 פֿערטחיידיגער; דיין ערבֿחראטן רעגע זיך חיבער זיח חונדר חיבער חיהרע קינרער.
 וויר ערוזלען דיך זיט גבעטטע; פֿערניט זיח, חונער גחטט, חונער קחיג חונדר
 חוֹלערהייזיגסטער! — טענקע דיינען חויערקחראנען פֿיעלען חויל, ן דוח, חונערע עלרע,
 ערהעבער חונרע חויעטע! חונרע זיפֿטען ווערדען פֿחן דיינען רוהטע חיבערטסרֿחטען,
 ווען דוח חונ חויו חונערקֿ חראטן לוסטמֿנדרע בעפֿרייעסט; דיינע זעהרע, דיין לייגיט
 ווערדען חונרע פֿריידע, חונרע ערהֿקונג זיין. — פֿערניט דען זיט חונרער זיפֿטען,
 דיח סטימטע חונרענו פֿלעחענו; חֿקגען חונרע ווֿחרטע דיר חֿנגענעהן חונדר חֿקֿנדר
 זיח חייכט דחֿו ריזלוערק זיין. חֿקגען דיינע חֿקֿרען זיך פֿרייען, חונדר יבעלנד נחֿך
 זיין הינויך ליהען, דיינען חויליגען טעמטען וויערער ערוזוסטען זען. — חויל דיך זעטלע
 חֿך זיינע חֿקֿלעבֿוג חונדר זיין פֿערטרויען, ן הֿקלעכעהענער חונדר הֿקלעכעהרטער!
 חֿך דיין ערבֿחראטן חונדר דיינע גנדרע ביטטע חֿך, סטעטן חויל דיינע היזלע חֿמרעכע.
 ריכטע זיינע סטרייטחלבע חונדר חֿקלע דחֿו כּוזט דיינער דיכער, וועלכע דיח פֿער
 חכטען חין חיהרער וחוטפה פֿערגחטען חֿכען. סטירלע זיינע פֿיידע, זחס דיינען
 ברעננענדען לֿחֿן חונדר דיינען פֿלֿוך חיבער זיח ערגעהען. — דוח, ן הייליגע
 ישראֿל'ס חיהר ערוזער, חיהר קחיג חונדר חיהרע חֿהייט! זינר חויל חיהרע סריסטע
 חֿבענוזלען

וְלָבָם הִלֵּךְ אַחַר עֵינַם: לַעֲמַל יְגוֹנִים וְלַכּוֹבֵד עַל
נַלְוָתָם הִבֵּט מְגוֹנִים. הִבֵּט לְבָרִית וְהִמְלֵא רַחֲמִים עַל
פְּלִיטַת שְׂאוֹנִים: לְעֹזְרֹתֵי חוֹשָׁה וְהַחֲזִיק נֶשֶׁק לְקִרְאֵת
צָרֵי וְאוֹיְבֵי. וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ חוֹסֵי כֶּף בִּי תַחְבוּשׁ
מִכְאוּבֵי. יְבוֹשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר חֲסָפָי קָרְבֵי. חֲזִק
וְאַמֵץ מֵאַמִּינִיָּה גּוֹאֲלֵי וְצוֹר יִשְׁנַעְתִּי אֱלֹהֵי אָבִי:

אל מלך יושב וכו' עד ועל עמך.

אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי: כי גדול אתה ועשה
נפלאות. אתה אלהים לבקך: כי גדול מעל שמים חסדך. ועד שהקים
אתה: כי אל גדול יי. ומלך גדול על כל אלהים: אלהים שמעוה תפלתנו.
האזינה לאמרי פיננו: הושיענו אלהים. כי באו מים עד נפש: אדני שמעוה
בקולנו. תהינה אזניך קשבות לקול תחנונינו: לוי הישועה וכו'.

מה שלישיה. אהינו ואהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"ב מלשי המרחות ומהל'ס זכריה.

אלהים אין בלתיך. לדור ודור ממשלתך. ולעד
קיום בריתך: בימינך אין מעצור. ידך לא תקצר.
אל עזנה בצר: גברו מאד נפלאותיך. ולעד שלטון
מלכותך. ולא יתמו שנותיך: דורש רמים. הצלתנו
במה פעמים. והשפלת מלכים רמים: הן לא שנית.

אלהים אין בלתיך וכו', הסגך האמריים הוא: הן אין בלתיך אלהים, משלתך וקיום
בריתך לעולם ולדור ודור, ואין מעצור לכת ימיך וכו', ואתה הוא בלתי שינוי וחילוף,

חכמו ויבטנו, חוכר מינו חיה הערן דען וקמגען דער חויגען נחלגעו ווהנדרט, וק
סויע חויל חיהרען ויידענלעווען לוסטחט חונד חויל דחו שווערע יתך חיהרער פערע
באכנאג: סויע חויל דחו (חוטט) ביכריים, חונד ערכראע דך חיכער זען קויענען
רעסט חיהרער חייכסטוויגען וזעגעט. חיינע חויל לור הי'לפע, ערדרייע רוח וקלעטען
ווידער חייכע פייכע חונד פערשקאגער; חויל דחם דייכע מיטלזיגע יך פרייען חונד
פּרֶהֲתוֹקְקֵעוּ וּמְגַעוּ, ווטן רוח חייכען שווערן היינעסט; דח היגעטען דוח, וועלכע
חיינ חונגליק וווקלען, בעטקחט חונד עררקהטע לוריקווייען. טטקרקע, עראוסחויגע
דייכען רעכטגויביגען, חיינ ערוקוער, פּעלז חיינע: הייז, גחטט חיינער פּעטער!

אלהים אין בלתיך. עו גיבט קיין גחטט חויסער דיר, דיין רייך דויערט פּערט חין
עניגקייט, דיין בונד בעטטעהט חיינערדער. חאכעטקנקט חויט דייח קימלעט ריינער
רעכטע, ניכטו העמטט ריינע מחלט. ק גחטט! ערהמערר חין דער נחטה! — ועתר
גרעס זינד דיינע ווונדער, דיין חויט דייח עוויגע העררעכטע, ריינע יתהרע ענדען
ניח. — בלוטטורקלער! קעט חקסט דח חזנו גערעטטעט, חונד חקלטיגע קערמע
געסטירנט

אָתָּה הוּא שְׁחִייתָ. פְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כָלִיתָ: וּמִבְּנֵי מִצְרַיִם
אֲנַחְנוּ. לָמָּה לְנַצַּח זְנוּחֵנוּ. וּכְמַת מֶלֶךְ נִשְׁכַּחְנוּ:
זְרוּיִים בְּכָל פְּנֵה. עֲבוּרִים בְּכָל מְדִינָה. וְאִין לָנוּ
חֲנִינָה: חֲשָׁבִים בֵּין כָּל אָמָּה. נְחוּנִים לְבִשְׂרָת
וְלִכְלָמָה. לְכַלְגוּיֵי הָאָדָמָה: טִבְעֵנוּ בְּצוּל מַעֲמָקִים.
יִרְדְּנוּ וְאִין מָקִים. לָךְ לְכַר נוֹאֲקִים: יִשְׁבִּים בְּעַרְי
שְׁקָרִים. בְּלִי רֹאשׁ לְהָרִים. לַעֲנָה וְרוּשׁ שְׁבוּרִים:
כְּשִׁלְנוּ בַּצְּהָרִים כְּבִלְיָלָה. בְּעוּרִים נְגִישׁ בְּאַפְלָה.
וְאִין לִידַע קִין הַגְּאֻלָּה: לְקוּחֵי כֶסֶף לְחֵרוֹת יוֹצְאִים.
וְאֲנַחְנוּ יוֹזִים וְלִיל גְּלָאִים. וּמְנוּחַ לֹא מוֹצְאִים: מַה כִּחֵי
לְסָבוּל טֵיט רַפְּשִׁי. וּמָה קִצִּי בִּי אֲאָרִיךְ נַפְשִׁי. עַד
זְמַן תּוֹצִיאֵי לְחַפְּשִׁי: נֹאמַר בְּקָר מִי יִתֵּן עָרֵב. וְלַעֲרֵב
מִי בְקָר יִקָּרֵב. מִפֶּחַד לֵב וּקָרֵב: שָׁה פְּזוּרָה אֲנוּ

ואמרת לבנתי כלות בני יעקב, ואנחנו מבני בניהם, למי כלנתי וזכחנו וכו' זרוי'ם, כללבים ופזורים. עבדורים, מאזעבדים אכחט (והוא בינוני פעול מפעל עומד ע"ד ועבדוס וענו זותס. וי"ג עבדאים מתמשכנים). חשוכים, חללים, ר"ל אכס ולין. וי"ג חשבים נקלים ונזוי', כמו' כל יתינז לפני טאכיס (משלי כב, כט). טיט רששי, מ"ג משל לנלות אכחחנו כטעמים בתוכה כנטיט רפשי. ומה קצי וכו', פסיק הוא בליוב ווי"א).

געטטירלט. — דוח ביסט חונלערטערליך, דער דוח ווהרסט ביסט דוח נהך, דוח רייכסט יעקב'ס נהכקוואטע ניכט חויל. וויר זינד יעקב'ס נהכקוואטע, ווהרען זינד וויר גאנלויך פערקוואטע, וויח חוין טהרטער חוין: דען הערלען פערגעטען? חן חוילען פירען זינד וויר לערשטרייעט, חין חוילען ווהרער רינסטבחר, חונד ווערען נירענדו בעיגיסטיגט, פתן קיינער נהליקן געהלטעט, לו טהרע חונד לו טפסט ביח חוילען פתקערן דער ערדע טייל זינד וויר געוונקען, געמחלען חונד ניוחנד ריכטעט חונד חויל; נור דיר קהגען וויר חונזערע זיידען. — (בעסטאט) זיטלען וויר דח וויח פתסטע זייגען, קהנען דחו הויפט ניכט עמסקר העבען, זינד פתן גחלע חונד ווערטוט בערויטט. חת העלען איסטנג סטרוילען וויר וויח ביח נהלטלייט. טפסטען וויח בוינדע חית פיינסטער, חונד וויסטען דוח לייט חונזער ערקונג ניכט. פיר געזד געקויפטע ליחען לור פרייחייט חוין, וויר תבער ערשידען טהג חונד נהלט, חונד פידען קייכע רובע. ווהרער דוח קהפטע, חוילען חונגעמחך לו ערטתגען? ווח חוילען דחו עניע, נח וקגען חן חונד לו החלטען, ביז וויר לר פרייחייט חוילייען? חך! דען אהרעט איסטען וויר דען תבינד, חונד דען תבער דען אהרען הערבייח, חוין חוילענערער פרכט חונד תגסט. חוילען פערקוואטע גויילען וויר, ווער חונד פייסטע פערלענער

משולים. כל מוצאינו אוחזין באזכרים. ועל גפשותינו
לא חומלים: עיני סביב הרימותי. שמאל ימין
עשיתי. ומביר לי לא ראיתי: פניתי לכל צד ואין
עזרה. צעקתי לה ואקרא. עונה בעת צרה: עוד
ידה לאקצרה. לה הפחיתו ונתגברתה. למה תישן עזרה:
קשוב תחן שיחנו. ראה בתשות כחנו. ואל באסף
תזכיתנו: שור בשפלות הורנו. הביט בכבוד צערנו.
ואל בחמה תישרנו: ועקתנו שעה כמעונה. ביטה
באנקת בניה. ואל תשיבנו ריקם מלפניה: וירשנה
בחן ושועה. יה הרצה לנו בזו השעה. ותחנונינו
שמענה: אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראין.

א. תבא במשפט עכנו. כי לא יצדק לפניך בלתי: למען שמך. וקללת לעתנו
כי רב הוא: למען שמך. ותחיינו ותוציא מצרה נפשנו למען יחלצנו ידך.
הושיעה ימיה וענני: למען דעת כל עמי הארץ. כי היא האלהים אין עוד:
למענה אלהים עשה ולא לנו. ראה עמידתנו הלים ורקים. לא לנו. לא לנו.
כי לעמך: הן כבוד על חסדך על אמתך: לוי השועה וכו'.

כו שלשיה. אלהים ואלהי אבותי. מעמד ע"פ א"כ.

אורה ואמתך שלח. אמוניך בטוב הצלח. פי
אפה יי טוב וסלח: ביטה בענני וכפשי. בטובה
ברשותה, בחולת כח, והיא ל' תלמודית. ובחשש, ל' הכנה כמו הכפיטני בלפר (אי"כ ג' ז).

לברכה היום מנו: סתם סתמו. ריבונותך טומע חך איינע חויגען חויל, סויע
חך רעכט חנד זיכז חוק, חנד געווארע קיינען בעקחנסען; חך
וודעדע איד נחך האלען זייטען, — קיינע אלפע; זו דיר סרייע חוסר רופע חך, פ
ערהרשר חין דער נפסח! ח טשול! דינע אהלס חיוט חונבעטרוקנט, זיין חיוט דיש
קחלט חנד דיש סתקרקע; וואו ס'וואערט דוח? ערואלע! לערניק חונזער פלעהענט
זיכען געבעט, זינע דיש ערסןפלענג חונזער קחפלט, חנד ליכטיגע חונז ניכט חס
זיינען לקרע. סויע דיש ערניערדיגע חונזערע געסאלעטן, בליקע חויל חונזער חרסטן
זינען, חנד סטרפלע פוגו ניכט חין זיינען גריוואע. פון דייכער וואחנזג הערנב
זוכנד דך לו חונזערק וועגגעטרייט, חרע דיש זייפלער דיינער קינדער, חנד זחס
חגו ניכט חונזערק'ס פון דיר געהען. וויר גרשיינען פאר דיר זייט געבעט חונד פלעהען,
נקסט! זינע חונז גטרין חין דיינער סטודע, ערטרע, עווינער! חונזער געלעט!
אורך חונז. חונד חונז זיין זיכט חונד זיינע וואחרהייט, בעגליקע זייט זיינער
חלך זיינע געטרייט, דען דוח, עווינער! כייט חונזשיג חונד. נחזיבולטאלע סויע

המציאנו חפֿש • כִּי באו מִים עד נֶפֶשׁ: גְּעוּתֵינוּ יְהוּ
 נִקְשָׁבִים • גְּלוּתֵנוּ הָשֵׁב לִישׁוּבִים • כִּי גָרִים אֲנַחְנוּ
 וְחוֹשָׁבִים: דְּפַקְנוּ דְלִתִּיךְ לְתַמּוּד • דְּבִקְנוּ אֶלְיָךְ
 לְצַמּוּד • כִּי רָלוּנוּ מָאד: הֶלִיצְנוּ זָדִים בְּמִצְרֵינוּ •
 הֶצִילְנוּ וְנוֹדְךָ צוּרְנוּ • כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצְרֵינוּ: זְרוּיָךְ
 מִיַּחֲלִים לְעוֹדֶדֶם • זַכֵּם בְּיַדְאֲתָךְ לְסַעְדֶם • כִּי זֶה כָּל
 הָאָדָם: חִיתָךְ עַל צַרְתָּם תִּמְהוּ • חֲשׂוּקֵךְ אַחֲרָיו
 יִנְהוּ • כִּי חֲנוּן וְרַחוּם הוּא: טִירְתָךְ הוֹשַׁמָּה לְעַיִים •
 טִיבָה בְּחוֹמוֹת בְּנֵינִים • כִּי טוֹב חֲסִדְךָ מֵחַיִּים: יְגַעֲתִי
 וְאֲשִׁיחָה בְּמַעֲנֵי • יְבוֹשׁ וַיִּכְלַם מַעֲנֵי • כִּי יַעֲשֶׂה יי דִּין
 עָנִי: כְּבָרוּ שְׁפִתֵי קַמִּי • כָּל הַיּוֹם מִזְעִימִי • כִּי כָּלוּ בְּעֵשֶׂן
 יָמָי: לָהֶם יִשִׁיב כְּפַעְלָם • לַעֲמוּ יִלְמַד לְהוֹעִילָם • כִּי

(ונסליחה מ"פ הכוסחא ביטה בעינוי גפשא). געזחנו, נעקמנו ויללנו. לישובים, לערימות
 בארצנו. לחמוד, בתמידות. בסצרתנו, כבר לנו שקפו על משכנתו. (וי"ח בבבולוני, אולם אין
 הכוונה עולה יפה בהמשך כי גרים אכסנו וכו' א"כ אין לנו גבול). לעודד, להקיים.
 זכים וכו', ע"ד הכא לטוב מסייעין לו. חיתך, כינוי לישראל, כמ"ש (תילי' סח, יא)
 סיתך ישנו בה, ופירוש דא' עמך. יצרו, יאסכו אחריו, כמ"ש (ש"א ו' ב) ויכבו כל בית
 ישראל אחרי ה', וקפו אלך ת' ויתכהו. לעיים, לתל ושמעה. טיבה, (משקל חדש תחת
 הי' ט"ב), ע"ה"כ (תילי' נא כ) היטיבה ברזיך וכו' תנכה קומת ירושלים. כבדו וכו',

חונדע דעמישהיגונב, לערזייע דע חונדע פרייחתיט מיט דיינער גיטע, דען דרום ווהסער
 חיוט חגו ביו חן דיו זעלע געסטויגען. מחגע חונדע ווימאערן געהערט, חונב וויר
 חויו דער לערמורע חין דיו היימחט געברחטט אנדרען, דען וויר ינד חיר נוד חנוקסגע
 פרימורזיגנג. — וויר קאפפאלען חעט חן דייכע טהירע, החלטען חגנ פעסט חן דיר,
 דען וויר ינד זענר הערונטער געקאממען. רולחוע ספסטעטען חונדע חין חונדער
 נחטה, ח רעטע חונב, חונב וויר ווהלען דיר דחנקען, ח פעל! דחם דוח חונב ווידער
 חונדע פייטען בייחסטפחרטט. דיינע לערסטרייעטען העפלען ווידער דחחין לו קחממען,
 דחם דוח ויה חין ריינער גסטענפולרט ערהחלטען ווידסט, דען דיס חיוט דען
 מעסטען בעסטיומונג. — דיין פחוק זיירעט ענטזעפלוק; דיינע געליכטע זעהנען יך
 נחך דיר, דען דוח ביסט גנדיג חונב בחמהערליג. — דיין טעמפעל חיוט חיון סוטט
 הוילען געווקרדען, ח סטעלע זיינע וויערן ווידער הער, דען דיינע חוד חיוט בעסער
 חו דרו זענען. חיד בין בעקיאמערט, חיד קאגע חונב בעטע; מחגען וויינע חונדער
 דריקקער עררחהטען, דען דער הערר ניווט יך דער זחלע דער חוגוקוילען חן. — סניי
 דער ינד דיו זיפען וויינער געגנער, דיו חיד דען גחלען טחג סעלטען; חך,
 וויינע סחגע פליהען חין ריך דחחן! ער ווירד חיהנען נחך לערדיכסט זחחען, דחם
 ער ווינען פחוקע לוד זענרע דיינע, דחם ער כילט חויל חיומער לערוקסט. זיין (ישראל'ס)

לא יזנח לעולם: מרחמו יתן מאויו. ממוניסיר דפיו.
 כי מה טובו ומה יפיו: נשמות הושתו ערי. נכרים
 באו שערי. פי נשאתי חרפת נעורי: שוש נשיש
 עליה. שיח לענות גאוליה. כי שמחתני יי בפעליה:
 עוז נורא ואזום. עתה הוציאנו לפדיום. כי עליה
 הרגנו כל היום: פנה דרך עקוב. פאר הלוליה לנקוב.
 כי פדה יי את יעקב: צעקתינו לפניך נרץ. צפה
 משמי ערץ. כי צל ימינו עלי ארץ: קול להשמיע
 לעוני. קרב קץ עדני. כי קרוב יום יי: רם זרועה
 תראה. רעתה פנים התראה. כי רם יי ושפל
 יראה: שמע קול תחנוני. שועתי תעל למעוני. כי
 שמע אל אביונים יי: תחן בתודה תרצה. תאמר

לעמי

קשים שפתי קמים. רשיו, חרפתו ומלנו. שיח לענות, אשר באיחך אשר הכחחתי
 שתענה לגאוליה, הם גאולי מזרים. דרך עקוב, כמו עקוס. לנקוב, לפרש באר היטב.
 נרץ, יש מלאין עד מהרה ירח דברו, אך אין ענינו לכאן. עפ"ה נמצא מלת רץ אלל
 דבר, ופירושו כאן נאלץ צעקתנו לפניך, ובמלא מנינו (סגינה דף יד) הלה דבריו לפני
 ר"ע והאל לשון סיפור. לעוני. לבעלי עין רעה, המקנאים בהצלחת ריעיהם, כמו ויהי
 שאל עון את דוד. עדני. עת הגאולה, כמו ערן ועדנין (דניאל ז כה). למעוני, למעמי

ערב הראשון געווקהרעט ויינע ווינסע, ווענדעט דיח טאחך פֿון חיהת חב, דען עז חיוט
 זך גיסג, זך הָוֶה. — פֿערקדעט זיגען מיינע סטקדעט, בהחֿקרען דרֿחֿגען חין מיינע
 סהקרע חיון, דען חיד טרוג דיח סהנדע מיינער יוגער; דמך ערפֿרייען וויר חונו: דיינער,
 דעז פֿערספֿרעבענו, ריינע ערֿקוטען לז ערהקרען, דען דוח, הערר, ערפֿרייעסט
 דורך דיינע ווערקע! חֿללֿמֿחֿבֿטֿיגער! חֿללֿערהרטרער חונד חֿללֿגעפֿירטעטער!
 חֿמס חנו בתוך לז פֿרייהייט חויזליהען; דען פֿיר ריך חֿמסען וויר חונו יערען טמג ערווירגען.
 עכנע יערען פֿעלזסטען וועג, דמס וויר ריינען רוהת לזיט פֿערקידען; דען דער הערר ערר
 חֿמסע יעקב. — פֿמך ריר חֿמסען וויר חונדע פֿלעהענדע סטימווע חויו, ח סויע פֿמס חיומע
 חויל חנו הערמב; חך! נזר חיון סמטטען וינד חונדע טמגע חויל עררען. — חקגע מיינע
 סטימווע מיינען מייסגננערן פֿערקידען, דמס דמז ענדע מיינער זיידען, חונד דער טמג
 דעז העררן נהגע ויח. — לזיגע דיינע חרמ, חמכערהמכענסטער! בליקע פֿריידליך חויל
 דיינע ערווקהלסטען; דען חמך חיוט דער הערר חונד סויעט חויל דמז נייערע. — ערהקרע
 מיינע פֿלעהעט סטימווע, מוין קלוגגעסרייח דרינגע חין ריינע ווקהחונג, דען דער הערר
 ערהמס דיח נחטהליידערען. חמכע ווקהלוגעפֿלזען חז חונדערן דמקגעבעט; ספֿיד לז
 דיינעט פֿלוקע: חמך בין מווגעווקהסט, דען פֿון מיר געהט דיח זעהרע חויו" (חיד זעהרע

לְעַמִּי אֶתְרַצֶּה • בִּיחֻדָּה מֵאֵתִי תִצָּא: שְׁקֵל מֵאֲזִינִים
יִכְבָּשׁ • עֲזוּנֵצֶחַ יַעֲטֶה וְיִלְבָּשׁ • פִּי הוּא יִכְאִיב וְיִחְבָּשׁ:

אל סלך יושב עד לכל קוראך .

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמֻנָה • פִּי לֹא יִפְתָּח לִפְנֵיךָ כֵּל דָּבָר: מִלִּשְׁנֵיךָ מִשְׁפַּטֵּנוּ
יִצָּא • עֵינֶיךָ תִּתְחַדְּגוּ מִיָּשָׁרִים: בִּי עֲשִׂיתָ מִשְׁפַּטֵּנוּ וְדִינֵנוּ • יִשְׁבֶּתָּ לְכַפֵּא שִׁקְטָא
אַרְבָּק: כִּי רַדֵּשׁ דְּמִים אֵיתָם זָכָר • לֹא שִׁכַח צַעֲקַת עַמִּי: יָדִין בְּגוֹיִם קִלְא
גְּזִיזִית • קַחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: לִי הִישְׁעָה וְכוּ' .

מן שלישיה . אלוהי ואלהי אבותי . עומד ע'ס א"כ .

אָרוֹן דִּין אִם יִדְקֶק • בְּחֻקְךָ פּוֹעַל אִם יוֹדֶק • גָּבַר
לִפְנֵיךָ לֹא יִצְדֶק: הוֹפִי תַתֵּן בְּצַבָּא מֵעֲלֶה • הוֹבְמַלְאֶךָ
תְּשִׁים תְּהַלֵּה • וְאַף שׁוֹתָה כְּמִים עוֹלָה: זְכוּת וְצַדִּיקָה
אִין בְּנוּ • חֲטָא וְרָשַׁע כְּלָנוּ • טוֹב אֵל תְּבֵא בְּמִשְׁפַּט
עַמֵּנוּ: יְהִמוּ מַעִיף עֲלֵינוּ • כְּרוֹבֵר חֲמוּיָה פְּנֵה אֲלֵינוּ •
לְבַלְתִּי כְּרוֹעַ מֵעַל לֵינוּ: מִשׁוֹבְתֵינוּ רַבּוּ מִלְּמִנּוֹת •
גְּחוּזִים אִין וְקַרְבָּנוֹת • סְלִיחָה מְצוּא לְעוֹנוֹת: עַל
צַדִּיקֵינוּ אִין אָנוּ סְמוּכִים • פֶּשַׁע וְעוֹן מְלוּבְלִים •
צַדִּיקָה מְצוּא לְתַחַן עוֹרְכִים: קוֹץ תְּמַתַּח בְּאַרְחוֹתֵינוּ •

שחיקים כי חורה וכו', ר"ל עזתי תלא התורה המלמדת תשובה, האקנותלת ברכון מה"י .
ארוֹן דִּין אִם יִדְקֶק, אִם תִּדְקֶק בְּדִין, וְתִדְקֶק וְתִחְקֶק מֵעַלְלִי פּוֹעַל כַּכָּךְ, גַּבַּר
לֹא יִנְדֶק לִפְנֵיךָ. שׁוֹתָה כְּמִים עוֹלָה, ל"ה גְּחוּזִים (טו וי) . קו (דִּין) אֵל חֲמַתָּה, פְּרַשְׁתִּי
לְמַעַלְהָ . — וְיִחַר דְּבַרִּי כִּסְלִיחָה אִינִים גְּרִיכִים לְבִיאוֹר .

דִּין בּוֹסַע) . וְעַנְקֶה דִּיחַ וְהַגְּסַחְחֻט לֹא מֵיִינַעַן גְּבַמְטַעַן, חוֹמַתְהוֹלָע רִיךְ מִיִּס זִיעַג (חִיבַעַר
דַּעַן חוֹנוּיֹוֹעַן), דַּעַן דוּחַ לְעַרְוֹזְחִידְעוּט חוֹנֵר הִיִּלְעוּט .
אָרוֹן דִּין אִם יִדְקֶק • הַעַר! וְעוֹן סְטַרְעַנְגַּעוּ רַעֲבֵט חוֹיַגְעַחִיבַט, חוֹנוֹרַע הַחֲטָוֹזִבְעוּ
גַּעֲמִיחַ חוֹטְעַרְוֹבֵט וְעַרְדַּעוּ וְהוֹלְטַעוּ, זָחַ וְיִירַדַע קִיִּין סְטַעַרְבֹאִילְעַר סוֹוֹרְחֶעוּ וִיִּין . מְחַבְעוּ
לִיִּנְדַעַסַט דוּחַ חֵן הַחֶהֱעַרן וְעוֹעוּן, וְעוֹבְסַם חֵן רִיִּיעוּן עַנְבַּעוּן מַעַרְקַסַט דוּחַ גַּבְעַרְעַלְעוּ, פִּיעוּ
מַצַּהַר חֵן דַּעַת, דַּעַר חוֹנוֹרַעַט טַרְכִיבַט וִיחַ וְחַסְעַר! וִיחַר הַחֲבַעַן קִיִּינַע פֶּרְדִּיבַעַר, קִיִּינַע
סַגְעַנְר, חוֹנוֹעַר גְּחַלְעוּ וְעוֹעוּט חִיּוֹט יִרְשַׁע חֹזֵר וְחַסְעַר; חוֹלְגִיטִיגַעַר! פִּיעִירַעַר חוֹנוּ נִיבַט
פֶּחְרוּ גַעַרִיבַט! וְחַגְעַר דִּיחַ מִיִּסְוִירַעַן פִּיר חוֹנוּ רַשָּׁע וְעַרְדַּעוּ, וְעַנְרַעַר דִּיךְ לֹא חוֹנוּ מִיִּס דִּיכַעַר
גְּרַחְסַעַן מִיִּירַע, לְעַרְפֶּחַחִירַע מִיִּס חוֹנוּ נִיבַט נַחַךְ חוֹנוֹעַרן חִיבַעַטְחַחְסַעַן . חוֹלְגִיטִיגַעַר וִיחַ
חוֹנוֹעַרַע חִיּוֹט וִיִּילֹבְנוּעַן, וְחַהֲלֹגְעַרִיבַט חוֹדֵר חַפְפַּעַר הַחֲבַעַן וִיחַ נִיבַט מַעַרַה, חוֹסַח חוֹנוֹעַרן
יִיכַעוּ לְעַרְגַּבְכוּבַג לֹא לְעַרְשֶׁחַפְפַּעַן . חוֹלְגִיטִיגַעַרן טוֹגַעַנְרַעַן קַחְנַעַן וִיחַ נִיבַט דַּעַלְכַּעַן, דַּחַ וִיחַ
בְּעוֹפְקַט מִיִּס וְחַסְעַרן וִיחַ; וִיחַ חַלְעַן דַּחְחַעַר דוּרַךְ גַּבְעַעַעַע דִּיִּיעַ גַּבְעַרַעַע לֹא עַרְחֻטְעוּן .

רבותיה ולצה אחריתנו • שוא ונהבל שנותינו! השוב
 על תדעה תגנחם • זה הריבך תנם קרחם • ברחמיה
 תרבים עלינו רחם: הריבך חודעת לעניו להורות •
 ידעתו שלש עשרה סדורות • חבטתו שאין ריקם
 חירות: חנוךים סדרנו לפניך • ועק קשוב ממתנגיה •
 ואתשיבנו ריקם מלפניך: אל סלך יושב ופי'.

אל תבוא במשפט עמנו • כי לא יצדק לפניך כל חיי: תבוא לפניך תפלתנו •
 ואל תתעלם מתפלתנו: תבוא לפניך אגדת אסיר • כגדל ורועה • הותר בני
 תמתח: לשמע אגדת אסיר • לפתח בני תמתח: תפלת לעני בני יעשה •
 ולבני יי ישפך שיחו: לשפך לפניו שיחו • וצרותיו לפניו נגיד: זה עני
 קרא וי' שמע • ומכל צרותיו הושיעו: לוי הישועה וכו'.

מח שלישיה • אלהיט ואלהי אבותינו •

יחיד ע"פ אלף וכן סדרן: אבנ' צלה, גדלה, וכן פולס, ותסוף חמו' שהאל' גרשם בן יהו' •
 אשפוך שיחי לפניך צורי • בלב נשבר ולא כאולם
 בריא • גם צרתי אגיד וצערי: בעד פשעי לפניך אודה •
 גם חטאת עמי אתודה • רגול רחמנו בעוזב ומודה:
 גופנו מרעיד ונפשנו נבהלה • הואגים עלי חטאה כי
 גדלה • הגנו לפניך באשמה גדולה: הברנו עושק

אשפוך שיחי • ולא כאולם בריא • כלג חולק ולא בריא כאלום, לה"כ (תיל' ע"ד) •
 דגל, כינוי להקני' • כעוזב ומודה, לזר עלינו כאלז ומודה ועוזב ירוסס (משלי כס, יג) •

ויס חוגרע התגור' ונגען כיכס מיש דער סנור דענו רעכטע, דף וויר כור וחוורטן חונד וחדרע,
 חוגרע יתארע סחזר מודר ניכטיג זיכר • בערענקע דיק, חוגר ניכ דחז חונד דרקהענדע חיבען
 לריק; עו חיוט ית דייעע ווייעע, חויך דענו חול'ערייכטען לו סקענו; ון ניכ דיק חונורער
 מיש ערב'ראטן קן דוח הקסט דייעע ווייעע דען ונחלפסמיטיהיגען (מסב) געלעהרט, הקסט
 שייקע דיה דריי'לעזען (ג'תדען) טייטען) בעק'חכט גע'חלכט, חונד חיהן לערוי'לערט, דחס
 זיח ניח לעריכט'לען הערגעבעטעט ועעהרען קאלען • וויר קרדגען ויח כון בעטענר פ'קר דיר;
 אערק מילן דיה סטיימע דער פ'לעהענדען, חוגר נחס חונד ניכט חונלע'רריכטעטער זיכע
 פ'קן דיר ל'ריק'עהרען.

אשפוך שיחי • פ'קר דיר מילן הקרט, גיסע מיך שייכע קלנגען חויו! מיש לערכר'לעכענען,
 טר'ק'ר'נקטען הערלען קלנגען ח'יך דיר מייכע נחסה חונד מילן וועה • ח'יך בעקעכע לוג'ייך
 מייכע מיט'ע'פ'ת'טען, חונד דיה ויכרען מייכע פ'ק'קע; ון ג'ת'ט'ל ערב'הראע ד'יך חונורער,
 זיח חייכע וויי'זען דער פ'קן זייכע ויכרען ג'ת'ל פ'ב'ח'ס • — מן ק'ר'פ'ער חונד זעלע
 ערשייטערט, וועגען חונרער ג'ק'סען לערגעה'ו'גען בעק'ו'ח'ערט, סטעהען וויר ס'אורעט
 (הרען פ'קר דיר • — מ'יך ח'כ'טען ס'ת'ק'ל'יכע חונד פ'כ'ט'ריי'גי'ע רעדען) גע'ל'ה'רט, זיך חויל
 חונרע'לען

וּסְרָהּ • הִלְכְנוּ דִרְךָ לֹא יִשְׂרָהּ • וְקָלְקְלָנוּ אוֹרַח בְּקָלָהּ
 בְּכָרָה: הֵן עֲוֹנֵינוּ מִנוּ נְבָרוּ • וְכָבְדוּ כְּמִשְׁאֵל וְרֵאשֵׁנוּ
 עָבְרוּ • זָנְחָנוּ מִצְּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נְבָרוּ: וּבְמָה נִקְדְּמָה
 לְאִפְסוּר • זְדוּת לְכַפֵּר וּשְׁגוּת לְהַעֲבִיר • חֲטָא לְהִרְחִיק
 וְחָסַד לְהַגְבִּיר: זְבָחִים וּמִנְחוֹת מְסוּלָּקִים • חֲטָאת
 וְאֲשָׁמוֹת גִּפְסָקִים • טִפֵּי דָמִים גַּם הֵם לֹא נִזְרְקִים:
 חֲרַב בֵּית קִדְשֶׁךָ • טָבְעוּ שְׁעָרֵי מִקְדָּשֶׁךָ • יֹשְׁבֵה כְרָד
 עִיר קִדְשֶׁךָ: טָבַחְתָּ שְׁלַחְתָּ מֵעַל פְּנֵיךָ • יִצְאוּ רְחוּפִים
 מִלְּפָנֶיךָ • בָּהֲגִים מִקְרִיבִים קָרְבְּנֶיךָ: יִזְמְנוּ לִבָּנוּ
 וְרוּחֵנוּ לְשִׁבְרָה • כִּי זְבַחֶיךָ רוּחַ גְּשֻׁבָּה • לֵב גְּשֻׁבָּר
 וְנִרְכָּה לֹא תִבְזֶה נִזְרָא: בּוֹנְנוּ לִבָּנוּ לְצַד הַתְּשׁוּבָה •
 לְקַחְנוּ דְבָרִים וְעֲדִידָה גְּשׁוּבָה • מִבְּטָא שְׁפַתֵינוּ יִשְׁלַם
 פְּרִי נִדְבָה: לְפָנֶיךָ עֲמַדְנוּ צִמְאִים וְרַעֲבִים • מִמַּעֲטִים
 בְּצוּם דָּמִים וְחֻלְבִּים • נָא רָצַם כְּעַל מִזְבֵּיחֶךָ קָרְבָּים:
 מִמַּעֲמָקִים קָרְאֵנוּךָ אֱלֹהֵי זֵה • נָא תִפְלַתְנוּ לֹא תִבְזֶה •

כקלה בכרה, מלכ"כ (ירמ' זכג) זכרה קלה מארכת דרכיה, והיא הגולה הקטנה הקופצת בעקמיפות וסדה מן הדך. אשר צברו, זריט. כמו מלות ה' זרה וכו'. חפנו, הסכמנו

חונרעכטען וועגען געווענדענס, חונר וויח חיון יונגעו קמאעטן פֿלען גערעדען פֿלערע חבנען ספרונגען. — זיהע, חונרע זיכען העכען זיך חונרער בעוועכטניגס, דריקען חונר וויח חיינע סווערע בירדע וויר פֿלער חונרעך הויפט; פֿערלחטען העכען וויר דיינע וך זייטערן גען בחטע. וועאייט קהנען וויר פֿלער דיר ערשינען, וך זאלוועכטיגער גחטס! חונר פֿערלחטען, דחם דחם דחם פֿערנען פֿערנעכעסט, דחם חיררטהוויזען פֿעהלער הינוועגספֿלעסט, דחם זיכען עכטפֿערכטען, חונר גחנער חבוזלחטען (חטעסט? סולחטען חונר ספיינעפֿלער זיכ ניכט מעהר, זיכען חונר סולרעפֿער העכען חוילעגעהרט, קיין חיינליגער טרעפֿען בלוזט ווירד כון געספֿערענט. דיון חיינליגע הוין חייט לערסטקארט, דחם פֿלערטען דען טעאפעלן זיכ פֿערזוכען, חיינען זיכ דיינע חיינליגע ספֿערט. געסולחטעט, וועגעטעטען פֿלען דיינער געגענווערט, פֿערסטחטען פֿלען דיינען חנגעניכט חטעט דחם דחם פֿריסטער, דחם דחם פֿערנעכטעטע פֿערריכטעטען. — חבער וויר העגען דען פֿלערטען, חונרער הערן חונר געאייטע לז דעוויטהעיגען, דען חיון געבוייטע געאייטע חוין דיר חפֿלער, חיון לערברחטעכע חונר לערנקירסטען הערן פֿערסאעהעסט דחם ניכט. וויר סיקען חונר דעהער לור כוסע חן, פֿערנעהען חונר חוין ווערטען חונר קעהרען לז דיר לזריק; דער זויט חונרער (יספען) זאל דחם פֿריחוויזליג געברחטען פֿלערטען ערועסלן. — זיך סטעהן וויר פֿלער דיר חונרליג חונר דרסטיג, פֿערזוכערן דורך פֿלעסטען חונרער פֿלעסט חונר בלוזט; וך ניכט ען חויל חויל דחם חויל דען חוילער געברחטעט. — חוין דען טיעלען רופען וויר דיר חן, זאלגעגענווערטטיגער גחטס! פֿערחטעט

סֶלַח נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה: נִאֲצִינוּ אִם מִקְטָרִים
 וְנִאֲמִים • סִגְוֵרִינוּ אִם שׁוֹתְקִים וְדוֹמְמִים • עֲמוּד
 מִכֶּסֶּא הַדִּין וְשָׁבַע לְפָנֶיךָ רַחֲמִים: סְלִיחוֹתֶיךָ הִרְבֵּם
 וְהִפְרָם • עֲוֹנוֹתֵינוּ מָחָה וּפְאָרֵם • פִּשְׁעֵינוּ אֲתָרָה
 תִּכְפֹּרֵם • עֲמֹךְ אָנוּ מִנֵּת חֶלְקֶךָ • פְּנֵה נֶאֱמַר לְעֶסְקֶיךָ •
 צֵא כְגִבּוֹר לִישַׁע חַשׁוּקֶיךָ: פְּשׁוּרִים לְאַרְבַּע רִחוּת •
 צִוְעָקִים וּמִתְאַנְחִים אֲנָחוֹת • קוֹבְלִים עַל צָרוֹת
 הַמִּתְנַחוֹת: צָרוֹת רַבּוֹת וּמְצוּקוֹת • קְרִבּוֹת וּקְאוֹת
 וְדוֹחֲקוֹת • רֵאשׁוֹנוֹת פְּקוּדוֹת וּשְׁגִיחוֹת דּוֹבְקוֹת: קוֹלְנוּ
 שְׁמֵעָה בְּחֶסֶדְךָ • רַחֲמֶיךָ זְכוֹר וְחֶסְדְּךָ • שׁוֹמֵר הַבְּרִית
 וְהַחֶסֶד לְעַבְדְּךָ: רִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלְנוּ • שְׁבַעֲתִים
 הֵשֵׁב לְחַק מְעַנֵּינוּ • תִּרְדּוּךָ בְּאֶף וְתִשְׁמִדֵם מִחוּלְלָנוּ:
 שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן • תִּקְרָא אֱלֹהִים עֲלֵיוֹן •
 גְּאִים תִּכְנִיעַ בְּחֹרֵב בְּצִיּוֹן: תוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְתִיַסְדָּה •
 גַּם תִּכְנֶה עַרְי הַיְהוּדָה • רַחֵם יוֹשֶׁבֶת שְׁכוּלָה וּגְלִמּוּדָה:

כלבט לבט לבט רחמנו ראשונה פקודות וכו', בעד שיערכנו הכרו' הפקודו' ראשונה
 הכה שכיית עשאות לבוא. כחורב בציון, כחורב ועד בארן כיה בלי מים, שמכרע
 האמס תחתי.

חזנער געבעט ניכט, לערלייחע דיח ויכדע דיוענע פֿלֿוקענע. ווען חיבעל וווקלענדע לערווייארער
 חזנע זאקלונגען, ווען חזנער לערטהיידיגער שוויגען, ון וך ערהעבע דיך פֿלֿקס ריכטער
 סטוהלע, חזנע זעטלע דיך חויל דען טהרחן דער כֿהרעהערליגקייט. וויח פֿלֿוקלער כֿהכויכט
 רעגנע חזנע, טינגע חזנערע ויכדען, וןס ויח וויח וווקלען שוויכדען חזנע לערוקחנע חזנער
 וויסעטהעטען. וייר ויכדען פֿלֿוק, רייכע חויערקקענע, ווענדע דיך חוויסוויסליך לו
 חזנע, ליהע חוויי ויח חוויי הענד לור הילעע רייכער געליכטען, דיח ון פֿלֿוקען ענדען לערע
 ספרייעט ויכד, חזנע וויאטערנד חזנע וויילענד חיבער דיח מכהחלעטערען ויידען קלונגען.
 יח פֿיעל ויכד דער ויידען חזנע דער דרענגונגען, חיינע דרענגט דען חזנערע, קויט
 טרעפלען דיח ערסטען לערהענגיסע חוויי, חזנע דיח לוייטען חיהנען כֿהכחיליטען. ון
 הֿערע חזנערע סטוהלע, נאָך רייכער גרעסען חוילע, געדענקע דיינער חויל חזנע גיסע,
 דער דאח דיין ביסניס חזנע דיינע גיחדענלעערויכערונג דיינען דיסערן פֿלֿוקסט. הֿערער
 חזנערן הֿערער חזנע ערלוקע חזנע; לערנלע ענ ויכענלעך חזנערן פֿייגענער, לערע
 פֿלֿוקען חוויי דייכעט נערן חזנערע לערסטחערער, חזנע פֿערטלינגע דיח. רופע, חוילערהעכט
 סטער גקסט! דען לערנלעטאגוניתהר פֿיר כיון הערכיח; בייעג דיח ספֿוללען, וויח דיח
 זיטלע ויכד וירדען וןסע. דיח פֿלֿוקלען כויערדיקט; בייעג דיח כיון בייח, בעגרירטע
 ענ חוילע נייע. ערביע דיח ספֿוקטע יכאה'ס, ערכמראע דיך דער חיינעמאען חזנע קיכער

שבות אלהי יעקב השב • משפנותי הרחם ותשב •
בגוה שלום עסקה ישב: יהאלה גלית ריבי • ודברתי
עד הנה שידו ובאבי • אמר ראיתי יי בינה ניבי:
הודעת שלש עשרה מדות לנאמנה • הודעתו
שאין חזרות ריקם מלפניה • דברך הטוב יאמן
בא לבנה: אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראיד •

אל תבוא במשפט עמנו • כי לא יצדק לפניך כל חי: אלהים אל רמי לך •
א סתפש ויא תשקט א: אלהים באו גוים בגתלתה • טמאו את היכל קדשה •
שמו את יהושלם לעיים: נתנו את גבלת עבדה מאכל לעוף השמים • בשור
חסידיה לחיתו ארץ: ששכר דםם במים סביבות ירושלם ואין קוים: אלטנה וטר
קדנו • ויתומים ירחו: שלח באש טקדשה • למרץ חללו טשכן שמה: ליהושע

ממ עקידה • אראי • מילד ע"פ א'בכטול וכסוף סתוס דוד בירבי משלם הקטן חזק •
אלהים אל דמי לדמי • אל תחרש ואל תשקוט
למתקוממי: בקשהו דרשהו מיד מחרימי • כל
תבסה ארץ בכל מקומי: גול יגלה לסנה ישפה ויתלה •
גם בפודפך מלא גויות יגלה: הון יהן שופך חלה

אדם אל רמי • לא שמתוך לדמי הכסף • גול (ג'ל גלה) • תהיה שפיכת דם וזולתו גלה
לפניך סמיד • (וחלה לזון כולה חריקה ושאר רש' מ'ק דף י"א • כל מיד דשפך קרי וילוף) •
גם בפורשך וכו' ע"פ המדרש ילמדנו • כל נפש שארע עשו מאראל פורפירון שלו
כביכול נכבד מדמה והוא מלא מטפי הכספים • (פורפך, פשטה תהלה בלשן יוף
ומענה נכד לחוס פורפור בכדס לזכות) • יגלה, יפותס, פתוסי חותס פ' כבלוף
דעוקא • וטור: כגדו אל הקל'ס כביכול יהיו נרשמי' נרות נחיות הכספים, כפ'ס חול'

והטעם • שטעונו דיה לטענו יעקב'ס וייערער הער, ערבךראע דין ויינער וקהנוקען חובר
בענעטלע דיה, פיהרע דיון פלוקס חין דיה פרידליכע וקהנוגג לריק • גחטס! דיר חיבעלחטע
חד ויינע ספרייאונלע, דיר קאנגטע חך ביסחער ויינע לירען, ק הערר! לערניט מיין
ווקרס חובר מערקע עג • — דוח החטס דיינע דרייזלעזן גנדרען, טישטן דיינען געטרייען
(עשה) געלעהרש, חובר לערויזלעערט, דחם און דח ניח פירכט און הפירכעטען קאוס, ק
בעשפטיגטע נון דיינען קינדערן דיוע דיינע גישיגע פעהרייסאג!

אלהים אל דמי* • סווייגע ניכט, ק גחטס! לו ויינעט באוט; סווייגע ניכט, אהס נע
ווינען פיינדען ניכט אק רחיק היגעטען • זלע, פהרדערע עו פלון ויינער ווקרדער חובר,
דיח עררע דעקקע עו נידענדו ג • — אטבהלפס שטעלע עו יך דיר דער, דח פעהרשטענע
פערספרישטע באוט; קן דיינען פורפער אקלע ויך דער אקריטרירר אייסענעטעטלופ, חויל
דח

(* דיענע חובר ריה נחלסטפונגעטע סליחות ווערדען בייה געלעבענדיג דער פירכ
שערליכען מעטלע ווייען חית יחור 4856 (חית 10 טען יחורחודערט) חובר חין דער דעריריל
פלוקענדען פיינשטערן סרעקקענולייט מכגעלחטס • עו ויירד דחין געבעטאן, דחס חוס
גחטס דחן פערדיינעסט, דער פלוקאונען אקריטרירר יעבער לייט חגענעדיהען אקסען אקגע •

בְּחַלְףָּהּ. דְּמִי עֲנִיָּה דְבַשְׁמֵךְ בְּשֹׁגְרֵי אֱלֹהִים: הַתְּעַצְוֵנוּ יְהוָה
סוּךְ מִסָּךְ רַעַל. הַלֹּט הַלֹּט סָנִי כָּל הָאָרֶץ לְהַעֲלֵ:
וְלֹא יִזְכֹּר שְׁמִי קִדְשׁ הַמַּעַל. וְלִכְתּוּב אַחֲרֵי הַתְּהוּמָה שׁוֹקֵץ
וּמִוָּעַל: יָרַע קִדְשׁ בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ. זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנוּהוּ
זַעֲקוּ וְשׁוֹרְרוּ: חָכָל גַּחְלֵתֵנוּ הוּא זָבוּ גַתְאֲמָרוּ. חַיִּת
יְחִידְתֶּם בְּצִרּוֹר הַחַיִּים צָרְרוּ: טָף וְנָשִׁים יַחַד הַשְּׁלִימוּ
לְעֶקֶד. מְלָאִים הַמְּבֻקָּרִים בְּלִשְׁכַּת בֵּית הַמוֹקֵד:
יְחִיד וְנָשָׂא עָלֶיךָ גַּהֲרַג וְנִשְׁקָד. יְחִידוֹ גַּיְחַד לוֹ לְבַד
רֵאשׁ לִיקָד: בְּבָשִׁים בְּגִישָׁה לְעֵלְהֵמִימִים. בְּבָשׁוּ

על פסוק ידן נגיס מלא ניות. שופך חלף בחלף וכו', בחלף דס עניין פסוק ספך
דס האונקיס. כשגרי אלה, לשון אגר אלפיד, והס העגלים. מסך רעל, המתקו סוד
למסך לבו טוס סמרעלה, והוא להכריחמו לכפירה או להריגה, כדמפרש ואולי. הלום וכו',
עפ"כ (ישע' כה ז), לסלק כבודו של הקב"ה המלא כל הארץ (הלום, לשון לטעם כשאלה,
ר"ל שהא שטעה כל הארץ. להעל, לסלק). המועל, (כנ"ל, ולא המועל כגורסת
רשנב"ד), הרס וכא. נחאמר, נשתבחו, מלשון יתאמר כל פועלי און פועלי' נד, ד).
חיה היודעם וכו', נררו נפשותם נררו הקיים הנכחיים, ר"ל מסרו נפשם על קיומן
הס. לעקד, לעקד, טף וכא' השלימו (ר"ל הסכימו) למסור נפשם להריג, כמו הטלחיס
המטקרים בלשכת בית המוקד נבש"מק. (והנה הפייטן כהוה דמשה מעשה הריגת מקדשי
סס נשים לעבודת הקרבנות נב"המוק בכל מה שאפשר לו לדמות ע"ד משל ומלילה).
ונשקד, ומתייסק, בלשון ארמית יחודו ניהר וכו' מכירים אנחנו אסדותו, וכי לו לבדו
ראוי לקדש השמות. וכל שהילדים אומרים כן במאנס לעבוד ע"ז, אע"פ שאנחנו
חלכים למת, יחודו מוקד וכו'. בבשים וכו', משל לילדים רכים. בבשו, איציהם כנושים

דחם דח ריכב... ריכבטעס דייער קראען באוט, דחם ויח פון געסחלכט
געטען קלאובערן פאחס. — געהיימען רחטה פאלעגטען דוח וויטהריכטע, ויח חייכען גילט
קעלך לו איטען. חבגעשפאלט וואלדע ווערדען ווהן דוח גחלע ערדפאלכע מושהילוס, דער
הייליג, ערהחכענע נחמען וואלטע נישט מעהר גענחנט, דען חונווירדיגען, סיות
ליכען סתם וואלטע נחגעוועהרעלט ווערדען. — חכער דוח קינדער דעו הייליגען סטחאמען
לערלינגעטען ויך נישט. — „דער חיות איין גחטס, מיהן ווילן חיד פעהרערליכען,“ וחקבנע
חוכר ריעפלען ויח, „דער חיות דחן וחקזן חייגע ערבנע, מן דען הוואלטע חיד ויך.“ —
חכר פרידיג פערטויסטען ויח דחן לייסליכע [עבען מיט יענען דער עוואגען זעליגקייט. —
ווייב חוכר קינד גחכען ויך פערחיניגעט לנס ביכרען הין; דח וחקבנע ויח דוח געבוכרענען
וואסער ויח דער פייערקחאמער.* — „חיינליגער, חכערהחכענעסער גחטס! פיר דך
וואסען ויח חוט ווידגען, פיר דך ווידען ויח דוח סטרעוויין. ער חיות חייניג, — החרט
ע! — ויח בעקענען ע נחך חיומער, — פחך מיהת חוויין בייגע ויך יערעו הויפט.“ —
דח וחקבנע ויח ויח חייכס דוח יחריגען וואסער, וחקעלואון, לנס ברחטע בעסטימאט;
לנחאמען געקעבעטס, ויח חייכס דוח סחכטספאלער, דערען פלעטטסיקקע מאן חין

* חית טעמעט לו יחללם, וף ויח דוח פחאגענדען סטרחלען חויל חיינעלעהייטען דער
פפלערדוועגען חכר לערעהמחניען דעו טעמעלעניסטעו חנספילעטען.
חיד

עולות בקרבן אימורי שלמים: לאמותם אומרים לא
 תבכרו ורחמים לקרבן אשה ליי נתבקשנו מפרמים:
 מפרפרים הילדים וזה על זה מפרבסים. ממהרים
 שחוט אחרים ובדמיהם מתבוססים: נתון על רובד
 היכלך ואף לממרים. נגד עיניך לעד יהותוססים:
 סדרו לפניך סדור מערכה גדולה. סוכב וגם היסוד
 קטון מהכילה: עוללים ויונקים הנזבחים כלייל עולה.
 עולתך ידשנה יזכר כל מנחתך סלה: פנות ועזרות
 מלאו קרבני זבחים. פדרים ואיברים הראש והרגל
 ונתחים: צירי מנחות כמה עשרני מחים. צדקנות
 קניהם המה עוללי טפחים: קיץ למזבחם בני בירבי.

ע"י חזק האסר. אימורי שלמים, כזבחי שלמים אשר נקטר ממנס האימורי, הם החלבים
 בלשון תלמודית. מפרפרים, שעמו כמו מפרכסים, הילדים היו אגודים וזכורים יחד זה
 על גב זה, ומפרכסים זה על זה בהלחמם עם המות. ממהרים וכו', צדוד שהיו שוחטים
 ילדים אחרים, אלה מתבוססים (מלולכבים) מדם אסיהם. (ולא ידעתי לכוון מלת
 ממהרים, והכייטן לישא דקרא נקיש וימחרו לשפך דם (משלי א טו). ודל"ס פירש
 כינוי לגוי הנמחר, ודחוק הוא). נחון על חבד וכו', יחי רבון שיהי' דמם נתון על
 רצפת היכל העליון, ולא יקרא, כמו הדם הכיתן ביד הממרים, כדל"י במס' יומא (דף עג)
 במשנה נתנו לממרים על רובד הביעני וכו', והממרים הוא המגיס את הדם שלא יקרה.
 חוססים, חותמים, כמו יין תוסם. סדרו לפניך וכו', עפי' סדר עבודת הקרבנות בביעני
 היו הרגות האלה. סובב, הוא טופס סביב המזבח, ויסוד המזבח קטן מהכיל כל הקרבנות
 של העוללים ויונקים וכו'. צירי מנחות, הן המנחות בלי בלוה בשמן, ומשל למנחות הביש'
 של ההרגות, אך לא מנחת עזרון איפה אחת כ"א כמה עזרונים. צדקנות קניהם וכו',
 קרבן בעפות ורובע הקן שלהן היו עוללי טפוחים. קיץ למזבח וכו', המותר מקבלי קדש

רויך חולבנהענן ויעם — לו מיהרעו איטטערן ספרחלען דיח קינדער: וןסעט דהן
 מיטוידען! לו רענו העררן פייערקלענער ווערען וויר יח פלץן הייממעל לערלונגען. — הויפענע
 ווייע טהירמע און געטלעכטעטע קינדער חיבער היינזכער, חיינו לוקטע חויל דעם
 חנדערן, חיינו ווקלזעניך חין רענו חנדערן בלוטע. — חויל רעם עסטריך דיינע טעמפעלן
 בלייבע חונגערהענגען זיעגען דיינע בלוט, דחם עו קלבע, דחם עו סיימע פלך דיינען
 חויגען היימערדער. — זך טעטלעטען זיח דיח גרעסע קעלערלויכטונג דער,
 חווע קהומערן וחרסן פלון, דער רויט פלסטע קויטן דיח קינדער חונד זייגליגע, חון
 פייערקלענער געטלעכטעט; ח דחם מיהרע חסע עוויג פלך דיר זיגע, חונד רוח דיינער
 געווייהעטען חיימערדער גערענקעט! — יח חווע זיח פלון פלון רען קעלערסטיקעטען
 חיר דהן נעטל, דערט חוין חנדערעו גלייחחח; חיר חוין קעסל, דערט חוין פום; חיר,
 זיח וןסעט דהן טרעקעטע אעהלעכער, חוין הייכלען טרעקעטע געהירט, חעבער ניכט
 חוין, וןחנדערן אעהרערע לעהנטהיילע (חיינע איפה) — פלחאמע ווייבער ברעכטען מיהרע
 נעשטער (זיח הייסט דיח ווקלעריינען חין רען טעמפעל ברעכטען), חונד רייט וןחערן —
 מיהרע ווקלעכטעלעכטעטע קינדער. הינלעגען ווקלעכטען ווקלעכטען דיח טלייבער, זיח

קרבן העם לכפר תלמיד עם צורב: רחש מורדך זה
מאז לא נקרב. ריח גיחח מגחת יהודה תערב:
שרתי כהנה בשרו נשים באנשים. שחיטה זריקה
וקבלה מקריבים ומגישים: תקרובת מנחה טהורה
נפשות הקדושים. תנופת חזה ושוק ולחי הראשים:
דמעות מפה ומפה נובעים ומקלחים. ושוחטים
ונשחטים אלו על אלו ונגחים: דמי אבות ונגים נוגעים
וטופחים. ברפת הובח שמעי ישראל צורחים: יראה
יראה פעלת בגות בוטחות. בחרם היום ערומות
לשמש נשטחת: יפה בנשים מבקעות פרס ומפלחת.
מבין רגליה שליחולד מפריחות: שמוע הגשמע או
אם נראה. להאמין מיאמין גדולה פליאה: מוליכין

היי קונים ט קרנות להקריב על עולת התמיד, ומקראים עולת קיץ המזבח, וכירש המעבט
כמו הפירות המביאים נקח שמכניסים לאור לשאר ללורך כל האנה, ומביאים על הזולתן
אשר נגד הסעודה, ולכן מקראים קיץ. ואשר: הקץ של מונח המדינה היו בני בני רב,
לדי בית הספר. צורב, לשון צורבא מרבנן, דהיינו רבן שלהם. רחש מורדך וכו',
מסת מרססת מרונכת בשון מלוא שפסקה תערב ענפת יהודה, ר"ל הכרתיים על קידוש
הס. שרתי כהונה וכו' (כ"ל להגיה שרורתי) עבודת הכהונה, הגאים היו עושין
מעשה הקדנכת כלגשים, כי שחטו את "לדיהן והקריבו נפשו קדוה", תנופת חס
טק וכו', ומקלחים כחלים. גורחים, מיללים וכלקיים. וסופחים, ממתדדים (עין שראל
ארט ספח). ברכה הובח, תסת המנהג לברך את האנח היתה קריאת שמע ישראל
שלהם. יראה וכו', הבט לא חללה אשר פעלו ועשו המדריים נבטת בוטחות (לה"כ יעני' לנט)
היסבת בטח ונדד באל, ר"ל הכונעות וכרות. ומפלחות, ומנוקעות. מפריחות,

דוח לנהקטן זון קוטמר (והגו ויהן) נחמדיך פקט חיבערסוס דער הייליגען קחטען חיבער
דח טחגליבע קחטער חויל דען קוטמר ועטע), חויל פקוקי קחטער, לור פערזתהאנג דער
סילער חמד היהרער ונהרער. — דוח חית טיגען געטמחירטען קחטערסטיקע החכען חוילס
געמקרט, וך דחאמפלען היער דחפיר סטיקע פקון יכודה'ס קינערען. — וחיבער וחורדען
גליך מחכגען לז קחטערהחכדוונגען לזגעחטען, לז סאחכטען, לז פערספריטלען דחן בלוט.
יח ברקטען רוינען, הייליגע וייבער זון קחטער דער, מחכטען ווענדונגען מיט ברוסט
פטיקקען, סענקען חמד קינלדען. — טהרמקען פלחטען פקון חיר, פקון דח. לז גחלען
בחכען; טחכטער חמד געטחכטעטע רחכעלטען ביידערווייט; דחן בלוט דער פחטער
חמד דער קינער פערמיסטע וך, חמד וויח חיינסט דער געגענטפרוך פער דער קחטער
חחכדונג, ערטחטע היער חיון וויטען חרע ישראל! (שמע ישראל, דוח פיייערליבע חנער
קעכונגדער חיידיהיים גחטען) — חח, ועהעט, ועהעט! ווחהונגענויטטעטע טחכטער מערדען
בייט העלען וקכענטיון נחקט היכגעמאקלען; ערלען סווננגערן ווייבערן חויר דער
לייב חוילגעטליסט, חמד דח פרוכט הערויו געריטען. — ווער חחט עו יע געהערט?
וער יע געטחטען? וער חוירד חיינסט דחן חוכגעחיייע גלייבען? ערטערן פיהרען חוירענחייגען
קינערען

בְּנֵיהֶם לְטֹבַח בְּלֶחֶפֶה נָאָה . הֵעַל אֵלֶּה תִּתְּאֶפְקָרָם
 גָּאֵה גָּאֵה : קְדָם גִּשְׁעֵנֵנוּ וְתַעֲמֹד עַקְדַּת הַר מֹזֵר . טָמוֹן
 לִישַׁע בְּכָל הַדָּרָד לְשִׁמּוֹר : נִתּוּסְפוּ אֵלֶּה וּבְאֵלֶּה עַד
 בְּלִיתִי לְאֹמֵר . חֵי זְכוּךְ קָוָם תִּשְׁמֹר לָנוּ וְצַר־תִּינוּ
 תִּגְמֹזֵר : אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' .

אֵל תִּבָּא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ . כִּי לֹא יִצְרֹק לְפָנֶיךָ כָּל חַי : מִקּוֹל מְחַרָּה וּמְגַדָּף .
 מִפְּנֵי אֲזִיב וּמִתְעַקֵּם : כִּי עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם גִּחְשָׁבְנוּ כִּצְאוֹן טִבְחָה : בִּי אָבִל
 אֵת יַעֲקֹב . וְאֵת נְוָהוּ הַשֶּׁמֶי : הֵעַל אֵלֶּה תִּתְּאֶפְקָר . יי . תִּחְשָׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד מֵאֹד :
 אֵל נְקֻמוֹת יי . אֵל נְקֻמוֹת הַחַיִּיעַ : הַגִּשָּׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ . הֲשִׁב גְּמוּל עַל גָּאִים :
 וְהֲשִׁב לְשִׁבְעֵינוּ שִׁבְעָתִים אַ חִקְסָם . תִּרְפָּתֵם אֲשֶׁר תִּרְפָּה אֲדָנִי : יי בְּגִבּוֹר יִצְא
 קָאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעֲיֵד קִנְיָה . יִרְיַע אֶת יִצְרִיחַ . עַל אֲבִיו יִתְגַּבֵּר : לִי הִישִׁיעָה וְכו' .

ג אֵהִינוּ וְאֵהִי אֲבַחֲנוּ . מִיּוֹסֵד ע"פ א"כ וּבְסוּף סַתּוּס קְלוּנוּמוֹס בַּר רַבִּי יְהוּדָה חֻק וְאִמָּן .
 אֵת הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב נוֹהֵם . בִּידֵי רָשָׁע בָּהֶם מִתְּלֵהֶם :
 גְּבִיר שִׁמְתוֹ בְּאָרֶץ לֹא לָהֶם . דְּבָאוּם בְּעַבְדוֹת וְעַלְמֵם
 מְטִילִים עֲלֵיהֶם : הוֹרְגִים תּוֹלִים מִשְׁמִידִים בְּכָל מִינֵי

משומר

מַפְלִיטוֹת וּמַפְלִיטוֹת . זְכוּךְ קָוָם (כֵּן גַּרְסַ רַמְבַּ"ד, וּכְכוּן הַאֵל) כְּמוֹ כָּל הַאֵלָּךְ
 יֵלֵךְ קוֹס, לְפִי פִירוֹ שֶׁי' הַס' קָרַח אֹרֶךְ הַיּוֹלָאִי מִהַשֶּׁמֶשׁ . וְאֹמֵר : זְכוּת וְנִסְחֵי' נִפְסָת
 כִּקְדוּשֵׁי הַאֵלֶּה תּוֹרַת לָנוּ, וְכַדְקַתֵּם תַּעֲמֹד לָנוּ, וַיְהִי קָן תְּמַד לְכָל צְרוּתֵינוּ .
 אִחַ הַקּוֹל, קוֹל יַעֲקֹב נוֹחַס תַּחַת יַד הַרְשַׁע אֲשֶׁר מִתְּלַחֵס, מַכַּח וְדוּדָה בְּסַס כְּמוֹ
 כְּוַתְּלֵהֵם (מִשְׁלֵי כו כב), לְפִי פִירוֹשׁ הַמַּפְרָשִׁים מִלֶּשׁוֹן מַסְלֹמוֹת, בְּחִילוֹף אֲוִתִּית הַלֶּס),
 וַי' כְּמוֹ מִתְּלַחֵס בְּסַס (כַּפִּירוֹשׁ שֶׁי' יַעַל מַלְת כְּמַתְּלֵהֵם' כִּכְ"ל) . וְנִגְשִׁין (דף כ"ז) דְּרַסוּ
 אֵת הַסַּסָּן הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב עַל הַרוּגֵי יִשְׂרָאֵל ע"ש . גְּבִיר שִׁמְחוּ, כְּכַתוּב בְּנִרְכַת יִצְחָק
 לִיעֲקֹב כֹּהֵ גְבִיר לִשְׂאֵף, וְשִׁמְחָה לְהִיפֹךְ, וְדִסוּ שֶׁל יַעֲקֹב דְּכַחַ עֲבָדוֹת וְשׁוֹל מַלְכוּת בְּאֶרֶץ
 לֹא לְסַס . וְכַל זֹאח וְכו', כָּל הַנְּרַחַת הַאֵלֶּה סְבִלוּ לַעֲנֵךְ כִּי הַנְּרַחֲרִי' רַחַ לְמוֹעֵס מִלְּמַחַד
 כֵּד, לַעֲוֹת אֵל סִי וְלַעֲמֹד קִלְקוֹל מַסְעָתֵס, הַכְּלִי כַכַּר, לְכֵן הַסַּס סְבוּלִים וְסְבוּלִים בְּאִין

קִינְדַרַר פִּרִּידיד לֹר סוֹחְכֵט בְּחֵק נוֹיח לֹכַס גַּעַס וַיִּקְטַעַן טְרוּחֵהֶם וְחֵלְבֵן! — תִּתְּעַרְחָה כְּעֵנָה
 סַטַר גַּחְסָט! חֹכֵר דוּחַ קַחְכְּסָט דִּישָׁנ וְחַ וְחַגְגַע . רַחֲמֵי חֲטוּעֵהֶן? — אֶחָן סוֹטַרְעוּ הַעַר
 סְטִיטְלַעַן וְוִיר חוֹנוּ חוֹיִל חִינַע טַהֲמָט, כְּוִיבְעַר חִיזַט דְּחַן חֲנַרְעִקְעֵן אֶחָן יִלְקַס'ס חִיזַט
 חַסְפַּעְרוּג; חוֹיִל חֲלוּעַ גַּעַס וְלַעֲטַר חִיזַט וַיַּח לֹכַס חִיִּיל חוֹיִלְבַּע אַחָהֶרַט; חַפְצַר וַיִּסַּר יַעֲנַע
 חַסְפַּעַר נִיכַט אַעֲהַר, חוֹנַעְטְרוֹיךְ אַעֲהַר? — עוֹוִילְבַּעְטְמֵרַע! אֶחָס דְּעוֹן חִיזַטְעַן גְּאֶחָן דִּישַׁר
 פִּטְרוֹקְרַטְעַן עוֹוִיג חִיבַעַר חוֹנוּ סַטְרַחֲלוּעַן, חֹכֵר עַכְחַע חוֹנַעְרַע וַיִּירַעַן!
 אִחַ הַקּוֹל . יַעֲקֹב'ס וַיִּוַחְשַׁרְכַּע סַטִּיחֻעַ חִיזַט צַו, דִּישַׁ עַר חוֹנַעְטַר דְּעוֹן חַחְבַּרְעַן דַּעַר
 גַּחְסָט וְחַחְבַּרְעַן (חַחְרַעַן וְחַסְט), אַעֲלַעַ עִיהַרְעַן וַוִטַה וְוִילְעַן חִיט חִיחַט טְרִיבְעַן . לֹכַס אַעַרְעוֹן
 (וַיִּוַנַעַר בְּרִידַר) חַחְסָט דוּחַ חִיחַן חִינַקְס גַּעַחְכֵּט, יַעֲטַלַס וְוַעַרְעַן וַיִּנַעַ כְּלַחְקַח וַוִטַעַן חִיזַט
 חִינַקְעַן פִּטְרַעַרְעוֹן וְחַדַעַ כִּידַעַרְגַּדְרִיקַט, דוּרְךְ קַעֲבַטְס וְחַחְכֵּט חֹכֵר דוּרְךְ דְּחַן יִקַּךְ, דִּישַׁ
 חִיזַט חִיחַחְבַּרְעַן חִיזַטְעַן . חִיזַט וַיִּירַעַט, חַחְכֵּט וַיַּח, אַחְכֵּט וַיַּח חוֹיִל חֲלַעַרְוִיט חַרַט לֹא
 פִּטְרַעַרְוִיגַעַן

מִשְׁמֹר. וּבְכָל זֹאת עָלֶיךָ אוֹתָם לְהַצְמֹד: זְנוּחַ אֵל
 חַי קְלֻקְלָם לְלִמֹד. חוֹבְטִים וְחוֹבְלִים בְּאֵין מֵאֲמֹד:
 טוֹמְנִים פֶּח לְלִבּוֹד בְּשֶׁךְ יְקוּשִׁים. יְחוּדָךְ לְהַמִּיר
 בְּבַעַל לְהַאֲשִׁים: כְּלָה לְגַמֵּר בְּעַם קְדוּשִׁים. לֹא יִזְכֹּר
 שְׁם יִשְׂרָאֵל לְהַרְשִׁים: מְזֻמּוֹת נִבְלָו תַעֲוֹכֶם בְּשִׁלְמוֹתָם
 לְצִיּוֹן. נְטוּשׁ יִרְאָתְךָ בְּחַבְלֵיהֶם לְעִיּוֹן: שִׁיחַ פּוֹצִים
 עִמָּךְ לְהַדְרִין. עַד מָוֶת אֶהְבְּנוּהוּ חֲצִצְיָהּ הַדְרִין:
 פּוֹשְׁטִים צְוָאר לְאַבְחַת הַרְגֵרֵב. צַדְקָנִיּוֹת חֲשׂוֹת
 קִנְיָהֶן לְקָרֵב: קָרְבָן כְּלִילֵי רֵיחַ הַנְּעָרֵב. רוֹגְשִׁים לְקַדֵּם
 מִנְּהַתָּם לְהַעֲרִיב: שׁוֹחֲטִים הָאֲבוֹת בְּגִיהֶם בְּדַמֵּיהֶם
 מִתְּבוֹסְסִים. תְּבוֹסְתָּם עֲלֵיהֶם בְּאֵהֵב מִתְעַלְסִים:

מעמד, גלי הספק. כשך יקושים, (לה"כ ירמ' ה כו) כאשר יטך היקוש שמשמין ללבוך
 בניי היער. מסוסות נבלו וכו', הפייטן כיון על אנשי קרוח'אדע שחברו נלס
 בנגדס ננאדתס להאמיד כל בעלי דת אחרת. לעיין, למשך יעשו יראת אלהים חיים כל
 העמים עין בהגליהם. שיח פוצים וכו', לא ידעו המעשרים מה הוא. ונראה לי בחדר
 שהפייטן כיוון על הרכוסות שהיו לטוהרים נזמים ההם עם סכמי ישראל, שרלו לדון
 ולהכריח נרציות דתם, כנזכר בספרי דברי הימים. ונתתי ידכם לנכסם
 נטענותיהם, בלו חזקת והריגה, מה שאמר: עד מות אהבנוהו, אמת אלהינו, ר"ל לא
 נדא מפני מות ומחרנו נפשו על קה"ס, הצציק הודיון, פירש המסביר בלשון תפלה
 הקב"ה דמיון נגד העכו"ם. ואפשר לפרשו, ישראל מודייכים בתמים וכלי זיון של הקב"ה,
 ול יתאמן לנס בתקומת אל, בנטחון להארכת נפשו בעולם הנצחי, לכן פושטים
 נזארים וכו'. צדקניות וכו', פרשנו כמליקה שלפני ז'. תבוסתם וכו', האבות שמחו בהתנוסס

פערטיונגן; חונד חולעו דיעו, חונד ויח פֿון דער מֿהקבאליכקייט ון מיהרען גחטט וכלוהמאטען;
 ויהו וקולען ויח פֿערלחטען, חונד יענטן חונדיון דֿפֿיר ערלערנטען. דעוהמלוב ווערדען ויח גען
 סאקען חונד פֿערנוואנדערט קהעט חונטערלחטס. מחן ועגט מיהעטן חיון נעטל, חונד ויח ז' פֿ
 פֿעקעטן, ויח דער פֿקגלער דיח פֿחולע חיעטטעאלט; דיין מייכגענו וועיגען וקולען ויח מיט
 דעט בעל פֿערטוישען; מחן בעטויסט, דמו הייליגע פֿקוק גמלן לו פֿערטיונגן, דחם
 פֿון ישראל'ס נחמען קיינע ספור מעהר בוויבע; דעהער מיהר קונסטגריך, דקו לייבען
 מיהרען גרייען ון מיהרע קליידער לו העפֿטען, דחמיט דער מֿבויק מיהרער גיכטיגקייט
 פֿון דייכער רעליגיון חבדיגעטען וקולען; קעפֿעכטליכע געשפֿרעכע ערפֿעלעטען ויח, בעווינגריטרע
 וקולען ויח געגען דך פֿערברויגען. — „וירליבען מיהן ביז לזט טקר“ (ערווירערן וויר) בעש
 מֿעפֿלעכט מיט דייכען פֿעילען (עראוטהיגט דורך דען גלויבען ון חיון עוויגען ועבען);
 סטערקעטן דען חולען דעטן גרקסען סאפֿטממעטער ענטגעגען; פֿרחמע ווייבער חיונגען,
 מיהרע נעסטער (קלוינע קינדער) הערבייח לו בריגען, לזט גנדרען ספֿעער, לזט חנגעט
 נעמען דעפֿט; דרינגען חיונג מיט מיהרען מֿפֿערגחכען פֿקר. מחן סאפֿטמעט
 ויח פֿעקסער, חונד דיח קינדער וקולען ויך ון מיהרעטן באוטע; יענע במרען ויך ווידערען
 יכע ו חונד פֿירדענפֿקולן ון מיהרער קינדערבאוס; דמו ועבען עקעלט ויח ון, ויח פֿעקטען

קָצִים בְּחַיֵּיהֶם וְנִפְשׁוֹתָם לֹא חָסִים. לַיְחַד שְׁמָךְ
 דְּרָצִים וְשָׁשִׁים: וּמִתְאַשְּׁרִים לְהַשְׁמִיעַ שְׁמִיעַ יִשְׂרָאֵל
 בְּקִרְיָאתָם. גִּוְהֵם פִּיהֶם בְּבִרְבֵּת זִבְחָתָם: יַחַד אֲבוֹת
 וּבָנִים חֲתָנִים וְכֻלּוֹתָם. מִמְדָּרִים לְטַבַּח כְּבֹאפְרִיזוֹן
 חֲפֵתָם: וְלִדְי גִוְעַמָּךְ גִּטְעֵי שַׁעֲשׁוּעִים. סָפִים כָּלִים
 גְּוֹעִים מְנוּעִים: בְּךָ גִּשְׁבַּעַת בְּעַקְדַּת הַרְזָעִים. רְבוֹת
 זְרָעִים בְּכוֹכְבֵי רְקִיעִים: רָאָה תִרְאָה עֲקִידוֹת אֱלֹהֵי
 גִּעְקָדוֹ. בְּחַיֵּיהֶם נֶאֱהָבוּ וּבְמוֹתָם לֹא גִפְרָדוֹ: יַחַד
 שְׁמָךְ לְקָדִים שְׁקָדוֹ. יְדִידוֹת יִשְׂרָם פְּקוֹד כְּאֲשֶׁר
 נֶאֱחָדוֹ: הָאֵל זְכוֹר וְאֵל תִּשְׁבַּח. וְשִׂאֲרִית הַפְּלִיטָה
 מְכֹאזֵב מוֹכַח: הוֹרֵשׁ דְּמִים דְּרוֹשׁ לְהַתּוֹכַח. הוֹפִיעַ
 בְּגִקְמַת עִם גִּשְׁבַּח: חֲפוּץ וּבְעֵבְרוֹת צוֹרְרֵי הַגָּשָׁא.
 זַעֲוָה תָּשִׁים מִפְּרִיךְ וְשׁוֹסָה: קְנִינִיךָ תַּחֲוֹן בְּאֲבָרְתֶךָ
 מַחֲסָה. וְעַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ אֶהְבֶּה תְּכַסֶּה: אֲמוֹץ וְשֹׁגֵב
 פְּלִטַת שְׂרִידֶיךָ. מִיַּחֲלִים לְחַסְדֶּיךָ זָרַע חֲסִידֶיךָ.

גדס בניהס. ולדי, ילדי, כמו חין לה ולד. בעקד הרזעים, עקדת האגרת שהיו רועי נאן (הפייטן) לישאל דקרא (מלכים ב' יב) סריך ונקיט). ידידות וכו', זכור ישר ידידותם ולחמתם שנתאחדו למסוד כפסל לקה"ג. מכאוב מוכח, מיוסד ניסורים. מפרך, המעבדיס חתנו כפרך יהיו לוועה. קנויך, ישראל קנן של הקב"ה.

עו ניכס, חונד פריוען ויך, דיח חיינהייט גחטטען: תיך חיינהלן חלווערקענען, פיהלען ויך גויקליך, רחן, החרע ישראל! "חזו דען ועגענטפרוך בייט חפסערסאחלטען, חרצו לורפען. — פחטער חונד קינדער, ברייטיגחאע חונד ברייטע חילען פערחייניגט לור סוףחעס בתיך חיו, ויח לו חיהרעט טרויחהוואען. — נח ווערען דיח קינדער רייבער חקלען, דייע זיבויגופסלחלען חויפגעריבען, פחן דענען דוח בייח דיר געלכסט שוואחריסט לו יענען הירטען (סטחואמפחטערן), דוח ווחללעסט חיהרען חפחמען ויח דיח סטערניע דען הייחמען פערחעהרען. — ח זיהע דחך דייע חונסוואריגען חפפער, דיח ויך חיס זלבען חיינחידער זיבטען, חונד ויך חייך חיס טחרע ניכס טרענען. דייען חייגען נחמען לו חייזגען כעחיולעטען זיח ויך, געדענקע חיהרען טגעסדהפלטען פריינדסחפלטען פערח חייזו; געדענקע, ח גחטט! חונד פערזיגיס. חח דען חיעברעסט יענער חיס סאערלען חייאגעוולכטען; כלוטסוואפחידערער! חונטערזולע, פחידערע ען, ערשיינע לור רחלע דען פערטוילגעטען פחוקעו. גערוהע, דיך לו ערהעבען חיס גריחאע חיעבר חיינע פיינדע; לנין ענטועטלען בריענע דיח רייבער חונד חונטערדריקקער; דייען ערווארבענען (ישראל) חיעבר בירגע חונטער דייען סיטלענדען פייטיג, חונד דעקקע זיבעפלחן חיהרע פעהלער לו. סחוקקע חונד עראוטהיגע דען רעסט דייענער גערעסטעטען, דיח קינדער דייענער פחחמען

צַעֲקָתָם קְשׁוּבָה מִמְכוֹן הַדִּירָה • זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' .

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמֻנו . כִּי לֹא יִצְרַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי : בְּקִרְאֵנוּ עֲנֵנו אֱלֹהֵי
צְדָקָנוּ . בְּצַד הַדִּחְכָּת לָנוּ תַעֲנֵנו וְשִׁמְעֵה תַפְלִתָנוּ : שְׁמַעְהָ תַפְלִתָנוּ יי . וְשׁוֹעֲתָנוּ
הַאֲזִינָה . אֵי דַמְעָתָנוּ אֵי תַחֲרֹשׁ : אֲדַרְצִי שְׁמַעְהָ בְּקוֹלָנוּ . תַּחֲדִיעָה אֲזַנְיָהָ קִשְׁבוֹת
לְקוֹל תַּחֲנֻנֵינוּ : שְׁמַעְהָ יי צְדָק . הַקְשִׁיבָה רַחֲמָנוּ . הַאֲזִינָה תַפְלִתָנוּ . בְּלֹא
שִׁפְטֵי מִרְמָה : לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' .

בא עקידה . א"ל . מיוסד ע"ס א"ב וכמוך קתום שה"ח בנימן בר רוח .

אֲמוּנִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים הַנְּאֻמָּנִים בְּבִרְיָתְךָ • בָּאִים
לְקוֹד וְלִכְרוֹעַ בְּסִפֵּי חֲצֵרוֹתֶיךָ : גּוֹעִים בְּתַפְלָרָה
וּמִתַּפְקָקִים בְּבִרְיָעָה • הוֹפְקִים דְּלִתֶיךָ וְאוֹמְרִים אֲדָנִי
שְׁמַעְהָ : הַמְקַרִּיבִים תְּקַרוּכָת מִנְחָה רַחַח גְּשֻׁבָרָה •
וְדַבְּאוֹת לֵב תַּחַת עֲלֵה תְמוֹרָה : זְכַח כָּלִיל מוֹבִירִים
עֲקֵדַת מוֹרְיָה • חֲלָבֵי אֲשִׁים וְעֵלֶת רְאִיָּה : טְעִינַת
עֲצִים אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ (כ"ה הַבַּי) גַּעְמָסָה • יְקוֹד אֲשֶׁר
וּמְאֻכְלַת אֲשֶׁר אָב נְשָׂא : כְּפִיפַת יָדַי וְרַגְלַי אֲשֶׁר

אמונים בני מאמינים . בספי, באסקופות סכרך . גועים, המוים וכאכמים . ומתפקקים,
ע"פ בהמלא (ברכו' דף כ"ט) נריך לכרוע נמודים עד איתפקקו כל סוליות שנברה, ופירוט
יתפקקו יתרוסו, כמו פקק החלון . המקריבים וכו', עד"כ (מילי' נא יט) זכאי להיס
רוס נברה וכו' . המזכירים וכו', זכרון מעשה העקדה תחת עולה וכליל וסלבי איסים וכו' .
ותחת קוד אש על המזבח והעצים הטעונים עליו, יהי' האש והמאכלת של א"ל נכחינו לעקדת בנו .
כפיפת ידים וכו', עתה מזכיר והולך עבדת העקידה, שעקדוה יד ורגל כמו שקוארים

לרחמאנו החררענו דיינער גתערע; לערניס חיהר סרייען חיון ריינעט מחיעועתקטיסען
ווקהנייטלע, געדענקע דיינער דיינער, אנכרס, ינחק חונד ישראל!
אמונים בני מאמינים . רוח ג'ויבגען קינדער דער ג'ויבגען, רוח ריינעט בוגרע
געטרייח ב'ויבען, קחמאען הייעט, יך חן דער סוועל'ע דיינע פ'רהעל'עני נידער
נווערלען . יח סו'ללען חית געבעטע, בייגען יך טיעל, ק'לפ'ען חן דיינע טהירע,
חנד ר'ע'ען : „הערד ! ערה'רע !“ — יח ב'ויגען חיון לערב'רעל'ענע הערל ס'טחטט
ק'פ'ע'ר'ר'ע'ען, חיינען געבייגעטען וין ס'טחטט ג'ללער ק'פ'ע'ר ד'ר . חיהר ער'חינערן
חן ד'ח ער'חיג'יס ל'ו מוריה ויח ויח רוח בר'ח'ד'ק'פ'ע'ר גע'ח'ל'ט'ע ; ס'טחטט דער ל'וט ל'ייער
כע'ס'ט'י'א'ט'ען לע'ט'ט'ט'יק'קע, חונד דער ו'ח'ד'וג דער ה'ול'ס'ט'ט'סע חו'י'ן דע'ן ח'ל'ט'ר, ויח
ד'ח, ל'ק'ס ל'ח'ט'ער (א'נ'ר'ה'ס) ח'ג'ע'ל'ח'ט'ע ל'ייער חונד ויין ו'ע'ס'ער ח'ג'ע'נ'ע'ה'ען . — חו'ד ויין
ק'פ'ע'ר ו'ח'רד חן ח'ת'רען חונד ל'יסען גע'ב'א'רען, חונד חו'י'ן רוח גע'ו'י'ה'ע ס'טחטטע הינע
גע'ע'ט; ד'ח חיינען ו'ח'רד גע'ס'י'ל'ע'טען, רוח ק'ויגע ב'ח'נ'ק גע'ל'ת'ען — ד'ח : ו'ע'ס'ער ע'רש
ג'ר'י'ל'ע'ען, דער ח'ח : ל'וט ס'ח'ל'ט'ען היגע'ס'ט'רע'קט — ד'ח ל'ח'ט'ער; ח'ח — חו'י'ן ד'ע ו'ק'ה'נ'ע
הויפ'ט גע'ל'ע'ט, חונד ל'וט ס'רייען בע'רייט . — ל'רייד'ג, ויח בייט לע'ס'ט'י'א'ט'ען ויינע
וקהנע

על המערכה נעקדה. להב ברזל וקופיץ מרוטה
 וחדה: מאכלת לקוחה וצואר לשחיטה פשוט.
 נתבמה סמיכה ולקרץ אב קשוט: שמה האב
 בזביחה פעל משתהבנו. עלץ הבו בקרבנו בבחתנות
 אפריונו: פעלת צדקתם בגיהם בהזבירים לפניך.
 צפון להם תושיתם ובמגדף תגן חנוניך: קרני סביבת
 איל הנאחו בחרשים. רצה להנתן פפר לעם
 קדושים: שעת גיחוחו ונשבעת לו. תולדותיו
 להרבות שער איביו להנחילו: בהר יי יראה ולבניו
 יהי מחסה. נקרא שם המקום יי יראה על שם
 המעשה: ילדיו היום בצר ובמצוק (לפניך) בעמדם.
 מעודי מתנים בושלות ברבים ורפות ידם: נושאי
 לך עינים ברר גיב מענם. זכור ריח הנערב וחזק
 רפיונם: וגפוצותיהם תקבץ וגידוהיהם תאסוף.

התמיד. וקופיץ, ברזל החזק. מרוטה, שחכה. נחפה, פיקף לסעכה שמיטה כדן הקרבן.
 ולקרץ קשוט, הכין עבמו לשוט. אפריון, מעת חתן וכלה. תושיתם, תנשן לנביהם
 זכותם ולדקתם, עפ"כ (משל"ב. ו.) יכפן לישים תושיה. בחרשים, חרשי יער, בסנך
 האילנות. שעת, פנית לביחוחי קרבן האיל. בהר יי יראה, על הכר האה, הנקרא הר סי,
 על גס המעשה, תתראה תמיד העקדה, ותהיה מחסה לבניו. מעודי, לשן נטייה והשמטה
 ברר גיב מענם, האמיעי מענה תפלתם נבר לב. (ובסליחה מ"פ הכוססא ברר לב מענם).

זקנהו, וחר דער פֿהטער; פֿרחה, ויח ביח חיינעק העללייטנעסטע, וחר דער זקחן
 ביח זיינער חוילעפֿערענדיג. — ווען מ'הרע קינדער דיר דיענע פֿרחהווע הערנאנג חין ער
 חיינערענדיג בריגען, בעוועהרע מ'הנען דען זקחן דעפֿיר, חונד בעסיטלע דיינע גינסטליגע
 מיט דיינען ס'ירע. וועגנע יענער געפֿעלערטע ווידער, וועלכער ערגירפֿען ווחרדע,
 קלוג ער זיך מיט געבישע מיט זיינען הערנערן פֿערוויקאטען, חיינע פֿערוזנהונג פֿיר
 דען זייליגע פֿהקן זיין. — מיט וועהרגעפֿהלונען החסט דח דך לו זיינען עפֿעלער געווענדעט,
 חונד דען סטחיוועפֿהטער נגעטווערען, זיינע נחפֿקחטווען לחתורייך ווערדען לו זקסען,
 חונד מ'הנען דען טהר דער פֿיינדע לו געבען. — חויל דען בערע גקטט עו
 ווירד עו זיך לייגען, חונד חיינע זופולכט פֿיר זיינע קינדער זיין. זק ספרחך ער,
 חונד דער קרט ווחרדע דענהלוב יי יראה גענחנט. ווען זיינע חפֿקחטווע
 הייטע, חין נחטה חונד דרמגומלן, מיט ווענקענדען זענדען חונד קניען, מיט ערשחפֿעטען
 חתנדען, חונד זייטערן הערלענו בעטער פֿהר דיר סטעהען, חונד דען בויק חויל דך
 ריכטען, געדענקע מ'הנען דען זנגענעהמען גערוך (יענען חפֿעערן), חונד פֿערוויינע
 מ'הנען קרפֿעט. — זקחטווע מ'הרע זערסטרייטען, בריגע דיע חווגעטשחפֿעטען לו דיר
 לזיך

וְאוֹכְרֵיהֶם תִּבְקַשׁ וְנוֹיָהֶם תִּישָׁב וְתוֹשִׁיבֵם לְבִטָּח
 וְתִשְׁכַּנְם שְׁאֵן בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל. וְתִמְלוֹךְ
 עֲלֵיהֶם לְבִדְךָ. הִמָּה יִהְיוּ לְךָ לְעַם וְאַתָּה תִּהְיֶה
 לָהֶם לֵאלֹהִים: אל מלך יושב וכו' עד לכל קראיך.

אל תבוא במשפט עשנו. כי לא יצדק לטגיה כל חי: שמע קולנו יי
 אלהינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: שמע קול תחנונו בשוענו אליך.
 בגשמי ידנו אל הביר קדשה: שמע יי וחנו. יי היה עזור לנו: שמע יי קולנו
 נקרא. וחנו וענו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדיך ואל תתנענו.
 וחסר פגיה על מקדשה השמים למען אדני: ליי הישועה וכו'.

גב אדני ואחי אבתינו. מתוס שהמ"ס בראשי ספרות אפר' בר רבי יעקב זקן זלמן.

אֲנִי עֲבֹדְךָ בֶּן אֲמֹתַי. בְּרוּב חֲסִדְךָ אָבֵא בֵיתְךָ.
 מִחַר בַּיּוֹם קָדֵשׁ לְפָקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. שִׁבְתוֹן שִׁבְת
 קָדֵשׁ לִי מִחַר: אֶעֱרָה שַׁחַר וְלֹא שַׁחַר יַעֲרִינִי.
 בַּיָּמִים הַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר פָּתַח קָרְאֵנִי. לְפָנַי בּוֹא יוֹם
 הַגְּדוֹל לְדוֹנְנוּ. בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגִינוּ חַג לִי מִחַר: פְּשַׁעֵי
 אֲנִי אֲדַע וְהִטְאַתִּי תְּסוּכְבֵּנִי. וְאֲדַאֵג לַיּוֹם מִחַר יוֹם

אני עבדך. (שאל ליי) מרא למחזר סליחה זו, המתהלל ביום מחר, ואסף פסוקים
 המלא בהם מלת מחר, ושם אתם נהרחה לא להם, ולפעמים העתיקם אך לפלגין,
 וכלי המך הענין והכוונה כלל, עד לא כדע מה נעשה בהם, איך נתרמם כלשון
 אסרת. ועד זאת, המטריח את המתרגם והמבאר ביותר, הוא שיטאו במאמרי סוגיות
 התלמוד בכונה מיוחדת, כמו איסור חל על איסור, כסתתפה שדי, פשט
 בעל הניית ידו וכו'. ולולא קדושת הענין וכמה דברי' טובים אלא בה, ראוי להניח
 הסליחה זאת בלי העתקה. אעירה שחר, עפ"ה (תילי' קח, ג), ר"ל השכמתי לסליחות
 ציחי תשנה. בכסה וכו', פסוק הוא (שם פ"א, ד) ודלדו במלוא זה ר"ה שהחדש מכוסה בו.

לריק, וזכע רוח פערלורנטן, בעונטלע ויהרע ומההוגען, וחס יוח ושהיג חוכר ויכער
 חויל דען הנהען ישראל'ס ומההען; אעררע רוח חולין חיכער יוח, מחקבען יוח דין
 פחלק, חוכר רוח היהר גחטט יוין.

אני עבדך. חיד דיון דיענער, וקחן דייכער מחגד, בעטרעטע דיון איוז חין לזערה
 זיכט חויל דייכע גרחסע גיטע, דחס רוח חיד מחרגען חן דעטן הייליגען טול; מיט דייכעט
 הייז בערענקען מחקבעט, מחרגען, חס גרחסען, דעטן העררן געווייהטען רהעטחגע.
 חיד וויז רוח מחוגענרחסע, יוח חכער וקול חיד ניכט מעקקען, מחהרענד' דינער טחגע
 דער מחדחכט, חין דענען חיד חיון סויער חיכערלחולס פטר דעטן גרחסען געריכטטחגע,
 מחרגען חס נייחמחגר מריכטט דיועז גחטטגעווייליגעטע לעסט חיון. — חיד קעננע מיכע
 מיכטטהחגע, מיכע ויכרען מחגעבען חיד, מיר חיוט בחקגע פטר דעטן מחהרענרען געז
 ריכטטחגע

מִשְׁפְּטֵי יוֹדֵינִי. וְאֶתְפַּלֵּל אֵלַי לְסְלוּחַ לַעֲוֵנִי. מִדְּאָגָה
 מִדְּבַר עֲשִׂינוּ זֹאת לְאִמְדֵּךְ מָחָר: רַחוּם פְּרִנֵּי וּבְמַרְעִים
 אֶל תִּתְחַר. שְׁלַחְנִי בִּי עַלֶּה הַשָּׁחַר. בִּי אֵיזָה עִם
 סִגְלָתְךָ לְךָ לְבַחַר. בִּי אִם אֹתִי וְגַם לְמָחָר: יִשְׁלַנוּ אָב
 זְקֵן וְיִלְד זְקָנִים. וְאָבִי יֹשֵׁב אֶהֱל וּמִקְנֶה רַאשִׁית
 קִנְיָנִים. תִּהְיוּ זְכוֹת אֲבוֹת לְבָאֵי בְּבְכֵי וּבִתְחִנּוּנִים.
 וְקִדְשָׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר: מִקְשָׁר אֲמִיץ קֶשֶׁר רִשְׁעִים
 מִשְׁבְּלִי. אֲסוּר חָל עַל אֲסוּר כּוֹלֵל וּמוֹסִיף אֵלַי. קֶשֶׁר
 הָעֵקֶדָה יִתִּירֵם מִהַתְגּוֹלֵל עָלַי. וְאֶל הָעַם תֹּאמַר
 הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר: מִקֶּדֶם צַלַּחַה דְּרַבִּי וְהָיָה יִי עִמָּרִי.
 וְעַתָּה לְהַפּוֹךְ נִסְתַּחֲפֶה שָׂרִי. לְחָרֵב וּלְהָרֵג נִמְסַרְתִּי
 בְּיַד רוּדִי. בִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר: בְּחֶסֶד וּבְאִסָּר

נאסרת

מדאגה מדבר, (לה"כ, יהאע ככ כד), ר"ל מדאגה שלא אנא חייב מסר דנין אתפלל וכו'.
 שלחני, אנא זכאי. כי עלה השחר, בעלות השחר, שהוא רגע הדין כמאמר ז"ל.
 סגלה, (פעל חדש), נחת לך לסגולה מכל העמים. אב זקן, זה ח"א ע"ה, וילד זקונים,
 זה יצחק, ויושב אהל זה יעקב איש תם יושב אהלים. ובקנה, (אנש סרכא דקטע
 יושב אהל, מכיט ג"כ ומקנה הכאמר אלל יכל). פירוש זכות התורה אשר היא ראשית
 קנינים. מקשר אמיץ וכו', יהי רצון שיהא קשר של עקדת יצחק מתיר אנדת קשר
 אמיץ של רשעים, ויפתח מאסרם אשר הם כלולים ומוסיפים עליו. משבלי, ההורג
 ומאכז את בני. נסתחפה, לאון נאלא בכתובות נסתחפה גכח, נאמת גדה של ממטר

ריבוסטחגע ; חוכר דיוע בתגיגקייט חיוט עג, וועוהחוכב חיד גחטט פֿלעהענטויך חוט פֿערט
 געבונג היינער זינדען פֿחלויגע. — חלונחברוהערלזיגער! בעפרייע מיך, ערמיפֿערע ריך
 ניכט חיבער דען מיסעטהעטער, ענטלחטע מיך גיךריג בייט וחקרגעחכברוך, דען וויר
 זינד יח דיון ערקחרגע, ריר חייגעזענו פֿחוק. — וויר החכען חייגען פֿלחטען פֿחטער
 (אצרהס), מיט זיינען חית פֿלחטער ערלויגען וקהן (יכסן) חונד דען פֿלויסיגען געווענלז
 סטורירערען זעלבעוועקהנער (יעקב), חחגען ריח פֿערריכטע דיוער סטחוחחטער
 דענען בייחסטחהגען, וועלכע וויינעד חונד בעטער פֿחך ריך קחחחען הייטע חונד חחקרגען. —
 חייגען פֿעסטלון בונד קיפֿעלען פֿיינדע, ריח מיך ענטפֿחוקערו, ווירער מיך ; חיווער
 פֿעסטער חונד חלונגעחיינער ווירד דיוע פֿערביכונג ; ח רחם דער קחטען פֿחן (יכס'ס)
 ביכונג דען פֿוינדליכען קחטען לחוע, רחם ער מיר חונטחרייך ווערע. — גילויךך וויר
 חיד חין פֿריגען לייטען, חלז גחטט מיט מיר וויר ; יעלט חיוט ען חוועקעוהרט, חיד
 זיסלע חויל פֿלעכטעט גרונדע, בין חין ריח חקנדע חיינער טירחנגען לז חחקר חונד סווערט
 געוילערט ; חין חחקגען חונד חין פֿעטען טחחכטע חיד חין חיינער געפֿחגענטחפֿט,

נאסרתי בגלותי. ולא קרב המתיר במצות איש
 בשורת. אפוטרופוס שמנהו אבי יתומים מלאך
 בריתי. ישם מועד לאמר מחר: והקצים כלם כלו
 ובגד ביד קמיה מתאחר. והלא אין אדם רוצה שיהי
 פקדונו ביד אחר. לכל תכלה ישקץ רחבה גלותי
 לסחר. נשאל ליי למתי אעתיר לך ולעמך ויאמר
 למחר: רחום הכינו לך בימה וסנגורים להתקרב.
 ובקר בא חכם לדרוש במערב. ועתה תמחול לנו
 על כבודך הרב. לין פה וייטב לבבך והשפמתם מחר.
 ראוה אבינו כי עשינו באמניתנו. יצר לב האדם רע
 מנעורינו. עשה באמנותך וסלח לנו. קום קדש את
 העם ואמרת התקדשו למחר: ברור כי אין צדיק

סוף. ר"ל רוע מזל גרם. ולא קרב המתיר, (מוזאל ממנה דנחיס דף כט). וכלן
 היא המתיר אסורים, והוא הגיטל לך. איש בשורה, זה אליהו, אשר מנחו לני יתומים
 (הקב"ה) לאפטרופוס זלמלאך בריתי. לסחר, ל' סינו, שהנשים סוכנות והילכות וחלו
 נארים, בגלות. בימה, זה העמוד שהאין עומד שם, והוא הסטיו, וכבר בא חכם וכו',
 (לשן מוזאל ממנח דעיהובין דף לו), זה הכר הדורש נרכיס. במערב, פירושו כלן
 נמרח שהוא מערב אל ח"י, והוא לפני ההיכל שהכס הדורש עומד שם. ולפאר שאמר
 במערב, לפי שפניו למערב כלפי העם. ועתה תמחול לנו, הקב"ה ימחול על פגדו
 הגמלה, ויטב ברכיט לשמוע תפלת האין ודרשת הכסם, וייטב לנו, ר"ל ימלא כהם

חיד דער בעפרייער בוויכט חיוו, ער, דער חיר דיח פֿרחהע פֿענקינדֿיגוג ברינגען וקלן
 סע (אליהו), חונד דען דער פֿהטער דער ווהיטען לונד פֿהראוה, לונד ערלונג:ונג:נגעלן ערו
 נחנטס העס. ח וחקנע גקטט אחרגען דיח ערלונג:ונג:לייט בעסטימושו! — חללע רינגע
 ערדיילטן חיהר ענדע, נור דיינע קינדער בוויבען חישאטרוקהרענד חין דיינער גענגער
 הפד; חק אמן גלייך דהו ויינגע ניכט גערנע חין פֿרעמדען חקירען וקסט. חך! חללע
 נישאט חיוו ענדע, חיינע געפֿהנגענסחפֿט חבער ליעהט זיך גמר לו זעהר חין דיח וחקנג!
 דך גקטט הייסט חונד כעסטען, חונד כעסטימושו דען אחרגענדען טנג. — חללכרשו
 הערליגער! וויר חקבען חיינע ביהגע פֿיר דען פֿהרכעטער לזרעכט געסטעלל, חודך
 חין ווייזער זעהרער וקלן חונד עראמשהכענדע רערען האלטען. ח וקסט דך לו חונד הערונד
 סער, וויילע חאכטער חונד, חונד חקבע וקחלגעפֿלונג דחרמן, ווען וויר אחרגען חין חללער
 פֿריהע פֿהר דיר ערשיינען. — פֿהטער! ערוקנע דקר, דחם וויר נחך חונדער מענס;
 זילען נחטור חקדעלן, חיון בחזער טריעב כעהעררסט חונדער הערלן פֿהן יוגענד חיוו;
 פֿערפֿהרע דח חבער נחך דיינער גקטטזילען ווייזע, חונד פֿערליהע חונד; בערייטע
 דח פֿהק פֿהר, חונד גפֿירך: „אחרגען וקלל חיהר חיוו זיין.“ — געוויס, עז גיעכט
 קיינען

שָׁלֵא יִחַטָּא בְּעֵבְרָה. לְמִלְאֵי הַשָּׁרֵת לֹא נִתְּנָה
 תּוֹרָה. וְאֵנוּ אֵין לְדַקְדַּק עִמָּנוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה. כִּי
 יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ וְאֵלֵי דִרְתֵינוּ מִחָר: יְהִי כְּבוֹדָךְ עוֹמֵד בֵּין
 עֲדָתְנוּ בְּהַבְטָחָה לְזִקְנֵינוּ. אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֵדֹת אֵל
 בְּקִרְבָּנוּ. גַּם אַתָּה יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל סְבָבָנוּ. שֵׁב
 בְּזֶה גַם הַיּוֹם וּמִחָר: יְד פְּשׁוּטָה פֶּשֶׁט בְּעַל הַבַּיִת
 לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה. וּפְשֵׁט הָעֲנִי אֶת יְדוֹ לְקַבֵּל טוֹבָה.
 אֲמַת נְתָתָה לְיַעֲקֹב וְחֶסֶד לְאַבְרָהָם בְּאַהֲבָה. יִנְתֵן גַּם
 מִחָר: עַד מְתֵי תְּרַדְפְּנִי רוֹדְף מְלֵא. כְּתוֹב וְלֹא כְּתוֹב
 עָלֶי תֵּעָלֶה. אַחֲרֵי מִי יֵצֵא מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל הַמְּפֹלֵא. זֹאת
 אוֹת בְּקִרְבָּכֶם כִּי יִשְׁאֲלוּן בְּנֵיכֶם מִחָר: קִדְמוֹךָ בְּנִיךָ
 בְּתַפְלַת הַיּוֹם סְבָרָם. הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וְלִמְחָר לְהוֹל

קירת דוח. פשט בעל הבית וכו', (לשון המשנה בראש מס' שנת) והמליצה
 היא, שהקנ"ה יפזע ידו לקבל השנים, לתת לדקה לעני הפזע יד לקבל טובה.
 רודף מלא, רדיפה שלימה (עיין מה שכתב רש"י בליכה א ו). כהוב ולא כחוב,
 מכית הכתובות וז"ל כתיבות בתורה. אחרי מי וכו', לה"כ (ש"ל כד, עו) ופה הכוונה
 על הקנ"ה שהיא נישרון מלך. ואח אוה וכו', כי ישאלו בניכם השאלות הקודמות, עד
 מחי תרדפני וכו' תשיב: זאת אות כי ה' בקרבכם ומשנית על מעשיכם לעכס ולמת
 שכו. (כנ"ל לפרש לבלתי יעמוד גם פסוק זה של מחר ריקס כאשר כתובים הנעתקים
 בסליחה זו). סברם, בתקומתם, ר"ל בניך יתפללו היום ויקוו ליטול שזרם למחר.

קיינען זך גערעכטעטן חויל ערדען, דער נייע מחזן חיינע זינדע בעגהנגען העקטע;
 דיח געזעטלע זינד ניכט פיר ענגעל געגעבען, חונד מיט חונד קחכנסט דוח עז ניכט זך
 גענויח כעהמען, ווען דוח מחרגען חיבער חונד חונד חונדערע לוקונעט דיך חויג
 ספריכסט. — גקטט! דייע הערליכקייט וויילס מיטטען חין חונדער געוויינדע, זך
 וויח דוח עס חונדערן חוטען פערטערמכסט: „גקטט ערשיינט מיטטען חין דער גקטטעז
 געוויינדע,“ זך חווגיב חונד כון, דער דוח חונטער דען זקבענונגען ישראל'ס טהרקכסט,
 חונד וויילע הייטע חונד מחרגען חונטער חונד. — וויח דען רייכען הויזהערן החנד
 חויגועטטרעקט חויג, דעק חרמען חוזהמען לז רייכען, זך וייח דייע החנד חויגע
 סטרעקט, בזוערטיגע חויפלונגעמען. החוטע דייע טרייע חן יעקב, דייע זיבע חונד
 גנרע פיר אלדעס, חונד בענווקהרע ויח מחרגען. — חך! וחקרוב טריפעס חיד חיינע זך
 נחדריקזיבע פערטעלונג? וחקרוב קחמען חיבער חיד פערקידעטע חונד ניכט פער
 קינדעטע טהרמפען? וועט עטלע דער ערהעבענע קחגי ישראל'ס (גקטט) נחך? ווען
 חירע קינדער חייכסט זך פחמען, (זחמען חיהנען): חח חויג חין זייכען, דחס ער
 חונטער חיד חויג (ד. ה. ה.) דחס ער חירע חחנרונגען בעחככטעטע. ווען דחהער דייע
 קינדער הייטע פערטרויחונגעמען מיט חיהנען געבעטען חקו דיר ערשיינען, זך ווירד

שָׁכָרִים • הַיּוֹם כְּמָחָר זֶה וְזֶה גוֹרָם לְמוֹזָבָה לְזָכָרִים •
וְהָיָה כְּזֶה יוֹם מָחָר : בְּיָדוֹ צִירֵי יִשְׂרָאֵל הִתְפַּלְלוּ עַל
אַחֵיהֶם • עַל כָּל צָרָה וְצוּקָה שְׁלֵא תֵבֵא עַל צְבוּרֵיכֶם •
וְצַעֲקוּ בְכַחֲפָה תוֹלַעַת יַעֲקֹב אֲבֵיכֶם • וְשִׁמּוּ עֲלֵיהֶם
קְטֹרֶת לְפָנַי יי מָחָר : בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֶה שֶׁקִּיְמוּ הֵם
וְאַבְחִיתֶם • יִזְכוּ לְהַטִּיב לְעוֹלָם לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם • יי
הַטוֹב יִבְפֹּר בְּעַד עוֹנוֹתֵיהֶם • וְכֵן תֹּאמֶר אֱלֹהֵי
הַחֲקוּדָשׁוֹ לְמָחָר : חֲנוּן הַשֵּׁב שָׁנִים בְּבִרְכָתֶיךָ •
הוֹאִיל וּמִסֵּתֵכֶלִים לָךְ וּמִקְרִיִּים לִישׁוּעָהֶךָ • חֲדָשׁ עָלֵינוּ
שָׁנָה טוֹבָה וְעִטְרוֹת שְׁנַת טוֹבָתֶךָ • הִנֵּה יוֹם קָדָשׁ לִי
מָחָר : זָכֵה חֲדָשׁ תִּשְׁרִי לְחַיֵּיךָ וְסִלִּיחָה • יְיָ רַחֵם אֶתְּחִי
עוֹלָם וְגַבְעוֹת גְּזוּפֵי וּנְפִקְרוּ בּוֹ לְהַשְׁמִיחָה • וּבוֹ עֲתִידִין
לְהַצִּיל צִמַח צִדִּיק לְהַצְמִיחָה • כֹּה אָמַר יי בַּעֲת מָחָר :

צירי ישראל, הם שלוחי נבואה. חולעת יעקב, כן נקראת האומה הישראלית בישיבי (מל"ד),
וטעמו פה, אומה החלושה שאין כחה אלא בפה, ר"ל בתפלה ובעקה. להחרי, אגדת
המטאפיס. ירח אחיני עולם וכו', חדש שזכר בו זכות אבות ואמהות הקדושים הנקראים
איתנים וגדולים. קדושים וכו', מוסב על כה אמר ה', אמר הקב"ה לעם קדוש,
סעליכונן עליכס וכו', הזכירו מלכיות וחכונות ושוכרות כדליתא במסכת ר"ה (דף ת).

חיהנען פיר חיחר הייטיגע טהון אהרגען דער זעהן פערברייטט ; דער הייטיגע חונד
דער אהרגענדע טהג, ביידע זענען אהרגען חיון גוסע זענען דערנעקען חיוניוויקען. — חיחר
בחסען ישראל'ס (פֿערברעטער) זייד ריסטיג, פיר חירע ברדער לז בעטען, דחס קיינע
נקטה, קיינע זיידען חירע געמיינדע טרעפֿען אהגען ; רופט חוים פֿעלזער קהמס
פיר יעקב'ס ווירטען (ד. ה. פיר דוח קזיינען קינדער), חונד זעסעט אהרגען וויחרויך
פיר דוח דהמפֿען. — דוח בעמבֿלזונג דער זעהרע חונד געועטלע גחטעטג, אהראך
זוח (דוח פֿרממען חונטערע פֿעלגע) חונד זעהרע פֿעטער זיך פֿערדינעט געמחשט
דחבען, אהגע חיהנען חונד חיהרען קינדערן בייחטעטעהן, חונד דער זעלגיטיגע גחטס
חיהרע זינדען פֿערגעבען. — זעלגטיגער ! זעס חוים דען זעהרען דיינען זעגען ווידערקחמען,
דען זענען דעררעס דיינער, זענען דעפֿעט חויל דין היז. סענקע חונד חיון גזיקזיבע
נייחיהרג, קרענד דען זעהר חוים דיינער זיטע, דען זיטען אהרגענדען סהג חיינריטט.
דער זעקחס חשרי חוים לז פֿערלייהובג חונד פֿערנוהובג חויערענגעהן ; עז חוים
דער זעקחס, דער זיך דען זעהרענענע דער סטחאמלחטער חונד סטחאמיטטער
לז ערפֿרייען דעס, חונד חיון זעלבען חיינעט חיינע סערטחטע (חיינע) לז
פֿאגדער ערזענגע ענטקייטען ווידע. — זע ספֿריכט דער הערד ; חוילזגע פֿעלג !
פֿערקענעט

וְשִׁים הַמְּלִיכָי עֲלֵיכֶם וְהִזְכִּירוּ זְכוּתוֹת. בְּרִי
 זִכְרוֹר עֲקֵדַת אֲבִיכֶם בְּשׁוֹפָר שֶׁל אֵיל בְּפִקְדוֹנוֹת.
 תְּהַבֵּכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים וְאִמְחֹל לָכֶם עֲוֹנוֹת. אֵל
 אֱוִי וְאֵל תִּהְיֶה מִחָר: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי אִמְרָתִי
 לִם חֶסֶד יִבְנֶה. צְדָקָנוּ תִּכְרִיעַ בְּגֵרוּמִים בְּבָדִים
 מְנֶה. תֹּאמֶר לִירֵב חֶסֶד מִטָּה בְּלִפְי חֶסֶד מְפִנֶה.
 תִּצַּר צָרַת מִחָר: אֲרָךְ זְמַן זְמַנִּים זְמַנֵּיהֶם קִדְשָׁה
 חֲלָלָה. וְטָמְאָה אֲבִי אֲבוֹת הַטָּמְאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה.
 דָּה עַד עָפָר תִּעֲלֶה לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וְהָעֲמֶלְקִי
 יִגְעֲנֵי יֹשֵׁב בְּעַמְק מִחָר: מִחָר שְׁטָן אֲבִי יִסְף
 וְנָה רָעָה. בְּנֵי מִידָךְ אוֹצִיא וְאִשְׁעָה. הַיְמָה
 שִׁים לְחַיִּים טוֹבִים וְאַתָּה לְמִיתָה קְבוּעָה. וְשִׁמְתִי
 וְת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְךָ מִחָר: צְדָקָה וְגֵאֻלָּה הַגְּנִי

אים, לטח טאל והכרעה, ר'ל תכריע וכויתו בכף האלוניס, למען הצדיקני.
 ה, כשאל למנין הזכות והעונות. רב חסד, מטה כלפי חסד וכו', גם זה מפורש
 ר"ה. אל חצר וכו', (כתוב בספר בן סירא), ור"ל וזה אין לנו לדאג ולהנטע
 דין של מחר. ארך זמן וכו', ע"פ האמל במס' מגילה (דף ב) זמן זמנים טובא וכו'.
 : זה זמן רב כמללה הקדושה, והטומאה בוקעת ועולה, רמז לכזר נתעב השולך
 זו"ל. אלא תבוא העת שהידה ושפלה לעפר תעלה מעלה מעלה, והעמלקי והכנעני,
 כעב"ס ושפלו לעמק. שטן וכו', כיון למאמרו ז"ל תכלה השנה וקללותיה.

יבטעט ויינע העררשפלט מן, דורך הערלוענונג דער דמרחן ערמיננערדען סירפט,
 אָזען (זכרונות), רמזים חיד חיד דער חויפטשפערונג ינסק'ס ערמיננערע, ביים דעם
 נען ו סחלו חויו דעם חרן מינענו ווידערען, דמס חיד חיד בערענקע, חיד חייניסרייבע
 זוך דעם זעבענו, חונד חירע זינדען פערלייגע, דמס חיהר חקרען ניכטו לז פירכטען
 מן זחלוט". — חיד פערטרויע חויל דייכע גנרע, דען אים גנרע חמסס דמס ריח
 ערבויעט. זענקע ריח ווהנסחלע חונרער גערעכטיגקייט, וויח דמס עו מיט דעם חוינו
 פֿון פֿייער הולד (רב חסד) חנדיטעטעסט: דמס ווהנסחלעטעסט ריח סחמלע חונרער
 חנדינלונגען חיאמער חיבערסחנגען חנסען. — וייט חיינער חנגען, זעהר חנגען לייט
 דמס הייליגע ענטווייהעט, חונד ריח חונרייכהייט, ריח חונרערקסטע חונרייכהייט (דער
 זע גלויבע) קחאמט חיאמער חתהער עמסער. ח חנגע בתוך ריח חין דען סטויב גענונג
 חחונתהילד עמסער קחאמט עמלק חונד כגען (ריח היידיניסע פחוקער) חיינ'ל סיעטע
 חיינכססירלען. — „שטן! חקרען פערווייע חיד דך חיינ'ל בחנע יתהר, חונד רעטעט
 : קינדער חויו דיינער חמט; ויח סיינען פֿון ריר חיינ'ל גליקליכע זעכען, דמס חכער
 געט סקרע בעשעיאמט, חמט חן ווילן חיד חקרען חיינען חונרערישער לויטעט חיינעט

מביא למחר בראש השנה. שנת אסם וברכה באו
 אלי ביעת מחר לחננה. ישועה וחיים ושלום רחמים
 וחננה. הנני ממטיר לכם ביעת מחר: אל מלך יושב וכו'.

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יהיה לקוץ לגפוש תדרשנו: טוב
 יי למעוז גיזם צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דד ודד
 אמתו: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בגדיבים:
 טוב וישר יי על בן יורה חטאים ביהרה: טוב ויהיל ודומם לתשועת יי:
 השיענו אלהים כי באו מים עד גפוש: הושע יי את עמך את שארית ישראל:
 השיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאים עד העולם: השיעה יי
 כי נמד חסיד כי פשו אמונים מבני אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר קבוד
 שמה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: ליי השיעה וכו'.

נג פומין. שהמ"ס שלמה בראשי הסרחות הוא בן גבירול.

שפט כל הארץ, ואותה במשפט יעמיד. נא חיים
 וחסד על עם עני תצמיר. ואת הפלת השחר במקום
 עלה תעמיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד:
 לזבש צדקה מעטה, לך לבר היתרון. ואם אין בנו
 מעשים, זכרה ישני חברון. והם יעלו לזכרון לפני
 יי תמיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד:

שפט כל הארץ, תאר האל ביה נפלת אל"ע"ה. במשפט יעמיד, ע"ה"בן (שליכט, ד)
 כל במשפט יעמיד ארץ. הצמיד, מדניק ותקאר בהס. היתרון, יתר שאנו ויתר תפארת
 (ר"מ לחתר על המדה, ודוקו הוא. ובעה"מ פירשו ההיפוך מן ומתר אדם מן כהנאה
 ארץ). ישיני חברון, האבות והאמהות הישנים נמכפלה אשר נכחתי.

חבר דינעפס פקוקל מחלעו. היין חובר עלתונג ויילן חיד מקרגען לזס נייען
 יתהרע הערבייה ברינגען. קחאטט לז מיר, חיד בעגינסטיגע חיד מיט חיינעק
 פרוכט: חומר ועגענרייכען יתהרע; היילן, לעבען חומר גליק, ערבכראמען חומר האר
 ויילן חיד חייך מקרגען לזאויסען וחסען".
 שפט כל הארץ. ריכטער מן"זער וועלט, דער דוח ויח דורך גערעכטיקייט ערהאלטנס!
 ח וחס לעבען חומר האר דעק חראטן פקוקע לז טהיילן ווערדען; מקגע דמו מקרגענע
 געבעט סטאטט ברחמיקעסער דינען, ווייח יענעו מקרגענעס פער, דחו ט חג
 זיך חין פייער חזיפגינג. דער דוח ריך חין גערעכטיקייט ווייח חין חייך
 קלייד היילוסט, דעק מן"זען וואו נאכעווערעהענע געביהרט! החכען וויר קיינע סתהסטן
 חיינלויזיגען, יח געדעקע דערער, דיח חין חכונן רוהען; ח דתם ויח גסטעט פאר
 דעק מקדענקען דען העררן סאטעבן; ווייח יענעו חז"מ.

מִפְּנֵי כָּל־פִּי חֶסֶד, לְהַטּוֹת אִישׁ לַתְּחִיָּה. עֲמֹה לְחֶסֶד
הַפֶּה, גְּמוּל נָא עָלָיו וְחַיָּה. בְּחֹב עָלָיו הִיוּ חַיִּים
וְחַיָּה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד:

הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָה אֶת צִיּוֹן עִיר קְדוֹשִׁי. וְנִתְחַדַּד וְשָׁם,
בְּבֵיתְךָ לְמִקְוֵה־שֵׁי. וְעַרִיבֵת גַּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל. לְהַעֲלוֹת
גַּר תָּמִיד. עוֹלֵת הַבּוֹקֵר אֲשֶׁר לְעוֹלֵת הַתָּמִיד: שִׁשִּׁט.

וְאֵתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאֵתָה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: אֵתָה
תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַת לְחַנּוּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד: וְכַח אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לִב
נִשְׁבֵּר וְנִדְבָר אֱלֹהִים לֹא תִבְהוּ: הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלַיִם: אִם תִּחְפּוּץ וְכַח צָדֵק עוֹלָה וְקָלִיל. אִם יַעֲלוּ עַל מִזְבֵּחַ פְּרִים:
(וְעַתָּה יִי אָבִינוּ אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַחֹמֵר וְאֵתָה יוֹאֲרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָךְ כִּלְנוּ: אֵתָה
יִי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִטַּעַן. חֲסִדָּה וְאֵתָה תָּמִיד יִצְרָנוּ): וְזִכֹּר רַחֲמֶיךָ יִי
וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם הָפֵה: וְזִכֹּר יִי בְּרִצּוֹן עֲמֶה. פִּקְדֵנוּ בִישׁוּעָתְךָ: וְזִכֹּר עֲדֶתְךָ
קְדִישׁ קָדֵם גְּאֻלַּת שְׁבֻט נַחֲלֶתְךָ הַר צִיּוֹן וְהַשְׁכַּנְתָּ בּוֹ: וְזִכֹּר יִי חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם
אֲהַבֵת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנַעַח: וְזִכֹּר יִי לְכַנֵּי אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים
עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: וְזִכֹּר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיִּשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת
לָהֶם בְּהַר הַיְתֵדָבָר אֲלֵיהֶם אַרְבָּה אֵת וְרַעֲבָם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְקַל הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֵתֶן לְרַעֲבָם וְנַחֲלוּ לְעוֹלָם: וְזִכֹּר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק
וְלִיעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשֵׁי הָעַם הַזֶּה הָאֵל רִשְׁעוֹ וְהָאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשָּׂא
עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ: וְחַטָּאנוּ צוּרְנוּ. קַלֵּחַ לֵנוּ יוֹאֲרֵנוּ:

גַּר יְחִי עַ"פ רַמְבַּם הַסְּרָחוֹת וְכַסּוֹף פְּתוּס שֶׁמִּה"ח יְהוּדָה חוֹק.

נָד אֵלֶּה אִיבָרָה וְנִפְשֵׁי עַלֵי אֲשַׁפְּכָה. כִּי בְלַעֲוֵי נִזְרִים

מִפְּנֵי כָּל־פִּי חֶסֶד עַ"פ הַמִּלָּה אֲשֶׁר הִבְלִט לְמַעֲלָה. וְהוּא חַיִּים, עַפ"כ (יִשְׁקֹאֵל ט ד) וְהַתּוֹת
תּוֹת עַל מַלְכוּת הַמַּלְאָכִים וְכו', וְהַרְבֵּה מִמֵּן שֶׁנֶּת (דף כה) אֲשֶׁר הִקְנִיָה לְגַבְרִיֵּל לֶךְ וְכַתֵּב מֵו
וְכו', לְכַדִּיק תִּחִיָּה וְכו'. דְּרֹשׁ, עַפ"כ (יִשְׁעו' טו, ה) וְכַתְּמִי לָהֶם נְבוֹתִי וְכַסּוֹמֹתִי יָד וְסֵם וְכו'.
אֵלֶּה אִיבָרָה וְכו', (אֲמַר הַמַּלְאָכִים: מִבּוֹכָה רַבָּה יֵם נִמְעַשֶׂה עֲשֵׂה הַרְבֵּי מַלְכוּת, כִּי
לִפִּי הַפְּיוּט כֹּהֵם וְאֵשׁ שֶׁהִיוּ כּוֹלֵם, נִמְנָן חֶסֶד וְתַחַת קִיסַר חֶסֶד, מוֹלֵם כַּעֲדָשִׁים לֵא

דַּעַר רֹחַ רֹחַ וְחַנּוּן לְוָגוּסְטֵעַן יִיבְעֵסְט, חוֹת רַעַן וְעַמְסֵטֵן בֵּינָם (עֲבַעַן לֹו עֲרַהֲמוֹטֵן); לִיבְעַ
דִּיךְ דִּיבְעֵטֵן פְּרוֹקֵעַ גְּנִירִיךְ. פֶּעַרְלֶפְטֶהֶרֶע גְּרַחְמִיטִיגִי אִיט חִיחֶק, דָּחַס עוֹ: זַעֲבַע! סְרִיבַע דָּחַס
זַעֲבַעֵטֵן לִיכֵן חוֹחִי יִיבַע סְטִירֵךְ, דָּחַס עוֹ: וְחֹלְבֵנוּ כַּעֲסֶמְחִדִּיגִי חֵן יִדֵךְ חֲמֵבֵ. וְיִיחַ יִעֲנַע: חִ"ז וו.
לִיבְעַ דִּיין וּוְחֶהֲלוֹטֹוֹטֵן פִּיר לִיין, אִיבְעַ הִיילִיגֵעַ סְטִמְרֵט; סְעַנְקֵעַ דִּיעַר חֲמֵד חֲמֵעֵהֶען
אִיבְעֵטֵן נְעוּוִיטֶעֲטֵטֵן חֵין דִּיבְעֵטֵן הַיּוֹעַ, חֲוֵכֵר חִיין סְטִרְמֶהֲלַעֲרֵנוּ זִיבֵט פִּיר דִּיעַן וְחֶתֵן יִשׂוֹס,
דָּחַס דִּיחַ עֲחִיגֵעַ וְחֶמְסַע חֲוִכְטֶעֲרַהֲמוֹטֵטֵן וְעֶרְדֵּעַ. וְיִיחַ יִפְלַע: חִ"ז וו.
אֵלֶּה אִיבָרָה. וְשֵׁם טִיפְלֶסְטֶעַר וְעֶהֲמוֹסֶה וְיִיזֵן חִיד רַעַן גְּרַחְמֵטֵן פֶּעַרְדֶּעֲרַעֲבַעֵט עֲרוֹחֶהֲכַעַן,
וְעַלְבַּע

כַּעֲנַה בְּלִי הַפּוֹכָה • כִּי בִימֵי קִיסָר לֹא עֲלָתָה אַרְוָה •
 לַעֲשָׂרָה הַרְוִי מְלוֹכָה: בְּלִמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּלֵי
 עֲרִמַת • וְהִבִּין וְדִקְדַּק בְּדַת רְשׁוּמַת • וּפְתַח בְּיָאֵלָה
 הַמְשַׁפְּטִים וְחָשַׁב מְזִמַּת • וּגְנַב אִישׁ וּמָכְרוֹ וּנְמָצָא
 בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמַת: גָּבַה לְבוֹ בְּגֵרוּלִים • וְצִוָּה לְמַלְאֵת
 פְּלִטְרוֹ מְנַעְלִים • וְקָרָא לַעֲשָׂרָה חֲבָמִים גְּרוּלִים •
 מִבְּנֵי דַת וּמְעַמִּיהָ בְּפִלְפּוּלִים: הִינוּ מְשַׁפֵּט זֶה
 לְאֲשׁוּרוֹ • וְאֵל הַתְּעוֹתָהוּ בְּכֹזֵב לְאָמְרוֹ • כִּי אִם
 הוֹצִיאָהוּ לְאֵמָתוֹ וּלְאֹרוֹ • כִּי יִמְצָא אִישׁ גְּנַב נֶפֶשׁ

נמלא כ"ל איזה פרטו אישים ועד עשרה לא נאל, וכלם לא כחוט יחד עם הפיוט האם
 בשמות הכתובים ולא סמן סגנונה כי במדרש שחר טוב במשור ט' דתהלים מונב במשפח
 סכרתיים ר' יוסי, ר' יהודה הנחתום, ור' שמעון בן עזאי, אשר לא נמלאו פה. והנה
 במסכת שמות פ"ט נכרז אך רש"ג ור' שמעאל, והמה נזכרים ג"כ באבות דר' נתן
 פרק ל"ט, ובתנא דבי אלי' פרק ל', ותעבילתא פרתא משפטים אולם בשאר הרגוי מלכות
 יש כמה ספקות ותלפזים בשמות ובזמן הכתוב והבאג"ז, ואנחנו לא נדע לדעת מי כתב
 הפייטן שלפנינו. ואני אין לי עסק וספן לחקור נעיון כזה, ולא באתי כלל לפרש כוננת
 הפיוט, והדונה לדעת יותר ממוענה זה יחפזו במפרים אחרים, נפרע בקואטרם קח
 אחת עשרה וזה מהעודקת החכם ר' עשה בידע, בסוף סליחה שלו, וחס ימלא ממנו
 (רז) — כענה בלי הפוכה, לה"כ (החזע ז, ח) ת"י כמדרא דעד דלא איתתכית איתתכלית,
 חדרא היא עתה שאופק על האמלים, בימי קיסר, הפייטן סתם ולא הכיר שמו, אע"פ
 אהרן נזכר בפרקי היכלות של ר' שמעאל כה"ג, מפני שלא פסקא פלתא אלא כהננו
 כל הזכרים פה ע"י אותו הדעה (רמב"ד). משולי ערומת, תלמודי חכמים, הכנעלים
 לערמת חטים, כתיאת בילקוט שיר הזירים. (ערומת, חסר הכסמך חטים, וכן רשומת
 ספר מלת אמה, מומת, חסר נוכל או רשע.) מנעלים, הם סנדלים, לפי שאמר
 למטה שמכרו את יוסף במנעלים. ותצ"ג גרם — מנעלים, ופי' כמו מעכל הדלת,
 לאסור איתם בויק'. בסלודי', לשון ואסלר' בפיל' (אית וי') — לשון זונה ותלחלה. האיש

ופולכעז בהרבחרען חיינסט חונטער חונו הריכטעטען, וויזן ערוואנהען דיה הירכטונג
 דער לעהן תלערוויירדיגסטען מאכער דורך חיינע גרוינאמע העררשעפט. — חייזן (קרוינער)
 קהיוער וויר עו, דער זיך פון געוועהרטען חונטער הייזיגע געווען. פארשרהגען
 זיס; חונד הרגזיסטיג פליג ער זייט דעם קהפיטעל דער רעבטאנערע זא, וואו עו
 הייסט: „אנר חיינען זענעטן סטיעלט חונד זיהן פערקויפט, וקלן זייט דעם
 שרע בעסטערשעט ווערדען.“ זיין מאכבאריגער ססון וואלזטע עטוויז חייטערקרידענט
 זילעו זינזיבען. ער בעפלהו דהער, זיינען פוואלזעס זייט פעסעלן לו פערזעהען,
 חונד זיס לעהן דער גרעסטען וויזען, וועלכע דעו געזעסלעו זיילע גרינדליכסטע חונד
 סארטזינינגסטע קאריג ווירען, לו זיך בעשיידען. — זיח קהאנען — „הקרטו“ סמירק
 ער לו זינזען „זיח וקלן זיח חויבער חיינע רעבטאנערע געהאריג עבטיידען; חבער
 קהגע קלזע מאסזויפלונג חונד פלאסע פערדערוואגען, וקודערן זייט דעם זילעט דער
 ווהארהייט קלזע זיח קענילכטען. — זען זענער געפארען זייד, דער חיינע
 פערקויט

מֵאַחַד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֵּד בּוֹ וּמְקוֹתָ: חַס בְּעֵינֶיךָ
 לֹא זָמַת תִּזְנַב תְּהוֹאֵא. וְגַם אֵיךְ אֲחִיכֶם אֲשֶׁר אֲבִיחֶם
 מְקַרְהוּ. וְלֹא רַחַת יִשְׁמְעֵאִים סְחָרוֹהוּ. וּבְעַד גְּעֻלִים
 נִתְגַּוְהוּ: וְאַתֶּם קִבְּלוּ רֵין שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם. בִּי מִימֵי
 אֲבוֹתֵיכֶם לֹא נִמְצָא כָּכֶם. וְאִם הִיוּ בְּחַיִּים הִייתי
 דָּגָם לְפָנֵיכֶם. וְאַתֶּם תִּשְׁמְעוּ עֵין אֲבוֹתֵיכֶם: זְמַן
 הִנֵּה לָנוּ שְׁלֹשַׁת יָמִים. עַד שֶׁנֶּרַע אִם נִגְזַר חֲתִיבָר
 מִמְרוֹמִים. לְדַעַת אִם אָנוּ חַיִּים וְאַשְׁמִים. נִסְמָל
 גְּרוּחַ מְלֵא רַחֲמִים: חָלוּ חֲעוּ וְגַעוּ בְּלִמּוֹ. עַל רַבִּי
 יִשְׁמְעֵאל בֶּן אֱלִישֶׁעֲבֶהֱן גְּדוֹל נִתְגַּוְהוּ עֵינֵינוּ. לְהַזְכִּיר
 אֶת הַשֵּׁם לְעֹלוֹת לְאֲדוֹנֵינוּ. לְדַעַת אִם יֵצֵאֵה גְּוָרָה
 מֵאַת אֱלֹהֵינוּ: טִהַר רַבִּי יִשְׁמְעֵאל עֲצֵמוֹ וְחֻזְקוֹ
 אֶת הַשֵּׁם בְּסִלּוּדִים. וְעֲלֶה לְמִרוֹם וְשִׁאֵל מֵאַת הָאִישׁ
 לְבַשׁ תְּבָרִים. וְגַם לֹא קִבְּלוּ עֲלֵיכֶם צְדִיקִים וְיֹדִידִים.

לבוש הבדים כמלא ביחזקאל (טג, א) ואמר בשבת (דף נט) זה נבראל.

פערקו סוף וינינו בוידעו, דען קידערן יארל'ס, גערויבט, חזק גיט טריילוקס: לערן
 קיילט בקט, טען בפת דער פיר סטרעקע פערדיבט? — חיון נקי'ער דייעב, קנטוקר
 סעטען ויט. הקט זיך דער טריעווסטרעקע טלויג געשפלט. — „יח?" ערווידערטע יענער
 „ווק. חזק טן חייער ברודער, ועלכע חיייע פקטער פערקוילט, מיהן טן חיייע קרחה
 ונחנע יסעלי' פיר סובע פערברעלט הקבן? נק טאמפלקענטע מיהן טן דים סטרעקע
 דען היימעל דמליכ. דען גיט מירער פקטער גיט הקט ען נקלע עקנענער נילט געגעט
 בען, ויט חיהר וייד. אקטרען דיין (דיח פקטער) חסן לעבע, הקטטע חיד. ויט פקט
 חייטען חייגען ריכטיגן נקטען: כון מבער מיסטע חיהר חיייער פקטער ויגדע ביטען. —
 נק געקטקטטע חונג חיייע פרייס פקטן דרייע טקען; וייר ווקלען חונג חונשעדיקע חבערע
 ליגען. חק דייען פקטן היימעל חבער חונג פערקענטע וקטען חונג; חונק קב וייר
 דים סטרעקע פערקארעט חכען; חונקען ווקלען וייר דח: פערקענטיג דען חולקבאח
 חערלייטע גערן ערוארען, — ויט חיייער חונכעטרייכלייטען בעווענג חונק פערלוקוב
 ווקלען ויט חיהרע בליקע חוץ דען הקהעפריסטער רבי יאקעב אל וקתן אל י'ש'ס.
 נקרויטענע, רחם ער, וירך חיונספירעלען דען היקלערעכענטע נחמען ייך לית היימעל
 טראגעטן חקלעט, חונק לן ערלעחערען. חק דייען פערקענטיג פקטן נקטט חייגענטקענען
 ויח! — דח פקטער רבי יאקעב, פחלרעט ער דח געהקויגע רייכייגע געהלעטען, דען
 געלערהעכענטען נחמען חוין, עררעק ייך לית היימעל, חונק בעלרעכטע דען ענטעל
 פירשטען „פרקטעט פריינרע!" ערווידערטע דייער „נעהמען דים סטרעקע חח, דען

בִּי שְׁמַעְתִּי מֵאַחֲרֵי הַפְּגוּד בִּי בְּזֹאת אֲתָם גְּלֹפְרִים:
 יָד וְהַגִּיד לַחֲבֵרָיו מֵאִמְרַי אֵל. וְצִוָּה הַבְּלִיעַל לְהַרְגֵם
 בְּכַח וְלֹאֵל. וּשְׁנַיִם מִהֶם הוֹצִיאוֹ תְּחִלָּה שְׁהֵם גְּדוּלֵי
 יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל כִּהֵן גְּדוּל וְרַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל נָשִׂיא יִשְׂרָאֵל: כְּרוֹת רֹאשׁוֹ תְּחִלָּה הִדְבָּה
 לְבָעוֹן. וְגַם הִרְגִי תְּחִלָּה וְאֵל אֲדָאָה בְּסִיתַת מִשְׁדַּת
 לְדָר בְּמַעוֹן. וְלֹהֲשִׁיל גְּדוּלֹת צִוָּה צְמַעוֹן. וְנִפְל הַגְּדוּל
 עַל רַבֵּן שְׁמַעוֹן: לִשְׁפוּף דָּמֹו מִיָּד כְּשׁוֹר פָּר.
 וְכִשְׁנַחֲתוֹ רֹאשׁוֹ גָּטְלוּ רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל וְצָרַח עָלָיו
 בְּקוֹל מֵר בְּשׁוֹפָר. אֵי הַלְשׁוֹן הַמְּסַחֲרָה
 לְהוֹדוֹת אֲמִרֵי שָׁפָר. בְּעוֹנוֹת אֵיךְ עָתָה לֹחֶכֶת
 אֶת הָעֶפֶר: מַה מָּאֵד בָּבָה עָלָיו בְּחִרְדָּה. בַּת
 בְּלִיעַל לְקוֹל בְּבֵית רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל עֲמִידָה. הָאֵר
 יָפִז בְּלָבָה חֲמִידָה. וְשָׁאַלָה מִיָּמַי אֲבִיָּה חִתּוֹ
 לְהַעֲמִידָה: גֵּאֵץ בְּלִיעַל דְּבַר זֶה לְעִשְׂוֹתוֹ. לְהַפְשִׁיט
 עוֹרָו מֵעַל פְּנָיו שָׁאַלָה מֵאֲתוֹ. וְלֹא עָפַב דְּבַר זֶה

סאבורי דהרנוד, פ"ט מ"ח הנהגות דין מקום הכנייה (כרכות דף יח). בכח ולאלי,
 כמו י' לאל יי. לבעון לכספולל צפעון, מין נחש, וכנה ט' הרע כאלסר.

חך תכבש ע' חיו דעמ קוונרהיינגסטען רחטה לערנטאמען, דחם חיהר רפלו חויערנעהפען
 זיד. — דער תההספריסטער קתן השרונטר, חונד קיטינגטע זיינען געפֿהרסטען דען בענ
 סאנס בקסטענו מן. — דער פירמן בעפֿהתו, דוח הינריכטונג לו פֿקוֹלִיטען, חונד לזויער
 דער דרקסטען ישראליס ווחררען הערוויגעליחרט, נקחויך דער תההספריסטער רבי ישמעאל,
 חונד דער כה"ס (לידסט) ישרא"ס רביש מעוון וקח'ן געליאל'ס, ענטהויפטעט מויד דרך
 שער, "בתם לוועהפנטויך דער לעסלסערע, דחמויט חויד רכן טקד דעו חויוויגען זינערד דעו
 חפרון חיק החיאל ניכט זעהט" — דער וויסהריך בעפֿהתו, דחם מן וקח'ן, חונד — דחם
 וקח'ן פירן רבי שמעון. — מן ריכטעטע חיון חויד. מן חויד חוידען דען קח'ן מביהעב, פיר
 פקסטע חיון פירכטעויליכע ווחווערנעטריחו: ווסה! ווסה! דוח לזנגט'ן חעלכע
 ופ גזויפזיג דוח הערר'ליכסטען ועהרען פֿקרטרויג, וקוֹן יעסלס דען
 פֿטויב זעקקען!! דחם פֿקלכער דעו טיררנגען וויינטע, מן מן רבי ישמעאל לזן
 פֿקדע פֿקלפֿיחטע. טו יחואושריפ ויט וייבער, ווייל ער חויון חויסטקרידעכטויך טקנער פֿחך
 מחר. ויח בוסט חויערן פֿחטר, חויערן רחז לעבן לו וקח'ן, פֿכד דער חויער'יך לערוויגערטע ער
 חויער. יעסלס חויענטע חויע, דחם מן חויערן דוח טקנע חויע פֿקח'ן געוילכט מביהע: דחם
 בעווייליכטע ער חויער קח'ן פֿערלען. — מן מן ביה דער חויער'ליכע חויערן מן דחם

לְעִשְׂוֹתָיו • וּבִשְׁהַגִּיעַ לְמָקוֹם תְּפִלִּין צָרָה בְּקוֹל מַר
 לְיוֹצֵר נִשְׁמָתוֹ: שָׂרְפִי מֵעֵלָה צַעְקוֹ בְּמַרְהֵ • זוֹתוֹרָה
 וְזוֹ שִׁבְרָה עֹשֶׂה כְּשִׁלְמָה אוֹרָה • אוֹיֵב מִנְּאִץ שִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא • וּמִחֲרָף וּמִגִּדְף עַל דְּבָרֵי תוֹרָה:
 עֲנֵתָהּ בְּתִקּוֹל מְשֻׁמִּים • אִם אֲשַׁמְעֶךָ קוֹל אַחַר אֲהַפּוּךְ
 אֶת הָעוֹלָם לְמִים • לְתַהוֹ וְכַהוֹ אֲשִׁית הַדּוֹמִים • גִּזְרָה
 הִיא מִלְפָּנַי קְבִלָה מִשְׁעֵשְׁעֵי דַת יוֹמִים: פְּקִידִים
 נִהְרָגוּ מֵאַחֲרֵי שֶׁבִתְּבִיתִי כְּנִסְיוֹת • מִלְּאֵי מִצּוֹת כְּרַמּוֹן
 וּכְזוּיּוֹת • וְהוֹצִיאֹ אֶת רַבִּי עֲקִיבָא דִּוְרַשְׁבֵּיתֵי אוֹתִיוֹת •
 וְסָרְקוּ בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת פִּיפְיוֹת: צֹהֵה לְהוֹצִיא רַבִּי
 חֲנַנְיָא בֶן תְּרַדְיוֹן מִבֵּית אוֹלָמוֹ • וּבַחֲבִילֵי זְמוּרוֹת
 שָׂרְפוּ גְלָמוֹ • וּסְפוּגִין שֶׁל צֶמֶר שָׂמוּ עַל לְבוֹ לְעַבֵּב
 עֲצָמוֹ • וּבְשִׁנְסֵתֵלְקוֹ מִיד נִשְׂרָף וְסֵפֶר תּוֹרָה עֲמוֹ:
 קוֹנְנוּ עִם לֹא אֱלָמוֹ • כִּי עַל דְּבַר מְעַט נִשְׂפָּךְ
 דָּמָן • לְקַדֵּשׁ שָׁם שָׁמַיִם מְסֻרוּ עֲצָמוֹ • בְּהַרְיַגַת רַבִּי
 הוֹצֵפִית הַמֶּתְרַגְּמָן: רַעְדָה תְּאַחֲזוּ כָּל שְׂזוּמַע שְׂמוּעָ •

משעשעי דח חמים, אתם למדי תורה, שהיתה ששועי יום יום (לכ"כ טעמי סל).
 פקידים, ממונים על עסקי בה"כ, וספוגין של צמר, כמד לח ורטוב.

סטעלע דער סטירנע קתק, ווק דים תפילין געלעגט ווערדען, ויס ער חיינע הערללער,
 רייסערע סטיאמע לונק סתפער ויינער ונעלע הינזין סטייגען. קבשן חית הייאטעל
 סריען ביטשעלויך דים זרפיים: „חיוט דיעו דער וקתן דעו: פליסיגען זערגלעך דער תורה?
 ויירד דער פליינד טלש דיינען גרעסען ערהעבענען נחמיזן וקטענען, חוזר דים פורס
 פערספוטטען?“ — סוויגיט! ריען חיינ נחלהלון (בת קול) פקתן הייאטעל הערפב. ווען
 חיד חיררען רעל נקך חיינמחל חערע, פערנוחנרלע חיד דים וועלט חין חיינ קתק. עו חיוט
 חיינמחל פקן חיר בעטלסעטען, נעאטט עו חין, חיהר, דים חיהר קתן עלזערנען דער
 תורס חיררע פריירע חטטעטע. — דים נערען גרעסען מחעכער דער זיינעקע ווחורדען
 נקך חיהנען הינגערלעטע. וקן פיהרטע רבי עקיבא פקתן, חוזר חיס חיהק דקח
 פלייש פקתן זייבע חיס פליסניידיען סטריגעלחיוטע. רבי תכניה וקתן
 תרדיון קתן ווחורדע פקרגעפיהרט. וקן סטעקטע זיינען קטרפער חין חיינ
 בינדעל טרקקע רעבען: וועלע נאגעלידעט ווחורדען. חנין זיין הערל
 לעגטע וקן נחטע וקלע, דחייט ער זיך וקנער חלסע. חון וקן דיעו וועג
 פחנק, פערברחנטע ער חלסעלר ויאוט פיינער געגעקלען. חירויך ויסטען
 פיינען חערטעלפולען. סקר דער דקוועטער רבי: וספא פיה, דקו רבי
 חלעז

וְחִזַּל כָּל עֵינַי דְּמוּעַ • נְהַפְדָּ לְאָבֵל כָּל שַׁעֲשׂוּעַ • עַל
הַרְיַגַת רַבֵּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ: שִׁחַתְנוּ צוּרֵי וּמַעֲנֵי •
וּמְלָאוּ כְרָסָם מִעֲדָנֵי • וְהַשְׁקוּנֵי מִי רוּשׁ וְלַעֲנֵי •
בְּהַרְיַגַת רַבֵּי חֲנִינְא בֶּן חֲבִינְאֵי: תְקַפּוּ עָלֵינוּ צָרוֹת
מִצֹּת לְהַפֵּר • וּמֵאֲנֵנוּ לְקַחַת הוֹזֵן וּכְפָר • בִּי אִם נִפְשׁוֹת
הַחוּגוֹת אֲמִירֵי שְׁפָר • בְּמוֹר רַבֵּי יִשְׁכַּב הַסּוֹפֵר: יַחַתְנוּ
בְּגֵי עֲדִינָה שׁוּמְמָה • הִרְעוּ לָנוּ מִכָּל מַלְכֵי אֲדָמָה •
וְהָרְגוּ מָנוּ פְּמָה וּכְמָה • בְּהַרְיַגַת רַבֵּי יְהוּדָא בֶּן דְּרֵמָא:
דְּפָרַף בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהָבָה • הוֹן עֲתָה קִשׁ
אוֹרָם כְּבָה • חֵי זַעֲקֵי קָשׁוּב וְקָרֵב בְּעוֹר יוֹם הַבָּא •
כִּי הִפָּה הַסְּכִימוֹ לְהַרְגֵי עֲשָׂרָה צַדִּיקִים עִם רַבֵּי יְהוּדָא
בֶּן כְּבָא: חֲסִידִים אֵלֵינוּ וְהַרְיַגְתֶּם • אַב תְּרַחֲמִים זִכֹּר
אוֹתָם • זְכוּתָם וְזְכוּת אֲבוֹתָם • תַּעֲמוֹד לְבְנֵיהֶם בְּעַת
צָרָתָם: צָרָתָם וְעֶלְבוֹנָם שׁוֹר מִמְרוֹמִים • וְהַמְּלֵא עַל
צְאֲצְאֵימוֹ רַחֲמִים • זְכוּתָם זְכוּר וְזְכוּת שְׁלִשְׁרֵי
הַקְּדוּמִים • אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

נְקוּם נְקַמַת דָּם עֲבָדֶיךָ • כְּמוֹ בְתוֹרְתֶךָ כְּתוּב • הִרְגִינוּ נְזִים עַמּוֹ בִּי דָם
עֲבָדֶיךָ יְקוּם • וְנָקָם יֵשִׁיב לְצַרְיָו וּכְפָר אֲדַמְתּוֹ עַמּוֹ: כִּי דָדֵשׁ דְּמִים אוֹתָם
זָכַר • לֹא שָׂכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: אֵל נְקַמּוֹת יי אֵל נְקַמּוֹת הַזַּפִּיעַ: הַזָּשָׂא שִׁפְטֵי
הָאָרֶץ הַשֵּׁב נְטוּל עַל גְּאִים: יִדִּין בְּנְזִים טָלָא גְּזִיזַת • כְּחִיץ רֹאשׁ עַל אָרֶץ
רַבָּה: וְנִקְיִיתִי דְּמָם לֹא נִקְיִיתִי • וְיֵי שְׁבוֹן בְּצִיּוֹן:

יְדוּתְנוּנֵי, פִּירַשׁ הַמַּסְנִיד ל' מַחֲתָה וְחַמַּת, וְא"כ הִיָּה לוֹ לְכַתּוּב יְדוּתְנוּנֵי • וְכַל ל' שִׁהוּא מְלִי
'נַחַת (בַּחֲסִין כ' הַרְשָׁה) וְהוּא ל' יִדִּיר, כְּמוֹ נַחַת נְדוּדִיָּה; וְפִירוּשׁוֹ פִּה הַרְדִּיזוּכִי.

אֶלְעָזָר זְקָהן שְׁמוּעַס, רַבֵּי כִכְלָא זְקָהן כִּכְלָא י'ס, דְּעַר גְּעוּעַטְלַסְפִּירִיבְעַר רַבֵּי
יִשְׁכָּב, רַבֵּי יְהוּדָה זְקָהן דְּמֵאֵל'ס, חוּכְרֵ רַבֵּי יְהוּדָה זְקָהן בְּכַל'ס. בְּחִרְשָׁה-עַר-
לִיבְעַר לְחַסְטַר! גְּעַדְעַקַע דְּיוֹעַר לְחַסְטַטְטֵן מְחִרְטִירַעַר, מְחַנְעַן חִיָּהַר חוּבַר חִיָּהַרְעַר לְחַסְטַר
לְעַרְדִּינַסְטַע חִיָּהַרְעַן קִיטְרַעַרן לַעַר לִיטְט דְּעַר נַחְטָה כִּיחַסְטַעֲהַעַן. סוּיעַ לְחַפֵּן הַיִּחְטַעַן
הַעַרְמֵכַ חוּיָל חִיָּהַר עַרְלוּסְטַעַנְעַן דְּרַחֲמֵנוּ חוּבַר חִיָּהַרְעַר סַחֲמֵךְ; עַרְכַּחְרַעַר דִּיךְ חִיָּהַרְעַר
נְחֵלְקַחְטַטְטֵעַן: גְּעַדְעַקַע חִיָּהַרְעַר טוּגְעַנְדַעַן זְקָהן וּיִח דוּח דְּעַר דְּרִיחַ טַטְטַחְטַחְטַטְטַעַר, וְ
נַחְטַס! וּעַלְטַכְטַחְטַרְטַעַרְטַעַר, דְּעַר דוּח חוּיָל דַעַת טַחְרַמְנַע דְּעַר עַרְכַּחְרַעַר וּטְלַעַסְט!

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת. וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכר והארץ אזכר:

נה מיעד ע"כ ס"כ פסול עד סוף ו' ואח"כ חתום סה"ס גרשם בר יהודה חוק.

זכור ברית אברהם ויצקדת יצחק. והשב שבות
אהלי יעקב. והושיענו למען שמך:

אבדנו מארץ טובה בתפוזו. ארבו הימים ודבר
בלחזון. בישראל חדלו פרוזן. במושמניו שלח ריון.
והשב שבות אהלי יעקב. והושיענו למען שמך:

גולה אחר גולה. גלתה יהודה בלה. ונה כל הימים
וקלה. דורש ומבקש אין לה. העיר הקדש והמחוזות.
היו לחרפה ולבוזות. וכל מחמדיה גמולות וגנוזות.
ואין שיור רק התורה הזאת: גואל חזק למענה פדנו.
ראה בי אלת ידנו. שור בי אבדו חסידינו. מפגייע
אין בעדנו: ברית אבות ואמהות והשבטים. רחמיך
וחסדיך זכר ברבות עתים. יהי זכר למבאים וגמרטים.

זכר ברית אברהם וכו'. כפוזון כזה, וגם אתמיות נ"ו, נ"ז, ובכן קדי רשון וכו',
ממא הבט וכו' פנחס אחריו, קלי הכנה בס, ואינס כריכים לביאר.

זכר ברית אברהם. געדענקע דעו ביניניענו איט אברהם חזר דער מילפאטערהב;
יסק'ס; סטעללע דיח לעלסטען יעקב'ס וויעדער הער, חונד עטעהע
חונד בייח, דיינעו כחמענו וויללען.
גער בחד לערוהרען וויר רח: סקעט אחר; אהגע דערט רחז חזח פרקעלעויהעסע;
חונגויק, קיינע ויכערע סקסטטע חיוט פיר ישראל, חונטער חונטערן פלייסטען חיוט חיינע
לעהרוינג ענטסטערען. ח קעהרע ערבחרמונגולטקלל לזריק לו ישראל'ס
חיבעררעסט, חונד סטעהע חונד בייח, דיינעו כחמענו וויללען.
פחן חיינער געשקענעספלט חין דיח חעדערע געריסה רחז געוואוהטע יאדה; חזו
אחלסטערע שטערלען רייבען עו חויל, נייחער נייחט ויך יינער חו. — דיח הייליגע
סטמירט חונד דיח פרקלינגען וווארדען לו סאחך חונד בייטע; חללע חיהרע סקסטלע זיכר
גערייכט קדער לערבחכען, ניכטו בויב חונד חיברג חלז רייעו גענוטלבוך. — חקטטיגער
פרוקוער! בעברייע חונד דיינעטוויללען; ויחע, חונדערע אחלסט חיוט לערמחכען; סויע,
חונדערע פרקוואטען ריכר רחיון, חונד נייחער בעטעט פיר חונד. — רחז ביניניס ויש חונדערן
סטמילאקטערן חונד סטמילאמיטטערן חונד רען לוקולן סטמילאטען, חליינע חולד חונד גיטע,
חללע רייעו געדענקע ענדליך, ח קחטט! רען געטאקענען חונד לערריילסטען, דיח ויך
יעדען

וְעָלֶיךָ כָּל הַיּוֹם נִשְׁחַתָּיִם: הַיּוֹשֵׁב בְּמִיָּם הַיּוֹם הַיּוֹגֵן.
 הַשֵּׁב שְׁבוּתָם מִחֵיק מְעַנֵּינוּ. הַנֶּחֱם נִמְכַרְנוּ וְלֹא בִבְסֶפֶךָ
 קִנְנוּ (פָּדְנוּ). וְקוֹף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְעֵינֵינוּ.
 וְהַשֵּׁב שְׁבוּת אֱהֵלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
 רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אִתָּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיחַת
 לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם
 זֹאת בְּהִיחַתְּם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאִסְתַּיִם וְלֹא גַעְלִיתִים לְכַלְתָּם
 לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 בְּמָה שְׁכָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
 יִשְׁבַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: הַשֵּׁב שְׁבוּתֵנוּ
 וְרַחֲמֵנוּ בְּמָה שְׁכָתוֹב. וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשָׁב
 וְקַבְּצֵה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיחָה יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמֹת: קַבֵּץ נִדְחֵנוּ
 בְּמָה שְׁכָתוֹב אִם יִהְיֶה נִדְחָה בְּקִצְהָ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקַּבְּצֶה יי אֱלֹהֶיךָ
 וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הֲלֵכֵן חֲטֵאֵינוּ בְּשִׁלְגֵנוּ וּבְצִמְרֵנוּ בְּמָה שְׁכָתוֹב. לְכוּ נָא
 וְנִבְחָה יֹאמַר יי אִם יִהְיֶה חֲטֵאֵיכֶם בְּשָׁנִים בְּשִׁלְגֵנוּ יִלְמֵנוּ. אִם
 יִאֲדִימוּ בְּתוֹלַע בְּצִמְרֵנוּ יִהְיֶה: וְרוֹקַעְלֵנוּ מִיָּם טְהוֹרִים וְטְהוֹרֵנוּ בְּמָה
 שְׁכָתוֹב. וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים וְטְהוֹרְתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
 וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אִתְּכֶם: מַחַה פְּשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ. אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מַחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי. וְחַטָּאתֶיךָ לֹא
 אֶזְכֹּר: מַחַה פְּשָׁעֵינוּ בְּעֵב וּבְעֵגֶן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מַחֲוִיתִי בְּעֵב
 פְּשָׁעֶיךָ וּבְעֵגֶן חַטָּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי נִאֲלַחֶךָ: אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה
 יי כִּינָה הַגִּיגֵנוּ: יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִיטֵנוּ וְהַגִּיזֵן לְפָנֶיךָ יי עוֹרֵנוּ
 וְנִאֲלָנוּ: כִּי לָךְ יי הוֹחֲלָנוּ אִתָּה תַעֲנֶה אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ:

יעדען סוף פיר דין טוֹחֲבֵטֵנוּ וְחִטָּעֵנוּ. — פֿרִידערער רעו פֿערגאָסענען בּוֹשׁוּ! פֿיחֶרע
 חוֹבוֹרע טֿערינטֿחֶכֶּע, רעטטע חוֹבו חוֹיו דער הַחֶטֶר חוֹמֶרער פֿייגֿיגֿער; וויר זינד פֿחֶכֶּע
 קוֹיפֿגֿטוֹר פֿערקוֹיפֿט. קוֹיפֿע חוֹבו פֿחֶכֶּע געזוֹ וויערער וְחֵן; ריכטע פֿחֶר חוֹבוֹרען חוֹיגֿען
 רען זערסטֿרעטען טטאפען וויערער חוֹיל, חוֹכ סטענזע דח זעטע יעקב'ס וויערער
 אער, סטענע חוֹ: בייח דיענע נחמנע ווילזען.

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּחֲוֶה הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 קֶץ תִּכְלִית לְשָׁבִי פִשְׁעֵי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַת סוּף
 לְגַלּוּחַתְנוּ וּלְאֲבָלְנוּ. וְאַחֲרֵית טוֹב לִימֵי עָנִינוּ וּמְרוֹדְנוּ.
 בִּי מוֹשֶׁךְ עָלֵינוּ עוֹל מַלְבוּת. וְהִגְנוּ בְּכֹל יוֹם הוֹלְכִים
 וְדוֹלִים וְנִצְעָרִים בְּרִבוֹת הַשָּׁנִים וְנִמְעָטִים בְּסִגֵּי אֵאת
 הַזְּמַנִּים. וְאִין לָנוּ לֹא מְנַהֵל וְלֹא מְנַחֵם וְלֹא מְחַזֵּק
 בְּיָדֵנוּ. בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. בִּי מִי יִחַמֵּל עָלֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם
 וּמִי יִגְדֹד לָךְ. וּמִי יִסוֹר לְשֵׂאֵל לְשָׁלוֹם לָךְ: אוֹ מִי יִגְדֹד
 גְּדָר אוֹ מִי יַעֲמוֹד בְּפֶרֶץ בְּעַדְנוּ. וְאִין עוֹד לֹא חוּהָה
 וְלֹא נָבִיא. וְאִין קָדָא בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת מִתְּעוֹרֵד לְהַחֲזִיק
 קָדָ. בִּי בָלְנוּ בַּצֵּאֵן תְּעִינוּ. אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּגִינוּ. כָּל
 גָּבַר אַחַר בְּצֵעוֹ. וְכָל אִישׁ בְּשִׁרְרוֹת לְבוֹ הָרַע. וְלֹא
 רִי לָנוּ עוֹנוֹת אֲבִחֵינוּ הָרֵאשׁוֹנִים. בִּי הוֹסַפְנוּ עֲלֵיהֶם
 עוֹד חֲדָשִׁים. וְלֹא הוֹכַחְנוּ בְּכֹל תְּחִלּוֹת אֲשֶׁר
 הוֹכַחְנוּ. וְלֹא הוֹדֵרְנוּ בְּכֹל הָאֲזָהָרֹת אֲשֶׁר הוֹדֵרְתָנוּ.

ומה

ובכן ידו רצון. עו ויח דיין ויוזע עוויגער, חונער גחטט, חונר גחטט חונרער פחטער!
 דחם דחו קחחטערע יתהר פיר חונז חונר דיין גחלנע: פחוק ישראל דחו עטרע (דער וידען)
 ויינע הוינע ישראל, חונר דחו זעטלטע יתהר חונערעו עלענדעו חונר חונרער טרויער
 זיוו, חונר זיך חונער קוואטער חונר (וידען חין גליק פערנוחטען חקבע. — דען חך!
 דחו יתך דער געפחנגענטחטש ויגט חקבע חויל חונז, מיט יעדעס טחגע ווערדען וויר
 חקחחטטטגער, מיט יעדעס יתהרע פערטעהרען זיך חונורע ווירען, מיט יעדעס לייט
 פערזוויל נעהמען וויר חן לחה חב. וויר חקבען קיינען פיהרער, קיינען טרפחטער,
 קיינען חונטערטטיטלער; זק וויח דוח חיונעס ספרחכטס: „ווער זחלז זיך דיינער ערע
 בחראען, ירשלים? ווער מיט ווידען מיט דיר חקבען? ווער הינקחחטען זיך נחך דיינעס
 ווקחז לו ערקודייגען? חרער ווער זחלז חיינען לזין חונס דרך ליהען? ווער פחך דען ריט
 זיך פיר חונז סטעלזען?“ — עו גיעבט קיינן פרחפעטען, קיינן זעהער זעהר, ניטחחחך,
 דער דיינען נחמען ווקהרהחפט חכבעטעט, דער זיך חנחכטיג חן דרך חקוט; וויר
 חלזע חיררען וויח סחחפע חוואהער, יעדער סחקטס ויינען חויגענען וועג חוין, יעדער
 טטרעבט נחך חויגעננטו, יעדער פחקוטס ויינען כחזען הערלעננדויקעל; ניכט גענוג
 דער פריהערן וינדען, זולען וויר זיח נחך דורך נייע לו פערטעהרען; קיינע דיינער
 לרעכטחוינגן פירעט חויגחנג, קיינע דיינער ווקחכנגען כרינגט ביח חונז ווירקונג
 חערפחך

ומה יש לנו עוד צדקה ולזעזק עוד אל המלך. ואנו
 בשנו במעשינו ונבלמנו בעונינו. ואין לנו פה להשיב.
 ולא מצח להרים ראש:

נו אָנָּא הַבֵּט בְּצַדִּיקָתְךָ עַבְדֶּיךָ חֲסִידֶיךָ. אֲשֶׁר הָעֵרוּ
 נַפְשָׁם לַמּוֹת עֲלֶיךָ. וְלֹא חָסוּ עַל עַצְמָם וְעַל זְרָעָם.
 וְקָצְצוּ וּמָאָסוּ בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה. וּבָטְלוּ רְצוֹנָם מִפְּנֵי
 רְצוֹנְךָ. וְקָדְשׁוּ שְׁמֶךָ הַמְּיֻחָד וְלֹא חָלְלוּהוּ. וְרָצוּ
 לְטַבַּח וּפְשָׁטוּ צִוָּאר וְעָמְדוּ בְּגַסְיוֹן וּבְנֶאֱמָנוּ. וּנְבַחְנוּ
 בְּצִרוּף וּנְגַמְצָאוּ תְּמִימָם. וּנְגַעוּ דְּמֵי אָבוֹת וּבְנִים וְדְּמֵי
 רַחֲמָנִיּוֹת וַיְלִדְיָהֶן. וּנְתַעַרְבוּ דְּמֵי אַחִים וְאַחִיוֹת.
 וְדְּמֵי חֲתָנִים וּבָלוֹת. וְדְּמֵי יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת. וְדְּמֵי
 חֲכָמִים וְחֲקָמוֹת. וְדְּמֵי חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת. וְדְּמֵי
 יְלָדִים וַיְלָדוֹת. וְדְּמֵי זְקֵנִים וְזִקְנוֹת. וְדְּמֵי בַחֲוָרִים
 וּבַחֲוָרוֹת. וְדְּמֵי פְרָגְסִים וְחֲזִיגֵיהֶם. וְדְּמֵי מַלְמָדִים
 וְתַלְמִידֵיהֶם. וְדְּמֵי רֵיגִים וְסוֹפְרֵיהֶם. וְדְּמֵי אַנְשֵׁים
 וְנִשְׁוֹתֵיהֶם. וְדְּמֵי גְמוּלֵי מַחְלָב וַיּוֹנְקֵי שְׂדֵים. וְנִהְרְגוּ

הערבתי; חונד וויח קהנען וויר כחך חויל דית מילדע דענו קהיגו וף זויט חספסרדך
 מחלען? וויר סחמען חונד חונרער טהחטען, עררחהטען חיבער חונרער זינרען; וויר
 החבען קיינען חונד לז חטסוחרטען, ניכט סטירכע גענוג, דהן הויפט עמסחר לז העבען.
 אנא הבט. ה! סויע דחך דית טוגענדען דיינער פרחמען דינער, דית זיך
 פיר דיך דעך טקדע פרייז געגעבען החבען; דית זיך ועלבסט חונד מיהרע
 קינרער ניכט געשחט, חונד דהן מירדיסע זעבען פערמחטעט; דית מיהרען ווילען
 דעך דיינען חונטערקערנדעט, דיינען גרחסען נחמען געהייליגס חונד מיהן ניכט
 החבען ענטווייהען ווילען; דית ועלבסט לזר סאמלכחנק הינזעטען, מיהרע החזע
 חונטערקעטען, חונד וף דית פערזאונג בעסטחנדען, ספטרחהלט דית חקרטעסטע
 פרחע חיוהיזעטען, חונד מיהרע פעסטיקייט חית גזיבען בעוהרעטען. חך! דהן
 בזט דער פחטער חונד מיהרער וחהכע, דהן בזט דער לחרטזילען מיטער חונד
 מיהרער קיסער זעיל לזעהמען; עז פערמיסע זיך דהן בזט דער כרידער מיט דעך
 מיהרער סואסטערן, דהן בזט דער כרייסזחמע מיט דעך דער כרייסע, דהן בזט
 דער ווהיזען חונד וויסטווען, דער וויוען מחכנער חונד וויוען פרויען, דער פרחמען
 מחכנער חונד פרחמען פרויען, דער קיינען קחבען חונד חקרבן, דער גרייזע
 בייערזיח געטעלסט, דער יינגליגע חונד יונגפרויען, דער געמיידערפחרטעטהער
 חונד דער פחרוקנער, דער זעהרער חונד מיהרער סילער, דער ריכטער חונד מיהרער
 שרייבער, דער עהמחכנער מיט מיהרען גחטטיכען, חונד דהן בזט דער זיקליגע

כָּלֶם בְּאַחַת עַל קְדוּשַׁת שְׁמֵךְ הַמִּיּוֹד: אֶרֶץ אֵל תִּכְסֶּה
 דָּמָם. וְאֵל יְהִי מְקוֹם לְזַעֲקָתָם. עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יי
 מִשְׁמַיִם: אֵת אֱלֹהֵי הַמְּזוֹבְחוֹת זְכוּר. וְאֵת אֱלֹהֵי
 הַעֲקוּדוֹת תִּרְאֶה. בִּי עַל אַחַת הַרְעִישׁ הָעוֹלָם. וְתֵן
 אֶרְאֵלִים צָעֲקוּ חוֹצֵה. וְנִשְׁבַּעְתָּ לְבָרְךָ עוֹקֵד וְנִעְקָד
 לְהַרְבוֹת זְרָעִים בְּחוּל הַיָּם. וְאַף כִּי עָתָה בְּמָה וּבְמָה
 עֲקוּדוֹת עֲקוּדוֹ בְּנֵיהֶם עַל יְחִוּד שְׁמֵךְ הַגְּבֻרָה. גֵּאֵדוֹרֶשׁ
 דָּמִים קוֹל דְּמֵי בְּנֵיךָ צוֹעֲקִים אֵלֶיךָ מִן הָאֲדָמָה.
 וְהִנְחָם וְשַׁבְּךָ אָף. וְחַמָּה בְּלֵה. וְתִשְׁבִּית שׁוֹר וְשִׁבְר
 מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְחוּם וְחִמּוּל אֵת יִתֵּר הַפְּלִטָה
 הַנִּשְׁפָּאֶרֶת. וְתוֹצִיאָנָה מֵאֶסְלָה לְאוֹרָה. וְתִדְשׁ עֲלֵינוּ
 שָׁנָה מְזוּכָה. שְׁנַת רְצוֹן שְׁנַת גְּאֻלָּה. שְׁנַיִ תִּזְכּוֹר לָנוּ
 בְּרִית אֲזִיחָה. וְתִזְכּוֹר לָנוּ זְכוֹת הַנִּעְקָד. וְצִדִּיקָנוּ
 בְּצַדִּיקַת אִישׁ תָּם:

אדוני ואני אבותינו תבא לפניך השליח ביו חן מצוינו רחמים ויחי חן מלאנו סליחות
 טמגנו, דמן פקדנו חן וידענו הירכענו חן (*) הפלה תקח.

חונך רעד בחסד וענוותנות; חלל זעמנו; דך חיל' גשוחאנו ערוורגנו לור חיו
 ליגנו דיננו חייגנו נחאנו. — ערדע! דעקקע חיהר בלוט ניכט לו, חיהר יחא
 מערגעשרייח פעהרןלע ניכט חין דען זילטען, ביו דער הערר פקס הימאלע הערונטער
 סויעט חונך דחרי'ל בויקקעט. — גערענקע חוור דינער חוטטער, סויע חללע דינער
 קספער; ווען חיבער חיון חיינליגע: (יכחק'ס) דיח וועלט חין חוילרוהר געריסה, חונך
 דיח ענגעל לויט חונך קספענטליך יחאמערטען, חונך רוח סווחורסט, דען בינדער
 חונך דען געבוירענען לו זעגנען, חונך חיהרע קינדער ויח חזר חץ מערע וק פיל
 ווערדען לו זקססען, חונך ויח פיל מעהר יעלט ביח וק לחהרריילען פקאלען, ווק פקטער
 חיהרע קינדער בחזרען לו סחכטקספערן, לור עהרע דינענו חיינליגען הפעהרעמכענען
 נחאנו! — ח פעררערער דען פעהרעסענען בלוטען! דען בלוט דינער קינדער
 פרייעט לו דיר חויו דער ערדע הערפער; חכרער דינען ענטסלוס, סטיווע דען לחרן, בענ
 זקספטיגע דען חונוולוען, סחפע חללע חונגליק וועג פקן דינענען פקוקע ישראל, סקנע
 חונך ערבחראע דך דען גערעטעטעטען חיבעררעסטען; פיהרע חיהן חויו דער פיינסטער
 ניס חפץ העללע זילט; סענקע חונך חיון גויקליצע נייען יחער, חיון יחער דער לוי
 פירדע. הייט חונך דער ערוקונג. חללעמכטיגע! גערענקע חונך דען בינדיסען מיט
 אנרהס, זקס חונך דיח פערדינסטע יכק'ס לו גוטע קחממען, חונך רעכטפערטיגע
 חונך חין ריקזילט חויל דיח פקחטיגקייט יעקב'ס!

(*) הפלה תקח. דינע תחינה ענסחוקס דיח חואסטתחיליבין פקסרילטען דער קספער
 חקנדונגען חית סעמפען לו ילוש'ס חונך חיוט ניכט לוק חיבערעטלען געחיינעט.

נח ייזכר ע"פ תשל"ק ע"פ ייחדת' תננו' זכרתיך יחזיק שיהיה מאיר כרבי יצחק חזק ואמץ.
 תפלה תקח תחנה תבחר. תמור נוחח תמיד
 השחר: שקול לעומרים שמך לשבח. באלו זכו
 תרום מזבח: רצה עבדךם במקדש שביתם. בבית
 עלמים לעשי חביתם: קשוב מקראות וחיון הסדרים.
 בעין אברים ועכול פדרים: צרוף שפוח פני טפוח.
 במעלה אפר לגבתפוח: פאת קרימה פניהם יזרח.
 בסודרי חזית כלפי מזרח: ערב מהברת למדות
 ערוכות. בשרת כשר שתי מערכות: ספור לצועדים
 לעבדך גשים. בכו בעצרה לפיסרו גשים. נכון הבקר
 וכוכבים ברון. ברק השחר זכות שבח ברון: ממנה

מזח

תפלה תקח. המור וכו', תעורת רוח נוחח של תמיד של שחר, כדליתא בנברות
 שלן דלמר תפלות כנגד תמידים תקמס. והנה תפלת האחד כנגד תמיד של שחר. שקול
 וכו', יהי שקול (ר"ל חשוב) לעומדים לשבח שידך כאלו זכו בתחנות המזבח, והיא תרומת
 האון מעל המזבח, שהיא עבודה ראשונה מעבודת הכהנים בכל יום ביוקדש, ופייס האלפון
 מארבעה פייסות, כדליתא בפ"ק דיומא. במקדש שביחם, במקדש מעט של שניתם
 עלותם, והוא הכ"כ; ואמר תר"ה בעבודת תפלתם נב"כ כמו בעבודה בניית עולמים,
 דהיינו הכה"ען. לעושי הבחים, למקריבי מנחת כהן הגדול, שנקרבת בכל יום מחציתם
 בנקר מחציתה בערב, וקראוהו הבחים, לפי שאמר בה על מחנת בשן תעשה, כדליתא
 בס' תמיד, העמידו עושי חבית' לעשות חביתין. קשוב מקראות וכו', תקשיב קריאת
 שמו ושדר התפלה כמו אנרים ועכול פדרים, הם אנרי תמיד שלא נתעכלו ללילה
 והיו עתנין אותם ללדי המזבח. (ו"מ עקראות הכסוקים שאמרים בין כפיוסיהם והכסוקים
 וחיון הסדרים האה הפזוטים והכסוקים. ולא נראה שהפייסון כיוון על זה, אלא על
 אהם שתקנו אנשי כ"ג). צרוף שפוח וכו', פלרף ותחשב לו שפוח כפינו בתפלה.
 פני שפוח, ר"ל עד השמים. עפ"ה (ישעי' מח) וימיי טפחה שמים. במעלה אפר לגב
 תפוח, בכל יום כע משנין אפר המזבח עקנותיו אל אמצעותו, והיה באפר לנור ככור
 ותפוח, כדליתא בס' תמיד. פאת קרימה וכו', יחשב לפנך שמת פנינו בתפלה כלפי
 מזרח. כסודרי חזית, כמסודרי ענים ע"ג המזבח, שחיתם ר"ל (מראהם) כלפי מזרח,
 שזו עשים כש פלטות במערכת הענים לגבי מזרח, משם היו עאחיון את האר. ערב
 סחברת, פנעם לך חיטר רגליהם בתפלה בעדה שיה. ששרח כשר וכו', כאלו הכשיד
 הכהן העשרת שתי העשרות, והן העשרה גדולה והעשרה שניה של קטורת. ו"מ כשר,
 כהן כשר לעבודה לאילוף כסול כנון בעל שם וכו'. ספור וכו', תספור פסיעת סמולדים
 תשים לתפלה (והם ג' פסיעות שמושים לפני תפלת י"ח כש הכהנים הנגשים לעזרה
 נרש לפיוס, ר"ל לגורל, שהו משייסין ד' פייסות, מי זכה לרשק המזבח, ליתרסת
 הפעיד וכו'. נכון הבקר, המקדישים לתפלה בעלות השחר, ובין כוכבי בקר (עפ"ה
 ארז לחו). יהי חשב לפנך כמו ברק השחר וכו', ע"פ המענה (ביומא פג) אפר ליה
 המענה וכו' הוואה אומר פרקיו עד שנספחן, והוא אומר כן להאכיד גבות אהם הישרי
 בנפרון. פסינת סודו וכו', עענה הפייסן עסדר והולך סדר עננתת מאקדש. והוא א"ס
 המענה

מִזְרוּ לְהִבְיֵא טָלָהּ • בְּלִשְׁכַּת טְלָאִים בְּבִקּוֹר מִפְּלֵא:
 לְכֶם שֶׁל זֶהב יִשְׁלַח לְהִשְׁקוֹת • מִבְּקָרוֹ שִׁגִּית לְאוֹר
 הָאֲבָקוֹת: בְּזָכָה בְּתַמִּיד וְזָכָה אָחִיו • מִשְׁכּוֹ וְהוֹלֵךְ
 לְבֵית מִטְבְּחָיו: יְדֵי שְׁחִיטָתוֹ זְבוּחַ יְחִדּוֹל • עַד־יִפְתַּח
 לְשַׁעַר הַגְּדוֹל: טָרוּד עַד שְׁחֵי פְתוּחַ בִּיּוֹן • שְׁתֵּי
 מִפְתָּחוֹת לְפוֹתָחוֹ בָּן: חֲרָצִיו בְּגִלְגָּלוֹ וְצִירֵי צָרִיחוֹ •
 וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבִקְעַת יְרִיחוֹ: זְרוּיִם זְהוּרִים עַקְרָה
 לְגָמוֹר • בְּיַד וְרָגַל בְּיִצְחָק בְּהַר מוֹר: וְזָכוּ שְׁגִיזוֹת
 שְׁחִיטָה לְשִׁמּוֹשׁ • וְשַׁחַר וְאַמֶּשׁ לְמוֹל הַשֶּׁמֶשׁ: הַרְמַת
 שְׁתֵּימָה לְאַרְבַּע יְתָרוֹם • לְמִזְרַח צָפוֹן לְמַעַרְב דְּרוֹם:
 דְּמֵי שִׁירִים יְסוּד הַדְּרוֹם • וְטַעַן הַפֶּשֶׁט וּבְלִיל לְפָרוֹם:
 גָּלַל הַנְּתִיחָה מְרָבָה בְּדַבּוּר • שְׁתִּיקָה יָפָה וְאַיִמַת
 צָבוּר: בְּתִשְׁעָה קָרַב בְּצִרוּף זָבִים • חֲבָתִים וְסִלְתַּת וַיִּין
 הַנְּסָכִים: אֲזַי יָם בְּבֶשׂ מְלָחוֹם וּבָאוּ • בְּלִשְׁכַּת גְּזִית

המשנה ביומא, הממונה אמר לאו וטבילו טלה מלשכת העלאים. בבקור מופלא, שהיו מנבקים היטב לכל ימנא בו מוס. לבוס של זהב וכו', משקין את התמיד בכוס של זהב כדי שיהי' עירו כפשוט יפה. מבקרו שניח, אע"פ שהי' מטקור מעברד קחרין ומנבקיין אותו לאור האבוקות (משנה דיומא). כובה וכו', מי אזכה בתמיד בזריקת הדם מזכה ל"ב כהנים שאחרייו על הסדר בהלכת איברים למזבח ושאר עבודות השייכות לקרבן, כמו מנחה חבתים ונסכים. ידי שחיתתו וכו', ימנע מלשוחטו עד ששמע קול שער הגדול, כדליתא בתמיד. טרווד וכו', השער הסגור פתח בשני מפתחות, באחד היה מכניס ידו בצור עד בית השחי, ובשני פתח כין, ר"ל מהר (לפי פירוש המסביר). (טרווד, הסריד ידו. ב"יון, הראשון לשון שער, והשני ב"יון, מכין ידו לפתחו.) חרציו בגלגלו, חרציו האו הסוד שנאסקופה שכתבם ומגלגלין בו רגלי הדלת (ד"ח מעטאסהחזע), וצירי, נדי הדלת, והס הרגלים. צריחו, הנותנים קול צורח עד שנשמע בצקעת יריחו, ע"פ המשנה בתמיד, מיריחו היו שומעין וכו'. זרויזים וכו', הכהנים היו מעקדים את הטלה היד ע"פ הרגל כעקידת יצחק, ולא יד ביד רגל ברגל, מאוס דרכי האמורי. חבו שנווח וכו', שתי העטעות זכו שהניח הטלה ראשו עליהם בשפיטתו. שחר האמש וכו', כמו ששנינו תמיד של שחר הי' נשקט על קרן לפנות מערבית על טבעת שניה, ושל בין הערבים על קרן מזרחית לפנות על טבעת שניה וכו', ובין של שחר ובין של ערב כל לו הזרק לקרן מזרחית לפנות. הרמח שחיים, לזרוק מתנות שמים שהן ארבע. רמי שירים, שירי הדם הי' שופך על יסוד דרומי. ובליל לפרום, כלומר כלו כליל לכבוד השמים. — גלל הנתיחה, וכו', הפייטן מתכלל לאמר: בעבור שהרבה יא לדבר מכתיות האברים, ולא רצה להטריח על הלבד לכן שתיקתו יפה. — בתשעה וכו', כדליתא ביומא ובתמיד, בע' כהנים הי' התמיד קרב, בלרוף זבים, בלרוף שאר זכיס בעבודה, דהיינו ששה להקדבה, ועוד שלשה אזכו לעשות סביפיים, מנחה ונסכים. אחי ים כבש וכו',

שָׁמַע יְקָרְאוּ: מְבָרְבִים בְּמִנּוּי בְרָכָה אַחַת. עֲשָׂרָה
 וּבְרוּרָה וּמוֹסִיף בְּנַחַת: אָמֵת וְעִבּוּדָה וּבְרַכַת
 בְּהִגִּים. יְבָרְכוּ הָעַם בְּרָכָה גֵּהִיגִים: יְבָרְדוּ חֲדָשִׁים
 לְפִים קְטֹרֶת. וְלֹא שְׁנוּ בָּהּ וְהִיא מֵעֲשָׂרָת: רְבִיעֵי
 פִּים בִּיחַד גִּקְבָּע. גִּתְחִים לְהַעֲלוֹת לְגַב הַמְרָבָע:
 בְּקוֹל מְגִרִיפָה מְרָבִים זְמָרִים. וְקוֹלָה גִשְׁמַע בְּעִיר
 הַתְּמָרִים: רְגִילִם לְקָלָה לְוִיִּם וּכְהִנִּים. לְשִׁיר
 וְהַשְׁתַּחֲוֹת הַיּוֹת מְזֻמִּים: בְּמַעֲלַת אֱלֹהִים עֲלוֹת
 בְּמִרְצָה. מִדְּשָׁן פְּנִימֵי טְנֵי טַל וְיָצָא: יְדִשָּׁן מְנוּרָה
 וּכְבָה יַעֲרֹכוּ. וְהַכּוֹז גִּטַּל וְנַחֵץ לְדַרְכּוֹ: יְרִדֵד זּוֹכָה
 בְּשׁוּלֵי מַחְתָּה. לְגַחְלֵי הָאֵשׁ וְשַׁחָה וְאַתָּה: צְבוּר
 הַקְּטֹרֶת פְּנִימָה חוּץ לוֹ. מְלַמְרִין מְקַטֵּיר בְּלֵי כּוֹת
 אֲצִילוֹ: חֲרָדִים לְפָרוֹשׁ בְּעֵת הַקְּטָרָה. חֲשָׂא כְּפָרָה
 לְחֵץ מְטָרָה: קְבוּעַת הַיּוֹ לְמוֹל הַפְּרָצוֹת. בְּהַשְׁתַּחֲוֹת

או מלקו האירורים נמערנו של כבש, כדאי' במשנה ספ"ד דתמיד, ומשם הלכו ללשכת
 בצית לקרוח ק"ג, ומברכים במנוי, בפקודת הממונה, ברכה אחת קודם ק"ג, והיא
 ברכת אלהה רבה, ואומרים עשרת הדברות, ומוסיף בנחת. ביום מנוחה, הוא שנת היו
 שמוסיפין ברכה אחת, כמפורש שם בתמיד. אמת, ואומר' אחת ויליב ועבודה (היא ברכת
 דנה) וברכת כהנים, והעם ינרך ברכת הנהנין, כל שהיא ברכת ההולאה שמודים על
 כל הכהנה (והמפרשים אשר קדמונו דחקו עצמם בזה). יבררו חדשים וכו', איתא ביומא
 אשר להם מי שלא זכה בקטרת כל ימי' יבא ויסיים מפני שמעשרת וכו'. רביעי פי'ם וכו',
 והפיים רביעי הוא מי זכה להעלות נתחיים ע"ג המזבח שהיה מרובע. בקול מגריפה וכו',
 צויל הזוכה בקטרת והזכה במחתה בין אולם ולמזבח נטל אחד את העגריפה, הוא כלי שיר,
 ומשמיע קול עד שנשמע בירחו שהיא עיר התמרי'. מרבים ומחיים, שה' במגריפה יוד נקבים,
 וכל אחד מולי' י' מיני זמרים. רגילים וכו', רגילים לבוא לקולה לויים וכהנים וכו'.
 במעלות אולם וכו', הזוכים בדשון מזבח הפנימי והמנודה היו מקדמין ועולין במעלות אולם
 לפני הזוכים בקטרת ובמחתה, והמדשן את המזבח שם האפר והאכלים בטנא וילא, והמדשן
 את המנודה כנה את הכרות ויערכם מדש, ונטל הבז, הוא קיתון של זבא שמקבל בו דשן של
 המנוד', וימחר וילא. ירדד זוכה, הזוכה במחתה שפך את הגמלים ע"ג המזבח ומטעם בלולי
 המסת' שלא יהיו הגמלים כגודש ותפול הקטרת מזה ומזה (זה שאמר ירדד, שהוא תרומה של
 יר ק יע חויהדעהנתן בלע"פ). ושחה ואתה, עשה השתחיות וילא. צבר הקטורת וכו',
 היו מלמדים למקטיר הקטורת לשפכנו מידו חולה לו, לכל יכוו אילי' ידו מלהב העולה ממעים
 בבאם על האש, אם ישפך מידו וכפינו לו. חרדים לפרוש בעצת הקטרה פראו כל העם
 שבין האולם ולמזבח, וגם הכהנים פראו מיד אחד הקטרה שלא ליהנות מריח הקטורת.
 חשאי, הקטרת שהוא דבר שנצנעה כפרה ללשן האש שהיא כחן העפרה, כדאמרין
 ביומא יבא דבר שנשאי' ויכפר וכו'. למול הפרצות, תקט י"ג השתחיות כנגד י"ג פרצות

לְאֵלֵהֶיךָ לְרִצּוֹת: חַגּוּדֵי חֶרֶב בְּתַבֵּל אֲכַפְּי. מְבַרְכִים
 אַחַת וְעַל רֹאשׁ מִפְּי: זְמַן הַגָּדוֹל לְחַלְקוֹ כּוֹבֵשׁ. סָגַן
 מִימֵינוּ עֲלוֹת בַּבֶּשֶׁשׁ: קָדְבִים אֲצִלוּ וְלוֹ מַגִּישִׁים.
 נְתַחִים לְסִמּוּךְ זְרוֹק לְאֲשִׁים: וְאִזּוּ בְשִׁיתִין נִסְכִּים
 סִדְר. וְהִסְפֵּן עוֹמֵד וּמְנִיף בְּסוּדֵר: מְחַצְרִים בָּאִים
 עֲמוּד לֹא אֲצִל. צְדָדָה מְקִישׁ לְשִׁמְעֵי צִלְצֵל: לְוִיִּם
 וְיִצְחָק בְּשִׁד חֲחֻזָּה. לְפִדְקֵתָקִיעָה וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה: וְהוּא
 סִדְר עֲמֻדַת תְּמִיד. לְבֵית אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְהַעֲמִיד:
 תְּמִיד הַבֶּקֶד יִשְׁלַם בְּסִפּוֹר. לְעֵלֹת זֹאת עַל יִשְׂרָאֵל
 בְּפִי: בְּסִדְרוֹ מִנְחָה וְנִסְךְ קָדְבִים. עֲסוֹק בְּשִׁנֵּי לְעֵתוֹת
 עָרֵב: בְּאַחַד עֶשְׂרֵה זְכוֹתָבוֹ מְחַזְרִים. שְׁנַיִם בְּיָדֵם שְׁנֵי
 גְזָרִים: בְּבָשִׁים כּוֹבְשִׁים עֲוֹנוֹת מְכַבְּסִים. כְּתִיב
 שְׁנַתוֹ סִגְלָה עוֹשִׂים: פִּדְקֵלִישׁ סִנִּיגוֹר בְּצִדְקָה לְלִנְגָּה.

שפרט מלכי יון ככתבתי העורה, כדל'י נמס' מדות. חגודי חרב, פי' ראש' שהאז כימו
 לכהנים השמואלים שלטמו מלחמות ה', בחוב. ולא בניו, נכבו את העם נברכת כהנים
 בשם המפורש, ר"ל שהיו הונים את העם נאותותיו ולא באלמות. מברכים ברכה אחת,
 במקדש לא היו מפסיקין בלמן בין ברכה לברכה, אלא שהיו עושין ג' פסוקים (יברכך, יאר,
 ישא) כברכה אחת, רק נגבולין היו עושים אמן על כל ברכה וברכה (כדל'י נמס' תמיד).
 ועל ראש מינוי, (ע"פ הגמרא ע"ס) נמדינה הכהנים נושאים את כפיהם כנגד כתפותיהם,
 ובמקדש על גבי ראשיהם (ומיכיו הוא פה ל' הנפה, או שנתמנעו לעשות כן). וזמן הגדול וכו',
 בעת שהכהן הגדול זכה בחלקו בהעלאת איברים (ואמר כובש לשון כטוס, לפי שנטל
 בחוקה). סגן הכהן עלה מימיו לכבש המזבח. קרבים וכו', אסיו הכהנים עושים לו
 הנתיסים והוא סמך ידו עליהם חרק לאש. ואז בשייתין, או נסך המנכך את היין ננקבים
 שע"ג המזבח, יד היין לשייתין, ולא הסגן עומד ומטף בסודר לכראות לעם שעצ
 הנסכים. מחצרים, ב' הכהנים עומדים על שלמן הפלבים, אצל ב' גדיים של
 מקיש לאמע נללל וצדדד עומע ב' גדיים, עיין תרעס ירושלמי על פסוק
 והיו תולאות הגבול ^{יד} ל ד דה (בעצבר לד, ט). לויים דברו, לה"כ והגבו הלויים
 בזיר. הרוה, בזיר סיפור תורה וזנס, כמו יסוה דעם. לפרק וכו', שלשה פרקים היו
 בזיר, ועל כל פרק תקיעה, ועל כל תקיעה הסתוויה. ישלם בסיפור, ע"ד והשלמה
 פדים שפתינו. בסדרו וכו', בסדר הקרבן והעגב' והנסך נעמיד של שער כן הוא נעמיד
 של בין הערבים, רק נערב באודר עשה וכו', כדתנן תמיד קרב נט' כהנים וכו',
 ובין הערבים ב"א, הוא עלונו נט' ונ' נידס. שני גרי ענים וכו'. כבשים כובשים,
 דרא נלגדה מלת כבשים בזי' וסמך, גי'ין שכבשו את העובות, ובסוף שכבשים
 אותם. כחנוק, מכפרי' עומת. סגולה עכל העמי' ועושים אותם כתבוק בן אמת. פרקליש
 סניגור, מלמד וכות, בעצק. ללנגה, ללון בירשלים. בלי סמל, כמו שדרא בגמרא על
 פסוק

פְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוּנָהּ: דְּמִי אֵל תִּתְּנוּ מִמְּנִים
 שׁוֹמְרִים. וְאַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם אוֹמְרִים: יְרוּשָׁלַם
 תְּחַלֵּה פְּנֵי עֵרֶץ. יְכוּנֵן וַיִּשִׁים לְשֵׁם בְּאֶרֶץ: וַיַּעֲמֹד
 הַמֶּשֶׁל שֶׁדִּתְּגֹדֵל. בְּעַד בְּנֵי עַמּוֹ לְחַנֵּן מִגְּדֹל: הַחֲנֻת
 שׁוֹעֵם לְחַכְתִּיר תִּעְרַב. לְמִזְבַּח מַעֲלָה כְּכִלִּיל יִקְרַב:
 וְשֶׁר וְסַחַד אֲחֹרֵי פְּרָגוֹד. בְּיִשָּׁר תִּלְיִן וּבִזְכוּת תִּאֲגֹד:
 כְּפֶאֱז לְחַמּוֹדוֹת בְּלִמְדָה זְכוּת. זְכוּתוֹ חֲזַר לְמִמְשָׁל
 וְנִסִּיכּוֹת: בְּעַד יִשְׂרָאֵל צְדָקָה לְמַדּוֹ. פְּנֵי הָאֲרוֹזִי עֲמָדוֹ:
 צְדָקָת לְגִלְגָּל כְּמַר נְחָמִים לְפָנָיו תְּבֵא מִדַּת הַרְחָמִים:
 מִכְּנִיסֵי רַחֲמִים הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ. לְפָנֵי בַּעַל
 הַרְחָמִים: מִשְׁמִיעֵי תְּפִלָּה. הַשְּׁמִיעוּ תְּפִלָּתֵנוּ. לְפָנֵי
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: מִשְׁמִיעֵי צְעָקָה. הַשְּׁמִיעוּ צְעָקָתֵנוּ
 לְפָנֵי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה: מִכְּנִיסֵי דְמַעְרָז. הַכְּנִיסוּ
 דְמַעְוֹתֵינוּ. לְפָנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֶּה בְּדִמְעוֹת: הַשְּׁתַּדְּלוּ
 וְתַרְבוּ תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה. לְפָנֵי מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא:
 הַכִּירוּ לְפָנָיו. הַשְּׁמִיעוּ לְפָנָיו. תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עִפְרָיִם: יִזְכּוֹר אֶהְבְּתֵם. וַיְתִיהוּ זְרָעִים.
 שֶׁלֹּא תֵאבֵד שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב: כִּי צִאֵן רוּעָה נֶאֱמָן תְּהִי
 לְחַרְפָּת. יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד לְמִשְׁלָל וְלִשְׁנִינָה: מִהַר
 עֲנֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְסַדְּנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת. וְהוֹשִׁיעָה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מוֹשִׁיחַ צְדָקָה וְעֲמֻדָה:

כפוק שוק וילן כה, לש לן אדם צירפלי' וכו'. דבר א' חסנו וכו', עפ"כ (טע"ל פק, ו) על
 חמות ד' ירמ"ל' הסקדתי אנשים וכו' ואמתו דמי ליעד יכונו וכו'. בניית ערין, אשר היה' כנחיה
 נחוק מננה. **המשל** כנ"ל, אשר מננה, ת"י על פשטל ופחד שמו (אזכר כה ב)
 מיכאל ועברא, "ומיכאל נקרא הדר הגדול, כמו בי אים מיכאל שרכס להבית, ו
 מתפלת ישראל כעש' עמר' להקט"ה כביטול. ושר תפוד, זה נגדל סטוליוסו מלסוהו הסתוד
 החזירכוה, כדל' בלגה במס' יומא, בישר תלין, נקסה למלך זיכא מלך ישר ויעשה אגדה
 שזכ"י לפני הקנ"ה, כאן לחסודו, כמו שעשית לכניס איש חסודו, כדל' בלגה' סכ"ל בעטר
 שדיבר טוב על דניאל הניכחו למשלמו. כסוד ניוחמי, וכסודו ניוחמי ורסעיו של הקנ"ה עלינו.

מִרְן דְּבִשְׁמִיא לָךְ מִתְחַנְנֵן • בְּעֵבְדָא דְּמִתְחַנְנֵן
 לְמַרְה: עֲשִׂינֵי אֲנֵן וּבְחִשׁוּכָא שְׁרִינֵן • מְרִירֵן גַּפְשֵׁין
 מִעֲקֻתֵין דְּנִפְשֵׁין: חֵילָא לִית בְּן לְרִצּוּדָא מִרְן •
 עֵבִיד בְּדִיל קִיָּמָא דְּגִזְרַתָּ עִם אֲבֵהֲתָנָא:
 מִרְן דְּבִשְׁמִיא לָךְ מִתְחַנְנֵן • כְּבֵר שְׁבִיא דְּמִתְחַנְנֵן
 לְמַרְה: כְּלָהוּן בְּגֵי שְׁבִיא בְּכִסְפָא מִתְפָּרְקִין • וְעַמְדָּ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי: הֵב לָן שְׁאֲלָתֵין
 וּבְעוֹתֵין • דִּלָּא גְהֵדֵר רִיקָם מִן קַמְךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְאַל יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל
 הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גַּי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם אֶחָד וְאַל יֵאבֵד גַּי
 אֶחָד הַמִּיְחֵדִים שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 שׁוֹמֵר גַּי קְדוּשַׁת שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם קְדוּשַׁת וְאַל יֵאבֵד גַּי
 קְדוּשַׁת הַמְּשֻׁלָּשִׁים בְּשְׁלוֹשׁ קְדוּשׁוֹת לְקְדוּשַׁת:
 מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפִּיִס בְּתַחֲנוּגִים הִתְרַצָּה וְהִתְפִּיִס
 לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֲזָרָה:

אִם תְּחַנְּנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו:
 וְאַנְחֵנוּ לֹא גִדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ:
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: יְהִי
 חֶסְדֶיךָ יי עָלֵינוּ בְּאִשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכֹּר
 לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי
 דָּלוּנוּ מְאֹד: תְּחַנְּנוּ יי תְּחַנְּנוּ כִּי רַב שְׂבָעֵנוּ בַּח
 בְּרָגוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר: כִּי הוּא יְדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי
 עֲפָר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד
 שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וּבִכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יחן ונגט ארזן עולם חז'ו ביו מן כי על רחמך הרבים, רחן פתגט וקון היער מן.

מיוסד על פי א"ב.

נט

אִךְ נִפְתַּח (פָּה) לִפְנֵיךָ דַר מְתוּחִים • בְּיָמֵם הָאֵלֶּה
 לְשִׁפּוֹךְ שִׁיחִים: גַּעַלְנוּ נְתִיבוֹתֶיךָ הַיְשָׁרִים וְהַנְּכוּחִים •
 דִּבְקָנוּ בְּתוֹעֵבוֹת וּבַמַּעֲשִׂים זְנוּחִים: הִלְכְנוּ אַחֲרֵי
 מִשְׁאוֹת שְׂוֹא וּמְדוּחִים • וְהַקְשִׁינוּ עֲרָף וְהַעֲזִינוּ מִצָּחִים:
 זַעֲמָתָבְשָׁלְנוּ בַּיִת מִשְׁכַּנּוֹת מְבֹטְחִים • חָרַב וּפְסָרִיחַ
 נִחוּחִים: מָרְדוּ וְטָלְטְלוּ בַּהֲגִים הַמְשׁוּחִים • יוֹדְעֵי
 עֲרָף עוֹלוֹת וּזְבָחִים: כַּמָּה יִפְרָתְנוּ עַל יְדֵי צִירִים
 וּשְׁלוּחִים • לֹא הִקְשַׁבְנוּ לַמּוֹרִים וְלִשְׁמוֹעַ לַמּוֹכִיחִים:
 מָאֵז וְעַד עַתָּה אָנוּ נְדָחִים • נִהְרָגִים נִשְׁחָטִים
 וְנִשְׁבָּחִים: שֶׁרַדְנוּ מִתִּי מַעַט בֵּין קוֹצִים בְּסוּחִים •
 עֵינֵינוּ בָּלוֹת לַמְצוֹא רְוָחִים: פּוֹרְכֵי עֲמָךְ אֲשֶׁר לַמֶּת

שוחחים

אִךְ נִפְתַּח • דַר מְתוּחִים, יוֹחַ נִשְׁחָט, עַד'סֵכ (יֵאֵר' מ' כַּב) וַיִּמְתַּס כֹּאֵל
 לִבָּת (כִּי זֶה דַךְ הַפִּיטְסִים הַלֵּל לִכְבוֹת הַעֲלֵמִים נִתְאָרִים לֹא נִפְעֵלִים הַמְיוּחִים לֵהס) •
 בִּימֵם הָאֵלֶּה, נִימֵי תַזְכֶּה. וְכַסִּיפֵה מ'פ הַטּוֹסֵף בַּפְּנִים הַלֵּל, ר'ל אִךְ נַעִיחַ פְּנִינוּ לַשְׁפּוֹךְ
 שִׁי? הַלֵּל גַּעַלְנוּ וְכו'. זְנוּחִים, מַעֲשִׂים הַרְאִים לְהִיֵּת זְנוּחִים וְעוֹתִים. מִשְׁאוֹת שְׂוֹא,
 לֵה'כ (אִיכ' ב, יד). חַיִּוּנוֹת שֶׁזֶה וְהַבֵּל הַמְדִּיִּים מִמִּתִּב אִמֵּת. בְּשִׁלְנוּ, נִבְעַרְנוּ שִׁפְכַת וְעַס
 עַל מִשְׁכַּנּוֹת עֲבֹתִים, תֵּלֵד לִכְהֹנִי. מָרְדוּ, כִּמוּ לִלֵּךְ טוֹרֵד (מַשְׁלִי יט, יג), וְהֵל
 מִכַּסֵּת מִסַּחֵה, וְהַרְאִית הַלֵּל לִשֶׁן גִּירָה. שׁוֹרְדֵנוּ, נִשְׁאֲרֵנוּ, מַלְשִׁין אֵרִיד וּפְלִישׁ.
 סוּחִים, כְּרֹחִים, וְהַס הַרְעִים הַמַּשְׁלִים לְקוֹלִים כְּרֹחִים. פּוֹרְכֵי עֲמָךְ, הַמַּעֲבִידִים
 לַמֶּת נִפְכֵךְ. אֲשֶׁר לַמֶּת, הַמַּעֲתָקוּים לַע'ז שֶׁס פְּגִרֵי מִתִּים, וְהַעֲנִין מִסְכִּים

אִךְ נִפְתַּח • וַיִּחַ קִתְּנֵנוּ וַיִּיר פֶּהר דִּיר, דַּעַר דוּח חִינַ הַיּוּחֵנוּ טַהֲרָנוּס, דַּעַן
 וַיִּיר חוֹיֵטְהוּ? חוֹנוּ חִין דִּינֵנוּ טַהֲגֵנוּ חִין גַּעֲבַטְנוּ עַרְבִיטְנוּ? וַיִּיר הַקְּטַטְנוּ יִחַ
 שְׁדַעַרוּיֵלְנוּ מִן דִּינֵנוּ הַיּוּחֵנוּ וְעַגְנוּ, קֹלְעַבְטְנוּ מִן גְּרִיטְנוּ חוֹנֵר טַהֲרָנוּסְהַטְנוּ,
 הַיִּבְנוּ פֶּלְטְנוּ חוֹנֵר פֶּרְפִּירַהֲרַעֲרִיטְנוּ עַרְסִינֹנְגְנוּ נַחַךְ, הַחֲרָטְנִיקֵיג חוֹנֵר חִיט
 פֶּרְעֵבֵר סִירַנֵּ. — נַחַךְ! חוֹנוֹעַרְנוּטְעַגְנוּ לִירַנֵּטְסֵט דוּח חִיבַעַר יַעֲנֵה וְהַחֲנוּגֵנוּ דַּעַן
 פֶּרִידַעַנֵּ, חוֹנוֹעַרְנוּטְעַגְנוּ הַחֲרָטְנוּ דִּיר וְהַחֲגַעֲרִיבֵע (חִיט טַעַמַעַנו) חוֹיֵל, וּחוֹסְטְנוּ
 גַּעַוִּירַעַסַּט פֶּרִיסְטַעַר, דִּיר דַּעַן וְעַרְסַה דַּעַר תַּפְּלַעַר קִתְּנֵנוּ וְחֹסְטְנוּ, חוֹנוֹעַר חֲרִירַנֵּ. —
 יִיר תַּפְּט חֲחִסֵּט דוּח חוֹנוּ דוּךְ טִרִיעַ כְּחַטְנוּ עַרְמָחֵהֲנוּ וְחֹסְטְנוּ, וַיִּיר חִיבַעַר נִיגְטְנוּ
 דַּעַן זַעֲהַרְנוּ חוֹנֵר עַרְמָחֵהֲנוּ קִיין תַּהַר. וַיִּיר דִּינֵנוּ לִיט זִיכֵר וַיִּיר נַחַךְ חִיטְעַר
 חִיבַעַרְנוּ לַעַרְטִירִיעַט, וְעַרְדַּעַן גַּעַוִּירַגְט, גַּעַסְלִכְטְטַט, חוֹנֵר זִיכֵר כוֹר נַחַךְ חִיין
 קֹלְיַנֵּר רַעַסֵט חוֹטְטַעַר טַטוּסְפֶּלְטְנוּ דַּרְנוּטְנוּ. [חֲגַעַע טַמְלִכְטְנוּ וַיִּיר נַחַךְ בַּעַלְרִיחֵנוּ!] — דִּיר
 לַיִּבְעַר דִּינֵנוּ פֶּלְטְנוּ, דִּיר יִד זַעֲבֹחֵנוּ גַּחְטְלַעַן בִּיבְעַנוּ, וַיִּיר זִיכֵר דִּיר פֶּרִיחַ חוֹנֵר

ספחט

שׁוֹחֲחִים • צִפּר וְעָרַב הָקוּהַ מְצָלִיחִים: קָמִים לְמוֹלֶךְ
 וְנֶאֱצוֹת שׁוֹחֲחִים • רְעוּצִים וְרְצוּצִים בְּמִה אִתָּם
 בּוֹטָחִים: שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ צִנְהַה בְּעֶלְפוֹן אָנְחָחִים •
 תְּמוּכִים עָלֶיךָ אֱלֹהֵי (כ"ו וקב) מְתַאֲחִים: בְּגוֹדְאֹת יְמִינְךָ
 נִנְשָׁע לַנֶּצְחִים • כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנּוּ בְּמִוּחָם:

אָתָּה וְאַנְט כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חָיָה כִּי עַל עֵינֶיךָ תֵּל עֶסֶק, אֵיחַ חָסָר עֲרֵסְטַטֵּן טַהַר.
 דִּחַו סְתַבֵּט אִתָּה הִיר חֵן.

ס ארא • מוּסַד ע"פ א"ב

אֲבֵלָה נַפְשִׁי וְחֲשֵׁךְ תֵּאֲרִי • בֵּית הַפְּאָרְתִּי בְּנֶשֶׁף בּוֹ
 הָאָרִי • גַם פְּלִמָּתִי אֲשֶׁר עֲזַבּוּ וּשְׂאֵרִי • הֵעֲכֹר בְּהֵיוֹם
 בְּשֶׁלֶשֶׁה בַּחֲשֵׁרִי: הַיָּמִים הַיְחֻזְנִים שִׁטְפוּנִי בְּדִלְקָם •
 וּבּוֹסֶסוּ מִקְדְּשׁוֹ חֲלָקָם • וְקָנִי שְׂאֵרִית אֲשֶׁר פְּלֵטוּ
 מִיּוֹם גְּלָם • חָבְלוּ עַתְהָ בַיּוֹם צוֹם גְּדָלְיָה בֶּן אַחִיקָם:

לְנַסְסָא וּ, אֶךְ מַפְנֵי דְרֵכֵי עָלוֹס תַּקְוַה הַמְתַּקִּים כְּחַדֵּס סְלִיחַת וּכְתַבּ לְמוֹ. צַפּר, בְּבֵר
 בִּלְרֵשִׁית. כְּעֶלְבוֹן, בְּכַרְפַּת אֲנוּחִים כִּכְלָחִים (וּלְחֵם גּוֹרֵם נֶאֱנָחִים, כִּי בִיכּוּי פְעוּל בְּפַעַל
 עָמַד הוּא עַל כְּדוּן, וְכַהּ שֶׁלֵּא לְלַמֵּד שִׂיחַ הַכַּחֵחַ). סוֹאֲחָחִים, מִתַּסְבְּרִים יוֹד כִּלְסִים לַעֲבוֹדַת
 ה'. וְסֵפִיטָן יוֹד עַל מַדְרַשׁ בָּד (פַּרְשֵׁה לֵט) לֹחֶת לְבַו קָשׁוּבָה, זֶה אֲבֵלָה, שׂאִישֶׁה לֵט כֵּל כֵּל
 הַשּׁוֹלֵם. — (וְכֹמָלָו בְּפִיטָה פִּיטָה עֲקָלִים רֵבִי מְדַשִּׁים שֶׁלֵּא כֶדֶךְ הַקֹּדֶשׁ, כַּעַם שִׂיחִים, סוֹאֲחָחִים,
 גִּיחָחִים רְחוּחִים) • אֲבֵלָה נַפְשִׁי. כְּנֶשֶׁף, לֵי גַם בֶּשֶׁף בִּסָּס וְיִבְאָו, (זִשְׁעֵי עִי
 כְּדִי) לֹא הוּא לִי הוּא יִטְוֵךְ רָחֵם (כְּרָאֵי ג' עִו) הוּא לִי כְּתִיתָה וְדַתָּה כִּי בֶשֶׁף וּבֶשֶׁף זַכִּי אֲדַשִּׁים
 צַעֲנִין אֶסֶד, וְכַמֹּו שִׂפִי עֵס רֵבִי וְלֵ, וְכַן פִּי דְרִיק בְּרֵשֶׁה עוֹר. (דַּנְבִי דוֹלֵה). הָאָרִי,
 זֶה כְּבוֹכֵנֵד הַהַרְיֵחַ בֵּית הַרְלָאָן. גַּם פִּלְטָא וְכֵי, כְּבֵלְרִים מְחַד כְּבוֹכֵנֵד דַּעַב, וְדַעַב,
 וְחֵרַח צַ' מְשִׁר, כְּעֹבֵלֵד כְּכֹתָם (מַ' כַּה כַּה). בְּלִקָּם, מְדַרְשׁתַּם לֵאחֹתָו. וְסַסְו, גֵּרֵשׁוּ.

מַפְטָטֵס זַק גִּיָּקוּיךָ! יוּחַ, דִּיחַ וַיָּךְ גַּעֲגַעַן דִּיךְ חִילְעֶנְהִטְנַךְ, חוֹכֵד לְפִסְטַרְט לֹו חוֹכֵס
 סִפְרַעֲבָטוּ: „עֶלְעֶבַד! חָיִל וְעַן עֶרְטַרְוֵיטַע מִיֵּהֵר?" — דַּעַר דָּחַ עוֹוִיךָ חֵין הִינְלִיבְטֵן
 וְפִקְרָטֵן סְהַרְסַסֵּ! טוֵיבֵע דִּיחַ טוּחֵךְ דַּעַר וְיִילְעַנְדֵּרַעַן, דִּיחַ עֶרְחֵיכֵיט חֵינְלֵ דִיךְ
 עֶרְטַרְוֵיטַע. אָחַס חוֹכֵס חֵין דִּייעַרַע וּחוֹכֵדֶרְפֶּלְטוֹן רַעֲלֶטַע עוֹוִיבֵע הִילְעַע פִּיֶסְעוֹ, רַעַן
 וְיִיר עֶרְטַרְוֵיטַע חוֹיֵל דִּייעַע גִּרְסַע בְּחָרֻהֵירְלִיבִיקֵיט.

אֲבֵלָה נַפְשִׁי. חִיבְכֵע וּעֶעֶל סְרוֹיֶרַט, דִּיסְטַעַר חֵיט חֵייעַע גַּעַסְפֶּלֵט, רַעַן חֵיין
 דִּייעַסֶעֶרַעַר לְקוֹוֵע * סִסִּירָמַע וְיִיעַרַע חֵיין פִּרְחָטֵחֵוֵי. וְעַלְכַּס דַּעַר קֵוִינַע חִיבַעַרַ
 רַעַסֵט, רַעַן עַר אֵיר גַּעְלֶחֶסֶט, וּחוֹרְדַע חָסָן דִּרִיטְסַעַן דַּעַ וּמְקַחְסוּ תְרִי עֶרְכִיבֶטְטַע.
 וְיִיחַ וְיִיטְהַעְבֵּרַע לְאֹטְהַעַן טוֹוַעֵאֲחֵטַעַן יוּחַ חוֹכֵס עֶרְפֶּלְטוֹגַעַבֵּר דְחֵיין, לְעַרְטֶרְחַטְטַעַן
 חוֹכְנַעַר הִינְלִיבְטוֹגַבֵּר, חוֹכֵר טְהֵיילֵטַעַן חוֹכְטַעַר וַיָּךְ דִּיחַ בֵּייעַט. * דִּיחַ קֵאָטְעֶסְטַעַן רַעַן
 חִיבַעַרְרַעַסֵטוֹ, דִּיחַ חָסָן אֲנַעַע דַּעַר רַחֲבַע עֵנְטֶקֶחֶטָעַן, וּחוֹרְדַעַן יַעֲלֵט חוֹיֶלְבִּסֵּרִיבַעַן
 חָסָן תְּפִסְטַתְטַעַתַע גְּדַלְיָה'ס: זַקָּהוֹן אֲחִיקָס'ס. יַעֲלֵט וּחוֹרְדַעַן חוֹיֵד דִּיחַ גַּעֵאֵייעַע אֲחֵסְפֶּלְטוֹק

(* חֵוֵינַע חֶ: סְפִילֵוֹבְךָ חוֹיֵל כְּבוֹכֵנֵד, רַעַן לְעַרְטֶרְוֵיטַע עֲרֵסְטַטֵּן טַהַר מְטַאֲפִעַלָּו לֹו עֲדֵחֵלִים.
 (** מְקַרְטַסְפִּיעַלָּו לְוִייעַטֵן כּוֹכֵס, לְעַרְטֶרְעַטַעַן חוֹכֵר כַּח, סִילְיַעֲרַעַן.)

תַּרְפוּ דַלַת עִם הָאָרֶץ • יִתָּר הַנָּגוֹם אַכַל הָאָרֶץ
 בְּמִרְץ • כְּרֹמִים וְיִזְגְבִים פָּקְדַת מִרְגִּזוֹ הָאָרֶץ • לְהִטּוֹ
 וְלֹא הָיָה בָם גֹּדֵר גֹּדֵר וְעוֹמֵד בְּפָרְץ: מָה אָסַפְרָא
 וְאַנְחוֹתַי עֲצוֹמוֹת • נְקֻטָּה נִפְשֵׁי וּמְקַדְלוֹתַי עֲגוֹמוֹת •
 שְׁרִדְיֵנוּ אֲשֶׁר נִשְׁאַחַז מִיְקוֹד אִשׁ לְהִתְעֻצוֹמוֹת • עוֹד
 הֵם לֹא נִתְקַיְמוּ וְנִתְשָׁו בְּחַמוֹת: פִּנְיָה עַד מְתֵי מִמּוֹנוֹ
 תִּסְתִּיר • צַעֲקָתָנוּ שָׁמַע וְאַסִּירֵנוּ תַּחְתִּיר • קְרוֹשׁ בֵּיטָה
 כִּי אֵין בְּעַדְנוּ מַעֲתִיר • רְאֵה בְּרַלּוֹתָנוּ וְשָׂבַח לְךָ
 נְבִתִיר: שְׁרַדְנוּ מִדּוֹר לְדוֹר וּמִקֵּץ לְקֵץ • שְׂרֵשׁ צַפֵּעַ
 מַעֲוֵפָה אֹתָנוּ עֹמֵק • תִּקְיָה לְמִשְׁפַּטֵּינוּ הָעַר וְהַקֵּץ •
 תְּכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתֹאמַר קֵץ:

סמך ר"ה עלא כמחור ין לסערים
 תוספ' חרום למד, וקמוס נוי יוסף, והכנו:

יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַעֲוֵפֵי עַמִּים וְשִׁנְבֶם בְּחַסְדֶּיךָ לַעֲיֵנֵי כָּל הַלְּאֻמִּים •
 פְּלֹאֶיךָ הַרְאֵם צוֹר שׂוֹכֵן מְרוֹמִים • אֲמַלְךָ יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראיו.

אל תבא במשפט עמנו כי לא תצדק לשפיק כל חיי: שוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד

וְשָׂרֵפוּ דַלַת עַם עַפְסָ'כָּ (יִצְחָק'ב עו) וּמְדַלַת כַּעַם וְלֹא יִתָּר הַעַם הַזֶּה עַד כִּי יִתָּר הַעַם הַזֶּה וְכוּ', כָּלֵה
 נַחֲשָׁלָךְ וְכוּ'. בְּמִרְץ, בְּמַחֲלוֹה. פְּקֻדַת טְרָגֵי הָאָרֶץ, בְּפֻקֻדָּה נֶכְדְכְדָר שֶׁכַּלְמוֹ עָלָיו (שְׁעוֹ
 י). הַסֵּס שֶׁלֹּא מִדַּת הָאָרֶץ וְכוּ'. וְלֹהֵט, כַּמֵּט. נְקֻטָּה נִפְשֵׁי, תְּתַקְוָט נִפְשֵׁי (לֵה'כ כִּי חַיִּית 'ס').
 עֲנֻשָׁה, דִּוָּטָה. בְּדוֹחַ, כִּי לְדוֹנוֹ עָלוֹה. נִבְחִיר, בְּלַמְדוֹ כִּי אִמְתַּ עֲשֵׂית. (רוּחֵה). צַפֵּעַ. מִן כֹּסֵה.

עַרְבֵי־לֵפֶן; וְחוּץ דִּיחַ רַחֲמֵינוּ חִבְרַג גַּבְלֵחֲסֵנוּ, לְרַחֲמֵנוּ דִּיחַ חֵיחַסְדֵּעַקְקֵנוּ פִּלְאוֹעֵנוּ
 חֵב; וְיִלְגַּע חוֹבְד קַטְטַעֲרֵר קַחֲסֵנוּ חוּלֵי בַעֲטָה'וֹ דְעוֹ עַרְדֵּרְסֵיטַעֲרֵרוֹ (כְּנֻכְדְכָר)
 חֵן לְחֻחֲוֵנוּ טַחֵ, חוֹבֵד עוֹ בְּלוֹב נֵיעֻחֶחֶד חוֹנְטַעַר חֵיחֶנֶן, דַּעַר חֵיכַע חוֹיַעַר חוֹיַעַר
 פִּיחֵרֵנוּ חָדַעַר חֵיכַעַר רֵיס חוֹיֻבַעֲסַעַר חֶקְחֻנְטַע. — וְחַלְלוֹ עוֹ עַרְלָחָעַנוּ? פִּיחַ עוֹ יִכַּד
 חֵיכַעַר וְיִדְעוּ, נֵידַעֲרַעַנְחָעַנוּ חֵיסוּ חֵיכַעַר וַעֲטוֹ, עוֹ סְרוֹיַפְרוּ חֵיכַעַר גַּעֲחֵיכַעַר;
 חוֹנְטַעַר חֵיכַעֲרַעֲסַעַר, וְכֹלֶעַר דְעוֹ וְיִטְחַעֲכַעַר לְחֻחֲוֵנוּ עֵנַסְקַחֲוֵנוּ וְחֵרַעַנּוּ, חוֹיַעַר
 דֵּיעַעַר עַרְחָטְטָעַן זֵק נֵיכַט, חַחֵד וְחַחֲרַעַנּוּ חוֹךְ וְיִטְחַרֵיכַע עַרְדֵּיקַט. — וְיִחַ חֶקְבַע
 סָךְ וְיִרַסַע דוֹחַ דֵּיין חַסְלִיטֵן חוֹבֵד לְעַרְכַּעֲרַעַנּוּ? עַרְחַרַעַר חוֹבְעַר וְעוּהַגַעַסְרִיחַ,
 חֶקְבַע חוֹבְעַר לְעַסְטֵינוּ; סוֹיעַ, חֶלְוֵהרַעֲיִלוֹגְטַעֲרַ! נֵיעֻחֶחֶד בַּעֲטַעַר פִּיר חוֹבֵד; זֵיחַ
 חוֹבְעַר עוֹגַעַר, חֶסֶס חוֹבֵד דֵּיעַעַנֵן רֹהַחַע הוֹרֵי־עַנוּ. — פִּלְחוּ גַעֲסוֹעֶכֶס לֹא גַעֲסוֹעֶכֶס,
 פִּלְחוּ חֵיכַעַר לֵיעֲטוֹטַעַר לֹחַ חֵכְרַעַח וְעַרְדַּעַן וְיַיר גַּעֲרֵריֵקַט, גֵּילִטְיַעַר סוֹחֶקְבַּעֲכַר
 לְעַרְלֵעֶכֶס חוֹבֵד. עַרוֹחֶעֶכֶס, חֶלְוֵהרַעֲטֵיגַעֲרַ! חוֹבְעַר רַעֲכַס לֹא פִיחֵרַעַנוּ, לְעַרְגִּיב חוֹבְעַר
 יִדְעוּ, חוֹבֵד חֵיכַעַר חוֹבְעַר חֵיין עַרְדַּעַ!

ח חֶסֶס דֵּיין עַרְכֶּחֶרַעַנוּ דַּעַךְ קֵיִיכַעַר פִּחְקַעַר (יִשְׁרָאֵל) חֶקְבַּעֲדֵי־חֵעַנוּ; עַרְחַעֲבַע זֵיחַ דוּךְ
 דֵּיעַעַר גֶּחַרַעַר לְפָר חֶלְוֵהרַעַר פִּחְקַעַר חוֹיַעַנוּ, לֵיעַעַר חֵיחֶנֶן דֵּיעַעַר וְחַחֲרַעֲרַסֶהֲחֶסֶנוּ, חֶלְוֵהרַעֲטֵיגַעֲרַ
 חוֹיַעַנוּ עַרְכֶּחֶרַעַנְרֵ! חֶקְבַּעַר, דַּעַר דוֹחַ חוּלֵי דַּעַךְ סֹחֶרַקְבַעַר דַּעַךְ עַרְכֶּחֶרַעַנְרַעַר וְיִטְלַעַס!

אֲלֹהֵי. כִּי כִשְׁלֹתָ בַעֲדָהּ: קָחוּ עִמָּכֶם הַבָּרִים וְשׁוּבוּ אֵלַי יי. אֲמָרוּ אֵלָיו כָּל
תִּשְׂאָ עֵץ וְקָח טוֹב וְנִשְׁלַחַה קָרִים שְׁפִתֵינוּ: שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים אֲרָפֹת
מְשׁוֹבוֹתֵיכֶם. הֲגַנּוּ אֶתְנוּ לָהּ כִּי אֲתָהּ יי אֲהִינוּ: קָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגָדֵיכֶם וְשׁוּבוּ
אֵלַי יי אֲהִיבֶם. כִּי תִגְזַן וְרַחֲמִים הוּא אֲרָהּ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְנֶחֱם עַל הַרְעָה: לִי הִישׁוּעַ.

סא סליחה. אהינו ואהי אבותינו. עומד ע"פ א"ב וכסוף חתום בנישין.

אֲמַנָּה מֵאֵז אֲרֻשָׁת גִּיב שְׁפִתַיִם. בְּתַפְלָה וּבְתַתְּנוּן
רוֹפְקֵי שַׁעַר הַדְּלָתַיִם. גִּשְׁתָּם עֲדִיךָ בְּזִרְיוֹת בְּלִי
עֲצֵלְתַיִם. דְּחוֹת רוֹעַ פּוֹרְעֵנִיזוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹר
לְעַתּוֹתַיִם: הֲגַנּוּ אֶתְנוּ לָהּ בְּדַכְאוֹת רוּחַ וְשִׁבְרוֹן לֵב.
לְהַתְּוִדוֹת לְפָנֶיךָ כָּל פְּתוּל וְעַקְשׁוֹת לֵב. זֶה חוֹקֵךְ
לְבָבוֹת הָרוֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב. חֲדַשׁ רוּחַ נִכּוֹן בְּקֶרְבְּנוּ
וּבְרֵא לָנוּ טָהוֹר לֵב: טַבְּסַתְּ מִקְדָּם אֱלֹוִימִים עֲשֵׂרָה.
יְחִיד בָּם לְשׁוּב וּלְמִצּוֹא בַּפְּרָה. כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה לְרַבִּים
מִסּוּרָה. לְשׁוּעַ וְלַעֲנוֹת בְּכִלְצוּקָה וְצָרָה: מֵהַר הַיְחִיד
וְשָׁב בְּנִתִים מוֹחֲלִין לוֹ. נוֹאֵשׁ וְלֹא שָׁב אֵין תִּקְנָה
לְעוֹלוֹ. סִדֵּד וְעַרְךָ כָּל אֵילֵי נְבִיזוֹת לְהוֹעִילוֹ. עוֹתֵר
וְצוּעֵק וְאֵין שׁוֹמֵעַ לוֹ: פְּגִיעַת הַרְבִּים וְהַיְחִיד לָהּ לְבַד

אמנה מאז, מלא ומקדם הכספתנו בבית אמונה שארשת שפתיים, היא התפלה, תקובל בדיוק, אם נגש לפניך בזריזות, ולא תהי' כדקה הפורענות המתרגשות וכו', על פן הכת אתנו וכו'. טכסח, תקנת והכנת. כל אילי נביות, לזון הגמול צ"ה, לא

אמנה מאז. פֶּן יעשה החסד רוח חונן דיון לזערו וקוסיגעו לערטרפרעבען וגעבעסן,
דורך רוח רעזונג חוננער זיפסען חית בעטען חונד פֿלעהען, דורך רוחו בעזעבען
דיינער פֿעקרטען, ווען וויר חונד ריסטיג קהנע טרמגהיים דיר נקהערן, ווילאזעסט דוח
דחו לו זייטען פֿעהרקהטע חונגזיק פֿען חונד מבוערטען; זך קהאטען וויר יעלט פֿער
דיך געבייגען מוטהע חונד לערקיררסטען הערלענו, חוננערע זידען חונד סהקרהייטען
לו בעקענען. דער רוח דוח הערלען פֿריפֿסט, קרמקע געמיטהער היילסט, ק פֿעהר
זיהע חונד מינען נייען, מוילריכטיגען גייסט, ערשפֿלעע חין חונד: חוין ריינע הערן!
פֿען מִטְעִיר הער החסד דוח רוח זעהן טמגע דחלו בעסטיאטט, דחם יעדער חיינעלעכע
בוטע טהון חונד פֿערוקהונג פֿידען קהנע, זך וויר יעדער טמג חית יפהרע פֿיר דחג
מִלְּגֵעִינע חונד בעסטיאטט חונד, לו דיר חין זייט דער נחטה לו בעטען חונד ערהקרט
לו ווערען. — דען חיינעלעכען, דער ען ניכט פֿערוויאטט, בינען דעוער זייט בוטע
לו טהון, ווערען דוח זידען פֿערגעבען. גיבט ער זיך מבער חויל חונד טהוט קיינע
בוטע, זך חיוט קיינע היילע פֿיר דחג; ווען ער חויל נכהער מִלְּגֵעִינע חונד פֿעסערווירדער
דער מעלט חוילפֿהטע, זך שריע ער נור פֿערגעבעט, חונד ווירדע ניכט ערהקרט. —
לו דיר מִלְּגֵעִינען סטייגט דחו געבעט דען מִלְּגֵעִינען וקוטהל מִלְּגֵעִינען חיינעלעכען

עולה • צור אֶתֶּה שׁוֹמֵעַ תִּחְצֹה וְתִסְלָה • קִבְּלֵנוּ בְּרָצוֹן
וְהַמְצִיא לָנוּ מַחֲיָלָה • רִצְנוּ בְּקָרְבָן כְּלִיל וְעוֹלָה: שְׁפוֹט
תִּשְׁפוֹט בְּרַחֲמֵנוֹת וְחַמְלָה • בְּנִיָּה יְחֻסִּיף לְקוֹחִים לָהּ
לְסַגְּלָה • יִקַּשׁ מְרִים יַצְלַל בְּמַצְלָה • נִצַּח לְהַלְלָהּ
בְּכָל־מִינֵי תִהְלָה: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכַל קוֹרְאִיךָ •

אַל תְּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חַי: לְמַעַן יִּי תַעֲמֹד בְּרַחֲמֶיךָ
תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה: לְמַעַן אֲפִיף תִּמְתִּיר • תִּשְׁבַּח עֲגִנוֹ וְלִחְצֵנוֹ: אַל תִּסְתַּר
פָּנֶיךָ מִעַבְדֶּיךָ כִּי צָר לָנוּ סִדְר עֲגִנוֹ: עֲגִנוֹ יִי כִּי טוֹב חֲסִדֶּךָ • כָּרַב רַחֲמֶיךָ
פְּנֵה אֱלֵינוּ: פְּנֵה אֱלֵינוּ וְחַנּוּנוֹ • כִּי יִחִידִים וְעֲנָיִים אָנֻחֵנוּ: לִי הִישׁוּעָה וְכו' •

סב סליחה • א"א • ד' טורים ספרים לכל בית, ג' על סדר האותיות ואס' ממוקראי קולס •
וכסף קתום שס המספר מנח ציון •

אֶת צוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי שֶׁקָּלַם בְּתַסְקִידֵיו •
בְּקִבְּלַת צוֹם וְתַעֲנִית לְהַשׁוֹתָם יַחְדָּו • גְּדוּלָה מִיתַת
צַדִּיקִים כְּשֶׁרַפַּת בֵּית וַיַּעֲוִדֵיו • יִקָּר בְּעֵינֵי יי הַמּוֹתָה
לְחַסְדֵּיו: הַזֶּרֶשִׁי רְשׁוּמֹת אָמְרוּ סְלוֹק צַדִּיקִים קָשָׁה
וְיִתְרֵ • הַזֶּרֶתִי פְּלָאִים נִרְשָׁם בֵּית מְקַדָּשׁוֹ בְּהַסְתָּר •

אז נכתים אפינו הביא כל אזלי נביות אין מוחלין לו • יחוסדך, העמיתסים אסדך,
כאמר אר נקרא אדך עליהם • יקש מרים, מכאל עוהם •
אח צום השביעי, האז כום גדליהו ג' תארי שהאז חדש השביעי, ויום תאעם בלג
שאלו סדש החמישי • שקלם, שקולים הווים יחד בחפסידיו נמנחתי • בקבלת וכו', היסוד
שהסוד עליו קבלת אתי תעניות האלה שזה יחד, מעני גדולה מיתת נדיקים כארפת
בית אלהים • דורשי רשומות, הם בעלי אגדה ומדרישים, מדרישים על כל את ורזש
שמקרא ועל כל תג ותג תילי הלכות, והם אמרו מיתת נדיקים קשה יותר משריפת
בית ה', כי נחרבן בה'מוק כאמר ומרד פלאים, וכמיתת נדיקים כאמר בישיע' הכני

חזיר, דען דוח, ק טקספערן! ביסט חיון ערהקרער דען געבעטן • ניב חנו ווקחון
וקולענד חזיר, געווקהירע חונג פערגעבונג, העכע ווקהולגענפולען חון חוני וויח חון גמילען
חוגר בדמדיקספערן; ריכטע חונג מיט חונג טחונג; אוקגע דער חונגעטהרחהתן
דיינער קינדער, דיח דוח חון חייגענעסחונג דיר ערקפהרען, חיון דיח טיעפען פערר
געקט מערדען; חונג חיר ווקולען דך עוויג פרייען מיט חולערייח וקסעצרהעבונגען •
אח צום השביעי • דער פחסטסחג דען זיבענטען אוקהנס; (לונג גדליה) חוגר דער
דען פילכטען אוקהנס (תשעה בלב) החבען, חון פחסטסחגע, גזייד וילטשגע
בעדייטונג; דען דער טחך דער גערעכטען חיוט דענן ברחנרע דען הייזיגען טעמפען •
גזייד; יח חוק חוט דחן סטערבען דער פרחאמען פחך גחטטען חויגען חנגעוועהן •
דיח סריפטערוקחערר כעהויפטען, דחם דער גערעכטען טחך ווקחמך נחך וויכטיגער (חון
דער טעמפען וקחמך) ויח • „ווחונדערויך ביון חוך גע:ונקען" חייסט
ען ביח דער טעמפען וקחמך; ביח דענן פחולע דער (מיט דער קחטע דער

סליחות לצום גדליה

וְלֹא־וָסֵלָא־נִכְסֵל־וְאֶחָרָיו־נִסְיֵלֶת־כְּעַל־כַּחַד־וְאֶבְדָּה
 מֵת־חֻקֵּי־וּבְיַנִּית־נְבוֹנֵי־וְהַסִּתְהַר־זֶרַע־לוֹט־מִעוֹלָם
 תִּקְנָאוּ־חֻמְסִים־נַפְנֹו־לְשָׁלֵל־וְהֵם־מִקְדָּשֵׁי־בָאוּ־
 וְרָה־עֲזַמְרַת־לְעַד־לְעִקּוֹר־נְתַנְאוּ־אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
 יִתִּירָאוּ־יַעַן־בְּאַרְבַּע־מְקוֹמוֹת־חֲתָעִיבו־עַל־לוֹתְהִם־
 בְּאַרְבַּע־נְבִיאִים־גֹּזֵר־דִּינָם־נְחָתָם־לְהַפִּיל־צַדִּיק־
 רִימוֹו־וַיִּדְרִיכו־קִשְׁתָּם־רוּחַ־אֶפְסֵנו־גְד־כִּד־
 וְחִיתוֹתָם־מִזֶּרַע־הַמְלוּכָה־דְוֹר־שִׁשָּׁה־עָשָׂר־לְבְנֵי־
 יִגְלוֹה־לְמֶלֶךְ־עַמּוֹן־וְאֶסּוּרוֹ־נְתַנְפָּר־שְׁלַח־לְהַכְרִית־
 יָד־וְשׁוֹבֵת־אֲב־הַמּוֹן־לֹא־זָכַר־אִז־אֶבְדָּה־שְׁאֲרֵית־
 דָּה־וְאֵת־הָאָרֶץ־עָכָר־עֲשִׂינָהּ־סִנְיָה־לְיוֹם־שְׂרַפְת־

להפליא וכו' הפלא ופלא ואנדה חכמת חכמיו וכו' (תפסתר, ככל העניה כי
 וזו הכמות) זרע לוט, עשן ושאב. חומסים וכו', רל שאר חומסים לא יפנו
 לשלל, אולם מה כתנאו לבטל קדושת בהמ'ק ולעקור את התורה הטורה וכו'.
 רא, אשר טית לא יבאו בקהל לך, בלו מקדשך ואלו קדש קדשים הפכיתו.
 ארבע וכו', גד' מקומות התעבדו בני לוט עלילותם וגמלו לבני ישראל רעה תחת
 ע"כ נחתם גזר דינם ע"י ד' נביאים, כמטרה בכ"ר פירשה מ', מונח בילקוט פ' לך לך.
 צדיק, זה גדליה, וכנהו ג"כ רוח אפיסי. זרע מלוכה, זה ישמעאל בן בתני'
 כעס"כ בסוף מלכים ב'. והנה ישמעאל לא היה זרע מלוכה, כי זרע ירשעאל
 זן רם היה, וזרעו ז"ל שנתן זרעו למולך. דוד ששח עשר, מנחיים סס בדה"י
 ז' אלה בני ישראל. שן שנתן במו לעבדו ירשע השנרי, ומן ירשע עד ישמעאל
 ז' חרות (ע"פ פ' ר"י ס"ו), מה שאמר לבני נכרי. ואל סורו התנכר, ראש
 תו הוא ירשע כתנאי וישמעאל סור לכורו ותמכר לבני ישראל, ולא זכר אב השון,
 ז' אכינו טר פורבו מדד אס. גלוח למלך עמו, מפרש בספר ירמ' (מ'). סניף

ו געקרתנטן חבער הייסט עז: „ווחונדער חיבער. ווחונדער ווייזן
 עכטסטעהען זחסען, דיח ווייזנהייט דער ווייזען, חונד דיח
 נונסט דער קענכער זקון פערזרערן געהן.“ — לוח'ס נחבקהחמאין
 ז' פון יעהער חייפערזיכטיג חויל חיד; ווקהרענד פטרערע רייבער נתך חייכער בייטע
 ען, דרפנאטן ויח חויל חויל הייליגהאטן, געטלטען חיהרעט סתפון דרזיון, דיח
 העהרע חמד הייליגע (תורכ) חוילזורייטען, נחפדעטן ויח פלוצע חויל חייכעט
 על געשעפון חחמטען. — ווייל ויח כייח פיער געזעגענחייטען גרייעפאחמטען געגען
 זעריכטען, חויל חויל חיהר חונטערנאנג דורך פיער פירפאטעטען פערקירדיגט
 זי. ויח זאכעטן דרזיון, דען גערעכטען (גדליה) לז סאירלען, ספחנאכעטן חויל
 חיהרען בחגען, חונד — ער פיעל חמטער חיהרען סטריכעטן, חויל מולך דיענער
 אל זקחן נתיב'ס) דח זעלנעכטע גזיער פון חייכער פערבינדונג ויח חייכעט
 ען חידען, פאירטווקר ויך מיט רעט קחניגע פון צען, חונד וחורדע וייכער
 ז' נחליקן זעכטערטערט. ער זיעט זיך געברוילען, דען זעלטען רעסט לז לער
 דען חורטמאטעטערז' אכרהס ניכט גערעקנער. זך, דח גינג דער חייכער
 יאדה'ס חונטער, חונד דחן זאכר וחורדע פערקדעט. — ווייך בעטרלעטען דיעזען

סקדשנו • פלטתנו כי נכרפה ובו אכרה תקותנו •
 צדקה לך מלכנו ולנו הבשח בבגדנו • בשנו מאד כי
 צובנו ארץ כי השליכו משפנתינו: קבלת חכמים
 לשון רכל שלא לקבלו • ראוי אך את הדבר קצת
 לחושלו • שלם במעשיו גם מקצת לא חש להכשילו •
 זה ימות בעצם תמו שלאנו ושלולו בלו: תמור מספר
 צום גדליה תעניה וענינם • מועדים טובים יחליף
 למכורי חנם • נוגי ממועד הפוך לששון באשר גם •
 והפסתי אבלם לששון ונחמתים ושפחתים מיגונם:
 חדש החמישי הנזר מקול בכי ואנקה • ציון במשפט
 תפדה ושביה בצדקה • בראשם יעבור מלקם באור
 פניך להבהיקה • ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול

ריבון חיות, ר"ל ספרט טוס גדלי' במדרגה אחת עם לוס ט' נאב. קבלת חכמים
 וכו', ט"פ האורח (עמ' כדף דף סא), אעפ"י שאסור לקבל לטון רעע ט"ע ראוי לתוס
 קצת עליו למור את עלונו, אבל השלם גדלי' בן אחיקם לא סא לדברי יוסקן בן קרח
 אהיה, וככלל בעצם תמו נחשבו עלנו קצת ובוטח, ונפל ביד כרעע נוגי סמועד,
 עפ"כ (לפני ג"ס), האלחים יגן ממועד ט' נאב וסא' טמעת יהפוך לשון וכו'. כאשר
 גם, כאשר אמר הכהן יעז' והפכתי אלכלס וכו'. רגור, כמו וינחו, לטן פרישה וריסוק.
 להבדיקה, להוכיח כוכר הרקיע. — ויתר מאלו הפיוט מוכנים מאליהס.

שדערפולן מן: היינען תנחנחג לונק ברקיע מונערענע הייליגטומאן, דען דורך חית
 ינג מונער גתלער. רעסט חונד חונערע העפנענג: פערקורען. — דיון, ק' חונער
 קניא! חיוט דיה גערעכטיגקייט, חונד חונער דיה שחנרע; יף, ויר סקמען חונד,
 תוס איר חונער לתד התבען פערלחטען איסען, חונד חויו חונערן עקנהנגען
 געווארען ינד. — תוך היינער ווייזען לעבענויעגען וקאל ממן לונטר קיינע פערליוואנד
 געוואמען, דרו תגעטברחטע ינדקך חיו עטוונח בעריקויכטיגען; דער טגענדעהלעטע
 (גדליה) חכער חתס לו ויינעטן חובליק ניכט דיה מיידעסטע ריקויכט (חול דיה חית
 געמחטע וחרונג) געקוואמען, חונד סשחב חיו ויינעטן תרגוקוען וטריויען, חיו
 יינער גרענעלונקוען ויכערהיים. — ק' מלכטע חיו דער טרויער; חונד תחטטת
 גדליה'ס חיו פרקה עפעסטתגע פערוואנדען, חונד חוד יענער בעטריכטע יתהרעט
 טקך דער לערסטקורנג יהשליס'ס היינטס חיו פריידענטתג מענדען, וק וייה ען (חית
 בלכע יעזיח) הייסט: „חוד ווערדע חיהרע טרויער חיו ווהכנע פערוואנדען, ווערדע
 יח סרעסטען חונד פון חיהרעל געוואומה ערהייטער." פתג פליכטען מלכטע
 ענטפערע יך דיה טטימוע דעז ויינענו חונד קלכעז, „לין ווערדע דורך רעכט
 שולקס, חונד ויינע געלחגענען דורך גערעכטיגקייט." מן חיהרע שפיטלע טרעט
 חיהר קניא חויל, פערקורט פתג: שטרהאלע ריינע חטלישונג, חונד ניה חקיע
 ממן דען וויסער חיו וויינען, חיו יתוואערנעשרייט. — וייה פון יעהר וחס חונד
 חוד פיר דיה תקנעט פרייה חיוגענען. — חונער שרייען דרינגע פקר דען שרייען

וַעֲקָהּ: בְּיַד רָמָה תִּסְרְנוּ בְּאֲשֶׁר מָאֵז לְהִבָּא. תַּעַל
 צַעֲקוֹתֵינוּ פָּנֵי כְבוֹדְךָ לְהִתְקַרְבָּה. קַבֵּל שָׁבִים בְּצַלְךָ
 רַחֵם מְשׁוֹכְתֵם נְדָבָה. הִשְׁיבֵנו יי אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה: חוּה
 קוֹדוֹת יְדִידִים מִפְּשָׁעֵיהֶם לְנַקֵּם. כְּדִי חָרַפְנָ בֵּיתֶם
 וְהִרְגַּבְנָ אַחֲיָקִים. הַיּוֹת לְכַפֵּרָה לְעוֹנֵם מִכָּל חַטָּאתֶם
 לְפָרְקֶם. מִלְּפָנֶיךָ אֵל תִּשְׁיבֵנו רִיקֶם: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל תשליכנו לער
 וקנה. בקלות בנה אל תענבנו: אל תענבנו יי אלהינו. אל תרחק ממנו: אל
 תרחק ממנו כי צרה קרובה. כי אין עזור: אל תקצה יי עד מאד ואל לעד
 תזבד עון. הן הבט נא עמך בלנו: אל תנאץ למען שמך אל הגבל כפא
 כבודך. זכר אל תפיר בריתך איתנו: לוי הישועה וכו'.

סג שלמונית. א'א. מיוסד ע"פ א"צ כפול ובסוף פתום סס המחבר שלמה.

אֲרַח צַדִּיקָה וְעֵלְמוֹת נְחִיתֵי דְבָרֶיךָ. אֲמִץ לְהַעֲצִים
 עֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ נְדָבָרֶיךָ. בְּרַגְזוֹרְחֵם זִכְרֵי חֲלָתֵנוּ סְבָרֶיךָ.
 בְּמִשְׁפָּט אֵל תָּבוֹא וְתֵאָחַז דְּבָרֶיךָ: גְּזֹר גְּמוּר וּבִינוּנֵי
 נְגִידָה מְתוּחָ. גַּל אֱלֹהֶיךָ בּוֹנֵת שַׁעַר פְּתוּחָ. הַיּוֹרְשֵׁי

ארח צדקה. בניאור סליחה זו יש לעיין בפסיקתא רבתא פ' שניה ישראל דף ע"א. (ח"ס).
 צדקה (כל"ל), עפה"כ (תילי"ש טו), הוא יכהגנו עלעשת, וכפי' רש"י לאט ובגמט כעו שמכניעין
 עלם קטן, ואמר אתה מנהיג את העולם בצדקה ובחסד, אכא תאמן כח של יראיך לעשות רכוק
 (צדקה בארמית כמו הכנסת). נדבריך, מלה"כ או נדברו יראי כ' וכו'. יחלצנו סברך,
 כן נקוה ע"י הכתמתך. ופירוש יחלצנו כתת לנו מחולת, (סברך, לשון תקוה בארמית).
 והארו דברך, כן תהיה רוח' ע"פ כ"י ופירושו תקיים הכתמתך. גור גמור וכו', דין נדיק געזר
 ורשע גמור כגור לאלתר, ודין בינונים סתוח, כמשך לשון יימי תשיבה. גל אלדך וכו',

דיינער העררויבקיט, ניס דוח רייחיגטן חין דיינען סוטן חויל, היילע יוח ויטהל
 ווילענד פון חיהרער חיווירטעי; הערר! כריגע חוכו לזריק לו דיר, וויר קהומען
 גערן! כויקע חויל דוח סיקיחוע דער געוויבטען, רייניגע יוח פון חיהרען אויסען
 טהחטען, ויחנע דוח לערשטפירוב חיהרע טעמפסון חונד דוח עראמירונג דעו' ויחנע
 אסיקס'ס הינרייכענד ויון, חיהרע זינדען לו זיהגען, חונד יוח חילנער חיהרער ויחנע
 ברעכען לו ענטומיען; ון זחס חוכו ניכט חונדערריכטעטער ויחנע פון דיר לזריקעטערען!
 ארח צדקה. דיינע פֿריועהובג וייטעט חויל חיינע ווירע חונד ויחנעטע וויינע;
 ון גיב דיינען פֿערעהערען חיומער סטוקרערע קרפֿט, דיינען ווילען חוילנעוויארען. —
 גערענקע חין לחרנע דיינער בֿראהערליגקייט, ויח דחו פֿערטרויען חויל דיר חונד
 חקפֿלען וקסט; פֿיהרע חוכו ניכט פֿרוז געריכט, חונד חילנעטע דיינע ווקרטע. — דחו
 חרטחיון דער פֿולויג גערעכטען חונד דחו דער אויסטעמוואקסיגען זיגט פֿער דיר,
 יערמך וחסעטט דוח דיינען חיינע טהירע קפֿלען, דחס יוח זיך ון דיר וועטען

קִרְבָּתְךָ בְּלֵב קָרוֹעַ וְדַחוּחַ • וַיָּנֶם לְהַצְדִּיק קִבְּל צָדִיק
בְּגַתְוַח: הֵן כְּבִיר וְשָׁגִיב וְשָׁגִיא כַּחֲךָ • הִנְנִי אֲרָגְנִי
בְּדַלֹּת קִדְּמִי נִכְחָךְ • וְאַתָּה רַחוּם מְקַבֵּל בּוֹרְחִיךָ • וְכוּ
כְּמוֹךָ מוֹרָה חַטָּאִים אֲרַחֲךָ: זְכִיתִי לְבִי מִי בְּעַל
דְּבָרִים • וְזִזְבָּה וּמְזֻפָּה לְחַטָּאֵי גְבָרִים • חוּבוֹת חֲבִלֹת
וְגַרְשִׁים מְכֹל עֵבְרִים • חֶסֶד יִגְדֵל לְרַפְּאֵת מִימַת
שְׁבָרִים: טִיף הָעֵקֶר סָרוּחַ וּמִתּוֹב מִתְּלִיעַ • טָנְףָה
תְּבַלֵּין שְׂאֹד בְּעֵסָה מְבַלִּיעַ • יִקָּשׁ לְמִשׁוֹר חַטָּא וְעוֹן
לְהַקְלִיעַ • יִקָּר לְזִלְזֹל וְכָל תּוֹשִׁיחַ לְהַגְלִיעַ: כְּשֵׁל הַנְּדוּחַ
וְזִנְחוּ פִּרְקֵי מִי יִשָּׂר • כְּבוֹשׁ כְּבוֹס גִּזֵּר מִלְּשַׁבַּת הָעֵשָׂר •

הנחת להם שער פתוח לגול אלך דרכיהם, ר"ל לעשות תשובה, לנפש רחמים ולקרוע
גזר דינם. הצהרה, תמיד כנהדים משפט דורשי קרבנות כלב קרוע ומורחם. כנאח,
קבל נדחתם ותפלתם כקרבן עולה שטעונה הפשט ונתות. הן כביר וכו', מלה"כ (אית לו)
הן אל ישגיב כנחו מי כמוהו מורה, פירוט אעפ"י שהוא תקיף ולו הכח לעשות דין
בכ"ט מורה חטאים בדרך תשובה. (הג"ם בארמית כמו מול, נוכח). מסביר, שקבל בסדר
פנים יפות. זכיתי לבי וכו', מי בעל דברים שיכול למצד זכיתי וכו', וך, וכל כך אני
וך שאוכל לזכות גם אחרים. חבילות, לשון תלמודית, כמו אגודות, ר"ל רבים תלמידים
מכל גד. חסד יגדל, עתה יגדל לא כח ה' לרפאות מיטת שברנו, כלו' מוט רגלינו ע"י שברנו.
(כן כ"ל העני' פי' הגהת רוח"ה). טיף העקר, אדם נולד מטפה סרוחה, ומנאש כתולעה,
ר"ל בחטא יתמתה אמו, ושאר זכעיסה, הוא היתה"ר, מטנף ומחמץ כל תבלין, ויעשה
הסר למוקש. להקליע, ויעשה סוף הקל עם קלע של ספינה, כמו וכעבות העגלה
שעלה. וי"מ להקליע, להביא את האדם לכף הקלע. בכל חושיה להגליע, מלה"כ (משלי יח)
בכל תושיה יתגלע, מאם ומזלזל בכל יקח וטוב. כשל הנדון, כשלו ברכים של הבא להיות
כידון, יען כי עזבוה פרקליטי (מליכי) ישר. כפריש בביים כמו גרם רוח"ה, ופירושו, ביטול גזר
דין וטערה אפס שלשבה העושר, מלשכת בהע"ק. אוי"ל העושר כמו העשירו' כלו' לשכת הנאן.

קתבנען. וחס דיה וזכע דערער, דיה מיט לעררייענעק חונד וחרמען הערלען דיינע
מחקהערהג וזכען, ויח מיטמחג: העללע זייכטען; ניט חיהרע בעסערנג ויח חפסערז
סטיקקע חן. — דיינע קרפלט חיוט גרחס חונד מחלטיג, וייר מהנמחלטיגע ערשיינען
דיך תגלובעטען, חונד רחן, חלוצמרההערליגער! ניאחסט דיה ענטפלוההענען וויעדער חויל,
אער לייגט ויח רוח, דען זינדערן דען וועג דער בעסערונג? ווער קחן זיך ריהמען:
„מיין הערן חיוט אויסער, חיד בין ריין חונד קחן חויד חנדרע ענטווינדגטן? —“ תך,
תחן חללען זייסען הער הייסען חונד סהירמען זיך פערעעהען; מחגע ער מיט גרחסער
גנרע דען שחדען חונדעריע פלללען היילען. — דיע ערכוינדע, דיה חונד פלחן חייכען
הכסטעקט, דער זייערטייג, דער חללען געווירן פערזייערס, מחלט חונד חויל עבנען
אעגע ווחקען, פערסטריקט חונד חין זינדען חונד וחסטער; מחלט, דחס וייר דיה
ווירדגע ענטווינדגטן, חונד מיטפלללען חן זייער טונענד פלידען. — דיה געריכטעטען
ווחקען, דיה פערטווינדגעטען פירטערעלער געבען חונד חויל, פערטווחוירטען חיוט

לְמוֹרָא אֵיךְ לְהֵבִיא תְּשׁוּרָה. לָכֵן רַב הַפֶּטֶר וְאַמִּיץ
הַקָּשָׁר: מִעַתָּה הוֹסֵר רֵתֶמֶד עוֹלֹת מִחֶיךָ. מִבְּיַד לֵב
מִנְחָה וְנִדְחוּי מִשִּׁמְחֶיךָ. גְּזוּפִים בָּרִיא אֵלֶם מִשְׁמוֹשׁ
שְׂבָחֶיךָ. נִשְׁבְּרוּ נְטִיהוֹ הַכְּשֵׁרוֹ קִדְשֵׁי זְבָחֶיךָ: סִלְקוּ
סִיגוֹרֵי עֵמֶךָ דְּרוֹשׁ וְקִרְוָבִים. סְמוּבִים לְעַד קְרוּבֵי בָּךְ
קְרוּבִים. עֲשׂוּקִים בִּי הִמָּהוּ וְיִמְעַרְבֵם. עֲרַפְתָּ מִזֶּבֶחַ
וְהַצֵּלָה הָיְתָה עֲרָבִים: פָּגַע שִׁיחַ וּמִעֲמֹד אֲמָנוֹת
קִדְמוֹנִית. פִּי תוֹלַעַת יַעֲקֹב תִּחַת אֲדָמוֹנִית. צִעֲקַת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵת מִשָּׁב רִקְנִית. צִוַּחַת קוֹל עָרֵב יִזְנֶה
שְׂחַקְנִית: קוֹמְמִיחַת קָדָם הֶלְכְנוּ וְעַתָּה קְדוּרְנִית.

למורא וכו', ולא נוכל להביא שי למורא, ר"ל להקניא. לכן רב הפטר, (עפ"ה כ' עמ"ס ס ג).
מבידי לב, רוח נשברה וכו' כדכח האל מנסה וכינסו. גזופים וכו', בעלי נוף ותעבות נכחיים
מספר תפלות ה' עדה"כ ולרשע אמר מה לך לספר חקי; אך לב נשבר ותהוד האכזר להיות
כקרבן חבת. (וכמו שאמרנו רבותינו ו'ל אמר רב אבא בר יוחנן, מה שפסל בנהמה הכשיר
בזרם, פסל בנהמה עזרת לו שטר, והכשיר בזרם, כד"ל לב נשבר וכדכח וכו') זה שאמר
נשברו או נשברו והאכזרו לנפשות. (רו"ה.) סלקו, סדלו. סמוכים וכו', לפי שאפסו
האלימים לכן קרובך, הם ישראל, סמוכים עליך. עשוקים, לע"פ זהם עשוקים בגופם
ומלודם. (ומערבם, סחורת' וממוכ', מל"כ יסוקא כ"כ כ"ז, האך ומערבך.) ערבות טובה,
מלה"כ (תילי קיט) ערוב עבדך לטוב, ר"ל אתה תהיה ערב להם לטוב והצלה. פגעו שיח וכו',
תפלת ישראל והפכות שיחם לחטות אבוהינו היא, הם למדחי כח התפלה, כמ"ל והתפלל
לברכה, ויח' יסוק לטוב, ויפגע במקום. פי תולעת וכו', אין כח לתולעת יעקב כ"ל כפה, ר"ל
בתפל', וזה כמ"ל' ארבע עשר שנקרא אדוני. שלש עשרה, הכרת יג' מדו' שאינן סודו' ריקן.
צודה וכו' יזנה שחקני', וכמעט ועקת קול נעים מישראל שנעל לזכות אלם. קדורני' שסוף.

דוח ויהאע חונד תבווענרוג דעו לערהתקניסעו חויו דער רייכטן הירדע; תך, וויר
התבעו קיינע גתבען מערה, דען תלגעפירטעטען לו בריגען; דההער ניוואט דחן
חונגליק לו, חונד חיוואער לעטטער מערדע חיד חיואסניוט. — זייערען דוח טקולת
כען תפער חילבעהקרט התבעו, חיוט דחן דעמיטטיגע חערן דיר חיונע תגעבעהואע
גתבע; זינליכע ווענטען זינד ניכט פתהיג, דיין לזכ לו לערקידען; נור לעברקלענע
הערלען זינד ריין, חונד פתהיג, אזו תפער חילבענקוואטען לו ווערדען. — דתהיח
זינד דוח לערפחידדער דייענע פלוקען, חיהרע געבעטע חונד תפער; נאר חויל
דיך סטיטלען זיך דייענע תהתקנער, דוח ביסט חיהר תקלסטער תנעעהואער; ווען זיח
חויד תן זייב חונד גוט בערויכט מערדען, זך לעברירגסט דוח חיהנען חיהר ווקתלן
חונד חיהרע רעטטוק; — פלן דען קוטטעטען ליוטען הער חתך דחן געבעט חיו גענו
ברויד; דער מויד דעו' וואוראע (יעקב) ותלן דען תמלטיגען עא ווידערטעעהען;
דחן תכרופלען דער דרייחלעהן גתדען' טיטען געהט ניכט לענד לזריק, חונד תבעו
נעהת חווס דוח סטיימאע דען געבעטע פלן דיינער געדו' וויגען טיבע (ישראל). — חיינסט
זיעען זיך חילפערט, יעטלט זינד זיך געבייגט; ת ערהעבע דחן חתון (דוח הערת

שוב סתיון אקדו. והתחם על תרעה לעשוק: שובה יי עד קתי. והתחם על
 גבדיה: לוי הישועה וכו' עד על עירך ועל עמך.

סד א"ז"א. שלישיה. מיוסד ע"כ ט"ז והסמ"ח חתום בתפלה שלמה.

שוממתי ברוב יגוני. ליום יפקד ורוגי. מה אמר
 לאדני: אמללתי ונאלמתי. בזכרי אשר אשמתי.
 בשתי וגם נבלמתי: בהבל כלו ימי. מפני בשת
 עלומי. אין שלום בעצמי: גחלתי קודחת. כמגלה
 גמתחת. והנשה בא לקחת: דבקתי במחשבי.
 ונפשי לא ירעה. כי גר ותושב אנכי: הוי כי בא יומי.
 אזי איקץ מחלומי. ואשובה ל מקומי: ועל חטאי
 אשר עבר. ועל פשעי אשר גבר. מה אשיב שלחי
 דבר: ודון לבי השיאני. ועון אשר הלאתי. מבטן
 קראני: חושב בנפשו נבל. בעץ שתול על יובל.
 והוא לקברות יובל: טפל שקר בתוכו. ונמס ממהלכו.

יפן

שוממתי ברוב יגוני, (הסליחה הזאת, אשר גם מזכרה שלמה, ולפי נאות לשונה ויפני
 מליאתה נראה שהוא ר' שלמה בן גבירול, מנארת מאליה, ואינה נריכה לפירוש כ"א
 בזמנות מעטים). שוממתי, שומם ותוהה אני מפחד ויגון. גחלתי, נשמת, כמו וכנו את
 גחלתי (שמואל ב יד). כמגלה נמתחת, אמר רא"ס, יתכן שירמז למגלה אשר שרף יהויקים,
 ואמר, כמה ישרף לבי. ולי נראה שהוא פתוח כמו ספר והנושא כל לקחת. ודון לבי
 וכו', עפ"כ (עובדי' א), ומוסב על מה אשיב, כלומר לא אדע להשיב רק שדון לבי השיאני
 (הסיתני) ועל העון וכו', מנטן קראני, מעטם כי יצר לב אדם רע מעוריו. וגמס

שוממתי ברוב יגוני. בעטייבם בין חיד דודך ליעלען קוואטער. — ליהם מחן חיד
 מיינער פרעלען, וחוץ חכסווקרטע חיד מיינעט הערדן? פערסטוואהן חוס חיד עלטערער;
 חיבערדענקע חיד מייין פערטווארען, זך חיבערליהעטע חיד פורפורקטעה. — מין חייטעלען
 קייט זינד מיינע טמגען פערסטריבען; קב דער טמגע מיינער יוגענדיגערען לעבע
 חיד מין חנאפריערען מיט מיר ועלכסם. — מיננערע גוטס פערלעגערט מיד; דמ סווארענכונד
 מיט חויפגעראלעס חונד דער סווארפערדערער חונט דמ — מיט פליכטערען טטעקעקע חיד,
 מיינע זעלען חיבערלעגטע ניכט, דמס חיד נור מין פערמאוינג היענידען בין. —
 וועה! ווען מיינע סטורע סאקט, דמן ווערדע חיד פלען טרוימע ערוואלען, חונד
 מיינער הינגעהען, וקאער חיד קמט. — ווען מיינע גרסטען פערברעלען מיר פלער
 געהאלטען ווערדען, ומוז קחן חיד דעט חכטווקרטען, דער מיד הערטידער געטיקט? —
 פלען בקווער בעגירדע ווקרד חיד פערלייטעט, זימיגע פערזוואונגען ערמירעטען מיד,
 מיט מוטטערלייבע סקן ערפחסטען מיד דיח זינדען. — דער טהער שווייבעלען זיך,
 ער סטענע פלעטט, ויח מין בוית חן כחלע, חונד דמן וייר ער דען גרמבע לוי
 געהירט. — מיהן בעטהערט מין פלעטער וקאחן, דער כחלד לערטיאלען, חונד דמ

וַיִּפֶן כַּה וְכֹה: יִשְׁלַף בְּאָזְנוֹ הַדּוֹמָה. וְלֹא יִשָּׂא לְבַיִת
 מִהוֹמָה. מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מְאוֹמָה: כַּחַז לֹא סִמְכָתְהוּ.
 עַתָּה גִפְשׁוּ נִשְׂאָתְהוּ. אַף כִּי אִישׁ אֶבְלָתְהוּ: לְכַדְתִּי
 אֲשַׁמְתִּי. הֲלֹא זֶה הַדְּבָרִי נִשְׁמַתִּי. עַד הִיוֹתִי עַל אֲדָמָתִי:
 (לְזֹאת גִּפְשִׁי נִשְׁקָה. בְּאִישׁ שׁוֹכֵב בְּכַלְמָה. עָרִם
 אֲשׁוֹב שְׁמָה): מִשׁוֹנְתִי נִשְׂאָתִי. וּבְלִבִּי קָרָאתִי.
 אָנֹכִי חֲטָאתִי: גְּבוּחָה לֹא חֲשַׁקְתִּי. וּבִשְׂרִירוֹתִי
 דִּבַּקְתִּי. מַה לָּךְ כִּי גִזַּעְקֹתִי: שְׂאֵי גִפְשִׁי אֲשַׁמְתֶּךָ.
 רְאֵי חֲטָאתְךָ לְעַמְתְּךָ. גַּם אֶת שְׂאֵי כְלַמְתְּךָ: עַד
 אֲדַאֵג לְעוֹנֵי. הַשִּׁיבוּנִי רַעֲיוֹנֵי. נִפְלֵה נֹא בִידֵי: פְּנֵה
 מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ. וּפְתַח לִי דְלֹתֶיךָ. כִּי אֵין בְּלֹתְךָ: צוּר
 הַגֵּן בְּעַדְנֵי. וּמַעֲזוֹנֵי פִדְנֵי. וְעַדוֹתֶיךָ לְמַדְנֵי: קוֹלִי שָׁמַע
 בְּחֶסֶדְךָ. בְּיוֹם אֶעֱמֹד נִגְדֶךָ. וְלֹא תִטַּ בְּאַף עֲבֹדְךָ:
 רְאֵה עֲנִי וְעַנֵּי. אָנֹכִי בִידְךָ הִנְגִי. וְאַתָּה יְיָ חַנּוּנִי: שְׁלַח
 אֲמָתְךָ וְחֶסֶדְךָ. לְעַם צוֹעֲקִים נִגְדֶךָ. וְלִי אָנֹכִי עֲבֹדְךָ:

חסלה

סגולה, המקור נאם כדונג במהלכו, ויפן כה וכה. לביח מרומה, זה המקור, שזו חסד
 ולחמתי ולמדו עשתתמיו. כדו לא וכו', הן בעדנו חי עזכא כסו, אף כי וכו'.

אם דקרתהיו פליטתם. — ער וירד (חינו גרמב) געוורטלען, וויח חיון רעגונקלונער
 סחין, בריכט ניכטו מיט חינז קלמטע גרמב, פֿסן מלונען וואָז ער בענטעטן; קיינע
 קרמטע קעכנטע חזון סטיטלען, מלז חיהו נקח חיון גייסט בעלעבטע, פֿיעלונעניגער
 מען חיהו דמו פֿלייער פֿערלעהרט העמס. — זינלילע בעגירדע העט טיך מואסטריקן — זיט
 ספֿריכט מיינע ועטלע — מלז טיך נקח חויל ערדען וואָלונטע. זיט טרויערט מיינ גייסט
 דעס טיך זיט סאָמלבעדעקט, נאָקט היימקעהרען מוס. טיך ביטע מיינע וואָנבעטונגען,
 הייט, וואָנע מיר ועלכטם: טיך חאָבע געווינדגט, חאָבע דען רעכטליכע ניכט בעגעהרע,
 בין מיינען הערלעכדינקען געפֿלונגט. נאָ וואָז היילט יעטלט דען טרויער? דיד, ט
 ועלע! פֿערלעכונג דייע סלר, דייע זיטע טעטלונט זיך דיר ענטגעגען, זיט טרמגע
 סן דייע סאָמך! — זיכעטן טיך זיט דיח זיטע קולמס, ערווידערן מיר מיינע גען
 דאָקען: ערזיב דיד דער סיקונג גאָסטען. — ט ווענדע דיח לו מיר פֿון דייעטן וואָהי
 זיטלע, פֿעלכע מיר דייע פֿערטען, ט חונלערגלייביליער! בעסיטלע טיך, מיינ סאָפֿלער!
 ערלוקע טיך פֿסן מיינען זיטען, זעהרע טיך דיין געטען! — ערהערע גתדיגסט
 מיינע סטיממע; ווען טיך טיך פֿער דיד היכטעטלונט, וויינע טיך ניכט לִחְרִיב לוריק.
 סויע מיינ עלענד, ערהערע טיך; חיד בין חיון דייען חאָרען, זייט מיר גתדיג,
 הערר! — זענדע דען גייסט דייער וואָהרהייט, דייער זיכע, דעטן לו דיר פֿאָנענדען

מִשְׁכַּנְנוֹתֶיךָ תִּבְרָאִים • וּבְהָרַגְתְּךָ תִּשְׁמַעֵם: בְּגִם
 פְּזוּרֵי גְדֵיחֵיהֶם • גִּהְגָּם לְבַיִת מֵאֲוִייהֶם: לְקוֹחִים לָךְ
 (לְסִגְלָהּ וּמְחַכִּים לָךְ לְגֵאֲלָהּ) מִמְּוֹת תִּצְיֵל וְתִחַשְׁךָ •
 לִפִּי מִסְטִינֵנו סִתוּם וְחֹשֶׁךְ: גִּשְׁאֵנו וְנִטְלֵנו פִּימִי
 עוֹלָם • הַבֵּל גְּלוֹי לָךְ צָפוֹן וְגַעְלָם: סִלַּח וְעִבּוֹר עַל
 פִּשְׁעֵי • מְחוֹל אֲשַׁמְדָה וְדָשַׁע: עֲגַה הַיּוֹם קוֹל מִיְחֻלָּיִךְ •
 בִּי עֲיִינֵינוּ גִּשְׁוֹאוֹת אֵלֶיךָ: פָּדֵנוּ מִצָּרָה וְצוּקָה • וְתַעֲלֵנוּ
 מִשֹּׁחַדָה עֲמָקָה: צַעֲקוֹתֵנוּ הַיּוֹם תִּקְבֹּל • וְתִצְיֵלֵנוּ מִיַּד
 מְחַבֵּל: קוֹמֵם בַּיִת שְׂכִינַת הוֹדְךָ • וְלֹא תִגְבֹּל פְּסָא
 בְּבוּדְךָ: רָסָא עֲמָךְ מִכָּל שָׂבֵר • בִּי בָּאָו בְּגִים עַד
 מִשְׁבֵּר: שָׁבִיץ אֲחֻזוֹתֵנוּ בְּיוֹלָדָה • וְכַח אֵין לְלָדָה: תִּצְיֵל
 עֲמָךְ מִתְּהַבָּה • בִּי עֲלֶיךָ מִשְׁלִיכִים יְהִיב: הַגְּהֵלֵם לְעִיד
 הַבְּגִידָה תִּמְדָּר לְמוֹ מְנַחֵם וְתִשְׁבִּי וְגַחְמֶיךָ: אֵמֶל יִשְׁכּוּ •

אכזר וכו'. לקוחים מכות החשך, לפי סמטינו סתום חשוך (כן הסתם כל סליחות,
 וסמ' ע' א"ב מנחם נמלת מסטינו, א"כ לחנם בזה רמ"ז טססל חדסה). לקוחים,
 הם שרבל, כמו שרשם לעולם, לו שהם כמו לקוחים לשם. נשמו וכו', מלכ"ב
 (שמע' סו). ואל הגבל, לה"כ בירמ' י"ד. שבין, מרות מות. מרדב, מעול סמס,
 ששורים כו כו חשבי, סליכו. סטום ונחמי, שמת כעשי.

וידעו החשש והירעו ונאיינו. מקב עו דעו פלוקלען דיענער לונקלן סטקאונע נוח
 פן געדייטן פשוטן; פיהרע נוח חין דינע זיבוינגוואפנהנג, פערספולקלע נוח חוץ
 דינען הייליגען בערג; וקאמלע קלוג פיהרע לערסטריוועטען, חמד לייטע נוח כנך
 ופן היזע פיהרער זוסט. רעטע דוח לונ פטרע געפיהרשטן, פערסטרקפלע דען
 חמד דע זקוקקענער; פטרע, ערהעבע חמד, וויה חין דער פערלייט, חמד פערזיב
 קלוג פטרקטליכע יודע חמדפטרקטליכע זינען; פערזיב חמד בענייטיגע יעדע
 הישענע, פערלייטע יודע חמד בקוהייט. ערהערש הישע קלוג, דוח דינער
 תהרש, דען חוץ דין יוד חמדנערע בליקע געריכטעט. בעלרייע חמד פלוק קעסע
 חמד דרקטקלן, ביינע חמד היטיל חוץ סיעפער גרובע, ניכ הייטע חמדנער פלוקען
 חיל חמד רעטע חמד פלוק דער חמד דען פערדערבענ. ריכטע דוח מקאנדיק רייכער
 אקייטקעט חיל, חמד זלום דינען מקבנענערשטן פהרן ניכט ענבווייטעט ווערדען
 היילע דיון פלוק פלוק קלוגן טיבעלן, דען דוח פשה חייט חוילע מקבסטע געסטיינע
 גען; חוין שידער ערזייפט חמד זיה הייטע געבוקערען, דוח קיינע קרפלע לונע
 כידעקקאונען תפס. פלוקע דיון פלוק פלוק דער זינבוטקייט; חוין דין ריכטעט עו
 זיינע מקפלענג, פיהרע עו כנך דער (חייסט) וקאנערביטעטן סטערט, מקב
 פטרסטעט דער פאזיטע (סליכו), חמד (כעויה*) כקל ערטינעט.

* גקסטליכער פטרסטער, חוין חוץ פלוק דען פשים ביינענענער קאונע.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשי: טוב יי לקו לקחש תקדשנו: טוב
 יי לקטנו ביום צרה ויודע חסי בו: כי טוב יי לעולם תקדו ועד רד ורד
 אמתנו: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בגדיקים:
 טוב וישר יי על כן יורה תפאים בהרה: טוב ויחיל ודקם לתשועת יי:
 הושיענו יהים כי באו מים עד נפש: הושע יי את עמך את שארית ישראל:
 הושיעך את עמך ובה את נחלתך ודעם וישאם עד העולם: הושיעך יי
 כי נמר חסיד כי פשו אמונים מקמי אדם: עזרנו אלך ישענו על ובר כבוד
 ישקה ותיילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

סו פוסון • מוסד ע"ס א"ב וכסוף חתום שהמ"ח בנימן.

הזרית דרך השובה לבת השובה • בין כסא
 לעשור עדיף גשובה • השיבנו יי אליך וגשובה:
 אז מאז מקדם הקדמת השובה • בטרם המתחת ארץ
 ויסודי רגובה • גם לכל השבים צרי ומרפא חשובה •
 הופקי דלתיך ריקם מלהשיבה: הן ראש עפרות
 תבל אשר ראשון נוצר • וגסיתו במצודה קלה ואותה
 לא נצר • זעפת ואנפת עליו שנותיו לקצר • חזר
 בתשובה וכאישון הנצר: טעה גועו דמי אחיו בשפכו •
 יסרתו בנע וגר לבת כה וכה • בעת שב אליך ועזב

הזרית דרך חשובה, עפי האגדות שהבאתי כמה פעמים למעלה. לבת השובה, כתי
 לישראל (עפ"כ ימי' לא). בין כסא לעשור, בין רה ל"כ. בטרם המתחת וכו', המתנה
 היא אחד עשנה דברי' שבראו קודם ז"ע כדליתא בפסחים (דף נד). ארץ ויסודי רגוב/
 חן ויסודה, הם תני וגתי עפר. (ונכליטה מ"פ הנוסחא ערך, זה עמים). ראש עפרות
 חבל, אדם הראשון, כפידות רז"י על פסוק זה במשלי. חזר בחשובה, עפי האגדה, ק"ל
 שנה עסק אדם הראשון בתשובה וכו' (עיי' ז"ר פרק כג). וכאישון הנצר, לכל
 יכה קיזת הזדה, כנאמר ומוראכס ומתכס וכו'. טעה גועו דמי אחיו בשפכו, ק"ל.

הזרית דרך חשובה • דוח (נהרסעסט דוח חיוגערטעטע טחטער (ישראל) דען
 וועג' דער כעסערונג; וויר ווקולען כון חין דען לוויעטענטהגען (לויטען לאש האכה
 חונד יוס כסד) לז דיר לזריקקוואען. פיהרע חונד לז דיר לזריק, וויר קווא
 מען גערן. פלן דען פריהעסטען לייטען חן הקסט דוח בוסע געלעהרט; בעפלער דוח
 נקך דוח ערדע מיט זיהרעטן עלטענעט חוידעהנטעט, בערייטעטעט דוח פיר
 ריימיגע דיען בחוץ, דיעו פרעפליכע היילויטעטן (דוח בוסע), דחם טח (זעבר לז
 ריקקעהרט, ווער חן דיינע טהירע קולפלט. — טחן דער ערסטע סטויבגעטקוואטע,
 דען דוח מיט חיינעטן געריגען געבטעט לערוזכטעט, בעתקבלטעטע עניכט; דוח
 לירטעטעט חיבער חיהן, לזר סטרפלעט וקולטען ויינע (לבעטתהרעט לערקירלט ווער
 דען; — ער טחטס בוסע, חונד ווארדע וויח חיון חויגלפלט בעוועהרט. — זיין
 וקחן, לעהלעטע, לערגקס כרדערבאוס; דח לערדוואטעטעט דוח חיהן, חונטעטעט
 חונד פלכטיג לז זיין; חזן ער מבטר לז דיר לזריקקעהרטעט, זיאען בקוטן ווקטעל

רוּעַ הַדָּבָר. לְשִׁבְעַתַּיִם הָאֲרָבָתוֹ כָּל מוֹצְאוֹ בְּלִי לְהַבּוֹ:
 מִחַל לַיְצוּעֵי יוֹלְדוֹ אֲשֶׁר פָּחַז בְּמַיִם. גְּמִיזוֹ רְגָלָיו בְּמַעַט
 לִוְלֵי שָׁפֵף לֵב בְּמַיִם. סָרַח גּוֹר אַרְיָה בְּקִרְשָׁה הִיא
 בְּעֵינָיִם. עֲוֹנוֹ הוֹדָה וְהִכְרַעְתָּו לְצַדֵּק בְּכַף מֵאֻנָּיִם:
 פָּרַץ גְּדֵרוֹת עוֹלָם בֶּן עֲמָרִי בְּרָשָׁע. צִלְמֵי אֲשֵׁרִים
 חִשְׁקוּ וְהוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פֶּשַׁע. קָרַעַתָּ גִזְרֵינוּ בְּשׁוֹבוֹ
 מִלְּפֶשַׁע. רַחֵם בְּמוֹדָה וְעֲזֹב וּבְדָ גּוֹשָׁע: שִׁנְנוּ לְשׁוֹנָם
 כַּחֵץ אֲנָשֵׁי עֵיר גְּדוֹלָה. שִׁגְיוֹנָם וְזִדּוֹנָם רָבוּ עַד
 לְמַעְלָה. תַּתָּה חֲזוֹן הִפִּיכְתֶּם אֲחֹזִם רַתַּת וְחִלְחָלָה.
 הַשׁוֹבָה עָשׂוּ כְהִגְוֹן לִפְנֵי כְבוֹדְךָ גִּתְּךָ קִבְּלָה: בּוֹחֵן בְּלוֹיֹת
 וְלֵב נֶאֱדָר בְּגִבּוֹרָה. יִדְעֵנוּ מִדַּע לָקַת בְּאֵרַח יִשְׂרָה.
 מִשׁוֹבוֹתֵינוּ אִם רַבּוֹ בְּפֶשַׁע וּסְרָרָה. נָא לְמַעַנְךָ

השיבנו

סלל יצועי וכו', זה ראובן שלכל יצועי אביה סרח גור אריה, זה יהודה שחטא במעשה
 תמר, והרה ואמר נדקה ממני וכו'. פרץ וכו', המלך אחאב חטא חטאים גדולים, ובטח
 אליו הגביל אליהו ככעו מפני כ'. והוסיף על חטאתו פשעו, עפ"כ מלכ"ס א. טו, לאמרו
 תגרא (יחזק דף לו) שמרד להכעיס וכו'. רוחם וכו', כמ"כ יען כי כנעו אחאב וכו',
 לא אביא רעה בימיו. עיר גדולה, זו כינה. חזון וכו', שלחת לכס חזית. ע"ז

פערותחטטנר, פערותחטטטט דא: יבענפחלע רחלע חיבער דען, דער וזהו ערסותחטטנר
 וירדע. — יענער, דער חוכבעותחטטנר ויינעו פחטערז: עהבעטטע ענטווייהעטע (לאובן),
 ווקרע פחטט ייענר סטרמפע חונטערלעגען, ווען ער ניכט זיין הערן חין רייע פטר
 רד חיגענגחטטען. החטטע. — דער זקונענמיטהיגע (יהודה). לענגיג יך דערש פטר
 סיידעווענג (מעשה תמר); ער בעקחננטע זיינע זינדע, חוזר דא וענקעסט דיה
 סחילע (דפר רעכט: ומוחטנע) לו זיינען גוכסטען. — עמרי'ס זקנא (קחניג אחאב) חיכענע
 סריסט דורך זיין זקסטער מללע עוויגע געזעטלעזערחטטנר, פערעהרשע ביזדער חוזר
 גחטלען, חוזר היפפע פערברעכטן חויל פערברעכטן; מללע ער חבטר פחטן זיינען זיינע
 דעהסטען רייח'ג לזריקקעהרטע, לעררויסעסט דא זיין פערדמווייגווערטען, חוזר נחל
 דען ער זיינע זינדען בעקחננט החטטע חוזר זיה פערלויס, פחבר ער בייה דיר ער
 כחראען. חוזר. היפפע. — דיה חיינווהגענר יענער גרחסען טמחרט (כיכס) החטטען
 פפיליוסחרטע לענגען, חוכבעוויין פיען מוקרען זיהרע פערעוועהנגען חוזר פיעלען. מללע
 דיה זיהנען חבער דען חוכבערנגחטטע פערקוינדיגען זיינעסט, ערגריל זיה חוכסט: חוזר
 עכטעטלען, זיה טהחטען מוקהרע בוסע, דיה פטר דיינען ערהחכענען סחרקן חכענען
 קחמאען וחרדע. — פירפער דען זיינעסטען הערלעכע, מיט מללעכט געוירטעטער
 לעגער חוכר דען גערקען וועג ומוכדען. ווען חוכבערער חויוסווייפלענגען, חוכבער זיינעסער

השיבנו עשות השובה כשורה. השיבנו יי אליה
ונשובה: הורח וכו'. אל סדך יושב וכו'.

ואתה קדוש יושב תחלות ישראל: ואתה הא שנותיה לא יתמו: אתה
תקום תרחם ציון די עת להננה כי בא מועד: ובחי אלהים רוח נשברה לב
אשבר ונדבה אלהים לא תקוה: היטיבה ברצונה את ציון. תבנה חומות
ירושלים: אנו תחפזין ובחי ארץ עליה וכליל. אז יעלו על מזבחה שרים:
לועזי יי אבינו אתה. אנתנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ירה בלנו: אתה
יי לא תקלא ורחמיך מננו. חסדך וחסדך תמיד יצורנו: וכו' רחמיך יי
וחסדיך כי מעולם תקח: וברנו יי ברצון עמה. סקדנו בישועתה: וכו' ערתה
לחית קדם באלת שפט נחלתה נר ציון זה שכנת בו: וכו' יי חבת ירושלים
אהבת ציון אל תשבה לצח: וכו' יי לפני אדום את יום ירושלים האשרים
ערו ערו ער היסוד בה: וכו' לאברהם ליצחק ולישראל עבדיה אשר נשבעת
להם בה והתברך אליהם ארבה את זרעם בכוכבי השמים. וכל הארץ הזאת
אשר אמרתני אתם לורשכם ותחלו לעולם: וכו' לעבדיה לאברהם ליצחק
וליעקב. אל תמן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו. סלח לנו ויצורנו:

סו

כפא כונג בחסדיך. במלך השב בכבודך. כפא
זכה עבדיך. אתה אלהים לבריה: לבריה רחמיך
יתגוללו. לבניה כי יתפללו. לא כמעשיהם יתעוללו.
במעלם אשר מעלו: מעלו בניה ידידיה. מלא
רחמים על מיחדיך. מחה עונות עבדיך. רבו פשעינו

גדה

יפה הכיף להסך העיר, ועזו תשובה וכתקנלה: השובה כשורה, כאנו. תשובה שלמה.
כפא כונג בחסדיך, אף כסדך כפא טפס כונגת חסדך, ר"ל חתק אתה רחמים נדך,
כפא, נדך וישפט מוכן כסדך חסד וחסד יקדש פנדך. לכדך רחמים וכו', לכדך

חוזר לשרעהאננו פיעוע ויטר, ק וק פיהרע חוב חוב דיניעסוויולען לדיק, רחם
וויר געהרירג ביטע פהא. פיהרע חונג: לו דיר חז"ו.
כפא כונג בחסדיך. געטטיטלט חויל דיניע הויר ספעטס ריין סודקו,
חיה חיון קחיג וישלעטס רוח דמרויל חיון דיניעס גוהנלע, רדך חיה חיון פלשטער
רעצטלערטיגע דיניע דינער, ק רוח, חיינליגע גאסט! — ע רעבע וך ריין פודתראנן
חיבער דיניע בעטענרען קינדער; ע געפעטע היהען ניכט נדך חיהרען סהחטע
נדך חיהרער בעגאגענען סוויחוהדיקייט. — ית סוויחאנו וחרען דיניע געזיכטען
ליינער, רדך דיניע חונג, פלון בראחערליגקייט, ערגיילע ניכט סטרענגע רעכט,
ף פיען חויר חונערער פערברעלען זיג. — רעו הפרלענו חיינערסטע חיות דיר

גְּדִיָּה: גְּדִיָּה נִכְוֵנוּ מִחוּת. נִכְוֵנוּ עֵינֶיךָ פְּקוּחוֹת. נִיחַח
 כְּגִישַׁת מְנַחוֹת. וְאַתָּה אֵלֶּה סְלִיחוֹת: סְלִיחוֹת מְקוּיִם
 לְתַאֲבוֹן. סִפְק נִכְוֵן וְרַבּוֹן. סִגְוֹן שָׁם עֲרַבּוֹן. מִי אֵל
 כְּמוֹהַ נוֹשֵׂא עוֹן: עוֹן שְׁבִי וְיִשְׁע. עוֹד יִזְכֶּה וְיִשְׁתַּעֲשַׂע.
 עֲבָרוֹ חֵישִׁישֵׁע. וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פִשֵׁע: פִּשֵׁע
 רַב וְבָדֵק. פִּירֵץ גָּדֵר וְסוֹדֵק. פְּנֵה מַחֲזִיק וְבוֹדֵק.
 הַלֵּךְ תָּמִים וּפּוֹעֵל צָדֵק: צָדֵק חֲפֵשׁ לְבְרוּאֵיךָ.
 צֵאן אֲדָם קְרוּאֵיךָ. צַעֲק שְׁעָה מִירְאֵיךָ. וְרַב
 חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֵיךָ: קוֹרְאֵיךָ בְּהַמְצֵאוֹ תְּחוּמָיו.
 קָרוֹב מְצַדִּיקֵי רְחוּמָיו. קָדָם קוֹה לְתַנְחוּמָיו.

בשנית הוא כמו לכנף, כמו גדו' ר"ל ענפיו) באיוב. נגד נכונו טחוחו, אתה רואה על מחשבה טובה ומתפרה למעשה. זה ג"כ טעם נכונ עיניך פקוחות, כמו עיניך תחויבה מיראים. ומצד לפניך בהגעת קרבנות. וכליחות, רומז על הכתוב ועל כל קרבנך תקרוב מלק. לתאבון, בתמות לב יקח לסליחה. אלא ספק להם לרעה, אתה כנן ורבון כל העולמים. סגנון, פי' המסביר כינוי להקב"ה, מל' ויבא סגנים (ישעי' מא). ולפשר שהוא ל' אלה ומותם (בל"ר זיגנז). וכרו"ה ש"ל שהוא כינוי לשטן כמו בילמדנו פ' בשלח. כטל סגנו' שלהן וכו' ופי' ערבב השטן מלהשטין. עון שבו וכו', השב מעון יושע ויזכה ג"כ להשתעשע, בראות שבעבורו יומא ישע לאחר'. ובא לציון גוא' וכו', עפ"י הגמרא (יומא פס) גדול' תשוב' שמביאה גאולה לעולם. פשע רב וכו', אם רבים הם הפשעים והנדק ר"ל הנקיעות בחומה) ופרטי נדק (וסודק, סדק כציה בארמית), אלא תפכה א מחזיק נדק הם הנדקים המתנים. סולכי תמים וכו'. צדק וכו'. ותפס להנדיק בדואיך, בזכות הנדקים וטובים. צאן אדם, כן נקראו ישראל, שגמור (ישוקל לך) ולתנה בלן מרעיתו אדם אתם החומיו, כן גדו' וכן עיקר, בין ר"ה וי"כ שהם תחומיו וגבול'. למצא אותו כמאמר' לדוה' בהמלאו וכו', אישתי? בין ר"ה ל"כ. ינמות מ"ט וק"ה. (רו"ה). קרוב מצדיקי וכו', (עפ"כ ישעי' כ) קרוב מצדיקי מי יריב אתי. רחומיו, ישראל הנקראים רחומים. עם קוה וכו', כן הגיה

בגבעת הקרטיג, חויל דיה גוטע חבילט סויען דייכע חויגען, ויה חיוט דיר חגנענעק, ויה דיר גערעכרעטע קספער, דען דוח ק גקטט, פערלייהעסט גערן! זעהניכטיג ערש ווארטען וויר פערעגבונג; ק געוואקערע ויה חונג, חלוויווער, חלוכעהעררעטער! פערע זיכרע חונג דעו גוטען; דען ווק חיוט חוין גקטט, כחבילטוּפּלון ויה דוח? — אער פלון דען זינדען חבולטט, דעק אירר געהאלטען; ער ווירד גליקליך ווין חונג פריידע דאכען, וויינעטוועגען ווירד דעו היין בעסווייניגט ווערדען חונג נאך לין דער ערש לטער קחאמען. — ווען דעו ולטסטער חונג דוח לערריטטונג גרקס, דוח נירערריטער דער סאגקען פיען זינד, וק וועגער דיק חן דוח לחיובעסערער דער ריסע, וועלכע פּרעמאגען וועגען וואגנען, חונג גערעכטיגקייט חויוחיכען. אלע, דייכע געשקפּלע לזרעכטפּערטיגען, אלע דוח, וועלכע דוח דייכע העערדע גענאכט; פערניט דח סרייען דיינער פערטערער, דער דוח הוּדפּלון ביסט געגען חוּלע, דוח דיק חנרש פּען. — עז חיוט חונגער טרקסט, דקס דוח דיק פּלון דיינען חכעטערן פּינדען ולטסטט, וויר גרקטער בקראהערליגקייט לזר רעכטפּערטיגונג דיינער געלובטען בערייט ביסט, בעשקער

כִּי רַבִּים רַחֲמָיו: רַחֲמָיו יִהְיוּ לְעַמֹּתֵנוּ. רְצֵה וּבַחַר
 בְּצוּמוֹתֵינוּ. רַחֵם רַחֵם חוֹמוֹתֵינוּ. פִּקַּח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמוֹתֵינוּ: שׁוֹמְמוֹתֵינוּ בְּעֵזֶן כְּרַמְנוּ. שְׁעָרִים אִם
 נִגְעֵלוּ גְרַמְנוּ. שׁוּעָה אִם סָתַמְנוּ חֲתַמְנוּ. חֲסֵדֵי יי כִּי
 לֹא תִמְנַג: תִּמְנַג אָבוֹת קְדוּמֶיךָ. תִּפְּן בְּבִרְיֹת
 חֲתוּמֶיךָ. תִּסְלַח לְמַעַנְךָ לְאַשְׁמֶיךָ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶיךָ: שְׁמֶיךָ יַעֲמֹד לָנוּ נְאוּר. מְלִיץ יִשְׂרָאֵל לְבִאֹר.
 וְנִגְהַ צְדִיקְנוּ בְּאוּר. בְּאוּרָה נִרְאֵה אוּר: אוּר חֲדָשׁ
 שְׁמֵרְתָּ. לְגַחַם חַיִּים הַכְּמַרְתָּ. זְכוּר קִדְּם הַאֲמַרְתָּ.
 זְכוּר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:

מחן ומגן זכור לנו ח' יו"ו ב"ו מן מכניסי רחמים, דמן פתקנט ומן היר מו.

סח מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק חזק.
 הוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. הַתְּחַנְּנֵנִי בְּבִקְשָׁה. פְּנֵי הַצּוּר נַעֲרֵץ
 בְּקִדְשָׁה: שְׁפִכֵי שֵׁיחַ עָרֵב. וְזָכְרֵי מַעֲשֵׂה חֵרֵב.

רח"ה. וכ"פ, רחמי הקב"ה קרובי לקדם קווי תכחומיו ר"ל לעבותת טרם יקראו. רדת חומותינו,
 שומות בה"מ דכתיב מה ילדות משכונתך וכו'. בעון כרמינו, פי' המכזיר ע"ד כרמי שלי
 לא נטרתי, כלומר על שלא שמרנו תורה ומצות. וכל המני' שכרם כינוי לישראל, ע"ד האמלא,
 קוליס אני מצער מן הכרם, ופי' בעון עדת ישראל. גרמינו, אנחנו גורמים שנעלו השערים.
 אם סחמנו, מלה"כ (איכ"ג) אתם תפלת, ר"ל גם אם סתם תפלתנו, חסדי ה' לא תמנו;
 ואם חמנו, (כמו תמו) זכות אבות, תפן בנריתך שחתמת בנאורנו. נאור, כנוי להקב"ה בתלמי'.
 הכמרתו, כממרו רשמיד לנח' כל חס. רח"ה פי' הכמרת גנות אור חדש לנח' נדיקי' שעת' לסין'.
 חורה הקדושה. ענין התחינה הזאת בקשה לתורה שתעשת ללומדיה ותתקן
 בעזרם לנותן התורה. נערץ בקדושה, עפה"כ (תלמי' פט) נערץ כבוד קדושים דבה.

בעלמך יוח עו נמך לו התפלען ומהגעו. — ה' מהגע דין ערבחרטען זך פיר חונו
 רעגען, חונד דוח ומהאגעפלען ון חונזערטן פלסטען התבען; ערבחרטע דך דער
 געטטירלטען מויערן, תפלענע דיינע חויערן, חונד טויע חונזערע לערריטטונג. לער
 סתרטט זינד וויר דורך חונזערע זינדען, וויר זינד דיע חוידעלענע, ווען דיע טחרערן
 פיר חונז פערטאקסטען זינד; דורך ווין חויד דיע פערדינסטע דער סטחאמפלסטער
 זילט בעריקייט: אטערען, ון טויע חויל דען בונד, דען דוח געויעגלט (דיח בעו
 סיידרונג), פערטיג דיינען סווארדערן דיינעטוונגען; הערר! סהוע עו דיינע קחאענע
 ווילטן. — דין נחאע סטחאע חונז ביח, זילטחונג: לערר! שענקע קחארהייט דען
 וחרטע חונזרע: פירספרעלערע, חויל דחם חונזערע גערעלטע זחלע קחאר וויע דען
 זילט וספררע; דען נור חין דיר זעהען וויר זילט. — חוין ניינע זילט חחסט דוח
 חונז חוילעבע ומההרט, דיינע מוידע טרנסטעט מווע זעבעדע; געדענקע, ומה דוח
 העהמח; פערטפראלסט, געדענקע חונז דין כיכניס איט חונזערן סטחאמפלסטער!
 חורה הקדושה. בעטע, הייזיגע געזעטן! בעטע פלעהענטויד פיר חונז ביח דען
 מוועטשטיגען, הייזיג, פורלכבחרטען וועען. ערגיסע דך חין זיבולטען קחגען, ער

בַּנְעֻשָׁה וּנְשַׁמְעַ אֲבוֹת לְהַתְקַדֵּב: רָגְנוּ שְׁעִיר וּפְאָרָן.
 דְּתוֹתֶיךָ לְשִׁמְרֹן. עָמַד וּמְדָדִין רָאָה וַיִּתְרֹן: קְדוֹשׁ
 הַתִּיקָם. לֹלֵא שְׁמֵרוֹ חֻקָּם. בְּאֵף וּבְחִמָּה עֲשׂוֹת בָּהֶם
 נָקָם: צַעַד מְרֻבָּבוֹת. וְנִקְדָּשׁ בְּעֲרֵבוֹת. מִיְמֵינוּ אֵשׁ
 דָּת וְלֵהַב שְׁלֵהֲבוֹת: פְּנִיִם מִסְבִּירוֹת. אֱלֹיו מִתְחַבְּרוֹת.
 הַנְּשָׁקוּ מִפְּיוֹ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת: עוֹלָם נִתְּבָסָם. אֲשֶׁר
 מִתְּנָאוּ נִמְסָם. וּבְמִוְצֵא שְׁלָל רָב עַל אִמְרַתְךָ שְׁשׁ:
 סוּדֵי פְקוּדֶיךָ. גְּמָסְרוּ לְדוּדֶיךָ. מֵאֵז וְעַד עֲתָה הִמָּה
 מִכְּבָדֶיךָ: גָּדִים וְגַם גְּעִים. וּבְרָגְזוֹ שְׂבָעִים. בְּנִפְתַּת
 צוּפֶיךָ תִּמְדֵּר מִשְׁעֲשָׁעִים: מִסֶּרֶת לִיפָה. בְּכַתְּבוֹ בְּעַל
 פֶּה. יִקְרוּ אֲמָרֶיךָ מִשְׁתֵּם וַיִּשְׁפֹּה: לְבִי לַחֲזַקְקֶיךָ.

ופארו, התלכנו האומות האלה ומאנו לקבל דת התורה, עיין מה שדרשו ז"ל על הפסוק
 חרם שעיר למו וכו', (רפ"ק דע"ז). עמד ומדדן וכו', עשה"כ (חזקוני) עמד וימודד ארץ
 ראה ויתר גוים, ודרשו באגדה (מס' הכל'ל) ראה שלא קיימו ז' מצוות שקבלו עליהם עמד והתירן
 להם וכו'. החוקים, האליכס מעל פניו, אותם אשר לא שמרו חקם ר"ל ז' מצוות שקבלו
 עליהם. או אפשר שרמז על דת התורה בכללה אשר היא לתועלת ולטובת הקיינון, וזה שאמר
 חקם- באף וכו', עפה"כ (מיכה ה' יד) ועשיתי צדקם ונקמה כקם את הגוים אשר לא שמרו
 חקם. וזו המעמד ארע להיות גוי בלי חק ודת יקום ענמו בהם, כי אז אופל ולא סדרים לקיבוץ
 התורה. או יאמר שלא יקבלו שכר כמדת ועושה, יען כי התיר להם ז' מצוות כפי האגדה הכל'
 צעד מרובות, עפה"כ (דברים ל"ג) ואתה מרובות קדש וכו'. פנים מסבירות, ישראל תבזו
 אליו נפנים שזקת וקבלו את התורה בשמחה. הונשקו, נשקו מפיו עשרת הדברות. נחבסם
 מלאך בחייו והוא הגול, כלומר עשרת הדברים אשר עליהם נתיסדו וכווננו עמודי
 שלם, ככאמר אם לא בריתי יומם ולילה קתת שמים וארץ לא שמתי. אשר מתנאו נמסם,
 נתפלה כמם לב העולם מתנאי התורה המלאה אזרות ושמירות, עתה תראינה עיניכם כי
 שלם חסד יבנה על התורה והעבודה. מסורת ליפה, מופים ומהדרים את התורה במסורת

חינכרע חן דתו ערמיגניס לו חורב, דעק וידך דוח פֿרֿהֿרֿפֿטֿטֿער וויט דעק פֿעסֿטען
 וויזען גענעהרערט לו טהון חונד לו געהֿרֿרֿבען. — עזיר חונד פֿאֿרן מוררטען,
 אייגערטען וידך, דתו געזעטן פֿענערקענען; דתו טפֿהֿרֿ ער (גחטט) חונד עראחס
 (חזרע חוֿפֿהֿיגֿייט), ער ונה — חונד טפֿרֿחֿך יח דהֿפֿען ונה. דער חזוֿנֿהֿרֿהֿיגֿיסֿטע
 ווהרן יח פֿען וידך, דוח געזעטן חוֿפֿען; דחם יח דוח סרעקוילען פֿען גען עפֿהֿלֿידֿען
 חפֿלֿטען. — דתו פֿרֿחֿט ער חייהער, פֿען איירידען בעגלייטעט, חיון הֿהֿען ופֿהֿרען
 געהייליגט, חיון זיינער רעכטען פֿלֿוֿהאענדע סירפֿט, דתו פֿייֿרֿגעזעטן. פֿרֿהֿהֿ
 זילען בליקען סויעטען יח (ישראל) חויל חיהו, חונד זיין חונד ערטהייטע קיסענד
 דח זעהגעפֿטעט, ווהרין דח וועט פֿוסט, דוח פֿהֿרֿהֿר פֿהֿר חיהרען בעדיגונגען
 כֿאָגטע, — חונד יח פֿרייעטען וידך דחויט, חזוֿן חיון דעק פֿונדיע פֿרֿחֿטיגער פֿעטלע. —
 זיינער געזעטלע געהייואניטע זינד זיינען פֿרייערען פֿענערטויט, חיהנען, דוח חיה
 חיהפֿהֿרן דך פֿערעהרען, דוח חונסטחט חונד פֿליכטיג, מיט קוואהער בעלחרען, ויד
 סאענו ערגחטלען חן דעק חזיגוויס דיינער זעהרט; דוח דורך סרפֿטוילע חיהבער
 זיפֿערגען דין ווקרט פֿעהרעהרזילען, דתו יח קחטסזילער האַלטען חיון חזיגוסטייח

בעליל מוֹזְקֵקְךָ • קוֹבְעֵי עֲהוּחֶם לְפִלֵּשׁ פְּקֻקְךָ:
 כְּלָלוֹת וּפְרָטוֹת • לְרֵאוֹת וּלְהַטּוֹת • שִׁנְתָּם נִדְרָה
 בְּחֹדֶר הַמְּטוֹת: יוֹם יוֹם יִרְוֹשׁוּן • בְּלִבָּם יִחְרוֹשׁוּן •
 לְאַסּוּר וּלְהַתִּיר בְּפִיהֶם יִפְרוֹשׁוּן: טְמֵאוֹת וּטְהוֹרוֹת •
 לְהַבְדִּיל וּלְהוֹרוֹת • מִלְחָץ וְרַחֵק עֵינֵיהֶם גּוֹהֲרוֹת:
 חֲקִים וּמְשֻׁפְּטִים • עַל פִּימוֹ שְׁפוּטִים • וְאוֹיְבֵיהֶם
 פְּלִילִים וּבָהֶם נִשְׁפָּטִים: זְכְרֵי זֹאת הַתְּעוּדָה • הוֹגֵיךָ
 לְהַתְּעוּדָה • וּמְלִיצֵי הַגְּיוֹנֵיךָ לְעִזּוֹר וּלְסַעֲדָה: וְחַגְגֵי
 פְּנֵי קוֹנֵךָ • בְּמַעַן חֲנוּנֵךָ • כִּי הִיא אֱלֹהֶיךָ יוֹצֵרְךָ וְאֹדְגֶךָ:
 הֲלֹא אִם אֵין תְּמָה • הוֹגָה בְּתַמִּימָה • הֵן בְּקֶרֶן זְוִית
 גְּתוּנָה וּמִשְׁתוֹמְמָה: דוֹק וְחֹלֵד עֲבוּרָה • עוֹמְרִים

בגבורה

זכבתם ואנעם פ. יקר, כג'ל ופי' סם מייקרי' אמריך יותר מהם (רו"ה). בעליל מוֹזְקֵקְךָ, עכ"פ
 בעליל לארץ מוֹזְקֵקְךָ זנעתי. לפלש פְּקֻקְךָ, לפתוח הסתום, לגלות סודות ולפנות התור.
 (פלש ל' גילוי כמו מפלגי עב, איוב ל"ו. פקק, סתום בלשון תלמודית, כמו פקק החלון).
 עיניהם נוהרו', עיניהם כהו' מלחץ ודוחק תמידת ומנחה שנתם ואמר נהרו'רוח מלאן סני נהור.
 גם רו"ה כתב שהוא ל' תשכת עינים, ועיין צריך ערך ברק הראשון. עכ"ל. ואויביהם פלילים,
 ר"ל אותם אשר ברוב שלטם וקרינותם פירשו נזר היטב הדינים והמשפטים בכל דקדוקיהם,
 שרונם עתה ע"י שופטים משוכללים. רו"ה פי'. נעבור חוקים ומשפטי' של תורה שמתעסקי' בהם
 ישרא, נשפטי' מן האויבי' ביסורים וזה ובהם נשפטים. תעודה, כינוי לתורה. כמו לתורה
 ולתעודה (ישע' ח, כ). הוגיך להתעודה, להרים קרן ההגים כך, כמו ולאנחנו קאמו
 ונתעודד. וסליצי הגיויך, העוסקים במליצה והגיון, והוא במקרא, כפירש רש"י על משע
 וכו' אין הגיון. אם אין חמה, ישרא שנקראו יונתי תמתי. לולא התמימים יעסקו בתור',
 תהי' מונחת בקרן זויות. דוק וחלד, שמים ואין עומדים בעבירה, כנאמר אם לא בדיתי
 יחם ולילה וכו'. (דוק, שמים שאל' הנוטה כדוק שמים. חלד, הארץ, שאל' האויט כל

חונד ית: פיו. -- חיון הערן וזיהעט ויך דיינעט פֿרֿטערן, דען ערזייטער גרן דיינער
 זעהרע, רוח חיהרע לייט דער ענטרשטענעלונג דיינער געהיימיניסע ווידאען; דוח, דחו
 קלוגע מיינע וויח דחו: בענטדערע לז ערוואגען חונד לז ערטרטערן. דען סוף חיו חיהרען
 קהווערן פֿערטיילען, דיח טקגיך פֿטרטען, נחצדע: קעטן חונד פֿעסטעטלען, ווח: ער
 לויבט, ווח: ניכט ערוויבט חיוט, דחו ריינע פֿקס חוצריינען לז חונטערטיידען זעהרען,
 חונד דורך נחטה חונד ענטבעהוואגען חיהר חויגעליכט שווקלען; חך! דיח חיבער גענעטן
 חונד רעכט קאָר ענטטיידען, וועררען פֿון פֿייזליכען ריכטיגער פֿערטראטחיילט! —
 דחָרָפֿן ערחיננערע, חָ גחטטליכען לייגניס! חונד סטרעבע, דורך דיינע רעדנערישע
 פֿירספֿרֿאכט דיינע חנהחנגער עמפֿר לז העבען. לז טטיטלען חונד חיהנען בייחלוטעטעהען.
 פֿלועה פֿרֿ דיינעטן סקפֿער מיט חָמוטוהיגעט געבעטעט, דען ער חיוט יח דיח
 גחטט, דיין בילדער, דיין הערר. — וזיהעטען ניכט יענע געטרייען חיהר ערנסטליכע
 נחצדעקען דיח פֿעריחטען חונד פֿערקדעט ווירדעט דוח חיו ווינקעלן זעגען. —
 חיוועלען וואָרבע חונד ערדערט פֿטעהען יח מר פֿעסט דורך ויח, דורך ריינע גחטטענו

בְּבִרְיָהּ • בִּירְאֵת הַטְּהוֹרָה • וּבְמִצְוֵה כְּרָה: נ
 רְנוּגִים • וְשִׁפְכֵי תַחְנוּגִים • עֵבוֹר תְּפִלְתֵנוּ בְּאִינִס
 עֲנִיָּים: בְּאֵי עֲרִיזוֹ בְּתַחֵן • לְנִקּוֹת מִצְחָן • מֵאִוִּיב
 יִכְמוֹר וְגַם יוֹחֵן: אֶסּוּף עֲדַת מִי מָנָה • לְקַרְיָהּ גֵּאָךְ
 וּבְעֵדֶר בְּתוֹךְ הַדְּבָרוֹ מֵאֲדָם תְּהִי מְנָה: שְׁבוּיִם יִמֵּ
 מֵאֲשִׁמְנֵי עֶלְטָ • עֲדֵי עַד יִסּוּבְכֶם עֲזָרְנֵי פִלְטָ: וּבִשׁ
 גִּנְחַת • יִנְשְׁעוּ מִשְׁחַת • בִּקְשׁ צֵאן אוֹכְרוֹת וְגַם הַנְּדוֹ
 רְסֵאוֹת הַגְּחֻלָּה • יִסִּיד קָל מִחֻלָּה • צֵאן אֲדָם לְמִלּוֹ
 עִיר הַמְּהֻלָּלָה: תְּבוּשׁ הַנְּשִׁבְרֵת • וְלִזְל הַגְּבָן
 קָנָה קִנְיָה גְרוּלָה לְעִיר הַמְּחֻבְרֵת:

מכאן רחמים מ'ז"ו ביו על חטאינו למען שמך וייה חן פרסטטן טמך סליתו

יחזי סלד). גברו רנונים, התגברו זכיה ותפלה, שתעלה גם תפלתנו לשמים בלי
 ענינים, עפ"כ (איכה ג) סכמה בעק לך מעבור תפלה. יבשר, ירקס עליהם,
 נכמדו רמזיו (בראש' ע), ויקון עליהם למלאו מאויים. וכעדר וכו', מלכ"כ (מיכ'
 אהף אלסוף יעקב וכו', כעדר בתוך הדברו תהיענה מאלם, כלומר העיר
 תהי' גלגה עהמית והאון אלם. רגי פלט, (תילי' לב ז) רגי פלט תסונכי סלה. מ:
 עלט, משךך אפלה ועלטה, כמו כנפך באשעי' (ישעי' כט י). ובשבת ותחת יכו,
 (ס ל טו) באונה נחת תבועון, ר"ל ע"י תזונה יהיו נשעים נחת. צאן אדם,
 (ישקל לר, לא) ואמן נאמי כאן ערעיתי אלם אתם. ולזל דגברת, תשפיל וסבל
 האמה האומרה לעולם אהי' גברת, כמ"ג בישעי' (ע"ז'). לעיר המתברת, זו יו
 עה"כ (תילי' קכב) כעיר שחנה לה יקדו.

לערעהרונג, נור דורך קוחרעו גענוטן. — היילע אָפּגעזוּקע, ערגיניס: דרך ו
 בעטטן פֿיר חונג, דָּחס קיינע וּמקוע דָּח: דויכררינגן חונרער גיבעטע פֿערהיט
 דָּחס גָּסס דיחעינגען, דיח בעטער פֿקר חיהת. טטעהען, פֿון וינדעגלֶאָעקען ר
 חנד חויו גבָּרע חנד בְּרִיאהערליגקייט חיהרע וויכטע געווקהרע; דָּחס ער דיח
 אָקטען געמייכרען נָךְ יענער געווייהעסטען ספּנדט, וויח חיינע העערדע נָךְ ח
 הירע ברִינגע, נָךְ יענער (עהעטאָליגען) פֿאָקרייכטען שפּנדט; דָּחס ט
 געפֿאָנגענען חויו נעבליכער פֿינסטערניס בעפֿרייע, מיט עוויגער אָפּלו
 חונגעבע, חנד אױט ערטקע דער גענָנג דער רעטונג; דָּחס זיח דורך בע
 חנד אָקסיגנ דען פֿערדערבען ענטגעזען; דָּחס דיח פֿערוקרינגן חנד לערטער
 ספּעלע חוילפֿגעוולט, ישרע קרֶהקחייט געהיילט, ישרע סאָיערל געווינדערט, חנד
 יענע רוהאָפּפֿולע ספּנדט ווייער פֿאָן פֿריערליכער חייזוקהונגער ווערדע. — היי
 חאָליקליכע, ערנידרגע דיח לווּינגהערשפּעל, ניכ דרך מיט פֿיעלעס חייפֿש
 פֿעריינגאָנוסטערט אָן!

סליחות ליום שני שבין ראש השנה ויום כפור.

אמן ותגם ארון-עולם ח'ו"ו ביו מן כי על רחמך הרבים, ח'ו"ו פקטט מן חיר נא.
 סמ פתחה. ע"ט א"ב וזה"ט א' בר שמעו' חוק וכל מרו בעל ד' אכנים.

אליך לב ונפש גשפוף במים. בלנו אלא בשמים:
 אתיו זקנים עם עול לליכם. הזכו והסירו רוע מעל לליכם:
 לפני גרבה תחנה ובקשה. ועל זאת מאהים נבקשה:
 ירגו הטוב על מנול. דרפו יעזב פושע ועול: הכינו
 לב והטיבו מחשבה. כי גדול פח התשובה: בקהל
 רב מלין אכביר. ולא ימאס אל כביר: רוצה תשובת
 בוגד ונשחת. להשיב נפשו מני שחת: שמע תחנון
 והעתר למבקשיך. בנשאנו ירינו אל דביר קדשך:
 יהיו גא אמרי פינו לרצון. ובפר על חטאתינו אגם
 ורצון: חשוב זכור קרית געימיה. והנחם על הרעה
 לעמך: ועשה חפץ עבדיך. וישעשעון תנחומיך.
 תמוכים סמוכים על רחמיך:

כי על רחמך הרבים ח'ו"ו ביו על עירך ועל עמך איח מת ערסטנו טוג סליחות.
 אליך לב ונפש. ירגו הטוב וכו', ע"ט הגמרא (בדכות דף ה) לעולם יתנו אדם
 ע"ט על ידו, טכא' רגו ואל תחטאו וכו'. המנול, זה יצר הרע, ע"ה אס פנע לך
 מנול זה וכו'. בקהל רב מלין אכביר, (ארכה), ע"ה"כ גרמי לך בקהל רב גבה
 שפתי לא אכלא (ת"ל' פ, י). וישעשעון תנחומיך, ושמחו בתנחומיך.

אליך לב ונפש. וזו וחסד ערביסט יך חונער חווער הערן חונד ועענט,
 לזת העררן חית היאמען. — קהאסט חווער, חוט חונד יוג? רייניקט חייך, וחסעט
 חב פון חיבעטוהתסטן; וחסט חונד קלעט פון חיהת בעטטן חונד פלעהען, חונד פון
 גחטט ערבעטטן, דחם ריח גוטע בעגידע חוכער ריח חונד: ינגע; דחם דער פלעהער
 חונד חונדערבעטע ייגען: מחדעל פלעהחסט. — בערייטעט חיינער הער פון, בעסערט
 חירען זין, דען גרעס חיוט ריח קרעלעט דער בוסע. וחסט חונד חין גרעסטן
 פערמחאוונגען וחרסע הייען, ריח דער חווערטיגע גחטט ניכט פערמחאמעט;
 ער גחט וחהגעפלעהען חן דער בעסערונג דעו חכטרוניגען חונד פלעהערבעטען, חונד
 דעשען ועעלע פון חונדערנגע לז רעטטען. — ערהערע חונדער פלעהען, חס ריך
 פון דיינען פלעהערערן ערבישטען, ווען וויר חונדערע חונדער פון דיינען הייליגען
 טעמעל עמפער העכען; מחגען ריח וחרסע חונדערע חונדער ריך וחהגעפלעהען זין,
 דחם ריח חונדערע חונדער וחהגעפלעהען חונד פלעהערטליען זינען פלעהערבעטע. — געדענקע
 חונד ערמינערע ריך דיינער חונדערען סטערט, חונד וויעדעררוע דחן חונדליך, חונד דחן
 דיינען פלעהערט. געניגע דעס בעגעהרען דיינער דיינער, חס דיינען טרעסט
 דיינעגען ערשטען, ריח חונד דיינער גחערע סטימען, חונד דיינער חונד פלעהערערען.

אני ברוב חסדך אבוא ביתך • אשתחוה אל היכל
 קדשך ביראתך • בהשכימי בתחן לפני מכוון שבתך •
 בעת רצון ענגי באמת ישועתך: גדול וגבור על כל
 שמך גמרתך • גבורות רחמיך מאז ואלינו
 מחשבותיך • דברך ראש אמת לנו באמן עצתך •
 דרכיך בעמדם להקדים לנו חנינותך: המחילה
 והסליחה שלך עבור על פשעת פארתיך • הדר כבוד
 הודך ודברי גפלאותיך • והגנו אתנו לך בעצם
 חמלתך • ולך לבר הוחלנו ואתה תענה מחילתך:

זכור

אני ברוב חסדך. בהשכימי וכו', כאשר אקום בנקר בהזכמה לתחימת וסליחות. בעת רצון, בין ר"ה ל"ב. ענגי באמת וכו', שני כתובים בבאים כאחד, כי מרכב משפוק (ישעי' מט ח) בעת רצון עניתיך, ומפ' (תילי' מט) ענגי באמת ישעך. גדול וכו', (עפ"כ תילי' קלט) כי הגדלת על כל שמך אמרתך, ופירוש רש"י שמך בעל גבורות קנא ונקם, ואמרתך שאמרת סלחתי כדברך ושאר הכתובות של חנינה וכו'. גבורת רחמיך וכו', מאז, מעת נבראת עולם השתפת גבורה (הוא הדין) עם הכחמים, אולם אלינו משגבותיך, בפרטות לרסם אומנו ולקבל את תשובתנו, והוא עדה"כ (תילי' מ. ו) נפלאותיך ומשגבותיך אלינו, ואיתא במדרש מחשבותיך של ישראל קדמה לכל דבר וכו'. דברך ראש וכו', עפ"כ (שם קיט) ראש דברך אמת, והכונה פה: קודם נבראת עולם נבראת את הטרפה היא האמת. באומן עצתך, נבראת עולם התועבת עם התורה הנקראת אמון (עפ"כ במשלי ט, ל), ואיתא בב"ר פרשה א' ואפי' אמן, התורה אומרת אני הייתי כלי אומנות של הקב"ה, נכונה שבעולם וכו', ע"ש. דרכיך וכו', מנהג שלך הוא להקדים חנינה לעומדים

אני ברוב חסדך. חין לזעזעתי חויל דיינע גרמסע גנחער בעטרעטע חיד דיון היי, פלונע עהרפורטשולדן נייערר חיסן טעמפען דיינער הייליגקייט. ערהערע חיד לור גנחערענלייט מיט מטהרהרפסטער היילע, ווען חיד חין פלונר פרייע בעטענד פלור דיינעט ווקהגניטעט ערסיינע. גרמס חונד ממשטיג חיבער דיינעט נחמען טעטעהט דיון ממשטיג; דיינע מלוממחט חונד מירע לייגעטן ייד פלון מנכענין דער וועלט, דך חויל חונד ממשטן בעוקריערע דיינע געדחנקטן געריכטעט. דיינער מקרטע מנפחג חיוט ווחהרהייט, מיט דעטן חונד פערליהענען געווען פלועגעטעט דוח רחטה (ר. ה. גרינדעטעטעט דיח טקפלונג חויל דמא געטעט), חונד ממשטעטעט דיר לור געווקהגהייט, דעט כעטענדטן מיט הגר ענטגעגען לו קממען — ביח דיר חיוט פערעטעבונג חונד נחפ"כ: דיח חיוטע שרמס פערלייחען, חיוט דיון רוהטן, חיוט דער גלחן דיינער גקטטליכען משיענוקט, חונד דיינע מחונדערקרמפלט. — זך קממען וויר טן לו דיר, פערטרויענד חויל דיינע חונדעט זיכע במחאהערליגקייט; מר חויל דיר מליון זעטלען וויר חונדערע הקפלונג, וועלכער דוח דורך דיינע פערעטעבונג ענטפערעלען ווירסט. — בעדענקע דיח געמיינדע, דיח דוח

(*) נחך חיינעט מוידרוק חין תהלים (קלט ב), וועלכער ערקוקרט וויר, גקטטען נחמט חיוט חיוטערפולדער, ווין ווקרט חבער פערטפריכט מוידע חונד נחפ"כ.

סליחות ליום שני שבין רה וי"ב

זכור קנניית קדם שבטי גזלתך. זכור אב לבנים יודיע
 אמתך. חסד געורים אהבת כלולותיך. חדשים
 לבקרים רבה אמונתך: טובך אשר נודע לנאמן
 בית משרתך. טבם שם רחום בארבע אותיותיך.
 יתד תקועה בשלש עשרה תיבותיך. יגלו רחמיך
 על מדותיך: פי אנחנו עמך וצאן מרעייתך. גדלים
 וכרשים דפקנו דלתך. לא למעננו כי אם ברוב
 צדקתך. לרעים ולטובים והיא תהלתך: מטה כלפי
 חסד זו היא אמונתך. מדה ומדה היא לשבח
 צפירתך. נוהג חסד חנם עם כל בריותיך. גתיבות
 חן ורחמים לנוצרי עדותיך: סליחה מבקשים תבין
 לבם לקראתך. שימה רמעתם בנאדך הלא

להתפלל, כמ"ג והיה טרם יקראו ואני אענה. זכות אבות וכו', עפ"כ (ישעי' לח) אב
 לנביס יודיע אל אמתך, זכות הפייטן, זכות אמת שזוכר הקב"ה לנביס מודיע אמת
 הנסתות, שהנביס זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולותיך וכו' ירמיו' ג, ב. טובך אשר
 נודע וכו', המגד הקרח הזה הוא: הנסתות טובו שנתן הקב"ה למטה (שמות לג יט) אני
 אעביר כל טובי וכו'. וטבם, וקישוט של שם ארבעת האותיות (שם הויה ב"ה) אשר הוא מורה
 על מדת הרחמים לפ"ד המקובלים, וי"ג מדות אשר יתד תקועה בהן שאינן סודות ריקן,
 כל אלה יעשו שיגלו רחמיך על מדותיך, מועיל למדותיך, ר"ל יותר ממדותיך. מטה כלפי
 חסד, כבוד בארנוכו כמה פעמי'. צפירתך, כתר שלך, כמו נפירת תפארה (ישעי' כח, ה).
 ואשר כל מדה מי"ג מדות הן האכניס היקרות ככתר של הקב"ה. שימה רמעתם וכו',

דיר ערוחקרבען; דיר טקוממע דיינעו ערבטהיילן, וועלכע דוח ערוקטן; דחו פערדינסט
 דער פקטער טטעהע דען קינדערן בייח, חזן בעמייו דיינער טרייע, ריינער פריהערן חוץ
 חונד זיבע; דען ויש יעדען אחרען ערנייערט ויך דיינע גרסטע חונד חונדערבריליבע
 טרייע. — דיינע, דען געטרייעסטען דינער דיינעו הוינעו (עשה) בעקננט געהאלטע
 חוץ, דער געהיימע וין דער פיער בולסטפבען ריינעו גהערענקהענעו*, חונדעהן
 בתרקיט דער דרויחלעהן גהערענטיטען, חללעו ריענעו אהגע דין ערבחרענען חיבער דחו
 געווקהאליבע אהחם עדרעגען. דען וויר זינר יח דיין פלוק, דוח העערדע דיינער ווידע;
 ויש חראע חונד דירפטיגע קולפפען וויר חן דיינע שהירע, ניכט חויל חונדערע פערדינסטע
 אקבערען חויל ריינע חוץ געסטיוטנט, דוח ויך געגען דוח גוטען וקווקחל חלז געגען דוח
 בתען לייגט, חונד דחון וועלעסט דוח דיינען רוהת. יח, עו חיוט דיר חייגען, דוח
 רעכטזאמגע לו גונסטען לו זענקען; עו חיוט חויל גלח: פלחלער ערענטטיין חין דיינער
 קרענע, חללעו דיינע געטפפעל ויש חוץ חונד גרסטאווט לו זייטען, ויש בענוקנדערער
 גונסט חונד סתוכנג תבער דויעניגען, דוח דיין גענעטן בעקפבלעטען. — קקוממע דען
 הערלען דערער ענטגעגען, דוח חונד דיינע פערגעבונג ביטטען, וקוממע חיהרע סתקענען

* נאך דער קבלה בעדייטע דער חלזערהייליגסטע נאמען בקסטעו דויה חויל דוח
 חייגענשפעלע דער בתראחעלדוקייט. —

בְּסִפְרֹתֶיךָ • עֲנִי וְעֲנוּי וְעַלְבוֹן בְּנֵי בְרִיתֶךָ • עֵינֶיךָ תִּחְזֹנֶנָּה
 יי כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ: פּוֹקֵדֶיךָ בְּצַר צָקוֹן לַחֲשֹׁתוֹכְחוֹתֶיךָ •
 פִּלְטִים מִשְׁחַת חֲמֹשֶׁת מִיָּנֵי עֲבָרְתֶךָ • צוֹפֵה לְקַטְרֵג
 וְלַחֲבֵל אֹם רַעֲיֹתֶךָ • צוֹ לַגְּעוֹל וְאֵל יִכְנֵם בְּמַחֲצֹתֶךָ:
 קוֹל יַעֲקֹב בְּעֵת יַעַל מִתְּהוֹמוֹתֶךָ • קָבֵל בְּרַחֲמִים
 מִתְּהַת לְכֶם יְשִׁיבְתֶךָ • רַחֲשׁ מִשְׁלָמִים מְקוֹם זְכָחֶיךָ
 וְעוֹלוֹתֶיךָ • רִצָּה נְדָבָתְךָ וְחַתוֹד לְמוֹ חַתִּירְתֶךָ: שׁוֹב
 לְמַעַן עֲבָרֶיךָ וְהִנָּחֵם עַל אֲיוֹמְתֶךָ • שִׁמְךָ יַעֲמֹד לָנוּ
 וְיָשׁוּב אִפְּךָ וְחַמֶּתֶךָ • תִּתְאַוֵּר בְּחַסִּירוֹתֶיךָ וְתִתְעַטֵּף
 בְּחִנּוּתֶיךָ • וְתָבֵא לְפָנֶיךָ מִדַּת טוֹבָךָ וְעֲנוּתְנוֹתֶיךָ:
 אל סלך יושב וכו' עד לכל קראיך.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: הרשו יי בהמצאות
 קראיך בהיותו קרוב: יעזב רשע הרבו ואיש און מחשבתיו. וישב אל יי
 וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלות: השיבנו יי אליה ותשובה. חפש ימינו
 בקדם: תשוב תרחמנו ותבדוש עונותינו. ותשליך במצללות ים כל חטאתינו:
 שובנו אלהי ישענו. והפר בעסקך עמנו: שובה יי את שביטנו. באסיקים בגגב:
 עפ"כ (ת"ל' נו ט). פוקדיך בצר וכו', לה"כ (ישעי' כו ג) וענינו פה: הזכרים
 אחך נפרכת זיחס לפניך צנת נר להם עי תוכחת מוסרך, פלטס משחת של
 המשח מיני עברתך, ע"ד האנה, עברה אחת חעס שמים וכו', משלחת מלאכי רעים
 חש. רחש, (שפתס) משלים וכו', עדה"כ ונלמה פרים שפיתנו. וחחור לבו וכו',
 ע"פ הנמלל נכנהדדין (דף נב) חתר הקב"ה חתירה תחת ככא הכנוד לקבל משנת מנשה.

חוב סריבע יח חין דיין בוך; חויל רחז טענה, חויל דיה מחרטער חונד דיה שחדע דער
 קינדער דייענו בונדעו בליקקע ח הערר! מיט דעם גחלען חוופחנג דייענער חוילדע. —
 דיה, וועלכע חויל דער נחטה, ווחמיט דוח יוח סטרעלענער היימגענוצט, ויך מיט הערו
 לעניערגיסונג חן דייך ווערדן, ח רעסטע יוח פחן דעם, דויך פנילעלען חוילדחך דעו
 לחרנ* חיהגעט דרחהענרען חונטערגנג: בעפעיהל דעם ח:קחגער, וועלכער חויל
 דחו לערדערבטן דייענע ערקחנען פחןקענו טרחהעטע, דיה טהירע לז לערסויסען, דחם
 ער ניכט חינו חיינערע הייליגהופ דריגעט. — ווען יעקב'ס טטימחע חויל טעלען
 חבנרינדען לז דיר אמפחריסטיגט, ח וך ניט יוח חן פוסע דייענע טרחהע: חויל; ווען
 יוח, טטשט טחלעט חונד בריחהעפפער, ויפפענרענגוג דחריבוינגען, ניט יוח ווחהלז
 געלחליג חן, חונד חעלענע חיהגעט חייגעט חייגענג. וידעררועלע (דחן בחנע חורטהייל)
 חח דיינער דינער ווילען חונד בעסויעסע חדערע חייבער דייענע גענויבטען. דוין חחחע
 סטעהע חונז ביח, דוין לחרן חונד גריסן לעגע ויך. גירטע דייך מיט דייענער חוילדע,
 חוילע דייך חין דייענער חויל, סעעלען דייך חין דייענער גחלען גיטע חונד ווחעלעטוחט דח?

(* דיה ערקחונג יחע סיט העברחיסען קחחעטעמח.

סליחות ליום שני שבין ר"ה וי"ב

שָׁחֲזוּן אָפָה. וְהִתְחַם עַל הָרֵעָה לְעַמּוּד: שׁוֹבָה יי עַד מָתַי. וְהִתְחַם עַל
 :: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' עַד עַל עוֹרֶךְ וְעַל עַמּוּד.

§ סליחה. א'א. מיוסד ע"פ ס"ג וכסוף קתום אליה בר שמעיה חזק.

ת' יי בְּהַמְצֵאוֹ לְדָרְשׁוֹ קְדָמָתִי: בְּעַד עֲוֹנִים לְכַפֵּר
 תְּחִלָּה נְגִידָתִי. גִּלְגּוּל הַלֵּב טָמְטָם וּכְיִשׁוּן
 מָתַי. כִּמְעַט בְּסֶדֶם הָיִיתִי וְלַעֲמֹדָה דְּמִיתִי:
 תִּי לְסוּטָה פְּרוּעָה מְנַאֲפֶת וְחִלְלָה. הָיִיתִי כְּבִגְד
 ם וְהוֹסַרְתִּי כְּשִׂמְלָה מְגוּלָּלָה. וְחִסְרָתִי מִפְּנֵיעַ
 עֲאִין לְפִלְלָה. רָאָה יי וְהַפִּיטָה כִּי הָיִיתִי זוּלָּלָה:
 אֶה כְּבוֹדָה נְהַפְכָה בְּיַד מְגָאֵל. הַנֶּחֱם לְקוֹחֹרֵי
 זִיתוֹת וְאִין גּוֹאֵל. טָבַע גְּבוֹן וְנִשְׂאָ וְחָרַב אֲרִיאֵל.
 לִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תְּפָאֶרֶת יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל
 וְיִים וְלִמְשָׁה עַד מָתַי. כְּאֲרֵבָה רַבּוֹ עוֹרְקִי וְעֵצְמוֹ

ה' בהמצאו עפ"כ (ישעי' כה) דרשו ה' בהמלאו, ודרשו ז"ל בהמלאו זה י' ימי
 בחולע נאדמה, ע"ה אם יאדמו כתלע. גלגל הלב טמטם, כן הגיה
 לך היידיהיים ז"ל בסליחה שלו, ונראה לי הגיה פירושו גלגל הלב כלומר
 הלב וקורת הדם עומטם, פירוט נכתם ועכב. כמו בתלמוד טמטום המוט,
 אך לחולשת ועליפת הלב. דמיתו לסוטה פרועה, שנאמר זה ופרע ראש
 הייתי כבגד עדים, עפ"ה (ישעי' סד), והוא נגד ישן ותלוי עד שסר
 וענינו פה, סר ממני הטעם והמרא' ע"י העוונות. והיישרתי מסתנר, כי עדים
 ז' ל' הסרה וכמו שפירש' (בישעי' סד, ה) כי תרגום של הסרה עדה ע"ה, ופירושו
 ייתי כנגד עוסר, שהכל אמורים הסר והסרתי וכו' (ריו"ה). בגוללה, נתלכלכה
 ומטנף. ראה ה' וכו', פסוק הוא (באיכה א, יא). וזללה, מזוללת ומאמסת.
 פ' מי שהיתה כטרדה בת מלך נהפכה להיות זוללה ביד מגאל. ריו"ה. מגאל,
 ול בחילוף אה"ע, ביד המגעל ומאס בני לצמיחות, לחלוטין. טבע נבון, בהמ"ק
 זו (ישעי' ז) ככזן יהי' הר בית ה' וכו' וכא עבנות וכו', עתה טנעו בלחץ
 אריאל, אם המונח. השליך משמים וכו' פסוק הוא (איכ' ז). עורקי, רודפי (בל')

יי בהמצאו. פריה ערטיינע חיד, דען העררן לז וזלען, דח ער זיך פֿינדען וְחִסְט,
 יהו חזק פֿערגעבונג דער זינדען לז ביטטען, דיח זיך ערררטהען וְחִלְען. —
 זקקען זיינע פֿולגע, וויח חיון סוףֿענדער זיגע חיד מהנמחשטיג דח; גליילע פֿחֿסט
 מהנלע עמדה; גליילע חיינר זיטטענלזען עהעברעלערין, חיינר עהרזענען בזהלערין;
 ז חיון פֿגעטרעגענע קלייד, וויח חיון זיט בלוט בענדעלענע געווענד; — זייר
 חיון פֿירבעטער, דען ניהאמנד פֿערסטעהט לז בעטען. סויע דוח, הערר!
 וויח העררעכענע ווירדיגט חיד ביו. יח, העררעכענע ווירדיגט ווירד מיהרע (דער נחלימן)
 דורך דען פֿעררעכטער; מהגע קוילענד ווחורדע זיח חוילן חיאמער פֿערקויפֿט,
 ד ערלזען זיח. דחו פֿעסטעגרייטעט חונד ערהעכענע חיוט נידערגעוונקען,
 ופֿער לֿערסטערט, ישראל'ס העררליכקייט פֿחֿט חיאמען לז ערדע געשטירלט.
 ויח וְחִסְט ווירד ישראל נחך לז כייטע חונד פֿונדערונג זיין? פֿיען ויח

מצמית. ללב בשומי הריסותי חרבותי ושוממותי.
 ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי: מעצמותי
 המפצחור והמפלחות מכביעים ומוזעיםיה.
 נמתי גלאיתי נשוא חרונה ועמך. שים לב לגאול
 תית געיםיה. כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
 עמך זרועים פזורים בכל מושבות. פקדוך בצר
 פקדוך במעש ובמחשבות. צלול דון קשוב והעבר
 ורפא משובות. אדני שמעה בקולנו תהיינה אזניך
 קשבות: קשבות תהיינה אזניך לשפך שיחנו. רון
 שפה קבל פריח גיחנו. שחרנוך מגננו וכה יתב
 מבטחנו. ושמך עלינו נקרא תניחנו: תניחנו ארון
 במה שנים למה. למשל ולשנינה ללעג לבשת
 ולבלמה. יאמן יוחש המבטח שהבטחת לשוממה.

ארמית) רבים כארנה. ועצמו מצמית, ענוים מכריתי (פ"ה בתילי' סט ה). ללב בשומי
 וכו', אם אשים א לבי גדל חורבני. ותבחר מחנק נפשי וכו', פסוק הוא (בלעז' ו טו).
 פתח, שם, כמו סנק, ר"ל נפשי תבחר במחנק, והמות נבחר לי יותר מחיי ענוותי.
 המפצחור, הכבדות, והמפולחות, הקבועות, כמו פולח וטוקע בארץ (תילי' קמא).
 וית געיםיה, חית עמך כעעיה. פקדוך בצר, עפ"ה (ישעי' כו). קשוב, תקיב לתפלת
 לכליל הדון בעמקי מלוכה, ולהעביר הפע, ולרפאות משובות, עפ"ה כ (השע"ד) ארפא
 שאומת. (לכן יש לנקד ויר"מ, בבנין הקל. רוח"ה) ובך יתב, עלך כליך יבנו וכו' עבטחט.
 יאמן יוחש, יקיים במהרה אשר הבטחת לאמר (ישוקאל לו לו) אני ה' בניתי וכו'.

הייחטרקקען זינד מיינע פערפולגער, מקלטיג מיינע פערטילונגער; נעהמע חיד מיר
 דינענ לערסטחראנג, דינענ לערריטטונג חונד פעהעטערנג לו הערלעג, וף ווינטע חיד
 מיר דען טער, ליהע חיהן דעם זעבן דיענער קנחלען פאר, דינענר פערנוואונדערטען,
 פון דינענ וקסטערערן לעראוואטען קנחלען; חיד ספרעבע דען: ניכט וקנבער קחן
 חיד ערטראגען דינענ ברענגענדען לערן; ף מקלעט עו דיר געפולגען, דען זעבען
 דינענר הקלען (פון זיידען) לו בעפרייען, דען תוך דינענען נחמען ווירד יף דיין
 פולק חונד דינע סטערט גענחאנט. — דיין פולק, לערסטרייעט חונד היגענווארטלען
 תוך מלען קרטען, וולט דין חין דער נחטה, בעליגט דיר זיינע עהרפארט חח
 טהעט חונד גערמקען; ף פערזענקע רוח וינדע, ערהערקע (חונד) חונד פערליינע
 יוח, חונד חילוע רוח פערפיהרטען. הערר! ערהערקע חונדערע סטיאמע, מקנען דינע
 טהערען יוח פערנעהמען; פערנעהמען רוח ערגיעסונג מיינער קלחע; מקנען ויח
 וטהאגענד דיר דער וקבענונג חונדען מונדען מקנענעהת זיין. וויר ערווען דין,
 חונדער סיוד! פערטרויען חויל דין, דעסען נחמען וויר פיהרען, ף פערלחט חונד
 ניכט. — הערר! ערהערקע רוח חונד חונד וף זקנען לונד ספריכי,
 מקרט, הקהו, ספחטע, לור סחחך חונד סחטרע? מקלעט ויך דין קלח
 דינע פעהעיסונג בעווקהרען, רוח דוח דער פעהערטען גחכסט: חיד,

אני יי בתי הגהרסות גמעותי הגשמה: הגשמה
 ברחמים גדולים תקבץ ותכוננה. שמע יה חנונה פי
 עת לחנה. חוק מאמירך בצל ידך לגוננה. וסדרי
 יי משוכן וקאו ציון ברנה: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: את אורח משפתי יי
 קיינוה. לשמך ולזכרה תאזת נפש: קוה יי חוק ויאמץ לבך וקוה אל יי:
 מקוה ישראל יי מושיעו בעת צרה: למה תהיה כאיש גדהם פגבור לא יוכל
 להושיע: למה יי תעמד ברחוק. תעלים לעתות בצרה: למה לנגח תשכחנה.
 אעזבנו לפניך ימים: למה פניך תסתיר. תשכח ענינו ולחצנו: ליי הישועה וכו'.

עב סליחה. א"א. מוסד ע"ט א"ב ובסוף פסוק שהע"ט שמעון.

מקוה ישראל יי מושיעו בעת צרה. הן מהושיע

ומעזור ידך לא קצרה יקהלך קדשו צום קראו עצרה.

למה יי תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: אך ביי

לנו צרקות ועוז עטה. לשמך ולזכרה תאזת נפש

לקשטה. בשמך גישע למען סוד משאול מטה.

למה

חוק מאמירך, עפ"ה (דברים כו, יז) את ה' האמרת חזם להזת נך לאלהים וכו',
 ופי' מאמירך, האמקבלים עליהם מלכות שמים.

מקוה ישראל וכו'. תחלת ישראל (פ"ט בירמי' יד טו). הן מהושיע וכו', עפ"ה (ישעי' כט א)

הן לא קצרה יד ה' מהושיע? קדשו צום, האמינו יום לום, וקראו עצרה, כמו עלמז,

ואת חסיפה, עפ"ה (יחזק' א). למה ה' תעמד וכו', פסוק (בתילי' יג, ור"ל פה לעה
 לא תשיגו ביום ועלמה שהאמט, הלא לא קצרה יד מהשיע? אך בה' לנו וכו', לשון

הכתוב (ישעי' מה), וטעמו פה, אך בה' מנחמו וכשכילנו לבש לדקה ועת. לשמך
 ולזכרך וכו', לה"כ (ישעי' כו), זכרון שמך תאזת וקישוט הוא לנפשנו, כי נשמך כושענו

דער הערר, ערבויע דוח נירערגעריסענע, פלןהלע רתו פערעהערסע וויערער חן. —
 יח, ערבויע, ונאמאנע חונד גרינרע רתו לערסטקרטע וויערער וויט דיינער גרעסען
 בקראחהערליגקייט; ערהערקע, געמט! חיהר פלעהען, רען עז חזט לייט, זיח לו בעז
 גינסטיגען. סטיסלע דיינע פערעהערר, ניט זיח חונטער רען סוסן דיינער אהלסט,
 דחם דוח ערוקו:טען געמטענו זוריקקעהרען, יובעלנר הייבקהאטען אהגען נחך זיין.

מקוה ישראל. העפלונג: ישראל'ס! הערר! דוח, זיין בייחטסתנד חין דער נקסת!
 דיינע אהלט חיוט יח ניכט לו בעסרנהקט, חונד העולפען, חונד בייחטסעהען לו קהצען;
 דיינע געוויינרע אהט נון חיינען פלחטטען חגסטעלונט, חיינע פיינרויכע פערקוואטט

לונג פערקוינדיגט; ומהרות חבער הערר! סטעהסט דוח חין דער פערנע, פערברירגסט
 דיך לור לייט דער נקסת? — כור בייט העררן חיוט רוח: הייל פיר חונד, ווען ער. חין

איהלט זיך קויהעט; דער רעהק דיינע נהאענו חונד חדענקהענו חיוט חונטערע זעלענע
 אסט, דרך דיינען פאטען ווערען וויר פלון דער טיעלען חונטערעוועט גערעפטעטע,

אני יי בתי הגהרסות גמעותי הגשמה: הגשמה
 ברחמים גדולים תקבץ ותכוננה. שמע יה חנונה פי
 עת לחנה. חוק מאמירך בצל ידך לגוננה. וסדרי
 יי משוכן וקאו ציון ברנה: אל מלך יושב וכו'.
 אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: את אורח משפתי יי
 קיינוה. לשמך ולזכרה תאזת נפש: קוה יי חוק ויאמץ לבך וקוה אל יי:
 מקוה ישראל יי מושיעו בעת צרה: למה תהיה כאיש גדהם פגבור לא יוכל
 להושיע: למה יי תעמד ברחוק. תעלים לעתות בצרה: למה לנגח תשכחנה.
 אעזבנו לפניך ימים: למה פניך תסתיר. תשכח ענינו ולחצנו: ליי הישועה וכו'.
 עב סליחה. א"א. מוסד ע"ט א"ב ובסוף פסוק שהע"ט שמעון.
 מקוה ישראל יי מושיעו בעת צרה. הן מהושיע
 ומעזור ידך לא קצרה יקהלך קדשו צום קראו עצרה.
 למה יי תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: אך ביי
 לנו צרקות ועוז עטה. לשמך ולזכרה תאזת נפש
 לקשטה. בשמך גישע למען סוד משאול מטה.
 למה
 חוק מאמירך, עפ"ה (דברים כו, יז) את ה' האמרת חזם להזת נך לאלהים וכו',
 ופי' מאמירך, האמקבלים עליהם מלכות שמים.
 מקוה ישראל וכו'. תחלת ישראל (פ"ט בירמי' יד טו). הן מהושיע וכו', עפ"ה (ישעי' כט א)
 הן לא קצרה יד ה' מהושיע? קדשו צום, האמינו יום לום, וקראו עצרה, כמו עלמז,
 ואת חסיפה, עפ"ה (יחזק' א). למה ה' תעמד וכו', פסוק (בתילי' יג, ור"ל פה לעה
 לא תשיגו ביום ועלמה שהאמט, הלא לא קצרה יד מהשיע? אך בה' לנו וכו', לשון
 הכתוב (ישעי' מה), וטעמו פה, אך בה' מנחמו וכשכילנו לבש לדקה ועת. לשמך
 ולזכרך וכו', לה"כ (ישעי' כו), זכרון שמך תאזת וקישוט הוא לנפשנו, כי נשמך כושענו
 דער הערר, ערבויע דוח נירערגעריסענע, פלןהלע רתו פערעהערסע וויערער חן. —
 יח, ערבויע, ונאמאנע חונד גרינרע רתו לערסטקרטע וויערער וויט דיינער גרעסען
 בקראחהערליגקייט; ערהערקע, געמט! חיהר פלעהען, רען עז חזט לייט, זיח לו בעז
 גינסטיגען. סטיסלע דיינע פערעהערר, ניט זיח חונטער רען סוסן דיינער אהלסט,
 דחם דוח ערוקו:טען געמטענו זוריקקעהרען, יובעלנר הייבקהאטען אהגען נחך זיין.
 מקוה ישראל. העפלונג: ישראל'ס! הערר! דוח, זיין בייחטסתנד חין דער נקסת!
 דיינע אהלט חיוט יח ניכט לו בעסרנהקט, חונד העולפען, חונד בייחטסעהען לו קהצען;
 דיינע געוויינרע אהט נון חיינען פלחטטען חגסטעלונט, חיינע פיינרויכע פערקוואטט
 לונג פערקוינדיגט; ומהרות חבער הערר! סטעהסט דוח חין דער פערנע, פערברירגסט
 דיך לור לייט דער נקסת? — כור בייט העררן חיוט רוח: הייל פיר חונד, ווען ער. חין
 איהלט זיך קויהעט; דער רעהק דיינע נהאענו חונד חדענקהענו חיוט חונטערע זעלענע
 אסט, דרך דיינען פאטען ווערען וויר פלון דער טיעלען חונטערעוועט גערעפטעטע,

לְמַה תְּהִיָּה בְּגֵד בְּאֶרֶץ וְכֹאֲרַח נְטָה: גְּלוֹנוֹ מֵאֶרֶץ
 צְבִי וְנִתְּרָם הַיְכָל. פְּגוּשֵׁי אֶרֶץ וְחִבּוֹנֵי מִרְשָׁקוֹ לְשִׁכְלֵי.
 יִסְמְנוּ חֲזִיר יַעַר וְכֶרֶס מְנוֹ לְמֵאֲכָל. לְמַה תְּהִיָּה בְּאִישׁ
 נְדָהֶם כְּגִבּוֹר לֹא יוֹכֵל: הֵינּוּ כְּמַעוֹלָם לֹא מוֹשְׁלָתָ
 כְּרַחֲמוּמִים. וְלֹא נִקְרָא שְׂמֵךְ עַל חֲתוּמֵי רְמִים. וְלֹא
 קָרְעָתָ שְׂמֵיִם וְיָרַדְתָּ מִמְרוֹמִים. לְמַה לְנִצְחַת שְׂבָחֵנוּ
 תִּעֲזָבֵנוּ לְאֶרֶץ יָמִים: זְעוֹת וְשִׁמְעוֹת אֶף הַבֵּיִן בְּמִדְּבָר.
 צֹד צְדוֹנֵי צִרְדִים בְּרַחֲבֵי אֶרֶץ. חוֹמַת עִירָךְ מְפֹרָצָת
 נְמוֹתֶיהָ לְהַדְרֵךְ. לְמַה פְּרָצָת גְּדִרְיָהּ וְאֲדוּהָ כָּל עוֹבְרֵי
 דְרָךְ: טָרַף לֶחֶם חֲקֵנוּ בְּנִפְשֵׁנוּ נִעְבִּיט. מְכַבְּדֵינוּ
 הַיְלִוִנוּ בְּגֵרָף טֵיט וְעֵבִיט. יַעֲבִירֵנוּ בְּצֵאן תַּחַת

ידת שסת, (למען סור וכו' פ"ס עש"י טו כד), למה תהיה בגר וכו', (פ"ס צדמ"י יד).
 טרף צבי, ארץ חסדה, ונקרא כן ארץ ישראל (בדניאל יא). פגושי ארץ וכו', ארץ, זו
 לכות נבל, חוב, מלך, ונסר, יון. (ואמר פגושי עפ"ה מעלי יון, והוצע יג). שוקד לשכל,
 ותפדים לאנד ילדיו, וכנוה במקרא (סס) דוב שכול. דסינו, הכריתו אותנו. חזיר יער,
 לה"כ (תל"י פ) יכרסנה חזיר שיער, וכאמר על ארוס. כאיש נדהם, תהא ועסתומם,
 אז לא ידע בנהלתו מה לעשות, (ופ"ה בירמ' יד). היינו כמעולם וכו', (עפ"ה בישעי' סג),
 אר: היינו כעם אשר לא נחת מעולם למאול נס, ולא נקרא שדך עליהם, ולא קרעת
 ארס צענוים להגליס. ברחוסים, ישראל האהובים. החזמי רמים, דס העילה, והוא נרית
 אמתת בנארנו. זועות ושמועו וכו', עש"ה (ישעי' כט) היית רק וועה הבין שמועה,
 ל האמת ומבין שמעות קודמתו יאסוה וזגס וזרדה, וכל שדך בלבו. למה פרצת
 וכו', (פ"ה בתל"ס פ). בפשטנו נעבים, עדה"כ (איכה ה). ננפסנו כנאי לחמו,
 פי נסככת נפסנו. נעבים, נתשכח. בגרף טיט, בגרף אל רפי, ועביש על פי רגליס.

מחרת לייגטס דאס דרך מבער וויח חיון פֿרעטערער חיון זאָנדער, וויח חיון פֿאַרמיכער
 געהערער ווּמֿערער? — וויר וינר חיון דעסן שטאַנען זאָנדער געמינגט, דער טעמסטע
 חוּס ניערערערסטען, זאָמען, בקערן חוּסר טיערער ענטפֿעלזקערן חוּס, חיינע ווּזאָרדיח
 לערשט חוּסר חוּסר פֿריסט חוּסר חוּל; וואָרזט ביסס דאס וויח חיון פֿאַרמיכטיער
 זאָן, וויח חיון הפֿור, דער ניכט העלפֿען קחן? — חוּס ער יח זאָן פֿאַרמיכטעסט
 דאס ניח חיכער דיינע חוּסערקערען געהעררסט, זאָן וואָרזט דאס באַטבעוּיגלעטען
 (כענפֿיסטעטען) ניכט נחך דיינעט נחמען בענאָנט, זאָן פֿאַרמיכטעסט דאס ניכט דען
 זאָמען זאָלגעטחן חוּסר דרך זאָן יענען פֿאַרמען זאָן הערנידער געלעסען; וואָרזט
 פֿערזיסעסט דאס חוּסער זאָן גאָל, פֿערזיסעסט חוּסר זאָן זאָנגע לייט? — חוּס סוּדער
 חוּסר כְּנֵגזקייט-חֶרֶס זאָן חוּסער געטליכטע פֿערזעלען, חיון דער זאָנגע חוּסר ברייטע
 סטעלען לייטע יתגר חוּל חוּסר זאָן דאס אַויערן דיינער סטפֿערט וינר געטליכע,
 זאָרע פֿאַרמען וינר ניערערערערסטען; מַחֲרָס ריסעסט דאס זאָרע חוּסער
 נידער, דאס יעדער מַחֲרָערער זאָן פֿאַרזערן קחן? — חוּס זענענגעלעך חוּסער וויר
 חוּסער טאָנזוך בֿרָך זאָמען, חוּסערער חייכסטחאָלזען פֿערזערער פֿערזעטען חוּס
 וויח זאָנגעקערערסטען קֶחַס חוּסר מַחֲרָטה, זאָן פֿאַרזע זאָן, וויח פֿאַרזע, חוּסער דער

הַשְׂרֵבִיט. לְמָה תִּרְאֵנוּ אֲזַן וְעַמְלַת תְּבִיט: כְּשֶׁל כַּחֲנוּ
 גְרַמִּינוּ לְהַדִּיק. מִפֶּחַד מִצְדִּיק רָשָׁע וּמִרְשִׁיעֵי צְדִיק.
 לְזֹאת יִחַרד לִבֵּנוּ כִּי טוֹבִינוּ הִחְדִּיק. לְמָה תְּבִיט
 בּוֹגְדִים תִּחְרִישׁ כְּבֹלַע רָשָׁע צְדִיק: מִכַּתְּנוּ אֲנוּשָׁה
 וּכְאֵב נִצַּח יוֹדַע. כְּעוֹרִים נִגְשָׁשׁ בְּאֵין הַשְּׂכָל וּמִדַּע.
 נִגְדָה חֲלִינוּ שַׁחַת לְהַפְדַּע. לְמָה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ
 עֵינֵינוּ נִמְשַׁנוּ וְלֹא תִדַּע: סָבַר תּוֹחַלְתָּנוּ נִמְשַׁכַּח
 לְהַגִּיעַ קִצְנוּ. לְהַשִּׁיב שְׁבִיתָנוּ וְלִרְצוֹת אֶת אֲרָצְנוּ.
 עֵינֵינוּ מִיַּחְלוֹת לָךְ שׁוֹפְטָנוּ וְיִוְעֲצָנוּ. לְמָה כְּפִיךָ תִּסְתִּיר
 תִּשְׁכַּח עֵינֵינוּ וְלִחְצָנוּ: פֶּתַח רְשָׁעִים קִשְׁתָּם לְהַעֲצִים
 כְּאֵבֵנוּ. עֲצָמוּ לְהֶאֱרִיךְ מַעֲנִית וְלִחְרוֹשׁ נַבְנוּ. צַפּוּנֵי

נטפל

למה תראנו, (פ"ה בנקוק א), און ועמל כמו אז וזכר. גרמינו להדיק, לשבר ענשתינו
 (גרם הוא ענש, מזלי כ"ה). טובנו החדיק, מלה"כ טונס כחק (שי"ו ו), ר"ל הטובים
 שזכו בקוליס הם בעיני אויב. למה תביט וכו', פ"ה (בנקוק א). סכתנו אנושה וכו',
 (עפ"כ ירמ' טו), אנושה, כמו כאונה וסלושה. יודע, כ"ל שהיא כמו יודע גם אכזי סכות
 (שופטס ח), ר"ל מוכים כאלכ נפס. נגוד וכו', חלינו פניך לפדות אותנו מרדת אסת, כמו
 פדעהו מרדת (איוב לג כד). למה צמנו וכו', פ"ה ביטע' נס. סבר, לאן תקו', ואמר נמאכה
 תוחלתנו לעת קץ, ולהשיב שביטנו וכו'. למה פניך וכו' פסוק הוא בתילי מ"ד. פתחו וכו', כמו
 דרכו קשתם. להעצי כאבנו, לעשו לט מכאוב ענוס. להארץ מעני' וכו', עפ"ה (תילי קכט)
 על גני קראו קוראים הארבו למעניתם, והוא ל' שליטה עלינו ולקישת מסיס מאלתנו. צפוני, הוא

רסהע; ווארען וקסעסט דוח חונו דען חונקויק זעהען, חונו סויעסט חוננערע ויידען
 מיט חן?—חוננערע קרעפסט זינד ערשטאלסט, חוננער געביין לעראחאוס, חונו
 חונסט פאר דענען, וועלכע דען סארדיגען גערעכט, חוננער דען גערעכטען סווידי ספרעכען;
 דרעך ערבעט חוננער הערן, דעם חוננערע בעסטען אונזער. חונוען חונו דערן חונו
 חונגע וינד; ווחרען ויהעסט דוח דען טרויחאונען לך, טווייגסט, ווען דער כוועאיכט
 דען גערעכטען פערסאניגט?—בקהרטיג חונו חוננערע וווננער, מיט עוויגען סאוועלען
 זינד וויר געסונגען; וויי בוינדע סחפפען וויר חונוער, קהגע פערסטחנד חוננער וויסען;
 פלעהענר סטעהען וויר פאר דיר, דעם דוח חוננ' ניכט חונו' פערדערבען וינקען וקסען
 אקכעסט; ווחרען פחסטען וויר, חוננער דוח זיהסט עו ניכט? קחסטויען חוננ', חוננ'
 דוח מערקסט ניכט דרווילן.— וקגע ליעהט ויך חוננערע קחפפאנג היז נאך דעם
 ליעט, נאך דער ריקקעהר חונו חוננערע געפחגענסחפסט, חוננער דער פערזעהר
 טג חוננערע וקסען; חונו דיר, ח חוננער ריכטער חוננ' קחפפאנגער! ריכטען ויך
 חוננער בויקקע; ווחרען פערבירסט דוח דיון חוננ'טוילן, פלעגיססט חוננערען ענענד
 חוננ' דרווילן?— פערפלער ספחלסטען חונוערען כהגען חוננ' פערזעסטען חוננ' עאפפירנד
 זיכע ווחרען; ויח פלויגען חוננ' קהגען וקגען פארעטן חונו חוננערע ריקקען;

נטפל למו להשמן בחבנו. למה תתענו יי מדרביה
 תקשיח לבנו: קומה וא יעזו להשפט בבושה. כי
 חורקים עלינו שן מחברת ותלושה. רצונו ורצונו
 בצד וכהף להענשה. למה באבי נצח ומכתי אנושה:
 שובה והשיבנו מוויזת קרנות אלה. העלפן תתגדל
 ותתקדש ותתעלה. תמהר ותחיש להוציא אסירים
 מכלא. למה תשיב ידה וימינה מקרב חיקה בלה:
 שער עירך תעלה מעמק טביעתך. ראה כי אין
 איש לנחם רעיתך. מאנה הנחם כי צמתוה בעותיק.
 למה אלהים ונחת לנצח יעשן אפה בצאן מרעיתך:
 עדינה יושבת לבטח ובוקקת גפנה. יום מוערמת

יב הרע הטמן נכנו. נטפל, נחנר להם להכשילנו, למנוא עווינו לשנוא. למה חתענו וכו',
 פ"ה נישע' ס"ג. הקשיח, תקשה ותטיח לבנו. קומה וכו' מלכ"כ (תילי' ט) קומה ה' אל
 יצח אנוה ישפטו גייס על פניך. שן מחברת ותלושה, עפ"י הנמלא (ראש מס' ז"ק)
 נכקי אן, אמר חורקים שניהם האוכלים מיגענו פירות שדה המחזירים ופירות
 התלושים אשר בנית. בצד ובכחה להענשה, יענשו וחללו אותנו כלל (ר"ל בזרע) וכתקף.
 למה סאבי וכו', פ"ה (ירמי' טו ית). העל כן וכו', צענור כן יתגדל ויתקדש שך. למה
 חשיב וכו', פ"ה (תילי' ע"ד), ופידתו, למה תשיב יד מייך מלפרוע נרשעים, הוציא
 אתה שוקב חיקך וכלה האויב. מעומק טביעתך, מעומק אשר הטעתם וטללתם.
 צמחה וכו', מלכ"כ (תילי' פח) צמותך צמתוני, חרדתך הכריתוני. למה אלהים ונחת וכו',
 פסוק הוא (תילי' ע"ד). עדינה, ככו לכרך גדול, אשר יושניה צעלי תענות, והוא עד"כ
 (ישעי' נוח). ובוקקת גפנה, עפ"כ (האשע י) נגן בזהק ישראל, והוא לשון ריקות ושעם.
 צפנתך, ישראל, עד"כ (תילי' פג"ד) ויתענו על כפונך, הכפונים וסכוכים ע"י הקנ"ה.

לו חיהנעו געווען זיך דער פערסטעקטע, דער חין חונקערט חיננערן זויערט
 (ר. ה. ריח בקוע בעגירדע); ווהרונ, הערר! זקסעסט דוח חונז פֿון דיינען וועגען.
 חכוייטען, חנר פֿערהערסעסט חונזער הערן?—חוי! זקס יוח (ריח פֿיירע) זיכט
 טרמס'ען, יוח בעסמאס חונר געריכטעט ווערדען; דען יוח קירסען מיט דען זקסחנען.
 אידער חונז, בייסטן חונר פֿערוועלטען חונז פֿון חרס חונר סולטער; ווהרונ זקלן חיון
 סאערן זק חנהאטענד, חוינע ווחונדע זק עאפפֿינדליך זיון?—קעהרע לזריק, ברינג
 חונז לזריק חויו זקלען ווינקעלן, לייגע דיר גרמס, הייזיג חונר ערהמבען; חוינע, ריח
 געלעטענעטען סעלן חויו חיהרעט קערקער לו פֿיהרען; ווהרונ ליעהסט דוח דיינע
 הקסד, דיינע רעכטע לזריק?—פֿערינגע יוח (ריח פֿיירע) פֿון דיינען טרמסע.—
 ערהעבע ריח פֿאקרטען דיינער סטרמס חויו דעק סוטטע, ווקריון דוח יוח
 זיכגען זיעעסט! זיהע, יחחאנד חויט דח, דיינע הקודע לו טרמסטען, חויך ניוואס
 יוח קיינען טרמסט חן, דען דיינע טרעקניסע הקבען יוח פֿערלנגט געמחבם; ווהרונ,
 ח גרמס! פֿערוקסעסט דוח חונז זק גחל, חונר זקסעסט דיינען זקרו רויכען חייבער
 ריח העערדע דיינער פֿלענגע?—ריח ווקהללעבענדע (סטטרמס דער פֿיירע) רחעט
 חין זיכעהריוס, ווקהרענד ריון וויינטטק (ישראל) קדע דח סטעהט; סאמטקליך
 זיננעט

לְאֵבֶד צְפוּנִיָּהּ • וְאֲנִי וְאֶסְפִּי עוֹד אוֹמְרַת לְפָנֶיהָ • לָמָּה
 יי תִּזְנַח נַפְשִׁנוּ תִּסְתִּיר אֶת פְּנֵיהָ : נָא זְכוּר מְרַדֵּי
 עַמְּךָ בֵּין הַזְּלִילִים • הַחֹשְׁבִים לְהִשְׁכִּיחַ עַמְּךָ שְׂמֹחַ
 מְחַלְלֵיהֶם • בְּאֶרֶץ שׁוֹבִים לְתַתְּנֵם בְּיַד מְבַהֲלֵיהֶם •
 לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם : אֵל סֵד יוֹשֵׁב וכו'.

אל תבא כמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיהָ כָּל חַי : וְחָסֵד יי מֵעוֹלָם וְעַד
 עוֹלָם עַל יִרְאֵיו וְצַדִּיקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים : לְמַעַן שִׂמְחָה יי הַחַיִּים • וּבְצַדִּיקָתָהּ תוֹצִיא
 סִפְדָּה נַפְשִׁנוּ : וְהִי חֲסִידָה יי עֲלֵינוּ • כְּאֲשֶׁר יַחְלֵנוּ לָהּ : אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹב נָא
 הַבֵּט מִשְׁטָמִים וּרְאֵה תִקְוַת נַפְשׁוֹ : נִפְלְאָה נָא בְּיַד יי כִּי רַבִּים רַחֲמָיו : כִּי
 הוּא יִדַע יִצְרָנוּ • זְכוּר כִּי עֲשָׂר אָנַחְנוּ : אֲדָם יִלְוֵה אִשָּׁח קָצֹר יָמִים וְשֹׁמֵר רִגְזוֹ :
 אָדָם לְהַבִּיל רַמְחָה • יָמָיו כְּצֶלַע עוֹבֵר : וְהוּא לְקַבְּרוֹת יוֹבֵל • וְעַל גְּרִישׁ יִשְׁקוֹד :
 וְתַתָּה הוּא • וְשִׁנְתִּיהָ לֹא יִתְמוּ : לִי הִישַׁעַה וכו' עַד עַל עֵינֶיךָ וְעַל עַמְּךָ •

עב שלמוניח. אצ"א. מיוסד ע"פ תשר"ק כטול ובסוף חתום שבע"ס שלשה וחקטן.

תִּזְחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל חֶסֶד לֹא נִעְזָב • תִּקְוַתְךָ נִצְחָה אֲמוֹן
 לֹא אֶכְזָב • שׁוֹמְרֵי חֻזֹן הַמוֹעֵד רִזְאוֹת בְּמִרְזָב • שְׁחָה

אני ואפסי עוד, לה"כ בישעי' מ"ז תוליהם, המהוללים ומלעינים להם, כש ותללבו
 שמה (תיל' קלו). למה יאמרו וכו', פ"ה תיל' קטו.
 תחלת ישראל, תחלתם של ישראל הוא כי לא עזב ה' את חסדו ואמונתו, כ"ל
 הבטחתו הטובה, לא אכזב, לא תפסוק, מלה"כ (ימיו טובים) אכזב מים לא כאמת.
 ואמר ג"כ נצח מלה"כ כלל ישראל לא יסקר. שומרי חזון וכו', עיניהם של שומרי מועד
 האצפים לקן בגולה שנתבאר לנו, נטפות דמעה כמרחב וכבנר. (ראותה, תאר לעינים
 כש ותשכו החזות בלרבות). שחו וכו', תשפלה העינים וכלו מיטל והגירו למעתיק
 לעמק הבכה (ואמר הבכה בה' תחת א' שמקרא כמו שדרשו בעירובין דף יט.) רום העץ וכו',
 ישראל שהיו רמים ורעננים עתה הלכו מטה מטה. הראש כהפך לזנב והעיקר לספל.

זיכעט יענע, דיינע סיסלוינגע לז פערזיכטען; „ח"ד בין עז חונד ניוחנד חויסער
 מיר" ונגט זיח פֿער דיינעק חגעזיכטע; ווחרונק, הערד! פֿערלוקסעסט דוח מיינע
 זעלע, חונד פֿערברידגסט דיון חגעזיכט? — ק בערענקע דקך דיון חונגויקליכע פֿלוק
 חויסען חונטער זיינען פֿערהתקערן, עטלע דיינן כחמען בייח דען דיינען חין פֿערט
 געסטענחייט לז בריגען טרעכטען; חיבעלוקס עז ניכט חיק וחרעד זיינער געפֿענגענע
 סחפֿט דער ווילוקיחר זיינער פֿייניגער; ווחרונק וקולען היידען ספרעלען; „ווק חרע
 ווקהז חיהר גחטט?"

תחלת ישראל. ישראל'התפלגות חיוט עז, דחם נקטטעז גנדרע ניכט חויפֿהתקרט, עז
 התררעט חויל' זיינע עזיגע חופֿשהבחרע טרייע. — חוד דקך טרייעפֿען דיה חויגען
 דער חויל' ערלונגע התררענרען, דיה, חיק יחווערטהל סוחפֿטעט, חיהרע כחטען

(רז"ה). תקוחם, דכתיב מקוה ישראל ה'. אמן לא אכזב, ע"ה וגם כלל ישראל לא יסקר
 (שמה אטו כט) ופירושו תקותם הוא כלל ישראל, אמונת אמן אשר לא יכזב, וכת' (תקוק בנ)
 ופס לקן ולא יכזב. שומרי חזון, פי' ישראל השומרים על הבטחת כי עוד חזון לעמד ופס
 לקן עיניהם זולגות דמעות כמרחב, ראותה, תואר לעינים כדכתיב ותשכו החזות.

כָּלוּ וְעָמַק הַכָּבֵא זָב: רוּם רַעְנָן מִטָּה מִטָּה שְׁפֵל.
 ראש ועקר לזנב ועראי וטאפל. קץ חשך תכלית
 ליושבי מאפל. קוה לאור ושית ענן וערפל: צבי
 קדשה לתראשית להרשים. צץ המטה פרח הודון
 ליורשים. פניית סלעים וטרשים להשביח שרשים.
 פרצת משוש פראים וחזירי חרשים: עריץ וכלהבא
 בזוז ושולל. עזבר ושבוזיז שדרי עולל. סבאים שבעים

קץ חשך וכו', יושבי אפלה בגלות המלכים לתכלית הגאולה, והנה קץ סוף, מקום
 לאור והנה ענן וערפל. ושיח ענן מל"ה (ירמ' י"ג ט"ו) צבי קדש, ישראל שנאמר עליהם
 (שם ב' ג') קדש ישראל לה' ראשי תבואתו, עתה נתחללו ולא ירשם שום ער. צף המטה,
 מטה השע. ליורשים, לירשי ארץ כנעני, והם ישראל אשר נעבדום פנית בתהלה לעם.
 וטרשים, טרם. להשביח, להטיב המרשים והנטיעות, ועתה פרצת, הפרצת והרצית
 והרצית משום פראים וזירי יער, (יער בארמית חורשה) הרועים בארצם. עריץ וכו',
 כל אלם תקיף, וכל הרועה כל וחוז וולל. חזן שר, וחיתו שדה יקחו עוללות פרים.
 סבאים, כנ"ל, וטעמו יושבי שאל וסבא. (ר"ו"ה) והשאר, על הנשאר ידושו וירמסו בתליהם.

בויקבע וענקנו. — ומה הקץ, ומה חיספגי חויבגבעוליהט ומה, חיוט יעטלט טיען
 ערבידירגט; דהו היפט חיוט לזק סווייל, דהו וויכטיגע חובבעדייסטער געווארדען;
 חיוואער דנקלער חובר פליסטערער ווירר דיה ערווארטונג חיינער בעטערן לוקובסט! דיה
 אהפלנזונג חויל זיכט מירר פון דיסטערן וואקען געטריכט. — ענטווייהעט החסט
 דיה דיה הייזיגע ליעררע, כענטסט זיה ניכט מעהר דיינען ערסטלינג; עז קהספעט
 דער סטחב (דעז זאסטער), דער פלעטל ביהעט חיבער דען (חיינטטאמלינגען) בש
 דיטער (דעז הייזיגען זאכערען), פאר דעק דיה חיינטט פלעזען חוד קיעגעל וועגרייט
 סטסט, חזק זיינען וואכטוהוק לז בעפקרדערן; יעטלט וויירעט דיה וויררע
 שוירע דמרויל, חודר זיינען וויאלען דמרויל; יעדער טירמן חודר ווער דה ווילן,
 קהאמט חודר פליסערעט עז, יעדער זאכערער חודר דעז פלערען געווארל קהאט נחזי

(גם כל' דמי כאלמר הכנה פעמי' כן, זואינה, ארדות במקום תקלי. עינים. דברי העיני.)
 וכתוב כלו עיני מיתל לאלהי, הוא שחזו כלו ועמק הבבא זב, כדל' עוברי בעמק הבבא
 שנין ימיתוה (תיל' פד' ז) אלו עיניו של אלם שזכין ויורדין דמועת כמעין. כדכתוב כלו
 בדמעות עיניכם, וכתוב (ירמ' טו, ד) מה תתללי בעמקים אז עמקך. רוים רענון, תאר
 לישראל שנאמר דת רענון וכו' קדל' ה' שדך (ירמ' י"א, טו) והיו לבוס, שנא' ולתתך עליון,
 וכתוב ותתך ה' עליון וכו' והם עתה מטה מטה ומקיים בהם זאתה תרד מטה מטה.
 וראש ועקר, לכל האמו' מקדם, עכאז הוא לזנב ועראי וטפל. קץ סוף וכו', עש"ה (לית כס' ג)
 קץ סל למשך ולכל תכלי' הוא חוקך; וטעם האמלך קן למשך ותכלית ליושבי מאפל והיינו ישראל.
 קוה לאור, ותמורתו שית ענן וערפל, כדכתוב וקיתם לאור המה, לגלותות הית לערפל
 (ירמ' י"ג ט) ועש"ה כקוה לאור והנה השך, לנעוהות באפלה ההלך (ישעי' נט"ט). צבי
 קדש חילוף ראשית לתרשים כ"כ בכ"י, וטעמו, ישראל שנקרא צבי כדכתוב (גבי ישראל
 עש"ה ט, יט) והללת אותך בשם קדש, והאמת אותם בשם ראשית, כדכתוב (ירמ' ב' ג) קדש
 ישראל לה' וכו'. ועכאז צץ המטה פרח הודון, מל"ה הוא (ביחוקאל' ז) ועש"ה פיש"ה.
 ליורשים, לנבים, והוא עש"ה (ישעי' ס"ג) למנעז יראו עם קדשך וכו'. פניית סלעים
 וכו', עש"ה (תיל' פ, ט) נפן מנערים תסיע תגוש גוים ותטעה, לרמוז אל ל"ה מלכים.
 עזבר ושבו (שם) וארה כל עוברי דרך ועיין במדרש אשר טוב סי' פ' והם מנערי.

והשאָר דָּשִׁים לְמוֹלֵל. סוֹכֵת יִתָּר הַבַּיִת לְדַלְדֵל
הַתְּעוּלָל: נָטַע בְּנִתְּךָ לְמַגִּיד בְּרוֹחַ וְחַרְצִים. נָטַשְׁתָּ
וְעִזְבֵתָּ וּבָאוּ בָהּ פְּרָצִים. מְצִינֵת חִפּוּי כֶּסֶף וַיִּרְקַק
חַרוּצִים. מְהַרְס גּוֹנְגִין וְאַפְרוּחֵיהֶם קְרוּצִים: לְבַלְהָבָא
עֲלֵינוּ מְעַט קֶצֶפֶת. לְרַעְוָה עֲזָרוּ גּוֹי עַז חֲצֵפֶת.
בַּיָּד עֵין בְּעֵין מִפְּרוּעַ אֲסַפֵּת. בְּלִפְי חֶסֶד בְּרוּעָה
גְבוּי חֶסֶפֶת: יָד לְקַבֵּל פִּשְׁטָת וְנִתְּנוּ סוּרְרַת. יָד
אֲזֵלָה מְקוּל בְּקוּל הַנְּסֻרַת. טוֹר חֶסֶד וּבְרִית לְאָבוֹת

למולל, וקטפו מלילותם, סוכת וכו'. וסוכת הענפים של יתר הניזה, לדלדל, ומלאן המענה
עד שדלדל, (ובמ"כ לזולל) כרתים הזולים (מל"ה ישע' יס ה) הם הענפים התלויים למטה
מכובד, ויתעוללו בהם. נטע בנחתך, וכנה אשר נטעה ימיך היא למגור ברזל. וחרצים, וסכיכים.
מצוינת וכו', המכונה ככפי יונה נחפה בכסף ואנרותיה בירקרק מרן (תילי' ספ"ד) עתה היא
לעדרם גו, זאת העזיבה ת' וית בר גוא. ונץ, שם עוף הדורס, והמליצה היא, בתמלה האומ' כנוייה
בלשון חנה יונתי תמתי, וכנפיה מנופות כסף חזב חרן. עתה כעופו' הדורס' יפלו האירני' עליה
ויקרנו (ויכרתו) אפרושיה. לכל הבא עלינו, בכל הלכות הבאות עלינו. אתה קצפת טעם וכו',
עד"כ (זכר' א טו) אשר אכי קצפתי מעט והמה עזרו לרעה, ר"ל הגוים אשר שלטתי על ישראל
להענישם עשו יותר מאשר חפצתי. ע"ד האגדה כיון שניתן רשות למשחית וכו'. עוז חצפתה, חוקת
אתם להיות עז, כי עז העם ת' חציפתה, והפייטן יסד על המדרש כאשר נ"כ על ירושלים וכו', א"ל
הקב"ה כל זאת יכול למיחצף חטף וכו'. כף עץ בעין וכו', אספת (ר"ל סדלת) מלפצוע
לכם במדה גדושה, כלומר כמדת עוונכם, (ואמר עין בעין, כלומר כאשר כל המאזינים
עומדת בשווי, והוא מלכה על משלה, הכך כלפי החסד.) גבוי חספתה, משפת
אדורך בבואך לגבות סודם, הכטות כלפי חסד, ופשטת ידך לקבל שנים, ואנחנו נטנו כתף
סודרת (עפ"כ זכר' ז יא). לכן אזלה ידו מקול הנסורה, מקולה של רומי, שהיא כקול
גלגל חשה המוסר ברקיע (כדליתא ביומא דף כ', ע"ג). טור חסד, נטור חסד וברית

לעז דמרויך, ריח וחבכער פערלעהרטען עז, חונד ווחז חיברין בווייבט, ווירד מיט
פייסען לערטערטען. יעדער לזווייג דער חיבריען בייטע ווירד מוטשוויליג לערשניסטען;
זך ווירד דיינע זיבלינגספאָהלע פֿון דען הייזענע סערלע וועגעמאָהעט. — דאָס היסט
זיך פֿערזאָסטען, חונד טיררזאָנען פֿון אַזען דמריבער הער; — דאָס היינסט (היינע טויבע)
מיט זיבכערען חונד פֿערדאָרעטען פֿייטיגן גענענאָנט וואָרדע, ווירד יעטלט פֿון רויבפֿאָגען
פֿאָגעפֿאָלען, דאָס היירע זיגען ערדפֿאָלען! — בייחפֿאָלען, ווחז חונד בעטערפֿאָלען, ווחז
דאָס פֿון וואָס, נור יענע פֿערבע פֿון פֿערמעהרטע דאָס מונגיק; דאָס מעכער בעלפֿאָהלעסט
חונד ניכט מיט פֿון אַזען וואָס, לייגטעסט וויח דאָס פֿון אַזען גאָסטען זענקסט;
דאָס רייכטעסט דאָס הייר, חונד חוילענעוואָס, וויר פֿעכער ווענדעטען חונגעפֿאָהלען דאָס
דיקקען לז; דאָס לעררען חונגערע וואָס פֿער דער ווירבענערען סטיוואָע (דער רמאָער). —
בעוואָהלע דיינע הילד חונד דאָס ביטניס, וויח דאָס עז דען פֿאָטערן פֿערזיבערטעסט; ספֿירך

קָדָאִים בן ככ"י ודל"י. וְחַרְצִים, כ"ה ככ"י ודל"י; ע"ג (ש"ב יב, ל"א) ונתרילי הצדל
ובגמורות הצדל. מדרם גו ונץ, עיין בתוספות חולין ריש פ' אלו טרפות. כף עין וכו', כראס
לכן ישערוז: אספת כף וכו' כד"ל אסוף ידך, כלומר אספת ידך שלא לפרוע עין בעין
(כנ"י מדה כנגד מדה, אלן השפח אדורך וכפך לגיבוי, להיות הכרע כלפי חסד וכענין אלא'
עורא ט, וי) על כן חשכת למטה מעווינו; וככ"י גרם קרני לטון זכר וכן גרם כד"י.
טור חסד, ל' נכירה וכן ארו"ל דוד לי כפיי ראך, עיין במכלול (דף פ"ג א) וכן לדעת ר"ש טור

מסרת. טוב טעם פתח להתיר אפרת: חשבון אחר
חשבון עמך יסחור. חוכה וסוכה ודוה וחוזר לכתור.
זח אור משכיל יבלת לחתור. זמן קול התור מתי
לפתור: ובכל זאת חלילה באמנה לשקר. וזר לא
יועיל קלונו ליקר. העקוב רב והסתת תש לעקר.
הדבר עליך תעלמות חוקר ומבקר: דרוש דלית
שפלות שחוח. דל כרם ומערבב וצחוי צחוח. גרור

שמרת לאכותי. טוב טעם פתח, היה לו לפתחן פה, להתיר האסורים. חשבון אשר
שטן עמך יסחור, (ונמ"פ הנוסחא יסחור) הממשנים קן הגלות פותרים משכונות וסותרים
אותם נהארך הגלות. חוכה וסוכה, שניהם לשון תקוה, ר"ל ועד הס מקוים. דוה, לבס דוי
וסחרים לכתור, להחיל, מלשון כתר לי (איוב לזב) (ונמ"פ הנוסחא לפחור). זח אור
משכיל וכו', נזח ממנו אור חכמה אשר לו יכולת לתור ולפתור זמן קול התור, ר"ל עת
נח האשית. ובכל זאת חלילה וכו', אעפ"י שיתממה נחכה לו, וחלילה לשקר באמנותנו,
ולא נקס עבודת זר אשר לא יועיל, ולא נמיר כבודך נקלון. העקוב רב, כלומר סנת
עכבת המשיח הוא כהעקוב, ר"ל העונות, רב (מלשון עקוב הלב (ירמי' יז) או מלשון והי'
העקוב למיאר (ישעי' מ' ד'). ההסתח, וכפ המסתת אננים תש וחלוש מלעקור הסלעים
המכשילים בדרך. הדבר עליך, אולם עליך הדבר להשיא בעתו. דרוש דלית, כן הגיה חו"ל,
ועי' למטה בפירושו. ודרש דל כרם, משל לישראל. ומעורבב, מלא קוים וקמאונים. וצחוי

חיון עכטסוויגעדענו ווקרט פיר חונג, חונק דיו געפעסעלטען לו זקטען. — דיין פלוק
זקטען חיינע בינערבאנג נחך דער פדערען, (וויזן דין: ערע דער געפחגענעספלט בעת
רעכענען), הקפלט חונד הקרטעס, זיידעט חונד רעכעט וויטערע, — נח, ערזקטען
חיוס יענע זילט, וועלעט: דיו קרפלט לו רייטען בענוס, ויחן דיו פרוחזילע לייט
(רענ מזיק) ערטיגען וויד, בייח קולען רעקן זייח עו פערן פלון חונג, חונדער
פערטריען לו פערזויערען, חונד פערעדען ניכטיגען סתנד לו פערעהרען: — פיעל זינד
נחך דער סוועריגיטיען, חונד לו סונך דיו קרפלט, זיח וועג לו רייטען, — גור דיו
פערמאקסט ען, דער רוח יעדע געהוימיגיס ערפטרעסט חונד פריפס. חונטערזילע
דיו עפענד, דיו טיעפע ערנדיריגונג; זיהע דען פראוועניגען חונד חזפרזיכטערען לטטפער

תערה (ישעי' ט, טו). טעם, ל' ענה ודבור, עיין בארשים. חשבון, של מעד תועדים.
יסחור, בראותם כי כנר עבר החשבון הראשון. ח'י'ה וס'י'ה וד'י'ה, כ"ס בכ"י וד"י, וסוכה
גם הוא ל' תקוה כל' ארשו, כמו בתהלים (כח, ג) ומשלי (יש ית) ואחרים רבים, ועיקר
לשון נפיייה והבטה, ובמס' סוכה (דף מה ב) שאל תאמר אבד סגורם ובעל סיכויים, ת"ל
עומדים; וגם דחה ל' נפיייה והבטה, עיין בערוך ערך דו; ופי' עיקר, אחרי שסותר החשבון
פעם אחר פעם, הנה הוא מלצה ומקווה ומניט וחדר להמתין עוד. העקוב רב וכו', כל
לשון החרח הזה תמצא בילקוט האשע ברומ תקל"ב ע"ש ומנין. דרוש דלית וכו' כ"ג בכ"י, וכחן
הוא, כי הוא היחיד מן כלל דליותיו תשכונה (יקוץ לז כג) וכ"כ רד"ק באורש דלה ובארש
דרה וע"ש. ובעבור שהשיל ישראל בתחלת הפיוט לזית ולגפן, ועל שניהם נופל לשון דלית
שעביט ושחרת וענפים רמים, לכן אמר דרוש דלית שהיו עתה שפלות שחוח, תחת שהיתה
רם ובא מלפניו. וכל הפיוט הוסד על החמור פ', האכלתם לחם דמועה וגו' גפן ממלחם
תסיע וגו' למה פרצת וגו' יכרסמנה סויר מיער וגו' זשס כתיב: אלהים נבואת הנט ממש
דראה ופקוד גפן זאת, וכנגד זה יסד עכשיו דרוש דלית וגו'. דל כרם, לשון זה הוא לשון
שכנה א' פ"ס לכלאים. וצחוי צחוח, עש"ה, ועתה שתלה במדבר בדין ליה וכו'

עֹזֶק עֲדוּר מִקִּימוֹשׁ וְחוּחַ. גִּפְן מִטַּע לְחֶבְשִׁיר עֲנְבֵי
 גִּזְחַח: בְּנו שִׁמְךָ עֲלֵיוֹן לְכָל תְּכַלֶּה. בְּאִבְמִדַּת חֶסֶד
 וְלֹא בְכֶלֶה. אֲשַׁמְחֲנוּ בִּי נִדְלָה עַד תִּמְן וְעֵבְלָא. אֲתָח
 יִירַח מִיָּד לֹא תִכְלָא: שְׁבַח הַלּוּל מְדוּתֶיךָ אֵינִי לְשִׁנוֹת.
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל רַב טוֹב חֲנוּת. מְקוֹם מְנוּחַ שִׁים בְּרֹאשׁ
 פְּנוֹת. הֵבֵן בְּלִי רִגְזוֹ וְתוֹסַפְתָּ עֲנוֹת: הַמְצִיא חַיִּשׁ לָנוּ
 כִּי נוֹחַלְנוּ. קָרְבְּנוּ הַט שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ נְהַלְנוּ. טוֹב
 וְסִלַּח לָךְ לְכָר הוֹחַלְנוּ. נַחֲמֵנוּ נָא יְהִי חֶסֶדְךָ עֲלֵינוּ
 בְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קְרֹאֵיךְ.

אֵל תָּבֵא בְּמִשְׁקַט עֲפָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ בָּל חַי: אֵלֶיךָ יי שׁוּעֵנוּ.

אדוות, ואזר הוא בארץ נחיתה ונמאון. עוקו גם הוא מלאון גדר וסיקף, כש
 ויעקוה (ישעי' ה' ג). עזר, לתלות הקונים והעשנים הכעים (יחזקאל נל"א). להבשיר,
 לגשות את הגפן מוכר להוציא ענבים טובים. בנו שמך וכו', אתה העליון לכל תכלה
 בנו נקרא שמך. חסן ועכלא, הם שמות מדות ידועות (סוטה דף ט), ואזר, אם אשמתט
 היא במדה מלאה. ותמלא סאתנו. רממך לא תכלא. שבח וכו', מדותיך המזונות
 ומחוללות סן בלתי שינוי. חנות, לאון חניכה עדה"כ (תילי' ע"י). מקום מנוח, זה כהמ"ק,
 וכו' לראש פכה. הבן בלי רוגז וכו', עדה"כ (שמואל ב' ז') ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני
 עולה לענותו. ונראה שהפייטן כיוון על חבלו של פשיט, ואמר שההכנה לכך תהיה בלי
 יסורים ועינים. כי נוחלנו, הסליטו, לכן המלא חיש לנו, ומלאה כל הארץ דעה.

דעו וזייבערנו; חוואליינע חיהו, יתטע דתו חונקרדיט חויה, דתס ריח רעבע ווייערע
 זיבליבע בעטערען הערפער בריגע. — נחך דיר ווערדען ויר גענענט, ה רוח חיבער
 חוואנע עזיזיבע העפערעהאבענער! בעההנדע חונו: נחך דיינער גתירענפחולטן חייגעט
 סתעס טזר רייבע חונו ניכט חויל; ווען חונזערע טויר חוואנע חתחס חיבערסטויגט,
 דו גתט דתך דיינע בחרוהערליגקייט קיין ערע. — חונזערעקרעיריך זינד דיינע רוחו
 פחולטן חייגענסחפסטען; תפט דתס רוח רעען הוינע ישראל'ס דיינע גרחסע חויר געלינגט:
 חוס גון חויר דען תרט דער רוהע (דען הייזיגען טעפערע) ווייערע עאסערקחאמען;
 חקגע דעסטן ווייערעהרערסטעלונג הנהע גרחסע טטיראע חוד פיענע זיירען געטעהען;
 חוס דיר בחורגסט פינערען. דען דער חיררוחהן ניוואט חיבערהחנר. בריגע חונו
 נקעהר לו דיר, סענקע חונו ריח חזקנע דיינע הייז, זייטע חונו, ה חוואזיטיגער חוד
 נחכיבטשחולער! חויל דיר חוילין העפסטען וויר; טרחסע חונו, חוד חוס דיינע
 גתירע חיבער חונו וחולטען, ויח וויר ויח ערוחטרעטן!

(יחזקאל יט ג). גזר, כנגד שאמר לעיל, פרטת טשות פראים, התפלל עמם גזר וכו'.
 בנו שמך וכו' עשה ואמר עלינו נק-א, אתה שאתה עליון לכל תכלה וכן. הוא במדח
 חסד וכו', וכנגד שאמר לעיל קן סך תכלית וכו' אמר עתה עליון לכל תכלה. הלול
 מדוהק, ומה הן מדותיך? רב טוב לכית ישראל וכו'. בראש פנות. עשה (ישעי' ג, ב)
 גכון יב' הר בית ה' בראש האדים, ובתיב (תילי' קלב יד) זאת מטמתי עדי עד. הבן
 בלי רוגז וכו', עשה (ש"ב, י) ושמתי מקום לעמי ישראל וכטעמיו ואכן תפתנו ולא ירגז
 עוד, ולא יוסיפו בני עולה לענותו. נוחלנו, כ"ה כב"י, וסא לאון ותרא כו מחלה.

ובקרב המלצו תקדמך: אליך נשאנו את עינינו הישבי בשמים: נשא לבבנו אל בסיס. אל אל בשמים: נשא עינינו אל הדמים. מאין יבא עוננו: עוננו מעם יי: עשה שמים וארץ: אתה הוא מלגנו מקדם פעל ישועות בקרב קרבן: אתה הוא מלגנו אלהים. צפה ישועות יעקב: ליי הישועה וכו'.

עך שלישיה. א"א. מוסד ע"ס א"ב ובסוף פתום זה"ח משה בר שמואל.

אליך יי שועתי. בצר לי אל קראתי. אל תעלים
 אונך לרוחתי לשועתי: גשתי לפניך ברוח נשברה.
 דברי פירצה נא וקבל עתירה. שמע יי קולי אקרא:
 האם עונות תשקור יהי. ואם בפעל לכל גויה. מי
 יצדה לפניך רב העליליה: זאת אשיבא לבי. חסדי
 יי סלעי ומשגבי. על פן צמאה לה רוחי בקרבי:
 מלמלתי מלמלה גבר. ישבתי חולה פאם על
 משבר. ואזעק חמם ואקרא שבר: בצפור נודד
 מן קנהי. להטתי בן מפנה לפנה. ואין מנוח לי
 ולא חנינה: מרוב כבוד חטאתי. נסתי מפני ארי
 ובדוב שגעותי. ובית נחש בבקיר נסמכותי: סבבוני

אלך יי שועתי. לרוחתי לשועתי. פסוק הוא באיכה ג', וס פירושו לרוחתי, למת לי רוח והגלה מלס אין ענינו פה בהמשך עם אל תעלם אונך, ופירושו המפרשים כאן לרוחתי, לזכירת רוח. האם עונות תשקור, עדה"כ (תילי' קל, ג). ופה הוא נלסון זאלה. אם כשתל וכו', אם תעלם לכל גויה כפעלת, מי יצדק וכו'. מלמלה גבר, פ"ה ביטע' (כ"ז י"א) הדיו מול (כתוב' דף כח) מלמלה דברא קשה מלמלה ופירושו מלמלה גדול. לרוחתי, כאז לוחט, גלגלת עונה לכאן ולכאן, כן כודדתי מפנה לפנה. ולא חנינה, אין מי יאסף אתו הביתה. נסתי מפני ארי, ובית נחש בבקיר וכו', עפה"כ (עמוס ה, יט) כאשר ינוס איש

אלך יי שועתי. לו דיר, הערר! בעטע חיד, היינען גקאט רופע חיד חין דער קסחה; ח ענטליהע דיין חזה ניכט, היינעטן בעגיאוסטערטען פלונעטן. — דעמיטיהג טרעטע חיד פאר ריד היז; ח התבע ומתהגעפלונען חן היינע חוכרענו ווקרטען, ניט חוין געבעט וקתו חויל, ערהקרט, הערר! היינע סטיחמע, וועו חיד רופע. — וויד דען גקאט היינע חויל ריח וינרען זעהען? חען דעטן ערשטפלענען נחך היינער סתחט פאר גקאטט מערדען וקול, ח חלומכטיגער! ווער קחן גערעכט פאר דיר היי? — דען פרישט מענט חוין הערל: חקטטע גנחער חיוס חוין פלען, היינע סוסלונעהר; דעהער דירטטעט נחך דיר דער גייסט חוין היינעטן חוכנערן. — רחטונק: ווערער חיד חוהער געטלעכטעס; בז חיד ערשטפלעט מיט חיינע ומוסטער חין קינדענוועהען כידערוניקע, פונד היבער געמחלט חנד חונגליק טרייע. — וויח חוין לונגלעגל פון היינעטן כעסטע לפן חסרען חוהערטעריכט, ומקדערע חיד פון היינער געגענד לור חנרער, קהגע רחטט, קהגע גקסטילכע חוילפנהמע. — חין פלעגט היינער סווערען זינרען חוסטע חיד היינען וקאטן פלונען חור. היינעטן בקרען בעגעגענען, חן היינע סחנגענט

אַרְבֵּים • עֲצֵמוֹנֵי אַרְיֹת וְדָבִים • אֲכָלוּנִי הַמָּמוֹנֵי
 בָּיִם: פָּנִיתִי לְעֶזְרָה הַקְּדוּמָה • צָעַקְתִּי לְלוֹבֵשׁ
 וְהִי יִלְבָּשׁוּ שׁוֹטְנֵי כְּלָמָה: קָרָאתִיךָ בְּמַמְעַמְקִים •
 הַ רִיבֵי שׁוֹכְנֵי שְׁחָקִים • עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים:
 עֲאֲרוֹן תִּפְלְתִי • תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים תַּחֲנֹתִי • כִּי לָךְ
 חָלֵתִי: מִמְּכוֹן שִׁבְתֶּךָ הַשָּׁמַיִם בְּרַחֲמִים תִּמְלֵא •
 יֵית מוֹדִים אֵלֶיךָ הַכֶּלֶא • עֲשֵׂה עִמָּהֶם אוֹת
 בָּה וּפְלֵא: אַל סֶלךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קְרֹאֵיךְ •

תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: יזכר אלהים את בריתו
 וקרנם את יצחק ואת יעקב: טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו:
 ליראיה גם להתנזרים. מפני קשט סלה: זכר להם בריתך והתחם ברוב
 ה: ועתה יגדל נא כח ארתי. כאלשר הברית לאמר: וזכרתי אני את
 אותך בימי געורתיך. והקיסותי לך ברית עולם: אל תחלל בריתך.
 ושפתיה אל תשנה: אל תגאן למען שפיה א תגבל כסא כבודך. זכר א
 בריתך אתנו: ליי הישוע'.

עַה עַקְדָה • אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • ע"ס א"ב •

וַיִּתֵּן לַיּוֹד הַעֵת • טָרַם לְכָל מוֹדְעַת: בְּאֵר שִׁמְךָ
 לְבָאֵי עוֹלָם • גְּלֵה כָּל סְתוּמֵי וְגַעְלָם: גְּלוּלִים מֵאֵם

הארי ופגעו הדוב ונא הבית וסמך ידו על הקיר וכאכו הכמש. פרים רבים, (עפה"כ
 כב), מלכים ענמיים. עצמוני, שברו ענמי, כמוהו האחרון ענמו (ירמי' כ"ז).
 י: עשו המיה ורעש סניב לי. שאריות סודים וכו', תפלא חסדך לשארית ישראל
 ח באמתך. עשה עמהם אוה וכו', עפה"כ תילי' פ"ו י"ו.
 זן למד וכו'. אברהם למד לכל נבי עולם דעת את ה'. באר שסך וכו', שאלמד
 ית יגד' ויקרא אברהם בשם ה', ודרשו בגמל' (בברכות 97 ז) לא ה' אדם שקראו אדון עד

ג סטחטט חן חיינע ווהנר חיד זענהען. — גרחסע פֿהררען חוואגעבען חיד. וקווען
 בקרען לערשטענטערן מיין געבנין, וויח ווקולע היילט עו גיעריג חוצ חיד
 דין ווענדע חיד חיד לז מייענע חוטען העלפער, פֿלעהע לז רעק חייפֿערפֿלֿווען,
 חיד מייענע געגענער חין סתֿרע היילען חמגען. — הערר! חיד רופע דין חווי דער
 ג, הָהָרֵרע מייענע חֿהָדֵר, דער רוח חיבער ווקוקען טהרֿהָעֵסֵט, חוֹדֵר דען חוֹסֵטֵר
 ען רעכט פֿערטֿהָפֿלֵסט! ערהֿהָרֵר, הערר! מיין געבעט, ניט מיט ערבֿהָרֵרען
 זֿלֵעֵהען חויל, דען חויל דין, עוויגער! פֿערטֿרֵוֵע חיד. פֿלֿחֿן הייחֿען, דייענע
 יטע, סויע ערבֿהָרֵרען פֿלֿווען נייערער, ערזייגע ווחאָדֵר דען חיבעררעסֿט
 כֿעקעננער; גיב חיהנען בעווייע דיינער גיטע, דייענער ווחוֹדֵר ערבֿהָרֵרען.
 זן למד רעה. פֿלֿחֿטֿער אַהֿרֵס זעהרע גחטטעווערקעננטיס, בעפֿהָר יח נקח
 ועלם בעקמנט ווסר; זֿלֵעֵהען ערבֿעווקהֿנערן חמֿכֿט ער דייענען כחֿווען קאָד
 ערבֿהָרֵרען, ווחן נקח געהייב חוֹדֵר פֿערבֿהָרֵרען ווחר. ער פֿערבֿהָרֵרען חוֹדֵר

וְשָׁבַר. הוֹעִים לְשִׁמְךָ חֵבֶר: דָּרְךָ מִיִּשׁוּר בְּחַר. תוֹרָה
 וּמִצְוֹת שְׁמַר וְנִזְהָר: הִצַּלְתָּנוּ מֵאוֹר פְּשָׁדִים. גִּנְנָתוֹ
 בְּעִמְקֵי הַשָּׂדִים: וְעֵרְתָּנוּ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד. וּתְקַתּוּ
 רֹב עֶשֶׂר וְכָבוֹד: זַעֲקוּ וְהִשִּׁיב מֵהַתֵּן לִי. שִׁדְשׁוּ עֲנָף
 אֵיזֵן לִי: חִילְתָּנוּ בְּרֹאצֵי מַחֲזֵה. בְּשָׂרְתּוֹ לֹא יִרְשָׁף זֶה:
 טָנָא בְּבוֹרִים לְמֵאָה חֲנֻנְתּוֹ. לְקָרְבָן גִּיחַח חֲשָׁקְתּוֹ:
 יַחְדּוֹ בְּכָל לִבָּם רְצוֹ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ רְצוֹ: כְּבִשׁ רַחֲמֵי
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעִמְךָ מֵעַל
 צִאֲנָךְ: לִבָּם וְנִפְשָׁם הָיָה גָבוֹן. לָכֵן תִּפְלָתְנוּ לְפָנֶיךָ
 קְטָרֵת תְּבוֹן: מֵהַר וְלִקַּח מְאֹבְלָת. לָכֵן תִּצְוִל זְרַעַם
 מִמִּיתָה מִשְׁכַּלְת: גַּעְקָר יַחֲד בְּשָׂה לְטַבַּח. לָכֵן
 עֲתִירְתָּנוּ תְרַצָּה בְּעוֹלָה וְזָבַח: סִדְר עֲצִים וְהִצִּית
 עֲלֵיהֶם

גדל אנרהם וכו'. גלולים סאם ושבר, כדליתא בב"י סוף פרשה כ"ט. חודה ומצות וכו',
 גלומר עקב אשר שמע אנרהם בקולי וכו' (בראש' כו ה). (הצלחתו מאור כשרים, גלומר
 (בראשית טו, ז) אשר האלתיד מאור כשרים. רח"ה). גננתו, הגלת אותו בעמק הגדים בלחשו
 עם כדלעמוד והמלכים אשר אתו. וערותו, ייעדת לו שכר הרבה, ורו"ה פ' ל' ייעד והכנה.
 וחקה, סכנתו, כיותיק ל' סנה לפרש' ואחרי'. (ואולי הוא מלך וחסדקיכו שטעמו חסד וכדליתא,
 ופ' שנעת לו במחזה. העניה). חילתו וכו', נתת לו כח וחיל, ע"י הנטותך הטובה במרא' המזוה.
 טנא בכורים, ילקח שטלד לו לכן מאה. טמיתה משכלת, זמיתה בקרב עפ"ה (דברי' לז כה)

לעברתך דיה גתלעככו"ער, חונד פיהרטע דיה חירענדען דיינעטן נחמטן לו. ער
 ווהלטע דען רעכטען וועג, בעגבכטעטע זעהרען חונד געזעטלע חונד לערנכל'ן קסיגטע
 קיינע. דח רעטטעטעטעט דוח חיהו חו"י: אור כדל"ס, בעטיטלטעטע חיהו חו"י טהח'ע
 שד"ס, לערהיסעטע חיהטן חיינען זעהר גר'סען ז'הן, חונד בעגבכטעטע חיהו חו"י
 רייכטוהן חונד עהרע. ער חבער זייפלעטע חונד טפר'ך: ווק'ו גיבסט דוח חו"י ד"ס
 ח'זענ'ן? ח'ך ח'בע יח ניכט ז'חורלען נ'ך ל'ויג (קיינע קינדער). — דח ער
 אס'הינעטעטעט דוח חיהו ח'ן חיינער ערסייב'ג, לערקנידגיטעטעט חיהטן דוח ווקרטע:
 „רינעזער (דער חוידיענער אליעזר) ווירד ד'ך ניכט בעערבען.“ — ח'ן זיינען אנדעריסטעטען
 זעבעניו'תהרע בעגנ'ריגטעטעט דוח חיהו ח'ט דער ערסטען פ'ח'ט (לח'ק); דיעזע
 לערנ'אגטעטעט דוח ל'כן ח'גענעהעטען קספער. ביידע (פ'חטער חונד ז'הן) חיינעטען
 ח'ט פ'רידיגעטן הערלען ח'ן, דיינען ווילען לו פ'ק'ז'ה'ן. — ז' וו"ח ער (אנרהם)
 זיינע ל'קרט'ז'כייס חונטערדריקטע, חוס דיינען זוילען חוילז'ח'יבען, ז' ח'קע דיינע
 ב'ח'ה'ה'ר'ז'גיטעטעט דיינען ל'ק'ן געגען דיינע העערדע חונטערדריקען; ז' וו"ח ביידער
 הער'ן חוכ זענען בערייס ווקרטען, ז' ח'קע חונזער געבעט וו"ח ווייהוד'ך בערייס
 פ'קר ד'ר ז'ענען. חוילענד ער'גרי'ן ער ד'חז ס'ח'כט'אטעטער; ד'ח'ז'ר בעו'וה'הרע זיינע
 נ'ח'ק'ח'אטעטען פ'קר געו'ו'ח'אטעטען ט'קדע. דער חויל'ז'גע ז'ח'ן ז'עס ז'ך ביינען ל'כן
 ס'ח'כט'אטעטער, ד'ח'ז'ר ניט' חונזער געבעט וו"ח קספער ח'ן. ער פ'ד'כ'ז'יי ד'ח ז'ח'ן

עליהם אש. לכן בעמדתנו היום לא נחביש: עניתו
 משמי שמים. לכן נשבעת לו בשמה פעמים: פדתו
 באיל בסבך אהח. לכן בקשתנו וענינו לא תבוז:
 צעקתנו שמע ושועתנו סמת. בזכות אב נסע
 מספחת: קול מבשר ישמע בעולם. לגאול עם מצוע
 גבעות עולם: רחם קהל צרת מקשטים. טיעת
 זנים אשר שבטים: שביטה תשבן פתוכבו.
 תנהנו לגבול אדמתנו: תפן אלינו ברחמים. כי
 בן נקראת מלא רחמים: אל מלך יושב וכי.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקחו לנפש תדרשנו: טוב
 יי לקעזו ביום צרה וידע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד הד ווד
 אמתו: טוב לחסות ביי מבטח פאדם: טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים:
 טוב וישד יי על בן יודה תפאים ברה: טוב ויחיל ודוסם לתשועת יי:
 הושיענו זדים כי באו מים עד נפש: הושע יי אדת עמך את שארית ישראל:
 הושיעה את עמך וברה את נחלתך ורעם ותשאם ער העולם: הושיעה יי
 כי נמר חסיד כי פשו אמונים מבגי אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר גבור
 שקה והצילנו וכפר על חטאתנו למען שקה: לי הישוע וכי.

עו פומון. מיוסד ע"פ א"ב.

רעה ישראל האזינה. נהג בצאן יוסף. יושב הכרבים

מחן תכל חרב. פעמים, (בראשי' כבט) וקראו' שנית מן השמים. (רו"כ). גבעות עולם,
 בני האמה' שאל' עד תלות גבעות עולם (בראשית מט). מקושטים, בענות. רז"ה פי' כאמרים
 כי תרגום של אמת קושטא. (גם הוא לזון הכתוב (תילי' ס) טפני קשט סלס. דברי האצים.)
 רעה ישראל וכי' עד הושיעה, פ"ה בתילי' פ', נוב כנאן יוסף כפילס הלזן של רעם
 ישראל וכי', וישראל קרא יוסף ע"ש שכלכלס יוסף במרים, כן פירש רש"י. ובמדד אור: מס

חזק לבידעטע רחן פייער חן; דחפיר לחס חוכו הייטע ניכט פייעררחה (כעסחאט) ווערדעט,
 זען וזר בעטער פקר דיר סטעהען. פקח התבססען היומאען ערהקרטנסס דוח
 חיון; ,,דחפיר," וק בעקחן דיין לזויהחפחכער סוואור. ויח דוח יכסך דורך יענטן חיס
 געטטחייד פערנויקקעטען ווידער פקח טהיע ערוקוטעטס, ויח פערחכטע חוד
 חנוער ביטטען חוכד לחססען ניכט. ערהקרטע חנוער פלעהטן, ויח חידענעקען חן
 יעקס' פרוקטיוויקייט. וחקע דוח פערקיינערטע סייאמע חין דער וועלט פערקוואמען
 אערדען, דחס דוח פקוק, וועלכע פחן יעבען פרוקוואען חכסחחאטס, ערוקוט זייח.
 ערבקראע דיק דייער טרויען געוויינרע, דען פבקוואמען דער פוילי סטחחאטע; וחס
 זיינע הערליכקייט חוכטער חוכו ופקהען, פייארע חוכו נכך דעסן געבייטע חוכרע
 חפסדען, מענדע דק הוירפחלון ג חוכו, דען וק חייט דיין כחאטע: ערבקרוואטעפחלער.
 רעה ישראל. פערניט ח אירט יאראל'ס; דער רוח יוסף ויח חיינע אטערדע

הופיעה. אֲדַנִּי אֱלֹהִים סֶלַח נָא. מִי יָקוּם יַעֲקֹב בִּי
 קָטָן הוּא: אַחֲסֵר יִרְעֵי. בְּנֵאוֹת דָּשָׁא תִרְבִּינִי
 וְתִשְׁפִיעֵי. גַּם בִּי אָעִתֵר לְמוֹשִׁיעֵי. דְרָבִי רַחֲמִיךָ
 תִרְאֵי וְתוֹדִיעֵי: הָעֶבֶד יִשְׂרָאֵל בִּי תִגְרָשְׁהוּ.
 וְאִם יֵלִיד בֵּית הוּא. וְנָחַתוּ בְיַד מוֹאֲסִים וְתִבְדּוּהוּ.
 חֲלֵלָה לָךְ מִסְפָּר לִמְחָהוּ: טָרַח מִשָּׂא וְעוֹל כְּבֵד.
 יוֹם הוֹסַפְתִּי לְהַכְבֵּד. כָּלוּ אֲשׁוּרֵי בְעֵינֵי הָעֶבֶד.
 לֵד אֲדָנִים לְקַבֵּל זָכָר: מַה פָּחִי בִי אֵיחָל. גְּאֻלְמָתִי
 לִפְנֵי גִזְזֵי כְרָחֵל. סִבְרַתִּי מִמֶּךָ יִשַׁע לְהַשְׁחֵל. עוֹרְרָה
 גְבוּרַתְךָ סוֹלַח וּמוֹחֵל: פְּקֹד עָלַי כְּבֵד חֲטָאתִי צְמָתוּ
 וְדַחֲקוּ בַבּוֹר חַיְתִי. קוֹמָה יִי צוּר יִשׁוּעָתִי. רִיבָה רִיבֵי
 וְלַחֹם מְלַחֲמָתִי: שׁוּבָה יִי אֶת שְׁבִיתָנוּ. תָּשִׁיב
 בְּאִפְקִים נְדָחֵי סוּרֵינּוּ. מִמְּכוֹן שְׁבַתְךָ תִשְׁגִּיחַ

יוסף אחיו נמלטו רעה והוא נמלט טובה, אף אתה נמלט לנו טובות אעפ"י שנמלטו רעות. כי יקום וכו', ע"ה (עמוד ז ה), ותרגם יוכתן מאן יקום וכו' על חטאיך ארי משללין אינון, וכן תתנמי בל"א. אל אחסר וכו', עפ"כ (תילי' כג). וחשפיעי, תחת ותשפיעני כמו שאמר עוד תדלי ותודיעי, וד' תשפיע עלינו שפעת חסדך. העבד ישראל וכו' עפ"כ (ירמ' ב) כלו אשורי, לא ידעתי לכתוב עם המאמר בעיני עבד, מה ענין רגל לעין? וכל שפייטן הבין בעלת אשורי ארש שור והוא הבטה, וה' טעמו כמו כלו עיני. ובר, שכן וחלק. להשחל, לכייל, בלשון ארמית. ע"ה, כן הגיה רח"ה מכו'. צמחו, לה"כ (איכה ג) ופירושו כמו

וייטבסט, חונד חיבער כרוכיס טהרהנסט. ערסיינט, עוויגער גחטס! פערלייהע, ווער
 גחטס טטעהט פיר יעקב, דמו זק גערינגע חיוט? — זחס חיד ניכט דערבען, עוויגער,
 זיין הירט! זגערע חיד חויל גרינגע חויע, חונד ערנכהרע חיד! זען חיד לו זיינט
 רעסטער בעטע, זיינגע חונד פערקרינגע חיר דיינגע חוירע וויינע. — חיוט ישראל חיון
 קינעלט, דחס דוח עו זעטייגנסט? חיוט עו חיון טקולפענקהו? דוח הגחט עו דען
 הגחידען זיינער פערקלעטער חיבערלחטען, דחך זייח עו פערן פלון דיר, עו גחן חויו
 דיינעטן בלע לו סטרייבען. — טקגוילך טווערער ווירד דוח זחסט, טקגוילך דיריקקענדער
 דוח בירדע, ווקחיס חיד סטעטו בעלזחסטעט ווערדע. זיינע בויקקע סחחטעטן וויח
 דוח חיינעו דיערע חויל זיינען העררו, חוס חיון געטינגק לו ערהלחטען. —
 זויח גרחס חיוט דען זיינע קרלחט, דחס חיד זקנגער דוירען קחנטע? פערסטוואוט
 ביו חיד, ויח חיון זחס בייט סעערען, ערווחרטע לנגעק דמו חיון פלון דיר;
 ס וועקקע דיינע גחטסוילע קרלחט חונד זייח נחצוילכסזלחן. — זיינע סווערען זיינען
 אערדע געהנדעט, זיחע, זחס לונקנג חונד דרנגנס חיד ביו לור גרוסט; זיינען
 אערד! פלען זיינער רעטטונג! הגדרע זיינען חירע, קחאפעל זיינען קחעסן! —
 פיהרע, הערד! חונערע זעלענגענען לזריק, זחס חונערע פערסטקסענען לערטרייטעטן
 זיח פליסט לעטוואענסטרעטען; סויע פלון דיינען זקחניטלע ערכהרזונגעפלון חיל

לְרַחֲמֵנוּ. יי שׁוֹפְטֵנוּ יי מְחַוְּקֵנוּ: יי אֱלֹהִים סֶלְחָנָא.
מִי יָקוּם יַעֲקֹב בִּי קָטָן הוּא: רַעַה יִשְׂרָאֵל וכו'. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִמָּנוּ: אַתָּה
תִּקְוֶה תְּרַחֵם צִיּוֹן בִּי עַתְּ לַחֲנֹה בִּי בְּאֵ מוֹעֵד: זְכָחִי אֱלֹהִים רַחֵם נִשְׁכְּרָה לִבִּי
נִשְׁכְּרָה וְגִדְּךָ אֱלֹהִים לֹא תִבְהֶה: הִישִׁיבָה בְּרַצוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלַיִם: אֲזִי תִחַפְּצִי וְזָכָחִי צָדֵק עוֹלָה וְקָלִיל. אֲזִי יַעֲלוּ עַל מִזְבֵּחַךְ פָּרִים:
(וְשִׁתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה. אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כִּלְנוּ: אַתָּה
יי לֹא תִקְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ. חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרוּנוּ): זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
וְחֲסִדְךָ בִּי מֵעוֹלָם הַמָּהָ: זְכָרְנוּ יי בְּרַצוֹן עִמָּךְ. פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדַתְךָ
קְנִיַת קָדֶם וְאַלְתֵּי שִׁבְטֵי נַחֲלֹתֶיךָ הַר צִיּוֹן זֶה שִׁבְכָתָּ בּוֹ: זְכוֹר יי חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם
אֲהַבַת צִיּוֹן אֶל תִּשְׁבַּח לְנֶצַח: זְכוֹר יי לְבַנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים
עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לָהֶם בְּהַר וְתִדְבֵר אֲלֵיהֶם אַרְבָּה אֶת זְרַעְכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲנִי לְזַרְעֲכֶם וְנָתַלּוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעַבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת
עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ:

חַטָּאנוּ צוּרְנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

עו שם המספר פתום כראשי ספרות גרשם בר יהודה יזכה למי עד אשן.

* גְּדוֹל עוֹנֵי וְלַחֲמוֹא הוֹסְפֵתִי. הוֹסְפֵתִי אֲשַׁמְרֶה
וְתִרְבֵּי רַעֲתִי: רַעֲתִי רַבָּה וְלִקְוֹת חוֹיְבֵתִי. חוֹיְבֵתִי
גְּלוֹת וְרַבְצֵי שְׂכַחְתִּי: שְׂכַחְתִּי מִפְּעֻלוֹת יי עוֹשֵׁי.
עוֹשֵׁי נִטְשֵׁנִי וְנִתְנַנֵּי בְּיַד מַעֲשֵׂי: מַעֲשֵׂי וְשׁוֹסֵי בְּרַגְלִי
חוֹמֵר רַמְסֵי. רַמְסֵי וְדַרְסֵי וְכַגּוֹרֵן בְּסָסִי: בְּסָסִי שִׁדְר
דחוקו. כאפיקים, מל"ה (תילי' קכדו) שוכה ה' את שניתנו כאפיקים נעג, והוא כמו אפק
נכלים.

גדול עוונתי וכו', (הפיוט הזה מלא קטיות וחזיקים וכפילת הלשון ככל דמיונו אשר כל
ראשי תחומיהם מתחילים במלות של סוף חזרות זה ניתן לשון דחוק גדול במהלך והמשך
הענין והלשון. ואני אין לי אלא לבאר ביאור המלות). ורביצו, משכני, עדה"כ (ירמי' ב)
שכחו רכסם, ר"ל א"י שיטבו שם הזקט וטח ורובנים במדעה טוב. מעשי, דחוקי ולוחצי,
והוא לשון עיעוק, כמו עשו דדי נתוליקן (יחוקאל כג, ג). חמר רמסי, דרכו עלי כעל
חומר וטיט. (רמסי, עש"ה ורמסי בחמר (כחוס ג יד), לכן הירסא הנכונה וברגלי,
ופי' שהי' כופ' ודוסה אותי להיות רומם חומר ברגלי. חו"ה). וכגון בססי, נססו (ר"ל דרכו)

חזו; הערר, חזונו ריבטער! הערר, חזונו ריבטער! — עוונעו גחטט!
לעריהע דרך, ווער סטעהט ון סטע פיר יעקב, דין: ון גערינגע חיוט?
* גדול עוונתי, דין חובעונוטלוג: ויהע חין מוסף של יום כפור.

וּמְתָרֵי נִתְקוּ • נִתְקוּ בְּנֵי וּמַעַל גְּבוּלָם רָחֲקוּ: רָחֲקוּ
 מַעַל יְיָ וּנְאַקַת חַלְלִים נֶאֱקוּ • נֶאֱקוּ וּנְאַנְחוּ וּמִכָּאֵב
 לֵב יִצְעֲקוּ: יִצְעֲקוּ בְּצַר לָמוֹ אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן • עֲלִיּוֹן
 הוֹשִׁיעָה עַמָּךְ הָאֲבִיּוֹן: הָאֲבִיּוֹן עֲתָה וּלְפָנִים מִזֶּה
 עֲלִיּוֹן • עֲלִיּוֹן חוֹשֶׁה לְעִזְרַת עֲנִי וְאֲבִיּוֹן: וְאֲבִיּוֹן הַמְּחוֹלֵל
 בַּפֶּשַׁע וּבְעֹזֵן מִדָּבָא • מִדָּבָא וּמִכְּבֹה אֶת שְׁפָל וְאֶת
 דָּבָא: דָּבָא וְשְׁפָל הֵנְאִיחוּ בְּחֶבֶה • בְּחֶבֶה הוֹעֵלָה
 הָעֲנוּגָה וְהִרְבָּה: הִרְבָּה יִשְׁבֶּה לְאָרֶץ בְּשִׁפְלָה •
 בְּשִׁפְלָה הוֹשִׁיעָה וְהוֹשִׁיעָה קוֹל יִלְלָה: יִלְלָה הַיְלִילָה
 וּבְמַר נֶפֶשׁ מִיִּלְלָה • מִיִּלְלָה יְיָ הַבִּיטָה כִּי הָיִיתִי זוֹלָלָה:
 זוֹלָלָה הָיִיתָ נִכְבְּרוֹת מְדַבֵּר בָּהּ • בְּהִנְשָׁקָה אֲשׁוּנָרִי
 כָּבֵה: כָּבֵה גָרִי וּמֵאֲרִי נִחְבָּא • נִחְבָּא כְּבוֹדִי בְּכוֹא
 הוֹה עַל הוֹה: הוֹה מוֹעֵקָה מְלֵאָה מְתַנִּינוּ • מְתַנִּינוּ
 חוֹלְחָלוּ וְנִשְׁבַּר לְבָנוּ: לְבָנוּ דָּוָה מִפּוֹכֵד עֲנִיּוֹנוּ •
 עֲנִיּוֹנוּ זְכוֹר וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתָּנוּ: חֲרַפְתָּנוּ הַעֲבֵר
 וְיִשִּׁימוּ לִי כְבוֹד וְתַהֲלָה • וְתַהֲלָה וְרִנָּה בְּאֵבֶד בְּגִי
 עוֹלָה: עוֹלָה וְחַטָּאָה אֵל תִּחְשׁוּב לְסִגְלָה • סִגְלָה
 הוֹשִׁיעָה אֶף עַל פִּי שְׁבִמְצוֹת דָּלָה: דָּלָה וְאִמְלָלָה
 תִּגְהַ לְשֵׁם וְלַתְהֲלָה • תְהֲלָה תַעֲטָה בְּהוֹרֵי חַף קֶרֶן

עַלִי בְּרַגְלֵי כַעַל גָּרִן • (בְּסִים ל' רַגַל כְּאֶשֶׁר פִּרְשֵׁי בְּסִלְחָה ס"ט). (בְּסִים ל' דִּישָׁה כְּמוֹ
 (יִשְׁעִי סוֹיָה), כְּרִיטֵי טוֹסֶסוּ מִקְדֻשִׁי. ר'וֹה"ה). בְּסִים שׁוּד, מִכּוֹן לִשְׁנֵי, זֶה בְּהַמִּק (וְגַם
 עֲלִי שִׁיד ל' בְּסִים, כְּלוּמַר כְּכּוֹן וּמִיּוֹסֵד עַל רַגַל חוֹקֵס). וּמְתָרֵי נִתְקוּ, כְּתוּב מִיתְרֵי אֹהֶלִי.
 הַאֲבִיּוֹן עֲתָה וְכו', טַעַם הַסֵּדָה הַזֶּה: לְפָנִים הֵיטָה עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר עֲתָה הֵיטָ אֲבִיּוֹן, וְאֵתָה
 אֲלֵסִים הַעֲלִיּוֹן חוֹשֶׁה לְעִזְרַת הַאֲבִיּוֹן, כְּמוֹ הַמְּגִיבֵי לִשְׁנֵי הַמַּשְׁפִּילִי לְרֵאוֹת וְכו'. הַמְּחוֹלֵל
 בַּפֶּשַׁע, רוּחַ לְמַשִּׁים, עַפ"ה (יִשְׁעִי ג' ה') וְכוֹא מְחוֹלֵל מִפֶּשַׁעֵיכּוּ מִדְּכֵא מַעֲוֹנוֹתֵיכּוּ. אֵחַ שֶׁשָׁכַח
 וְאֵחַ דָּבָא וְכו', עַפ"ה (שֶׁס פֶּסוּק ט, י'). בַּחֲכֵה הַעֲלָה וְכו', עַפ"ה (חֲנֻקוֹת א) וְתַעֲשֵׂה
 אֶדְם כְּדֵי הֵיטָ וְכו' כְּלֵה בְּסִכָּה הַעֲלָה וְכו'. (יִלְלָה הַיְלִילָה, כְּפֵל, לְשׁוֹ"ה (יִחוּקָס כֵּא יו)
 זַעַק וְהִלָּל. מִלְלָה לִי, כִּיֵּא מִיִּלְלָה, וְכִיֵּא מִיִּלְלָה יְיָ. ר'וֹה"ה) נִשְׁקָה, כְּמוֹ נִסְקָה, הַכֵּתֵב בַּס
 אֵל אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה הוֹה, לְשׁוֹן שׁוּד וְגַד. מוֹעֵקָה, לְהִ"כ (תִּילִי' סוֹיָה) שְׁמַת מוֹעֵקָה
 בְּמַתְנִינוּ, וְהוֹה מַעֲבֵר וּמֵאֲסֵר הַמַּעֲיֵק וְחוֹקֵק אֶת הַבְּגָד. קֶרֶן אֲפֵלָה, תוֹרִים קִרְיֵי אֲדָר
 בְּתוֹךְ הַאֲפֵלָה

אִמְלָה: אִמְלָה הָאָר וְרַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא • תִּכְלָא
עוֹנֵינוּ וְהִמְצֵא לָנוּ מַחִילָה:

מתן ונאט זכר לנו חז"ל כי אין סכניסי רחמים, דמן פתגמט ומן היר מן.

עך החנה. עס המסגר משה בר שמואל אבשלום חזק ואמץ.

מִלֶּךְ מַלְכִים וְרַם־עַל רָמִים • שׁוֹכֵן שְׁחָקִים וְיוֹשֵׁב
בְּמִרוֹמִים • הַמְהַלֵּל וְהַמְשַׁבַּח לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים • בְּרוּךְ
וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָל יְקוּמִים: רֹאֵה בְּעֵנֶי אֲנוּנִים וְעוֹנִיָּמִים •
שׂוֹר נָא בְּשִׁפְלוֹת מְעוֹטֵי עַמִּים: מְסֻרִים וּמְפֻרְדִים
בֵּין כָּל הָאָמִים • וּבְשֵׁת וּבְלָמָה נִחְפְּרִים וְנִבְלָמִים:
אֲבֵלִים וּבְרוּרִים גְּזוּפִים וְשׁוֹמְמִים • לְמַכִּים נְתוּגִים
גּוֹם לְמַהֲלָמִים: בְּכָל בִּקְר מִי יִתֵּן עָרֵב נוֹאֲמִים •
בְּרַמֵּשׁ אֹמְרִים מִי יִתֵּן יִקְרַב אֹר יָמִים: אֵין לָהֶם
מְנוּחָה וְשִׁקָּט וְשְׁלוֹמִים • בְּמָה לְהִתְנַחֵם וּמְצוּא
תְּנַחֲוִים: שְׁלוֹם מְצַפִּים וְהִנֵּם גְּלַחֲמִים • לְטוֹבָה
מְקוּיִם וְהִנֵּה רוּעַ תְּשְׁלוֹמִים: וְהִתְבַּחַר גַּפְשָׁם מִיתַת
רְדוּמִים • מָה נְתַאֲוֵן וְמָה נִאֲמַר וְעוֹנוֹתֵינוּ גּוֹרְמִים:
חֲטָאֵנוּ רְשָׁעֵנוּ סְרֵנוּ מִחֲתָקֶיךָ הַנְּעִימִים • זְכוּר רַחֲמֶיךָ

מלך מלכים • כל היקום, כל כאלא, אנונים, אכלים, וענומים, דואכים, עלאון ענום
כסאי (חית ל כד). גזופים, בערים, ויגער זו אכיו תגוס וכיף ביה אנויה. למחלסים,
למכות, מלה"כ והלהמות לנו כסילים (עשלי יט, כט). רדומים, אנרדס אדם ויזן שינת

מלך מלכים • קתיג דער קתיגער; ערהחכענסטער חיבער מלועז ערהחכענע,
טהרזכער חיבער ווולקען, דער רוח חין יענען החהען ווההנעסט! דער רוח הטהכגעז
לחבט חודג געפריענען חין עוויגקייט, פלון דעק מוכרע מלועז ווענען געבענעדייעט
ווירסט! דער רוח דוח לידען דער טרויערדען חודג וועהאיהסהיגען ויהסט! ח סויע דוח
ערוידיגען דיענען קליינסטען מלועז פלוקער, דהן לערסטרייעט חודג לערטריוואערט
חונטער מלוען כהליחטען חיות; וייס סחטע חודג סחחך כערעקט, טרויערע, חיינוחטק,
פלערוויען חודג עלער, גיבט עי זיינען ריקקען דען סחוקערן לונג גייסעלן חין, וויכסט
יערען מחרגען דען חכענר, חודג יערען חכענר דען מחרגען הערבייח; עו החט קיינע
רוחט, קיינע רחמט, קיינען פרייערען; עו החררפט חויל פרייערען חודג ווירד פליידן
חגענעדיפעט, הטהפט חוילען זבעסערט, חודג חונגליק ערלוקט; נח דחט עו דען סחרגען
סחחוער דעק זעבען פחריחהט. — ווהן מלוען וויר חוכו כעקלחגען? ווהן ספרעכען?
חוכערען ווירדען: זיד חן ודייעטען מלוען סוד. וויר החכען געוויסיקט, געפערעלעט, זיד רייכען
חיינוחטען גענעטלען חויסערייח געווארדן. גערעקע רייכער גרחסען כמרהערליגקייט; חויל!

קד סליחות ליום שני שסין רה ויב

תַּעֲצוּפִים: קִמְהָ גַא וְהִקְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים • קִבֵּץ
פְּזוּרֵינוּ מִפְּרֻצוֹת יָמִים: אֲשֶׁר מִכְרַת חַנּוּם לְאֲדוּמִים •
סִידֵר לְגַאֲלָנוּ בְּלֹא כֶסֶף וְדָמִים: צוּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב
תַּצַּד תָּמִים • בִּי לָךְ אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחֵמִים:

מבני רחמים אלה בן על המאחז למען שמך ויהי חסד ערסטען טהר סליחות

סליחות ליום שלישי שבין ראש השנה ויום כפור.

יהוה ויהוה אדון שלום חל"ו ביהוה כי על רחמך הרבים רחן פקננען טהר היער נח
עם פתחה • שהמ"ס אליה בר שמעיה חוק.

עִם יי חֲזָקוֹ וְנִתְחַזְקָה • וְקִרְאוּ אֵל אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה:
אִישׁ אֶזְנוֹ יִתְוַדֶּה אֲשָׁמְהוּ • וְיִשְׁבַּח יי וְיִרְחַמְהוּ: לְקִרְאוּ
לְלֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן • שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל עוֹרֵה לְמָה תִּישָׁן:
יִשָּׂר זְכוֹר וְכִשְׁרוֹן מַעֲשֵׂה • וְיִי הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֵׂה:
הַבְּטִיחֵנוּ אֱלֹהִים אֲמַת • בִּי לֹא אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַמּוֹת:
בְּהַמְצֵאוֹ וְדָשׁוּהוּ בְּתַחַן לְקָרוֹב • קִרְאוּהוּ בְּהִיזְתּוֹ
קָרוֹב: רְצוּהוּ חֲלֵהוּ בְּאִמָּה עֲבֹדוּהוּ • כִּלְיָרַע יַעֲקֹב

שלום. לאחריים, (כנ"ל ולא לאחריים, כאשר גרס רמ"ב) ו גלות סוד הנה.

עם ה' חזקו, עמ"ס (שמאל ב' י"ב). בחזקה, נחמת ונחמת הלב (פ"ה ביבנה גח). שופר
ישראל, מוסר על לקרוא נדחה שלפניו, ר"ל לקרוא לשומר ישראל, עורה וכו', עם בין אדם
ידבר, שיעמוד לתפלה ותפלה. וליהעז'י נר"ל שהא' ל' קריאה, וטעמו, שיקראו: אמר ישראל!
שאר, ל"ת. ולה"ס תי"ל' (סד כד), ערה ל"ת אדמי. וכן תרגמו. יושר וסור, זכור לעשות
סר וכו', לא ה' הטוב יעשה טובות עמך. הבטחנו וכו', ע"פ יחזקאל (י"ט) כי לא אסתפק וכו'.

ליבנו דרך חנו פתחער מילדע, וקחאונע חונזערע לערסטרייעטען חויו תלוטן וקנדערן
חוב מעערענקיסטען; בעפרייע קהנע וקועגענד דרייעניגען, דיח רוח דען אדוויטען
קהנע קויפגענד לערקויפסטעט; בעפיען יעקנ'ס הייל, ק חונזונטרעטבקרער סקסטערן!
דען בייח דיר, הערר! חיוט נחבילט חוב ערבחראען,

עם יי חזקו. מוסהיג, ק פתוק גחטטען! חויל, וקסט חונז חביבניסטג גחטט
תכרופטן! דער זינדער בעקעננע זיינע סוד, קעהרע לוריק לנת העררן, דער זיך
זיינע ערבחראען ווירד; לו דעק, דער מיח סוףסט, נקך סוואוערט, רופע ער;
חיסער ישראל'ם, ערוחלע! וחזו סוואוערטס רוח? ק געדענקע כורדער לערדיענטעט,
דער גוטען טהקטען, גחטט, תלוגיטיגער, טהוע, וחזו רוח פיר גוט פירענט! —
דער גחטט דער ומהרהייע הקט עז חונז לערויזערט, דחס ער ניכט דען סקד
דען סקדסלוגיגען לערלונגט. — זולעט חיהן (דען עוויגען), דח ער זיך פירען
וקסט, נקחערט חויל חיהת בעטער, רופט חיהן לו, דח ער נקהע חיוט. בעוקלפ;
טיגעט חיהן, בעטעט חיהן חיוט עהרלורכט חן; חיהר נחבנקחאונען יעקנ'ס תלוע,

בְּבִדְוָהוּ: שְׁקוֹד דְּלִתּוֹת אֲרֶךְ אַפִּים. גִּשְׂא לְבַבְנוּ
 בְּפִים: מִי יוֹדֵעַ רְצוֹת וְיוֹאֵל. הַבּוֹן לְקִרְאֵת אֱלֹהֶיךָ
 יִשְׂרָאֵל: עָרְכוּ שְׁוֹעַ וְתַפְלָה לְצָרָה. קִדְשׁוּ צוּם קִרְאוּ
 עֲצָרָה: יִבְקֹשׁ יִפְלַל אֱלֹהִים עוֹבֵד. וְשִׁבְּמִחְרָזָן אִפּוֹ
 וְלֹא נֹאכֵד: הִירְצָה שִׁי וְתִשָּׁר מֵהַשָּׁמֶן. בְּרִבְבוֹת
 גַּחְלֵי שָׁמֶן: חֲפוּץ שָׁמוֹעַ מִתְקַרְבַּת עוֹלָיִם. לְהִקְשִׁיב
 מִחֶלֶב אֵילִים: זְכוֹת לְמֹד וְיִשָּׁר עֲקוּב. זְכֵר אֱלֹהֵי
 לְיַעֲקֹב: קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים. וְשִׁפְהַ גִּשְׂלֵם פָּרִים:

כי על רחמך הרבי, א ארך אפים ח' או בי' מן על עירך ועל עמך, דמן פקנגט ממן חיה מן.
 פ א' א' - מיוסד ע' פ' ח' ג' נ' וכסוף חטוט שהמ' שלמה הקטן יגדל בחורה חזק.
 אם אמרי אשכחה מרי שיחי. תוגות דאגות תוגין

נפשי

שקוד דלוחו, תשקוד על דלתי בית אלהים שהוא ארך אפים (ולכ' שהוא ל' מקוד. העניה).
 אל כפיס, עם כפיס, (פ"ה איכה ג, מל). מי יודע, לה"כ (יואל ב, יוכה ג') מי יודע
 יטוב וכסו וכו'. הבון וכו', (פ"ה צעמוס ד' יב) הכן עמך לקראת ה' ע' עריכות התפלה
 וקידות כסו וכו'. (ערכו שווע ותפלה לצרה, ע"ה (איוב לויט) היערוק שועך לא נכר. רח"ה).
 אלהים עובר, יעבור את אלהים, ואפשר שהפייטן כיון על האגדה (חגיגה דף ט) שדדשו
 על הפסוק (מלאכי ג יח) בין עובד אלהים ללא עבדו, שניהם נדויים גמורים אלא שאינו
 דומה מי שמתפלל בכוכה וכו'. הירצה וכו' שהשמן, היחפן ה' מנחה ותשורה מליש אשר
 לבו שמן ואטום, כמו השמן לב העם היה (ישעי' י, י) ברבבות נחלי שמן, (ע"ה מיכ' וי).
 חפוצ שמוע וכו', (עפ"ה ש"א עו, כב) שמוע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים. זכות למד,
 סקנ"ה למד עלינו זכות, וישר את העקוב. זכר אלה ליעקב, (כנ"ל) יזכור לנו קבלת
 התורה שנאמר בה אלה המלות וכו'. קחו עמכם וכו' פ"ה כהנעש (יד, ג).
 אם אמרי וכו'. (לה"כ איוב ט כו), וחיבור המאמרים הא': אם אמרתי לזכות יסי
 וכעמי ולהסיס מדעתי הדאגות אשר טוגות כפשי, או הענב והכאב גדול (למותר)
 יטריחי עלי מנוסה, עד כי שחיתי מאד ותקבור רוסי. ולא אוכל כלכל הלכה והיון. (תוגין)

פערעהרעט חיהו! בעזובעט פלייסיג דיח טעאפען דעו זנאמיטיהיגען, זנסעט חונג
 הערן חונר הקרע לז חיהת עאפסהרעבען. — ווער ווייס, קב וויר חיהו ניכט חיינענעהאען,
 דחם ער חונג ווילזעפהריג ווערדע. דחרות בערייטע דיך פֿער, ישראל! פֿער דיינעט
 גחטטע לז ערסיינען. פֿערדנעט געבעטע חונר פֿלעהען לזר לייט דער נחמה, בעסטיוואעט
 פֿחטטמגע חונר לזוואמעהעקינלעטע; מן בעטע, פֿלעהע, חולטע גחטטענדינעט, זק
 ווירד ער פֿון ויינעט ברעננענדען לפרן פֿכסטעהען, דחם וויר ניכט חונטערדעהען. —
 קחנטען חיהת זנאסט געסענקע חונר גחבען פֿון פֿערטשקטען געפֿולזיג ויין,
 בעסטירען זיח חוץ חין וויריחדען סטרחהען פֿון? ערגעבונג חונר געהארונתן זינד
 חיהת זנאענעהאער פֿון חפֿלער, חוילעארקנאקייט זיבער פֿון דחז פֿעטט דער
 ווידער. — ספֿריך לז חונרער רעכטפֿערטיגונג, גלייכע דחז חונעבנע חויו, בעווילזיגע
 דיטועז פֿיר יעקב! — זעהטע חייך זיט ווקרטען פֿער, ערזעטלעט זיט חייערן זיפפען
 דיח חפֿערטטיערע (ד. ה. פֿערריכטעט געבעטע סטחטט חפֿלער).
 אם אמרי, זק, ווען חיד חיינער ביטטערן זיידען לז פֿערגעטען, זיט חיינע

סליחות ליום שלישי שבין ר"ה וי"ב ק"ה

נַפְשִׁי לְהַשְׁחִי. בְּלִי נֹחַ עֲצַב לְמוֹתֵר מִטְרִיחֵי. שְׁחֹתֵי
עַד מָאֵד וּתְקַצֵּר רוּחִי: גְּשׁוֹת צָרוֹת סְרוּג שְׁתִּים
שְׁתִּים. רוּחַ אֵין בִּינְתִים מְעִיקוֹת בְּנַחֲשֵׁתִים. חֲבָקוֹת
חֲלָקוֹת וְחֲקוֹת בְּלִי עֲצֻלְתִּים. קֶץ הַמַּצָּר סוּר שְׁחֹק
וּמְצֻלְתִּים: הִרְבַּתָּ לְרֹאשׁ עַמְּךָ חוֹדֵשׁ עַל גַּבְּם.
צָאתָ לְרוּיָה צוֹעֵקִים לָךְ מִשְׁגָּבְם. וְתִרְבִּינָה סְרַעְפְתָּו.
כָּל הַיּוֹם בְּקֶרְבָּם. פֹּאֲרְתִיו הַיָּאֵר כְּנֵה וַיִּשָּׁב וַיִּהְפֵּךְ בָּם:
זָעוּ רַלֹּז מֵאֲנוּשׁ גָּעוּ מוֹשִׁיעִים. עֲתָקוּ גַם גְּבָרֵי חֵיל
רְשָׁעִים. חֲדָלוּ פְרוּזֹן וְלֹא גְבָרִים שׁוֹעִים. סִפְר

ראי חגיגה אך הפייטן לאכל דקרא נקיט, (איוב יט ב). להשחית, מלה"כ (משלי יב כה) למה בלב איש ישחנה. עצב למותר, עפה"כ (משלי יד כג) בכל עצב יהי' מותר, אך אם בכונה אסרת, וכאן הוא כמו עצב גדול. מטריחי, יטודני. סרוג. כמו סירוגין בלשון תלמידות, והוא כמו זוג, הכרות בעשות ובאות זוגות וזנות מעיקות כנחשתיים, חסוקות חזרות כמו שלשלי נחשת. רובקות, מחונכות יסד. רולקות, רודפות אסרי. ר' המצר, האזינים אותי גרמו שאקח בתי. ויש טעם ו' וכו', ר"ל אסרי' של כרותי היא אשר ממני כל שחוק וגיכה טעם לא אשמע עוד בקול ארס וכו', וכן תרגומתי. הרבכה וכו', עפה"כ (ת"י סו"ב). צאת לרוייה, נועקים לנאת לחיחות. וחרכינה סרעפחיו וכו', לה"כ (תקל"א ה), והוא התפשטות ענפי האילן, עאל לרבו כח וקיש האזינים, וזה ג"כ טעם פארחיו תארכנה. וישב ויהפוך, עפה"כ (אי"ב ג) אך כי ישנו יתקן ידו כל סוס. זעו וכו', יתרוזו ויזעו המושעים מחיל הדשעים. עתקו, גברו, לה"כ (איוב כא, ז). חדלו פרוזן, לה"כ (אפס'ו ה, ז), מפחד האיוב לא ישנו בערי פרות. ולא נברים שועים,

קוואטרו לו ענטשונגען געדענקע, זק קווארט איד חונקבאקסטיג העטטיגער טאנאר, דריקט איד נידער חונד בעקלעאטט זיינע ברוסט. געפנחערט טרעפלען חונקליק: פלונע חיון רייען זיך דיכט מן חייבתנער, דריקען, וויח סווערע לעסטען, לערפלונגען רחסטונ חונד עררייכען איד. תך מנהלסטענדע זייערן ערסטיקען חיון חיר יעדע פרתהילבקיט, יעדען פריידענטחון. — חיינען ווענטען החסט דוח חיבער דיין פלוק ערהקבען, דער חיון רעסטן ריקען פלונגט; תך פרייהייט טרייעט ען לו דיר, זיינען בעט-בלער; חלון תך חיאמער פיהלט ען דע פיינדען חיבערהאלט, דער חוט חיאמער נייער געוואלט ען זיינע חיבערלעגענהייט עאפנדינען חקסט. זיטטערד פלך דען געוואלטיגן, וויילען, פלייען ריח רעטטער, חיאמער וואלטיגער חונד זיגן ריילער ווערדען ריח פלענער; פלעלחסטען זייען חונדען חונד חונדען ערען

חלה. אם אסרי. סרוג, לשון מרירות. בלי נוח ועצב וכו', י"מ העצב בלי מטחה, אשר אני עובד, הוא רק למותר מטריחי. כלו' לתוספת יתרוך אל אשליש שלי, האטריסוס אחי. ול"כ שכן טעמו, עצב בלי מטחה מטריחי למותר, כלו' די וואסר חזר מכדי מדקו מטריחי אחי ועצב. ששים, כ"ה בדי' וכו' וכן עיקר, כי כל בתי הפיוס איה בעלי חנה אננים. כנחשתיים, כשלאשאת אל נחשת. מעיקות, כמו הנה אנכי מעיק וכש מפני עקת רעע, ומר' כמו של לרה עקב רובקות חלקות, שתיהן לשון רדיפה והגנה כמבואר בשרש רבך לר"ק. קץ, לשון מילום. סור, גם זה ל' מילום וסרסון, כמו נמוסר סנאס, עיין נאשים. סרעפחיו, מפשכתי. וישב ויהפוך, ע"פ (אי"ב ג ב) אך כי ישנו יתקן ידו. זעו, סרו. רלו, לללו. עתקו, עטמו. לא נברים שועים,

תַּחֲנוּמֵיךָ לְמַדַּת נַפְשׁ שְׁעֵשׂוּעִים: מוֹסְלֵי שְׁקָר
 וְהַרְמִית לָבָם לְהַסְבִּיר. נוֹשְׂאִים הַבֵּל פִּימוֹ
 לְהַכְבִּיר. יוֹצֵר עֵמֶל עָלַי חַק לְהַחְבִּיר. מוֹדְרִים
 וּפּוֹשְׁעִים עִפְיָה מִקְּמָה לְהַעבִיר: כּוֹנְנֵנוּ לְהַשְׁחִית לִב
 בָּנִים לְאַבְיָהֶם. לֹא תַחֲשֶׁה לְעֲנוּתָם וּלְכַלּוֹתָם בְּאֶרֶץ
 אֲבִיבָם. שְׁלָמָה הָיוּת קוּיָה טְרוּדֵי נְיִיָהֶם. יַעֲזֹרוּ
 גְּאוּלִּים דְּאוֹת לְעִיר מְקוּיָהֶם: אֲרַמַת קָדֵשׁ מְקוֹם
 דְּבִרְיָה נְהַלְנוּ. בְּקוֹל תּוֹרָה וְרַנָּה הַמּוֹן חוֹנְגִּינוּ.
 זְבַחֵי צֶדֶק נִקְרִיב לָךְ מְגִינֵנוּ. אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יי בִּינָה
 הַגִּינֵנוּ: א מלך יושב עד לכל קוראין .

אל תבא במשפט עצמו כי לא יצדק לפניך כל חיי: מה אגוש כי תזכרנו.
 וגן אדם כי תפקדנו: ותפקדנו לבקרים. לרגעים תבדענו: אדם ילוד אשה.

לס"כ (איוב לד, יט) ולא נכר שזע לפני דל. ספר תנחומים, ספר תורה, שהוא תנחומים
 והעשועים למדת נפש. מוסלי שקר וכו', הגוים אשר הם טופלים שקר ותרעית לב, רצו
 להסביר את ישראל, ר"ל לחכמת עמהם, להעבירם ממקור דתם. נושאים הבל, אף שזכר
 בעצמם משמרים הבלי שאו ויחרי עמל הם, בכל זמ עשו פיהם ויגבירו לאונם להבדיל
 טעותם, ויחבירו עלי חק ר"ל על תורתנו הקדושה הם מחזירים תורתם החדשה, להעביר
 עם ישראל מלאת הקב"ה. מודרים וכו', תסליחה מ"פ הטמא מציקים צוררים עמך
 בסוד להעביר, וכן הכתוב, כי לא נקראו מודרים ופושעים כלל רשעי ישראל ולא האמות.
 כוננו, היכיט לכם ומשנותם להשחית לב בנים ולהדיחם מאביהם. לא החשדה, לאביהם,
 ולא תניחם לענת ישראל ולכלתם וכו'. טרודי ניהם, נגרשים ממשנותיהם. דאות,
 לעוף, כלומר ימרו.

ווערדען ניכט געחטעט; נור דזן טרקסטרייכע בוך (דזן הייליגע גענעלבוך) מיט
 דער בעטריבטען הייליגע ערגנטלונג. — דערען הערן טרוג חמד פֿלֿאסחייט בריטעט,
 ווקלונג, זעלבסט בעטהערט, הָרערע בעזעהרען, ווקלונג דורך ווקרטגערפֿקגע חיבר
 לייגען; דוח ביזרנער חיהרער הייגענען גטלען ווקחגען זיך חיבער חונטער גזעטן
 ערהעבען, זוכען דורך בערדיקקונג חונג דחפֿון פֿבלזעהלונגען, זיח ווקלונג דוח קי כֿרר
 פֿון חיהרעט פֿחטער חבטרייניג אַחלען. דָךְ דוח ווירסט לֵו חונטערן זיידען ניכט
 סוויגען, ווירסט חונג חין פֿיינדע; אָמֵר ניכט חוילפֿריבען זֿחטען. אַחֿרֿתֿ זקלונג דוח,
 אַעלכע חויל דיך פֿערטרייען, עוויג היימחטעהלֿון זיין? אַחֿגען זיח ערוֹקטֿ זיך חוילֿ
 אַחֿגען חונג היינחילֿען נָךְ דער סטֿערט חיהרער זעהנוֹכט. ח פֿיהרע חונג זיין
 נָךְ יענעק הייליגען בָּהֿרֿען, דען חֿרטע ריינע טעאפֿעלֿון! זיח דחֿקֿ חונג יוכעלֿ
 זיידערן ווקלונג וויר דחהין ווקלונג, דיר, חונטערט בעטיטלער, דָרֿט ווקהרע חפֿעלֿער
 דחֿרלזובריגען. — פֿערניט, ח עווקדער! חונטער אַחֿרט, סויע חוילֿ חונטער חיינערענע!

חין נשאלת פנים לשועים ולבדיכים. להחביר, עש"ה וחם כביר אמרי פיד. להחביר,
 עש"ה אחזירה עליכם במלן ועש"ה החנך כסא הות. דאות לעיר טסידים, יעלו לכר
 כנרשים, לפרוק לעיר מקויהם, ועש"ה מי אלה כעב תעופינה ונ'.

קח ימים ושבוע רגז: כי אדם אין צדיק בארץ. אשר יעשה טוב ולא יחטא:
 זבחי אלהים רוח נשגבה לב נשקב תדקה לאהים לא תבזה: ליי הישועה וכו'.
 פא א"א • מיוסד ע"פ לנ"ס ובסוף סתום שהמ"ח יצחק הקטן יגדל בחור' ובמעשי' טובי'.
אנוש עד רבא תשב • לפני גבעות ותבל תישב:
בהאמן אצלה שעשועי יומים • מרחפת על פני
המים: גיסות בסובב מדינה משבשת • נתונה
למרפא וצרי תחבשת: דעת טעם הרויחה מהשחית:
שרגו בדינו מחצית הפחית: המצע כבלבל עלבון
הבע • עסקו בשקו ותעגיתו קבע: ואף פי מבכודה
נגרש • פרש מאביו להשיבו דרש: זכה לו משפחת
יתרה • צפה להעמיד באר התורה: חזרת השבטים

אנוש עד רבא • אמרו בפסיס (דף נד) ו' דברים נבראו קודם בריאת עולם, ואחד מהם התאווה, אבל נטרם הרים יולדו וכו' תשג אנוש עד דלא וכו'. בהאמן וכו', כשהיתה המורה למן אלו העשועי יום יום, ורוח לה' מרפת על פני המים. גייסות וכו', התאווה שאלת אם יסובב גייסות את המדינה, ע"פ הפסיקתא (בהשע יד). דעת טעם הרויחה מהשחית, אם הראשון שטעם מעין הדעת עשה תאווה והצילה אותו שהשחית. שרגו, ענשו, כלומר זרעו, הוא קין עשה תאווה וע"י זה נפחת מדין ענשו הסגי, כי מתלהל כלומר נע ונד תהי' בלרין, ואח"כ נאמר וישג בלרין נוד (ויקרא רב' פ' י). המצע בבלבל וכו', ראובן שבלבל ישיש אביו, ומבע (הקנ"ה) עלבוני (של יעקב), ועסק ראובן באקו ובטעניו (כמו שדרשו בב"ר על פסוק וישג ראובן אל הנוד, ע"ס), ואע"פ שנקט טעמו הנכונה, וזה לשון הרבה על נקטו להשיג יוסף אל אביו (ואמרו בנדרות דף ו' א"צ דקא"י יוסף לנכונת' מיני' וכו', אפ"ה לא לקני ביה דכתיב וישמע ראובן ויחילה מידם). פרש מאביו, אחר שטעמו, כליתא בב"ר פ' וישג. צופה וכו'. ומה שזכרו אל ראובן? וזה

אנוש עד רבא • דעו מענטען ביו לור לערקנירסוג לז פיהרען (ד. ה. חיהו) בוסע לז (ערתען) בעסטמיאמעסט דוח, בעפער דוח נהך דיה היגעז געבילדעט חונד דיה וועלט בעוואקהנט געמחלט היסטעסט; חלו נהך דיון זיבויג (דיח תורה) סתגליך נהך דיר ספוטע, דיון גייסט נהך זיבער וואסערן וועבעט. — ווען פלינדע דחו ונהך לערהעערען, זך רעסטעט יוח (דיח בוס"י) דיח בעדקנעטע בעוואקהנער. יוח רעסטעט פהת לערדערעכען יעגען, דער פהן דער לערבקסענען לערובט קהסטעטע; זיינע וקהגע (קין'ס) סטרעלע לערוואידערעט יוח חוס דיח הקולפטע. יעגער, דער (זיינע פהסטערז) עהעבעטע ענטווייהטע, דעוואיהיגעט זיך דורך ונהקבעקוידונג חונד פהסטען; ער וואורדע לוויר דעו רעכט; דער ערסטגעברט לערוואסטיג, ערהילט זיבער דהפיר, דהס ער זיינעט פהסטער דען זיבויג וויערער לז לערסטעלעטן זיך בעוואיהטע, חיונען קטעהנליכען וקהן. פהן חיהת סטחאמעט נחאויך יענע קוועלע דעו געווענטלע, (בלרי*) דורך דעטען טגעטען דיח סטחאמעט וויערער חויו דער וויסטע חיו חיהר

חזרה. אנוש עד רבא • עיון בפסיקתא רבתא בפ' התאבה. קלות, ל' תפיסה ולקיימה הוא, עיון במדק עד קלט, ובל"ס חוילפחטען, חוילפחטען. ואפשר שאלו כמו לקוט בספק (* וקטעטען לויסטען בלרי חוני בלרי, בוונען, קוועלען.)

בְּצַדְקוֹ תַּחֲבֵר. קְלוּט בְּזָהָב מְעוֹת הַמְדָּבָר: טָכְס
 בְּנוּ בְּקִי וּמִי־שֵׁב. רְאוּי לְהִשְׂיֵא עֵצָה וּמִחֻשָּׁב: יִשְׂרָאֵל
 קוֹנְךָ יִבְמְרוּ גַחְמוֹי. שׁוֹבָה עַד שְׁהוּא בְּמִדַּת רַחֲמֵי:
 בְּתוֹב לְמַעַלְה לְהַזְהִיר חֲבַרְתָּה. תְּאַשֵּׁם שׁוֹמְרוֹן כִּי
 מְרַתָּה: וְנִתְיֹבוֹת עוֹלָם אָזְלוּ. לְחַכְמָה וּלְנְבוּאָה
 וְלַהֲוֶרָה שְׂאֵלוּ: בְּטוֹב וְיִשָּׁר מִמְּלֶךְ גְּזָהְרוּ. מִתּוֹךְ

שְׂמַד מִמֵּנוּ בְּאֵרֵי אֲבֵי הַשַּׁע הַבְּנִיָּה, וּדְרֹשׁ בִּילְקוּט (הַשַּׁע א) לְמַה נִּקְרָא בְּאֵרֵי שֶׁהִ' בְּאֵר אֶל
 תּוֹרָה. הֵיא הוּא בְּאֵרֵי אֲשֶׁר הַגִּלָּה תַּגְּלָת פְּלֹאֲסָר וְשֵׁת נְבוּלָה, בְּשִׁבְלֵי שִׁמְרוֹ הַשְּׂבִטִים נִזְכָּרוּ
 (בְּסִפְיָקְתָא ס), הֵיא אֲשֶׁר חוֹרַח הַשְּׂבִטִים וְכו'. קְלוּט בּוֹהָב וְכו', בִּילְקוּט וְאַתְחַנֵּן מִבֵּית
 מַלְאָךְ עַל מִיתַת מִשָּׁה בְּמַדְבָּר, מַלְאָךְ לְאֲשֶׁר שִׁכְחָתוּ מִשְׁמֵינֵינוּ בְּמִקּוּם אֶפְלָה, אֲשֶׁר אִם אֲנִי אֲשֶׁר
 הִלְצִי לִי וְכו' אֵין מַגִּיחַ עֲלַי, מַה עָשָׂה כְּטֹל וְזָהוּב אֲשֶׁר וְהַלְבִּיכוּ בְּתוֹכוֹ וְכו' עִי"ג, כֵּן מִת
 מִשָּׁה בְּמַדְבָּר לְמַעַן יִקְוֶה עִמּוֹ אֲשֶׁר מִתִּי מַדְבָּר. וְהִפְיִיטוּן מִבֵּית מַלְאָךְ זֶה גַּב לְמִיתַת בְּאֵרֵי נְבוּלָה.
 טָכְס בְּנוּ וְכו', הֵיא הַשַּׁע בֵּן בְּאֵרֵי שֶׁהִ' בְּקִי וְשׂוֹבֵב וְרִשְׁוֵי לְהִשְׂיֵא עֵצָה לְיִשְׂרָאֵל, וְהֵיא
 לְמַד לְהֵס לְעִשָׂת תְּשׁוּבָה (הַכֵּל ע"פ פְּסִיקְתָא הַגִּבֵּל). טָכְס, לְשׁוֹן טָכְסִים, ר"ל מִיקוּן וְסַדְר.
 וְנִלְמַד גַּב שֶׁהִיא ל' טָכְסִים מִלְּמַלְאָךְ (מִתְקַוֶּינֵנוּ בְּל' עִי"ג. גַּם טָכְס גְּלוּקִי' מִן הַשְּׂבִטִים, בְּדִחְטֵי שְׂחִטְנוּבָּ
 בְּל' א). וְל' הַמְדָּבָר הוּא יְלִקוּט הַשַּׁע (מִקְלָב) מַלְאָךְ לְמַדִּיכֵי וְכו', וְהִ' אֲתוּמָה שְׂלִימָרְכוּס [מְקוּלְעַמְרַכְבָּהּ
 שֶׁר הַבְּבֹא בְּל' מִן מְקוּלְעַמְרַכְבָּהּ, מִלְּמַלְאָךְ וְכו' פִּילְמוּס בְּל' הַמְד' וְכו' חֲרַבְתּוּ, שֶׁר]. בְּקִי וְשׂוֹבֵב וְכו',
 עִי"ג. עַד שְׁהוּא בְּמִדַּת רַחֲמֵי, רָמַז עַל הַפְּסוּק אֲנִי יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹהֶיךָ (הַשַּׁע י), ר"ל כֵּל
 זֶהן שֶׁהִיא נְמַת רַחֲמִים אֲשֶׁר עֲלֵינוּ רוּחוֹ שֶׁס הִיָּה בְּהִ, טָרַס יִשְׂרָאֵל לְאַלְהִים הֵיא מִדַּת הַדִּין.
 כְּחוֹב לְמַעַלְה, נִפְסוּק אֶלְפִינוּ אֲשֶׁר תְּאַשֵּׁם אֲשֶׁרוֹן כִּי מִרְתָּה כְּלוּמַר בְּנֵי תַּשְׁבֵּה תִּאֲבָד בְּמִרְיָה.
 אֶל נְחִיבוֹת וְכו', נְמַר עַל פְּסוּק וְשִׁבְתֵּנוּ לְכַתִּיבוֹת שְׂוֹס, אֲשֶׁרוּ: אֲשֶׁלוּ לְשַׁכְּחָה טוֹשֵׁט מַה
 עָבָד וְכו'. אֲשֶׁלוּ לְהַקְבִּיָה וְהַיִּב יַעֲשֶׂה תַּשְׁבֵּה וְיַכְפֵּר, הֵיא אֲשֶׁר מִמְּלֶךְ נַהֲרֹר,
 ר"ל מִמְּלֶךְ ט"ה הַקְבִּיָה טוֹהֵרוּ לְעִשָׂת טִיב וְיִשָּׁר וְהִיא הַתַּשְׁבֵּה. (וְאַפְסָר שְׂכִיוֹן הַפִּיטְעוֹן עַל
 מַדְרַשׁ אֲשֶׁר טִיב שֶׁבִיָּא הַמְּאֲמָר הַכֵּל אֶל אֲשֶׁלוּ לְשַׁכְּחָה וְכו' עַל פְּסוּק טוֹב וְיִשָּׁר ה' ע"כ יוֹרָה

חֲטָטְעַרְוֹנְהֵר לְזוּרִיק קְהָטְעוֹן, וְיִיח גַּעֲמִינְעוּ עֲרוֹן, דַּעַן דְּהַרוֹנְטַעַר פֶּעַרְאִישְׁטַעַן גְּקוֹרְדַע
 וְעַגְעַן (חִוּיִפְּעַנְוֹלְט וְיִירְד*), חוֹדֵד דַּעַסְעוֹן עַדְלַעַר זָחָן (הַשַּׁע), גַּעַלְעַהֲרַס חוֹדֵד
 וְיִירְדִי, חִוּיִפְּעַרְקְרַעַר וְחַרְד, דַּעַן רַחֲמַה חוֹדֵד דִּיח זְעַהֲרַע לִז עַרְשְׁהִיזְעוֹן: „שֶׁרֵאל!
 דִּיין טַפְסֶפֶלְעַר חִוּוֹט עַרְבִּתְרַאוּגְנֶפֶלְקוֹן; קַעַהֲרַע לִז חִיזֵן לְזוּרִיק זָחָן זְחָגַע עַר נַקֵּךְ וְיִינַע
 בְּחִרְאֲהֶרְלִיגְקִישׁ וְחִוּוֹטְעוֹן זְחָטְט.“ חִיפֵן גַּעַנְעֵנְטְטְלַע דְּרַחֲמַטַע דַּעַרְזַעֲלַבַע דַּעַן וְיִירְדַעַר
 סַפְעֶ:סְפִישְׁיֶגַן שְׂמֹדְדוֹן דַּעַן חוֹטְעַרְהַקֵּב. חוֹ דִּיח הַחֲכַסְטַעַן חִוּיִפְּעַרְטִישְׁטַעַן דַּעַר וְעוֹלָט
 הַחֲטָטַע חִוּוֹן נִדְך גַּעַוְעוֹנְבַּרְעַט, וְיִוּעוֹ, פֶּרְקַפְטַעַטְעוֹן חוֹדֵד זְעוֹלְבַסֵּט דִּיח תּוֹרָה הַחֲטָטַע
 חִוּוֹן דַּעַחְוֹלָב בַּעַפְרָטְט, (וְיִיח דַּעַן וְיִירְדַעַר לִז הַעֲלַפְעוֹן). „פֶּלְקֵס חוֹזִיגְטִישְׁיֶגַן קַחְכִּיב
 (סַפְרַחֵךְ הַשַּׁע), יִירְד חִוּוֹן חִיפֵן רַעֲבִטְעוֹן חוֹדֵד גוֹטְעוֹן חוֹטְעַרְוּוּעִיעוֹן; זְעַרְטַס חִוּוֹן וְיִינַעַן

כְּמוֹ כַּשׁ וְכַבֵּשׁ, כִּי כֵן הוּא בְּדַנְרִים רַבָּה בְּמַלְאָ שְׁהַכִּיר. (וְהוּא כְּכִ' בְּדַנְרִים רַבָּה
 בְּלֶשׁוֹן אֲשֶׁר מִמֵּה אֲכַתּוֹב בְּסַפְרֵינוּ וְאַעֲתִיק לָךְ לְשׁוֹן הַכִּי': אִלְּהֵי הַקְבִּיָּה לְמַשֵּׁה לָךְ, וְזִכְרוֹתֵךְ
 סָס בְּאִים וְאַתָּה בְּרַאשׁ כּוֹלָם, כְּדַכְתִּיב, וְיִתָּא רַאשֵׁי עַם. מַלְאָךְ לְאֲשֶׁר שְׁהִים הוֹלֵךְ בְּמַדְבָּר,
 וְכַפְלוּ מִמֵּנוּ מַעוֹת אֶל נַחֲשַׁת, אֲשֶׁר לְחַבְרָה, הַמְתִּין לִי עַד שֶׁאֲלַקַּט מַעוֹתִי; אִלְּלֵי לֹא כַּעֲב
 בְּשִׁבְלֵי מַעוֹתֶיךָ אֶל נַחֲשַׁת וְכַנִּית שִׁידוּתִינוּ. הֵלֶךְ וְהַשְׁלִיךְ אִם זָהוּב אֲשֶׁר וְאֲמַר, כַּכֵּר כַּפֵּל
 לִי זָהוּב אֲשֶׁר, מִיד עַמְדוֹ וּמִיִּיעוּבוֹ לְלִקּוּט הַהוֹדוּב, אֲשֶׁר בְּנִקְשָׁה מִכָּס הַמַּתִּינוּ לִי עַד
 שֶׁאֲלַקּוּט מַעוֹתִי, כֵּךְ, לִכְךָ מִת מַשֵּׁה בְּמַדְבָּר, כִּדִּי שִׁיבְוֹ מִתִּי מַדְבָּר. "עִכ"ל.) וְהוּא לְשׁוֹן
 הַפִּיטְעוֹן שֶׁחֲרַל לְמַה מִת בְּאֵרֵי נְבוּלָה? כִּדִּי שִׁמְרוֹ עֲשַׂת הַשְּׂבִטִים. וְתַרְאָה עַד שֶׁיִּקְרַע
 הַיָּדִים, כְּלֶשׁוֹן הַמְּדָבָר. סְדַרְתִּי, כְּל"ל וְכו"ה בְּדִנְיָא (ז כ) מִמְּלֶךְ נַהֲרֹר, גִּבֵּל לְקִיָּד טַכְוֹ

* חִיבַעַר חִוּוֹן דַּעַנְעוֹן חִוּוֹטְעַרְוּוּעִיעוֹן זְעַחַע חִוּוֹן דַּעַן בִּיאֹר.

סִדְרֵי חֲסָדָיו נִבְרָו: גִּדְלַח חֶסֶד לֹו נִיחַל. נִצְוַח מִבְּרִיּוֹתָיו
 וְעַל בּוֹנוֹ מוֹחֵל: דּוֹרוּגְנוּ בְּכָלִי שְׁבוּר מוֹבֵל. סְמִי
 קִצְיַעַת בְּגִדּוֹתָיו מְקַבֵּל: הוּא שֶׁהִנְבִּיא מְקַלֵּם מַחִלָּתוֹ.
 עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע שִׁירֵי נִחְלָתוֹ: וּמִי כְמוֹהוּ מוֹרָה
 לְחַטָּאִים. פֶּשֶׁר דְּדָבָרִים וְרִצּוֹי מִבְּטָאִים: זְרוֹם הַתַּת
 לְשִׁלְחָנִי תוֹסְפּוֹת. צְרוּרוֹת רְעוֹת בְּמַעוֹת יְפוֹת:
 חוֹטָא לְשׁוֹב אִם יִתְבַּיֵּשׁ. קְרִיאַת עֲדוּתוֹ בְּעוֹד יֵשׁ:
 טוֹבָה לְעוֹלָם בְּשִׁבְלוֹ גְרָצִית. רַבִּים וַיְחִיד וְכוּתָן

וב' תל"ו כה). מחד סדריו, ומחד עתו נכר חסדו יתנכד, שהוא כניכיל נתיב מצדיותיו, ע"כ
 כסל לו. סמי קציעות בגדותיו, (כנ"ל) מקבל, עשה"כ (תל"ו מה ט) מור ושהלות קציעות
 כל בגדותי, ואשרו ז"ל אל תקרא בגדותיך אלא בגדותיך, מלמד שהבגדות נעשו זכיות.
 ונתן דשמים הטמסאל בגרונו מקבל, ע"י תפלת גרונו, כאל' מכוון תפלתו קטורת. דרונוגו,
 שכתתו. (ול"ה הוא דמקונו. ד"ה) בכלי שבור וכו', כלל כאשר נזכרה. הוא שהגביא
 סקלם, מיכה הכיאל עשאו ואמר (ו ית) מי אל כסוד וכו', ושבר על פשע לשלית
 כחלתו, ודאו בר"ה (דף יט) למי שאשים עצמו כשירים. צרווח רעות וכו', ע"פ האל
 הווא בילקוט, מי שהלויף אלל שלמי מעות רעות נטיבו' זריך ליתן עווף ומספת, כן בעל
 התשוב' זריך לסגב עצמו ולמנוע אפילו מן המותר לו, עד שיבוא למדרגת האייו. אם יחבייש,
 ר"ל אם שק ותענית טעה הוא לו, יעסוק במורה, כדאיתא בילקוט הנ"ל. רבים ויחיד

ועהרעו וייבע גנתרע*. וחסט חונו חויל דען חלוגיטיגען פערטרויען, דער
 זיך פלן וייבען געטקעפעלען בעוועגען וחסט חונד בעולידיוגנען פערטיבט: דער חונזער
 קפפער גערן חויו לערברקלעבען געקסען (הערלען) חכניחוט, דעק דער רוף דער
 בעטענדען ווייהרויך חיוט. "דען חיוט עו חויר, ווהו דער פירקפלט (מיכה) פלן חיהת
 ריהאטע: "ער פערליייהעט דיח זינדע דעק חיבעררעסט זיינע ערבוטיילן; ווער
 זעהרע, וויח ער, דיח זינדער דען וועג דער בעטערונג? וחסט זיך, וויח ער, דורך
 ווקרע בעקפטיגען?" — וויח חיינער דער טעלעטע געו' פיר גוטע פערטויסט,
 לוסוס געבען מוס, זק מוס דער בוספערטיגע דורך פערעהרונג דער טוגענדען חונד
 דורך סטרענגע ענטהקוסחוקייט זיינע פריהערן זינדען חוילוגיילען ובלען, מוס
 ווקהרענד זיינע גחלען דחוייט זיך מיט דעק געטעלט בעקפטיגען, חונד ווען ער
 זיך דער בוסע טחוט, נח בערענקע ער, דחם ער דורך חיון חיינליגע פעררינסט

ור"ל להיות כאלך להתיקן בקב"ה, שהוא טוב ושר. סדריו, כן מלאתי בכ"י וכנ"ל.
 (וכ"ל המגיה שפי' סוד זו תורה כמו שאמר סוד ה' ליריאיו (תל"ו כה, יד). סמי
 קציעותיו, כל קציעות בגדותיו מקובל, והוא עשה מור ושהלות קציעות כל
 בגדותיך, ודעוהו בגדותיך, אפי' השעים עק מקובלים בתשובה בתוך הכלדיקים כמו
 החלבה בסמי הקטרת. במעוה יפוח, נראה לפי שזוהות נעשים לו כזכיות, כדאיתא
 ביואל דף פ"ו. אם יחבייש וכו', בפסיקתא רבתא פרשת תשובה דף ע"א עמוד ב': אשר
 הקב"ה לישראל מתביישים אתם מפני התשובה, אכיני שב ראשון, שאמר כה אמר ה' הכני
 שב. ומה מי שאין לו לא קטל ולא סורסן ח"ו, אשר הכני שב, בני אדם עאלכ' זריכים
 לעשות תשובה ולבא אלל הקב"ה, שבה ישראל וכו'. ועוד שם: אלל ישראל, רש"ע, אם

(*) ווקרעטעלען לויסען סוד, ועהרע, חונד חסד, גנתרע.

נמצאת: יען כי נתיית פעמים. שובה ושובו לאביכם
 שבשמים: כבן מלכים שיצא לתרבות. תחלתו חזור
 לאביו בקרבות: ישראל בנה בכורו יקירך. צעצועי
 שעשועיה וזור בזכרך: חזור אצלה ובת שובה שב.
 קטרת תבון פלולו יקשב: המון מעיה יהמולו. קדם
 בסיני תשלום למולו: טובה ורחמיה יכפל לו. נעם
 דברך בו בפללו: יען חררה במחטפתח. יהי שלך
 כאולם הנפתח: און ראותך כל תתבונן. ידע מתי

וכי, פאמרס ז'ל לעולם יראה אדם עמו ואת העולם כלו חזיו וכזי וסניו סיני, עשה
 מציה אמת הכרע את עמו ואת העולם כלו לכך זכות. נתיית פעמים, ככתב אתי פעמי'
 זינו זינו מדרכים הרעים (יחזקל לג יא) ועל הגנות לשון תשובה להרות כי קרוב הדבר
 להתקבל כבן עלך וכי. צעצועי, לשון ניו וחסדה. קדם בסיני וכי, ע"י שהקדים נעשה לנאמע,
 למולו שלמת לזכר עונך וירשך. נעם וברך וכי, אערת לו דבר נעים נענן תפלתו. והוא יידי
 כמקט וכי. (חררה כן גרם רא"ם, והוא הנכון. וכלל הסליחות חרירה ולכן לו טעם) ע"פ הדש של
 קמוק פתח לו אמתו, פתח בתשובה כפודה [אך כ"ל הט"ג של חורדה] של ממש ואני אפתח
 לכם ארבות שמים כפתחו של אולם (וע"פ חודה אמר פה חרדה). און ראותך וכי, עשה
 (איוב יא יא). ידע מתי שוא, ידע משנית שאל של בני אדם וירסם עליהם למול עינם. יש

דעו חיוסותך פיר דיה גחלע ועולם געבטן קחן. קעחרעט לריק, קעחרעט לזריק לו
 חייערען פֿלעטער חייט היימעל — ספרתך דער פֿרשעט מיט ווייערעהאקטען חוית
 דרוק, — דער היימיגע פֿלעטער חייט וויכט חוילונקעגען, זת, וויח חייט קתייגז
 זקחן, דער גענוידיגע העט, וויכט זיינען פֿלעטער חוילונקעגען. — ישראל, דיין געסקטלעכער
 ערסטגעבחהרנער זקחן, דיין זיבוינגוקיט, ק ערמיכערער דיך זיינער, ווסן עו לזריק
 קחאמט, מיט בוסע לזריקקחאמט; אקגע זיין געבעט וויח ווייהויך זקגעקחאמט
 ווערען. קך החבע מיטויד מיט דעך פֿלוקע, וועלכע זיינן סיני דיר זיינע בעו
 רייטווייליגקייט געלייגט, חויד דעך דוח ריינע הולד חויד בתראעהרעליגיסי חיערער
 הקוט פֿערספֿרעכען, חויד עו געלעהרס החסט, וויח עו געפֿלויג בעטען זקחן,
 דחם, ווען זיין הערן זיך חיינע נהדעספיטלע ברייט געפֿלעכעט, דחו ריינע זיך
 התלוענווייט חיעפֿטחון אערדע. ווען דוח דחער חויד זיין חוכרעכט זיעהעסט, בעפֿלעט

עשים אנו תשובה מי מעיד שקבלת אמתנו? אי'ל הקב"ה, איני בשמי מעיד עליכם,
 שנה'עד ה' אלהיך, אל תקרא עד אלא עד (ר"ל ה' אלהיך הוא עד). בשבילו נרצית,
 גם זה צימא דך פי'. בקרבות, ר"ל בקרבות דעת. צעצועי, כתי לבה"ט מעשה נענועים
 (דה"ג, יא). קדם בסיני פי' הקב"ה קדם בסני ואת תלום טוב לשנים למולו,
 דכתיב ויצבור ה' על פניו ויקרא ה' ה' וכי' וקה לשנים; וכן פי' לדתייבן באריתא.
 יחבל לו, כמו שנאמר ה' ה' אל רחום וחנון, וא"ל איני הוא קודם שישאל, איני הוא לאמר
 שישאל ואת, ופירשו ה' הוא רחום קודם שישאל, והוא חנון קודם שישאל ואת. נעם
 דברך, כל פשט, ובג"ל יאנה גרם נעם ריבורו בו בפללך ור"ל בהתפללו אליו במעם
 דברו. יען חררה במחטפתח, כן גרם בכ"י וכן עיקר, והוא למאמר ז"ל, אי'ל הקב"ה
 לישראל, פתחו לי פתח של תשובה כחדה של ממש (קוד שישמיעו בו הפה) ואני
 אפתח לכם איפיו כאלויות וכגיבוריות (פי' קודות גדולים ואכלים); נכנסים בו, פי'
 עו תשובה, ואני אפתח שער גדול בפתחו של אולם. חרירה במחט, נעשה ה' פרח

שָׂא לְכוֹנְנָן: יֵשׁ בְּנוֹהַג עוֹלָם בְּרִיבִים • מְבֹהָ אֶת
 חֶבְרוֹ בְּרִבִים: לְאַחַר זְמַן רוּחוֹ בְּצַנְנוּ • שׁוֹחַר טוֹבוֹ
 וּמִבְקֵשׁ רְצוֹנוֹ: נָתַן חוֹב הַרְיוֹן בְּבַתְחַלָּה • יִשׁוּר יִבְקֵשׁ
 מִמֶּנּוּ מְחִילָה: יִגְדֵּל יִשְׁגִּיא פַח הַבוּרָא • בַּתְּשׁוּבָה
 מוֹרָה בְּהֲצַנֵּעַ קוּרָא: וְרֵאוּי הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד לְקַלְסוֹ •
 בְּדַבְרִים מְרָצִים נוֹחִים לְפִיסוֹ: עַד יַעֲרֶה רוּחַ מִמְרוֹם •
 שְׁבוּתֵינוּ יָשִׁיב מְצַפּוֹן וּמִדְרוֹם: טוֹב יִיטִיב מְקוֹם
 מִקְדָּשָׁיו • אִזּוּ מוֹבְחוֹ גַעְלָה קְדָשָׁיו: וְאִזּוּ מְנוּתֵינוּ
 גִּשְׁלָמָה בַּחֲקִים • מִבְּטַח כָּל קַצּוֹי אֶרֶץ וַיִּם רַחֲקִים:
 אֵל תְּבֹא בְּמִשְׁפָּט עֲמָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: יִדְיו לְהַצּוֹן אִמְרֵי פִינוּ
 וְתִקְיֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יי צוֹרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אִמְרֵינוּ הַאֲזִינָה יי בִּינָה הַגִּיגֵנוּ: אֲדָרָךְ
 שְׁמַעָה בְּקוֹלֵנוּ • הַחֲזִינָה אֲזִינָה קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּתְּנוּנֵינוּ: יְהִי חֲסִדֶךָ יי עֲלֵינוּ
 כְּאִשׁוּר יַחֲלֵנוּ לָךְ: חַי חַי הוּא יִדְרֶךְ בְּמֵוֶזְנוּ הַיּוֹם • אָב לְבָנִים יִדְרֵעַ אֵל אֲמַתְךָ:
 וְתִשְׁשֵׁט גְּבַהֲלָהּ מֵאֵד • וְאֵתָהּ יי עַד מְתִי: לִי הַיְשׁוּעָה וכו'.

בנוגע וכו', בליקוט השע, מנהגו של עולם אלס סנו' את סבירו נרבים נרדך לפיסו נרבים
 והקב"ה, הסיטא מפרסו נרבים והוא אמר לו עשה תשובה ננעה. בצננו, אלס נתקדר וסווי
 בבחזילה, ר"ל עשה כפי אורת הדין לפייסו נרבים כמו שזואו נתחלס נרבים. ישור וכו', יאלס
 לבקש ססיל'. עדי יערה, יגלה רישו עלינו להניח שנינו. קדשיו, קרבנותיו, כמו דברי' יככו) רק
 קדשך. (העני'). מנוחיתו, קרבנותינו נאלס להקב"ה הואו מבטח כל קנוי ארן וכו', (תילי' ס"ה).

עו ניכט, סרייבע עו רעטן סהקריבטען מענסענווההו לז. — חית געוויקחנליכען זעבען
 חזט עו רעכטוברויך, דחט, ווען יעמחט ויינען נחלסטען קעלענטויך בעווידיגט, חוס
 בייה קעלעטערטן בוסע חיהו לז בעוקלעטיגען נולט, ער חיהו וויעדער קעלענטויך חוט
 לערלייהונג ביסטען ווס: גרחס חבער חיוט רעו טעפלערעו קרעפט, ער זעהרט בוסע
 סהטן חין בעסידנער ססילוע. וויה זעבענווערטח חיוט זיין ערהעבענער נחטע! וויה
 נחטח סהוט עו, חיהו מיט נחטמיגעערען ווקרטען לז בעוקלעטיגען; ביוס זיך זיין
 גייסט פון יענען חקחען הערנחב חיבער חונג ערגיסט, חונערע געפלענגענען פון
 מיטטערנחכט חונר מיטטחג לוריקולעיהרען. ח חקגע רער פולגטיגע זיין הייזיגסחוכ
 ויעדער בעגינסטיגען, דחט וויר דחן חויל זיינען חלסח הייזיגע (קעפלער*) זעגען,
 סונר חונערע קעפלערנחכען פערסרפטיגעמחטס דערברייגען, חיהק, דער דיח זעלכט
 חלוער בעווקחנער רעו לעסטען זחכרעו חונר דער לערנען מערענקיסטען חיוט.

י"ג דכלים, חקט שניטלס חיריה לו עוקלס, ופי' הרב, חרירה כמו חורה, חחור שחכפיין
 ט סהוט. וכלקוט שח"ג גרס פתחו לו פתח כסורה של חקט וכו'. נחן חוב הרין, ג"ל
 פתח, ח"ל סח דחן מותן זיפייסט נרבים ונפרהסיט כמו שזואו נתחלס. בהצנע קורא,
 שח"ל שחט ישראל עד ח' אלכק, כל' ננעה. עדי יערה רוח, חין ישראל נעלילס לל
 סעסחכ. מנפחן וסדרחם, שח"ל אשך ללעק חני, ולתימן אל תכלח, וכו' נתשכ.

(*) חיד חית חסייניטען ונקט חחן הייליג: sacra, הייזיג, פיר קעלער.

פב אר"א • מיוסד ע"פ א"ב ובסוף פתום סס המסתבר א"ח בר שמעיה חוק •

אריה ביער דמיתתי ונמשלתתי בחובי • בפטויי נואל
 ומלתתי לשון הבאי • גרעתי מקיש כבן קיש ומספר
 בגוי • כל ראש לחלי וכל לבב דוי: דוי גולה ונקלה
 הכבדתי ונעפרתי • הונעתתי חגתי ורוייתי רוש
 ונשפרתי • ומרחק אדונים חנם להם נמפרתי •
 בהתעטף עלי רוחי את יי זכרתי: זכרתי חסדך
 ואהבתך עלי כהדגילו • חובות העבירו ואותי לך
 הסגילו • טלאיך עתה פלל ותחזירגילו • ואביוני אדם

אריה ביער וכו', בחובו, ר"ל בעונתי נמשלתי לארי' ביער, שכל האמעע שאגתו יחד
 ויכוס, כן קול צעקת ילתי אינו נעים לשמע, זה שאמר נ"כ ביטוי נואלחוק, מטעם שפתי
 שולתי ושלתי לשון הבאי, הכל ונחמא, ר"ל גם שפתינו אין אחנו מרוב הצרות ובעוונותינו.
 (ופי' בעל המסביר שארי' ביער הוא כינוי לאיני הדורם ושורף, טעות גמור הוא, כי ח"ך
 יאמר דמיתתי ונמשלתתי? ע"ס מה שאנן בהמ"ס שהפייטן כיון על הכתוב (מיכה ה) והיה
 שארית יעקב וכו' כזרי' בנהמות יער וכו', אינו נכון. ש"ס הוא לשנא ותשיבות, וכאן הוא
 לפירענות, כמו שאמר בחובי-) גרעתי, חסדתי ונגרע ממני טקיש כבן קיש, איש שתפלל
 בעדי כמדרכי נן קיש, ודרשו במגילה (דף יב) שהקיש על דלתי רחמים יכו'. ומספר בגוי,
 עש"כ (נחמ' ז) ו מירכי בלגן מספר בגוי, והם חזרי מירכי, וע"פ הדרש כלס שמות של
 מירכי. (ובתרגומי שמרתי אך כונת הענין). דוי גולה ונקלה, (כ"ל), דוי אינו גם גולה
 ונקלה. הכאבתי ונעפרתי, כמו וכאבי נעכר (תילים לט ג). הונעתי חגתי
 ורוייתי רוש ונשפרתי, מלה"כ יסונו ויטעו כשכור. ובתרגומי הלכתי אחר הניסוחא הגמי,
 לפי שמאך היטב עם רוייתי וכו'). ונעויתי, אחני עיית, מין סולי קרחתספע בל"א.
 ברהגילו, כנשאו כס הנלס עלי, עש"ה (שיר נד) ודגלו עלי אהבה. הסגילו, ע"א אותי
 לך לסגולה מכל העמים. טלאיך, כינוי לשיאל. שהם סכלנים כשה, ירגילו לשונם לתחנה

אריה ביער • דעק וְהוֹנַעְנַעְנַע בְּרוֹיָנוֹע גוֹיִלְכַט חוֹיִן יִחְוּמַעַר חִיבַעַר חִינַעַ וּיְכַרְעַן; טַהֲרִיכַט
 חִיזַט חוֹיִן וְחִרְט, חוֹלְפֶרְטִטְחֶנְדִּיק חִינַעַט סַפְרֶחְלַע. בערויבט ביו ח"ך דער טרעפֿליכען רעדן;
 נער חונד פֿירבֿעטער; ח"ך! יִרְדַּעוּ הוֹיִפֿט חוֹיִט קִרְחֶנְק, יעדע: הערן בּוֹזְטַעט. — פֿערֿלֶעטֿלט,
 פֿערֿבֿהֿנַס, פֿערֿפֿלֶעטֿט, פֿלֶזֿזֶנְט סַמַּעֿרן חוֹנֵד יוֹיִדַען זַהַעַ חִדְ חוֹד, בִּין עֵרֵנִירִיגֵט,
 שוֹיִלֶע חוֹמַעַר, פֿלֶזֿן גֶּזֶלֶע חוֹנֵד וּוִירִאוּטָה בעֵרִיטַט, פֿלֶזֿן לוֹיִנְגַּהֵרֶרֶטֶעֿרן גַּעֵרִיקֵט,
 דַענַען חִדְ פֿהַנַע וְהַעוּ דִיעַנַע. — דַּחַךְ, וּטַען חוֹיִן טְרוֹיעַר יִדְ חִינַעַ זַעֵלֶע הוֹלֶזֶט,
 דַענַקַע חִדְ חוֹ דַען עוֹיִגַען; דַענַקַע יוֹיִנַעַר הוֹלֵד חוֹנֵד זִיבַע, דִּיח חִינַסֵס חִיר לִזֵר
 פֿלֶהַנַע דִיטַען, חִינַעַ פֿערֿגַהַען טוֹלַען, חוֹנֵד חוֹד לוֹ יוֹיִנַעַט בעֵמֶק־הַרֶעֿרן חִינַעַנְטַהַעַס
 עֵרֶקֶרַעֿן. — דִינַעַ וְחִמַּעַר גַּעוֹחַסֶגַען יִדְ יַעֵמַלֵט לוֹ בעֵטַען חוֹנֵד לוֹ פֿלֶזַהַעֿן, דִּיח

דו"ה. אריה ביער, עש"ה היתה לי נחלתי כאריה ביער (ודמוי יב ט). בשויו נואל, כ"ג
 זכ"י וכו' וכן מסתבר. הבאי, ל' נחמא ושקר, כמו שמכינו בפ"ב דתמיד בעשרא דף
 פ"ט, ובחולין דף ג. והמ"מ בהלכו' נדרים ס' רמ"ג הזכיר דברי ר"ת, שפי' א"א אדם
 חקאים סס, (יחזקאל כ כט), הוא ל' הבאי, הכמנא ברא"ל, ועיניו שמות והיחול, לכן
 תרגמו משתטין עכ"ל. גרעתי, כן בד"י, ופי' חסדתי. טקיש, ככ"ל הונעתי הנטו
 ורוייתי רוש ונשפרתי, כן בד"י וכן מסתבר כי כל בתי הפיוט בעלי ה' אכזבים, ואמר
 סודעתי סוגתי עש"ה יסנו ויטעו כשכור. ירגילו, לשון פיוס ופתוי, כמו זה הוא מרגילה

בְּקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל יִגְדְלוּ: יִגְדְלוּ יַרְנוּ עַבְדְּךָ בְּפִקְדֹת חַוְמוֹתַי.
 כְּדָבָר וְאַבְנֵי חֶפְצֵי תַגְבִּילִם אֵימָתִי. לְחַל עוֹלָם עִירִי
 וְלִשְׁפָל רָמוֹתַי. וְאַתָּה ייַּ עַד מָתִי: מָתִי תַחֲיֶנּוּ
 וּמִתְהוֹמֹת תִּשׁוּב תַעֲלֶנּוּ. גִּיר הַסֵּר וְהִקְל סַמְלוֹן
 עָלֶנּוּ. שְׁבַע מְלֵא אוֹצְרוֹתֵינוּ וְהַצְלִיחָה מִפְעֵלֵינוּ. יְהִי
 חֶסֶדְךָ ייַּ עָלֵינוּ: עָלֵינוּ הַמְּלֵא אֲרַחֲמִים בְּצַרְהֶךָ רַחֲמֵיךָ.
 פִּרְשֵׁתִי יָדַי אֵלֶיךָ וּבִקְרָבִי שְׁחַרְתֵּךָ. צְמֵאָה לְךָ נַפְשִׁי
 בְּלִילָה אוֹתֵיךָ. ייַּ אֲבֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ: קָרָאתִיךָ
 מֵעֵמֶק וְלָמְרוֹם דָּלוּ עֵינָי. רוֹם יָדַי נִשְׁאַתִּי הַפִּי צוֹתִי
 מֵעֵינָי. שׁוֹר כְּשֶׁרֹזֶן וּמְחָה וְהַעֲבֵר עוֹנֵי. ייַּ שְׁמַע תְּפִלְתִּי
 הַאֲזִינָה אֲ תַחְנוּנָי: תַחְנוּנֵי אֶזֶן אוֹמְנֵי מַחֲוֹלָלֵי
 וּפְדָגוּגֵי. לְךָ חֲבֵי גְלוֹי וְתַאֲב רַגְוֵגֵי. יִצְלַל זָדוֹן וַיְכַסֵּר

ותפלה. אבוננו אדם יכ', לה'כ' (ישע' כט יט). כדכד, אן יקרה סמפע זוהר עפיהכ
 (ישע' נד יב) ושמתי כדכד שמותיך ושעריך לחנכי אקדח. אומחי, מתי תגילס כדכד ואכני
 חפץ? גיר, מלכות הרשעה הסר ממני, הקל סמלוון ריעות של עול. דלו עיני, מלהכ
 (ישע' לט יד) דלו עיני למחס. רל' כשאתי את עיני הפיצותי מעיני, אפיץ מעיני דעעה.
 שור כשרון. עיניך תחונה שיאים, כלומר אך זכית תראה. ודון מקה והעבר. אומני,
 מלאן יהי אומן את הדסה, כחוללי, המיסד איתי. ופדגוגי, המחך אותי, והוא מלה יוכית
 (ספרתאג). רגוגי, גם הוא לזון מאוה ומודה בארמית ורל' לך גלי יצר לב האדם ומאומי.

תראסטען דער מענטשן פרייען זיך דעו היינזסטען ישראל'ס. פרייען ווערדען זיך
 דייע דיכער חוזר פֿרקהֿהקקען, ווען דוח דך זייכער מויערן וועדער חנכעחמען,
 מיט קקסטזילען סטייען זייט חומברקלען ווירסט; — חך! ווחן ווירד דייע גען
 סעחע? — חין עוויגעק שוטט זיגט זייכע טונארט, זייכע הקהען זינד נידערגען
 זנקען; חוזר דוח, ח הערר! וויח זקגע חך? ווחן ווירסט דוח חוזר וויעדערבען
 זעבען חוזר חוזר חוין דעק חכגרוזג הערויפֿברייגען? — ח סטירלע דוח פֿרעמדע
 חערסעלט, זיטערע חונזער יחך, זעגנע חונזערע בעהקוטיסע, בעזויקע חונזער
 חונזערטענהחונגען, חוזר זחם דייע גחזער חיבער חוזר ווחוטען; זייגע דך ערבחח
 חוגעלחח, ווען וויר דך חין דער כקטה חכרועען. לו דיר העבען וויר חונזער חקזער
 עמחקר, ביסטען דך חייניגזך, חונזער זעעלע דורסטעט, זעהנט זיך חין דער סטיווע
 דער נחט חך דיר; הערר! זחם חוזר ניכט לו סחכרען ווערדען, ווען וויר דך
 חכרועען. — חוין דער טיעפע רועע חוך דך חח, זייכע חויגער העבען זיך חין דוח
 חקחע, זייכע חקזער ריכטען זיך לו דיר עמחקר, זייכער וחקרטע סטרחחונג פֿויסט לו דיר;
 ח שויע חויל דוח גוטסעחטען חוזר טויגע זייכע פֿרעפען; ערהחקר, עוויגער! זיין
 געבעט, פֿערטיק דוח סטיימע זייכען פֿלעהען! ערהחקר ען, דוח זיין סחפסעזער,
 זיין פֿלועגער, זיין ערליהער! דיר חוזט יעדער זייכער סטיווען וויכעט בעקחכנס.

ח ה' ח' טרילתו (ינמות פה ב). בפסק ראשון, ע'ה על סויותיך יחל'ס הכדתי
 שח'יס. חטאב רגוגי, מאתי חמדי.

חָטָא שַׁגְנִי. אִמְרֵי הַאֲזִינָה יי בְּיַנְה הַתְּנִיגִי: הַתְּנִיגִי בְּרַ
 יִחָשֵׁב וַיִּכּוֹן מְלוּלִי. שְׁמַע יְהוָה סְלַחָה דְּפִי גְלוּלִי. חֲזַק
 מֵאֲמִירָה וְלִרְצוֹן יְהִי סְלוּלִי. וְהַגִּיז לְבִי לְסַנְיָה יי צוּרֵי
 וְגוֹאֲלֵי: אל סלך יושב וכו'.

א תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי: לאהנו בושנו תבלמנו
 לתרים אליהנו פנינו אליה: הושיעה יי גי גמר חסיד כי פסו אמתים סגני
 אדם: לפה יי זנתה לגנח יעשו אפה בצאן מרעיתה: טוב וישור יי על פו
 ירה תפאים ברה: על גבי חרשו חרשים האריכו למגיתם: חטאנו עם
 אבותינו חטונו וחרשנו: קראנו שמה יי מבור תתתות: והוא ירה את
 ישראל מכל צדתי: אל גקמות יי אל גקמות הושיע: ליהשועה וכו'.
 פג שלמוניה. א"א. מיוסד ע"ס א"כ ובסוף חתום זמ"ח שלמה הקטן.

אִמְדָנו נְגַדְנו לָנו וְאִין הוֹרֵשׁ. אֲבָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנו
 וְקָרֹב פּוֹרֵשׁ. בְּעֵז בְּצַעֲנֵי צוּר לְצֹר יַחֲרֹשׁ. בּוֹלַע
 וּמְדִיק וְרַד וְרוֹפֵס הַחוֹרֵשׁ: גַּל אַחַר גַּל וְאִין הוֹבֵר. גַּלֵּל
 תָּפַח עַלֵי רֹאשׁ גָּבֵר. דְּבַק שֶׁבֶר עַל שֶׁבֶר חוֹבֵר. הַאֲבֹן

בר יחשב, הגיז לבי יהא נאסד וך זכור. דפי גלולי, דפי ותיעוב מעשי. באמדירך, האלאים
 כך, כאשר פרשתי לסעל' (פליח' עאל). ולהטג' שהאל ל' אהב' וזכיר' כטעם הכתו' (דבר' כ, ז' ח' א').
 אברנו גבורנו. (ע"ה א"כ ג), ושעש פה: סכנו שנורנו מנגר פני ה, ר"ל שלא יגניס
 פל התפתחים, אבל לינו כן כי אך אשנו נירמים שהקרב לכל קיראיו פורס ממנו, ובען
 בצעט יחוק סג' לבר הזכור לתנו, וכיס את המורע על גכנו להיות בלע ומדק, ורד,
 ורד, ר"ל מוגל נחקה. ורופס, ורומס בגליו עלינו. גל, גלי הם. ואין חובר, מכנה

מקטע דיה וקסטער פערזענקט, מיינע חונדערקוסלזליכען פעהלער פערליהען ווערען.
 פערניק, הערד! מיינע ווקרטע, מערק חויל מיינע געדענקען; קכטע יוח תזו ווקרטן
 יוח ריון, תזו ווקרט אויסער מיין חוידרוק. ערהקרט, גחטט! פערניק מיין חונווירדיגע
 בענעהמען; סטערקע דיינע פערטערער, ניט מיט ווקהאגעפחולזן מיין געבעט חמד
 דיה חדחלבט מיינע הערלענו תן, ק עוויגער! מיין הקרט, מיין ערוקער!
 אסרנו גבורנו. ויר דחלטען, ויר זייען פערבכנסט, עז זעהע ניאחמד חויל חמד;
 דקך חונרע סוד חיוט עז, דחם דער, וועלכער תזען קהע חיוט, זיך באקס פחן
 חוזו פרענטע. וועגען חומדער רייבעריסען פערברעכען סאייגט חונער סוסלפעל
 דען פיינדע, וקסט חיהן תלזע פערדערבען, לערוקחמען חובר נירערסרעטען. —
 וועלכע סתקם חיבער וועלען, קיין סטייערמען חיוט דח, חובר דיה פלומען ווקלען
 זיך וקפסיג חיבער דחן הויפט. — חנגליק ריהעט זיך תן חנגליק, קחממענד

ר"ח. אסרנו גבורנו, ע"ה פיס פל ראשי אמרתי גזרתי (אי"כ ג כד). והבייטן יסד
 הסדח סלאקן על סיפאל דקדל אמרתי גזרתי, ועל רישא דקדל פזו מיס על ראשי
 יסד הסדח סכני. גלל וצח עליו ראשי, וחמד גבורנו לנו, ע"ה (ביחוקל לו יא) גזרתי
 לנו ואין דורס ועבק לנה, לא מפני שקלס יד ה', אבל אשמיס אמרתי, חדר זס גרס
 סאל הקרוב לכל קוראיו פורש מוכו, וזכרתי, הן לא קרתי יד ה' עמאי, כי
 עמאויכס היו ענדלים זניכס וכן סלחיס. זך, ר"ל גופר, ופי', הסיפון האטיל שרל

קָשָׁה הָבָא יִשְׁפַח הָעוֹבֵר: חָמוֹס יָמוֹס הַלֵּב מְרוֹב
הַמְּבֻשָׁל. הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר בִּי מְאֹד הַנְּחָשׁוּל. וּמוֹשִׁיעַ
וְרַב אֵין עוֹד לְמִשׁוּל. וְאֶבֶר הַמְּנַהֵג וְעֵיף שׁוֹל מְשׁוּל:
וְנַחְנוּ טוֹב וְעַל פְּכָה הַגִּיעַ. זִכְרִיךָ זַעֲמָתָ בִּיד עוֹנֵינוּ
לְהַפְּגִיעַ. חַיִּים לִרְצוֹן וְסִתְּךָ אַף לְהַרְגִיעַ. חוֹשָׁה לְעוֹד
בִּי אֵין מְסַגֵּיעַ: טַרְדְּנוּ וְנָהִי בְּטָמָא וּבְכַבֵּד עֲדִים.
מַרְסְנוּ וְנָבֵל וְרוֹדְפִים קָלִים חֲדִים. וְצִאִים חוֹצוֹת

הספינה של ישראל שדמו נגלית לכפינה המטורפת בים בלי מנהיג, ונלי הם נפ על
ראש. ראבון קשה הבא וכו', עפה'נ (סנהדרין דף ט) לרות אחרות עשמת הראשו'.
ותחשול, נלי הם, בלא תלמודית. שול נשול, העיף כשמו וכל לים. זכריך וכו',
נעונית הניע ועם ס' אף לנדיקים. חיים לירדן, עפה' (תהלי' לו) כי רגע בלש חיים ברטנו,
ואר וסחך, ר"ל בלא זמך ועת רצון להגיע ולהאקיש האף והחימה, ולא חיים ברטנו,
(וסח בלא תלמודי כמו זמן ידוע). טורדנו, טלטלו. ובבגד עדים, כנגד יזן ותלי (עין
ס' עז). ונבל, פלה'כ (ישעי' סד) ונבל כעלה כלנו. קלים חדים, עדה'כ (סנקוס א ס)
וקולו ממרים סוסיו וסדו מואני ערב. וצאים חוצות וכו', נצאתנו לחן יקראו אסרנו בלעג
וקלם כאשרי מנודה, ונצאתנו בים כנצאים נחך ככדים רקים, ר"ל במספר כל.

שארעורע ויידעו מחכעו דיה חיברעססחנדרענו פערעעסען; דיה העול. לערעשעס
ווגען דער פיעלען חונפ'קלען חונד וויטהענד סטירלען ווקגען חיבער וויך העג, — קיין
רעסעסער, קיין זענקענדער סטייערשחן, דער פיהרער חייט חונטערענגענגען, חייט
שיאחטעטט חוין דיה זעע געסטירלט. — וויר החכען דיה שונענד פערזאחטען, דהרות
בעגענעטע חונד דייען קלען; וועגיין חונרער ויידען סר'ח'ל דיין לקרן זעלבסט דיה
פ'תחאטען. קלויין דיין ווקהולוקלען בריקט זעבען, ווען דיה לייט דח חייט, ווק ויך
דיין לקרן זעגט. — ק היילן חונד בח'ר, דען וויר החכען קיינען פירבעטער. — וועג
געוקרעלען זינד וויר, גלייבען היינעט סאוטליגען. פגעטרעקענען געוונרער; געאחטאחט
וטרען וויר קהאח'קטיג וועגעטאלעפטט, דיה פערפ'קלעגער זינד פנעלן חונד פוויח;

לספינה מרודה בים, והגלים האמים ומזערים פנגדו גל אחר גל ואין דובר וטבחי לסביל
הספינה, כך ישראל האלכים גולה אחר גולה ממזיק למזיק, עובב למדי, וממדי ליון,
דיין לאחיס, וכל מלך שהי' נטר על קברו היה גלל וקף עלי ראשי. הבא ישבח
העובר, כי הבא קשה מן האשון. הרס יום, עשה' (ש"ז י) אשר לבו כלב הארס
הים יום, ועשה' למען למוג לב והרס האכסולים (ישח' כא, כ). והמנהיג, הוא רב
סנהל, ומל הוא על מכהני הדור. ביד עזנינו, עשה' (ישעי' סד ו). ותמננו ביד
שוניג. להפגיע, כג'ל, והוא עשה' וה' ספגיע בו את עון כלבו (ישעי' עו). וזיים לירדן
הי', עשה' כי רגע בלשו חיים ברטנו וכו'. ואו'ל: כמה זמנו? רגע. זה טעם וסחך
אף להגיע, ור"ל מנהג להיות באף רק רגע. כי אין מפגיע, עשה' ולשגיחם כי אין
מפגיע, ומשע לו ארעו. בבגד עדים, כתיב (ישעי' סד ד) פגעח את שז ועשס נדן
בדרכך יכרך, ואחריו כתיב ונהי כשמש כלבו ובגד עדים כל לדקאנו, עיין פרה"י.
פירש'י תל, כ"ס בכ"י ועיקר, והוא עשה' (שס) ונבל כעלה כלבו; וימלת טורפס מנארית
כל טרפי נעסס (יחזקאל י ט), שפירשו שלים ועי' טורפוט, כשולי העלי אכסנו וכל'
וויר זינד ענטבוקטעטערט ועי' ונבל, וכשמש, ותל'א וויר זינד פערזעוקט; ד"ל אשתי
לנדיקים מלאתו וכמו שפי' סס דש"י ז"ל וצאים חוצות וכו', עשה' (ישעי' סח כ)
נחך עולטו שכמו פירש כל סוכות וכו', שאלים חונת ה' גערות פלהך, וסנינו, היולאים

מלאים גער בְּמַנְדִּים • זְשִׁי חֲשֵׁךְ צְגִים כְּרָקִים כְּדִים:
 בְּלִמּוֹת וְרוֹק פְּגִינוֹ מְצַפִּים צְפָה • כִּי גָרַל הַבָּאָב מִפָּה
 וּמִפָּה • לִיצָא בְּעֵתָהּ זִלְבָּא אֵין רְפוּא • לְחוּן וּלְרַחֵם
 תְּקוּהָ אֵיהָ אֵיפֵא: מַה בַּחֵי לִיחַל וּמִתְשֵׁת גְּבַרְתָּנִית •
 מוֹסֵף מוֹשֵׁף קֶץ מַעֲנִית גּוֹתָנִית • נָטַל נִשְׁכָּנִית
 נִגְחָנִית עֶשֶׂר שְׁלֹטָנִית • נִגְעֵי יַגְעֵר דְּוִנִית חֲנָם חֲלֹטָנִית:
 סְמִלוֹנֵי רָשָׁע קֶצֶץ נָקָם תִּלְבוֹשׁ • סִבְר קוּיָה וְסִבְיָם
 תַּעֲבוֹר מִלְבוֹשׁ • עֲגָלַת לַמוֹדִיָּה מַחֲזֵן וְשִׁבְר תַּחְבוֹשׁ •
 עֲבוֹד עֲבוֹדְתָהּ שְׁכָם אֶחָד תַּחְבוֹשׁ: פְּקָרְנוּ בְּאִמּוֹן
 כְּבֹן הַפְּכוֹ וְסִרְכָּן • פְּרִיזוֹן לְחֹזֶק יְסוּרִים חֲלַפְתָּ קֶרְכָּן •
 צְרוֹת מְצָרוֹת נַחֲשׁוּ עֲקָרְבֵי רְכָּן • צְמָאוֹן וְחֶסֶר כָּל

בלמדת ורוק, האזנים ירוק ירקו בפנינו. ומתשח גברתנתי, האומה המואלת עלינו מהשת
 פסגו. מוסף וכו', והאזורים על גבנו יוסיפו להאריך מעניתם (ואמר גותנתי, כמו גב, ר"ל
 מענית על גבנו, כמו (מלי י"ג) לנו חסר לב; ואמתי מאל"ו מהי' ירוחם ליכ נ"ו אהא ל' גאית
 תיה, ומוספ על גברתנתי. (המני'). נטל נשכנתי, הנזכרת והניגחת נקרכי' אשר לה, ככמת
 (בדלי' 10), ופתרונו, עזרה מלכין יקמוז וכו' (ס פסיק כד). יגע רדוניתי, העונש יגע
 בגבירה הרודה בני חנם ולתלוזין. סמלוני, דנועות העול של הרשע תקנן. סבר קויד, תקות
 המצפים, וסבים וכפיתים יעמוד ולא יבוש. עגלת למודיך וכו', מתחנן מפן זכר של ישראל
 הנקראים עגלה מלומדה, (האע"י יא), ותכבד אותם לענדך שכם אחד עפה"כ (נפני' ג ט).
 פקרנו באמון, כהגנו הסקר באמונ'. וכלה"מ אמונ' לה"כ (דבר' לבכ) וכן תירמתי. פריזון לחזק
 וכו', תסת היסודי', לעונש החסאי', פדית אוחבו ע"י קרננות, הטלילות טנרות. נחש עקרב וכו'.

דענען, ריח חויל דער סטרקטיב געהען, ווירד וויח געקלעטעטען נחגעעלאזט, חונד
 דוח, וועלכע חית פלינסטערן פערברקענן זיטלען, החבען לערעט געקלעטע (זיידען
 מחגעען). סומך חונד ספייכלען דעקקען חונדער חגעוילט, פלון חוילען זייטען
 מחלסט דער סומערן; ווער געהט, פלינדעט טרעקקען, חונד ווער העריינקוואט
 קיינע זינדערונג, קיינע הפלעכונג חויל גנרע חונד עיברחענען. — ווקהער ריח
 קרעפט, חוילזודויערן? פך ריח טירחנתי ענטקרקלעטע חיד, ליהעט פקרטווקהרענד
 וקגעען פורכען חויל מיינעט ריקקען; חיד דריקט לעהנאלעטע וחסט דעו כ"סעטרען
 חונד סטקסענדען חונגעהייערען. ח דחם חרשע סטרקלע דיעוע כחברחערען טרעפלען,
 ריח חונד חונגעלעכטער וויינע וויח זייבחינגע בעטרקלעטען. — קוירע דך חין רחלען
 ריח יחצריעמען דעו פרעלענען לו לערהויען. מחגע ריח הפלעכונג דערער, ריח חויל
 דך פערטרויען, ניכט לו סחנרען ווערדען; היילע ריח וחוטרען דיינגע דוהווקמען
 קאלבען (ישראל'ס), מחלע, דחם יוח דך פערחינגע חקבעטען. — וויר ווידערטרעבעטען
 דער לובט, גלייך חיינעט ווידערטרענסטיגען וקהנע; דך סטקסט דער פערדיענטען
 ליכטיגונג פערקראנדעסט דוח חפלער, סטקסט סווערער זיידען דוך סומגען, חונד

לחן אחר מוכתם, ומלאים וכו' והיחבוי' בנית גומדים ככדים רקים חסרי לפס, ופינו
 מנפיש ומכוסים בכלעתינו. מצופים, לשון נפוי. ליוצא בעתה וכו', כמ"כ (דע"י יד)

סליחות לחם שלושי שבין רזה ורב קיא

הַמְשַׁנֶּה דְרָבָן: קוֹבְלִים הַסֹּתֵר פְּנֵיךָ עִם סִדְרָתָן. קִנְיָן
הָרַג אָכַל וּמָכּוֹר וּמוֹדָחָן. רָגַלְנוּ בְּעַבְדֵי רַב פִּשְׁע
וְסִרְחָן. רַבָּה לְהַטִּיב רַב חֶסֶד וְסִלְחָן: שִׁקְרָנוּ בָּךְ
וְשָׁטִינוּ מִמֶּךָ לְסוּר. שָׁבַחְנוּ רַב כֹּל בְּלִי חֶסֶד. תְּעִינוּ
בְּתַעֲתוּעַ יֶצֶר רוּעַ סוּר. הִרְנוּ אַחַר חֲזוּג לַעֲבָרָה
סָרְסוּר: שְׁרִירוֹת לֵב יִשְׂרָאֵל וּפְשׁוּטַ עֵקְמוּמִית. לֹא יִרְגֹז
עוֹד בְּהִרְהוּר שְׁעֵמוּמִית. מִהֵר מְלַעֲבֵב טַמּוּי תְּפִישֵׁת
שְׁמִמִּית. הָרַב בְּכֶסֶם בְּתַמִּינוּ וְלִבָּן אֲרֻמוּמִית: הַגּוֹנִים
לָךְ לְעַם אוֹחָנוּ נִיחָה. קָטַן וְגִדּוֹל דַּעַת דְּרָכֶיךָ שׁוּיָה.

ישועת

פגמים ועקרבים גדלים [היגיה]. המשונה דרבן, שעול קשה ומשונה. (דרבן הוא כלי המחרשה, [ש"א נ כא] והשאל פה על על מלכות המורסים על גבנו). קובלים וכו', ישראל אנקרא טרסנים (עפה"כ איכ' אלל לבדי טרסכס וכו', (דברי' א יב) מקיכנסים משגי' מסחיר פכיו שחס, ויתנס לקנ"ז איב הארנ ואוכל' או מוכר אומס. מרחון ממומכיס, מלשון צרות אדך. רגלנו וכו', זה דרכנו להיות כעבד חסאל, ודרכך להיטיב אתה רב סעד וכו'. ושטינו, מלשון כי משטה אמתו, לשון הסרה. חרנו וכו', עדה"כ ולא לתורו אסרי לנגכס ואסרי עיכיס, ולמרו ז"ל לבא ועיכא תרי סיסורא דמסאה. והיוג הוא הלב והעין. שרירות וכו', סרס המאטר ודאיה, תיטר העקמימות ופשוט שרירות לב. בהדרור שעמומית, בתמהון לב ת"ל שעמימות לבא, והס הרכורי עברה טמוי תפישה שסמיחה, תעכב את ה"ה"ר המוטטס לבנו ולוכד את התמימים כשממית הלבכות את הונכיס, והאל ע"פ העדרס ע"ה שממית בידיס תמפס (עש"ל ל כח) זה ינה"ר ולמה נקרא סממית סמאל פניו אכיו וכו'. הגונים וכו', תנכלטו לבוכ קדקך וניה' העיכיס להיופ לך לעס.

גילטיגע חוצנהייער, דורך דורסט חונד ענטמענסענדעטן מחנגען. — שחאל קאנעט דערזוכער, דחם דוח דיון קאטליסן פֿון שיהת (הבוענדערסט, עו דעטן מחרר, דעטן ריבע חונד דער סקולפעריווח חיבערוחטעסט: תלויין וויר בעלייגטען חונד יח קלפט גענאָ וויח רעבולוויסע קעכטעט געגען דרך, דען מחתלהתקטיגיסקאָן, הולדרייכסטען חונד נחציכויכטעפולוסטען. — וויר ווחרען טרייחאָן געגען דרך, זינד פֿון דיר נחבעווילעט, דאָרען חיסק ווחתלוסטחירע דייכער פֿערנצטען, זינד דער פֿערפיהרונג כחנער בעגידען געפֿלוגט, הינגען דען ביידען פֿערפיהרערן (הערן חונר חויגען) נחך. — ח רייניגע דחו ויסטערעכע הערן, עכטליהע זיהתן דחו חאכרייכע, דחם דער ווילע דער בתוען חוסי חונזיכייגען קיינע מחלט מעחר החבע, חוסי סטייערע יעדער פֿערפיהרעליסען וחקקונג. וויסע חונערע זינדענפֿולקעקען ריון, לחם דחו חמסע וויס ווערדען! דחמיט וויר ווירדיג זייען, דיון פֿחוק לוו הייסען, ברייג חונד נחך דייכער ווחתאנג, דחם קלויין חונד גרמס

קוח לטוס ואין טות, לעת מרפא והכנה צעתה, וכתוב ליואל ולכל און שלום. לחון ולרחום, העכין, לבן יסכה ה' לחנכס, ולכן ירוס לרחמכס. בתעחוע, כ"ה ככ"י, ופי' תעינו צמשתועיס של יצר סמורו דע, צינה"ל המתעה. במחן כן גרס ככ"י צטית, מלשון נטמיכו צעיכיס. ערה, הצינו נטה. קטן וגדול, עש"ה (ירמי' לא לכו) כי כונס ידעו אתי

ישועת יעקב וְיִשְׂרָאֵל צְדָה. תְּלֵא אִתָּה אֱלֹהֵינוּ וְלָךְ נִקְרָה: א סד יושב וכו'.

אל תבוא בְּמִשְׁפַּחַת עַקְטָנוּ בִּי לֹא יִצְדַּק לְשִׁנְיָה קֵל חַי: דָּרִישׁ יי בְּחַצְצוֹנוֹ קְרָאָה בְּדִיּוֹתוֹ קְרוֹב: יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אָנוּן מִחֻשְׁבֹּתָיו. וְלֹשֶׁן אֵל יי וּיְדַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ בִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: הַשִּׁיבֵנו יי אֵלֶיךָ וְתִשׁוּבָה. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ בְּקָדְשׁ: תִּשְׁמַח הַתְּחִיבֵנוּ תִּבְבּוֹשׁ עֲתוֹתֵינוּ. וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם קֵל חֲסִידֵינוּ: שׁוּבֵנו אֵלֶיךָ יִשְׁעֵנוּ. וְהַסֵּר כְּעַסְךָ עִקְטָנוּ: שׁוּבָה יי אֵת שְׁבִיתֵנוּ. בְּאֵימָרִים בְּגִבּוֹ: שׁוּב סִתְרוֹן אִתְּךָ. וְתִתְחַם עַל תְּרַעַה לְעַשְׂךָ: שׁוּבָה יי עַד מָתַי. וְתִתְחַם עַל בְּגָדֶיךָ: לִי הַשְׁמָעָה וְכו' עַד עַל עֵינֶיךָ וְעַל עַסְךָ.

סדר שלישי: א'ר"א. מיוחד ע"ס ט"ז וחסוף קטום אסמ"ס שלמה הקטן.

אֶקְרָא אֵל אֱלֹהִים קוֹלִי. בִּקְרָא אֶעֱרָךְ לָךְ בְּעַד קְהֵלִי. יי צוּרֵי וְגֵאֲלֵי: גִּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית וּבְתַפִּלָּה. וְהִלַּחֲתֶיךָ דְּפִקְנוּ נוֹרָא עֲלֵיךָ. הָסֵר מֵעֲלֵינוּ נִגְעַ וּמַחֲלָה: הַמְצִיא לָנוּ מַחִילוֹת וּסְלִיחוֹת. וְהַעֲבִיר רָעָה מִנַּפְשׁוֹת הַנְּאֻנְחוֹת. אֵלֶיךָ הַרְחוֹחַת: זַעֲקֹתֵי לָךְ בְּעֲנֵנוּ וְהַלְאָה. חַיְתֵי פָדָה מִשַּׁחַת וּשְׂאוּלָה. קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה: טוֹב מִבְּטָן גַּחֲזִי. יוֹצֵר סִבְרֵי וּמִבְּטַחֲחֵי. בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי: כְּבוֹשׁ כְּעַסְךָ מֵעַבְרֶיךָ. לְרַדַּת שַׁחַת אֵל תַּתָּן

אקרא א' אלהים. רב העלילה, (כ"ז) להל' (ישע' כ"ט) רב העלילה' למע' ללא כדכ"ב. והלאה, לזון יציה, כמו את כל העלילה. גחזי, מולחי עכשן שמי. קרבה וכו', גאולה

דיינע וזענע קעגענע פֿורענע; בעפעיעלע יעקב'ס הייל, ו' גקסט ישראל, דען דוח בינט האונער גקסט, דיינער הֿעררען וויר.

אקרא אל אלהים. היינע שטימונע רחש לו גקסט, פֿריהען אהרענע בעטע חיד פֿיר היינע געוויינדע לו דיר, חערד! היין הֿערס, היין ערוקנער! פֿחטטערד תוטר בעטערד שרשטען וויר פֿער דיר, קוקטעלען תן וויינע טהידע, ו' דוח, טהאפטעברויבער! — העטע פֿון חזנו תב ישרע פֿוקנע, יערע קתוקקהייט, געווקהערע חזנו פֿערנעבנג חזר פֿערלייחונג חזר סתפֿלע דינו אהנליק וועג פֿון דען זיפלענדען זעעלען, ו' גקסט תלושר גייסטער! — היין קטעה חזר דרֿהנגען סרייע חיד לו דיר: בעפֿרייע. היין זעבען פֿון פֿערדערבען חזר חגטערנגען, וקס ערוקונג סטעטו קתעה היינער זעעלע ויין. — פֿולגשיגער! דער דוח חיד חזנו אהטערלייבע לקסט, היין בילדער, היינע חתפֿלסט חזר לזפֿולט! היין דיינע חקד עהטפֿעלע'ן חיד היינען גייסט! — ענטהאלטע דיר דען

לוקטנס ועד גדולס, כי סלסל לעונס. ישועת יעקב אל ישראל, כ"ז כד' וחסטער, וידיהו, סתם א' ישראל מה יאמות יעקב. ולשכל דקרא קסט (תלי' מד ס) סיס יאמו' יעקב.

את ירדך • ענני ייפי טוב חסדך: מפה בלי תרופה •
 נצח לחורפיה תהן בקצפה • ובעמך לא למגפה:
 סגפנו ביום זה • ענותנו לא תשקן ולא תבוה • סלח
 נא לעון העם הזה: פשענו לך ומעלנו • צור לך חבל
 חבלנו • לבזבלנו באפה ובחמתך נבחלנו: קח שדין
 לא תמתח • ראה פני כפי אלה אשטח • יום אירא אני
 אלה אבטח: שמע שיה עמך • תחון ותען שלמיך •
 ה תנאץ למען שמך: שעח שועת בני אמונים •
 לקראיך מרחק הסבת ממועונים • שמע אבונים:
 החוסים קוף טהוריך גמנים • גרבי עמים גמעי
 געמנים • מהר תרחם ברחם אב על בנים: אטל יושב:

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לשנה כל חי: תאזנה יי תפלתנו
 ותקשיבה בקול תחנוני: תקשיבה לקול שועתנו טלכנו ואלהינו כי אלה
 נתפלל: יי בקר תשמע קולנו • בקר גערה לך ונצפה: אלה יי שוענו ובקד
 תפלתנו תקדמך: תבון תפלתנו קטרת לפניך • משאת בנינו כגדת ערב:
 ערב ובקר וצהרים נשחה ונחמה • וישמע קולנו: ליה השועה וכו'.

נשיק ה"ה ל"ה (תיל"ט סט) • סגפנו, ענינו כפאנו • חבל חבלנו, שמתנו את דרכנו,
 לכ"כ (כספי' א' 10). החוסים יו' גמנים • כמו נמכו ונמרו כלאן תלמודית, ר"ל נגב אטל חוסים
 ונקיים לך הטהורים, כדברי עם וכל נטעי כעמכים, ר"ל האומה בכללית.

לקרנו חיבער דייעב דינער, זחס דייעב געליכטען ניכט מיט פערדערבען גערחסטען ער
 תערע אידן, תערה! דען ווקהאטהקטיג חיוט דייעב הארד. — דייעבן זקסטערערן אנהעסט
 דאז חידן לקרע חיינען חוכהילבחרען סונג פערזעטלען, חוכטער דייעבן פקוקע פסער
 קיינע סטערבליכקייט וויטהען זקסטען. — וויר קחסייען חוני הייע; פערטורלן, פער
 תכוע ניכט חוצרע דעמיסהינג, חונד פערליייהע דוח וינדע דיענעו פקוקע, וויר
 אהבען געפערעלט געגטן דידן, וותרען טרייחלוקן הערה! געגען דידן הבען וויר סלעפט
 געמחכעלט, דערות פערזעהען וויר קב היינעו לקרע, ענטזעטלען חוני בייה דייעבן
 גריאמע. — זאלערהייליגסטער! חיבע ניכט סטרענגעו רעכט חויו; זיהען חיד ערשעבע
 בעטעב ווינע חקטע לו דיר, פערטרויע חויל דידן חן טונע ווינער זקסטען. ערהערע
 דע קוקען דינעו פקוקע, בענגהריגע עו חונד ויילזערהרעע דייעבן געטרויען;
 סאג דינע טאמען ויילזען לירנע ניכט, ווענדע דידן לו דען זקסטערן דייעב גלייז
 בעגען, פערניט חיו דייעבן האמען דיה, וועלכע חויו דער נקטה לו דיר רעטען,
 ק דוח, ערהערער דער בערזקטען! דוח חיו זאלער רייכהיוט חוד חוינסטיאנג
 חויל דידן קעלען חוד פערטרויען, דוח בעטען דען פקוקע, דוח ספרטען דייעב
 געליכטען, ק ערבחרעם דידן חיהרער, וויר חיון זקסטער זיד ווינער קיטער ערבחרעם!

פה עקוד. א"א. מיוסד ע"ם א"ב וכמוק פתוס מאיר ברבי יצחק.

אל הר המור גבעת הוריה. בית עקד הרועים
 ותשר העליה. גדול בענקים פהשפים לזבח
 ולהשתחיה. רבבתו חבבתו והוצאתו לרזיה: הן
 בעשירית פנסיתו בפיוסים. וחרתו כגבור מלמד
 מלחמת אנשים. ורח ממזרח והודיע לכל אפסים.
 חבבתו בנו ליקוד בקרח אש המסים: טוב פהקרין
 והאיר השחר. יחד שני נעריו בעצלותים לא אחר.
 פהולך פחליל וסופו לחזור למחר. לקח בנו פדברים

א הר המור. גבעת הוריה, זה הר המורה, ע"פ מדרש ז"ר [סכ"ב] שמש יוא היראה לעולם, פי' שהוא מקום צה"ק ומשם יראה הארצה ע"י הכהנים ואורים ותומים. בית עקד הרועים, לה"כ [מלכים ז' י"ב], והוא שם מקום יצוע, והפייטן כנה בו את הר המורה, משם העקידה והאבות הנקראים רועים. ותשר העליה, מקום המונח להעלות תאורה, וכן ומנחה. גדול בענקים, אנשים, עז"ה [יהושע יד טו] האדם הגדול בענקים. לרזיה, המזית אותו במזחה, נ"ל לשפט את בניו. הן בעשירית וכו', העקידה הימה כסיון העשירי, והקנה שפייסו בדברים, כמו שדרשו ז"ל קם כח את נכך, אין כח אלא בקשה. מלחמת אנשים, יותר כר"ך לזרו את הגבור למלחמת אונם מאשר יבא למלחמת רגיו. ורח ממזרחו, עפה"כ [ישע' מח] פי' העיר ממזרח צדק, ודרשו זה אנשים. אפסים, בכל אפסי ארץ התיב שם ה' חבבתו, אמרת לו בסנה, וכו' שהוא כמו אף סובב עמים, שלדעת אזה מפרשים, הטלת עליהם המז, אף כחן כמו סיבתו, ר"ל ציית אותו. [ינ"מ' האנסוף חיית בנו לקוד וכו']. המסים, עני' דקי' הכמס' כהר"ח כהם אש. ולהמג"כ שטעמו קש וכן פירשו הרבה מפרשים ביאע' [סד א]. או שענינו, כל דבר הכמס ועיין רד"ק בארש המס ובארש מסס. טוב, משר לאברהם. [וגם רח"ה פירש כן, אך לי' המניה כרא' שטוב הוא ל' אור [עדה' בראש' א ד] ופירושו, כאשר הופיעו קרני אור והאיר הארץ, או וכו'. ואם גימתי אתי מלין משנתתי.] כהקרין, כאשר

אל הר המור. חזו חת בערגע מור, חתן לזההררייבטן היגעט*, ווף פרוחטוע הירטען ייך ועובסט לו חפפערגחטבען דמרבחטעטן, דער גרנטטע חונטער דען ענקים (אנשים) ייך פריה לו חפפער חונד געבעט חוילאמחטטע, בעגענעטעסט דוח חיהת, לייגעטעט חיהת דיינע זיבע, חונד זיסעטעט חיהת פרוחה ויערברקעהרען. — מיט ופנפטעטן ופרטעט פירטעטעט דוח חיהת לונג לעהנטען מחלע, חונד פיהרטעטעט חיהת חו, ויח חיינען קרינגעחייבטען הערען. חייז דעק פוטען וחר ער ערטינעטען, דיינען נחוטען חייבערמחלל עהרעט; דח בעפנהלוסט דוח חיהת, זיינען וקהן דער פערלעהרענדען חפפערמחלל חוועט לו חייבערעבעטען. מיט דעק ערסטען ופנענגעטטרחלע פערחייכינגטע ייך דער פרוחטוע מיט זיינען ביינען דיענערן, ריסטיג חונד חונגענוימט, חזו גינגע עז לונג טמאלע, חונד ער ווחללעט מחרגען וויעדער לוריקקעהרען. ער נחג זיינען וקחא דוך ופרטעט מיט ייך, זוכטע חזון חויל לונג סייטערהוילעטען, חונד נחהת דחז געז

(* ופרטעטעטען לזיינען מדיה חונד הוריה עהרע.)

וְעֵצִי מְעַרְכָּהּ בְּחָר: מֵאֲכָלֶת שְׁנוֹנָה מְעַטָּה לְטִבַּח.
 נְרָנָה נָתַן מְלֶהֱבִיעֶיהָ בְּאֲבָח. סוּמָךְ וְנִסְמָךְ עֲלֵיהֶם
 הַשִּׁבְחָה. עָרְכוּ גְזִירֵי לֶשֶׁם הַזְּבַח: פְּרֵי צִדִּיק כְּהַאֲזִין
 בְּמִלָּה. צוּר יִרְאֶה לּוֹ הַשָּׁה וְאִם לֹא בְּנֵי לְעֵלָה. קְרוּץ
 עֲצָמוֹ הַזְּמִין וְתִלָּה עֵינַי לְמַעְלָה. רְגִישׁ לְעִקְרוֹ הַיֵּטֵב
 מִהַפֶּסֶל בְּמַעֲיָלָה: שָׂאג זָקֵן וּבְשִׁנוֹנָה אֲחֹז. תִּקְפוּ
 אֲרָאִלִּים וְעִקְוֵי מִמַּחֲזוֹ. מָרוֹם כְּהַסְכִּית צְמִצְמִים שְׂכִינָתוֹ
 בְּחֹז. אֵיל הָרְאָהוּ אַחַר בְּסִבְךָ נֶאֱחֹז: יְחִיד הַנְּאֻאֵה
 כְּשִׁלְף הַתַּעַר. רַחֵף מְגִנּוֹ וְעַמֵּד בְּשַׁעַר. בְּנֶף יְחִידֶךָ
 אֲהוּב מְנַעַר. רַב לָךְ אֶ תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶ הַנְּעַר: פִּי
 גִשְׁבַּעְתִּי בְּקִיּוֹם רַחֵה. יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה.

צקן

קין לר האמר. מעוטה, מוודעה. [לה"כ יחוקל כל כ.]. נרנה וכו' נתן את הסכין לתוך
 התיק לבלתי הנעית את יחוק. באבה, נסכין, לאן אבחת חרב [שס] שהוא כמו טנקת
 חרב. סומך, אכריס ססך יד על בנו כעל קרבן, ונסמך, זה יחוק, לזניהם נאה הבט.
 פזרין, נרי עני'. פרי צדוק וכו', כאשר הכין יחוק אשר רמו לו אכריס לאמר: אלהים
 יראה לו הנה [ואם לא] לעולה בני. קרוץ וכו', החזין עצמו לאטיח [קרץ לאן זנית וכדתי].
 רגיש, [כמ"פ רחש] ד"ל בקש יעקד אותו היטב, לכל יפסול את הקרבן ע"י התנועת
 וסדה ניסורי שות [תמחול פ' וירא]. סמחון, שמחה. ו"מ שמחה גבולס. כדסכית, כשמיע.
 צמזם שכניתו, כביטל נגלה בכניו ובעצמו והראס לו ה' נאכנעתיו איל אחר. יחיד הנארה,
 [כמ"פ ידד הנאה] אכריס. ועמד בשער, בשער השמים, וי"מ בשער נהמ"ק ש"מ. [ועיין
 בסעין ק"ה]. בקיום רוה, בקיום חוק, לאן סלמדיח [תענית דף כד] הא דליתא ריאל.

סליחות אעסער ויט, לזן סולחטען באזנק געמאכט, — דרן טההט ער עו חין
 דוח סיידע, חזן חיהן ניכט לז ערשרעקקען. — פלחטער חונד וקהן, — ביידען געבוירט
 דער רהטן — פֿרדנעטען דען הקולטסטעס לזן קפלער. הן דער פֿרחהט יונגלונג דוח
 אפֿרטע וייכעו פֿלחטערז בעגריין: „דער טפֿלער ווירד יך חיון וְחָן קדער וויינען
 קהן ערהעטען,“ בערייטעט ער יך לזן טקדע, דען בויק גען היימעל גערייכטעט.
 ער כּאט, דאָס חתן חיהן לעזט כּתדע, דחויט ער דחו טפֿלער ניכט ענטווייהעט
 אפֿלעט. — אָט בעסער ערגריין דער גרייז דוח געשרלעטע קלינגע; — דח ער
 העכען יך דוח ענגעל, חונד סריינ חויו מיהרען זפֿהרען. — דער הן אַזערהפֿלסטע,
 פֿו לערנעהעט, אָס וייכע הערליכקייט זיכטבאָר ווערדען. — חונד ערלייטע חיהן
 וויינען לערויקקעלטען ווירדער; — סחן חטטע דער געלובטע (אכריס) דחו אעסער
 בלחנק געלנגען, הן ויין בעסיטלער חיבער חיהן הן דער היימעל: זפֿהרעטע סוועבטע:
 „האָט חיון! זעגע ניכט חחנר הן דיינען חוינגליגען, געלובטען וקהן! בייח מיר ועלכסט
 בייח עז שיש חונערכרייזלעטן חידע געשוהרען, דאָס, וויין דוח דינענו געשאחן,

צָקוֹן לַחַשׁ בְּנִיָּה בַּעַר לְמוֹ אַחֲזָהּ • חִקְקֶתֶם לַחַיִּים כִּי
 אֶסְלַח לְעוֹן הָעַם הַזֶּה: אָנָּה הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
 לַעַת צָרָה שִׁיחַ שְׁחַרְנוּךָ בְּמוֹרָא • וְנַחֲמָנו רַחֲמָנו
 חֲכַן עֲתוּדָה • וְלֹא נָסוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ וּבִשְׂמֶךָ נִקְרָא:

אל סגך יושב וכו'.

טוב יי לבל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקונו לנפש תודשנו: טוב
 יי לקעונו קיום צרה וירוע חסדי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד הד נוד
 אמונתו: טוב לתמות ביי מבטח האדם: טוב לתמות ביי מבטח בנייבים:
 טוב וישור יי על כן יורה חסאים בהרה: טוב ויחיל ודמם לתשועת יי:
 חושיענו אלהים כי באו סים עד נפש: חושיע יי אית עמך את שארית ישראל:
 חושיעך אית עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאים עד העולם: חושיעה יי
 כי נמד חסיד כי פשו אמנים סבגי אדם: עזרנו אלוד ישענו על דבר כבוד
 עמך וחשילנו וכו' על חשמתנו למען עמך:

סו שומון. גם המזכר בראשי הסליחות יצאק.

בְּאִשְׁמֹרֶת הַבֶּקֶר קְרָאתִיךָ יְיָ מְהֵלֵל • יַעֲרֵב לְךָ
 חֵין עֲרֵבִי • יוֹם לְבִי לְךָ סוֹלֵל • וְתַגִּיחַ אֶת חֲשָׁבִי •
 וּבְאוֹר בֶּקֶר יְהֵלֵל • מַלְכִי וְיֵאֱהִי כִי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל •
 צָרִי מוֹעִימִיךָ • בְּאֵף חֲרָפוֹ עֲמָךָ • וְנִשְׁאַתִּי אִימִיךָ •

באשמורת הבקר, נ' חלקי הילה נקראו אשמורות, ואינו שלשני הנקר נקראו אשמורת
 סנקר. חין ערבי, תסמי הערכה לפנדך. סולל, ירוסם, כמו סולו לזכב בעברו' [מילי' סס ס].
 כבוד בקר יהלל, יסיר כאר נקר, מלשון כהלו כרו עלי ראשי [יזיב כט ג]. ונשאתי אימך

חין חיוטער דינער נחלקתוואטן פלעהטן חין דער נחטה ערהערטן חוד יוח לוח
 לעבן חיינסרייבטן ווערעט, חירעטן חיד דוח זיכרע דינענו פלוקע פערלייגע. —
 מולערערהטער, חגבעטעטטער גחטט! וויר ערוולבטן דוך עהרלורכטוולטן בעטענר
 חין דער נחטה; דוח החסט חונו פערלחטענו, החסט דוך פלון חונו ענטפלערנט, כיט
 יעטלט חוטער געבעט מן; וויר ווללענו חונו ניכט מעהר פלון דיר ענטפלערטענו, ערהחוטע
 חונו חק לעבען, דחם וויר סטעטו דייכען נחוטען מנרופטען וחגענו!
 באשמורת הבקר. חין דער מחרגענווחלע רופע חיד דוך חן, החלבעסריינער גחטט!
 מחגע חוין מנרמטיגע געבעט דיר חגענעחט ווין, וק חלפט חוין הערן זיך לו דיר
 ערהעבט; ערוילטע חייכע פיינסטערקיס, עו סטרמחוטע חויר חוין מחרגענוילכט, ח
 חוין קחניג חונד חוין גחטט! דען כור לו דיר בעטע חיד. — פייכע,
 דוח דוך ערלירנענו, סמחטען גרויחויג דיין פלוק; דרך, מרמטן דעט טחבען דייכער

רו"ה באשמורת הבקר. יהלל, יסיר, עזרת כהלו כרו עלי ראשי (סו"ב כט ג), לו יהלו

מלחות לחם שלישי שבין ריה ויב קד

פִּדְגֵשׁ שֵׂאֵן קִמְיָה • שְׂפוּךְ רוּחַ מִשְׁמִיָּה • עַל יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ • וְקָנָא אֵל לְשִׁמְךָ • אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מַחְלָל: חִי
חִכְבַּעַל עֵבֶקֶל • אִם תִּעְלְגִי בְּמִשְׁקַל • צְדָקִי בְּחֹלִים
יִתְקַל • וְרִשְׁעֵי בְנוֹצָה יִקַּל • וְאִם נָתִיב אֶרְחֵי מְעַקֵּל •
וְדִגִּי בְּשׂוֹר הַנְּסַקֵּל • שְׂקֵלָה בְּפִלִם מַהוּלָּל • אִישׁ
מִפְּשָׁעִים מַחְלָל: קוּמִם אֶרֶז וּבְדִיו • וְהִלְבֵּשׂ אֶהָרֶן
מִדִּיו • וְרוּדָה וְצוּדָה בְּצִדִּיו • יֵאבֵל פְּרִי מְעַבְדִּיו • וְאִישׁ
כֹּהֵם עַל מֶרְדִּיו • לְשׂוֹן אִשֶׁת אֹכֵל בְּרִיו • וּבְעֵרוֹ שְׁנִיָּהֶם
יִחְדּוּ • בְּאֲשֶׁר יִבְעַר הַגְּלָל: קְדוֹשׁ עַל כָּל אֲדוֹן • עַם

וכי' כלומר לפני אנשים רוגזים ומחזיפים, אכזי נשאתי מלאתך על פני. שפך רוח וכו', [נע"פ הטעם שפך עליהם ועמך וחרון סמרוסוך]. על עב קל, לה"כ [שע' יע א]. יחלו יקל נלבון ארעית. שקלה בפלם מהולל, עיין למטה בפיהו ר' ואלף הידיהיים. איש מפשעים מחלל, מלה"כ [שע' נג ה] והוא שגלל מפשעו, אך פה כוונה אחרת, והוא כמו כן בשון סוללתי, ר"ל שהוא כולל בחטא ותמאה. ורובו, זה ימעלל שה' רוב' קטמ, וצדקה או עמ, ר"ל שמיטת העולם יאכזו פרי מעלליהם. ואיש שפס, וי"ג מדהם, וכל איש אחר נוהם כארי ועמד על מדו, בריו, ענפיו, ר"ל בניו. ואפסר שהוא כובזו, כמו נדלן פתים יאריש [איזב יא ג]. [הנהה שפני דרכי שלום תרגמתי האמאריס האה אך לפי הענין.]

וידעוהצבער, הנבע חך עהרפורכט פקר דיר. ח גיסע פתק היימטעל ריינען גייסט וזכער דין פלוק ישראל גוי, חובד חייפדע, ח גתטט! פיר דיינען נהאמען, דער חויל ערדען ענטט וזייעט ווידד. — עוויגלעבענדער! דער רוח חיבער איזטען וווקאען פתהרסט! ווען רוח חך חויל ריח וקנעג להעטט, חס מייע טעגעד געוויכטיג וויח וקחד חס מערע, זיינע חססער חבער פערערוויכט ויין; ווען חך חויל חבוועטען געווענטעלט ביו, חונד געסטייניגט (ו ווערדען פערדינסע, ח ח ווענע חך חויל יענער גחריענוקע; דען חין וינדען ווידד דער מענטש יח געבחרען. — סטעלען ריח הייליגע חרע חונד חיהר געסטעלן ווערעד הער, חובד חס דען הטהענספריסטער ווערער חין ויונען חרנחם ערשיינען. חקעג דער (מעטעוון) יקעד חובד סוקעער נחך פערדינסע בעלחנהט, חונד סידחנחייח חובד חסטאפטיגקייס חוה דער ווענט, וויח חורחטה, וועגנעטחלפס ווערדען. — חלערהייאונסער! דען

אחרם, (ישע' יג י). שפוך רוח וכו', כמותו ין חיכילת גרם: אפך עליהם ומקד וחרון חקך מחרוקך. כחל יב וכו', על ל"ה (איזב וג) כי פיהה מחול יריס יפנד בפלם מהולל, כן כראה עיקר, כמו (קהלת ב ב) לשוקן אמרתי עיאלל, שהוא תאר לזיס אטה ומשתגע; וכן (ידמ' מו ע) יתכוללו רכב. ועוד רבים שכולם לשון סכלות וחסות ופגוען, וע' בפלם מהולל, כפלם שזוקלן ט מעפה איש מהולל המשתגע, כי באשון יכהה, חין לעכז על כך להיותו מהולל בדעתו. מפשעים מחולל, כ"ל כחולס. חמר חלביש אהרן שריו, ססיף נד': ושעיד וחחגו וסעריו, חאכל איש בשריויו וחרדה ופורה וכו'; לח סקסלות השמיטו סחרה כהה, ויפה עמ, חין חחי לאמרו. ואיש מרם על שריו וכו', כן גרם נד' וכן עיקר. חז מלאתי כן ככ' ואיש מרם, ופירושו כל איש מהם חוכה קסמ וסידע זכר. ורובה נד' וחרדה. נחון, לשון כפעל, כמו (ישע' סו י) כי

כָּל יַצְרֵיךָ נָרוֹן. חַזֵּה יְרִיבֵי אִישׁ מְרוֹן. מְדַבֵּר עַל־
 בְּדוֹן. וְנִכְחֵי יַעֲוֹדֵר בִּידוֹן. וְרוּחֵי בִי יְדוֹן. הִנֵּה אַתָּה
 נַפְשִׁי לְשַׁלֵּל: מוֹלִיךְ יַעֲצִים שׁוֹלֵל: מִלְכִי וְאֵלֵי בִי
 אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: באשמרת וכו'. אל סלך וישב וכו'.

ואתה קדוש יושב תחלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: אתה
 תקום תרהם ציון כי עת להננה כי בא טועד: זכחי אלהים רוח נשברה לב
 נשבר נדברה אלהים לא תבוה: היטיבה ברצונה את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: אז תחפזי זכחי צדק עולה וכליל. אז יעלו על מזבחה פרים:
 (ועתה יי אבינו אתה. אנתו החומר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: אתה
 יי לא תבלא רחמיה ממנו. חסדה ואמתה תמיד יצדנו): זכור רחמיה יי
 וחסדיה כי מעולם נחמה: זכרנו יי ברצון עמה. פקדנו בישועתה: זכר עזרתה
 קניית קדם גאלת שבט נחלתה הר ציון זה שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים
 אהבת ציון אל תשכח לגצח: זכור יי לבני אדם את יום ירושלים האמרים
 ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיה אשר נשבעת
 להם בה ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים. וכל הארץ הזאת
 אשר אמרתני אתו לזרעכם ונתתו לעולם: זכור לעבדיה לאברהם ליצחק
 וליעקב. אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל בא תלשת
 עלינו חטאת אשר נזאלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

פ' מיוסד ע"ס א'נמרתע זכסוף חתום שהמ"ד יעקב ברבי מאיר יהיה.

אֲשַׁמְרָה אֵלֶיךָ עֵזִי. אֶלֶם לִפְנֵי גִזְוִי. אֵלֶיךָ לָשׁוּב גִּזְוִי.
אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲסוּי: בַּחֲפוּי בְּבֵתִי כְּלָאִים. בַּחֲסָדֶךָ

ונכחי יעורר כידון יטה עלי תמינו. ורוחי בי ידון כשו לא ידון רומי באלם, והיא הסקוטט
 הכפז עם ענשה נקרב אלם. לשלל, לפנישה, עשה"כ והימה לו נטשו ללל [ייע' כס ט].
 מולך יעצים שולל, לה"כ [איז ב ז], ר"ל יסכל ופיר ענת ועבים.
 אשמרה אליך עזי, עשה"כ [תלי' כט י] [והס כאמר עזו, ולו הוראס אסרת],
 ומשאו פה: אמה עזי ומעזי! ח"ך אשמרה, ר"ל אספה לשוני, ואעמד כרחל
 כאלמה לפני גשיה, [עפה"כ יעז' נג ז] גחן, כינו להק"כ עשה"כ [תלי' עט ו]
 טעמי שני אתה נזי, פי' מוכיח, ואמר לשי אליך אלהים. אמרתו בחפזי, ר"ל בשחירות

רוח מיט רייכען געטעסלען רעכטעסס, סאע, וויח מיינע לנקייטען פייניע זק פֿרעפֿעלע
 העלט ווידער מיך פֿערעכטען, מיהרע (הנלען) געגען מיך ריכטען; סויע מיינען מיכנען
 קנאפן, רעכטע מיינע זעלע, דער רוח רחמנותע פֿערמיטעלסט; ק מיין קקניג
 חונד מיין גחטט! דען נור לו דיר פֿלעטע חיד.
 אשמרה אליך עזי. חזיך דייך חמרונה, מיינע סוטלעכט! סטעהע מיך דיי,
 חזיין געדאריגען חסן פֿער מיינען סעערתן. לו דיר, דער רוח מיך מינו דמנין ריפֿסט,
 כאט (ה) נשפט; ע"ס פי' ג"י. ורוחי בי ידון ככ"י גרם וחוחחו בי ידון, והוא ל"ה
 [איז טא ב] וכקס נחטנו תותם, והוא גס לכל כלי זין.

עֲשֵׂה פְּלָאִים • בְּזַעַם תִּשְׁפִּיל גְּאִים • בְּקִרְנֶךָ תִּרִים
 גְּזַעִים: גְּזַעִים בִּירְאָתְךָ לְטַעַת • גְּזַזְהָ רָחַה וְצוֹלַעַת •
 גְּלִמְוָה עֲרַה מוֹדַעַת • גַּם בְּלֹא רַעַת: דַּעַת מְעַרְיָמִי
 סוֹדִים • דָּגֵל שִׁבַּל לְאַבְרָם • דִּבְקֶךָ מְגוֹי לְהַכְחִידִם •
 דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם: הָאָדָם הַשְּׁחִית דָּרְבּוֹ • הָרַבֵּק
 לְשׁוֹנוֹ לְחִבּוֹ • הַתְּחַנֵּן פְּנֵי מַלְכוֹ • הֶלֶךְ יֵלֶךְ וּנְכַחָה: וּבְכַחָה
 אֲבִיבָה בַּחֲזוֹת • וְעוֹדֶךָ לְמִשְׁפָּה וּבְזוֹת • וְרַשַׁע יַעֲנֶה
 עֲזוֹת • וְאַחֲשִׁבָה לְדַעַת זֹאת: זֹאת הַנְּשַׁקְפָה הוֹבִישׁוּ •
 זָרִים חִבְּרָתֶם הִבְאִישׁוּ • זָכִים לְעַבְרִים הִכְבִּישׁוּ • זוֹרֵז

במחשך יצר קראני אנוסה לנסוך, כי אף אם נחשו הייתי בבית כלא, בסמךך תוכל לעשית פלאים, ומה הוא הפלא? בועם השפיל גאים. ובקרנך קין נדקך. לישעתך תרים גזעים, ר"ל האטמליים האטומים והגללים, מה הוא הפלא, בעקום ועם שם הרמשים. ביראתך לשעת יכו', כ"ל לפרה, עיר חטע האומללים ותלמדם מיראת שמך ודעת ה', כי ע"י כריתם הם גוזרים, רזים [פרהסיס] וצולעים ועומדים גלמוד ונדה. ערה [ר"ל סיון] מדעת ובינה, כמו שאלמר [דבריו' ד' כו' כח] והפין ה' אתכם נעמים וכו', וענדתם שם אלהים אחרים וכו'. רעה מערבים יכו', ארזי ישראל יערימו כור עליהם נדעת ותחנלה. לשכלם ולאברם, [רגל תאר לישראל ע"ש איומה ככתולו, ורזו בגזרה מפני שמתאספי' דגלים לגלים לענות הטרף] ולהכפיד שם נדקך סהיות גוי, ע"ש [תליו' כג' ה'] לכו ונכחדם מני יכו'. דברת בני אדם, כלומר הלא זה נכורס תמיד. האדם ה'יהיה וכו', מחשמות לשונו נראה לאמר, אם יטעל ענד למלכו, יסר איתו בעונשים עד שידנק לשינו לחכו, אז הענד יכ' בכה וכתמן פני מלכו, כן אככי. בכה אבבה נראומי ויעודך [עדתך למסיכה ובינה ורשע יענה עזות. ואחשבה לדעה זאת, [עפל הוא בענין] עפ"ה [תליו' עג' טז]. זאת הנשקפה, תאר לישראל [כש"ה ו' י], ור"ל כשהיתה נחונתה היתה נשקפה ביפיה והלדה לעיני כל. עתה הוכיאו אותה הרים, והכאישו סבורת פעעם, [מלה"כ תליו' לט], הנאישי נמקו סטיות]. זכים, האיבים ואגללים, נכבשו להיות עבדים. זורוז, [מלה"כ יע"י א' ו, מנלי

לו דיר ויזן חיד חיו, יגסע חיד חיו איינע בעטירלונג. טאמלעט חיד טחן חיד קערקער, דייע האר טהום מחונרער פיר חיד. דיין לקרן טטירלט טאקלע נידער, יחאמערנדע ערהעבט דייע חילע. — חיו גאטטעלורלט וחס יוח איערער וחורלעון, דיח לעררויפטעו, חבגעו לעהרסטעו, הינקענדעו, דיח חיו חיהרער חיינחמקייט מאכנדיג, חעהכ וויסעו וויילעו [ד' ה]. דיח דורך גרסעו דרוק חיו טיפער חוכוויסענהייט טאמלעטעו. רקעקעלעו סוידעו פיינדע פונקט, לו עבטל'קעקער, לו לערניכטעו, דיח לו דייעו בתגנער געהארעו. „דייע חעהקענער מיסטעו חויהקערעו, חיוו'לעק לו ויוו" ח: ספרעלעו דייע מענטעו. — דעט ויסטויך לערע דערבטעו מענטעו קועבט דיח לאגע חץ גוימעו [ד' ה]. חיו בעסטרעלעט חיוו דורך ענטו בעהרונג; רעך וויינענד געהט ער חיו, ויינע קעקעו געהרע לו ערלעחעו. — חויד חיד וויינע, חנו חיד דייע געאררעו דעט רויבע חוה דער פליסערונג פרייגעגעבעט חוה רעו גאטמאנעו חן טרעסליג ועהע. חן ערגרידעו ויקלעט חיד רעך, וחורונ דייעו חן חוה? — עעהעס ית דח, טאמלעטערקע, דיח חייכטעו חן פילעו חוילעוועו עררעגעט; חיהר סלעטן לערענער טיילע חוהרעו. דיח ערלעו איערעו לו סקאקעו געהאמלעט. חוילעו: לערעררעט

וְלֹא חֲפָזוֹ: חֲפָזוֹ בְּבוֹר תַּחֲתֶיהָ. חֲדָל וּאֲרֹךְ דִּזְרָמֶיהָ.
 חָנָם פְּצָעִים וְכוּיָהּ. חֲבוּרָה וּמָכָה מְרִיָה: מְרִיָה וְאִין
 רְפוּאָה. טָמֵא עַמִּי נַפְסוֹ. מָהוּר בְּשִׁנְאָה הַדָּפָה. מִזֵּב
 אֲוִיב יִרְדְּפוּ: יִרְדְּפוּ בַּחֲרֵב לְהֶאֱבִידוֹ. יַחַד הַבְּחֹד
 כְּבוֹדוֹ. יִשׁוּב עִמְלוֹ בְּקִדְקֶדוֹ. יִרְאוּ עֵינָיו בִּידוֹ: בִּידוֹ
 דְּבָאוּ הַחֲלִי. בְּלֶה בַּחֲמָה לְרַגְלֵי. בְּיָס מוֹעֵד לְהַגְלִי.
 בְּאֲשֶׁר עָשׂוֹ לִי: לִי אִין מַנְחָם. לְבִי בְּקַרְבֵי יָחַם. לְגֹעַ
 תִּמְנוּ מֵרַחֵם. לְמָה לֹא מֵרַחֵם: מֵרַחֵם לְעַמְל גִּרְפָּנוּ.
 מִשָּׁמַיִם אֲרִץ נִהַדְּפָנוּ. מִחֲשִׁבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר הִקְצַפְנוּ.
 מוֹשְׁרֵי לֹא נִצְפָּנוּ: נִצְפָּנוּ עֵתִים מְלַחֲתִגְלַע. נִכּוֹן אִיד
 לְצַלַע. נְדִיבֵי שְׁאוֹנָם בְּלַע. נִשְׁמָטוּ בִּידֵי סִלַע: סִלַע

[כונתו] זרז בין הגוים, ואין תזנוסת למכתם. חבשו בבור, כחטא נבית אסורים, ואין
 ארוכה לרעות מכתם חנם פצעים, פצעי קנס. טמא עמי וכו', הפיטן סתם דבריו, גם
 אני מפני דרכי שלום לא אכתי כ"א לגלות במקום שהטב לכמות. אשר: עם ישראל גפשו והרגו
 את הטמא, ומצאת מעשה זה בעלי דתו יהדפי את הטמאים, ואזיב ירוחף את העובדים,
 להאבדם כחבר וליהרוד כבודם ומתפלל הפיטן ואמר ישב עמלי בראשו ויראו עיניו. כידו,
 סרו וזכרו, פ"ה באיזו [כא כ] דבאו החלי. לה"כ [שע' ג י]. לרגלי, נעבורי. כיום
 מועד, ל"ה [אי"כ ב כב], ר"ל כאשר הם קראו יום מועד לגיל בנפילתי. כן יע' להם. לגוע
 הסנו וכו', עכינו אתה מרסס! הן מטט לגיוע. ולמה לא מרסס נמות? מחשבותינו וכו',
 היא תשובה לשאלה הקודמת, יש מחשבותינו הרעו' לא נכפנו מעדי [עלה"כ איז כד ח],
 אך נכפנו משנו עמית הגולה. מלחצולע, מלהגלות לני, [מחלוק ה' בע]. נכון איד, עש"ה
 איד נכון ללגעו [סס יז יב], ואשר. [תל"י לח יח] כי אכי ללגע נכון, כלומר ללגע על ירכי. נדיבו,

סומחטטן ויה חית טיעטען קערקער, קללען סרדקסטען, קללער וידערענע בעריכטע.
 זעהנע דיע חונדערדינטען וואנדען, דיע ברכנדוקלער, דיע חייטערביילען! הונגלייכער
 זיב מיינע וואנדען דיע חיון חכסייליכער בחרבחר מייענע פלוקע געסונקען, דיע ריינען
 מיט וחוטה ויסהאנדעלט, פיינרויך דיע בעסטען פערשקונגס, ויה מיט פערשקונגענדע
 טווערטע פערשקונגס, חמד מיט חיהנען לנגליך חיהרע עהרע לז גרסיע בעריכטעט. —
 ח מקלטע דען חונגליק חיל זיינען (רעו פיינדען) פייטען לזויקפאלטן; זיינע מייענע
 זיינען חונדלען זעהען, זיינען לערסאטטערטרען, טרדענדערען סטארן; רייכע זיח לז מיינען
 פיסען חית גריואטע חיל, רלע דען טמג רעו פערחנגניסעו חיבער ויה, זיח מיר
 געטעהנע חיוט. — חך החבס קיינען פרקסטער, חייח הערן פרגליהט פין מיר.
 קללכרהרעהרלינגער! וויר פערעגעהט, קחאטען גנללוד חתן. ווארזט נילס גליך חייט
 מוסטערלייכע? — חיו מוסטערלייכע וואנדען וויר חיל: חונגליק געסטסטען; פלען
 חיוואטן ווארן חון לז ערדע הינאב. — דקך, חונגערע פאטערטען געפלאט
 בלייבען דען קללכטיגען נילס פערבארגען: חנו חפער חייט דיע פלוקהגלייט:
 פערבארגען, חיוואטע געטלען זיך. טטעטע לז מיינען חונגליקע. — מייענע פירסטען

וּמְצוֹדְתֵי קָרְבָנוּ. סְגוֹר לְקִרְאֵת מְאָרְבָנוּ. סֶלְחָה
וְעִנְיָהֶךָ תִּרְבֵנוּ. שִׁימָה נָא עָרְבָנוּ: עָרְבָנוּ לְטוֹב
מִמְעוֹנֶךָ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמִעֲנֶךָ. עוֹנִינוּ שְׁתָּה לְנִגְדֶךָ.
עֲלָמָנוּ לְמָאוֹר פְּנֶיךָ: פְּנֶיךָ לָנוּ הָאִירָה. פְּזוֹרֵינוּ
תְּכַנֵּם מִהֲרָה. פָּנֵה לְהַחִישׁ עֲזָרָה. פֶּיךָ בְּיוֹם צָרָה:
צָרָה לְמַטִּים לְעֻקוֹל. צְדָקָה שִׁים לְמִשְׁקוֹל. צִיּוֹן
הַשְּׁמִיעַ קוֹל. צוֹפִיךָ נִשְׂאוּ קוֹל: קוֹל הַחַנּוּנֵי הַשֶּׁע.
קוֹדְרִים לְשִׁגְבֵי יֵשׁע. קְלוֹעַ חָמֶם וְפֶשַׁע. קָם לְמִטָּה
רָשָׁע: רָשַׁע הָעֵבֶר וְהַשְּׁבֵת. רְחוּם אֲזַנְךָ קִשְׁבֵת.
רַחֵק מֵיָמִים נוֹשָׁבֵת. רַהֵב הֵם שְׁבֵת: שְׁבֵת בְּעִירְךָ
הַעֲרוֹךְ. שֵׁם רָשָׁעִים לְפָרוֹךְ. שְׁבִיָּה מִכְתָּה לְאָרוֹךְ.

ואינם והאינם נכלעו. סגור, עפה"כ [ת"ל' להג] וסגור לקראת חדפי, פי' סגור השער לפניכם. שימה נא ערבנו, פ"ה [ליו' זג] ופירושו כאן מה' ערות לילטוב. כאשר אמר בחזיו הנא. עונינו שתה וכו'. לה"כ [ת"ל' זח] עלוסינו מטאת כעורינו פיך ביום צרה, מלה"כ [עונד' א"ב], כל' מקיס דברך ביום צרה. להשיענו ולנקוס נקמתנו. צרה למטתים וכו', אם תנח צרה למטי' עקלקלותם שם נדקה בכף מלאנים למשקל זכותינו. צופיך נשאו וכו', פ"ה ידע' [כג ס]. קודרים וכו', ע"ה [א"י ה"א] וקודרי' אגנו ישע. קלוע, בכף הקלע השלך חמם ורשע. קם למטה רשע, ע"ה [יחוקא ז"א] החמם קם למטה רשע, ושם כיונה אחרת, וכאן כל' שכיון, שהקב"ה יקו' יעמו' נדמטה רשע. ולהגנ"כ פי' כמו ביחוקא, ור"ל קלע החמם ופשע אר קס וכו' וכן תגמתי. רחוק סימם נושבת, זה צור, עפה"כ [יחוקא כו יב]. רדב, זה מניס, כידוע. לפרוך, לאנו

ויבד ונחמנו היהרר פ"חכט חוכטערגענגענען, ויבד חן פ"גזען לערשטעטשערט. ח דוח, מיין פ"גז, מייענע פ"עסטע! ברויב חונז דיר כההער, חונזערן חוילפלוירערן פ"ערשטעררע דען וועג. — בעלייגע חונז פ"יעלע נח"זיכט חונז מילרע, ניט דיר חונזערר חן; פ"חן דיינער וו"קהנגז הער"חכ פ"ערברייגע דיר פ"יר חונזער בעסטען, טהוע עז פ"יר חונז חתך דיינעטווילען. — חונזרע זיכרען זיבד דיר געגענוקרט"ג, חונזרע יוגענט פ"עלארד פ"חך דעקן זיכטע דיינע ח"גענויכט. חן ח"ס דיון ח"טוילן חונז סטרוחהלן חוכד ו"חחאלע בח"ר חונזרע לערסטרײעטען. ווענדע דיר לו חונז מיט בח"ריגער חילעט, ספ"ר דיר גיכטטיג פ"יר חונז חויו חתך פ"חגע דער נחטה. פ"חזגט נחטה דעגען, דיר זך חויל חבונגע נייגען, חן ח"חלסע דיינע חילוע ד"ח געגענויכט. — ח"ס ז"ין מייע בעסטעלעסטעטיחאט ח"רען, ז"ט ח"חגען זיח דיינע ו"חכטער חוירזלען. קעהרע דיר לו מייענו פ"ג: אהענו סטיחאט, דיון חוילן ריכטע דיר געבייגטען חוילן. סוידרע רויב חוכד פ"ערברעלען ווייט וועג, דיר חונזער דעקן טיר"חנענעלעפטער חוילגעקחאט חען. ח"חלע דיר כ"הווייט חויו, סח"לע: ייח וועג; ערב"חראונגפ"חלע! ח"ס דיון ח"ר חוילפ"עראקא"חן זיון! ענטפ"ערכע פ"חן חוכז דיר קיססעכעווע"חחער (טרדס) חוכד דיר, זעלכע חוילן מ"לרס חוירען ו"חחוניטן ח"חכען. בערייטע דיר חויען ו"חחוניטן חן דיינער סט"רס, חונז פ"ערב"חנע דער פ"רעפ"ער כ"חאען. חוילע דיר חוירען דער

שחל ופתן תדרך: הדרך רשעים ויוגמרו. המימים
לעולם נשמרו. תוע מעליהם יסירו. תהלות יי
יבשרו: יבשרו רחוקים פלאים. גלות בקבצף
טלאים. קול יתנו נבלאים. בחר עוד בירושלם:
בירושלם שלום תשפיע. רוח יראתך תופיע. ברוח
תגיע ותרשיע. ישועו ואין מושיע: מושיע עמך
תלמוד. אותם לתורתך לצמוד. יאמן דברך לתמוד.
רוח והצלה יעמוד: יעמוד ליהודים ישועה. חיים
וכבוד ויפעה. יושב הכרובים תופיעה. האר פניך
ונשעיה: ובור לטובת אבות ח'יוו ביו מן מפגסי רחמים דמן פתגט אמן חיר חן.

פח התנה. אם המסגר שמעון בר יצחק.

שבת הכסא. אשר למעלה מנשא. יחלה בעדנו
לצור המתנשא: מלך על כסא. לעמו יהי מחסה.

סס רשעים. עלות, לה"כ [בישעי' מ יא] עלות ינהל, לכן הגאון והבקר עלות, ר"ל רכות.
אמר דברי הפיוט מנאירים מאלהים.

שבת הכסא. תמנה לכסא כבוד שיתפלל בעדנו, והפייטן יסד על מעשה מרכבה נכבדת
תאקל [פרשה א] ולפי שאין חרשין במעשה מרכבה, לכן לא באתי כ"ל לבאר המלים. [שבת

וגע'תקנענו, לערטרטט דיה קטטערן חונד סתקתוע. טריטט חויל דיה גקסטוקטוען,
יהם יח חונטערגעהען, עוויג בוייבען דיה רעדליכען. לערניכטע חיהרע לערחירונגען,
חויל דקס זיח גקטטען רוהק לערקידען. חין ספקטעסטער לערנע זיירד אמן דייע
מחונדער לערקידען, מען דוח דייע זקחאער זקחאעסעס. — חיינע פריידענטיאמע
ווערדען דיה ענטפעסעלטען ערסקען זקסען: „גקטט חקס וויעדער ווהאגע'תלזען
מן יהוה" — זקס חויל יהוה'ס פליסען, דיין חויליגער גייסט בעסטרהעלפ
ע. וחקע חיינע פליכרער פליכטיג, לערדחאמע זיח; זקנגן זיח סרייען חונד ניחאמנד
זיח רעטטען. — רעטטער דייענע פקוקען! זעהרע ען, דיין געועטן בעפעלונגן,
דיין זקרט געהע חויל ערפילונג, ערהקונג חונד רעשונג ערסטעהע, דען יהודים
ערסטעהע חילפע, זעבען, עהרע חונד גלחן. טהרעגער חויער כרובים! ערשיינע,
זקס דיין חקטילן חונו סטרעהען, חונד זייר זינד גערעטטעט.

שבת הכסא*. הקבערהקבער טהרקן! בעגע פיר חונו לטן הקבערהקבענען סתפלאר,
דקס דער העררער חויל דעק טהרקע זיינעק פקוק חיינע סוטלזעטר זיח חונד

(*) דייע תסכה ענטהקלס חקסמיעלונגען חויל דיה בילדליכע פילרעזוג דען טהרקען
דען קלזערחקסטען חונד רעטען זונחאמענועטלונג חויו ענגען לערסידענער
געסטאטען, חן יאקל ס' חונד י'. זקן זעהע דקריבער יענע קקטיטען
חונד לונקלזש דען פירוש.

ואופנים. הפילו תחנתנו פני אדוני האדונים: ויפור
ראשונים. ואתבת איתנים. ויקים שבועה לרזחת
אחרונים: מכניס רחמים ח'ז'ו ויחן חן עטר רעו ערסטען פתגע.

סליחות ליום רביעי שבין ראש השנה ויום כפור.

ויחן ויגט ארזן עולם ח'ז'ו ביו חן כי על רחמך הרבים, דמו פתגעט ויחן חיד חן.
פמ פתחה. סעליט שמאל ברבי אברהם חוק.

שחרנוך בקשנוך יצור הרים. מגיד לאדם שית
ודברים: וחלינוך דרשנוך בוששים וחסרים. את
חפאתינו היום אנו מספרים: להקנו ועדנו זקנים
וגעורים. בבית הסלה מקדש מזערים: רפוי ידיים
מעודי אברים. בהלים וסעורים מכל עברים: יגורנו
ודאגנו משני גולג'רים. אף וחקמה שניהם קפאיגורים:

על כפני נארים. שרפים ואופנים חפילו וכו', [מה יש לי להעיד על זה כבר העידתי לעלה
זיס 6] תפילת סכניס רחמים.

שחרנוך בקשנוך. מגיד לאדם וכו', עפ"ה (עמוד 7) ומגיד לאדם מה שחו. פי'
רש' שכל מעשו של אדם פירטין לו בשעת מיתתו. לודקנו, כלספנו יחד לחזרה, מל' להקת
אנביאס 'ש'ל יט כ), וזה ג'כ האלת ועדנו. סקדש מזערים, זה בהכ'כ שנקרא מקדש מעט.
ומעודי, שמוסי אברי', כלו' חרדים. אמר הוגיה, הוא מל' ייני' קח'חוטעו, מן פעל
קח'חוט, קח'חוט, גם קח'חוט; כל'ט שחרפריכטער, (ולדעתי מזה גם כל'ט חלת גח'חוט, הוא העין
שכתלים עליו חוטא עשפט מות). והס מלאכי חבלה, שחס אף חוסה, ע"פ פסיקתא
דסאדא, קודם הסחא אפילו מיכאל תבראל לא היו יכולין להכתכל בפני עשה. וכיון
שחטא אפילו פני אגלירס לא ה' מזה יכול להסתכל בהן, שנאמר כי יגדתי מפני האף

אופנים! חן ויגט חונער געבעט דעם העררן דער היצרתן פלר; רחם ער חונער
פטרפ'הרען, דער זיבעע דער פטרפ'הרען געדענקע חונר דען טשטעסטען געט
טעכטערן וייעטן סוחור ה'חוט!

שחרנוך בקשנוך. וייר פ'הרעטן נאך דיר, וייר זולען דך, דער דח דח בערנע
געבילדעט, דער דח דח וייעסטע געספרתך דעו מענטשן קעננט! — בששחוט
חמד ערר'החוט בעטען וייר פ'הר דיר, ל'הוטן הייטע חונער זינען חויל; וייר
פ'הר'חוטען חונ, ויג חונר חוט, חין דיענעט בעטהויגע, דיענעט קליינען טעמפעל;
סטעהט דח חוט וייעסטער קר'חוט, איש בעבענרען גלידער, ערטר'הקעט חונר פ'הר
ח'וטן וייעטן הער געק'חוט; וייר פ'ר'טען חונר, ליסטערן פ'הר דען לוייח ס'הר'ט;
ליכטערן, סף חוט פ'הר*, דיעטן ביידען ח'ק'חוטען. — בעטר'חוטען וייר חונער

* ח'חוטען חויל הייעטן פ'הר, חן דח ביבליעטן חוידויקע ח'חוט ח'חוט (ל'הר)
חונר וייעטן) ח'חוט פ'ר'טען עקוועקוט'ריע וועטן פ'הר'חוטען ל'הר
ד'הר'חוטען ווערען, וועלכע ח'חוטען ס'הר'חוטען פ'הר'חוטען.

סליחות ליום רביעי שבין ר"ה וז' כ"ח

בְּחַפְזֵנוּ מַעֲשִׂים וְהַגַּם מְכַעְרִים • רַתַּת אֲחֻזָּתֵנוּ
חֲבָלִים וְצִירִים: הַשְּׁחָרוּ פָּנֵינוּ וְהִלְכְנוּ קוֹדְרִים • מוֹט
הַתְּמוֹטֵנוּ וְנַעֲשִׂינוּ פְרוּדִים: חִלְחָלוּ מִתְּגִינוּ וּבִזְלָזָה
מִצָּרִים • זָחַלְנוּ וּנְיָרָא מִעֲוֹנוֹתֵינוּ הַיְתָרִים: קָחְנוּ
רְבָרִים בְּשָׁלוֹם פָּרִים • הַמּוֹכִים בְּטוֹחִים וְלִרְחֻמֵּי
מְסַבְרִים: כִּי עַל הַחֲמִיד הַרְבִּי, אַ אַרְךְ אִפִּי, מַה נֹּאמֵר חַיִּו, וַיִּחַ חָסֵן עֲרִסְטוֹן טַנְגָּה.

מיוסד ע"ס א"ב ותוסף חתום שהע"ח יצחק בר סעדי' לא שהקדים בראש כל
אות מלת איך ומלת והמה, וכל מרחו מסיים על' הכתוב המתקיל במלת ואני.

צ סליחה. אלהינו ואלהי אבותינו.

אֵיךְ אוֹכַל לְבוֹא עֲרִידָה • וְעוֹבְרֵי וּזְלָזָה לֹא עֲזוּבוּ
לְעִבְרָה • וְהַמָּוָה בְּקִשׁוֹ לְהַפְרִידֵי מִיְחֻדָּה • וְאֲנִי לֹא
עֲזוּבִתִּי פְקוּדָה: אֵיךְ גָּלִיתִי וְאֵלֶיךָ בְּכָל הַלֵּךְ וְסִלְּךָ •
וּמְלָכוֹ עָלַי מִמְּלִיכִים לָמוֹ לַמֶּלֶךְ • וְהַמָּוָה רִיגַם עֲמֻדִים
וּמְלָכָם מוֹלָךְ • וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לְבֵאֵל הַמֶּלֶךְ: אֵיךְ
הִלְכּוּ נְחָלִים מִדְּלָף דְּמַעֵי הַדְּלוּף • וְנִמְסַרְתִּי לְפוֹעֲלֵי

והקמה וכו'. קטגור, גם הוא מלה יוכית ובל"ל חקוקתגור (המניח). ונעשית פוררים,
מלה"כ (ישע' כד יט) פד התורה ארץ וכו', והיא התענה החזקה המסוגלת לחלקים
קטנים, כמו פרויים. (מסברים) קוים ומיחלים כמו (תילי' קמו ה) שגרו על ה' אלהיו,
ובמו (אסת' ט א) ניוס אשר שברו. רוח'ה)

איך אוכל וכו'. להפרידי מיוחד, להרחיק אותי מאיכות אחדותו ז"ה. בכל הלק,
כמו נכל מהלך. ופלך, פיזי' (בנכש' ג) לשון דוכסות ומלכות. ומלכו וכו', למך, עם
העובדים ע"ז הכקרא מולך, מלכו עלי. והמה ריגם וכו', דיכס ומלכותם עומדים וקיימים,
ואני לא נקראתי וכו', פ"ה (אסת' ד יא), וטעמו פה, לא ימלכו עוד ממני מלכי. מרלף דמעין,

התחזקונגנו, תבטייוד ויח ויח זיח, וך ערגריילט חונז ענטזעטלען, בעקלעווינג
חונז שוידער; שוחרן ווירד חונזער תנגעניכט, געבייגט געהען וויר חושהער, ווהקען
חונז זיח ערשיטטערט; חונזערע לענדען בעבען, תגכסטוועהען ערגריילען טונז ויח
חיינע געבחהרעוין. חונזערע סווערע וינדען זיח ען, דיח חונז פארט פארזורחזען.
לחסט חונז דההער דורך ווקרטע דיח פחררען ערזעטלען, געטטיטלט, פערטרויענד
חונז העפענען חויל דיינע בחרשהזרליגקייט.

איך אוכל לבוא. תך, ויח תקנען וויר פקר דיר ערשיינען, דח חונז דינער פערטער
תמטער פון חונזערט תמטענדינסט תבחחוטטן? ויח ווחולען חונז פון דכט גוזיכין
פון דיינע חיינחיים טרענגען; חוך תבער פערלחפע דיינע געזעטלע ניכט. — תך, ויח
בין חוך לערטרבען, תנד ווס חוך חויל חולען סטרחסטן, חוין חולען געבייעטען חושהער
טרייבען! תבעטער דען תמטלען מולך בעהעררסטן חוך, חוהר געשען חייט ויטיג,
חוהר תקניג רעגיערע, חוך תבער דחיל פקר קיינען פירוסען ערשיינען. — תך, ויח
פליסטן טהרמכענסטרומען חוין חיינען חויען, דח חוך, חיבעלטחטערן חיבערלחסטען,

אֶן וְסִלּוּף־וְהִמָּה וּבְגִיָּהם יוֹרוּנִי חֵץ שְׁלוּף־וְאֲנִי כְּכֶבֶשׂ
 אֱלוֹף־אֵיךְ זְמַן קִצֵּי נְחֹתָם וְלֹא נִדְרַע־וְקָרְנִי גִדְרַע אוֹיְבֵי
 מִשְׁחַת פָּרַע־וְהִמָּה חוֹשְׁבִים חֲכָמוֹת כְּהֵמָן וְרִדְרַע־
 וְאֲנִי בַעַר וְלֹא אֲדַע־אֵיךְ טָרְפָה מְלָכוֹת לְמְלָכוֹת עִם
 סִגְלָה־וְאַרְכָּה מְלוֹכָה וְלֹא כָלָה־וְהִמָּה יוֹשְׁבִים לְבִטָּח
 בְּשִׁמְחָה וְגִילָה־וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה־אֵיךְ פֹּסֵם הַתַּרְעֵלָה
 שְׁתִּיתִי וְאֶגְמַע־בְּבֵיתִי וְאֲדַמַּע מֵעוֹל מִשָּׂא וּמִשְׁמַע־
 וְהִמָּה לוֹעֲגִים עָלַי הַקְּשִׁיבָה וְשִׁמַּע־וְאֲנִי כַחֲרַשׁ לֹא
 אֲשַׁמַּע־אֵיךְ מִחֲצָנִי אֱלֹהִים וּמִכְּאוֹבֵי לֹא חֲבָשׁ־וּמַעִיל
 תִּפְאַרְתִּי לְבָנֵי אֲדוֹם הַלְּבָשׁ־וְהִמָּה נִפְתַּת אוֹכְלִים
 וְחָלַב וְדָבָשׁ־וְאֲנִי כְּעֵשֶׂב אֵיבֶשׁ־אֵיךְ סִבְבוּנִי קָרַר
 כְּתַרוּנִי רִדָן וְשָׂבָא־וְעוֹשִׂים לִי כַאֲשֶׁר עָלַי גִּבָּא־
 וְהִמָּה עוֹשִׂים חֵיל גְּרוֹד וְצָבָא־וְאֲנִי אָנָּה אֲנִי בָּא־

דלכו עיני דמעית ככתל. וסלוף, ל' עקום, כמו ויסלף דברי נדיקים. ככבש אלוף, לכו"כ (ירמ' י"א י"ט), וספ פירשו ככבש אלוף לזון בקד, וכאן טעמו כזה נאלמה. אויבי סידח פרע, (עפ"כ חיות לג כד), ר"ל ע"י שגדע קרני, וחין לי לבגס עמיס, אויבי כפרה משחת, ככל' (ובמס"ה דקק ענשו דנזרים דיקויס). כדומן ורדע, בני קרח היו, ומופלואיס ברכמ' (ע"י מ"א ה"א). כום התרעלה, כום הפורענו, עפ"כ (ישע' כ"א כב). ואגמע, כמו הגמילני כל (בתלוף אהטע). משא ומשמע, אומות מזרע ישמעאל. קרר דרך ושבא, נס הם בני ישמעאל. ועושים לי וכו', כמ"ש (דברי' כ"ט כו) להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר

דיח ליעוסיבע חיהרער חונד חיהרער קינדער פליוען בין; חונד חיד טטעהע דח וויח חיון געדורדיגעו וחסן. — תך, ויח חיוט מיינע ערוקונגלייט יידי וף פערברקעגען, וף חובבקעכנס! מיינע התחייט חיוט גענוקען, חונד חיון פליינד חויסער קלונער געפלהר. תך, יח ערוערענע דיח וויסענטשפטטען ויח הימן חונד דרדע* חיד תבער בלייבע רקח חונד חוכוויסענר. — תך, ויח וויס דרו ערקקרנע פלוק פלון רייד לז וייד חאהערתיחררען! ופגע דויערט דרו (פייכזילבע) רייד, ע: ענדעט ניכט; ויח משהנען חין וילכעהייט, חין וחסנע חונד פריידען, חיד תבער בין חין דער געו פתגענטשפטט. — תך, ויח וויס חיד דען קעןך דער זידען זעערען חונד חויטרניקען! סאענלונך וויינער טרעגע חיד מש"ס חונד משמע' (דער ישמעאליס) יתך, חונד ויח ספספטטען מיינער, — ח מערקען, חרע ע: — חיד תבער בין ויח טויב, חרע ניכט. — תך, ויח חמט חיד גחטט חוט חוהיחוברען וחוהנדען געסותגען! חדום' קינדער ויח חוט מיינען פתגענטשפטטען ווקנדערן בעקוויידען; ויח געניעסען מילך חונד חתניגייטן, חיד תבער דחררע ויח גרמ: דהיון. — תך, ויח חוהגיבט חיד קדר, חוהריגען חיד דן חונד שכל! ויח פתלזיעהטן חן חיר, וחן חויל חיד געווייט ויח וחררען. חיהרע מערער ויח יעגרייד; חיד תבער, ויח חולן חיד הי? Digitized by Google

(*) נחיה בעריחאטע וחקגענוקדיוטע חיווע (עלכיס א' ה' י"א).

אֵיךְ פָּקַדְתָּ עָלַי כְּאֲשֶׁר הִרְעוּתִי בְּשָׁנַי אַרְיוֹת וּלְבָאִים
 נֶאֱכַלְתִּי וְהִקְמָה צָעִיר וְרַב אֹמְרִים מְצֵאתִי וְגַם יִכְלֹתִי.
 וְאֲנִי כְּאֲשֶׁר שָׁבַלְתִּי שְׁכַלְתִּי: אֵיךְ קָדַר פּוֹכְבִי וְחִזְרוּ
 גְּלַגְלֵי וְעוֹבְדֵי גְלוּלִים גְּלַלּוּ גְּלִילֵי. וְהִקְמָה רַחֲמֵינוּ רַגְלֵי
 מַעְלֹת רַגְלֵי. וְאֲנִי בְּמַעַט נְטִיו רַגְלֵי: אֵיךְ שִׁמְרַת
 מַעֲוִוִי וְנִטְרַת חוֹבֵי. וּמְרִיבֵי נַפְשִׁי לֹא רַבָּת רִבִּי
 וְהִקְמָה תְּקִפָּם וּכְחָם לְהַבְאִיבִי וּלְהַדְאִיבִי. וְאֲנִי בְּרוֹב
 חֲסִידֶיךָ יָגַל לְבִי: אֵיךְ יִשְׁבַּתִּי בְּדַרְוָאֵהִי לְנִגְהָה: מִקְבוֹד
 יְרוּדָה בְּגוֹיִם גְּרוּדָה. וְהִקְמָה צִלְחוֹ וּמְלָכוֹ וּמִמְשַׁלְתָּם
 עֲמֻדָה. וְאֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה: אֵיךְ חָרַפְנִי מְעוֹלֵלִי
 וּמְהוֹלֵלִי בְּלֵהֶם. צֶלֶם אֲצַלֵּם וּלְאֶסֶר מְעַלִּיהֶם. וְהִקְמָה
 קוֹרְאִים הָאֵחָ הָאֵחָ בְּמַלְיָהֶם. וְאֲנִי הֵייתִי חָרַפְתָּ לָהֶם:

סה. צעיר במספר ורב בגבור. ורו"ה פ"י, אדו' ושמעאל, ור"ל. שכלחי שכלחי,
 דברי יעקב (בראשית יג יג), ודראו ז"ל שכלתי בגלוי מלך, שכלתי בעלתי אדו'. קדר כוכבי,
 עשה"כ (יחזקאל לב ז), והקדדתי את כוכביהם. וחזרו גלגלי, מלש"כ (פסח' דף נד) גלגול
 חזר בעולם, ור"ל מול טוב נהפך למול רע. גללו גלילי, התעו בו גלילי ארזי, האשון לשון
 תיעוב והגוי לשון גליל, כש מחו. מעלות רגלי, מעלות בשלש רגלים לירושלים. שמרת
 מעווי וכו', מלש"כ (איוב יד טו) לא תשאור על חטאתי וכו', ר"ל תגיד עליהם תמיד,
 ועל איש ריבי לא תשגיח לרבי עמיהם ריבי, והם עומדים בתקופת וכו', ובכל זאת אני עלך
 נשחתי. מעולליך אשר עוללו לי מעללי רעי'. ומהוללי, כלם יחוללו בי, עפ"ה (תל"י קכ ט).
 צלם וכו', כלפי מה שאמר (במדבר יד ט) סר כלם מעליהם, ר"ל מיניכם סדר עשה,
 אמר פס ולא סר וכו'. האח האח, קריאה לשמוע צליל חכרו, עפ"ה (תל"י לה כא).

חן, ויח מהרעפסט דוח דתך איינע חיבט'טתהטען! פֿון וְהווענלעהגען ווערע דך פֿערט
 לעהרט; זיח ספרעבעטן פֿרעהלענד: דהו העלסטע ויח דהו קליינסטע העכטע
 איד עררייכט חונד עררעגען; חיד חבער בין חונד בלייבע קירערותק. — חן,
 זיח חזט איין סטערן פֿערדורקעט'ס! ויח העטט איין גליקורחד זיך געווענדעט!
 גקטלעכעיענער פֿעררוחגרייניגען איינע וְתכרעו גויען, זיח העלפטן חיד חכ פֿון דער פֿייער
 זיכטן וּמְאֻלפֿהרט (נתך ירושלים); חונד חיד — בחוד גלייטען איינע פֿיסע חויג. —
 חן, ויח בעקב'הלסטעסט דוח חן זעהר איינע זיכרען, בליקסט ניכט וועג פֿון איינער
 סוד! מיט איינען ווידערוועלערן חבער החיערסט דוח איינעטוועגען ניכט;
 סטערק חונד וועלטיג בלייבען זיח, חיד ל' פֿוהגען חונד ל' קרעקען, חונד חיד — פֿערט
 טויע דענעך הערלויך חויל דייע גרסטע הויד! — חן, ויח זיסלע חיד חן חיינעקט,
 זייער חבענעקטערטען גויד! איינע חזעהענו בערויכט, חונסטעט חונטער פֿולקערן;
 זיח יינד גליקוד, חיהרע העררשעלע חעט בעסטחנה, חיד חבער בין ענטפֿולקערט חונד
 חיינעקט. — חן, ויח וְקוטיערן חיד איינע בעדריקער! מווען פֿערהעחט חיד; חיהר
 סטעטען ווייכט ניכט פֿון חיהנען (ד. ה.) זיח יינד חית סוטלע חיהרער מועלע. פֿערענע
 פֿיהרע ווערעט פֿועלען זיח חיר, ל' חונד חיד בין דער גענענעטחנה חיהרע: פֿסטעניג. —

אֵיךְ בִּינֵיהֶם נִשְׁאַרְתִּי הוֹאֵג וְדוֹאֵב . מִפְּלָגֵי יַגּוּם
 וּמִמְקוֹדֵם שׁוֹאֵב . וְהִמָּה רֹבְצִים וְשׁוֹכְכִים בְּעוֹרֵב
 וּכְזֹאֵב . וְאֲנִי עֲנִי וְכוֹאֵב : אֵיךְ שׁוֹנְאֵי כָּל סִדְרָה שְׁכֵנוֹ
 בְּצִיּוֹן . מִי הָאִמִּין בָּהּ וּמִי עָלָה לוֹ בְּרִצְיוֹן . וְהִמָּה
 עֲשִׂדִים נִשְׁוֹאֵים נְתוּנִים עֲלִיּוֹן . וְאֲנִי עֲנִי וְאֶבִּיּוֹן : אֵיךְ
 דָּרוּ בְּהִיבְלוֹתַי וְשָׁכְנוּ בָּם שְׁכוֹן . מִעֲלִיּוֹן לְתַחְתּוֹן
 וּמִתַּחְתּוֹן לְתִיבּוֹן . וְהִמָּה יִרְשׁוּ עֶשֶׂר וְהָב וְאֶדְרֵפוּן .
 וְאֲנִי לְצֹלַע גִּבּוֹן : אֵיךְ הִמּוֹנֵי נַפְצוּ וְהִמָּה עָרְפוּ
 בְּמַחְשְׁבוֹתֶיהָ . זְכַרְנוּ נָא וּפְקַדְנוּ בִישׁוּעֶתָהּ . וְהִמָּה
 בְּלַעַם קִלְעָם מִשְׁמֵי מְעוֹנָהּ . וְאֲנִי בְרוּב חֲסִדֶיהָ
 אָבוֹא בִיתָהּ : אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוֹ' עַד לְכָל קְרֹאֵיךְ .

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עֲפָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְמִנְיָהּ כָּל חַי : אִם אֵרַח מִשְׁפָּטֶיהָ יי
 קִינְיֹנָהּ . לְשִׁמָּה וְלוֹכְדָהּ תַּעֲזוֹת נָפֶשׁ : קוֹה לָּא יי חֹזֵק וְיִאֲמִין לְבָהּ וְקִנְיָה אֵל יי :
 מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יי מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה : לְמָה תִּהְיֶה כְּאִישׁ גִּדְהָם כְּגִבּוֹר לֹא יִתַּל
 לְהוֹשִׁיעַ : לְמָה יי תַּעֲמֹד בְּרַחֲוֵק . תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה : לִי הַיְשׁוּעָה וְכוֹ' .

אך

מפּלגֵי יַגּוּם וכו', שְׂתִימִי כִינּוּן וְלִכְחֵה מִפְּלָגֵי מִיִּיחֵס וְשִׁלֵּב מִמְקוֹדֵם, וכו' שְׂרֵפָה עַל פְּרִכְתָּהּ
 יִשְׂרָאֵל מִגִּידֵם בִּיגּוֹן וְעַר . כְּעוֹרֵב וְכוֹאֵב, אִשִּׁי מִלְכֵי מִדְיָן (עַם'ס תִּלְיָ' פַּג יב) . בְּרִצְיוֹן, בְּלִטָּה
 רָל לְמִי עֲלֵם בְּדַמְיוֹ . מִעֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן וכו', רָל כְּשֹׁבֵב בְּעִיכֵיס יִשְׁכַּח בְּסִדְרֵי בֵיתִי, כְּעִלְיוֹנִי'
 וּמִיכּוֹכִים וּמִתְחַנְּנִים . וְאֶדְרֵפוּן, עַם מִטְכָּה דְרַחְמָתָהּ בְּלִי' . (סְסִיָּה) לְצֹלַע גִּבּוֹן, פְּרַשְׁתִּי
 בְּלִטָּה שְׁלֹטְנִי אֶ . הִמָּה עָלוּ בְּמַחְשְׁבוֹתֶיהָ, עַפְי' סוֹדֵרָה בִּר' פְּרַשְׁתִּי אֶ, מִשְׁפָּטָהּ אֵל
 יִשְׂרָאֵל סִי' קוֹדֵם בִּפְנֵי, וְעַתָּה סֵם כְּעוֹכִים . קִלְעָם, מֵל' יִקְלַעְכֶּם בְּכָף הַקִּלְעַ (ע"ס כֶּס כַּע)

תָּךְ, וַיִּחַ בְּעֵלְיֹנֵד חֵךְ חֵךְ זָךְ בְּעַטְסִירְלֵט חוֹכֵר בְּעַטְרִיבֵם חוֹטְעֵר חִיחַנְעוּן ! חוֹזֵן חִיחֵרֵעַן
 זִיִּידִיגֵעַן קוֹוֹעֲלֵעַן אוֹס חֵךְ סְתַפְסֵעַן (ר. ה. אוֹס חֵךְ פֶּחָן חִיחַנְעוּן עֵרְנָה־רֵעוּן) ; וַיִּחַ
 זִיבֵד רַחֲוִי גַעֲלֹגְטֵרֵם, וַיִּחַ עוֹרֵב חוֹכֵר זֹלֵב (לְזוֹיִיחַ קְחִיגֵעַ פֶּחָן מִדְיָן), חֵךְ חֲבַעַר
 בִּין חֵרֶץ חוֹכֵר זִיִּירֵעַ . — תָּךְ, וַיִּחַ וּוְקֵהֵנְעַן פִּיִּירֵעַ מְלֹזֵעַ רִיִּינְעַן יַעֲטֵלֵם חִין לִתְּוֹן !
 וַעֲרֵר הַתְּסַטֵּעַ רַחֵו גַעֲזוֹיִיבֵם ? דְּרַחֲוֹן מוֹר גַּעֲרַחֲבֵט ? וַיִּחַ זִיבֵד רִיִּיךְ, סְטַעֲהֵנְעַן חִין הַחֲחַעֲנֵעַן
 חִינְעִיחֵעַנְעַן ; חֵךְ חֲבַעַר בִּין חֵרֶץ חוֹכֵר דִּירְפִּטִּיג . — תָּךְ, וַיִּחַ בְּעוֹוְקֵהֵנְעַן וַיִּחַ מִיִּיֵּעַ
 פֶּחָלְקֵסְטֵעַ, זֵעֲבֵעַן גַּעֲמַחְבִּוִּיךְ דְּרַחֲוִין : מְלֹזֵעַ גַּעֲמַחְבֵּר גַּעֲבּוֹסֵנְעַן וַיִּחַ, כְּעַמַּחְבֵּרִיגֵעַן זִךְ
 רַעַז גְּקוֹרֵעַז חוֹכֵר רַעַז קְחֵסְטְבַחְרֵעַן מִיִּינְלֵעַן ; חֵךְ חֲבַעַר בִּין טֵלְעַנְדֵּר חוֹכֵר הִיכְפֶּחְלֹזִיג . —
 תָּךְ, וַיִּחַ חוֹזֵן מִיִּינְעַ גַּעֲלֹקְוֵהֲעִיגֵעַ לְעֵרְסֵרִיִּינְעַ ! לִחַ, חֵן וּוְעֹלְבֵעַ רַחֵם סְטַעֲהֵעַ
 דְּרַחְטֵעַסֵט . חֵךְ גַּעֲרַעֲנֵקֵעַ חוֹנְגֵרֵעַר, כְּעַרַעֲנֵקֵעַ חוֹכֵן מִיִּיט דִּיִּינְעַן חִיִּין ; וַיִּחַ חֲבַעַר סוֹיִידֵרֵעַר
 וַעֲנֵעַ חוֹזֵן דִּיִּינְעַן חִיחַחַעֲוֵעַן ; חוֹכֵר חֵךְ כְּעַרַעֲטֵעַ רִיִּין חוֹזֵן, פֶּחָלְקֵז לְזַעֲרִיבֵלֵם חוֹזֵן

צא אֵלֵינוּ - מיוסד ע"פ אבן כהן ונחמיה סמוך פסוקי שמים' וקמן יורד בהמשכו'
 אַךְ בְּךָ מִקּוּהָ יִשְׂרָאֵל יְיָ. אַחֲזֹר וְקָדַם עִם נוֹשַׁע בְּיָי.
 וּמְדוּעַ בְּשֵׁשׁ יוֹם זֶה בָּמָה עָרְנִי. לִישׁוּעָתְךָ קוֹיִתִי יְיָ:
 גִּרְתִּי וְאַחֲרָי וּמִשְׁפַּחַי יָמִי עֲגוּנִי. גִּיּוֹר גְּבוּל וְעַם גְּנָאִי.
 וּמְדוּעַ דַּל בְּכָה כְבוֹד וְלִי דִינִי. קוּהָ יְיָ חֲזֹק וַיֵּאֱמָן
 לְבָבְךָ וְקוּהָ יְיָ: הֲלֹא אֲתָה מִקְדָּם חָרַב גְּאוּתֵנוּ.
 הִקְוִינוּךָ אַף אֶרֶץ מִשְׁפָּטֶיךָ פְּגָאוּתֵנוּ. וּמְדוּעַ וְאַיִן אִישׁ
 מִבְּפֶר עַל חוֹמֹתֵינוּ. וּמִדְּאֲבוּנֵנוּ אוֹמְרִים יִבְשׁוּ
 עַצְמוֹתֵינוּ וְאֶבְרָה תִקְוֵתֵנוּ: זְכַרְנוּ חֲשִׁבוֹנוֹת מִקְדָּם
 וּמִדֶּתְם קִצְרָה. זֶה בָּמָה פְּעָמִים קָצִיר וְעוֹד עֲצָרָה.

אך בך מקוה וכו'. אחור וקדם, בזמן העבר והעתיד תמיד ה' ישראל עם נושע בה',
 [י"ט אסור וקדם בעקום, כלומר בכל תפלותנו.] מדוע נושע יום הגאולה לבוא? כמה
 ענין, כמה זמנים קבועים, מלה"כ [דכ"א ז כה] ע"ד עידן ועדינין ופגל עידן. וככל זאת
 לישועת קויתי וכו', [וכן כונתו בכל הפסוקים אשר הביא הפייטן בסוף כל ספריו.] משך
 ימי עגוני, תוך ימי גלותי אשתי כאשר ענוכה מעעלה, גרתי ואשר בגיש אל נוי בכל נגאלי.
 ולי דיני, למה דל כבודי הסגיע לי לפי הדין. חרב גאוותנו, עפ"ה [דברים לג כט] ואשר
 סרב גאותך, ר"ל הקב"ה הוא החרב הלחם בעבודתו, וליוו גאותנו, ולא כנהלל בעבודתנו.
 הקינך אף אורח וכו', מלה"כ [ישעי' כו ט] אף ארס משפטין ה' קויןך לשעך ולזכך
 מאת נפשי. וסראבונונו, כרי' אמלויבי' אותנו אמרי' יבשו עצמותינו וכו' [כ"ה יקוקל לוי יא].
 זכרו חשבונו וכו', בגלות מצרים נקצר התשכון של ד' מאות שנה ולא היו שם כ"א רד"ה,
 ותמה זה כמה פעמי' קציר, עשה"כ [ירמיה' כ כ] עבר קציר כלהקין ואכנתו לא נושענו. [ח"ט

אך בך מקוה. כור חויל דידך, הערר! ועטלט ישראל ויינע התפללנוג, חין פריהער
 חזי ספחטערער לייס וחר עו חיאווער חין פֿון גחטט געסינלענע פֿלוק; חוסר
 חמרק בלייבט פֿון חיינען ון זֿהנגען לייטרויט דער טאָג (דער ערלונג) חוה? —
 חזי דוק, הערר! התפלע חיד חויל דיין הייל. — וןהרעב דער טאָגע ויינער לערר
 ספחטאָג חוילע חיד חויל חויל פֿרעווינג חין דען גויען חויענע רחמען פֿלוקזי חויל;
 חזי וחרקן ווירר וויינע עהרע ון העררנגעוויירדיגט? דוק, „החררע דעו העררן,
 ויח געטרקסט חונלערלנגט, חונר החררע דעו העררן.“ — וואָרסט דוח ניכט פֿון
 יעהר דעו סווערט חונערער הקהיים? וזר פֿערטרויעטען חיאווער חויל לוסט חויל
 דך חונר חויל דיינע גערעכטפֿיגקייט; חונר וחרקן חויל כחאווער דת, דער חונטרע
 ייסען פֿעררקהנע? חונרע פֿעטריבער ספֿרעכען: חונער געביין וחרע חויוגעדעררט,
 חונטרע התפלכט פֿערסוואַנדערן. — גערעכען וויר דער פֿערלויב, דת וחרד ניכט
 חויעמאָן דיע פֿריסט חויוגעוהעררט*? יעטלט פֿערטרוייכט חיינע ערנעט נקך דער

חולה. אך בך. גיא גוי נבל, נאך גוי נבל, והוא מלאגן גיא כלעות, טאָל גיא חויל. דל
 כבה כבוד, מדוע כבודם של ישראל מדולדל והוא ל"ס [ישעי' יז ד] ידל כבוד יעקב.
 ולי דיני, ר"ל ויחל מקום ראוי לי מן הדין לקחת אל ה' וכו', וכמו שאל"ל במס' ברכות

(* ד.ה. ישראל חויל חויו מצרים נקך פֿטר דער פֿערקיריאטען לייט חויענער גע
 פֿאָטענטעט פֿון פֿיערהונדערט יתחרטן ערלונג וןהרען.

ומדוע חשבנו כפדמה ונטמינו משטת השורה.
 מקוה ישראל (י) מושעו בעת צרה: טענים ופדקים
 בנים הקתובים כלם. טרודי חבלם וחרב בית זבולם.
 ומדוע יסתיד האב שבילם האמור בגללם. יש תקוה
 לאחריהם נאם יי ושבו בנים לגבולם: כמעט נטיו
 רגלי ושפכו אשורים. כי קנאתי בהוללים מערבי
 מישורים. ומדוע לא תקצר ותשבר יד רמות
 הקושרים. וקני יי יחליפו כח יעלו אבר בנשרים:

מלא

זה כמה פעמים איב את קציר לבן. ונטמינו וכו', מלה"כ [איוב יח ג] מדוע נתאננו כבהמה
 נטמינו בעיניכם. ופירושו ר"י כטמונו כמו טעמוי' ר"ל סתמיים [סתם בארעית טמן] כלומר
 טח מהשכל. [ואפשר שמה עזר כל'א מלת טמן, דות]. משטת השורה, מעבירים אותנו
 קח לט', כל' איננו נחשני' ככני אדם כ'א כבהמו' בעיניכם. ועל המסביר פי' שורת הדין
 ניתן להגאיל ואנחנו כאלרים בגלות. טענים ופדקים וכו', סדס המאמר הדשוהו, בניס
 הכתוב, ר"ל אשר כתוב עליהם בניס אתם לה' וכו' הם פורקים עול אחד וטוענים עול אחר.
 טרודי חבלם, מנורשי' מסכל כחלתם. יסתיד האב שבילם וכו', נכחו המפרשים פי' מאמר
 זה. וכל שאלת שבילם היא כמו באבילם, על אדותם, ואמר: מדוע יסתיד האב [של
 בניס הכ'ל] על אדותם את אשר הבטיח בעבורם, ומה הבטחת? יש תקוה לאחריהם וכו'
 [פי' בירמי' לא ין]. כמעט נטיו וכו', פי' תילי' עג ב], ואמר, כמעט כמו רגלי וכשלתי
 באשונת האנתו יתבדך, אם אראה ואקנא בהללתי ההוללים. מערבי מישורים, המעקמים
 ומערבנים את היסר. יד רמת הקושרים, יד רמה של הקושרים קצר על ישראל. וקווי ה'ן

הנדער, חונר עו בויעט. ומרוקט ווערדען וויר דעק שהיערע גויך, געגען חולען ברויך
 בעתהפעלט? חיוט דעך דער הער ישראל'ס העפעלונג, ויין רעסטער לור לייט, דער
 פקשה — דיה קינדער (גהטטענ) גענעקנעטן לערטויסען סטעטן חיון יקך מיט דעק
 הנדערן, וינד פון חיהרעק ערבאחנדע לערטריבען, חיהר טעאפעל חיוט לערטסטערט;
 ומרוקט חולט חיהר פקשהרען ספאר פערדעקט, פון דעק עו חיהרענטוועגען הייסט
 „דוח העסט העפעלונג פיר דיה פקוגעלייט, דיינע קינדער קעהרען
 וויעדער נחך חיהרען געביעטע לוריק? פקשהט ומקנען היינע פיסע חונר
 מיינע סריטטע גלייטען חיוג, ווען חך חייך חויכער טהקערען ערמיילרע, דיה דק
 ריכטיגע פערווירדען. ומרוקט זעהט חונר בריכט ניכט דיה הפטר דערער, דיה חך
 חיערמיטהג ווידער חונר פערבינדען? מקנען דיה גסט פערטרויערען חיומער
 וינע קרפט ערונגענען, חונר נדערן גויך חיהרע פיסטיגע ערהעבען. — מיינע

[לג ב] אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יסור יתפלל, שאמר [תילי' כו יד] קוה אל
 ה' חוק ויאלץ לנך וקוה אל ה', ופרשי', קוה והתחזק ואל תמשך ידך אלל תזור וקוה.
 ומדוע חשבנו, כנ"ל כי בלות ח' קיימינן. ונטמינו משיטת השורה, פי' גשסת הכתוב,
 מקוה ישראל וכו', השורה, טעמו הכתוב. טענים וכו', פי' בין טענים עולו של הקב"ה
 בין פדקים עולו, הכתוב קדאם בניס, כדליתא בנאם' קידושין [לו א] רמ"א בין כך ובין
 כך קדוים בניס. קבלה, כנ"ל לנבך, והוא לשון נאילות בלשון ארמי. יסתיד האב שבילם,

סליחות ליום רביעי שבין ר"ה וי"ב קבא

מלא רדפתי וחסרה שנת גאלי. מסורים למים
 ולמזרטים ולתקנה אולי. ומדוע גסחפו אפירי ומתי
 שיר אילי. קודקויתי יי ויט אלי: סוגיה שריגיה בקקום
 בזקקים והבאישו. סירים סוריה גבשו ולא עבשו.
 ומדוע עתקו גברו וכמדבר לא יבושו. מקוה ישדלי
 כל עזביה יבושו: פועלי און יתאמרו אינו ראינו.

פ"ה [ישעי' ע לא]. מלא רדפתי וכו', בפסוק [איכה א' ו] וילכו בלא כח לפני רודף, פ"ה רש"י כל רודף שנמקרא חסר זה מלא שנרדפו רדיפה שלימה; ובפסוק שנת גאלי בזה [ישעי' סד'] חסר כתי'. ולחוקה אולי, כאשר באיכ' [ג כט] אולי יש תקוה, ור"ל כאן יש, ספק בתקוטה, ואמרו בתנאי' (דף ד) כי מטי רב אמי להאי קרא כבי אמר כולי האי, ואולי! ומדוע נסחפו אבירי, לה"כ בירמי' (מ טו) מדוע נסחף אביריך, כאלו סחפו זוס ומטו. ומתי שיר אילי, הם הלויים, אילי, גיבורי, כמו אין איל סוגיך, מלא שנמקרו סנה בשוכים ר"ל מסויינים ומגדרים בסיני המצות שגורו להרחיק את האדם מן העבודה. שריגך, שריני גפקך בקקום וכו', השיתו ומזרחם, עפ"ה גפן טקן ישראל (השעי' א). והבאישו, מלאון ויגע באזים (ישעי' ה ב). סירים, קולי, הם הרשעי' הסרי' מיד. גבשו, גבהו וכאלו, מל' גבשושי' בגמ' (שנת דף עג ודף קכא), (או שהוא מל' ראמית גביש, שהם אבנים יקרות, וטעמו זהו. המני'). ולא עבשו, לא העלו קללה ועפוש (עבשו, כמו עפש בחילוף בומף, וכמוהו עבשו פחדות (יאל א). וכמדובר, וכו', למה לא יטשו כמדובר עליהם בבבאי (ירמי' יז) מקוה וכו' כל עתדיך יבושו. יתאמרו, לה"כ (תילי' נד) יתאמרו כל פועלי און, ר"ל ישתבחו לאמר: אינו ריטו, שעים אכחנו מתאזה ומודה. פשטו וכו', בעהמ"ס לא כיון יפה שפירוש מאמר זה ור"ל שאח לאן פשיטה והסרה, פשטו (ר"ל הסירו) מעלינו אות חותם של אמת, הכתובה בשמחו (עפ"י יחזקאל ט, ראה מה שכתתי בפסוקן שופט כל הארץ), ופועלי און מלעגים לט לאמרו: מה יתן ומה יוסף לכם האות הזה, הלא אכחנו בתאזה וכבוד ואתם אומללים

פערפסונג וומר פמלונסטקדיג, דרו יתהר היינער ערוסונג חבער מחקענו
 העטט*. דען סוקערן חונד רויסערן זינד וויר חיבערגעבען, חונטרע העפלעכונג חיוש
 שוואקענד. ומרוט זינד היינע מחשביגען, זינד דיוח ברפפען מחננער דענו געוהנגע
 (דיוח לרעטען) וועגגעטועפעט ומקערדען? דרך העפלעע חיד לנת העררו, חונד ער ווירד
 וויר גענייגעט ווערדען. — דיינע חוואליינטען רעבען זינד פלון לערסטערערן פערניכטעט
 חונד פערדרערבען ומקערדען, יענער דערנענחויחווחו: היגעבען גוקלנט חונד פלוט ניכט;
 ומרוט זינד זיך סטמק חונד מחשביג, חונד ווערדען ניכט לו שפטרען, וויר ער
 פלון מיהנען הייסט: „דער הערר חיוש ישראל'ס העפלעכונג, קלזע דיוח דך פערלונסטען
 חייטען לו שפטרען ווערדען? חיבעלטעקטער בריסטען יוד: וויר זינד פלון זוסט געט

אות הכייל שאמר זו שבילם יש תקוה וכו'. מלא רדפתי וחסרה שנת גאולי, לשון
 רש"י [איכ' א] וילכו בלא כח לפני רודף, כל רודף שנמקרא חסר זה מלא, שנרדפו רדיפה
 שלימה, ע"כ יסד הפיוט מלא רדפתי וחסרה שנת גאולי, שנת גאולי בזה, [ישעי' סד']
 קסר כתיב. ונחת ספרים גאולי מלא ויו כתיב, אבל כבי' כתיב גאלי קסר ויו, ומסר פילא
 לית ומסר. מסורי' למכו' ולמורטי' וכו', דכתיב [ישעי' כ ו] גוי נתתי למכוי ולמיי למשמעי'.
 אילי, כ"כ בכ"י ופירושו מתקנני, וכו', הלויים מתי שיר הם עבדיו אילי ומקונכוס שלי, ומלת
 ומדוע עונה גם על ומתי שיר. סירים סוריה, כ"כ בסליחה מטיב שפה וככ"ה, והוא לאו
 (ירמי' יז) וכורי בלאן יכתבו, ומיפא דקרא מקוה ישראל ה' וכו' שאכיד כאן. אינו

(* ומן ועתה דמריבער דען פירוש.

פָּשְׁטוּ אֶמֶת אוֹתוֹת שִׁמְנוּ הַתּוֹיְנוּ. וּמְדוּעַ צָלַחַה
 בְּרַכָּם וְחִסְדֵי דַמְיֵנוּ גְדוּיְנוּ. יִי חַגְנוּ לָךְ קוֹיְנוּ: קִימַת
 סִבַּת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה פָּרִץ. קִצָּה רַחֵק וּלְמִקְרָא עֲלֶה
 הַפּוֹרֵץ. וּמְדוּעַ רִשְׁעִים יָחִיו וְלֹא יָדְמוּ קָרִץ. וְקוֹי יִי
 הַמָּה יִירָשׁוּ אָרֶץ: שׂוֹסֵי חֶבְלֵי נַחֲלֹתֶיךָ מִחֶלְקֶיךָ לְגַרְשָׁנוּ.
 שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשּׁוֹלְמִית בְּפִיהֶם לְהַפְרִישָׁנוּ. וּמְדוּעַ
 הַתְּנַשְׂאוֹתָהּ לָזֶה תִּנְאָמוּ גַּפְרִישָׁנוּ. טוֹב יִי לְקוֹן לְנַפְשׁ
 הַדָּרְשָׁנוּ: שְׂרֵי הַשּׁוֹבוֹת מְדוּעֵינוּ פִּינוּ גַּמְלָא. לִי

מזורים. הוסיף דמינו, עפ"ה (ת"ל'י מח י'), נגפה חסדך. ונדוינו, דוה לכנו. קיסח
 סכה וכו', הוא בהמ"ק שפרטנו בו היונים י"ג פרצות (מדות פ"ב עמכה ג), קץ רחוק, רחוק
 הקן של קימת הפרצות האלה: ולמקרה (ג"ל) עלה. הפורץ, רחוק עוד לזמן שיבוא
 לגדור את הפרצה והוא לשון בגמרא (מ"ק דף יו) מקרין את הפרצה וכו', פירוש לשון
 תקרה ומענינה. ואמר עלה הפורץ מל"כ (מיכה ב) עלה הפורץ לפניכם, שהוא כמו
 גדר. ולא ידמו קרץ, ידמו וקצן שניהם לשון כריתה, כמו אנכי המלחמה ידמו
 (ירמ' מט, כו) קצן מנפץ כל (שם מו, כ). שובי שובי השולמית, פ"ה בשה"ש (ו א),
 ודעו בגדה אה"ע אומרים כן לישראל הכלמים באמונתם שיבואו מאחרי ה' חה שאמר
 הפייטן בפייהם, (דבריו) להפרישנו (שמונתנו), ושאל: למה תתנשאו ותנאמו (ותאמרו)
 זה לזה כפרישנו, כלומר איך יעלה על דעתכם שאנחנו שומעים לקולכם. הלא טוב ה'
 וכו'. תשובות מדוענו, ר"ל על כל אלו מדוע הכל, נשיב תשובה אחת, והיא, הלא

וקטטיגט; " יח ערקוהרען: וזיר העבען ומהרע ווחורער פערריכטעס חונד פלון
 ברעכט**? ומהרע געווינגט עז חיהרען? וזח חיוט דען דיינע גנחערע, דיח וזיר שמוערלוק
 ערוומערטען? הערר! זייח חונד גנחריג! וזיר העפעלען חויל דיק. — דיח דורך דרייח
 לעהן חייבריכע ע-חעברטע הייליגע ומההונג (דער טעאפעל): וקולטע וזיעדער ערריכטעס
 ווערדען: דרך דיח לייט חיוט נורך לערו, וזח דער חויבעסערער ערשיינען וזיר.
 ומהרע זעבען דיח געסטולטען זק גנח: מהנע לח חיהרען פלון לו דענקען? — דרך
 ווערדען דיח חויל דען העררן פערטרויען דחז: זמר חייכסט וזיעדער בעניטלען. —
 דיח פוינדער דייפע: ערבטהיילן, וועלכע חונד פלון דיינע ערבטהיילע פערטריבען, ספרע
 לען: „זריק, זריק, זולמית!“ היעררוך וקולטען זיח חונד פלון חונערעך גזיבען
 טרענען. וזיח קחיכט חיהר חייך זק ערהעבען חונד ומההנען, דחס וזיר חונד (פלון
 דער רעזיגיון) טרענען קענטעט? „דער הערר חיוט גיטיג געבען דיח, דיח חיהק
 פערטרויען, געבען דיח זעעלען, דיח חיהן זעלען. — קולטעטטיגער! חויל חללע פרימגיזן
 ספריכט חונער חונד דיח חנסווקרט חויו: וזייל וזיר געבען דען העררן, חונערן

ראינו, כן בכ"י ומסתבר עפ"ה (איכ"ב ב יו) זה היום שקוינהו מלאנו ראינו. אאותות. כן
 בכ"י ודל"י. קצה רחוק ולמקרא, כ"כ בכ"י ופירושו קימת סכת דוד הפרולה, אותו הקן
 דכתי', ביום ההוא לקיים את סכת דוד הנופלת, רחוק. גם הקן האמור במק' עלה הפרץ
 לפניכם, פרטו ויעברו שער, ויעבור מלכם לפניכם וה' בראשם. שוב מנאתי בסליחה יכנה
 דפוס וויכניתי, גרם: קץ רחוק למקרא עלה הפורץ, וגיירסא זאת מסתבר יותר, כי כן
 לשון המקרא, עלה הפורץ. שובי שובי וכו', לשון זה שובי שובי השולמית הוא תמיד בפייהם
 ** (בתוך חייבען חוידרוק חית פרישעטען (יחוקאל ט' ד'), ד.ה. זיח ספעטטען
 חייבער חונער פערטרויען חויל דיח ווחורערברערע היילע געטטען.

אֲדִינוּ חָטָאנוּ וְתִקְרָאנָה אוֹתָנוּ כְּאֵלֶּה • מִשְׁפָּטֶיךָ
 אָמַת וְאַתָּה מְרוֹם מִתְעַלָּה • הִצְדָּקָה לְךָ וְלָנוּ הַבְּשֵׁת
 נִגְלָה: הַעֲדֵת רַבּוֹת וְנֹאמַר לֹא נִקְשִׁיב • קוֹל טִיף
 נְבִיאֶיךָ בְּזִינוּ לְהַחֲשִׁיב • יִגְדַּל כַּחַסְלֵה יְחִידִים מוֹשִׁיב •
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ אוֹתָנוּ לְהִשִּׁיב: מְדוּעַ אָדוּם
 לְלְבוֹשֶׁיךָ תִּקְרַב עֲזָנְתוֹ • וְיִזְנֶץ נֶצְחָם עַל בְּגָדֵי עֲמִיתוֹ •
 סֵלָה נֹדֵה יוֹם הַבֵּא בְּשַׁעֲתוֹ • זֶה יִי קוֹיֵנוּ לוֹ נְגִיָּלָה
 וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ: אַל סֵלֶךְ יִשָּׁב וְכוּ •

אַל תֵּבֵא בְּמִשְׁפָּט עֲפָנוּ • בִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: קְרֵאתִי שְׁמֶךָ יִי מְבֹדָד
 תַּתְּחִיל: בִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקֵץ עֲבוֹת עֵנִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנֵיו מִפָּנֵי
 אֱלֹהֵי שְׁמַע: בִּי אֵתָה תִּכְרַח צְדִיק יִי • כַּעֲזָה רָצוֹן תַּעֲמִירָנוּ: שְׁמַעָה יִי צְדָק
 הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵנוּ • תַּאֲזִינָה תַּמְלִתְנוּ בְּלֹא שִׁפְתֵי מַרְמָה: לִי הִישְׁעָה וְכוּ •

אבדו

זו ה' קשאו לו, לך קרה לנו כאלה. העדת, כמו ה' יודים, ההרתם כמה פעמים
 ולא נקשב לקול סוף נביאך, אשר הנביאים יטיפו מלתם, כמו א' תטיפו יטיפון וכו'
 (מכ"ב ג'). יגדל כח וכו', אתה אלהים המושב יחידים ביתה (ל"ה תל"ו ס"ו) יגדל
 כל כחך להחזיר בתשובה שלימה לפניך; ופירושו מושב יחידים ביתה הנפורים בגלות
 יקח אתם לאסת ויחזיבם לביתם, וע"פ הדרש, יקבל תשובת יסודים. מדוע אדום וכו',
 תקרב ומצא הסת זיקויים זה נבואת יעז' (ס"ג ב) שא"ל: מדוע אדום לבשו (אל הקב"ה
 כביכול), והא"ל (אס) ויז נכחם וכו', דם האויבים אשר הרג נזה על מעטה בגדיו
 (כביכול, והוא דרך שיר). סלה נודה וכו' זה נודך סלם על זה היום הבא בשעתו,
 שאין נעתה אחיבה. (יעז' ס כב).

בקסט, געווינדטס העכטן, דערונטן טרעלסט חונד דיענו חלונע. דין חודטהיין דיוט גערעכט,
 דער ערהעכטן ביזט דח, ביח דיר חיוט גערעכטיגקייט, חוננער חבער חיוט דוח
 סחנער. קלסט גענעג העכט דוח חוזה געווארנט, וויר חבער געהערטעטן ניכט; וויר
 פערקלעטעטען דוח ספרחטעטען דיער פרחטעטען דוח חונד לוזלוקס. — דער דוח לער
 סטרייעטע וויערער חיינעטלעסט, לייגע דרך חין דיינער עוויגען קרעכט חונד פיהרע
 חודך חונד אים פלוקקוואנער בעסערונג לו דיר לוריק. חקגע דוח לייט בחוד קחמוטען,
 ווק עז הייסט: „ווארונט חיוט דין קווייר רחטה? חיהר (דער פיינרע) בלוט ספריטלעט
 חודך ווין געוואנכט*. עוויג ווערדען וויר דיר הווידיגען חן טחגע, דער חיינסט ער
 סיינען חוירד: „דיענער חיוט דער הערר, דעסטען וויר החרטען; וקסט חונד פרחטה
 וקקען חק ווינעו הייל!“

כדי להפריטנו. משפטך אמת, בין כמות הטוב בין כמות פורענות אתה מתעלה. עין
 ברבית. ריש פ' קדושים.

סליחות ליום רביעי שבין ר"ה וי"ב

צב סליחה • א'ז'א • מיוסד ע"פ אל"ב ובסוף קתום שמ"ס אליה בר שפעה חוק.

אָבְרוּ חֲכָמֵי גְזֵית יוֹשְׁבֵי גְנָיִם • בְּטָלוּ אֲשָׁבוּלוֹת וּבְגֵי
אָדָם הַמְהַרְגֵימֵם • גָּמְרוּ חֲסָרוּ חֲסִידִים וּפְסוּ אֲמֹנִים •
הִזְחִי גְזֵרָה וְעַל הַזֶּרֶם מְגִינִים: הַמָּצֵא בְּדוֹר שֶׁשָּׁח
בְּיָגִינוּ מִפְּגִיעַ • וְחֵיק מְרוֹן מִשְׁתַּק חֲמָה מְרַגֵּעַ • וְךָ
מַעַשׂ בְּבֶן מִתְחַטֵּא וּמִחַגְעֵגַע • חֵינן מְבִיעַ רוּמָה
שְׁמִימָה לְהַגִּיעַ: טוֹב בְּפֶר בְּעַד יָדְךָ תֵּאָחֹז • יִנְהַלֵּם
יִנְהַגֵּם תִּנְחַם לְחַפְצֵי מַחֹז • פְּלִיָּה בּוֹגְרִיקָה חֲרָפָה עֲלֵימוֹ
תִּשְׁחֹז • לָרוֹן לִבְנוֹ בְּקִלְקוּלָם שְׁלוֹתָם תִּפְחֹז:

אברו חכמי גזית, סנהדרין שהיו יושבים בלשכת הגזית. יושבי גנים, החכמים שיבטו ככרם ניבנה. ובמרא (ב"ב דף עה) דרשו על הפסוק היותם בגנים אלו תלמידי חכמים וכו'. בטלו אשכולות, כינוי לת"ם גדולים שמלאים סכמה כאלה כל"ו ענבי, ובמנה (סו"ט דף יז) אמרו: משמת יב"י איש לרידה וכו', בטלו האשכולות. המצא, אצל המלך לנו בדדטו אחרך. כדור, (כן גרס המסניד וככוף הוא), ר"ל כמו דבור שש (שד"כ) בקרבנו טפגנו, ר"ל מתפלל בעדנו (כמו אין מפגיע, יע"י כט, טז). וחיק, האל' (מל"י חוטיטון, חוטיטטנו, חוטיטקו; וכס"פ הככוף. הענ"י). השתיק מדון וכו' ע"י תפלתו. וך וכו', שה"ך מעללי' וכקי מתטא כתינו, ואמר ככו מתחטא, ע"פי גע' (תענית דף יט) אתה מתטא ח לפני המקום ככו שהוא מתטא לפני אביו. ומחגעגע, שיש לו נענועים ואינו יכול להפרד מאביו, כן ה"י הוא דבק בהקב"ה. גם יש לפרש ממלת געה לאון הרמת קול, כמו (איוב ו ה) אס יעכה שור על זבילי, וטעמו אס אס היו נועקים אלא כהוץ (כמו חוני המעגל עיין בתענית טס), ככל זאת שמע אליהם הקב"ה ונעתר להם. (דברי העניס). חין מביע, כשה' מביע אומר, תפלתו הגיע' לרוח שמים. טוב כפר וכו', מאמר מסודס הוא, ושיעורו טוב! תאחו ידך לכפר בעד, ר"ל עתה כי אין לנו מפגיע, האל הטוב יאחו דרך סמרו ויכפר בעד עשו, עדה"כ (דה"כ ל"ח) ה' הטוב יכפר בעד. לחפץ מוחה, למחח חפכס. השחה, תסודר. שלוחם הפחוח, מלאון פחו כמים, ר"ל תסכר לעשו קן לשלומס. — או י"ל שהוא מלאון של נעליך (שמות ג ה) ר"ל סלך נעליך, וכשהו (רות ב יז) זול תאלו, ועוד (איוב כח) כי ישל אלוה נפשו, ופירשו פה עמד בסלכתס וירידתס, וכך תרגמתי

אברו חכמי גזית • פערסווחוסרען זינד דיה וויינען חויו דער ומרמחהרמלונען, דמחין דיה חין גרטרען * ויטנאקען היוטען; דיענע פללונען טרויבען, דיענע פטרררעפפליזיכען מתנכער החבנען חויפטעהקרט; זיה זינד חין, זיה פעתלען, דיה פטרמאטן, דיה געשרייטן, וועלכע, זיהר לייטמאטער בעסויטער, בקוע פעהרעקניסע פערדרעקניטען. חן זמס דיק פיסרען, זיה לז יענער לייט, וזק חוין פירבעטער פיר חונט ספרתך, חוין ערלכרמוזער, דער דען חקלוקער לזט סווייגען ברמכטע, דען לזמן בעסוויטאגטע; חוין זמון סמירען זקוער טהחטען, דער זיה חוין זקמן ועלכסט ומגעססיע רזעלען דורלעט חונד דעסען קויט חויגעספערלענגע געבעט הקך לזט היממען סטיג. — חלוגיטיער! פלחע דח דען דען ענטסוס חונז לז פעהרעהקען; פיהרע, זייטע, בריינע חונז נקך דעען ער זעהטען זמטע; רייבע דיה טרויטמאטען חוין, ספרלע ווידער זיה דיין סווערט. חקנע חונזער הערן חיבער זיהרען סטורן, חיבער דיה בעסוייניגונג זיהרען פללונען יובעלן. —

(* חין דען גרטרען פלון יעכה וזמר חוינע גרמפע רמכבינער, חקערעזיע.

(י"ג שְׁלוֹתֶם תִּפְחוּת): מִשְׁעֵן וּמְנוּס עֲתִיק עֲזָרָה יִשְׁנָה •
 נִמְכָּה תִקְיֵץ הָעֲזָרָה הַזּוֹרֵר שְׁנָה • שִׁיחַ יִקְבַּל וְתִפְלָתָהּ
 מִהֵיזֶת עֲשׂוּנָה • עֲדִינָה תִרְגֵּז יָמִים עַל שְׁנָה: פֶּלֶא
 פְּעוֹל וְהַפְּלֵא סוֹלַח וּמוֹחֵל • צְבֹאֵי הַצֵּא מִחֲמַת תַּנִּין
 וְזוֹחֵל • קוֹמֵם שְׁפֵל כְּסֵא כְבוֹד לְהַנְחִיל • רוּמֵם יִשְׂרָאֵל
 לְיִי יִחַל: לְשִׁלְמֵי הַלְבוּטִים שְׁפוּטִים בְּאַרְבַּעַת שְׁפָטִים •
 תִּמּוֹ פִּסּוֹ וּבִמִּים נִשְׁפָּטִים • אֲכוּלֵי נֶמֶר וּבִשְׁנֵי אֲרֵיוֹת
 לְעוֹטִים • לְחָמֵי רֶשֶׁף וְשֵׁן בְּהֵמוֹת וְעֵיטִים: יָמִין
 רוּמְמָה נְאֻדְרֵי חֲשׂוֹף לְגִדְגָלִים • הַשְּׂמָה גְּלִים דְּרָךְ
 לְעִבּוֹר גְּאוּלִּים • כְּנִיף וְרוּם הַשֵּׁב וְקִבֵּץ גּוֹלִים • רְאוּם

אכבי העייה. וי"ג הפחוחה, תמעיש שלחם. עתיק, יסן, אתה משען ומנוס ועזרה לנו
 פימים קדשנים, תקיץ ותזורר הנדשים וכו', והיא תחית המתיס כמ"ג (ישעי' כו יט)
 הקינו ודנט שוכי עפר, או שנטעך על האומה הנדדמת גלות: תזורר שינה, להתחלת
 התשייה, כמ"ג בלשע וזורר הכער (מ"ג ד לה), פירוש כתעטם. מדיחז עשוונה, עמ"ס
 (תילי' פ ה) עד מתי עשנת בתפלת עמך, ר"ל לא יכסוה עין וענן. עדינה, מלה"כ
 (ישעי' עו פ) עדינה היוצבת לבטוח, עתה ימים על שנה תרמנה, לה"כ (שם לכ י).
 הזורל, חמת וזקלי עפר, לה"כ (דכ"ו לב כד). כסא כבוד להנחיל, עפ"כ (ש"ל ג פ)
 עקים מעפר דל וכו', וכסא כבוד יכפילם. לבוטים, מוכים. בארבעת שפטים, מפרש
 ביחוקקל יד כא) אף כי ארבעת שפטי הרעים חרז ודעב וסיה רעה ודבר. נמר, טיגער בל"א.
 לעוטים, נלוטים, כמו הלעטיני כא, ולחוסר רשון, (לה"כ דכ"ו ס) הלקחמי' והרופים
 שראפי אז השמש, ועיטים, עופות הדודים, כמו ירד העיש (בראש' טו יא). חשוף וכו',
 בלכ יעיק החומה ואלדרי נכח. לגדגלים, כינו לישראל, כאשר פראתי כמה פעמים. ורוים,

עוויג עסיסלע חוד לזולט! דוח, חוזרע חוטע הילפע! ערוועקע דיח טוואמערכט,
 עראואטרע דיח סוףלענדע; ניח היהר ווקרט חטר געבעט חן, דחס קיינע ווקקע
 ענ בערעקע. — חך! טחך חויל טחך, יחהר חויל יחהר וייר דיח ערוע בעחום
 רהיגט. — זח טהוע ווחודער חיבער ווחודער, ח נחזיבטסוףלזער! רעסטע דיח העער
 פחן דער ווחוטע דעו סוףהגענגעליכט; ערהעבע דען ערייריגטען, וחס היהו דעו
 עהרענטהרקהנע טהיילוחפטיג ווערדען; ערהכבע ישרא, וועלכע דעו העררן החרעט. —
 דינע געטרייען וייר געסוףגען, געייסענטס פחן פיער סטרמפלעריכטען*; חן ווחקהיג
 חויפלעריבען דורך לערהעערענדע סלוחטען, פחן סיגערן געפרעטען, פחן וקווענלטהענען
 לערמחחוס, פחן ברענגענדער היטלע חויפלענערהט, דעס לחהו דעו ויירע חוד דער
 רויכפלענע פרויו געגעבען. — ענטפלוקטע דינע מחכטיגע, חקלערהחכענע רעכטע,
 דיח חיינס חיבער וועלען חיינען וועג לונ דורכחנג דער ערוקוטען כחהנטע, פיר
 דינע כחגענר! בריגע דינע לערסטרייעטען קינדער ויעדער לוריק, וחחחחע דיח
 געפלעגענען, דחס ויח ויעדער ערשיינען חוד פחן פיר עאספלעגענען ווערדען חן דען

* חית כלע יחוקל אערדען פיער סטרמפלעריכטע, חן: הונגער, סווערט,
 רייסענדע סחיר חוד פעסט חויפלענקהנט.

לְהַקְבִּיל בְּשָׁלוֹשׁ פְּעָמַי רְגָלִים: שֵׁבֶט מוֹשֵׁלִים עוֹצֵר
 יִרְשׁ הָאֱלֹהִים. חָמֶם זוֹעֵק קוֹרֵא וְאִין חוֹלָה. לְשׁוֹנְנו
 רָנָה וּשְׁחֹק פִּינוּ גְּמֵלָא. אָז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יי
 לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

אֵל תְּבֹרָא בְּמִשְׁפָּט עֲמֵנו. כִּי לֹא יִצְדַּק לְתַפְיָהּ קַל חַי: שׁוּבוּ שׁוּבוּ אֲסַתָּה
 לָנוּ. וְעַל הַתְּשׁוּבָה טָרַשׁ הַבְּטַחְתֵּנוּ: תֵּשֶׁב אֲנֹשׁ עַד הַבָּא וְתֵאמְרָה שׁוּבוּ
 בְּגַי אָדָם: שׁוּבוּ בְּגַיִם שׁוֹבְבִים אֲרָפָה מְשׁוּבּוֹתֵיכֶם. הֲנֵנו אֲתֵנו לָהּ כִּי אֵתָה
 יי אֱלֹהֵינוּ: שׁוּבָה יי רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֵיךָ כִּי
 קְשִׁילָת בְּעוֹנֵיךָ: לִי הִישְׁתָּה וכו' עַד עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמְךָ.

צַן שְׁלִמְנִיחָ. אֲחִינוּ וְהִי אֲבוּחֵינוּ. מִיוֹסֵד ע"פ א"ב וְכַסּוֹף חַמּוֹס אֲהַע"ס שְׁלִמְהָ.

תְּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ שׁוּב שְׁבוֹתֵנוּ כְּנִאמְךָ. שׁוּב כְּקָדָם
 חֲדָשׁ חֶבֶת לְאִמְךָ. רַחֵם רַגְנוּ וְקָרֵב שׁוֹךְ וְעַמְךָ. שׁוּב
 מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהַנְּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְךָ: קַבֵּץ וּבְקַשׁ
 אוֹבְחוֹת חֵזֶק נַחֲלוֹתֶיךָ. צֵאן הַתְּרַגָּה הַגְּזוּזָה גִּזּוּ

הַכְּפוּלִים. רֵאווִים. לְהִי' נִרְאִי' בִּירוֹתִים בְּעוֹלֵי תַלְמִים. לְהַקְבִּיל, פְּנֵי שְׂכִינָה. שֵׁבֶט מוֹשֵׁלִים
 יִירְשׁ עֶצֶר, הוּא טָרַשׁ כְּסֹף הַמְּלוּכָה (מַלְכָּה שׁוֹפְטֵי יח ז), וְהוּא מְלֻכּוֹ בֵּית דָּה, וְאִמְרָה עַד
 יִמְשַׁל בְּשֵׁבֶט מִמְּשַׁלְתּוֹ עַל עַם אֱלֹהִים, אֲשֶׁר חָמֶם זוֹעֵק, בְּנִלְיִת. וְאִין חוֹלָה, וְאִין מִרְשָׁס עֲלִינוּ
 מִדַּה"כ (ש"א כב כ) וְאִין חוֹלָה מִכֶּס עֲלֵי, וְאִין יִמְלֹא שְׁחֹק פִּינוּ וכו'.

חֲשׁוּב הַרְחֻמְנוּ. שׁוֹךְ וְעַמְךָ, הַכֹּחַ רוֹעֵךְ תִּקְרַב בְּמַהר'. חֵזֶק נַחֲלוֹתֶךָ, מַלְכָּה (יִחְזַקֵּל לֵד ד)
 אֵת הַכַּחְלָת לֹא חִזְקַתָּ. וּפִירוֹשׁוֹ כְּמוֹ הַכּוֹלָת. צֵאן הַהֲרַגָּה, מוֹסֵס עַל מַלְת בְּקַשׁ, וְהַגְּזוּ
 בְּרוֹחוֹתֶיךָ, עַל לִישָׁאֵל אֲסוּבִילִים יִסּוּרִים חֲתִיקִים, כְּרַסֵּל לְפָנֵי גּוֹזֵה כַּלְמָה, בְּבַט

דְּרִיחֵנוּ וְהִיגֵנוּ פִּעֻסְטֵעֵרִי וְהִמְחִיבֵנוּ לִי יִרוֹתִים. דָּהּ לְעַפְטֵר דְּעוֹ טַהֲרָנוּ עֲרִבּוּ (ד'ש')
 הַפִּרְשֵׁה וְיִעֲרֵר חִיבֵר יִח, דִּיחַ וְעַטְלֵט אֲוִכְבְּדוּעֵרֵס חִיבֵר דְּרוֹק יִמְחֵמְרֵנוּ, דָּהּ
 וְיִרְדַּ חוֹנְרֵע לִזְבֵּע פִּקּוֹן וְיִבְעֵנוּ, חוֹנְרֵע חוֹנְרֵע פִּקּוֹן פִּרְתֵהוּ לְכִיקִיט זִיין; דָּהּ
 וְיִרְדַ עוֹ חוֹנְרֵע פִּקּוֹן קֶרֶן הִיִּיסֵנוּ: ,,דְּעַר הַעֲרַר הַחֵט גְּרַחְסֵע פִּיר יִיח גְּעַסְחָנוּ."'
 חֲשׁוּב הַרְחֻמְנוּ. פִּי עַרְבָּחֵרֵע דִּיךְ חוֹנְרֵעֵר מִיעֲרֵר, פִּיהֲרֵע, פִּיהֲרֵע לְעֵרְסֵפֵרֵעֵנוּ
 גַּעְחָס, חוֹנְרֵעֵר גַּעְחָסֵגֵעֵנוּ לְזוּרִיק; קֶחֱחֵע לְזוּרִיק, וְיִח חִין דְּעַר פִּתְרִיִּים עֲרִכִיע
 דִּינֵע יִבֵּע לִי דִינֵר נַחֲלִינוּ; וְחָס דִּינֵעֵנוּ מוֹנְוִילֵנוּ פִּתְחֵרֵנוּ, דִּינֵעֵנוּ לְחָרן זִךְ וְעֵבֵנוּ.
 וְחָס חָב פִּתְן דִּינֵעֵנוּ כְּרַעֲנֵעֵנוּ גְרִיט, חוֹנְרֵע וְיִירֵעֵרֵרֵעֵנוּ דָּהּ חוֹנְרֵעֵנוּ, דָּהּ דִּינֵעֵנוּ
 פִּקּוֹקֵ דְרָפְהֵע, זֹלֵע דִיח לְעֵרְסֵטְרִיעֵטֵנוּ חוֹל חוֹנְרֵע: חֲחֵמְלֵנוּ יִח, סְטַחְרֵקֵ דִיח
 עֲרַקְחָנְקֵטֵנוּ חוֹנְרֵע דְּעַר גִּזְת סִּחְלֵטֵנוּ בְּעַפְטִיחֵמְטֵנוּ אֲעֵעֲרֵע, חוֹנְרֵע דִיח גַּעְסְחָרְעֵנוּ

חֲרוּהָ. חֲשׁוּב הַרְחֻמְנוּ. שׁוּב כְּקָדָם, כִּן בְּכ"י חֲפּוּס יִין וְעִיקֵר, כִּי כָל בְּתֵי הַפִּיּוּ
 זְעִלֵי קַמֵּ אֲבִי. לְאִמְרָךְ, הַלְמַד מִרְשִׁית, לִכְן ל"ל הַאֲף בְּזוּרִק וְכַסּוֹס דְּגַס, כְּמוֹ (יִשְׁעִי מֵאֵל א)
 הַלְמַדִּים יִחֲלִיטֵנוּ כֹחַ, וְכִן כָּל הַלְמַדִּים שׁוֹרֵק הַגַּס. בְּרַחֲלוֹתֶיךָ, וְכִלֵּל מַלְאֲכֵי בְּרַחֲלוֹתֶיךָ, פִּי
 בִּירְחֵתֶךָ, וְכִן מִסְתַּבֵּר. בְּרוֹחוֹתֶיךָ, כְּכִלֵּל, וְלִישָׁאֵל דְּקָרָא (יִחְזַקֵּל לֵד ה) אֵת הַכְּסֵלֵי לֹא חִזְקַתָּ
 וְאֵת הַכּוֹבְדוֹת לֹא בְקַשְׁתָּ. צֵאן הַהֲרַגָּה וכו', י"ז לֹאן הַסְתַּבֵּר הַגּוֹזֵה. וְהַגְּזוּזָה, וְכִן מִסְתַּבֵּר,
 כִּי כָל בְּתֵי הַפִּיּוּ עֲלֵי ס' אֲבִינִים; אֵךְ בְּמִקּוּס הַגּוֹזֵה כְּרַסֵּל לְגַרוּס זִיח לֹאן מִשְׁרֵר, וְכ"ל

בְּחִילָתְךָ • פֶּשַׁע אֲסֻרָה בְּבִגְיִי מְחִילָתְךָ • שׁוֹב לְמַעַן
 עֲבֹדֶיךָ שְׂבִיטִי נְחַלְתֶּךָ : עֹן אֲבוֹתֵינוּ הִטְעִינוּ וְכִסֵּר
 הִטְעִימוּנו • סֶף רַעַל רִשְׁעֵנו הִלְעִינוּ וְהִזְעִימוּנו • נָא
 בָּאז בְּשִׁכְנֵי יְחַד הִנְעִימוּנו • שׁוּבְנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְהַפֵּר
 בְּעַסְךָ עִמָּנוּ : מָאוֹם לֹא מָאֲסַת חוֹסֶיךָ מְעִירֶיךָ •
 לֹוּקִים כְּסוֹרְחֵי וְלֹהֲתֵי מִרְחַסְבָּרִם עֲדֶיךָ • כְּעַם לְרִצּוֹת
 כְּמִדַּת יִשְׂרָאֵל מְעַבְדֶיךָ • שׁוּבָה יְיָ עַד מְתֵי וְהִנָּחֵם עַל
 עֲבֹדֶיךָ : יוֹסִיֹּם נִצְפָה גְלוֹי סוֹדְךָ • טָמוּם וְעִמוּם וּבְלָה
 בְּיִשְׂרָאֵל חֲסִידֶיךָ • חֲרָפָה שְׂבָרָה לְבָנוּ מִקְוִיִּים חֲסִידֶיךָ •

מחילתך, בישראל שאתה רגיל למסול עונם. הטעינונו, טען עלינו עון אבותינו. ובוסר
 הטעינונו, (לפ"כ ירמ' לא, כט) אבות אכלו בשר ואני בניס תקינה. סף רעל וכו',
 אולם רצעת עמנו השקפה אותנו ביותר את כוס התרעלה. הלעינונו, האקנו לענב.
 והזעינונו, והאכילנו אדם סס המות (ועם לשון אדם, כמו חמץ נחש, שהוא אדם
 נחש). כאז בשכון וכו', כאשר היה נעם ה' עלינו אז שבכנו בקרבנו, כן יעשים עוד לנו.
 מעידך, המעידים ומכירים יחד שמך. לוקים כסורה, נלקים כפוטאי' (קטא בארמי' סרח).
 ולהחמרה וכו', שימו תקותם עלך שתרפא מכתם (סרח לשון רפואת מכסה, כמו וימרחו
 על החיץ וחי, ישעי' לח, כא). מעבדך, מלה ארמית כמו מעבד. גילוי סודך, מתי
 יבוא קץ הפללות. טמום, כמו טמון. ועמום, סדך, כמו לא עמוק (יחזקאל כח ג), ה"ל
 עד הכה סתום לנו הסוד, ונתך כך כלה נצר חסידך, מתחלת ממוסכה שהיא מחלת

לְחֻשְׁמֵיךָ. — ווען דוה וויסעטעהט דער קפֿט בעגנְהִירִיגטען לֹו גרַחַם חֵיט, זך ווידער
 רופֿע דָּחֵי חֹרטהִיל, חֹנֵן דִינער דִינער, דער סְטַחְמֵט דִינע: ערבטהִילֹו ווילֹוען. — חוּל
 חֹנֵן וְחֹסְטֵט דוה זִנְדֵע חֹנֵרֵר פֿֿטֿטֿער, וויר קֿחֿסֿטֿטֿן חִיהרע העערלִיגִקֵּט* ; וועגען
 חֹנֵרֵר חִיגֵנֵטן זִנְדֵען וויסען וויר דען זִידֵעִקֵּטֿךָ פֿֿלֹועִנְדֵּי (זעֿרען חֹנֵר חֹנֵי חֵיט
 זִיפֿט חֹנֵר ווערֹוטֵה וְחֵטִיגֵטֵן. — חֵי זִיח חֹנֵי וויעֿדֵרֵר הִקֹּל, בעגִיכֵטִיגֵע חֹנֵי
 זִיח לֹו יעֿנֵר לִיט, דָּח דוה נִתֿךְ חֹנֵטֿער חֹנֵי וְחֵהֵטֵטֵט, קעהרע לֹוִיק לֹו חֹנֵי,
 גִּטֿט חֹנֵרֵרֵי חִילֹו, חֹנֵר הִקֵּר חוּל לֹו לִירנען! דוה פֿֿערווירפֿט יח ניכֵט דוה,
 נָח חוּל דִיך פֿֿערטֹויען חֹנֵר דִיין געוועטן חֵטֿערקענען, דוה חֹנֵטֿער דען סֹחֵקֵט
 פֿֿיר חִיהרע פֿֿערברעלען פֿֿון דוה הִילֹוגֵה הִפֿלֵט, דִיין חֹנֵי ווילֹוען דוִךְ דִינע גִּחֵרֵע
 לֹו בעסֹוויכֵטִיגֵטן וזלען. קעהרע לֹוִיק, הערר! חֵךְ, ווִיח וְחֵגֵב נִתֿךְ וְחֹלֹו עו וְחֵהֵרֵט?
 בערעקע דִיך וועגען דִינער דִינער. — טֿחֵטֿקֵטֿוֹךְ הִחֵרֵט וויר חוּל דוה חֵפֿלֵעֵט
 בְּחֵרֵב דִינע: גֵּחֵיחֵיחֵטֵט, סֵרִיב חֹנֵר דוִקֵעֵט חֵיט עו חֹנֵי חֹנֵי הֵר, — חֹנֵטֿערֵעֵט
 סוִיכֵעֵט דָּח: פֿֿלִיט דִינער פֿֿחֵחֵטֵט, סֹחֵךְ בֵּרִיכֵט חֹנֵרֵר הערל, דוה וויר סֵטֵטֵט

גזיה אסר גזיה. עון אבותינו הטעינונו, עשה ואתם תשאו עון אבותיכם, וכתוב
 אבותינו סעלו ואינם ואנכט עונותיהם סבלנו. מאום לא מאסת, עדה"כ (אי"כ) כי
 אס מאום מאסתט קצפת עלינו עד מאד, וכתוב המאום מאסת ביהודה. ולהחמרה,
 לשון סיכה ומזיכה ומזכה, ככתוב בשרשים ובערוך, והא עשה"כ, כי הוא יכא' ויחשב,
 חפ טעמו, סכסם עדיך להתמרת. סודך, סוד הקן הוא סתום וכשם. ובלה, כן נדמוסי
 * חֵטֿטֿיעוֹלֵג חוּל דָּחֵי העברתיטע ספֿריבֿחֵרֵט (יחזקאל יח ב חֹנֵי ירמ' לא כט) : דוה
 פֿֿטֿטֿער עֵטֵט העערלִיגִט, חֹנֵר דען קִיֿרֵעֵן ווערֵען דוה זִקֵּהט סֵטוֹחֵט.

שׁוֹבָה יי חֲלָצָה נַפְשֵׁנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן חֲסִדְךָ: זַפְחָנוּ
 וְנַחֲשִׁבְנוּ עִם יוֹרְדֵי רָגֵב. וַיְהִי לְאֵבֶל כְּנֹזֶר וְשִׁיר עֲגֹב.
 הַקּוֹדְרִים בְּרַמְעָה בְּתוֹרָה הַתְּהַלֵּךְ בְּשֹׁגֵב. שׁוֹבָה יי
 אֶת שְׁבִיתֵנוּ בְּאִפְסִיקִים בְּנֶגֶב: דְּמַעָה לֶחֶם חוֹסֵיךָ צוּרֵי
 א. גּוֹאֵל אִיִּה בְּחֶרֶף מְרַגְזֵי א. בְּחֻזּוֹן אֲזַבְרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל
 א. שׁוֹבָה יי רַבְבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: שְׁמַעָה יי הַטָּה אֲזַנְךָ
 הַקְּשִׁיבָה לְמַחְלֵי סֶלַח גָּאֵל לַחֲתֵי הַשִּׁבְיָה מְשׁוֹבוֹתֵינוּ
 רְבוּ וּפְתַחְתָּ יִשְׂרָאֵל שׁוֹבָה. הַשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ וְנִשׁוֹבָה:
 אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראיד.

אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי: ועתה יי אבינו אֶתָּה.
 אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלֵנוּ: וְאַתָּה יי אל תשִׁבְתָּנוּ לְנֶעַח.
 וְאל תַעֲזֹבֵנוּ לְאֶרֶץ יָמִים: וְאַנְחָנוּ עֲנִיִּים וְכוֹאֲבִים. יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁלַח בָּנוּ:
 אל תִרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי צָרָה קְרוּבָה. כִּי אֵין עֲזָר: כִּי אֵבֶל אֶת יַעֲקֹב. וְאַתָּה גְּדוּ
 הַשָּׁמַי: קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ. וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

לב, זה שאמר חרפה שנה לנו מקרים וכו'. יורדי רגב, יורדי עפר, שהם מלא רבים.
 הקודרים ברמעה וכו', סרס המאמר, אותם אשר הלכו בשגב, (ר"ל בחזק) בתדה וקול
 ומרה אל בית אלהים. עתה ילכו קודר וכדמ'ע, ולפ"ו נמשך על החרו שלפניו ויהי לאכל
 כנור וכו'. ובעל המסנר משכו לחרו שלחריו, הקודרים בדמעה ילכו בתדה ושגב, שנה
 ה' את שנינו וכו'. דמעה לחם, עפ"כ (תילי' פו) האכלתם לחם דמעה. חוסיד וכו',
 לקוסים כך, נורי ואל! גואל איה וכו', מרחיזי אל חרפו ושאלו איה הגואל אשר דבית
 ובשרת בחזון לכביאים שהם ישרי לב. ופתחח וכו', ע"פ האגדה אמר הקב"ה לראובן שמיך
 לא חטא וכו' ואתה פתחת בתשובה, לכן עמיד בן בנך הושע לפתוח בתשובה: שוב' ישראל וכו'.

דיינער גנדרע החררען. קעהרע לוריק, הערר! רעטטע חונרע זעעלע חונר סטעהע
 חונ: בייח, חונר דיינער גנדרע ווילען. — פֿערֿוסטען וינר וויר, גויילען רען חין סטויב
 געזונקענען; חין טרויער פֿערווענדעלט זיך חונרע החרפען; חונר פֿעייפענטקון; גיג
 בייגט חונר טהררענער געהען ויח חושהיגר, דיה חיינסט וְחַבִּיבֵנוּ עֲבֵד מוֹשִׁיג וְחַלּוּ
 טעו. פיהרע לוריק, הערר! חונרער געפֿענגענען, ויח פֿריסע קוועלען חינו דיררע
 וְחֵד. — טהררען איטען זיך חין דיה ספייטען דערער, דיה חויל ריך, חויל פֿעלן,
 חויל גֿעסען פֿערטרויען. וְחֵד חויל דער ערלענער — וְחֵד וְחֵסְטֵרֵן דיה גֿעסען וְחֵסְטֵרֵן
 רער — רען דוח חיינסט חין פֿרעיינונגען רען גֿעסען פֿירשטיגען פֿערקנידיגעסטע?
 ח קעהרע לוריק, הערר! חין דיה טרויער אירימירען ישראל'ס! — ערהררע, עוויגער!
 נייע חוילפֿערקניגט דוין פֿהר, חֵסְטֵרֵרע דענען, דיה חונ פֿערנעבונג ביסטען: „חֵד
 פֿער רע בע. " גֿרס וְחֵרֵרע חונרערע חוילסוויילונג, דוח חבער וְחֵסְטֵרֵרע דח: חֵנֵרֵרֵרען:
 „טחוע בוסע, ישראל!" בריגע חונ: לוריק לו דיר, הערר! וְחֵס חונ: לוריקקחטען!

דיים וכן מסתבר, כדכתיב, בלה גשרי ועורי. עגב, כן בדפוסים רבים, וכן מסתבר
 ע"ה (יסקול לו לב) כשיר עגבים, והיסוד ממנו עגב בשש נקודות, וי"ל ועגב. רמעה
 לחם חוסיד, כדכתיב היתה לי דמעותי לחם. צורי אל, כ"כ בדי' ומסתבר. מרחיז אלן
 ככ"י גרם, יצרי אל, ור"ל, שהם שאלים אים בגואל כדי לחרף חזני אל

קכה מלידת ליום רביעי שבין רזה ויב

צד שלישיה • א"א • מיוסד ע"פ א"ב וכסוף חתום אה"מ ברשמעיה חוק •
אָתָּה חֲלָקִי וְצוּר לְבָבִי • אֹיְתִיךָ פְּלִילָה עַל מִשְׁבָּבִי •
אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעָטוּף לִבִּי: בְּגִדְנוּ וְהִרְבִּינוּ חוֹבוֹת
וּכְעָסִים • וְלִמְרָמָם בְּאִפְר תִּינּוּ כַפּוּשִׁים • כִּי אֵין כְּנוּ
מַעֲשִׂים: נָבְרוּ מְאֹד מְצוּקוֹתֵינוּ • בְּרֹאֵה שְׁגִינוּ פְּלִילָה
פּוֹקוֹתֵינוּ • וּכְבָנָר עֵדִים כֹּל צַדְקוֹתֵינוּ: רַעַת חֲסָרְנוּ
פּוֹתִים מְעַרְמָה • תְּהַלֵּה תְּשִׁים בְּמִלְאֵי רֹמָה • אַף
כִּי אָנוּשׁ רָמָה: הֵן אֵיִם תִּטּוֹל בְּדֶק • וְאִם עוֹלָתָה
תְּחַפֵּשׁ וְתִבְדֶּק • מַה נִּדְבָר וּמַה נִּצְטַדֵּק: וְאַבְקָשׁ גּוֹדֵר
גְּדָר וְעוֹמֵד בַּפָּרִץ • וְיִשְׂרָאֵין פְּגִים לְהִרְץ • אָבֵר חֲסִיד
מִן הָאָרֶץ: וְמוֹן קִצֵּי סְתוּם מְלָרַע • עֲזוֹתַי הִטּוּ קִרְנֵי

אחה חלקי יב', עפ"כ (תה"י' ע"ג כ"ו). בעטוף לבי, לה"כ (סס"א ג') ופירושו כי יחזקם לנבי, ידמה כאלו התעטף עצמו מקצתו לקצתו. ולמרמם וכו', חזקים עליו כעל אפר, ואמר כפושאים עפ"כ (איכה ג') הכפאני ור"ל כפה אותי) באפר. ברואה שנינו, מלה"כ (ישעי' כ"ח ז') אג ברואה פקו פליליה, ככאלי נקרינת משפט. כבנר עדים, פראט למעלה (סימן פ"ג). תדלהו, חפוי ומכה, עפ"כ (איוב ד' י"ח). הן איים וכו', פ"ה (ישעי' ע' ט"ו). ר"ל ידעי איים הרוח יאס יט"ס כאנך דק. פנים להרץ (כן הנוסחא בכל הדפוסים אף א"כ מוקדקת), לקנת פני הא"י. (וכניסחת רמב"ד שנים להערץ לא ידעתי מה אידן בי').

אחה חלקי וצור לבבי. דוח ביסט חיון וְחָמֵךְ, דער סוטן חייבנו: הערלענו. חיון סטיילזער נחלט חויל חייבעט וְחָגֵר זעהנע חיד חיד נחך דיר, רזע לז דיר, ווען חיון הערן חויכרינסטיג זיך ערהעבט. — טרייחונן: ווּחָרַעַן וויר, הַחֲבָעַן סוֹרַעַן חוֹנֵר פֿערדערבניס חַגְבַּה־הֵיִטֵּט, דְחָרַנָךְ וּחוֹרַרַע חוֹיִל חוֹנֵר וויר חוֹיִל סטויב געטרעטען, ווילן קיינע טהטטן פֿיר חוֹנֵר ספּרמֶלֶטן. זעהר כיוחט חוֹנֵרע בעדרחֶגֶגֶיס לז, דען וויר הַחֲבָעַן פֿאָלט געזעהען, סיען געחוֹרטהיילט, חוֹנֵר חוֹנֵר חוֹנֵרע טאָגֶגֶרען גֶלֶטען חייבעט חַבְבַּע־טְרַחֶגֶגֶטען געוּחוֹרַרַע. חוֹנֵר פֿעהוֹטע חייניכט, וויר הַחֲטַטען קיינע בעש זיכנוג; חוֹן הַחֲהַעַן ענגען פֿיירעסט דוח טחֶרַעַן, פֿיאוֹטֶהרַע חַט ווענטען, דעט וּחוֹרַרַע זיהע, דער דוח אַעֶרעוּקִיסֶטען חיון טאָיב פֿערוּחוֹרַרַע־לֵטֵט, חוֹנֵרעֶרֶזֶלֶטֵט דוח חוֹנֵרע חוֹנֵרעֶרֶזֶלֶטֵטִיטען, ווּחָ: וְחָלֵטֵט וויר ספּרעלען? ווּחָיט חוֹנֵר רעכטֶפֿערטיגן? זלע חיד יעוּחֶגֶרַעַן, דער חייבען לזין אַחֶזֶטע, פֿאָר דען ריס זיך סטעלֶטֵטע, וף פֿיירע חיד קיינען רעדֶלֶטען, דער עז ווּחָטע, פֿאָר דיד לז טרעטען; דחיון חיוט דער פֿרַחֶחֶטע פֿאָן דער ערדע! פֿערדעקט חיוט דחו ערע, ניוּחֶגֶר קענגט עז; חיינע זיטען פֿער פֿער

חולה • כבודה שבעת, כן נהנה דפוסים, וכל שבעת וכן ד"י, יותר מסתבר לנחם שבעת, וטעמו האכובדית מקדם בחופה של שבעה ענני כבוד, הנה היא עתה כחל כלמה וכו'. והכי איתא גריש במדבר רנה: שבעה ענני כבוד היו מקיפים את ישראל במדבר וכו', ולכן ספס כלשון כבודה שבעת ר"ל ז' ענני כבוד; ואר"ל טעמה שמת יש לו לענן: אד, ענן, ענן, כאלו, חוץ, וכ"כ בארשים לרד"ק בארש חוץ, וכן יסד הפייסן במערכת ליום ב'

לְהַנְדֵּעַ • כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אָדָּע: חָמָס אֲזַעַק וְאִין מוֹשִׁיעַ •
 לָמָּה צְדִיק מִכֶּתִיר מְרַשִּׁיעַ • וְלֹא קִצְרָה יָדְךָ מֵהוֹשִׁיעַ:
 טְלֵאִיךָ הוֹפְקִים בְּיָם הוֹמִים • אֲנוּסִים חֲמוּסִים בְּיַד
 אֲמִים • לָמָּה תִשְׁכַּחַנו נִצַּח תַּעֲזֹבְנוּ לְאֶרֶץ יָמִים:
 יַעֲקֹב לְמִשְׁפָּה וַיִּשְׂרָא לְבוֹזִים • כְּבוֹדָה שִׁבְעַת
 (כ"ח שְׁבַע) הַפֶּת חֲזִיזִים • כְּרַחַל נְאֻלְמָה לִפְנֵי גוֹזִים:
 כִּילִי וְנָבֵל כְּמֶלֶךְ בְּמַסְבּוֹ • נָרִיב וְשׁוֹעַ נִטְרַד בְּחַבּוֹ •
 כְּכִלִי אִין חֶפֶץ בּוֹ: לְעוֹלָם לֹא תַטּוֹר לְהַחֲרִיבְנוּ •
 שְׁמֹאלְךָ דַּחַתְנוּ וַיִּמְיֵן דְּתִקְרַבְנוּ • יִי עֲשֵׂקָה לְנוּ עַרְבְנוּ:
 מָאֵן תִּמְיֵד לְנוּ הַדְּבָה • הַקּוּיָת שְׁבִים בְּרוּחַ נְדִיבָה •
 אֲרַפָּא מְשׁוֹבְתָם אֲדָבָם נְדָבָה: נוֹבְעוֹת עֵינֵי כְּנַחֲלִי

קרני להנדע, עינותי גרמו הכנעית ושלתי, (אכזרת הכח והממשלה נקרא אצל העברי גזע קרנים). צדיק מבחיר, עפה"כ (תנקה אד) כי רשע מכתיר (סינב) את הצדיק. לפי צדק לסרם הסרח, למה מרשע מכתיר צדיק, הלא לא קצרה וכו'. טלאיך וכו', ישראל הנקראים זה טורה דופקים על לתמיד, כי האויבים הויים כיום. כבודה וכו', ישראל, אשר עליהם נאמר דרשו' (תהלי' מה יד) כל כבודה נת מלך פנימה, והיא היתה שנעה ורזה חמת חמת חזים הם העננים (עדה"כ על כל כבוד ספה, ישע"י ד ה), עמה היא כרס! נאלמה. כילי ונבל, (ההיפוך של נדיב ושו, ישע"י ל"ב ה'), הרשע ושל יזכ כמלך במשיבו, הנדיב ושו כטרד (נרש) נחובו, והוא ככלי אין ספק נו. לא הטור, סטאמי. שטאלך וכו', עפה"כ (סוט' דף מ"ו) לעולם תהי שמאל דומה וימין מקיבת. עשק' לנו וכו', פ"ה (בישע"י ל"ח י"ד) ה' עשקה לי ערנני, ופרישו עזק כעשה לי ואתה ערנני, ע"ד (תהלי' ק"ט קכ"ב) ערוב ענדך לטוב א יעשקוני וזים. הקיית שבים וכו' נרמך הנדבה נתת חקים לשני', כאשר אמרת (השע יד א)

חורףחטטן דוח ערנידריוגג מינער גרמסע. מך, חיד קעננע מיינע פֿרעפֿעלן. — חיד סרינע, סרינע חיבר געוונותההסיגקייט חונד ניעמחנד הי"לעט. — ווהרונד וחסעסט דוח דען פֿרעפֿעלנער דעטן גערעכטעטן נחלסטעטלונטן, דוח, דעסען היולפֿרייכע הענד חונבעסטרקנקט מינע? — דינע וקוואער קאָפֿפֿעלען מן, עו סטראוט חונד יוח הער; גישריקט חונד בערויכט זינד יוח פֿען בְּחֶרְבֶּרען. ח פֿערגיס חוני ניכט זך גחן, פֿערנחם חוני ניכט חויל זך ונחגע לייט! — יעקב מינע דעטן רויבע, ישראל דער פֿוינדערונג פֿיינע געג געבען; דוח חייכסט עהרענפֿעלן חונטער'ט ווקוקענלעטע טהרמטע, פֿערטטוואסט יעטלט מוח חוין ונחן פֿער זיינען סעערערן. חוין גייליגער חונד געמיינער כובע זיט'ס קחגיגיד חין דער געוועלונטן מיטטע, חונד סטמסט דען עולטן חוח זיינער נחעי, גלייך חוינעטן חונדברויכברען געסיררע. געדענקע ניכט נו חונדערטן פֿערדערבען חוימער דער זינדע; סאקסט חוני דינע זינע פֿען זיך, זך נעהמע חוני דינע רעכטע וועדער חויל; הערד! פֿרעטטע חוני, ניטן דיק חונדער מן! — מך, ונחגע זינגען וויר מיט חוני ווקהרהייטען חונת, חוילין דיין ווקהוונקלונדער גייסט גחב דען רייחגיגען גוטע העפֿלונג: „חיד ווערדע חוהרע ווירחייט היילונטן, חונד יוח ווקהוונקלונטע זיבען." — מיינע

לסוכו' מ"א, לפיכע: „סוכה אוכרה מעללי נרא" וכו'. נטרד בחובו, וד"י פחז' ופי' עשקין, כי כן תגוס אל חיק סוח, וכן מלאנו במקרא (אי"ו לא לב) לטמן כסני עוטי

קבו סליחות ליום רביעי שבין רה וי"ב

אָגְלִי. הוֹלֵל שׁוֹקֵט וְשׁוֹבֵת וְגִלְיִי. וְאֲנִי בְּמַעַט נְטִיוֹת רַגְלִי:
שֶׁהָאוֹבֵד בִּקְשָׁעַם נוֹשָׁע. אֶזְנוֹ מִצָּא מִבְּטֹן פִּשְׁעֵי. צְדִיק
מִטְּלָפְנֵי רָשָׁע: עֲדוֹת בֵּיעֲקֹב בַּת עוֹדָה נְחֻמָּה. בְּאַרְץ
אֹיֵב הַבְּטַחְתָּ לְהַחְיֹתָם. וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם:
פִּשְׁעֵים תִּעְבִּיר עֲוֹנוֹת תִּמְחֹק. הִרְחִיבָה שְׂאוֹל נִפְשָׁה
לְרַחֵק (כִּי לְדַחֵק). וּפְעָרָה פִּיהָ לְבִלִי חֵק: צָפָה נְחֻשׁוֹל
קָרַב לְחַפְשָׁנוּ. דָּלְנוּ וְהִעֲלֵנוּ מִפִּיטַר פִּשְׁנוּ. שׁוֹבָה יי
חֲלָצָה נִפְשָׁנוּ: קִדְשָׁנוּ צוֹם בְּתַפְלָה לְקָדָם. חֲבֹשׁ
וְצָרִי לְמִכְתָּנוּ הַקָּדָם. זְכֹר עֲדַתְךָ קִנְיַת קָדָם: רָגְזוּ
הַנַּח בְּעַם יִחְשֶׁךְ. אֲסוּרִים בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְיֶה הַמְשֶׁךְ.
מִבֵּית כָּלֵא יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ: שְׁלוֹחַ לְשִׁבּוּיִם קָרָא וְשִׁמְטָה.

ארכא מאנתם וכו'. נובעוה וכו' אנלי, טפית דמעוה טכעוה מעיני ככתלים (אנלי טלאן
אנלי טל; איז ל"ח). בראוהי הולל וכו', האללים שקטים ושאנני' ושמחתי וגילי כשנתה.
אין סצא וכו', עפ"כ ופושע מנען קורא לך (יעי' ע"ח פ'), ופירשו האפרסיס טשהייתם
בטריס, ופה נראה שכונתו על התורה והטעם האול עס אלס מנען אמו, ושה שאמד צדיק
טט לפני רשע הוא הינה', ע"ד לפתח טפלת רובן. ערוה וכו', נתעבה היא התורה נחמס
הבטטה לעדות ליעקב, והיא: ואף גם זאת נהייתם נארן אריבס וכו'. הרחיבה שואל
וכו', אמר: תמסוק עיונתם לכל ירדה שאלה, אשר הרחיבה ופערה פיה וכו', עדה"כ (יעי'
ה' י"ד) לכן הרחיבה שאל כלפיה וכו'. צפה, הנט עלינו. נחשול, גלי היס נלאן תלמודית,
ורוח על הגלות שנטעלת ליס סוער, ואמר צפה עלינו לנאלנו להיות טפסיס. אך אני הטניה
טכתי. לרח"ה פ"פ, ופירשתי, כמו (איכה ג) נט פיס, ומרמתי כן. דלנו, תניהנו
מטורפס. אהוב והמשך וכו', משך נעבותות אהבה את האסורים טנית הכלא. תשובה

והרקנתן פלוטען ויח חיון בחד, דח יענע טהקרען רוחיג זעכען, מיינע פריידע
קבער לערסטקרט חיוט, פֿחטט גלייטען מיינע פֿיסע חויו. זולע דיח פֿערנֿקרטען ספֿחֿלע
ויטערד חויל, דחו פֿלוק, דעטען בייחטטחנד דוח ביוט; פֿלן אוטטערזיבע חן חווש
זיבט עז חגרעכט חונד פֿרעפֿען, דחו גערעכטע וויילט דעק גקטטאָנען. — חית
הייזיגען זעהרבוך חיוט יעקכ'ס בעטטיאמונג נידערגעטריבען, ווח דוח פֿערוויכערט
החטט, ועלכס חין פֿיינרע ונְחָד ויח לו ערהחטטען, ויח חויד דח ניכט לו
פֿערגערפֿען. — ריווע דיח מיטעפהחטטען וועג, טינגע דיח חיכענטחחטטען, דחס ויד
דיח חקוֹל ניכט חונד פֿפֿלנע, חיהרען סוֹנר ווייס חוילפֿרייסענב. סויע, דיח ברנרוג
ססירחט, קחואט, חונד לו בעפֿרייטען; העבע חונד חויו דעק סוֹחואט; רעטטע
חערד, נקך חיינחחן חאנרע זעלע. — ויח חחבען חיינען פֿחטטטקך חקעסטעוֹלן,
געטען דיד חן חייט געבעטען; ח ועכרע חונד דיח הייזיאמטען פֿקר דער פֿונגע,
גשדענקע דער געמיינדע, דיח דוח דיר חיינעס ערוֹחֿקער! חחס דיינען חונויוֹלן
פֿחחערען, דיינען חקֿרן ויד זעגען, זיבעפֿלון בעפֿרייע דיח חין פֿעטען סחחכטען,
דיח חית פֿינסטערן ויטלען, חויו חיהרעק קערקער; חלע פֿרייחייט חונד ערוֹחֿונג

מי' נקיף. הקיח שכרם, פי' נתת תקוה לשכרם. נובעוה עני כחלי, כ"ל כחלי דלינו,
עמ'ס (פילי' ל ג) לחחחח ח' כי דליחלי, לטן הגנבה. אהוב והמשך, נראה שכל חקך

פָּרִיחַ גָּרַע שְׁבוּר מוֹטָהּ. רָפָא שְׁבָרֶיהָ כִּי מוֹטָהּ:
 תְּשׁוּבָה הַשְׁבֵּתִי לְתַנּוּן וְחַל־תִּתְקַוֶּתִי הוּא סוֹלַח וּמוֹחֵל.
 הֵן יִקְטַלְנִי לוֹ אֵיחָל: אֲלֵינוּ הִטָּה בּוֹרָא אֲזַנְךָ. שְׁמַע יְיָ
 הַזְרֹשֶׁיךָ הַקְשִׁיבָה מְחַנְנֶיךָ. תַּבּוֹן תְּסַלְתִּי קְטָרֶת
 לְסַנְיָה: חֹזֵק כּוֹשֵׁל וְאַמִּץ רַפְיוֹן. מִקֶּדֶשׁ יִסֹּד יֵשֵׁב
 אֶסְרִיזֶן. הַטִּיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אֵל תְּבוֹא בַּמִּשְׁתַּט עַמָּנוּ כִּי לֹא יִצְרַק לְסַנְיָה כָּל חַי: אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנִמְלָטוּ.
 קָה בְּטַחוֹ וְלֹא בּוֹשׁוּ: וַיִּבְטַחוּ קָה יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ יי:
 לְמַה אֱלֹהִים וְזַחַת לְנִצּוֹחַ. יַעֲשֶׂן אַפְּךָ בְּצִאֵן סִדְעִיתְךָ: לְמַה לְנִצּוֹחַ תִּשְׁבְּדָנוּ.
 תַּעֲזֹבְנוּ לְאַדְרָה יָמִים: לְמַה פְּנִיָה תִסְתִּיר. תִּשְׁבַּח עַנְיֵינוּ וְלִחְצָנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

צַה עֲקִידָה. אִי"א. שְׁמַע'ס מַטוּס בְּרַאזֵי הַסְּרוּתוֹת אַפְרִים בַּר יִצְחָק.

אֲהֵל שְׁבִן אִם רִקֵּן. אִם אָפֶס רוֹבַע תִּקֵּן. אֲ-נָא
 נִאבְדָה כִּי עַל בֵּן. יֵשׁ לָנוּ אָב וָקֵן: פָּנִינוּ אֶל אִם תִּכְבִּיר.
 וְצַדִּיקוֹ לְסַנְיָה נִבְדִיר. צִוִּיתוֹ קַח נָא בְּנֶה-יְקִיר. וְנִמְצָה

חֲשָׁדָה (כ"ב), לַתַּנּוּן חֲחַל (ש"ל לַסָּטָן וְתַקְטִיר) הַגַּת אִם יִשְׂרָאֵל יַעֲזַב תִּזְבִּיהַּ יִכּוֹפֵר לַהֶסֶם.
 חַה שְׁאֵמֶר הַפִּיטוֹן תִּקוּתִי הֵיא שְׁהֵא כּוֹלֵל וּמוֹסֵל לַשָּׁמַיִם. הֵן יִקְטַלְנִי, פִּי"ה (כִּיזֵּן י"ג טו). יֵשֵׁב
 אַפְרִיזוֹן, כִּינּוּ לְאֵהֵל טוֹעֵד. אֲהֵל שְׁבִן, אִף אִם הֵיִיךְ הַקִּנְיָה אֵת הָאֵהֵל אֲשֶׁר שָׂבַח שֵׁשׁ
 סֵם, וְאִף אִם אָפֶס רוֹבַע תִּקֵּן, הֵם רְבִיעוּת הַהַקְלִים שְׁהֵו קוֹיִם נִס קִינִי יוֹלְדוֹת, בְּכָל זֹאת לֹא
 כֹּאכֵד, הֵלֵא יֵשׁ לָנוּ אִב וָקֵן, הֵיא זְכוּת אֲבֵרָהִם. וְלַהַמְנַ"כ שְׁלֵשׁן כִּי עַל כִּי"ב כִּשׁוּ בְּנִרְאֵי' יֵס הֵיא
 לְגַ' וְכֵן מִינְחָתִי. אִם חֲכִיד, מֵלֵת אִם אִינְכוּ פֵה לְשׁוֹן מִנְאֵל כִּי"א הוֹרְאָתוֹ כִּמוּ דִּלְאֵן
 רַ"ל הֵלֵא תִכְבִּיר פִּנּוּ אִם טוֹכֵר לַפְנֵיךְ נְדִיק. וְנִמְצָה דַסוּ, לַהֶ"כ (וִיקִירָא טו), הֵיא סַסְטָה

פִּיר דִּיחַ גַּעֲחֻקְגַעֲנֵנוּ, לַעֲרַבְרִיךְ דִּיחַ רִיעֵגַעוּ חוֹנֵד דְחֵו יִתְךָ, הֵיילֵעַ חֵיחֵרַע וּחוֹגַה
 דַּעוּ, דַּעוּ יוֹחַ וִיבָקֵס. — בּוֹסַע חָחַט גְּחָסַט גַּעֲזַעֲהַרַט וַיִּדְעֵר דִּיחַ וְתַקְקוֹגַעוּ דַּעֲר
 טוֹאֲבָגַע; מֵיִיכַע הַתְּפִלְכוֹבַג חֵיזַט עוּ, דַּחַס עַר פִּעֲרִיזֵיהוּגַעֲתְקוֹן חֵיזַט, דְּחָרוֹן הַחֲרַרַע
 חִיךְ וַיִּיבַעַר, וַעֲזַבַסַט חֵיזַט טַחְרַעוֹגַעֲתַחֲרַעוּ. חַח טַחְפִּלְעַר! נִיבֵיגַע חוֹזֵ: דִּיזֵן חֵהַר, עַרְהַחֲרַע
 דִּיכַע בַּעֲקַעֲנַכְעַר, חֵעֲרַקַע חוֹי' דִּיכַע חֲכַעֲטַעַר, חֵאֲבַע חוֹזַעַר גַּעֲבַעַט וַיּוֹחַ וַיִּוְיַהֲרִיךְ
 פִּתְרַר בֵּיר וַיַּעֲבַר. חוֹטְכַעֲרִטוּיטֵלַע דַּעוּ וּחֵחֲקַעֲנַרַעוּ, סַחְרַקַע דַּעוּ סוֹחֲכַעוּ, גִּרִיכַע דַּעוּ
 טַעֲמַפַּעוּ, סַטַעוֹלַע דְחֵו סַטִּפִּלְטוֹלַעט וַיַּעֲרַעֲרַעַר, לִיבֵיגַע דִּיךְ וְחֵהֲגַעֲתַחֲוִיזֵי גַעֲבַעוּ לִיזֵן!
 אֲהֵל שְׁכַן. וַעוּן דְחֵו לַעוּט, וּחֵחֲרוּכַעֲרַע גְּחָטַט חֵיכַסַט גַּעוּוִיזַט, חוֹיךְ וַעֲרַע סַטַעֲהַט,
 וַעוּן דִּיחַ טוֹיבַעֲחֻפִּלְעַר חוֹיךְ נִיכַט מַעֲהַר יִבַעַר, וּחֵחֲרוֹן וְתוֹלְטַעוּ וַיַּר דַּעֲסוֹעַעַעוּ חוֹטְכַעֲרַע
 גַּעֲחַעוּ? חֵחֲכַעוּ וַיַּר יֵחַ חֵיכַעוּ חֵחֲטַעוּ חֵחֲטַעַר (דִּיחַ פִּעֲרִיכַסַטַע אֲבֵרָהִם'ס).
 חֵיחַ וַיַּרְסַט דוּחַ חֵיזַן בַּעֲטַרְחָכַט נַעֲחַעוּ, חַח גְּחָטַט! דְּחָרוֹן וּחֵחֲוֹעַן וַיַּר וַיִּכַעַר דְּרַחֲמַי
 מֵיבְקִיטַט עַרוּחֵחֲהַעַעוּ. — דוּחַ בַּעֲתַחֲהוֹסַט חֵיחַת: כִּיכַע דִּיכַעוּ טַחֵיַעַח וְתַהוּ, חוֹטְ

הַפִּשְׁדַּ, עַזִּיה אֲמַשְׁכַס נַעֲזַתוֹת אֵיבַה. חֲשׁוּבָה הַשְׁבֵּתִי לַתַּנּוּן חוֹדֵל, לַכַּסַּה הַאֲסִית אֲתִי
 לְסוֹר מֵאֲחִירֵךְ. שְׁמַעַה יִדְעִיךְ, כִּלֵּשׁ שְׁמַע יְיָ דוֹרְשִׁיךְ.
 רוּחָהּ. אֲהֵל שְׁכַן. עֵיזֵן נַסְדֵר סִלְיִחַת לַסְּפַרְדִּים, וַסַּס תַּעֲלֵל כּוֹסְקוֹת זְכוּת נַס
 בַּסִּלְיִחַת עַל מִ"כ. וְנִבְוִי' יֵשׁ כַּעִ'ס תּוֹסַפַת קַדַח אֲשֶׁר.

דמו על קיר: רץ ורץ להקדישו. ונפשו קשורה בנפשו.
 עפרו בעצים ואשו. גזר אלהיו על ראשו: יחיד גבר
 כלביא. ואמר למוכילו אבי. הנה האש והעצים נביא.
 חשודה אין להביא: מחכמה השיבו מלה. אלהים
 יראה לו השנה לעלה. יחידו שניחם בגילה. ישרו
 בערבח מסלה: בראותם תל תר. השכילו מראה
 זחר. מקום אגן הסהר. ושני בני היצהר: רבוע מזבח
 בנה. ואל אלהיו פנה. כי לא מלבו ענה. ויהי ידיו
 אמונה: בי חפץ ונגסוף. לבבי אליו אכסוף. האם
 תמנעני סוף. ונפשי אליו יאסוף: יחידו הגיש אליו.
 רחמי אסף מעליו. עקד ידיו ורגליו. והנה יי נצב

הדס על קיר המזבח. ונפשו, אצפי אפשו של אברהם קשורה בנפשו נט. עטרון סכנו.
 גזר וכו' פירושו המפרשים ע"פ הדרש לפי שגלוש שעה נכשה אברהם ככה"ג שאלמד בו שמן
 טמאת קדש עליו. לסובילו, למקריבו לקרבן. וחשודה אין להביא, לה"כ (שמואל א' ע'),
 אין לטו טמאה או נדנה להביא. מחכמה השיבו וכו', לנבלי המדד אותו נתן לו תשבתה
 דשחמטע לתרי אפי. ישרו וכו', לה"כ (ישעי' מ ג'), וענינו פה הלכו לדרכסל פה המוריו. המגו'.
 השכילו וכו', ראו כעין מראה זחר על תל ההר', ע"פ מדרש בר' פ' כ"ו על וירא את המקום
 מרחוק, ראה ענן קאר על ההר, וכראה מדרש את המקום על מקומו של עולם כ"ה. אגן
 הסהר, הס סכסדרין. ע"פ הדרש על הפסוק (שה"ש ז ג'). שני בני היצהר, מלך וכה"ג
 הסמכים בשמן שהוא פרי יצהר, ור"ל שראו מקום נהמק. רבוע סרובוע, (לפי שאלמד כן אצל
 המצבת). כי לא מלבו, אברהם פנה אל כביכול כ"ה אשר לא טהו כלל שלם שיטת את נטו כשאת,
 וסדרה יצח לענותו ולסירה, והפייטן ליטאל דקרא נקוט (ליכה ג'). ויהי ידיו אמונה, טמאה,
 כ"ל לא נתראה מסדרה, והוא לה"כ (שמות ז יב). בי חפץ וכו', ימק אמר כן, אבי היצהר

פערספריטלע דעמען באוט חוילן דעם תלטרע. פריידיג חייטע גר, דענועלבען דיר לז
 ווייהען, זך וזהר חויד זיינע זעלע זון דער דענו זעהנע הינג. ער תאמרב חיהן
 מיט הקול חונר פייער, — זיין הויפט מיט חיינעט הייליגען קרמלע. — דער חיינליגע
 זקהן עראוטהיטע זיך וזיח חיון זקוונע, ספרתך לז זיינעט דערברייבער: „השתער!
 וזיר בריגען פייער חונר הקול חונר הזבען נחך קיינע קספערגחבע." וזייוזך נהסת
 יענער דחו ווהרט: „גחטט וזיר זיך סתן דחו זמק לזט גחנלענעפער ערועהען.
 פריידיג זינגען זיח ביידע הין דען גערטרען פלחד דורך דיה עבענע, חונר תלו זיח
 טן דענו בערגע ספיטלע מנייטטיג וחוודען, בעאערקטען זיח חיינען סטרמתלענדען
 גלחלן זון דעם קרטע, וזך דיה סכסדרין חיינסט זיטלובק תלמטע, חונר וזך דיה קת
 נידע חונר הקהענפריסטער גענוחלט ווערדען זקולטען. — דח ערריכטעט ער חיינען
 פיערעקיגען תלטרע, בויקטע היכויל לז זיינעט גחטט, דער תבער זיינען סאערין
 ניכט בעסוקטען תחטטע, חונר זיינע תחדע בעבעטען ניכט. — ער תחט ווקחיל
 געחלען זון חיר" (ספרתך ימק), „זיהת וזילן חיד חיון הערן זייהען; וקולטעט
 דוח זיך חיהת פערזויבער, לז דעם זייענע זעלע חיינסט זייהענען וזיר?" זך
 פיהרשע ער חוק זיינען חיינליגען חין, תונטערדיקטע זיין געחילן, בפיס חיהת

עליו: יה עיניו פקח • את המאכלת לקח • והנה איל
 נוכח • ראה אלהים ויזבח: צדקו לעד ייחק • למגיף
 בשמי שחק • ותזכור בעת הדחק • את אברהם ואת
 יצחק: חזות קרן בסכה • תזכור לעם קרובה • תעורר
 רחמיה בטובה • בעבוד אברהם אהבה: קול הצאן
 הלתיך ישקוד • בזכר עקדה באים לקוד • ואתה
 ברחמיה תסקוד • פני הצאן לעקוד: אסלד יושבוכו!

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקוין לנפש תדרשנו: טוב
 יי למעוז גיום צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דוד ודד
 אמונתו: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בגדיבים:
 טוב ולשר יי על בן יודה חסאים בהרה: טוב ויחיל ודומם לתשושת יי:
 הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש: הושע יי את עמך את שארית ישראל:
 הושיענו את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: הושיענו יי
 כי נמר חסיד כי פשו אמונים מבני אדם: עזרנו אלהי ישענו על ידך כבוד
 שמה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: ליי הישועה וכו'.

צו פומזן • אס המזכר שלמה הקטן •

שחר קמתי להודות • לך אלהי תהלתי • וארנן לך
 בקר • להודיעך חטאתי • תנתן לי בזה שכר לפעלתי •

ספן כי ולבי יספון בו, ואף אס תרצה למעני מעני, לסוף כפתי תבול אליי. וגם רחמי פירם
 כן. והנה איל נוכח, לנוכס פניו. חזות קרן, מלה"כ (דכ"ל ס') קרן חות כן עיני,
 ופירוש חות, גדול למראה. פני הצאן וכו', לה"כ (בראשית ט), וד"ל ישראל אכרלו נל
 מרעיתו, פונים תמיד לזכות עקידה.

התקדע חזר פיסע, חזר — זיהע דח! דער הערר סתחד חיבער חיהת. — גחטס
 הגחטטע חוין חיהן הערמבגעבליקט, חיהן דחו מעסער נעהאטן געועהטן, חזר
 חיון ווידער סתחד פחר חיהת, דען זיך גחטס ערזעהטן חזר ערקארען אהטטע. —
 עוויג סטעהע: זיין פערדינסט פחר דיר חיתן אהטסטען היוואטל חוילגעזייכעט,
 גערענקע חוגג לור זייט דער נחטה חן אברהם חזר יאסן; גערענקע דען חויגעני
 בליקן, ווף דער פערזויקקעלטע ווידער ערסיען, דיינעטן דיר נההטן פתוקקע, וחס
 דיון ערבחרטן חזר דיינע מוירע זיך רעגען, דיינע געליבטען אברהם'ס וויזען. —
 דיע סטיוואע דער העערדע (ישראל'ס) ווירד חטט חן דיינען פפתיעטן געהערט;
 דיענער חוילפספערונג ערמינערנד בייגס זיח זיך דיר, חזר דוח ווירסט מיט
 דיינעטן ערבחרטן דיענע העערדע בערענקען, דיע נחך יענען געהפפערטען הינבליקט.
 שחר קמתי להודות • מיט דען אהרגענרחסהע ערהעבע חד זיך, דיר לו הויריגטן,
 זיר, ח גחטט דען רואטען! פריהאמירעני ערשחולטן דר מייען אקבענחגען חזר
 ישו בעקענטניס מיינער יירען; לזכ פרייע דחפיר סענקע מייר מיין זעכען

גַּפְשִׁי בִשְׂאֵלֹתַי. וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: לְפָנִים זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל
 לְמַקְרִיבֵי קָרְבָּן. אִם חֲטָאתִי בְּשָׁנִי. כָּלֹּה הַפֶּה לָבוֹן.
 וְאֶרְדָּה כָּל שְׁנוֹתַי. וְאֶאֱוֹנֵן תְּמִיד עַל חֶרֶבָן. וְאֵיִן לִי
 לְבַד מְלֹתִי. לְעֹלֹתִי וּמִנְחֹתַי: מִזִּבְחַת בְּהֵיזְתוֹ. וּקְדָשִׁים
 לְזִבְחָהּ. וְהִבִּיא אִישׁ אֶת זִבְחוֹ. וְנָתַתְּפָּקֶד בְּסִלְיָהּ.
 וְאָפַס מִנֵּי מִכְהֵן. וְאֵיִן זִבַּח וְאֵיִן מִנְחָה. בְּהַתְּוֹדוֹת
 חֲטָאתַי. יְהִי קְרָבָן הַזֶּה תִּתֵּן: הֵן בְּהֵיזְתָּ הָעֲבוֹדָה.
 וְכֵהֵן עַל מִשְׁמֶרֶת. הֲלֹא חֲטָאתָ מִכְּפָרֶת. וְהֶעֱלָהּ
 מִכְּשָׁרֶת. וְאֵיִן לְבֹנָה וְאֵיִן קְטָרֶת. וְגִשְׂאֲחֹתַי
 שְׁחָרְחַרְתָּ. הַזֶּה תִּתֵּן וְגִבְיָתִי. וְשִׁיחֹתַי עֲזֹלֹתִי: הֵן קָדָם
 בְּמַקְדָּשׁ. בְּקוֹם זְרִיזִים בְּאֲשֶׁמֶרֶת. טְהוֹרִים נִצְבּוּ
 לְהַפִּים. וְחֲדָשִׁים לְקְטָרֶת. וְאֵיִן כֵּהֵן מִשְׁרֶת. וְלֹא

שחר קמחי וכו'. גפשי בשאלתי וכו' (לה"כ אסתר ז' א'), הג' אומר כן שמסליל על פניו ועל עמו. כלו הפך לבון, עדה"כ (ישעי' א יט) אס יהיו חטאי' כשני' כאלג ילכנו. וארדה וס' מלה"כ (ישעי' ל"ח ט"ו), וטעמו פה, אכיד ואכיע כל שנות סי. ואאונן, ואחאונן על שרן נה"ק. ואין לי לבד מלחתי, אף לי כ"ל הדיבור תחת הקרבן, ע"ד ונשלה פריס שפתינו. מלשון, מעבר ועושה כפר, עפה"ג, נאמר מכאיר ומכפר נסון וכו'. ויחרתו, על הכבד של הקדושות. ורזיזים, עפה"ג כהנים ורזיזים כס. להפיים, להסיל טרל; זה שמעשה העבודה,

חוי' מיינע ביטטע, חונד מיינעט פת'קע חוי'ן מיי'ן בעגע'חרען. וקנסט גתב ען תפסער חין ישראל, דת' ווחרד מיינע זינדע, חויד קרטה וויח סת'חולק, גת'ן וויס געוומשען; יעטלט — ת'ד! מיינע יחרע פערשטייכען חין גתתק, חין שררער חיבער דת' לערריטטונג! חונד מיר בלויבט כור מיי'ן ווקרט, דינע חיוט מיי'ן בירג' חונד מעהוקפפער. — ת'זו נק'ד חין חל'סחר, תפסער נק'ד חית הייליגטהומע ח'רען, דת' בר'חט'ט יעדער ויין סוף'טתפסער, חונד פערליהען ווחרדען זיינע זינ' דען. — פערסווחונדען חיוט יעטלט דת' פריסטערשחוק, קיין סוף'ט'ט חונד מעה'ן תפסער גיבט ען מעהר; מ'תגע מיי'ן זינדענבעקענטניס ת'זו דת'קתפסער גע'טען. — ת'זו ען טעמפע'רינסט חונד פריסטער'חוט נק'ד גתב, דת' פערזעהנטע דת' זינדענ'תפסער, דת' זיהנטע דת' בר'ח'תפסער; יעטלט תבער חיוט קיין ווייהרויד, קיין רייכערווערק מעהר פיר חונד, סוומ'רן בלויבע חיד; כור מיי'ן דת'נקליד חיוט מיי'ן סוף'טתפסער, דת' בר'ח'תפסער מיי'ן געבעט. — וקנסט גיג ען ריסטיג מיט ח'רעג'ענ'בכרוך חית חיליגען טעמפע'ן, דת' סטע'ל'טען יך דת' פ'ר'ח'מען לז'ת וק'ת'ע'ן ה'ן, חות תבווע'כע'טע דת' רייכער'חוט ל'ז פערריכטען; יעטלט גיבט ען קיינען תפסערפריסטער, קיינע

חודה. שחר קמחי. כלו הפך לבון, כי תמיד של שחר ה' מכפר על עוונות של לילה ותמיד של בין הערבים על עוונות של יום. ואאונן, ככ"ל, כי הפעל נבנין טעל שרבע, תס רז"ל לא התמאצו צו רק בפועל, גם התפעל מרובע, כמו שס יחאונן אדם סי, ולדעת ק'ת כמו כן ויהי העם כמתאוננים. חטאת מכפרת וכו', תפס בלשן מכפרת ומכפרת, כי כן רגיל בדברי רז"ל נאמר מכאיר ומכפר (קידושין ט"א).

חֲלָבוֹ וְחֹתְרָתִי • וְאַשְׁפֹּף אֶת רִנָּתִי • וְאַרְבֶּה אֶת דְּמָעוֹתַי •
 בְּהַתְּוֹחֹזֹת חַמְּאֹתַי • יְהִי כְּקֶרֶן תּוֹדֹתַי • חֲזוּה קְדוֹשׁ
 בְּיָדַי • כְּבָרָה עַל אֲנַחְתִּי • וְאִין מִי יַעֲמוֹד בְּעַדִּי • וְאִין
 לִי בֵּית מְנוּחָתִי • לְבַר בָּךְ אֲזַכִּיר שְׁמֹךְ • מָעַז צוֹר
 יִשׁוּעָתִי • וְהַעֲבֵר אֶת אֲשָׁמוֹתַי • וְעֲנֵתָהּ בִּי צְדָקָתִי •
 נִפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי • וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי • שְׁחַד קִסְחוֹ וכו' • א מלך יושב

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל • וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ • אֲתָּה
 תִּקְוֶה תְּרַחֵם צִיּוֹן בִּי עַת לְתַנְּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד • זְכַחֵי אֱלֹהִים רַחֵם נִשְׁבְּרָה לִכ
 לְשִׁבְרֵךְ וְנִדְרָה אֱלֹהִים לֹא תִבְּהוּ • הִישִׁיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן • תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם • אִז תִּתְפָּאֵץ זְכַחֵי צִדֵּק עוֹלָה וְקָלִיל • אִז יַעֲלוּ עַל מִזְבֵּיךָ שָׂרִים •
 (וְעֵתָה יי אָבִינוּ אֲתָּה • אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ • אֲתָּה
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִטַּעַן • חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרָנוּ) • זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֲסִדְךָ כִּי מַעֲלֵם הַמֶּלֶךְ • זָכְרֵנוּ יי בְּרַצוֹן עִשְׂךָ • פָּקְדֵנוּ בִישׁוּעָתֶךָ • זְכוֹר עֲדִתְךָ
 קִנְיַת קָדֶם וְנֶאֱלֵת שִׁבְטֵי נְחֻלָּתְךָ הִר צִיּוֹן זֶה שִׁבְכָתָהּ בּוֹ • זְכוֹר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲחֵבֶת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶעֱחַ • זְכוֹר יי לְבִנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמִידִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ • זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לָהֶם בָּךְ וְתִדְבֵר אֲלֵיהֶם אַרְבָּה אֶת זְרַעְכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם • וְכָל הָאָרֶץ הֵאֵת
 אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲתוֹ לְזְרַעְכֶם וְנָחְלוּ לְעוֹלָם • זְכוֹר לְעַבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב • אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רָשָׁעוֹ וְאֵל חַמְּאֹתָיו • אֵל נָא תִשֶׁת
 עֲלֵינוּ חַמְּאֹת אֲשֶׁר נִזְאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חַמְּאָנוּ • חַמְּאָנוּ צוֹרְנוּ • סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ •

צו מוסד ע"ס א"ב ובסוף המסנר משה בר שמואל חזק

אֲוֹדָה עֲלֵי פְשָׁעֵי • לְצוֹר מָעוֹז וּמוֹשִׁיעֵי • אֲנָא מְרַק

שֶׁהַכֹּהֲנִים הֵטִילוּ גִרְל מִי זֹכֶה לְקִטּוֹרֶת, כִּדְרַדְרִינִן בְּסֵם יוֹמָא וְנֵמָס' תְּמִיד • כִּי יָדִי וכו' שְׂכַתִּי
 יִמְיָה וְגוֹהֵלָה עַל אֲנַחְתִּי, (לְהִ"כ לִיב כ"ג ב'). וְעוֹנָהּ בִּי צְרִקְתִּי, לְהִ"כ (בְּרַשִׁיט ל' ל"ג)
 וְיִשְׁעוּ פֶה: תַּעֲבִיר אֶת אֲשָׁמֹתַי, וְזִקְתִּי לְכֹהֵן תַּעֲנֶה בִּי.
 אֲוֹדָה עֲלֵי פְשָׁעֵי • מְרַק, מִלְּהֵג יִסּוּרִים מְרַקִּין ר"ל גּוֹרְרִים אֶת הַסַּעֵף, לֶשֶׁן תַּמְרוֹךְ

לַעֲטוּטִי קִיקָע (דַּעַר חַפְּעֵרֶטֶהִירַע) מַעֲהָר; רַחֲפִיד עֲרָגִיסַע חִד חִיד חִין וְסָבְגַעִי וְסָבְגַעִי,
 חוֹנֵד פֶּרַעֲרִיסַעסַע פִּיעֵלְעַ, פִּיעֵלְעַט סַהֲרַחֲטַען, חִינַע וִינַע בַּעֲקַענַענַע, חַ מְחַגַּע דִיר דִּיעוּשַׁ
 בַּעֲקַענַענַעסִים דַּעַן דַּחֲקַחֲפֶעֶר גִּוִּיד וִיין! — סוּיעַ, חֲוֹזֵרֵהוּיִוִּיגִיסַעטַר! חִינַע לִידַעַן,
 כַּחַךְ מַעֲהָר חֲוֹז חִינַע קִחְמַעַן; יִחְמַחֲד סַעֲהַס חוּר בִּיחַ, דַּחַן הוּיִר דִּיעוּשַׁ וְחִנְטִיסַעלַע
 חוּס חִין; כּוֹר דִּיעוּשַׁן כְּחַמַעַן נַעֲנַעַן דַּחֲרַל חִד כַּחַךְ, חַ פֶּעִלְוֹ חִינַע חִינַע! עִנַּס
 פֶּעֶרַעַע חִינַע סוֹדֵר, חַסֵּס דַּחַן פֶּעֶרִדִּיסַס חֲוִיין סַפֶּרַעלַעַע; סַעֲנַקַע חוּר חִיין
 וְסַעֲבַעַן חוּיִל חִינַע בִּיסַעסַע, חִינַעסַע פֶּחֲלַקַע חוּיִל חִיין בַּעֲגַעֲהֶרַעַן.
 אֲוֹדָה עֲלֵי פְשָׁעֵי • חִינַע חוֹנַחֲחַמַעַן בַּעֲקַענַענַע חִד פֶּחֲרַע דַּעַן פֶּעִלְוֹ חִינַע וְסָבְגַעִי

רשעי. אך לא בעי: בעי השקרה וגלים. נתתי ברוע מעללים. בצדק שלשת הגדולים. יגית חטאים גדולים וגדלים מעשיך אבינו בשבעים פתנים כהיינו. לולי רחמיך קוינו. כמעט בסדום היינו לעמורה דמינו: דמינו לקאת מדבר. מת לחי כחבר. והשב לי דבר. מה להבין את חבר: חבר בנשקי אהבתני. רע בבחרי נטשתני. בהקניאי לך הקנאתני. אם חטאתי ושמתני: ושמתני מחרבות שחוזות.

דע (שליכ' ז'), אך לא בעי, (לה' כ' ל' כ"ד), ופירא כמו בעים רחמי, ר"ל נחוק ופער. בעי השרה וגלים, נחוקים סרין וזמה. (גדולים, ל' אבות. ונאל' אליו זה ל' גדולה, כי אם כן. שלת חטאים גדולים אינכם של (ביר), כי אם הכפל העלית, (ויוערת הקונג, פועל נחמוז) ואין זה דרך מליצה; יג' נל' ד' אומרים וחי' י' רעו, (כל' גר' חסערע), ועניו, אבות (פ' חר' חרעו). (המניה). בשבעים פתנים, נע' אומות, וקראס פתנים, עה"כ, ודאס פתנים אכור (דניס ל' ז' ג'). דמיחילקאת מדבר, (לה' כ' תהל' ק' ז'), אם שף מדבר, כן אכחנו נדודים שמקוטנו. פסל וכי', כאשר חכרתי ע'ז' נשיתוף עם אליהם. והשב לי דבר, ע'י' ירמי' הנביא, מה לתבן את חבר (ירמי' כ"ג כ"ח), ר"ל מה לשון עם הדן? חבר בנשקי, נל'טן נשקו נר (תהלים ז' י"ב), כשהייתי מחנך מצות ה' בדם. גם לי המניה נאל' כן פי' הכתוב נהלים, וכל ראשי המעתיקים (ונתוכס הרב רמב"ן ז"ל) לא הספיקו לברור לי מרגעם ל' בן, ולא מלאה ידי להכיל כי פירושם טוכודרוב לפאט עפי' רש"י. אם חטאתי ושמתני, לה"כ (איוב י"ד), ר"ל לא העלמת עין מסטאתי. ושמתני מחרבות, וכל זאת שמת אתי מחרת פיפיות של האויבים, ואכבי אכיר פלאך וסדך, ואשר דברת

היינען רעסטער. ח רייניגע ויינע סוף, חבער ניכט געוואלונגסן. — חויל חיון חרע ויסטעו געפילדע בין חיד הודך ויינע סלעכטען הערלונגען גערחטהען; ח חגע דוח פרחאויגקייט דער דרייח גרסטען סטחאמאפחטער ויינע גרסטען פעהלער בעווייטיגען. — גרס וינד דיינע וואנדער, ח פחטער! חונטער יבענליג כחרכריסטען פחוקערן לעבטען וויר; ח חרע חוכו ניכט דיינע כחראחערליגקייט בייחגעסטחנדען, וויר גליכען סדוס, ווארען עמרה קהליך. — דעך חוהוח חין דער וויסטע וואורדען וויר גליך, ווייל וויר שייטלביילדער נעבען גחטט פערעהרטען; דח היעס דח: פרחפעהטענוחרט: ווחו חחט דח ספרחה חונטערעך קחרן לו טהונו*? — חיינס זיבעטסט דוח חיד, חחז חיד דח ווארע חוואפחטע; דח ווחאטע חיד דח סלעכטע, חוכר דח פערליסעסט חיד; חיד ענירענדירך, חוכר דוח רחכטעסט דיר חן חויר; חיד זינדיגעטע, חוכר דוח חעדעטעסט ען חן חויר. — רחך בעווחהרעסטע דוח חיד סטעטע פחר דער סחרפע דעו סווערעטע;

ואשר על כולן עברנו וקבלנו עונש. אך לא בעי, אבל לא ביסורין של כליה והשקפה, והתמיה, מרד בנשיך סרכים, אבל לא על ידי יסורים וסלאים רעים, עיין רש"י או"ז ל' בעי השדה וכו', ר"ל. משנת רוע מעללים עלי נתתי בעי הדה וגלים למדכן, ונש"ס נתתי אמרן לעי הדה, וכתוב וירושלים עייס תהיה, וכתוב ונתתי את ירושלים לגלים גדולים מעשיך, כמו אחר'ל, הן כן גבורותיו, הן כן גראמיות, האך אומה אסת יכולס לבחיקים בין שבעים אומות! מה לדי וכו', כעל לא יח' לך אליהם אחרים, לא

* חעברתיסען סכריזווארט. ויחע ירמי' כ"ג כ"ס. R חן

וְאֶבְרָהָם אֶלְאִה חַזוֹת. מְלַכְלֵתִי בְנֵי אֲוֹת עֲלִיזוֹת. וְאֶף
 גַּם זֹאת: זֹאת הִיא אֲנַחְמָתִי. הַתְּהִדוֹת וְעֻזוֹב חֲטָאֹתִי.
 וְאֶתְהַדָּה וְלֹא בִשְׁתִּי. אֲמַנֵּם אָנֹכִי חֲטָאֹתִי: חֲטָאֹתִי
 לְרַב הָעֲלִילָה. אֱלֹה בְּאֲבֵלָה נִשְׁיָה. וְהִפְתִּי בְּלִי רְטִיבָה.
 שָׁעַע וְחַבְרָה וּמָכָה טְרִיָה: טְרִיָה מִכְתִּי וְאֲנִישָׁה.
 בְּזִלְלֵתִי יוֹם נְפִישָׁה. וְקִאֲתִנִּי מִנְחַת יְרֻשָׁה. יִם וְדָרוֹם
 יְרֻשָׁה: יְרֻשָׁה אֶרֶץ נִדְחִי. בְּשָׂר וְעַצֵּם לְפִצְחוֹ. וְצִרְחֹתִי
 מִרֹּזֵב שִׁיחִי. אִם פַּח אֲבָנִים פַּחִי: פַּחִי כֶּשֶׁל מִסָּבֵל.
 בְּהִיחִי בֶן מִנְבֵּל. וּבְתַעֲזוֹתִי אַחֲרֵי הַהֶבֶל. מְחֹלֵי גֵהֶפֶץ:
 לְאֲבָל: לְאֲבָל בְּגוֹרֵי הוֹמֵר. וְעֲנֵבִי לִבִּי נְתִימָר. בְּקוֹל
 שִׁידִים חֲמָד. בְּמַד נֶפֶשׁ מִסָּפָר מָד: מַד לְמָתוֹק

עלי כסוף, לנלמי כלמתי בנאות עליות של כורתי, אף גם זאת נהיותי בלחן ליבי. אלה
 שבעת שול. כאבלה (כנ"ל) ארץ נשיה היא ארץ ישראל, שנכספה בנלות, ענה"כ
 (ישי' כג') מפני זה חבלה הארץ. ואמר: מפני זה וכפא שמה הארץ, והזכאתי בפכעיס ומכתי
 שרות, ומכתי אנושה ביותר בזלזולתי יום כפיסה, מפני סילול הבנת, כאשר אמר הכניא יחוק'
 (כ כ"ד). וקאחני, הקיפה סתי הארץ, שהיא טמאת ירשתי, אשר עליה נאמר (דברי' ל"ג כג)
 ים ודרום ירשה, ר"ל ירשתי נכל' המתפשטת למערב ולדרום. ירשה ארץ נדחוי, ירשה זו ל' נידוח,
 נרשתי וכדתי מארצי. ולהטנ"כ שהיא ל' רש וליות, כי מוריש טוגית כתי פ"י. לפצחי, לשמר
 ולפתח, לה"כ (מיכ' ג) ולת עזמתיהם פכחי. וצרחתי, נעקתי. נחיסר, כמו הזמר.

חיד ערקענע דיינע זיבטברערן ווואנדער, וויח דוח חיד ניכט רוך יענע סטקאלע,
 חיבערהויטהגיג מחלט חין פֿיירענע וְהִדע חוילפרייבען ויסעסט. — חוין טרקסט חיוט
 דתו בעקענטיס חונד פֿערלחטען דער זינדע. חיד ענשהלטע חיד דתהער ניכט, לו
 בעקענען: יח חיד החכע געווינדיגט, החכע געגען דען טהטענרייבען גחטס געווינדיגט!
 קוז מיינחייד דתו (יעטלט) פֿערלחטענע וְהִדע פֿערדערב, ווואנדער חיד ג'חט חונד
 הייבברערן ווואנדערן חונד מייטערבוינען געטלוגען; חונדהייבבר חונד סאערנליך
 ווירערן יח חזו חיד דען היינליגען רוהעטתג ענטוויייהטע; דח ווירל דתו לנט רהדיען
 ערבטהיין מיר געגעבענע, זיך גען חבעט חונד מיטתתג ערטרעקקערטע וְהִדע חיד
 חויג. פֿערטגעטריבען, פֿערטטחטען ווירד חיד חויג מיינען וְהִדע; לערסלוגען חו
 ביין חונד פֿויט, רלע חיד זויט חונד ביטטערליך קלוגענר חויג: חיוט דען מיינע
 קרלפט דוח מיינע סטויט? מיינע קרלפטע ערסלחטען פֿער פֿיעלען ווידען! —
 זייטערט חיד חוין חויגעטרעטער גתח ווואנדער, חונד מייטעל חיד פֿערדירררע, פֿער
 פֿוהילעלעט זיך מוין פֿערלענעטחן חין טרויער; יח, פֿערטטימאם שיוט מיינע פֿערלעט,
 טרויעריג טחנט מיינע חרדען; בעטריכטען געמיטתו יקע חונד פֿפֿיעלע חיד נר

תעשה לך פסל, ואפטר שהמרה האלמן כנגד לכבי והאכי כנגד לא יהיה לך. ואכידה
 פלאך חוות, כ"ה ככ", וועמו, פֿי' גשמיתני מסרבת שחחות, לכיד ולחוס פלאך שלל
 כליתי ביד עלתי נארה האמות, קוייט: ואף גם זאת נהיותם בלחן ליביס וכו',
 וזאת היא פגותתי וכו'. אלה כאבלה, וכו', כנגד לא תשא. יום נפישתה, כנגד זכור

בְּהַשְׁעָהּ • כָּעֵם אָדָם וְצָח • וּבְשִׁשָּׁי רִים רָצָח • הָיָה
 כְּאִבֵי נֶצַח: נֶצַח הַחֶרֶב חֲדָרָה • וְאַלְמָנָה וְשִׁבְלָה
 וּבְעֵרָה • וּבְמַעַט הַבֵּיתִי בְּעֵבְרָה • מִפֶּת בֵּלְתֵי סָרָה:
 סָרָה עֲשָׂתָה גְּאוּנִי • בְּבִגְדֵי בְּמִבְטָחִי וּבְמִשְׁעֵנִי • שָׁמַם
 בֵּית מְעוֹנִי • פִּלְגֵי מִיִּם תִּרְדַּעַיִנִי: עֵינֵי נְגִידָה בְּאִשׁוּנֵי
 בְּזִנְתֵי בְּלָבִי וּבְעֵינֵי • וּכְסִתְּנִי בְּלִמְת מוֹנֵי • וְאִיךְ אֲשָׂא
 פָּנַי: פָּנֵי חֲמַרְמָרוֹ מִמְצוּקָה • בְּהַקְעִיסִי לְשׁוֹמֵעַ
 צִעֲקָה • וְנִגְבַּתִּי וְלִקְחַתִּי בְּחֻזְקָה • וּמָה יֵשׁ לִי עוֹד
 צִדְקָה: צִדְקָה וְחֶסֶד גְּעַלְתִּי • וְהַעֲדַתִּי שִׁקָּר וְחִמְדַּתִּי •
 וְגִיד אֲבוֹרִים סָגַרְתִּי • מִן הַמַּצָּר קָרָאתִי: קָרָאתִי
 לְרֹכֵב עַרְבוֹת • מִפְּלִיא פְּלִאוֹת מְרִבּוֹת • הֲרָאֵנוּ
 נְחֻמּוֹת טוֹבוֹת • כְּאֲשֶׁר הֲרָאִיתֵנוּ צָרוֹת רַבּוֹת: רַבּוֹת

בדומה, כפי שכתבתי שם, מר לחוקק, ר"ל עבדתי ע"ז, וע"י זה קנף הקנ"ה אקרא
 אדם וכו'. החרב חדרה, מל"כ [יחזק' כ"א יט] סרב כלל הגזל האדמת, פי' מפני שיעת
 סרב נסו לקרד הפנימי. אלמנה, עתה אלמנות וכולי בניס ובערה, עתה ריקס עבדי
 אדם. באשונני, כלישן סךך ואפלה. מוני, הלחני' אחי. חרמרו, פני כקפטו טפוס.

קלמנטיאנוס. — הו' חך דה' ביסטערע ויס תנכטע (ד. ה. חבגסטער פערטערטע)
 ערלירטע חך גקטט, חו'ד וועגען אחרערעיסען ב'וסלערגרעסענע ו'חורדע מי'אמער
 א'חערערער טע'ג'ן ו'יו'ן ו'ח'ז. — ד'נו ט'ע'רעט ס'י'כ'ס א'יך ח'ינו מ'ינכ'רע ה'יו', ו'ח'ב'ט
 א'וט'ט'ו'ן, ק'ינ'ר'ע'ר'ו'ן ח'וד א'ענ'ס'ע'נ'ל'ע'ר; פ'ח'ס'ט ח'ונ'ה'י'ב'ח'ר ח'ינ'ט ד'ער ג'ר'י'ח'ו'י'ג'ע
 ס'ט'ר'י'ך. — ג'ט'מ'ל'ו'ן ח'ינ'ט ר'יח ק'ר'ק'ע א'י'ינ'ער ה'ה'י'י'ם, ד'ח ח'יך ג'ע'ג'ע'ן ה'י'ן ט'ר'י'ח'ו'י'ק'א
 ה'מ'ד'ע'ל'ט'ע, ד'ער א'י'ינ'ע ל'ז'ל'ו'כ'ט, א'י'ינ'ע ס'ט'י'ל'ע ו'ח'ר; א'י'י'ן ס'ט'א'פ'ע'ל ו'י'ע'ג'ט פ'ע'ר'ק'ר'ע'ט,
 ד'מ'ר'י'ב'ער ס'ט'יר'ל'ע'ן ט'ה'ר'ק'ע'נ'ס'ט'ר'ק'א'ע ח'ו'י' א'י'ינ'ע'ן ח'ו'י'ג'ע'ן. — י'ח, ח'י'ט פ'י'כ'ס'ט'ע'ר'ן ו'וס
 א'י'י'ן ח'ו'י'ג'ע ט'ה'ר'ק'ע'ן, ו'ו'י'ז ח'יך א'י'ט ה'ע'ר'ן ח'וד ח'ו'י'ג'ע'ן א'י'י'ג'ע'ס'ו'ו'י'ל'ט'ע; ח'יך
 ד'ע'ק'ט ד'ער ה'ק'ה'ן א'י'ינ'ער ח'ונ'ס'ט'ר'ד'ר'י'ק'ק'ע'ר, ו'י'ח ק'ח'ן ח'יך א'י'י'ן ח'ט'ו'י'ט'ל' ע'א'פ'ט'ר
 ה'ע'ב'ע'ן? א'י'י'ן ח'ט'ו'י'ט'ל' ב'ר'ע'נ'ט פ'ח'ר כ'ח'ט'ה, ו'ו'י'ז ח'יך ד'ע'ן ע'ר'ה'מ'ר'ע'ר ד'ע'ן ג'ע'ב'ע'ט'ו
 ע'ר'ל'יר'כ'ט, א'י'י'ן ח'יך ג'ע'ס'ט'ה'ל'ע'ן ח'וד ג'ע'ו'א'ל'ט'ו'ח'ט ג'ע'ר'י'ב'ט ה'ח'ב'ע; ו'י'ח ק'ח'ן ח'יך נ'ך ו'ח'ט'ו'
 ט'ה'מ'ט'ע'ן ע'ר'ו'ח'ר'ט'ע'ן? ג'ע'ר'ע'כ'ט'ג'ק'י'י'ט ח'וד א'י'וד'ע ה'ח'ב'ע ח'יך פ'ע'ר'ס'ט'ח'ק'ה'ט, ה'ח'ב'ע פ'ח'ו'א'ש'ע'ן
 ל'י'י'ג'י'ס א'י'י'ג'ע'נ'ט'ט' ח'וד ו'ח'ר ה'ח'ב'ג'י'ר'י'ג; י'ע'ס'ל'ט ב'י'ן ח'יך ח'י'ן ג'ר'י'ח'ו'י'א'ע ה'מ'ד'ע' ג'ע'ן
 פ'ח'ו'א'ש'ע'ן, פ'ר'י'י'ע ח'ו'י' ט'י'ע'ל'ע'ר כ'ע'ר'ק'ט'ג'י'ס. — ח'יך ר'ז'ע ל'ז ד'ע'ט, ד'ער ח'י'ב'ע'ר ו'ח'ק'ט'ע'ן
 פ'ח'י'ט'ט, ל'ז ח'י'ח'ק, ד'ע'ט ו'ח'ו'כ'ט'ע'ר'ט'ה'ק'ט'ע'ר; ק' ל'י'ג'י'ע ח'א'נו ע'ב'ע'ן ו'ח' ג'ר'ק'ט'ע ט'ר'ק'ט'ט'ו'ג'ע'ן,

את יום שבת. בן שבל, כנגד כבד את אנכי. לעם, כ"ל, והוא פעל עגל. אדם
 וזה, מאד לאל יתבדך, דכתיב דדי נס וארוס. דם רצח, כנגד לא תרצח. חדרה,
 כ"ל ל' כוס, והלשון דקרא (יחזק' כ"א יט) האדמת להם; או ע"ל חדרה. באשונני, כלילית,
 בדכתיבכה טבכה כלילה. כוונתי, כנגד לא תנאף. ונגבתי, כנגד לא תגנב. צדקה חוסד
 געלתי, והעשתי שקר וחמדתי, כ"ל, כי כל נתי הפיוט צעלי ג' אבני'. והערתו, כנגד

רְעוּת עֲדַתְךָ • בְּעִלּוֹת אֲדוֹנִים זוֹלָתְךָ • חֲרָפוֹ וּגְאָצוֹ
 לְעַמְתְּךָ • תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שְׁבַתְךָ: שְׁבַתְךָ
 פָּעֵלְתָּ אֲדוֹנֵינוּ • תְּכוֹנֵן וְתִקּוּמָם בְּחַיֵּינוּ • וְתִשְׁבּוֹן בֵּית
 מֵאֵינוּ • הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ: תְּחַיֵּינוּ אֲדוֹן
 מִיּוֹמִים • וְדַלְנוּ מִמְּעַמְקֵי מָיִם • צַרְתָּ חֲרָבָה פְּעַמִּים •
 יִשְׁקִיף וַיֵּרֶא יְיָ מִשָּׁמַיִם: מִשָּׁמַיִם תֵּבֵא רִוְחָה • שְׁבַח
 מִעֲדַתְךָ אֲנַחָה • וְאַל לִנְצַח תִּשְׁבַּחָה • אֲדָנִי שְׁמָעָה
 אֲדָנִי סִלְחָה: סִלְחָה לְמַרְחָם מִשְׁחָר • חֲטָאִים זָבַח
 לְהַצְחָר • קִבְּצָם לְמִקּוֹם הַמִּבְּחָר • יי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה

אל תאחר: בסדור סליחות ישן מלאנו תוספות חדשים, וחתום גם שם המערכת ששה בר שמואל חזק.

תֵּאָחֵר לְכַעֲסִים וְתִקְשֵׁה • וְתִשְׁבַּר עֲלֵנוּ הַקְּשֵׁה • וּגְרָצָה בְּקִרְפָּן
 אִשָּׁה • בְּפִתּוֹת בְּתוֹרַת מֹשֶׁה: מִשֶּׁה בְּנִים חִבְרִי • לְעַם גִּבּוֹר
 מִוְגְבָר • וּפְקַעְנוּ שְׁעָרֵי שִׁבְרִי • הַשְּׁבִית וּנְפִתְחָה בָּר: כֹּד וְחָף
 מִהַתְנַאֲ, בְּאֵז בְּהִיתוֹ לְיִשְׂרָאֵל • וְסָרַב וּבָעַט בְּמַנְיָ • לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹל שְׁמוּאֵל: לְשְׁמוּאֵל חֲזַקְנִי בְּמִסְעָד • וּפְלֵט וּכְפָר וְסִיעַד •
 וְאַתָּה מְסַפֵּר צַעַד • יי הַטּוֹב יְכַפֵּר בְּעַד: וְזִכֹּר לָנוּ עַד מַכְנִיסֵי רַחֲמֵי

החיינו ארון מיומים, לה"כ (האש ו ג) יחינו מיומים, ופי' רש"י יחקטו עשתי טורעניות, שעברו עלינו מקרבן ז' מקדשים. דולגו, לזק האנהה. למרחם משחר, עפ"ה (מ"ל' ק"ג), לשם לכיס עלך מעת יבאו מבטן אס. להצחר, ללכן עונם (צחר בארעית לכן).

קָלוּ חוֹנַעְרַע וַיִּירַעַן זִיכֵר • יח, פִּיעַן וַיִּירַעַט דִּינַע גַּעוּיִידַע; חֲדַעְרַע הַעֲרַעַן
 חוֹסַעַר דִּיר וַיִּיסַעַרַן חוֹנוּ, זִיח וְחַסַעַרַן, סַחַחַעַן חוֹיָן דִּיר; מַחַלְסַעַט רוח
 עַד דַּחַךְ הַחֲרַעַן חִיטַּן הַיִּחַעַן, דִּינַעַן וּחַחַחַחַחַחַח! — הַעֲרַר! רִיבַעַע דִּינַעַן
 וּחַחַחַחַחַח, דַּעַן דוֹח וְעוֹבַסַט דִּיר בַּעֲרִיטַעַט, וַיִּיעֲרַר חוֹיָן, סַטַעַלֹּעַ חִיחַן חוֹיָן חוֹנוֹעַרַן
 טַחַגַעַן וַיִּיעֲרַר הַעַר, חוֹנֵר וּחַחַחַחַח חִיטַּן הַיּוֹזַע חוֹנוֹעַרַר עֲרַבּוּחַחַח, וַיּוֹחַ דוֹח פִּעַרַ
 הַיִּיסַעַן, חוֹנוּ וַיִּיעֲרַר לוֹ בַּעַלְעַבַּן. לִיחַע חוֹנוּ חוֹיָן דַּעַן וּחַחַחַחַח סִיעַלַעַן; סוֹיַעַ,
 הַעֲרַר! זִיחַע פִּחַחַח הַיִּחַעַן הַעֲרַחַב דִּיחַ חַחַחַח דַּעַר לוֹוִיחַחַח לַעֲרַחַחַחַח חוֹנֵר
 סַפַּעַרַע פִּחַח דַּח עֲרַחַחַחַח; מַחַלְעַע דִּינַע גַּעוּיִידַע חִיחַרַע וַיִּירַעַן פִּעַרַעַעַעַן;
 חַךְ פִּעַרַעַעַן חוֹנוּ נִיבַט חוֹיָן חַיִּיחַחַח; מַחַלְעַע דִּינַע עֲרַחַחַחַח! הַעֲרַר, פִּעַרַעַרַעַע! — פִּעַרַעַ
 לִיחַע דַּעַעַן, דִּיחַ זַךְ פִּחַח חוֹנוֹעַרַן לִיבַע חַן דִּיר וַיִּיחַעַן, רִיבַעַע, וּחַחַחַח זִיחַ וַיִּיסַ
 פִּחַח וַיִּכַּעַן, בְּרִיבַעַע זִיחַ חַחַךְ דַּעַעַן עֲרוּחַחַחַחַחַח חַרַעַע לַחַחַחַחַח; הַעֲרַר! פִּעַרַעַעַע
 חוֹנוּ; טַחַעַע עַד בְּחַרַךְ, לַחַרַעַע נִיבַט!

לא תענה. וחסרתך, כנגד לא תמחר. צרת חריבת פעמים ישקף וכו', כי לא תקום פעמים כר' לנצח השבחה, ע"ה וכו' ה' חנת ידושים, אסנת ניין אל תשכח לנצח.

סליחות ליום רביעי שבין רה ויז קלא

צח תחינה. מהר"ם שלמה הקטן חזק.

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם. בְּלִילֵי אֵשׁ וּמַיִם. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְחֲשָׁעִים כְּמִנְיַן שָׁמַיִם: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן יִפְתַּח פְּעֻמּוֹת.
 וְתַעַל תְּפִלָּתָם לֵאלֹהֵי שָׁמַיִם: שְׁעָרֵי רִקִּיעַ. בּוֹ מְאוֹרוֹת
 הַהֶקְיַע. וּמִמֶּנּוּ זוֹרְחִים בְּמִקְוָמָם לְהִשְׁקִיעַ: הִפְתָּחוּ
 לְחַנוּן יָם לְמוֹ הַבְּקִיעַ. וְתַעַל תְּפִלָּתָם פְּנֵי יַד רִקִּיעַ:
 שְׁעָרֵי וִילּוֹן. נִכְבָּס וְיוֹצֵא בְּגָלוֹן. וּמְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
 מִפְתָּחֵי חֵלוֹן: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן מִצְבֹּתָהּ בְּאֵלּוֹן. וְתַעַל
 תְּפִלָּתָם פְּנֵי יַד רוּם מְלוֹן: שְׁעָרֵי שְׁחָקִים. שְׁבוּ
 רַחֲמֵי שׁוֹחֲקִים. עֲזֹמְרוֹת וְטוֹחֲנוֹת מִן לְצַדִּיקִים:

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם. פִּירוּשׁ חו"ה על מסנה האלת מספקת להצנחה ודפס"ס, לכן קלמטי מלכבדני
 בעלן גלי טוך ולא בארמי אותה. כה דברי המניה המעתיק.

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם.¹ פִּתְחָרְטֵן אַמִּיס'ס, לִייעַר, חוּבֵד וּחֲסֵרְגֵעֵאִישׁטֵט, דִּרְיִיחַ הַזֶּכֶן
 דִּערט חוּבֵד כִּיִּיבְלִיג (נֶחֱךְ דֵּער בּוֹכְטֵטְחֵבֵעֵלְחָה שָׁמַיִם;² עֵרְטֵאִישׁטֵט חִידֵךְ דֵּעֵן
 גֵּעֵבֵטֵט דֵּער טָהֵן וּחֲגֵדֵעֵרְטֵן,³ דָּחַס חִיהַר גֵּעֵבֵט חוֹיִפֵּטֵטִיעַ לֹטֵן בֵּעֲוֹהֵהֵנֵר
 דֵּעַ הַיּוֹאֲעֵן! פִּתְחָרְטֵן רִקִּיעַ'ס, וּחֲרִיִּין דִּיחַ גֵּעֵסֵטִירֵנֵעַ גֵּעֵנֵטֵלֵט וִיעַד, וּחֲרִוִּיִּי גִיחַ
 סֵטְרָהֲלֵט, וּחֵךְ יִיחַ וִינֵקֵט; קֵפֵלֵכֵט חִידֵךְ דֵּעֵן פֵּלֵעֵהֵן דֵּערֵר, פִּיר וּעֹלֵכֵן עֵר
 דָּחַ וּעֵדֵר חִיכֵסֵט סִפְחֹטֵטֵט, דָּחַס חִיהַר גֵּעֵבֵט חוֹיִפֵּטֵטִיעַ לֹטֵן בֵּעֲוֹהֵהֵנֵר דֵּער
 פֵּלֵטֵט! פִּתְחָרְטֵן וִילּוֹן'ס, חוֹיִפֵּט חוּבֵד לִזְרֵחֹעֵנֵדֵעַ, דִּיחַ חִיהַר יֵעֵדֵן טָהֵךְ
 חִיכֵעַ פֵּלֵכֵטֵטֵרְפֵלֵכֵטֵגֵךְ חֵךְ הַיּוֹאֲעֵן בִּזְרֵעַט, טֵהוּט חִידֵךְ חוֹיִלֵךְ דֵּעֵן פֵּלֵעֵהֵן דֵּער
 חִיכֵסֵט חִיכֵעֵנֵסֵטְחָרְקֵן (נֶחֱלִיחֵן), דָּחַס חִיהַר גֵּעֵבֵט חוֹיִפֵּטֵטִיעַ לֹטֵן בֵּעֲוֹהֵהֵנֵר דֵּעַ
 מִלֵּוֹהֵדְחֵכֵסֵטֵן גִּיטֵעַ. פִּתְחָרְטֵן שְׁחָקִיס'ס, וּחֵךְ חִיכֵעַ חוֹיִפֵּטֵטִיעַ בֵּעֲטֵטְרִיג, פִּיר דִּיחַ

חו"ה. שְׁעָרֵי שָׁמַיִם וכו', נחמ' תניגה (יב ב) אמר ר"י שני רקיעים הם, שאמר
 ק' לה' אלהיך השמים ושמי השמים. ר"ש לקיף אמר שנעה ואלו הן: וילון, רקיע, שחקים,
 זנוב, מעון, מכתן, ערבות. וילון אינו משמש כלום וכו', ע"ש שימוש כל אחד ואחד.
 ויש לתמוה על הפייטן, שהקדים רקיע לוילון, שלא על סדר שאכירוס חז"ל. שלש
 טאות וחשעיים כמנין שמים, כתב המסביר: "ש"ך רקיעים אפ"כיהוה". ולא מלאתי זה
 נאום מדרש, ודמה לי כי הכוונה ש"ך שערים יש לשמים, או ש"ך חלונות. והפייטן נחמ
 סילוק ליום א' דר"ה יסד, כי דרך אותן חלונות יאזין תפלות ויקשיב תחנות פעמים
 פתוחות ופעמים נפוחות, וילאו כס אלף ושמונה מאות מליניס וכו'. בכרובל, מרמז
 בגדים, כמו (ד"ה א טו כו) ודוד מכרבל העגיה.

¹ דייעַע תַּחֲכֵה רִיכֵטֵט וִידֵךְ חֵן דִּיחַ פִּתְחָרְטִיס פֵּרְטֵחֵיִלִירְטֵן וִיעֵבֵטֵן הַיּוֹאֲעֵן,
 חִיט חִיהַרְטֵן בֵּעֵנֵכֵטֵגֵעֵן, וִיחַ זְקֹלֵעַ חִיטֵךְ תַּלְמוּד חֲבֵעֵטְחֵטֵטֵט וּעֵרְדֵּעֵן. חֵטֵן
 זֵעֵה דֵּעֵן בִּזְכוּר דְּחִירֵבֵר.
² הַיֵּעֵרִיבֵר, חֵךְ וִיחַ חִיבֵעֵרֵהֲפֵט חִיבֵעֵר דִּיחַ חֲקֵעֵן סֵטֵעֵלֵטֵן דִּיעֵנֵר פִּתְחָה
 זֵעֵה חֵטֵן דֵּעֵן בִּזְכוּר.
³ ד. ה. דִּיחַ דֵּעֵן בֵּעֵסֵטֵן וּעֵגַ חִיכֵסֵטֵטֵטֵט; בִּזְכוּר חוֹיִלֵךְ הַיֵּעֵרִיס ו' ב'.
⁴ מִסְפִּיעֵלֵכֵךְ חוֹיִלֵךְ דָּחַן וּחֲרֵט שְׁחָקִיס חוּבֵד שְׁחָק, מִחֲהוֹטֵן.

הִפְתָּחוּ לְחַנוּן זְרוּיִם בְּמִרְחָקִים • וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם
פָּנֵי שׂוֹכֵן שְׁחָקִים: שְׁעָרֵי הַזְּכוּל • שִׁבּוּ מִזִּבְחַ סְבוּל •
וְהַשָּׂר מִקְטִיר עָלָיו בְּמִכְהֵן בְּכַרְבּוּל: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן
נְדָחִים בְּחָבוּל • וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פָּנֵי יֹשֵׁב לְמַבּוּל:
שְׁעָרֵי מְעוֹן • בּוֹ מְשׁוֹרְרִים יִשְׁעוּן • וּבַיּוֹם הַיֵּם חָשִׁים
לְסָגֵל יִשְׁמְעוּן: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן נִמְרָרִים מְלַעְזוֹן •
וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פָּנֵי דֶר רוּם מְעוֹן: שְׁעָרֵי מְכוֹן • שִׁבּוּ
שְׁלָגִים יִשְׁכּוֹן • וּמְעַרְתִּי טוֹר וְסַעַר בּוֹ יִשְׁכּוֹן: הִפְתָּחוּ
לְחַנוּן לְעַם לְבוֹ גְבוּן • וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פָּנֵי דֶר רוּם
מְכוֹן: שְׁעָרֵי עֲרֹבוֹת • בּוֹ בְּרָכוֹת רַבּוֹת • וְגִגְוֵי צְדָקָה
וְחֶסֶד וְכָל טוֹבוֹת: הִפְתָּחוּ לְחַנוּן בְּנֵי שְׁלֹשַׁת אָבוֹת •
וְתַעַל תְּפִלָּתְכֶם פָּנֵי רוֹכֵב עֲרֹבוֹת:

פכניסי רחמים ח'יו ביו על המאחינו למען שמך ויח חסן ערסטען טנג סליחות .

לְחַנוּן כְּהָרוּג לִבְעֵרֵיטַט; עֵרְסוֹיַעֲסַט חֵיד דַעַן פֿלֶעֶהֵינן דַעַר ווייט חוּמַהֲעַר
לְעֵרְסוֹיַיטַען, דַחַס חֵיהַר גַעֲבַעַט חוּיַלְסְטֵיִיגַע לֹזַן חֶסֶהֲעֵרְבַע וְחֹהֲנַעַר. טַהֲקֵרַעַן זְכוּל'ס,
וּחַ חֵיִן חֶסֶעֲרַבְעוֹן חֲרַעַנַעַר חֹטְמַר סְטַעֲהַט, חוּיַן דַעַן דַעַר עִנְגַעֲלַפִּרְסַט (מֵיכַל),
וויח חֵיכַסַט דַעַר גַעַסוֹיַקְסַע חֶסֶעֲרַפִּרְסוֹיַטַעַר, רֵיִיבַעַרַט, עֵרְסוֹיַעֲסַט חֵיד דַעַן
פֿלֶעֶהֵעַן דַעַר סַמַעֲרַלְפֶחֶן בַעֲרַחְגַטַען; דַחַס חֵיהַר גַעֲבַעַט חוּיַלְסְטֵיִיגַע לֹזַ דַעַן, דַעַר
דֵיח וועלַטְלַעֲרַסְטַחְרוּגַב חֵיבַעֲרוֹעַבַט. טַהֲחַרַעַן מַעֲוֹן'ס, וּחַ עִנְגַעֲוֹקְחַרַע כַעַטַען, דַחַך
דַעַן טַחְגַעַן חֵיבַעַר סוּיַיַעַן, חוּיַן טַרַל'ס גַעֲבַעַט לֹזַיַעַנַר; חֶסֶעֲבַעַט חֵיד דַעַן
פֿלֶעֶהֵעַן דַעַר בֵיטַטְעֲרַגַעֲקַחְקַטַען; דַחַס חֵיהַר גַעֲבַעַט חוּיַלְסְטֵיִיגַע לֹזַ דַעַר חֶסֶעֲבַעַטַען
חֶחֶלְעַן בַעֲוֹחַחַנַעַר. סַחֲחַרַטַען מַכּוֹן'ס, וּחַ טַנַעַעֲפֶחֶרְחַטַהַע לֵיַעַגַען, וּחַ דֵיח חֶחֶלְעַע
דַעַן רֵיזַג, וּחַ דַעַר סַטוֹרַאוּיַכַר חֵיִיחַיַיַיִס חֵיט; עֵרְסוֹיַעֲסַט חֵיד דַעַן פֿלֶעֶהֵעַן דַעַן
חֶנְדֶחֶסֶעֲיַיַעַן פֿחֹקְעַן; דַחַס זֵיִן גַעֲבַעַט חוּיַלְסְטֵיִיגַע לֹזַן בַעֲוֹחַחַנַעַר דַעַר חֶלְעַרַחֶסֶעֲבַעַטַען
וּחַחַכּוּגַב. חוּכַר חֵיהַר, סַחֲחַרַטַען פֿחֹן עֲרֹבוֹת, וּחַ דַעַן וַעַגַעַנֹעַן פֿלֵיזַע. וּחַ דֵיח סַחֲטַלַע
דַעַן וּחַחֹמַחֲוֹלַעַנֹעַן חוּכַר דַעַר גַחְדַעַר, וּחַ חֶלְעַע גוּטַע חֵיט; חַ עֵרְסוֹיַעֲסַט חֵיד דַעַן
פֿלֶעֶהֵעַן דַעַר וְחַחַעַר דַרֵיַעַר פַחֲטַרֵיחֲרַלַעַן, דַחַס חֵיהַר גַעֲבַעַט חוּיַלְסְטֵיִיגַע פֿחֶר דַעַן,
דַעַר חוּיַן חֶחֶהֵעַן חֵיחַחַעַן טַהֲחַחַטַט!

סליחות ליום חמישי שבין ראשית שבח ויום כ"ב

וּמִן וּמִן אֲרוֹן עוֹלָם חִי'וּ בֵּינֵינוּ כִּי עַל רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, יְיָו פִּתְחֵנוּ מִן הַיָּם
 צַדִּיק מִתְחַדֵּחַ. מִיִּזְעַד עִיפֵי אֲלֻבוֹתֶיךָ שֶׁמֶס שֶׁס הַעֲזוֹכֵר שְׁלֵמָה בְּרַבִּי יִצְחָק.
אָז טָרַם נִמְתַּחֲזֵב לִשְׁבָּיִים. בְּאַרְצֶךָ עַד לֵאמֹר
רְגָבִים: גִּבְרָה שְׁבָעָה הָיָה מְגַבְּבִים. דָּת וְכֶסֶם וְרִ
בְּנִים שׁוֹבְבִים: הוֹד נֶן עָדוֹן וְעֵלֶק הַבְּהָבִים. וּמִ
בְּפָרָה עַל יַד מְקַרְיָבִים: זֶהָר שֶׁשֶׁם יִנּוֹן מְחֻלָּל מְחֻזָּן
חֲבָרוֹ אֲלֵפִים קָדָם בְּרִית יִשׁוּבִים. מְכֻוֹסִים עֲלֶיךָ
בּוֹטִים בְּשְׁבָיִים. יְעוּדִים וּמְשֻׁרְרִים פְּנֵי חַ
הַבְּרוּבִים: כִּסֵּא הָיָה מְנַח (כ"ה מַעֲצֵ) בְּרַקִּיעַ בְּיַצוֹן
לְמוֹשֵׁב מְלֶךְ נֹרָא עַל שְׁבָיִים: מִיָּמֵינוּ אֵשׁ

אז טרם נמתחו. גבלי שבבים, איך הקייע אאר מאס יוד הנאס, עפ"כ (אז)
 ונבלי שמים מי יכיר, ופי' רד"ק מי יודי לארץ נאס, (ונבלי כש כפלי בחילוף ד
 דר"י פירש אלו העבים המלאים מים כנבל. רגבים, גוז ארזר עפר, לה"כ (שם פכ
 הרגבים ידוקו. ואמר: טרם נמתחו השמים ונדבקו רגבי עפר, שבעה דברי' היו מנו
 מלוקעים אצל הקנ"ה, והם דת וכס וכו', עפ"י האמרא (פסחי' דף קד) ו' דברי
 קדם בריאת עולם, תורה, כסא הכבוד, תשובה, ג"ע, גיהנס, מונח ושש של
 (והפייטן נקיש אפים אנה קודם כ"ע, לפי שמלא כן אצל התורה כמו שדרשו מפסוק
 שעשועים יום יום). ורשיה שובבים, רפואת סולי כפש בעלי תשובה. ועלך הברב
 גיהנס, עפ"כ (משלי לו) לעלוקה שתי כנות הב הב. שם ינון, שמו של עשית,
 זו לפני שמו ינון שמו (תילי' ע"כ י). מחלל מחובים, עשה"כ (ישעי' נה) והא
 עפ"שעינו, ודרשו על המאש. ישובים, עולם היישוב. טבחים, מאוריס ומקושטים.
 לאן הנסה, כלומר בערים כנביאי אש. יעודים, מוכנים לומר שיהי. בישובים.
 יציא בלראשית, והא חוקן ואמנה. כורא על שביים, על האלאכים שהם כלא בוער.

אז טרם נמתחו. דת טקון, בעפ"ר זיך נקך דער דוססטקרייה חייגעדעהנט
 נקך דיה סקולען חת ערדברדען תחייכת: דערגעפליגט ווהרען, ווהרען סק
 ויבטן דינגע פֿקר דיר געוואוועלט, נקאויך: דרו געוועטן, דין סהרען, דין
 נהאפע דער רייחיגען, ערן חונר תקולע, דער פֿרט דער פֿערוקחונג דורך
 (דער תֿוסט), חסד דער גֿוקרדייבֿע נקאע דעו דורך חונגערע סאר לידעטרען
 תֿולע דיעו ווהרען יההרסויענדע פֿקר דער סתפֿלונג דער בעוואוהאנטען ערדע כער
 יח פֿרוגאנטען חבטן חת היאמען וויט כליטלענדעט סטרעהאע, בערייט חונר וֿקו
 פֿקר דענן סהרעקער חיבעד כרוכים. — דערט סתפֿנר ער פֿעסט, דער ער
 סהרען, לזט ויטלע דעו פֿקן תֿולעט, מוּו דרוּן חאויבט, תֿנגעבעטעטען ו
 סהרעסער; לו וייגער רעכטען דרוּ פֿייערדעוועטן חין סריפֿטלייבֿטן חייגענע

רח"ו. אז טרם. גבלי שובבים, תאר לרקיע, וכן פי' ר"י בליז (לכ לו); גס
 ספל על המים, כדכתיב (ישעי' ע כב) וימתחם כסוהל לשבת. יעודים וס
 כל יעודים בר"ט, אכל יותר כלאס יעודים גדל"ת, לאן יעד חיימן כמו (יו
 שיעדים לפני היכל ה', ופירש'י מוכנים. כסא דיה מנח, כל פירש'י ור"ל!
 כי קלר האלע; ושאה מפנה סדר חיייתס אל שבעת הדברים אשר יש

חֲקוּקָה בְּכַתְּבִים • גְּתוּנָה עַל בְּרָכְיוֹ בְּשַׁע שְׁוַע אֲהָבִים:
 סְדוּר עַל הַדְּרוֹם גַּן רְטוּבִים • עֲרוּךְ עַל הַצִּפּוֹן תַּפְּת
 שְׁלֵהֲבִים: פְּנֵי הַמִּזְרָח יִרְדּוּ שְׁלֵים הַבְּנוּיָה בְּמַחְצֵבִים •
 צִפּוֹן בְּתוֹכָהּ מְקוֹדֵשׁ בְּיִשׁוּבִים: קְבוּעַ בְּאַמְצַע מִזְבַּח
 בְּפֹר חֲיָבִים • רְבוּצָה עָלָיו אֶבֶן שְׁתִּית בְּרִבּוּבִים: שֵׁם
 יִנּוֹן עָלֶיהָ חֲקוּק בְּמַכְתְּבִים • תֵּאֲרָ שֵׁם הַסִּפְרָשׁ בְּתַנּוּ
 גְלוּבִים: שְׁמָה בְּתוֹךְ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ מִשְׁאֲבִים • לֹחֵץ
 הַשׁוֹבָה אֶרֶךְ לְגִדּוּם וְכוֹאֲבִים: מְעַתֶּדָת? לְכַבּוֹם
 צוֹאִים וְלֵהֲלִיבֵי שְׁמוֹטָבִים • הֵרֵק שְׁמֹן הַטּוֹב עַל רֹאשׁ
 שְׁבִים: בֵּין אֲתָאנוּ עֲלֵמִים וְשָׁבִים • רַחֵץ מִצִּחַן
 וְהַשְׁלֵךְ סְמוּם סְאָבִים: בְּתַפְלָה נִקְדְּמוּ בְּגָנִים שׁוֹבְבִים •

הנוסחא על סביבים, וכחן הוא ע"פ). אשרה, זו סעודה. על ברכו בשעשוע וכו' ע"פ (משלי פ ל) ואהיה שעשועים. גן רטובים, כלו משקה כמו גן רטוב. חפח שלהבים, להיב
 כהיבם, דכתיב ב' ערוך מאתמול חפתה (ישעי' ל לג) ואמר בעידובין (ד' יט) שנקרא
 תופת לפי שכל המתפתה מינה'ר נופל בה. (הבה הפייטן נכח דמיונו סידר הכ"ע בדרום
 וזיהנם בלפון, לפי שאריות דרום יותר נחמדים ורטובים מאריות נפון.) במחצבים, נאגני
 מחצב. סקש אל בישובים, ע"פ האגדה מקדש של מעלה מכוון כנגד מקדש של שטה
 ואמר בישובים עד ישוב הארץ. אבן שחיה, רבולה ע"ג המזבח היתה האבן הנקרא שחיה,
 שממנה השתת העולם, כדאיתא ביומא (ד' קד כד), ועליה פקוק שמו של משיח, ותאר סס
 המפורש בתנאי גלובים, כדבור ר"ל באתיות גלופים. ויותר נכון הנוסחא בחזק, (ר"ל
 במשתב) גלופים. לפני מזיב משאבים, כינוי להקב"ה שמוריד גשמים. לוח וכו', וכלה
 לוח התשובה' שהיא מעלה ארוכה לדוי כפא. ולהליבש שוטבים. מוסד על הפסוק (זכרי' ג ד)
 הסירו בגדים הכולים וכו', והלבו אתך מחלכות. עולמים ושבים, כערים חקבים.

ויח חיון זיבויגקוינד חויל זיינען קניען זיך זייגענד; נור זייטשקזייטע דען גרינענדע
 עדן חונד גען זייטערנחלבט דיח פלחממענדע תקולע, געגען מחרגען דען ווקהגעט
 בויטע ירושלים, דערין דען הייליגטהוט געשטעט, חיון זיינער זייטע דער
 פערנקהגענדע חוטמער, חויל חיחך דער געהויענע שחיה, חיון וועלכע דער נחמע
 דען משיח נעבסט דען נחמען דען העררליכטען זייט דורכזייכטיגער סריפט זיינע
 געגריכען ווקר. — חיון חיהרער זייטע, פער דער חורקוועלע דען זעגענפלוסעג,
 ווקר דיח בוסע חוילגעלייכנעט, חיון היילזייטען פיר זעגענעקרהקע, בעסטזייטע,
 פערנוררייניגגען חבלוונחטען, דיח געבעסערטען לו בעקליידען, חונד קו חויל דען
 חויפט דען בוספערטיגען פליטען לו חסען. — דרען זען ערזיינען וויר פער דיר,
 זייגליגע וויח גרייז; ח ווקטע חונוערע זיבענפלעקקען חויל, טיגע דען סוורק.
 דיח חויוגעמרטעטען קיידער ערזיינען פער דיר זייט געבעטען, בעוולען ריך טקולד

בישובים, פי' במצבים. ערוך על הצפון חופח, כי מנפון תפחה הרעה. גלובים,
 נראה ש"ל כי גלובים כמו גלופים כפ"ל שא"ל ל' חקיקה ופתיחה, כמו פתחי חתם,
 ע"פ ג"ל. סמום, בן ככ"י וכן נראה, שה"ל לטן לכתוב; עיין בערוך ערך סמסס,

זם יום לדרשה בפין גיבים: יחשבו אמרינו בנהקטר
דמים וחלבים. צפצופנו יקבל בפסוגי פרים וכשבים:
חטאינו הצלל בקרקע גטפי מרזבים. קרבנו אליך
ברבבות רחמיק הרבים: כי על חסד הרבים וכו'.

כי על רחמיק הרבים ח' לו כיו על עירך ועל עמך ויח חתן ערסטנו טהג סליחות.
ע"ס א"ב ובסוף חתו בנימן, וכל החרחי מסיימי על ל' הכתו ררשווי בהמצאו כו' (ישעי' נה).
ק סליחה. אלהינו ואלהי אבוחינו.

אנוש במה יצדק ביום הין לפני בוראו. במה יקדם
ובמה יזכה לכלכל את זם בואו. גורו לקם ופחדו
מפני מוראו. הרשווי בהמצאו: דומה עד לאישכון
יציר ולפני שחת קרוב. הבאת תחננו וסדר הפלה
ליוצרו לרוב. ושיח נאקתנו לכן לפניו יערוב. קראהו
בהיותו קרוב: זכחי אלהים רוח גשבררה ולב נדכה
בפין גיבים, נפילת ניבאפתיס כפסוגי, (מלה ארמית) כמו צפסוקי בחלוק אותיות גיכ"ק, כלו'
כסתיכות, וכס נתוסי האיברים. הצלל, תשקיע. גטפי מרזבים, במקום שיטפו מי
שפכים לנדר.

אנוש במה יצדק. במה יקדם, פני אלהי. לכלכל אה זים בואו, עפ"ס (מלאכי ג ב)
ומי שכלכל את יום בואו, פירושו מי יכול לעמוד ביום בואו לדין עם בני אדם. גורו לכם
וכו', לה"כ (איו' יע כט), לזון מורא. דומה וכו', ערס ינוח בקנר, ר"ל שוב לפני מיתתך.

מיס פלועהנדרען ווקרטען; וחקען חונזערע ווקרטע ויח דח: דחאפלטען דענו חפספדו
בואנו חונד דער פלעטטטיקקע געמלכטעט, חונזער וקלונן ויח דח ספסערסטיקקע
דער פחררען חונד וקחאער חבגענקחאמען ווערדען! פלעריענקע חונזערע זייערן חין
דען טיעפסטען פלואו; בריעג חונד דירנקהער מיט דיינער קלון וקחונטענדען בתרחעהרלינגקייט.

מ א ט ט א :

„וולטע דען חנדרו, דח ער זיך פלינדען אקסט, רולעט חיהו חן, דח ער
נקהט חיוט. דער פלרעפלוטר פלרולחסטע זייכין ווקהדעל חונד דער אקסטערע
החלסטע זיינע טיקקע, קעהרע לונג העררן לוריק חונד ער ווירר זיך ויינער
ערבחראמנו, לו חונזערט גחטט, דען ער חיוט פלחולער נחכילכט.“ (ישעי' נה ו).

אנוש במה יצדק. ווקחייט קחו דער מענטש זיך חתן טהגע דען געריכט פחר
זיינעט טחפסער רעכטפלערטיגען? ווקחייט זיך פחרבערייטען, זיך רייניגען, חונד דען
טהג זיינע ערסייענע לו ערטרהגען? — ליטטערט חונד בעכט פחר זיינער ערהחכענהייט;
וולטע דען העררו, דח ער זיך פלינדען אקסט. עהע חיהר דחו סטוואע
גרחב בעווקחאנען ווערדעט, נחך פחר דער חויפלחונג, בעטעט חונד פלועהעט פיעל
פחר דען טחפסער; יח! רולעט חיהו חן, דח ער נחהע חיוט, דח
חונזער חוכרייטסיגען ווקרט חיהת חנגענעהת חיוט. — גחטט חיוט חיון געבייגטער

וחיסוס מאבים, חו לכלך עונות החמאכיס ומחליון. מרזבים, זינרים כחופים אל
היס, שכל הנבחרות והמאזנים החלכים אל היס.

גִּיחוּי נִסְכּוֹ. חֶסֶד אֵין בְּכָלִיל וְלֹא בְתַמּוּדַת עֲרֹפוֹ.
 טוֹב לֵב אֹהֵב וְהַזְהִיר עָלַי תְּשׁוּבַת גְּרָם. יַעֲזֹב רִשְׁעִי
 יָדָם: יִתְכַנּוּ דְרָבִי גְלוּחַ וְיִתְיַשְׁרוּ עֲלֵילוֹתָיו. כָּלָה פֶן
 יִתְחַרֵץ עָלָיו וְיִתְחַזְקוּ מוֹסְרוֹתָיו. לֹא יִחַפֵץ בְּמוֹת
 הַמֶּת כִּי אִם בְּעֲזוֹבוֹ תוֹעֲבוֹתָיו. וְאִישׁ אֶזְרֵן מִחֲשַׁבְתּוֹ:
 מַעֲזוֹ וּמִשְׁגָּב וְחִבּוֹי לְחוּסָהוּ. נוֹרָא מְאֹד מִי יִכְלַלְהוּ
 וּמִדָּה אֵין כְּמוֹהוּ. סְלִיחָה וְתַחֲנוּן אִישׁ יִבְקֹשׁ בְּעֵרְהוּ.
 וְיִשָּׁב אֵי יִירַחֲמֵהוּ: עֲוֹנָה מִמַּצַּר קוֹרְאִיו וְלִתְאַלְתָּם
 הַרּוּפָה מִמֶּדֶד לְשִׁלּוּחַ. פְּנֵיהָ לְעֲנוֹת עֲנֵי תִפְלֵתוֹ בְּלִ
 לְשִׁקֵץ וְלִאֲלוּחַ. צְעוּק גְּצַעֵק מְכַאֵב לֵב וְנִסְגוֹד וְנִפְלַח.
 אֵלֵהִינוּ בְּיָרְבֵה לְסִלּוּחַ: קַחֲנוּ דְרָרִים וְאַתָּנוּ גְּבַחֲךָ.

ולא בחמורת ערכו, כדלדיס שאמר ארס ערכי עלי. טוב לב, כמו לב טוב, ר"ל הקב"ס
 אויב את הכל יתור מקרבנות. והמפרשים טוב לב כינוי להקב"ה לא כוחו היטב הסמוך
 הסרת. יתבנו וכו', המטים עקלקלותם וכלאים בארמותם יישרו דרכיהם ועלילותם. כלח
 פן יחרץ, לכל יגור עליו כליון חרץ, ולכל יתחזקו עליו מוסרי (ר"ל עובדי). עוותיו.
 וחביו, מחזק ומתיר. ולחאלחם, כמו תאלתך להם (איכ"ג סה). לזון קללה ויסורים.
 לענות עני וכו', לה"כ (תילי' ככ כה) כי לא בזה ולא שכן ענית עני. ולארחו, גם הוא
 לזון תיעוב. ונסגוד ונפלחו, ונשתחוה ונעבד (שנייה מלות ארמיות). קחנו וכו', רצחו
 שלושנו, עדי"כ (השע יד ג) קחו עמכם דברים וכו', ונשלמה פרים שפתינו.

וזו תפלה, חיון לזרקקירסטטנו הערן חיבת חגבענעחן וזיו טרח:קתספער; ער התס
 מן ברחקתספער, מן טקטלונגונגמבען* קיינען ווקהאגנעמלונען; ער זיבט חיון גוטעו הערן,
 חונד זעהרט בעסערונג חונד דעמיטהיגונג; דער פערעלער פערזחסע זיינען
 ווקהרען, ריכטע זיך חויו דעק טיעפען וועגע חיו דען גערקערען, חונד חיבע רעכטליכע
 טההטען חויו; דחמיט זיון חונטערגהנג ניכט בעס'תסען, זיינע סטרופע ניכט פלונ;
 לקבען ווערדע. גחטס פערלונגט ניכט דען טקד דעסען, דער חיון פערדינט; ווען
 דינענער נור זיינע גרייעטההטען חונטערלוקסט חונד דער זחסטערהתסע
 זיינע טיקקע. — פטעסע סטיטלע חונד לזלולכט חיוט ער דענען, דיח זיינען
 סוטן זולען; פורכטבחר חיוט ער, ווער ערטרגט חיון? — דקך חיוט ער חיון
 זעהרער תהנע גלייבען; דחחטן בעטע יעדער פיר זיך חונט פערנעבונג, קעהרע
 לזק העררן לזריק, ער ווירד זיך זיינער ערבחרמען. — ער ערהקרט
 דיח, וועלכע חיון חיון דער קחטה חכרולען, חונד וענדעט סזייניג חיהנען היולע.
 ער ווענדעט זיך לו דעקן סרייען דען חראען, פערזוירטט חונד פערקלסטעט זיון
 געבעט ניכט. זחסט חונד חלוק חוט ונעהחוטת קניען חונד חונד בייגען, לו חונדערק
 גחטט, דען ער חיוט פקללער נחזויכט. — חוט חקרטען פערזעהנען קחטען

(*) דיח פרחמטען פלונעטען לו יענען לייטען חיהרע סערהן טחקסירען חונד גחמט
 ווערטה חלוקתן חלו פרייחוויליגע גחבע דעק הייליגטחונד לזללטיטען לו זחסטען.

רצות שלומנו בעד גיחזיקה • שקד הבטחתנו על
שלחיה • שובה ישרא עד יי אלהיה: תשוב יע
וישרא תאסוף עדיה • תקבל תשובתנו כניסת הוד
בנו יאמן מנהג רחמיה וחסדיה • שובה יי עד נ
והנחם על עבדיה: אל מלך יושב וכו'.

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לשניה כל חי: אליה יי שוענו ו
תפלתנו תקדמה: אליה יי נפשנו נשוא: אליה נשאנו את עינינו ה
בשמים: הושיעה יי כי נטר חסיד. כי שפר אמתים ספגי אדם: עזרנו
יי עשה שמים וארץ: ליי הישועה וכו'.

קא אהנו ואהי אבחינו. מיוסד ע"ס א"ב ובסוף סתום שהמ"ס איה בר שמעיה
אפס הוד כבודה נאלמה דברנית • בשפל יש
התשה גחלשה גברתנית • גם סוגה גוגה גסו
אחורנית • הללה אמללה לוייה אהרנית עירני

ססח הודך, (כנ"ל) כהד ענהך. (וסח, אורח ומנהג בלשון תלמודית, ובסליחות מ"א ה
כניסת, ואין לו סדר). (ולמענ"כ פי' תקבל תשובתנו, שאמננו כניסת, ר"ל קהל הודך
שכט משוכר (חספשויתסין) תחת הכסוף, ולכן לא הגתי ע"פ סליחת מ"פ.)
אפס הוד כבודה, של אומה ישראלית. נאלמה דברנית. שהיה לה בתפילה פתו
בן השמים, ועתה כאלמה. גברתנית היתה גברת ממלכות ועתה בשפל ישבה והתש
גם סיגה, נקראת סוגה בשמים [זה"ע ז ג] והנה היא טובה וסגורה אסור. דללה
עד מלך ומלכה, אשר היתה מוכתרת בכתר כהו' לוייה. עירנית, מושגת עיר

וויר פקר דיד; ה החבט וחתגועפחולטון חו ריעטק ערוחטן דער קפער; דען זק ויסעו
חזו דודך דיינע בחטעו פערזיכערן; „קעהרע זוריק, ישראל! לוס עוויגען, דיינעט גן
ה כריגע יעקב זוריק, וחמולע ישראל לו דיר, ניט דיח בוסע חן פלון דער געו
דינעו סטחלען; אהגע זיך דיינע הויר חונד גהדע חן חונד בעווקהרען. ק
לריק, ה הערר! — זיך, ויח זחגע נחך? — בערענקע זיך, וועגען דיינער ז
אפס הוד כבודה • דההין מינט דער גלחנן דער העררליכעו*; דיר חייכסט ז
דחו ווקרס החטעט, מינט יעטלט פערטטוואוס. נידערגעסטירלט זיך סיעפעט,
חמד עלענד מינט דיח העררין. דיח חייכסט רועענחמוולחכטעטע ליעהט זיך ס
זוריק; ענטקקפלטעט מינט זיח, וועקט דההין; דיח לייטין, דיח פריגעטערין

רוחה. אפס הוד קבדתי, כנ"ל. נאלמה דברנית, פי' מי שסיסת מלו ד
בלמ"כ, ר"ל ראש האדברים, כנה היא עתה כאלמת. והגברותיח שקדס, היתה
השפל ישבה, ויסדו על הכתוב, עם וכו', ומי שהיתה סוגה באשכ"ל, היא
נוגה. נסוגה אחרנית, כדכתיב בתולדותיה נוגת, וכתיב (אי"כ א ס) גם היא
יתב אסור. דללה, עגרת דלו עיני למרום, שהיא ל' רעמות, ופירוש, מי
ירמות שקדס, היא עתה אמללה. לוייה אהרנית ועירנית, פי' סליח והכניס

(*) חייח חמחערביוז דער געפחולטענען כחליחון.
(**) ה. ה. דיח לייטען חונד פריסטער החטעט.

החללה וְלָלָה חֲלָלָה וְכִסּוּטָה פְּרוּעָה. וְגוֹרִית כְּמוֹ
 דָּוָה וְנִטְמָאת בְּצְרוּעָה. זָרָה גְזֵרָה חֲלָל וּפְרוּזֹן
 גְּרוּעָה. תְּזָרָה וְנִתְפָּזְרָה בְּאַרְץ לֹא זְרוּעָה: טְלֵאִיךָ
 בְּרַעַשׁוֹבְרָגוֹ טָמֵא יִגְמֵא. יַחְרוֹק יַעְרוֹק רָעַב וְשֶׁאֵף
 צָמֵא. כִּחַ גְּבוּרַתְךָ אֵיפּוֹא יוֹדַע וּבִמָּה. לְשׁוּלְחִים
 זְמוּרוֹת אֵף פְּמָה וּבִמָּה: מִמְּשָׁל רַב לְסָרְב לָמָּה
 הִחְלַט. נָבַל בְּגָדִיב וְכִילִי בְּשׁוּעַ שְׁלֵט. סָבְרוּ עֲלֶיךָ
 נִקְרָא וּבְשִׁמְךָ יִמְלֵט. עֲזָר הָיוּ תִּהְיֶה מִשְׁגָּב וּמִפְּלֵט:

קריית מלך רב. ההוללה וכו', היתה מהוללת בין העמים. ועתה זוללה וחללה יפרועת ראש
 כסופה. ונורת, ושוחקת כמגדה. זרה, מאין זרה הלאה, כלומר משלכת, וחולל הנזר על
 ראשה. ופרוזן גרועה, כמו חלל פרוזן בישראל [זופטים ה'] ר"ל מכחד האויב יראים
 לשנת בערי הספרות. חזרה, כמו ספר חלילה בלשון תלמודית, כלומר סנבה ונמסרה בארץ
 לא זרועה. טלאיך וכו', האויב הטמא ילע עלייך [הם ישראל] ברעש וברגז, ולה"כ
 [איך לט כד] ורגז ברעש. יגמא ארץ, יגמא כמו הגמיאני נא. יחרוק, שיניו. יערוק וכו',
 ירוץ הרעב וישאף הצמא לנלעס. והוא עדה"כ [סס ה ה] אחר קצירו רעב יאכל ושאף צמים
 סילס. כח וכו', ועתה ה', אטוף ובמה יודע גבורתך אם תשחוק לך? לשולחים וזמורות,
 עפה"כ [יחזקאל ס' יו'] זולפים המורה אל אפס, והוא מעשה מאוב, [ע"ש פירש רש"י],
 עד כמה זמן תשחוק להם. ממשל רב וכו', משלה גדולה וטמלטה. לסרב, למחד
 בלתיים. נבל וכו' [ע"ן פירושו כסלימה צ"ד]. סברו, המשימים תקומת עליך ובשמך נקראי'.

דיח בירגערין. דיח התכבדעריחטע מיזט הערמבגטווירדיגטן, ענטעהרס, ענטט
 בולסטען הויפטען, וויח חיינע עהעברעצערין; חבגעוותרערט וויח חיינע מוחטעטס ויעלע,
 חזררין וויח חיינע חוויזחטליגע. ענטערעדעט מיזט יוח, מיהרע קרמגע ענטווייהעט; ויח
 חיינעט חטענעט פולחטע, זויפט לערסטרייט חושהער חין מונגסטזילטן געגענדעטן. —
 חין חזררענער פערסויגט דינע זחזוער מיט וויטהענדער גיער; גרינלענד פולחט
 ער הייסהונגעריג חיבער יוח הער, דורסטער טוינגט ער יוח חין. — וותרחן חונד
 וותרוך זחן זחן כון דינע זחןחכטיגע קרמפט ערקענעט? — ויח זמיגע נחך ווערדען
 בחרבמטן מיהר חבטייליגע ווענען טרייבען? זחן דיח העררמפט חוין חישוער דען
 גחטענולחטטערער בויבען, דער סחוק חיבער דען פירסטען, דער געחיינע חיבער דען
 פקריעהמען סחוטען? — זחגען דיח, וועלע מיהרע חטענעט חוין דיק זעטלען חונד
 נחך דינעט נחטען זיך נענעטן, גערעטטעט ווערדען! חן, ויח מיהרע הילפע, מיהרע

הכפריס כולם אומללו. עירנית, פירשו רז"ל במס' ביצה (לכ א): מאי עירנית? אמר
 אב"י גבי חקלייתא; ואמר ליה וכו' כל' נקבה לפי שהיא מושב על כבודה בת מלך, וה"ל
 הכנסייה כולה. ומהוללה, כמו (יחזקאל כו יז) העיר ההוללה, ור"ל מי שהיתה הוללה
 מאו, היא עתה זוללה, כדכתיב כל מכבדיה הילווה. חוללה, ע"ה, חלל מלכיה ושריה.
 זרה גזרה, כנ"ל, וה"ל זר וכו' שלה חולל לארץ דכתיב (תילי' פט מ) חללת לארץ נחרי.
 אוב מלאתי בכ"י שגרת זרה, ויתכן שרמז לז של ארין. ופרוזן גרועה פי' חלל,
 כדכתיב (זופט'י ה'ז) חללו פרוזן בישראל, ופירשו רז"ל במס' פסחים (סו ב) חח נבאט
 יגמא, לזון בליעה כמו הגמיאני נא. יערוק רעב ושאף צמא, ל"ה (איוב ס ה) אשר
 קצירו רעב יאכל ושאף צמים סילס. אף כמה וכמה, כ"ה בכ"י ונד"י ולישא חקלא
 יח (יחזקאל ס' יו), והכס זולפים את המורה אל אפס, ע"ש פי' רש"י.

פגה לתפלת הערער ולו העתר. צחן וחר וכתם
 כבם כבנתר. קוח תפקח בני תמותה והותר. רומם
 קומם שגום לטובה להותר: שבט מלבט מחבט
 גרע ושבור. תעיר קנאה תרע ותצריח כגבור.
 אובדות נבחדות תכסוף ותאסוף ותצבור. לקבץ
 לרביץ לדלות להעלות מבור: ישועה תקרא ותחיש
 ותשית חיל וחומות. השפל גבוהים המו: ראשי
 הקומות. בוטחיק לנוחיק השב בפקד נחמות.
 רודים המגדילים ילבשו בשת וכלמות: שמור
 מלט עבדיך ידידיך הצלח. חיש זמן קרב פדותם
 ותשלח. מחל לנו אבינו חטאינו סלח. כי אתה יי
 טוב וסלח: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לשניך כל חי: שומר ישראל שמור
 שארית ישראל: כי הוא יקאי ויחבלש. ימחץ וידיו תרפינה: כי לא ינח
 אף תמלט ותהי להם עז ומגנ וכו'. הערער, עוז ונד כערער בערנה, והא לה"כ
 [תהלים ק"ב י"ג] פנה אל תפלת הערער וכו'. צחן וחר, סלח המטא [הנקרא צחנה
 כדוע], וכבם הכתם כנכח [נחר, מין ארשה שפין ורפין זה את הנגדים]. קוח, מקרא
 פקח קוח, ר"ל מפתח בית המאסר, לבני תמותה, העוככים למיתה, עלה"כ לפתח בני תמותה
 [מילוי קב כ"א]. והותר, והתירס לחיים. מלבט, מכה ויודה כבט. תעיר וכו' ותצריחו,
 לה"כ [יעז' עב"ג], ור"ל תשמע קול גבורה וכנחין. נבחדות, כעלמות. חבסוף, תמסוד לקנץ
 נאן טכזות. לרביץ, להיותם רובנים על מי טכזות ארצם, ולדלות עם מנארם. וחשיהו,
 ומסד קומות יחשלים. לנוחיק, למנוחיק.

לשטט, חיהרע לזלזלט! — ווענדע דרך לו דעם געבעטע דעו פערלחטענען, זלס
 דך פלן חיהתן ערביסטען. פערליינע דוח זינרען, ווהטע דוח פלעקקען חוין; פלעכע
 דעו קערקער דער לזט טהרע בעסטוויסטען, דלס יזח פלן זעבען בוויבען ווהגען; ערהעבע ויזח
 ריכטע יזח חויל, חיהר פהרעכקען בוויבע לזט רהאטע. לערבריק, לערהויע דוח חטעה
 דעו סלוקערן, חוילן, זלס דיינען חיער ערוחלען, זלס חוין זיגאגעטרייח ערשטען;
 זעהע דרך נהך דען פערלוקרען חזנד פערמיסטען, זלס חוילע יזח סתחרענוויינע חזנד זלס
 יזח פערמינינגט, חיהר זלס חוילן. העבע, ליהע יזח הערפלחר חוין דעם חזנטערמידיטען
 קערקער. — חוילען, רופע דחו הייל הערבייח, גרינדע ווידער מויערן חזנד לעסטע;
 ערדערדיגע דוח ססלזען, בייגע דוח עמפחרגענהעבענען הייפטער נידער; גערענקע
 דיינער סתסטפערדייסונגען חזנד ברינגע דוח, וועלכע חוילן דרך פערטרויען, נהך דיינעם
 רזעהנטע וזיערער לוריק; חיהרע פרהווענדען לזוינגער הינגעגען ווהגען זך חוין סתך
 חזנד סחרדע קליידען. — בעווהרע, רעטטע דיינע דינער, בעגליקע דיינע פההתנגער;
 זלס דוח לייט חיהרער ערוחלען סעלן הערבייח חוילען, חזנד יזח לזר פרייהייט חויה
 ליהען. — פערליינע חזנו, פלסטער! פערגיב חזנרע זינרען, דען דוח ביסט יך חוין
 זינרער, נחבכטעלן זער גקסט!

לעולם ארתי: כי אם הונח ורחם כרחב חסדיו: כי הוא ידע יצרנו ויבד כי עש
אנחנו: כי הוא ידע טתי שוא וברא און ולא יתבונן: כי בו ישמח לבנו כי
בשם קדשו בטרנו: יהי חסדו יי עלינו כאשר יחלנו לה: לוי הישועה וכו'.

מוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום אליה בר שמעיה חוק, וכל בתיו של ש

קב ש לבנים ללא שהודפסים שבוהו והוסיפו וגרמו שלא מדעת מחנה.

איכבה אפצה פה ואיך ארים עין. בי אין מעש

וגדי זכות אין: געיתי הייתי כשבור ונגבר עברתי.

דמיתי לגבור שאין בידו כלי זין: הוחרד לב רל

וחרדהוהקם סרסור. ומה יפער נבער מדעת ומבין

חסור: זדונו בחבו טמון ואון בקרבו אסור. חוטא רב

מדי ביד מנוגל מסור: טורד לב נבזה הלזה הבא

לבקש. ישר הענה תוכחות קץ פתלתול ועקש:

בושל ברביו ואשמתו וצחנתו לו למוקש. לבו און

חורש בפועל בפיו נוקש: מען טען כפוצה להשיב

מה אמצא. נתעבתי ונאלחתי בי מלאתי חסי

ושמעה: ספק מימי לא נאמנו כאכזב מוצא. עצרוחי

און ומרמה וצומותי לדיב ומצה: פשע מחה ועון

שא ואשם כפר. צעקתי מצרה לי נכלם בוש וחסר:

איכבה אפצה פה. תפלת ה"ן היא. געיותי ללתי. וכגבר עברו יון לה"כ [ירמי'

כ"ז ש'] ר"ל כגור נאסר בין. ההוקם סרסור, ה"ן שהא כמו סרסור בין האקום לעדו,

סל ול"ן היא. ומה יפער, פ"ז בחפלה ליש הנבער מדעת ושפר ניכר ביד מנוול, כימי

לנה"ר. טורד לב, כמו לב של טורד בעסקיו שהיא נבהל וליט יודע מה לעשות בראשונה,

ק לב של נבזה הוא הכל לבקש. מען טען וכו', אך אמלא טענה וטענה לפנות פי לבקש?

ונאלחתי, הרלמו כמו מחשבות. ספק מימי, שפנת מימי לט נאמנה, וינאלם אכזב, ר"ל

שקד ובלי קיום, טלה"כ [ירמי' ט"ו י"ק] היו פהיה לי כמו אכזב פים לט נאמנה. וטעמו פה:

תורתי לט נתקיימה נדי, כי עצרוחי וצומותי און וטרמה וכו', ויפנה אך טעם אכזב

איכבה אפצה פה. ידוע מנחה של יום כפור ויטע 60.

חורה. איכבה אפצה פה. הייתי כשבור, כ"כ נר"י ועיקר, כי כל בתי ספיוט של ש
לכנים. ודעו בחבו טמון, ע"ש (איוב לא לב), לעמונ כתי עונו, ופי' נחמו בסיף, כי
כן פירשו של סיק בכמה מקומות, ככתוב בערוך ערך חב, גם בנחמהגן נארש עבה
ונארש עטתי. טורד לב נבזה, פי' האיש הנבזה הלוה, הכל לבקש מחילה, הוא טורד לב

סליחות ליום תשישי שבין רה ויב קל

קָצַף שִׁבְךָ וְדָגְזוּ הַנַּח וְכַעַס הָפַר • רָצָה מְרַצָּה וּמְחַצֵּב
וְעָרַב גּוֹמֵץ חוֹפֵר: שְׁבִמִי פְּלִימֵי יִשְׂרָאֵל הַבּוֹנוֹ בְּלֵב
נָבֵר • הוּם הַחֲזִיקוּ תַחַן הָפִיקוּ נִשְׁקוּ בָר: אֶת יי
בְּהַמְצָאוֹ לְדָרְשׁוֹ חֵיל יוֹגֵבֵר • לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת
עֲנֵי וְנִשְׁפָּר: יוֹם יְשׁוּעָה וְעַת רָצוֹן אֲמַצָּא לְפָנֶיךָ •
הַגּוֹן וְרֵאיוֹ וְשָׁלֵם וְרָצוֹי אֲחָשֵׁב לְפָנֶיךָ: בְּעַמְרֵי
לְהַתְּפִלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בְּנֵיךָ • רָצִיתִי אֶתְכֶם
הַשְׁמִיעֵנִי סִלְחֵתִי נְתַבְּשֵׁר מִמְּעוֹנֶיךָ: שִׁקְדוֹ נָא בְּנֵי
עֲלִיזוֹן וּמִזֹּלֹ קִשׁוֹת • מִכְּשׁוֹל חָרִימוֹ פָּנּוּ דְרָךְ יִשְׂרָאֵל
מִעַקְשׁוֹת: עוֹן עֲזָבוּ וְהִתְוֹדוּ וְאֵל הוֹסִיפוּ לְהַקְשׁוֹת •
יִדְעַ יָשׁוּב יִרְצָה יִקַּח כְּבוֹשִׁים וּבִקְשׁוֹת: הִקְשִׁיבָה
חַנּוּן חַנּוּן הַאֲזִינָה עֲרֵךְ שְׁוֹעֵתִי • זַעֲקֵי רָצָה הַתְּרַצָּה
וְהַתְּפִים לְקוֹל תְּחִנָּתִי: קִרְאתִיךָ מִמַּעַד קָרַב אֵלַי
וְלָבָה לִישׁוּעֵתִי • חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִי אֲדַנִּי תְּשׁוּעֵתִי:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראין.

אל תבוא כמשפט עמנו. כי לא יצדיק לפניך כל חי: ברחם אב על בניו
כן תרחם יי עלינו: אל תתנו יי מאוני רשע. וקמו אל תפק ידומו קלה: אל
תשקטנו שובלת מים ואל תבלענו מצולה. ואל תאמר עלינו באר פיה: א תסתער
פניך מעברך. כי צר לנו סוד עגנו: בך קטחו אבותינו. קטחו ותפלת טמו: ליי הישוע
שלטה. רצה מרצה, תינה במלך הבט לרבות אמתך למחול עון ישראל, ותסבב אמת,
אלם מערב את הטון הסופר גומץ, האט בור וגמול, להכ [קבלת י]. תחן הפיקון תניאו
מיטת ותקשית. נשקו בר, להכ [תהלים ב יב], ובפירוש רש"י, הדרינו עשעכם בלב בר.
הגון וראוי, פרשתי למעלה סימן כ"א. שקדו נא, על לדתת בית תפלה. בני עליזון, כינו
לישראל. ומולו קשוח, ומלתם ערלת לנבכס הקסה. מעקשוהו, תישר הענקים, מלהכ
[יצי' עכ"ט] ומעקשים למיאר. ואל תוסיפו להקשוהו, עכפכס. יודע ישוב, עפכ"כ [זינה גט]
מי יודע ישוב ונסס וכו' ופה טעם אחר, היודע לציאת תשובה יתרינה הקצה לו, אלם יקח דברים
כבזבים, סבזבים לנו אל אלם [לה"ט. מענית פ"ב ע"ט], ומימד על הכתוב [הואצ' יד] קשו
עשכם דברים וזכו אל ה'.

כל' שלנו כל עמו. כבושים, דברי כבושים. זעקי רצה (נא), מלת כל ליתא בכ"י וכן
עיקר, בי כל בתו כפיוט הוא בעלי טז אכנים ולס יותר, גם הוא והחשיים לקול
והצוה, תס זה ככון, כי אין מדרך הפיוטן לחרח במלה אחת פעמים.

סליחות לדם חמישי שבין ר"ה וז"כ

קנ שלמותי • אצא • עימד ע"ם ל"ז וכסוף חתום שהל"ם שלמה ב"ר יהודה •
 אב לרחם ורב סלוח חוללתנו • בני ברית קדש ולא
 חללתנו • גורים ואתה בקרבנו באשר יחלתנו •
 וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: דם וגעול
 תדיח ודין תאיר • החטא יעלם ובל ימצא להבאיר •
 ועון יבקש ואיננו פגמת להבאיר • פי אסלח לאשר
 אשאיר: זהם מרבה ופסק גיחח הממלח • חציצת
 חפיפת לבלוף שרץ הלח • טהרת טבילת צנור
 מימיה יקלח • פי אתה יי טוב וסלח: יען סרחנו
 גדיחנו ומשמון רזה • פי רבתה הטמאזה ואין מזה •
 למענד

אב לרחם וכו', חוללתנו, יצרתנו נעדת הרשעים ורב סליחות. ולא חללתנו, ולא
 חלל את הברית אשר כרת בצרנו, או עם אבותינו. גולים, אפילו בגלותנו אתה
 בקרבנו. כאשר יחלחנו, כאשר נתת לנו החקוה, באשר עשו אנכי נצרה. דם וגעול
 [ייעול] החטאים חכנם חייב לאור דיננו. להבאיר, כן הגיה חו"ה ועין פירשו.
 כנסח להבאיר, כאשר אמרת ב"ר היטב ע"י ירמיה הנביא [נ' כ'] נשים ההם ונעת ההיא
 יסוק את עון ישראל ואיננו וכו'. והם וכו', וזהו החטאים מחובכ ואין ריח ניחוח לכפר. מסלח,
 מעורב, כנאשר בקפדת מאלט טהור קודש. חציצת חפיפת וכו', טמאת שרץ הלח היא
 חציצת נצור ושפסקת הטהרה ע"י ספיפה, ר"ל אכנסו מתודים ואיננו עושים החטאים, והיא
 כמכל ושרץ נידו. טבילת טהרת וכו', לכן תקלח עלינו מי טהרה טהור. סרחנו, כמכל
 סחטנו נדחנו מארצנו, ומשמן היה לרזה. כאו ולפנים, כאשר סלחת לנו מקדם כן סלח כל
 נס עתה לעון העם הזה. נהגת, כחית עם בית מרי טעזרים ומדבר. לסולך, כנאשר

אב לרחם. חיים פתערהוזה, חיים פיעור כחכילט החטט דוח חוננו געגריטעס;
 וייר זינד דין קינדער דיינע הייזגען בודעו, דען דוח ניח חוילאן:עסט; ועובסט
 חין דער געפחגענשחלט ווילסט דוח חונטער חונג, וויח דוח חונג פערהייסן. ת
 פערגיב חונזערע זינדען חונד פערדעגונגען, חונד ניח חונג לו דיינען חייגענשחוט
 חן. — ווחטע דחו בלוט חונד דען טאוטן חב, וחס חונג ריין פחך געריכטע ועודדען,
 פערעהעלע דוח זינדע, דחט יוח ניכט לו חונזערען בעטריבניס לונג פחךרטיין קחוטע,
 דחט וחן יוח פערדעבענו גוצע, וויח דוח חוייכט חוויזריקוד פערספרחכסט: חך,
 ועודדע דענען פערלייזען, דוח חך ערהחוטע. — גרחס חויט דחו פערדערעכניס,
 חונד (פערעחנענדע) ווחהגעריכע חחבען חוילפגעהקרט; חויחטער נייע פערחונרייניגונגען
 פערהיינדערן חונזערע רייניגונג, חן, יח וחס דוח פחן דיינען רייניגונגוחטער חויל
 חונג פליסען, דען דוח ביוט חוין חוילגיטגער חונד נחכילטפחחלונער גחטט. — חונזער
 זינדען חחלבער זינד וייר פערסטחטסן חונד חונזערע פילע וחוודע חגעלעעחרט; דען
 חונזערע חונרייכטייט וחך גרחס, חונד חויחנדר רייניגסע; יח טחוע עז דען חונד דיינעט

אב לרחם • להבאיר, כ"כ במסוד יסן של י"ס וככך, והוא לשון כעור ומיאוס, עין
 ערוך ערך כאל. לכלוד שרץ הלח, כי שרצים למיס טעמאין, יבאים לינן טעמאין,
 כלוד, ל"י טעמאין. יקלח, לשון קילוח וטילה, ור"ל שתרחק עלינו מים טמאים. נדחט

למענה יי בראו ולפנים מזה. סלח נא לעון העם הזה:
מספר עצמו הסרי רוב גמולך. נהנת לעם בני
ברית למוך. סבלם נא תשא במקדם גמולך.
וסלחת לעמך אשר תטאו לה: עלינו מפרום רוח
קדשה יערה. פרוש ותתקדש ותדש לט יברא.
צדוף ומרוק בלי יפורים תורה. פי עמך הסליחה
למען תודא: קומם גפולה עוד מלחוסף דאבוננו.
רוח חן רנה שבע רעבוננו. שלמו תמו עת רעוע
בוננו. למען שמך יי וסלחת לעוננו: שירים הננו
ומי כמות נשוא. לא על צדקתנו אות נגפה. מרת

היה עמיד שואם. נסולך, אר כאלם ונטלת אותם מקדם. יערה יוסק עלינו רוח
קדש. לה' [אע"י ל' טו']. פרוש והתקדשו, רוח קדשה פרישה וטהרה יבוא בט שמש.
צדוף וכו', הרת לני לעאת תאונה, לכל יהיו היסורים שמוקים את הסמלים. רוח חן,
עס"כ [בר' י"ב י'] וסכתי על בית דוד וכו' רוח חן ותפנינים. שלמו חמו וכו', אסמן
הדקיקם זהו סנים אותנו צנת רעה [ע"ד אל תקרא כנד אלף טניך]. שירים הננו
שארית עם אבטנו שאלטר עליו [מיכה ו' י"ס] מי אל כמד נואל עון וכו' לשארית כחלתו, חדש
גלה [ק' י"ז] למי ששלה עמנו באירים, כלאר כדבר הנשאר שזית נשכח טלמיה. אות ננסה
נגסה את הקנה לעאת לט את לשוה, כ"ל למדת רחוק גפיל תפנינו להיות לנו טמסה.

שולל, ויה חיינסם חן פריהער לייטען חונד פערלייהע דיו גטרען דיעענו פלוקעג. —
החיושטערטלך זינד דייע חונד ערוזיעטען אקטוהטעטען, ווקאייט רוח חיינסט דמו
חונדערהרמאע פלוק געלייטעט; פ טרונען חיהרע בירדע חויך יעטלט, מיה רוח ויה
שערען געטרונגען; פערדיב דייעטען פלוקע, ווהו עו געגען דרך געפעחום חתם. —
לוקט ביאמען הערעב ערזיסע ניד דיון הייליגער גייסט חויל חונד, חיון העהרער
הייליגער גייסט בעלעבע חונד חוילע נייע; וייטערע חונד, בעועהרע, תבער ליכטיגע
חונד ניכט, רען בייה דיר חיוט פערלייהונג, חויל דתם וחקן דרך עהרפירכטע. —
ריכטע דיה געפילישע חויל, ענטהעבען חונד וולער אערקערן ויידען, ערפילונע חונד מיט
חיינטען גייסט דער הולד, בעפרידיגע חונטערע בעריילעניטע. דתהין זינד דיו פרוחאמען,
דיו חונד חיון חאבליקוילייטען ערבויעטען; וק טהוע עו חונד דייענע נחאטענו ווילונע, חונד
פערלייהע חונטערע זינדען. — וויר זינד נור טרייאער (חיינע פלוקען), חונד דייענע
נפיליטע געגען חונד חיוט מאנערגלייך. טיט מיט פערשריען חויל חונטער,

ומשכן ר"ה, כדאבו מלך שנה לראם. למענה יי (עשה) כחו, מלת עשה ליתא בכ"י
ודל"י, וכן עיקר, כי כל נתי הפיט כל חשע שמש אברים. בני בריח לסולך, כ"ס בכ"י
אל י"פ. עליו (רוח) מטרות וכו', מלת רוח ליתא בכ"י וכתן הוא כמ"ג לשל. פרוש
והתקדש, איסט מקורים סם, וטעמס לפרה ולהתקדש, ואל"ל: פרישת מביאס ליד
קדוה וקדוה עביאס לדי רי"ק. צרוי וצרוי, וכוו שאט אטארים, ערק נרושך הרכיסם,
לכל לא ע"י יסורים. קומם גפולה, הקס סוכת דוד סטפלת כדכתיב ניוס הוא אביס
וכו'. עת רעוע סונג, כן שיעור, שלטו תמו נגיטו עת רעוע, ר"ל אותם שזו אביס
הסתל צנת רעוע, כנר שלטו ומנו, וזין לנו עוד גולד גולד ועוד כסרן. אמת ננסה

הַמִּזֵּן רַחֲמֶיךָ נִפְּיֵל מִחֶסֶדְךָ. יי שְׁמֹעָה יי סִלְחָה יי
הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה: בְּיַרְאֲתֶךָ וּבִתְוֹרַתֶךָ הִכֵּן פְּעֻמֹּינִי
לְעֵדוּד. בְּיַד עֲוֹנֵנוּ כִּי כִשְׁלָנוּ לְמַעֲוֹד. יְהִי וַיֵּאֱמֹן
דְּבַרְךָ הַטּוֹב לְסַעֲוֹד. כִּי אֶסְלַח לְעוֹנֵם וּלְחַטָּאתֶם
לֹא אֶזְכֵּר עוֹד: יוֹדַע תֵּעָלוּם כָּל דָּם וּלְחֹם חַטָּאתֵינוּ
יִדְעֵנוּם וְאַתָּנוּ בְּכָל-חַחֹם. הִנְנוּ אֲתָנוּ לָךְ מְצוּאָה
כּוֹפֵר וְתַגְדָּחֵם. וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת תַּנּוּן וְרַחֹם:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קראיך.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אלהים באו צוים בגחלתך
טמאו את היכל קדשך. שמו את ירושלים לעינים: נתגו את נבלת עבדיך
מאכל לעיר השמים. בשו חסידך לחיתו ארץ: ששבו דם פמים סביבות
ירושלם. ואין קובר: אלים א גמי לך. אל תתירש ויא תשקוט אל: ליי הישוע.

קד שלישיה. א"א. מיועד ע"ס א"ב משולש וכסוף ע"פ תשל"ק.

אלהים א דמי. יא נקשר בשמי. אל תכסה דמי:
במדרשך גדולה יחידה. בכל מדרשי תעודה בתוך

המזון המיית רמזך. העלום כל דם ולהום, תעלמות כל בזר ודם, כמו ולפעם כגלגל
[נפכי ט' י'], שפירשו וכשרם. בכל החום, טעמינוכל מקוס, עדה"כ [יט' ט' יג']
ובכל סטמתיך ובכל גבולך.
אלהים אל דמי, [יש נבליסה וו כמה פרחים סתומים מאוד מפני דרכי שלום, גם
לכבי לא רציתי לגלות במקום שיש לכסות, ועין מה שכתוב למטה בפירוש. והמשכיל יבין.]
אל נקשר בשמי, שמת של הקב"ה נכללו בשם יהודה ישראל, כאשר שרשתי למעלה סימן שם
במדרשך וכו', בדרשך דמי ישראל הנקרא גוי גדול, וגם גוי אחד בארץ. בכל מדרשי

סוגענרען ביסטען וויר חוס דיווע ווונדער, ונחנרען חוין דיינע הוויפּהאַלע וויינע
געשטימלט. הערר, ערהערע! הערר, פּערליינע! הערר! מערק חוין חונד יווןפּהאַרע
חונד! — לייטע חונדערע סדיטטע חין גחטיינע: פּורבט חונד חין דיינעט גענעטן, דען
דורך חונדערע זינדען זינד וויר חוויגעגוויטען. חקלפט זיך דורך דיינע גיטיגע פּער
הייסונג בעווןהרען: „חיד וועדע חיהרע זינדען פּערליינען, חונד חיהרער פּרו
געהונגען ניכט מעהר געדענקען. — דער רוח דוח געהייסעטן געדחנקען דער מענשען
קעכנט! דיר געשטעהען וויר חונדערע זינדען, דוח חונד חייבערן חונדערען; יעטלט
קחואטן וויר לו דיר, חוס פּערגעבונג חונד טרעסט לו פּינרען; רוח, ח גחטט דער
פּערליינען! חוונדקריגער חונד חוונדקרהעהרליכער!

אלהים אל דמי. סווייגע ניכט, ח הערר! דעסען כחוע אים דען חיינען פּער
פּוּלכטען חווט, דעקע מיין בלוס ניכט לו. ווען רוח דוח גרעסע, חיינליגע (כחליקו),
בייח חוונען חיהר פּערקידעסען חוונדונגען חפּענעטן חונדערען, ח זיך חוונד דמי

כ"ה נכ"י ופי' לא פל נדקויתו לחנכו לחסדים האלו את לעוכה, עפ"ה (תילי"ט יו).
ידי ויאמן כ"ה נכ"י

סליחות ליום המישי שבין ר"ה וי"ב קלח

קָהַל וְעַדָּה: גְּלַה דְּמִים גְּשָׁפָכִים. גְּוִיזוֹת יְלָדִים רַבִּים.
גְּוִי נְתָתִי לְמַכִּים: דְּרוֹש דְּמִים נִגְעוּ. דְּמִי שְׁסָעוּ
וְקָרְעוּ. דְּמִים בְּדָמִים פָּגְעוּ: הֵעַל אֱלֹהֵי תְּהַאֲפֵק אִזּוֹם.
הַעֲתַר תְּנָה פְּדִיּוֹם. עָלֶיךָ הוֹדַגְנוּ כָּל הַיּוֹם: וְהַמְלִכְתִּיךָ
בְּמָאד וּבְמַנְיָנִי. וְקָרָאתִי שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל. וְאַהֲבַת אֶת
י: זֶה אֶחָד הוּא. זֶה שְׁמוֹ אֶיֶחָדְהוּ. זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ:
חֵי לְכָל תַּבְּלָה. חַנּוּן וּבִיָּרָה נִפְלָה. חָרַב לִי אֲכָלָה:
טָבַח אֹיֵב בְּלֹא כֶן. טָהוֹר וּמְלֹךְ יִסְדֵּךְ כֶּן. טָבוּחַ טָבַח
וְדָבָן: יְקַדִּישׁ עַל הַוְדָה קָרְבָּנוּ. יַחַד הָאֵב וּבְנֵנוּ. יְקָרִיב
אוֹתוֹ לְרַצוֹנוֹ: כָּלֶם הַכְּשָׁרוֹ מַגִּישִׁים. פְּהַגִּים וְלוֹיִם
וְנָשִׁים. כְּמַקְטִיר וּמַגִּישׁ לְאֲשִׁים: לְכוּף צָוָאר

חעודה נכל הדרישות אשר יעדת להם ע"י הנביאים, בחוד קהל ועדה, לטני כל העמים, לא גלה דמים נשפכים וכו' ר"ל שלא תכסה ארץ דמם. שסעונו, לשון ויאסעוהו כשסע הגד [שופטים י"ד ו'] והיא התייחה לאנרים. והמלכותך, קבלתי עלי עול מלכות שמים. במאד, בכל כפי ומאוד. ובמניני, זמנין עשרה. וקראתי שמע ישראל וכו'. וכונת הפייטן שהזמתיים על קידוש השם היו קורא' שמע ישראל זכרים זמנין עשרה כמו זכה"כ להרא' לרומייהם שזק אשונתם גנם השות לא יפרידם ממנה. ובידך נפלה, עפ"ה נפלה כא בד' ה' [ז"כ כד יד]. חרב לה' אכלה, ר"ל יאכל כל הסרב, אם היא סרב ה', כלומר לשען קידוש שמו אקבל אותה באהבה. ומפרט ואלו טבח ארב בלא כן, האיב יהיו אותנו בלי דין נדק, [מלשון כן בנות כלפסד וכו']. אך, טהור ומלך, מטה הקב"ה, יסד כן הוא גור לטנוח טבח, לכן יקדיש וכו', יסודר האב ובנו את עמם לקידוש השם ולקרבן תודה לרצונו לפני ה' אשר גור זאת עלינו. כלם הוכשרו וכו', ר"ל לא כדני קרננות המקדש שעבודתם רק זכהנו לנדם, אולם בקרננות האלה גם כהנים גם לויים היו מוכשרים להגיסם. כמקטיר, כמו כה"ג המקטיר

שערבטסענע בלוט חוכבעדעקט חונד פרייח זייגען, חונד דוח זייבער דער לפרטען קינדער, חונד דען קרפער, דען חיד דען טאקענען הינגב. — זיבע דחו לזונחאמיג געפוןטסענע בלוט דערער, דוח חתן לערריסען חונד לערזלייסט חקט, דחו בלוט, דחו חיינחידער בעגעגענט. קהנסט דוח, ח עורלכטברער! דרך בייח מוועטן דעך דעך לקרנו ענטהאטען? ח זייח ערביטטוין, זענדע חונד ערומונג, דען פיר דרך חוסען וויר חונד סטעט ווירגען. — חיד ערקעננע דיינע העררסמלעט חן, חים חון חוכבערען פערמקענען ססיחאטען וויר וקחטוין חן: „ח חרע ישראל! — זיבע דען עוויגען! דינער חוט דער חוינגלגע, זיין כחש חוט חיינהייט, דער חוט חוט חוט, חיהן וויזן חיד פרייזען!“ — דער דוח חוועג פערמקענען חייבערעכטע, חוועג גנטיגסער! חוכטער דיינער חקנד חוס חוכו חוועג; פיר דען העררן חוקע חוכו חויחאטען דח: סווערט חויפרייבען. חוכבערעכט חוקדעט דער פייב; דך דער חוויגריעכטע ועלנכטע העררערער חקט עו: ח פערמקענען חקט דיינע ווירגען פערמקענען. — זוכ פהפער ווייהטן זיך חיהן פהטער חוכד זקחו, חיהן לו גיעפוןטען געבען זיח זיך חין. — חיר חוט חוועג לזוכ חפאלערמחט בחיילכער, פריסטער, לרטען, חוייבער, חויד דעך, דער: חקסט חוועגן דחו ריעלערן חוכד פערברענען (דער חפאלערמחט חקט)

וּלְפִשְׁטָהּ. לְחִיק אַמּוֹתָם לְשִׁחִיטָהּ. וְלֹא נִשְׂאָר
 פְּלִיטָהּ: מִשְׂאָר קָרְבָּנוֹת שְׁנֵי. מִזְהִיר בְּאוֹתוֹ וְאֵת בְּנֵי.
 מִן הַצֵּאֵן קָרְבָּנוֹ: נִשְׁחַט הָאֲבִיחִידוֹ. גַּעֲקֹד רָגְלוֹ וְיָדָיו.
 נִשְׁגָּב יי לְבָדוֹ: סַעֲפִים שָׁנָא לְבָמוֹ. סְמָלֵי הַקְּנֵאוֹה.
 וְגִלּוֹלֵימוֹ. סוֹרוֹ טָמֵא קָרְאוּ לָמוֹ: עוֹרֵר מְדָנִים וּקְרָב.
 עֲנוּבִים הֶרְגָּרֵב. עִם שׁוֹנִים אֶל תַּתְעָרֵב: פֶּה שֶׁקָּר
 פּוֹצֵה. פְּסִילֵי חֲמָנִים רוֹצֵה. פְּגוֹל הוּא לֹא יִרְצֶה:
 צְבָאוֹת הַנֶּעֱקָד בְּשֵׁהּ. צְרִידֵי מְנַחוֹת וּמַעֲשֵׂהּ. צָוָה
 יי אֵת מֹשֶׁה: קָרְבֵן לִשְׁם הַמְּיֻחָד הוּא. קִיץ לְמוֹזֶבֶת
 יַחֲדָהוּ. קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים הוּא: רְבוּ מִבְּלָאוֹת עַדְרֵי.

והנה לא ידענו שזאת משה קרבנות וכו', ועוד גם זאת נשחטו קרבנות אלה שאר קרבנות, המהירים באותו וזאת בנו לא נשחטו ביום אחד, וכאן נשחט האב וכן יחידו כלאת, ונעקד יום ורגלם כלאת. נשגב ה' לברוך, זה קריאת המוסרים נפסם לקידוש האם. סעפים שנת לבמו, עדה (תלי' קיט קיט) סעפים שאלתי, וזאת ל' דמיון ונדו כמו (איתו כב) שעפי ימינו א"ל עשתנותי. סמלי הקנאה, (מל"ה יחמקא ח ה) כי בעז' כלאת' ה' אהדק א קנא (שמו' כ ה). עיר, בבנין פֶּשֶׁל, ופי' נתעורר מדנים וקרב, אך השא' עני' ואמר ביום היו רב: עם שונים לא נתערב, (ופ"ה משלי כד כא). פוצה דברי. עדה"כ (תלי' קעד יא) אהר פיהם דבר אלה חמנים, כמו (ויקרא כו ב) והכרתי את חמניכם, והם גלגלי הפונדים לשעם. פגול הוא, הפה (והיתה ניסחת הפרחים האלה): „סמלי הקנאה וגלגליו, סמוכים יחד ואמו, סידו טמא קדש למו. עיר מדנים וקרב, עניתם ביום היו רב, עם אינם אל תתערב. פסח רגלים מקנא פלתי פלה קניו, פגול הא ל' ירנה.“ ושניתים עשני דרכי שלום, והאשכיל יבין. דבר (מענה). צבאות וכו', סילות סילות נעקדים לשחטה. צרידי מנחות וכו', קיץ למזבח וכו', פרשתי למעלה נסליחת אלהים אל רמי לרמי. רבו מכלאות עדרי, הם נתי כלאת.

פעררישטעטע. האָענו בייגט זיך, רייכט דען האָזן לונג טאָלשטען הין, קינדער חין היהרער איטטער סתקו, ניכטנו ווירד פֿערטקנס. תבגעווילען ווירד היר פֿון דען געט ווקהנליצען תפֿאָערגענוכטלען; דען זקסט ביי'ס תפֿאָערן וויר פֿערבקטען, שוטטעד וואנד קינד פֿון חיינעק טאָגע ל' טאָלשטען; היר ווירד דער פֿחטער חונד זיין חיינו זאָגער וקחן חויל חיינאָל, ל' גוילבער זייט געטאָלשטעט, ל'זומאָווענגעקעבעטס פֿון התקדשן חוסד פֿיסען. — התקלעהרהבען בלייבט דער עוויגע תּאָליון. — חית הערלען דען תבֿערת גוילבען התסענד, היר גתלנענבילדער וויט חיהרען תבֿסייליזיקייט, ריעלען זיח חיהנען: היינוועג, חונכריינער! ל' דח ווירד סטרייט חונד הוידער עברעגט, דתך זיח, תת טאָגע דען גרקטען ווקרדעג, ריעלען: „חין חיסען זיך ניכט חונכער דיר נייערער! דער חונד, דער זאָגען פֿערברייטעט, דער בורערן דער תבֿבקטסער הולדיגט — חיוט פֿערנורפֿען, ווירד ניכט גוטגעחייסען! דח זיגט דיר סתּחיר געבונכרער וקוואַער; דח טרקנע אַעהאָתפֿאָער, וויח עו דער הערד דעקן משה געבקטען התקס; דען האָטערען: ל'זומבֿע לונג פֿאָטרהייגוטען בעטטיאָוואַט* — פֿיעל זינד דער טאָלע וויינער העערדע (דיר

(* משלי כ"ד כ"א. ** דיר ערקלורונג ווער סטעלען חיוט תבֿען חין דער סליחה סליחה אל דמי לדמי ל' פֿינדען.

רָפְסוּ טָבְחוּ עוֹכְרֵי רַבִּים רוֹדְפֵי וְצָרֵי: שְׁרֵי יְהוָה
קָדְשׁוֹ בְּאָדָם. שָׁפְכוּ דָמָם מִזִּבְחֶךָ לְאָדָם. ו
בְּגִימֵי צַעִיר רוֹדָם: תֵּאָר בְּבָרָה פֶת מְלֶךְ. תַּע
שָׁרִים וּמְלֶךְ. תִּבְאִינָה בְּהִיבֵל מְלֶךְ: תְּמִיכ
מִזִּבְחֶךָ תִּמְדוּ. שָׁאָם עָלוּ לֹא יָרְדוּ. רַעִים בְּמוֹ
לֹא נִפְרְדוּ: קָטַן מִהִכִּיל מִזִּבְחֶךָ אֲרִיֵאל. צָאֵן
מִקְטִיר גְּבִירָא (מִגֵּא). פְּקוּדֵי בְּגִי יִשְׂרָאֵל: עוֹלֵל עַצְמוֹ
וּמוֹחֲזֵי. סְרוּרִים בְּעִלוֹת מְחִזֵי. גִּתַח אוֹתוֹ לְגִתַּךְ
מִקָּרִיב בְּשֵׁר זְרוּעָם. לֹא מְגַעוּ עַצְמָם בְּפִעָם. כִּי
בְּעָרוּ וּבְעַד הָעָם: יִסוֹד מִזִּבְחֶךָ לְפָנַי. טְבַחְתִּי ו
בְּגִי. תִּנְוֵן וְרַחוּם יי: זְכוֹר עֵינֶיךָ רַאֲמָה. וְחָרְבְּךָ
רוֹתוֹ

רַפְסוּ, רַפְסוּ פְּלִיטָה הַשְׁמַעְכִּירִים לֹתִי וּטְבוּ הַעֲדָה, ר' ל' הַאֲסוּרִים. בְּאוֹרָם, נִדָּה נִפְסָתָם.
בְּנִימֵן וְכו', לְהִכ' [תִּלְי' סַחֲכַ], יִרְשָׁלַיִם שְׁהִית' בְּחֶלְקֵי שֶׁל בְּנִימֵן. רוֹדָם, רַחֵם רַחֵם וּמְשַׁל.
כְּבוֹדָה וְכו', הַמְלִיךְ נִתְהַלֵּךְ תֵּאָר אֵת יִשְׂרָאֵל כֹּל כְּבוֹדָה נִתְמַלֵּךְ כְּפִישָׁה [תְּהִלָּה מ'ה י'ד], וְהִיא ח
פֶתֶךָ וְסָרִס. דַּעְתָּה חֲבוּאֲנִיתָ וְכו', הַעֲכוּרִים בְּאוֹר מְקַדְשָׁה. וְהַחֲרַבְתָּ אֶת־הַלֵּב לְבֹן נִקְנָה מֵאִס.
דְּקָרָא [שֶׁסֶּמֶק טו]. הַמְדַּוּ, הַתְּמִימִי הַסֵּ קָרְבַּנְת' תְּמִיד עוֹלִים עַל הַמְּנוּחַ וְלֹא יִרְדוּ. אִר
הַמְּנוּחַ נִקְרָא כֵן [שֶׁעִי' כַּט א ב], וְאָמַר: יִסוֹד הַמְּנוּחַ קָרַב מִהִכִּיל כֹּל הַקָּרְבָּנֹת. צֶאֱצָא
הַמְּלַךְ גְּבִירָא מִקְטִיר נִלְאִי. לֹשֶׁן בְּגִמֵּר' [פְּעִי' דְּקִי'נ] נִמְלֵא מִכִּיֵּל [כַּנֵּשׁ שֶׁל שְׁעֵלָה] מ
נִשְׁמַתָּ. [תַּם בְּהַר כֶּךָ דְּבַר הַמְּנִיָּה]. עוֹלֵל וְכו', עֲנַשְׁתָּ וּשְׁמַתָּ שֶׁל עוֹלָלִים סו
כְּשֵׁלִית מַסִּים. בְּשֵׁר וְרוּעָם, לְהִכ' [שֶׁעִי' ט' י"ט] אִישׁ בָּשָׂר זִיוֵעוּ יִחְלְלוּ, מִי' בָּשָׂר קו
וְאָמַר: נִפְעַם הַאֵת לֹא מִנְעוּ עַנְשָׁם מִלְּהִקְרִיב בָּשָׂר קְרוֹבִיהֶם. כִּפָּר בְּעָרוּ, תַּפְּלֵס הַלֵּן
טַבְּכָר נַעֲדוּ וּבְעַד הַעָם. זְכוֹר וְכו', זְכוֹר סָרְבִי אֲשֶׁר רַאֲמָה עֵינֶיךָ, זְכוֹר כִּי פַּסַּר רוֹתָהּ ו

גַּעַתְקָנִיטַע, חֵינֵנֶע בַּעֲטְרִיבַעַר לַעֲרִטְרַעַטְעוֹן, סוֹחֲכַטְעוֹן יוֹח; פֵּינְעוּ יוֹסֵד חֵינֵנֶעַר פֵּי
חַבְדַּ פֵּעֲרַתְקוֹנְגֶּר. — יוֹהֲדֵהִים פִּירַסְטְעוֹן חֵינֵנֶעַן רִיךְ חֵיט חֵיהֲרַעַב כְּלוּמַע, וּעַ
יוֹח חוּלֵן דֵּינַעַבַּת קְלוּטְרַעַר פֵּעֲרַטְפְּרִיטְלַעַן; דָּח, וּחֵחֵינֵנֶעַט בְּכֵימֵינְהַעֲרַטְטַעַע, דִּיח קָח
טַטְטַרְטַעַר חוּן חֵיהֲרַעַר חֵינֵנֶעַטְטַקֵּט גִּתְנֵלְטַעַע, חוֹבֵד פִּירַסְטְעוֹן חוֹבֵד קַחְיָגַעַע פֵּעֲרַתְק
מְכוּוִיעַנְג, דָּח דֵּינֵגַט וּמֵן חוּן דַּעַן קַחְיָגַיִלְטַעַן פִּתְלוּחֶסַט חֵינֵן. פִּיִּתְאוּמֵי לֵיבַעַר ו
טַחְגוּיֶךְ לוֹ פֵּסַלְעָרוֹן חוּלֵן דַּעַת הַתְּכִלְטַמְרַעַע, דָּח טַטְיִגַעַן יוֹח הֵינֵנֶעַן חוֹבֵד נִיכְט וּנֵי
הַעֲרֹנְטַעַר, חוּיך חוּיַן טַקְרַעַע וּיך נִיכְט טְרַעַנְגַּעַד. — דֵּינֵן קְלוּטְרַעַר אֲרִיֵּל דֵּרַעַר עֲרוּנְקָה
פֵּסַלְעָרוֹן נִיכְט; גְּבִירָאֵל חֶמְקֵט לֹסֵן רֵיכְעֲרוּעֶרְק דִּיח תְּכַתְּמֵוּחֵנֵנֶעַן דַּעַר עֲרוּנְקָה
קִינַעֲרֵי יִשְׂרָאֵלִים. גַּעַבֵּינֵעַ חַבְדַּ מַּעְהִירֵן דַּעַר וּיִגְלִיבֵנֶעַן יוֹגַעַן חוּיִלְגַּעַסִּבְטַעַט,
חֵינֵנֶעַט דִּיח גַּעַמֶּחְסַטְטַעַן פֵּסַלְעָרוֹתְהִירַעַע, דִּיח וּמֵן חוּן סְטִיקַקַע לַעֲרִטְטַעַט.
וּיִגְעֲרַעַט וּיך נִיחַמְחַדַּ דַּעַן לֵיבַעַיִב וּינַעַבַּת נַחֲלַסְטְעוֹן פֵּעֲרוּחְסַדְטַעַן לוֹ פֵּסַלְעָרוֹן. ק
קָהַעַע יוֹח חוֹבֵד דָּחוּ פִּתְקוֹ! דַּעַר קְלוּטְרַעַרְגוֹד חוּיַס פִּתְרַעַר מִיר, חֵינֵנֶעַ קִינַעֲרֵי ח
חֵךְ דְּרִיזֵל גַּעַטְחֲכַטְטַעַע — פִּתְלוּחְרַחַתְעִרְנֵנֶעַר, קְלוּנְחֵינֵנֶעַר גַּחְטַט! גַּעֲרַעַנְקַעַע דַּעַ
שֶׁן דֵּינֵנֶעַ חֵינֵנֶעַן קָהַעַע, וּמַעַט דִּיח טַעֲרַט גַּחְטַט וּיֵן פִּתְקוֹ חֵינֵנֶעַ כְּלוּמַע

רוּתָהּ. הִבֵּאתָ יוֹם קָרְאתָ: וְרֵאתָ יְגוֹנֵי תְשֻׁלָּחִים.
 גְּבַה דְּמִים וְתַנְחִים. אַתָּה תִקְוִים תִּרְחִים: אִמְלֵךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.
 אֵל תִּבְאֵ בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: יִזְבַּד אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ
 אֶת אֲבֹרָתָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: סָרַף נֶתַן לִירֵאָיו יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
 נִתְתָּה לִירֵאָיִךְ נִם לְהַתְגַּוֶּסֶם. סָפְנֵי קִשְׁט סָלָה: זָכַר לָהֶם בְּרִיתֶךָ. וְהַגָּחַם פְּרוּב
 חֲסִדֶיךָ: וְעַתָּה יִגְדַל גַּא כַח אֲדֹנָי. כִּאֲשֶׁר הִבְרַת לְאִמְרֵי: וְזִכְרֵתִי אֲנִי אִתָּ
 בְּרִיתִי אוֹתָהּ בִּימֵי גְעוּרֶיךָ. וְהַקִּימוֹתֵי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: אֵל תִּתְחַלַּל בְּרִיתֶךָ.
 וּמִצָּא שְׁפָתֶיךָ אֵל תִּשְׁעָה: לִי הִישׁוּע'.

קָה עֲקִידָה. א'ו' א. מיוסד ע"ס ח"ב וסוף סתום שהמ"ח שלמה בר יהודה גבירול.
 אִזְ בְּהַר מוֹר דָּיץ יוֹנֵת אֱלֹם. בְּקִחְתָּנוּ אֵיתָן עוֹלָה
 וְשָׁלֵם. גָּאָה בְּחֵנוּ קַח נָא הָעֵלֶם. תְּרוּמָה לִי קִדְשׁ:
 דַּת הַטָּנָא לְפָנֶיךָ לְהַנִּיחָהוּ. הִקְרַב נָא אֶת בְּנֵךְ לְאַשְׁכְּר
 סָפְחָהוּ. וְאֲנִי בְּחַרְתִּיו קוּם מִשְׁחָהוּ. שְׁמֹן מִשְׁחַת
 קִדְשׁ: זֶךְ בְּשָׁמְעוּ לָבוּ לֹא דָאֵב. חַפֵּץ צוּרוֹ חֲשֵׁק
 וְתֵאֵב. טָפְלוֹ שְׁנִיָּהֶם הִבִּין וְהָאֵב. וְהִשְׁתַּחֲוּ לִי בְּהַר
 הַקִּדְשׁ: יַעַר עֲצִים וְלִשְׁפוֹת עֲרֵד. כְּמִהוֹתְמָה יָחִיד

מִיָּד מַדְמֵי. הִבֵּאתָ יוֹם קְרֵאתָ, לְהִכ' (אִיכ' א' כ"א) תִּבְאֵ נִם עַל צִירֵי אֶת הַיּוֹם אֲשֶׁר קִרְאתָ עָלֶיךָ
 וּמִשְׁלַח עָלֶיךָ לִדְבַר יְגוֹנֵי. גְּבַה דְּמִים, [לְשׁוֹן גְּבִיית סוּב] מִדְּרוֹש דְּמִי מִמֶּנּוּ, וְתַחֲסֵם אוֹתֵי.
 אִזְ בְּהַר מוֹר, הַר הַמּוֹרִיָּה. דָּיץ, שְׂמֵחַ, כַּמֶּן, וְלִכְוֹ שְׂנֵיחַ יִמְדוּ, וּפִירָשׁוּ הַמִּפְרָסִים נִלְב
 אֲשֶׁר וּכְפֵא חֲפֵנָה [בִּדְפֻסִים רַבִּים רָץ בְּצִנּוּ, אֲלִכ' הִיָּה לוֹ לְכַתִּיב אֵל הַר מוֹר] יוֹנֵת אֱלֹם,
 כִּיכִי לִפְתָק, שְׂמֵחַל לִיכֵה נִלְמָה. לְפִי שְׂפֵט נּוֹאֲרוֹ לִטְבַח, כְּדִיתָא בְּמִדְרַשׁ מֵיַת נִפְסִיק
 הַכֵּךְ יִפֵּה וְכוּ'. אִיחָן אֲנֵיחַ' אֲבִיבִי. וְשֵׁלֶם, לְעוֹלָה וְכוּלָּל. גֵּאָה, הַקִּבֵּה אֲשֶׁר לוֹ בְּנִדְבָה
 וְכִסְיוֹ: קַח כֹּף אֶת נִכְךְ וְכוּ'. דַּת הַטָּנָא, כְּתוּרַת עֵז הַנְּכֹרִים שְׂאֵמֵר בּוֹ [דְּבִיִּים כ"ו ד']
 וְהִיחֹו לְכַפִּי מוֹנֵם ס' טְלֵהֵךְ. לְאַשְׁכְּר כְּסַחְהוֹ, הַנִּיאָה לְמַתָּה, לְקִרְבֵּן רֵאשִׁית. זֶךְ אֲלֵיכָּה
 שְׂהִיָּה זֶךְ לִנְבֵן לֹא נִשְׁטַעַר בְּצִמְעוֹ פְּקִידַת אֱלֹהִיו. טָפְלוֹ, כְּתַחֲנֵרוֹ יִמְדוּ הַאֵב וְהִבֵּן נִלְבֵן אֲשֶׁר.
 יַעַר, הַאֵב הַכֵּן הַעֲלִי וְעִיכְסֵם לְשַׁמְר' עָלֶיךָ הַקִּרְבֵּן, ל' עִרִיכ' כְּמוֹ [מ"ב ד' לַח] שְׂפַת הַסִּיר, כְּמוֹ עֲרֵד.

פִּיהַרַע דַּעַן טַגַּה הַעֲרַבִיִּים, דַּעַן רוּחַ פְּעַרְהִיִּיעוֹן. וְעַנְדַע חִיִּיעַ טַעַרְלֵזִילֵעַ כְּעַטְרִיבִיִּים
 חִיִּיעַטַן פִּיִּיעַדַעַן לֹו; פְּחֶרְדַעַרַע דַּח; בּוֹטַ, חוּנְד טַרְקַטַעַט חוּנְ! חוּיָךְ, חוּיָךְ! עַרְבַחְרַעַע דִּיךְ!
 אִזְ בְּהַר מוֹר. דְּרַטַט חוּיָךְ דַּעַן בַּעֲרַגַע סוֹר עַרְגָּבַב זֶיך פִּרִיִּידִיג דִּיח לְחַהֲמַע
 טוֹיבַע (יִחְקַ), חֲזוֹ דַעַר עַנְטְסִוְחְסַעַנַע זִיח לִזְנַן חְסַפְעַר בְּרַחְטַעַט. חִיחַ לֹו פִּרִיִּיעַטַן
 הַחְסַפְטַעַט דַעַר הַחְצִיעַרְהַחְבַעַנְטַעַט גַעַחְגָּט: „כִּיִּת דִּיזַעַן קַחְבַעַן חֲזוֹ חִיִּיעַטַעַט הַעֲבַעַ, דַעַן
 הַעֲרָרוֹ גַעַחִיִּילִיגְט; כַּחַךְ דַעַן גַעַבִּיזִילֵב, וּיִיח דַעַר קַחְבַב (חִיט דַעַן עַרְטַטְגַעַרִיִּיעַטַטַן
 פִּרִיִּיעַטַעַן) חִיר פְּחֶרְגַעַנְעַטְלַט וּוִירַד, רִיִּיבַע חִיר דִּיִּיעַטַן וְחַח חֲזוֹ חִיִּיעַטַעַט חְסַפְעַרְחָבַעַט
 דַחַר; חִיךְ פְּרִיקוּעַ חִיח; חוּיָךְ! וְחֲזַבַעַ חִיחַ חִיט חִיִּילִיגַעַט וְחֲזַבְחָן. — דַעַר שְׂוַע
 פְּעַרְחָחַתַן עַן, — זִיִּיעַטַן הַעֲרַלְטַן טַהֲחֵט' כִּילֵב וּועַה, זִיִּיעַטַן טַחְפְּעַרַעַר וּוִילַעַ וּוִיח
 חִיחַן חֲחַחַע זֹוסַט, — חוּנְד בִּיִּידַעַ, פְּחֶטְעַר חוּנְד וְחַח וְחֲחַפְטַעַן זֶיך פְּעַרְחִיִּיעַטַט
 נִידַעַר, לֹו חֲחַבַעַטְוַג פְּחַר גַחְטַט, חוּיָךְ דַעַן חִיִּילִיגְטַן בַעֲרַגַע. יַעַנְדַר חְרַדְנַעַטַעַט דַעַן

רוּחָהּ. וְלִשְׁפוֹת דַּח, הַלֵךְ לְשַׁפּוֹת וְלַחֲזִיב נִבוֹ עַל הַעֲצִים; דַּחַךְ כְּמוֹ הַלֵךְ; וְלִשְׁנֵי

וְרַדְּךָ • לְהַגִּי אֵימָה הַשָּׁה הַנְּעַרְךָ • לְהַקְדִישׁוּ לִי קֹדֶשׁ׃
 מָרוֹם יִרְאֶה לּוֹ הַשָּׁה וְהוּא יָשִׁיב • נֶפֶשׁ אִם עֵקֶרֶת
 שְׂמִיחָה לְהוֹשִׁיב • סוּקֵר סְפוּנוֹת שְׁוַעֲתֶךָ יִקְשִׁיב •
 יִשְׁלַח עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ׃ עֲמוּד נְאֻמֵּי וְקִשׁוֹר הַטֹּבַח • פֶּן
 אָגוּר מִפְּנֵי הָאֲבָח • צְמִדְנִי פֶּן אֲחַלֵּל הַזִּבְחָה • וְלִהְבִּידֵל
 בֵּין הַקֹּדֶשׁ׃ קַפֵּץ לִבְכוֹת כֶּפֶר אֲשַׁכֵּל • רְאוּתוֹ אָבִיו
 נִשְׁכָּל שְׂכוֹל • שְׁלַח יָדוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל • מְלֵאכֶת
 עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ׃ תְּרַשְׁשִׁים צָעֲקוֹ בְּשֵׁמִי מְרוֹמֵי •
 שְׁחוֹט יִזַּח אֶלֶם הַיּוֹכֵל יַחֲזֶה מִי • לֹא לְלוֹדֵהֶגוֹ אֶתְהַנּוּ
 דְּמֵי • שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ׃ מָרוֹם כְּהַבִּיט עוֹקֵד וְנִעְקָר •

(ונסמח' חוה' כתי' ולשפ' דרך ולא הגי' בו דבר, ועי' פירוש.) ועל' שפסח יסוד היא. כמה וחסה, ככסף ילסק, אך נתמחהו שאל: איך השה וכו'. להגן, לאין דבור. והוא ישיב, והשיב אברהם: לא היס יראה וכו'. והאפרכס והוא ישיב נפש אס וכו' לא כוונו פה ע"פ המסך המלות, ומינת להושיב פהא למותר. [אך לי השניה לא נרא' שמלות והוא ישיב טעמם: אברהם השיב כן ליצחק; ועוד שאין מדק לה'ק לאמר אדרי דברי המדבר כי הוא דבר כן, כי אס בכל מקום מלאט שכתבים מלות: לאסר, ויאסר וכמה, ולפני דברי המדבר; ולפ' כל' שמלות והוא ישיב, מוסכים על נפש, ומלת להושיב מוכיב על עקרת שמחה, ועמו: ישיב נפש אס, להשיב עקרת וכו' כלה'כ בתהלים. ועי' תרגומתי בפירוש הכר' ל', והמכיל יכירע בין שני הפסטים]. נפש אס עקרה [לה'כ תהלים ק"ג ט'] כל' למען הושיב נפש שרה להיות שמחה, יקציב החוקר ממניית לב את שעתך, ויתן תנחומים אל לבה. פן אגור, לכל אפסד מפני האבדח, מפני שכן של שחטה, מלאן אכחת חרב [יחזקאל כא כ'], ואכלל הזנח ע"י חניעת אנכי ביסורי מות. כפר אשכול, כיני ליצחק, שמהר לנכות בזכרו אכיו כשאר שכול כל' חסר בניכ. חרשישים,

הקולנסטקס, וחר בעריט, דיה סלחממע חכנופחטען, — וענהוולט: עקלון, דקך פערט ונחנרערט, פֿרמקטע דער לֿחרטע חייליגע: „וויס חיוט דח: ופאן, דח: דער דערנבערדעט ווערדען וקלן חויל הייליגעט קלמטר?“ — דער היממעל ווירד זיך סקו דח: ופאן ערזעהען; דער קינדערלוקען מוטטער זעלע ערקוויקענר וויערער חוילפֿורילטען, ווירד דער קעננער געהיימטער גערנעקען דיין פֿלעהען ערהערען, דיר היולע זענרען פֿקטן הייליגהוטן. — חויל! חויל! פֿקטער! בינרע דח: טלחטפֿעפֿער, וקנסט אַמחט' חיד לֿמגען פֿער דעם סלחטמטעסער; בינדע זיך פֿעסט, דח: חיד דח: ספֿלערונג זיכט סטערע, ניכט ענטווייהע דח: געהייליגעט. דקך ווקלנטע ער וויינט, דער זיכט זינגלזויג, קלן ער זיינען פֿקטער קינדערלוקע זיך דחטע. — סקו סטרעקטע דויער זיינע העכר חויל, דח: הייליגע ווערק לו פֿקלזענדען, קלן דח: תרשייס (עגעל) חויל דען הקהערן עלקערען יחממערטען; ווער קלן דויע חנכמלדיגע טויכע סלחטען זעהען? „סוויגעט ניכט!“ ריפֿען יח: חיינטרער לו; „העבעט חוירע הקרען בעטער לזוט קלזערפֿסטען עמקער.“ — דער קלזערפֿסטע בויקטע חויל דען ספֿלעיער פֿוטר

לכות מפורש בטוב בפירש'י ביוחקל כד נ. בקוחו משלחה, כאלקח המאכלת; משלחה לכן חרב, כמנחל גזאים. בשפר, ביוצר טוב, כמו אף נקלת ספרה עלי. דין, פיפ,

הַשָּׁמַיִם עָקוּד וְהָאֲשֵׁר הַתּוֹקֵד • בְּחֹזֶן מְהוֹר לֵב זָכַר וּפְקֵד •
 וּנְשָׁמַע קוֹלוֹ בְּבוֹאֵי אֶל הַקֹּדֶשׁ: רַחֵם מְלִיץ בְּקִרְבָּתוֹ
 מְשַׁלַּחַת • יְחִידָה פְּרַעַתוֹ מְרַדַּת שַׁחַת • הִנֵּה כְּתוּבָה
 לְפָנַי בְּתִיבָה מְפֹתַחַת • פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ: וְאֲנִי
 יְדַעְתִּי תוֹם הִרְבֵּה בְּשֹׁפֵר • הוֹן וְרוֹן וְקַח אֵיל תַּחַת
 עֵפֶר • הִכִּינֹתִי כֶסֶף לְאֲשֶׁבֶל הַכֶּסֶף • הוּא וְתַמּוּדָתוֹ
 יִהְיֶה קֹדֶשׁ: גְּמוּל גְּמֹלֵט מֵאֲבַח גְּשָׁחוֹ • בְּפִשְׁטוֹ
 צֹאֲרוֹ דָמוֹ לֹא גָפְחוֹ • יָמִינוֹ אָחוֹ בַּיָּבֵל הַנְּאֻחֹ •
 לְהַקְרִיבוֹ לַיִן קֹדֶשׁ: רַחוּם תִּתֵּן שְׁלוֹם לְאַחֵרֵיתוֹ •
 זָכוֹר הַיּוֹם לְגֹעַז בְּרִיתוֹ • לְיֵתֵר הַפְּלִיטָה וְשֹׁאֵר
 שְׂאֲרֵיתוֹ • תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ: א סד יושב וכו'.

מלכתי מעלה נעקו: מי יוכל לחאת אחיטת יבית אלם? וקרלו זה לזה: אל דמי לכם, אל תמא
 ותשקט, ואל ידכס למרום נתפלה. בחוון וכו', הקנה פקד את אל סטור לב, הנבק בעציה
 נסיונות. תשסע קולו, פירש המכניר קולו של הקנה נאמע נהר המיריה גנילה עם שכינתו,
 וכן תרומתו. יש מפרשים קולו של אל הקנה נאמע לפני הקנה בניאל אל הקדש. משלחה, סכן
 של עטיה. פדעהו [להכ ליג ל' כ'] כמו פדהו. בשפר, הליכתך בניעם יוצר. עושר,
 איל נמור, כמו שפרש רש"י בציר הזירים. גמול, זה ינחם שהיה גמול עלי אשו, מלכ יתל
 ינחם ויגמל. מאבח נשחון, מסכין שחו. לא נפחו, דמי לא מיהד לנחא אעפי' שפס נחאיה.
 (ופה גם ל' שפכה הוא כמו (בראית מט ד) פח כמים. העניה, ביובל הנאחון, כלל
 הנאחון בסך בקריבו. רחום חתן שלום לאחריותו, ר' לינאי סג"י, וכן תרומתו. לו
 יאמר לאסרית מעשה העקדה. וזכר היום וכו', כן הוא הכוסח הכסון נדפסים הארמייס
 וכו כמאל עם המחנר בראי הקר'ים, אשר ליכנו כן נרוב נוסחיות הדפוסים השנאטי,
 המכללים פה מלות וסדר הארמים.

דחו הפעיר, חוין דחו געבורנעט אָהן חוה: דחו אָרענרנע פייער, סויטע חוה: כע
 חכמלסטעטע דחו געפירלעטע, ריינע הערן, חוה חין דחו הייליגטחוק הקרעע אָהן חיון
 קחאמען, חוה ווקהוונקלונער ריען ער, אָהן סתן דחו מעסער געליקט ווקר: אָהס
 פרייח דייטען היינליגען. ער זיקע ניכט חין דוח גרופט! דיוע טהאָס חיוט אָהר
 מיר נידערגעטריבען, היינעגערחבען מיט היינליגען זיגעלסטילען. חך קעננע דיינע
 פֿרשאוויגיגייט; חיינע פֿריידיג חין, ניט יענען ווירדער סטחסט דיונע חחודען רעהען,
 חיינע חרערע ויהנע סטחסט דיונע זיבלינגלוייגען; רחך וקלעט ביידע מיר הייליג
 זיין. " וָ ענטגיג דער ייבליג רעק געסוילענען מעסער, דער היינעסטערקעטע
 חחון בלוטעטיג ניכט. אָרעס'ס רעכטע ערגריל דען פֿערוויקקעלטען ווידערע חוה
 פֿרלכטע חיון רעק העררן לונק היינליגען הפֿעער דוהר. — חחוכרעהעלליגען! טענקע
 חיון ווינען נחלקחאמען, געדענקע ויח זיינען סטחאמע, דען גענחטען חוכערעו בחינען
 שרחהטע דען קיינען חייפערעטע; אָהס דיוע טריחאער סעטען דיר חחילע זיין.

כמו (ליוט מל יג) לפכח תדקן לסבם. נשחון, כ"ה נד"י, ועי' מאבח נשחון משנת פחדת.
 לא נפחו, לא נגרע לאחריותו, וזכר היום בריחו, שאריותו, כ"ג נכ"י וכו'.

טוב יי לכל ותתקיו על כל מעשיי: טוב יי לקחו לקבש תהדקשו: טוב
 יי לקעזו ביום צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם תקדו ועד הד ווד
 אמתותו: טוב לחסות ביי מבטח אגודם: טוב לחסות ביי מבטח בגריבים:
 טוב וישד יי על בן יתרה חפאים בגדה: טוב ויחיל ורוקם לתשועת יי:
 הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש: הושע יי את עמקה את שארית ישראל:
 הושיע את עמך וברך את נחלתך ורעם ותשאם עד העולם: הושיענה יי
 כי נמד חסיד כי פשו אמונים טבגי אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר קבוד
 שקמה ותצילנו וכפר על חטאתינו למען שקמי:

סומן.

ק

כי הגה פחמך, ביד היוצר. ברצותו מרחיב,
 וברצותו מקצר. בן אנחנו בידה חסד נוצר. לברית
 הבט ולא תפן ליצר: כי הגה פאבן, ביד המסתת.
 ברצותו אוהו וברצותו מביתת, בן אנחנו בידה,
 מחיה וממותת: כי הגה בגרון, ביד התרש. ברצותו
 דבק לאור, וברצותו פרש. בן אנחנו בידה, תומך
 עניו רש: כי הגה פהגה, ביד המלח. ברצותו אוהו,
 וברצותו שלח. בן אנחנו בידה, יא טוב וסלח: כי

כי הגה כחומר וכו', לה"כ (ירמ' י"ו) כחומר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל.
 ברצותו מרחיב, את הטעם לעשותו כלי רסב, או מקמתו. חסד נוצר, עפה"כ כזר
 חסד לאלפים. ואפטר שהוא נמשל להרחבת החומר, שהקב"ה כזר ומרחיב חסדו ליראיו
 עד אלף דור. לברית הבט, (ע"ה תילי' עד כ) ופי' לברית בין הבתרים. (והסכס ר"ו:
 פירש לברית שלש עשרה) ומקול לנו ואל פפן ליצר, הוא השטן, יורד ומסית עולה
 ומקטר. המסתת, הפוסל את האבן ומסליקו לעשותו גזית, (עיין רש"י שנת ד' ק).
 גלגל, עשה גזית, לשון כדכבין די אבן גלל, עזרא ו' ד). מבחתי, כותת אותו לסלקים
 קטנים. מחיה וממותת, הוא נמשל לעשיית כלי יא להיק החומר לעפר. דבק לאור,
 שפסם גלס פסס לדבק סלקי הצרול יסדיו, או פירשו, מפריד הלקי' המדומקים. כהנהו,

כי הגה כחומר. ויח הער שהתן חין דעו טקפפערו התנר, דער חיהו ווייס קערער
 פנג, נאך וויינעט ווקהוגעמחולטן בלודעט, וק וינד וויר חין דיינער התנר, הייר!
 דער דא גנדרע וויסעבונעוותרסט. — ק שויע חויל דען בוגר, קעהרע דיק ניכט חן
 דען תקוקערער. וויח דער שטיין חין דען מעטלענע התנר, דער חיהו נאך בעלובען
 בעהיינט קערער לערסאקט, וק וינד וויר חין דיינער התנר, דער דא טקדעסס
 חוגר בעלובעס! וויח דהו חייזער חין דען שאידען התנר, דער ען נאך בעלובען
 וקטעט קערער סידעט, וק וינד וויר חין דיינער התנר, ק חונטערסטיטלער דער קראטן
 חוגר דירלפונג! וויח דהו שטייעררדער חין דען שטייעררמאנג התנר, דער נאך בען
 זיכען ען התקוט קערער וקטט, וק וינד וויר חין דיינער התנר, גיטיגער חונט נחזיכענו

חזרה. כי חנה כחומר. הסליחה כזר פירשאי ככך בל כדרי ע"ס. גלגל, עלגלגה
 לעשותה עלגלגת ועלגלגה. מבחתי, מודד אותה ומקדקה. וקת, מקף הסכה להיות כעטו,

הִנֵּה בְּזִכּוּכִית, בְּיַד הַמְּזֻנֵּג. בְּרָצוֹתוֹ חוּגֵג. וּבְרָצוֹתוֹ
 מְמוּזָּג. כִּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ, מְעַבֵּיר זְרוֹן וְשׁוּגֵג: כִּי הִנֵּה
 בְּיַרְיעָה, בְּיַד הָרוּקֵם. בְּרָצוֹתוֹ מִיִּשָּׁר, וּבְרָצוֹתוֹ
 מְעַקֵּם. כִּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ, אֵל קַנְאוֹנוֹקֵם: כִּי הִנֵּה כְּפֹסֵת
 בְּיַד הַצּוֹרֵף. בְּרָצוֹתוֹ מְסַגֵּס, וּבְרָצוֹתוֹ מְצַרֵּף. כִּן
 אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ, מְמַצִּיא מְזוֹר וְתַרְף: כִּי הִנֵּה כְּחֹפֶה
 בְּיַד הַפּוֹרֵשׁ. בְּרָצוֹתוֹ זוֹקֵף, וּבְרָצוֹתוֹ מְשַׁפֵּיל וְקוֹרֵם.
 כִּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ מְאִיר סֹהַר וְחָרֵם: כִּי הִנֵּה כְּאֵשׁ
 בְּיַד הַנִּפְתָּח. בְּרָצוֹתוֹ נוֹפֵחַ. וּבְרָצוֹתוֹ מְפִיל פֶּיחַ.
 כִּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ גֹּשְׁמָה בְּאֵף מְנִפִיחַ: לְבָרִית הַבַּט
 וְאֵל תִּפְּן לַיָּצָר: כִּי הִנֵּה כַחֲמֵר וְכוּ'. א מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

הוא המאט נאחורי הספינה שמנהיגים בו את האניה (והוא אוגן או הדגן המכר בצ' ר"פ המוכר את הספינה, שלדעת איזה מפרישים הוא המאט, שטייעררודער בל"א, וספייטן עשה ממנו עסקל הגה) ואמר ברבותו אופו המאט בידו לנהוג, וברבותו ישלחה, כלומר יעזובה בלי הכהגה. המלח, מנהיג הספינה. המזוג, עושה זכויות (והוא לשון גמלא: הכדדים והזגגין בצ"ק). חוגג, לשון מחוגג, כלומר יתארח במחתה לכלי. מסוגג, יתכבה כהתק מתכת. הרוקם, האורג ליורים ציריעה. מישר וכו', עושה הליורים בארסה ישרה או בעקמיות (כי ציריעה עלמה לא שייך לשון עקימה). מסגסג, מערבב בו סינים. מצרף, מחקק אותו מכל סיג. ותרף, תרופה למכה. ומזור גם הוא לשון רפואה, כמו אין דן דינק למזור (ירמ' ל יג). ובכל כדרי מ"פ הנוסחא סמציא למזור תרופה, ושם מזור לשון מכה. חכה, לה"כ (ישעי' יט ט) משליכי ביאור חכה (חגג: בל"א). הפורש, מכשרת על פני ימים, והוא ליד דגים. זוקף, למעלה את המטה, אשר בו הקוט ארז נכוש קשור החכה, ר"ל מותיו מן המים. משפיל את המטה והחוט קורם (כיפף) וכענע החכה במים. מפיל פיוח על האל לכבותו. סהר וחרם, שמש וירק.

פְּתוֹלָעֵר גַּחַט! וַיִּחַ דָּח: גַּחְזוּ חַיִּן דַּעֵן גַּחְזַעְרוּ הַחֲנָד, דַּעֵר עַן נַחֵךְ בַּעֲלִיבַעֵן פְּתַרְחַם
 פְּדַעֵר זַעֲרַשְׁמַעֲלוֹט, גַּח וַיִּכַּד וַיִּיר חַיִּן דַּיִנְעֵר הַחֲנָד, דַּעֵר דּוּחַ וַיִּנְדַּעֵן חוּדַּי חִירְטַתְּהִיטַעֵר
 פְּעַרְלִיִּיהַעַטַּס! חַיִּח דַּעֵר טַעַפְסִיד חַיִּן דַּעֵן קִינְסַטְעֵרז הַחֲנָד, דַּעֵר חַיִּהוּ נַחֵךְ בַּעֲלִיבַעֵן
 גַּעֲרַחַדַּע חוּדַּי קוֹוַעֵר (חַיִּט פֶּיגוֹרַעֵן) דּוּרְכְּלִיבֵט, גַּח וַיִּכַּד וַיִּיר חַיִּן דַּיִנְעֵר הַחֲנָד, חַיִּי פֶּיפֶּעֵרז
 פְּתוֹלָעֵר גַּחַטַּס! וַיִּחַ דָּח: זַיִּבְעֵר חַיִּן דַּעֵן טַעַעֲלוֹעֵרז הַחֲנָד, דַּעֵר עַן נַחֵךְ בַּעֲלִיבַעֵן חַיִּטַּס
 פְּדַעֵר לִיִּטְעֵרז, גַּח וַיִּכַּד וַיִּיר חַיִּן דַּיִנְעֵר הַחֲנָד, הַעֲרַר! דַּעֵר דּוּחַ קִרְחַקְהַיִּטַעֵן הַיִּינְטַס!
 וַיִּחַ דַּיִח חַגְעַלְטַסְזוֹר חַיִּן דַּעֵן פֶּיטְעֵרז הַחֲנָד, דַּעֵר יִיח נַחֵךְ בַּעֲלִיבַעֵן גַּעֲרַחַדַּע חוּיִלַּ
 לַיִּהַט פְּדַעֵר וַיִּנְקַעֵן חוּדַּי יִיד קִרְחַחַטַעֵן וְחַטַּס, גַּח וַיִּכַּד חַיִּר חַיִּן דַּיִנְעֵר הַחֲנָד, דַּעֵר
 דּוּחַ דָּח: חַקְנַעַט, חוּדַּי חַחְדְּלִיבֵט סַטְרַחַלְטֵן וְחַטַּעַטַּס! וַיִּחַ דָּח: פֶּיטַעֵר חַיִּן דַּעֵר
 גַּעֲוּוֹחַט דַּעֵן טַחִידַעֵן, דַּעֵר עַן כְּחֹד חַנְכְּלֵט, כְּחֹד דְּחַחַפְטַס, גַּח וַיִּכַּד וַיִּיר חַיִּן
 דַּיִנְעֵר הַחֲנָד, דַּעֵר דּוּחַ חוּזַי זַעֲבַעֲנוֹתְדַעֵן חַיִּיבַהוּיִכְטַס! — חַ סוּיעַ חוּיִן דַּעֵן כּוּדַי,
 קַעֲחַרַע דִּךְ יִיכַט חַן דַּעֵן חַקְוֹתְגַעֵר!

וברבותו משפיל אותה וכופפה להיות כחוגג, כענין הלכוף באגמון ראש, קורם, לשון קרשים, שטוף לשון כפיסת האלף ככתוב בשרשים, וכן כרעו פרוסו יסדה (ישעי' מו א).

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיהָ לֹא יִתְמוּ: אַתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּן כִּי בָא מוֹעֵד: זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻׁבָה לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְהֶה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אִזּוּ תִתְפַּוֵּץ זְבַחֵי אֲדָק עֹזְלָה וְכִלְיִל. אִזּוּ יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֵךָ פְּרִים: (וְעַתָּה יי אָבִינוּ אַתָּה. אֲנַחְנוּ נַחֲמֶךָ וְאַתָּה יוֹצֵרְנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדְךָ בְּלֵנוּ: אַתָּה יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִטְּנוּ. חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךָ תִּמְיֵד יִצְרוּנו): זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲוֹלָם הִפְּסָה: וְזָרְנוּ יי בְּרַצוֹן עִמָּךָ. פָּקְדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קִנְיִת קִדְּשׁ וְזֹלָת שְׁבֻט נִחְלָתְךָ הִד צִיּוֹן זֶה שְׂכָנְתְּ בּוֹ: זְכוֹר יי חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶצַח: זְכוֹר יי לְכַנֵּי אֲדָוָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמִרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּה: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כִּי וְהִדְבַּר אֱלֹהִים אָרְבָּה אֵת זְרַעְכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכֵן הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּתֵּן אֵל קָשִׁי הַעֵם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ: חַטָּאנוּ צוּרְנוּ. סִלַּח לָנוּ יוֹצֵרְנוּ:

קו כ"ד נתיים מן ד' טורים מרחים של כ"ד מילין וע"פ א"ב ובסוף פתום שמעון בר יצחק וסוף כל סרח על לשון הכתוב וכל מרחיו בעל"ג ג' אבנים.

אֵיילִים מְדַרְךָ פְּשָׁעִים וּמַעֲוֹנֹתֶיהֶם יִתְעַנּוּ בְּרַשָּׁעִים.
בְּרַחֲמִים גְּדוּלִים תּוֹשִׁיעִים. חַיִּים לְחַזוֹת בְּנַעֲמִים:
בְּנַעֲמִים בְּמִדַּת מַחְמַל. תְּחוּן גְּוִיֹתֵינוּ מִחֶקְמַל. כִּי יִלְדְּנוּ
לְעַמָּל. לֹא כְעוֹנֵתֵינוּ גַּמָּל: גַּמָּל וְחֶסֶד גְּדָל. וְדַרְכֵי
טוֹבוֹ לֹא תִדָּל. וְעַתָּה כַּחוֹ יִגְדָל. לְהַבִּיאַ עֲלֵינוּ צַעֲקַת
דָּל: דָּל צַדִּיקְתוֹ לְחַזוֹת. חַיִּים בְּטוֹבוֹ לְהַתּוֹת. חֲלִיצָנוּ

אֵיילִים מדרך פשעים וכו', לה"כ (תילי' קו); אם ע"י אולת דרכם הפושעים יסבלו בעה"ז עיניים ויסורים, יושיעם אלהים ברחמי הגדולים לחזות בנעם הכנחי בעה"כ. אולם במדות מחמל, מדת הרחמים ילג גם גויותנו מלכרות אותה בעה"ז. מהקמל, לשון כרת, כמו לכנת קמל (ישעי' לג ט), כי אדם לעמל ואזן יולד מנען אמו, לכן לא כמטיאנו תשל לנו. להביא עלינו, להביא לפנינו נעקת דל. לחזות, המאמר זה אין לו פירו'. (וכ"ל)

אֵיילִים מדרך פשעים. ווען ונסטערהחלסטע פיר מיהרען טהקריכטען ווהרענו ביטען, דיח סטרקלע מיהרער סווערען זיכרען זיידען; וף סטעווע מיהנען ביח מיט דיינער גרמטע כהרהערנדיקייט, דחם זיח ייך יענער זעליגקייט חיק עוויגען זעבען ערפרייען מקצען. מיט דיינער הןזרען, מיהרען וויינע בעווהרער חויד חונו פקר דער פערניכטונג; וף, לו זיידען זינר וויר געברערען, פערגליט חונו ניכט נחך חונערין זיכרען. — מיט גרמסער גהרע פערגליט ער, ווינע מווגיטע הטרט ניח חויל; וף מקגע זיך חויד יעטלט ווינע קרמלט מייסערן, חונד ער דענו מראען סרייען פקר זיך קממען וחסען. דחם דער מראע ווינע גיטע פערקיינע, מקגע ער חיהן לונג זעבען חוילזייכעטען

רוחה. אֵיילִים מדרך פשעים. גַּמָּל וְחֶסֶד גְּדָל, כַּנ"ל, וטעמו גמל גם גדל חסדו עשנו. ויתר כרסה לנחם: לא כעונותינו גמל, כי כן ליטאל דקאל (בתילי' קג י'). דל

סליחות ליום חמישי שבין רח ויב

צעים ומכפות. ומדבר הוחת: הוחת יסיר קויתיו.
 חצדקותיו אויתיו. יעגנו בצדק קראתיו. אמר יי
 ואתני: ורפאתיו חסדך תודיעם. נתופחו
 באוב יצועם. תלונגם בצלך מליגעם. עד יעבר
 ז: זעם ישפך בחסדו יגלה ליראיו סודו. וכל יצורי
 זו. יודו ליי חסדו: חסדו באמונה לחטוב. פי
 מדותיו טוב. שא עון וקח טוב. הודו ליי כי טוב
 : להמציא תעל. כי ישובן ממעל. ויגל אונם
 על. כל אלה יפעל: יפעל לעפר ואפר. פועמים
 יש יבפר. למליץ ישר יספר. ויאמר מצאתי
 : בפר למצא יאות. ויכתוב שובר למגיבת.

ולבט מפגעים ומכות (לשן מכה), למען יחוס (יספר) הדל נדקתו. המגיה). וש
 לחזות, לראות דל הניעק. להחזות, לכתנו לחיים טובים. הוחת, לשן שבר.
 קייתי לו שיסיר הרעה ממני. ארח וכו', אחתי שיעשה כלום נדקתו. נחמס
 מזו והוכח במכאוב על שאכבו. (אחי' לג יט). מליגעם, מלכלותם ע"י יגיעת (ר"ל
 הסלי. יגלה ליראיו וכו', סוד האולה והתחייב יגלה ליראיו ולכל יבדים אשר
 ורזל ב"ה, והס יודו לו סדרו. לחטוב, לעשות חטיבה (לשן תלמודית) כלומר
 ו אהפנו לברחיו. טוב להמציא וכו', האל העוב ימגיד רפאות תעלה לסוליס. ס
 מסעל, ממעילתם. ויגל אונם להעל אותם מן ערש דו. דן כל אלה יפעל, (פ"ס
 ג, כט); ורוב חריו הפיט אה מיוסדים על אותה הפרשת. כפר למצא יאות, איה
 למחול כפר לבני אדם, וישתק רחמים נדיו, וכינר הוא עושה? יכתוב שובר למגיבת,
 ד קבלה לגביית חוב, כלומר ימחול החסאים. א"כ הוועל אידי חז לו כלבים, ומשפט

וקר שאערלזלען וואסערן, פֿקר רייסערער פעסט בענוההרען. — ית, גקסט
 דתו חיבטו חבונערען, וויר הקפלען ען; ווירד נחך זיינער ווירען מוירען מוירע
 אן, מויר וויר ווירען, ווען וויר ווירען ווירען ווירען, ער ווירד חוט
 ען, חונר ספרעלען: „חך היזע.“ — דיינע גנחעד פֿערויכלעד חוט דיינער
 , חוט, דיע חויל חייהרעט זעבעעטטע פֿון סאערלען היימגע. זען; ה יכס וויר חן
 סוטן, דקס וויר כילס חוטערלעגען, כיו זך דער פֿקר געלעגט, ריינע גנחעד
 ורן געסטילטס חט. — זיינען פֿערעהרערן קפלעכערען ער דתו געהוויאניס (דער
 גולייט), חוד קלזע זיינע געשקפפע חקגען זיינער גנחעד אזויגען, זיינער
 חונר זעבעלען ווען גנחעד, זיינען הייגענטקלעטען, דיע וואוואויד גוט זיכר. ה
 זע דיע זינע, זיהע חויל דתו גוטע. — דקנקעט דעם העררו, דען ער חוט
 יך; — ית, פֿרייסליך, סנעלע זינערהג לו טהפלען; ווען זינער לוריקעהרען,
 ער דען זיידעטען גענעווג פֿערקידען. זיהע, זך פֿערקעהרען ער מיט דען
 זיוו סטויב חונר חטע; לזווייט, דרייט וואו פֿערלוייהעט ער, ספריכט מיט דען
 זעכער, חונר וואגט חיות: „חך בין פֿערזקאנט.“ — גערן וואס ער זיך פֿער

וכו', קן גרם נד' וכו' עיקר, בשבוי הפרו. ויגל אונם, ל"ס קלוי' (לו י)

וּמִשְׁפָּט לֹא יַעוֹת. הַצֵּל לְקוֹחִים לְמוֹת: לְמוֹת
 מָטִים לְנֶפֶשׁ. וּבְמִסְרָם יִתְהוֹם לְהַנְשֵׂא. וְגִוְהַמְגִבֵּר
 יִכְסֶה. לְחִסִּיר אָדָם מִעֲשֵׂה: מִעֲשֵׂה יְדִיו כְּלָם. כָּל
 בְּאֵי עוֹלָם יִבְיָאם בְּמִשְׁפָּט לְהוֹבִילָם. עַל כָּל גַּעְלָם:
 גַּעְלָם וּגְלוֹי הַסִּלְחָה. וְלֹא תִטּוֹר לְגַתְעַב וְנֶאֱלָח. הַפְּצָה
 בְּיַדֵּי תִצְלַח. כִּי אֵתָה אֲרָנִי טוֹב וְסִלְחָ: סִלְחָ
 לְגַפְלֹאתֶיךָ הַגְּבֵר. וְתִעְצוֹר דְּדָבָר וְכָל שְׂבָר. כִּי מָה
 יִצְדַק לְדָבָר. יָמָיו כִּצֵּל עוֹבֵר: עוֹבֵר וְגִוְחִישׁ מִפְּנֵיךָ.
 וְהִיָּה יַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. חֵי נִקְדָּשׁ בְּאִפְנֵיךָ. חֶסֶד וְאַמֶּת
 יִקְדָּמוּ פְּנֵיךָ: חן פֶּדָס ווירד פֶּקֹדֶתֶנּוּ נִכְסֵם גַּעְמָס.

פְּנֵיךָ הָאֵר בְּצִדְקוֹתֶיךָ. לְעַם שׁוֹמְרֵי חֻקוֹתֶיךָ.
 תִּמְהַר וּתִקְרַב מִשׁוֹקֶתֶךָ. אֲרָנִי כָּבֵל צִדְקוֹתֶיךָ:
 צִדְקוֹתֶיךָ לְהַרְבּוֹת תִּרְאֵנִי וּנְחִמוֹת טוֹבוֹת תִּבְשֹׂרְנִי.

לא יעוהו ויין כלן עיוות דין, אם יביל לקוחים למות. למוח טמים לנסה למיין נסוח
 את סעושל לטוב, יביליה עד שברי מות. ובמסרם יתהום, (שס פסוק טו), וטעמו פה
 וסדר המוסר כזה יתנוס דינו לכבש אתו מעמקי שולח, אם הסולי עשה תשובה, והכיס
 גלותו, והסיר ממוט מעשיו הרעים. לנתעב ונאלח, הסוטל כלאר פרשתי כמה פעמים.
 חפצך בידע השלחה עפ"ה (יעו' ג' י) וספן פ' בידו ילכס, וכלאר שס על האוכס
 ביסודים לכסין ובסוכס, ולכוף ילח על ידו ספן ה'. וגו חיש, לה"כ (תילי' ז' י), סלף

והתענו, פערניכטעט דוח סאר, חוכר רעטטעט שהגע רעכט: פערלעטלונג דיח דעסן טהרע
 תכחייגעט פֿלונענען. לור פערזוכונג וקסט ער זיח יערפך דעסן טהרע נהעק קחאמען חוכר נחך
 דער ליכטיגונג בעסויסט ער, זיח לו ערהעבען, מר דחס דעו מענס:ן סטקולן זיך
 ביגע, חוכר ער זיין זיכדיגע טהון פערלחטע. — תלוצ חיוס ווערק זיכער התכר,
 תלוצ וועלטבעשוהקחער ליהעט ער חיבער חיירע פערברקענסטען טהקטען פֿקר
 געריכט. — פערברקענע חוכר תפֿלענע זיכרען פערלייחעטס דוח, חוכר טרמנסס
 זיח דעסן פערדרקענען פערשטרענען נִכְסֵם פֿתך. דוח ווילסט עו, חוכר וויר זיכר
 גליקלך, דען דוח ביזס חיון גיטיגער חוכר נחֿזיכטס פֿתקלער גחטס. — נחֿזיכטס פֿתקלער,
 דער דוח סטעט: חויסערקערענטליכע וחווכרער געלייגט תחסט, ענטפערנע דוח סטערבען
 חוכר תלוצ חוכליק. — וזון קחן דער לו זיכער רעכטפערטיגונג זקנען, דעסען טהגע
 וויח חיון סחטטען דחיון סוויכרען, דער סכעלן פֿקר רייכעס תגעטליכס דחיון וטוקט?
 זיח קחן דיוכר פֿקר דיר בעטסעהען, עוויגלעבענרער, דער דוח סטעט: פֿתן רייכען
 אופכיס געחייזגט אירסט, — פֿקר דעסן הוזר חוכר ווקהרהייט הערליהען? — — —
 ח וזס דיון תפֿטילן פֿתן אירע דעסן פֿתקע סטרמחלונג, וועלכעו רייכע געטעלע
 בעתפֿקחטעט; בריינג ריינע ערקרענען געליעכטען דיר נחֿזער, הערר! טהע עו חוכס
 רייכער אירע ווילונען. תח וזס חייך זיח הייליג זעהען, דיוע אירע, ועסע איר
 סלח, ככ"ל, והא תאר לאל יתנדך. ארני ככל צדקוחך, ככ"ל והא ל"ס (דכ"ט ט' י).

בְּעַמְדֵי פְּנֵי אֲדוֹנָי • וְתָרַם כְּרָאִים קֶרְנֵי : קֶרְנֵי תְרוֹם
 בְּעֶלְצוֹן • בְּשׂוֹבֵבָה לְגִדּוֹר פְּרָצוֹן • וְתַפְלָתִי כְּזִבְחֵי צֹאן •
 יִי בְּעַתְרָצוֹן : רָצוֹן עֲגִיתִיךָ תַעֲנֵנּוּ • יוֹם יִשׁוּעָה תִּחְנַנּוּ •
 הִבְטַנָּא עִמָּךְ כְּלָנוּ • יִי תִשְׁפּוֹת שְׁלוֹם לָנוּ : שְׁלוֹם לָנוּ
 תִּטְרַף • וְחַטָּאתֵינוּ תִטְהַר לְצָרְךָ • וְחֲמָה עֲזוּבֵי הָרָף •
 וּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֵל תִּרְף : תִּרְף שְׁגוֹת מְעִילָה • וְזִדּוֹנוֹת
 גַּעַר בְּמִצּוֹלָה • רְצוּי חֵן קָרֵב לְהַנְצִילָה • בְּעַת הַזֹּאת
 רוּחַ וְהַצִּילָה : זָכַר לֵעַ בְּרִיחַ רֵאשׁוֹנִים מִזֵּוּ בִּין סְבִיבֵי רַחֲמִים דְּמֵן דִּיעוּנֵן •

קח מִיִּסְדַּע ע"פ תַּשְׁרֵק וְאִסְכֵּ ע"פ א"ב וְנִסְתַּף סַמּוֹס שְׁמֵי'ס אַפְרִים בְּרַבִּי יַעֲקֹב חוֹק •
תָּא שְׁמַע מָרָא דְעֶלְמָא צְלוֹתָא שְׁפִירָא • שְׁאָרָא

עבר במהרה. בעלצון, נחזקה ומסכה. פרצון, פרצת החמה. חשפוח שלום, תשית לנו שלום. (ישעי' כו יב). חטרת, תתן לנו טרף ומוון במנוסה ונלום. נער, תשלם במלולת ים, לאון וינער ה' את מזרעם בתוך הים. (שמות יד כז). רצוי חן וכו', תקרנם כן ודחק להנילם מעונש. בעת הזאת, של ימי הדן, ימלאו רוח והנלה.

חא שמען, בוא ושמע, כאשר נמלא הרבה פעמים בדברי רז"ל, וכשבו בוא וראה שלם כמדת הקב"ה וכו', וכמוהו בלשון המקור' (ש"א כח ט), כי לא אנוה וכלמתי, ואין ען הלחך להעתיק מלת חא או בוא ללא, כי עכס הלשון הוא וליילד זר יסעז בלשון אסרת; גם בל' נרפת אמיר' בוא ושמע (venez entendre) או לך ושמעת (allez entendre) ולא עלה מעונש על לב מעתיק, לתתם מלה כזאת ללא, כי בלעגי שפה ידבר המדבר אל נוי בלשון אסרת ותמליכות ככריות. שפירא, יפה, ר"ל מקידות כלב

טרקסטרייבט פֿערקיינדונגען, ווען חיד פֿער דיר, מיינעט העררן סטענע, חונד ער העכע מיין גויקהערן וויח דהן הערן חיינעו לאס'ס. ערהעכע לז פֿריידען מיין חונדעהען, ווען דאס דיח ברייבט (דער מויערן יושל'יס'ס) וויעדער חווינעסערן ווירסט. חך, ניט מיין געבעט לזר גנדרענלייט וויח וְחֵמֵהֶם פֿער חן, ח הערר! — חַטָּאוּ חֶרְטַע מִיר : „חיד־החבט דרך חין גנדרען ערהערט." ח וְחֵם חונו דען טחג דעו היילז ועהען, זיהע, וויר ויבד יח חָלוֹע דיין פֿחֶלֶק; חך הערר! סעלֶקע חונו פֿריידען. געווקהרע חונו פֿריידען־ליבט כֿהרונג, רייניגע חונו פֿחֶן חונדערן וינדען, וְחֵם חב פֿחֶן דיינעט לֶחֶרן, חונד ניח פֿערֶן־חֶסֶע דיינער הֶחֶדע ווערק. בערויכטיגע דיח לז פֿערגעהען פֿיהרענדען חיררטהיאער, פֿערגענקע דיח פֿרעֶלֶז חין דען חֶבְרונד; פֿיהרע דיח בעגנֶחֶדֶיגטען חיהרער רעסטונג כֿהער, לז דויער לייט דער היילֶע חונד דער רעסטונג. חא שמע'*. חָרַע, הערר דער וועלט, דהן חֶכְרֶט־טיגע געבעט, דהן דער מיבער

(* חידעט דער חיבערועטלער נחל־פֿחֶן־נרען פֿערזוך, דיעוע, פֿיעלזייטיג פֿיר חונו חיבערועטלכער ערקוֹחֶרעט עקועגענע חין חונדערע ספרחֶע לז חיבערטרֶחֶנען, דעטן סובֿויקוט פֿחֶרלעגט, דחָרָל ער ווקהן חֶפֿלֶען, דחֶם ניומחנד חיהן פֿיר מחֶלֶע סטעלען דעו חיכהֶלֶטן פֿערֶחֶט־ווקֶרטיֶן מחֶלֶען ווירד. — וועלכע טרעקקי זיבט לייט מוס עו חיבריגענו געווענען וויין, דיח דעט פֿערֶחֶסער ווקֶע חייסעהונגען ערפֿרעסטע ! ז. ה. וְחֵוֹעַס־טִיִּי •

דַּעְמוֹד מְצַלֵּין לָךְ בְּצַפְרָא • רַחֲמִין בְּעֵינֵי וּמְשַׁבְּחִין לָךְ
 תְּדִירָא • קְדוּשֵׁי וּבְרוּכֵי שְׁמוֹ רַבָּא וְיַקִּירָא • צְדִיקָא
 מְצַדִּיקִין דִּינָךְ וְאִוְרַחְתָּךְ לְיִשְׂרָאֵל • פְּקוּדֵיךְ מְלִין אַף
 רִיקְנֵיהוֹן לְנַפְרָא • עֲנִיְהוֹן וְתַעֲנִיתְהוֹן לְפִישְׁעֵיהוֹן
 עֲמִדוֹן בְּמִסְרָא • סְרִיחָה תְּלַבְּנָה בְּהַדֵּי בּוֹסְמָנִין
 אֲמִירָא • נְקַטִּין וְסִבְלִין עֲלֵיךְ קְטָלָא אֲכֹרָא • מִיתוֹת
 וְגִלּוֹת וּמְלָקוֹת רַבְתָּא וְחַמְיָא • לְכַבֵּה אַבוֹת גְּזִיקִין
 וְנֹזֵק צָרְרָא • פְּלִהוֹן מְצַדִּיקֵי וְהִרְפַּתְקֵי וְעַקִּימַת
 פּוּמְהוֹן לְמִימְרָא • יְחַרְפוּן פְּלִבְרָא בְּרַבְתָּא מְאִיסָא
 וּבְסִירָא • מְעָה אַחוּזֵי דְמָרְנָא סָךְ קְרִי פְּלִסְתָּרָא •
 חֲדָדֵי לְסַבִּינָא דְהָא גַּפְלָה תּוֹרָא • זְקִיפָא גּוּמָא בְּרַגְלֵין

קדושי וברוכי וכו' קצויות וברכות שמך הגדול והכבוד. פקודך מלין אף ריקנהוין וכו', כמאמר
 בגמ' (סנהדרין לד') אפי' ריקנין שדך מלאין מנחות כרמון. סריחה חלבנה, כשארז'ל בכרמיתו!
 כל תענית שאין בה מטעמי צדקה אינה תענית, שהיא חלבנה ריחה רע, ומכאן הכתוב
 צהרי סממני הקטורת, ועיין השע"י פ' כי תשא. נקטין, נושאים, כמו כד נקטי ל' ולויל.
 (והוא ל' נהקטון, כל"א חיבערנא וכו'). טצדקי, תחבולות, כן פירש"י ב"ק (נו ע"א).
 (ולויל מלה רומית היא (טחלוטון), שמעמה לשן שתיק', והוסכח ל' התכלול ומרמה,
 וכמוהו גם בלה"ק חרש, שטעמו ל' שתיקה וי' ערו' ומרמה, שדרך המתנכל לשבת דומם
 ולבכות מומותיו; אך לא מצאתי כן בשום ספר. הרפחקי, עתים רעים, תשימון קכני
 לעלין (איוב י"ב) תרגמו תשון הרפתקי, וכמוהו במד' (ר"ה טו) כל הני הרפתקי דעדו
 עלה. בסירא, ל' סרוחן והבאשה, וכל' עברי צוסר (יאקל י"ב) טעמו פירות מושחתים
 שלא הגיעו לגמר בשולן. (ביירח הוא פעל יוכי וטעמו טוף) (בעסאוטלען) ובירטון הוא
 דבר מטוכף ומלוכלך (בעסאוטלט). טעה אחרת וכו' עיין בע' דף י"א. סך קירי פלסחרא,
 משאנת אלוכוני עשו היתה בצעות, כשאתירא מפני שלקס יעק' את ברכתו. קירי, מלה
 יחית (קיריחון) וטעמו ארון. פלסחירא, גם הוא מ"י, כי פלחוטון ל"י דבר כוזב ודווי מלב,
 ופלחוטירח הוא הכר נרות ועושה דברים קדשים מלכו. זקיפא גומא, כל זאת אומרים

רעם דיכע: פלוקענו לז דיר חסן פריהען אחרגען פערריכטעט! דה פלעהען חסן
 ערבמאען חונד פרייען דך חונדעפלהקלדך וויס הייליגונג חונד לענדעדייען דייענע
 גרעטען, טהייערן קחמענו, ערקענענו פלחטן חונד רעכטפערשיגען דיין געריכט
 חונד דייענע וועגט. ועלכסט ויהרע פערדייענסטלוקעסעטען ערפיללען חונד בעמקלעטען דייענע
 געבטעט; חודך זינדער נעהמען חכטהיילן מן דען קחסייחונגען חונד פלחטען, וויח
 דהן חיבערליעבענדע גלח' ב' חן וויס חונטער דיר געווירלע (דענו רייכערוועג) בענ
 גריפלען ווהרד. חסן דייענטוויילען ערלוידען חונד ערדווערן זיח גרויחמע שרענע
 חרטען; טער, פערבמאענונג חונד חרטע, סווערע ליכטיגונגען. לז וף פלעלען הירענע
 זיבעלן חונד פיינדעוועלגען חזביילדען, מללען דען טיקקען חונד חונדלעלען, געוועלסט
 נחך דהן פערלנעררען דענו מוכדענו (דער פיינדע), חירטען זיח זקסטערנד סטרעבען
 חבסויליכער, עקעלהלסטער חונד חונד הונדעברוט! חף, דער ברודער חונדעירען העררן
 (יעקב) חמט זיך פעררעכטעט, (חינדעט ער זיך דען פלחטערעגען פערסחפלט), דענו
 שייסטער פלחחוייעטונג ווהר חונדעגרינדעט! — טחפלט דהן חעסער, דען זייען, דער

נִקְטָעֵינָהּ לְמִבְרָא • וְעַד אֵימַת שְׁתַּקַּת מִשְׁתַּיְקוּתָךְ
 יִפֶּה דְבוּרָא • הָא בִישׁוּן דְעַקוּן דָּא לְדָא עַקְרָא
 וְזוּרָא • דִּיצִיבָא בְּאַרְעָא וּבִשְׁמִי שְׁמִיָּא גִידָא •
 גְּלוּתָא דְמִדְהַבְהָ תֵּב הַב אֲמָרָה • בְּלוּ מַגְדָּה וְהַלְךְ
 שְׁלִיטָעֵלִי לְמוֹרָא אֲרִיא אֲרָבָא אֲרַבְעַת לִי אֲמַזְרָא •
 אֲדִיָּה לְגִזְיָה וְקָס וְקַבְסָתָן בְּצַעְרָא • פִּיָּא בִּיָּא הָא
 דְאַתְרִיבִּיה לְבֵית תַּפְחִירָה • גְּמָרִין גִּיקוּם וְגִזְזוּר
 גִּזְרָה לְגִזְרָה • דְקָחוּ לִיה בְּסִלְוָא עַד דְמַבַּע לִיה

דמא

זְרוּט, עֲלֵתָה לָנוּ בַּר מִי צַרְלָנוּ בְּכֵס נַחֲתַכְנוּ, וּמַכְנִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם כּוֹמָא; עִין
 ע"ז דף י' מַעֲמַס קְטִיעָה בַּר שְׁלוֹם, וְזַקָּךְ, קָס, כְּמוּ בְּלִיָּק וְזַקָּךְ כְּפֻפִים. נִמְשָׁת • י'
 (קְטֻמָּה) וְהִיא מַכָּה טַר' הַזֹּכֶלֶת וְאַשְׁחַתָּה כְּבָר עֲבִיבָה. קִטְעוּ, עֲלֵיָךְ גִּדַּע בְּסִלְיֹף לֹמְעִית.
 לְסַבְרָא, לִפְתָּךְ, וְחָלַל לֶאֱזֵן אֲרִישִׁית, חֵית הַגְּדֵה תַרְגֻּמוֹ סִיּוֹת בְּרַל. וְעַד אֵימַת וְסִי, טַעֲמָא
 עַד עַתִּי פִּתְרָא, בַּמְקוֹס שְׁדִכּוּר וְסֵה מַשְׁתִּיקָה. רַעוּת וְלִדוֹת (וּמַמְלֵא וְאֵת בְּתוּעַ בְּלִיל)
 דְעַקוּן דָּא לְרִאָא, דּוֹסְקוּי וּזֵת זֵה, עַל כְּנֵי מַעֲיָן תַּחֲתִיבִים כְּלָשֵׁר סִינִיק הַעֲבִל (עֲשׂוֹת בִּגִי)
 וְטַעֲמָא כְּמוּ מַצִּיק, כִּי נְרִי וְעִין מַתְחַלְפִים. זְבוּרָא, דְבוּרָה, כְּסִלְיֹף כֵּד' לֵו' בְּלִיל' כְּמוּ
 עֵן זָכֵר, דִּכְר; סְבוּכִי כְּדִנְרִים, תַּרְגֻּמוֹ אֲקִיפְתָן לִי הִיךְ זְבוּרִיתִי. דִּיצִיבָא בְּאַרְעָא, הַתַּעֲבָ
 סוּל בְּלָרִין וְכַר בְּשֵׁי שָׁמִים, ע"ז כְּרֵל אֲשֶׁר נִקְרַךְ וְסִי. בְּלוּ מַגְדָּה וְהַלְךְ, שְׁמוֹת מַסִּים
 שׁוֹמֵים הֵם (עֲזַרָל ד' יג). אֲרִיא אֲרָבָא אֲרַבְעַת גְּבוּ, כְּלָרִי אֲרַבֵּי הֵם רִזְכֵל לְטַמֵּר עַלִּי
 בִּין סַמְרִי. וְעַם פֶּה כְּהַפֵּךְ לֵת ע' לַע' גַּם בְּלִיָּק. אֲרִי' לְגִזְיָה וְכוּ', לִי כִנְע' נִכְסֵהֲדִין (יח)
 וְפִי' הִרִים אֲבִירוֹט עַלִּי וְסִכְנִי. אֲרִיָּה לְגִזְיָה (נִכְסֵה' 17), לִלָּה' תַּלְסָה' קְרֵדָה (שְׁעִי' יח ס) וְכִלִּי
 וְרִזְמִית (קַעֲטוּקוּ) פִּירוּזוֹ רַעוּעָה שְׁרִיִם גַּם נִלְחָמִים בָּהּ. וְקַבְסָתָן, בְּלִי עֲרִיבִי, הַאֲדָם הַאֲזֵל
 אֲכִילָה נִבֵּה עַד שִׁיקִיא כְּקֵלָא קִיבֵלָא, וְלִפִּי' פִּי' הִרְכָּה עַלִּי זְעַר. וְהַעֲרִיךְ מַפְרָשׁ בְּשֵׁם רִיָּס
 שְׁעִי' לִי רַמְזוֹת וְנִכְיִת דַּעֲת, י קִיבִיּוֹסְתִין [קִיבִיּוֹסְטַעֲר, קַבְסָתָן] בְּלִי' הַמַּרְמָה תּוֹכֵב
 לִי הַאֲדָם (בְּלִי' בִּיקוּרֵי). תְּבַלֵּל יָה פַעַל קַפְסִיק וּמַמְטוּ קַפְסִיקוּ וְהַרְלָאָן טַעֲמָא לֵאָן
 רַמְזוֹת וְנִכְיִת דַּעֲת). וְרַזְמִי מַפְרָשׁוֹ (קַדוּשִׁין כו ע"ב, סִכְהֲדִין נֵה ע"ב) לֵאָן זְעַר ע"ג. בִּיָּא
 בִּיָּא, כְּמוּ וְיִי חִי לִי כֵּן' אֲסִכְהֲדִין סד). גְּמָרִין וְכוּ', מַתִּיעֲנִי' תּוֹמְרִין מַזְמַעֲתָם: נִיקוּם וְכוּ'.
 דְמַדּוּ לִיה בְּסִלְוָא, מִרְלָא שְׁמוֹכִים בְּקוּלִים עַד שְׁבֻעַ דַּעַם מַכְרָס. סִלְוָא לִי סִלְוָא מַעֲלִיל

פְּבִיעַ חַיִּים גַּעֲטִילְדֵם! — חַיִּין קַרְעִבוּסְתְּרֵדֵן חַיִּים חַזְנוּ חָתָּךְ לְעוֹסֵעַ גַּעֲוִאֲזִיעוּ; פְּתַרְטַ, סְנִיידֵדֵן וְוִיר חַיִּין חַיִּין חַיִּין! —

חֹזֵר וְוִיר לְסַבַּע בְּתָךְ בִּיּוֹט דּוּחַ סְטִיִּלְוָא, וְוִין דְחֵן וְוִירְטֵס רַעֲנָן סְוִיִּיעֵן פְּתַרְטַ
 לְגִלְחֵן, וְסִי חִיבֵלֵעַ פִּתְוֹן רַעֲנָן מַסְדֵּרָה, דִּיחַ הַקְרִינִיעַ פִּתְוֹן דַּעַר נַחְטַטַעֲר פִּתְוֹן
 דְרַחֲמֵיגֵט יִלְד. וְקָלוּ דַעַר חִיבִיתְחִיִּיִסִיעַ חָתָּךְ בְּתַרְעוּן חֹזֵר חָתָּךְ הַקְהֵעוּן חִיִּיִמְעוּל דַּעַר פִּרְעֵהֲלִיבִיק
 בְּוִיבֵיעַתָּה, וְוִיחַ דִּיחַ עַרְפֵּרַעֲסַטַעֲרַע חֹנְטַעֲרִיִּפְטַעֲרִין (בְּבִל*) בַּעֲסִפְסִדִּיק נֹר: גִּיב
 הַעֵה גִיב הַעֵר! רַפְעַנְדֵּר, וְוִיר חֹנְטַעֲרַע דַּעַר פִּרְעֵהֲלִיבִיקוּסְטַעֲרֵן בַּעֲנַעֲנִיבִיקוּסְטַעֲרֵן חֲבִנְתְּבִיקוּסְטַעֲרֵן
 לֵן. יִסְרִיבִשְׁטַעַן גַּבְעִיבֵעֵטַעַם! וְוִיחַ וְוִיחַ, חַיִּין לְוִיִּיעֲרַנְדֵּן חֹנְטַחֲוִיר, וְוִיר חָתָּךְ דַּעַר גַּרְעִנְלֵטֵן
 אִיִּפְתַּחֲסֵט! וְוִיחַ וְוִיחַ דִּיחַ גִּיִּיטַעַל סְוִיִּיקַט חֹזֵר חֹזֵר וְוִיחַ מַחְסֵרַען חִיבֵרַהֲוִיִּיעֵם! וְוִיחַ, וְוִיחַ,
 וְוִיחַ, וְוִיחַ חַיִּים עֵן, דִּיחַ דְחֵן חִיִּיִם דִּיכְעַר וְוִיחַ לְעַרְסִטְקֵרַס חַחֲט! — — גִּיחַ כַּעַן
 סְוִיִּיעֵטַעַן: חִיִּיל, וְחַחֲט חֹזֵר גַּבְעִקַט חִיִּיל גַּבְעִקַט חִיבֵרַע דִּיחַ פִּרְעֵהֲלִיבִיקוּסְטַעֲרֵן, דִּיחַ חִיִּיל

(* וְוִיחַ וְוִיחַ שְׁעִי' יִלְד' ד' חֹזֵר רַזְמִי' קַקְוִאֲמַעֲטַר דְחֵיִעֻבְסֵט.

דָּמָא מִבְּשָׂרָא. הָא כָּמָא דְרֵאִית לִיה עִם גַּחְשׁ בְּכַפִּיפָה
 דִּירָא. וְיִי מְאֲלָתָן וְקַלְמוֹסָן וְיִי מִדְּבִיתָא וּמִדְּבָרָא.
 וּמִגִּין שְׁתִּין תְּכַלִּין לְכַבְּאֵי דְמַחוּ לִי בְּתַגְרָא חֵי בְּטוּלָךְ.
 וְלֹא בְּטוּלָא דְבַר מִצַּר וְחִבְרָא. טָרוּ וְשָׁקְלוּ בִי כָּל
 וְמָא וְאָמְרִין אֲמִירָא יֵאֵי לִיךְ עֲנִי וְתָא פּוֹרְדָא סוּמְקָא
 לְסוּסְיָא חִיּוּרָא. בְּמָה גְמוּלָה אַתְּ מְבַעֲלִיךְ מִתְּבָלָא
 וְעַקְרָא. לִיכִי דִין מְגִי הֵגַט פְּטוּרָה. מִתְּקַצַּת מִחַמַּת

מִיָּאֻס

(יחזקאל כח כד). הָא רֵאִית לִיה וכו', טעמו, כמו אס יש לאדם דירה עם נחש בכפיפתו
 (ל"ה הוא צימיות קני). כפיפה משרש כפף, ור"ל מער', שלרכיס לכוף את ראשו להכנס
 גה; גם בנין קטן ונמוך נקרא בל' תלמוד כיפה. ווי מאלחן וקלמסן וכו', אוי ממקליכס
 שרדים איתנו בכס, ומנחמס שכותבין שטנה עלינו, אוי מבית ומחון. אלה, מקל (שנת
 פרק ו משנה ד) ופי' הערוך אלה דומה למקל, ופוא של ברזל וראשו עגול כמו כדור ויולאין
 בו יתדות שדומות לשקדי', מל"א בלעז, ורש"י לועז מלוק"ה (והוא ל' איטאליא mazza
 mazzocchio שטעמו בל"א קטובע, פריגעו), וגם בלוק"ק (ישעי' ס"ג) אילי הדק ע"ש.
 קלסום, מ"י רומית היא (קטלומוני), שפירושה קנה, שהיו כותבים בו דורות הראשונים,
 ומה עלת החוט בל"א. ומגין שחין וכו', לפעמים יבואו שזים יסורים לשני (כמו באיוב
 יג יד, אשא בשרי בשני, שהוא ל' כאש גדול) אס יכו אותי בשנט; והוכיד האן לנקוט לשכל
 דגמ' (נ"ק לז). ככא, אן לחי המכתה, כמ"ש הדנה פעמים בגמרא. חגרא, מקל; משויק
 בפלך, תרגומו הוי באתרא. וגם י"ל מוכים אותי ברבי, כי תגרא גם לאון מריבה, כאשר
 אבאר למטה; אך לא נרא' פירושו כן במקום הזה. חיי בשולך וכו', ענינו: חיי עולמים!
 בללך נחסה ולא בלל טורד ועסה חבורה. או י"ל ג"כ שהוא מגורת חנר ורעי, והוא כמו
 שדרשו ז"ל על השיתוף, פסוק והאסכה לרה (ישעי' כח כ); והאסב לאון בר מצרא וחבר
 הככר בתלמי' בטעם גבול ותנודותה אל ענין אחר כדרך הפייטנים. או י"ל שענינו כן:
 בללך נחסה ולא בלל א ככר, שעבר חוק וגבול והוא חומר חנר; וד"ל. בשולך, כמו בללך,
 והתחלף הע' של לה"ק אל ט', כדרך לאון ארמי', וכדרך שמתחלף ו' א ד' כמו מן זכר,
 דבר, (וכמוהו עשו בשאר לשונות שהפכו אות ז אל א גם בדבור גם במכתב, כידוע)
 טרו ושקלו וכו' נחאים ונתיכים הם בי, ול' תלמוד הוא. ואמרין אמירא, ואומרים לאמר:
 יאי לך וכו', נגמ' (פגיגה ט), ופי' יפה עניות לישראל באשכח לדומה לסוס לבן. מחבלא,
 משכלה, בחילוף האין לתי' כנודע, והיא הקוברת את בנייה. ועקרא, עקרה שאין לה ולד,
 ליי' דיו, כן הויה רח"ס מכו' וככח הוא, כי כן הלואו בנוסחת האט (גישין דף יא). דין,
 זה מתקצת וכו', הסוב הפייטן גם פה לאון הגמ' לענין אחר; ומלת מתקצת הוא מן

ויס, דקראנענחטען פייטסט, ביו באום דען פֿױיסע ענטקוויױט. — ע חזק, ויה
 וטן יעמךד ויינע ווקהנכג ויט חיינער סלֿאָקע חין חיהרער הָהֿלעֿ הַטְטע; וועה,
 חיבער ויהרע סטֿתְקֿקע חונר חיהרע פֿעדערן, וועה פֿען חיינען חונר פֿען חיינען!
 ווקהן ועבלינגֿחֿלען טוערן פֿערבייסע חיד, ווען יח ויט קלובען חיד סלֿאָקע. עוויגער,
 חין דיינען סוטן (בעגעבען וויר חונ), ניכט חין דען דען לודרינגֿאִיבֿען חֿעברֿדֿאִיבֿענו! —
 סטעטן פֿערהאָנדערן ויח חיבער אַךְ חונר ספֿרעבֿען דוח ווקרטע: „דיר לֿיסט דירֿשֿטֿאָקֿייס
 אַךְ גוט, ויח דוח רֿתֿסֿה רֿתֿע וויינען אַךְ וויינען פֿעֿרדע. חיי, ויח חֿיסט דוח (ישראל)
 דֿאָךְ, חאָפֿרֿוכֿחֿרע, קינדערֿלֿוֿזע, פֿען דיינען גאָסטען (גאָסט) ענטווקהס! היער
 חזק יח דער ענטווקעֿדע פֿידערֿכֿיינל פֿען חיהס; פֿערסטֿטען בייט דוח וועגן עקעו;

מֵיֵאוֹס וּמִחַמַּת אִיסוּרָא. מִתְפַּסְלֵת בְּסַגּוּל וְנוֹתֵר
 וְנִשְׁפָּךְ הַדָּם בְּעֵזְרָה. נַגַּר בַּר נַגַּר לִית דִּיפְרָקִינָךְ
 לְמִשְׁרָא. סַחֲזִין מִפִּיקְנָא אֱלֹהוּתָךְ מֵאוּנָךְ דְּקָא
 לְמִדְבְּרָא. עֵינָא רַחֲמָנָא לְצִלְן מִדְּהֵא דֵעֵתָא
 דֵּעֲבוּדָה זָרָה. פְּתַחֲזִין הָבוּ דְלָא לֹוֹסִיף עֲלֵיהּ מִנְהַ
 לְמִגְמָדָא. צֹוּחִין אֵיבְרַר לָךְ אֱלֹהִין וְאַמְרִינּוּ יֵשׁ
 בְּרִירָא. קִבְּלַת אֲמוּנָתִיכוּ לָא שְׂמִיעָא וְלָא סְבִירָא
 רְשַׁע דְּקֹאֲרִי לִיהּ מֵאִי קֹאֲרִי לִיהּ בְּשִׁקְרָא. שְׁבוּעָה
 דְּלָא נִשְׁבַּקְנִיהּ עַד זְבִילָא בְּתָרָא. תְּקִיפָא הִדְרָךְ
 עֲלֵן וְהִדְרֵן עֲלֵךְ דְּלָא לְמִכְפָּרָא:
 עֲפָרָא בְּפוּמִיהּ דְּאֵיבֵי עַל הַדְּ דִּבּוּרָא. בַּר מְנִיה

קח בלשון (בראשית כו טו) קחתי בניי, והוא מוקף בל' תלמוד. שתפסלת, כן הגי' חו"ב
 וכן נלמד דקדוק לשון ארמית. ומחמת איסורא, כאשת איש שאסור לבעול. וגי', כן בל' נקודות
 סמלה, ושעמו אמר טרש וחשב וכתב במלאכ'; וענין הפיוט, הזוררים אמרי' בל' ליננות: אתה אמן
 בן אמן, כלומר חכם בן חכ' ואין גואל לך. לית דיפרקינך למשרא, טעמו גמול' אין מתוך הקב"ה
 לביתך, וענינו פה הלאין גואלך ופורק עונך להתר אגדו' מועתך. סחזין, כמו שחזין, ר"ל אמרים,
 כמו (בראשית כד טו) גשום גשום, כשן שאונך, כשן שאונך, ופי' מאונך. ענינא, כמו ענינא,
 גר'ל אכנטו עוכים. הבו דלא לוסף וכו', סוגית התלמוד היא, במקום שרבו להחמיר סומרא
 יתירא, ופירושו טוב הוא להקל מלהחמיר; וענינו פה; איבני דנתנו אמרים, סורו מדתכם,
 פן תוסיפו עוד עליו. צוחין איברר לך אלהין ואמרינן יש ברירה, מקדם פרשתי סוף
 הכרח בל' תימא, וענינו: הם נועקים לנו: בשר לך אלהים, ואנחנו עונים: היא בשר?
 הלא אלהים אחד ואין זולתו! — אך אמרי כן אמר לי חכם אפד פירושו בלשון תשובה
 ור"ל אכנטו עוכי: הלא כבר בקרט אלהינו; ונראי' דכרו מדברי, ולכן תרגמתי על פיה.
 ובנוסח' אחרת יש' יא ואמרינן, ופירושו, הם אמרים שנכסור לנו אלהים, ולפי זה הם אמרים
 שיש בריר', כלומר שטובל לכסור אלהים בשר ידנה לכסור. דקארי ליה, הקורא לו ר"ל
 לעז', מה הוא קורא לה? בשרך! והוא הפך ללה"כ (תהלים קמ"ה יט). הדרך עלן וכו'
 שפירושו, סדרתו והדר האל יתב' כביכול הוא, שלא כפרנו בו. בר סגיה דדהיא, לולא

החפטיגקייט חזר חולבט; דורך חונגענהייטער פֿערטורפֿענהייט ביזט דוח חונגוירדיג
 חזר חיט טעמפעל דיין בלוט פֿערנעקטען ווֿהרען. חיי, דוח וייסטער חונד וייסטערנקהן,
 חיות ניהומהס, דער דיינע בחדע זאָנע? — דיינע געטטהייט ונגען זיך, ווערדען וויר
 חויל חימער חויר דיינעק געדענקען פֿערזויסען! — דער פֿלוצבראחהעלליגע בעשוּמחער
 חונד פֿער חייעק געדעלעקען מן חבגטטערייח! ערוויערעך וויר. חונד זיך בעניכטען:
 „וועלמאן, סטחטט חייך נאך דערין לז בעלעסטעיגען, זיגט חייך זאָן דעלפן!“ זיך זאָרען:
 „וועלמאן דיר געטטער!“ חונד וויר זאָגען: „חייך ח חב בען געוועהלט. חיי פֿרן גלויבען
 פֿלונגעהעטען, זיך וויר ניכט געחיינט נאך געזאָגען. דער פֿיעלען דער חיהן חירזעסן,
 וויר חפֿט ער חיהן מן? חין חונגעהרהייט! — וויר סווערען, בייזלורעלסטען ערדעוועלען
 ניכט לז ווייבען. מללמחטעיגען! דען וויר דיין סטאָלן וויר פֿער חונגירגען, דען וויר דך ניכט
 פֿערזויגען, סטויב חין דען פֿיעלען חונד פֿיר דעסען זאָנען — חעכע דיענע

דַּהֲיָא אֲשֶׁתִּקַּע דְּלֹא דְכִירָא • הָא בּוֹרְכָא וּבְדוּתָא
וְאֲשֶׁתִּמַּע מִתְאַמְרָא • מוֹמֵי עֲזוּבָה דָּא דְּלֹא
לְמִדְכָּרָא • סְבוּרֵי וְקְבוּלֵי עֲלֵי חֵיתָא דְּקִיטָרָא • חֲלוּפֵי
מְרַגְיָתָא בְּחֶסֶפֶא דִּין עֶסֶק בִּישָׂא סְחוּרָה • חֶבֶל עַל
דְּאֲבָדִין וְלֹא מִשְׁתַּבְּחִין וְחֶסְרֵי מְחֶסְרָא • וַיִּי לִיָּה
לְחֶסְרוֹנָא דְּלֹא הִדְרָא וְאֶפְסָא תְּכֵלְא וְעוֹרָא • הָא דְּאֵת
מְחֵי אֵת מְדַדְּק כְּחוּט הַשְּׁעָרָה • כִּד הָוֵי רַחֲמֵי
עֲזִיזָא גְּבִינָן אֶסְפְּסָרָא • וְהַשְׁתָּא הַשְּׁמַיִם בֵּינֵי לְבִינְךָ
דִּירְךָ בְּקִשָּׁה לְעִבּוּרָה • כָּל סוּרְחֵי מִשְׁבָּקָן וְדִידֵי

ואת, ר"ל חוקת אשונתו, כבר שקענו כלי לאכר שמו. ולא דכירה, כן הגי' רו"ה. הא
בורא, (כן הגי' רו"ה) וברוחא וכו' הלא חירוף ושקר הוא (הע"ז), וגשמע אס אמריס
לתי. בורא כל סני נהור, כמו (מ"א כל יג) נדך ננות אהיס; וכמוהו כל' ר"ל נאר
סי, נקו' נאר מת. ברוחא, כמו (מ"א יב לג) אשר גדה מלכו. מומי עזובה דא, הנה
שטת האונה האת וכו'; לא תשא, תרגום לא תמי. חיתא דקטרי, (עי' רש"י כסוב' נב)
שק מלא קאריס. חיתא, שק לפי' הערך וכל' ערב גיתחנן, בתין רפויין. קטרי, כמו
(דמיל פו) וקטרי חרביה. מרגיחא, כל' המאכ' מרגיח והתחלף ה' כל' כמו (נחמי'
י מד. יג) נשכה בשוקם לשכה; ול' יוני' הוא, וגם בלשון האת מתחלפת אות למדל, כי
נשאל ופגריטעו (כל' ופגריטעו) וגם ופגריטעו. חספא, כלי חרש כל' ארמי'
(דניל ב). חבל על ראבדין וכו', ע"כ דברי האוכיס, ומעתה מתחיל לקובן על מות
כדיקי'. חבלא, כמו שכול, בשילוף ש' לח' ככל'. עורא, עורת, ותאר הוא לחסרון אבות,
שהיתומי' ממאשי' כעור בחלפה. הא דאח פ"ח, כ"ג רו"ה וכו'. את מדקדק בחוט השערה
כן בלשון בויקרא רבה (פרש"י טו), ולכן לא נהגתי ע"פ רו"ה אגרוס: את מדקדק בייחודא. כד
הירחמין וכו' (סנהדרין ז) כשהיתם אהבת האיש ואשתו עשו ותקיפה, היו יכולים לשכח
על סד חרב והספיק המקו', אך עתה וכו' עיי"ש, והוא משל להקב"ה וישראל, שמתחלה
היה מקום לשכ"ח בין שני בני ארון, ואח"כ כאשר השמים כסאי וכו'. רחב, ל' אהבה בלרמי.
עזיזא, ל' עשה כמות אהבה (שה"ש פו). גבינן, כמו שכננו; כסתן יולא מקפתו, תרגו'
כסתכל נפיק ענטיבה; תסת בללים ישבה, תסת כללי יגבי. ואמר לי סכס אסד, שגני ל' יות, מן
יגעו, אשה כל', ולא נראה לי כך, כי אין בכל ל' פעל כזה. ספסרא זייק; דור חרבות
גזי, תת' דרא דכפרי און כחי. שמים ביני לבינך דרך בקשה, ל' במרוא הוא נענין

גלויהכעסעסטיגייט) וחרעו וויר סקו וקנגסט כחמעלקו פערנוקטן. וועלכע זיגע,
וועלכע פלעבע חיוט דרו, ווהז וויר רעדען חערען מיטען (רוח חבגסטעעריית) ! היער
רען סאחור דער פערסטעסענען, דרוס חיד חיהרער (דער זיגע) ניח גערענקען, ניח
דרי ווערעלוקעו זיג חבנעהמען חוד וויר חנחייגען ווילן. חייכע פערלע מיט חייכער
סערבע (רען ווהרען גלויבען מיט דעס פלואסען) פערטויטען; הן, חיין סויווער טויט !—
ושה חייכער חונערן חונערותסלויבען פערלוסט חודר חחגען (רען טקד דער פרוחמען),
אנהע חייכער רען סערען, דער ניכט חויגלבעסערן ! וועלכער סאערן, וועלכע בליכרייט
חיוט ענטסטחערען ! טק, ווק רוח סטרעפסט, בעסטערשסט דוח חויל דרו; וועלכע בליכרייט
וקסט, דח וויר געלעבעט נקד ווחרען, געניגעט דיר חוד חוז; דער סאמלסטע
רויט; יעלט חיוט חיין הימען לזויטען דיר, חודר מיר, דען חיין געבעט לו דורכ
דרינגען חקט, וועלכע פערעגעטן ווערדן פערלזיהען, טר דרו; מייניגע ווירד חוילבעו ווהרען; וועלכע

מִנְטָרָא כָּל גְּלוּתָא הִדְרָן וְדִידִי מִתְגַּבְרָא • כָּל קוּשְׁיִי
 מִתְרַצֵּן וְדִידִי לְדוּכְתָהּ הִדְרָא • כָּל שְׂרָגֵי מִנְהַרָן
 וְדִידִי מִתְעַבְרָא • כָּל מַרְעִין מִתְסַיֵּן וְדִידִי קִימָא
 וְשִׁירָא • כָּל דְּלִתִּין מִפְתָּחֵן וְדִידִן מִסְגָּרָא • כָּל
 דְּאֵלִים גְּבַר וְאֵנָא חֲלִישָׁא וְתַבִּירָא • כָּל סִיסִין דְּאִיתֵן לָךְ
 בְּרַחֲמֵךְ מִסְקַת לְמַמְסָרָא • לְכָל סִלְפָּא חַוִּיתִי קִצָּא
 פְּתִיא גְּלוּתִי אֲדִירָא • רְמִיתֵן מְאִיגְרָא רְמָא לְעוּמָק
 בִּירָא • שְׁמַמִּית אַכְלָה לְגִירְסָנָא וּבְרַגְלָהּ רְפְסָה
 שְׂאָרָא • וּמְפִלִין לִי לְעוֹצֵר וְשָׂרוּ לִי תְגָרָא • עַבְדָּא
 אֲסוּסִיא רְכִיב וּמְרִיהָ אֲזִיל וְאֵפְכָא מִסְתַּבְרָא • מְנִיחוּ
 מְלִבֵּי וְאֵפְרִיכֵי וּכְלָא סָרְרָא כְּלָא עֲלָמָא בְּנַחַת וְחֲנִינָה

אחר (יבמו' קיב), וענינו פה: עתה האשים בינינו ובין הקב"ה, וזה הדרך הרצויה ל' צעם' נקטתו
 עד שחבול אליו. טחסיא, כרפא. ושיריא, מתחוק, כמו נדרי שרירי, שפי' תוקים; אכניה נחל,
 תרגום ירושלמי שרירן ובירין. שרגי, נרות, כמו שרגא נטיהאל. אלם, ל' כח וגבורה, ואולי הוסב
 מלה' ק' אלם, כי הנברא לא יאמץ כח לא ידבר דבר ולא ישא מה יעש', כי בעולם יחזיקו יצולת. דאנא חליש',
 כגל', כילגסות ואכן, היו לו לכתוב סלישין ותבירין בל' רביה. כל סיסין וכו' פי' כל צעם שלך אתה
 שוכך על אוהבך (לס' ג' ע' דף ד). תרגו' והנס זועפי', ואינן נסיסין. לכל סלפא, כן הגיה ח"ה
 מד', ופי' לכל צרה; ויסלף דברי דליקים, תרגומו ויקלל; וכן [משלי טו ד] וסלף צה שער ברוח
 ע"ש. פחיא, תרגום של עב ורסב [בגל' ווייט, דיק.]. אדירא, כן הגיה רח"ה. שמשית, בגל', כי
 גם כן בגל' [משלי לכת]. גירסנא, ממוכני [יבמו' קח]. ומפלג לי לעוצר, ומשליכי' אותי לכלא,
 ועוצר מן עזר רל' מקום שנעלמים בו [החפ"ט בגל'], ופמוהי [ישע' נג ט] מעצר ומשפס לקס.
 חגרא, לשון ריב; מדינים, ישלח, תרגו' תגרי רמי, כי גרה כמו חרה, וכן [דברי' צה] אל תתגח
 צס. עבדא אסוסיא וכו', עד"ה [קהלת יז] ראיתי עבדי' על סוסים וכו'. אפרכי, מלה פיסית
 היא, פלכא, וכמוהו נחשתי' ג' פלך והוס' לל' נחילוק הל' לר' כדרך הל', (וכמו שהוס' מל' אפרסחן
 לבחן וחסן בגל'). ונקרא סס בגל' אופכים: עפחרכון, היפחרכון, גם עפחרכון; והוא פחה. גם
 בלה' ססא סתוק כזה [אוי' לס לנ] מזרות כמו מזלות. סררא, כמו שרה. כלא עלמא בנחא,

געפחגענשחפטן הקרען חויל, חימוער טטרענגער ווירד דיש אייניגע; חללע פֿרענגען ווער
 דען ערלעדיגט חונד דיש אייניגע קעהרט חויל חיהרען ערסטען סטחנרפונקט לוריק; חללע
 זיכטער ווערדען ערהעלונט חונד דחו אייניגע טריכט זיך; חללע חיבעל געהיילט חונד
 דחו אייניגע בייכט חונד וחוורלענט חויל; חללע טוהערען געפחפגעט חונד דחו אייניגע
 פֿערסוואַסען. ווער קרעלעט העט, דער מחצט יח. געלשען, וויר תבוער זינד סוואַך חונד
 לערריסען. יעדען גרללן, דען דוח החסען, חללעסט דוח דינען זיבלינג עמפֿינדערען חונד
 ביסען; חללען יעדען חיבעלסטחנד זעה חויד חויל ענדע, חויל סווערען זיירען תבוער
 ניוואט סטעטע לז. חללען חיינער חללען סטופע חללעט דוח חונד חויל חיינע טיעפע תבוער
 געסטירלט; דיש ספיננע (דער פֿערהחסטע פֿיינד) לעהרט חן חיינער חללע, חונד סריטס
 פֿערקלטייד דחו חיברונגען חסענע מיט פֿיסען. חללען ווירלעט חויל חויל חללע, חללע ובלט
 חויל חיינע חנקלעגע ווידער חויל. — דער פֿרדונג לזט טרעטן יושלע דער קנעכס לז פֿענעדע,
 חוילעס חויל הערר לז פֿוסע געהט; חויל יעגען ענטטעהען העררער, פֿירסטען חונד חללע

סליחות ליום חמישי שבין ר"ה וי"ב קמז

וּבְנֵךְ בְּצַעְרָא • קוֹלְבָא רַעִיָא תְּלָא קוֹלְתִּיהּ בְּאַתְרָא
דְּמָרָא • גִּדְיָא מְסַנְקָא בְּבֵת רֵאשׁ מוֹדִיקְךָ בְּזִקְיָרָה •
וּמְנַבִּים וּמְקַטְל וּמְתַקֵּל בְּאַמְרָא • גְּכִסִּי בְּדָא לְפִי
אַבָּא וְאַבָּא לְפִי • וּמוֹדִין בְּפְסִיק רֵאשִׁין יְמוֹת
בְּפַצְיָהּ וְחַבְרָה • בְּלִישְׁנָא יְתִירָא אַתּוּ לְטַפְיִי לִי
בְּצַעְרָא • יְאִי קוּעַךְ לְזוּגָא לְמַגְזָרָא • גִּרְדִי לָן בְּשַׁעְרֵי
וּמִיַּחֲזִין אַגְבֵי גִרְדָּא • חֶלֶק וּבִלְק יְדַעְנָא בְּגוּפָא
וּבְצוּאָרָא • וְחַס לְזַרְעִיהוּ דְאַבוֹת לְמַכְסַר בְּעַקְרָא •
הָא יְלַפְיִן מַצְפְּרֵדֵיעִים קוֹלָא וְחוּמְרָא • אוּיֵב וּמַצְר

וּמְנַבִּים בְּכַד בְּצַעְרָא [כַּן הַלְזַן בְּנַחֲמֵי טַעְנֵי' כַּה], וּסְרַס הַפְּסִיק אֶת הַלְזַן לְאִמָּר: כֹּל הַשֹּׁלֵם בְּנַחַת
וּמְנַבִּים, וּבְנֵךְ [יִשְׂרָאֵל] בְּצַעְרָא. קוֹלְבָא רַעִיָא וְכוּ', הַרְעוּהָ כַּסֵּל תּוֹלָה אֶת כַּד בְּמָקוֹם מְלוּכָא.
קוֹלְתָא, כּוֹס, כַּד. בְּלִי' [קְוִיָּקוּ גַם קְוִיָּו, וְאֵלֵי מַלְהֵ' ק' בְּלִי], וְכַדָּה עַל שְׂמֵהּ, תַּתִּי' וְקוֹלְתָא עַל
כַּמְפָּא, וְכַן בְּדַרְז' קוֹלִיטָא עַל מוֹת. גִּדְיָא מְסַנְקָא, הַגִּדְל [שֶׁהָ פּוֹרָה יִשְׂרָאֵל] הַעִיף; עֵינִי בְּפַסְיִי
דְּגִ' בְּבֵת רֵאשׁ מוֹדִיקְךָ, לַהֲגִ' [סִיכ' קָדִיד] רַ' ל' נוֹפֵל לְאִמְרוּיִי בְּפַסְיִי אֶת־. וּמְנַבִּים וְכוּ'
וּמַצְרָא, וְכַדָּה וּבְקַלְבָּרָא כַּה. גְּכִסִּי' אֶרְמִית, כְּמוֹ שָׂמַת. [נַעֲקוּ: בְּלִי' מִיַּת' מַצְרָא]. וְמוֹדִין בְּפַסְיִי
רֵאשִׁין, עֵבִיט פַּה, חוֹרְזִים וְדִכִּים מַפְטַח הַרְגִ' [וּגַם בְּלִי' ל' הַדִּיהּ וְכוּ' דִּין חַסִּי']. כַּעֲקֵבֵנְעוּ, עַרְקֵנְעוּ
נְעוּ. [לְטַפְיִי, לְהַרְבֵּת; מִי תַרְגִּים אֶל רַב. יְאִי קוּעַךְ לְזוּגָא וְכוּ', יִפְהִי מוֹלְדֵךְ לְמַרְבֵּ לְהַכְרֵת. קוּעוּ
טָרָא [עַ' כַּד בְּכִ' קִי] עֵינִי רַעִיָא. [וְכַל' לְרַפ' נִקְר' הַצִּיּוֹר טוֹס וְכוּ' לְהַרְגֵר', גּוֹזָה. זוּגָא, מַרְבֵּ
מַוְחָתִים וְהַמְטָחִים [בְּלִי' וְעַקְרוּיִי]. וְכוּ' גַרְסִי, יְאִי קוּעַךְ לְגֵרָא רִידֵךְ, לְמַגְזָרָא. וּמִיַּחֲזִין
אַגְבֵי גִרְדָּא, כַּן הַגִּיהָ חוּ'הּ, וְפִי' מְנַבִּים אֶת־טוֹ מַצְרָא וְהַלְךָ. חֶלֶק וּבִלְק, לִי' הַגִּמ' [כַּסְמֵהֲדִין נַס,
שֶׁ אֶת־יְמֵי' סְדוּם] אֶת־הַסֵּל לְשׁוֹן הַשְּׂמֵהּ, חֶלֶק, לִי' הַכְרֵתָה לְחַלְקִים וּפְסוּת פְּסִים; וּבִלְק לְשׁוֹן
טַקֵּךְ הַרְזִין וּבִלְק' [יַעֲנִי' כַּד אֶ]. וְחַס, כְּמוֹ חַס וְשִׁלּוֹם. לְמַכְסַר בְּעַקְרָא, לְכַפּוֹר נַעֲיָר. הָא
יְלַפְיִן מַצְפְּרֵדֵיעִים, לַהֲגִ' בְּפַסְיִים [נַגִּי] עֵינֵי, וְהַעֲתַקְתִּיהּ בְּהַעֲרָה בְּלִי'. אוּיֵב וּמַצְר וְכוּ',
פִּירוּשׁוֹ, גַם הַאֲוִיב גַם הַצְרָא כוּהּ וְכוּהּ יַשְׁלַח וְכוּ'. מַעֲלִיחָא, עֵלִיתָ לִי מַעֲלִי, כְּלוּ' מַטְכָּ כַּסְמֵ.

וּיְדַעְנָא בְּצַעְרָא — יְדַעְנָא חֵן רַוְהַ עוֹנֵד וְהַגְוִיָּו, כּוֹר דִּין וְהָא [יִשְׂרָאֵל] חֵן
וְיִידֵעוּ; חֵין וְעַבְטֵעַר הִרְטַע הַתְּכַנֵּס וִיין גְּעִירְטַהֵע דַּחֵין, וְהָהִין דַּעוּ הַוִּיזְהֵעֵר וְקוּיִדֵעַר
גְּעִירְטַע [בִּילֵד פִּיר עַנְטְוִייהוּבָג דַּעַר טַעַמְעוּ]. — חֵין וְיִיבְטִיקֵיט וּיְוִיר דַּעוּ עַרְשִׁידֵעַט
וְחַס יְדַעְנָא וְהַרְבֵּעוּ — חוֹנֵד חֵינְעַךְ וְחַוְוַע גְּזִיד וּוִירָא [יִשְׂרָאֵל] גַּעַס וְחַבְטֵעַט, גַּעַס
חֵירָגֵס חוֹנֵד לְעַרְבֵיטֵט. הַחֵ, יוֹחַ טְחַבְטֵעַט עַד דַּעַר טְחַבְטֵעַט דַּעוּ וְהַחֵנְעוּ חוֹנֵד
דַּעוּ וְהָהִין חֵינְט חַבְטֵעַט דַּעוּ טְחַבְטֵעַט חוֹנֵד טְחַבְטֵעַט עַנְטְוִיפִטְאֵנְג, טְחַבְטֵעַט חוֹנֵד
מַטְרַעַרְטֵעַט טְחַבְטֵעַט טְחַבְטֵעַט! דוֹרֵךְ חֵינְעַךְ חֵיבְעַרְטֵעַט טְחַבְטֵעַט טְחַבְטֵעַט יוֹחַ נְחָךְ
חֵינְעַךְ וְיִידֵעוּ: „עַד פַּחְסֵט דִּין הַחֵזוּ פִּיר דַּעוּ: עַנְטְוִיפִטְאֵנְג בִּינִי!“ —
חֵין דַּעוּ טְחַבְטֵעַט חֵינְט חוֹנֵד בְּרִינְעַן חוֹנוּ הַעַרְבִיחְטֵעַט טְחַבְטֵעַט — דַּחֵךְ עַרְטֵרְטֵעַט וּוִיר יְעַדֵּ
טְחַבְטֵעַט חוֹנֵד טְחַבְטֵעַט חוֹנוּ הַיִּפְטַח חוֹנֵד חֵיבֵי, חוֹנֵד טְחַבְטֵעַט חוֹנוּ טְחַבְטֵעַט חוֹנוּ טְחַבְטֵעַט
דַּעַר טְחַבְטֵעַט, חֵירָעַן בְּרַזְנֵעַט חֵינְט חֵיבֵי חוֹנוּ טְחַבְטֵעַט חוֹנוּ טְחַבְטֵעַט חוֹנוּ טְחַבְטֵעַט

(* חֵינְט טְחַבְטֵעַט [פַּחְסֵט דְּקִינָג] וּוִירָא גַעַס: לְכַן מַטְרַעַרְטֵעַט פִּיר דַּעוּ וּמַטְרַעַט גַּעַס
חֵינְט כּוֹר דַּעוּ בִּיחְסֵיפִיעוּ דַּעַר טְחַבְטֵעַט טְחַבְטֵעַט טְחַבְטֵעַט, דַּחֵ, חוּיָל דַּעוּ גַעַס דַּעוּ
הַעַרְרֵן [שְׂמֵהּ וְכוּ], עַבְטֵט חֵין דַּחֵ טְחַבְטֵעַט חוֹנֵד דַּחֵ בְּחַקֵּק טְחַבְטֵעַט דַּעַר
עַרְטֵעַט קְחַטְעוּ, וְחֵין יוֹחַ דַּחֵ טְחַבְטֵעַט חוֹנוּ טְחַבְטֵעַט.

אירי ואירי חר שיעורא • מגופיה לשתלם ומעליתא
 משופרא שופרא • מדחיל ידיה משתלם בגירא
 בתרא • דזן מנה ומנה ואוקי ליה באתרא • עבד דינא
 לגבשף תיחב ותנקוט פורא • יקוב דינא לטורא
 ותיתי לבית דין ארורא • טעון אבהון דיתמי אנא
 בטענה גמורא • אשמע לי קלא בבכי תמורא • אף
 לכרמך לא תקרב אמרין קלך נזירא • פרצה
 באחריותך אי לא תגדור גדרה • רבית דעמיה
 מדברנא דאומתיה בחירא • ידאון נשריא לקנהון
 ויתעדי מסנאה בתרא • מתבגשין תמן קל עדריא
 ערא

ובשופרא שופרא, מן הי' שביי' • מדחיל ידי' וכו', הארז יאולס בסמו' ידן סתן האחרון מסתו אסר
 עא ידיו, כן פירש' על לשון הגמ' [פסמי' דף כח]. ורמב"ד שפי' גירא כל' טסה, הוראה סדשה עשה
 לעלה הכוכבת בגמ', ואין זאת אלא הוראת ענה. גירא, סין. וכל' קשולון כסילוף כבי' ללמד'
 כמו שמנינו כמה פעמים, וכידוע לידועי' לטון. דחיל, שגורת רלו עיני למחוס [-שעי' לט ד']
 ועיין רש' בפסחים עס; ולפי התבני הוא מל' דלה וענינו ל' שפיב', סגור משגולדי [כל' חיימר];
 אך כחל' פירש' מדבריו. ואוקי ליה באתרא, כן הגיה רח"ה, ופי' הקס שייכנו בשקוי שכו. ותיחב
 והנקוט שורא, תשוב ותנקוט ותלקט את הסודים. יקוב דינא וכו', פי' תביח את הארז' לב' ולא יקוב
 סדין את האר, כלשון סב"ל [יבמות כב, וסנהדרין ו]. יקוב, ינקב, שגורת כפי פ"כ, ועיין בערוך
 ערך קב. אשפי' לי קלא, כן הגיה רח"ה, ופירושו נאמע לי קול כפי ממחרים. אף לכרמך
 וכו', מל' סגור סגור אמרין למורא [ע'זנט] ופי', הקנה שיכנו קרב לכרמו, כרם ה' נבואת בית
 ישראל, כבוד שמחיק מחרם עלמו. פרצה באחריותך וכו', ל' הגמ' לענין דיני מאונו, וכן פי'
 אס הקנה' לא ישיע את ישראל בקרוב, הם יאסיתו מעשיהם רק רע כל היום, כי העבדות משפית
 לבס נקרנס, כדרך עבדי' כלחני' שמאסית' דכס, ואמר, אס לא תגדור סגור יהי הפרץ באסריותך.
 מדברנא, מנהיג. ידאון נשריא וכו', ידאון הנשרים, הם ישראל, לקניהם ויסרי הכתר מעל ראש

וזהרע ביעטען. דער פיינד חונד דער בערריקקער מחגען, חין גלייבען מחחסע ביידע,
 חיינסט מיט חייגענעטן לייבע חונד מיט דער בעסטען העכע ביסען; דער פפלייע געמייערעס,
 מחגע פון ויינעטן לעטלעטען ועלבסט דורלכבההרט ווערדען; העלעט געריכט חיבער דיענען
 חונד יענען חונד לערעטלעטע זיח חין חונזערע זחגע; לערשעלעע דיר ועלבסט רעכט חונד
 זחמוע וויעדער דיח לערשטרייטען; זחס דיח גערעכטיגקייט בערגע דורלכרינגען חונד דיח
 פלובווירדיגע (מחלט) פער געריכט קחמוען. ערקלורע פקרחויד; חיד בין פחטער רען
 וחיוען, העכע חיהר ביטטערליך וויינענרע רעלען לערנחמוען. — זיהע, זחן ספירלעט לו
 דיר: חגעעסיעדענער, לערן בלייבסט דוח פחט חייגען וויינבערגע; חוילן רייע לערנחמוען;
 סקרטוב קחמוע דער סחרען, ווען דוח זיינע רינגאווער ניכט וויעדערהערטעלעסט.
 הערר זיינע פחוקען! פיהרער זיינע חויערוחחמוען סחמוען! זחס דיח חולער
 זיעדער חין חיהרע נעסטער לוריקפלוינגען חונד רעטן פיינדע דיח קרנע עכאריסטן ווערדען;

עֲדָרָא עֲדָרָא • בְּנַחֲמֵן צְפִיפֵן נַחֲמֵהוּ בְּשׁוֹרֵן טָבֵן
 לְבִשְׂרָא • רֵבֵן בְּכַבְבֵי שְׁמִיָּא וּכְחָלָא דְעֶסְרָא • יְתִי
 בַר נַפְלִי לְעַמִּיָּה לְשִׁיחָבָא לְשִׁאָרָא • יַעֲקֹר סוּסֵין
 וְרַחֲיִבִין וַיִּמְגֵר רֹזְבִיִּהוּן לְאַחֲזָרָא • קֵן קְלָמוֹסָא וְקֵן
 מְגַלְתָּא לְחַיִּים לֵן לְמַגְזָרָא • בְּטַל מַעֲלֵין כָּל בִּישָׂא
 גְזִירָה • חֲדַשׁ עַלְן שְׁתָּא טָבָא וַנְהִירָא • זְכוּת קְדִישֵׁי
 עֲלָמָא אֲדַכֵּר לְצַעֲרָא • זְכוּת כָּל דְקָטְלִין עֲלֵךְ וְזְכוּת
 כָּל תְּנָא וְאַמּוֹרָא • לְקַבֵּל קְטָגוֹרָא אוּקִי לֵן סְנִיגוֹרָא •
 בְּבִן נְקֻדְמִינָךְ קָמִי רִישׁ שְׁתָּא וְכַפּוֹרָא • דְכָאִיב לִיה
 כְּאָבָא לְאַסְיָא אָזַל לִיה אֲשׁוּרָא • חֲזַק וְקַנְה עֲמָךְ
 בהגבהה

אליה מתבטחין, (מרטס של ויקהל וכנע) מתקטלים גם כל העוֹדִים עַד עַד. בנחמן צפִיפֵן
 נחמֵהוּ, נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ נחמֵהוּ
 זהו שם של אש, וענינו בן הגזילים אשר נאָרן סמך, מל' כפִילֵס. (ולפ' גם שם נגמר' רוניס
 לחדש בן פסוק את סוכת דוד הגופלת, ל'ל' הסופה הגולה, ולא כפאטו, שהיא ל' כפִילֵס; וכן
 מרגמתי. סוסין, סוסים. רחִיבִין, עגלות. (כל' רהערע, רהעדיקון, רהעדיקון, ל' עגלה.)
 לצעירא, ליעקב הצעיר; או י'ל' שהיא כמו ליליהם. וכן מרגמתי. קטגורא, כנר פירשתי כפִילֵס'
 פ'ם שמי' היל, (קחטעגקרוֹן) והוא העד, העונה כפוטא חטאט, וכל' חנקוֹקער. אוּקִי
 לך בן הגיה רח'ה. סניגורא, גם היא ל' (וינגעקרוֹן), והוא המליץ יושר לפני ב'ד, פֵערטאיי,
 דיגער כל'ם. לאסיא אויל ליה אשורא, כן הגיה רח'ה, ופ'י, אם יהי' ליש כלב, הוא רן
 ללכת כל הרוסא, וכמ' בזהר אוֹקִיר לאסיא עד לא תספִיד ליה. אשורא, ל' מהירות, כמו בנח

דחם העערדע זיך נחך העערדע דקרט וויערער זאמלע. טרעסטע זיח זייט דען סרעסט
 אקרטען דער ונעהער, פֵערקירטע זיהגען פֵרחהע כחטספֵסט; פֵעראעהרע חונו גלייך רעז
 זיאמענזן סטערנען חונד רעטן זחטע רעז ערדבקרענו; (חם דען גיגחטענוֹקחן)* זיינעט
 פֵלקע ערשיינען, זיחן פֵערדע חונד סטרייסוֹקגען פֵערדערבען חונד ריקלינג ריטער
 זיגנכסאעסטערן, חונד דען זיבערעסט (ישראל'ס) לז עררעסטען. —
 בעריישע דיה פֵערער חונד דיה פֵערגזאמענטרזאָלע, חונד חונד זונן זעבען. לז בעליזענען;
 ענטפֵערע פֵלקן חונו יערש בָקוע פֵערהקנגיים; סעקע חונד זיין גוטע, זיכטפֵלקזען זייענ
 יתה; דח פֵערינסט דער זייליגען דער פֵקרוֹפֵוט ווערדע דען נחצקזאמען גערחט.
 דח פֵערינעסט זאָלער אקריטירער חונד דחן זייענע יערטן תכל חונד אמורא (זיטחרייטער
 דער עבנה חונד דער גמרא). געגען דען חנקוֹקער סטעזאָל חונד זייענע פֵערטהיידיגער.
 פֵריזלייטיג אום זונן חרלעט זיילען, ווער זון זייענע סאענזליכטן זיבען זיידעט; דחזק
 קזאמען וזר פֵקר רעטן זייתחירו; חונד פֵערוֹקחונגסמאָל לז דיר. זיין דען, ניט בעזיזן
 פֵקן זייענע פֵלקע, ערהעבע עז, זייע עז זון דייך חונד ערריכטע זייענען

(* כר נפלי (סנהדרין דף ז') חכמענוֹמענער קממע רעז אשמי, וועגען זייער חזקע
 חכמענע פֵלקן רעטן קמייגזוינע דח'ס.

בְּהַגְבֵּהָ וּבְמִשְׁכָּהּ וּבְשִׁטְרָא. קִים אָנָּה טְמִית
וּמַחִיהָ מַחִינָא אַף מְסִינָא לְקַצְרָא:

מחן ומגנט מחי ומסי ביו גמירא בשבדיה, דמן פקנט מחן חיר מן.

קט מיוסד ע"ס א"כ ככול ותסוף תתוס שהמ"ס אפרים ברבי יחזק חזק.

יִשׁוּמְרֵי לְבֵית־הַנְּאֻוֶּה. שְׁמִירַת קֶדֶשׁ כְּמוֹ נֵר מְצֻוֶּה:
אֱלֹהִים תְּצַוֶּה שְׁמוֹר הָאָרֶץ. וְאַתָּה שְׁמוֹר שְׂאֵר יִשְׂרָאֵל:
בְּעֵשָׂרִים וְאַרְבַּע מְקוֹמוֹת מְדַבֵּר. מְמַנִּים שׁוֹמְרִים
שְׁנַיִם לְפָרָר: בְּבֵית הַמוֹקֵד וּקְגִים יְשָׁנִים. בְּחֻצְרוֹת
אֱלֹהִים בְּרַעְנָן רְשָׁנִים: גְּמוּלֵי פָרְחִים יְנוּבוּן בְּשִׁיבָה.
בְּהַקְפָּרוּכָר שְׁנַתְּסַ עֲרֵבָה: גְּרַל הַצְּנַע בְּלָכַת מְסָבָה.
כְּבוֹדוֹ מְסָמֵן לְיוֹצֵא וּלְבָא: דְּרָכִים מְסָבִים לְבֵית
הַטְּבִילָה. לְבַלְתִּי טְהוֹר בְּמַקְרָה לְיָלָה: הוֹלְקִים גְּרוֹת
לְכָל צַד אֲרָה. וְטַבֵּל וַיֵּשֶׁב לְצַד הַמְּדוּרָה: הֲלֵא מְעַט
שְׁבַתוֹ בְּגִגְרַע עֲרָפוֹ. וְשַׁעַר גַּפְתָּח וַיִּצָּא לְדַרְכּוֹ:
הַמְלַת מְמַנָּה מְזוֹרֵז מְטָרִים. לְטָהָרָה מְשָׁבִים תְּרוּמָה

(צבת קיח) שאור היאל. בהגבהוה, לה"ג בקדושין (כה, כו) לענין קנין בהעפה וכבסיה, ופה פירשו, שהק"ה יביה ויריס אותנו, ויעשך אותנו מן הגל' לקרבונו אליו, ויכרות לנו ברית טרסה. קיים וכו' קיים מש"כ: אכי מטיע ומטיה מסכתי ואכי ארפאל. קצירא, ל' סולה, כמו לא ליסעור אינש קצירא (כדרי' ט). וזהו חס הפי' על סליחת תל אטע, ועשיתי בו כיכלתי וכקוצר דעתי, ואם ציתי בתרגומו או בפירושי, האלהים יסלס למטותי, ויחון דעת קוראי ויאר עיניסם, למען יטבלו המה ביאר טוב מבאורי. כן דברי הצעיר ליפמאן הירש בן לאלעז' מה' ירוחם ליב לאוועגעשטיין כר'ו בעשעניא, ואנכי עוסק במלכות הקדש פה פראנקפורט דמיין.
י שבורי. התחנה הזאת היא מיוסדת על סדר הקרבנות במס' תמיד ובתם' יומל, כמו תסכת הפלה חקח (סיון גט). והם שבוטל סדר מעשי הקרבנות ואין כורך לבאר פה עוד הפעם. אך למען יראה הקורא, כי לא למען גרוע מטלכזה סדלכו מהנצ פה ביאר על תסכת ד' שבורי, לכן הנגט פה בסוף התסכה עוד פי' על תסכת הפלה חקח, אשר מללטיה בכ' רח"ה ז"ל, וכו' יטבל הקורא מלל כף נסת, וענתה בנו כדקתנו, כי לא נרשי עבדת הקדש אכסנו.
דברי האדעפיס'.

בונד מיט מיהת: * בעווקהרע דיוח ווקרסע: „חידך ט'הרטע חונד בעלעבע וויעדער, פעררווחונדע, חונד היילע דען זיידענדען! —

(* נתך דען תלמודיסען חייגענטסוואוגעוועטלען קמן מחן פקן חיינעט גוסע דרדורך בעויעטן נעהמען, דחם מחן עו חיו דיוח ה'הע אעבט, קרער, דחם מחן עו חיו זיך ל'העט, קרער ענדוק, מיטטעלסט חיינעט פערטרנדגו.

מרים: ודפק ופתח ממנה נכנס. וישן נקנס אף כי
 נאגם: וקול הנגיני יזרר לעזרד. ישרון למעמד
 ליום לשורר: זרזים יצאו חלקים לבתים. בשלום
 להעמד מכהן חבתיים: זהירים לחצות ולקמוץ נפטר.
 תצי עשרון וכליל תקטר: חתית גחל במחתת כסף.
 בארבע קבין לתובה מאסף: חליפה גטל עשות
 המעלה. וערה לתובה וזהב בלה: טפול המפור
 באמה יכבד. פסקתר פופה ליום המכבד: טכוסים
 לפים ולתרום זכה. מהלך ברגליו לאור מערכה:
 יקדש קדוש ונטל מחתה. ועלה וחתה וירד למטה:
 ידיהם מקדשים וגם רגליהם. להוציא דשן מכינים
 בליהם: בלי מגרפות בלי מתלאות. פעמים עליו
 כמו שלש מאות: כבודו מראים לעולי רגלים. בבוא
 לראות יפת נעלים: לוקטים בברור עצי התאנה.
 ערוך מערכות שתיים הנה: למול המזרח עשות
 החזית. וירדו ובאו ללשבת הנזיית: ממנה אומר
 צפות למזרח. וצופה מזכיר זכות האזרח: משוך
 הטלה לתמיד נשמר. מבקר ממום בלשבת אפור:
 נכונים להרגיש עזרה כלה. בפנים שני בקול ההמלה:
 נכחם יושב סגן הכהנים. לסדר פים ועל פיו נמנים:
 סדורים זוכים שלשה עשר. ועם השחר שנים נחסר:
 סמוך הבקור לאור הלהב. והשקו התמיד בכום
 הזהב: עלית נתחים בארץ להעריך. והעת לקצר
 ואין עת להארץ: עריכת דשון בארבע בלים.
 והבחוטני בידם עולים: פתוח יורד וכיון נרגש והקול

נשמע ותשוחט נגש: פים הקטרת חרשים כלם.
 לרצות פעל ולברך חילם: צרופה מנורה לדשן נכנס.
 שנים חלקים למזרח פנים: צמות העדות פנר החלק.
 ואף כי שמנו בחלק בחלק: קדשו למסם בערך.
 גרות. היש בם צרך ליוצר המארת: קרתם את
 שמע ועשר ערכות. יברכו העם בשלש ברכות:
 ראויים חרשים הלא עם ישנים. להפס לעבד בעלם
 ששונים: רביעי להרגיש עלות אברים. הלא מן
 הכבש במזבח להרים: שלוח פגרים מסורים פנהים.
 להפשיט אותם ביד חונים: שלשה ותשעים כלי
 השרת. ומשם בוך וקף הקטרת: תפוס מגרפה
 לבין האלם. זרקה לרצפה ורעשו כלם: תהלה
 בעתה לכל בני לוי. ורצו לקולה להשתחויה:
 אחוים בידם כלי רשונים. להשתחוואה בכואם
 שונים: אשר לו מחתה לבל יבוה. מורו להתחיל
 והוא משתחויה: פרש העמדים והחל להקטיר.
 שתוח יצא בדרך מפטיר: פרס הערב כמעשה
 שחר. וערך גרות לאחריו אחר: ראותם נכנס גדול
 האחים. שלשה אחוים וכלם שחים: רצוים יצאו
 אחרים כלם. ועלו ועמדו במעלות אלם: יברכו
 העם ברבה אחת. והיא המעלה בשובה ונחת:
 ידיהם נשואים לגב ראשיהם. לברך העם בשם
 אלהיהם: מזמן סגן בימין להעלות. משרת גדול
 בחפץ לעלות: מסיד ראשו להוציא עריו. סמוך
 לנתחים אמנה ידיו: בבאו להקף לנסף מותנים.

וְתַקְעוּ תְּצוּצוֹרוֹת שְׁנֵי הַכְּהָנִים: פְּרִי תִקְיעוֹת פְּקָרֵב
 נֶסֶד. בְּסֶדֶר לְהִנִּיף פְּשָׁחָה לְנֶסֶד: יַצְלַל בַּצְּלַל
 בְּקוֹל הַזְּדִיָּה. וְהַשִּׁיר הַחַל וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה: צַפְפִּים
 עוֹמְדִים לְקוֹל הַתְּרוּעָה. וְעַל כָּל פֶּרֶק בְּבֶרֶךְ פְּרִיעָה:
 חֲלִילִים וְאַבּוּב וְקוֹל בְּנוֹרֵי. אֱלֹהִים יֹשִׁיב הַמּוֹן קוֹל שִׁירֵי:
 חֶסֶל הַתְּמִיד עֲבוֹדַת סְפוּר. יִצְרָף אֱלֹהִים לְיוֹם הַכְּפוּר:
 קִדְשָׁה שְׁלִישִׁית לְעַמּוֹה תְּבִיא. בְּאוּרִים וְחַמִּים בְּמִלְךָ
 וְנָבִיא: חֲרָשָׁה תַחֲדָשׁ וְטָמְאָה תַעֲבִיר. וְהַשֵּׁב הָעֶבְדָּה
 לְסֶדֶר הַדְּבִיר: זְכוּל מִקְדָּשָׁה תִפְאֵר לְהַעֲמִיד. וְקָרָבָן
 גְּקָרִיב בְּמוֹעֵדוֹ תְּמִיד: קָנָה קִנְיָנָה בְּכַבוֹד לְהַעֲמִיד.
 וְנִעְרוֹף עֶרְף וְשִׁלְחֵן תְּמִיד: וְנַחֲזָה פְּבוֹדָה לְפָנָיו
 תְּמִיד. וְגַם מִתְנַוָּסִם בְּלַחֵם תְּמִיד: קָרוּבָה יִשְׁוֹעָה
 שְׁנַת שְׁלוֹמִים. לְצִיּוֹן תִּשְׁיֵב בְּרָבִים רַחֲמִים:

פירוש לרז"ה על תחנת תפלה חקה.

תפלה חקה. המעין בסליחה זאת יבין וישכיל שהסודה ע"מ יתד ואל תכונות,
 אל אלהי סרחים נתקלקלו בדפוס ונרכיז תקון כאלו זכו, מכאן ואילך מסדר הפייטון
 ענדת התמיד, כמו שהם סדורים במס' תמיד; והתחיל בתרומות הדשן, שהיא היתה
 העבודה הראשונה, דתכן מי שרובה לתרום את המזבח היה מנציח וטובל (תמיד פ"א ע"ב)
 וכל סדר העבודה תמצא מוצא נבידור של הגאון יעב"ץ דף ע"ב. במקדש שביחם,
 גלותם. וע"ה (יחזקאל י"א יו) ואהי להם למקדש מעט, וארז"ל בנבילה כ"ט אלו בני
 כנענית שנגלותם. צרוף שיטוח, כן הכוסחא בכ"י גם בדפוסים קדמונים, והוא לשון
 עפלה, יקבל ויפאת נשיאת ידיו בדמעות עיניו כמעלה אפר, ול' טפוח לדעתי הוא
 מ' מקה טופס הרגיל בדברי רז"ל, וירעו זו ללילות הפנים בדמעות היורדות מעינים
 ותלגותם. ולדעת המפרש כי טפוח רמוז לשמים הטופחים מימינו ית', כדכתיב וימינו
 טפחה שמים, יקשה שהיה לו לומר טפוחים בל". לעושה חביהם, פי' המהיב, היינו
 באשמה, שכל מקריב בכל יום מסנייה בנקר ומחזיתה בערב, ונקרא חזיתם ע"ה על
 משנת בשון פעמה. ופי' זה קשה שהרי החזיתים היו אחר דשן מונח ודישון המנורה.
 וז' שהכונה בעשיית חזיתים, הכנת החזיתים, והיינו להחם רותחין לתלוט, וכאז"ל
 אמר ר' ירמ' להחם שמין לרבוכה במחבת קודם תמיד של שחר, ומה שאמרה התורה
 מודנת, היינו המליטה ברותחין, כדאיתא בת"כ, וכמ"כ הרמב"ם בפרק י"ג הלכה ב'
 מהלכת מעשה הקרבנות. קשב במקראות, שאנו קורין פסוקי דתמי. חזיה, עין בערוך
 ערוך זה רובשים, במסכת יומא דף כ"ד ב': למה מפסין ומחזין ומפסין? אמר ר"י,
 כדי להניח כל הצורה שכל צדית אלהים כהלך בגש. כוכבים ברוך, (איוב ל"ח), ברוך

יחד כוכני נקר, ואז"ל ישראל אומדן שירה תחלה, ואח"כ וריעו כל בני אלהים,
 ושחר, כ"ה דל"י וא"כ יז לנקד ואמ"ש באז בעבור השקל. גלל הנחיתה מרובה בדבור,
 כי הרבה דברים יש בה לספר, לכן הפרשתי, ואמרת: שתיקה יפה מדבור, ואימת כבוד
 הוא, שלא רייתי להטריחם בספור רב מענין הכתיבה. וכל אלה דברי הפייטן עלמו
 כמתגלגל על שלא האיר ענין הכתיבה. והיא פשטות, כ"ה דל"י, והוא עש"ה ברכת ה'
 היא תעשיר. לגב הקדש כנ"ל. פני של כ"ה דל"י גם בכ"י וכן עיקר, כי ליתד ותנועה
 אנו לריכוס, ופי' של ושל נטל. חגורי חרב, עש"ה כלס אחוי חרב (שכ"ד ט) שדרשו
 סב"ל על הכהנים; ונקט חגורי חרב ולא אחוי כלישאל דקרא, בעבור שלאלת סו"ת
 הוא נרדף. מנוי ל' השמה, בל' ארמי אשימה עלי מלך, תא אמני. צלצל, במלתים
 הם הסגורות, רד"ק בשרשו. פתצרים, לה"כ (דה"ב ה יג). עמוד לו אצל וכו', בכ"י יזן
 מנאתי שגרם עמוד לאכל וכו'; וכשב הסופר בגליונו, מהר"ם ה' רגיל לומר מחצרים
 עמוד לו אצל וכו' לשמע צלצל ועכ"ל. והנה יש בדי ס' תשנ"ן לתלמיד מהר"ם בכתב
 יד יזן על קלף, ומנאתי שם בסיון ק"ח שכתב ז"ל: בתפלה תקח לפותחו פיו ואומר
 מפי יד שראה בכ"י של רבינו מאיר ש"ן (הוא המהר"ם של הסליחה הזאת) מחצרים
 עמוד לאכל, נרדה מקיש כשמע ללל, ואומר שכך יש להיות מן הדיון, כי מה ענין נרדה
 לכאן, עכ"ל. ומל' זה משמע שהוא שינה תיבת לשמע בלמד אל כשמע בכ"י; אכן מסוף
 לשונו, כי מה ענין נרדה לכאן, לא משמע כן, לכן נראה יותר גירסת תשנ"ן שדפוס,
 והכי איתא התם בסו"ת רנ"ה: ואומר מפי עד וכו' מספרים בל' עמוד לו אכל, נרדה
 מקיש לשמע ללל; ואומר שכך וכו' גירסת זאת עיקר, ופירושו, ששני הכהני בעלי הסגורות
 באו ועמדו להם אכל שני דל"י של מקיש לשמע ללל, אחד לימינו ואחד לשמאלו, והכי
 איתא בהדיא במשנה ג' פ"ז דתמיד: ושני הכהנים באו ועמדו אכל בן ארזא א' מימינו
 וא' עשמאלו וכו'; ונקט הפייטן לשון נרדה במקו' אחד מימינו וכו' בעבור שהיה נרדף
 לאלת דל"י לתשלוש של תיבת ואמץ ר"ת. ואפשר עוד שהגירסא נכונה צד"י או צד"י
 במקום נרדה. — אחרי כתבי זאת נתברר לי, כי צד"י פירושו שני דל"י, כי כן פרגם
 ירושלמי וכו' תולדות הגבול צד"י שני' משעי לר' ח', ת"י מן תרין סטרוי, ולכן תפס הפייטן
 בל"ה"כ. (ופי' זה כבר נדפס בבאור לתוכה זאת בערה ע"ה, וכשמע שמה שם אמרו
 ז"ל, ולכן אנו מעיד פה כי העתקתיכו שמה מכ"י רו"ה, למען תת לל"ה א"ה את
 אשר לו. דברי המג"י. שוב בא לידי העתק אחרת מתשנ"ן למהר"ם ז"ל, ומנאתי שבעין הזה
 בסו"ת רנ"ה הלשון: בתפלה תקח וכו' כנ"ל עד פתצרים פאים עמוד לו אצל, צד"י
 פשיש לשמע צלצל, ואומר שכך הוא מן הדיון, כי מה ענין נרדה לשם, ואמר תתו"ה
 (ובכ"י אחרת נקד תתו"ה) שהוא שם דבר, ואומר ולא שנו בה והיא פשטות (כ"ל פשטות)
 ל' עשר, כמו ברכת ה' היא תששיר; ומוסף בגרסה, פי' ברכה אחת היתה נוספת בזאת,
 עכ"ל בהעתקה כ"י האחרת. ודקדקתי בהעתקה זאת, ומנאתי בה כל הדברים הכתובי' בכ"י
 אשר לי, אך היא נבדלת בסדור הדיני' בקדמה ואיחור ובשניים בלשון הדיון, אבל לא
 בעיקר הדיון; גם במספר הסימנים הם נכונים זה מזה, כי בכ"י שלי סימניו בכלל
 תל"ה, ובכ"י אחר מספר הסימנים תקכ"ב. (אמר המג"י, עוד דברי' רבים כתב החכם
 רו"ה ז"ל בענין זה, אך הוא נעשנו כתב בכ"י, שזו אין נרדף להם, בעבור שכבר מלא
 האמת במלת נרדה כנ"ל, ולכן האמנתי). בפרו' פתחה בן בכ"י וכנ"ל. (רמי אל
 חתנו וכו' הוא ע"פ הגמ' (מנחו"פ) על פסוק על סומותיך ירושלים הפקדתי שומרים
 וכו' אל תתנו דמי לו עד יבוכו וזיס אלהים תהלה בלחן (ישעי' ס"ב ו' ז'): מאי
 אמרי (אותן המלאכים)? אמר רבא בר רב שילא: אתה תקום תרחס ליון וכו'. כן שמעתי
 מפי חכם אחר, אחרי אשר הדפס כבר הפי' שנמלא בערה, ודפחה והצתים פה.
 דברי המג"י. פשטיל כנ"ל, והוא מיכאל. ושר דגדול בן נראה לגרום, והוא עפ"כ
 (דניאל י"ב א'). ופחד כ"ה דל"י ועיקר, כי פחד הוא תאר אל גבריאל, כדל"י בתנחומא
 פ' ויגש: המאל ופחד עמו, זה מיכאל גבריאל, ואז"ל במס' יומא דף ע"ז א', הוילא
 לגבריאל מאחורי הפרגוד ע"ה, ועיין בברכות דף ע"ז א', המאל זה גבריאל.

סליחות לערב יום כפור.

יחזקאל פתח עולם חזונו ביום כי על רחמיך הרבים דמו פתחם ויחזקאל חיר מן.
 ק שחידה. מיוסד פ"ס א"ב כפול וכסוף חתום שהל"ח שלמה ברבי יצחק.

י אלהי הצבאות נורא בעליונים. אמרת שובו
 בנים סרבנים: בואו עדי בתורה וברננים. בקשו
 פני בבכי ובתחנונים: גם פינסתמה הפלת הגיונים.
 גלי שבים פתוחים פיונים: דברך נצב לעולמי
 עדנים. דרכי טובך נצח לא שונים: הגנו אתנו
 לך גדלים ואביונים. הצדקה לך ולנו העונים:
 ועדיך שבנו בבשת פנים. ועל דלתותיה הזגים
 פיונים: זכרנו לחיים מתקנים. זכה בתמינו צחים
 מלבנים: חטאת געורינו יפוחו בעננים. חדשימינו
 פימים קדמונים: טמאה העבר והתם הזידונים.
 סתרה תזרוק מים נאמנים: ידענו רשעי סרבים
 וסלונים. יקשות ערפנו חסון כאלונים: כרם
 גטענו סגסוג נצנים. פסו פניו חרלים קמושונים:

י אלהי הצבאות. סרבנים, מתאכזים. הגיונים, המלהגים ומתפזרים בלי כוחה.
 גלי שבים, פתחי שבים, וכו' לזון ארמית. פתוחים כינים, פתוחים למתפללים בכוחה,
 וי"ע שלשן וכיון פתוח ליה (דכאל, ו, יא) פירוש חלון. עדנים, זמנים. וסלונים, קרבים,
 לה"כ (יחזקאל ב, ו) כי סרבים וסלונים אותך. יקשות ערפנו, קשי ערפנו (והיוד במלת יקשות
 זה). כרם נטענו, של לישראל. סגסוג נצנים, אשר גדל נכניס יפס, עתה כסו פני

י אלהי הצבאות. עויוגר גתס לנאות! פתח התהגרו ווענון חנגעבעטעטער!
 דח ספרמלסט: „קעהרעט לריק, פערווילדערטע קינדער! ערסייעט פֿער וויר וויט
 לִחְבֵּ; חונד דמקלוערער, ערוזעט מיך וויס סהרמלע חונד חייבניסטאיעטן פֿלעחטן;
 ווען חנדמלסטאונע געבעט קיינען חייגמנג פֿיכרעט, וך זינד דחך דח פֿלמרטען פֿער
 וואהרהלעט רייחגען ניכט פֿערסמלסטען.“ — עוויג דויערנד חויט דיון ווהרט, עוויג
 חגלעטרקידערלך דיינע מלוגטיגע וויינע. דחרוט קחאמען וויר פֿער ריך וויח חרע
 חנד דירפטיגע; — דיון חויט דח מילדע, חונד חונדער דח סמנדע; — וויר קעהרען
 בעסמאט לז דיר לריק, חונד גירדען וויח סויבען פֿער דייכער טחירע. — געו
 דענקע חונדער לזן גילקליבען ועבען, זייכרע חונדער זינדעפֿלעקעקען, חמלע ויח דיון
 חונד ווייס, חמגען חונדער ויגעפֿלעהלער וויח דח וולקען סווינדען; ערכיינע חונדער
 סמגע, דחם זיח דער פֿערלויט גלייבען; ספֿלעע דחו חונדריינע וועג, טיגע דח מלסטער,
 בעספֿערענע חחט מיט רייניגונגאומסטער. — וויר קענען חונדער פֿרעפֿלען; חונדעהרר
 יחק, חבטריכניג זינד וויר, המלונסטחריג וויח חיינע חונדריינע חייבען. — וויח
 חיון ווייכערד ווהרען וויר חנגעפֿלחלט, חבער חונדער ספרמלעגע חרעפֿעטן חוי,
 חרענען חונד חויסטען בעדעקטען דעו גהרטענע פֿלעכע. — מן חייבלסטחמטען געו
 ווהרעט

נִקְרָא • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא: סָפוּ גַם כָּלוּ
 יוֹדְעֵי פְגִיעָה • סֵדֶר תְּפִלוֹת בְּמַעֲנֵה לְשׁוֹנֵם לְהַבִּיעָה:
 עֲרוּמִים נוֹתְרֵנוּ וְרִבְתָּה בְּנוֹ הַרְעָה: עַל כֵּן לֹא
 הִשְׁיִגְתָּנוּ יְשׁוּעָה: פָּנִים אֵין לָנוּ פָּנִיךָ לְחִלוֹת • פָּשַׁעֵנוּ
 וּמַרְדָּנוּ וְעַקְלָנוּ מִסְלוֹת: צִדְקָה מִמֶּךָ נִבְקֵשׁ בְּמַעֲרָבֵי
 תְּהִלוֹת • הָעוֹמְדִים בְּבֵית יי בְּלִילוֹת: קְדוֹשׁ רָאֵה כִּי
 פָּסַם מְלִיץ בְּשׁוֹרָה • קִבֵּל גִּבִּי בְּמַרְבִּית תְּשׁוּרָה:
 רִנָּתִי הַיּוֹם תִּהְיֶה אֲבִיבָה קְשׁוּרָה • אֵל נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה:
 שׁוּעָתִי שְׁעָה וְתִפְלְתִי תִהְיֶה גַעְיָמָה • שְׁמַע פְּגִיעָתִי
 כְּפְגִיעַת תַּמָּה: תְּחַקֵּקֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְתַטִּיב לָנוּ
 הַחֲתִימָה • תוֹלֵה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה: יָדְךָ פֶּשׁוּט וְקִבֵּל
 תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדֵי • סֶלַח נָא וּמַחֵל רוּעַ מִעַמִּידֵי:
 פְּנֵה וַעֲסוֹק בְּטוֹבֵת מִשְׁחַרְרֵי יוֹדֵי וּמַעֲוֹדֵי • וְאַתָּה
 יי מִגֵּן בְּעַדֵי: בְּזוּה אֵל תִּבְזֶה הוֹד מְלוּלֵי • רוּמָתִי
 הוֹדֵךְ לְפִי עֲנִיּוֹת שְׁכָלֵי: מִלֵּא לְטוֹבָה תִּאֲרָזֵי
 וּמִשְׁאֲלֵי • אֱלֹהִים אֲדַגֵּי חִילֵי: יַעֲרַב נָא שִׁחִי וְתַעֲתֵר
 בְּתִפְלָה • צְרוּף לְחֶשְׁבוֹן כָּל מְלָה וּמְלָה: חָשׁוּב קְדוֹשׁ
 מַעֲמָדֵי כְּמִנְחָה בְּלוּלָה • הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראין

אל תכזב במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: מה אנוש כי תזכרנו
 וכן אדם כי תפקדנו: אלהים מלכנו מקדם. פעל ישועות בקרב הארץ: אמת
 הוא מלכנו אלהים. ציה ישועות יעקב: חצנו אדני כי אליה נקרא כל היום:
 חי חי הוא יודך כמני היום. אב לבנים יודיע אל אמתה: מה בצע בדמנו
 בקרבנו אל שחת. היודך עמר תיגיד אמתה: כי תבקש לעוננו ולחטאתנו
 תדרוש: ותפקדנו לבקרים. לרגעים תבדענו: ליי הישועה וכו'.

שנייה. ארא • מיוחד ע"כ וכו' סמוך יחזק הכהן והחבר סוף חזון

אזון בסקודך אנוש לבקרים. במצוי הדין אל

תִּמְתַּח: גּוֹף וּנְשָׁמָה אִם הִרִיבִים. רִחוּ וְלֹא יוֹכְלוּ קוֹם:
 הַיּוֹכֵל גָּבַר לְזִכּוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מַעַשׂ
 לְהַצְטַדֵּק: יִרְוֵי יַחֲמוֹ מְלִיחָה סְרוּחָה. חֲבוּ אֲזַרְבוּ
 בְּקִרְבוֹ מַעַת הַיְלָדוֹ: טָמוּן הוּא כְּרֶשֶׁת לְרַגְלָיו יִסִּיתָהוּ
 בְּכָל יוֹם לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: כַּח וּגְבוּרָה בְּגוֹף אֵין. לְפָנָיו
 לְעַמּוּד וּלְהַתְיַצֵּב: מִזִּם עֲמָרוֹ עַל דַּעְתּוֹ. גַּפְשׁוֹ יִשִּׁים
 בְּכַפּוֹ לְהֵבִיא לְחַמוֹ: שִׁבְעַת כָּל יָמָיו יִגִּיעַ בְּעַסוֹ מְכֹאֹבֶת.
 עַד שׁוּבוֹ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקוּט: פְּנֵה אֲדוֹן בְּעַצְבוֹן רֹחַ.
 צַפָּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב אַתָּה לְרַחוּקִים. רֹצֵחַ
 הַשׁוֹכֵת רָשָׁעִים: שְׂרֵי הַמִּצָּא לְדוֹר שִׁיָּהּ. תֹּאמַר הַגִּי
 לְמִבְקֵשֶׁיךָ: יְבוֹשְׂרוּ סִלְחָתִי קוֹרְאֵי בְשִׁמְךָ. צַדִּיק
 בְּמִשְׁפָּט עִם מִיִּחְדֶּיךָ: חֶסֶם מְנַל מְלֵה־רָשָׁע. קִצּוֹף
 בְּמִסְטֵין מְלֵה־סֵטִין: הִקֵּם לָנוּ מְלִיץ יוֹשֵׁר. כּוֹפֵר
 מִצָּאתִי הַשְּׁמִיעַ לְשׁוֹבְבִים: הַשְּׁלַכְנוּ עֲלֶיךָ יְהִבְנוּ.
 נָא אַתָּה תְּכַלְכְּלֵנוּ: הַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלַחְנוּ. חֲפָצְנוּ
 וּבִקְשָׁתְנוּ מִלֵּא בְּרַחֲמִים: בְּךָ תִּלְיֵנוּ בְּטַחֲוֹנְנוּ. רַחֲמֶיךָ
 מִהֲרָה יִקְדְּמוּנוּ: חֲזַק וְאַמִּיץ שִׁמְךָ לֹא שִׁכַּחְנוּ. אָנָּה
 לְנִצָּח אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ: אֵל מֵלֵךְ יוֹשֵׁב עַד לְכָל קְרֹאִיד.

אֵל תִּבְא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַסֵּא: הֵן בְּעִבְרֵי לֹא יֵאָמֵין וּבְכַל־לְאָבִיו יִשִּׁים תְּהַלֵּלָה:
 אִם כִּי אֲנֹשׁ רָמָה וּבֵן אָדָם תּוֹלַעָה: אָדָם יְלוֹד אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְשֹׁבֵעַ רֵגֶז:
 כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ וְכוֹר כִּי עִפֵּר אָנֻחֵנוּ: כִּי כֹז יִשְׁמַח לִבָּנוּ כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ
 קִשְׁתָּנוּ: כִּי לֹא יִנְחַל לְעוֹלָם אֲדֹנָי: כִּי אִם הוֹנָה וְרָחַם בְּרַב תִּסְרִיו: לִי הַיְשׁוּעַ,

שְׂנִיָּה. אֲדָא. מִיּוֹסְדֵי ע' ח' ט' כ"ג וּבְסוּף תַּמּוּס זְהַמ'ס אֵלֶיהָ כִּר שְׁמַעִיהָ חוּק.
 אֲדוֹן בְּשִׁפְטֶיךָ אֲנֹשׁ רָמָה. תִּזְכּוֹר בְּרוּגוֹ חַנּוּת
 רַחֵם: בְּעַרְכֶּךָ דִּין אֲשָׁמִים לּוֹבַח. שׁוּגָה וּפְתִי זָפָה
 וְהַצְדִּיק: גְּמוּל חֶסֶד וְטוֹבָה לְחַיִּיבִים. רִיבֵא תִּמְתַּח

זצוי: דלי מעש וריקי כשרון. קוראים אליה למו
 מצא: הננו לפניך באשמה רבה. צפצוף מען בשנו
 ווצץ: ואם מאלה אנוש היצדק. פני עושהו גבר
 טהר: ורון בחבו און בקרבו. עון מלא ופשע רב:
 שבון ודין למלך (מלכי) המלכים. סופו לתן כבא
 יפה. טבע חותם בכפו נחרת. נגד פניו רשעו
 נה: יורה בפנים מעץ ויגיד. מקיר אבן תקרא
 זעק: כובש פניו נרון ונבלם. לאין נחשב בעמוד
 וניה: אנה למעשה ידיה הרצה. בשברון ראה
 מזר מרחי: עבדיה ומצאו היום חנינה. זכם
 יבתה חפוז בכראשונה. וכשאלג (וכצמר) הלפן
 זאי שושנה: אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראיד.

ל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל תתן יי מאורי רשע
 זו אל תפק ידומו סלה: אל תשקטנו שבלת מים ואל תבלענו מצולה.
 תאמר עלינו באר פיה: אל תסתיר פניה מעבדיה כי צר לנו מחד עננו:
 תסתיר פניה ממצונו ביום צר לנו הפה אלינו אזניה ביום נקרא מחד עננו:
 במחו אבותינו במחו ותפלטמו: ליי הישועה וכו'.

וניה. אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"פ ח"ב.

אה במתח דין ומרוץ חבל. בני אמוניה אל נא
 חבל: גלוי הריב להם גמוש. דרוש וביקש צאנה
 תטוש: הואלת לעשותם לה לעם. ואתשלחם
 ד פשעם: זרונות חשוב נא בשגגות. חשוד מזודים
 שות לה עורגות: טנה מיהר ותדיח בתמים. יוצלל
 זול כוכד אשמים: כלה אתעש ונחרצה. לקוחיה
 זח מקו הנמויה ועצה היעוצה: מועד בתקח
 שפוט מישרים. גזוף במסמין מל למוד קטיגורים:
 זר זכרונות לפניך בהתגולל. עזן עקבים לא יסובב

לבעמים מתבולל: פשרה הדין ותבצע השורה צרוף
 בבור פיגים ומהר בדיל להסירה קפוי ומתה וכוונג
 נמסה. רגע יגוע שאם במשפט עליו הנשא: שלם
 לו כמעשה החסד ולא כגמולו. תבריע הכף לזכותו
 ולא לתבולו: תפשוט יד ותקבלו. תחננו מרדת
 שחת ובור מלהטבילו: אל סלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: למה לנצח תשכחנו
 תעזבנו לאדה ימים: יי אל באפה תזכיתנו ואל בחמתך תיפרנו: אליה יי
 שועתי ובבקר תפלט תתקדש: חננו אלהים בחסדה ברב רחמיה מתה פשעינו:
 קנה אלינו ורחנו. בי יחידים נעניים אנטנו: לוי הישועה וכו'.

שניה • אהינו ואהי אבחינו • מיוסד ע"ם ל"ב וכסוף קתום שהע"ס בניסן.

אל נא תיפר באי עדיה. פי מאד מיוסרים במוסר
 רע וקשה: באש ובמים בשבי ובבזה גהונים. בכל
 יום באכזריות ושטף אף: גלו ונעו מעל שלחנה.
 ופזרו בארבע פנות הדומה: דשום רמסום רגלי כל
 מציק. וישיתום למרמם פחומה ופיט חוצות:
 השקיפה בעלבון עלוביה. פי באו ונעו עד שערי
 מות: ואם נדלעזן עד שמי שמה. רחמיה יקדמונו
 אשר מעולם: זכור שלשת איתני קדם. ההיו דבקים
 ביראת יהודה: השק חבתם אל תשכח לנצח. פי בן
 הכטהתם ביד רועה נאמן: מרם תכלה שארית
 עקב. יהמו רחמיה ויכמרו גהומיה: יוקש עינים
 כבס נא בעצמה. פי אין לתשא במי גדה: כהגי
 עבודה ולוי דוכן. ובגי מעמדות סולקו ואינם:
 לבשנו חרפה ועמנו כלמה. פי חסרנו כל ונתרנו
 בכלי ריק: מאז נטמינו בכל מגע טומאה. ואין לנו

טְהַרְרָה בַּמָּה לְהַטְהֵר: נָא מְבַרְכֵם זְרוּק מַיִם
 מְהוּרִים. וְהַשְׁרֵה שְׂכִינְתְּךָ עַל זֶרַע מְקַדִּישֵׁי.
 שְׂמֵאלְךָ רְחִימֵי יְמִינְךָ תִּקְרַב. כִּי קִרְבָּתְךָ חַיִּים הִיא
 לָנוּ: עַל מֵי נְגוּם מְצוּא מְנוּס וְעוֹרָה. כִּי אִם עָלֶיךָ
 עוֹנָה בִּיעַת צָרָה: פְּסִילִים וְגִלּוּלִים אֲשֶׁרִים וְחַמְנִים.
 חֲרָשִׁים וְסוּמִים הֶבֶל תַּעֲתוּעִים: צוּר עוֹלָמִים חַי
 וְקַיִם לְעַד. בְּךָ לְבַד מְבִטְחֵנוּ וְאַתָּה תוֹחַלְתֵּנוּ: קוֹיָךָ
 יֵאָחֵז וּבִזְמַחֲךָ אֵל אֲמַת. אֵל נָא תְּבַשֵּׁם מִסֶּבֶר קוֹיִם:
 רֵאֵה רַפְיוֹנָם וְהַבֵּט פְּשִׁלוֹנָם. וְהַקֵּל וְהַעֲבֵר בּוֹבֵד
 מוֹשָׁאִם: שְׁפוּף מֵי טוֹהַר דְּמִים לְהַדִּיחַ. תַּחֲטִּאֵנוּ
 בְּאִזּוּב תְּכַבֵּם וְתַדְּיחַ: תֵּשֵׁב גְּמוּל לְמַכַּחֲשֵׁיךָ וְשִׁלֵּם
 בְּמַפְעָלָם. עַל רוּם קְדֻקְדָּם חֲמָסִם יִרַד: בֵּין יְבִינּוּ כָּל
 מְאַמְצֵי כַחֲךָ. גַּסִּים בְּהַפְּלִיאָךָ לְמַלּוּכְדֵי גַסִּיךָ: אֵלֶּךָ.
 אֵל תְּבֵא בְּמִשְׁפַּט עֲפָנוּ. כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: חַנּוּן אֱלֹהִים בְּחַסְדֶּךָ.
 קִרַב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלֵינוּ: כִּי אַתָּה יְיָ מְשׁוּב לְךָ. מְשׁוּב לְשִׁטּוֹת בְּצָרָה: אֵל
 יָשׁוּב דָּךְ גְּבִלָם. עֲנֵי וְאֶבְיוֹן יִהְלֵל שְׁמֶךָ: וְאַנְחֵנוּ עֲנִיִּים וּכְמֹאבִים יִשְׁעֶתָה
 אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבֵנוּ: לִי הִישׁוּעָה וְכו'.

שנייה. אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"ב.

אָךְ בְּךָ לְדַל מְעוֹז. בְּצַר לּוֹ מְצוּא סֶתֶר: גּוֹנֵז חֲטָא
 גּוֹעַל רָשָׁע. הֵן לִזְכוֹת מְחַפֵּשׂ צַדִּיק: הַכֵּל לָךְ מְפוֹרֵשׁ
 שָׂקֶל. וּבֵל תַּחֲפוּץ הַתְּבוּנָה אָוֶן: זֹאת דְּעֵתֵנוּ כִּי בֵן
 דְּרַכָּךָ. חֲסוֹת בְּצִלְךָ הִנֵּה בְּאֵנוּ: טוֹב חֲנָם תּוֹשִׁיט
 לָנוּ. יְמִין סַעֲד פְּרוּסֵת פֶּתַח. בְּהַקִּישׁ רֵשׁ שׂוֹא חֶסֶד.
 לֹא קַח טוֹב תַּעֲנוּ: מִדְּתָךְ כִּי בֵן שָׁבַח. גְּעוּר וְרַק מִחֲזִיק
 מְלֵא: סְמוּךְ נוֹפֵל לֹא תְּבוּה. עֲנוּת עֲנֵי קְרִיבוֹת תַּרְץ:
 פְּגַקִּס חוֹב יִמְרַק חֶסֶד. צוּ סוֹפֵר בְּתוֹב שׁוֹבֵר: קוֹל

הקל

הקל יחליף קשה. רצון יוצר תכופה יצר: שווה לבך
שית הקרב. שלוך שרץ טבילה תעל: תבער רע
תעביר טמא. תת טהור לכת חקיקה: אל מלך יושב וכו'.

מיוסד ע"פ ט"ז.

אל באפה פן תמעיט. בצר פקדנוך צקון לחש:
גורר משוך ובה גרוץ. דברך הטוב יסעד לנו: החיש
עזר וגם מסלט. ועוז תעוז לקוי סברך: זכור מכתב
זכרון ספר. חסד נער ואהבת כלולות: טרף ומזון
לנו תכין. ידה לא כבשר ודם: בגש הדך בודי פשע.
לו תאזין מצאתי כפר: מגי אלה אחר מצוא. גטה
הכף מרדת שחת: סוטן בבוא לקטרג עמה. עמו
לא תסבים ותאבה: פדה נפש חזקה לך. צלח רכב
בהדור הדרך: קרב שארית מקרב העמים. רצם
חשבם כטל וכרביבים: שמר אלה לא יטוש. תגדיל
שמך המשתף בשמנו: אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראיו.

א תבוא כמשפט עמנו. בי לא יצחק לפניה כל חי: רבת צדדתי מנעורי.
יאמר נא ישראל: רבת צדדתי מנעורי. גם לא יבלו לי: על גבי חרשו
חלשים האריכו למעניתם: יי צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויפגו אחור.
כל שנאי ציון: לולי יי שהיה לנו. בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו.
בתרות אפם בנו: אזי חיים שטפנו. נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
נפשנו. חמים הזירונים: ברוך יי. שלא נתגנו טרף לשניהם: ליי הישועה וכו'.

מיוסד ע"פ ט"ז ובסיף חתום שהמ"ח דוד בר שמואל הלוי חזק ואמן. א"א

יי אלהי רבת צדדתי מנעורי. בקשתיה אמצת לבי
בהיותה בעוזרי: נברו עתה וגם עתקו שוכרי. הוברים
בי רעדו כל אברי: הייתי חרפה ביניהם משל ושנינה.
ויהו אבן ביה האריכו עלי מענה: ודים הליצוני בפיהם
ולשונם שתו כחרב שנונה. חושבים עלי מחשבות

רשע

רשע בלי חגיגה: טובך ומדת רחמיך יגלו עלינו.
 ישועתך אללים תשובנו: פלח נפשנו לישועתך
 לאמר מתי תנחמנו. למען שם קדשך עשה לא לנו יי
 לא לנו: מדת טובך וחסדך הגבר על צאן מרעיתך.
 נענו לך מחל רבה סליחותיך ומחילתך: סערנו
 ונשענה והט לבנו לנתיבותיך. עננו יי עננו כי טוב
 חסדך ואמונתך: פדה והצל עמך ורעיתך מכה
 מתקומיהם. צור צדיק גדול גבור ונורא אל
 מושיעים: קדש קדשת שמך עליון קרוב מצדיקהם.
 רחמיך יכמרו עליהם ועל בניהם: שחרנוך בתחנה
 הקשיבה אלהינו מלבנו וקדושינו. שלום רב תרבה
 לסגלתך כבודנו ומרים ראשנו: תבענה שפתינו
 תהלהך כי תצילנו מרוששנו. תורתך ועדותיך
 שעשוענו ובם תחי נפשנו: רב שפתי וקול תחנוני
 שמעה והאזינה ושיחותי בריתי ונעמו ונקטרת
 רצה נא: ידיך יעלו ויעלו לציון ברנה. רביר
 קדשך וארמונה על משפטו לכוננה: בך תוחלתי
 וסברי רם ונשא גאה גדול ונורא. רחמיך וחסדיך
 אבקש ולישועתך תמיד אשברה: שפטה משפטי
 ונקום נקמת דם עבדיך השפוך בעברה. מטר
 מתקומיך ושלח בם חרון אף חעם וצרה: ואתה
 קדוש ישראל גואלם מלכם ונאוגם. אשורם אמהטו
 ולכם הלה אחר עינם: לעמל ינוגם ולכבוד על
 גלותם הבט מנגם. הבט לפתית והמלא רחמים על
 פליטת שאוגם: לעזרת חושה ותחוסק נשק לקראת

צרי ואיבי. וישמחו וירננו חוסי בך כי תחבוש
מכאובי. יבושו ויחפרו ויסגו אחר חפצי קרבי. חזק
ואמץ מאמיניך גואלי וצור ישועתי אלהי אבי:

אל מלך יושב וכו' עד ועל עמך.

אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי: כי גדול אתה ועשית
נפלאות. אתה אלהים לבדך: כי גדול מעל שמים חסדך. ועד שחקים
אמרת: כי אל גדול יי. וסלקה גדול על כל אלהים: אלהים שמעיה תפלחנו.
תאזנה לאמרי פינו: הושיענו אלהים. כי באו מים עד גפשי: אדני שמעיה
בקולנו. תהינה אנך קשבות לקול תתננינו: ליי הישועה וכו'.

שלישיה. אהינו ואהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"כ בראשי ספרות וסמ"ס ובדיה.

אלהים אין בלתך. לרור ורור ממשתלתך. ולעד
קיום פריחתך: בימינה אין מעצר. ירך לא תקצר.
אל עזנה בצר: גברו מאד נפלאותיך. ולעד שלטון
מלכותך. ולא יתמו שנותיך: הרשדמים. הצלתנו
כמה פעמים. והשפלת מלכים רמים: הן לא שנית.
אתה הוא שהיית. בני יעקב לא כלית: ומבני בנייהם
אנחנו. למה לנצח זנחנו. וכמת מלב נשכחנו:
ורוים בכל פנה. עבודים בכל מדינה. ואין לנו
חגינה: חשבים בין כל אמה. נתונים לבשר
ולכלמה. לכל גויי הארמה: טבענו בצול מעמקים.
ידנו ואין מקים. לך לבר נואקים: יושבים בערי
שקרים. בלי ראש להרים. לענה ורוש שבורים:
כשלו בצהרים כבלילה. בעורים נגשש באפלה.
ואין לידע קץ הנאלה: לקוחי כסף לחרות יוצאים.
ואנחנו יום וליל גלאים. ומנוח לא מוצאים: מהבחי

לסמל

לְסִבְלַת טִיט רַפְשִׁי • וּמַח קִצִּי בִּי אֲאִירָךְ נַפְשִׁי • עַד
 זְמַן תּוֹצִיאֵי לַחֲפָשִׁי: נֹאמַר בְּקֶר מִי יִהְיוּ עָרֵב • וְלַעֲרֵב
 מִי בְקֶר יִקָּרֵב • מִפֶּחַד לֵב וְקָרֵב: שָׁה פּוֹדָה אֲנִי
 מְשׁוּלִים • כָּל מוֹצְאֵינוּ אוֹתָנוּ אוֹכְלִים • וְעַל נַפְשׁוֹתֵינוּ
 לֹא חוֹמְלִים: עֵינֵי סָבִיב הִרִימוֹתֵי • שְׂמַאל וְיָמִין
 צְפִיתֵי • וּמִכִּיר לִי לֹא רָאִיתִי: פְּגִיתִי לְכָל צַד וְאִין
 עֲזָרָה • צַעֲקוֹתֵי לָךְ וְאֶקְרָא • עוֹנָה בַּעַת צָרָה: צוּר
 יְדָה לֹא קִצְרָה • לָךְ חֶפְזָה וְהַגְּבוּרָה • לְמַה תִּשָּׁן עֲזָרָה:
 קָשׁוּב תַּחַן שִׁיחֲנוּ • רָאָה בְּתַשׁוֹת כַּחֲנוּ • וְאֵל בְּאִפְסָה
 חוֹכֵיחֲנוּ: שׁוּר בְּשִׁפְלוֹת הוֹרְנוּ • תְּבִיט בְּכִכְר צַעֲרָנוּ •
 וְאֵל בְּחֶמְתְּךָ תִּיסָרְנוּ: וְעַקְתָּנוּ שְׁעָה מִמֶּעוֹנָךְ • בִּיטָה
 בְּאַנְקַת בְּנִיךָ • וְאֵל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: הִרְשָׁנוּךָ
 בְּחִין וְשׁוּעָה • יְהִי הִרְצָה לָנוּ בְּזוֹ הַשְּׁעָה • וְתַחֲנוּנֵינוּ
 יִשְׁמָעָה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קוֹרְאִיךְ •

אֵתְבֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמִנִי • בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ בְּלִחֵי: לְמַעַן שִׁמְךָ יִי • וְסִלַּחַת לְעֲוֹנוֹ
 כִּי רַב הוּא: לְמַעַן שִׁמְךָ יִי תַחֲזִי • וְתוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשָׁנוּ: לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ •
 הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנוּ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ • כִּי יִי הוּא אֱלֹהִים אִין עוֹד:
 לְמַעַן אֱלֹהִים עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ • רָאָה עֲמִידָתְנוּ הַלִּים וְדָקִים • לֹא לָנוּ יִי לֹא לָנוּ •
 כִּי לְשִׁמְךָ תָּנוּ כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ עַל אֲמִתְךָ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' •
 שְׁלִישִׁיה • אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מְיוֹסֵד עַל סִכּ •

אוֹרְךָ וְאֲמִתְךָ שְׁלַח • אֲמוּנֶיךָ בְּטוֹב הַצֵּלַח • כִּי
 אַתָּה יִי טוֹב וְסִלַּח: בִּיטָה בְּעֲנֵי וְכַפֵּשׁ • בְּטוֹבְךָ
 הַמְצִיאֵנוּ הַפֶּשׁ • כִּי בָאוּ מִים עַד נַפְשׁ: גְּעִיּוֹתֵינוּ יְהוּ
 גְּקָשְׁבִים • גְּלוֹתָנוּ הָשִׁב לְיֹשׁוּבִים • כִּי גָרִים אָנַחְנוּ
 וְתוֹשְׁבִים: דְּפַקְנוּ דְּלַתֶיךָ לְתַמּוֹד • דְּבִקְנוּ אֵלֶיךָ
 לְצַמּוֹד • כִּי דְלוּנוּ מְאֹד: הִלְצֵנוּ זָדִים בְּמַצְרֵינוּ •

הצילנו וְנוֹדַךְ צוּרֵנוּ • כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ: זְרוּיָהּ
מִיַּחֲלִים לְעוֹדֶדֶם • זַכֵּם בְּיִרְאֵתְךָ לְסַעֲדֵם • כִּי זֶה כָּל
הָאָדָם: חֲתִיתְךָ עַל צָרְתָם תִּמְהוּ • חֲשׂוֹקֶיךָ אַחֲרָיו
יִנְהוּ • כִּי תַנּוּן וְרַחוּם הוּא: טִירְתְּךָ הוֹשַׁמָּה לְעַיִים •
טִיבָה בְּחוֹמוֹת בְּנוֹיִם • כִּי טוֹב חֲסִדְךָ מִחַיִּים: יִגְעַתִּי
וְאֲשִׁיחָה בְּמַעֲנֵי • יְבוֹשׁ וַיִּכְלַם מְעַנֵּי • כִּי יַעֲשֶׂה יי דִּין
עֲנִי: כְּבָרוּ שְׁפִתֵי קָמִי • כָּל הַיּוֹם מִזְעִימִי • כִּי כָלוּ בְעֵשֶׂן
יָמִי: לָהֶם יָשִׁיב כְּפַעְעָלָם • לְעַמּוֹ יִלְמַד לְהוֹעִילָם • כִּי
לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם: מִרְחֲמוֹ יִתֵּן מֵאֵוִיו • מִמְּנוּ יִסֵּר דָּפְיוֹ •
כִּי מָה טוֹבוֹ וּמָה יָפִיז: נִשְׁמֹת הוֹשַׁתוּ עָרִי • נִכְרִים
בָּאוּ שְׁעָרֵי • כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרָי: שׁוֹשׁ נָשִׁישׁ
עֲלֶיךָ • שִׁיחַ לְעֵנוֹת גְּאוּלְיָהּ • כִּי שִׁמְחַתְנִי יי בְּפַעְעֲלֶיךָ:
עֲזוּז נוֹרָא וְאֵוִים • עֲתָה הוֹצִיאֵנוּ לְפָדְיוֹם • כִּי עֲלֶיךָ
הִרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם: פִּנְהֵךְ עֲקוֹב • פֶּאֶר הַלּוּלֶךָ לְנִקְוֹב •
כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב: צַעֲקוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ נִרְץ • צַפָּה
מִשְׁמֵי עַרְץ • כִּי צַל יָמֵינוּ עַל אֶרֶץ: קוֹל לְהַשְׁמִיעַ
לְעוֹנֵי • קָרַב קִץ עַדְנֵי • כִּי קָרוֹב יוֹם יי: רֵם זְרוּעֶךָ
תִּרְאֶה • רַעֲיִתְךָ פָּנִים הַתְּרַאֶה • כִּי רֵם יי וְשָׁפַל
יִרְאֶה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי • שְׁוַעֲתִי תַעַל לְמַעוֹנֵי • כִּי
שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים יי: תַּחֲן בְּתוֹדָה תִּרְצֶה • תֹּאמַר
לְעַמִּי אֲתִרְצֶה • כִּי תוֹדָה מֵאֵתִי תִצָּא: שְׁקַל מֵאֲזֵנִים
יִכְבֹּשׁ • עוֹז נִצַּח יַעֲטָה וַיִּלְבֹּשׁ • כִּי הוּא יִכְאִיב וַיַּחֲבֹשׁ:

אל תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חיי: מלאך יך משפטנו
צא. עיניך תחזיקה מישרים: כי עשית משפטנו ודיננו. ישבת לכסא שפט
צדק: כי דודש ימים אותם זכר. לא שכח צעקת עניים: ידון בגוים שלא
יחית. מחזיק ראש על ארץ רבבה: ליי המשועה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"ס אל

אדון הין אם ירדקך. בחקר פועל אם יודקך. נמר
לפניך לא יצדק: הופי תתן בצבא מעלה. הן במלאכך
תשים תהלה. ואף שוטה כמים עולה: זכות וצדקה
אין בנו. חטא ורשע פלנו. טוב אל תבא במשפט
עמנו: יהמו מעיק עלינו. ברוב רחמיה פנה אלינו.
לבתי ברע מעל לינו: משובתינו רבו מלמנות.
גיחותים אין וקרנות. סליחה מצוא לעונות: על
צדקותינו אין אנו סמוכים. פשע ועון מלוכלכים.
צדקה מצוא לתת עורכים: קול תפתח בארחותינו.
רבותות ולעה אחרינו. שאו והבל שנותינו: תשוב
על הרעה הנחם. זה הרבה חנם מרחם. ברחמיה
הרבים עלינו רחם: דרכיה הודעת לעניו להורות.
ידעתו שלש עשרה סדורות. הבטחתו שאין ריקם
חוזרת: חנון כם סדרנו לפניך. ועקק שוב ממחנותיך.
וא תשיבנו ריקם מלפניך: אל סלך ישוב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חיי: תבוא לפניך משפטנו
ואל תתעלם מתפלתנו: תבוא לפניך אנקת אסיר. כגדל ודועה. הוחר בני
תמותה: לשמע אנקת אסיר. לפתח בני תמותה: תפלה לעני כי יעשה.
ולפני יי וישפך שיחו: תשפך לפני שיתנו. וצרותינו לפני נגיד: זה עני
קרא ויי שמע. ומכל צרותיו השיעו: ליי הישועת וכו'.

שלישית. אלהינו ואלהי אבותינו.

מוסד ע"ס אל וכן מדקן: תלבוט' גר'ס, וכן כולס, וכוף. חתו סכ"ח נרשם בברא'.

אשפוך שיחי לפניך צורי. בלבנשבר ולא באולם

כריא

בְּרִיאֵי גַם צָרָתִי אֲנִיד וְצַעֲרִי: בְּעַד פְּשָׁעֵי לְפָנֶיךָ אֲוֹדָה.
 גַּם חַטָּאת עִמִּי אֲתוּדָה. הִגֹּל רַחֲמֶנּוּ בְּעוֹזֶיב וּמוֹדָה:
 גּוֹפְנֵנו מִדַּעֲד וּנְפִשְׁנוּ נִבְהַלָּה. הוֹאֲגִים עָלֶי חַטָּאת כִּי
 גָּדְלָה. הִגְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה גְדוֹלָה: הִבְרַנּוּ עוֹשֶׁק
 וְסָרָה. הִלְכְּנוּ דֶרֶךְ לֹא יִשְׁרָח. וְקָלְקַלְנוּ אֹרַח בְּקָלָה
 בְּכִרָּה: הֵן עֲוֹנֵינוּ מִנוּ נִכְדּוּ. וְכִכְדּוּ כְּמִשָּׂא וְרֵאשְׁנוּ
 עָבְרוּ. זָנַחְנוּ מִצִּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִבְרָו: וּבִמָּה נִקְדַּמְהָ
 אֶל־כַּבִּיר. וְדַנּוֹת לְכַפֵּר וּשְׁגוֹת לְהַעֲבִיר. חַטָּאת לְהִרְחִיק
 וְחֶסֶד לְהִגְבִּיר: זְכָחִים וּמִנְחוֹת מְסוּלָּקִים. חַטָּאת
 וְאִשְׁמוֹת נַפְסִקִים. טָפִי דְמִים גַּם הֵם לֹא נִזְרָקִים:
 חָרַב בֵּית קִדְשֶׁךָ. טָבְעוּ שְׁעָרֵי מִקְדָּשֶׁךָ. יִשְׁבֶּה בְּרֹד
 עִיר קִדְשֶׁךָ: טִבַּחַת שְׁלַחַת מֵעַל פְּנֵיךָ. יֵצְאוּ רְחוּפִים
 מִלְּפָנֶיךָ. פָּהֲגִים מִקְרִיבִים קִרְבְּנֶיךָ: יִזְמְנוּ לִבְנוּ
 וְרוּחָנוּ לְשִׁבְרָה. כִּי זָכַחְךָ רוּחַ נִשְׁבְּרָה. לֵב נִשְׁבֵּר
 וְנִרְכָּה לֹא תִבּוֹה נִזְרָא: בְּיֻנְנוּ לִבְנוּ לְצַד הַתְּשׁוּבָה.
 לְקַחְנוּ דְבָרִים וְעֲדִיךָ נִשׁוּבָה. מִבְּטָא שְׁפַתֵּינוּ יִשְׁלַם
 פְּרִי נִדְבָּה: לְפָנֶיךָ עֲמַדְנוּ צִמְאִים וְרַעֲבִים. מִמַּעֲטִים
 בְּצוּם דְּמִים וְחֻלְבִים. גָּא רַצִּים בְּעַל מִזְבְּחֶךָ קִרְבִים:
 מִמַּעֲמָקִים קָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ. גָּא תִפְלַתְנוּ לֹא תִבּוֹה.
 סִלַּח גָּא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה: נוֹאֲצִינוּ אִם מִקְטָרִים
 וְנִאמִים. סִנְגַרְיֵנוּ אִם שׁוֹתִקִים וְדוּמְמִים. עֲמֹד
 מִבְּטָא הַרְיֵן וְשִׁבְעַל בְּטָא דְחַמִּים: סְלִיחוֹתֶיךָ הַרְבֵּם
 וְהַפְּרֵם. עֲוֹנוֹתֵינוּ מִחָה וּפְזָרֵם. פְּשָׁעֵינוּ אֲפָה
 תִכַּפְּרֵם: עֲמֹךָ אָנוּ מִנְתַּחֲלָקָה. פִּינָה גָא מִכָּל עֲסָקָה.
 צֵא כְּנִבּוֹר לִישַׁע חַשׁוּקָה: פְּזוּרִים לְאַרְבַּע רִחוֹת.

צוּעֲקִים וּמִתְאַנְחִים אֲנַחֲוֹת • קוֹבְלִים עַל צָרוֹתֵי
הַמִּתְוַחֲוֹת: צָרוֹת רַבּוֹת וּמְצוּקוֹת • קְרֻבוֹת וּבָאוֹת
וְדוֹחֲקוֹת • רֵאשׁוֹנוֹת פְּקוּדוֹת וּשְׁנִיּוֹת דּוֹבְקוֹת: קוֹלְנוּ
שִׁמְעָה בְּחֶסֶדְךָ • רַחֲמֶיךָ זְכוֹר וְחֶסֶדְךָ • שׁוֹמֵר הַבְּרִית
וְהַחֶסֶד לְעַבְדֶּיךָ: רִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלְנוּ • שְׁבַעֲתִים
הַשֵּׁב לְחַק מַעֲנֵנוּ • תְּרַדְדֵךְ בְּאֵף וְתִשְׁמַדְם מִחוּלְלָנוּ:
שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן • תִּקְרָא אֱלֹהִים עֲלֵיוֹן •
גֹּאֲוִים תִּבְנִיעַ בְּחֹרֵב בְּצִיּוֹן: תּוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְתִסְדְּדָה •
גַּם תִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה • רַחֵם יוֹשְׁבֵי שְׁכִילָה וְגַלְמוּדָה:
שְׁבוֹת אֱהִי יַעֲקֹב הַשֵּׁב • מִשְׁכַּנְתוֹ תִּרְחַם וְתִשָּׁב •
בְּגוֹה שְׁלוֹם עִמָּךְ יֵשֵׁב: יְהִי אֱלֹהֶיךָ גְּלִיתִי רִיבִי • וְדַבְּרָתִי
עַד הִנֵּה שִׁיחֵי וּבְאֵבִי • אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה נִיבִי:
הוֹדַעַת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת לְגֵאֲמֹנָה • הוֹדַעְתָּ
שְׁאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ • דְּבַרְךָ הַטּוֹב יֵאֱמָן
גֵּא לְבָנֶיךָ:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא במשפט עמנו. כי לא צדק לפניך כל חי: אלהים אל דמי לה.
א תתירש וא תשקט א: אלהים באו גוים בנחלתה. טמאו את היכל קדשה.
שמו את ירושלם לעינים: נתנו את גבלת עבדיך מאכל לעוף השמים. גשור
חסידיך לחיתו ארץ: שפכו דם פמים סביבות ירושלם ואין קובר: אלמנה וגר
יגרנו. ויתומים ירצחו: שלחו באש מקדשה. לארץ חללו משכן שמה: ליהי שטע'
עקידה. ארא. מוסד ע"פ א"ב כפול ונסוף סמוס רוד בירכי משלם הקסנו חוק.

אלהים אל דמי לדמי. אל תחרש ואל תשקוט
למתקוממי: בקשהו דרשהו מיד מחרימי. כל
תבסה ארץ בכל מקומי: גול יגלה לפניך ישפה ויגלה.
גם בפורפרך מלא גויות יגלה: דון יהוה שופך חלה
בחלה. דמי עגיה הנשפה בשגרי אלה: התיעצו יחד
סוד מסך רצל. הלזט הלזט פני כל הארץ להעל:

ולא יזכר שם קדש המעל. ולכת אחרי ההודו משקץ
 ומוגעל: זרע קדש בנים לא ישקרו. זה אלי ואנוהו
 ועקו ושורדו: חבל נחלתינו הוא ובו נתאמרו. חית
 יחדתם בצרור החיים צררו: טף ונשים יחד השלימו
 לעקר. טלאים המבוקרים בלשפת בית המוקד:
 יחד ונשא עליך נהרג ונשקד. יחודו ניהוד לו לבר
 ראש ליקד: כבשים בני שנה לעלה המימים. כבשו
 עולות בזבחי אימורי שלמים: לאמותם אומרים לא
 תכמרו רחמים. לקרבן אשה ליי נתפקשנו מפרמים:
 מפרפרים הילדים וזה על זה מפרכסים. ממחרים
 שחוט אחרים ובדמיהם מתפוססים: נתון על רובר
 היכלך ואף לממרים. נגר עיניך לעד יהוה פוססים:
 סידו לפניה סדור מערכה גדולה. סוכב וגם היסוד
 קטון מהבילה: עוללים ויונקים הנזכחים כליל עולה.
 עולתך ידשנה יזכר כל מנחתך פלה: פנות ועזרות
 מלאו קרבני זבחים. סדרים ואיברים הראש והרגל
 ונתחים: צרידי מנחות כפה עשרני מחים. צדקניות
 קניהם המה עוללי טפחים: קיץ למזבח הם בני רבי.
 קרבן העם לבשר תלמיד עם צורב: רחש מורכב זה
 מאז לא נקרב. ריח ניהח מנחת יהודה תערב:
 שרתי בהנה בשרו נשים באנשים. שחיטה זריקה
 וקבלה מקריבים ומגישים: תקדושת מנחה טהורה
 נפשות נקדושים. תגופת חוה ושוקולתי הראשים:
 רמעות מפה ומפה נובעים ומקלחים. ושוחטים
 ונשחטים אלו על אלו נתחים: רמי אבות וקנים נוגעים

וּמוֹפְחִים • בְּרַפְת הַזִּבְח שִׁמְעֵי שְׂרָא עוֹרְחִים: יִרְאֶה
 יִרְאֶה פְעֻלַת בְּנוֹת בּוֹטְחוֹת • בָּחַם הַיּוֹם עֲרוּמוֹת
 לְשִׁמְשֵׁי גִשְׁטָחוֹת: יִפְהַ בְּנָשִׁים מְבַקְעוֹת בְּרַם וּמְסַלְחָת •
 מִבֵּין רַגְלֶיהָ שְׁלִיהוּלְד מְפִרִיחוֹת: שְׁמוֹעַ הַגִּשְׁמֵעַ אוֹ
 אִם נִרְאֶה • לְהֶאֱמִין מִי יֶאֱמִין גְּדוּלָה פְּלִיאָה: מוֹלִיבִין
 בְּגִידֵיהֶם לְטַבַּח כְּלַחֲפֵה נָאָה • תַּעַל אֱלֹה תַתְּאִפְקֶרֶם
 נָאָה נָאָה: קָדָם גִּשְׁעֵנְנוּ וְתַעֲמֹד עֲקֵדַת הַר מוֹר • טָמוֹן
 לְיִשְׁע בְּכַלֵּד וְדָד לְשִׁמּוֹר: גִּתּוֹסְפוֹ אֱלֹה וְכֹאֱלֹה עַד
 בְּלַתִּי לֵאמֹר • חֵי וְכֹזוֹךְ קָוִם הַשְּׁמֵר לָנוּ וְצָרוֹתֵינוּ
 תִּגְמֹר: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תָּבֵא בְּמִלְשַׁמֵּט עֲנַנּוּ • כִּי לֹא יִצְרֵק לְשִׁנְיָה כָּל חֵי: מִקּוֹל סִתְרָה וּמִגִּדְרָה •
 טַפְּסֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי עֲלֶיךָ הוֹרֵגְנוּ כָּל הַיּוֹם גְּדוּשְׁבֵנִי כְּצֹאֵן טַכְחָה: כִּי אֶבֶל
 אֵת יַעֲקֹב • וְאֵת נוֹהַי הַשְּׁמוֹי: הַעַל אֱלֹה תַתְּאִפְקֵי • תַחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנִי עַד מָאוֹד:
 אֵל גְּקֻמוֹת • אֵל גְּקֻמוֹת הוֹפִיעַ: הַשְּׂאֵא שִׁפְטֵי תֶאֱרֹץ • הַשֵּׁב כְּמוֹל עַל גְּאִים:
 וְהַשֵּׁב לְשִׁבְעֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֶ חִקִּים • תִּרְפָּתֶם אֲשֶׁר תִּרְפָּה אֲדָנִי: • כְּגִבּוֹר יִצְא
 כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעֲדֵי קָנָה • יִרְעֵ אֶת יִצְרִיחַ • עַל אֵיבּוֹי וְתִגְבֵּר: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

קָבֵר עֲקִידָה • אִי'א • מִיּוֹסֵד ע"פ א"ב וּמִבּוֹק שְׁמוֹס קְלוֹמִיּוֹס בַּר רַבִּי יְהוֹדֵר מִחֻקֵּי לִשְׁמֵן •
 אֵת הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב נוֹהֵם • בִּידֵי רִשְׁעֵי בָהֶם מִתְּלַהֵם:
 גְּבִיר שְׁמֹתוֹ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם • הַבְּאוֹם בְּעִבְרוֹת וְעַלְמֵם
 מְטִילִים עֲלֵיהֶם: הוֹרְגִים תּוֹלִים מְשִׁמִּידִים בְּכָל מִינֵי
 מִשְׁמֵר • וּבְכָל זֹאת עֲלֶיךָ אוֹתָם לְהַצְמֹד: זְנוּחַ אֵל
 חֵי קִלְקוּלָם לְלִמּוֹד • חוֹבְטִים וְחוֹבְלִים בְּאֵין מְאֹמֵד:
 טוֹמְנִים פֶּח לְלִבּוֹד בְּשֶׁה יְקוֹשִׁים • יְחוּרָה לְהַמִּיר
 בְּבַעַל לְהֶאֱשִׁים: כְּלָה לְגִמְרַ בְּעַם קְדוֹשִׁים • לֹא יִזְכֵּר
 שֵׁם יִשְׂרָאֵל לְהֶרְשִׁים: מְזוֹמֹת גְּבִלוֹת עוֹבְבִים בְּשִׁלְמוֹתָם
 לְצִיִּין • גִּטּוֹשׁ יִרְאֵתָךְ בְּתַבְלִיָּהֶם לְעֵין: שִׁיחַ פּוֹצִיעִים
 עֲפֹרָה לְהַרְיִין • עַד מוֹת יִתְּנֵהוּ חֲצִצְיָה הוֹרְיִין:

פושטים צואר לאבחת הרג רב. צדקניות חשות
 קניהן לקרב: קרפן כליל ריח הנערב. רוגשים לקדם
 מנחתם להעריב: שוחטים האבות בניהם בדרמיהם
 מתבוססים. תבוסתם עליהם פאהב מתעלסים:
 קצים בחייהם ונפשותם לא חסים. ליחד שמך
 רצים ושואים: ומתאשרים להשמיע שמע ישראל
 בקריאתם. נוהם פיהם בברכת זבחתי: יחד אבות
 ובנים חתנים וכלותם. ממהרים לטבח בבאפריון
 חפתם: ולדי נועמה נטעי שעשועים. ספים כלים
 גוועים מנועים: בך נשבעת בעקד הרועים. רבות
 זרעם בכוכבי רקיעים: ראה תראה עקידות אלה
 נעקרו. בחייהם נאהבו וכמותם לא נפרדו: יחור
 שמך לקדם שקרו. ירדות ישרם פקוד באשר
 נאחרו: האל זכור ואל תשכח. ושארית הפליטה
 מכאוב מוכח: דורש דמים דרוש להחנפח. הופיע
 בנקמת עם נשבת: חפויץ ובעברות צוררי הנשא.
 זעה תשים מפריך ושוסה: קנויה תחון באברתך
 מחסה. ועל כל פשעימו אהבה תכסה: אפיץ ושגב
 פלמת שרדיך. מיחלים לחסדך זרע חסדיך.
 צעקתם קשוב ממכון הודיך. זכור לאברהם ליצחק
 ולישראל עבדיך: אל מלך יושב וכו'.

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל מי: בך בטוח אבותינו:
 בטוח ותפלטמו: אליה ועקו ותמלטו. בך בטוח ולא בולשו: ויבטחו בך יורגי
 שמך. כי לא עזבת הורשיה: ואתה יי אל תרחק. אילותי לעזרתך חלשה:
 אל תרחק ממנו. בי צרה קרובה כי אין עזר: שמע יי ותנו. יי יהי עזר
 לנו: ברחם אב על קנים בן תרחם יי עלינו: ליי הישועה וכו'.

קבץ עקידה. אחיט ואחיט אבחיט. עומד ע"ס ל"ב וכסוף סתום סתום בנין חזק.
 אהבת עזוזות וזותוקת הבה. ברית געורים זכור וזכור
 תאנה: גדר משאבה במסלול גתיבה. דרך אב ודרף
 בפרישות אהבה: הוער מקדם וממזרח הזבא. וצדק
 לרגליו נקרא ונתנה: זהר תועים מדרך תועבה.
 חשכם מאש ומלהבה: טירות פתים מאם מלישבה.
 יתרות אהלים הפיע בערבה: פלו רוב ימיו באפס
 תקנה. למשקבן בית בזקן ביתו להתחשבה: מאמר
 בבוא ופקידה בהתקרבה. נחנט שריג ישר ומשענת
 שיבה: סבר תוחלתו ממה לא נבובה. עשת
 מחשבתו אליה השבה: פקר בחינתו בעת לפניך
 קרבה. ציתו על חשק תאוחו לה לקרובה: קחנא
 את בנה את יחידך והעלהו לגרבה. רציתו חשקתו
 לריח ניהח להתערבה: שים פעירתו פרנן ותגואות

אחבה עזוז, אכנה עזה. גדר משוכה, כנל לדעת רח"ס לל, ומכנה לכן
 גדל כמו מכות סדק (משלי טו יט). אב, זה לכרס. הוער מקדם וכו', ל"ב (שעי' ט"ז)
 מי שער מנחת וכו'. ונחה, כרס כמו והתייטתו (ויחזקאל ט ד). ודר, כהיר. וכן
 ברא, דמשק חליעור. עשת, כמו עמנות. צווח לו על זאת, להקריב לו וכו'. ברגו,
 לפן דברי מרן (משלי י"ט). תנאחה, לפן מילוף, כמו למה תכילן (בעדנר לב ו).

אחבה עזוז. געשעקע, העדר, דיינער חקלשיגען ויטבע, דיינעו גרעסען וקחאל
 געמלעטע חזר דיינער גנרע, חין חונדער יגענדלייט, תוז חונדער ערלעכטער, חן
 פרייחוויליגער ענשהחלוטוואקייט דין פארקעלייכעטע, חוואסוואקעטע, עבטע כהען
 בעטרמש חזר פערמלעגטע. פלן וקרגען הער זוקרד ער געווערעט, פלן זוקנענו
 הייליגע הערעפערמש חזר פרייחוויליגייט בעלייכעטע זיינע טריסטע. ער וקריטע
 דין פערזיררעטן פלך דעק וועג דער חבגטטערייח, בעוואחרטע ויח פלך פיינער
 חזר פלחאמע. ער פערטאקטעט ער פקטועטע היינער לז בעוואקען, חן וישעטע
 זיינע טונג ער לעטען חויל. הקלעכונגאלעז פערטערילען זיינע הייסטען טעגע, דין
 ער זיינען חלעטע דיינער עטחטע היינע זקאגע בעטרעכטען חוסטע. תוז עבליך
 זיינע פערזירטען חיינערקל, חזר גקסט כון חיהו בערעכטע, דין רייפטע חיהק חין
 קלעטער ספרקסלינג, זיינע סטיטעל פיר זיין גרייווענלעטער; זיין בעהאררליכע פערט
 טרויען חויל דין וקארד זיכט געטייטע, חזר פארטוואקערטע וקאר זיין דענקען חזר
 טרעכטען דין געזייהט. — תוז דין זייט געקחטע וקאר, וקאר דא זיינע פרייטע
 בעטלעטען, בעמלעטע דוח חיהק, זיינען טהיינען זעבלינג דיר לו חפלען: „ניט
 דיינען וקחן, דיינען חיינלעטען, חזר בריגע חיהו תוז פרייחוויליגע חפלער דין;
 חיד חקע חיהו חויערזעהען, פערקעגע חיהו, זיר לונק זעבליכען דעפטע לו דיינען.”

לא הרפה. תען מזמותיו לא השיב בתשובה: בקע
 עצים ומערכת שוה. גין עקר ברצון תאוה: ידיו
 ורגליו קשר בענוה ועניבה. פן בפרבוס יפסל עלת
 חובה: מאכלת לשחטו יד בשלח בנפש רוה. גער
 אל תשחט קול אליו בא: בי גשבעתי עקב אשר על
 יחידה גפשה לא עצבה. זרעה אשית בצמחי רבבה:
 חי הוא ואפרו לפני עבור ומובא. חשוב הוא לפני
 בטבח במוקד אתוה: זבתו המציאנו בנהרי חף קטרת
 הערבה. קצה שבה וחמה תשבית מבת השובבה:
 ובאשר בבשו יצר ושניהם עקרו לב התאוה. בויכבשו
 רחמיך את פעסה ממושבה: וברחמים גדלים
 אליה שובה. ותאמר שובה משובה: אל מלך ישוב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי: שמע קולנו יי
 אלהינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: שמע קול תחנונו בשוענו אליה.
 בשוענו ירנו אל הברד קרשה: שמע יי וחנו. יי היה עזור לנו: שמע יי קולנו

תען, לשון מענה וענין. גין, בן כמו (ישעי' יד כב) גין וכד. ענוה ועניבה, קצרים כל'
 תלמוד. חי הוא, גם כי הוא סי, בכל זאת אפרו נבר וכו'. אראה, יחד לש פשו
 (ירמי' לו כב) זאת סלם לפני מערות. בת השובבה, כינוי לישראל כמו (ירמי' ג יד)
 בכיס זבנים. לב התאוה, כמו תלות הלב.

חייב פיעול וחרטה, חנה חוליופרידעטייט חונד אורטון, חנהע דחם ער זיינע
 פאפטיסונגען זיין זיינע חנטווערט קליידעטע, ספאטעטע ער הולף — ערריכטעטע
 זיין געריסט חונד — כחד מיט פריידיגעט ווילטן זיין קינד דערזין, קנע
 בעלעט זיהען אקטע חט פיסע, דאס ניכט עסונף דורך חיינע לוקקונד דחו סולו
 דיגפ חפפער געסטערט ווערדע. הון ער נון מיט פרוהעט מוטעה דחו סוףטאמענער
 ערהקב, דס ערשטון זיהען חיינע סטיממע: „סוףטע דען קנחבען ני 5 ט ו"
 „בייה איד סוקרע חד, וזיין דוח ריינע חיינליגען זעהנע ניכט געשקט, וזיל סך זיינע
 כחלקמאען וזיה דיה פלונלענעטעגעט פערטעהרען. ער זעבט, דער זעגט דיה דערז
 געברתלעט חסע (רעו ספחטט זיינער געטפערטען ווידערז) חויפגעחילט פער זיה.
 סך נעהמע זיהן הן פיר געטפערט זיין אקערטער פאמאען! — ק, אהם חונד
 זיינע פערדיגעסטע פהילהתלס אטערדען; חונדען דוח דען זעבליכען דופט חויפ
 ניומסט, הולטע זיין זיינען לקרן חונד פערניכטע זיינען חזוילונגן חבער זיינע
 פערזודרעט טעפער (ישראל); חוד זק זייה יוח ביידע חיהר געפילן חיבערוואנדען
 חונד דחו זיבעטנע הערן לערריטען זק אקגע דין ערכראען זיינען לקרן חיבער
 דיה זינדאע (ישראל) חיסטווארען חונד דוח מיט חונבערגרעלשער כחראשיללקייט
 לו חיהר לזיקטעהרען חונד ספרעכטען: „קעזער חייטן, פערזודרעט!"

סליחות לערב יום כפור.

נקרא. וְחַנּוּנוֹ וְעַנּוּנוֹ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ וְאֶל תְּחִנָּתֵינוּ.
וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אָרְצִי: לִי הַיְשׁוּעָה וכו'.

קבו אהינו ואהי אבתינו. קמוס זאל'ס בראש'י קרחות אפרי' בר רבי יעקב סוק ולמן.
אָנִי עַבְדְּךָ בֶּן אִמְתֶּךָ. בְּרוּב חֶסֶדְךָ אָבֵא בֵיתְךָ.
מָחָר בְּיוֹם קָדֵשׁ לְפָקְדוֹנוֹ בִּישׁוּעָתְךָ. שִׁבְתוֹן שִׁבְת
קָדֵשׁ לִי מָחָר:

חין וחסדכען קבלת ויירד דיוענו כיכט גענומנט, וחסן ש'מגיט חן פשעי אני ארע.

אָעִידָה שִׁחַר וְלֹא שִׁחַר יַעֲרִנֵי. בְּיָמִים הַנּוֹרָאִים
אֲשֶׁר פָּחַד קָרְאֵנִי. לְפָנַי בּוֹא יוֹם הַגְּדוֹל לְדוֹנָגִי.
בְּעֶשׂוֹר לַחֹדֶשׁ חַג לִי מָחָר:

פְּשָׁעֵי אָנִי אֲרַע וְחַטָּאתֵי הַסּוֹבְבֵנִי. וְאֶרְאֶג לְיוֹם מָחָר
יוֹם מִשְׁפָּטֵי וְדִינֵי. וְאֶתְפַּלֵּל לֵי לְסִלּוּחַ לַעֲוֹנֵי. מִדְּאָנָה
מִדְּבָר עָשִׂינוּ זֹאת לְאִמֹר מָחָר: רַחוּם פִּדְנֵנוּ וּבְמַרְעִים
אֵל תִּתְחַר. שְׁלַחֲנֵי כִי עָלָה הַשִּׁחַר. כִּי אֵיזָה עִם
סַגְלָתְךָ לְבַחַר. כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמָחָר: יִשְׁלַנוּ אָב
זְקוֹן וְיִלְד זְקִנִים. וְאָבִי יֵשֵׁב אֶהֱל וּמִקְנֵה רֵאשִׁית
קִנְיָנִים. תְּחַזֵּן זְכוּת אָבוֹת לְבָאֵי בְּכָבֵי וּבְתִּהְנוּגִים.
וְקִדְשָׁתֶם הַיּוֹם וּמָחָר: מִקָּשָׁר אֲמִיץ קָשָׁר רִשְׁעִים
מִשְׁכְּלֵי. אֶסּוֹר חֵל עַל אֶסּוֹר כּוֹלֵל וּמוֹסִיף אֵלֵי. קָשָׁר
הָעֵקֶדָה יִתִּירִם מִהַתְגַּוֵּל עָלַי. וְאֵל הָעַם הַאֲמֹר
הַתְּקַדְשׁוּ לְמָחָר: מִקְדָּם צְלַחַה דְרָכֵי וְהָיָה יי עֲמֹדֵי.
וְעַתָּה לְהַפּוֹד גַּם תִּתְחַפֶּה שְׂרֵי. לְחַרְבַּ וּלְהַרְג נַמְסֵרְתִי
בְּיַד רוֹדֵי. כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֵךְ מָחָר: בְּחָסֵר וּבְאֶסֶר
נִאֲסַרְתִּי בְּגִלוּתִי. וְלֹא קָרַב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹת אִישׁ

בְּשׁוֹרְתִי • אֲפֹטְרוֹפּוֹס שְׁמֹנְהוּ אָבִי יְתוּמִים מְלֹאךְ
בְּרִיתִי • יֵשׁׁם יִי מוֹעֵד לְאִמּוֹר מְחָר: וְהַקְצִים כָּלֶם כָּלוּ
וּבְנֵה בְּיַד קָמִיָּה מִתְאַחֵר • וְהִלֵּא אֵינְ אָדָם רוֹצֵה שְׂיִהִי
פְּקֻדוֹנוּ בְּיַד אַחֵר • לְכָל תְּכַלֵּה יִשְׁקֶץ רַחֲבָה גְלוּתִי
לְסַחֵר • נִשְׁאַל לִי לְמַתִּי אֶעֱתִיר לָהּ וְלַעֲמֻקָּה וַיֹּאמֶר
לְמַחֵר: רַחוּם הִכִּינוּ לָהּ בֵּימָה וְסִנְגוּזִים לְהַתְקַרֵּב •
וּכְבָר בָּא חָכֶם לְדְרוֹשׁ בְּמַעֲרֵב • וְעֵתָה תִמְחֹל לָנוּ
עַל כְּבוֹדֶךָ הָרֵב • לִין פֹּה וַיִּיטֵב לְבַבְךָ וְהִשְׁבַּמְתָּם מְחָר •
רֵאָה אָבִינוּ כִּי עֲשִׂינוּ כְּאֲמֻנוֹתֵינוּ • יִצֹר לֵב הָאָדָם רַע
מִנְעוּרֵינוּ • עֲשֵׂה כְּאֲמֻנוֹתֶיךָ וְסִלַּח לָנוּ • קוּם קֹדֶשׁ אֶת
הָעַם וְאָמַרְתָּ הַתְּקוּדָשׁוֹ לְמַחֵר: בְּרוּר כִּי אֵין צְדִיק
שֶׁלֹּא יִחַטָּא בְּעֵבְרָה • לְמִלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת לֹא נִתְּנָה
תּוֹרָה • וְאָנוּ אֵין לְרַקֵּק עֲפָנוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה • כִּי
יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ וְאֵלֵי דִדְתֵינוּ מְחָר: יְהִי כְּבוֹדֶךָ עוֹמֵד בֵּין
עַדְתָנוּ כְּהַבְטַחְתָּ לְזִקְנֵינוּ • אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֵדֶת אֵל
בְּקִרְבָנוּ • גַּם אֶתָּה יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל סְבָבָנוּ • שֶׁב
בְּזֶה גַם הַיּוֹם וּמְחָר: יָד פְּשׁוּטָה פָּשַׁט בְּעַל הַבַּיִת
לְבַעֲלֵי תְשׁוּבָה • וּפְשַׁט הָעֲנִי אֶת יָדוֹ לְקַבֵּל טוֹבָה •
אַמֵּת נָתַתָּ לְיַעֲקֹב וְחֹסֵד לְאַבְרָהָם בְּאַהֲבָה • יִנְתֵן גַּם
מְחָר: עַד מַתִּי תִרְדֶּפְנִי רוֹדֶף מְלֵא • כְּתוּב וְלֹא כְּתוּב
עָלֶי תַעֲלֶה • אַחֲרֵי מִי יִצְאֵ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַמְּפֹלֵא • זֹאת
אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי יִשְׁאַלּוּן בְּגִיבְכֶם מְחָר: קֹדֶמוֹךָ בְּנִיָּה
כְּתַפְלַת הַיּוֹם סְבָרָם • הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וּלְמַחֵר לְטוֹל

ים • היום פִּמְחָר נָה וְזֶה גֹרֵם לְטוֹבָה לְזָכְרָם •
 כָּוֶה יוֹם מִחָר: בְּזֵרוּ צִירֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּפִלּוֹ עַל
 בָּם • עַל כָּל צָרָה וְצוּקָה שְׁלֹא תִבְאֵל עַל צְבוּרֵיכֶם •
 זֶן בְּכַחֲפָה תוֹלַעַת יַעֲקֹב אֲבִיכֶם • וְשִׁמּוֹ עֲלֵיהֶם
 תֵּת לִפְנֵי יי מִחָר: בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֵה שְׁקִימוֹ הֵם
 זִיהֶם • יִזְכוּ לְהֵטִיב לְעוֹלָם לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם • יי
 יִכְפֹּר בְּעַד עֲוֹנוֹתֵיהֶם • וְכֵן תֹּאמַר אֵל הָעַם
 וְיִשְׂאוּ לְמִחָר: חֲנוּן הָשֵׁב שָׁנִים כְּבָרְסָתְךָ •
 לֹא וּמִסֹּתֵיכֶם לָךְ וּמִקְדָּשִׁים לִישׁוּעָתְךָ • חֲדָשׁ עֲלֵינוּ
 טוֹבָה וְעִטְרַת שְׁנַת טוֹבָתְךָ • הֵינָה יוֹם קֹדֶשׁ ליי
 זָכָה חֲדָשׁ תִּשְׂרִי לְהִתַּר וּכְלִיחָה • יִרַח אִתְּנִי
 זֶן וּגְבֻעוֹת נִזְכְּרוּ וְנִפְקְרוּ בִּי לְהַשְׁמִיחָה • וּבִנְעֻתֵיךָ
 אֵל צִמְחֵי צִדִּיק לְהַצְמִיחָה • כֹּה אֹמַר יי בְּעֵת מִחָר:

וּמִחֲבַעַן קֹהֶלֶת וְיִדֵּד דִּיעוֹנֵי כִיכֶם גְּבוּחָגֵט, מִחַן סְחָמֵט מִן וְאֵנִי בַחֲסֵד.

שִׁים הַמְּלִיכָנִי עֲלֵיכֶם וְהִזְכִּירוּ זְכוֹנוֹת • כְּדִי
 בִּזְרַעַת אֲבִיכֶם בְּשׁוֹפָר שֶׁל אֵיל בְּפִקְדוֹנוֹת •
 זָבְכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים וְאִמְחוֹל לָכֶם עוֹנוֹת • אֵל
 אֵל וְאֵל תַּחֲתוֹ מִחָר:

אֵנִי בְּחִסְדְּךָ בְּטַחְתִּי אֶמְרָתִי עוֹלָם חֶסֶד
 • צְדָקָנוּ תִכְרִיעַ בְּגֵרוּמִים כְּבָרִים לְהַטְמִינָה •
 וְרַב לִי רַב חֶסֶד מִטָּה כָּלִפִּי חֶסֶד מִפְּנֵיךָ •
 וְצַר צָרַת מִחָר: אַרְךָ זְמַן זְמַנִּים זְמַנֵּיהֶם קֹדֶשׁ
 לָהֶם • וְטַמְאָה אֲבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה בּוֹקַעַת וְעוֹלָה •

יִרְחָה עַד עֶפְרַת הַתְּעֵלָה לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ • וְהַעֲמִלְקִי
וְהַבְּנֵעַנִי יֹשֵׁב בְּעַמְקֵי מְחָר: מְחָר שִׁמְשׁוֹן אֲבִינִיסָף
בְּשָׁנָה רָעָה • בְּנֵי מִדְיָה אוֹצִיא וְאוֹשְׁעָה • הִמָּה
פּוֹרְשִׁים לְחַיִּים טוֹבִים וְאַתָּה לְמִיתָה קְבוּעָה • וּשְׁמָתִי
פְּרוּחַת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ מְחָר: צַדִּיקָה וְגֹאֲלָה הַגְּנִי
מִבֵּיא לְמְחָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה • שְׁנַת אִסָּם וּבִרְכָה בְּאוֹ
אֲלֵי בָעַת מְחָר לְחַנּוּנָה • יִשׁוּעָה וְחַיִּים וְשְׁלוֹם רַחֲמִים
וְחַנּוּנָה • הַגְּנִי מִמְטִיר לָכֶם בָּעַת מְחָר: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

טוב יי לכל ורחמינו על כל מעשיו: טוב יהיה לקונו לנפש תודשעו: טוב
יי לקעונו ביום צרה ויודע חוקי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד יד ויד
אמתו: טוב לחסות ביי סבטח בְּאֵדָם: טוב לחסות ביי סבטח בְּקִרְבֵיבִים:
טוב וישׁר יי על כן יודה תפאים בְּתָהּ: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי:
השיענו אלהים ביי באו מים עד נפש: הושע יי את עמך את שארית ישראל:
הושיע את ארץ עמך וברך את נתלתה ורגש ונשאם עד העולם: הושיע וי
כי גמד חסיד ביי פשו אמתים סבגי אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שקדו והעילנו וכפר על חטאתינו לטען שקדו: ליי הישועה וכו'.

קיב פומון • עם המסכר יצחק בר אביבדור.

יִרְצֵה צוֹם עַמְּךָ • אֲשֶׁר דָּמּוּ לָךְ מוֹתָה • חֲשׂוֹב חֲלָבוֹ בְּעַל
וּכְחָ • וְקָרְבָנוֹ אֵל תְּבוּזָה • חַתוּם עָלָיו אוֹת חַיִּים •
וְחַתְּנָתוֹ תְּחִוָּה • מְחָר יִהְיֶה הָאוֹת הַזֶּה: צַדִּיק תִּתְּחַדְּרָה
שׁוֹכֵן עַד וּמְרוֹמָם • סִמּוֹךְ גָּאֵ הַנְּבִשְׁלִים • שִׁלַּח יִדְךָ
לְהַקִּימָם • אֲשֶׁר דָּמְעָם שִׁקְיָם • וְאַנְחָתָם הִיא לְחַמָּם •

ירצה צום עמך • ירנם לפניך מיעוט סלבים ודעם ע"י תענית כסלג דום הקרבן
סדר וכו', ניס"כ יוספר העון, וכפייען ליטא דקרא נקיש (שמות ס' י"ט),

ירצה צום עמך • החכב ווהאוגעמלונן מן דעק פחסטטן דייענע פחוקעו, ווילכענ
זיר זיין באט פערטערטילט; חכטע זיין (פערטערטענע) מחרק וויח חפטרעטעטט,
מחד פערזינדל זיין חפטרעטעטט; דידיקע חיהק דמן ובעבעגלייבטן חויל, סויע חויל
זיין געבעט; מחרבען זייגע זיך דייעו; (גנדרען) זייבען. — גרשע דך
חן חוילע, בעווקהגער דער תוואטעסחחען! חונטערטעטילט דום וחקענדעו, רייבע
חחעטן דייענע חחער, זיח חוילפלוירכטען, זיח, דעבען סחחחעטן חוין געטרענק, חויר זייע
לער

וְלָרַעַת מָה זֶה וְעַל מָה זֶה • מָהָר יִהְיֶה הָאֹת הַזֶּה:
חֲנוּן חוֹן בְּנֶךָ • אֲשֶׁר לְשִׁמְךָ הוּא מְאַמֵּין • סְנִיגוֹר עָלַי
הַמִּנְהָ • אֲשֶׁר חֲטָאתִי יִטְמֵין • וְחוֹבִי בְשִׁמְאֵל יִכְמֵין •
זְכוּתִי יַעֲלֶה בְיָמִין • וְאַפֶּר יִצְחַק יָמִין • אֲשֶׁר יֹאמֵר
בִּי הוּא זֶה: קָרַב וּשְׁמַע רִנָּתִי • לְצַעֲקִי תִפְתָּח שַׁעַר •
לְזִכּוֹת אֶת חֲטָאתִי • כְּמוֹ בֶן שָׁנָה גֶעֶר • וְתַחֲסוּם לְשׁוֹן
מִסְטִיגִי • וְאֵת פִּיהוּ לֹא יַפְעֵר • יִי בְשִׁטָּן יִגְעֵר • קוּם
רַד מֵהַר מִזֶּה: בְּמָה אֶקְדָּם וְאַכְפֶּה • פָּנֵי לֹא יִקַּח
שַׁחַד • וּבִידֵי אֵין מַעֲשֵׂ • וְעַל זֹאת לְבִי יִפְחַד • אָבֵל
עֲתָה בְזֻכְרֵי • מַלְכוֹת שָׁם הִפְיָחַד • וְעַל זֹאת אֲנִי
בוֹטֵחַ • בְּאוֹמְרִים יִי אֶחָד • וּמוֹשְׁבִים כָּלָם יַחַד • מִזֶּה
אֶחָד וּמִזֶּה: רְאֵה אֵין מְכַפֵּר בְּעָרִי • וְאֵין סוֹדֵר לִי
סֶדֶר • וּבְגִדֵי לָבָן אֵין • וְאֵין לִבְשׁ הָאֲדָר • וְגַם אֵין

לדעת וכו', למען דעת למה הדמועות ואכזות האל, מחר יהי וכו', כלומר תדרת צי"ב. יבסן, יסתיר. זכותי יעלה בימין, עפי' הגמרא (סנהדרין פ"א) לעולם תהיה שאלת הדת ומיין מקרבתי, ודעו על הכתוב וכל לבא השמים עומד עליו מימינו ומשאלו, מימינו לזכות ומשאלו לחיוב. כי הוא זה, יאמר זה אפרו של יצחק שזכרתו יעמוד לו. כמה אקדם וכו', לה"כ (מי'ו, ו). ועל זאת אני בוטח, עפי' הילקוט, רבנן פתרי קרא נקוב עלי מרעים, שהרי האומר מקטרגים וכו', צי"ב אין לבטן רשות לקטרג כה"ל שם קני בוטח וכו'. ומושבים כלם וכו', כדאמרינן בפ"ק דברכות כל האלריך באחד עליכין לו ימיו ושנותיו. מזה אחד, מזה ומזה כולם קוראים אחד ככוונה. האדר, זה האדר

לער ספייזע זינד. ערפֿערטע, ווּחְרוֹת רִיז וְקִנְעִסְטֵהֶען — מִחְרָגֵן לִיגֵע וִיד דָּחַ (גְּכַרְדַּעַם) לִיבֵלֵן. — מְוָגְנִתְרִיגֵער! וִיחַ רִינְעֵת פֿלֹקֶע גִּתְרִיג, וּוּעֵלְכֵע רִינְעֵת כְּחֻמֵן פֿערטרוִיעֵט; וְעַטְלֵע מִיר חִינְטֵן פֿירטפּרעלֵער, דער מִינע זינדע פֿער כְּעֵרֶע, מִינע טאַך לֹר זִינְקֵן פֿערטעקֶע, מִינע פֿערזינְסֵע פֿענר לֹר רעלֵטֵען ערשִׁיכֵען וְחֵסֵע; דער רִיחַ חֵסֵע יִחְקֵם פֿערהֶחֻסֵע, חוּנר חוּלִי יוֹח לִיגֵע. — כְּקֵהערע רִיך חוּר ערֶחֶרֶע מִינְטֵן וְקֵבֶגֶטְחֵג, קֵפֵלֵע רִיחַ פֿערטֵע פֿיר מִיין סרִינְט, רִינְגֵע מִיך פֿחֵן וִיטֵען, דָּחַס חֵד מִינְעֵת חוּנְסוֹרִיגֵען קִינדע גִוִּילֵע; פֿערטֵע רֵען מוּד רֵען חֵקְוֶקֶעֶרֶע, דָּחַס ער חוּחַן כִּילֵט גֶעגֵען מִיך מוּפֿרִינְט; הער! פֿערזוִינְט רֵען שֵׁן, דָּחַס ער חִינְיִגֵטט פֿוּיֵה. — וּחֻמִּיט קֵחַן חֵד פֿער רֵעֵן חוּמַּ כְּעַטטֵעלִיבֵען ערשִׁינְטֵען, חוּר מִיך פֿער חוּחַן בִּיגֵען? חֵד הֶחֶב עִינֵע טֶחֶטֶט חוּפֿלִוּוִוִיעֵען, דְּחָרֵע חוּט מִיין הערל בעֶקֶבֶטֶטֶט; דָּחַ, וּעַן חֵד רִיחַ הערֵטֶטֶט מִינֵע מִינְגֵען כְּחֻמֵעוּ הֶעֶרֶקֶנֶע, פֿינדע מִיך טרֶטֶט, יח טרֶטֶט, וּעַן מְוָגֵע חוּמַּ סִּימּוּיג חוּר מִיט חֶרְבֵלֵט רִיחַ וּחְרֵע חוּטֵטֶטֶט; דער הערר חוּט חוּיין חִינְיִגֵע וּוִוִיגֵע וּוִוִיעֵען. — וַחֵע, נוּחֻחֵר כְּעוּוִירֶט מִינֵע פֿערֶחֶבֶג, נוּחֻחֵר פֿרֶנֶעט פֿיר מִיך (רֵען טֶעאפֿורִינְט), קִיין פֿריסטֶעֶרֶע וּחֻחַ, קִיין פֿריסטֶעֶרֶע

קָדַבְנָן חֻזְבָּהּ • וְלֹא נִרְבָּה וְנָרַד • וְאַתָּה תִּכְפֹּר עָלַי •
 בַּחֲזוֹן כְּלִיזַת וְחֻדְר • גְּרוֹר פְּרֻצַת צֹאנֶךָ • וְשִׁים רוּחַ
 לְעֶדְר • וְתִכְנֶה לְמוֹ גְּרַר מִזֶּה וְגִרַר מִזֶּה: צַל קוֹרְתֶךָ
 כָּאוּ • בְּנִים אֲשֶׁר נִגְרָשׁוּ • בְּגִיךָ בְּנִתּוֹעְרוּ • רַעֲשׁוּ
 וְגַם נִתְגַּעֲשׂוּ • חֶסֶד אֲבוֹתֶם תִּזְכּוֹר • עֵת לָרִיב יִגָּשׁוּ •
 אֲמַת וְשָׁלוֹם נִפְנָשׁוּ • גַּם אֵת זֶה לְעַמַּת זֶה • מִחֵר
 יִהְיֶה הָאֹזֶת הַזֶּה: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קוֹרְאִיךָ •

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: אַתָּה
 תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחַגְּנָה כִּי בָא מוֹעֵד: זְכַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לֵב
 נִשְׁבֵּר וְנִרְבָּה אֱלֹהִים לֹא תִכְבֶּה: הִיטִיבָה בְּרֻצוֹנָה אֵת צִיּוֹן • תִּכְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם: אֲזוּ תִחַפְּזִין זְכַחֵי אֲדָק עוֹלָה וְכִלִּיל: אֲזוּ יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פְּרִים:
 (וְעַתָּה יי אָבִינוּ אַתָּה • אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶךָ כְּלֵנוּ: אַתָּה
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ • חֶסֶדֶךָ וְאַמְתֶּךָ תִּמִּיד יִצְרֹנּוּ): זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֶסֶדֶךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה: זְכַרְנוּ יי בְּרֻצוֹן עִמָּךָ • פִּקְרָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲרַתְךָ
 אֲנִי תְּקַדֵּם גְּאֻלַּת שְׁבַט נִחְלָתֶךָ הִר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנֶת בּוֹ: זְכוֹר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנִצָּח: זְכוֹר יי לִבְנֵי אֲדָוָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמִרִים
 שְׁדו עָרו עַד הַיּוֹמָד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לָהֶם בְּךָ וְתִדְבֵר אֲלֵיהֶם אַרְבָּה אֵת זְרַעְכֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם • וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲתֵן לְזְרַעְכֶם וְנִחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב • אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת
 עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ: חַטָּאנוּ צוּרָנוּ • קַלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

מיוסד ע"ס ח"ב משולש.

קִיּוֹן
אֵל אֱלֹהִים אֲצַעֲקָה בְּמַלּוּלֵי • אִשָּׁא כְּפִי עַל נַפְשִׁי

וַעֲדִי כְהוֹנֵה רַעֲשׂוֹן עֲדִיכֵי צְבִית אֱלֹהִים נִהַלְךָ בְּרַגְלֵי • אִמַּת וְשָׁלוֹם נִפְגְּשׁוּ • לֵכִי
 (תִּלְי' פֶּה יוֹ), וְרַל פֶּה, שֶׁהֵם מִנְקִשִׁים מַחִילָה זֶה מִזֶּה וְעוֹמְדִים כֻּלָּם בְּצַב אַחַד.
 אֵל אֱלֹהִים אֲצַעֲקָה • בְּמַלּוּלֵי, בְּדַבְרֵי תַפְלִי.

וַיִּכְעַר מִחַטָּאתָו, קִיּוֹן סוֹרְפֵלְעֶר, קִיּוֹן פְּרִיחוֹוִילִיגֵנוּ חוֹכֵד גְּעוּיִבְדַּע־חֶסֶלְעֶר גִּיבַט עַן
 אַעֲבָר. הַ וְזָה פְּעֻרְקָהֵנָה רֹחַ חוֹנוֹ, פְּרִיפְעֶר רַעַן חִינְעֶרֶסֶטֶן הַעֲרַלְעַנוּ! בַּעֲמִיעַ רִיחַ
 מִיִּיעֶרִיסֶטֶע דִּיִּינְעֶר הַעֲעֶרַע חִיּוֹ, סֶפְפֶלְעַ חִיּוֹר רִיטֶךָ, עֶרְבוּיַע חִיּוּנַע סוֹפְלוֹמִיעֶר
 חוֹסַן יִחַ אַעֲרֹקֶן. — חוֹסֶטֶר רַעַן סוֹפְן דִּיִּינְעֶר הוּיַנְעֶר קְחֹמִיעֶן רִיחַ פֶּרְעֶרִיבֶעֶנְעַן
 קִיסֶעֶר, פֶּרְעוֹחֹמִיעֶן וְיָד רַחֲרִין חִיּוֹן פִּיעֶרִיבֶעֶר מַעֲנַע. הַ גַּעֲרַעֲנַקֶע חִיּוּנַע רִיחַ
 לִיעֲבַע חִיּוֹרַעֲר פֶּחֶטֶעֶר, וְזוֹן יוֹחַ פֶּחֶר'ס גַּעֲרִיבֶט טֶרַעֲטֶען. חִיּוֹן וּמַחֲרַחִיּוּס חוֹכֵד חִיּוֹן
 פֶּרִידַעַן פֶּרְעוֹחִיּוּס סַעֲחַעֲנוּן יוֹחַ הִיר חִיּוּנְעֶר נַעֲבַעַן רַעַן חֶסֶרַח. מִחֶרַגֶען לִיִּיבֶע
 וְיָד רַחֲוֹ (גְּכַחֲרַעַן) לִיִּיבֶען.
 אֵל אֱלֹהִים • בַּעֲטַעֲנַר רַחֲמַעַן חִיךָ לֹזֵן אַעֲרַח, עֶרַחֲטַעֲבַע-חִיּוּנַע. הַחֶסֶדֶע פֶּרִי רַחֲוֹ
 וְעַבְעַן

יִי אֲשַׁפְּכָה כַּמִּים לִבִּי עָלַי. אֵל יִי וְהִאֲזִין אֵלַי:
 עֲנֵי וּבֹאֵב יֵאָזֵן פְּחֻמְלָחוּ. בְּעֶבֶד הָעֶרְוָה נִפְשָׁם
 תִּבְאֲחֻבְהוּ. יִתֵּן בְּיָמֵינוּ נִקְמָתוֹ. שְׁלַח יָדָיו
 לָמִוּ חֲלַל בְּרִיתוֹ: בְּרִיתוֹ לַעֲזֹב יַחַד עַל חֲבָרוֹ.
 לִבְבַּי עֲשָׂרָה מִנֵּי בָחָרוּ. בְּתוֹרַת אֵל וּבְמִצְוֹתָיו
 יִזּוּ. מִנְּשָׂרִים קָלוּ וּמֵאֲרִיזֹת גָּבְרוּ: גָּבְרוּ לְסִבּוֹל
 זָאֵל בְּאֲמָרוֹ. גְּבוֹת מֵהֶם שְׁטִימַת אָחוּ וּמִמְקָרוֹ.
 יִי עֲזָלְמִי נִבְחַנְנוּ לְקַבְּרוֹ וּלְפָאָרוֹ. מִלְּאֲקִיּוֹ נִבְדִּי כַח
 יִדְבָּרוּ: יִדְבָּרוּ יֵצְאוּ הַמְצֻדָּקִים פְּסָחוּ וְרָהוּ. יִדְבָּרוּ
 יִי מִלְּכָם וַיִּגְדּוּ. יִדְעַת שְׁמִתִּי כִהֵן יִדְרָשׁוּ מִפִּיהוּ.
 יִזְלָאֵךְ יִי צְבָאוֹת הוּא: הוּא רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל קוֹנֵו
 תַּבְּחָ בּוֹ לְהַחֲפָאָרְהוּ. הַיְכָלוֹת וְרַקִּיעִים גְּלוּיִם לוֹ
 יִנְרָה. הַזְּכִיר גַּם עֲתָה מִתּוֹךְ צָרָה. אֵת הַשֵּׁם

נפשים וכו', לכ"כ (ישי' ג' יב), כ"ל הריקו נפשם ומסרו עצמם לשם
 דיו בשלמות, אמר רשב"י: "מעולם היו סכני ישראל בשלוש עם מלכי דומי,
 הראש נלד וזון שלם ידיו לשום דמי מלחמה בשלום, ושנית פניו לחלל
 להסליף סוף." והנה ענין הסמיכה הוא מוכרח לעיל סימן כ"ד בתחילת
 בתחילת אלה אברהם הכ"ל ויגדו, ויתאספו אחריו. לסקרה, לכניע כנס.
 אזכרה וכו'. באמרו, הקיסר אמר לגנות מהם סוף מזכרת יוסף, כאשר

היינו קינדר, וחסד מין הערן ויח וחסד לנרעויעטען פֿרָג גֶּחֶסֶת, דָּחַס
 יִדְרָחֶרֶת. דָּחַס עַד מִיךְ מְרֻשָׁן, סְמַעֲלֵרֵילִיוֹטֵעֵן, עֲרַבְתָּוּגִּנְגֶּחֶלֶן עֲרַחֶרֶת,
 יִדְגֵעֵן וּוִילֹנֵן, דִּיחַ וְיִדְ חַיִּינֵי זֵיבֵעֵן לֹ חֵי הַסְּ דַעַן טָהֳרַע פִּרְיֵי גַעֲגַעֲבֵעֵן. —
 כִּסֵּעַ עַד כֶּחָד חַיִּי חֲנוּעֵרֵן טַחְגֵעֵן גַּעֲגַטְהוּחֹוֹנֵג דְּחֵלִיד לְעֵרֶשְׁתְּפֵעֵן, דָּחַס מִחֵן,
 כּוֹנֵד טַנְטוּוִיחֵעֶבֶד, הַחֲנֵד חֵן וִינֵעַ בַּעֲסֵטֵעֵן זַגֵּטֵעַ. חֲלֵעֵן בַּעֲסֵטֵרֵשׁוּעַ מִיךְ,
 בּוֹכֵעַ לֹ עַטְטוֹחֵעֵן. — לַעֲחֵן חֲנוּסוֹוִירֵגֵעַ וּחְתוּשׁוּעַ מִחֵן חַיִּי מִינְעֵר לִיטֵשׁוּעַ;
 הַחֲפֵלֵס, סַעֲלֵעֵד חֲלֵוּ מְרֻשֵׁר חֲסִיד רִישׁוּגֵעֵר חֲלֵוּ וְחֻזֵעֵן פִּיר דִּיחַ זְחֵרַע גֶּחֶסֶטֵעֵן
 וִינֵעַ גַּעֲבֶחֶטֵעַ. חֲנוּעֵרִישׁוּטֵעֵרֵס עֲרַטְרוּבֵעֵן וִיחַ דְּחֵג גַּעֲרִישׁ גֶּחֶסֶטֵעֵן, חֲלֵוּ דַעַר
 חִידֵגֵעֵן זַגֵּטֵעַ, "עַד וּחְלֵעַ וִיחַ פִּיר דַּעַן בּוֹרַעֲרַחֶחֶס (גַּעֲגֵעֵן יוֹסֵף) חֲסִיד
 פֿעֲרַקוּל פֿעֲרַחֲנוּסוֹוִירֵטוּךְ מִחֲלֵעֵן." דַּעַן הַעֲרָן לֹ עֲחֵרַעֵן חֲסִיד לֹ בַעֲנַעֲדִיבֵעֵן,
 וְכַדֵּן דִּישׁוּעַ חֲלֵוּעֲרַחֲנוּסֵעֵן וִיחַ פֿרִישׁוּגֵעַ, פֿחֲלֵוּלֵקֵעֵן וִיחַ גַּעֲחֵיִישׁ קִרְחֵלֵס
 וִיחַ וִינֵעַ עַגֵּעֵל. דַּעַר בַּעֲלֵעֵל וּחְיָד עֲרַחֲקֵעֵן חֲסִיד קַחֲסֵטוּךְ, כַּעֲבַעֲד,
 אַעַן וְיִדְ דִּיחַ עֲלֵעֵן פֿעֲרַטְרוּעֵנֵד וּחְיָל חִידֵרֵעֵן מִיטֵשׁוּעַ, חַיִּי וִינֵעַ טַפִּישׁוּעַ
 עֲרַקֵעֵנְכֵלִישׁ לֹ סַחֲפֵעֵן, דַּעַר חַיִּי עַגֵּעֵל דַּעַן הַעֲרָן נַחֲלֵיט וּחְיָד. דִּישׁוּעַ
 כִּי יִשְׁמַעֲלֵךְ, דַּעַר סַחֲלֵוּ וִינֵעַ טַחֲפֵעֵרֵוּ וַעֲלֵכֶס, דַּעֲסֵעֵן בּוֹיֵק דַּעַן חִידֵרֵעֵן
 חֲפֵלֵעֵן טַחֲחֵרֵעֵן חֲסִיד דַּעַר יִשְׁלֵם חַיִּי דַּעַר כֶּסֶף דַּעַן חֲקִלְעֲרַחֲקֵעֵנְכֵן, גַּעַן
 פֿירִכֵּטֵעֵעֵן

הַנִּבְכָּד וְהַתְּרָא: וְהַנְּרָא וּפְמִלְתוֹ חָקֵד בִּי נִמְסְרוּ
 לְאָבִיחָ. וְחִיקִים בְּאֵחֵי יוֹסֵף מִצְאָם בְּשֶׁבַח. וְאֵל מִדֶּת
 הַדִּין נִתְּנָם לְשֶׁבַח. חֲסִדֵי פוֹרְתֵי בְרִיתִי עָלַי זָבַח:
 זָבַח הַגֵּד לְרַעְיוֹ וְתַרְדֵּי חֲמוּדֵיו. וְזִרְזוּ וּנְטָהְרוּ בְּנִקְיוֹן
 וְשִׁתְּדַעְכְּדִיו. וְזִגְוֵה הַנְּשִׂיא וְהַמְּשִׁרֵת בְּיוֹמוֹ יַחְדָּו. הַדָּר
 הוּא לְכָל חֲסִדֵיו: חֲסִדָּיו וְהַגְּרָלוֹ לְהִרְזֹג וְקִדְשׁוֹ הַשֵּׁם
 בְּזִבְיָה. חֲבַב הַנְּשִׂיא וְקִרְם שְׁעָה לְעֲלִיָּה. חֲבָקוּ
 הַמִּסִּיחַ וְנִשְׁקֵר רֵאשׁוֹ בְּקוֹל הַבְּבִיָּה. פָּצַע וְחַבְרָה
 וּמִכָּה מְרִיָּה: מְרִיָּה הַסְּפִיד אֵיךְ נִהְיָה בְּנְשִׂיא מְמָנָה.
 מְעַמֵּי תוֹרָה וּמְרַגְלֵיחַ בְּפִי שְׁזֹנָה. טָמוּן בְּעֶפְרַיִם בְּגוֹגֵב
 וּמְחַלְלֵי הַנֶּהָ. אֵיכָה יוֹעַם וְהַבִּי שְׁנָה: יִשְׁנֵה הַכֶּתֶם גִּזְרֵי
 בְּהַנָּה בְּחַלְלָם. יִפִּי הַדָּרֵת צוֹרְתוֹ הַמְּשִׁימוֹ בְּמַעְלָם.
 יִשִּׁישׁ הֵן צָרִיק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. בִּי עַתָּה וְסָגַע יְקָרָה אֶת

ופסליו, הוא פעליל (פסליו) של עולה, אשר קודר ר' ישעיהו אל כס"ג, האם יאלס הנויר' מלת
 סקל' כסכר לעיל לאבדו, לענת. וזו הנשיא וכו', כדחו יעד לבינת, רכנ' פזיל
 ירא. הדישרת, ר' כס"ג שרת לדר כשתן. איכה יועם, יעד, לכ"ב (איכ' ד, ט).

לירטעטען נחמטן הויסערדן. — דער הקלערחהבענע חונד ויין רחטה הקסטען
 פיר גוט געלונדען, דאס זיך דעם סוףמאטעסער חיבערליכערט ווירדען, ער הקסטע
 זיך נח כיעדער חונד ווירדיג געלונדען וויי יום ק'ס בירדער, חונד חיבערנחכ זיך
 דער סערענגען גערעכטיגקייט, דאס זיך געשטרעט ווירדען, חונדע פרחאטען, דיך
 קספערט זיינען באד פיר חונד פאקטען. ער קינדירטע זיינען פריינדען דען טקד
 קן; ער זיינען דיך ערלען חונד בעדייטעטען זיך פקד זיט דער חאטולד חונד
 ריינחייט דער ריענער געטעטען. קן חיינען טקע ווקרד דער פירטע (כיל, רכנ'ג)
 חונד דער פריסטער (ר' כ"ג) לנחמטען, דיך לעדדע קלונד פרחאטען, פערזויניגט
 לזן טקד געליחט. נחך דעם קחטע וקלונטען ריענע פרחאטען געשטרעט ווערדען
 חונד זיך פרייענען דען הערן בייה דעטען בעשטיאונג; דער פירטע הקסטע דען
 פקלונג, זיינע סטודע פריהער ל פערקורטען, חיחן חונדראטע דער פריסטער
 חונד קיסטע זיחט זיט וועהקלונדער סטיאטע דען חויפט, דיך ווחנדען, ביילען חונד
 דיך טרייערדען זייענע. „סעריק“, יחאטערטע ער, „וויח קקננטעטע דען חויל
 דען רעגירערדען פירטען חויפט קלונטען, דעטען חונד סטעטען דיך ערקורטען דען
 קקסטליכען געוועטען ווערעהקלונטען? דען זיענע ער, זיינען ריענע חונד פערברעכער
 גויד, זיך סטויבע געווקלונט — ק, זיח וקסטע חונד גוקלונטען ווקרד דען גקור? —
 זק, ער ערכויד דען קקסטברטעטע, קלונ זיח דיך קקנע דען פריסטערזחאו ענטו
 ויחשען, זיחן חונדעגויד דיך סקע געשטאלט זיינע קטויטלען קבוערדעטען? —
 ער פרחקלונטען: „חויל ערזען זייענע וועלטע דער פרחאטען, דען קלונט טרייערדען דען
 סיקולן

בָּלָם: בָּלָם מִכְּאוֹכֶם סְבָלָם וְנָחַן דְּמִי • פְּתַנְעֵי
 לְטוֹטְפוֹת צַעֲקָה זֹאת אוֹת בְּקִימִי • כִּבִּיר פִּי אֲבָהָה כִּפִּי
 וְאַחֲרֵיב עוֹלָמִי • לָתֵת כְּבוֹד לְשָׁמַי: לְשָׁמַי הַנִּקְרָא
 הַלְלוּ וְלוֹלֵי כְּבֹר גַּחְתָּם • לֹא עֲזָבְתִּים בְּיַד עֲלִיזֵי
 גְּאוֹתָם • לָבֵן יִקְבְּלוּ מוֹסֵר וְלַהֲרוֹת תַּעֲמֹד צַדִּיקְתָּם •
 יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁבַּבְתָּם: מִשְׁבַּבְתָּם
 וּשְׁנָתָם נִרְדָּה אִם נִגְזְרָה גְזָרָה • מִפְּחָדוֹ סִמֵּר בְּשָׂרֵי
 פְּלִצוֹת וּמוֹרָא • מִמְּקַדְשֵׁים הַחַל וּנְקַדֵּשׁ בְּכְבוֹד
 וּבִירְאָתוֹ עֲבָרָה • לְדַקְדֵּק בְּחוֹט הַשְּׁעָרָה וּסְבִיבֵיּוֹ מְאֹד
 גִּשְׁעָרָה: גִּשְׁעָרָה בְּשִׁפְטֵם רְבִי יַעֲקֹב אֲהִי רִשְׁוֹן מִיתָה
 מְרָה • נִגְהַדְּכָרִים מְאִיר בְּמִשְׁה מִפִּי הַגְּבוּרָה • גַּעֲלָם
 וְכָל יִקָּר רְאָתָה עֵינֵינוּ לְחַקְרָה • טַעֲמָה בִּי טוֹב סַחְרָה:
 סַחְרָה מִפְּלָפֵל לְכָל קוֹץ וְקוֹץ תְּלֵי תְּלִים • סוֹפֵר וְשׂוֹקֵל

ונחן דמי, כמו אל תתני דמי לו, כלומר שתקו וקבלו היסורין באכנה. כביר פי, סקנ"ב
 אשר, אם אשמע עוד הפעם קול המיללים אהפוך את העולם לתאו ותהו, כמכר באלים
 סזכרם וכו'. סמר, (שערות) בארי, לכ"ב (איכה ה, טו), כלרס שעמדו שבראיו כפסד

סיקונו חונד פֿערהקנגיס. מוֹזע מִרְטער ערטרעך ער סטרקדחלס, דורך מוֹזע מִן דִּין
 דיה סטעלנע דער סטירנע קהת, ווּסחין דיה תפילין געווענע ווערדען, דין רישל ער:
 „דִּין: פֿיר דיה בעקבֿלמונג דער לייבעט!“ דער מוֹזעקסטיגע ספרדך: „דין סלמנע
 איינע חקדע לזוֹמחאט חונד רעזשאעסטרע איין וועלמחלו, חוט איינעס נחאטן שעה
 לז עבען (דין גערעכטיקייט לז זיגען). פֿרייסס איינעס נאָגעכעסטעטן נחאטן, חונד
 ווקער ענ נעך ניכט חוכוידערדולדיך בעסלוקסעטן, וק חוכוידעיסע דין זיח ניכט דען
 מיכעראיטעדיג טרויוואפירערען; דחורס מוקנען זיח דח סטרקדערהקנגיס ערליידען
 חונד מויל עוויגע לייטען וויד חיהר פֿערדיענסס בעסטהעטן, חין הערליכקייט ווערדען
 דיה פֿרמחאטן ועליג זיין, ווערדען הימנען זיגען מויל חיהרער רועהסטעטע!“
 — כעך ווקרען זיח חין סלפֿלוקער חוכרוהע געווענען, קב ענ בעסלוקסען ווקרען. —
 קנגסטולדיג סוירערע דין פֿער ענוועטלען חונד סרעקען; חן דען געהויליגטען בייגמן
 ער, (גקסט) זיך חין ערהאָבענער גרעסע לז זיגען, דחס זיין סטרקלענדע זייער
 מויעסטקס גוילקחחאט, דחס ער מיט דענען, דיה חיהת חט נחלסטען זינד חט
 מווערסטערענגסטען חיוס. דיה ערדע ערבעטע, מוֹזע זיח דען רענדער ל עקיסל מיט
 קוּמלפֿלעלעט טקער הינריכטעטען, חיהו, פֿען דעסען ווקרען חיון גלחל סטרקחלסע
 ויח דעק עשה חויו דעק חונדע דען מונדע דען מוֹזעקסטיגען, דעסען פֿערשטער בליק דח
 פֿערבוקרענע חונד מווערערווידדיגסטע דורכסויס, דער דען קחסטוילען געסחוק
 (דער תורה) געקחסטעס חחטסט. דורך זייען ספֿעהענדען סחלפֿוין פֿאָרד ער פֿיר
 יעדען סריפֿלונג חיינע מענע פֿען ערלייטערונגען*) דיה ליגע נחלעט, חבוּת;

(*) דינע חונד דיה נחלפֿלענדע סטרקלע ספיעוט מויל דיה סחחחען דען מלמד'ס

וְחָרַשׁ אֶת הַמַּגִּדִּים • סוּפוּ נָדוּ שׁוֹקְלִין אֶת בְּשָׂרוֹ
 בְּמִקְוִיִּם • וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים: עֹלִים הִרְאֶהוּ
 לְמֹשֶׁה קוֹשֵׁר זֵו אוֹתִיּוֹת • עָמַד וְשָׂאֵל מִי יִבְאֵר רִזִּי
 עֲלִיּוֹת • עָנָהוּ עֲתִיד רַבִּי עֶקִיבָא בְּסוּף בְּמֵה הַזֹּרוֹת
 לְהִיּוֹת • רוּמָמוֹת אֵל בְּגִדוֹנָם וְחָרַב פִּיפִּיּוֹת: פִּיפִּיּוֹת
 וּמְגִזְרֵי בְרָזֵל נָדוּן אַחֲרֵי זֹאת רָאֵהוּ • פִּלְץ בְּמִיחָתוֹ
 הַזֹּאת הַזֹּרֵה וְשִׁכְרָה בְּלִמְדָהוּ • פִּקַּד אֵל תְּהַרְהַר
 אַחַר אֲרָחָהוּ • הָאֵל תָּמִים הִרְבּוּ אִמְרַת יִצְרָפְתָהוּ:
 צָרְפְתָהוּ אִמְרָתוֹ עֶרַב יוֹם כְּפֹר לְהַתְבַּקֵּשׁ • צוּר
 בְּיַחַדוֹ יִצְתָה נַפְשׁוֹ בְּאַחַד בְּקִדְשָׁה • צִדְקָתוֹ אַחֲזַעַד
 כְּצִדֵּי נַפְשׁוֹ לְדָרְשָׁהוּ • בִּי עֵזָה בְּמִוֹת אֶהְבֶּה קִשָּׁה: קִשָּׁה

ונכלה. במקוילים, מקום שהקנבים מוכרים נגר. והראוהו למשה, כאשר ה' הקנ"ה קשה
 כתרים ללתיחית, כדליתא בעמקות פ' הקומן. רזי עליות, סודות עליונות. פולץ, לטון
 סדרם, כמו פלגות. ערב י"ב להתבקשה, כולל כיום שנתנו ר' עקיבא. עד מצוי,

גטב חונד ערקוקרנר. — לוטעלט ווקטעט אמן זיין פלייס חויך דער
 סרפנכע — דקס גקטטע ענגעל חוילוווקרטו פלוקהען. — חיינסט לייגטען התאעווע
 וועטען טעה דיה פערליערוכז דער סרופטליגע; דף ערהקב ער זיך חונד פֿרמגטע,
 ווער דיה ערהתבעטען מיסטעריען ערגרינדען ווערדע. (גקטט) פֿנטאומקרטעטע חיהת:
 חיינסט, נחך פֿיעלען געטעלכטערן, ווירד ר' עקיבא קחאטען, דער מיט טווערשענו,
 פֿטרלע דארכרייגעט דען העררן לויט פֿרייען ווירד. — תאז ער חיהן היערויל מיט
 סווערשעטערלע חגר חיינערנען לֿחגען ריכטען ונהא, ענטועלטעט ער זיך חיבער דיוענו
 עפדע: „חייט ריעז דער נהאן פֿיר דת ערלערנען דעו געוועלעז?" ער ווקרד בעז
 דייטעט: „גריכען ניכט חיבער ווינע וועגען, דער וועג דען העררן חיוט גערעכט,
 דער חויטספֿרן גקטטען חחט חיהן דחלו ערקקרען.„ זיין געהייט חחט חיהן ערקקו
 דען חק פֿקררבענדע דעז פֿערזתהכוכגוטתגען געפֿלקרדערט לז ווערדען. —
 חידעטען ער דיה חוינהייט דעז סתפֿלעז (דורך דת שטע יאלל) חויזירען, ענטו
 פֿלקה זיין גייסט חין חוילויגקייט ביזת דעט „אחך.„ לעטט היעלע ער פֿן זיינער
 פֿרמאטיגקייט, זיח ביו זוט ענטטווייטען זיינער וועלע לז פֿערקידען, דען סתפֿרק

(ענחות כט) חן: „טעה קתת חיינסט פֿקר גקטט חונד פֿלנד חיהן דחמיט בעטקלע,
 סיגם, חן געוויסע בוזסטתבען דער הייליגען סרופט פֿערליערוכגען חלבוברייגען. דף
 פֿרמגטע טעה: „הערר איר וועלט, ווקלו חיוט דיענע נקטחייג?“ דער חוילערהתכטעט
 פֿנטאומקרטעטע: „חיינסט איר חיון אמן ענטטעטעהען, עקיבא נן יוסף גענחנטט,
 דער חיבער יעדען ספֿריך חיינע מענגע ערווייסערונגען חויזיידען ווירד.„ כון בֿחט
 טעה, דיה לעבענגעטליכע ריענע: חויטערקדענעמוילען אפֿנאנע לז ערלעהרען. ער
 פֿלטר, דקס אמן דת פֿלייס ר' עקיבא'ס חין חיינער אעטלעכערסרפֿנאנע ווקטעטע.
 ענטועלטעט ריען טעה: „חייט ריעז דער נהאן פֿיר דתו סטוריות דער תהי?" גקטט
 ספֿרן: „גריכען ניכט, וק חיוט עז פֿקן איר בעטוקטען!"

יָקָד בְּעֵינַי לַחֲסִדֵי הַמּוֹתָהּ • קָבְרוּהוּ אֱלֹהֵי הַיְהוּשָׁע
הַגִּרְסִי בְּפֶחַד וְאִימָתָה • קָבֹל שְׁכָרוֹ מָה רַב טוֹבָה
צָפַנְתָּ • אֱלֹהִים זֹלָתְךָ עֵין לֹא רָאָתָה: רָאָתָה עֵינִי
אֶהְבֵּת מִלְּבִי הַמְחַטְבֵּרִי • רַבִּי חֲנֻנְיָא בֶן תְּרַדְיָן
בְּהַדְבָּקוֹ בַּתּוֹרָה הִנְאֻהָבֵת • רְשׁוּמִיָּה בְּרַבִּים הָרֵשׁ
וְנִשְׂרָפָה עִמּוֹ מִשְׁלָבֵת • רְשָׁפֵיהָ רְשָׁפֵי אֵשׁ שְׁלֵהָבֵת:
שְׁלֵהָבֵת גּוֹיֵי הַנְּשָׂרְפִים וְאוֹתוֹת פּוֹרְחוֹת הַשְּׂמִימָה •
שָׂמוֹסְפוּגִים עַל לְבֹו לְהַעֲצִימָה • שַׁעֲשְׁעֵי יוֹמִים תְּבַעֵי
עַל בּוֹנֵךְ לְהַנְקָמָה • הוֹרֵתִי תְּמִימָה: תְּמִימָה מִכְּתִי
אֲנוּשָׁה בִּיד אֲבָדֵר • גַּחְלָה מְאֹד בְּהַרְיָגֵת רַבִּי חוֹצְפֵית
וְדַבִּי אֶלְעֹזֵר • מִלְּכֹנֹו יִחְקֹוד אִם שְׂכַחְנוּ שֵׁם מְגֹודֵר •
וְגַפְרִישׁ כְּפִינֵי לֹאל זֹר: זֹר בָּרַר בִּי לְבָטֹל אֲשַׁבְּלוֹת •
עַנְקָצָר בְּצִירֵי עַם הָעֵלְלֵת • בְּהִידוֹ רְהוּג רַבִּי חֲנֻנְיָא

ל' נגד וקן, כאשר פרשתי בכליסיס לדון כפדקדך. המחוטבת, לזן קטיבה, דהיינו
לזון ולכבד. ואותיות שורחות, כדליתס בשם' עז' (דף יט), ספונים, של נער, כמזכר
שאלס לזכרה. שעשועי יומים וכ', הסורה מתבע עלכוכה. סגור, לזון נזר ועטרס.

וזה דער טהר תיזט דיה מחבטיגע זיבעע. סווער חונר התרט ווהרד רעק העררן דער
טהר זייער רחמנות. חיהן (ר' עקיבל) בעסעמטטעטען אליהו חונר יסהע סררס
חין תבסט חונר לנגען. — וועלכע גרסעט ועלזקייט רוח חיהק לזק לקחנע בעז
סטיימט התסט, התט חויסער דיר, ק הערר! נקך קיין בויק ערשטרסט. — תק
חיון חויגע ונה דיה לקרטיילכע זיבע לו חיינעק סקספער, דיה תהקטיילקייט רעו
רבי סנייל בן תרדין מן דיה געלעכטע תורס; וויין ער דערטן סקסרילעטע קלעטנטייל
געפרעדיגט התסט, ווהרד זיה מיט חיהק לנגייד סערברתנגט — חיהרע סטרקלונט
ווחודען חיהק ופרערטע פייערלוקחמות. חין סלוקחמות גינג דרו סערגמאכט חויל,
דיה לייכען תבער סלוקגען גען חיימות. נחטע ווקלזע זענעטן זיה חיהק (רעק רעכיל)
חויל דרו הערל חוק זיינע מחרטער לו סערלוקגערו. ק רוח, סקעלוקחע זעארע רעו
העררו, רוח, זיינע סקעלילכע חוטערהלוקטונג, סקדערע גענוגטווחנג סיד דיעע חונר
בילד! — סקן ווהר חיון סמערלזילכע זיידען סקלוקחמות חין יעבעו חייטערילכ
הקט; תבר חיבערהמסיג גרוינקת ווהרד ען רוך דיה ערמקרויג דעו רכי סוקסית
חגר רבי אלעזר. תקך חקבע ען חיון קקטיג (קחטט) חויסען, קב וויר יע זייכען
געקרקטען נחמות סערנעטען חונר חונרע חקערע לו חיינעד סרעארען קחטטחייט
חויגעספרעקט חקבען. דער בחרבקר ווקחוסע יך דיה בעסטען סרייבען* חוטער
חונר לזק סערדערבען חויו, דען דען הערעסס ונחמס דען סקסליקען (חוט חונר יוק)
סניטט ער וועג, חזי ער, חיבערהמסיג לערסטקורער, נקך ר' סניכל בן סניילי חגר

* יאלל ווירד חין דער חייזגען סרילט וטהערערמאנע חרטער דעק בילד חיינע
ווייבערגו רמגעסטעלזט. (חין סערלזילכע סומן לחס רכיעי.)

בן חַינַאי וְרַבִּי יִשְׁכָּב לְכַלּוֹת • כְּבוֹצָר עַל סְלִסְלוֹת:
 סְלִסְלוֹת חֲסִדֵי בְּהַפִּילוֹ רַבִּי יְהוּדָה בֶּן כָּבֵא כְּחַרְפוֹ •
 זָקֵן כָּבֵן שְׂבָעִים לֹא טָעַם שְׁנַת סוּם עַל מִשְׁכָּבוֹ •
 וְנִתְעַנָּה עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ לָשֵׁם מִשְׁגָּבוֹ • גַּם בְּלִילָה לֹא
 שָׁכַב לְפֹ: לְפֹ אֲמִץ צָר בְּהַרְגוֹ רַבִּי יְהוּדָה בֶּן דָּמָא •
 כְּהַתְחִילוֹ לְשַׁבּוֹת וּלְקַדְּשׁ קוֹל לְהַרְיָמָה • בְּאֲשֶׁר בָּרָא
 אֱלֹהִים הַשְּׁלִים נַפְשׁוֹ בְּגַעֲיָמָה • אֵיךְ נָפְלוּ גְבוּרִים
 וַיֵּאבְדוּ בְּלִי מִלְחָמָה: מִלְחָמָה יִפְקוֹד עַל רַשְׁעָה וְעַל
 שָׂרָה • יְכַסֶּנָּה הָעָנָן שֵׁשֶׁת חֳדָשִׁים לְצַעְרָה • יִגְעַעְנָה
 בְּבִהָרֵת יְרֵדְנָה אֶף וְעִבְרָה • פִּי זָבַח לִי בְּכַצְרָה:
 בְּכַצְרָה הֵעֲמִידָה מֶלֶךְ הַפִּיל בְּהַנְקֵמָה • תִּמְחֹץ רֹאשׁ
 עַל אָרֶץ בְּזַעֲמָה • וְאִז תַּעֲזוֹר רַחֲמִים עַל רַחוּמֵי •
 אֲתָה יי לֹא תִכְלָא רַחֲמֵי:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וּזְכַרְתִּי אֶת

כבוצר על סלסלות, לה"כ (ירמ'ו, ט), והוא הסיפוס אחרי העוללות. אך נפלו גבורים וכו', פסוק הוא נש"כ (א כז), וכלי מלחמה משל לגבורים ודיקים שהם כלי זין של האומה. זבח וכו' בבצרה, לה"כ (ישעי' לד), לפי שהעמידה מלך לאדם.

ל' יצב ערסונו, גויך דעק, דער דער נחלועו וועגען חיינען לשייטען הערבעס הקוט. חוכטער דען בעסטען חיינער פֿרעממען וויר ל' יהודה בן בבא, דער הודך דחו שווערט פיעל; דער, חיון ויעבלגיגיהריגער גריון, חויל ויינעטן וְתַגְעֵר קוֹיֵת דַּעֵן קוֹרְלַעֵן סוֹתָל חיינע פֿלעוֹרדעו געקס, דער ויינעק גקסט לו עהרען ועבו חונד לווחלניג יתחרע לַחַג (טקוֹד) פֿאָסטעטע חונד ועלכסט דעו נחלכו ויינען גייסט ניכט רוהען ויעס. — דער ליינד הקסטע דוח גרויזמאקייט, ל' יהודה בן לוא לו ערשחרען, חזו ריטוער עבען בייט חיינעק דעו רוהעטקע דוח סטיממע ערהקב, חוק דען ועגען לו ספרעבען. בייח דער סטעלע: „אשר ברא אלהים“ גחב ער ועזיג ויינען גייסט חויל. — קד, פועלע הערען וינד דח געפֿלוען, וועלכע קאמפֿעגערקשע ערלוקרען ווקרדען! — סתגע גקסט דען בחרכרען וימאט היהרעק העררעט דען קריעג ערקוקרען, חקטע חיינע חנחויביריגעטע ווקוקע ויח חקדעלחב: בערעקקען, חקגע ער ויח היינעלכען טיש פֿלוען, גרית חנד לָרָן, ווען דער הערר לו זכרה חיון פֿלועטען הקוט. דוח זק חויל זכרה חיינען פֿירסטען גענקאמסן*) חקסט דוח קלבער פֿטירלען, חיו ריינעט זקירע דען וועלכענהערסטער לערסמעטערן. — דחן ערוועקע דיון ערבֿהרען חיבער ריינע געליעבטען. — דוח, ח הערר, ענטליעהע חונד ריינע גקמיע ניכט!

יְהִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי
רָהֵם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר :

ר בְּרִית אַבְרָהָם וְעַקְדַת יִצְחָק . וְהֵשֵׁב שְׁבוֹת
אֱהֱלֵי יַעֲקֹב . וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ :

אֲבָרְנוּ מֵאָרֶץ טוֹבָה בְּחַפְזוֹן . אֲרַכּוּ הַיָּמִים וּדְבַר
חַזוֹן . בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ פְרוּזוֹן . בְּמִשְׁמַנּוֹ שְׁלַח רְיוֹן .
שֵׁב שְׁבוֹת אֱהֱלֵי יַעֲקֹב . וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ :

וְזָלָה אַחַר גּוֹלָה . גְּלַתְהָ יְהוּדָה בְּקָלָה . דָּוָה כָּל הַיּוֹם
לָהּ . דוֹרְשׁוּ מִבְּקֵשׁ אֵין לָהּ : הַעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחֻזָּזוֹת .
לְחַרְפָּה וּלְבוֹזוֹת . וְכָל מַחְמֹדֶיהָ נְטוּלוֹת וּגְנוּזוֹת .
יְשׁוּרוּרְקָה הַתּוֹרָה הַזֹּאת : גּוֹאֵל חֹזֶק לְמַעַנְךָ פְּדֻנוּ .
זֶה כִּי אֲזַלְתָּ יְדֻנוּ . שׁוּר כִּי אֲבָרְנוּ חֲסִידֵינוּ . מִתְּנַעֵ
וּבְעַדְנוּ : בְּרִית אָבוֹת וְאִמּוֹת וְהַשְּׁבָטִים . רַחֲמֶיךָ
דְּרִיךְ זִכְרֵ בְּרָבוֹת עֲתִים . יְהִי זִכְרֵ לְמַכִּים וּגְמֻרָטִים .
לֵיךְ כָּל הַיּוֹם נִשְׁחָטִים : דוֹרֵשׁ דְּמַיִם דָּוֵן דִּינְנוּ .
זֶבֶב שְׂבַעֲתִים לְחִיק מְעַנֵּינוּ . חֲנָם נִמְכַּרְנוּ וְלֹא בְּכֶסֶף
נִנוּ (פְּדֻנוּ) . זְקוּף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְעִינֵינוּ .
שֵׁב שְׁבוֹת אֱהֱלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ :

זֶר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוּנִים כְּאֲשֶׁר אִמְרָת . וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
שׁוּנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אִתָּם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לְעִינֵי הַגּוֹיִם לְהִיזַח
עַל לְאֻלָּיִם אֲנִי יי' . עֲשֵׂה עִפְטוֹ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ . וְאַף גַּם
זִבְחֹתֶם בְּאָרֶץ אֲבוֹתֵיכֶם לֹא מֵאִסְתֵּימָה וְלֹא גַעְלֵתִים לְכַלְתֵּם
עַד בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם : רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחַחְתֵּנוּ
הַשְּׂבָתוֹב . כִּי אֵל רַחוּם יי' אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא תִשְׁחַחְתֶּךָ וְלֹא
חַ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : הֵשֵׁב שְׁבוֹתֵנוּ

וְרַחֲמֵי בְּמַחְשַׁבְתְּךָ שֶׁתִּתֵּן. וְשִׁבְּ יי אֲלוֹהֶיךָ אֵת שְׂכֻתְךָ וְדַחֲקֶהּ. וְשִׁבְּ
 וְקַבֵּץ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמֶה: קִבֵּץ גְּדִיחֵנו
 בְּמַחְשַׁבְתְּךָ אִם יִהְיֶה גְּדִיחֶךָ בְּקִעוֹת הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי אֲלוֹהֶיךָ
 וּמִשָּׁם יִסְתַּחֶה: הֲלֹכֵי חֲטָאֵינוּ בְּשִׁלְגֵי וּבְצִמְרֵי בְּמַחְשַׁבְתְּךָ. לְכִינָא
 וְנִבְחַחַה יֹאמֵר יי אִם יִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם בְּשָׁנִים בְּשִׁלְגֵי יִלְבִּינוּ. אִם
 יֹאדִימוּ בְּתוֹלַע בְּצִמְרֵי יִהְיוּ: זְרוּקְעֵלֵינוּ מִים טְהוֹרִים וּטְהַרְנוּ בְּמַחְשַׁבְתְּךָ
 שֶׁתִּתֵּן. וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
 וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מַחַה פְּשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי חוּא מַחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי. וְחַטְאֵתֶיךָ לֹא
 אֶזְכֹּר: מַחַה פְּשָׁעֵינוּ בְּעֵב וּבְעֵנָן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מַחִיתִי בְּעֵב
 פְּשָׁעֶיךָ וּבְעֵנָן חַטְאֵתֶיךָ שֶׁכָּה אֵל כִּי גִאלְתֶּיךָ: אָמַרְנוּ הַאֲזִינוּהָ
 יי בִּינָה הַיְגִינוּ: יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִּינוּ וְהִגִּינוּ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְךָ יי צוּרֵנוּ
 וְנִגְאֵלֵנוּ: כִּי לָךְ יי הוֹחֵלְנוּ אֶתְּךָ תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אָנֹכִי הַבֵּט בְּצַדִּיקַת עַבְדֶּיךָ חַסִּדֶּיךָ. אֲשֶׁר הִעֲרוּ
 גַּפְשָׁם לְמִוֹת עֲלֶיךָ. וְלֹא חָסוּ עַל עַצְמָם וְעַל יַדְעָם.
 וְקִצְצוּ וּמָאָסוּ בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה. וּבְטָלוּ רְצוֹנָם מִפְּנֵי
 רְצוֹנְךָ. וְקִדְּשׁוּ שִׁמְךָ הַמְּיֻחָד וְלֹא חָלְלוּהוּ. וְרִצּוּ
 לְטַבַּח וּפְשָׁטוּ צוּאָר וְעַמְדוּ בְּגִסְיוֹן וְנִאֲמָנוּ. וְנִבְחַחְנוּ
 בְּצַרוּף וְנִמְצָאוּ תַמִּימִים. וְנִגְעוּ דְמֵי אֲבוֹת וּכְגִים. וְדְמֵי
 רַחֲמֵינוּ וְיִלְדֵינוּ. וְנִתְעַרְבוּ דְמֵי אֲחִים וְאֶחָיוֹת.
 וְדְמֵי חֲתָנִים וּכְלוֹת. וְדְמֵי יְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת. וְדְמֵי
 חֲקָמִים וְחַכְמוֹת. וְדְמֵי חֲסִידִים וְחַסִּידוֹת. וְדְמֵי
 יְלָדִים וְיִלְדוֹת. וְדְמֵי זְקֵנִים וְזִקְנוֹת. וְדְמֵי בַחֲוָדִים
 וּבַחֲוָרוֹת. וְדְמֵי פְרָנְסִים וְחַוְנִיָּהִם. וְדְמֵי מְלַמְּדִים
 וְתַלְמִידֵיהֶם. וְדְמֵי בָּיִת וְסוֹפְרֵיהֶם. וְדְמֵי אֲנָשִׁים
 וְגִשּׁוֹתֵיהֶם. וְדְמֵי גְמוּלֵי מַחְלָב וְיִזְגֵי שָׂרִים. וְגִדְרָנוּ

בְּלִמְּךָ בְּאַחַת עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ הַמְּיֻחָד: אֶרְצֵן אֶל תְּבַסֵּי
 דָּמִים. וְאֵל יְהִי מְקוֹם לְזַעְקָתָם. עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יי
 מִשְׁמַיִם: אֵת אֱלֹהֵי הַמְּזֻבְחֹת זְכוֹר. וְאֵת אֱלֹהֵי
 הַעֲקָדוֹת תִּרְאֶה. בִּי עַל אַחַת הַרְעִישׁ הָעוֹלָם. וְהֵן
 אֲרֵאֲלֶם צַעְקוֹ חוּצָה. וְנִשְׁבַּעְתָּ לְבָרְךָ עוֹקֵד וְנִעְקָד
 לְהַרְבוֹת זְרָעִים בְּחוּל הַיָּם. וְאָף בִּי עַתָּה בְּמָה וּבְמָה
 עֲקָדוֹת עֲקָדוֹ בְּנֵיהֶם עַל יְחִיד שְׁמֶךָ הַנִּכְבָּד. גְּאֹדוֹרֵשׁ
 דָּמִים קוֹל דְּמֵי בְּנֵיךָ צוֹעְקִים אֵלֶיךָ מִן הָאָדָמָה.
 וְהַנְּחָם וְשִׁבְךָ אָף. וְחַמָּה בְּלֵה. וְתִשְׁבִּית שׂוֹר וְשֹׁבֵר
 מַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל. וְחוּם וְחִמּוּל אֵת יֵתֵר הַפְּלִטָה
 הַנִּשְׁאַרְתָּ. וְתוֹצִיאֵנָה מֵאִפְלָה לְאוֹרָה. וְחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ
 שָׁנָה טוֹבָה. שְׁנַת רְצוֹן שְׁנַת גְּאֻלָּה: שְׁדֵי תוֹכֹר לָנוּ
 בְּרִית אֲזַרְחָה. וְתוֹכֹר לָנוּ זְכוֹת הַנִּעְקָד. וְצַדִּיקֵנוּ
 בְּצַדִּיקַת אִישׁתָּם:

אֱדַיִנוּ וְאֵדֵי אֲבוֹתֵינוּ חָבֵא לְפָנֶיךָ מו"ו בִּי לֵי אֱלֹהֵינוּ הַרְחִימֵנוּ וְהַסְּלִיחוּת. מֵיִסֵּס הַיִּסּוּס
 פְּרִיטְמָה זֶה וְיִרְדַּ חוּיֵךְ אֵל רַחוּם שְׂמֵךְ מו"ו בִּי הַשְׁחָא בַּעֲגָלָא וּבּוֹסָן קָרִיב גְּשֻׁמָּה.

ח' סלח לנו אבינו • כי ברוב אולתנו שגינו •
ק' מחל לנו מלאכתנו • כי רבו עונינו •

ח' אָרְךָ אִפְּיִם אִתָּה • וּבְעַל הַרְחִמִים נִקְרָאת • ק' וְרַדְךָ תִּשְׁכַּח
הַזִּכְתִּי • פ' גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ • ק' תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכֹל יוֹם לְיָדֶע
יְדִידֶיךָ • פ' תִּפְּן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים • ק' כִּי אִתָּה הוּא בְּעַל הַרְחִמִים •
פ' בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה שָׁנִיךָ נִקְרָם • ק' גְּבוּרַתְךָ לַעֲנִי מִקְדָּם •
פ' מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ שׁוּב • ק' כִּמּוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב • פ' וּבְצִל כְּנָפֶיךָ
נִחַסְחָ וּנְתַלְוֵנָּה • ק' כִּיֹּם וַיִּרְדּוּ בְּעָנָן • פ' תִּשְׁכּוֹר עַל פְּשָׁע וְתִמְחַח
אֲשָׁם • ק' כִּיֹּם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם • פ' תִּתְאוּן שׁוּעַתְנוּ וְתִקְשִׁיב מְנו
מְאָמְרֵךָ • ק' כִּיֹּם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי' וְשֵׁם נְאֻמָּר •

וַיַּעֲבֹד יְהוָה יַעֲלֶה עָלֵינוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אִפְּיִם וְרַב חַסֵּד וְאֵמֶת • גָּעַר
חֵסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְעָשָׂה • וְסַלְחָתָּ לְעוֹנֵינוּ
וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵתָנוּ •

סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחל לנו מלאכתנו כי פשענו •
כי אתה אדוני טוב וסלח ורב חסד לכל קראך •

חיו פיעלנו קהלות ווערדען נור פהיגענדע סליחות גענוגט,
אנא השם, אנא הואל, ארוח דין, אמנים בני מאמינים חלו'ו.

אם ענות תשמך יה אדני מי יעמוד: שמעה תפלתנו יי ושוועתנו האזינה
אל המעוהינו אל תחרש: למען שמך יי וסלחת לעווננו כי רב הוא: למען
שמך יי תחנינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו: למען יחלצון ירדך הושיעה
ימיה ועננו: אָנָּה יי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל הַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְחֵסֶד
לְאוֹהֲבָיו וְלִשְׂמֵרֵי מִצְוֹתָיו: (כס' ט' ס')

ל'י הַיְשׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַבְתָּךָ סֵלָה: יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מוֹשִׁיב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יי
הוֹשִׁיעָה הַפִּלְךָ יַעֲנֵנו כִּיֹּם קְרָאנוּ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנֵחֵנוּ
מִפְּסָלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ • כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • אֲדֹנָי שְׂמֵעָה
אֲדֹנָי סֵלְתָהּ אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאָחֵר • לְמַעַן אֱלֹהֵי
כִּי שְׂמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

קיד אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"ס א"ב.

י' אָנָּא הַשֵּׁם הַגָּבֹהַד וְהַנּוֹרָא • ק' סִלַּח נָא לַעֲוֹן עַם
זו יִצְרָתָהּ הַקְּלָתָהּ לְסַפְּרָה: ח' בְּעִבּוֹד בְּבוֹד שְׁמֵךְ הַטָּה
אֲזַנְךָ • ק"א הַתְּפִלָּה וְאֵל הַתְּהִנָּה אֲשֶׁר עֲבַדְךָ מִתְּפִלָּים
לְפָנֶיךָ: ג' שְׁתִּי בְּיוֹם זֶה לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ • וְלֵהֲתוֹדוֹת
חֲטָאתִי וְחַטָּאת עַמֶּךָ: ה' דְּבַר תְּחִנָּתִי בְּהִפְּלִי מִלִּ
אַרְזוֹן בְּרִיתְךָ • וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ:
הוֹעֲמֵדְתִּי מִרְעִיד מִפְּנֵי כּוֹבֵד אֲשִׁמוֹתִי • כִּי רַבּוּ פִּשְׁעֵי
וְעֲצָמוֹתַי חֲטָאתַי: וְלִקְחֵתִי עִמִּי רִבְרִים שְׁהוֹרִית לְעֵנִי
מִקֶּדֶם • בָּם לְרַצוֹתָךְ מֵעַנְהָ לְאֵלֵי קֶדֶם: י' עֲקַת תְּחִנָּתִי
תָּבֵא נָא עֲדֶיךָ • וְלֹא תִשָּׁב פְּנֵי קִטָּן מִשְׁלַחֲחֵי עֲבַדְךָ:
חַנּוּן עַמֶּךָ מִבְּקִשְׁרֵי חַמִּים מִלְּפָנֶיךָ • תִּכְזֵן לְבָם תִּקְשִׁיב
אֲזַנְךָ: טז' דְּרַבִּי רַחֲמֶיךָ לֹא תִמְנַע מִפְּנֵינוּ • כְּגִדֵּל
חֶסֶדְךָ הַתְּהַגַּג עִמָּנוּ: יח' שָׁב לְפָנֶיךָ בְּקָרְבָן צוּם
תַּעֲנִיתָנוּ • וְהִצִּילָנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ: כ' כְּפָר נָא
לְמַתוֹדִים לְפָנֶיךָ חֲטָאתָם • נִקָּם וְטָהַרם מִכָּל

אָנָּא חַשְׁם וכו'. תפלת ס"ן היא. תהליך לספירה, עפ"כ (ישי' א, כח) עם א
 צרתי לי תכלתי יספרו. ולקדחתי עמי וברים, עפ"כ (האע"ד, ג) קסו צמכס דברים

אָנָּא הַשֵּׁם הַגָּבֹהַד. ה' ערה חכבנער עהרורטבחרער גקסט! לערלייזע דורך ריח
 זינרע דינענע פֿלאָקען, דרו רוח ערטופסט, דיינען רוהטן לִּי פֿערקירען; דיינע הַסְּכֵנִי
 פֿהרסטן נחמענו ווילונן ניגע דיון קהר, דען אָקבענעג חנד דרו געבעט דיינער
 דיינער לִּי הַקְּרִיבִי. – חיד טרעטע הייטע פֿלֶךְ דִּיך הִין, דיינען נחמען לִּי הַלִּיגֵנִי
 היינע חנד דיינע פֿלאָקען זינרען לִּי בעקענען; דרו ווקרע דען געבעט, דרו חיד
 פֿלֶךְ דיינער בוכע־אָרדע הַקְּרִיבִי לְחַשְׁבֵּי ערהקרע חִיַּת הַיּוֹמָט, דיינער פֿעסטן ווקהחבֵּי.
 יהע, וגעגן היינער טווערען סוד־טעעהע חיד ליטטעריר־דח, דען פֿיעל זיך היינער
 מיטענע־הַטֵּט, אַחֲרַיִם היינע זינרען חיד בערייטע אִיך דַּהֲעֵר אִיט דען אַקְרִיבִי פֿלֶךְ,
 דרו דרו דען זַחֲלָטִי וַחֲשִׁיגֵנִי געלגהרט הַחֵסֶד, חנד ווקויט אַחַן דִּיך, בענווקהֲעֵר
 געזינער הַקְּרִיבִי! בעזקלפֿע־זען קָחוּ. אַקְרִיבִי דרו אִיטע סטייזע היינען פֿאַשטעס
 פֿלֶךְ דִּיך קַוִּיטֵנוּ, דָּחֵס רוח דען קִוִּיטֵנוּ דער חַבֵּע־חֲזֵטֵנוּ דיינער חַבֵּע־עֵר נִכְסֵי
 אַרְקִוִּיזֵנוּס; אַוּגִּיטֵנוּסער! דִּין פֿלאָק ביטטעט דִּיך חוֹט עֲרַבְחֵנוּ; רִכְסֵי יִי
 הערן חוֹלֵק נייע חֵיֶסֶד דִּין קְהָר; אַוּגִּיטֵנוּס! ענטזייע חונט נִכְסֵי דיינע גִּיטֵי
 ווייזע, אִיטע חנו גַּחֲךָ דיינער גִּרָסֵנוּ הַלֵּךְ; חגנער פֿאַסטען ווייז דרו אַם קַפֿלֵּר
 געחֲכֵטֵנוּ, רעטטע חוֹנֵי, חנד פֿערזיב חונערע זינרען, פֿערזייע דרו זינרען
 דערער, וועלכע יִיח־פֿלֶךְ דרו בעקענען היינע יִיח־פֿלֶךְ אַוּר חוֹזֵי־אִיטֵנוּ וְחַשׁ

טַמְאוֹתֵם: לֹא יִבְלוּ הַמַּפְיָלִים לְפָנֶיךָ תְּחַנְּתֵם. וְאַתָּה
 תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם אֶת הַפְּלִתָּם: מַחֵל נָא לְמִבְקָשֵׁי
 לְפָנֶיךָ מִחַיִּלָּה. וְתִשְׁלִיךְ כָּל חַטָּאתָם בְּעַמְקֵי מְצוּלָה:
 נָא כָּאוּ לְאִישׁ חֲמוּדוֹת הַקְּשֵׁבָה שׁוֹעָה. בֵּן תְּפִלַּת
 עֲבָדֶיךָ אֲדֹנָי שְׂמֹעָה: סְלַח נָא וְשָׂא נָא לְפִשְׁעֵי עַמֶּךָ.
 וְשׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְזַעֲמָךְ: עֲבוֹד יָדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם
 כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה. חַטָּאת מַחֲלֵי פָנֶיךָ אֲדֹנָי סְלַח־הָ:
 פְּקוּד נָא בְּרַחֲמִים עִם סִגְלָתְךָ. לֹא תִבְזֶה וְלֹא תִשְׁקָץ
 עֲנוֹת עַנְיֵי עַדְתְּךָ: צִיּוֹן תִּרְחַם וּבִירוּשָׁלַיִם עוֹד תִּבְתָּר.
 אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה לָּא תֵּאָחֵר: קִבֵּץ נָא גְפוּצֵי צִיּוֹן.
 וּפְקֹד גִּפְּוֹן זֹאת וּכְבֹּד אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינְךָ: רוּמָה קָרָן
 וְהַנְּשֵׂא לְאַסּוּף גְּדֻחֵי. לֹא לְמַעַנְיָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ
 אֱלֹהֵי: ה' נְקוּל שְׂמֹעַ נְאֻדָּא זֵינָה לְקוֹל שׁוֹעַתְנוּ. וְהֶעֱתֵר
 לָנוּ בְּתַפְלִתְנוּ: תָּשִׁיב שְׂכִינְתְּךָ לְעִירְךָ וְעַל עַמְּךָ
 יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ: כִּי שְׂמָךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:
 אַ סֵּלֶךְ יֵשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים. מִתְּנַהֵג בְּתַסְדּוֹת מוֹחֵל

וכו'. ופקוד וכו', וכנה אשר נטעה ימינך, פסוק הוא בתהלים (פ' טו). ויתר דברי
 הכליפה מבגדים מעלמם.

קיינען, דער דיר שוים ווינעטן געבעטע מלוינגט, בעטשטאט ווערדען; ערהערע פֿלעק
 היימאל הערליכ חיהרע געבעטע. לערגיב דענטן, דיח חוס פֿערדעבונג בעטען, ווירל
 מלוע חיהרע זינדען חין דיח טיעפע, חונר וויח דוח חיינסט פֿלן יענען פֿלוערן
 מחינע (דכיאל) חיון געבעט ערהערט החסט, יח ערהערע חויד, הערר! חונער
 פֿלוערען. וָחַס חֵב פֿלן דיינען ענטברחנטען לָחַר, חויל דחם חלוע ערדבעטווחנער
 ערקענען, דחם פֿערזליהונג ביח דיר (לו פֿינדען) חיוס; פֿערזליהע, הערר! דיח
 זינדען דיינער חכבעטער. בעדענקע טרבחרונוגפֿלן דיון חייגענטהימליכע פֿלוק,
 פֿערמלכטע חונר פֿערחורל ניכט דיח דעמיטהיגונג דיינער געמינדע; ערבחראע ריך
 ליו'ס, זיהע נחלחמהו ידהלים פֿער; עוויגער! מערק חויל, געוותרע חונר לָחַר
 ניכט. וָחַמַּלע דיינע לערסטרייעטע העערדע, בעדענקע דען וויינסחַק, ריע פֿלוימלע,
 דיח דיינע רעכטע חיינגעטעלט; ערעבע דחו פֿער, ערהעבע ריך, חיינע חויו
 געסטשטענען לו וָחַמַּלען, ניכט חונערטוועגן, ניין, דיינעטוועגן, חיון גחטט! ער
 פֿערע, פֿערניט חונערדען פֿלעהענו סטיממע, וָחַס ריך פֿלן חונו ערכייטען. חלוטע
 דיינען וָחַמַּלען וויעדער חין לָחַר, וָחַס דיינע לָחַרליכייט פֿיר דיון פֿלוק יך רעגען,
 דען נַחַךְ דיינען נחמטן ווירד דיינע סטערט חונר דיון פֿלוק געמחנט.

עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלה לחטאים
 וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם
 תגמול. א הורית לנו לומר (מדות) שלש עשרה. זכר לנו הזם
 ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לעניו מקדם. כמו שכתוב
 ויגד יהוה בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא

יהוה יהוה א רחום וחנון ארך אפים ורחב חסד ואמת: גאר
 חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסליחת לעניו
 ולחטאתו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:

כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תבא במשפט עמו כי לא יצדק לפניך כל חי: ועתה הואל וברך את
 בית עבדך להיות לעולם לפניך: כי אתה אדני אלהים הברת ומברכת. יבד:
 בית עבדך לעולם: למען רעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד:
 למענה יי אלהינו עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ודקים: ועתה שמע
 אלהינו אל תפלת עבדך ואל תתנניו והאר פניך על מקדשך השמים למען
 אדני: (דניאל ט ז) ליי הישועה וכו'.

קמו אהנו ואחי אבותינו. מיוסר עם א"ב.

אנא הוא סלוח לעבדיך. ק באים בכפיפת ראש
 עדיך: ה גאה חלצם מתגרת ידיך. ק רבובם שעה
 בעולות מוקדיך: הנם אבות ובנים בנטיי גרון.
 ומרבים תחן ופלל לשבך חרון: זכרה למו חסד
 אמומי חברון. חיים למצוא בעדם מחילה ויתרון:

אנא הוא וכו'. מתגרת, מנכות ועובי ידך, לה"כ (תילי' לט, יא). רבובם שעה, מפכה
 א דברם ומפלתם כלא עולה על מוקד. בנטיי גרון, בנולד עקוס למטה, בכפיפת ראש,
 (וסא) הכיפוך מהרלת כטויות גרון בנטיי' ג' יא, כי שם הארלתו כקומה וקופה). ויתרון

אנא הואל סלוח. ק דתם עני דיון ויוזע זיח, דיינען דינערן לו לערגעבעטן
 וועלע געבייגטען הויפטען לו דיר קומען. הקבערהחבענסטער! בעפרייע זיח סתן
 דער סטרענגע דיינער החד; ווענדע דרך לו חיהרען ווחרטען, ויח לו גחלנען קספערת-
 ייע, קספער חונד קינדער סטעהען געקרוואוטען הויפטען סקר דיר, חונד היילען
 געבעטע חוץ געבעטע, דיינען לתון לו סטיווען; גערענקע חיהנען דיה לערדינסטע
 דערשר, דיה חוץ סקרן בעגריבען ויס; שענקע חונד חיהרענטאגעטען לעבען, לער

טָנַף שִׁמְצָתְנוּ בְּמַה יִתְכַפֵּר • יַחַד מְגִישׁ וּנְגִישׁ פִּסּוּ
 מְלַכְכֵּר: כְּבִיר בַּח פְּנוּתְךָ לְחַתּוּם סֵפֶר • לְבָרִית
 הַבַּטּוֹאֵל תִּפָּר: מִרְאִית פְּנִים בּוֹשְׁנוּ לְהָרִים • נִטְשָׁנוּ
 אֲרֻחַ יִשְׂרָאֵל וְנִעְשִׂינוּ סִדְרִים: שִׁמְנוּ כִזְבַּח מִחֲסָנוּ וּבִשְׁקָר
 נִסְתָּרִים • עֲוֹנֵינוּ נִגְבְּרוּ עַד שְׁמֵי אַוִּירִים: פְּגִיעָה בְּכֵן
 חִקְנוּ לְהִשִּׁיב חֲרוֹנְךָ • צְפוּנוֹת וּגְלוּיֹת לְהַתְּוֹדֵת לְפָנֶיךָ:
 קוֹלְנוּ שִׁמְעָה מְשִׁמֵי מְעוֹנֶיךָ • רָם תְּהִינָה קִשְׁבוֹת
 אֲזִנֶיךָ: ח' נְקִיל שִׁמְר לְנוּ הַבְּרִית וְהַחֶסֶד • ק"י שְׁרֵי הַנְּקָרָא
 רַב חֶסֶד • הַגְּמוּל לְמַעַנְךָ עִמָּנוּ חֶסֶד • תַּחַת כִּי עִמָּךָ
 הִרְחַמְתָּם וְהַחֶסֶד: אַל מִלֵּךְ יִשָּׁב וְכו' עַד וְעַל עַמְּךָ •

אַל תִּבּוֹא כְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אַ תַּעֲבֹבוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אַל תִּרְחַק מִמָּנוּ: אַל תִּרְחַק מִמָּנוּ בִּי צָרָה קְרוּבָה בִּי אֵין עֲזֹרָה: אַל תִּשְׁכַּח
 קוֹל צִדְקֶיךָ שְׂאוֹן קָמִידָה עֲזָלָה תְּמִיד: אַל יִשָּׁב דָּךְ נִבְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יִהְלֹו
 שְׁמָךְ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַכֹּר כְּבוֹד שְׁמָךְ וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵנוּ
 לְמַעַן שְׁמָךְ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

קטז אהיט ואהי אבחינו • מיוסד ע"פ ח"ב •

י' אַמְנַם אֱלֹהֵי עוֹלָם • ז' בְּגִדְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ בְּגִלּוֹי וְנַעְלָם:

לחזר לנו כעוש • אסומי, טעוני, ר"ל קבוצי חנון. פגיעה בכך הקנו, לכן עשינו
 לנו חוק להתפלל לפיך, כטעם אשפרה אל חק.

בעבוב חזר נחזיבם. — וקומיט וקולנו חונערע חונזיבערקייטען געריינגט ווערדען?
 קפערערער חונד געקפערטעטע זיכר ניכט מעהר, חונס פערזעהנונג לז פערטפאלען. תאנגע
 ומלטיגער! וטען דוח: הו בוך לז טויטען ריך נייגסט, סויע חויל דייען בוזר, חונד
 העבע זיהן ניכט חויל. — וויר סחמען חונז, חונזער געזיבם לז לייגען; וויר העכען
 דען גערדען ספער פערזונטען, חונד זינד נחטייניג געווקרדען; וויר זעטלסטן חויל
 זיגען חונזער פערטריען, וזטען טוטן בייה חונזוהרהייטען; חונד זך ססיגען חונזער
 זיכען היממעלוק. וויר מחלען עז חונד דעהער לזס געזעט, דייען לקרן דורך געז
 בעטע לז בעזונלטיגען, פערברעגע חונד קפלענע זיכען לז בעקעכען; ח ערהקרט
 חונזער סטימע חין דייער היממליען ווקהנונג; הקבערהחכבסטער! מחגען דייע
 קהרשן חילמערקומט זיין. הילטע חונז דען בונד חונד דיה גנדיענלערייזכרונג;
 קולמקטיגער! דער דוח הילד פולער גענענט ווירטט, ערליגע חונז ווקהלהחטען
 חונס דייענסווילען, דען בייה דיר חונט גנדיע חונד ערבחראען.

אמנם אלהי עולם • יח, גחטט דער וועלטען! וויר זינד דייען געבחסען חונז
 פרייה געווקרדען, וקומה קפלענעטויך חונז געהייט. וויר טרעטען לז פקר ריך
 ויח

יְקַדְּבֵעֵינֵינוּ לְחֶסְדֵי הַמְּוֹתָהּ • קָבְרָהּ אֵלֶיהוּ וְהוֹשֵׁעַ
הַגִּרָּסִי בְּפֶחָד וְאִימָתָה • קְבֹל שְׁכָרְוֹ מָה רַב טוֹבָה
צַפְנָתָה • אֱלֹהִים זֹלָתְךָ עֵין לֹא רָאָתָה: רָאָתָה עֵינֵי
אֶהְבֵּת מִלְּבִי הַמְחַטְבֵּרִי • רַבִּי חֲנֻנְיָא בֶן תְּרַדְיָן
בְּהִדְבָּקוֹ בַּתּוֹרָה הִנְאֶהְבֵּת • רְשׁוּמִיָּה בְּרַבִּים דְּרֵשׁ
וְנִשְׂרָפָה עִמּוֹ מִשְׁלֵבֵת • רְשָׁפִיהָ רְשָׁפֵי אֵשׁ שֶׁלֵּהְבֵּת:
שְׁלֵהְבֵת גּוֹיֵי הַגְּשָׁרִים וְאוֹתוֹת פּוֹרְחוֹת הַשָּׁמַיְמָה •
שָׁמוֹסְפוּגִים עַל לְבֹו לְהַעֲצִימָה • שַׁעֲשַׁעֵי יוֹמִים תִּבְעֵי
עַל בּוֹנֵךְ לְהִנְקָמָה • הַזֹּרֵתִי תְּמִימָה: תְּמִימָה מִבְּתֵי
אֲנוּשָׁה בִּיד אֲבֹוֹד • נֶחֱלָה מְאֹוֹד בְּהַרְיָת רַבִּי חוֹצְפִית
וְדַבִּי אֶלְעֹוֹר • מִלְּכָנוּ יַחְקֹוֹר אִם שְׂכַחְנוּ שֵׁם מְגֹוֹר •
וְנִפְרַשׁ כַּפֵּינוּ לְאֵל זָוֹר: זָוֹר בְּרַר בִּי לְבָטֹל אֲשֵׁפּוֹלוֹת •
יַעֲזֹב קִצְרֵי עֵם הָעֹלָלֹת • בְּהַזִּידוֹ רְהַרְוֵנוּ רַבִּי חֲנֻנְיָא

ל' נגד וקן, כאשר פרשתי בסליחה לדון בפקדן. המחוּסבת, לזן קטיבה דסיים
לזן ולבב. ואותיות פורחות, כדליתא במס' ע"א (דף יט) ספוגים, של נער, כסכר
סלסל סוכרה. שעשועי יומים וכו', סתורה מתבע עלבוכה. סגור, לזן נר ועטרס.

ויה דער פטר תיזט ריה מקבליגע זיבע. סווער חונד הקרס ווהרד דעס הערר רער
סטר זינער פרחמטען. חיהו (ר' עקיבל) בעספססטעטען עליה חונד יכהע סכרס
חין הקבסט חונד לזעטן. — וועלע גרסטע ועליגקייט רוח חיהת לזת וקחנע בעז
סטימטס הקסט, הקט חויסער דיר, ח הערד! נקך קיח בויק ערפטרסט. — תק, חק
חין חויגע וקח ריה לקרסליבע זיבע לו חיינעט סקפער, ריה חסחקגליקייט רעז
דכי סכניל בן תרדין מן ריה געליטעטע תורס; ווייל ער רערט פקסרילעטען קלפסנשויך
געפערדיגט חקסטע, ווהרד יח חוט חיהת לזליך פערברחנעט — חיהרע סטרקולוס
ווחורדען חיהת וקטרערטע פייערפלוקמטען. חין פלוקמטען גינג רח סערגחמנעט חויל,
ריח לייכען חכער פוקגען גען חיימטען. נחסטע ווקלזע זעטען ויה חיהת (דעס רשכ"ס)
חין רח הערל חוט זיינע מקרער לו פערקגענען. ח רוח, סטרענולוקע זעארע רעז
העררן, רוח, זיינע סקגליבע חוטערהקלוטנג, פקדערע גענגוסהוונג פיד דיעע חוט
ביר! — סקן ווקר חין סטערנליבע זיירען פקלוקמטען חין יעבען חייטערליכע
חקט; חכר חיבערמקטיג גרויזקת ווהרד עז רוקך ריה ערווקרדוק דעז רכי סוקפית
חכר רבי אלעזר. רחך חקגע עז חין קתיג (גקסט) וויסען, חב וויר יע זייכען
געקרקטען נחמטען פערנעטען חונד חונרע חקדע לו חיינעז פרטארען נקטעחייט
חויגעסטערקט חקבען. דער ברכבך ווקחלטס יך ריה בעסטען פרויבען (*) חונסטער
חונד לזת פערדערבען חויו, דען דען הערבעס וקמאס דען סקסליגען (חוט חונד יוט)
סניטט עז וועג, חזו ער, חיבערמחטיג פערסטקערנער, נקך ר' חכניל בן חכנילי חכר

(*) יסלל וויר חין דער חייזגען סרילט מערערמאקע חונסטער דען ביר חיינע
ווייכערקו רמקעסטעלט. (חין פערנליבע פוטן ליס רכיעי.)

בן חנינאי ורבי ישכב לבלות. בבוצר על סלסלות:
 סלסלות חסדי בהפילו רבי יהודה בן בבא פחרפו.
 זמן בבו שבעים לא טעם שנת סוס על משכבו.
 ונתענה עשרים ושש לשם משגבו. גם בלילה לא
 שכב לבו: לבו אמן צר בהרגו רבי יהודה בן דמא.
 בהתחילו לשבות ולקדש קול להרימה. באשר ברא
 אלהים השלים נפשו בנעימה. איך נפלו גבורים
 ויאבדו בלי מלחמה: מלחמה יפקוד על רשעה ועל
 שרה. יכסנה הענו ששת חדשים לצערה. ינגענה
 בבהרת ירדנה אף ועברה. פי זבח ליי בכצרה:
 בכצרה העמידה מלך תפיל בהנקמה. תמחץ ראש
 על ארץ בועמה. ואז תעורר רחמים על רחומיך.
 אתה יי לא תכלא רחמיך:
 זכור לנו ברית אבות באשר אמרת. וזכרתי את

כבצר על סלסלות, לה"כ (ירמ'ו, ט), והוא הסיפוח אשרי העוללות. אך נפלו
 גבורים וכו', פסוק הוא גז"כ (א כו), וכלי מלחמה משל לגבורים ודריקים שהם כלי
 זין על המטה. זבח וכו' בבצרה, לה"כ (ישעי' לד), לפי שהעמידה מלך לאדום.

ל יאב ערסונו, גויך דעת, דער דער נחלנעווע וועגען. חיינען לעייטען הערכסט הקולט.
 חונטער דען בעסטען חיינער פֿרעוואונען ווחר ל' יהודה בן בבא, דער דורך דחו סווערט
 פֿיעל; דער, חיון זייענדיגיהרגער גרייז, חויל זיינען וועגער קוים דען קולטען סוף
 חיינע פֿלעדרעו גענעס, דער זיינען געטט לו עהרען ועלז חונר לווחלניג יתהרע
 וועג (טקוויך) פֿלסטעטע חונר ועלכסט דען נחכטו זיינען גייסט ניכט רוהטן זיעט. —
 דער פֿיינד העסטע דיה גרוינחאקייט, ל' יהודה בן זמל לו ערמחזילען, חון דיטוער עבען
 בייע חיינעקע דען רוהעטעגז דיה סטיממע ערהקב, חוס דען זעגען לו ספרעלען.
 בייע דער ספעלע: „אשר ברא אלהים" געב ער זעליג זיינען גייסט חויל. — פֿך,
 וועלע הערען זינד דף געפֿלונען, וועלע קאמפֿעגערקשע פֿערלוקרען ווקרדען! —
 חקע געטט דען בֿיכרעטען ווחוטט חיהרעט הערדער דען קריגע ערקולרען, חקע
 חיינע חונחויבריעכערע ווקלע יוח חקדעלעג: בערעקקען, חקע ער זיה חיוואלעט
 חיס פֿלונען, גרייט חונר לָחֶר, וען דער הערר לו בֿזרה חיון סוףלעטען הקולט. דיה
 זך חוה בֿזרה חיינען פֿירסטען זענעוואוסן*) חקעט דוח רעלענד פֿטירלען, חון זיינען
 לָחֶרע דען וועלכע הערדער לערסאעטטערן. — דָחן ערוועקע דין ערבֿראטען חיעכער
 זיינע געלעבטען. — דוח, ח הערר, ענטלעצט חונו זיינע גמדרע ניכט!

בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יַעֲחֵק וְאַף אֶת בְּרִיתִי
אֲבָרָהֶם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר :

זְכוֹר בְּרִית אֲבָרָהֶם וְעַקְדַת יַעֲחֵק. וְהִשָּׁב שְׁבוֹת
אֱהֵלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ :

אֲבָרְנוּ מֵאָרֶץ טוֹבָה בְּחַפְזוֹן. אֲרִכּוּ הַיָּמִים וְדַבֵּר
כָּל חַזוֹן. בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ פְרוֹזוֹן. בְּמִשְׁמָנֵי שֶׁלַח רִחוֹן.
וְהִשָּׁב שְׁבוֹת אֱהֵלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ :

גּוֹלָה אַחַר גּוֹלָה. גְּלָתָהּ יְהוּדָה בְּקָלָה. דָּוָה כָּל הַיּוֹם
וְקָלָה. הַיּוֹרֵשׁ וּמִבְּקֵשׁ אֵין לָהּ. הַעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְחֻזָּזוֹת.
הָיוּ לְחֶרֶף וּלְבִזוּת. וְכָל מַחְמֵדֶיהָ גִטּוּלוֹת וּגְנוּזוֹת.
וְאֵין שִׁיּוֹר בַּקֶּתְפוֹרָה הַזֹּאת : גּוֹאֵל חֹק לְמַעַן פָּדְנוּ.
רָאָה כִּי אֲזַלְתָּ יַדְנוּ. שׂוֹר כִּי אֲבָדוּ חֲסִידֵינוּ. מִפְּגִיעַ
אֵין בְּעַדְנוּ : בְּרִית אֲבוֹת וְאִמָּהוֹת וְהַשְׁבָּטִים. רַחֲמֵיךְ
וְחֶסֶדְךָ זְכוֹר בְּרַבּוֹת עֵתִים. יְהִי זְכוֹר לְמִפְּנֵי וּגְמֻרָטִים.
וְעָלֶיךָ כָּל הַיּוֹם גִּשְׁחָטִים : הַיּוֹרֵשׁ דָּמִים הֵן דִּינָנו.
הַשָּׁב שְׁבַע עֵתִים לְחִיק מַעַנֵינוּ. חַגְּמֵנוּ בְּרִינוּ וְלֹא כִכְסֵךְ
קָנְנוּ (פָּדְנוּ). וְקוֹף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְעִינֵינוּ.
וְהִשָּׁב שְׁבוֹת אֱהֵלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמִיךְ :

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים בְּאֲשֶׁר אִמְרָתְךָ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לְעִינֵי הַגּוֹיִם לְהִיזוֹת
לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי. עֲשֵׂה עִפְשֵׁנו כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם
זֹאת בְּדוֹתָם בְּאָרֶץ אֲבוֹתֵיהֶם לֹא מֵאִסְתֵּיהֶם וְלֹא נַעֲלֵתִים לְכַלְתָּם
לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם : רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחַחְתֵּנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : הִשָּׁב שְׁבוֹתֵנוּ

וְיִחַסְדֵּנוּ בְּמַה שֶׁתִּתְּנוּבּוּ • וְשֵׁב יי אֲלֹהֶיךָ אֵת שְׂבוּתֶךָ וְיִחַסְדֵּךָ • וְשֵׁב
 וְקַבֵּץ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְרַצְתָּ יי אֲלֹהֶיךָ שְׁמֵהּ: קִבֵּץ נִדְחֵינוּ
 בְּמַה שֶׁתִּתְּנוּבּוּ אִם יִהְיֶה נִדְחֶיךָ בְּקִעַה הַשְּׂמִים מִשָּׁם וְקַבֵּץ יי אֲלֹהֶיךָ
 וּמִשָּׁם יִקְרָךְ: הֲלֹכַן חֲטָאֵינוּ בְּשִׁלְג וּבְצִמֵר בְּמַה שֶׁתִּתְּנוּבּוּ • לְכִי נָא
 וּנְבַרְחָה יֵאמֵר יי אִם יִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם בְּשָׁנִים בְּשִׁלְג יִלְבִּינוּ • אִם
 יֵאדִימוּ בְּתוֹלַע בְּצִמֵר יִהְיוּ: וְרוֹקַעְלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהוֹרֵינוּ בְּמַה
 שֶׁתִּתְּנוּבּוּ • וְתִרְקַתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהוֹרֵתֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
 וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מַהֵה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ • אָנֹכִי אָנֹכִי חוּא מַהֵה פִּשְׁעֵיךָ לְמַעַנִּי • וְחַטָּאתֶיךָ לֹא
 אֶזְכֹּר: מַהֵה פִּשְׁעֵינוּ קָעֵב וּבְעֵנָן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • מַחִיתִי קָעֵב
 פִּשְׁעֵיךָ וּבְעֵנָן חַטָּאתֶיךָ שִׁבְחָה אֵל כִּי נִאֲלַתֶּיךָ: אָמַרְנוּ הַאֲמִינָה
 יי בִּינָה הִיגַנוּ: יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִּינוּ וְהִנֵּחַן לִפְנֵי לְסִמְךָ יי צוֹרֵם
 וְנִאֲלֵנוּ: כִּי לֵךְ יי הוֹחֵלְנוּ אִתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אָנֹכִי הַבֵּט בְּצַדִּיקָתְךָ עֲבָדֶיךָ חַסִּדֶיךָ • אֲשֶׁר הִעַרְוּ
 גִּפְשָׁם לְמֹות עֲלֶיךָ • וְלֹא חָסוּ עַל עַצְמָם וְעַל אֲדָעָם •
 וְקִצְוּ וּמֵאִסּוּ בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה • וּבְטָלוּ רִצּוֹנָם מִפְּנֵי
 רִצּוֹנְךָ • וְקִדְּשׁוּ שִׁמְךָ הַמְּיֻחָד וְלֹא חָלְלוּהוּ • וְרִצּוּ
 לְטַבֵּחַ וּפִשְׁטוּ צוּאֵר וְעַמְדוֹ בְּגִסְיוֹן וְנִאֲמָנוּ • וּנְבַרְחָנוּ
 בְּצִרוּף וּנְמִצָּאוּ תְּמִימִים • וּנְגַעוּ דְּמֵי אָבוֹת וּכְגִים • וְדְּמֵי
 רַחֲמֵינוּ וְיִלְדֵינוּ • וּנְתַעַרְבוּ דְּמֵי אַחִים וְאַחִיוֹת •
 וְדְּמֵי חֲתָנִים וּכְלוֹת • וְדְּמֵי יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת • וְדְּמֵי
 חֲכָמִים וְחֲכָמוֹת • וְדְּמֵי חַסִּידִים וְחַסִּידוֹת • וְדְּמֵי
 יְלָדִים וְיִלְדוֹת • וְדְּמֵי זְקֵנִים וְזָקֵנוֹת • וְדְּמֵי בַחֲוָדִים
 וּבַחֲוָדוֹת • וְדְּמֵי פְּרָנְסִים וְחַוְגֵיהֶם • וְדְּמֵי מְלַמְּדִים
 וְתַלְמִידֵיהֶם • וְדְּמֵי בָּיָגִים וְסוֹפְרֵיהֶם • וְדְּמֵי אַנְשִׁים
 וְנָשׁוֹתֵיהֶם • וְדְּמֵי גְּמוּלֵי מַחְלָב וְיוֹגֵקֵי שָׂרִים • וְגִדְּרָנוּ

בְּלִמְךָ בְּאַחַת עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ הַמְיֻחָד: אֶרֶץ אֵל תִּבְרַסֵּי
 דָּמִים. וְאֵל יְהִי מְקוֹם לְזַעְקוֹתֵם. עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יי
 מִשְׁמַיִם: אֵת אֱלֹהֵי הַמְזֻבְּחֹת זְכוֹר. וְאֵת אֱלֹהֵי
 הַעֲקָדוֹת תִּרְאֶה. בִּי עַל אַחַת הַרְעִישׁ הָעוֹלָם. וְהֵן
 אֶרְאֶלֶם צַעְקוֹ חוּצָה. וְנִשְׁבַּעְתָּ לְבָרְךָ עוֹקֵד וְנִעְקָד
 לְהַרְבּוֹת זֶרַעִם בְּחוּל הַיָּם. וְאָף בִּי עָתָה בְּפֹה וּבִמְה
 עֲקָדוֹת עֲקָדוֹ בְּגִיְהֵם עַל יְחִוּד שְׁמֶךָ הַנִּבְכָּד. גְּאֹדוֹרֵשׁ
 דָּמִים קוֹל דְּמֵי בְּגִיָּה צוֹעְקִים אֵלֶיךָ מִן הָאֲדָמָה.
 וְדַגָּחִים וְשִׁבְךְ אֵף. וְחִמָּה בְּלֵה. וְתִשְׁבִּית שׁוֹר וְשִׁבְר
 מַעֲפָה יִשְׂרָאֵל. וְחֹם וְחִמּוֹל אֵת יְתֵר הַפְּלִטָה
 הַנִּשְׁאָרֶת. וְתוֹצִיאֵנָה מֵאֲפֵלֶה לְאוֹרָה. וְחִדֵּשׁ עֲלֵינוּ
 שְׁנֵה טוֹבָה. שְׁנַת רְצוֹן שְׁנַת גְּאֹלָה: שְׁדֵי תִזְכּוֹר לָנוּ
 בְּרִית אֲזָרְחָה. וְתִזְכּוֹר לָנוּ זְכוֹת הַנִּעְקָד. וְצַדִּיקֵנוּ
 בְּצַדִּיקֵת אִישׁתֵּם:

אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לִפְנֵיךְ מִזֵּוּ בִּי לִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחִמֵם וְהַסְּלִיחוּת. מִיַּיִם חַיִּים
 פְּרִיִיטֵיךָ וְנָתַן וַיִּרְדּוּ חַיִּיךָ לְרַחֵם שִׁמְךָ מִזֵּוּ בִּי הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב גְּשִׁמְתָּא.

ח' סלח לנו אבינו. כי ברוב אולתנו שגינו.
ק' מחל לנו מלכנו. כי רבו עונינו:

ח' אָרְךָ אֲפִים אַתָּה. וּבָעַל הַרְחֵמִים גִּנְיָרְךָ אַתָּה. ק' וְדַרְךָ תְּשׁוּבָה הוֹרֵת: מ' גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּךָ. ק' תּוֹכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְיָדֶע וְיָדִיד: מ' תִּפְסֵן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים. ק' כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל הַרְחֵמִים: מ' בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה שָׁנִיךָ נִקְדָּם. ק' אֲהַוְרַעְתָּ לַעֲנֵנוּ מִקִּדָּם: מ' מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ שׁוּב. ק' כִּמּוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב: מ' וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נִחְסַח וְנִלְוֵנוּ. ק' כִּיּוֹם וַיִּרְדּוּ בְּעָנָן: מ' תִּעָבֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתִמְחַח אֲשָׁם. ק' כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: מ' תִּתְאוּן שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מְנוּ מֵאָמַר. ק' כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יַעֲלֵנוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה וַיְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אָרְךָ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נָעַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וּפִשְׁעֵנוּ וְחַטָּאת וְתַשָּׁה. וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְגַחְטָאתֵנוּ וְגַחְלַתֵנוּ:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לקל קראיך:

חיו פיענון קהלות ווערדען נור פּוּגְעָנֵדֶע סליחות געוּנְטֵט, אַנאַ השם, אַנאַ הוואל, אַחוּן דין, אַמּוֹנִים בני מאמינים חו"ו.

אם צוֹתֵת תִּשְׁמַר יי אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד: שְׂמֵעָה תִּפְלַתֵנוּ יי וְשׁוֹעֲתֵנוּ תִּשְׁמַר אֵל הַשְׁעוֹתֵינוּ אֵל תִּתְרַשׁ: לְמַעַן שְׂמָךְ יי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא: לְמַעַן שְׂמָךְ יי תִּתְנוּ בְּצַדִּיקְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶיךָ וַעֲנֵנוּ: אָנָּה יי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַיָּדוּא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו וְלִשְׂמֵרֵי מִצְוֹתָיו: (כס"ו ס' כ')

לִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתָּךְ סִלָּה: יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשׁוֹבֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַפֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ: כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִים תִּחַנְּנוּנוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲדָנִי שְׂמֵעָה אֲדָנִי סִלַּחְתָּ אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּתְאַחַר. לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי שְׂמָךְ גִּנְיָרְךָ עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

קיד אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"ם ח"ב.

ח' אָנָּא הַשֵּׁם הַגָּבֹהַּ וְהַגָּדוֹל • כִּי סָלַח נָא לְעוֹן עַם
 זוּ יִצְרָתְךָ הַהִלְתָּךְ לְסַפְּרָה: ח' בְּעִבּוֹד בְּכּוֹד שְׁמִיךָ הַטָּהָה
 אֲזַנְּךָ • קִיָּא הַתְּפִלָּה וְיֵא הַתְּחִנָּה אֲשֶׁר עֲבַדְךָ מִתְּפִלָּלִים
 לְפָנֶיךָ: ג' שְׁתֵּי בָּיּוֹם זֶה לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ • וְלִהְיוֹת
 חֲטָאֵתִי וְחֲטָאֵת עַמְּךָ: ד' דְּבַר תְּחִנָּתִי בְּהַפִּילִי מִלִּי
 אֲרוֹן בְּרִיתְךָ • וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ:
 ה' הוֹעֲמֵדְתִּי מֵרֵעִיד מִפְּנֵי כּוֹכָב אֲשֶׁמוֹתִי • כִּי רַבּוּ פְּשָׁעַי
 וְעֲצָמוֹתֵי חֲטָאֵתִי: ו' לְקַחְתִּי עִמִּי דְּבָרִים שְׁהוֹרִית לְעֵינֵי
 מִקְּדָם • בָּם לְרַצוֹתְךָ מֵעֲנֵה יְיָ קְדָם: ז' עֲקַת תְּחִנָּתִי
 תָּבֵא נָא עֲדֶיךָ • וְלֹא תִשָּׁב פְּנֵי קָטָן מִשְׁלוֹחֵי עֲבַדְךָ:
 ח' חַנּוּן עַמְּךָ מִבְּקִשְׁרֵי חַמִּים מִלְּפָנֶיךָ • תִּכְיֶן לְבָבְךָ תִּקְשִׁיב
 אֲזַנְּךָ: ט' טוֹב דְּרַבִּי רַחֲמֶיךָ לֹא תִמְנַע מִמֶּנּוּ • בְּגִדְל
 חֲסִדְךָ הַתְּגַהֵג עִמָּנוּ: י' יִחַשֵׁב לְפָנֶיךָ בְּקָרְבָן צוּם
 תִּעֲנִיתָנוּ • וְהַצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חֲטָאֵתֵינוּ: כ' כִּפֹּר נָא
 לְמַתּוּרֵים לְפָנֶיךָ חֲטָאֵתָם • גַּם וְטָהֲרֵם מִכָּל

אנא חסם וכו'. תפלת הס' היא. תהליך לספירה, עפ"כ (ישי' ג, כח) עס א
 ערפי לי תהלמי יספרו. ולקחתי עמי דברים, עפ"כ (ישע' יד, ג) קפו עמכם דברים

אנא השם הגבול. ה' ערהחכענער עהרלורכטבחרער גקסט! לערלייזע דקך דח
 זינער דיענע פֿלוקענ, דחו דוח ערטופסט, דיינען רוהק לז פֿערקידען; דיינע הקלבענ
 פֿהרעטן קחאעט ווילען נייגע דיון פֿהר, דען וְקבענחג חונד דחו; געבעט דיינער
 זיינער לז הקרען. - חך טרעטע הייסע פֿהר דוך הין. דיינען קחאען לז הויריגע
 זיינע חונד זיינע פֿלוקע: זיינען לז בעקענע; דוח וקרטע דען געבעט, דוח חך
 פֿהר זיינער בוכע: זלדע הקרען וְזיסע ערהקרע חסן היאמען, דיינער פֿעסטען וקחחג.
 ידע, ונגען זיינער טווערען טוד טטעהע חך לזטענדער דח, דען פֿיען זינד זיינע
 זיסעקחאעטען, וקחסיג זיינע זינען. חך בערייטע חך דחעהר מיטדען וקרטען פֿהר,
 דוח דוח דען זלכטמישטיגען געלעהרט הקסט, חונד וקחסיט וחו דך, בעווקחעהר
 זויגער הקחען! בעזקלפֿטיגען קחו. חקע דוח זיטע פֿטיאזע זיינען פֿלעחטע
 פֿהר דך קחאעטען, רחם רוח דען קזיינסטען דער חכענחכעטען דיינער חבעטער ניכט
 זרקויזיעסט; חלוגקדיגסטער! דיון פֿלוק ביטטעט דוך חזן ערבחראען; ריכטע דח
 הערן חיוג ניינע זיהען דיון קהר; חלוגיגינער! ענטלייזע חונד ניכט דיינע זיגיג
 וזינע, זיטע חזנ; גךך דיינער גרפֿסטען הור; חזנער פֿלסטען זיח דיר וזיס חפֿלענ
 געחכטעט, רעטטע חזנ; חונד פֿערגיב חונטערע זינדען, לערלייזע דוח זינדען
 דערער, וועלכע זיח פֿהר דיר בעקענעט, זיינען זיח פֿלון פֿלוער חזבייזייט, וזיס

טְמֵאוֹתָם: לֹא יְבוֹשׁוּ הַמְּוִפְלִים לְפָנֶיךָ הַתְּחַנְּתָם. וְאַתָּה
 תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם אֶת הַפְּלִתָם: מִחַל גָּא לְמִבְקָשִׁים
 לְפָנֶיךָ מִחִילָה. וְתִשְׁלִיךְ כָּל חַטָּאתָם בְּעַמְקֵי מְצוּלָה:
 גָּא כָּאז לְאִישׁ חֲמוּדוֹת הַקְּשֶׁבֶת שׁוֹעָה. בֶּן הַפְּלִת
 עֲבָרֶיךָ אֲדָנִי שְׁמָעָה: סִלַּח גָּא וְשָׂא גָּא לְפִשְׁעֵי עַמֶּךָ.
 וְשׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְזַעַמֶּךָ: עֲבוֹד יִדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם
 כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה. חַטָּאת מִחֲלֵי פָנֶיךָ אֲדָנִי סִלְּחָה:
 פְּקוּד גָּא בְּרַחֲמִים עִם סִגְלָתְךָ. לֹא תִבְזֶה וְלֹא תִשְׁקֵץ
 עֲנוֹת עֲנִי עֲדַתְךָ: צִיּוֹן תִּרְחַם וּבִירוּשָׁלַיִם עוֹד תִּבְחַר.
 אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה לָּא תֵּאָחֵר: קִבֵּץ גָּא גְּפוּצֵי צֹאנֶךָ.
 וּפְקֹד גְּפֶן זֹאת וּכְנֶה אֲשֶׁר גָּטְעָה יְמִינֶךָ: רוּמָה קָרָן
 וְהַנְּשֵׂא לְאַסּוּף גְּדָחֵי. לֹא לְמַעַנֵינוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ
 אֱלֹהֵי: ^{ח' נקול} שְׁמַע גָּא וְהַאֲזִינָה לְקוֹל שׁוֹעַתֵנוּ יְיָ וְהַעֲתֵר
 לָנוּ בַּתְּפִלָּתֵנוּ: הַשִּׁיב שְׁבִינְתְךָ לְעִירָךָ וְעַל עַמְּךָ
 יִהְמוּ רַחֲמֶיךָ: כִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירָךָ וְעַל עַמְּךָ:
 אַ מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים. מִתְּהַגַּב בַּחֲסִידוֹת מוֹחֵל

וכו'. ופקוד וכו', וכנה אשר נטעה ימינך, פסוק הוא בתכלים (פ' טו). ויתר דברי
 הכסלים ועגלים מעלם.

קיינען, דער דיר מיט זיינען געבעטע מלויענט, בעטשאט ווערדען; ערהערע פֿעק
 דיאואעל הערעכ חיירע געבעטע. פֿערגיב דענען, דיח חוק פֿערגעבונג בעטען, ווירל
 מלוע חיירע זינדען חין דיח טיעלע, חונר וויה דוח חיינסט פֿען יענען התורען
 מחניכ (דכילל) חיון געבעט ערהערט החסט, יח ערהערע חויד, הערר! חונער
 פֿלועהען. וחס חב פֿען דייענען ענטברחטען לָקרוּ, חויל דחס מלוע ערדבעווחסנער
 ערקעננען, דחס פֿערלזייהונג בייה דיר (לו פֿיטרען) חייט; פֿערזייהע, הערר! דיח
 זינדען דייענר חנבעטער. בעדענקע טרבחראונגפֿען דיון חיינגעטהיאוילכעו פֿעק,
 פֿערהרעכטע חוד פֿערחוריל ניכט דיח דעמיטחיגונג דייענר געמיידע; ערבחראע דיך
 לָקרוּס, ליהע נחפֿחחלו ידחלים פֿער; עוויגער! זערק חויל, געווקהרע חוד לָקארע
 ניכט. זחאואעל דייענע לערסטרייעטע העערדע, בעדענקע דען וויינסעחק, דייע פֿלזמלע,
 דיח דייענע רעכטע חיינגעטעלט; ערהעבע דחו התרו, ערהעבע דיך, חיינע חויו
 געסטקסענען לו וְחֵאמְנוּ, ניכט חונערטוועגען, ניין, דייענטוועגען, חויל גחטט! ער
 חקרע, פֿערניכ חונערדע פֿלעהענע ססיחאע, וחס דיך פֿען חוד ערביטטען. חמנע
 דייענע ווקחניטן! חיעדער חין לָקרוּ, וחס דייענע לָקרוּפֿיקייט פֿיר דיון פֿעק יך רענען,
 דען נחך דייענען נחאען חויר דייע סטרט חוד דיון פֿעק גענעכט.

עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלה לחטאים
 וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם
 תגמול. א הורית לנו לומר (מדות) שלש עשרה. זכר לנו הזם
 ברית שלש עשרה. כמו שהורעת לעניו מקדם. כמו שכתוב
 ויירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא

יהוה יהוה א רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצור
 חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסליחת לעוננו
 ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:

כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לקר קוראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: ועתה הואל ובהך את
 בית עבדי להיות לעולם לפניך: כי אתה אדני אלהים הברת ומברכתה יחד:
 בית עבדי לעולם: למען תעל כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד:
 למענה יי אלהינו עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ודקים: ועתה שמע
 אלהינו אל תפלת עבדי ואל תתנגדו והאר פניך על מקדשי השמים למען
 אדני: (דניאל ט י) ליי הישועה וכי.

קטו אהינו ואהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"ב.

אנא הוא סלוח לעבדיך. ז באים בכפיפת ראש

עדיך: יי גאה חלצם מתגרת ידיך. ז רבובם שעה

בעולות מוקדיך: הנם אבות ובנים בנטוי גרון.

ומרבים תחן ופלל לשבך חרון: זכרה למו חסד

אמומי חברון. היים למצוא בעדם מחילה ויתרון:

אנא הוא וכי. מתגרת, מנכות ועונש ידך, לה"כ (תילי' לט, יא). רבובם שעה, תפסה
 ז דברים ותפלתם כלא עולה על מוקד. בנטוי גרון, כנולד עקום למטה, בכפיפת ראש,
 (והוא הכיפוף מהאלת כטויות גרון בשעי' ג' יז, כי שם כוללתו בקומה וקופה). ויתרון

אנא הואל סלוח. ח דחם עו ריין ויוזע וייח, ריינען דינערן לו לערבבעטן
 וועלצט געבייגטען הויפטען לו דיר קהוטען. הקבעהתבעסטער! בעלרייע יוח סתן
 דער סטרענגע דינער החד; ווענדע דרך לו חיהרען ווהרטען, וייח לו גחלנען קספערן.
 יחע, פקסער חונד קינדער סטעהען געקרויטטען הויפטען פקר דיר, חונד היילען
 געבעטע חוץ געבעטע, דינען לקרן לו סטיווען; געדענקע חיהנען דוח לערדינסטע
 דערשר, דיה חוץ קנדן בעגריבען ויס; שענקע חונד חיהרענטוועגען לעבען, פערן

טָנַף שִׁמְצָתְנוּ בַּמָּוֶה יִתְכַפֵּר • יַחַד מְגִישׁ וּנְגִישׁ פְּסוּי
 מִלְכַּבֵּד: כְּבִיר בַּח פְּנוּתְךָ לַחַתּוּם סֶפֶר • לַבְּרִית
 הַבְּטוּאֵל הַפָּר: מִרְאִית פָּנִים בּוֹשְׁנוּ לְהָרִים • נְטָשְׁנוּ
 אֶרְחֵי־יִשְׂרָאֵל וְנִעַשְׂנוּ סִדְרִים: שִׁמְנוּ כִזְבַּח מִחֲסָנוּ וּבִשְׁקָר
 נִסְתָּרִים • עֲוִינוּ גָּבְרוּ עַד שְׁמֵי אַוִּירִים: פְּגִיעָה בְּכֵן
 חִקְנוּ לְהִשְׁבִּיחַ חֲרוֹנָה • צְפוּנוֹת וּגְלוּיוֹת לְהַתְּוֹדֹת לְפָנֶיךָ:
 קוּלְנוּ שִׁמְעָה מְשִׁמֵי מְעוֹנֶיךָ • רָם תְּהִינָה קִשְׁבוֹת
 אֲזִנֶיךָ: ח' כִּיל שִׁמְר לְנוּ הַבְּרִית וְהַחֶסֶד • ק"י שְׁדֵי הַנְּקָרָא
 רַב חֶסֶד • תְּגִמּוּל לְמַעַנְךָ עֲמֵנו חֶסֶד • תַּחַת כִּי עֲמָךָ
 הַרְחַמִים וְהַחֶסֶד: אל מלך יושב וכו' עד ועל עמך.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: א תעזבונו יי אלהינו
 אל תרחק ממנו: אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עזיר: אל תשכח
 קול צדיקה שאזן קמיה עולה תמיד: אל ישב דה נבלם עני ואקיון יהללו
 שמך: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתנו
 לשמע שמך: ליי הישועה וכו'.

קטן אהינו ואהי אבחינו • מוסד ע"פ א"ב.

י' אַמְנֵם אֱלֹהֵי עוֹלָם • ק' בְּגִדְנוּ בְּמַצוֹתֶיךָ בְּגָלוֹךְ וְנִעַלְמָם:

לומר לנו העובש. אטומי, טעוני, ר"ל קבורי חנוכי. פגיעה בכך חקנו, לכן עשינו
 לנו חוק להכיל לכלך, כטעם אספרה אל חק.

געבונג חונד נחזיכט. — וקחמיט וקלונ חונטערע חזויבערקייטען גערייניגט ווערדען?
 קספערער חונד געקספעריטע זינד ניכט מעהר, חונד פערזעה: ונג לו פערשטעלען. וואגע
 וואלטיגער! ווען דוח: קו בוך לו טויסטן דך נייגסט, סויע חויל דיינען בונד, חונד
 העבע זיהן ניכט חויל. — וויר סקאטען חונד, חונדער געזיכט לו לייגען; וויר העבען
 דען גערטרען ספחד פערקסען, חונד זינד רובטריניג געווקרדען; וויר זעטען חויל
 זיגען חונדער פערטריען, זוכטען סוטן ביח חונדעהרהייטען; חונד נח סטיגען חונדער
 זיגען היאטעהקך. וויר וקלען ע חונד דמחער לזט געזעטן, דיינען לקרן דורך גע
 בעטע לו בענקלטיגען, פערברעגע חונד קעלעכע זינדען לו בעקענען; ק ערהערע
 חונדער סטיאטע חין דיינער היאטעיסען וקעהונג; הקערהקבענסטער! וקגען דיינע
 קהרטן היאטערקחט ויין. היאטע חונד דען בונד חונד דוח גנקענלערויכרונג;
 וואלטיגער! דער דוח הו דפון ער גענעכט ווירטען, ערלייגע חונד וקוואלטהיסען
 חונד דיינעשווילטן, דען ביח דיר חייט גנערע חונד ערבחרמען.

אמנם אלהי עולם. יח, גחטט דער וועלטען! וויר זינד דיינען געבקעטען חונד
 פרייח געווקרדען, וקוואלטהיסען קעלעכטונד קל געהייט. וויר טרעטען וו פטר דך
 ויח

גִּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ בְּרֹשׁ בְּפִתְחֵי אֵימָלֶם • הַגּוֹל עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּב
 יְךָ נִבְלָם: הַעֲתֵר נָא לְמַחֲנֶיךָ • וַיִּדְעוּ הַכֹּל כִּי אֵין
 בָּאֵל: זוֹלָתְךָ אֵין רַב מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל • חֲזַמְלוּ וְסוֹלְחֵי וְרַב
 טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל: טַעֲנָה אֵין בְּפִינוּ בְּדִין לְהַתּוֹכְחָה •
 יִדוּעַ כִּי לָנוּ הַבִּשְׁתּוּלָה חֲנֻכּוֹתָה: בְּגִדְל חֲסִדָּךָ עֲשֵׂה
 וּבְפַעַם בְּפַעַם לְעַמְּךָ סְלַחָה • לֹא לְמַעַנְנוּ כִּי אִם
 לְמַעַנְךָ מִרְבֵּה סְלִיחָה: מִטּוֹת יְדֵי רֵאֵה וְדָלוֹת הַדּוֹר •
 גַּפְרִצְנוּ בְּכָל פֶּרִץ וְאֵין אִישׁ לְגִדּוֹר: שׁוֹרְדֵנוּ בְּכָל יָרֵק
 וְהוֹשִׁפְלָנוּ מִכָּל דּוֹר • עַל כְּבוֹד שְׁמֶךָ עֲשֵׂה וְאַתְּ הַתְּרַף זֶה
 הַדּוֹר: פִּשְׁעֵנוּ לְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ וְהַקְּשִׁינוּ עוֹרְפֵנוּ כְּמִמְרִים •
 אֶעֱדֵי יִשְׂרָאֵל עַקְלָנוּ וְנַעֲשִׂינוּ סוֹדְרִים: קָרְאֵנוּךָ עֲתָה
 בְּעֵת צָרָתְנוּ אֵיךְ פָּגַנְנוּ נְרִים • רִקִּים מִכָּל מַעֲשֵׂי וּמִכָּל
 זְכוֹת חֲסָרִים: חוֹן בְּקוֹל שְׁעָה שְׁוַעַת עִם עֲנֵי וְנִבְיָה •

שמוטים

אמנם אלהי עולם וכי' רגול, הקנ"ה שהיא תול מרכבה. הגטחה, האמת: ססח ד, לשון דלות הפלות, כמו ומסה ידו עמך. שרדנו, ל' שרד, כלומר נאלצנו. ואל חרף,

ויהי חיון בעטסטר דער דיר טהרע דער פחולקסטע. ערהרע חונג, נגעבעטעטער!
 חונד זקס חונג ניכט געבייגט חונד בעטקאט לזיריקעהרעו. וייח ערכיטנזך געגען
 דיינע פלעהענדעו, דחאטס חולעו ערקענעטן אומגע, דקס ניכטס: חונדערע גקסטע גלייכט,
 חונד חויטער דיר קיין רעטטער חונד ערוקטער וייח, דער זק ערמאראנגו; חונד
 נהליכטפולקו, זק גנדרענייך געגען דרוז הויז ישראל וייח. — וויר פיהרען קיינע
 פערטהיידיונג חונד חונדערע, חונד פער געריכט לז רעכטפערטיגט; געוויס! חונדער
 חויט דיר סהנדע חונד בייח דיר דיר 'וומהרהיט; פערעהרע נחך דיינער גרנסען
 חויר, חונד פיהרלייחע דיינעט פולקע נחך דיינער געווקההייט, ניכט חונדערטוועגען,
 זקערען דיינעטוועגען, ק פערלייחעומופולקער! — סויע חוילן חונדערע ערמולפולקע,
 חוילן דיר קהאמכט דען לייטמלער; בריכע פקן חולען וייטען, חונד ניהאמנר דער
 זיח לזוויערט. ויהי חיון חונדברויכברע געסירר זינד וויר חיבריו געבליבעטן, טיעפער
 געווקען חול יע חיון געסלעכט; טהוע ען דיינע הערליכען נחאמע ווילען, חונד
 פערקס דיענע געסלעכט ניכט. — וויר החכען געארעפלט געגען דיינען הייליגען
 נחאטן, ווקרען חולוסמחריג חונד ווידערטפענסטיג; זינד פחט גערנדרען וועגע טיעג
 נחגעוויכען, חונד חכטריניג געווקרדען. יעטלט חיון דער נחטה רופען וויר דיר חן;
 ויהי קחכען וויר חונדער געוויכט לייגען, דח וויר זעער חן סהחטען, חרס חן חולען
 טעגענדען זינד? ווערע דיר לז דעט פלעהען דען חראטן חונד פערחכטעטען פולקענז,
 חת

י"ט שמומים מחורש זה ונסבכים בחדשוה. תלאחם
 שור וענותם לא תבוה. הפלה תקח סליחה תרפה
 כאז על ידי צירגם סלחנא לעון העם הזה: א סלד ישוב וכו'

אל תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל נח: מלפניך משפטנו
 צא. עיניך נתחנה מישרים: כי עשית משפטנו ודינו. ישבת להשא משפט
 צדק: כי דרש דמים איתם זכר. לא שכח צעקת עניים: ידיו בגוים קלא
 גי'ות. קחין ראש על ארץ רפה: לוי הישועה וכו'.

קח שלישי. א"א. מיוסד ע"ס א"כ וכסוף סמוס סה"ס וכריה חזק.

י ארז רין אמ יד קנדק. בחקר פועל אם יבדק. קגבר
 לפניך לא יצדק: דופי תתן בצבא מעלה. הזבמלאךך
 תשים תהלה. ואף שזתה כמים עולה: זכות וצדקה
 אין בני. חטא ורשע פלנו. טוב אל תבא במשפט
 עמנו: יהמו מעיק עלינו. כרזרחמיה פנה אלינו.
 לבלתי פרוע מעללינו: משוכתינו רבו מלמנות.
 גחוחים אין וקרבנות. סליחה מצוא לעונות: על
 צדקותינו אין אנו סמוכים. פשע ועון מלוכלכים.

א תעזב את הדור, כמו נעשה ידך אל תרף (תיל' קלפ, ס). שמוטים מדרש זה וכו',
 כשמיים מיעד זה ונסבכים ביער. אחר, ע"פ מדרש ז"ר. פרה כ"ו, לפי שהיה אברהם
 אבינו ראה את האיל ניתוס ען הסורג הזה והלך ומסתבך באחר אשר לו הקנה כך
 עתידין נכד להסתבך ממלכות למלכות וכו'.

ביאר סליחות ארזן רין, ארזן בשפסך אשפוך שיחי, אך במחח רין, אל נא
 תיסר, יי אלהי, אמונים בני מאמינים ושופט כל הארץ, הכט בער"ה.

דוה, קויט חיינעט געביטע ענטגונגען, יך חין חיון חנדערו פערוויקקענט ויהעט;
 טויע חויל חיהרע מיהענדיקייט, פערמלכט: חיהרע דעמישהיגנג ניכט; ניט חיהר
 געביט חויל, פערלוייהע חיהנטן קלסט פערגעבונג, וויח חיינסט דער טרייע בנטע
 (שעה) בחט: ,,פערלוייהע דוך דייח זינדע דיענע פלוקטו!"

ארזן רין אם ידקק. הערר! ווען סטרענגע רעכט חויגעחייבט, חונדע העכרונגען
 גענויח חונטערנולט וועררען וקלונטען, וך ווירדע קיין סטערכליכער סולדן: ויין. מקגעל
 פירעסט רוח הן אקהערן ווענען, ועלכסט הן ריינען ענגען מערקסט רוח גטברעכען, פיעל
 מעהר הן דעק, דער חונרעכט טרינקט וויח ווחסער! וויר העכען קיינע פערדינסטע, קיינע
 טוענע, חונער גחלעו ווענען חיות זינדע חונר וחסטער; פלוגיטיגער! פיהרע חונ ניכט
 פער געריכט! מקגע דין מיטלייד פיר חונ רעגע ווערדען, ווענדע דרך זו חונ מיט ריינער
 גרקסען מילדע, פערמלחערע מיט חונ ניכט נחך חוטערן חיבעטוהסטען. חונלחחבחר זינד
 חונערע חיותוויילונגען, ווחהגעריכע חונד פמפער העכען וויר ניכט מעהר, חונ חונזער
 זינדען פערגעבונג ל' פערמלחען. חויל חונרע טוענערען קענען וויר ניכט רעכען, דך וויר
 בעפלוטקעט

צַדִּיקָה מְצוּאָה לְתַחַן עוֹרְכִים: קוֹל תְּמַתַּח בְּאַרְחוֹתֵינוּ.
 רָמָה וְתוֹלְעָה אַחֲרֵיתֵנוּ. שְׂוֹא וְהֶבֶל שְׁנוֹתֵינוּ: תִּשׁוּב
 עַל הַרְעָה תִּנְחָם. זֶה הַרְבֵּה חֲנָם מֵרַחֵם. בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים עָלֵינוּ רַחֵם: ^{ס' נקל} הַרְבִּיף הַיּוֹדֵעַת לְעֵנּוּ
 לְהוֹרוֹת. יִדְעֵתוּ שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה סְדוּרוֹת. קו"ם הַבְּטַחְתּוֹ
 שְׂאִין רִיקָם חוֹרוֹת: חֲנוּן בָּם סִדְרָנוּ לְפָנֶיךָ. זַעַק
 קָשׁוּב מִמְּחַנְיָה. וְאֵל תִּשְׁיִבְנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: א' מלך יושב וכו'.

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי אדם אין צדיק בארץ
 אשר יעשה טוב ולא יחטא: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה:
 אף כי אנוש רעה וכן אדם תולעה: אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז:
 כי הוא ידע יצרנו וכוור כי עפר אנתנו: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
 בטחנו: כי לא ינח לעולם אדני: כי אם הונה ורחם כרב חסדיו: ליי הישוע.

קו"ח שנייה. א"א. מיוסדע"פ ח"ט נ"ט ובסוף חמטס אה"ט איה בר שמעיה חוק.
 א' ארון בשפטך אנושרמה. ק' תזפור ברוגז חנות
 רחם: ב' בערבה דין אשמים לזבח. ז' שוגה ופתי זכה
 והצדק: ג' מול חסד וטובה לחיבים. ריב' א' תמתח
 למצוי: ד' מ' מעשורי קי כשרון. קו' ראים אליה למו
 המצא: ה' ג' לפניך באשמה רבה. צ' צפוף מען בשנו
 לפוצץ: ואם מאלה אנוש היצדק. פ' עושהו גבר

בעלפוקט וים וחסטערן וינ; וויר וזבען דמהער רורך געבעטע דיינע ג'דע לז ערה חלוטען.
 וים חונרע העדלונגען ניכט מיט דער סנור דעז רעכטנ, דח וויר נור ווורטן חונר חמרע,
 חונרע יחארע טחד חונר ניכטיג וינר. בערענקע דרך, חונר ניכ דחז חונר דרטהענדע חיבעלז
 לזריק; עז חיס יח דיינע וויינע, חויד דעז חונרערייכטען לז סתקען, זח ניכ דך חונרער
 מיט ערכהראטען חן. דוח החסט דיינע וויינע דען ונחכטמיטיהיגען (משה) געלעהרט, החסט
 חיהק דוח דרייחלגען (ג'דחטען = טיטען) בעקחנט געמחלט, חונר חיהן פערזיכערט, דחס
 יוח ניח פרוכטאחו הערעבעטעט ווערדען זאלען. וויר חרדען יוח כון בעטענר פ'קר דיר;
 חערק חויל דוח טטיחמע דער פלעהענדען, חונר חוס ניכט חונרערייכטעטער זחלע
 פ'ון דיר לזריקקעהרען.

ארון בשפטך. הערר! ווען דוח דען מענטען, דען ווורטן, ריכטעסט, גערענקע
 מיט לחרע דיינערגחוקדיגען, מילדען וויינע; ווען דוח דחז חורטהייליגייבער זיטער פ'לונסט,
 ספריד יוח פ'רייח חונר סוה'לח, דוח חויו חיררטהוס חונר חונויטעכתייס געפ'עהלט; פ'עז
 פ'הארע גרסטמיטיהיג מיט דען סוה'ריגען, חיבע ניכט סטרענגע רעכט געגען יוח חויו.
 ווען יוח חרס חן טהחטען, פ'ון חלונען טוגענדען ענטבולחסט, לז דיר רופ'ען, חוס דך
 פ'ון חיהנען פ'יט'ען. — סוה'דעח'דען סטעהן וויר פ'קר דיר, לז טיכטערן, חיינען וים
 חקירען לז חוסטען. קחן דער מענט פ'קר גחט גערעכט ויין? פ'קר זיינען סת'סע

הַיְטָה־רָ: זָרוֹן בְּחִבּוֹ אָזֶן בְּקָרְבוֹ. עֵזֶן מְלֵא וּפְשַׁע־רַב:
 חֲשׁוֹן וְדִין לְמִלְדָּה (מְלֵבִי) הַמְּלָכִים. סוּפוֹ לְתֵן בָּבֵא
 חֲלִיפָה. טָבַע חוֹתָם בְּכַפוֹ גְּחֵרֶת. נָגַד פָּנָיו רָשָׁעוֹ
 יַעֲנֶה: יוֹרֵה בְּפִים מַעֲיָן וַיְגִיד. מְקִיר אָבֶן תִּקְרָא
 וְתוֹעֵק: כּוֹפֵשׁ פָּנָיו גָּדוֹן וְגַבְלָם. לֹאִין גַּחֲשׁוּב בְּעַמְדוֹ
 לְפָנֶיהָ: י' אָנָּה לְמַעֲשֵׂה יְדִיָּה תִרְצָה. י' בְּשִׁבְרוֹן
 רָאָה שְׁמֹר מוֹדֵחִי: עֲבָדֶיךָ יִמְצְאוּ הַיּוֹם תְּנִינָה וְזָכַם
 קִרְבָּתְךָ חֲפוּץ בְּבְרָאשׁוֹנָה. וְכִשְׁלָג (וְכִצְמוֹר) הַלְבֵן
 חֲטָאֵי שׁוֹשְׁנָה: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קוֹרְאִיךָ.

אַל תְּבוֹא בְּמַשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְרַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ וּמִדַּוְלַת
 הָאָרֶץ תִּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ: זְכֹרוּ מִתְחֹק אֵת יי וַיְרַדְשִׁלִּים תַּעֲלֶה עַל לִבְכֶּכֶם: תִּשׁוּב
 תַּחֲחַמְנוּ הַקְּבוּשׁ עֲזוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ: אַל תִּנְאַץ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ אֶל הַגְּבֵל כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ זְכֹר אֶל הַסֵּפֶר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

קִיט אֵהִינּוּ וְאֵהִי אֲבַחֲתִינוּ. מִיוֹסֵד עַ"פ תַּשְׁלִיךְ וּכְסוּף חַתוּם שְׁהַמַּח מִשָּׁה בַר שְׁמוּאֵל.

י' תַּעֲלֶה תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעוֹן שְׁמִיךָ. י' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת
 בָּאִים לְרוֹמְמָךָ: י' רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ אֲשֶׁר מַעֲזֶלֶם
 הַקָּה זְכוֹר. י' קָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ בְּרוֹגֵז רַחֲמֵי תוֹכּוֹר: צְדָקָה
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ. פְּרִינֵנו מִכָּל צָרָה

הַעֲלֵה הַתְּפִלָּתֵנוּ, דְּבָרֵי כְּסִלְיָה הַזֹּאת עַבְדֵיכֶם מַעֲלָמִים.

רִיבֵן זִיין דער מוֹחֵן? חֵין וַיִּכְתֵּם חִיכְנֵרֵן כִּיסְטֵם יִידֵךְ דָּחֵן וְחַסְטֵר, עֲלֵן חִיטֵם עַד
 עֲלֵן זִיכְדֵן, גְּרָטֵם זִיין עֲרַבְרַעֲלֵטֵן; דִּחְפִיר וַיִּוִּד עַר, וּעַן וַיִּכְעַ סְטוֹכַד עֲלֵן גֵּטֵן,
 עֲלֵךְ דַּעַת קְהִיָּה מְלֹעַר קְהִיָּגַע רַעֲבַעֲנֵטְהֵט גַּעבֵטן מִיסַעֵן. — דָּחֵן זִיכְדֵן עֲלֵן חִיטֵם דוֹךְ
 זִיכְעַ חִיגֵעַנֵט חֵטֵד מִיִּלְגַּעֲדֵרוֹקֵט, דָּחֵן לִיגֵט חִיהַת חִיכֵ' חֵגְבֵיכֵיכֵט זִיכְעַ סֵלֵךְ; יַעֲדַעַר
 סַפִּין חִיז דַּעַת הַמְלֹעַ וְהַטֵּם עַן חוּיָה, יַעֲדַעַר סַפִּין חֵין דַּעַר וּחֵטֵד רֹלֵט עַן זִיכְט,
 כַּעֲסֵמֵט סֵלְמֵט דַּעַר חֵטְבַּעֲקֵמֵט דִּיחַ חוּיָגֵטן נִיעֲדַעַר, סַטְעַהֵט וַיִּיחַ עֲרַכִּיכֵטֵט עֲלֵךְ
 דִּיר. — חֵן וְחֵטֵט עֲלֵן דִּיכְדַעַר הַחֵטְדֵט וְעַרְק בַּעֲחֵכְסִיָּגֵטן; זִיחַ עֲלֵךְ זִיכְעַ עֲרַקִּיכֵטֵט;
 רַעֲטֵט עַן עֲלֵן עֲרַדְתֵּמֵטֵט; וְחֵטֵט דִּיכְדַעַר הִיטַע גְּחֵדַעַר עֲלֵכְדֵטן, עַרְקֵמֵט זִיחַ
 רִיָּה דִּיחַ דִּיכְעַ חֵטְבַּעֲרֹב מִיעֲדַעַר וְזַעֵטן, חֵטֵד וְחֵטַע יִשְׂרָאֵלִים זִיכְדֵטן וַיִּיחַס וַיִּיחַ סַכְעַ
 חֵעֲלֵה חַפְלָחֵט. מִטַּעַר חֵטְבַּעֲרֹב גַּעבַעֵט לֹא דִיכְדַעַר הִימֵטֵטֵט וּחֵטְבֹּב חוּיִלְסִיָּגֵט,
 עַרְחֵרַעַר דַּעַר גַּעבַעֲטֵט דַּעַרְעַר, דִּיחַ דִּיר לֹא חוּיָגֵטן קְחֵטֵטֵט! גַּעֲדַעֲנַעַר דִּיכְדַעַר חוּיָ
 חוּדֵט זִיכְעַ עֲלֵן חֵטְבַּעֲרֹב; רֹלֵטֵט וַיִּיר דִּיךְ חֵטֵט, גַּעֲדַעֲנַעַר עֲלֵכְסֵט חֵטֵט לְחֵרִיכֵט
 דִּיכְדַעַר עַרְבֵּרֵטֵט; עֲרַדְתֵּמֵטֵט; מִיִּלְטֵמֵטֵט זִיחַ חוּטֵט, דִּיכְדַעַר זִיכְעַ חוּדֵט גִּיסַע וַיִּיחֵטֵט,
 עַרְחֵמֵט חוּטֵט חִיז מְלֹעַר חֵטְטֵט, דַּעַן וַיִּיר חֵטְבַּעֲרֹב חִיכְנֵטן חֵטְבַּעֲרֹב חֵטְטֵט חוּיִסַעַר דִּיר.
 עַרְחֵרַעַר

בִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהִי מִבְּלַעַדֶיךָ: עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בְיוֹם הַזֶּה.
 סְלִיחָתְנוּ תִרְפֶּה וְעֲנֹתֵנוּ לֹא תִכְבֶּה: גְּדוּבַת פִּינֵר וְרָעָה
 נֹא כְעֵלָה וּמִנְחָה. מִלֵּא מִשְׁאֵלֹתֵינוּ וְהַגִּם יַגִּן וְנִאֲחָה:
 לָךְ אָנוּ הוֹשִׁיעֵנו מִמֹּת קוֹמֵינֵנו. בִּי סְקַחֶיךָ דְרָשְׁנוּ
 וְלֹא תִכְלִימֵנוּ: יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ עַל עַנְיֵי תַצְאֵן. טָהוּר
 עֲנֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִלְחָצוֹן: חֲנֵנוּ יי כִּחְסָדְךָ וְכִרֹב רַחֲמֶיךָ.
 זְכֵרֵנוּ וּפְקֻדֵנוּ עַל יְהוּד שְׂמֹךְ: וְהִשְׁקִיפָה אֲרוֹן מִפְעוֹן
 קִדְשֶׁךָ. הַפְּלֵא רַחֲמִים עַל גְּוֵי מִקְדְּשֶׁךָ: דְרוֹשׁ לַחֲנֹן
 וּלְרַחֵם עַל שְׂאֵרֵתָם. גִּלְהֵ לָהֶם מַלְכוּתְךָ בִּי אֲתָה
 תִּקְוָתָם: בְּעֲנֵיָם שׂוּר וּבְעַמְלֵם הַבִּיטָה. קוֹיִם לֹא תִרְף
 יָדְךָ מִצְבְּרֶיךָ בִּי זְרוּעֵם מְאֹד מְטָה: ס' נְקִיל מִשְׁאֵלוֹת
 הַמִּזְנֶיךָ בְּרַחֲמִים מִלֵּא. שְׁמֹעַ אֶל תְּפִלַּת עַם פְּנִיךָ
 מִחֲלָה: אֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וכו'.

אֵל תְּבוּא בְמִשְׁפָּט עֲמֵנו. בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: תְּבוּא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ.
 וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּפִלָּתֵנוּ: תְּבוּא לְפָנֶיךָ אֲנִקֵּת אֲסִיר. בְּגִדְל זֶדְעָה הַחַדָּר בְּגֵי
 תְּמִתָּה: לְשֹׁמֵעַ אֲנִקֵּת אֲסִיר. לְפָנֶיךָ בְּגֵי תְּמִתָּה: תְּפִלָּה לְעַנְיֵי בִי יַעֲמֵן.
 וּלְפָנֶי יי יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ: גִּשְׁפֹּךְ לְפָנֶי שִׁיחוֹ. וְצִדְוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ נְגִיד: זֶה עֵי
 קָרָא וְיִי שְׁמֵעַ. וּמִגְּבֹל צְרוּחֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו: לִי הִישׁוּעָה וכו'.

אשפך

עֲרַחֲרַע חוֹנֵן, הַעֲרָר! עֲרַחֲרַע חַגֵּן מִן דִּישׁוּעַת סִנְאֵעַ, פִּעְרִייהַע חוֹנֵן מֵלֵעַ נִכְלֵי
 זִכְרֵי, פִּעְרַחֲבִשׁע חוֹנֵרַע דִּישׁוּעָה יִבְכֵּט; הַחֲבֵעַ וּקְהוֹגְעַתְהוֹלֵנוּ מִן חוֹנֵרַע וּמֵרַע
 פִּרְיִישׁן וּקְרַט וַיִּיחַ מִן בְּרַחֲמֵי חוֹנֵרַע סְפִימֵעַתְסַפְלֵעַר; גַּעוּקְהַרַע חוֹנֵרַע מֵינִשׁע, פִּעְרַ
 שִׁיבֵעַ סְרוּרִיקֵיט חוֹנֵרַע זִיפְלֵעַר. דִּיר גַּעֲחַרְטֵן וַיִּיר מִן, סַעֲהַע חוֹנֵן בִּיחַ וַיִּידֵר
 חוֹטֵרַע וַיִּידֵרוֹחֲבֵר, דַּעַן וַיִּיר פִּרְטֵרַען נִחַךְ דִּישׁוּעַת גַּעוּעַטן; ח' כַּעֲשׂוּעַת חוֹנֵן נִכְלֵי,
 עַן רַעַב זִךְ דִּין עֲרַחֲרַע, חִיבֵר דִּישׁוּעַת חוֹנֵרַע וַיִּיחַ חוֹנֵן גְּנִרְיָג, הַעֲרָר! נִחַךְ דִּישׁוּעַת גִּישַׁע
 רַעֲטֵשׁ חוֹנֵן חוֹיֵן דַּעַר בַּעֲרַחֲבֵינִים, וַיִּיחַ חוֹנֵן גְּנִרְיָג, הַעֲרָר! נִחַךְ דִּישׁוּעַת גִּישַׁע
 חוֹנֵרַע דִּישׁוּעַת חוֹר; גַּעֲרַעֲנַקַע חוֹנֵרַע, בִּקְקַע חוֹיֵן חַגֵּן, דִּישׁוּעַת חִיִּיגֵעַן
 כְּחַשׁוֹמֵי חִיִּיגֵעַן; סוֹיַע הַעֲרַחֲב, הַעֲרָר! פִּתְחֵן דִּישׁוּעַת חִיִּיגֵעַן וּקְהוֹבֵיטן, וַיִּיחַ עֵרַ
 בְּחַרְחוֹבוֹתְהוֹן חִיבֵר חִיִּיגֵעַן פִּתְחֵן, דַּעַן דִּישׁוּעַת חִיִּיגֵעַן חֲנַעֲרַקֵעֵנִט; זִכְרֵעַ גַּפְּתֵטֵן
 חוֹרֵי חוֹרְחֵטֵן וַיִּינַעַן חִיבֵר חִיִּיגֵעַן; חֲפִעֲעַחֲרַע חִיחַן דִּין רִיךְ, דַּעַן דִּישׁוּעַת בִּישַׁע
 וַיִּינַעַן חֲחֵבֵבֵנוּ; סוֹיַע חִיחַר לַעֲבֵר, בִּקְקַע חוֹיֵן חִיחַר וַיִּידֵעַן, לִישׁוּעַת דִּישׁוּעַת חֲחֵבֵר
 נִכְט חֵב פִּתְחֵן דִּישׁוּעַת, דַּעַן חִיחַר חֲחֵבֵר וַיִּידֵעַן חִיחַר חֲחֵבֵר. גַּעֲחַחֲרַע
 אַחֲרֵפֵטֵן דִּישׁוּעַת וַיִּינַעַן דִּישׁוּעַת עֲרַחֲרַע, עֲרַחֲרַע דַּעַן גַּעֲבֵעַשׁ דַּעַן פִּתְחֵטֵן, וּמֵלֵעַ
 סִרְרֵי פִּתְחֵטֵן.

קב שלישיה . מלהט ואלהי אבהיט .

יווסד ע"פ אל"ז וכן סדרן : אב"ג, ג"ד, וכן כולם, ותסוף חסו' שמע"ס גרשם בן יהודי .
 א' אשפוך שיחי לפניה צורי . ב' בלבב נשכר ולא כאולם
 ב' ריא . גם צרתי אגיד וצערי : בעד פשעי לפניה אודה .
 גם חטאת עמי אתודה . הגול רחמנו בעוזב ומודה :
 גופנו מרעיד ונפשנו נבהלה . הואגים עלי חטאה פי
 גדלה . הגנו לפניה באשמה גדולה : דברנו עושק
 וסרה . הלכנו דרך לא ישרה . וקלקלנו אורח בקלה
 בכרה : הן עונינו מנו גברו . וכברו כמשא וראשנו
 עברו . ונחנו מצוותיה אשר גברו : ובמה נקדמה
 א' בביר . ודנות לכפר ושגגות להעביר . חטא להרחיק
 וחסד להגביר : זכחים ומנחות מסולקים . חטאת
 ואשמות נפסקים . טי' רמים גם הם לא נזרקים :
 חרב בית קדשה . טבעו שערי מקדשה . ישבה בדר
 עיר קדשה : טבתה שלחת מעל פניה . יצאו דהופים
 מלפניה . כהנים מקריבים קרבניה : יזמנו לבנו
 ורוחנו לשברה . פי זבחה רוח נשברה . לב נשבר

אשפוך שיחי . סוף דיר חיין הקרט, ערגיסע חיד מיינע קלוגען ! מיט לעברקלענטען,
 ערקרענקטען הערלען קלוגען חיד דיר מיינע נחטה חונד חיין וועה . חיד בעקעכע לוגליך
 מיינע מיסעטהעטען, חונד דיח זינדען מיינע פלוקען ; ק גחטס ! ערבחרשע דך חונדער,
 וויח מינע רייחגיט, דער פלן זיינען זינדען גחלן חלוקסט . — חן קרפער חונד זעענע
 ערסיטטערט, וועגען חונדער גרעסען פערעוהונגען בעקריאשערט, סטעהען וויר סאדבע
 זינדען סוף דיר . — וויר החכען סטרקליליכע חונד חכטרינינגען רעדען געליהרט, זינד חויל
 חונדעכטען וועגען געוותרעלט, חונד וויח חיין יונגען קחשעען פלען גערטרען פלערע חבגען
 ספרונגען . — זיהע, חונדער זינדען החכען זיך חונדער זיך ספונקטיגט, דריקקען וויח
 מינע סווערע בירדע חויל חונדערק הייסע ; פערנרען החכען וויר דיינע חן זויטערן גען
 בחטע . ווקחייט קחכען וויר סוף דיר ערסיינען, חן חלומחטיגער גחטס ! חנד פערנלוגען,
 דחס דח דח פערפעלן פערגעבעסט, דיח חירטהייליכען פעהלער היכועגעסחפעסט, דיח
 זינדען ענטפערנסט, חונד גחדע קבוולוטען וחסעסט ? סוףכט ; חונד ספיינעקפלער זינד
 כילט מעה, זינדען חונד סוורקפלער החכען חוילפעהקרט, קיין חיינליגער סטרקפלען באוס
 ווירד טון געספרענגט . דיין הייליגען הויז חוט לערסטקרט, דיח פלערטען דען טעמפעל
 זיך פערזונקען, חיינוחן זיגט דיינע הייליגע סטערט . געסחלכטעט, וועגעטיגט פלען
 דיינער געגענווחרט, פערסטחטען פלען דיינען חנגעוילט חטסט דוח דיח פרייסער, דיח
 דחן חספערגעסחעלם פערריכטעטען . — חכער וויר הענגען דען פלורחטל, חונדער הערל חונד
 געמיטה לז רעמיסחיגען, דען חיין געביגטען געמיטה חוט דיר חספען, חיין לעברקלעכע

וְנִדְרָה לֹא תִבְזֶה נִזְרָא: בְּיָגְנוּ לְבָנֵינוּ לְעַד הַתְּשׁוּבָה.
 לְקַחְנוּ דְבָרִים וְעַדִּיךָ גְּשׁוּבָה. מִבְּטָא שְׁפִיתֵינוּ יִשְׁלַם
 פְּרִי נִדְרָה: לְפָנֶיךָ עֲמַדְנוּ צִמְאִים וְרַעֲבִים. מִמַּעֲטִים
 בְּצֹאם דְּמִים וְחֻלְבִּים. נָא רַצֵּם כְּעַל מִזְבְּחֶךָ קָרְבִּים:
 מִמַּעֲמָקִים קָרְאֵנוּךָ אֱלֹהֵי זֶה. נָא תִפְלֹתֵנוּ לֹא תִבְזֶה.
 סֶלַח נָא לְעֵזֶן הָעַם הַזֶּה: נוֹאֲצִינוּ אִם מִקְטָרְגִים
 וְנֹאֲמִים. סִגְוֵרֵינוּ אִם שׁוֹתְקִים וְדוֹמְמִים. עֲמוּד
 מִבֶּסֶא הַדִּין וְשָׁבַע לְכֹסֵא רַחֲמִים: סְלִיחוֹתֶיךָ הִרְבֵּם
 וְהִפְרֵם. עֲוֹנוֹתֵינוּ מָחָה וּפְוֵרֵם. פִּשְׁעֵינוּ אֲתָרָה
 תִּכְפֹּרֵם: עֲמֹךְ אָנוּ מְנַת חֶלְקֶךָ. פְּנֵה נָא מִכָּל עֲסָקֶיךָ.
 צֵא כְּגִבּוֹר לִישַׁע חַשׁוּקֶיךָ: פְּוֹרִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת.
 צִוְעָקִים וּמְתַאֲנָחִים אֲנַחוֹת. קוֹבְלִים עַל צְרוּרַת
 הַמֶּתוּחוֹת: צְרוֹת רַבּוֹת וּמְצוּקוֹת. קָרְבוֹת וּבְאוֹת
 וְרוֹחֲקוֹת. רֵאשׁוֹנוֹת פְּקוּדוֹת וְשִׁנְיֹת דְּוִבְקוֹת: קוֹלְנוּ
 שְׁמָעָה כְּחַסְדֶּיךָ. רַחֲמֶיךָ זְכוֹר וְחַסְדֶּיךָ. שׁוֹמֵר הַבְּרִית
 וְהַחֲסֵד לְעַבְדֶּיךָ: רִיבָה רִיבְנוּ וּגְאֹלְנוּ. שְׁבַעֲתִים

חונד לערקנירטעו הערן פערטאחהעסט דוח ניכט. וויר סיקקען חוס דמהער לור בוסס חן, פערזעהטן חונד מיט ויחטען חונד קעהרען לו דיר לוריק; דער לויט חונדערר לויספען וקאל דוח פרייחוויליג געברחלטן פחררען ערזעטלן. — חן טעעהן וויר פחר דיר הונגריג חונד דאסטויג פערמיידערן דורך פחטען חונדערר לעטט חונד באוט; חן ניט עו חויל וויר דמו חויל דען חלסחר געברחטעט. — חויו דען טיעלען רזפען וויר ריך חן, חלוגגענווקרטויגער גקטט! לערנחטע חונדער געבעט ניכט, פערלוייהע דוח זיכער דיזע: פחוקע. ווען חיבעל ווקולו. כער פערלוייטער חונד חקלחגען, ווען חונדער פערטהייריגער שווייגען, חן חן ערהעבע דיך פחק ריכטער סטוהלע, חונד ועטלע דיך חויל דען טהרען דער כחרטהערגליקייט. זייח נחלזיסלפחלוק געגען חונד, סילגע חונדער זיכרען, חנס זיח וויר ווקלקען שווינדען חונד פערחהכע חונדער מיסעטהחטען. וויר זיכר דיין פחוק, דייע חויוערקחטען, ווענדע דיך חויוטלויסלך לו חונד, ליהע חויו וויר חויו העלד לור הילפע דייעער געלויבעטען, דוח חן חלזען ענדער לער סטרייעט זיכר, חונד וויחאטערנד חונד זיילענד חיבער דוח חנהחלסטערען לזידען קלחגען. יח פיעל זיכר דער לזידען חונד דער דרמנגחלע, חיינע דרמנגס דמו חדערע, קיע סרעפלען דוח ערסטען פערחהקנייע חויו, חלז דוח לזוייסען חיחגען נחכחיילען. חן חקרע חונדער סטיחאט, נחך דייעער גרמטען מילרע, געדענקע דייער העלד חונד גיסע דער דוח דיין ביכריס חחד דייע גנחדענלערויכערונג דייען דייערן חלסטע. חחדערע חונדער חחדער חונד עראקוע חונד; פערגילט עו זיבענפחך חונדערן סיניגער, פיער פחלגע

הַשֵּׁב לַחֶק מַעֲנֵינוּ. תְּרִדוּךָ בְּאָפָה וְתִשְׁמִדֶם מִחוֹלְלָנוּ:
 שָׁנַת שְׁלוֹמִים לְדִיב צִיּוֹן. תִּקְרָא אֱלֹהִים עֲלֵינוּ.
 נָאִים תִּכְנִיעַ כְּחוֹרֵב בְּצִיּוֹן: הוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְתִסְפְּדָה.
 נָם תִּבְנֶה עֲרֵי יְהוּדָה. רַחֵם יוֹשְׁבֵת שְׂכִילָה וְגַלְמוּדָה:
 שְׁבוֹת אֲהֵל יַעֲקֹב הַשֵּׁב. מִשְׁכְּנֹתַי תִּרְחֹם וְתִשְׁב.
 בְּנֹה שְׁלוֹם עַמְּךָ יֵשֵׁב: ^{ס' בקול יה} אֱלֹהֵי גְלִיתִי רִיבִי.
 וְדַבַּרְתִּי עַד הִנֵּה שִׁיחִי וּכְאֲבִי. קו"י אָמַרְי הַאֲזִינָה יי
 בִּתְּנֵה גִבִּי: הוֹדַעְתָּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת לְנֶאֱמָרְךָ.
 הוֹדַעְתָּ שְׁאֵינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ. וְדַבַּרְךָ
 הַטּוֹב יֵאֱמָן גַּא לְבָנֶיךָ:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל תבאץ למען שקף
 אל תגבל כפא כבודך וכו' אל תפסר בריתך אהנו: אל באפה תוכיחנו ואל
 בחסדך תיסרנו: אל תבואנו רגל נאודה ויד רשעים אל הגדנו: אל תזכר לנו
 עוונות ראשונים טהר יקדמונו רחמיה כי רלנו מאד: אל תתן נחלתך לתרשע
 למשל גם גזים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: לוי השועה וכו'.

קכא אהינו ואיה אבחינו. שיוסד ע"פ תשר"ק כפול.

י' תגרת יד אסוף ובעם הפר. י' תאנות הזורים זכור
 בריח אל תפר. י' שטר חוב תמחק ותעביר מספר.

תגרה יד מכת יד, כאשר פשתי למעלה סיון קכ"ט. אסוף, הכר. האנות הזורים,
 תמחק האנות והכנתם, ומתמחע למדו לפי, אהנת אנות להקנ"ה וההנת הקנ"ה לאנות.

פחגוע חין דיבעת לחרן חומרע לערשטערער, חונד פערטינגע ויח. רופע, מלוערחהפס
 ססער גחטט! דמו פערגעטאנגויהר פיר ליון הערכיית; בייגע דיה סטאלנט, מיח דיה
 היטלע מיט דיררען וחסרע (דיח פלחנלנטן מידערדריקט); סטעהע ליון בייה, בעגריכע
 עז חוילע נייע, ערכויע דיה סטערטע יחוד'ס, ערבחרשע דרך דער חייטמאמען חונד קיסרע
 ומען. סטעאלע דיה לענטען יעקב'ס וויערער הער, ערבחרשע דרך ווינער ווקהגאמען סוגר
 בעועטלע ויח, פיהרע דיין פחוק חין דיה פירדילע ווקהנונג לוריק. גחטט! דיד חיבעתחש
 חך מייע סטרייטחלע, דיר קלנגטע חך ביסהער מייע זיירען, ק חערד! פערניט שרין
 ווקרס חונד מערקע עז. — דוח החסט דייע רחייילעהן גנחרען; סיטען דייענע געטרייען
 (עכה) געלעהרע, חונד פערזיבערע, דחם מחן ויח ניח פריכטאקו הערבעטען; וקלוי, יח
 בעסטחטיגע כון דייענען קיסערן דייע דייענע גיסיגע פערחייסאג!

תגרה יד אסוף. ליהע דייע סטרופעכערע החמד לוריק, סטיילע דען לחת, גיש
 דענקע דער זיבע לו דען סטחומאפטערען, חוטר העבע דמו בינדינס ניכס חחיל; מליגע
 דען שורשיח, סטריילע חיהו חויו דעס בולע, סייבע מייענען טאמפחכחשיון, פקו
 לייגע

ק' שׁוֹבֵר פָּרְעוֹן כְּתוֹב וְהַעֵד עֲדִים בַּסֶּפֶר: רִיב אִם
 תַּחֲקוֹד אֵין לְעַמְּךָ בְּמִוּה יִתְּלוּ. רוֹגֵז בַּל תַּעֲיִר פֶּן
 פָּרַגְעֵי יִכְלוּ: קַצְפָּךְ הִרְחַק מֵעַם פְּנִיָּה יִחְלוּ. קוֹרְאֶיךָ
 בְּעַת צָרָה וְעֵינֵיהֶם לָךְ יִתְּלוּ: צֵאן אֲבֹדוֹת הָיוּ עֲבָדֶיךָ.
 צָרִיהֶם אֲכֹלוּם וְלֹא שָׁמוּ לְגַגְגֶּם פִּתְחֶיךָ: פָּעֲרוּ פִּיהֶם
 לְבִלְוֵעַ זְרַע יִדְרִיךָ. פְּלִיאֵי שְׁמֶךָ קִדַּשׁ וּבִקֵּשׁ עֲלֵמֵן
 חֲסִדֶיךָ: עוֹלָלוֹת נִשְׁאַרְנוּ בְּעוֹלָלוֹת בְּצִיר. עוֹד יוֹם
 יוֹם קָצֵר בְּמַגַּל קִצִּיר: סִבְרָנוּ יֵשַׁע וּנְבָרָה יֵד הַמְּצִיר.
 סוּף קֵץ לְדַעַת אֵין כִּהֵן וּנְבִיא וְלֹא צִיר: נָעַז מִיָּם וְעַד
 יָם בִּקֵּשׁ אֲרוּכָה. נָרְנוּ בְּצַפּוֹד נוֹדֵד וְאֵין צָרִי לְמִכָּה:
 מְנִינוּ שְׁמִיטִין וְיוֹבְלוֹת חֲשַׁבְנוּ וּמַעֲנִית אֲרָכָה. מוֹעֵד
 אֲרָךְ וְעֵדֶן רַחֵק וְחֲמָה לֹא שָׁבְכָה: לְכָל זֹאת אַתָּה

שׁוֹבֵר, שֵׁטֶר קִבְּלַת פְּרַעוֹן הַחַוּוּ. וְהַעֵד עֲדִים, מִלֵּה"כ (ירמ' ל"ג, י), וְהִאֲרַתּוּ כֹּהֵן לְתוֹקֵף
 שֵׁטֶר מִסִּילַת כְּעוֹטוֹת, וְרַמְנַ"ד פִּירַשׁ זוֹ תוֹרָה וְהַמְלוּהָ. בְּמִוּה יִחְלוּ, אֵין לָהֶם זְכוֹת לְתַלְתַּת
 בּוֹ. פְּלִיאֵי שְׁמֶךָ, קִידוּשׁ שְׁמֶךָ שֶׁהוּא פֶּלֶא וְכַעֲלַם מִלְּפָרְסוֹ, עֲדֵה"כ (שׁוֹפְטִי' י"ג) לְמַה זֶה תִּשְׁאַל
 לְשָׁמִי וְהוּא פְּלִיאֵי. עוֹד יוֹם יוֹם קָצֵר וְכוּ', עוֹד בְּכָל יוֹם הַחַיִּיב קוֹרֵר אֶתֶם כְּבַעַל קִצִּיר.
 סִבְרָנוּ, קִיַּינוּ. סוּף קֵץ לְדַעַת וְכוּ', כִּלְתָה מוֹמְנוּ הַדַּעַת, כִּי אֵין כִּהֵן וּנְבִיא וְלֹא צִיר,
 כִּיֹּא הַגַּלְגַּל מֵהַקְּבִ"ה לְהַדְרִיעַ לָנוּ הַעֲמִידוֹת, לְכֵן אֶחָט נְעִים מִיָּם לִים לְבִקֵּשׁ רַחֲמֶיךָ,
 וְכִדִּים כִּלְפֹר וְכוּ', וְאֵין לָרִי לְמַכְתָּנוּ. מְנִינוּ שְׁמִיטִין וְכוּ', סִפְרַת שְׁמִיטוֹת יוֹבְלוֹת, רַ"ל
 כְּמַה פְּעֻמִּים ז' שָׁנִים וְכוּ' שָׁנִים. וּמַעֲנִית אֲרוּכָה, וְהַגְּלוֹת כְּעֹשֶׁה, שֶׁהַחַיִּיבִים הַלְּוִים
 לְמַעֲנִיתָם עַל גִּבְטוֹ. מוֹעֵד אֲרָךְ, הַזְּמַן וְעֵדֶן אֲרָכּוֹ וְלֹא שָׁכַח הַחַיִּימָה וְהִאֲפָה. חֲשַׁבָה

לַיִּבְעָן חוֹנְטַע רְלִיבִינֵט* — וַיִּזְכֹּר רֹחַ דִּיחַ סַמְרִיטִינֵט וְחֵבֵט גַּעְנוּיָה חוֹנְטַע רְזוּבֵט, וְחַ
 וַיִּיחַ דִּיחַ פֶּחֶק נִיבֵט, וּוְחֵטִיט עוֹ וַיִּךְ פֶּעֲרַטִי וַיִּדְעֵה. וְחַס דַּעַן לְחָרָן נִיבֵט רַעֲבָה
 וְעוֹרַדֵּיךָ וְחַטִּטֵּי זִיכָר וַיִּיר וַיִּחַרְעֵב בְּאִיקִיד דְּהֵיחַ, כְּעוֹיִטִיטֵי דִינֵט חוֹנְטַע וַיִּדְעֵר
 דִּינֵט חֲבַעַטֵּר, דִּיחַ דִּיךְ לֹר לִיטֵט דַּעַר נְחֵטָה חֲנֻרֵטֵט, חוֹט חוּיִךְ דִּיךְ חִיהַרַע חוּיִבְעָן
 רִיבֵטֵט. — לְעוֹרַטִיטֵט סַחֲחֵטֵט זִיכָר דִּינֵט דִּינֵט, חִיהַרַע חִיבֵטֵט, וְעוֹלְבֵט נִיחַ
 גַּחֲטַטֵט וְחֵטֵט עֲחֵטֵט עֲחֵטֵט חֲחֵטֵט, פֶּרַעֲטֵט וַיִּחַ חוּיִךְ; וַיִּחַ רִיטֵטֵט וַיִּיטֵט חִיהַרַעַן
 רַחֲבֵטֵט חוּיִךְ, דִּיחַ קִיבֵטֵט דִּינֵטֵט גַּעֲיִבֵטֵט לֹו פֶּרַעֲטִינֵט. — חִיזִיגֵט דִּינֵטֵט חוֹכְעֵט
 פֶּרַעֲטִיבֵטֵט נִיחֵטֵט, חוֹט חֲחֵטֵט דִּיחַ סַמְרִיטֵט דִּינֵטֵט פֶּרַעֲטִיטֵט. וַיִּיר זִיכָר נִיחֵט
 נְחֵטֵטֵט גַּעֲיִבֵטֵט; וְחַח וְחֵטֵטֵט חוֹטֵט נִיחֵט פֶּחֶקֵט אִיטֵט דַּעַן סַמְרִיטֵטֵט זִיבֵטֵט. וַיִּיר
 עוֹרַחֲטֵטֵט חִיזֵטֵט, חוֹט דַּעַן דְּרַחֲבֵטֵט חֲחֵטֵט יִירֵט מְחֵטֵטֵטֵט. דַּעַן וַיִּיטֵטֵט חֲחֵטֵט חִיזֵטֵט
 גַּעֲחֵטֵט, עוֹ גִיבֵט קִינֵטֵט פֶּרַעֲטֵטֵט, קִינֵטֵט פֶּרַחֲטֵטֵט חוֹטֵט גַּחֲטַטֵטֵט חֲחֵטֵטֵט
 מַעֲחֵט. — וַיִּיחַ חִיזֵטֵט לְגַחֲטֵטֵט וּוְחֵטֵטֵטֵט חִירַעַן וַיִּיר לְחֵטֵט מַעֲחֵטֵט לֹו מַעֲחֵט, חוֹט חִיזֵטֵט
 וַיִּיטֵטֵט לֹו וְחֵטֵטֵט, פִּיכֵטֵט חֲחֵטֵט קִינֵטֵט כְּחֵטֵטֵט פִּיר חוֹנְטֵטֵט וּוְחֵטֵטֵט. וַיִּיר לְחֵטֵטֵט
 וַיִּיטֵטֵט חוֹטֵט פִּיכֵטֵטֵט חֲחֵטֵטֵט לִרִיחֵטֵטֵטֵט חֲחֵטֵטֵט חוֹטֵט דִּיחַ גַּעֲחֵטֵטֵטֵט חֲחֵטֵטֵט דִּינֵטֵט
 פֶּחֶטֵט; נִיחֵט חִיזֵטֵט חֲחֵטֵט, וְחֵטֵטֵט לִיטֵט חִיזֵטֵט פֶּרַעֲטִיטֵטֵט חוֹטֵט דַּעַן לְחֵטֵטֵט זִיבֵטֵט.

(* ביאור ויבט ספרחבט פִּיר דִּיחַ גַּחֲטֵטֵט טִיגֵטֵט דַּעַן זִיכָרֵט.

צדיק ואנחנו אשמים. לבעבור חשבת למטה מאשמים: בעת אבות התריתה בשיח רשומים. בלות רוע מעש ולא אבו שמוע למשכימים: יורע יצר אתה לקרוץ מחומר. יען כי נכנסת לנו לפנים מממר: טבע דין אם תמתח לגמר. טבענו בטיט ין וחומר: חבל מנתינו אתה ואנו חבלך. חבים חכים אנו שלך: זרע אברהם אהבה ויצחק כלולך. זמורות יעקב מטה המושלמת לך: והכל גלוי וצפוי לך מקדם. ויצורי חומר נמה אי אפשר בלא אדם: העל בן הכנת צרי לקדם. השב יד מעול ושוב בחן לפניך מענה אלהי קדם: דרך השוקה הורית לשוכבים. דלת פתוחה הכנת לשבים: גבורת

למטה וכו' לה"כ (עזרא ט' יג) חשבת למטה מעונינו, ר"ל לא פרעת לנו כמדת עונינו כ"ל למטה מהם. בשיח רשומים, צפה ותכתב התרית לאבותינו, לעמוד מעשיהם הרעים ולא שמעו למשכימים, לנביאים ששלחת השכם ולחוק (לה"כ ירמ' ו' יג). לפנים מממר, כ"ה בכ"ו והוא, לדעת רח"ה, ל' ממרים הייתם, וטעמו יען שידעת כי קרובי טומר אכחנו לכן נכנסת עמנו לפנים ממרינו, כלו' לפנינו מארת הדון, דוגמת שאמר למעלה, חשבו למטה משמים. נס יתכן שהוא מן הממר ליוולדתו. טבע דין וכו', חס תמתח הדון לגמרי לפי טבע המשפט, או טבענו בטיט ין וכו'. חבים חכים, הן חס רענו או חס זכינו, בכל אופן אכחנו שלך, וזרע אברהם אהבה וכו'. כלולך, שנתעור ע"ג האונת, (פי' נעקדה סימן ע"ג). מטה המושלמת, יעקב שהיתה מעטו שלמה, שלא טולד זה רעב נמטה אמת, אי אפשר לזרע חומר בלי אדם, בלי חטא, ע"ג חס ילדיו כמלע.

ביחן הולעך דעך ביטח דח גערעכט, חונד וויר וינד ריח סווריגען, דען דיינע סטרקלע חיוט נקך חונטער האלערער סוור. היט ווקרט חונד סריפט הקוט דוח לו יעדער לייט חונדע פֿקטער געווקרט, חיהרע חיבעטשקטען נחללוקטען, נכער ויח געהערלעטען דען פֿלייסיגען (עראמעהערן) ניכט. — דוח קעננסט דען כהען וין דעם חיה טהון געפֿהרשטען; דרוק פֿערפֿהרוט דוח גרסאויטשיגער היט חיהק, הלו ויינער וחסטערהלטיגקייט געביהרט, התנדעלסט דוח חכער נקך דען געוועלעו סטרעגע, יק פֿער אינקען וויר חוץ פֿיעלסטען טאקט. — דוח ביטח דח וקחו חונדע ערבההיו, חונד וויר דיון וקח; סווריד קרער גערעכט, געהערען וויר דיר חן, בוויבען וויר דוח קינדער דיינע פֿריינד אברהם חוד דען געליבטען יחוק, בוויבען וויר דוח פֿריקטען חיה יעקב'ס אקטאוויעט עהעבעסטע. — דיד חיה פֿון עוויג הער הלווע קעלענעסיד; דוח חקטעסטע וטלסט: דח טהעקעביירע קחן חונקאגיד פֿעקקעקווי יח; רחשיר בעריישטעסט דוח חיון היילישטען, נחמויד, ריטסט דח נחללוקטען פֿקט חונדעכט, חונד דח בעטער פֿקר דיד לוריקעווערען, ק גקסט דער חקען חונד דער עוויג קייט! — יח, דח אהרעסט דח חכטרייניגען דען וועג דער בוסט; דח טוירע שטענט דען רייניגען קעלען. ון לייגע נח דוח קרלסט דיינע ערבהרשטען דען הינדע סטענענען (2. Abth.)

רַחֲמֶיךָ הַזְדִּיעַ לְנֹצְצֵי־בַיִם • גַּשְׁיִם בְּצוּם לְפָנֶיךָ וְתַחַן לְךָ
 מְרִבִּים: ח' נקול בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד יְחוּסֵי עַמְּךָ • ק"ח בְּנו
 לְהַתְנַהֵג בְּמִדַּת נֹעַמְךָ • אִם עֲזַרְנוּ עָנּוּ בְנו לְעַמְּךָ •
 אֲוֹמֵץ רַחֲמֶיךָ זְכוֹר וְסִלִּיחָה שְׁעַמְךָ: אל סלד ישוב וכו'.

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל תתנו יי מאורי השע:
 זממו אל תפק ירמוו סלה: אל תשטטנו שבבלת טים ואל תבלענו מצולת.
 ואל תאטר עלינו באר פיה: אל תסתר פניך מעבדיה כי צר לנו מהר ענו:
 אל תסתר פניך ממנו ביום צר לנו תטה אלנו אוניה ביום נקרא מנד ענו:
 קה בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: ליי השועה וכו'.

קכב שנייה. אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"פ ח"ג.

ח' אהך בַּמַּתְחַדִּין וּמְרוֹץ חָבֵל • ח' בְּנֵי אַמּוֹנִיָּה אֶגָּא
 תַּחֲבֵל: גְלוּי הָרִיב לָהֶם גְּמוּשׁ • דְרוֹשׁ וּבְקֶשׂ אֲנִיָּה
 וְאֶתְמוּשׁ: הוֹאֵלֶת לַעֲשׂוֹתֶם לְךָ לָעַם • וְאֶתְשַׁלְּחֶם
 בְּיַד פְּשָׁעִים: זְרוֹנוֹת חָשׁוּב גָּא בְּשַׁגְנוֹת • חֲשׂוֹךְ מְזוּדִים
 נִפְשׁוֹת לְךָ עֲזֻרָנוֹת: טָנַף טְהוֹר וְתוֹדִיחַ כְּתָמִים • יוֹצֵלֵל
 בְּצוּל כּוֹבֵד אֲשָׁמִים: כָּלֵה אֶתְעַשׂוֹנְהַרְצָה • לְקוֹחִיָּה
 לְקַח מִקּוֹ הַנְּטוּיָה וְעֵצָה הִיעוּצָה: מוֹעֵד כְּתֻקָּה
 לְשָׁפוֹט מִיִּשְׂרָאֵל • גְּזוּף בְּמַסְטִין מְלֵלֵמֵד קַטִּיגוֹרִים:

לכן הכנת נרי, רפואה, היא התשובה, כדעכרת ואולי, יחוס עמך, יאחל כעיוסמים להיות קרואים עם ה'.

סטעחערטען, וועלכע פֿלססערנ חוצר מיט פֿיעלען געבעטען פֿער דך טרעטען; בען
 דענקע ספֿונגעפֿולן דיין דיר חייגענע פֿולק; בענין דך געטען חנו וחייל דינע
 חילודע ווייז; וזלע לינגען חילך חאנרע וינרען ווידער חנו, וק גערענקע, קרפֿלס דינער
 חוד, מן דיר דיר חייגענע נחליכט.
 אך במרח דין. ח דתס רוח ניכט דרך סטרענגען געריכט חודר פֿלגליחונג דער
 שטרופֿע דיר קידער דינער געטרייען חילפֿרייבעס! ערלס חיהגען דיר געריכטליכע
 חונטרעאלינג; וזלע פֿיעלונער דינע אטערדע חוילך, חודר פֿערלס זיח ניכט. דוח דתסס
 זיח מן חיימחלן לו דינען פֿולקע טרקערען, ספֿסע זיח ניכט חיהרער וינרען חילוכער
 פֿלן דיר; רעכנע חיהגען דיר פֿערזוסלליכען פֿערנעחאטען פֿיר פֿערוועגען מן, חוד
 חילופֿע דיר נחך דיר סחפֿטענרען זעעלען פֿלן חונטרעאלינגען חכ. ריינגע דען וינרען
 סחופֿן, ונחטע דיר פֿענקען חכ, חקגע דיר סווערע טולד חין דיר טיעלע פֿטר
 זענקט אטערדען. — רייבע חנו ניכט גענליך חוילך, רעטקע דינע חויוטרעאלינגען פֿלן
 דער חחכר חודר דען רחטהסלונגען (חיהרער פֿיינרע). ווען דוח לור פֿעססענע
 זעלשטען לייט דיר זעלס ריכטעסס, פֿעראיינע דען חנקלפֿער, רחס ער חחכר ניכט בעגליכטיגע;
 ווען

ספר זכרונות לפניך בהתגלגל. עון עקבים לא יסובב
 לבעמים מתבולל: פשר הדין ותבצע השורה. צרוף
 בבור סיגים ומהר בדיל להסירה: קפוי ומתן וכדונג
 נמסה. רגע יגעש אם במשפט עליו הנשא:
 כי יקול שלם לו במעשה החסד ולא בגמולו. כי תבריע
 הפך לזכותו ולא לחבלו: תפשוט יד ותקבלו.
 התננו מרדת שחת ובור מלהמבילו: אל סלך יחשב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: לשח לגצח תשדננו
 תעבנו לאהי ימים: אל באפה תזכיתנו ואל בחמטה תיטרנו: אליה י
 שועתי. ובקד תפילתי תקדמך: חננו אלהים בחמטה ברב חמקה מנה פשעינו:
 פנה אלינו ורחנו. כי יחידים נעגים אצננו: ליי הישועה וכו'.

קבג שניה. אהנו ואהי אבחינו. מוסד ע"ס ח"צ וכסוף חתום זכמ"ח בניסן.

לא נא תיטר באי עדיך. כי מאד מיוסרים במוסר
 רע וקשה: באש ובמים בשבי ובבזה גרוגים. בקל
 יום באבזריות ושטף אף: גלו ונעו מעל שלחנה.
 ופזרו בארבע פנות הדומה: דשום רמסום רגלי כל
 מציק. וישיתום למרמם בחומר וטיט חוצות:
 השקיפה בעלבון עלוביה. כי באו וגעו עד שערי

זענו דחו בוך דער ערמינע רובג פאר דיר חויפגערהולט ווירד, רעכנע דענען, דיח חונסער
 סתקער לערהענגט זינד, דיח ויח חווגעבנדען זינדען ניכט מן. גויילע זיח מיט
 דעם געזעטלע חוי (גיב דעם געזעטל) חיינע דייטונג לו חייהרער רעכטלע ערטויגונג),
 זייטערע זיח ריין פון מולען סתקקען, ענטניס חייהנען דען בייחזנטן. — דער מענס,
 חוי לערהערטעטער פליסיגקייט ענטסטחידען, חונד וויח ווחלז לערליסבקר,
 זיח מוס ער דרך חויגעבוליקן לעריינען, ווען דוח דך חית געריכטע ווידער חיהן
 ערהעכסט! לעריגולט חיהת נחך דיינער גנחריגען וויינע, ניכט נחך זיינען לערדינסטע;
 זענקע דיח סתחלע חיהת לו גונסטען חונד ניכט לונט לערדערבען; רייכע חיהת דיח חחד
 חונד ניט חיהן חויל; זייח חיהת גנחריג, חונד חס חיהן ניכט לערוינקען חין דיח גרלסט.
 אל נא חיסר. ח, ליכטיגע ניכט דיח לו דיר לזוריקקחאטען, דיח, דרך חייכע חונד
 זיירטע סיקיחול גענוג געליכטיגט, מיט זייער, ווחסער, געחנאגענסחלסט חונד פלינט
 דערווג געסטרעחלט, מולעלייט דער ווחוסה חונד גרויזחאקייט פריי געגעבען זינד.
 חבגעווינען פון דיינען טיסע, ווחורדען זיח חונסטחט געחחלסט, חונד נחך מולען פלינד
 ענדען דיינער ערדע לערסטרייעט; חונסער דען פיסען דען דרעגענדן ווערדען זיח
 געסרעטען חונד געטטחאפלט, זיח חייבער גחסענקחטה סרייסעט מן חייבער זיח
 מעג. — סויע חויל דיח סחך דער פיר דך בעסיוחאפטען, דיח חיינער דער
 פערטע דען סחדען נחען. חיוט דיח זינדע גרחס, ביי מן דיינען חיוחען ריח

מִוֹת: וְאִם גָּדַל עֲוֹן עַד שְׁמֵי שָׁמַיִם. רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ
 אֲשֶׁר מֵעוֹלָם: זְכוֹר שְׁלֹשֶׁת אֵי תֵּגִי קָדָם. הִהִיז דְּבָקִים
 בְּיִרְאֵת יְחִוּדֶךָ: חֲשַׁק חֲבָתָם אֶל תִּשְׁבַּח לְנִצְחָה. כִּי בֶן
 הַבְּטָחָתָם בְּיַד רוּעָה נֶאֱמָן: מָרָם תִּבְלֶה שְׂאֵרֵית
 יַעֲקֹב. יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ וְיִכְמְרוּ גַחֲוִמֶיךָ: יוֹקֵשׁ עֵינַיִם
 כַּפֶּס נָא בְּעֲצָמֶיךָ. כִּי אֵין לְחַטָּא בְּמִי גָדָה: בַּתֵּי
 עֲבוּדָה וּלְוֵי רוּבֵן. וּבְנֵי מַעֲמֻדוֹת סוּלְקוּ וְאִינָם:
 לְבָשְׁנוּ חִרְפָּה וְעַמָּנוּ כְּלָמָה. כִּי חֲסָרְנוּ כָּל וְנוֹתַרְנוּ
 בְּכָלֵי רִיק: מֵאֲזַנְטָמִינוּ בְּכָל מַגַּע טוֹמָאָה. וְאֵין לָנוּ
 מְתַרְהַרְהָרָה בְּמָה לְהִטְהָר: נָא מְפָרֵזְמֶיךָ זְרוּק מִיָּם
 מְהוֹרִים. וְהַשְׁרֵה שְׁכִינְתְּךָ עַל זֶרַע מִקְדֵּשֶׁיךָ:
 שְׂמֵאלֶיךָ דְּחִיַּת יְמִינְךָ תִּקְרָב. כִּי קִרְבָּתְךָ חַיִּים הִיא
 לָנוּ: עַל מִי נָנוּס מְצוּא מְנוּס וְעִזָּרָה. כִּי אִם עֲלֶיךָ
 עוֹנָה בִּיעַת צָרָה: פְּסִילִים וְגִלּוּלִים אֲשֶׁרִים וְחַמְגִּים.
 חֲרָשִׁים וְסוּמָיִם הֶבֶל תַּעֲתוּעִים: צוּר עוֹלָמִים תִּי

וקים

בעבר, וְהַ קְשׁוּוֹת חוֹנוּ מִיָּם דִּינְעָר גְּעוּוֹהֶנְטֵט בְּחִרְוָה עֵרְלִיגִיט עֵנְטֵגֶעֶט. גֵּדֵעֵתֶקֶט
 יֵעֲנֵר דִּרְיִי הַעֲלֹרֵט דֵּעַן מְאֵט עֵרְטֵהוּוֹ (דֵּעַר סְטֵמַמַּחְטֵטֵטֵר), וּוְעֹלֵכֶט מֵן דֵּעַט גְּלוֹיכֵט
 דִּינְעָר חֵינְהֵיט וְהַ פֵּעֵט הֵינְגֵט; פֵּעֵרִים נִיח דִּינְעַ הוֹלְפֵלֹזֶט זִיכֵט פִּיר יִיח. וְהַ
 מִיח דוּח עַן דוּרְך דֵּעַן טֵרֵיטֵט הִירֵטֵט (מֵשֵׁה) פֵּעֵרִילֵרֵטֵטֵט; דְּחֵיטֵט נִיכֵט דֵּעַר
 טִיכֵרֵרֵטֵט יַעֲקֹב'ס גְּמֵלְזִיךְ חוֹנְטֵעֵרֵגֵהֵט, וְחָס דִּיין עֵרְבֵרְוֵטֵט, וְחָס דִּינְעַ סְהֵנְעֵדֵעַ
 גִּיטֵט סֵטֵטֵט רֵעֵגֵט וְיִין. וּוְחָטֵט דוּח זַעֲלֹכֵט חִיֵּהֵרֵט חוֹנוֹעִלִּיגֵט; זִיכֵרֵנְדֵּלְעֵקֵקֵט חוֹיֵט,
 זַעֲן קִיין רֵינְיֵגֵעֵנְדֵּעַ סֵפֵרֵנְגֵוֹחְטֵטֵר מֵעֵהר פֵּתֵרְהֵנְדֵּעַן חוֹיֵט; דֵּעַן פֵּרִיסֵטֵטֵר דֵּעַן
 חֵפֵּלֵרֵדִינְטֵטֵט, לִיֵּטֵטֵט דֵּעַן זִינְקֵהֵרֵג, חוֹנֵד וּוְחֵלְטֵהֵבֵר הַחֵבֵטֵט חֵיפֵּנְהֵרֵט,
 זִיכֵר נִיכֵט מֵעֵהר. — חוֹנוּ קִוִּידֵטֵט שֵׁמֶךְ, דֵּעֵקֵט סְחֵנְרֵט, דֵּחַ וּוִיר, פֵּלֵט מְלֹעֵט
 בֵּעֵרֵזִיבֵט, חוֹיֵט חוֹיֵט זַעֲרֵטֵט גֵּעֵפֵטֵט חִיבֵרִיג גֵּעֵבֵלִיכֵט זִיכֵר. זִיטֵרֵטֵטֵט וּוִיר חוֹנוּ דוּרְך
 מְלֹעֵנְלִיִּית חוֹנֵרִינְעַ בֵּעֵרִיֵהֵרֵג בֵּעֵזֵדֵעֵטֵט הַחֵבֵטֵט, חוֹנֵד קִינְעַ רֵינְיֵגֵוֹגֵטֵטֵטֵט
 מֵעֵהר דֵּחַ זִיכֵר, מְחֵגֵטֵטֵט דוּח פֵּלֵט דִּינְעַן הַחֵהֵטֵט הֵעֵרְכֵט רֵינְעַ וּוְחָטֵטֵט חוֹיֵט חוֹנוּ
 גִּיטֵטֵט, חוֹנֵד דִּינְעַן גֵּחְטֵטִילֵטֵטֵט חֵבֵגֵמֵל חוֹיֵט דוּח קִיכֵדֵרֵט דִּינְעַר רֵעֵכֵטֵט חוֹיֵטֵטֵט סֵטֵרְמֵהֵלֵטֵט
 וְחָטֵטֵט. — וּוְחָטֵטֵט דִּינְעַ זִיכֵקֵט פֵּלֵט זִיךְ גֵּעֵשֵׁטֵטֵטֵט, מְחֵגֵטֵטֵט רֵעֵכֵטֵט וּוִירֵטֵטֵט לֹ זִיךְ
 גֵּעֵחֵטֵטֵט, דֵּעַן דִּינְעַ זִיכֵקֵטֵטֵט חֵנְטֵהֵרֵג חוֹנוּטֵטֵט זֵעֵבֵטֵט. — בִּיח וּוְעַט מְפֵרֵדֵט סְהֵנְטֵטֵטֵט
 וּוִיר לִזְלֹכֵטֵט חוֹנֵד הֵילֵעַ פִּיֵדֵטֵט מֵן בִּיח דִּיר, דוּח, עֵרְהֵרֵטֵטֵט לֹר לִיטֵט דֵּעַר חֵטָה?
 טִיטֵטִילִיֵטֵטֵטֵט, גֵּחְטֵטֵטֵט, הֵחֵיטֵט חוֹנֵד וּוְחֵנְכֵטִילֵרֵט, יֵנְעַט סוֹיבֵטֵט חוֹנֵד סֵטוּמַטֵטֵט זִיכֵ
 מֵר חֵיטֵטֵטֵטֵט בֵּעֵטֵטֵטֵטֵט. — טֵטֵטֵטֵטֵט דֵּעַר וּוְעֵטֵטֵטֵט עוּוִיגֵעֵבֵטֵטֵטֵט! חוֹיֵט דִּיר מְלֹיִן

וְקָיָם לְעַד • בְּהַלְבֵּד מִבְּטַחְנוּ וְאִתָּהּ רִצַּח לְתַנּוּ: קִוְיָה
 אֲחִי וּבֹטְחִיָּה אֶל אֲמִתּוֹ • אֶל נְאֻמֵּי יֵשׁוּעַ מִסֵּפֶר קִוְיָם:
 רֵאֵה רַפְיוֹנִים וְהַבֵּט כְּשִׁלּוֹנִים • וְחַקֵּל וְהַעֲבֵר כּוֹבֵד
 מִשְׁפָּאִים: שְׁפוּדָה מִי טוֹהַר דְּמִים לְהַדְרִיחַ • תַּחֲטָאֲנוּ
 בְּאִזּוֹב הַכֶּבֶס וְתַדְרִיחַ: ^{פ' נקיל} תָּשֻׁב גְּמוּל לְמִכְחַשְׁיָה
 וְשָׁלֵם כְּמִפְעָלִים • ק"ח עַל רוּם קְדָקְדָם חֲמָסִים יִרְדּוּ:
 בֵּין יְבִינּוּ כֹל מֵאֲמִצֵּי כַּחַד • גְּסִים בְּהַפְלִיאָה לְמַלּוּמְדֵי
 גְּסִיָּה: א סלך זשככו'.

אל תבא במשפוט עשנו כי לא יצדק כל חי: אלוהי פלטנו מיד רשע טבח
 קענל וחוקין: האויפה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונותינו: הקשיבה לקול
 שוענו מלבנו ואלהינו כי אליה נתפלל: יי בקר תשמע קולנו. בקר גערה
 לה גאפה: אליה יי שוענו ובבקר תפלתנו תקדמה: ליי הישועה וכו'.

קבר עקדה. אהינו ואזי אבותינו. אם האמנר מתוס בלאשי הסרחות מרדכי.

מִפְּלִטֵי אֱלֹהֵי צוּרֵי סְתָרֵי וּמְגִנֵּי • מ' וְקָרַן יִשְׁעֵי
 מִשְׁגָּבֵי בְּיּוֹם צָר לִי וְאוֹנֵי: מ' הַשְׁכַּמְתִּי לְחַלּוֹתֶהָ מֶלֶךְ
 רַב וְאֹנֵי • מ' אֱלֹהֵי יְיָ שְׁוַעַתִּי וּבִבְקָר: בְּקָר רַחֵם תִּזְכּוֹר
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם אָב אֵיתָנִי • אֲשֶׁר בְּחָרְתָּ וְהֵאֱמִין בְּךָ

ראש

ספלטו אלי צורי וכו', עפ"הכ (תל"י יס ג). ואוני, וכחי, ונמשך על הקב"ה, או
 שהא לשון אלהות ואניות, ונמשך על ביים, ר"ל ביום נרה ואניות. אב איתני, אברהם

זעטלען וויר חונדער פֿערטרויען, דוח ביסט חונדער העפלענדיג. וחס, ח גחטט דעו
 זעבענו חונד דער ווהרהייט, דייע העפלענערן חונד טרויען מין חיהרען ערווהר
 סהגען ניכט געטייסט ווערדען. טזיע חיהרע ערשטעלענדיג, זיהע חיהרע הינעלענדיג
 קייט, חונדלערווייטערע(מיהנען), דיח יוח דריקקענע, טווערע בירדע. — וחס רייניגונג
 וחסער פֿליסען, יטרע באוטסולר מבלוספיהלען, עכטוינדיגע חונד מיט אוח, ווחסע חונד
 ריין. יענען חבער (רען לערסטערען) פֿערגינט נחך חיהרען הענדלונגען, וחס חיהרע
 געווחטטהקטיגקייט חויל חיהרע טייטעל לרויקפֿעללען; חויל דחס פֿאזע וועט דייע
 פֿאזעווחטטיגע קרפֿט ערקענען, ווען דוח חויסערחדענעליכע ווחונדער פֿיר דיח
 יעניגען טחוסט, דיח חן דייע ווחונדער געווחהנט זינד.

ספלטו אלי צורי. חוין גחטט! חוין רעטטער! חוין פֿעלן, חויעכע זעלעכט חונד
 חוין פֿיזר, חערן חויעכע חוילן, חויעכע בודג חן טמגע דער נחטה! פֿריה קחחוע
 חדך, דיך חלזלועהען, חן חלזבעהערדסער! לו דיר סרייע חדך, הערר! חן פֿריהען
 חקרגען. חן פֿריהען חקרגען געדענקע דייער הולד, דייער זיבע לזאכרעס, חויעכע
 פֿרחהען חקטער, חן דען דוח ווחלוגעפֿעללען חקטעסט, חונד דער דער ערנסע

ראש למאמיני: זכור פְּדִיתוֹ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִטּוֹמְאֹתַי יי.
 בִּקְרֹה תִשְׁמַע קוֹלִי בְּקֹר: בִּקְרֹה דְבַרְךָ עִמּוֹ וְנִסִּיתוֹ
 לְשִׁלֵּם לוֹ מִשְׁבוֹרֹת. וְכָרַח עִמּוֹ הַבְּרִית לְהִיזֹת לוֹ
 לְמִשְׁמֶרֶת: אֶהְבֵּתוֹ וְרָצִיתוֹ וְקִבַּלְתוֹ בְּקִטּוֹרֶת. סְמִים
 בִּבְקָר בִּבְקָר: בִּקְרֹה בּוֹכְבוֹ הָאֵד בְּחִסְפָּה לְהִרְאֹת
 צְדָקָתוֹ הַגְּחִלָּה. וְנִסִּיתוֹ בְּעֲשִׂירֵי וְהָאֵמֶר לוֹ קַח אֶת
 בְּנֵךְ וְלֹא תִכְלָא: עַל אֶחָד הַדָּרִים וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה.
 אֶת הַבֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר: בִּקְרֹה יִיחַד שְׂמֵךְ
 וְשָׁמַע לְקוֹלְךָ וְהִרְאָה אֶהְבֵּתוֹ. וְשֵׁשׁ בְּכָל לֵב עַל
 דְּבַרְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ: הָאֶהְבָּה קִלְקֵלָה הַשְׁוֹרָה וַיִּקָּם
 בְּשִׁמְחָתוֹ. וַיִּשְׁבֶּם אֲבָרְהָם בִּבְקָר: בִּקְרֹה הִכֵּנו
 לָבָם שְׁנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ אֲיוֹם. הַבֵּן לָקַח עֲצִים
 וְהָאֵב לָקַח מֵאֲכֵלֶת לְשַׁחוֹט בְּלֵי פְרִיזִים. קְרוּאִים
 וְהוֹלְכִים לְחֶמֶם וְרָאוּ כְבוֹדְךָ בַּיּוֹם. הַשְּׁלִישִׁי בְהִיזֹת

אזני האבות שנקראו איתנים בעשירי, העקילה היתה נפיון העשירי מעשר כססות
 שנתנסה לנרבה, כדאיתא בפרקי דר"א. הארבה קלקלה השורדה לפי שאלמר ויקס
 ויחזק את חמורו, הוא בעצמו חבאו (עין בראשית רבה פ"ג כ"ג). בלי פריזים,
 רצה לומר שלא נתן כופר כפי כנו, רק רצה לשחוט. קרואים מאת ה', והלכו

ח'וער ג'ויבועגן ו'חור; ח' געדענקע דעו בונדעו מיט חיהת, חונד בעפרייע מיך ע'ון
 מייער חונרייבייט; הערר! פריהמ'רגענו ערהק'ע מייע ע'סיומע. — ח'ן מייענע
 מ'רגען ספר'מ'סט ד'ח מיט חיהת, חונד לערו'מ'סטעס חיהת, ח'ס ויינען ח'ק'ן לו
 לעראע'הרען; עררי'מ'סטעס מיט חיהת ח'ין ע'ויגע בינדי'ס, לי'טעס חיהת, פ'מ'סטעס
 ו'ח'ה'ע'ח'ול'ן ח'ן חיהת, חונד כ'ה'מ'סט (ז'ין געבעט) מיט ו'ייהר'יך ח'ול, דער יעדען
 מ'ר'ען (ח'י'ט טעמ'ע) ד'ע'טע'ע. ביי'ט מ'ג'יך דעו מ'ר'גע'נ'לי'טע'ע, ד'ח ו'ח'ול'טע'ע
 ד'ח דער ו'ע'ש ויינע ג'ר'ק'ען ס'גע'רע'ן לייגען, ד'ח'ער לערו'מ'סטעס ד'ח ח'יהת ל'ס
 לע'ה'טע'ן מ'ח'ן, חונד ספר'מ'סט לו חיהת: פ'ה'רע דיינען ח'ק'ן ח'נ'ע'ר'לי'ך כ'ך.
 מייענע דער בערגע, חונד כ'ר'י'ג חיהת ד'ר'ט ל'ס ג'ח'ל'ען ח'פ'ע'ר, כע'ה'מ'ל'ע ח'יהת
 מיט ד'ח ח'פ'ע'ר'ח'ן דעו מ'ר'גע'נו. ח'ס מ'ר'גע'ן כע'טע'ע ער דיינען ח'ייגע'ן ח'ש'ע
 ח'ן, געה'ק'ר'טע לי'בע'ח'ון דיינער ס'סיומע, פ'רייע'ע זיך ע'ון ג'ח'ל'ע'ן ה'פ'ר'ל'ע'ן, ד'ח
 ו'ק'ר'ט ח'וי'ל'ח'י'בע'ן. ח'וי לי'בע לו דיר מ'ח'טע ער זיך פ'ריידי'ג גע'נע'ן ד'ח
 גע'ו'ק'ה'נ'ה'י'ט, פ'ריהמ'ר'גע'נו ח'ול. פ'ריהמ'ר'גע'נו ו'ח'רען ביי'דער הער'ל'ע'ן גע'ס'טיומע,
 דיינען ו'י'ל'ע'ן לו פ'ל'ל'יע'ה'ע'ן; ד'ש ח'ק'ן טר'ג ד'ח ח'ק'ן, דער פ'מ'טע
 ג'ח'ק ד'ח מ'טע'ר ל'ס ס'ח'טע'ן; ח'נד ו'ן גינע'ן זיח ח'ין ח'יהרער ח'ונס'וד ביי'דע,
 ע'ון ח'ינ'ער'ט ד'ח גע'טריע'בע'ן, ס'וע'ר דיינע הער'לי'כ'יי'ט ח'ס ד'ריש'טען פ'ל'ע

הַבְּקָר: בְּקָר אֲזַר כְּגֹבֵר חֲלָצִיו וְלַעֲקֵד פָּגַע קָדָם.
וַיִּקַּח מֵאַבְלָת לְשַׁחֲטוֹ וְלֹא חָשַׁב הָדָם: וַיֹּאמֶר הַיּוֹם
אֶקְרִיב עֹלֹתַי וְהַיּוֹם אֲזוּרֹק דָּם. זָבַחִי לֹא יִלֵּין לְבַקָּר:
בְּקָר רַחֲמֶיךָ גִּבְמָרוֹ עַל בֶּן יָחִיד וְעַלְיוֹ זְרָחוֹ. וַיִּקְרָא
אֵלָיו מִלֵּאדָּן יי א הַנֶּעַר יָדִים א יִשׁוּלְחוּ: כִּי בִי צַחֵק
יִקְרָא לָךְ זָרַע וְזָכְרוּ לְהוֹרוֹת הַגִּיחוֹ. לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
עַד הַבְּקָר: בְּקָר כּוֹשֵׁרוֹ וְיוֹשְׁרוֹ וְצַדִּיקוֹ יִלֵּין בְּעַד
עִם אֵלֶיךָ קָרִב. וְאַפְרוֹ תִּמְיֵד יִרְאֶה לְפָנֶיךָ לְכַבֵּסֵם
הָרֵב: תִּנְתֵּן נַפְשָׁם בְּשִׂאלָתָם כִּי לָךְ גִּבְסָפָה בְּעַרְבֵי.
הִיא בָּאָה וּבַבְּקָר: בְּקָר קוֹלָם שִׁמְעָה וְתַכְפֹּר
עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעַרְךָ תִּפְלֹתָם תִּחְשַׁב כְּעַרְךָ קָרְבַּנְתֵּיהֶם:
לְקַחוּ וּבְאוּ בְּזָכְרוֹן צַדִּיקַת אֲבוֹתֵיהֶם. וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו

עוד

לתמוס, והוא ל"ה (ש"טויל). ולא חשב הדם, ולא ירא משפרכת דם. ונמ"פ הנוסחא ולא
ס"ב אדם, שפירות דם אדם, כלומר פסקה ממנו הרחשנות ואכזבת אדם. הנידחו לכם וכו',
עפ"כ (שמות טו, כג), ופה מלת הנידחו כפרד, ר"ל הנח ידך, מלשטנו, ואע"פכ המעשה הזה
יח' לכם למשמרת עד הבוקר, של יום אחרון, כלומר עד סוף כל הדעות. הרב,
לה"כ (תילי' נח ד) הרב ככסני מעוני. בערב היא באה, (לה"כ אסתר ב ד), והכונה
פה הכדקה האת תגא לפנדך ערב ונקר. והם הביאו, ליכא דקרא (שמות לו, ג), וטעמו
פה, שישא מביאי' עמס זכות אבותם, ועוד יביאו כדנה בנקר בנקר, היא תפלת כל יום.

ביח מחרגענחכרדך. דעו מחרגענו פריה גירטטטע ער (אברהם) ויינע היטטען, וויח
חיין העור, בעמילוטע זיך, ויינו זקהו לז כינרען, ערגריל רחז טוהלסטמער, סייטטע
ניכט רחז בוזט, חוזה ספרמדך: הייטע וויזן חיך מיין גחנלע קספער דמרבניגען,
הייטערדע בוזט ספרענגען, חונד עניכט ביו מחרגען חנסטטעהען זקסטען. זון דינעטע
מחרגען רעגטע זיך דיינע כרחאהערליגקייט פיר דען חיינליגען זקהו, דח ערטיען
חיהת (דעט אברהם) חיין ענגעל גסטטען, וועלכער ריעל: זעגע קיינע חונד זון
דען קחבעל, דען טר נחך יחך זקלן דיון זחאמען גענחננט ווערדען ביו לז דען
קינלטיגען געסלעכטערן: זקס נחך, דיינע טהחם זקלן חיך חוילבעהקולטען ווערדען
כיו זון דען ספקטטסטען מחרגען. זן מחגע יערטן מחרגען ויינע טגענד חונד
פריחאויגקייט חיינע פירספרחבע פיר דען פחוק חיינלעגען, מעלכע זיך דיר נחחענד
מחגע זיך ויינע חסע פחך דיר לייגען, דחם דח דען פחוקען זינרע ריון מחסנטס,
פיהת ויינע ווינסע געומוהרעסט, דען נחך דיר זעהנט עז זיך; דיינע חנדענקטע קחאמע
פחך זיך חבענדי: חונד מחרגענו. ערהחגע יערטן מחרגען חונדערע סטיחאמע, חונד
לענדריב חונדערע זינרען; מחגע דח חרדונג חונדערע געבעטען וויח דח חרדונג
דער קספער געחלטטע זיון; זיר קחאמען חונד כרינגען מיט טענו דח לערדיגעסטע
דער סטחאמחטער, חונד ברינגען נחך דחלז פריחוויזיגע קספער, (דח געבעט),

עוד נִרְכָּה בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר: ח' כִּי בִּקְרַת תִּפְסֵן אֱלֹהֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ
 עָלֵינוּ יִכְמְרוּ. י"ח וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ
 וְלֹא יִזְכְּרוּ. צוּר הָעֵבֶר עֹנֵינֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יִשְׁאִירוּ.
 מִמָּנוּ עַד בֶּקֶר: אל מלך יושב וכו'.

א תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לשנה כל חי: רבת צדונו כמעור.
 אמר גא ישאל: רבת צדונו כמעור. גם לא יכלו לי: על גבי תרשו
 הנשים האריכו למענתם: י צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויפגו אהוד
 כל שנאי ציון: לולי יי שהיה לנו. גקום עלינו ארם: אזי חיים בלעמי.
 בתרות ארם בנו: אזי חיים שומענו. נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
 נפשנו חיים הזיונים: ברנה: יי שלא נתנו טרת לשניהם: ליי הישועה וכו'.

מיוסד ע"ס ט"ז ותסוף חתום שהמ"ח חד בר שמואל הלוי חוק וסמן.

ח' יי אלהי רבת צדונו מנעוריו ק' בקשתיה אמצת לבי
 בהיותך בעוזרי: נברו עתה וגם עתקו שוברי. הזכרים
 בירצו כל איברי: הייתי חרפה ביניהם משל ושנינה
 וידו אכן בי והאריכו עלי מענה: ודים הליצוני בפיהם
 ולשונם שתו בחרב שנונה. חושבים עלי מחשבות
 רשע בלי חנינה: טובך ומדת רחמיה יגלו עלינו.
 ישועתך אלהים תשגבנו: בלחה נפשנו לישועתך
 לאמר מתי תנחמנו. למען שם קדשך עשה לא לנו יי
 לא

יערען וחקרען. דעו וחקרענו ווענדע דרך זו חוננו, וחס דינע בכרואהערליבקהייט ניד
 פיר חוננו רעגען, חוננו ווירן חללע חוננערע זינדען חין ריח טיעלע דעו מעערענו,
 דחס חיהרער ניה געדחלט ווערדע; ח טחפער! סחפעלע חוננערע זינדען חויה ריז
 נעטן חנגעזיכט, חוננו וחס ביו וחקרען ניכטן דחלמן חיכרף בוייבען.
 יי אלהי. הערר, חיון גחטט! חייט פיעלען זיידען ווחדר חיד חלון יגענד חויל פער
 זכט; חיד בעטעטע זו דיר, דח עראוטהיגטעסט דוח חיון הערן, חידעען חח חיר
 חעט לור חילפע קחאסט. יעטלט זינד חייכע לערטטחערער לז גרחס חוננו וחלטיג. ווען
 זיח נור ווירער חיד ספרעלען, ערזיטטערן חיר חללע גוידער. חיון טיחפל ספריד חחד
 טענטווקרט בין חיד חונטער חיהנען געווקרדען, זיח ווערפען סטיינע חויל חיד, חוננו
 זיהען חויל חיר חנגע פורלען. דער גחטטוקוען חוננו בעטספעטעלט חיד, חיהרע
 לזקע חייט חיון סניידערנדע סווערע; חונכחראהערליב שחידען זיח בחקע עכסוויחלע
 ווידער חיד. — דינע גיטע, דיון חירע ווענען חקגע חוננו חונגעבען, דינע חילפע,
 ח גחטט, חוננו סחחקען; יח ניד דינער חילפע סחחלסטע חוננערע וועלע, חוננו ספרידט:
 חייטן ווירסט דח חוננו פחחטען ד' דינע חירען קחאסט חוילען סחחע עג, ריכט

לא לנו: מִדַּת טוֹבָה וְחֶסֶד יְהוָה הַגָּבֵר עַל צַאן מְרֵעֶיךָ.
 נַעַנּוּ לָךְ מַחַל רַבָּה סְלִיחוֹתֶיךָ וּמַחֲלֶתְךָ: סְעִדְנוּ
 וּנְשָׁעָה וְהַט לִבְנוּ לְנִתְיבוֹתֶיךָ. עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ כִּי טוֹב
 חֶסֶדְךָ וְאַמוּנָתְךָ: פָּדֵה וְהַצֵּל עַמְּךָ וְרַעֲיֶתְךָ מִכַּף
 מַתְקוֹמְמֵיהֶם. צוּר צַדִּיק גָּדוֹל גָּבוֹר וְנוֹרָא אֵל
 מוֹשִׁיעֵהֶם: קִדְשׁ קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ עַל יוֹן קָרֵב מִצַּדִּיקֵיהֶם.
 רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: שַׁחַרְנוּךָ בְּתַחֲנָנָה
 הַקְשִׁיבָה אֱלֹהֵינוּ מִלִּבְנוּ וְקוֹלֵנוּ. שְׁלוֹם רַב תַּרְבָּה
 לְסַגְלֶתְךָ בְּבוֹדְנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁינוּ: תִּבְעָנָה שְׁפָתֵינוּ
 תְּהַלְתֶּךָ כִּי תִצְיֵלְנוּ מִרוּשְׁשֵׁנוּ. תוֹרְתְךָ וְעֲדוֹתֶיךָ
 שְׁעִשׂוּעֵנוּ וּבָם תַּחֲי נַפְשֵׁנוּ: דָּבֵב שְׁפָתֵי וְקוֹל תַּחֲנוּנֵי
 שְׁמָעָה וְהִאֲזִינָה וְשִׁיחוֹת דְּבָרֵי לְפָנֶיךָ וּנְעַמּוּ וּבְקִטְרֹת
 רָצָה נָא: יְדִידֶיךָ יַעֲלוּזוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרָנָה. דְּבִיר
 קִדְשֶׁךָ וְאַרְמוֹנֶךָ עַל מִשְׁפָּטוֹ לְכוֹנְנָה: בָּךְ תִּזְחַלְתִּי
 וְסִבְרֵי רֶם וְנִשְׂא גָּאָה גָּדוֹל וְנוֹרָא. רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ
 אֲבַקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תִּמְוֵד אֲשַׁבְּרָה: שְׁפָטָה מִשְׁפָּטֵי

חוננו ונענו, הערר! נכח חוננו ונענו; דיכע גיסגע חונד גנדיגע וויינע לייגע
 ויך מחלטיג רען סתתען דיכער העערדע. — לויס רופען וויר לז דיר: ק פערליהע,
 פערגיב חונד חטט חונד ווידערהקוט; חונטערסטיטלע חונד, דחם וויר גערעסטעט
 ווערדען; זענקע חונד חין דיכע פלעדע; ערהערע, הערר! ערהערע חונד, רען סתן
 חיוט דיכע גנעדע, דיכע טרייע. בעפרייע, רעסטע דיין פלוק חויו דער חונד מיהרער
 ווידערהלבער, ק סטולצען! גערעכטער, גרמסמחלטיגער, העכלערערערטער גחטט,
 חונער ביחטסמח; הייליגע דיכען ערהחבענען נחמט; זייח מיהנען נחמט, קוז מיהר
 פערטהידיגער; דיין ערבחוטן רעגע ויך חיבער זיח חונד חיבער מיהרע קידעדע.
 וויר ערוולען דיך מיט געבעטען; פערניכ זיח, חונער גחטט, חונער קניג חונד
 קאלערהייליגסטער! — סענקע דיכען חויערקתהרנען פיעלען הייל, ק דוח, חונערע עהרע,
 ערהעבער חונערע הויפטען! חונערע זיפטען ווערדען פלון דיכען רעהע מיבערסטרחמען,
 ווען דוח חונד חויו חונערק חרמען לוסמחנעדע בעפרייעסט; דיכע זעהרע, דיין לייגיס
 ווערדען חונער פריידע, חונערע ערהקלונג זיין. — פערניכ רען לויס חונערע זיפטען,
 דיח סטימע חונערע פלעהענ; מחגען חונערע ווהרע דיר חנגענעס חונד הקוד
 ויח חיינסס דחו ריזווערק זיין. מחגען דיכע הקודען זיך פרייען, חונד יבעלנד נחך
 זיין היניפליהען, דיכען הייליגען סעמען ווידער הערלוסטעלען. — חויל דיך זעסלע
 חך מייע העלפונג חונד חוין פערטרייען, ק העלכערהחבענער חונד העלכערהרעטער!
 חך דיין ערבחוטן חונד דיכע גנעדע ביסטע חך, סטעטן חויל דיכע היילע העררענע.

וְגָקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ בְּעַבְדְּךָ • מִצָּר
 מִתְקוּמְמִיךָ וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף הַזֶּעַם וְצָרָה: וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלֵם מַלְכָּם וְגֹאֲלֵם • אֲשׁוּרֵם אִם הָטוּ
 וְלָכֶם הֵלֶךְ אַחֲרַי עֵינֶם: לַעֲמֹל יְגוֹנִים וְלִכְבוֹד עַל
 גְּלוּתָם הִבֵּט מְגוֹנֵם • הִבֵּט לִבְרִית וְהִמְלֵא רַחֲמִים עַל
 פְּלִיטַת שְׂאוֹנֵם: ^{ס' בקול} לְעִזְרָתִי חוֹשָׁה וְהַחֲזִק נֶשֶׁק
 לְקִרְאת צָרִי וְאוֹיְבֵי • קוּ"ם וְיִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ חוֹסֵי כָךְ כִּי
 תִּחְבֹּשׁ מְכַאוֹבֵי • יְבוֹשׁוּ וַיִּחַפְרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר חֲסִפָּי
 קָרְבִי • חוֹק וְאַמִּץ מֵאַמִּינֶיךָ גּוֹאֲלֵי וְצוּר יִשׁוּעָתִי
 יְיָ אֱלֹהֵי אָבִי: אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

אַל תְּבֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמֵנו • בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כֹּל חַי: בְּקָרְבָנוּ עֲנֵנו אֱלֹהֵי
 צְדָקָנוּ • בְּצַד הַרְחִיק לֵנו תַּעֲנוּ וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵנו: שְׁמַעַה תְּפִלָּתֵנו יי • וְשׁוֹעֲתֵנו
 הַאֲזִינָה • יְיָ רַמְעַתְנוּ יְיָ תַחֲרֹשׁ: אֲדָנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלֵנו • תְּהִינִי אֲהַיָּה קִשְׁבוֹת
 לְקוֹל תַּחֲנִינֵינוּ: שְׁמַעַה יי צְדָק • תִּקְשִׁיבָה רַחֲמֵנוּ • הַאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנו כָּל
 שְׁפָתַי סָרְסָה: לִי הִישׁוּעָה וכו'.

קְבוּ עֲקִידָה • אִי"א • מִיּוֹסֵד עִ"ם ח'נ' וְכִסּוֹף קָמוֹס שְׁהֵ"ח בְּנִימְסוֹן בְּר וְרַח.

אֲמוּנִים בְּגֵי מְאֻמִּינִים הַנְּאֻמִּינִים בְּכַרְתֶּךָ • בָּאִים
 לְקוֹד וְלִכְרוֹעַ בְּסִפֵּי חֲצוֹתֶיךָ: גּוֹעִים בְּתַפְלָה
 וּמִתְפַּקְקִים בְּכַרְעָה • הוֹפְקִים דְּלִתֶיךָ וְאוֹמְרִים אֲדָנִי

רִכְטַע חֵינֵע סַסְרִיִּים חֲלַע חוֹזֵר רַחֲבַע דְּרוֹן בּוֹזֵם דִּיִּיכַעַר דִּיכַעַר, וּוְעֹלְעוֹ דִּיח לַעֲרַ
 רוֹכְטַט חִין חִיהַרְעַר וְחוֹטַס לַעֲרַגְחַסְטַן הַחֲבַטֵּן • טַטִּירְלַע חֵינֵע לִיִּידַע, וְחַס דִּיִּיכַעַר
 בְּרַעַנְנַעַדְעוֹ לְתַח חוֹזֵר דִּיִּיכַעַר לְוֹךְ חִיכַעַר יוֹח עַרְגַּעַחַטֵּן • דוֹח, ח' הִילִיגְעַר
 יִשְׂרָאֵל'ס, חִיהַר עַרְלִקוֹעַר, חִיהַר קַחְבִּיג חוֹזֵר חִיהַרַע הַחַהִיט! זִכַּר חוֹיךְ חִיהַרַע סַרְטַטַע
 חֲבַעַעוִיכַעַר, חוֹזֵר חֵיט חִיהַר הַעַרְל דַּעַן וְחַקוֹבַעַר דַּעַר חוֹיגַעַר נַחֲבַעַעוֹחֵרְעֹלַט, יִס
 טוֹיַע חוֹיךְ חִיהַרַעַן וַיִּידַעַחֲפָקְלֹוֹן לְנוֹטַחְדַּח חוֹזֵר חוֹיךְ דְּרוֹן סוֹעַרַע יִתְךְ חִיהַרְעַר לַעֲרַ
 בְּחַנְנִיג; סוֹיַע חוֹיךְ דִּין בִּיטְרִיִּים, חוֹזֵר עַרְבַחְרַעַע דִּיךְ חִיכַעַר דַּעַן קְלִיִּיכַעַר
 רַעַסַּח חִיהַרְעַר חֵינְסַטְחֻיגַעַר אַעַנְגַע, חֵיילַע חִיר לִזֵּר הִילְעַע, עַרְגִּירִיַעַע דִּיח וְחַחֲפָעַר
 וַיִּידַעַר חֵינֵע לִיִּידַעַר חוֹזֵר לַעֲרַחֲקוֹגְעַר; חוֹיךְ דְּחַס דִּיִּיכַעַר טִיטְלִיַעַע יִךְ לַרִיִּיכַעַר חוֹזֵר
 לַרְחַחֲקַקְקַעַן וְחַגְעוֹ, וְעַן דוֹח חֵינֵעַן סַחַעַרְל חֵיילַעַסַּח; דְּחַ הִיגְעַעַר דִּיח, וּוְעֹלְעַע
 חֵיין חַגְבִּיג וְחַחֲלֹוֹעַ, כַּעַסְחַחַט חוֹזֵר עַרְרַחַחַעַט לִזְרִיקוֹוִיכַעַר סַטְרַקְקַע, עַרְחוֹטַהִיגַעַר
 דִּיִּיכַעַר רַעֲבַטְגֻיכַעַר, חֵיין עַרְלִקוֹעַר, לַעַן: חֵינֵעוֹ חֵיילַע, גַּחַסַּח חֵינֵעַר לַחֲסַעַר!
 אֲמוּנִים בְּנֵי סַמִּינִים • דִּיח גֻיכַעַרַעַר קִיכַעַר דַּעַר גֻיכַעַרַעַר, דִּיח דִּיִּיכַעַר בְּחַסַּח
 גַּעַטְרִיִּיח בִּלִיִּיכַעַר, קַחְחַחַטַעַן חֵיילַעַע, יִךְ חֵן דַּעַר סוֹעֻלַעַר דִּיִּיכַעַר לַחֲרַחֲפָעַר חִיהַרַע
 לְנוֹעֵרְעַרַעַן יוֹח סוֹלְכַעַר חֵיח גַּעַבַעַטַעַר, בִּיגַעַר יִךְ טִיַעַל, קַחְסַפָּעַר חֵן דִּיִּיכַעַר חִיהַרַע,
 חוֹזֵר

שִׁמְעָה: הַמִּקְרִיבִים תִּקְחֶנּוּת מִנְחָה רַחַם נִשְׁבְּרָה •
 וְכִבְּאוֹת לֵב תַּחַת עֲלֶה תִּמְוָה: זְבַח כָּלִיל מִזְבֵּירִים
 עֲקֹדַת מִזְבֵּיחַ • חֲלָבִי אֲשִׁים וְעֹלֹת רְאֵה: מְעִינַת
 עֲצִים אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ (י"ח הֵב) נֶעֱמָסָה • יְקוֹד אִשׁ
 וּמֵאֲכַלֵּת אֲשֶׁר אֲבִי נָשָׂא: כְּפִי־סֵת יָדַיִם וְרַגְלַיִם אֲשֶׁר
 עַל הַמְּעַרְכָה נֶעֱקְדָה • לֶהֱבִי בְרוּל וְקוֹפִיץ מְרוּטָה
 וְחֻדָה: מֵאֲכַלֵּת לְקוֹחָה וְצֹאֵר לְשַׁחֲטָה פְּשׁוּטָה •
 נְחִמָּה סְמִיכָה וְלִקְרִץ אָבִי קְשׁוּטָה: שְׂמַח הָאֵב
 בְּזִיחָה כְּעַל מִשְׁתַּהֲבָנוּ • עַלֶּיךָ הֵבֵן בְּקָרְבָנוּ כְּבַחֲתָנוּת
 אֲפָרוֹנוּ: פָּעַלְתָּ צַדִּיקוֹתָם בְּגִיְהֵם בְּהַזְבִּירִים לְפָנֶיךָ •
 צַפּוֹן לָהֶם תִּשְׁיִחֵם וּבְמִגְדָה תִּגְנוֹן חֲנוּנֶיךָ: קְרָנֶי סְבִיבֵת
 אֵיל הַנָּאֵחוֹ בְּחָרְשִׁים • רְצָה לְהַנְתֵּן כַּפָּר לְעַם
 קְדוֹשִׁים: שִׁעַתָּה נִחְוָחוֹ וְנִשְׁבַּעְתָּ לוֹ • הוֹלְדוּתִי
 לְהַרְבוֹת שַׁעַר אֵיכָיו לְהַנְחִילוֹ: בְּהַר יִי יִרְאֶה וּלְבָנוּ
 יְהִי מִחָסָה • נִקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם יִי יִרְאֶה עַל שֵׁם

חבר רופא: „הערר! ערה קרעו!” — יום בריגעון חיון לערב רחב עננו הערן סמחטס
 חפסער גרמאטען זין סמחטס גחלער חפסער דחר. חיהר ערמיכער
 נן דען ערמיכיס לז מוריס וייח וויח דיח ברמדר חפסער געמחטעט; סמחטס רעד לזן פלייער
 בעסטיומטען פלעטטטיקע, חובר רער זמרונג רער חקולסטחטע חויל דען חוטמר, זייח
 דמו, פלחן פלחטער (לכרס) חגעטמחטע פלייער חוכר זיין העסער חגעטועהען. — חויר זיין
 חפסער ווירד מן חקידען חוכר פליטען געבארען, חוכר חויל געווייטע סמחטע חיס
 געלט; דמו חיינען ווירד געמליפלען, דיח קלינגע בחנק געלנגען — דמו העסער ער
 גרופלען, רער חלז לזן סחלסטען סיגעסטרעקע — דען פלסטער חקדר חויל דען חקחנע
 חופט געלט, חוכר וויר לזן סנירען בערויט. — פלירידי, וויח בייט פלסטמחלז זיינע
 חקבנע, ווייר רער פלחטער; פלחע, וויח בייח זיינען חקבליישולעסטען, ווייר דער חקחן
 בייח זיינער חופלעפערונג. — ווען חוירע קינדער דיר ריעוע פלחמחע חקדונג חין פל
 חקדעראג בריגען, בעמחערע חיתגען דען חקחן דחליר, חוכר בעסיטלע ריינע גינסלינגע
 מיט זיינען סוירע. חקנע ינער געקפלעבטע ווירדער, וועלכער ערגריפלען ווירדער,
 חז ער זיך חקנע געביטע מיט זיינען חקערען פלעריקאטען, חיינע פלעקחונג פיר
 דען חוירע פלחן זיין. — מיט ווירגעמחלזען חקסט רוח ריך לז ינען חפסער געווענדערען,
 חוכר דען סמחמחטער, לעגעטווקרען, זיינע חקלחמחען לחתלרייך ווערען לז חקסען,
 חוכר מיהנען דען סחקר רער פלייער לז געבען. — „חויל דען בערע גסטעען
 ווירד ען זיך לייגען חוכר חיינע לזלולסט פיר זיינע קינדער זיין.” חק ספרמק ער
 חוכר רער חקס ווירדער דעחחוב יי יראה געמחטע. ווען זיינע חקלחמחען

סליחות לשחרית של יום כפור

הַמַּעֲשֶׂה: יִלְדִי הַיּוֹם בְּצַר וּבְמִצּוֹק (לְפָנֶיךָ) בְּעַמְדָם.
 מַעֲוֵדֵי מִתְגַּיֵּם כּוֹשְׁלוֹת בְּרַפִּים וְרַפּוֹת יָדָם: נוֹשְׂאֵי
 לֶךְ עֵינַיִם בְּרַר גִּיב מַעֲנָם. זְכוֹר רִיחַ הַנֶּעֱרַב וְחֵזֶק
 רַפְיוֹנָם: ^{ס' נקול} וְנִפְּוֹצוֹתֵיהֶם תִּקְבְּץ וְנִדְוַחִיהֶם תִּאֲסֹף.
 מִי"ו וְאוֹבְדֵיהֶם תִּבְקֹשׁ וְגוֹיֵהֶם תִּיָּשֵׁב וְתוֹשִׁיבֵם לְבִטַח
 וְתִשְׁכַּנְּם שְׂאֵנָה בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל. וְתִמְלֹךְ
 עֲלֵיהֶם לְבִדְדָה. הַמָּה יְהוָה לֶךְ לְעַם וְאַתָּה תִּהְיֶה
 לָהֶם לֵאלֹהִים: אל סלך יושב וכו' עד לכל קראיך.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש תדרשנו:
 טוב ויחיל ודמם לתשועת יי: אוהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה
 הארץ: ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה:
 צדק ומשפט מכון בסוף. חסד ואמת יקדמו פניך: למשפטך
 עמדו היום כי הכל עברך: מלפניך משפטנו יצא עיניך תחוונו
 מישרים: ויי לעולם ישב כנגן למשפט בסאו: והוא ישפוט תכל
 בצדק ידיו לאמים במישרים: יי שופטנו יי מחוקקנו יי מלפנו
 הוא יושענו: נכון בסוף מאז מעולם אתה: אוהב צדקה
 ומשפט. חסד יי מלאה הארץ: בקום למשפט אלהים להושיע
 פלענוי ארץ סלה: העירה והקיצה למשפטנו. אלהינו ואדונינו
 לריבנו. והוציא כאור צדקנו ומשפטנו בצדק: כי עשית
 משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק:

למח הנה מה טוב ומה נעים שקת אחים גם יחד: אוהב
 צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ: ליי השועה וכו'.

שרי

חייספ, חין נחטה חוכד דרונגנעל, חייס וואקפטרען זענדען חונד קיטען, חייס ערסותפטרען
 חוקרען, חוכד חייפריכטיגען הערלענו בעטענד לטור דיר פטעהען, חונד רען בויק חויל דין
 ריכטען, גערענקע חיהגען רען זענענעחאטן גערין (יענען חספערט), חונד פערלוישע
 חיהגען קרחהט. וואוואלע חיהרע לערסטרייעטן, כריגע דיע פערסטקסטענע לז די
 לויק, זוכע דיע פערלוקרענע, בעטענע חיהרע אטעהאנגען, וואס זיע רחין חוכד זילד
 חויל רען הקהען ישראל'ס אטעהנען; העררשע רוח וואוין חיבעד זיע, אקצען זיע ויין
 פטוק, חונד רוח חיהר אקטט ויין.

קבו פומין

לצבת שרי קדש היום. איש ברעהו גתאחד. שבת שר המצודה.
 ויום כפור תמיהד. כי תשפוט היום. על גלוי ועל נבחר.
 הוצא כאור צדקנו. ופינו ירוץ ויחד. הנה מה טוב ומה
 נעים שבת אחים גם יחד: שרי קדש.

שהמ"ח שלמה בראשי המרחות האל בן גבירול.

שפט כל הארץ, ואותה במשפט יעמיד. נא חיים
 וחסד על עם עני תצמיד. ואת תפלת השחר במקום
 עלה תעמיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד: שפט

לצבת יום מרגועי, ושוד תענני ונפשי. בשרי רז משמן,
 תעם בקני פחשי. וקשל מצום ברבי. ורחי צקן לחשי.
 מזער דמי וחלבי קחה בקרבן א קדושי. ואם עוני ותאספו,
 עבור יחד על ראשי. בסודם א תבוא נפשי ובקהלם א
 תחד. הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:

לובש צדקה מעטה, לך לבר היתרון. ואם אין בנו

שרי קדש היום, שנת ו"ה כ כדמפרש חז"ל. המיוחד, נסמן מכל ימות השנה. נכחד,
 נסתה. שבת אחים וכו', הוא התאחדות של שנת ויה"כ.
 בשבת יום מרגועי, שנת הוא יום מרגוע, וחד (מלשון וחד מלכים תימקי,
 ישי' ט, טו) דהיינו שמנונית המלכל, והתענות והנופש; אולם היום בשרי רז (כמס) משמן
 וכו'. בפני כחשי, לה"כ (ליזן טו ט). אל תבוא נפשי, ר"ל רצוני להיטב ולחזור בתשובה.

שרי קדש היום. לזיווח היולוגיקיטען וינר הייטע פערמיינינגס; שבת, ריח העררז
 שפלט דער רוהע (ר. ה. חין וועלבען רוהע העררסט), חונד יום כפור דער חוינז
 געלייכעטע טאג דער פערזעהנונג. ה גקטט! ווען רוח הייטע חונזערע קפלענען
 חונד פערברגענען זינדען ריכטעסט, פֿקרדערע חונזערע גערעכטיגקייט חן טהגעז
 זיכט; דמן ווירד חונזער חונד פֿרעהלוקקענד ספרעכען: „ריהע, וויח סקן חונד זיבליך
 חוינט ריח ברידערליכע פֿערמיינינג! (דעו שנת חויס דעטן יום כפור).
 שפוט כל הארץ. ריכטער חזלער וועט, דער רוח זיח דורך גערעכטיגקייט ערהלסט!
 ה חוס זעבען חונד האר דעטן פֿראמען פֿלקע לז טהיילן ווערדען; מקגע דיש מקרגענע
 געבעט סטחטס ברחמספֿער דינען, וויח יענעו מקרגענע פֿלער, דחו טקג
 זיך חין פֿייער חויפֿגינג.

כשבת יום מרגועי. שנת חוינט דער טאג דער רוהע, דעו גענוסע חונד דער ערהלוקנג;
 דקך הייטע חוינט דער זייב מקגער, דחו געזיכט בלחם, חונד ריח קינעע ווקקען פֿקס
 פֿחסטען, חונד דער גייסט חייט ערגוסע דעו געבעטעו. היולוגער גקטט! הינך ריח פֿער
 מיטערונג מייעכע בלוטע חונד פֿעסטע חזן חיינן קפלער חזן. חונד ווען מייעע זינדען
 זיך לזוממען סטעלען, חונד חיינן הויסט בעדרחטען, וק טרעטע מייעע זעלע (חיינ
 בעסרער ווילנע) ניכט חין חיירע פֿערמיינינג. ויהען, וויח סקן חונד זיבליך חוינט יענע
 ברידערליכע פֿערמיינינג! (דעו שנת חויס דעטן יום כפור).
 לובש. דער רוח דך חן גערעכטיגקייט וויח חן חיינן קלייד היולסט, דעטן חזיל

מַעֲשִׂים, זְכָרָה יְשִׁינֵי חֶבְרוֹן. וְהֵם יַעֲלֶה לְזִבְחוֹ, לְפָנַי
 יי תָּמִיד. עֲלֵת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֵלֵת הַתָּמִיד:

לשנת במקרא שבת עונג, בשפלות נפשוח גענים. שובו היום
 בנים, בני גמעי געמנים: להלבין את חסאיכם אם יהיו
 בשנים. וקראו אל יי בחזקה, והרבו לאל התננים.
 כי הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים: אשר לא יפא
 פנים. ולא יקה שוחד:

מטה כלפי חסד, להטות איש לתחיה. עמך לחסד
 הטה, גמול נא עליו וחה. פתוב עליו תיו חיים
 והיה. על מצחו תמיד: (עולת)

לשנת בזכרי עיר הקודש, עצור בבכי איך אוכל. בהיותם בם
 מופחותי, תוך מוסד ההיכל. אשר יסד בן אורי, וכן
 אדמון איש מיבל. לבפר על עון יעקב, לצר נתן בצאן
 למאכל

במקרא שבת עונג, מלה"כ (ישעי' כח, יג) וקראת לשנת ענג, אולם היום בשלוח
 נפשות וכו'. וקראו אל ה' בחזקה, מלה"כ (יונה ג, ח).

בזכרי עיר הקודש וכו'. חזק מסך ההיכל, פירש רמב"ד, ובהיות זה תוכו של מסך
 ההיכל, הוא הדבר שהיה בתוך פרוכת האסך. או אפסר שכיון על מונח הפנימי. בן
 אורי, נגלגל בן אורי. וכן אדמון, שלמה בן דוד, וככה דוד בשם אדמון,
 לפי שמה אדמוני ויפה עיניו. איש מיבל, תאר לחד שהיה בעל של מיכל בת שאול.

חזו עזרה עבוב געביהרט! החכען וויר קיינע טהטעטן חוילנאוויגען, וק געדענקע
 דערער, דיה חין חכרון רוהען; ק דתס זיס טטעטו פֿתָר דעק פֿטרענקען דעו אעררן
 סוועבען; וויח יעכעז ח'ל'ו.

במקרא שבת עונג. שנת ווירד ט חג דער לו: גענעכנט; דק הייטע חיוט דיה זענעלע
 דער דעמיטהיגען געבייגט. — טהוט בוסע, קינרער ערנער חכקו: על! דתס חייערע
 זיכען, רתטה וויח קמראעוין, וויס ווערדען; רופעט חיבירינסטיג לזק עוויגען, היילעט
 געבעטע לו גתט, דען ער חזיס חיון גתט דער גתטער, חונד הערר דער העררען,
 דער קיין חנועהטן חטעט, קיינע בעסטעכוב ניאטט.

מטה. דער דוח דיה ווהגען לו גונסטען נייגעסט, חונק דען מענטען ביים זעבען לו
 ערמלונט; לייגע דין ריינעס פֿלוקע גתריג. פֿערפֿהרע גרמטיטהיג מיט חיהק, דתס עז
 זעבע! סרייכע דעו זעבענלייבן חויל זיינע סטירנע, דתס עז וקלכע בעסטתקריג חן זיך
 חכע. וויח יעכעז ח'ל'ו.

בכרי עיר הקודש. ווען חזק חזק דער הייליגען סתמוס ערמינערע, וויח קמן חזק
 חזק דק דעו וויינענו ענטהלונטען? — דתרט סתטרען חיינסט מייענו חלטרע, היכטער
 דעק פֿתרהקע דעו היכל'ס, דען אורי'ס וקחן (כלל), חונד דען דער וקחה דען רתטהוונגיגען
 גתטן מיבל? (שלמה) ערבויעטען, חונק יעקב'ס זיכרען לו פֿערנעהגען; נך יעטלט זיכר ויח דעק

למאכל. ובאשומני אשר הערים, לשומם חרבה וניבל
משם. למה אשכל. גם שניכם יום אחד:

היטיבה ברצונה, את ציון עיר קדושי. ונתת יד ושם,
בביתך למקודשי. ועריכת נר לבן ישי. להעלות
נר תמיד. עולת הבוקר אשר לעולת התמיד: שפט.

למנח שעה קדוש חין ערבי, והם אוזן לשועתי. ושמעה את
תפילתי. וא תהרש לדמעותי. ושור מפרזמים רשי. ועוני
עמל יגיעתי. ושוכבני מעון ביתך, מקום משכן ירעתי.
ואשיר אז לשמה, וארים קול תרועתי. הנה א ישועתי.
אכמח ולא אפחד. הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים
גם יחד: שרי קדוש וכו'. א מלך יושב וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: אתה
תקום תרחם ציון כי עת לחנה כי בא מועד: זכחי אלהים רוח נשברה לב
נשבר תנקה אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונה את ציון. תבנה חומות
ירושלים: אז תחפץ זכחי ארך עולה וכליל. אז יעלו על מזבחה פרים:
(ועתה יי אבינו אתה. אנהנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידה כלנו: אתה
יי לא תבלא רחמיך מסגור. חסדך ואתה תמיד יצורנו): זכור רחמיך יי
נחמדיך כי מעולם תמה: זכרנו יי ברצון עמך. פקדנו בישועתך: זכר עדתך
אפית קדם גאלת שבט גחלתך נר ציון זה שכבת בו: זכר יי תבת ירושלים

ארהב

ותיבל, ל נכליהם אשר נכלו. משם, מוקום שמח, (ועין רשי בויקרא כ"ב). למה
אשכל וכו' (לה"כ בראשית כ"א מ"ה) שעה קדוש וכו', מניאר מאליו.

פירע לזק ריבע געווקרדען; מרגויסטויג העכען ויינע געגנער ויח לנרסטקרט. קח!
ומירנן מוספע חיד בידער (טעמפען) חן חיינען טחגע בערויכט ווערדען?
הטיבה. לייגע דיין ווקהולוקאנען פיר ליון, ויינע הייליגע סטמטס; סענקע רויער
חוכר מטעהען ויינען געווייהעטען חין דיינען הוינע, חוכר חיון סטרמהלענען ליכט
דען זקח יס"ס, רמס דיח עוויגע וואפע חוכטעהולקאטען ווערדע. וויח יען
כע: ח"ו.

שעה קדוש. הווערהייגסטער! אענרע דך לו ויינען געהלע, נייגע חיון קהר
איינעסן לעהען; ערהקרע חיון געבעט, סוויגע ניכט לו ויינען טהרקען; סיע
פלקס היממען חויל ויינע מראוסה, חויל חיון עלענד חוכר לידען; פיהרע איד לריק
סך דיינען הוינע, נחך דען קרטע, ווק דיח ווקהאנען סטמכר. אים ויינען טעפטיגע
לערליערט; וייגען וויזן חיד רמן דיינען נחמען, חוכר ערשקען וואפע חיון יבטלוד.
חויל דען גמטס. ויינען חיון לערטרויע חיד, חוכר פירכטע ניכט. ויהע,
ויח סען חוכר וכו' דיח ברידערויכט לעררייניגונג!

אָהַבְתָּ צִיּוֹן אֶל תְּשׁוּבָה לָנֶעֱמָ: זָכַר יי לְבַנְיָאָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הַגָּדוֹל
 עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹסוּר בָּהּ: זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדְּיָהּ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לָהֶם בְּהַ וְהַדְּבַר אֲלֵיהֶם אָרְבָּה אֶת זַרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזַרְעֶכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זָכַר לְעַבְדְּיָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֶל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת
 עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ:

חַטָּאנוּ צוּרְנוּ. סִלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

קכח מיוסד ע"פ א"ב נראשי החרויות ונסוף מתוס שס המסגר קלוניסוס סוף.

אֲדַבְּרָה תַחֲנוּנִים כְּרָשׁ וְאַבְכָּה. בְּעֵנֵי נַפְשׁ קְהֵלִי
 אֲבַכָּה. בִּי נִגְקַף בְּבִרְזֵל סַבְכִי. בְּכֹהֵעַם הִרְבָּה בָּכָה:
 בָּכָה הַשְּׁבִיעֵנִי בְּגֵרַע קַרְנִי. לְעֵנָה וְרֹאשׁ וּמְרוֹרִים
 הַרְוֵנִי. קוֹיֵה הַדְּמָמָתִי וְגַם (כ"ט וּגְמַתִּי) קוֹמֵי רַגְלֵי. יַגְעֵתִי
 בְּקָרְאִי נַחַר גְּרוֹנִי: מִ'גְּרוֹנִי הַזֹּנֶשֶׁת קְרוֹא אֲרוֹכָה.
 קוֹה נַחַת וְהֵנָּה פְרוּכָה. נוֹדֵדְתִי בְצַפּוֹר וְדַרְכֵי נִסְרָכָה.
 מִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה: דְּרוּכָה לְשׁוֹן מִקְנִיאֵי וְרַחֲבָה.
 מְצַרְבֶּת פְּנִים בְּחֶשֶׁשׁ לְהָבָה. קוֹיֵה נִתְקַם מִמְצַבְּסִם

ארכבה תחנונים כרש, לה"כ (משלי י"ב כג) תכנונים ידבר רש. בעניי נפש, בנזם.
 נקף בברזל וכו', עש"כ (שע"י ל"ד) ונקף סככי היער בברזל, ופי' רש"י קנזלו התוכים.
 כגרע קרני, בנפול ממשלתי ופסיבתי. הרמטתי וכו', כאשר גרע קרני הודמתי לשתיקה,
 וגם, ואמר ירמי' (איכה ב, יט) קומי רני בלילה, ועתה ינעתי בקראי עד אשר כסד
 (יב) גרוני. הונשה, לשון פיסוק ומרוב, כמו נשתה גבולות. ואמר: מרוב קריאה לרשעה
 ועזרה כסד גרוני. קוה וכו', קויתי לנחת והנה שרון (פרך לשון שגר וכיפון). ודרכי
 נסר כה, לשון עקיעה והסרה עין הדרך, כמו עשרכת לדרכי (ירמי' ב כג). רחצה לשון
 סקניאי, לה"כ דומה לחץ. מצרבת פנים, לה"כ (יחזקאל כא, ג) ונלרבו זה כל פכים,

חן. ארכבה תחנונים כרש. פלנהענר וויח חיון בעטסעלער, חונר וויינענר ספרעבע
 חד דתו ווקרט, יח פלסטענר חונר וויינענר (ספרעבע חד) פיר וויינע געמיינדע.
 חד, מיט חיינען לערסלוג חון חיינען ווחוד (חיינע ביימע, ד. ה. חיינע פלרנעעהאמען),
 חונר דתו פלוק וויינעט ביטטערודן. מיט יחאונער ערפלוזט חד דתו חויפעהערטן
 חיינענר רייכו, וקטטיגט חיד מיט גחלוע חונר ווערנוטה. קהל וקון. פערסטוואוט ווחר
 חד, דח ספרחך (דער ספרעטע ירעה): חויל! קחגע וויט! יעטלט בין חד דש
 שריענע חידע, חיינע קעהלע זעלט. ס'יח חיינע קעהלע חחט יוד חייסער געסררען
 חון חילפע; זינערונג העפלעטע חד, חונר סטרענגע ערפלוגט. — וויח חיון לנג
 פלגענע ווחנדערע חד, חוואונגע וזלענר, פלר דעטן געספחנגעטן כחגען; געספחנגע
 חידער חיד חיינע חיינענר פערלוייטער לונגע; פערברחנט חייט חיון געזיכט, וויח
 סטרעהלונג פלוק דער פלחאמע. קו"ח, ווירל יח סוירערנט פלוק דער סטעלנע,

בְּחַשְׁלֶךָ וּסְחִיבָהּ • וְלֹהֵט אוֹתָם הַיּוֹם הַזֶּה • הִ' הַבָּא
 בְּאֲרִיהַ בְּמֵאֲרֵב לְדָגוּר • וְהוֹצֵא צָדָה תְּתִי לְמָגוּר •
 כָּל רָעָתָם לְפָנֶיךָ תִּאָּגוּר • וְהִרְק תְּנִית וּסְגוּר • וּסְגוּר
 מוֹצָאִים וּמוֹכְבָּאִים וְיִוְהַמְמוּ • בְּלַע פְּלֶג לְשָׁנָם וְיִזְמְמוּ •
 קוֹי הָרוֹם שְׁנִימוֹ בְּפִימוֹ וְיִוְדְמְמוּ • לְקַחַת נַפְשֵׁי זְמָמוּ •
 הִ' זְמָמוֹ לְרוּץ בְּצִוְאָר אֵלֶיךָ • נִוְעָצוּ לְכָרוֹת בְּרִית עֲלֶיךָ •
 הִדְיָחוּ מִמְעוֹנֶיךָ צְבָאוֹת חֵילֶיךָ • עֲלֶיךָ יַעֲזוּב חֵילֶךָ •
 חֵילֶךָ מִתְחַבֵּא מִפְּחָד קִטְבְּךָ • בְּךָ יְרוּץ לְהִשְׁתַּגֵּב
 בְּהַחֲטִיבְךָ • מִיִּבְשָׁעַן וְאַתְבָּךָ וְהִרְבֵּךָ וְהִטִּיבְךָ • מָה
 רַב טוֹבְךָ • הִ' טוֹבְךָ יֵאבֶה שְׂאָר יִשׁוּב • מִתַּנְּפֵל

כהמצאך

לשון נרצח השקוף, ר"ל כשרט הפנים כחש הנאסף מלהנה. וסחיבה, לשון גרידה ומשיכה. הבא בארי וכו', הבא מן השדה יפול ויאסף במארב הארי (לדגור, לשון אסיפה כש הדגה נבלה, יעני' לד טו), והיולא מן העיר נדיים תפאזה לתמו למגור, למקום אסיפת הזבויים. והרק חנית וכו', פסוק הוא (תילי' לג ג). וסגור מוצאם, לבנתי ימלאו מכות ולמנן יודממו, ל' והמם מהמה גדולה. בלע פלג לשונם, לה"כ (שס נה י) פלג לשונם ל' ריב כמו דוד הפלגה. ויזממו, יגלו מומותיהם על ידי המסלות שזיניסם. ויודממו, יעשו אלמים, כמו וידוס אהרן. לרוץ בצואר, לשון הכתוב (איוב טו, כו), ר"ל צונה חקיפת הזואר להכעיס את הזואר צ"ה. חילך, קלוזי כס. חילך, ישראל. קטבך, כריתתך ע"י דבר, כמו מקטב יסוד נהרים (תילי' לא ו). להשתגב, לבקש ענגז ומשיכה. בהחטיבך, נאהבתך, מלשון קטיבה, נגשרא (תגינה דף ג). בשעון, בשען על הכתמתך. שארית ולאסך והדבך. שאר ישוב, כינוי לישראל (יעני' י, כא).

זיה פערלעהרע דער קטומטרע טנג. פ' דער חקקתומטרע פקוולט חין דען הינטערקולט דען וקווען; ווער חויגעעהט, דעט סטעלען יתגער נחך, חיהו דעט קערקער לז חיבערל'פערן. ח דתם וולע חיהרע בקוחיים פקר דוך קטומטע, חונד דוח דיינע וקאלעטן געגען זיה ריכטעסט! פערספערע חיהנען יעדען חויו; חונד חיינגקט, דתם זיה פערזויררט ווערדען; בריגע פערדערבען חונד לזויעספולט חונטער זיה, דתם זיה ענטוהרעט ווערדען. קול' פערשטעטרע זיה לנהנע חין חיהרעט חונטע, דתם זיה פערסטוועטן. דען זיה סרפלטען דתהין, זיר דתן זעבען לז נעהמען. ח' זיה זיבען בעפולקסטען, דיר סרפלטען ענטגעגען לז פערבריען זיך געגען זיך. דיינע סתערען הסבען זיה חויו דיינער ווקהנג געסטחטען; חיל דוך פערלחטען זיך טן דיה קרפולטווען. ח בירג דיינע הערדע פקר סרעקולבער זייע; חונטער דיינען סטול חילען זיה חיו, דח דוח זיבעפולטן ביסט. קול' געסטיטלט חיל דיון ווקרט; „חך זיבע דוך, פערזעהרע דוך.“ — „ער ווירד דיר ווקהל סתמן; וזיה גרשם חיוט דיינע זיסעל“ פ' נחך דיינער גיטע זעהסט זיך דער לזריקעטרענדע רעסט (ישראל'ס), ער ווירפט זיך ריוחיג פקר דיר נידער, חין דען טנגען, דת דוח לז פידען ביסט; פערזעהט זיך

בְּהַמְצִיאָהּ אֵלַיךָ לְשׁוֹב. קוֹחַ דְּבָרַי בְּבוֹשִׁים וְשׁוֹב. מִי
 יִדְעֵי שׁוֹב: יִשׁוֹב חֲרוֹנָה וְאֵל תְּכַלֵּינוּ. בִּי שְׁגִינוּ כְּהֶגֶה
 כָּלִינוּ. קוֹחַ בְּרָךְ זוּגֵלְךָ הַשְּׂכִילָנוּ. הֵן הִבֵּט גְּאֵמָה
 כָּלִנוּ: ח' כָּלִנוּ יַחַד נַחֲלָה פָּנָיו. נִזְבִּיר בְּרִית יִקְרַת
 פָּנֵינוּ. בְּצַדֵּק לַחֲזוֹתֵינוּ אֹר פָּנָיו. יִקְיֵמנוּ וְנַחֲה
 לְפָנָיו: לְפָנָיו מְצַפְצֵף מַעֲפָר לְהַקִּימוֹ. עַם מִיַּחַד
 בְּשִׁכְבוֹ וּבְקוֹמוֹ. קוֹחַ נֶצַח מַחֲבִים לְיוֹם קוֹמוֹ. בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: ח' מִמְּקוֹמוֹ יֵצֵף בַּחֹשׁ רִמְפּוֹשִׁי.
 לְפָאֵר יָמִיר אֶפֶר בְּפּוֹשִׁי. מַעֲזָב עֲבוּדָה קָשָׁה
 לְהַנְפִּישִׁי. בִּי שִׁבְעָה בְּרֵעוֹת נִפְשִׁי: נִפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה
 לְשִׁמוֹם מְסֻלָּה. יְדִוִי סֶךְ לְנֶגֶד סְלוּלָה. קוֹחַ מִשְׁמִיעַ
 שְׁלוֹם מְשׁוֹב לְכִסְלָה. יְבוֹנְנָה עַד עוֹלָם סְלָה: ח' סְלָה

בהמצאה, לעת מנחה זה י' ימי תשובה. קוח וכו', יקחו דברי כבושים, מלהכ
 קחו עמכם דברים (הגע י"ד). מי יודע ישוב, לה"כ (יורה ד' ט). בריח יקרח
 פנינו, גרית התורה היקרה מפנינו. בחש רמפשי, לה"כ (איוב לג, כה) רמפ
 גדו מכוער, תי' איתחליש ביסריה. לשאר וכו', יסליף פאר תחת אפר. כפוש,
 מכבי, מלה"כ (איוב ג יו) הכפשיני באפר. להנפשי, לאן מטחה וכופש. לשמום
 מסלה, למסלת בית ה' שמש, אשר היתה סלולה לעבוד שם בסך עולי רגל, מלהכ
 (תילי' טכ ה) אעבוד בסך אדדע עד בית אלהים וכו'. משוב לכסלה, לה"כ (שם פה, ט)

איש חיינכעהמענדען ווקרטען (מונד בעטעט): ,,ווער ווייס, קב ניכט דיין לחרן זיך אעגע,
 דחם דוח חונט ניכט חויפרייבעטט; דען חונרע יחרע סווינדען דרך וויח חיין
 סחון דחהו." אהרע חונט דען וועג, דען וויר לו ווקנדען החביב, זיהע! וויר
 חאלע זיער יח דיין פחוק. ח' וויר חאלע פלענען חיהו חן, ערזינכערן חן דען קקסטבחרען
 בוגר (דורך ריח תורה); ח חקטע זיינע חילרע חונט דען סטרחהו זיינע חנטל-טלע
 סייטן חסען; חקטע ער חונט ערהחוטען, חונט אעבען חסען. דחם ער חונט חויר דען
 סטויב: חויפרייבעט, ווינסס דחו פחוק, דחו זיינע חיינהייט ביחן נידערלעגען חונט כייט
 חויפסטענען חנערקעכט. קויל חיואערוותהרענד החפלס עו חויל דען טחג, דח חקסט
 ויך ערהעבען וויר; געבענעדייעט זיח ריח העררויכקייט דעו העררו, חן חאלען חרסט!
 ח' חלון זיינעקערהחכטען חרסטע טיע ער ריח הינפחון זיגקייט זיינער קרפסטע; פלערווחכילט
 חין סאוק ריח חסע חויל זיינען געווחטרע, חחפלס חויר ערהחונט פחון דער זייהעזיגען,
 חחרטען דינסטבחרקייט; דען זיינע זעלע חיוס דעו ריבען זחסט; געבייגט חיוס זיח
 דען פלחר פערקדעט לו זעהן, חויל דען חיינסס חיינע פלייערדע מעגע נחך דען
 טעמען חיונין ווחלסטע. קויל דער היין פערקירעט, דער דען ריקלחון לר טההרחייט
 פערחיטעט, גרינרע חיהו (דען טעמעט) חויל חיואער. ח' חלון יעהער פלערויסעט

לה
 הַרְשָׁתֶיךָ וְלֹא נִטְשָׁתָנִי. בְּהַתְּפִשְׁתִּי בְּצַל יָדְךָ
 בְּפִיתָנִי. מֵאֵשׁ וּמַמִּים לָרוּיָה הוּצַאתָנִי. וּמִקְרָנִי
 רַמִּים עֲנִיתָנִי: עֲנִיתָנִי בְּכָל עֵת בְּהַתְּעַפְּפִי. הוֹשַׁטָּתָּ
 יְמִינְךָ בְּאַהֲב לְגַפְּפִי. קוּי וְעָתָה מוֹשִׁיעֵי לֹא תִרְפִּי.
 הִהַלַּת יְיָ יְדִבֵּר פִּי: ח' פִּי הִהַלְתָּה יְגִיד תִּקְוֹתָנוּ. אֵל
 יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תְּרֵא אֲוֵרֵינוּ. כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ מִלֵּט
 מִשְׁחִיתוֹתֵינוּ. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ: צְדָקוֹתֵינוּ הָלֹוּ
 לְמָאֵד וְקִצְרוּ. עֲוֹנֵינוּ רַבּוּ וְהַטּוֹב עֲצָרוּ. קוּי חֲטָאֵי
 אֲבוֹת לְבָנִים נֶאֱצְרוּ. זָרְעוּ חַטִּים וְקוֹצִים קִצְרוּ:
 ח' קִצְרוּ יְדֵי בִי קִמּוֹת אָבִי. רַמּוּ לַהֲבָרִית יִשְׁשִׁי וְרוֹבִי.
 קְרָאתֶיךָ מֵעֶשֶׂק וְדִים לְעַרְבִי. שְׁפִטְנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה
 רִיבִי: רִיבִי בְּחַפְשֶׁךָ יִשְׂרֵי תִבְקֶר. צְדָקַת רְזוּרִים
 לְפָנֶיךָ תִּתְקֶר. קוּי מִצְדִּיקֵי תִקְרָב וּמִרְשִׁיעֵי יַעֲקֹר.

ואל יאזנו לכסלה, רצה לומר לדרך שטות. בהתפשטי, את כתנתי, רצה לומר גם נהיותי
 ערוס ועריה, כל ידו כסתני. מקרני רמים, מתחת ידי אמות גבוהים כראס. בהתעפפי,
 לתפלה, כמו בהתעסף עלי כפשי (יונה ב. ס). לגפפי, לתכנני, והוא לשון ארמית. קמות
 אבי, קמות תנולתי, מלשן אבי-ב, אזי כסל. ישישי, זקני. ורובי, כערי. מעושך וכי',

דוח מיד ניכט, ווען חיד דיד זולטע, זעלבסט חיו מיינער בוךסע דעקטע מיד דער סחטט
 טען דייער הער; חיו דייער חונד ווחסער נחטט רוח מיד חיו פרייע הערוי; סחטט
 דעסט מיר ביזח ווידער דוח הערנער ווידער לאמים, ערהערטעסט מיד יעדע
 לייט ווען מין הערן זיך ערגוס, רייכטעסט מיר דוח הער, מיד חויפלוזעהענע.
 קו'ס מיד יעטלט, מין רעטטער! פערלחט מיד ניכט, חונד מין חונד ווידר גחטטע
 זקב פערקינדען. קו'ס יח פערקינדען דיין זקב, חונרע העפלונג רוח! ח וחס דיר
 חונרע מיהעליגקייטען ניכט גערינגע זיון; רעטטע חונד חיו דעס פערדערבען, כחך
 דייער גרסטען הור, ווען מיר חויד ניכט חויל חונרע טגענדען היכווייען קענען;
 חך, דייע זיך גערינג חונד וועניג; פיעל זיך חונרער זידען, דח גוטען חביר
 זיך וולטען. קו'ס דער פחטער זידען זיך דען קידערן חויכעהחלטען, ווילען
 החבען יח חויגעוקטע, חונד דינטען געחרטטע. ס' מיינע החרער מחטען מיינע
 סטעהענדע פרוכט; יח טרעכטען חויד מיינע גריינע חונד יינגלינגע לו פערסונגען.
 דח חלע חיד דיד חן, מיד פחך דער גחטאחונג גנוחח לו זיערן. ריכטע מיד,
 הער! ניס דיד מיינער, סטרייטחלעחן; געדענקע ביח מיינע סטרייטע מיינער פרחח
 מינקייט, חויל דער סחטאחחטער טגענד בויקע חויפערקחח חיו. קו'ס חחס
 מיינע רעכטפערטיגער פחטערעטען, מיינע חנקחגער חבער לרויקוויילען, פערסטחטע

יִסְבֵּר פִּי הַזְּכִירִי שְׁקָר: ח' שְׁקָר הַזְּכִיר לֹא יִבֹּא. לְנֹגֵד
 עֵינֶיךָ כִּי תִתְעַבּוּ. שְׁמֵרֵנִי דָגְלֵנִי אֶמְצֵא מִבּוֹא. וּמִשׂוֹאֵת
 רְשָׁעִים כִּי תִבּוֹא: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי קָדָם. תִּתְאַוֶּת
 מִתְעַנִּים לְפָנֶיךָ לְקָדָם. קו"ח תִּתְעַרֵב מִנְחָתָם בְּשָׁנִים
 מִקָּדָם. זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִיֹת קָדָם: ח' קָדָם מִפְּעֻלְיֶךָ יי
 אֲדוּנִי. עֲצָתָ לְכַתּוֹב כְּתַבְתָּ נִדְנִי. בְּגַת מִרְחוֹק
 חִקֵּיקָ לְהַעֲיִדְנִי. בָּרוּךְ אַתָּה יי לְמִדְנִי: לְמִדְנִי לְהוֹעִיל
 מִמִּית וּמִחַיָּה. צִוִּיתָ וַיַּעֲמֹד אִמְרָתָ וַיְהִיֶה. קו"ח הוֹרֵנִי
 דְרָכֶיךָ וְתַמִּים אֶהְיֶה. עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם הֵבִינִי וְאַחֲיָה:
 ח' וְאַחֲיָה וְזָרְעִי לְפָנֶיךָ יִבּוֹן. וְתִפְלְתִי בְּקִטְרֹת תְּמִיד
 תִּבּוֹן. בְּעַד עֲנִיֶיךָ בְּבוֹאֵי לְרִכּוּן. נָכוֹן לְבִי אֱלֹהִים נָכוֹן:
 נָכוֹן וְקִים אֲבוֹתֵינוּ סְפָרוּ. עֲדָה טוֹבוֹתֶיךָ חֲטָאֵינוּ בְּפָרוּ.
 לַבָּנִים

וְלַחֲכָמִים (תִּלְוִי קִיט, קַכָּב) עֲדוּב עַבְדְּךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקוּנִי זָדִים. וּמִשׂוֹאֵת, לְשׁוֹן שִׁמְשׁוֹן
 וְחִזְקוֹן הוּא פְּסוּק (מִשְׁלִי ג, כה). עֲצָה, יַעֲלֵת לִי כְּתוֹבֵת נֶדֶן, וְהוּא עֵשֶׂל לְמִתָּן טוֹהֵה
 שְׁמַשֵּׁל לְחֹפֶת חֶזֶן וְכֹלָה כִּידוּע, כְּדַמְכַשׁ וְאִזְלֵ בְּנַת מִרְחוֹק וְכוּ'. לְרִכּוּן, לְכַתְּמִתָּה, בְּלִשׁוֹן
 אֲרַמִּית. נָכוֹן לְבִי, הַכִּינֹתִי אֵת לְבִי לְתַפְלָה, וְהוּא עִפְפָּ"כ (תִּלְוִי קַמ, ב), וְהִס פִּירַשׁ רַש"י
 כֹּאמֹר עַמְךָ. נָכוֹן וְקִים, אִמֵּת וְיָצִיב הוּא אֲשֶׁר סְפָרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ, שְׁטוֹמֶתְךָ הִרְבֵּה כִּפְרָה סְטֵאִיט,

וְעַרְדֵּי דַעַר מוֹכֵד דַּעַר זִיגְעִנְרַעֲדַעַר. ס' דַּעַר זִיגְעִנְרַעֲדַעַר קַחֵן נִכְלַט פֶּחֶר דִּינֵנֶן חִיגְעַן
 עֲדִישׁוּנֵנֶן, דוּח פֶּעֲרַחְבְּשִׁיעֶסֶט חִיגְעַן; כַּעֲמַחֲהַרַע חִיגְעַן; חִיגְעַן דַּעַן פֶּוֹסֶרִיעֶסֶט דַּעַן הַחֲבֵה
 מוֹטְהוּ לֹו טֵרַעֲטַעֲנֵן, מוֹכֵד פֶּחֶר דַּעַת חוֹנְגַעֲוִיעֶסֶט עַר, דַּחֵז וִיךְ חִיבְעַר פֶּרַעֲעֹלְעַר הַעֲרִלְיַעֲטַע.
 גַּחֲטַט דַּעַר פֶּחֶרֲלִיעֶסֶט! וְחֵס דַּחֵז וְיִנְסַע דַּעַר פֶּחֶסֶט עַעֲדַעַן פֶּחֶר דִּיךְ קַחֲמַעֲנֵן; קו"ח חִיגְעַר
 חֶסֶפֶרֲגַחֲבַעַן וְיִעַן דִּיר חֲנֻכְנַעֲחַת, וְיִח חִיגְעַר פֶּחֶרֲלִיעֶסֶט, גַּעֲרַעֲנַקַע דַּעַר גַּעֲוִיעֶסֶט,
 פֶּחֶרֲמַחֲזֵן דִּיר עֲרוֹחֲרַעֲבַעַן! ס' דַּחֵז חֲלֹטַעֲנֵן וְעַרְק, הַעֲרַר, חִיגְעַן גַּחֲטַט! וְחֵר דַּחֵז רַחֲטַט
 סֹוֹס, חִיר חִיגְעַן עַחֲטַעֲטַרְחָג לֹו סְרִיעֶסֶט*; סַחֵן חִיגְעַן פֶּעֲרַעֲנֵן לִיעֶסֶט פֶּחֶרֲדִיעֶסֶט וְיִח
 חִיגְעַן פִּיר גֹּט, חִיר דִּיעֶסֶט גַּעֲוִעֶסֶט לֹו גַּעֲבַעַן. גַּעֲחֻבֶסֶט וְיִחֶסֶט דַּחֵז, דַּעַר יִח חִיגְעַן גַּעַן
 זַעֲחַרַט! יִח דַּחֵז זַעֲחַרַט עֶסֶט יִח חִיגְעַן, דַּחֵז, דַּעַר דַּחֵז טַרְדַּעֲטַעֲסֵט חוֹרֵד כַּעֲנַעֲכַסֶט, גַּעֲבִיעֶסֶט,
 חוֹרֵד עַז גַּעֲשִׁיחַעֲטַע. קו"ח זַעֲחַרַט חִיגְעַן דִּיעֶסֶט וְעַגַעַת, חוֹרֵד חִיגְעַן וְיִחֵן פֶּעֲהֲלַעֲרוֹחֵן וְיִח,
 מַחֲלַע חִיר דִּיעֶסֶט עוֹוִיעֶסֶט לִיעֶסֶט בַּעֲגִיעֶסֶט חִיגְעַן, חוֹרֵד חִיגְעַן זַעֲבַעֲגִיעֶסֶט. ס' זַעֲבַעַת, חוֹרֵד
 חִיגְעַן כַּחֲבַקְחַמַעֲנֵן כִּלִּיעֶסֶט פֶּחֶר דִּיר. חִיגְעַן גַּעֲבַעֲטַע זִיגַעַת וְיִח וְיִחֵרִיךְ פֶּחֶר דִּיר,
 זַעֲנֵן חִיגְעַן פִּיר דִּיעֶסֶט חֲרַעֲנֵן כַּעֲטַעֲנֵר בִּיעֶסֶט, חִיגְעַן חֲכַרְחֲכִיעֶסֶט הַעֲרַלְעַן. — חִיגְעַן
 עוֹוִיעֶסֶט חֲחַהֲרִיעֶסֶט חִיגְעַן עַז, וְחֵז חוֹנו חוֹנוֹעֲרַע פֶּחֶרֲפֶחֶסֶט עַרְלַחֲחַטַעֲנֵן, דַּחֵס וְיִח
 חִיבַעֲרַס וְזַעֲבִיעֶסֶט גִּיעַע חִימַעֲרַע חוֹנוֹעֲרַע וְיִחֵרַע פֶּעֲרַחֲחַשַׁע; קו"ח וְחֵסֶע חוֹנו חִיגְעַן

ח' קדוש בבווא אליו הקול. כף שכולת יכריע לשקול.
 נקות קוראיו במרעיש קול. ואשמע אחרי קול:
 קול גדול כהשמיע לרחומים. קבלו מלכותי ממקודי
 רחמים. קו"ח יזכור היום לסביב מותחמים. יא מלך
 יושב על כסא רחמים:

זכר לנו ברית אבות באשר אמרת. וזכרתי את
 בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
 אברהם אונר והארץ אונר:

לברית מילה וידר חויד ריענוו כפתיחת לרון הקודש גענומט:

זכור ברית אברהם ועקרת יצחק והשב

שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמה:

זכר לו וכו'.

לנקרים (איכה ג כג). כף שבלח, נכוכו המפרשים במלת שכולת שאין לה שיבת
 לכאן. ונראה פירוש המכס רעב"ד, שאמר: וכבר הסכימו בעלי הלשון לקדוש שכולת לייסן
 של אין. וסבולת לשמאלה, והיא' א"כ פירוש כף שכולת. כף ימין, ור"ל כף של זכירת
 (ראה בפומון קכ"ו ביאורי על המאמר זכתי יעלה בימין) תכריע לט לשקול. נקוח, לנקיט
 שקוראים אליך ולזכותם מחטאם, כמלאכים המרעישים נקול בקדושת שלש, כאמר ואשמע
 אחרי קול רעש גדול וכו'. קול גדול, אשר השמיע הקב"ה לרחומים (לאהובים) נשעת
 מתן תורה, כנאמר קול גדול ולא יסף, ואמר קבלו עליכם מלכותי ממקודי רחמים
 (ממקור אהבה), כן יזכור היום לסביב מותחמים, לישראל שמונלים סביב להר: ד'
 סיני לקבל התורה. שחרחמים, לאון תחום ונבל.

„היינו! היינו! היינו!“ ס' מוזהרהיינוגסטער! ווען דווער הויל פֿקר ריך קהיאומס,
 זייגע דיח וואָספֿחלע, דחם ייה לו חונערן גאסטען חיבערשוואַגע; רייניגע דיינע
 תבבעטער וויה יענע מיט רויסערדער סטיאמע רופערדען (ענגעל) חונר וויה חיינסט
 (בייח דער געוועטלגעבונג) חיינע זויסע סטיאמע דען ערקערנען ערטתאסע: „ער
 קעננעטט מיין רייך חו חויו דער קוועללע דער זיעבע (פֿון הערלעו).“ קו"ח גערענקע
 דיענע חייטע דענען, דיח ויך חונת דען בערג סיני וואָגערטעו, ח גאָסט! וועלשכע
 אעררשער! דער דוח חויל דענת טהראַקע דער כַּהראַהערליגקייט זיטלעסט!

חיו ומתכבדו קהלות פתגם אחו מן סלח לנו אבינו ח'ינו וזית ביית שחרית.

א סלף יושב על פסא רחמים. מתנהג בפסדות מוחל
 עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלה לחטאים
 וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם
 תגמול. א הורית לנו לומר (מדות) שלש עשרה. וזר לנו היום
 ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לעניו מקדם. כמו שכתוב
 ויזר יהוה בעניו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי:
 ויעבר יהוה י על פניו ויקרא

יהוה יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורכחסד ואמת: גזר
 חסד לאלפים נשא עון ופשע וחסאה ונקה. וסלחת לעונינו
 ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלבנו כי פשענו:
 כי אתה אדני טוב וסלח ורכ חסד לכל קראיך:

חיו פיעלנו קהלות ווערדנו נור פתגענדע סליחות געזאגט,
 איך אשא ראש, אני הוא השואל, אהבת עזו, פוסח ח'ינו.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אין לנו פה להשיב
 ולא מצח להרים ראש: כי הגה אזיכיה יימיו. ומשנאיה נשאו ראש: לאדני
 אלהינו הרחמים והפליחת כי מרדנו בו: דברי עונות גברה מנו פשעינו
 אתה תברחם: לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמול עלינו: כנבחה
 שמים על הארץ כן הגבר חסדך עלינו: כרחק מזרח ממערב כן תרחיק
 ממנו את פשעינו: כרחם אב על בגים כן תרחם יי עלינו: כי אתה עם עני
 תשיע ועניך על רמים תשפיל: כי אתה גירנו יי. ויי יגיה חשבנו:

לוי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקוב סלה: יי צבאות אשרי אדם פוטח פה: יי
 הושיעה המלך יענו כיום קראנו: כי לא על צדקותינו אנוחנו
 מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמך הרבים. אדני שמעה
 אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר. למענה אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחות למוסף של יום כפור

קבט א'ו'א . מיוחד ע'פ א'ג כפול ובסוף חתום שמעון חזק .

ח' אֵיךְ אִשָּׂא רִאשׁוֹנֵי יָמַי מִיָּדָי וְאֵיךְ אִשָּׂא רִאשׁוֹנֵי יָמַי מִיָּדָי וְאֵיךְ אִשָּׂא רִאשׁוֹנֵי יָמַי מִיָּדָי

פָּנִים: ח' בְּרֵי לִבִּי יִקְרֵם מִפְּנֵינִים . ק' בְּדָמִי בִפְרָה

נְכַנְסִים לְפָנִים: גְּרוּלִי כְדָגָה מְשׁוּחֵי מְרַקְחִים . גְּבוּרֵי

כַּח מְלֻמְדֵי לְקַחִים: דְּבִירָה פְּנִימָה גִבְרָשִׁים גְּלַקְחִים .

דְּתֵי הַיּוֹם לְעֶרוֹךְ מִפְּקָחִים: הָאִיר הָעֵשׂוֹר הַבְּרִיק

הַשֶּׁחֶר . הַטָּהַר מִהַר מֵאֲחִים נִבְחָר: וְהַלְכוֹת הַתְּמִיד

לֹא אֵיחָר . וּבָטְלוּ הַפִּסּוֹת בְּצוֹם הַמּוֹבְחָר: זָבַח

הַשְּׂעִיר לְשֵׁם עֲלֵה . זִיהוּם הַטְּמֵאָה מִגִּין וְתוֹלָה: חָטָא

בְּסוֹף שׂוּגֵג יַעֲלֶה . חוֹבְתוֹ נוֹדַע בְּיִזְרָד וְעוֹלָה: טָעָה

בְּתַחֲלָה וְנוֹדַע בְּסוֹפָה . טְרִיתוֹ חֵיצוֹן וְכַפּוֹר לְתַרּוּפָה:

יָדַע בְּפִרְתוֹ גְּבוּנָה וְצַרּוּפָה . יְשׁוּה לְגִנְנָם לְפָנִים

אֵיךְ אִשָּׂא רִאשׁוֹ וכו' . גְּרוּלִי כְדָגָה, כַּסִּים גְּדוּלִים הַמְשׁוּסִים בַּשָּׂן רוּקָה . מַלְמַדֵּי לְקַחִים, מַלְמְדֵי דִינִים וְתוֹרוֹת הַקְּרֻבֹת . (לְקַח לֶשֶׁן לִמּוּד) . דְּבִירָה פְּנִימָה נִפְרָשִׁים, ז' יָמִים קוֹדֵם יוֹם כ' הוּא כְּפָרָשִׁים עֲבִידָה לְדָבָר הַיְכֹל פְּנִימִי, וְשֵׁם הוּא מִתְחַמְּסִים בְּעֵבֶר הַיּוֹם . הָאִיר וכו' , כַּשֶּׁלֶה עֹמֵד הָאֶסֶר בִּפְס' הַאִירִי כַּהֲג' לְבֵית הַטְּבִילָה, וְהַקְּרִיב אֶת הַתְּמִיד, וְלֹא הוּא פִּיִּסּוֹת בְּאֵתוֹ הַיּוֹם כִּי עֲבָדוֹת הַיּוֹם כַּהֲג' לְדָבָר . זָבַח הַשְּׂעִיר וכו' , הַשְּׂעִיר שֶׁלֶה עָלָיו הַגּוֹרֵל ל"ה הִיא מִכְּפָר עַל טוֹמְאָת מִקְדָּשׁ וְקִדְשׁוֹ, וְהַכֹּהֵן תּוֹלָה וְעִיָּן מִעוֹב וְיִסּוּרִים, כְּלֵאִילָא בְּפ"א דְּשַׁבְּעוֹת . חָטָא בְּסוֹף וכו' , הַשְּׂעִיר הַכְּנִימִי הִיא מִכְּפָר עַל טוֹמְאָת הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהִיא כֹּה יַדְעָה בְּתַפִּילָה וְשַׁחַב בְּסוֹף, אֲשֶׁר חִתְּתָה קָדְשׁ עוֹלָה וְיִזְרָד, דְּהִינּוּ אִסּוֹ נוֹדַע, ר"ל אִסּוֹ נִתְּוֹדַע לוֹ בְּכוֹף וְהִיא יַדְעָה בְּתַפִּילָה וְכַסּוֹף וְשׂוּגֵג בְּתִמְסָה . טָעָה בְּחֵלְלָה, וְעַל טוֹמְאָה שְׁאִין כֹּה יַדְעָה בְּתַחֲלָה, שְׁכַחְכָּם לְמִקְדָּשׁ וְלֹא יַדַע שֶׁהוּא טֹמֵא וְכַסּוֹף יַדַע; טְרִיחוֹ, רְפוּאָתוֹ וְכַפּוֹתוֹ ע"ז שְׂעִיר הַכַּעֲשֶׂה בְּחֻמְסֵי הַיָּמִין הַכֹּהֵן עָלָם מִכְּפָר . יוֹדַע בְּפִרְתוֹ וכו' , מִי שֶׁהִיא לוֹ יַדְעָה בְּסוֹף וְלֹא בְּתַפִּילָה כִּיפָר לוֹ הַיָּמִין לְגַמְרֵי (וְהַ שְׂעִיר לְכַפּוֹת וְכַכּוֹה), מֵשִׁיכ' מִי שֶׁהִיא לוֹ יַדְעָה בְּתַחֲלָה וְלֹא בְּסוֹף שֶׁהַכְּנִימִי תּוֹלָה וְלֹא מִכְּפָר לְגַמְרֵי . יְשׁוּה וכו' , בְּגַמְרֵא מִס' שְׁבַעוֹת (שס) לְמַדּוֹ מִן הַמִּקְדָּשׁ

אֵיךְ אִשָּׂא רִאשׁוֹ . וַיִּחַ קָהֵן חֵיד מִיִּין הוּיַסַּע עַמִּיקָר הַעֲבִעַן ? וַיִּחַ קָהֵן חֵיד חוּלְעוֹ בּוֹיְקָעוֹ ? דְּהִיֵּן וַיִּכַּר דִּיחַ פֶּרְשׁוּמֵיִן מְבַעֲרָה עֲבִיעֵנִין וְחַבְּבֵנִי . דִּיעוֹ רֵינְעָן הַעֲרֵלְעָן, דְּיוֹז וַיִּרְדֵּיגָעוֹ, דִּיחַ חַיִּינְסַט מִיִּם דְּעָן פֶּרְשׁוֹהֵנּוֹ: בּוֹזוֹ חִינוּ מְלֻמְדֵי יִיגִסְטַע טְרַחְטָען; דִּיעוֹ גַּעְוָלְבֻטְעֵן הַתְּהַעֲכַרִּיסְטַע, דִּיעוֹ מִיִּם קְרַחְטַט חוֹבַד וַיִּיֵהִיִּט בַּעְבְּחֻבְטָען, הַיּוֹסְטָען יָדַע חַיִּינְעֵי טַחְטָע (פֶּחָר דְּעָן פֶּרְשׁוֹהֵנּוֹ: טַחְטָע) מְבַעֲרָה־קְדַעֲרִים חַיִּים חַיִּינְעָרְוֹן דְּעַן טַחְטָעוֹ חוּלְ, חוּפֵן יָדַע חַיִּים דִּינְסַט דִּיעוֹ טַחְטָע לוֹ חוֹבְטַעֲרִיבְטָעוֹן . קוּיָט בְּרַחֲךָ דַעֲרֵי מְחַרְטָם דְּעַן לְעַהֲכָטַע (דְּעַן מְחַרְטָט תַּשֵּׁר) מָן, מְלֻ דִּיעוֹ חוֹיֵבֶע וְחַרְטָט מָן דִּיעוֹט פֶּרִיסְטַט־מְגַע חוּלְ, דְּחָן טַחְטָגִיבְטָען חַפְפֶּר פֶּרִיסְטַטְטָעוֹן . דְּחָן מְחַרְטָט־מְגַע חוּלְ, חוֹיֵבֶע פֶּרִיסְטַט־מְגַע חוּלְ, (וַיִּיֵן מְלֻמְדֵי חַפְפֶּר־מְחַרְטָט־מְגַע דִּיעוֹט טַחְטָעוֹן דְּעַר הַתְּהַעֲכַרִּיסְטַעֲרֵן מְלֻוּיִן פֶּרִיסְטַט־מְגַע חוּלְ, דְּחַהֲעֵר נִכְטָט, וַיִּחַ יַעֲרֵב מְחַרְטָט טַחְטָט, גַּעְוָלְחֻטָט וְחַוּרִיעֵט, וְעוֹלְכֵט פֶּרִיסְטַט־מְגַע דִּיחַ חוּלְ חַיִּיבּוֹגֵן דִּיעוֹטֵר מְחַרְטָט יַעֲנַעֲרֵן חַפְפֶּר־לְעֵרַעֲמַחְטָעֵי לֹא טַחֲיִיל וְעַרְרֵעֵן מְלֻטְטָט.)

(*) חַיִּיקָר וַיִּכַּר פִּיעוֹט סְטַעוֹלְטָן דִּיעוֹט סְלִיחָה חוּן דַעֲרֵי חַיִּיבְעוֹר־עַטְלוֹגֵן חוֹיֵבֶע־מְחַטָעוֹן, דְּחָ

פְּרוּפָּה: כְּהִנֵּי גְבוּהַ אֵינָם מִתְּפַרִּים: בְּפֶרֶת סֹאב
 בְּדַמֵּי צְפִירִים: לְבַד סְלִיחָתָם בְּיוֹם הַבְּפִירִים. לְדַמֵּי
 הַפֶּר בַּחַיּוֹת מִסְּפָרִים: מֶרֶד הַזֶּר וְנִכְנָם בְּטַמְאָה.
 מְקוֹם טְהָרָה וּפְרִישׁוֹת יִרְאָה: נִתְּפַר לוֹ בְּשֹׁעֵיר
 הִרְצָאָה. גִּמְחַל זְדוּנוֹ בְּדַמֵּי הַזָּאָה: סוֹלַח וּמוֹחֵל לַפֶּשַׁע
 יִרְאִיו. סְלִיחָה יִמֵּן לְעַמוּסֵי מְקוֹרְאִיו: עֵת מִשְׁתַּלַּח
 נִדְחָף לְאַחֲרָיו. עוֹנוֹת גִּמְחָלִים לְבָנֵי בַחֲרָיו: פִּיפּוֹת
 חָרַב חֶץ נְחוּץ. פּוֹלֵט וּמַפְלִיט שֶׁבֶת חוּץ: צָרִי וּמְזוּר
 קֶלְקוּלוֹ רְחוּץ. צוּבֵר (כִּי צָבֵר) דְּבִירָה פְּנִימָה וְחוּץ:
 קְדוּשׁ עֲטִיּוֹת בְּדִים לְבָנִים. קְשׁוּטָם בְּפֶרֶת אָבוֹת
 וּבָנִים: רְצוּי עֲבֹדָתָם בְּהֵם מִתְּלַבְּנִים. רֶשַׁע וְעוֹן וְחַטָּא
 סְרָבָנִים: שְׁעָרוֹרֵה מְיוֹם הוֹשֵׁמָה עִירֵי. שֶׁבֶת מְשׁוּשֵׁי
 וְנִשְׁתַּקְּשִׁירֵי: תְּשׁוּרוֹת חֲדָלוּ מֵאַתְּבִי לְיוֹצְרֵי. תְּרוּפָּה
 בְּמָה אֶמְצֵא וְצָרִי: שְׁחַרְנוּךְ מֶלֶךְ בְּנִפְשׁוֹת גַּעְנוֹת.

שְׁעִיר הַחִיּוֹן זֶה לְשֹׁעֵיר הַפְּנִימִי מֵהַ זֶה מִכְּפָר עַל יַדְיָהּ בַּתְּחִלָּה וְכוּ'. לַפְּנִים פְּרוּפָּה,
 לַפְּנִים מִן הַפְּרוּכָת שְׁהִיתָ פְּרוּפָּה, רַ"ל מִתּוֹקָה מַלְפּוֹן לְדָרוֹם כְּדֹאִיתָא בְּגִמְרָא (סג).
 כְּהִנֵּי גְבוּהַ, הַכְּהִינִס אֵינִס מִתְּכַפְּרִים בְּשֹׁעִירִים לֹא בְּפְנִימֵי וְלֹא בַחֲרִיָּה, כִּי בְּצִדִיקָת דַּס
 הַפֶּר. (צִפִּירִים, שְׁעִירִים. וְהִנֵּה הַפְּנִיטָן יִסַּד עַל הַגְּמֵרָא שְׁנוּעוֹת דָּף א' דָּף י"ג, וְסָ לֹא
 נִתְּמַעְמַעו הַכְּהִינִס אֲלֹא מִשְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח, עִי"ט). בַּחַיּוֹת מִסְּפָרִים, מִכֵּן הוּיִיתָ אֶחָת
 לְמַעַלָּה שֶׁנֶּבֶע לְמַטָּה. מֶרֶד הַזֶּר, זֶר כִּי יִחַטֵּא וּכְכֹסֵם בְּטַמְאָה לְמַקְדֵּשׁ נִתְּכַפֵּר לוֹ בְּשֹׁעִיר
 וּבַהֲרַלְתָּ יִהְיֶה וּבְדָם הַזֶּה נִמְחַל זְדוּנוֹ. סְלִיחָה יִמֵּן, הַקְּבִי' טוֹשֵׁט יִמֵּינֵי לְקַבֵּל שָׂנִים וְסוֹלַח
 לְיִשְׂרָאֵל הַעַמּוּסִים מִנֵּי בָטָן (יִמֵּן פֶּעַל מִלֵּאן יִמֵּין). עַתָּה מִשְׁחַלַּח וְכוּ', שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח
 לְעוֹזֵל מִכְּפָר עַל שֶׁאֵר עֲבִירוֹ חוּץ מִטַּמְאָת הַמְּקֵדֶשׁ. פִּיפּוֹת וְכוּ', לְשׁוֹן הַרֵעַ שֶׁהוּא כְּסָרַב
 פִּיפּוֹת וּכְחָץ שָׂמוֹט. וְאָמַר: הַקְּטוֹרֶת הִיא מִכְּפָר עַל לֵהָר, כְּדֹאִיתָא בְּגִמְרָא יִטָּא דְבַר
 שְׁכַסְאֵי וּיְכַפֵּר עַל מַעֲשֵׂה חֲשָׁאֵי. פּוֹלֵט וּמַפְרִישׁ וְכוּ', בַּעַל לֵהָר כְּלָקָה בְּנִרְעַת וְעִי' זֶה נִפְלֵט
 וּנְפִרָשׁ מִן הַמַּחֲכָה. צוּבֵר, כְּהִנֵּי בְּנֵר הַקְּטוֹרֶת עַל הָאֵשׁ פְּנִימִי וְסוֹלָה לוֹ, לְכָל יִשְׂרָאֵל יִדָּא
 מִן הַלֵּב הַעוֹלָה, נָס וְהַקִּיטוּסִים רַ"ל בְּגֵדֵי כְּהוֹנֵה עֲנָם מִכְּפָרִים, וְעִי' עֲבֹדָה בְּהֵם נִתְּלַבְּנֵי
 הַעוֹחֲתֵת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁקִרְאוֹ סְרָבָנִים. שְׁעָרוֹרֵה וְכוּ', אֲמַכְסֵם מֵעַתָּה הִיתָ עִיר הַקֵּדֶשׁ לְמַהוּמָה,
 שֶׁבֶת מְשׁוּשֵׁי וְכוּ', וּבְטֵלוּ הַקְּרִבְנוֹת, וְנִמָּה אֲמַלֵּא תְּרוּפָּה לְמַכְתִּי? בְּנִפְשׁוֹת נַעֲנוּת, עִי' עִיטֵי

שְׁעָרוֹרֵה, זֵיט דַעֲבָן מְבַעֵר זֵיט עֲטָמֵד לֹר חֵינְקֵדֵע גַּעוּוֹחְרֵדֵע, זֵיטֵע פִּרִיֵדֵע
 לְעֵרִסְטֵמֵר, זֵיט לֵד לְעֵרִסְטוֹוֹמֵט חֵיט חוֹנֵד רִיחַ חֶפְעֵרְגֵחְבֵעֵן חוּיִלְבְּנֵהֶרֶט
 הַחֲבֵעֵן, רִיחַ חוּץ חֵיטֵט בֵּיחַ גֵּחְטֵט בְּעוֹיִבֵט מַחְלֵטֵעֵן, וּחַ וְחַוּ וְחַוּ חוּץ מִן דַּעֲנַן הֵיילֵעֲנֵדֵעֵן
 בַּחַוּחְטֵן הַעֲרֵנֵהֶמֵעֵן? — נוֹר חֵיט דַעֲוִיטֵהֵיגֵעֵר זַעֲעוֹע בְּעוֹבְלֵעֵן וּוִיר דִּיךְ, חַ

דִּיחַוְעֵלְבֵעֵן קֵיטֵע גַּעֲבֵטֵע, וְחַנְדֵרֵעֵן נוֹר לְעַחֲרֵעֵן חוֹנֵד רַעֲגֵעֵן דַעֲר חֶפְעֵרְחֵחְרֵדֵע וְגַעֲנַן
 דִּיזֵעוּ פִּתְגָמֵעוּ עֲנַשְׁהֵמֵלְטֵעֵן.

מְצַפְצָפִים וּמְתוֹדִים שְׁגוּגוֹת וְזוֹנוֹת: עֲנִיו בְּגִתְרֵצָה
 וְסִלְחָתִי לְעוֹנוֹת. וּבִיּוֹם זֶה הוֹרִיתְ חַנוּת: ה' נְקוּל נְתִיבֶשׁוּךְ
 מִלְּפָנֶיךָ בְּאֶשֶׁר הוֹחֲנֵנִי. קוּי חֶסֶד הַבְּטַחְתָּו וּבְרִית
 שְׁנָן. וְזָכְרָנוּ הַיּוֹם מַדּוֹת פְּתִיקוֹנֵךְ. קְרִיאָתָנוּ רְצָה
 בְּיוֹם רְדִתְךָ בְּעַנְךָ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קוּרְאִיךְ.

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עֲמָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: לְמַעַן שְׁמַחַךְ יִי וְסִלְחָתְךָ
 לְעֵתֵינוּ כִּי רַב הוּא: כִּי רַבּוּ מִשׁוֹבוֹתֵינוּ לָךְ חֲטָאֵנוּ: לָךְ לְכַדָּה חֲטָאֵנוּ וְרָדַע
 בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ: חֲטָאֵנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ. הֲעֵינּוּ הִדְשָׁעֵנוּ: כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַחַם
 מִלְּמַנּוֹת וְחֲפָאֵתֵנוּ עֲצָמוּ מִסָּפֵר: כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְלַתְּהִיבָה
 גְּדֵלָה עַד לְשָׁמַיִם: לִי הִישׁוּעָה וְכוּ'.

קל שנייה. א"א. מיוסד ע"פ א"ב וכמוך חתום בנימן.

ה' אָכַל אֲנַחְנוּ חֲטָאִים וְאַשְׁמִים. ק' בְּמַה יִתְכַפֵּר
 עוֹנוֹתֵינוּ הָעֲצוּמִים: ה' גְּלָה כְבוֹד וְנִטַּל תְּפִאָרָה.
 ק' מֵאֵי אֵינן סְלִיחָה וּבְכִפָּרָה: רִירַת הַקֹּדֶשׁ בְּנִבְנָה עַל
 מְכוֹנוֹ. הַחוּטָא מְבִיא קָרְבָן וְנִסְלַח לְעוֹנוֹ: וְאִם לֹא
 הִשְׁיֵג בְּמִרְבָּה תִּקְנָתוֹ בְּמוֹעֵט. כִּי אֵינן לִי מַעְצוֹר
 לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אֹז בְּמַעֵט: זְמַנְתָּ שְׁמֹנֶה עֶדְרִים לְכַחַן

כפס, הוא הנוס, וע"י וידו ותפלה. שגן, מזלד. מדוח כחוקן, סידור י"ב מדות.
 אבל אנוחנו חטאים, לה"כ (בראשית טו, כא) אכל (אמנס) אשמים אכחט וכו'. כבנה
 על מכונו, ככנתה על מכונו ומדך הלאון למור הדנה פעמים כן. כי אין מעצור
 וכו', לאון הכתוב (א"ל י, ו), ברב או במעט, הכוונה פה בקרבן גדול או
 קטן. זמנת שמונה עדרים וכו'. ק' בגדי כהונה היו מכפרים, הכתיבת לכפר על כלאי

קחניו! מיט סטחאטלענדער לונגע בעקענען וויר דיח חונוויסענסליכען חונד פֿתֿי
 וקסלזליכען זינדען. זך וויח דוח דעטע ונחלשטיטהיגען (משנה) וקהלוקסלענד פֿערלייהונג
 דער זינדען פֿערספֿרעכען, חונד חיהו דיוען בעגאנדירונגוטחג געוועהרט, חיהו, נחלרעט
 ער חויל ויינע ביטטע פֿערלייהונג ערהילט, פֿערנערער גנחֿע פֿערלייכערט, חונד חיהו
 דיינען בונד חייגעטקלעט חקסט, זך געדענקע חונד הייסע דיח דרייחלענע גנחֿענע
 חייגענשפֿעטען, חקבע וקהלגעפֿלזען חן חונרער חוירזופֿונג דערזעלבען, וויח חן יענע
 טחגע, רח דוח דרך חין חיינער ווקלע הערכידער ויעסעסט.

אבל אנוחנו חטאים. וקהלוקיך! וויר זינד זינדער חונד סולדנער, ווקחיים וקלום
 חונרע שווערען זינדען פֿערזוכחנט ווערדען? היכוונג חיוט דיח עהרע, רחח
 דיח הערלויכקייט; וייטדעט חקבען וויר קיינע פֿערזוקהונגוטפֿלער. חן דיח הייליגע
 וקהלונג נחך חויל פֿעסעטע גרונדע שטחנר, ברקלעט דער זינדער חין חפֿלער, חוד
 זיינע זינדע ווחרד פֿערדעבען; ווחר ער ניכט פֿערזוקהונגער, פֿיעלז לז חפֿלער, זך חחול
 חיהו חונד וועכניגע; דען בייח גקסט גיוט עז גוֹיִךְ. ער היולט חיוט וועכניגע
 וויח מיט פֿיעלעט. — חין חקבערלייח לירחטהען בעסטחנד דער חקנחט דען פֿערזוקי

גְּדוֹל הַמְּכַפֵּר • חֲטָאֵי עַמּוֹךְ בָּהֶם לְהַתְּכַפֵּר: טוֹהַר
 בְּתוֹנֵת אַרְוַגַּה שְׁשׁוּתִים וְצִמְר • חֲטָא זְרִיעַת כְּלָאִים
 לְכַלּוֹת וּלְגַמֵּר: יוֹסִי מְכַנְסֵי בֵּר מִמּוֹתָנִים עַד יַרְכִּים •
 כּוֹפֵר לְגַלְזֵי עַרְיוֹת חֲמוּקֵי יַרְכִּים: לְבוֹדָה וּגְתוּנָה
 מְצַנְפֶּת בְּרֹאשׁ • לְגִסּוֹת הָרוּחַ גְּדֻלָּה לְמַעַלְהָ רֹאשׁ:
 מְלֹאכֶת הָאֲבִיט גְּבוּב וְחִלּוּל כְּלוֹ • גִּיקָה יִנְקָה עַל
 גּוֹנֵב וּמַחְבִּיא פְּעֻלוֹ: סְדוּר עַל לְבוֹ חֲשׁוֹן הַמְּשַׁפֵּט:
 לְמִפְּרֹ וּלְהַפֵּר עֲוֹנוֹתֵי וּמְשַׁפֵּט: עֲנִיבַת הָאֵפוֹד בְּשָׁנֵי
 וְשֵׁשׁ מְשׁוֹר • בְּפָרָה עַל פֶּשַׁע עֲבוּדַת זָר: פְּעֻמוֹנֵי קֹז
 וְרִמּוֹנֵי אֲרָגְמָן • צַחְצוּחַ רֶשַׁע מְלִשְׁנֵי וּבָם יוֹטֵבֵע
 וְיוֹטָמָן: קָבוֹעַ עַל מְצַחוֹ צִיץ גְּזוֹר מִפֶּתַח בְּשָׂם • רְצוּ
 סְלִיחָה לְחִלּוּל הַשָּׁם: שְׁחַתְנוּ דָּרָךְ וְאַבְרָנוּ אֱלֹה
 וְכֹאֱלֹה • תִּמְנֵנוּ וּנְשַׂאֲרֵנוּ רִיקִים מֵאֱלֹה וּמֵאֱלֹה: תִּקְרֵף
 הַחוּמָךְ שְׁפֵלִים גְּקָרָא שְׁמָךְ מֵעוֹלָם • בֵּיטָה בְּשִׁפְלוּתְנוּ

עבדים חרעים, המכנסים על גילוי עריות, המזכרת (שהוא על האזע) על האזע, האכנת
 שהיה חלל כמין כים להטמין, על האהור הלכ תגיבות דעת וממון, שהוא דבר שכתור,
 חזן המשפט על עזות הדין, האפר על עבודה זרה, הפעמונים על לזן הדע (שמעמע
 קול נכאי כפעמון), הכין, שבו חקוק שם הקדש, על חילול השם.

נעדרתן הטהענפריסטער, חוץ ריינע פֿאקענע זינדען דורך ויח לו פֿערזעהנען. ויין
 הייליגער קבעררסק, חיון חויו זיינען חונד בויהוואקאלע פֿערשטריטגיטע געוועבע, וקאל
 דיח זינדע דער פֿערטיסונג דער פֿערטייענערטיגען פֿאלחלען פֿערזעהנען; דיח הערת
 זיכע בעדעקונג דער היפטען חונד זענדען פֿערזעהנען דיח זינדע דער באוסשערדע;
 דער טורבחן, דער זיהען חויל דעס הויפטע זחס, וקאל דען העלמוטה פֿערזעהנען;
 דען קוסטגעוועבע דען גירטעל; דער חיכועעדיג העלן וקער, פֿערזעהנען דיח ריבערייח,
 דיח געהייסן זיהר ווערק טרייבט; דען ברוסטסייך דען רעכט; (קען טאפט),
 דען ער חויל זיינען הערלען טרוג, פֿערזעהנען דיח פֿערדרעהונג דען רעכט; דער
 קעסטען חק אכד (פֿריסטער, וואַסעלען) חויו רשעהן סנירען חונד געשפֿענענען
 זיכענענער, וקאל דיח זינדע דען געטלעניסענע ויהגען. דיח גאקלען חויו געט
 דיגענען גארע חונד דיח דרשטענען חויו פֿורפֿורקשעהר וואַלע (וועלכע מן דען זיכע
 דיח קבעררסקען העבערלעט ווהרען), וקאלען דיח זינדע דער פֿערזעהנען טילגען
 (דיח זיח דיח גאקע זיט דען נעכטען פֿענדע חויוסרייטע). חויל זיינער סטיח
 שרע טר חיון גארבולעך, וואַריון חיון פֿערקע חייטער קרענע דער הייליגע נאָמען געשטע
 זיינענערקענע וואַר, דען וקאל דיח ענטזייהונג דען הייליגען נאָמען פֿערזעהנען. —
 חָד! דורך חונדע ויסענעלעדרעכניס העפען וויר וואַלע דיעווענע פֿערזעהנען, זינד פֿערז
 טיכטעט חונד וואַלע דיעווענע בערייכט וואַרדען! — וואַלע וואַלע וואַלע חונדע שטיילער
 דען זיכענען! חיון דיין נאָמען פֿען עוואַ חער געוואַנען; חָד שיע חונדע ער

וּבְמַצַּר אֵל תִּתְּעַלֵּם: נִפְשָׁנוּ חֲלָצָה כִּי שָׁחָה עַד עֶפֶר.
 יְהִי הַקִּיּוּמָנוּ וְנַעֲרָנוּ מֵעֶפֶר: ח' נְקוּל מִדַּת הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ
 תִּהְיֶה לָּנוּ הַיּוֹם לְעֹזְרָה. קו"ח יוֹשֵׁר לְהַלִּיץ וּמְחַלְּהָ
 לְבִשְׂרָה: גִּיב שְׁפָתֵינוּ יִקְבַּל וַיַּעֲרֵב לְפָנֶיךָ. גַּא אֵל
 הַשִּׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: לארצי אלהינו תרחמים
 והסליחות כי מדרנו בו: רבני ענות גברו מנופשעינו. אתה תבפרם: גבנה
 שמים על הארץ בן הגבר חסדה עלינו: ברחק מזרח ממערב בן תרחיק ממנו
 את פשעינו: ברחם אב על בנים בן תרחם יי עלינו: כי אתה עם עני תושיע
 ועמיה על רמים תשפיל: כי אתה גברנו יי ויי גייה חשבנו: לוי השועה וכו'.
 קלא א"א: ע"פ א"ג ומתוס טו אליעזר ברבי נחון.

ח' אֲבִפְרָה פְּנֵי מֶלֶךְ רַב הֵנָּה נָא אֵיִל. ק' אֲשַׁלְּמָה שָׁפָה
 בְּעַד קַרְבָּנוֹת קַרְבִּים הַהֲרִיֵא: ח' בְּכָל יוֹם כְּפֹר בְּעוֹד
 עִמָּנוּ אֵל. ק' בְּקִרְוֹת הַגִּבֹּר נִתְמַלְּאת עֹזְרָה מִיִּשְׂרָאֵל:
 גְּדוֹל כְּהֵנָּה כָּל עֲבַדְתַּי הַיּוֹם עָלָיו. לְטַבִּילַת חוֹל מְשֻׁבִּים
 וְלִבְשׁ וְקֹדֶשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו: דִּי קַרְנֵי אֵילַת כְּהַפְצִיל גַּם

אכפרה פני מלך וכו'. אאל, כמו אוסיל אתחיל לכפר פני מלכו של עולם ע"י שאלם פריס
 שפתי, ר"ל חספר עבודת יה"כ וקרננות הקרבים בו על ההראל, הוא המזכר הכפרס
 אריאל. ונמ"פ הנוסחא הררי אל, זה כסע"ק בידעלים אשר הדיס סניי לה. בקרח
 הגבר, בקריאת התרגול סמוך לאור בקר כתמלאה העזרה מישאל (לשון המזכר בידעל
 פ"ק). לטבילת חול, חסע טבילות טנל כה"ג ביה"כ, והאלסונה היתס במקוס חול
 ע"ג שער המיס והאלר במקוס קודש על לשכת בית הפרוה. ולבש, בגדי זרב. וקדש,
 ככל טבילה היה קידוש ידים ורגלים לפניה ולאחריה, והרסונה הראשונה שלפני טבילת
 חול היתה מן הכיור, ושאר קידושים של היום היו מן קיתון של זרב. די קרני וכו',

ניעדרגונג, ווענדע ריך ניכט חב חין חונגרער נחטה, רעטטע חונערע: זעלע, ריח בזו
 חין דען סטויב געבייגט חיוט; ריכטע חונט חויל, ח' גחטט! מחגע חונט הייסע דיינע
 האלפלאונ וויינע בייחטטעהען, פירספרחטע פיר חונט חיינלעגען, חונד חונט לערלייחט
 לערקנירגען. מחגע דחו ווקרס חונגרער זיפען וויח חפפער געחכטעט ווערען; ח'
 חס חונט ניכט זעער חון דיר לוריקקעהרען!

אכפרה פני מלך. חיד וויזן כעגונגען, דען חונוויזען דען גרחסען קחייגו ס
 בעוקנפטיגען: וויזן וויס דען זיפען ריח חויל הראל (דעטן חאטער לו כיון) גמ
 בריכטען. חפפער ערעטלען. — דחאחוז חוז גחטט נקך וויט חונט ווקר, חוקר יערס
 לערנחונגונגטח, וויט דעק חתחאנערול (פריה חוקרענט) דער פחרטעמפען חקל
 ישראלים. חוזן גחטטערוינסטויכע חתדוונגען דיעועט טחנעו פערזיכטטע דער חתחא
 פריסטער חלויין. חין חלוער פריחה נחחטן ער חוין געמחאנליכענו בוד, קליידעטע זך
 חו, מחוס זיך חקנדע חוס פייטע חין חיינעק חייזגען געשירר. ח' בחור דער חקדש

הצופה מליו • דין וקרבן התמיד ולקח הדים אליו:
 הטיב וזרק והקטיר והעלה וקדש ופשט פסים • ירד
 בקדש וטבל וקדש ועט פלוסים: ובא אצל פרו ופרט
 עליו מעשים • וכפר בפעו ובעד ביתו באנא ובפיוסים:
 זורז אצל שעירי עם בפור חלשו • עלה בימין הגבה
 אמר סגן לאישו: חטאת לשם צרה בכחבו ופירושו •
 חזר לפרו וכפר על בני אהרן קדושו: טם ושחטו
 וקבל הדים הוא בעצמו • זמנו למקדס בו שלא יקדש

מדי (ר"ל כאשר) קרן סילת האשר הפגיל קדמי כטלוי הכה והנה, או קדל הלופה
 ואמר: האיר פני מזרח עד שבזכרון. דין וקרבן, האט תמיד של אשר באלהת העבודה וקבל את הדם
 והטיב את הכרות חרק את הדם והקטיר קטורת של אשר וגמר עבודת התמיד. ופשט פסים,
 פשט בגדי האב (וקדל להם פסים ע"ש הלכעוים תכלת ולגמזן וכו'). וטבל בקדש,
 במקום קדוש ככל. ועט פלוסים, ולגז בגדי לבן, מנגדי פלוסין היקרים, כדתנן
 (משנה ו' פ"ג דיומא) בשאר פיה לבש פלוסין של י"ב מכה. אצל פרו, פר החטאת של
 כה"ג ופרט עליו מעשים, התודה עליו עונותיו ועונות ביתו, ואמר אנא האם וכו'.
 ובפיוסים, בתפלות. בפור חלשו, בא אל שני האעירים העומדים לגורל מי לה' ומי
 לעזאל (פור וחלש שניהן לשון גורל). עלה בימין, שער אחד עמד לשיט ואחד לשאלו,
 ובשלה הגורל לה' על אותו שביטט אמר סגן הכהן לכה"ג שישי הכהן הגבה ימין
 וכו', ואם של האם עלה בשאלו ראש בית אב אמר כן, כדליתא ביומא. צרח וכו', כה"ג
 צעק והנה את האם באותיותיו. טם, מהר לשקוט את הפר. למקדס, נתן את הדם

ויינע סטרהלען וחרן, לערוקירעטע עו חיהת חיון ווהלטער פֿון חיינער ווחרטע
 העררוב ער חיינטע הונדן, מונטער דין: טקניצע וחרגענקעפער לז סוהלטען, עאמפניג
 דין בזוט, שטלטע דין ליכטער, חונד זייעט דין עפערסטיקע חיון ריח חויפגעעהן.
 קונדן ווחוס ער זיך, לנג דין רייצען קוידער חויו, בתדעטע זיך הן
 היינזער סטעלען, ווחוס חבערהאזן זיינע התרע חונד פיסע, חונד זעגטע דין
 קוידער פֿון פינזויסעטן זיינע* הן. דין גיג ער לז זיינעטן סטייערע, בעקחנטע
 זיינע חונד זיינע חויונו זינען, לערוקחנטע יוח, חונד לערוקחנטע חיון גבעט.
 אורטיג גיג ער דין לז דען לזוייח ליגענבחקקען דען פֿולקען, דין לזת וקחטען
 בערייט סטחנדען (וועלכער לזת זינדענעפער געטאמלעטע, חונד וועלכער נחך עאלט
 געשיקט ווערדען וקולטע) חונד לערר חיינער לז זיינער רעכטען חונד חיינער לז
 זיינער זינקען. קחט דין וקחט: פֿיר דען העררן! חויל דען ליגענבחק, דער חיהת
 לז רעכטען סטחנד, זקטע דער סטעללערטערעטע פֿריסטער (לזת הקהענפריעסטער):
 ערהעבע דייע רעכטע! (** דרויל ריעל (דער הקהעפריסטער): „רן זינדענו
 שפפער דעק עוויגען!“ חונד ספרחך דען היינזען נהמען בוכטחבולך חויו.
 דער הקהעפריעסטער קעחרטע דין לז זיינעטן סטייערע לזריק, חונד לערוקחנטע דין זינערען
 דער נחבחקווען אהרן'ס. ער סוהלטעטע דען סטייער, עאמפניג מיט חויגנער חמך
 דין בזוט, חונד גחב עז חיינעטן פֿריסטער, דער עז בעסטחנדריג ריטטעלעטע, דחויש עז

* חיון לז יענער לייט זעהר קחסטזינען זיינען. (** פֿיען חבער דין וקחט חויל
 דען נחבך לז זינקען, וק ריעל דין פֿון חוינענחויפט: ערהעבע דייע זינקע זינקע!

דָּמוֹ: יִרְדּוּ בְּמַחֲתַת פְּרוּיִם קָלָה לְמִזְבֵּחַ לְמַרְחָמוֹ.
 יִחַדְדוּ לִוְחֹשׁוֹת בְּמַעֲזְבוֹ וְהִרִיד עִמּוֹ: כִּי קָלָה וְאַרְוַכַת
 יָד אֱלֹו הוֹצִיאוּ. רְצוּף לָהּ מִחֲתָה דִקָּה מִן הַדָּקָה
 הַמְצִיאוּ: לְתוֹכָהּ קִדְר וְחִפְזָן וְכַמְדָּתָהּ הִבִּיאוּ. לְכַפְנָתָן
 וְהִשְׁמְאִיל וְהִיטִין הָאֵשׁ וְהִבִּיאוּ: מִהֶלֶךְ בֵּין הַפְּרָפּוֹת
 עַד בּוֹאוֹ לְדַבֵּיר. בֵּין פְּרִיז מִחֲתַת הָאֵשׁ הַחֲבִיר: נָתַן
 אֶת הַקְטֹרֶת וְחוֹצָה לּוֹ הַצְבִּיר. הַתְּפַלֵּל קֶצֶרָה בְּצִאתָהּ
 מִן הַדַּבֵּיר: סָר אֶת הַמְמָרִים וְנָטַל יָדָם הַפָּר. רָגַשׁ
 וְשָׁנָה בְּרַבִּיר וְכַמְצִלֶיךָ שְׁמָנָה סִפְרָ: עַד הַשְּׁעִיר בָּא

לכאן אחד לכענב אותו לכל יקרה, למען יהי שוכר לזריקה בזמנו. במחתת פרויים וכו', וכן
 במחתת והבזל פרויים עם מדינה, (או שהיא דומה לדם פרויים, יומא דף מה), והמחתת הינה
 קטנה וקלה מבשר ימים, ובא אל המזבח לחמות גחלים מעגו אל המחתת והזריקם
 עמו. לחשוש, גחלים שפסקה בהם השלגת ועודם נוערים. במעובו, נג המזבח. כי
 קלה, הביאו לו כף של זהב קלה עם צית יד ארוך, להקל המאש צידו. רצוף, מתדבק
 ומחוכך לזה, הביאו לו שחתה מלאה קטרת דקה ען הדקה. קדר וחפזן וכו', עשה גומא
 בקטרת (לשון מקדדיון בזהים, עושים נקב), כי לקח ממנו מלא חפזיו כמדתו הראויה,
 ואפך לכף אשר בשמאלו, ומחתת אש ציטו, והלך לפניו מן הפוכות לקדשי קדשים,
 והניס את המחתה בין בדי הארון ונבר הקטורת על האש מחן לידו לכל תכזה (כש
 שנארכו למעלה), והתפלל תפלה קצרה בלאתו מן הדביר, יהי רצון שאם תהיה השנה
 זו שזונה וכו'. סר אל הממרים, אפי"כ בא אל הכהן הממרים את הדם, ולקח מדם
 ספר וסוד לרביר ברש, כלומר ביראה, ועשה שמונה הזיות על הכפורת, ר"ל ששך
 לכפורת על הארץ, אחת למעלה ושבע למטה מקוט המקרא, והיה כמצליח, ר"ל כעצבים
 ידו, שלא התכוין לזכוק אלא הגביה ידו מול הכפורת והטפות נפלו מאלוהים על הארץ
 (וכל זה ע"פ הגמרא ביומא). עד השעיר וכו', בא אל שעיר החטאת ושחטו וקבל דש

ניכס סתחוקטע. דמן חילוטע ער איט חיינער וייכטען קהאלענספאנגענע חוזה
 פ'רווייסען גה'רען, לזק ה'טח'ר הינויל, ש'חרטע פ'קן דע'סין העעדר ג'יהענדרע
 ק'האלען ח'ין ד'וח פ'פ'הנע, חונד ג'ינג ד'ח'יט הינונטער. מ'חן ב'רחלעע ח'יהת ח'יינע
 וייכטע ס'ח'לע איט ח'יינען ו'הג'ען ה'ח'רג'יף נ'עבסט ח'יינער ק'האלענספ'הנע איט
 פ'ייגעסט'ח'סענען ווי'הרויך. ער ג'יף הינוין חונד נ'התן פ'ה'רגעס'ריבענער מ'ח'סען
 ח'יינע ה'ח'רפ'ק'ל ווי'הרויך, ט'ה'ט ח'יהן ח'ין ד'וח ס'ח'לע, ד'וח ער ח'ין ויינער
 רעכטען, ד'וח ק'האלענספ'הנע ח'כער ח'ין דער וינקען ה'ילט, חונד נ'ח ג'ינג ער ח'יינענער
 ה'ח'ב דעו פ'ה'הנגו ח'י: ה'לערה'יינגסטע, כ'יו ער ח'ן ד'וח ח'יינען ו'ח'רע ק'ח'ק. ד'ח'רע
 זעמלטע ער ד'וח ס'פ'הנע ל'ויס'ן ד'וח ב'ידען ס'ט'ה'גען דער ו'ח'רע, פ'יטשענע ד'וח
 ווי'הרויך ד'ח'רויך, חונד ל'ו'ח'ר ח'יאנער ח'בו'ח'רס פ'קן ויינער ה'ח'ד (ד'ח'יט ער ז'ך
 ניכס ד'וך ד'וח ח'ויפ'טטייגענע פ'ל'ח'ח'ע ד'וח ה'ח'ד פ'ערזענעטע), ח'וד פ'ערד'יכטענע
 ח'ין ק'ורנע געבעט, ח'ינדעק ער ח'וין דעקן ה'לערה'יינגסטען ט'ח'ט. ד'מן קע'ח'רע
 ער ל'ז דעקן, דער ד'וח ב'וט ר'יטטעלעטע, ל'ז'יק, נ'ה'ת ד'וח ב'וט דעו ס'ט'יער, ג'ינג איט
 ערסטען ס'ר'יטען ח'ין ד'וח ה'לערה'יינגסטע, ח'וד כעספ'רענעטע איט דעקן ב'וטע פ'ל'ט

מא סליחות למסוף של יום כפור

וְשָׁחַטוּ וְקָבַל דָּם בְּכֹפֶר. עַל עֲמִידוֹ עָמַד וְחָטְאוּ
בְּרֵאשׁוֹן וְכֹפֶר: פְּחֻכֶּת יוֹ כְּמִשְׁפֵּט בְּפֹרְתוֹ וְעֵשִׂיתָיו.
בָּא לְמִזְבֵּחַ סָגוּר וְטִהְרוּ וְכִלְלֵהוּ קַרְנוֹתָיו: צֵאת חֲלָבִים
וְהָיִי הַטֵּעִין שְׂגִיגָת עִם וְעִוְנוֹתָיו. צְוָה לְעֵתִי לַעֲשׂוֹת
לֹא בְּלִחְקוֹתָיו: קָרָא פֶּרֶשָׁה בְּכֹתָב וּבְעֵשׂוֹר בְּעַלְפָּה.
וְקָדַשׁ וּפָשַׁט וְטָבַל וְשִׁמְנָה לְבַשׁ לְמוֹסְפֵי: רָחַץ וְטָבַל
וְקָדַשׁ בְּהַגְדֵי וַיִּזְוֶן עֵט לְהִתְיַפֶּה רֵץ לְמוֹצָנֶע וְכִלְי קְטוֹרֶת
הוֹצִיא לְתוֹרְפָה: שָׁלַח מִדְּרִי בְּקֹדֶשׁ וְהִגְנִיחַם נֶצַח. נֶחַץ
וּטְבַל

בכפר, נזרק. על עמידו עמד, במקום שעמד בתחלה, דהיינו בקדשי קדשים, והוא
מדם האעיל על הכוכת כעשפט אשר עשה בכפורת, דהיינו שמונה האות כנ"ל. בא למזבח
ספר, אח"כ מערב שני הדמים והוא על קרנות מזבח הזהב (סגור). וכלל, וסוכב את
הקרבת. צאת חלבים, הלית בלא והקטיר החלבים. והחי, הטעין על האעיר הקי עטות
יאלל, ר"ל התודה אותם עליי. לעתי, ביד איש עתי, המזוהן להביאו לעזאזל. קרא פרשה,
היא פרשת אחרי מות קרא בספר, ופסוק אך בעשור לדש וכו' קרא בעל פה. למוספי,
להקריב קרבן מוסף (ושפני שזיו הארה כל סמוך במקום כפרד). ועט בהזדריזין, לבש
בגדי לבן הכלים מארץ אדום (חינריון), כדליתא ביומא (מאנה ז, פ"ג) עבר לבש הדריזין
אל י"ח מנה. להחיסה, לכבוד ולתפארת. ובמ"פ הכוסחא להתרפה, ופירשו בעת רפה היום,
בעת שרב. למוצנע, לקדשי קדשים. לתורפה, למקום גלי, כלומר לתוך. (לתורפה, לבן)
מאנה במס' תרומות פ"ח מ"ח, ר"ל אומר אם היתה מונקת במקום תורפה יניקט
במקום מוצנע). והגנחם נצח. גנו בגדי לבן, שלא האתמא גם עד לשנה אחרת.

ואל דען דעקקען דער הייליגטן ותרע. (חייגענטויך פווענקטע ער נור זיינע חתנד
געגען דען דעקקען, דיח באוטסטרעסען תבער פיעלען חוילן דיח ערדע). — נון קהתן
ער לז דען ליגענבעקק, סוףשטעטע חיהו, עמפלינג דרו באוט וויט חיינעטן בעקקען,
פערדישטעטע דיח פערזעהנגיג וויח פֿהרין (מיט דען באוטע דעו סטיערז), בעש
ספרענגטע דראוויט דען פֿהרעהנג, נתך דער ווייזע, וויח ער דען דעקקען בעספרענגט
העסעטע. יעלטט גינג ער לזת גארניען תֿאָטיר הין, רייניגטע חיהו, בעספרענגטע
דעספן עקקען מיט דען פֿעראויסטען באוטע דעו סטיערז חונד דען בעקקען, חונד
זיעס דרו תֿעפֿערלעטעס חין רויך חויפלעהען; תֿאָדרון זוד ער דיח זינדען דען פֿלֿאָקן
חוילן דען זעבענדיגען בעק (ד. ה. ער בעקאנגטע דען פֿלֿאָקען זינדען מיט חויפלענגונג
זיינער תֿהנד חוילן דען בעק), חונד בעפֿלחן דען דחלו בעספֿיחאטען מחנגע, נתך
דען געווען לז פֿערפֿהרען (דען בעק נתך עזאל לז פֿיהרען). — תֿאָדרון זוד ער
חין קהפֿישען חויר דער סריפט; דרו געוועטן דעו זעהנטען פֿהגען (פֿון תֿאָרי) תֿהנטע
ער חויראנעדיג הער; ווחוס זיך תֿהנדז חונד פֿיסע, תֿהן זיינע קליידער חויר, בתֿרעטע
זיך, חונד זעגעט זיינען תֿהנטע פֿון תֿכֿט לירחטען תֿו, חונד דרו תֿהמיטטתֿגו; תֿפֿלער
(שוסף) לז פֿערדישטען. היערוילן ווחוס חונד בתֿרעטע ער זיך תֿבעראתֿגו, זעגעט
דיח קליידער חויר זיינעטן חירדישען זיינען תֿו, חילטע חין דרו תֿלערהויליגסטע,
תֿהנטע דרו רייבערעקטשעה הערויז, תֿהן דען זיינעטען תֿהק חויר, חונד זיעס חיהו
לז עוויגען פֿערוועהרונג תֿו חיינער הייליגטן סטעלע זייגען. ער בתֿרעטע חונד
וחוס

וּטְבַל וְקָדֵשׁ וְצִיץ גִּתֵּן עַל הַמִּצְוָה: שְׂתַטּוּ הַחֲמִיד
 וְאַבְרָיו תִּקְמִיר וְהַעֲלֵה לְצַח. שְׁלֹם עֲבֹדָתוֹ וְקָדֵשׁ
 וּפְשִׁט וּבְגָדֵי הוֹל צְחָצְחָה: תִּמְתִּי לְפָרֵשׁ בַּפֶּה עֲבֹדֹת
 יוֹם בַּפְּרֻדָּה. תִּהְיֶה אֲזַבְרָתָם פֶּה קִרְבָּתָם בְּבֵית
 הַמִּבְחָרָה: תִּשָּׂא חֲטָאֵינוּ וְכִשְׁלֹג וְכִצְמֵר תִּמְצֶה יָחַח.
 כְּאִזְ עֲלֹגְבִי שְׁלֹחַ בִּיד אִישׁ עֵתִי הַמִּרְבָּרָה. ח' נְקֻלָּתָרֵם
 לְמִצּוֹא כִפָּרָה וְאִין בְּפֹה לְהַחֲכִפֵּר. ק' יִתְנַתְּבַמְלוּ
 קָרְבָנוֹת וּפְסוּ מִכְשִׁיד וּמִכִּפֵּר. תִּכְמָצֵי אֲנוּ כִפֵּר וּמְתִרְנוּ
 כָּכֵל הַכְּתוּב בַּסֵּפֶר. כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר: א ל מ ל ד י ש ב ו ט /

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניה כל חיי: אליה יי שוענו ובקד
 תמלחנו תקדמך: נשוא ללבנו אל בפנים אל אל בשמים: אליה נשאו את
 עינינו היישובי בשמים: אמה הוא מלבנו פעל ישועות בקרב הארץ: הושיענו
 אלהים כי כאי טים עד נקש: הושיעה יי כי גמר חסיד כי ספי אמתים טפי
 אדם: הושיענו אלהי ישענו וקבצנו ותצילנו מן הנזים לחודות לשם קדשה
 להשתבח בתהלתך: ליי הישעה וכו' עד על עירך ועל עמך.

קלב אהיו ואהי אבותינו מיוסד על מדד א"ב.

ח' אַתְּסוֹ אֲשִׁים וּבְטָלוּ קָרְבָנוֹת. י' בְּמֹחַ גְּקִידִים וְנִקְרָ

שחם החמיד, של בין הערכים, לצה, להקב"ה (עפ"ה כדודי צח ואדום בזה"ש). שחמה, לון
 טאנה ד' פ"ה, לנש בגדי עמנו. ופירש נחמה. התקטט, שנס הם היו מלבידי כתר. חסד
 לפרש, גמתי לפרוט סדר עבודת יי"ה. יהי רלון שתייה אוכרתם וכו'. הצדקה, תקנה
 תלבין. חרנו, חפצנו. טכשיר, הוא הכה"ג, והלאה נופל על הקרבנות (זכרים דף ל"ט).

ווחוס ויד נחמאון, לעגטע רח: גתורענע סטירנבאנד חויל וייגע סטירנע, סוף־טעטע
 דרו סתוליעע תבערעספער חונד ויטע ד:טען סטיקקע חין חיד חוילגעטען. ווען נון
 דער רינסט דעו סתגעו פלואוערעט חוטר, ווחוס ער ויד הקצע חונד ליסט, נח
 דיה פיעסטוילען קליידער חויל, חונד לעגטע ויינע. האלטהנקוילידער חן. — הירוש
 סויסט חיד דיה חויליעע דערסטעוונג דער רינסטפערריכטונגען חן פערדוקטאנעס;
 ח וקלעט דיה ערזחינגערונג חן דירחאלעטן וויה חוינסט דיה ווירקליכע חוילינגעס;
 טעמסעל געקלעטע זיין, דעס דוח חונדערע זיטען פערליהעטעט, חונד זיה זייס וו
 טניע חונד ווקולע ווערעט וחסכעס, וויה דחמחון, חון יענער חון דעו זיטעטק
 נחך דער וויסטע הינפיהרעט! — יעלטע זעהטן איר חונג נחך פערגעבונג חונק, חוילע
 חבער ניכט, ווקאט וויר חונג פיהרעהעטן קאכונען; רייזענדרע זיהנעספער חוילע
 חוילגעקערט, זינד דעהין. ח פערדוקטע זוח חונג, רייזע חונג, וויה חין חוילע
 געעטלעכע געסריעבען סטעהט: „חן דיעועטן סתגע מערדע חיד חיד פיהרעהעט.“
 אסו ארשים. ויהין זינד דיה פיערעספער, חוילגעקעטן דיה ספערעכעטן;

פני שוכן מעונות: י גבר הגון בקרבנו אין לרצותה
בתחנות. ק' הרוש רחמים בעדינו לחמציא לנו
חנינות: הלא מקדם פשגו הזרים לפניך. ודאי
אשם וחטאת מכפרים פניך: זבח ומנחה סולקו
ונהרם בית מעונך. חלות פניך לא ניכל להשיב
חרנה: טנה שמצתינו במה נדיח ונרחיץ פשע. יחד
קרב ומקריב קצת מלישע: כפרה אם אין מאין ישע.
למלכותים בכל יום בחטא וברשע: משוגתינו
אפגו תלין באפם תמיד ומנחת ערב. ניהוחי שחר
גם הם פשו המצדיקים שגגת ערב: סרחונות יום
זם נוסף ולא נגרע מקרב. עונותינו רבו וגברו הרב:
פשו כל אלה ונשארו רקים. צום קבענו למעטך
וחלב תמור חלב ודם הגזרקים: קומה גבה פתחן

שתיים

אספו אישים. הרוש רחמים וכו', אין מי לדרוש רחמים נעדרנו למען המליא לנו חנינה.
(ואחפריס דרוש לשון נחמה מוסב על הקב"ה טעו). יחד קרב ומקריב, הכהן והקרבן
מאסת עלפנות אליהם. וי"מ שמו על אנרהס וינחם, וחלילה שהיא כן!) ולא נרע
סקרב, לא נתמעטו מקרבנו. בחזן שתיים, הן שתי השתחוואות בתפלת י"מ. ובעל הספיקר

והואים קחנעו וזיר פטר דעם בעוהההער יענער הטהען ערשיינען? קיין וזירדיגער
אמן חייט חונטער חונג, דער דך דוך געבעטע לו בעוהפטיגען, דורך זיין פלעהטן
גכהרע חוילזווירקען חייט סטחטרע ווקרע. — ווען חין האטען לייטען זיניערע אהר
פעהרען זידיגעטען, זעהנען זיח זיך חייט דיר חויו דורך זיכרען; חונר טוהרפפער;
יעסלט קבער הדיגען טולכט; חונר מעהלןקפפער חוילגעעהרט, דיין ווקהנהויו חייט
לערסטחרט, חונר דורך געבעטע קחנען וזיר דייען לחרן זיכט בעוהפטיגען; ווקחייט
ווקסען וזיר כון דען טאוטן חונרער זיכרען דיין? ווקחייט פערזעהנען וזיר דיר חייטע
פעהרען? דוח ווילזסט דיר ווערער חן קפפערער נקך חן געקפפערטע מעהר
קעהרען; ווען דיעוע חונר זיכט פערזעהנען בעווירקען, ווקהער זקלן היין פיר
דימעניגען קחחייט, דיר זיך טקגויך חייט זיכרען חונר פערעטעהטען בעלזעקען?
חויו ערהאנגעלונג דער טקגולען קפפער חייטע חונרער חיררוגען חייט חונר חייכער
כהכטיגן; חויר דיר ווקהאגערליכע דען אחרגענו, וועלכע דיר חונרזעטען זיכרען
דען פקריגען קבערזי רייניגעטען, זינד זיכט מעהר; חונר חונרערע זיכרען נעהמען
טקגויך לו חונר זיכט חכ, חיהרע למהלן סטייגט חוקח חיומער הטהער. יח, דרהין
זינד חוילזע פערזעהנען ווקחייטען, חונר וזיר בלייען חונרבעטערע. — דחרחן פלסטען
וזיר הייטען חסן דורך חונרער פערזעהרעטען באוס חונר פטעט חן: גייסעיעגעטע קשי;
פערבונט לו ערזעטלן. וזיר בייגען חונר לווייחלן חייט געבעטע, סטחטט דער לווייחן

שְׁתִּים תָּמוּר עֲקִידַת בָּבֶשׁ בְּשָׁנֵי פָּרְקִים • ראש
 גְּשׁוּחַ וְצוּאָר נִפְשׁוּט תָּמוּר קְרִיָּצָה וּמְלִיקָה וּקְבוּל
 דָּם בְּמוֹרְקִים: ^{ס' נקיל שדי} שׁוּר בְּמַעְרִימִים כָּל זֹאת
 לְחַלּוֹתָהּ • ק"י שְׁעָה שׁוֹעֲתָם וְתִרְבֶּה לָמוֹ מְחִילָתָהּ •
 תִּרְאֶה לַעֲמָה יִשְׁעָה וְאֶהְבְּתָה • תַּחַת כִּי הֵם עֲמָה
 וְנִחְלָתָה: אל טל יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: האזנה ?? תפלתנו
 והקשיבה בקול תפוצותינו: הקשיבה לקול שופעתנו מלצנו ואלהינו כי אליה
 נתפלל: ?? בקר תשמע קולנו בקר געה לה ונצפה: אליה ?? שופענו ובבקר
 תפלתנו תקרסה: תבון תפלתנו קטרת לפניך משאת בפינו מנחת ערב:
 בקראנו ענו אלהי צדקנו באר הרחבת לנו וצנו ושמע תפלתנו: קולנו אל
 ?? נקרא ויענו מהר קדשו סלה: ליי הישועה וכו'.

קרב אהינו ואלהי אבותינו מיוסד ע"פ א"ב ונסוף חמוס שמעון בר יצחק חזק.
 ח' אָפֶס מִזִּיחַ מִחֶבֶב וּמִכֶּפֶר • ק' בְּטָלוּ תְּמוּדֵי עָרֵב
 וְצָפֵר: ח' גָּחִלִים לוחשות עממו להחפר • ק' דָּמִים
 וְאִימוֹרִים פֶּסֶם מִלְכָּפֶר: הַמְשׁוּחַ פֶּסֶם וּבְגָדִים
 מְרֻבָּה • וְאִין מְרָצָה וְתַפְלָרָה מְרָבָה: וְדוֹנוֹת
 וְשִׁגְזוֹרֵי עֲצָמוֹ לְהִרְבָּה • חֲבָלָה רוֹחֵנוּ וּמְאוֹרְנוּ

פירש זכרית ומנחה. בשני פרקים, בשני זמנים, בשחר ובין הערבים. במערסמים, פתיס
 כאלה בהשכל ותפולה. ע"ד לעולם יחא אלס ערוס ביראה.
 אפס מוידח. כעדר הכהן המוידח ומסיר הכורענות ע"י הקרננות. וי"ע מוידח זה המזבח.
 וצפר, וסחר. להחפר, לנטותנו ככזו הגחלים על המזבח. המשחה, הכהן האדול ועדיו

וְחִמְמוֹעַר, ריח טחגויך געחפפערט ווחורדען; וויר קרייזונגן חונזער הויפט חונד סטרעק
 קען דען היזן פֿער, ריח טחגטען דער חפפערטהירע חונד דח: חויפֿלחטען דען
 בלוט: פֿערזשטעלען. חוואקטטיגער! סויע חויל ריח, וועלכע חוואנע דיעוע חוידער
 חבויכט טהון, חונד דיק לו בענוקלטיגען; ערהערע חיהר טרייען, ויח פֿערלייהונגפֿעל
 געגען זיח. לייגע דיינעט פֿחוקע דיין הייל חונד דיינע זיעבע, זייל ען דיין
 פֿחוק חונד ערבטהייל חיוט.

אפס מוידח. ויח זינד ניכט מעהר, ריח חייכסט דחן חונגויך חבווענדעסען, בעז
 זיכט מחגטען חונד פֿערזעהטען. ריח מחגטען חונד חבנדחפפער החכען חויפֿגעהערט
 ריח גוהערטען קעהלען (חויל דעט חונטער) זינד, לו חונזערער סחנדע, פֿרוחטען;
 קיין חפפערבוט, קיינע חפפערטטיקקע פֿערזעהטען מעהר, דער גענוקטע (המהש
 פֿרויסטער) מיט דען פֿיעלען קוידערן חיוט ניכט מעהר, חונד כיומנד ווייס דיק
 פֿיעלען געבעטען לו בענוקלטיגען. ווחהרענד ריח פֿערזעהטען חונד חונויסענבליצען
 זינדען זעהר געעהטען; חך! כידערן טחגטען חיוט חונזער גייסט, חונזער זיכט ער

בָּבָה: טִירַת מְקַדְשֵׁנוּ מֵעַת חֲרָבָה. יוֹם יוֹם הוֹסַפְנוּ
 חוֹבָה: בָּשָׁל בַּחֲינוּ מִשְׁמוּעַ רָבָה. לוֹלֵי רַחֲמֶיךָ
 וְתוֹרַתְךָ הִרְחַבְהָ: מְסַרְת בְּיָדֵינוּ מִיְמוֹת אָבוֹת.
 גְּהוּג לְפָנֶיךָ תַחֲנוּן לְהַרְבוֹת: שִׁיתוֹת גְּעִימוֹרַת
 וְתַחֲנוּת עֲרַבְתָּ. עֲצָרָה לְקָרָא וְאוֹהֲבֵם גְּרָבוֹת:
 פָּלַל לְהַסְדִּיר בְּרָגִיל וְשָׁלֵם. צוּם לְקַבּוֹעַ
 שְׂפָתַיִם לְשָׁלֵם: קָדַם לְקָרְאָתְךָ הַבּוֹן לְהַשְׁתַּלֵּם.
 רְחֹה לְהַמְצִיא לְיוֹנֵת אֵלֶם: שַׁעַר פְּתוּחַ הַכְּנֶתֶת
 לְשָׁבִים. תַּכְנִית יָד מִתַּחַת לְפְרוּבִים: שִׁבְנוּ עֲרִיף
 גְּעָרִים וְשָׁבִים. מְקוּיִם לְהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: עֵינֵינוּ
 כָּלוּ לִישַׁע צְדָקוֹתֶיךָ. וְאַף רוּחֵנוּ בְּקִרְבָּנוּ לְתַאֲוָתְךָ:
 גְּבַדְךָ תַאֲוָתֵנוּ וְדַמְעָתֵנוּ בְּסַפְרָחֶךָ. בָּךְ מִבְּטַחֵנוּ
 וְשַׁעֲשׂוּעֵנוּ תוֹרַתְךָ: רְצָה תִפְלֹתֵנוּ בְּאַזְכָּרַת קוֹמֶיךָ.
 יַעֲרַב שִׁיחֵנוּ לְהַטְהָר מִשְׁמֵיךָ: צַדִּיקֵנוּ וּבָךְ נִתְהַלֵּל

הרכים פסו. משמוע דבה, ככל כחנו כגביל שמיעת חרופים וכלוים. מסורח בדינו וכו' עד יונת אלם, במסר בדינו עלונותינו שתאזכ ותפלה ונדקה מכלאים רוחה לישראל שנקראו יונת אלם. ואורבם נרבות, עפה כ (האע יד, ה), ופה הוראתו כתיבת נדקה. חבניח יד, ע"פ הגמלא (פסחים דף ק"ט) וידי אלם מתחת כנפיהם, ידו של הקב"ה פרוסה תחת כנפי הכחית לקבל בעלי תאזכ וכו'. ודמעתינו בספרחך, תספר דמעתינו, כמעט הכתוב (תילי' נו, ט) כדי ספרת אמה שיטה דמעתי כאלך.

וְהַסְעוּ! — ויידענען חונער הייזגער טעמפען לערסטערט ווחורדע, לעראעהרט יד סתגולך חונערע טויר, חונערע קרעטטע סוויכדען, דח וויר חונ: וְהַסְעוּן חֲקֵרֵנוּ; סר ריינע בְּרַחֲמֵיךָ לְיָקִיט חונר דיינע חוויגערעהנטע זעהרע טרעטטעט חונו נקך. סָחֵן חוֹנֵעֵרן הָסֵטֵן סְחֵטֵעֵרן הַחֲבֵטֵן וויר דיה חיבענלעכע, דָּחֵס דִיר רַחֵם גֵּעֲבֵעַט חונר דיה ערגיעסונג דעו הערלענע; הַגֵּעֲנֵעֵהֵן חֵיט, זָךְ וויח חויד דיה לעסטליכען לִוְחָאָנֵעִיכֵיכֵסֵט חונר דָּחֵס ספּעטֵעֵן מוֹדֵר גִּיכֵעֵן. יֵח, דורך חוין ווְהַגֵּעֲנֵעֵהֵן דֵּעֵנוּ גֵּעֲבֵעַט, זָךְ וויח דורך סְחֵטֵעֵן, דורך ספּעטֵעֵרֵעֵנוּלעכֵרֵעֵ זִיפּענכֵעֵוּעֵגֵנֵג, חונר דורך הַנְּחַטְסִיגֵנוּ ערסוֹינֵעֵן סְחֵר דִיר, קָחֵן יִשְׂרָאֵל זיינע רעטטונג בעווירקען. — חֵיטֵעֵן ספּעֵרֵסֵט סטעהט סְחֵטֵעֵן סִיר דיה בוסלעֵרֵסִיגֵנוּ, חוֹי דער מיטטע דער כּוֹכִים רִיבֵסֵט דוח חֵינֵעֵן דיינע הַחֵדֵר. דָּחֵסֵן קטהרען וויר, יונג חונר חָטָט לוֹ דִיר לִרִיק, חוֹיֵל דיינע גָּרֵסֵט בְּרַחֲמֵיךָ לְיָקִיט לערטריעכר, חונרע חוֹיגֵעֵן מיט זייכענדעט הערלען חוֹיֵל דיינע חוֹיֵלֵנוּעֵן מוֹדֵר גִּיכֵעֵטע. — דוח קענכֵסֵט חונערע מיכֵסֵט סֵחֵטֵעֵן חונערע סהרֵקֵעֵן, דוח, חוֹיֵל דעו וויר חונרע לערטריען ועטלען, דעסען זעהרע חונער סְחֵטֵעֵן חֵיט; ניכט חונרע געטע ווְהַגֵּעֲנֵעֵהֵן חוֹיֵל וויח חֵיכֵסֵט דוח חֵיכֵסֵטֵן מוֹדֵר; מִתְּגֵעֵ חונער ווְהָרַס געחוייגעט זיין, חונו סָחֵן דען זיכענלעקען לוֹ רֵינֵעֵנוּ, רעכטלעֵרֵסִיגֵעֵ חונו, חונר וויר זוקלען חונו דיינער

וּנְתַאֲמִין • חַטָּאנוּ בְּאִזּוּב וְנוֹסִיף אֲוִמִין: ח' נְקִיל קְוָה לְ
 יי חֲנוּן וּמְרַחֵם • ק"ט חֲבוֹשׁ שְׁכַרְנוּ אֲבִלִינוּ לְנַחֵם •
 זַעֲקַתְנוּ קָשׁוּב מִרְעָה לְהַנְחִים • אֲשֶׁר בָּךְ יְתוֹם
 מִתְרַחֵם: אל סלך יושב וכ'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: חטאנו ועונו הרשענו
 וטורדנו וסוד סמיונותיה וממשפטיה: בך בפתחו אבותינו בנחשו ותפלסמו:
 ויבטחו בך יודעי שקמה. כי לא עזבת דורשיה יי. הרשו יי בהמצאו קראו
 בהיותו קרוב: קרוב יי לנשברי לב ואת הפאי רוח יושיע: קרוב יי לכל
 קדאיו לכל אשר יקראו באמת: ליי הישועה וכ'.

קלד אהיו ואהיו אבותינו. מיוסד ע"פ א"ב ונסוף חמוס גרשם בן יהודה חזק.
 ח' אֲמַנָם אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ וְהַעֲוִינוּ • ק' בְּגוֹד בְּגִדְנוּ בָךְ
 אֲבִינוּ: ח' גָּלִינוּ מִבְּלִירַעַת וְנִדְוִינוּ • ק' הַחַיִּים וְהַחֹפִים
 וְלִשְׁוַעֲתָךְ קִיִּינוּ: הַעֲבַר אֲרוֹן עֲזוֹן עֲבָדֶיךָ • וְאַתָּה בָּאָה
 זָרַע חֲסִידֶיךָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדֶיךָ • חֶסֶד וְאַמֶּת
 חֵן בְּנִשְׁבַּעְתָּ לִידִידֶיךָ: טְרוּף וְעֲנִי מְמַרְק פְּשָׁעִים •
 יְסוּרֵי תוֹכְחוֹת שְׁמֹנָה וְתִשְׁעִים: כָּרַת וְהַכְתַּבְתָּ
 לְאִים פּוֹשְׁעִים • לֹא תִשִּׁים עַל עַם בָּךְ נוֹשָׁעִים:

אמנם אנחנו חטאנו. גלינו מבלי רעה, לה"כ (שעי' ה, יג). ונדינו, וכל היום חיי
 לנו. רחמים וכ', אעפ"י שאנחנו רחיים ונדחפים ככ' לישועתך קיינו. ואל חס באה
 לה"כ (תילי' כו, ט) ופירש רש"י אל תכריע באף לכף סונה. טרוף, לשון טירוף הדעת,
 וזו מהמה ומנוכה, ואמר הנער והיסורים ממדקים את הסמלים. הוכחה שמונה
 וחשעים, הם ג"ח קללות שמשנה תורה. שכתב בזרית. לאיים, להפחיד את הפושעים.

ריהינו, חודר גסטטרקטען מוטהעו זיין. רייניגע חונו זייט אונז, חודר חונער מוטה
 יקול חימער סטרקער ווערען. — וויר החרען דעו עוויגען, דעו חלונגריגען חודר
 בחרהערגליגען; היילע חונער וחונערן, טרקסטע חונער טרויריגעו געוויטה, לערניק
 חונער טרייען, כעפרייע חונז פלען חיבען, דוח, דער דוח דיק דער ווויזען ערבחרמסט!
 אמנם אנחנו חטאנו. ומהרודך! וויר החכען געווינגט חודר חונערעכטציקייטען
 בעגריגען, וחרען טרייחלון געגען דרך, חלונסטער! דורך חונערע חונערעכטציקייט
 וויר חין געלעגנעכטע חונז ענענד גערחטחען; דרך, לערעטסטחין חונז גערחטחען
 חקלפען וויר נקך חימער חויל דייע היילע. הערר! בעייטגע דוח זינדען דייענד
 דינער, ריכטע ניכט דייען לקרן געגען דוח פחלקחאטען דייענער פרחאטען; גערענגע
 דייענער זיבע חודר הויר, זיס ווילסטען דייענע גנחער חודר טרייע, וויח דוח ענדיסטען
 געוילכטען לונגעטוחרען חקסט. סאערן חודר זיידען זיהגט דוח זינדען; חקסט חודר
 זייליג ליכטיגונגוחרען זיססט דוח חין (דער תורה) זייערערייבען, חקסט דוח
 פערעלער לונגעטוחרען; חק אגע ויח דעט פחלקע ניכט חויל, דעו פחון דייענער חילע
 פחקהנגט. רייניגע דייע קינדער פחון חיהרען פיעלען זינדען וועלע דעוויטה

מפֿשֿע רב נִקְהַ בְּיָדְךָ • נִבְּנָעִים וְשָׁבִים וּמִתְחַנְּגִים
 לְפָנֶיךָ: סָרַחן בְּחַמְסָם לִבּוֹ בְּהַעֲבֵרְתָּ סִמְמֵיךָ • עֲוֹנָם
 תִּכְבּוֹשׁ וְתִשְׁלַח בְּצוּל שְׂאוֹנֶיךָ: פִּקַּח קוֹחַ קָרָא
 אֲסִירֶךָ לְהַתֵּר • צַחַן שִׁמְצַחְנוּ תִּפְעֵבִיר כְּבִנְיָתָר:
 קָרַע שְׁטָרְנוּ וְחֻבּוֹתֵנוּ וְתֵר • רַחֵם תּוֹפּוֹר פְּנִים
 בְּהַסְתֵּר: שְׁבוּעָה זְכוּר וּבְרִית קַדְמוֹנִית • תְּחֹזֵן זְכוּת
 אֲבוֹת מְנוּיִי אַחֲוֵרָנִית: גְּדַרְתָּ הַגִּיטָה וּמְלֹאכֶת
 הַתְּבִנִית • רָצָה לְהַחְזִיר חֶפְזָה רֵאשׁוֹנִית: שְׁפֹטָה
 מִשְׁפָּטֵנוּ מִזֵּדִים עֹשֵׂשִׁים • מֵאֲנוּ לְשַׁלְּחֵנוּ וּכְנוּ
 מִחֲזִיקִים: בְּנֵי יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל הָעֹשֵׂשִׁים • יָהּ שׁוֹב
 שְׁבִיתֵנוּ כְּכִנְגַב אֲפִיקִים: הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וְרָאָה מִזִּבְּלֵ
 מְרוֹמֶיךָ • וְגוֹל יִתְגַּלְּלוּ הַמֶּזֶן מֵעֵיךָ וְרַחֲמֶיךָ: הֵי
 תֹאמֵר לִיסוּרֵי בְּחִירֶיךָ גְּעִימֶיךָ • הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנֶיךָ
 עֵירֶךָ וְעַמֶּיךָ: ה' יְקוּל חַטָּאתֵינוּ בְּמַעֲלֹת יָם תַּעֲלִיל •

סרחון חמסם, כתם עתכם על'ה (ירמ' ג, כב) נכתם עונך. בהעברת סממניך, תעביר עליהם סמים ללגנם. בצול שאנך, במגולת הים, כמו זלזן ימים (ת'ל' סה, ח). פנים בהסתר, אף אם תסתיר פניך מעמי, כמו ברוגזתם תזכור. מניי אחורנית, האבות מנייכם מוקד' שלא כסדר תולדותם, כמו חכמת את בריתי יעקב וחק את בריתי יצחק וכו'. גדרת הגיטה, (יחזקאל טז, יב), הוא מקום דוכן הלויים, כפי גדר לכני' שבמזבחי' עומדים עליו. ומלאכת רחמיך, גם הוא מלאך יחזקאל (ע"י), והוא תוכן מדור הכית. ואמר: הלויים בזוככם וכל

חוב רייח'ך פֿתֿר דיר כעטען; ווּחֶסֶע חיהרע ויכדענפֿלעקקען ווייס דורך דיינע רייניגעג
 רען הייזאייטען (דורך גיטע חונד ערבֿראטען); חונטֿדריריקקע חיהרע ויכדען,
 פֿערזענקע זיח חין דיח רויסעברען טיעפֿען (רענו מעערענו); וְזֵקֵנוּ דיח פֿעסען, כֵּעַ
 פֿיעהל, דיח געבונדענען וְזֵנוּ לוֹ וְחֶסֶען; ווּחֶסֶע דיח פֿלעקקען חונטֿער חונטֿייבֿקרייט
 זיח מיט זייע ריין; לִעֲרֵיִסֶע חונטֿערן טוֹדֿטֿיין, חונד טיאגע חונטֿערע טוֹדֿ; געדענקע
 דיינער גיטע, ועלכסט ווען רח דין קנטליט פֿתֿר חונד פֿערברייגסט; געדענקע דע
 פֿידעו חונד דענו בינדיסענו זייט דען קלעטען סטחאמפֿטערן, זיח חונד געקדיג חין ריקוילט
 חיהרע פֿערדינסטע; סטעלע דען קתֿער דער וקבער חונד דחז חונטֿערע ווערק דענו
 טעמפען זייט דיינער עהטאמליגען (יעבע וויערער הער. ריכטע חונטֿערע זעלע וויער
 חונטֿערע געטטלענען חונטֿערדריקקער, דיח חונד ניכט פֿרייגעבען ווּזֶלֶען, חונד חונד
 פֿעסט העלעטען, חונד, דיח געדריקטען קינער יאודה'ס חונד ישראל'ס. ח געטטל
 פֿיהרע חונטֿערע געפֿלעכענען לזריק, זיח פֿריסע קוועללען חין דוירען זענען. סויע
 פֿתֿר הייזען, זיחע חויל חונד פֿתֿן דיינען תֿהען הערעך, וְחֶס דיינע לְחֵסֶיִבֿקרייט
 חונד ערבֿראטען רעגע ווערדען, ספרך לוֹ רען זיידען דיינער חויערעוואקסען; „ע
 זיח גענג!“ לייגע דין וקתאווילען פֿיר דיינע סטערט חונד דין פֿתֿק. זענקע
 חונטֿער ויכדען חין רענו מעערע טיעפֿען; ערריכטע וויערער דיינען וקתאווילען חויל

חיים זבול קדשה במרום הרים תתליל. קננייה ילכו
בשמחת לבב וחליל. אז תחפץ זבחי צדק עולה
וקליל. אל סלך יושב וכו'.

אל תבוא במשקט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אל תשליכנו לשת וקנה
בכלות כחננו אל תעוננו: וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לפני
בנים: למען שמה יי תחנינו. בצדקתה תוציא טענה נפשנו: אלהים צבאות
שוב נא תבט טשמים האה וקוד גמן זאת: נפלה נא ביד יי כי רבים החסד:
אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז: אדם להקבל רמה ימיו בצל עבר: והא
לקברות יוכל ועל גדיש ישקוד: לוי השועה וכו'.

קלה חן בנינו. אצא. ע'פ'ח'ב' ע'מ' יתד'ח' תנועת. תסוף תמוס כרדך בר שטאל.

אני הוא השואל. בעד בית ישראל. אני אדרוש
אל. ואשים דברתי: בקירות הלבבות. אנחותי
רבות. לכבי איך סבות. לאהי צור ישועתי: גבורותי
הסליא. אלהים ארני חילי. ועשה משכן לי. ויגעתי
ומצאתי: דברו גם מלא. אלהי אש אוכלה.
והעליתי עולה. וגם שעה למנחתי: היותי בחר.
ביום זה הנבחר. בתמיד השחר. בכהן ראש
החלות

מודר בהמ'ף יסוד הקנ"ה לש בלבתו האלונה החליל, תכוון ותרום, מלאך נטע
ותול. קניך, ישראל קנין של הקנ"ה.

אני הוא השואל. הסליחה האלה היא תפלת הש"ן המודר פעם בעד עמנו ופעם בעד
עדתו. בקירוח הלבבות, לה"כ (ירמי' ה, יט), הם הקירות בסדרי הלב, ור"ל מקדש הלב.
איך סבות, לני איך יכול לסבת (ר"ל לפנות) אל נר ישועתי, והוא מלה"כ נקהלת וסנתי
אני את לני. ויגעתי ומצאתי, שכן ליגיעה כי הקנ"ה מלא דבריו אשר אמר וסמתי עשכני

דער הקהע יענער בערגע (כיון), דחם דיינע ערווהרבענטן (ישראל) ויט הערלענטן
פרייע דהיו ווחלונן; רחן פערלונגע דוח ויעדער פרייחוויזונגע תפסער, סתלסט
חוכר ברתי תפסער.

אני הוא השואל. חיד כעטע פיר דחז הויז ישראל, פלנעה לז גחטטן, חרדנע חיהת
איינע וחרטע חויז דעס חיינערסטען איינע הערלענטן. פיען זינר איינער ויפלענר;
זויה קחן חיד חיון זינדיגע הערן לז גחטט. איינע חיינע פלעזן, ווענדער? — חיינסט
ליינטע חיר גחטט דער הערר ויינע ווחונדער, בעטטיאמטע ויינען ווחהניסן בייה
חיה, חוכר חיד פלנר ערהלונג נחך איינער חיהע. ער פלחלפיהרטע ויינע פערט
חייסאג, ער, דער חיון פערלעחערנרעו פיינר חיהט; חיד ברמלעט חיהת פלייט
קספער, חונר ער ווענדעטע ויך לז איינען גחבען, חחטטע חן דיעועת חויערווחחלסט
סמע ווחהוגעפלונען חן דעס געספרעקטען כאטע. דער חקהעפריסטער בעגחן רען

החלותי: ואחריו העבודות. סדורות נכבדות.
 ועגן התודות. באנא השם (י"א ושם) הודיתי: והירים
 וטהורים. ביום זה מתבפרים. בדם פך ושעירים.
 בהעיר עם רבתי: חתית גחלים. פרקליט למולים.
 ובשני האלים. בכן לאב באתי: טבילות וקרובים.
 כמשפטם נעשים. לשוכן תרשישים. עבודת יום
 הבינותי: ידידות השירים. בקולות זמרים. כשמעתי
 קול מרים. אזי ירי הרימותי: פניסת הקטרת.
 פני הכפרת. בקרבי תפארת. והורמתי והונפתי:
 לפני היתה זאת. ועתה ברגזות. ללעג ולבזות.
 אשר מעשי קפחתי: מאד פרו עיני. והקבדתי
 אזני. וצדיק הוא יי. כי פיהו מריתי: גלזים אהבתי.
 וצדק שנאתי. ומעשי קלקלתי. הרעותי אשר
 עשיתי: סלח לעונות. אלהים ממועונות. ראה
 נפשות נענות. והנה נא זקנתי: עשה נא נפלאות.

בתוכס. חתיח גחלים, לקטורת היתה מליכה לבני ברית. פרקליט, מליץ. מעשי קפחתי,
 כל מעשי במרמה ותחבולה, והוא לשון האגדה. אלא שקפחתי את מעשי וכו'. חרו
 עיני, אחרי תאות גופנית, כמו ולא תתורו אחרי לבבכם וכו'. והנה נא זקנתי, ר"ל מאד

דען טהגענדינסט מיט דעם קלוםקליבען אהרגענעפער, דרוין טהרדעטע ער דען
 ערההבענען טעמענדינסט דען לערההנוגענעגען, חונד דיה זינדענבעקענענטיסע,
 נאך דער פהרגעטריבענען פהרגען. זך לערההגענען חיינסט דיענע ריסיטיגען חונד
 הייליגען אהנגער דורך דען בונט דען סטיערן חונד דער ליגענבעקע, חין יענער
 פהקרייבען טהרעט (ידוליס). דען טהררען דער קהאלען וואר חיינע פירספרהבע
 פיר ישראל, חונד דען ערטיען חיד מיט דען לוייח וידדערן פהר דען פהטער.
 דרך אהריאמליגען פהרסירעטאמאסיגען בהרען חונד וואסען בערייסעטע חיד חיד טן
 טהגענדינסט פהר; בייח זיכליבען טהנען דער זידער חונד דער אוויק אהב חיד
 חיינע אהרע (בעטענד) עמפער. קוז דען רייכערוארק פהר דען ועקעל דער
 הייליגען אהרע דהמפלטע, דען וואר חיד חין חיינער העררליכקייט, חין חיינען
 בליהענדסטען לוסטהרע. — זך וואר ען חיינסט; יעטלט אבער בין חיד פהון קוואער,
 לערספחטטען חונד לערההבעטע חיינער חייבען אהרדנוגען ווילען. חיינע בליקע
 ספחהען נאך זיכליכקייט, חיינע אהרען זינד לערספחטען; גערעכט חייט גהטענע
 ספחהען, דען חיד וואר חונגענהרענען געגען ויינע בעפעעהען. חיד זיבטע דען
 אהטער, אהטע דען רעכט, פערדערב חיינע זיטען, חונד טההט כהענע. ח
 אהטע דער אהרען, לערלייחה דען זיטען, פויע חויל דען דעמיטאגען ועלען;

אלהי הצבאות. עננו נזראות. ואל תחרש לדמעת:
 פתח יד הרמח. לאום לא הזחמה. בלא שפתי
 מרמה. האזנה תפלת: צפה אל עלבוני. ואל נא
 לעוני. עשה אל דין עני. ואל אראה ברעתי: קראתה
 גוהי. ודברתי שיחי. בהתעטף רוחי. את יי זכרתי:
 ראה גאלי מביי. שמע קול בביי. וגם תדרוש רביי.
 ואל תדרוש לחטאתי: שמע קול גיאומי. ותדרוש
 את שלומי. מה בצע ברמי. אלי שחת בדתי:
 תהלתך אספר. וחטאתי כפר. דברי אל תסר.
 והקם נא אלמתי: בנה גמבר גאלו. וברך את חילו.
 ומתי תאמר לו. ידעתי בני ידעתי: ראיתך סובל.
 בצרות מתחבל. שמעתך קובל. וגאלתי והצלתי:
 ועתה גאלי שור. בשלשלאות קשור. ובקש החשור.
 כשה אובר תעיתי: כלילת תפארה. נפולה ומכודה.

תבני

ארכו ימי בגלות והפיטון לישאל דקרא נקיט. ובעהמ"ס פירש שקאי על הג"ן שהיא זקן ותיל
 בעבודה. סביי שפלותי. רביי דכאותי ושכרי. אלוטחי, עפ"כ והכה קמה שלמותי, ר"ל
 תבניה קרני. קובל, מתאזן ומתאכל, לשון תלמודית.

חיד ביו (חיו קוואטר) גרויה געווארדען. לייגע חונו וחווארדער, עוויגער, גחטס נבאלת!
 ערהקער חוג, חגעבעטעטער! חונד סווייגע ניכט לז חונוערן שהרעקען. סהע דייע
 ערהקבענע חקנד דעק פערטשטעטען פהוקע חויל; פערניכט מיין געבעט, פון ויפפן
 קהנע פלום. סויע חויל חונוערע סאחק, חונד ניכט חויל חונוערע זיכרען. פיהרע
 דיח סטרייטונגע דער חראט, חונד וחס חונד קיין חונגליק זעהען. חיד רלע
 דיד חו, מיין ערליגער! דענקע, הערר, חן דיד, חונד שיטטע פגעברען גיישע
 זיינע קלוגע פטר דיר חויו. זיהע, חן ערלונער! זיינע ערנידריגונג, ערהקער
 זיינע וויינעכע סטיאמע, פערסע נחך זיינען זייערן, ניכט נחך זיינען פערטעהונגען.
 חקער דען טון זיינער ספירלע, חונד בעפערדערע מיין וואהל. וואו ניכט דיר מיין
 בואט, דעס חיד חיו דיר גרוש זינקען זון? דייען רהקן זיין חיד פערקיסען
 פערניב זיינע פעהלער, פערוויירל זיינע ווארע ניכט, חונד חקגע זיינע גברע (מיין
 חנועהען) זיד חילפריכטען. פערקויטט חיוט דיין וואהן, ערלונע חיהן, זענע זיינע
 קרמט; וואו זיירסט דח זיינסט לז חיהקן זאגען: „חיד זיעבע דיד, מיין זאמן!
 חיד זיבע דיד; חיד זעהע דיד זייערן, חקרטע דיד קלאגען, חונד ערלונע חונד
 רעסטע דיד? — סויע דקד, מיין ערלונער! חויל דיר געלעטעלטען, אלע רח
 פערמיסטען דען חיד חיררע חוואער ויה חיון פערלונערען פחמן. — דיח קלוגע
 דיר הערליכקייט, חן! זיח חיס זעעלונען חונד לערסטאגען חיוט שיר פנטאמאטא

וּמְנִי גַעְדָּרָהּ • וַיֵּצֵא הָאֱחָד מֵאֵתִי: בְּרִיחֵי הַן שִׁבְרֵי •
 וְעַלִּי הִתְעַבְרֵי • וְדוּדֵי חִמְקֵי עֵבֶר • וּבְעֵדֵי גִשְׁאֲרֵתִי:
 שְׁעָרֵי גַם טָבְעוּ • וְדְלִיזֵתֵי רָעוּ • וְנָדוּ גַם גְּעוּ • וּבּוֹשֵׁתֵי
 וְגַם נִבְלָמְתֵי: מְלִיצֵי נְאֻלְמוּ • מְנַאֲצֵי הוֹרְמוּ • וְהָעֵלָם
 יַעֲלִימוּ • מְנוּחָתִי וְטוֹבָתִי: אֱלֹהִים אֲדַנִּי חִלִּי • אֲזוֹן
 וְשִׁמְעֵי קוֹלִי • עֲנֵנִי וְאַמּוֹר לִי • קַח נָא אֶת בְּרַכָּתִי:
 חַוָּה אֶת שְׁפָלוּתִי • וְרַחֵם עַל עֲדַתִּי • וְנַפְשֵׁי יַחֲדַתִּי •
 וְטוֹב אוֹתָהּ לָךְ תֵּתִי: קְנֵה שְׁנֵית בְּנֵיךָ • רֵאֵה וּפְקַח
 עֵינֶיךָ • וְאַתְּעֵלֵם אֲזַנְךָ • לְרוֹחָתִי וּלְשׁוֹעַתִּי: אַמֶּלךְ יוֹשֵׁב

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: מה אנוש כי תזכרנו
 וכן אדם כי תפקדנו: אלהים מלכנו מלפני פועל ישועות בקרב הארץ: אמת
 הוא מלכנו אלהים. צנה ישועות יעקב: רצנו אדני כי אליה נקרא כל היום:
 הי חי הוא יזך כמני היום. אך לבנים ירדע אל אמתה: מה בצע ברצוננו
 בדרחמי אל שבת. היזרה עשר היגיד אמתה: כי תבקש לעלנו ולנשואתנו
 תדרוש: ותפקדנו לבקרים. לרנעים תבחנו: לוי הישועה וכו'.

קלו שנייה. א"א. מיוסד ע"ס א"ב ונסוף סמום יצחק הכהן החבר חזק וזמן.

ח' אֲרוֹן בְּפִקְדֶךָ אָנוּשׁ לְבַקְרִים • ק' בְּמִצְוֵי הַדָּיָן אֵל
 תִּמְתַּח: גּוֹף וּנְשָׁמָה אִם תִּרְיִבֶם • דּוּחַ וְלֹא יוֹכְלוּ קוּם:
 חִיּוֹכֵל

ויצא האחד מאחי, לה"כ (בראשית מד, כו), ופה רמז ליסוד ומיוסד, והוא הסתלקות
 השכינה מישראל. ודודי חמק, הסתתר, (לה"כ שה"ש). וכערער, עץ יסודי. ודלוחי רעו,
 התחללו. טוב חחי אורה לך, לה"כ (בראשית כט, יט), ופה ר"ל, לך אפקיד חחי וכפני.
 ביאור מסליחות ארון בפקדך, אך כך לדל, יי אלהי, אהבה עוזה, הבט בער"ה.

חזר דער חיליגע פֿערליס זיך. — זיין פֿריינד לערברחך זיינע ריגען, לירטע חייביר
 זיך, ענטלעך זיך זיינען בליקען, חונד זיעס זיך חיינטען לזריק. זיינע פֿאָרטען
 פֿערזאָנקען, זיינע טהירען וזחורדען לערספֿרענגט, מוֹזעו וזחורדע פֿאָזיטיג, חונד זיך
 דעקעט פֿחֿרע. זיינע פֿירספֿרעכער פֿערסטוואַטען, זיינע פֿיינדע וזחורדען ערהאַבען,
 דיע זיר זיינע רוהע חונד זיין גליק רויכטען. — הער, גחטט! דוח, זיינע זחֿט!
 פֿערניס זיינע סטיאָזי, ערהאַרע זיך, חונד פֿפֿרד: „ניס הין זיינען זעגען!“ זיהע
 זיינע ערנירונג, ערבחראַע דרך זיינער געזיינער, חונד זיינער זענען, דיע זיך
 דיר גערן היגעבע. ערוֹמע לזן לזויסטן זחֿן זיינע קינדער, זחֿס זיינע זחֿיגען פֿעסען
 סטעזען, פֿערסאָיסע דוין פֿהר ניכט פֿחֿר זיינעט בעטען, זיינעט פֿאָנען!
 ארון בפֿקדך. הער! זען דוח יערטן זחֿרגען דיע זחֿניסהייט זחֿסערסט, זיס זיח
 ניכט נחך דער פֿפֿרענגע דען זענעטלען. זען דוח קפֿרער חונד זענען זחֿליך ריכטעסט,

חַיִּיכֵל גָּבֵר לִזְכוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מַעַשׂ
 לְהַצְטַדֵּק: זְרוּי יַחֲמוֹזוּ מְלִיחָה סְרוּחָה. חֲבוּי אֹרְבוּ
 בְּקַרְבוֹ מַעַת הַדָּלוּ: טָמוֹן הוּא כְּרֶשֶׁת לְרַגְלָיו. יִסִּיתָהוּ
 בְּכֹל יוֹם לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: פָּחוּ גְבוּרָה בְּגוֹף אֵין. לְפָנָיו
 לְעַמּוֹד וּלְהִתְיַצֵּב: מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ. גַּפְשׁוֹ יִשִּׁים
 בְּכַפּוֹ לְהִבְיֵא לְחֲמוֹ: שָׁבַע בְּלִימּוֹ יִגִּיעַ כַּעַס וּמְכַאוֹתָי.
 עַד שׁוּבוּ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקוּט: פָּנָה אֲדוֹן בְּעַצְבוֹן רוּחַ.
 צִפָּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב אַתָּה לְרַחוּקִים. רַחֵם
 תְּשׁוּבַת רְשָׁעִים: שְׂדֵי הַמָּצֵא לְדוֹר שִׁשִּׁי. תֵּאמַר הַגִּי
 לְמַבְקֶשֶׁיךָ: יְבוֹשְׂרוּ סִלְחָתִי קוֹרְאֵי בְשִׁמְךָ. צַדִּיק
 בְּמִשְׁפָּט עִם מִי־חָדִיךְ: חֶסֶם מְגוֹל מְלֵה־רְשָׁעִים. קַצּוּף
 בְּמַסְטִין מְלֵה־מָטִין: הֶקֶם לָנוּ מְלִיץ יוֹשֵׁר. כּוֹפֵר
 מְצַאֲתֵי תִשְׁמִיעַ לְשׁוֹכְבִים: הִשְׁלַכְנוּ עֲלֶיךָ יְהוָה.
 גֵּא אַתָּה תִּכְלַלְנוּ: הֶעֱתַר לָנוּ בְּתַפְלַתְנוּ. חַפְצֵנוּ
 וּבְקִשְׁתֵּנוּ מְלֵא בְּרַחֲמִים: חוֹן נְקוּל בְּךָ הִלְיֵנוּ בְּטַחֲוֹנָיו.

רחמך

וינר יוח אמוידע רברינגיך לערוקערען. — קחן דער מענטש ריין פאר געריכטע זיון,
 דך קיינע טעהטען לו זיינער רעכטע רעטיגונג ספרעכען? חייט סוטלע דער
 זינדע געברערען, לויערט דער פיינד חיון זיינעט חיינערן פֿחט ערסטען חייגענבליך
 זיינע דמויינו חן. דער לערסטעקטע לעגט חיהט חיון נעטל, וקטט חיהו חטליך
 חן, חוט חיהו חיל' לערדערבען לו סטירלען; דעט קח'לער לעהוט ש חן
 קרמטט, חיהט לו ווידערסטעהען. — וקב'אר ער לו לערסטערדע געקאמטע
 זוכט ער חייט זעבענאגעפֿהר זיון ברקד; זיינע טהגע זינד קוואער; חוד
 טאמירלען; ער חמט קיינע רוהע, ביו ער חין דען סטויב לוויקקערט. — סויע,
 הערר! דוח טרויריגקייט דע געמיטהע, בויקע חויל דמו לערקנירסטע הערל. —
 דוח ביסט דען לערעטן נהע, חמטט ווהאגעפֿהלען חן דער בעסערע דער
 זינדער. חלומחטיגער! חמט דך פֿינדען דעגען, דוח דך זילען; ספריך לו
 חיהטען: „היער בין חיד.“ חגע לערלייהונג דיינען חכבעטערן לערקירטיגט
 ווערדען; ספריך דמו פֿחק, דמו דיינע חייכייט חנערקענט, חייט געריכטע
 פרייח; לערסויע דען מור דע לערהחסטען חנקאגערע, סרעקע דען לעת
 זייארער חב; זעטלע חונז חיינען פֿירספרעכער; לערזיכרע דען חבטרייניגען דיינע
 לערוקאגונג. — חויל דך ווערלען וויר חאנרע בירדע, ח ערטמגע חונז! חמט דך
 חמט חונז ערבעטען, געווקהרע ערכראובנעפֿהלען חונערע ווינסע; חויל דך זעטלע

יְיָ יְרַחֵמֵךְ מְהֵרָה יְקַדְמוֹנוּ: חֶזֶק וְאַמִּיץ שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ. אָנָּה לְנִצְחָה אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

אֵל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: עֲנֵנוּ יי כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ כָּרִב וְחַמִּידָה פָּנָה אֵלֵינוּ: כִּי אֲתָה יי מְשַׁלֵּב לְךָ מְשַׁלֵּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה: אֵל יִשׁוּב וְהוּא נִקְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ: אָנְחָנוּ עַד יָמֵינוּ וְכֹאֲבִים יִשְׁמַעְתָּה אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבְנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וכו'.

קלו שנייה. אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"ם א"ב.

ח' אַךְ בְּךָ לְדַל מְעוֹז. ק' בְּצַר לּוֹ מִצּוֹא סֶתֶר: גּוֹזֵז חֶטָּא גּוֹעַל רָשָׁע. הן לזכות מחפש צדק: הבל לך מפורש שָׁבֵל. ובל תחפוץ התבונן און: זאת דעתנו כי בן דרכך. חסות בצלך הנה באנו: טוב חנם תושיט לנו. ימין סער פרוסת פתח: בְּהַקִּישׁ רֶשֶׁת שׂוֹא חֶסֶד. לוקח טוב תען: מִדְּתָךְ כִּי בֵן שָׁבַח. גְּעוּר וְרַק מִחֲזִיק מְלֹא: סמוך נופל לא תבוזה. עֲנֹת עָנִי קְרִיבוֹת תִּרְץ: פִּגְמָם חוֹב יִמְרַק חֶסֶד. צוֹ סוֹפֵר כְּתוֹב שׁוֹבֵר: קוֹל הַקֵּל יַחֲלִיף קֶשֶׁה. רִצּוֹן יִצַּר תְּבוּף יֵצֵר: ח' נְקוּל שְׁוֹה לְכַף שִׁית הַקָּרֵב. קו"ח שְׁלוֹךְ שֶׁרֵץ טְבִילָה תַעֲלֶ: תִּבְעֵר רַע תִּעְבִּיר טָמֵא. הַתְּטָהוּר לְכַת חֶקֶד: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו'.

וויר חוננער פֿערטרויען, קחממע חוננו מיט דייענער מילדע לופֿער. הוֹגְעוּמְחִילִיגֵער! וויר פֿיצרעסען דייען נחמטן ניכט, פֿערגיסן חויד דוח חוננער עוויג ניכט. אך בך לדל. חין דיר נור פֿינדעט דער מהנאחטטיגע לופֿער, פֿעסטע סטיסלע חין זיט נער נחטה. — דעקקע דוח זינדע לז, בויקקע פֿערקלטינד חייבער דוח פֿרעלען וועג, ריכטע נאר נאך דער פֿערטהיילהחטטען זייטע, זולע דוח טונענד הערפֿער. הוֹזֵנוּ זיגט קאָר חונד דייטליך פֿער דיר, דךך חמגעסט דוח דוח זינדע ניכט בעטרפֿלעטן; וויר קעננען דינע דייע וזייטע, דרוקן זולען וויר דייען טון. הוֹזֵנִיגֵער! חוּי גנאָדע רייכעסט דוח חנו דוח חונטרסטיסלעטע החנד וויח חיינע מילדסהחטטיגע גחבע. ווען דער גנאָדענוולכעטע וויח חין בעסטאָרע חן דוח סהירע קאָמפֿט, זח רחטהסט דוח חיהת לזר בוסע. דייענע חיוס דייע ריהחלחזע חייגענסחפֿט; דען זעערען סיקסט דוח פֿאָזבעלחדען לזריק, חונטרסטיסלעסט דען ווחנקעטען, פֿערקלעטעסט ניכט דוח דעמוטה דען עלעדען, חחסט ווחחלגעחלחזען חן זיינער חנאָדערונג. — חחכטעסט דוח גנאָדעסט דחן סוֹרֵבך דורכסטרייכען, דוח סוֹרֵד חזו געטליגט נידערסרייבען חחטען; חחגע דוח חחטטע סטימומע (דער בעטעדען) דוח החיטען (פֿערהחגניסע) חויהחעבען, דער ווילז דען סחפֿערו דען חנקאָגער פֿעטען. מחלבע, דחס חוננער חיינערע מיט דען חייסערן (גחטטעווינסט) חייבער חייסטימומע, סחפֿעע חינוגע ווח חוננו חן חוירער ווחהרען רייניגונג היסערט, רייטע דחן בחוע חונד חונכרייכע וועג פֿאָקטע חוננו חיינען ריינען זין חיון, נאָך דייענט געועטלע לז מחפֿעלן.

אל תבוא במשקט עצמו כי לא יצדק לפניך כל חי: לפיכך יתעמד ברחוק
תעלים לעשות בצרה: למה פגיה תסתיר תשפח ענינו ולחצנו: אל תסתור פגיה
מעבדך כי צר לנו מהר ענני: קימה יי באפה הנשא בגברות צורכי ועיה אלי
ששפט ציית: קימה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך: לי הישועה וכו'.

קלח אהנו ואחי אבותינו. מיוסד עם אל כפול ובסוף פתום אליעזר.

ח' אריאל בהיותו על מכוננו ומוסדו. ק' אדם לא
לן בשלם ועונו גרו: ח' בהעוותו לילה תמיד השחר
פוקדו. ק' בהקשל ביום תמיד הערב מגדו: גבולים
יושבים בשל עצמן מתכפרים. גלגול העלה על עשה
מתזרים: יהוי אשמת זרון ארבעה מכפרים. ירך
חטאות שגגת כרת מכפרים: העולה ויורד טומאת
מקדש מכפר. הלא גם עון שבועות מכפר: ולא ידע
בסוף וחדל מכפר. ושעיר הפגמי תולה ויום מכפר:
זרון הטומאה גם הם מבטלים. זמון חיצוני לאשר
מתחלה מעלים: חתום מעלים שעירי חדשים

אריאל בהיותו וכו', המונח נקרא אריאל, כאשר פרשנו כמה פעמים. לא לן וכו', כדליתא
צ"כ פרק כ"ו, לא לן אדם צירושלים וטעמו בידו וכו'. בשלם, ביושלים. בהעוותו וכו', אש
שטח בלילה פמיד של שחר מכפר, ותמיד של ערב עכפר עונות היום (במ"ר פ' כל). טעמו
מסירו. גבולים יושבים וכו', היושבים במדינה היו מתכפרין בקרבנות של עצמן ביה"כ, כדליתא
צימח (דף פד), אבל לתם צירושלים מתכפרים בשל נבון. גלגול העולה על עשה מחזרת
האשר הזה קשה להלמו, וכונתו: העולה מכפרת על מנות עשה; וטעם העלת גלגול
מחזרים, אופן של העולה על מ"ע יוסב (והמפרשים דקחו עצמם מאלו). רדיו אשמת
וכו', לכדד ולהסיר אשמת זרון יש' מיני כפרה, קטאת ואשם ודאי, מיתה, ויה"כ עם
הנשוכה, כדליתא בימח (דף פה). דרך חטאת וכו', קטאת מכפרת על כל תעשה שם
בו כרת; קרבן עולה יורד מכפר על טומאת מקדש וקדשיו, וזבועות העדות והזבועות
בטוי, אם יש בו ידיעה בתחלה ובסוף והעלם בנתיים. ולא ידע וכו', כדליתא בראש
מס' זבועות, יש בה ידיעה בתכלת ואין בה ידיעה בסוף שעיר הנעשה בפנים ויה"כ
תולה, עד שיועד לו ויכופר בעולה ויורד שהביא זרון הטומאה, (שם משנה ו) ועל זון
טומאת מקדש וקדשיו שעיר הנעשה בפנים ויה"כ מכפרים. זמן חשני, אין בה ידיעה
בתכלת אבל יש בה ידיעה בסוף שעיר הנעשה בנתן ויה"כ מכפרים. חתום מעולם,
שאלו בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף שעירי רגלים ור"ס מכפרים, כדליתא שם, והפניין

אריאל בהיותו. חזן דער חטמר נכד חויל זייגעטן פעסטעטן גרובע שטחער, חיבעה
נחטעטע ניחמחנר חין שלם, מיט חיינער זיכע בעלחדען; ווהן ער דעו נחטשו
חונרעכטו געטהחן, מחלטע דחן טקגליכע מחרענחפפער ווידער גוט; ווהן ער חן
שחגע שטרעקליכעו חויגעמחיכט, בעוויטיגטע דחן חבענרעפפער (*)

(* היר זינר שטעלן חויגעלחטען, דיוח זיך ניכט לזן חיבערעטלען חויגען.

וְתַגְּלִים • חַטָּאוֹת מְכַפְּרִים וְעַד עוֹלָם מְכַלְכְּלִים :
 טַעֲוָה שְׂאֵר עֲבִירוֹת יְדוּעוֹת וְלֹא יְדוּעוֹת • טָהֳרַת
 מוֹשְׁלַח וְעָלְיוֹ לְצֹחַק מְגִיעוֹת : יוֹם כְּפוּר עֲמוּ נִשְׂאָה
 לְהַשְׁעוֹת • יוֹדֵעַ יֵשׁוּב וְגַחַם עַל הָרְעוֹת : כְּפָרַת סָמִים
 וּמַעִיל עָלַי מְלֻשָּׁנִים • כְּתוּנַת מְפִיסַת חֵץ בְּרַק
 מוֹשְׁנָנִים : לְרֻצוֹן עַל מִצַּח לְעוֹת פָּנִים • לְאַפְרַת
 זָרָה חֲשֹׁב הָאֵפוֹר מְלֻבָּגִים : מְצַנְפַת צוֹנְפַת בְּעַד רָמִי
 קוֹמָה • מְכַנְסִים מְחַפְּהָ אֶת קְלָקוּל הַזְּמָה : נוֹשֵׂא חֲשָׁן
 עַל לֵב לְשׁוֹמָה • נוֹשֵׂא עוֹוֹת מְשַׁפֵּט וְעֵינַיִם מְסַמָּא :
 סִדּוּר אֲבִיט וְעַקְוִמוֹ כְּגִדְרַ עַקְמָנִים • סְלִיחַתוֹגֵם מְלִיץ
 לְאֵב וּבָגִים : עֲרוּבַת כָּל אֱלֹהֵי עַם הַתְּשׁוּבָה נְכוֹנִים •
 עִם יוֹם כְּפוּר בְּצִירוֹף גְּמָנִים : פְּקִדַת הָעִיר מַעַת
 גִּפְלֵי פֹר • פֶּסֶן כָּל אֱלֹהֵי וְחֲסָרְנוֹ מְכַפּוּר : צִפְהָ אָרוֹן
 לֹא נוֹתֵר בְּסַפּוּר • צְפוּי לְבַד הַתְּשׁוּבָה וְיוֹם כְּפוּר :
 קָרְבָנוֹ בְּתְשׁוּבָה בְּיוֹם זֶה • קָרְבָנוֹ אֵלֶיךָ וְעֲנִיתֵנוּ לֹא

סתם כ"י במצאת ד' פ"ק ולא כ"ט. ועד עולם מכלכלים, לשון מוחות של המזבח,
 כמו קרבני לחמי וכו'. טעוף שאר עבירות וכו', ועל שאר עבירות שצריך האשתלק למז
 ששמו נזק מכפר עם יתר קרבנות יה"כ. יודע ישוב, ר"ל עם התשובה ומרצה. ועתה
 כפי"סן טרם כפרת עבודת י"כ ובגדי כהונה. סמים ומעיל על לה"ר, כמו שאשעז על
 הקשרת יבא דבר שמשאלי ויכפר על דבר שמשאלי, (יחזק דף מד). וגם הכתובת מפי"סן
 על חטא כזה. ואמר בעל המשני, לה"ר לר"ך ל"ג כפרות, קטרת ומעיל וכתבת. ששם
 דקיי"ל ליבאל נ' קטל (עירכין ד עו). לרצון על מצח, הנין שהיה' על המלח מכפר על
 עוונת מצח. ועל דבר האפוד, מכנסים, מצנפת, וחשן המשפט, כגד פראט בסליחת
 אבל אגחנו הצאנים. סידור אבנט, העקוס סניב לגוף לכפר על עקמונים, עקשות
 סלב והמעשים. סליחתו וכו', פירש רמב"ד גם ויחיד דברים של כה"ג היה מכפר ומליץ
 לבא וצניס. ערוכה וכו', וכל זה עם התשובה, כי בכל זה חין כפרה, כדד"י (יחזק
 דף סז) שפירח עיר וכו', מלא כפל גדול רע לפקדת שיר ירושלים. עברו כל אלה,
 ולא טטר בספור, עכל סדר עבודת יה"כ אשר ספרט לא באר כ"ט התשובה וי"כ
 עמו. ויתר דברי הסליחה מוצאים.

פקדת העיר ויידענע חיון כהונע פעההתנגיס דהן וקסו דער סטמרטס וחוודיע, הקרטע
 חו"ש ריענע חויל, חונד ויר וינד דער לערוקהכונג (דורך קפסער) בערויבט. טויע, הערר!
 ניכטו בא"ב חונד פון דעם לערהגער ערווקהנטען חיברויג, חונדערע בויקקע וינד בוקס
 חויל בוסע חונד חויל דען לערוקהכונג טנג געריכטעט. ויר טרעטען דקהער הייטע בוסלערע
 סיג עקר, טרעטען פֿערכלו דיר, טנג דוח ווירסט חונדערע דעוויטהיגונג ניכט לערשאקענען.

תְּבוּהָ: רֵאָה וְהִבַּט בִּי אָפֶס מְזוּהָ. רַחוּם סָלַח לְעוֹנֵינוּ
בְּיוֹם זֶה: ח' נְקוּל שְׁעֵה תְּשׁוּבָתְנוּ אֵלֶיךָ לְשׁוּבָה. קוּחַ עֲרֹךְ
שִׁפְתֵינוּ פָּרִים לְהַחֲשֵׁבָה. זְרוּיֵנו קִבֵּץ גְּוֵיֵנו לִישָׁבָה.
הַשִּׁיבֵנו יְיָ אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וכו'.

א תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לשנה כל חי: רבת צרותי כעודי.
אמר נא ישראל: רבת צרותי כעודי. גם לא יכלו לי: על גבי חרש
חיים האריכו למענתם: יי צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויסגו אחו
כל שנאי ציון: לולי יי שהיה לנו. בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעט.
בחרות אפם בנו: אזי חיים ששפטנו. נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
נפשנו חיים הזידונים: ברנה יי. שלא נתגנו טרה לשניהם: ליי חישעה וכו'.

קלט א"א • מוסד ע"ס ט"ב תוסף חתום שה"ח חד בר שמוא הלוי חזק וטק.

ח' יי אלהי רבת צרותי מגעורי יי בקשתיה אמצות לפי
בהיותה בעוזרי: נברו עתה וגם עתקו שוברי. הזכרים
בירעדו כל איברי: הייתי חרפה ביניהם משל ושגנה
ויהו אבן בי והאריכו עלי מענה: זדים הליצוני בפיהם
ולשונם שתו בחרב שגנה. חושבים עלי מחשבות
רשע בלי תגינה: טובה ומדת רחמיה יגלו עלינו.
ישועתך אלהים תשגבנו: בלתה נפשנו לישועתך
לאמר מתי תגחמנו. למען שם קדשך עשה לא לני
לא לנו: מדת טובה וחסדיך הגבר על צאן מרעיתך.
גענו לה מחל רבה סליחותיה ומחלתה: סעדנו
ונשעה והט לבנו לנתיבותיה. ענגנו יי ענגנו פי טוב
חסדיך ואמונתך: פדה והצל עמך ורעיתך מכה

מתקוממיהם

סויע, ויהע, דער ספרענגענרע (פרויסטער) חזש ניכט זעהר; האזערבחרטער! פאר
לייחע רוח הייטע חונרע זינדען, ווענדע דיק לו חונרעטע כוסלערטיגען לזריקקטאטען
לו דיר; נכטע רוח בעווענגונג חונרער ליספען וויח יענע חספערעלעררען; וזאמל
חונרערע לערסטריוועטע, בעזעטלע וויס זיהגען דייכע וזחאנג; הערד! בריגע חס
לזריק לו דיר, חוסד וחס חונז היימקעהרען.

דיר חיבערועטונג טקן יי אלהי רבת צרותי ויהע שרית של עס כפור וייטע 29.

מִתְקוֹמְמֵיהֶם • צוֹר צַדִּיק גָּדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא אֵל
 מוֹשִׁיעֵהֶם: קְדֹשׁ קְדֹשֶׁת שְׁמֶךָ עַל־זֶן קָרַב מִצַּדִּיקֵיהֶם •
 רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: שְׁחַרְנוּךָ בְּתַחֲנֹנֶה
 הַקְּשִׁיבָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּבָנוּ וּקְדוּשֵׁינוּ • שְׁלוֹם רַב תְּרַבֶּה
 לְסַגְלָתְךָ כְּבוֹדֵנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁנוּ: תַּבְּעֵנָה שְׁפֹתֵינוּ
 תִּהְלַחֲךָ כִּי תִצְיֵלֵנוּ כְּרוֹשְׁשֵׁנוּ • תוֹרַתְךָ וְעֲדוּתֶיךָ
 שְׁעֵשׂוּעֵנוּ וּבָם תַּחֲי נַפְשֵׁנוּ: רַבֵּב שְׁפֹתַי וְקוֹל תַּחֲנוּנַי
 שְׁמַעְהָ וְתִאזְנֶנָּה וְשִׂיחוֹתֶיךָ בְּרִי לְפָנֶיךָ וַיִּנְעֵמוּ וּכְקַטְרֵת
 רִצָּה גָּא: יְדִירֶיךָ יַעֲלֹזוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרִנָּה • רַבִּיר
 קְדֹשֶׁךָ וְאַרְמוֹנְךָ עַל מִשְׁפָּטוֹ לְכוֹנְנָה: בָּךְ תִּזְחַלְתִּי
 וְסִבְרֵי רֵם וְנִשְׂא גְּאֵה גָּדוֹל וְנוֹרָא • רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
 אֲבַקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תִּמְדֵּךְ אֲשַׁבֵּרָה: שְׁפָטָה מִשְׁפָּטֵי
 וְנִקּוּם נִקְמַת רֵם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ בְּעֵבְרָה • מִגֵּר
 מִתְקוֹמְמֵיךָ וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף וְזַעַם וְצָרָה: וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלֵם מַלְכָם וְגֹאֲוָנָם • אֲשׁוּרָם אִם הַטּוֹ
 וְלָבָם הִלַּךְ אַחַר עֵינָם: לַעֲמַל יִגּוֹנָם וּלְכוֹבֵד עַל
 גְּלוּתָם הִבֵּט מִגְּנָם • הִבֵּט לְבָרִית וְהַמְלֵא רַחֲמִים עַל
 פְּלִיטַת שְׂאוּנָם: ^{ס' נְקִיל} לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה וְהַחֲזִיק נִשְׁק
 לְקַדְּאֵת צָרִי וְאוֹיְבֵי • קו"ם וַיִּשְׁמַחוּ וַיִּרְנְנוּ חוֹסֵי בְּךָ כִּי
 תַחֲבוֹשׁ מִכְאוּבֵי • יְבוֹשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזוֹר חִפְצֵי
 קַרְבֵי • חוֹק וְאִמְץ מֵאֲמִינֶיךָ גּוֹאֲלֵי וְצוֹר יִשׁוּעַתִּי
 אֵל אֱלֹהֵי אָבִי: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אֵל תְּבֵא בְּמִשְׁפָּט עֲמֵנו כִּי לֹא יִצְרַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: קָה בְּטַחוּ אֲבוֹתֵינוּ •
 בְּטַחוּ וְתִפְלַטְמוּ: אֵלֶיךָ זַעֲקוּ וְנִמְלָטוּ • קָה בְּטַחוּ וְלֹא בּוֹשׁוּ: וַיִּבְטְחוּ בְּךָ יוֹרְעֵי
 שְׁמֶךָ • כִּי לֹא עֲזָבְתָּ הַיְדוּשִׁיָּהּ: וְאַתָּה: אֵל הַתְּרַחֵם • אֵלֵינוּ לְעִזְרָתֵנוּ תִשָּׁח:
 אֵל הַתְּרַחֵם מִטְּעֵנוּ • כִּי צָרָה קְדוּבָה כִּי אֵין עֲזוּרָה: שְׁמַע: וַיִּחַנְנוּ: וַיִּתֵּן עוֹד
 לָנוּ: בְּרַחֲמֵי אֵב עַל בָּנִים כִּן תְּרַחֲמֵם: וַיִּעֲלֵנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

סליחות למוסף של יום כפור

קמ עקידה . אהיט ואהי אבתי . מיוסד ע"ם א"כ ובכוף פתים זמ"ל בנימן חק .
 ח' אהבת עוזו ותוקף חבה . ק' ברית געורים זכור וחסד
 תאוה : גדר משאכה במסלול גתיה . דרך אכוריה
 בפרישות אהבה : הוער מקדם וממזרח הזבא . וצדק
 לרגליו נקרא ונתנה : זהר תועים מדרך תועבה .
 חשכם מאשומלהבה : טירות בתיים מאם מלישבה .
 יתרות אהלים הפיע בערבה : גלו רוב ימיו באפס
 תקוה . למשק בן בית בזקן ביתו להתחשבה : מאמר
 בבוא וסקידה בדת קרבה . נחנט שריג יושר ומשענת
 שיבה : סבר תוחלתו ממך לא נכובה . עשת
 מחשבתו אליה השבה : פקר בחינתו בעת לסנה
 קרבה . צדיתו על חשק תאוותו לה הקריבה : קחנא
 את בנה את יחדה והעלהו לגרבה . רציתו חשקתו
 לריח גיחח להתערבה : שיח פעירתו ברגן ותגאאות
 לא הרבה . תען מזמותיו לא השיב בתשובה : בקע
 עצים ומערבת שזה . גין עקר ברצון תאוה : ידיו

אדבת עזו . גערענקע , הערר , דיינער אקלסאגען זעבע , דיינענ גרשען וקהל
 וקהלענה חוד דיינער גמרע חין חונגער יאצנדלייט , חלז חונגער עדלשטער , חין
 פרייחוויליגער ענטהאלטונגאקייט דח פארגעלייכעטע , חישאןקסענע , עבעני בשח
 בעטרחס חוד לערלעןגעט . חלז אקראגן הער וחרד ער געוענדעט , חלז אקראגן
 חישאןקע הערנעברחט חוד פראמאגייט בעלייכעטע זיינע סריטעט . ער פארשע
 דוח לערהיררעטן פאר דען וועגע דער מבחטטערייט , בעוואהרעט דח פאר פיינר
 חוד פראמאט . ער פערשטאקטעט ען , בעקאטעט הייער לו בעוואהרעטן , חין שישטע
 נייטן טאג ער לעטען חויל . הקלענהגאלטן פערשטריכטן זיינע זייסטען סתעט , דח
 ער זיינען חלסטען דיעבער סטחטט חיינע : אקראגן בעטרחטעטן חוסטע . חלז ענדן
 חיינע פעהרייסובג חיינטרן , חוד גחטט כון חיהו בעדחטעט , דח רייפטע חיהו חין
 חלסטער ספרקסויג , חיינע סטיטלע פיר זיין גריינענחאלער ; זיין בעהררליכע פיר
 טרייען חויל דך וחרד ניכט געטייטט , חוד פארשוואהרענר אחר זיין דענקען חוד
 סרמלסטען דיר געווייהט . — חלז דח לייט געקראט וחר , וחק דוח זיינע פריטע
 בעסלעסטען , בעפלעסט דוח חיהו , זיינען טהייערן זיעבליג דיר לו חפסערן : „ ניט
 דיינען זעהו , דיינען חיינלעגען , חוד ברינגע חיהו חלז פרייחוויליגען חפסער דח :
 חד חקע חיהו חישאןקענע , לערנחגע חיהו , חיר לזט זיעבליכען דחפטע לו דיעטען .
 אהנע פיעלע חרטיג , אהנע חונלפרייענהייט חוד אוררען , אהנע דחט ער זיינע
 עאסלברענגען חין זיינע חשטוחרט קווייעטע , טאחאטעט ער חלז , ערריכטעט
 חין געריסט חוד — בחד שיש פריידעטן ויללען זיין קינד חרנויל , קשי

כָּל־עֲוֹנוֹת אֶרֶץ סֶלָה: הִעִירָהּ וְהִקְיָצָה לְמִשְׁפַּחַנוּ. אֱלֹהֵינוּ וְאֱדֹנֵינוּ
 לְרִבְנוּ: וְהוֹצִיאָ כָּאוֹר צִדְקָנוּ וּמִשְׁפַּחַנוּ בְּצַדִּיקִים: כִּי עָשִׂיתָ
 מִשְׁפָּחַי וְדִינֵי יִשְׂרָאֵל לְכַפֵּא שׁוֹפֵט צִדְקָ: לֵי הִישָׁעָה וְכוּ'.

קמא פומון • מוסד ע"ס א"ב •

חֵיק אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סֶלְחָה • אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂהָ
 תְּאֵחֶר • לְמַעַן הָיֵה כִּי שָׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְךָ:
 ח' אִם עֲבַרְנוּ תּוֹרוֹת וְחַלְפָנוּ חֻקִּים • בִּיטָה בְּבֵרִית
 שְׁלֹשַׁת מְצוּקִים • גִּזַּע בְּאֵזֹר בְּךָ רַבִּיקִים • דְּפִים תִּשְׁלִיךְ
 בְּעַמְּךָ אֲרָקִים: הִנְנוּ אֲתָאנוּ לָךְ שׁוֹעִים וְדָלִים •
 וַיַּעֲזִיבֵנו לְשָׁלֹם שְׁפָה תִּמּוֹר אֵילִים • זַעַם אִם יִצְאֵךְ
 מִעַלְלִים • חֲסִדֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ אֶל אֵלִים: טָרָם תֵּאֵבֵר
 שְׂאֵרִית עַמְּךָ • יְהִמוּ עָלֵינוּ מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ • כִּי בָלַנוּ
 מִפְּנֵי זַעַמְךָ • לְחִנָּם תִּפְּן מִשְׁמֶיךָ: יִרְוֹב פְּשָׁעִים
 הִלְכָנוּ קְדוֹרֶנִית • נִתְּנָנוּ בְּיַד מֵאֲרִיבֵי מַעַנִית • סָבוּנוּ
 בְּדַבְרֵי מוֹשְׁכֵי קִשְׁתֹּת וְחִנִּית • עֲלֶיךָ הוֹרֵגְנוּ שְׂמֵאלִית
 זִמְנִית: פְּקוֹד חַיִּים גָּפְן יִמְיָךְ נְטָעָה • צָקוֹן לְחַשָּׁה
 הִקְשִׁיבָה •

אדני שמעה • הכס בסליחות ליום רביעי 97 32

אדני שמעה • הערה, ערהקרת! הערה, לעריב! הערה, מערק חויל! טהוע עכסלר,
 יזוע ניכט; ריינעטוועגן, היין גקסט! דען נאך ריינעט נחמען ווירד ריינע טטטט
 חזר דיין פֿלוק גענעכנט.
 הצבען וויר דרו געזעטן חיבערטערטען, דיח זעהרע לערעלוקסט, ח וך סויע חזיל
 דרו כינדס איש דען דרייט סטחאשעלסטערן, חזר ווירן דיח זינדע חיהרעט, חן די
 לעסט הענגעניטן סטחחועט, חין חוכטערהחירדיטע טיעלעטן. — חרמע חוזר רייכע, ערו
 סיינען וויר לערחייןיגט פֿקר די, לערוחחאטל, דורך חוכנערע זיפעטן דיח ספלערטהידע
 לז ערוזטלען. עררעגטן חוכנערע חיבעלטחטטען דיינען חוכחילזען, חך קחחוע חזו איש
 ריינער גנחער לופער, גקסט דער גקטטער! — דחס דער חיבערטערעס דיינע פֿלוקט
 ניכט חוכטערזעהע, זחס ריינע לָטרטילעטן רעגונגען חזר דיין ערבחרמען חיבער חז
 וחלמען; דען וויר לערגעהען, ווען רוח לירכסט; דרוק סויע פֿחן דיינעטן היחמען גנחעי;
 פֿחלן חויל חוכו. — געבייגט געהען וויר חווחער וועגען חוכנערער פֿילעטן חיסניטחחטעט;
 וויר זינד לערעדער הערטחחלט חיבערגעבעטן; וויח בינעטן חוחסוחחחמען חונג בָּקעט;
 חוזר זחלענעטרקנער; חויל חלזען זייטען זחסען וויר חוכו ערוחירגען דיינעטוויזען. — כע
 רענקע הייטע דען וויינעטסק, דען ריינע רעכטע געטלחלזלט, לערניט חונד חערע זיז (רש

נא
הקשיבה ושמעה • קלע ביון מצול בזכר פשעה •
רומוותיה נצח בפיה להביעה: שפטנו בצדקתך
המלך המשפט • שבתך על כסא דין ומשפט • תזכור
גם לא יעשה משפט • תגונן פרחיו היום במשפט:
למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: ^{אדני} _{שמעה}

אל מלך יושב וכו' עד לכל קראיך •

אתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: אתה
תקום תרחם ציון די עת לחנה כי בא מועד: זכחי אלהים רוח נשברה לב
גשבר ונדכה אלהים לא תבזה: חיטיבך ברצונה את ציון • תבנה חומות
ירושלים: אה תחפוץ זכחי ארס עולה וקליל • או יעלו על מזבחה פרים:
(ועתה יי אבינו אתה • אנתו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו: אתה
יי לא תבלא רחמיה טענו • חסדך ואמתך תמיד יצורנו): זכור רחמיה יי
וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך • פקדנו בישועתך: זכר ערתך
קצית קדם גאלת שבט גחלתה נר ציון זה שבת בו: זכר יי חבת ירושלים
אהבת ציון אל תשכח לנצח: זכר יי לבני אדם את יום ירושלים האמרים
ערו ערו עד היסוד גה: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
לקם גה והרבד אליהם ארבה את זרעכם בכוכבי השמים • וכל הארץ הזאת
אשר אמרת אתו לזרעכם ונחלו לעולם: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק
וליעקב • אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו • קלח לנו יוצרנו:

קמב 58 כמחזר בראשי סררות גרשם בר יהודה זכה לחיי עד אמן •

ה' גדול עוני ולחטוא הוספתי • הוספתי אשמה
ותרב רעתי: רעתי רבה וללקות חויבתי • חויבתי
גלות ורבצי שכחתי: שכחתי מפעלותי עושי • עושי
גדול עוני • כבר בארנו במליחות ליום שני שבין ר"ס וי"ב •

שקוע): זיינו ערגיעמען; סזיידערע זיינע מיסעטהקטען חין בקדענלוקע טיעפען, וף ווירד
ניין חובד סמן דיינען רחמי חבערטרקמען. — ריכטע חוכה נחך דיינער גערעכטיגקייט,
קקיג דעו רעכטו! דרך, ווען דוח חויל דיינען ריכטערסטוהן זיסלעסט, גערענקע דעו
דיך חיינסט חונט סתנאג ביטענדרען סטחואלעטערע (אכרס), חונד סיפלע זיינע
ספרסלינגע, ף גערעכטער גקטט! דיינעטמיגען (טהוע עו) דען נחך דיינען נחמען
ווירד דיינע סטערט חונד דיון סלוק גענחכנט.

גדול עוני • זיינע זינדע חיות סמן גרסס גענוג, חויד חיד בעגעהע נחך חיווער
גרסערע טעהער, הייפען סודר חויל סודר, הייפ: חיבעןטהעטען חו, חונד וחכע חיד
דחרוך דער גייסעלעכט, וחכע חיד דער געפחגענשפט סודיג; חיד חוס יעלט מיין
פחסערזאנד ערגעסטען, חויל חיד דער ווערקע גקטטען, זיינען טקפערע, פערע

נַטְשָׁנִי וּנְתַנְנִי בְיַד מַעֲשֵׂי: קוּי מַעֲשֵׂי וְשׁוֹסֵי בְּרַגְלִי
 חוֹמֵר רְמָסִי. רְמָסִי וּדְרָסִי וּכְגֹזֵרֵן בְּסָסִי: מִ בְּסָסִי שָׁדֵד
 וּמַחְרֵי גַתְקוּ. גַתְקוּ בְּנִי וּמַעַל גְּבוּלָם רַחֲקוּ: רַחֲקוּ
 מַעַל יְיָ וּנְאֻקַת חֲלָלִים נְאֻקוּ. נְאֻקוּ וּנְאֻנְחוּ וּמְכַאֲכֵב
 יַצְעֻקוּ: יַצְעֻקוּ בַּעַד לְמוֹ אֵל אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן. עֲלִיּוֹן
 הַוַּשִׁיעָה עִמָּךְ הָאֲבִיּוֹן: קוּי הָאֲבִיּוֹן עֲתִיבָה וּלְפָנִים מִזֶּה
 עֲלִיּוֹן. עֲלִיּוֹן חֹשֶׁה לְעִזְרַת עֲנִי וְאֲבִיּוֹן: מִ וְאֲבִיּוֹן הַמְּחֻלָּל
 בַּפֶּשַׁע וּבְעֹזֵן מְדַבָּא. מְדַבָּא וּמְבַכָּה אֶת שֶׁפֶל וְאֶת
 רִבָּא: רִבָּא וְשֶׁפֶל הַנְּאָחֵז בַּחֲכָה. בַּחֲכָה הוֹעֵלָה
 הָעֲנוּגָה הוֹרְבָה: הָרַבָּה יִשְׁכְּבֶה לָאֶרֶץ בְּשַׁפְּלָה. בְּשַׁפְּלָה
 הוֹשַׁפְּלָה וְהַשְׁמִיעָה קוֹל יְלָלָה: קוּי יְלָלָה הַיִּלְלָה
 וּבְמַר נַפְשׁ מִיִּלְלָה. מִיִּלְלָה יִי הַבִּיטָה כִּי הֵייתִי זוּלְלָה:
 מִי זוּלְלָה הֵייתָה נִכְבְּרוֹת מְדַבֵּר בָּהּ. בְּהַנְשָׁקָה אֵשׁ וְנִרִי
 כָּבָה: כָּבָה נְרִי וּמְאוֹרֵי נְחָבָא. נְחָבָא כְּכוּדֵי בְּבוֹא
 הָיָה עַל הַזֶּה: הַזֶּה מוֹעֵקָה מִלְאָה מְתַנִּינוּ. מְתַנִּינוּ

גמסין החכב. מין טקספער פערלוקסט מיד כון, חיבערגיבט מיד דער חזנר מיינער
 כערדיקקער, דים מיד בעריבען חזנר פלינדערן, מיד מייט פליסען טרעטען, מיד
 לערדרעטען נויט ויחן מין מיינער סיינע דריסט. מיינ לעסטער וויקהררט מיזט לער
 טאקרט, דים סנירע (דער לעלטע) לערטניטען, מיינע קינדער מויווייחנדער גע
 ספרינגט, פון מיינע גריןלען ענטפערנט, פון מיינע ענטפערנט; כון
 הקרט מין היער דמו רקלען דער ערטלוגענען, דקרט דים זייפלנער דער פקר הער
 לענלייד קלוגערען, דים מין מיינער נחטה לזט מולערהתכסטען גקסט סרייען:
 מולערהתכסטער! הייל דייענט מראען זיידענדען פלוקע: יח, זיח זיידען יעלט נחטה, דים
 מיינסט יח הקך וחרען; מילע כן דום. התכעהתכענער! לור הילע דער מראען
 חזנר דירפטיגען. — הייל חוד דעס דורך חונערע מיעטהתסטען זיידענדען, דרך
 חונערע זינדען לערסלוגענען (משיח), — דער מייט דען עאנדסטען חזנר
 נידריגסטען גלייכע טיקולן. טהיילט, מייט מיינען לגלייד מין מיינער סויגע לער
 טפריקט מיזט. — מייט דער חנגען ווירד זיח מילענעיסט, זיח, דים ערוע חזנר
 לחרטע, דים יעלט דקרידער חויל דער ערדע זיגט, מין מיינער טיעלען ערו
 ניערדיגונג יחאוערעגסרייח הקרטן חקסט, חזנר ביטערע קלוגען מויוסטוקסט,
 טערעכער: „סויע, וויח הערנכגעווירדיגט חד כין!“ יח הערנכגעווירדיגט מיזט
 זיח, פון דער מין מיינסט מייט וף פלינער חכטונג טפרחך; מיינע חאחויחוקסליע
 גוטת ענטלירעט זיך מין מיינער, מיינע וחאפע חזנר מיינ זילט חבער פלויסט; מיינע
 עהרע ענטפליהעט דעס הערנכריקענדען חונליק; חוכ- חונערע לענדען זיגען
 פעטען, חוכ חונערע ליטטערורדען לענדען; חונער הערן מיזט לערברחלען, ט

הוֹלַחְלוּ וּנְשַׁבֵּר לְבָנוּ: קו"ם לְבָנוּ דָּוָה מְפֹבֵד עֲנִיִּינוּ.
 עֲנִיִּינוּ זְכוּר וְרֵאָה אֶת חֲרַפְתָּנוּ: מ' חֲרַפְתָּנוּ הָעֵבֶר
 וְחֹסֶיךָ לֹא יִכְלְמוּ. יִכְלְמוּ הַנְּחָרִים בְּךָ וַיִּפְּלוּ וְלֹא
 יִקְוּמוּ: יִקְוּמוּ סַבְּנֵי וְקַטְנֵי יְדָמָיו. יְדָמָיו וְעַל
 פֶּה יָד יִשִּׁימוּ: יִשִּׁימוּ לִי בְבוֹד וְתִהְיֶה. וְתִהְיֶה וְרָצָה
 בְּאִפּוֹד בְּגֵי עוֹלָה: קו"ם עוֹלָה וְחַטָּאת וְתַחֲשׁוּב לְסַגְּלָה.
 סַגְּלָה הוֹשִׁיעָה אֶפְּעַל פִּי שְׂבַמְצוֹת דָּלָה: מ' דָּלָה
 וְאִמְלָלָה הַנְּהַלְשֵׁם וְלִתְהַלְלָה. תִּהְיֶה תִּעֲטָה בְּחֹרֵי יָחַף
 קָרוֹן אֶפְלָה: אֶפְלָה הָאֵר וְרַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא.
 תִּכְלָא עוֹנֵינוּ וְהִמְצֵא לָנוּ מְחִילָה: מ' מְחִילָה הַיּוֹם
 נִמְצֵא לְפָנֶיךָ. לְפָנֶיךָ תְּבוֹא בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה אֲשֶׁר
 בְּרַת לְנֶאֱמָנֶיךָ: קו"ם נֶאֱמָנֶיךָ זְכוּר וְסִלַּח נָא לְעוֹן בְּנֵיךָ.
 בְּנֵיךָ בְּנֵי בְּחֹנֶיךָ אֵל תְּשִׁיבֵם רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:
 זְכוּר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶפְּ אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶפְּ אֶת בְּרִיתִי
 אֲבֹרָהִם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: זְכוּר לָנוּ וּס'.

תְּבַטְטְרוּ אֲבִיבִים דַּעַן גְּרַחֲסֵנוּ עֲלֵנוּ; ח' וַיְהִי דִיעוּנוּ עֲלֵנוּ, וַיִּשַׁע חֲמַרְעַ סְחָדָע. רִיזֵע
 וּנְעַע דִיעוּעַ סְחָדָע, חֲנֹד וְחָס דִּית, דִּית חוּיָךְ דִּיךְ פִּעֲרִטְרוּעֵנוּ, נִכְיֵט לֹו סְחָדָעוּ וּנְעִרְדָעוּ: דִּית
 דִּיךְ עֲרִלִּיכְעוּ וְחֻקְעוּ לֹו סְחָדָעוּ וּנְעִרְדָעוּ חֲנֹד סְחִירְלָעוּ, חָהֲנַע וַיךְ וּוִיעִדְעֵר לֹו עֲרַהֲעִבְעוּ.
 עֲרַהֲעִבְעוּ וְחֻקְעוּ וַיךְ חִיכְעַ פִּירְסִפְרַעֲכֵעֵר, חִיכְעַ חֲנֻקְחֻקְעֵר פִּיעֲרִטְטִיחֵנוּ חֲנֹד סוּוִיגְעֵעֵד
 דִּית חֲחֵד חוּיָךְ דַּעַן חֲנֹד וַיגְעוּ, דַּעַן עֲעִירֹן חֲכֵעֵר פִּרְוִי, חוּלִיגְוֹב חֲנֹד (חֲכֵגֵעֵחֻקְבֵּר בְּרִיכְעוּ
 כִּיחֻסֵּךְ חֲנֹסֵרְדֻחֲחֻקְבֵּר דַּעַן גְּחֻטְטֻחֻקְעוּ. ח' רַעֲכֵעֵ דַעַר חוּוִיעֲרֻקְחֻקְרַנְעוּ (כְּחֻלִּיחֻ) חִיחֵרַע
 פִּעֲרַעֲחֵעוּ חֲנֹד וַיִּרַע נִכְיֵט חוּ; חוּיָךְ חִיחֵר פִּיעֲלֻחֻחֵחֵר, וַיךְ חֲרַס וַיךְ חוּן סוּגֵעֲכֵרְעוּ
 חוּיָךְ חִיטְט. חֻסֵּךְ דִּית חֲרַחֲעוּעֻיגְעֵ חֲנֹד חֲכֵבֹוּקִילֵעֵ וּוִיעִדְעֵר רֹחֵחֵ חֲנֹד עֲחֵרַעֲכֵעֻחֻחֻ
 וּנְעִרְדָעוּ; חוּיָךְ דִּיךְ חוּן רֹחֵחֵ, חֻסֵּךְ חִיכְעוּ וַיכְטֵסֲרַחֵחֵ חִיטְטֵעוּ חוּן דַּעַר פִּיכְטֵסֲעֵרִיס
 חֵרַעֲחֻקְרַעֲכֵעֻ; עֲרֻיכְטֵסֵךְ דִּית חֲכֵקְעוּחֵיטְט, חֲחֵד דִּיעוּעֵ כְּחֵרַחֲעֵרִילִיגְוִיט חֲחֵרַע נִכְיֵט
 חוּיָךְ; פִּעֲרִיכְטֵעֵ חֲנֹנְעֵרַע וַיִּסְעוּ; גֵּעוּחֻחֵרַע חֲנֹד פִּעֲרַעֲכֵעֻבֹג. ח' חֻסֵּךְ חֲנֹד חִיטְטַע פִּעֲרִי
 גֵּעֻבֹג כִּיחֻ דִּיר פִּיעֲרַעוּ, חֻסֵּךְ דַּעַן כֵּחֵר דִּיךְ קְחֵחֵעוּ; גֵּעֲרַעֲכֵעֻ דִּיעוּעֵר גֵּעֲרִיעוּעוּ חֲנֹד פִּעֲרַעֲכֵעֻ
 דִּיעוּעֵר קִינְעֵר פִּעֲהוּסִדִּיסֵטֵעוּ, חֻךְ חֻסֵּךְ דִּיעוּעֵ קִינְעֵר דִּית קִינְעֵר דִּיעוּעֵר גֵּעֲפִירִפִּיעוּ;
 פִּיכְטֵ חֲחֵרַחֲעֵרִיכְטֵעֵר וַיכְטֵעֵ פִּעֻן דִּיר חֲעֻגֵעֵחֵעוּ!

י' סלח לנו אבינו. כי ברוב אולתנו שגינו.
ק' מחל לנו מל' כנו. כי רבו עונינו:

י' א' אר' אפים אמה. ובעל הרחמים נקראת. ק' ור' תשובה
הורית: פ' ג' דלת רחמיה וחסדיה. ק' תופור היום וכל יום לרוע
ידידיה: פ' תפן אלינו ברחמים. ק' כי אמה הוא בעל הרחמים:
פ' בתחנון ובתפלה פנייה נקדים. ק' בהורעת לענין מקורם:
פ' מחרון אפה שוב. ק' כמו בתורתה כתוב: פ' ובצל בנפה
נחסה ובתלונן. ק' ביחס ור' ב' בעמ: פ' תעבור על פשע ותמחה
אשם. ק' ביחס ותמצב עמו שם: פ' תאזן שועתנו ותקשיב לנו
מאמר. ק' ביחס ויקרא בשם יי' ושם נאמר:

ויעבר יהוה י על פניו ויקרא

יהוה יהוה י' רחום ותנן אר' אפים ורכ' חסד ואמת: נצור
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת לעוננו
ולהטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
כי אמה אר' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

חיו פיעטו קהלות ווערדען נור פלוגענדע סליחות גענוגס,
משאח כפי, מאחד תהלה, אלהים אל רמי, פוסון חיוני.

נקראנו ענו אלהי צדקנו בצד הרחמית לנו. וננו ושמע תפלתנו: אר'
שמעה בקולנו תהייתה אוניה קשבות לקול תחנונינו: שמע קול תחנוני
קשוענו אליה. בקראנו ירינו אל הביר קרשה: שמע יי' ותנו. יי' היה עוד
לנו: שמע יי' קולנו נקרא וננו וענו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדי
ואל תחנוניהם והאר פניה על מקרשה השמם למען אר' י:

ל'י הישועה על עמך ברכתך סלח: יי' צבאות עמנו משנב
לנו אלהי יעקוב סלה: יי' צבאות אשרי אדם בוכח בך: יי'
הושיעה המלך יענו ביחס קראנו: כי לא על צדקותינו אמת
מפילים תחנונינו לפניה. כי על רחמיה הרבים. אר'י שמעה
אר'י סלחה אר'י הקשיבה ועשה אל תאחר. למענה אלהי
כי שמעה נקרא על עידה ועל עמך:

קמג אהנו ואהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"ב כסול וכל נתי הסוזם על ד' ל' תננים.

י' אַזוֹן תַּחֲנוּן וְהִסְבַּת עֲתִירָה. י' אֵף הַפֶּר וְשִׁבְךָ עֲבָרָה:
 ח' בָּאֵי לְחִלּוֹתֶךָ בְּנַפְשׁ מְרָה. בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל יִמְצְאוּ
 עֲזָרָה: גְּעִית נְאֻנָּחִים עֲנוּתָם חַוָּה. גְּחִינֵת קוֹמָתָם לֹא
 תִבְזֶה: יְרוּשׁ עֲלֵבּוֹנָם מִצָּר בַּחֶה. יְרוּךְ פּוֹרָה וְנִצַּח
 יָהּ: הֲלֹא אַתָּה הָיִיתָ וְהָיָה. הָיָה תִהְיֶה בְּהִרְרָה גְּאוּנָה:
 וְגִמְתָּ יִכּוֹן זֶרַע אֲמוּנִיךָ. וְהָגַם כְּלִים מִתַּגְרֵת חֲרוּנָה:
 זֹעְמוֹ בְּעוּוּיִים וּמִמְאֻיִם נִסְחָו. זֹרוּ בְּאֶפְסִים וְלֹא גָחוּ:
 חֲבָלָה רוּחָם וְלַעֲפָר שָׁחוּ. חָרְשׁוּם חוֹרְשִׁים וּמַעֲנִית
 הַמְתִּיחוּ: טָבְעוּ בַּבוּץ וְאִין פּוּצָה. טוֹרְפִיָּהֶם שְׁלוּ
 מִקְצָה לְקָצָה: יוֹם יוֹם לֹחֲמָם מְנַצָּה. יָד פּוֹרְשִׁים
 מִלַּחֵץ לִיצָא: כָּלוּ חַיִּיהֶם בְּיָגוֹן וְאַגְחָה. בּוֹשֵׁל רֶבֶה
 וְעֶרְבָה שְׂמֻחָה: לִישַׁע חוֹכִים וְהִגָּה צְוֹחָה. לְבָטוּם
 קָמִים וְכָרוּ שׁוּחָה: מְעַרְיָמִים סוֹד מִמֶּךָ לְהַדִּיחָם.
 מִכְּבִידִים עוֹל לְהַכְשִׁיל בּוֹחָם: נוֹגְגִים אֶלְיָךְ

אזון תחין. הבט בסליחות ליום חמישי 97 לז.

אזון תחין. פֶּעֲרִיכֵי חוֹנֵנֵר גֶּעֱבַעַט, מַעֲרָק חוּל חוֹנֵנֵר לֹאֲעֵהוּ, סְטִיֹּלֵע דַעַן לְחָרוּ,
 וְחָס פְּתָהֲרַעַן דַעַן גְּרִיט; מְחַגְעוּ, דִּיח כַעֲטָרִיבִטֵעַן הַעֲרֵלְעֵנוּ דִּיךְ חֲכָרוּפֵעַן, חִין דִּינֵעֵט
 גְּרַחֲסֵעַן נְחָשֵׁעַן הַיֹּלְפֵעַ פִּינֵרֵעַן. בְּלִיקַע חוּל דַחַן עֹלְעֵנֵר חוֹנֵד וּוִיחֻמְעֵרן דַעַר וּיִפְלַעֲכַדְעַן,
 פֶּעֲרִיכֵטֵעַ נִיכַט דַחַן קִיחֻמְעֵעַן חִיהֲרַעַן חוּיפֵטֵעַן, חוֹטְטֵרֹוֹלְפֵעַ חִיהֲרַעַן פֶּחָט פִּינֵכֵעַ
 עֲרֹוֹיפֵטֵעַנֵעַ סֻחַךְ, טֵרִיטֵט חִיהֵן וּוִיח חִינֵעַ קַעֲלֵטֵעַר, פֶּעֲרַסִּפִּיטֵלַע וּיִין בֹּוֹט. יִיחַע
 דַעַר דוּח וּוְחָרֵטֵט, כִּיטֵט דוּח כֶּךָ, חוֹנֵד וּוִירֵטֵט בְּוִיכֵעַן חִין דִּינֵעֵר הַעֲרֹוֹלִיקִיטֵט. כֹּון
 סַפְרִחֲכֵסֵט רוּח חִינֵטֵט, דִּיח כְּחֶלְקִחֻמְעֵעַן דִּינֵעֵר גֶּעֲטֵרִיטֵעַן חֶלְזוֹן פֶּעֲסֵט סַטַעֲחֵעַן
 בְּוִיכֵעַן חוֹנֵד חֶךְ וּוַעֲרַדְעַן יִיח דוּךְ דִּיח סַטֵרֵעַנֵעַ דִּינֵעַנֵעַ לְחָרַעַן חוּיפֶּגֶעֲרִיבֵעַן. —
 דַּךְ חִיהֲרַעַן יִנֵדְעַן וּוּחֹרַדְעַן יִיח פֶּעֲרַחֻמְעֵעַן, דַעַק (קֵרֵטֵעַ) חִיהֲרַעַר לֹוֹסֵט עַנְטֵרִיטֵעַן,
 כֶּךָ חֶלְזוֹן וּוְעוֹטֵט עֲנֵדְעַן לַעֲרֵטֵטֵרִיטֵעַן, חוֹנֵד פִּינֵדְעַן קִינֵעַ רוּחַעַ. חִיהֲרַעַן חוּטֵט חִינֵט
 גֶּעֲוֹנֵקֵעַן, גֶּעֲבִיגֵט יִנֵדְעַן יִיח כִּיז חִין דַעַן סַטוּיכ; פִּינֵכֵעַ פֶּלְזִיגֵעַן חוֹנֵד לִיחַעַן וְחֶגֶעַ
 פִּינֵכֵעַן חוּל חִיהֲרַעַן; יִיח יִנֵדְעַן חִיטֵט סֻחֻמְעֵעַן פֶּעֲרַחֻמְעֵעַן, יִיחֻמְעֵעַן לִיחַעַן יִיח הַעֲרֹוִי;
 וּמְחַרַעַטֵט חִיהֲרַעַן פֶּעֲרַדְעַרְבֵעַר חִיבֵעַרְחֹוֹן גִּיקִיךְ וְעֵבֵעַן. טַחְלִיךְ וּוַעֲרַדְעַן יִיח פֶּחָט
 חִיהֲרַעַן גֶּעֲנַעֲרֵעַן גֶּעֲנַעֲקֵט; יִיח סַטֵרֵעַקֵעַן חִיהֲרַעַן חֶחֶרֵעַ חֶחֶרֵעַ חֶחֶס וְחֹן יִיח.
 חִיז דַעַק דַּחְמֵגֶעַ לִיחַעַן; חִיהֲרַעַן וְעֵבֵעַן סוּוִיכֵדֵעַן חִין טֵרֹוִיעֵרן חוֹנֵד וּיִפְלַעֲכַדְעַן
 חִין, גְּרַחֲסֵעַן חִינֵט דַחַן חוֹנְגִיק, גֶּעֲטֵרִיבֵט יַעֲדֵעַ פֶּרִיודֵעַ, יִיח חֶחֶלְפֵעַן חוּל חִיין, חוֹנֵד
 וּנַעֲחֵטֵטֵרִיח עֲרַחֻמְעֵעַן; פִּינֵכֵעַ עֲרַחֻדְעַן יִיח, חוֹנֵד גְּרַחֲבֵעַן חִיהֲרַעַן חִינֵעַ גְּרַבֵעַ;
 סַטֵרִיטֵעַן חִיחֻלִיךְ חֶחֶקֵעַן, יִיח פֶּחָט דִּיר חֶכְטֵרִינֵכֵעַ לֹוֹ חֶחֶלְפֵעַן; וְסֻחֵעַן חִיהֲרַעַן חִין
 סַטֵרֵעַן יִיךְ חוּל, יִיח לֹוֹ עַנְטֵקֶרְפֶּטֵעַן. יִיח סַטֵרִיטֵעַן לֹוֹ דִיר, לְנַעֲטֵרֵעַן

בְּהַתְעַפְּתָהּ רִחוּם • גִּחַת מִצֹּא מְכוּבָד טָרְחָם: שִׁחַ
 צָקִים בְּמַעֲמַר צְפוּף • סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקִדְקֵד כְּפוּף:
 עֲלֵשְׁקֵיהֶם יִקְנִיאוּם וְגִתְנוּם לְשִׁפּוּף • עֲוֹעִים יִמְסְכוּ
 וַיְהִיו לְסִפּוּף: פָּדָה רְבִיקָה מִחַרְץ וְכִלְדַּי • פִּלְטָם
 מִצֹּרָר וְתָגַם לְעֵלְוִי: צֹוֶה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחָרִיף בְּחֵלְדַי •
 צוּר עֲלָמִים הוֹשִׁיעֵנו בְּגִלְדֵי: קִנְיָא וְנוֹקָם קִנְיָא לְשִׁמְךָ •
 קִצֵּץ סְמִלּוֹנִים מִצֹּאֵר עִמָּךְ: רֵאָה עֲמָלֵינוּ וְשׁוּב
 מִזְעִמָּךְ • רִבָּה רִיבֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ: חֵי נָקֹל שְׂכִינְתָךְ
 הַשֵּׁב לְחִיק אֲרָמוֹנֵי • קִי"ח שְׁאֲנֵן הוֹשֵׁב לְוַיִּי וְכֹהֲנֵי • תַּטְּה
 אֲזַנְךָ לְקוֹל תַּחֲנוּנָי • הִרְצֵנִי בְּקִרְאֵי יי יי:

א מְלָךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים • מִתְּהַגַּ בְּחִסְדוֹת מִחַל
 עֲוֹנוֹת עַמּוֹ • מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן • מְרַבֵּה מְחִלָּה לְחַטָּאִים
 וְסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים • עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ • לֹא בִרְעַתָּם
 תִּגְמֹל • אֲחֻרֵיךָ לָנוּ לוֹמֵר (סְדוֹת) שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה • זָכַר לָנוּ הָאֵם
 בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • כְּמוֹ שֶׁהוֹדְעָה לְעֵנְוֵי מִקְדָּם • כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 וַיִּדַּר יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּתְצַב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹד יְהוָה • עַל פְּגָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָף אַפָּיִם וְרַכֵּחַסְדוֹ וְאִמָּת: נָצַר
 חֶסֶד לְאֱלֹסִים נִשָּׂא עֵז וּפִשְׁעַ וְהַטָּאָה וּבִקָּה • וְסְלִיחָתָה לְעֹשֵׂי
 וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

גיוסען, ביסטען חונן וינדערונג חיהרער וחסטען, ערגיסען וך חיו קלעטען חו
 גערקעטער אנטקע, ביסטען חונן פערלייחונג מיט געווענקטען חויסטען; דען חיהרע
 חונטערדריקער חונטען יח געקרקעס חונד געטקעניס, חונטען יח פערריקטען ויכטע
 געמחבט, חונטען חיהנען דען אנטלעטע רעסט געגעבען. - בעפרייע דיכע חנהקענער
 פון דער גקליכען פערליכטונג, דעטטע יח פון חיהרען פיינערן, חונד ערהטע
 חיהר קאמעחונ; בעפעילן דען חיל דעטער, דוח וך פלעהענשוך וזען; חקרט דע
 טעלטען א טעקע חונד קעלכע היזע; חייפערלעחונער! חייפערע פיר דיכען נחאטע;
 לערטיע דוח יקברייחטען חסן חונטען דיכען פוקטען, יחע חונטערע לידען, חונד
 חוס חב פון דיכען. לקרן; חירערע חונטערן חונטער חונטען ויזען;
 פערלעגען דיכען ווחחוניט ויגערשד חיו דען חקטען חייכער טעמפען; זעטען חו
 זיכעחויט חייכע לזענען חונד פירסטער חיו; חייגע דיון קהר ח דער סטחויט
 חייכע פלעהענען, גיית חיו חילוקחריג, טען חיו רעטע! הערר עוויגען וועטען!

סלח לנו אבינו כי חטאנו. סחל לנו מלכנו כי פשענו:

כי אתה ארני כוכ וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אגא יי אלהי השמים
תבון תפלתנו קטורת לפניך: והוציא באור צדקנו ומשפטנו בצדקים: תבון
תפלתנו קטורת לפניך משאת פנינו מנחת ערב: תבוא לפניך אגדת אסיר
בגדל ורועה הזתר בני תמותה: לקוח עינים עורות להוציא ממקור אסיר
סבית גלא יושבי חושך: זה עני קרא ויי שבע ומגל צדתי הושיעו: ליי הישעו.

קמך אהיו ואהי אכותנו. גם המחנך נראה התחנות מדרכי בר שבחי.

ח' משאת פני מנחת ערב רצה נא בכושר. ק' תבון
תפלת קטורת לפניך בתום וביושר: ח' בקראי ענני
צורי היום ופנה באשר. יביאו בני ישראל את
המנחה: ריח גיחח אמרי פי לפניך צור עולמים.
חלבי ודמי הנמעט בצומי תמור חלבים ודמים:
קבל הגיון לבי אשר ערכתי זה עשרת הימים.
בחטאת באשם ובמנחה: הדרש נא ביום זה הדרשיך
והדרש להם בני שפתים. שעה למעמדם וטהרם
בכסף מזקק שבועתים: ורצה שיחתם כשה אחת מן
הצאן מן המאתים. ממשקה ישראל למנחה: כליל

משאת כפי וכו'. נשאת ידי לתפלת מנחה רצה נא בכשר, ברטוק, כמו וכשר
דכר בעיר עלך. חכך וכו', תפלת בתום ויושר כלב תכון לפניך כקטורת. בניב שפחים,
פידוש עי כב שפחים שלהם תדרש לנו. כשה אחת וכו', לה"כ (יסקל מה, טו) וזה
לסת מן הצאן מן המאתים משקה ישראל וכו'. ופירוש משקה, מן השכר, כמו כלה

משאת כפי. מיינער הקדע פלוטען לונן נחשויטטמגוגעבעט, ק ניט עו ווקהלו
געטלויג חויל; מקגע דיעו געבעט, חיו ומהרער מתיחלט געהאטען, וויח ווייהרויך
פאר דיר דופטען; ווען חיד רופע ערהערע מיד, מיי עענו! מקגע דיעער טגך מיר
י: גיבסטוי ויון, וויח דמהאון, קוז ישראל חיון נחשויטטמגוקספער ברהכטע. וויח ווקהלנערך
מקגעט מיינע אונדע ווקרטע פאר דיר, וופוטענהערר! ערשיינען; מיינע קרפלט, מיי
כאז, דורך פחטען פערזינדערטע געלטע דיר וויח פטעט מאד כאז דער תפיער.
ניט מיינע הערלויכען ווקרטע, דוח חיד וויט לעהן טעגען פאר דיר חיוסרע, וויח
ניכר, סור, חונד מעהוקספער חן. ק ערשיינע עהן דיעועטן פתגע דעגען, דוח חיד
זוכען, לחס דיר דורך ויפפענלויטע ערכיטען; סויע חויל חונוערן לונסטער, רייניגע
חונד ויח ויעבענעלך געלייטערטע זוכער, חונד תחכע וקהלגעלויטע חן חונוערן
געבעפע, ויח חן יעבען לחת, חויוגעבלט פון לוייח חונדערטען, קוז ישראל פון
מיינער בעסטען הערדע געטענקע גחכ. מיין פוטעטן ויח מיי תכלע חונד ברפני

וּעֲלָה תְּחַנְּתִי תַחֲשֹׁב וּמְשַׁטְּיִי רִיב תְּרִיב • וְהוֹצֵא
 לְאוֹר צַדִּיקי טָרַם יבֹא שְׁמֵשׁ וַיַּעֲרִיב: שְׁפָף כַּמַּיִם לְבוֹ
 בְּתַפְלָתוֹ כָּל אִישׁ וְהִקְרִיב • הַמְקַרֵּיב קָרְבָּנוֹ לַיְי מְנַחֵה:
 יִשׁוּרוּן עֲמֻךְ יִשִּׁיר חֲסִדֶךָ בְּטוֹב לֶקַח • הַטָּה אֱלֹו
 אֲזִנְךָ וּשְׁמָע וְעֵינֶיךָ פָּקַח: וְרֵאֵה כִּי טוֹב מִסְתַּוֹּפֵּה
 בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ וַיִּקַּח • מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מְנַחֵה: בְּרוּב
 רַחֲמֶיךָ אֲמַרִי הַאֲזִינָה יי הַגִּיגִי בִּינָה • וְאִם נָא מְצַאתִי
 חַן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קֶדֶם מְעוֹנָה: וְלִקְחֵת מְנַחְתִּי מִיָּדִי
 אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ בְּתַחֲנָה • וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַמְנַחֵה: שִׁי
 לֹא מְצַאנֶךָ שְׁגִיָּא כַח לַעֲדָה מִקְדָּם קָנִיתָ • אַחַד
 הַמְרַבֵּה וְאַחַד הַמְמַעִיט בְּשׁוֹבוֹ נִפְשׁוֹ רְצִיתָ: אֵךְ
 יִבּוֹן לְבוֹ לְפָנֶיךָ בְּמְנַחְתּוֹ בְּעַת הַקְרִיב אוֹתָהּ • וְזֹאת
 תִּזְרַת הַמְנַחֵה: בְּהִיּוֹת מוֹבְחֵי וּמְקַדְּשֵׁי עַל מְכוֹנּוֹ

משקה (נראשית יג, י) ישיר חסדך, כן היא הנוסחה בע"פ, וכן פירשתי ותרונשתי. תעל
 ישראל חסידך, ואין לו שחר. בטוב לקח, באמרים כעיינים וטובים. ר"ע על לקח טוב
 שנתת להם בחסדך. כי טוב מסתופף, חפנס אתוקתם להסתופף בשערי רחמך, עד"כ
 (תילי פד, יא) כי טוב יום בחסדך וכו' הסתופף בבית אלהי; ע"כ לקחו מן הבא בידם מנחה.
 ויהי בעלות המנחה, הפייטן לישאל דקרא נקיט, וכוונתו תקבל תחיתו כעולת המנחה.
 שדי לא מצאנך וכו'. לה"כ (איז לו, כג), וכוונתו פה לא כשיג שגיא כח של
 שדי כל על ידי שהראש ססדו מקדם לעזרת ישראל שקנה לו לעם. ורש"י פירש
 שם לא מנאכוא שגיא כח לעזר משפטיו על הכריות כגדל כח כ"א ברמיים וכפרת ספרות

תפסער געחשטעט; הודרע מיט איינען ת:קלוגערן, וחס, בעלפטר דוח זקנע חגטער
 געהט, חונד דער חבענד דתואמערס, איינע גערעכטע זחלע ת: העלוע זילט טרעטען;
 גיחע יעדערמאן ערגיסט וויח ווחסער זיין הערן חיס געבעטע, חונד בריגט זיין
 תפסער דעם העררן לו עהרען. ריין פלוק ישרון בעיינעט דינע הער מיט ווחלוגע
 ווחלוגען ווחרטען; ת ניגע ריין חרה, עז לו התרען, תפלנע דינע חוגען חונד
 זיחע, וויח גזיקיך עז חיס, חין דען פלחרטען דינער בחרחהערליגקייט לו וויילען
 פלון חלל זיינער החבע, בריגט עז תפסער דחר. פערניט איינע ווחרטע, הענד!
 חיס דינער ברקטען הווד, חצרק חויל זיינע רעדע; חונד ווען חיד גוכס חין דינען
 חויגען פיסע, ת גחטע, בעאחהכער עווגער התהען! ת ניט דחז געסענק פלון איינער
 החנד, דחז חיד דיר בעטענד חין דיענען נחלמיסטתגוסטונרען דחרבריגע. חלון
 מחבטיגער! וזר בעגרייפלען דרך כור חרך דוח חלוקרפלט, ווחמיט דוח דיענע געמייסע
 ערוחרכען; תן חיהרער בוסע, ויח זיח וועניג חיער פיעל, תחסס דוח ווחלוגע
 פלוגען, ווען כור מיס חכרכטיגעט הערלען דחז תפסער דיר געריכט חיד; דען
 חיס דוח ווחרע ופארע דען תפסערן. חלון חיר תוטער חונד הייליגשונס נקך חיל

וַגְּבוּלוֹ. הִיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ בְּשִׁעְרֵי הָעוֹלָיִם לְגוֹרְלוֹ:
 וְעַתָּה בְּאַשְׁמֹתֵנוּ לֹא חָפֵץ יי' לְהִמִּיתֵנוּ לֹא. לְקַח
 מִיָּדֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה: תַּחֲנוּנֵי יְדָבָר עָמְדָה יִבְקֹשׁ
 סְלִיחָה בְּלֵב מֶרֶם. הֵנּוּ מִתְיַצֵּב עַל מְצוֹר וְעוֹמֵד עַל
 הַמִּשְׁמֶר: מִחֻלָּה פָּנֶיהָ לְעַת מִנְחַת עֶרֶב וּמִצְפֵּה כְּפֹר
 כִּי אָמַר. אֲכַפְּרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה: יְרוּשָׁלַיִם עִירָה בְּנֵה
 וְעֲרִיהָ מְקַצֶּה. אֲסוּרִים רְצוּצִים פִּתַּח וּלְחֹפֵשׁ הֵי צֵא:
 וְעֲרָכָה לִי מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתִשׁוּב וְתִרְצֶה. עוֹד
 פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה: ח' בְּקוֹל וּגְפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּץ יְדָךְ
 שְׁנִית תּוֹסֵף. קוֹי' בְּרוּעָה עֲדָרוּ תִרְעַם בְּנֹה טוֹב
 הָאֵפֶה. וַיֵּשֶׁב מִצְרָף וְטָהַר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּזָהָב
 וּבְכֶסֶף. וְהָיוּ לִי מְגִישֵׁי מִנְחָה: אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אַל תִּבְּרָא בְּמִשְׁפָּט עֲמֵנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיהָ כָּל חַי: תִּבְּרָא לְפָנֶיהָ תְּפִלָּתֵנוּ
 וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחַתֵּנוּ: אָז תִּתְּחַפֵּץ וּבְחֵי אָדָם עוֹלָה וְקָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל
 מִזְבְּחָה פָּרִים: תִּשׁוּב תִּרְחַמֵּנוּ תִּכְבּוֹשׁ עוֹנֵתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם
 כָּל חַפְּאֵתֵנוּ: בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִשְׁקָדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם.
 כִּי אָדָם אֵין צָרִיק בְּאַרְץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְסָא: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּיךְ
 וְהִצַּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמֶּךָ: לִי הִישׁוּעָה וְכו'.

בְּדָבָר מוֹעֵט לְפִי הַיְכוּלַת. קוֹמֵן מִנְחָה וְכו', חֹה אֲמַר הַפִּיטָן אֲחָד הַמְרַבֵּה וְכו'. לֹא חָפֵץ וְכו',
 לַה"כ (זֹפְטִים יג. כג). וְהַכּוֹכֵה לוֹ חָפֵץ ה' לְהַמִּיתֵנוּ עֵתָה, אֵין בִּידְכוּ לֹא עוֹלָה וְלֹא
 מִנְחָה לְכַפֵּר; אִו יֵל לוֹ חָפֵץ ה' לְהַכְרִיתֵנוּ אֲחָד חֻבְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֹא לְקַח תְּפִלָּה בְּמִקּוֹם
 קָדְשׁ. עַל מְצוֹר, כֹּאדָם הַעוֹמֵד עַל מַגְדַּל הַמְצַנֵּר וְעַל הַמְּצַמֵּר וּמִלְפָּה זִיבּוֹט קִיַּל הַפְּרָה
 אֶת הַסְּנוּרִים בְּמַצְנֵר, כֵּן נִכְפָּה כּוֹפֵר לְעַת מִנְחַת עֶרֶב.

פְּעוֹסֵטֵן גְּרוֹכֵרֵעַ סִטְחַנְדֵּעַן, וְחוֹרְדֵּעַן וְיִיר דוּרְךָ לִיגְעִיבְחָקְקֵעַ גְּעוּיַהֲנַט, דִּיחַ דִּיחַ
 וְזָקֵן: דִּיחֵלֹ בַעֲסִטִּיּוּחֵטֵעַ; דָּרָךְ, וְעֵנֵן גָּחַסֵט חוּבֵן וְעֵנֵעַן הַצּוֹעֲרֵרֵעַ סוֹדֵר פְּעֵרִיבִטְשֵׁעַן
 וּמְקוֹלֵטֵעַ, זָחָ כְּהַחֵטֵעַ עַר רִיבֵינֵעַ חֶפְסֵעֲרֵגְחֵבֵעַן פֶּחֶן חַטֵּי. פִּלְעֵהֲעֵבֵר סִפְרִיבִטֵט דִּיין פֶּחֶק, וְזָקֵן
 חוּבֵר בִּיטֵטֵטֵעַ בַּעֲטֵרִיבִטְשֵׁעַן הַעֲרֵלֵעַנּוּ חוּסֵן פִּעֲרִיבִיּוּג; עַנּוּ סִטְעֵהֵט וַיִּחַ חוּיָל חִיּוּנְעַר
 סִתְגֵלֵעַ, וַיִּחַ חוּיָל חִיּוּנְעַר וּמְחָרֵטֵעַ, בַּעֲטֵטֵט לֹר חֶבְעֵדִילִיִּים, חוּבֵר הַחֲרֵרֵטֵט דַּעַ עֵרֵן
 וְזָמְגוּבִיּוּחֲרֵטֵטֵעַ, סִפְרֵעֲבֵעֵד: חוּךְ וּוּיָל וַיִּינֵעַן לְחָרֵן דוּרְךָ גְּחֵבֵעַן בַּעֲזָקֵטִילִיּוּעַן. עֵרֵן
 בּוּיַע דִּיינֵעַ סִטְחָרֵם יְרוּשָׁלַיִם חוּבֵר חִיָּהֲרַע חוּוּיָגֵעֵבֵדֵעַן סִטְחָרֵטֵעַ, מִחֻבֵטֵעַ דִּיחַ גִּעֲפֵעֵטֵעַ
 סַען וְזָחָ, וְזָחָ דִּיחַ חַגְבּוּיָקִילֵעַן לֹר פְּרִיִּיִיִּים לִיָּהֵעַ; חִיָּהֲרַע גְּחֵבֵעַ וַיִּחַ דַּעַת עוּוּיָעַן
 חַגְבֵּעֵהֵק וַיִּחַ חוּיָן דַּעַר תְּחֵרְלִיִּים, עַנּוּ גִעֲפֵחֻלֵעַ חִיָּהֵן, וַיִּךְ וַיִּשְׁדַּעַר חֵן חִיָּהֲרַע גְּחֵבֵעַן
 לֹו וְעֵנְדֵעַן. סִטְרַעֲקֵעַ כְּחֵמֵחֵן דִּיינֵעַ חֻבֵר חוּיָו, יִשְׂרָאֵל'ס חוּבֵר יִשׁוּד ה'ס לַעֲרֵן
 סִטְרִיִּיִּעֵטֵעַ לֹו וְחַמֵּטֵעַן; כִּרֵּיב וַיִּחַ חוּיָל גּוֹטֵעַ וַיִּשְׁדַּעַר, וַיִּחַ חוּיָן הִירֵט וַיִּינֵעַ הַעֲעֵרֵעַ;
 עַר קְחַמֵּט, דַּעַר וַיִּשְׁעֵרֵעַר, חוּבֵר רִיבִיבֵעַ דִּיחַ קִיבֵרֵעַר יִשְׂרָאֵל'ס וַיִּחַ גְּחֻז חוּבֵר
 יִלְבַּעַר, דָּחַס וַיִּחַ דַּעַת חַעֲרָן חֶפְסֵעַר דְּחֵרְבִיבֵעַן.

קמה מיוסד ע"פ אל"ב"ם ונסוּף חתום מאיד בר יצחק מאיר וכל כתי ספיוט של ה' ה' סגניס.
 אִי אֵת הַבְּרִית וְאֵת הַחֶסֶד וְהַשְּׁבוּעָה. ק' לְאַבְרָהָם
 אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה קְבוּעָה: ח' בָּהּ אָנּוּ נִאֲחָזִים
 וְשֶׁאֲלַחְנוּ תְּבוּעָה. ק' מְחִילָה וְסְלִיחָה בְּתַפְלַת הַיּוֹם
 רְבוּעָה: גִּזַּע הַלּוּלָיִם מְאֹד נִחְמָד לְמִרְאָה. גִּבְשֵׁר
 לְגַבֵּי מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹתוֹ בְּיַד אָה: דְּבַר מֶלֶךְ שֶׁלְטוֹן זָקן
 מִשְׁתַּאֲזָה. סָגַל מִצְוֹתוֹ שְׁנֵי מִרְאשׁוֹנָה לְהַתְנַאֲחָה:
 הַגְּנִי לְכַהֲנָה וְלְמַלְכוּת וְלִשְׁתִּיחָן זָכָה. עוֹדָה עֲלֵיהֶם
 שֶׁכֵּר קִיָּמָה וְהִלִּיכָה. וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מִשְׁלֵשׁ בְּזִכְרוֹת
 סָבָה (זָכָה). פֶּאֶר הַשְּׁכִינָה מְקוֹם מְרוֹת סוֹכְבָה: זִכָּח

אח הברית וכו'. נאותים, כמו בזאת נאות לכם, ר"ל ע"י הברית וכו' כדלים אחט
 להקנ"ה והוא עושה לנוכח, ושאלחנו חבועה, כשאלחנו תובעים וואללים מחילה וסליחה.
 רבוע, בארבע תפלות של י"ב. גזע הלולים, זה יצחק. נחמד למראה, וכבוד לגבי ששם
 וכו', כלומר שהיה ראוי להתכבד להקריב את לה'. דבר מלך וכו' מלכו של
 שלם דבר להעלות את יצחק, וע"י משתאה סוקן. זה אברהם, ואמר אתחול אעתי כי
 בילחק יקרא לך ועד וכו'. סגל מצותו וכו', חניכה ומסוגלת מכוה הסניה, היא העקיפה
 יותר שראשונה, היא מצות מילה, וי"מ ראשונה מעט, הוא הכניסין הראשון לך לך מלאך
 וכו'. הגני לכהונה וכו', גב"פ ל"ו ויאמר הכני, הכני לכהונה הכני למלכות וכו',
 ולשתייהן זכה. ועודף עליהם, ועוד יותר זכה בשכר וזיתו של קיסה והליכה כע"ש
 יקס וילך. משולש בזכות, גב"ר (שם) נזכות יום השלישי של העקדה זכה ליום ג' הנהג
 ביום השלישי למתן תורה, למרגלים, שנאמר ותקנתם שם שלשת ימים (יהושע ב, טו),
 ליום ג' של אסתר, של יונה, של עולי בגולה של תפיית המתים, דכתיב ביום שלשי
 יקראו וקמה וכו'. סקום מרות סוככה, ע"פ העדרש וירל את המקום מרחוק, ראש ענן
 קשר צמד וכו' זה גילה שכינה. מרות כינוי למורים. זכוח השתחויה, ג"ז ע"פ העדרש,
 זכות שאמר ונשתחוה חזר יצחק עהר המורה. עד כה, שאמר ואני והנער כלכם עד כה.

אח הברית ואח החסד. תן דתן בינהים, דיה גנתרענלע ערויזע פארג: חוב דען
 חייד דער חונדערעטן סטחאטפאטער אברהם חוילן דעטן בערעג עמריה געוויסטעט
 וחורדע, התולטען וויר חונו סטעטן, בערוזען חונו דתרוילן, חונו פערלונגעטן פערעטן
 בונג דער זינדען חין דיעונו טעגעט פיעראחויגען געבעטען. דער ריהאליזע ספרתעט
 (יצחק), רעו פאטער: התבסטע חויגענוסט, וחורדע לזט תוסתר ערקתהרען, תו חין
 תפער דער פיראויגקייט. — דער וועטבעה ערדער ספרתל' — דרמב סטוינטע דער
 חיידגיג גרייז (אברהם). דתן לוויטע געבטעט (חין בעטערעל יצחק'ס) ספרתק גתס,
 חיזט חיר נחק גענעהאער תו דתן ערסטע (דער בעסניידונג)*. דיה בערייטוויאיקייט
 אברהם'ס פרווורב חיהת דתן גייסטגיג חונד וועטליזע ריך, נעבסט פיעלעלע
 בעלוקהונג פיר דען חויפער, וחחיים ער יענעט גתסטעגעבטעט נחלקתן. — חין
 העררליזער ספרתהו גתסטליזען תבגולענע וותרד חיהת חוילן עמריה ויזככר; וייט

(* דיה פאקטערען סעעלען וינד גתסטענסהייזן פרייה חיברענעלטן חקרדען, וז
 ייה זיך ניכט ווקרטן געבען וקשען.)

הַשְׁתַּחֲוִיָּה עַד פֶּה שְׁטֵטָה • צְבִי לְצַדִּיק חַחֲרָתוֹ לְשָׁלוֹם
 לְקִשְׁטָה: חֲמַדוֹ כְּדֹטְעֵין קְדִיָּאתוֹ לְרַחֲמִים הַשְׁטֵטָה •
 קָרַב חֲלוּפוֹ וְלֹא מוֹחֵל לְפֶת הַשְׁטֵטָה: טָהוֹר פְּנֵה מִזְבֵּחַ
 וּמַעַרְבָתוֹ הַעֲמִיד • רָגַל יוֹד עֲקָדוֹ כְּטִלָּה הַתְּמִיד:
 יָד לְצִוָּאר בְּמִכְשֶׁרֶת אֵזְבֵּלִין כְּהַעֲמִיד • שְׁלִיחַ בּוֹרִיחוֹת
 לְשׁוֹן חֶפֶה הַחֲמִיד: כְּנִבְחָן צַדִּיק בְּצַדִּיקוֹ מִשְׁמִים
 גִּשְׁקָה • כְּסָרוֹ מִבֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת בְּסִבְבָּ מִקָּה: הַמּוֹר
 יִחִידוֹ הַתְּקָרֵב וּבְטִלְיָתוֹ תְּקָה • תַּחֲתָיו נְדָמוֹ זָרֵק
 וְאַיִמוֹרֵי וְזָקָה: מְקוֹם גְּבוּרֹת לְהוֹדוֹת חֵין עֲרָה • אָנָּה
 הַשֵּׁם הַנִּבְכָּד וְהַמְּבֹרָךְ: יִרְאֶה יִרְאֶה בְּרֵאשׁ בֵּית
 גִּדְרָךְ • יִצְחָק יִחִידוֹ גִּבְרָה וּמִכְרָךְ:

מישימים

איתא במדרש שאמר נראה מה יהיה סופה של כה יהיה זרעך. צבי לצדיק חחרתו לשלום והוא יחקה, חור בשלום. חמור בהסעין, כאשר טען האל והעניס על בנו סמורו, קרא הבן אבי אבי, לשורר שגלותו, כדאיתא בנ"ר פ' נ"ו אבי אבי אתי שתי פעמים כדי שימלא שלח רחמים. קרב וכו', יחקה אמר כן שאני יקריב קילופו ולא יתליף הגיעה לשחוט בנו. ואי אפשר לומר שהיא קריאה של המלאך, דא"כ איך אמר אה"כ טהור בנה שבעה וכו'. בבכורות אוכלין, זה סכנו של שמיטה שמכארי האוכלין. בהעמיד בהדיקו לנאר. שליח בוריווח וכו'. מלאך ה' מהר לקרוס את אברהם בלשון חבה, כלומר אתי פעמים, כלפי שכני רחמי לקריאת חבה של בנו. כנבחו וכו', כאשר נבחו הצדיק ועמד בלדקו, על כ נשקף אליהם להראות לו כופר כפא יחקה, והוא האיל, הכנול בין השמשות, ע"פ השנאה בלשנת, ותמורת בן יחידו נקרב התוקף בטליתו, כי האיל הוא בטליתו של אברהם כדאיתא בפרקי ר"א. זקה, העלה ע"ג המונח סקום גבורוח וכו' האשך המלאכים הוא: אם כערוך סין חפלה לפניך לזרות יעלה ויראה לפניך נמקום גבורות בנית הדת קדשך אפרו של יחקה. ומוחרך, ומסרף, כמו לא יסתך רמיה לידו. ודו"ה גרם וסכורך,

טיעלע חכבעטונג ומחכטע חיהן דיעזעזע חבליקעזע ווידרע; מחכטע דחם ויינעזע הערלעזע זוסט (י"חק) גליקליך וויעדער היימוקערטע. — חזו ער ויינעזע זיבלינג פֿעררער זיט דעם פֿעלערעהלן בעל־הדען העטטע, ספרחך דיענער זיעבעלפֿון דען פֿלעסערנחאטען חויה, חוט זיין ערבֿתראטען לזו עררעגטען. דעננחך בויעטע אברהם חייגען חלסחר, חדינעטע דעז פֿעלערפֿייער, באַס ויינעטע זקחעטע אַקטע חונד פֿיסע, חונד סקון טוונחג ער דעז מעטער חיבער דעם חזווע, דעז סנעלז, ריטל חיהן חזין עטעזע גחטטעז לז, עבעזע זק זיבעלפֿון ויינען נחאטען נענענד: דעז פֿערנחאטען טונפֿנד חוט חית היימוטעז געפֿרילט חוזי בעמקוהרט געלונדען ווקרדען; „חיינע חערערע זיהנע חיוט חיהת דקרט חית געביסע חיו דעז חכענדז לזויעליכט בערייש געשטעלזס; — סטחטט ויינעזע חיינלינגען סאיעטע זך חזין ווידער חן אברהם'ס קלייד, חוזי ער ברחכטע חיהן לזק פֿעלער. — ווען חזין דען ספֿחטעסטען לייטען געבעטע חן דך געריכטעט ווערדען, ערהכענטער גחטט! זק מחגט דיה חפע יחקה'ס חן דיינעז טעמטעלז חקחפֿ חוילענעחילט ערשיינען. — דיה זך חזיל חיהרע פֿערפֿחערען בערלפֿען,

ח' בקול מושיטים לשם זקנם ומתפארים באבותם.
 קו"ח אשריהם מי מטהרם ומעביר חובותם. וצורם
 שבשמים מקוה ישראל וגאותם. רצונם יסק
 למלאות לטובה תאותם: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל באסף תזכיתי
 ואל בתמיה תיסרנו: אל תעזבנו ואל תרחק מקונו: אל תרחק
 ממנו כי צרה קרובה כי אין עוזר: אל תסתר פניך מעבדיך כי צר לנו
 מזה עננו: לוי הישועה וכו'.

קמו או"א. מיוסד ע"פ א"צ ונסוף חתום משה בר שמואל חזק וכל כתיב בעלי'ס' אככים.

ח' ימעט לפניך את כל התלאה. ק' אשר אימתך
 מימי קדם מצאה: ח' באין צרי ולא תעלה ורפואה.
 א' בקקים בוקקים בלחץ ורוב ביאה: גברו עונותי
 ותריבני כפיהם בסאפאה. גמלתי רע ושלמתי סאה
 בסאה: דמיתי ברוב חטאי לסרום החטאה. דירתתי
 חרבה וגליתתי מארץ גוראה: הגני עזובה וגטושה
 געולה ושנואה. הונוני מוני הוי גנאלה ומוראה:

לשון כריכה, אולם בכל הספרים שלפנינו הנוסחא ומחרד. מושיטים, משכים עמנו
 לזכות אבותם. וי"מ משכים ידם, ר"ל פורטים כפיהם לתפלה, כשענים בזכות אבותם.
 אשריהם וכו', לשון עשנה יומא דף פ"ד ארזים ישראל לפני מי אתם משהים וכו'.
 אל ימעט לפניך וכו', היא תפלת נחמ' (ט' לב). בקקום, הדיקו אתם כאשר
 פרשתי כמה פעמים. ורוב ביאה, משל לרוב עבודה שתעבוד לבעליה. ותריבני כפיהם
 בסאסאה, עפ"כ (ישע' כו ט) בסאסאה בשלחה תריבנה, מדה במדה שלמת למצרים
 בשלחה את ישראל, ופה טעמו כאשר רבת עמי על חטאי ושלמת לי סאה בסאה. הונוני מוני,

ידך חיהרער סטחאמאפחטער ריהאטען, הייל חיהנען! ווער חיוט עני, דער יום רייניגט,
 דער חיהרע סווד ווענטשעלט? חיהר הימאליסער סתפער, דיח העפלעכונג חוסר דער
 סתפון ישראל'ס חיוט עני; ער, דער חיהרע ווינסע לוי חיהרעט ווקהן געווקהרט.
 אל ימעט לפניך. ח'טע ניכט לוי גערינגע דיח חונגליקעפולע, דיח דיין פלוק
 פון פריהער לייט מן געטרעפלטען ה'טען. ח'הנע כהונת, ח'הנע היילונג בליעבען
 יום, ח'ון רייבער ויה פלינדערטען, דריקטען חוסר חיוונקען. — סווער זיט הייע
 וינרען, חונר רוח בעסטרה'טעסט מ'ך פערדינטער מחסען. מ'ך ה'טע גוטע ח'יס
 כהונע פערקלעטען, חונר רוח בעלח'ולטעסט מ'ך נ'ך געביהר. דר'ך היינע פילטן
 פערגעהונגען וחורדע מ'ך דעט ז'חטערה'טעטען ס'דוס ג'ייד; לערסטמ'ט וחורדע
 היינע ווקהונג, ווענגעסריבען בין מ'ך פ'ון דעט היילונגען כ'הרען, בין פערז'חטען, פ'ערוק'ח
 פ'ען, פ'ערק'בייעט, געה'חט; היינע חונטרריקקער רופען מיר טפ'טעט'ס לוי: ,,ח'רח'בני
 ווער'טער חונר חוכריינער!" — היינע ועעלע קענגט קיינען פ'רדען, קיינע רהע;

וַתִּזְנַח מִשְׁלֹחַם נַפְשִׁי מִיָּגִיעַת לִיאָהּ . וַתְּהִי לִי דְמָעָתִי
 לְחֶם תְּבוּאָה : זְכָרֵי יָמִים מִקֶּדֶם הָיִיתִי פְּלִיאָה . וְבוֹדָה
 זָר וּמְקוֹשָׁטָה בְּכִלָּה נָאָה : חֶפֶת מִשׁוֹשֵׁי הָאֲכִלְתִּי
 בְּזוּלָלָה וְסוּבָאָה . חִלְּלֵתִי גִזְרֵי כְמוֹעַלְתָּ אֲשֶׁר נִטְמָאָה :
 טַהַרְנִי בְּאַהֲבָתוֹ וְיַעֲדֵנִי עוֹד לְנִשְׁאָה . טַנְפֵתִי מִעֲשֵׂי
 וְלַעֲבֹתֵי דְבָרֵי נְבוּאָה : יוֹקֵשְׁתִּי אַחֲרַי בְּזוּלָלְתִּי בְּיָוִם
 שׂוּאָה . יַגְעֵתִי בְּרָעָה אַחַר רָעָה בְּאָה : כְּמַהֲתִי לְאִישִׁי
 הָרֵאשׁוֹן וּנְפִשִׁי לוֹ צְמָאָה . כִּי אֲזוּ מַעֲתָרָה הָיִיתִי
 בְּרִיאָה : לְאַהֲבָתוֹ חֲמַדְתִּי הָיִוֹת בְּכַנְפוֹ חֲבוּאָה . לוֹ
 אֶיֱחָל אִם יִקְטִלֵנִי בְּכִלָּאָה : מַה בָּצַע בְּדָמַי בְּהָיִוֹת
 לְמִשׂוּאָה . מִי כְמוֹנִי לִיחְדָּךְ בְּאַהֲבָה וְיִרְאָה : נוֹרָא
 וְאִיּוֹם נַפְשִׁי לָךְ קוֹרְאָה . גְּדוּבוֹת פִּי רָצָה בְּקִרְבֶּךָ
 הַעֲלָאָה : שִׁיחַ שְׁוַעֵי יִרְצָה לְפָנֶיךָ בְּהִרְצָאָה . שִׁים
 מִיַּעוֹט דְּרָמִי בְּדָם הַמְצָאָה : עָרוֹךְ חֲלָבִי שְׂעָה בְּחֵלֶב

ילפינו לחזי ואמרו עלי: הוּ עגלס חמרה (לה"כ כפני' ג, א) ל' גיעול ולכלוך. מיניעות
 ליארה, מיניעות כפני הכלאה. ובודה ור, חלק לסעטרה. האכלתי, אכלתי (ותא ההפעיל
 במקום הקל שלא לגודל). ויעדני, ייעד אותי לו לאשה. וכל המאמרים האלה משל
 לישראל כמדבר. כמדבר, חמתי. כי אזו, סייתי יותר בריאה עתה, ומיוחד עה"כ
 (כמעט ג, ט) אלכה ואזכה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה. בכלאה, בנית הכלא,
 ר"ל חף אם יקטלני או שימיני בנית אסורים, לו איחל, והוא מלה"כ (איוב יג, טו).

מייבט מהרמקען זינד מייבט סתגליבע כתרונג. — חיד געדענקע דער פריהערען זייס,
 דח חיד נתך בעטדערער זיבע גענקס, וזיח מייבט ברויט חית קרמלע געליערט
 ונאר, תלויין חונטער דען פריידעלעטע סוועלגטע חיד חין מאמחסיקייס, ענטווייהענע
 מייבט קרקע, בעטרוג חיד טרייח חוד עהרלונ; דחך זיבעעלען רייניגטע
 ער חיד וויערער, בעטסיוואטע חיד לר עהעגחטטיו; חיד חבער בעגיג חבערמחל
 חונטחטטע, חוכר פערטמחעהטע דח פרחעטענווקרט. וך סטריזעלעטע חיד דחן
 חוכר וחורדע חן חובליקוטחגע געחענגען, געריטה חויו מייבט חובליק חין דחג
 סעלען דחרייפלעקעטע. יעלטע זעהנטע חיד חיד נתך מייבט ערטטען געמחל,
 דח חיד חיד חונטער חיהת גליקוד בעחער; חיד סמחעטע נתך דען סוטן זיינער
 זיבע, זעטלע חית קערקער מייבט העלעכונג חויל חיהת. ווחו געווינט ער, וטן חיון
 בלעט פליסט? — ווער ערקענגט, וזיח חיד, זיינע מייבט חיש זיבע חוכר עהר
 פורכט חן? תלענעיריכטסטער! דחך בעטעט מייבט זעלע חן; חחכע מחהוגעלען
 חן דען חעלער מייבט חוכטע, ווח חן ברמחחעלער; זחס חיון חייברייסטיגע
 געבעט חער דיר ערשיינען; חחכע דוח חכחחחחע מייבט בלעטע ווח געמערענטע
 חעלערבונט, דוח פערטיינענען מייבט קרעלט ווח חעלערעטעט, עהחחחח, בעגחחח

הַקְלָאָהּ • עֲנֵנִי וְחַנְּנֵי רַם נָאָה נָאָה: פִּיךָ חֲרוֹקֶךָ עַל
 מִקְנֵי־אֶרֶץ בְּקִנְיָאָה • פִּקְדוֹן פְּלִילִיָּה בְּרַב־נְאֻזִים וְנָאָה: צָמְתוּ
 חַיֵּי בְּמִימֵי רָפֶשׁ וְצוּאָה • צַחַנְתֶּם הָאֲכִילוֹנִי עֲבוֹד
 טְהַרְתִּי לְטִמְאַה: קִצְיֵנִי נַחֲנְקוּ עַל קִדְוֵשׁ הַיְרָאָה •
 קוֹעֵי וְנִכְבְּדֵי גוֹרְרוּ בְּטִיט וּבְצוּאָה • רוּחֵי רַסְתָּה עַל
 תוֹרְתֶךָ הַמְסַלָּאָה • רֵאִיתִיךָ פְּרוּעָה וְקִרוּעָה וּבְאֵשׁ
 קְלוּאָה: שִׁבַת מְשׁוּשׁ לְבִי וְהֵייתִי גְדֻבָּאָה • שַׁחוּתִי
 גִּעְוִיתִי בְּדַרְיִסַת בְּנֵי לְבִיָּאָה: תָּעָה לְבָבִי וּפְלִצוֹת
 בְּרַתַת וְהִדְבָּאָה • תְּעִיתִי כְּשֶׁהָאוֹבֵד מִפְּאֵה לְפִאָה:
 מְרוֹב צַעַר וְקוֹצֵר רוּחַ גְּבָאָה • שׁוֹאֵגֶת וְגוֹהֶמֶת לָךְ
 נִחְלַחֶךָ הַנְּהַלָּאָה: הִסֵּר נָא מוֹעֵקָה וְהַעֲבֵר חֲלָאָה •
 בְּרַךְ יי חֵילֶךָ כַּחֶךָ לְהִרְאָה: שִׁמְעָה חַצוֹתֶיךָ וְרֵאָה כָּל
 הַתְּלָאָה • מְצַאֲתָהּ מֵעַרְט אֲשֶׁר מְאַוְצָה יִצְאָה:
 וְהַפְּתוּבָה עָלֶיהָ מְהַרְהֵת קִרְבִּי וְתִבּוֹאָה • אֲיוֹמַתְךָ עַל

למנוחה. הקלאה, הקלוי, כלומר הנקר. פקו פלילה וכו', היא כוססא
 טדה מכני דרכי גלוס, ובסליחות ישנות הכוססא פגור משחפים לגאה גאה, ועכ"ט
 מוכן. וכן מן הסר מועקה עד להודיע היא כוססא טדה, כתחלה מלו"ה ז"ל,
 „מסנא, שלל לתת ידי למחלוקת“ (דבריו נכ"י), וכמו סליחות לשכח ספרים הכרחים
 ה, ב, ר, ש, מ, ה, מן משה בר שמואל למרי, אך כמ"ע ה' הכוססא הישנה; והעל
 אלה חמאפק בעכו"ם פסאה, בריקד להברוק עליה כחך לחראה, שבר טרחה
 חציך וחרכך הבריאה, מחלכה ובשרה ישבעו איה וראה, ונקסח הכחובה עליהם
 חקרב וחבואה, אימחך על כל וכו'.

דיגע חיד, הקלערהחכענסטער! — גיסע חייפערטלן דיינען לתן חויל דיינע פליינדע
 חויל, רוח חיברעווישטיג יכרעו רעכט לערלעטען. ויה החבטן חיד חין סולחן חוכד
 ויאפפע לערענעקט, בערייטען חיר עקעלהלפע ספיינען, חזק חיד לו לערנחונרייניגטן.
 חיהרער בעהערקליכקייט חין גויבען ווילען, וחוררען חיינע פלחנענעהאטן ערוירטג;
 חיינע ווירדיגסטען, חנענעווענענסטען, חין קחסה הערוק געטלעסט; חך! חין גייסט
 לערלויזעלט, ווען חיד דחו חונסטלמחערע געוועטלביך ענטהייליגט, לערדיסטען חוכד
 פלחן פלייער פערלעהרט; זעה! דהין חיוט חיינע הערלענו פריידע, חיד בין געו
 בייגט, לערקנידסט, פלחן וקווענדוט עדרחטעלט; חין הערלן ערליסטערט חוכד ערו
 בעכטן חיד חירדע פלחן חויקעלו לו חויקעלו ויה חין פערחירטענו סחחן חונטהרה.
 פחך קוואער חוכד נידערעסלחגענחייט יסרייעט חוגה יחאמערט דין ווידענרעו פלחן:
 חן יתן חיהתן דוח דירקקענרען לעסעלן חב, חוכד רויכגע עו וויערער; לויגע רויכט
 קחלעט חוכדען דוח חיינע קחלעט ופגעסט; חחרט חין פלענען, סיע חללע (חירען,
 דוח חיר לוקחחונען, וויטערטן חיד חין וחקד לערליעס; חן חיה עו חין רער סרילעס
 חייסט: „כחוד ווירד דוח לייט הערמן קחחונען, דין פלחן חוכער חללע חקליחטן

כָּל אֱמוּנָה לְנִשְׁאָה: ה' נָקַל לְהוֹרִיעַ לְכָל שְׁעוֹלָתַי נִשְׁאָה.
 כִּי חָזַק גּוֹאֲלָהּ וְעַל אֶמְרָתוֹ יִשְׁאָה. זְכוּל קָדְשׁוֹ
 בְּשִׁמְחַת עוֹלָם יִבְיָאָה. קִנְיָן כָּרֵל טוֹב לְהַשְׁבִּיעָה
 וְלִמְלָאָה: אַל סֵלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קוֹרְאֵי.

אַל תבוא במשפט עשנו כי לא יצחק ללפניך כל חיי: ויאחז צדיק ויחבו.
 ויטהר ידים יוסיף אומץ: ועתה יגדלנא בנך אדני באשר הברת לאמר: אדני
 אלהים אל תשנת עמך ונתלתה אשר פדית בגדלך. אשר הוצאת ממצרם
 ביד תוקח: אדני אלהים יעזר לנו. על בן לא נקלמנו: יי אל באפה תובינתה.
 ואל בתמנה תיטרנו: יי אלהי גדלת מאד. הוד ותוד לבשת: יי אל רחום
 וחנו. אדה אפים ורב חסד האמת: יי ישמרנו מכל רע. ישמור את נפשנו:
 יי ישמור צאתנו ובואנו. מעתה ועד עולם: ליי השועה וכו'.

קמו אלהיט ואלהי אבותינו. מיסד ע"פ א"ב.

ה' אֹמֵץ יוֹסִיף טְהַר יְדִים וְכוֹחוֹ יִגְדֵל וְיִשְׁרֶה. ק' בְּמִקְרָא
 אֲלֵמְלָא כְּתוּב לְאוֹמְרוֹ אִי אֶפְשָׁר: ה' גָּאָה נִתְעַטַּף
 בְּשָׁלִיחַ צְבוּר וְשָׁלַשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַכָּשֶׁר. ק' הַבְּרִית
 יִקְרוּ הַעֲבִיר וְהִרְאָה לְמֹשֶׁה קֶשֶׁר הַמִּקּוּשָׁר: הַזְהִירוּ
 וְאָמַר לוֹ כָּל זְמַן שְׁחוּטָאִים בְּנֵי. וּבִסְדֵר חֻהּ יְהִי
 עוֹשִׂים לְפָנָי: זוּ הִיא הַמִּדָּה לְסִלּוּחַ אֲנִי יי יי. חֲנוּן

אומץ יוסף וכו', עפ"כ (איו"ז, ט) וטהר ידים יוסף אומץ, וכדע בפסיקתא על ספ"ט
 ופס נאמר על ספ"ט שיוסיף אומץ ועוד יגדל כמו לסלח לנו, כאשר כבר הארס
 לנו י"ג מדות טיבה, כדמפרש חז"ל. אלמלא כתוב וכו', ע"פ הגמרא ר"ס (דף י"ז) אשר
 כמלכו כאל מלך יושב. קשר המקושר, בברכות (דף י"ז) וזאת את אחורי מלמד שאלס.

לו ערהעבטן; דחויס יעדער ערקענע דחם עז דיה העררטחט רענו עוויג וטעברען
 ערקחנטע, דחם זיין אהטטיגער ערוחנער עז חויל זיינען פייטטיגען טרעגט, עז נקך
 זיינער הייליגען ווהאנוג לו עוויגער פרייע ברעגען, עז דערט חין דען בעניטן
 תלוזנו גוטע, תלוזנו פרוכטחקייט חוגר פלוזע וטעלנן ווירד.
 אומץ יוסף. בעווקהרע חיואער מעהר זיינע אהלט, ח תלוזעריינטער! וחס דיה
 גרסטע זיינער קחטע זיך לייגען. — טטינע עז ניכט חין דער הייליגען סריפט, ח
 ווירד עז ניוחטר חוילוספערעלען ווהגען, וויח דער הקברעההבעסטע גלייך חיינען
 פערבעטער דיה דריחלעהן גנדענטיסען פערלחן; — זיין ווקרט נהג פערחיבער — חוס
 טש וזה דען הייליגען קחטען*. גסט בעווקהרע חיהו, חוגר ספרתך: ווען מיינע
 קינדער זידיגען, חס תלוזנו יוח חר נקך ריעער פרונוג פער חיר בעטען! ח חויס
 עז מיינע ווינע לו פערלייחען: חך, דח עוויגע חועברילע וועגען, תלוזעריג.

(*) נקך חיינער תלמודיסען ונהע תחט גחטע דען טש חיל סיני דען נקך חייטיגען
 טענו חיבולען קחטען דער תפילין אל ראש געלייגט.

קודם שיהטא ואחר שיהטא וישוב אלה דרכי ועניני:
 טוב וסלה ורב חסד כלפי חסד מגביר. ישוב ירחם
 בזבש וגו' שא פנים מסביר: כף היא הפודה ראשון
 ראשון מעביר. למחול ולסלוח רחמיו וחסדיו
 להגביר: מי במוף מורה תחבושת חסיד ורופא
 אומן. לפי מפה גרולה אספלגיתך תזומן: מעטים
 דמים הבא אצלך לידו ימן. גשתיר לו משלך חנם
 חננו נאמן ורחמן: סמך סם חיים רטיה מופלאה
 למלגית. עקרי כוסף יפים וקלורי מטלגית: פתוח
 כיון בידך נרתק האספלגית. צרי להתעיל מחץ
 חבת חולגית: פועל עם בעל הבית עשה ובאמונה
 נוהג בו. צופה לתן שברו מה שברו ומה טובו:

למשה קצר של תפלין וכו'. אספלגית, רטייתך, ספאסטר בל"א. והוא ל' מדרש תי"ז (כא)
 לפי מכה גדולה תן איספלגית גדולה. וכו' פ' הנוסחא סלוגמחך, משקה המזון לרפואה.
 ואחר: לפי גודל המכה מוכנת הרפואה. מעטים דמים וכו', אם בא החולה אלך אפילו
 בדמים מועטים תרפא לו, (ולא כרופא בשר הם שמרין לו שבר). נשחיר משלך וכו',
 ר"ל אפילו זרכי רפואה תתן לו משלך, והוא משל זהו יתברך מוחל אפילו זכיות מעשות,
 ואם אין זכות כלל ישחול מנד תינתנו. רטיה מופלאה, רפואה ברוקה. למלגית, למכה
 זפנע. עקרי כוסף, שרשים ועשבים שעושים ממנו משקה רפואתך יפים הם. וקלורי
 מטלגית, רטיות הסמים שמתתן על הסמרוח לשמו על המכה. פתוח כיון וכו', פתוח
 וזכך בידך הכרתק של האספלגית. היא התיק של הסמלת. להדחיע, לרפואה, מלשן
 תעלה. שחן סנת חולגית, חולי של אבה, והיא חולי נפש. פועל עם בעדב וכו',
 סגל הזה הוא בילקוט (זופטי"ה) על הפסוק לה' אליהו הרשעים וסלחית וכו'.

בעפ"ק דער זענס יינדיגט, חונד, ווען ער כוסע טהוט, חויך נה'דעט ער געניג
 דיגט; דיענע חיוט מיינע חרש חונד וויזע. — יח, ער חיוט ה'אגטיג, לערליהווגני
 סח'ו, הוודרייך, ער זענקט דיח סח'וע לו גונסטען. ערב'ראש ויך ויערעה'ה'ט,
 מחטערדריקט דען לקרן, לערגיבט דיח זינדע, חונד חיוט פריינדיך. וך חיוט זיינע
 וויזע; ער בעווייטיגט ה'אמ'ה'יג דיח זינדען, לערליהעט, לערגיבט דיח חיי'לען
 מיט גר'סער זיבע חונד ב'ראה'ערליגקייט. — ווער זעהרט, וויח דוח, דיח הי'אמיסטע
 קעכענע? ח' פ'ראמער חונטעה'ב'רער ח'רלט! נ'ך דער גר'סע דער קר'מ'הייט חיוט
 דייכע ח'רלנייח לזבערייטעט; מיט וועניג ק'סענ'חוי'ל'ע'ח'נר ק'ן דער קר'מ'קע לו די
 ק'ח'ווען (די. ה. דער רייח'גע ק'ן חויך מיט וועניג טוגענדיגן חונט ג'ת'רע ביסטען)
 טרייער, ערב'רא'ג'ו'ג'ע'ר! סענקע חונט לערנערע ג'ת'דען. — דייכע קרייסער זי
 זעבענ'קרייסער, בעו'ה'ה'רע הי'אמיסטען. ליר דיח וחו'דען; טרע'פ'ליך זיט ח'א
 דייכע ח'רלנייח'מיסטען; חויז דייכער ח'פ'טען הי'א'רען ח'ת'ד זינד דיח חונטעה'ב'רער, יח
 הי'א'רען ח'א'רע זע'לע'נ'ק'ר'מ'ק'הייטען. — דער ח'רבייער, דער זיינעט הערן טרייע ג'ה
 דיענט, ח'א'רע זע'לע'נ'ק'ר'מ'ק'הייטען ח'ס'ס'ר'ך חויז ח'ה'ן; דער ח'כער זיינע ח'רבייער לערנ'ה'ל'ק'ה

קִלְקַל וְנִתְעַצַּל בְּמִלְאֲכָתוֹ שָׁבַח רַבּוֹ אִם קָרְבוֹ.
 לֵאדָנִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מְרַדְנוּ בּוֹ:
 ח' נִקּוּל קוֹשֵׁט מְדוּתָךְ תְּרוֹמוֹת וְהַגְנוֹת: קו"ח רֵאִיתָ
 הַוַּגְמָתָךְ לְמַסְפִּיק לְמוֹרְדָיו מְזוֹנוֹת. שְׁאֲרִית יוֹסֵף
 מְקוּדָה סְלִיחָה מְצוּאָה לְעוֹנוֹת. הַגְּמוּל הַטּוֹב בְּיוֹסֵף
 לְאַחֵיו רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְתַנּוֹת: א: סלך יושב וכי.

אל תבוא במשפט עפני כי לא יצדק לפניך כל חי: הַבַּט מַשְׁמִים וְרָאָה
 סְדוּבֵל קְדוֹשׁ וְתַפְאֲרָתָךְ אֵינָה קִנְאָתָךְ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ הַמִּזֵּן מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי
 הַתְּאַפְּקוּ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹב גַּא הַבַּט מַשְׁמִים וְרָאָה וּפְקֹד נַפְשׁוֹ זֹאת: וְשִׁתָּה
 יי אֲבִיעַ אֶתְּךָ אֲנַחְנוּ הַתּוֹמָר וְאֶתְּךָ יוֹצֵרְנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלִנּוּ: אֵל תַּעֲזוּבֵנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ אֲ תִרְחַק מִסְּעוֹ: אַ תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִסְּעוֹ בְּיוֹם צָר לָנוּ מִתְּהַרְעַנְנוּ: לוי הישוע.

קמח שנייה. אהינו ואהי אבותינו. מיוסד ע"ס א"ב. וכל בתי הפיוט של ד' ר' אבנים.
 ח' אַךְ בָּךְ לְדַל עֲזָרָה. ק' בְּיוֹם רָעָה תוֹשִׁיעַ מְהֵרָה:
 ח' גֹּשׁ זֶה גִצְרֶךָ וְגִבּוֹה. ק' הָרוּשׁ וּבִקֵּשׁ בְּצוּם הַבְּוֹה:
 הַטּוֹב תִּרְאֶה וּפִשַׁע תִּמְחָה. וְעֵנִי הִבָּא בְּצַדֵּק תִּגְחָה:
 זוֹעֵקְךָ בְּאֵימָה הִקְשִׁב וּשְׁמַע. חִפְשׁ זְכוֹת וּקְבִץ דְּמַע:
 טָנַף שְׁטוּף מַעַם מְחַפָּה. יִשַׁע הַחַיִּשׁ לְגִשְׁבָּר וְגִרְכָּה:

וארומים והגנות, גבוהים וחשובים. רֵאִיתָ, כ"כ ככ"י, וכן אמרו במדרש עשו עגל דברי רוח"ה.
 ואעפ"כ לא ה' המן פוס' ה"ד ולקמ"י אשר נתתי לפני' (יחזק' יו"ט), וכך עשה יוסף לאחיו.
 אך כך לדל. גש' זהו, אפסר שקאי על הא"ן או על כל אחד מהמתפללים, זה הגש
 להתפלל כדרך וכנה הוא, דרש גא הבוה, ר"ל אס נמלא כדרך כזה, תראה עונת

החט עו מר דער גרחסוטה וייכעו העררן לו לערדח:קטן, ווען ער חיהתן וחתן גיבט.
 זך חיוס בייט עוויגטן, חונוערעטן גחטט, ערכמראונג חונד נחליכטס, חב וויר גלייך
 חונגעהתרוחטן געגען חיהן ינד; זך ינד וייכע ערהחבענגען ווירדיגטן חייגענטשחטטען,
 ער גיבט חיון החהעזן בייחסיפען, וויה מחן חויד דען חונגעהתרוחטען ספייזען: חזלע. —
 דיח חיבעררעסטע יוסף'ס החררען חויל לערגעבונג דער זיטען; ח חערגילס חיהטען
 גוטען פיר בחוונג, וויה יוסף חייכסט זייכען כרידערן געטהען; חונד וויר וחקלען
 דיכע חויד חונד זיכע עוויג פרייזען.
 אך כך לדל. נור חין דיר פיינדעט דער חראע הילפע, חתן טחגע דער נחטה חילפסט
 רח סעלן. היער טריסט חיון דירלטיגער, חיון לערנחטעטער פחך ריך; ניט, חך ניט וייכע
 קחסייחונג חן, זייע חויל וייכע טגענד, לערווישע זיין חחסטער, חונד זייטע חוירעפחלן דען
 חראען בעטענדען. — בחרך חויל חונד לערניט דיח, וועלכע ריך עהרלחטעטפחלן חכרלען;
 זאלע דיח גערעכטויגקייט עהרלפחך, וחחחלע דיח טהרנען, וחחחע רחז חחחחירע ווע פחן
 דעט דיכער חחררענען פחלק; וענדע סכעלע חילפע דעט געבייגטען חוד לערקירטען.

בְּהִתְעַפְּתָּ דוּחִים • נִחַת מְצוּא מְכוּבֵד מְרַחֵם: שֶׁחַ
 צָקִים בְּמַעֲמַד צְפוּף • סְלִיחָה מְבַקְשִׁים בְּקֶדֶד כְּפִיף:
 עוֹשֵׁי קִיָּאום וְנִתְנוּם לְשִׁפּוּף • עוֹעִים יִמְסְכוּ
 וְיִהְיוּ לְסִפּוּף: פְּדָה רְבִיקָה מִחֶרֶץ וְכִלּוּי • פְּלִטָם
 מְצוּרָר וְהַגֵּם לְעִלּוּי: צוּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחָרִיף בְּחִלּוּי •
 צוּר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנו בְּגִלּוּי: קִנּוּא וְנוֹקֵם קִנּוּא לְשִׁמּוּף •
 קִצֵּץ סְמִלּוּגִים מְצוּאָר עִמָּה: רֵאָה עֲמִלְנוּ וְשׁוּב
 מוֹעֵמָה • רִיבָה רִיבְנוּ לְמַעַן שְׁמָה: חֵי נִקּוּל שְׂכִינְתָּה
 הַשֵּׁב לְחִיק אֲרֻמוֹנֵי • קִיִּי שְׁאֲנֵן הוֹשֵׁב לְיִי וְכֹהֲנֵי • תַּטָּה
 אֲזַנְךָ לְקוֹל תְּחִנוּנָי • תִּרְצֵנִי בְּקִרְאֵי יִי יִי:

א מְלָךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים • מִתְּנֶהֱג בְּחִסְדוֹת מִחַל
 עֲזוֹת עַמּוֹ • מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן • מְרַבֵּה מִחִלָּה לְחַטָּאִים
 וְסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים • עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עַם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ • לֹא כִרְעַתָּם
 תִּגְמֹל • אֲהוּרִית לָנוּ לֹמֵר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • זָכַר לָנוּ הָאֵם
 בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • בָּמוֹ שְׁהוֹדְעָה לְעֲנִי מְקַדֵּם • כָּמוֹ שְׂכָחַב
 וַיִּרְדַּד יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּתְצַב עַמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹד יְהוָה • עַל פְּגִיזוֹ וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נֶצֶר
 חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עוֹן וְפָשַׁע וְהִטָּאָה וּנְקָה • וְסְלִיחָה לְעוֹנֵינוּ
 וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלֶתָנוּ:

גייטענע, ביסטען חוץ וינדערנאג ויחטטען, ערגיסען ויך חין קלעטען חין
 גערקעטער אנטעט, ביסטען חתן פערלייאונג מיט געווענקטען הויפטען; דען חיהרע
 חונטערדריקער חתבען יח גערקעקט חזר געטקעדיעס, חתבען יח פערדריקטען ויכנע:
 געמחלט, חתבען חיהנען דען אנטלעטען רעסט געגעבען. - בעפרייע דיינע מנהתקער
 פון דער גתליכטען פערליכטונג, רעטטע יח פון חיהרען פיינרען, חזר ערהטע
 חיהר קמעהנען; בעפעילן דען חיל רעדער, דוח ויך פלעהענשוין וזלען; חקרט דער
 טעלעטען! טעקע טאג קללכע הילפע; חייפערלחלונער! חייפערע פיר רייכען נחאטען;
 לערהייע דוח יחבריהטען חתן חתלוע דייכען פלוקען, יחע חונערע לידען, חזר
 חס חב פון רייכען. לקח; חזרערע חונערען חזרערע חזר דייכען נחאטען וזלען;
 פלעטגע דייכען ווחתחויט וינערער חין דען שחטן; חייכער טעמאסען; זעטען חין
 זילערהויט חייכע לישען חזר חריסטער חין; חייגע דיון קהר ל דער סחיהט
 חייכע פלעהענען, גיית חיה חילפלחריג, טען חין רלעט! הערר עוויגען וועטען!

סְלַח לָנוּ אֱדֹנָי כִּי חָטָאנוּ. מַחַל לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי שָׁשׂוּנוּ:

כִּי אַתָּה אֲדֹנָי כּוֹכַב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ:

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אגא יי אלהי השמים תבון תפלתנו קטורת לפניך: והוציא כאור אדקנו ומשפטנו בצדדים: תבון תפלתנו קטורת לפניך משאת פנינו מנות ערב: תבוא לפניך אגדת אסיר בגידל ורועה הזתר בני תמותה: לפקוח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר סבית גלא ישבי חושך: זה עני קרא ויי שבע ומגל צרותיו הושיעו: לוי הישעל.

קמך אהיו ואהי אכותעי. שס המכנר בראשי הארוחות מרדכי נר שבחי.

ח' משאת פני מנחת ערב רצה הנא בכושך. קתבון תפלתי קטורת לפניך בתום וביזושר: ח' בקראי ענני צורי היום ופנה באשר. יביאו בני ישראל את המנחה: ריח גיחח אמרי פי לפניך צור עולמים. חלבי ודמי הנמעט בצומי תמור חלבים ודמים: קבל הגיון לבי אשר ערכתי זה עשרת הימים. בחטאת באשם וכמנחה: דרש נא ביום זה הורשיך והדרש להם בגיב שפתים. שעה למעמדם וטהרם בכסף מזקק שבועתים: ורצה שיחתם כשה אחת מן הצאן מן המאתים. ממושקה ישראל למנחה: כליל

סמאח כפי וכו'. נשאת ידי לתפלת מנחה רצה נא בכושך, ברטוק, כמו וכזר הדבר נעמי מלך. חכון וכו', תפלתי בתום ויושר כלב תכון לפניך כקטורת. בניב שפחים, פירוש ע"י כיב שפחים שלהם תדרש למו. כשה ארח וכו', לה"כ (יסקול מה, טו) ונא ססת מן הצאן מן המאתים ממשקה ישראל וכו'. ופירוש ממשקה, מן המכנר, כמו כלה

סמאח כפי. ויינער התקדע פלוטען לונק נחלמיטטחגוגעבעט, ק ניב עו ווקהו געפלוויג חויל; מקגע דיענו געבעט, חיון ווקהרער חטרכלט געהלוטען, ויח ווייהרדיך פקר דיר דולפטען; ווען חיד רופע ערהקער חיד, חיון פלעו! מקגע דיענער טחג חיר זי גיכסטיג ויין, ויח רחמחון, חו זי יראל חיון נחלמיטטחגוגעבעטער ברבלעטע. ויח ווקהלוטערוך מקגען חיינע חונדענו ווקרטע פקר דיר, ופלוטענהערר! ערשיינען; חיינע קרפלס, חיון כוזם, ריך פלחסטען פערחיטערט, געלטע דיר ויח פלעטט חמד כוזם דער קפלער. ניב חיינע אערלוילען ווקרטע, ריח חיד וייס לעהן טחגען פקר דיר חייסרע, ויח ויכר, סודר, חיר העהלחפער חו. ק ערשיינע חן דיענעטן טחגע דעגען, ריח ריך זולען, חס ריך רודך זיפפעלוטע ערביטעטן; סויע חויל חונדערן לונטחטר, רייניגע חונד ויח ויעבענפלך געלייטערטע ויזבער, חוגר חחכע מקהלוגעפלוטען חו חונדערט געבעפע, ויח חן יענען חסן, חוויגענלכט פלון לוייח חונדערטען, חו זי יראל פלון ויינער בעטעטען העטערע געסענעקע גחכ. חיון פלוטען ויח חו חחכע חוגר ברפנר

וּגְבוּלוֹ. הִיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ בְּשַׁעֲרֵי הָעוֹלָם לְגוֹרְלוֹ:
 וְעַתָּה בְּאִשְׁמֹתֵנוּ לֹא חָפֵץ יי' לְהַמִּיתֵנוּ לֹא. לְקַח
 מִיָּדֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה: תַּחֲנוּנִים יִדְבַר עִמָּךְ יִבְקֹשׁ
 סְלִיחָה בְּלֵב מֶר. הֵנוּ מִתְיַצֵּב עַל מְצוֹר וְעוֹמֵד עַל
 הַמִּשְׁמֶר: מִחֻלָּה פָּנֶיךָ לְעַת מִנְחַת עֶרֶב וּמִצִּפְּהָ כִפֹּר
 כִּי אָמַר. אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה: יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּנֵה
 וְעָרֶיךָ מְקַצֶּה. אֲסוּרִים רְצוּצִים פִּתַח וְלַחֹפֶשׁ הֵיזָא:
 וְעָרְבָה לִי מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתִשׁוּב וְתִרְצֶה. עוֹד
 פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה: ח' נְקוּל וּנְפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּץ יָדְךָ
 שְׁנִית תּוֹסֵף. קו"ח בְּרוּעָה עֲדָרוּ תִרְעַם בְּנוֹה טוֹב
 הָאִסָּף. וַיֵּשֶׁב מִצָּרָף וְטָהַר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּזָּהָב
 וּכְכֶסֶף. וְהָיוּ לִי מְגִישֵׁי מִנְחָה: אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

אַל תְּבֹא כְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדֵק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: תְּבֹא לְפָנֶיךָ תַּפְלֵחוּ
 וְאֵל הַתְּעַלְמִים כְּתַחֲתֵנוּ: אִזְ תַּחֲפֹץ וּבְחֵי אֲדָק עוֹלָה וְקָלִיל אִזְ יַעֲלוּ עַל
 מִזְבְּחֶךָ פָּרִים: תִּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ תְּכַבּוֹשׁ עוֹתֵנוּ וְתִשְׁלִיךְ בַּמְצוּלוֹת יָם
 כָּל חַטָּאתֵינוּ: בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִשְׁכְּרוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם.
 כִּי אָדָם אִין צְרִיק בְּאָרְץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא: שׁוּב מִתְרוֹן אִסָּף
 וְתָחֵם עַל הָרָעָה לְעַמָּךְ: לִי הִישׁוּעָה וְכו'.

בְּדַבַּר מוֹעֵט לְפִי הִיכֹלֶת. קוּמָן מִנְחָה וְכו', חַה שְׁאֵמֶר פִּיטֵן אֶחָד מְאֻרָבָה וְכו'. לֹא חָפֵץ וְכו',
 לַהֲכִי (שׁוֹפְטִים יג, כג). וְהַכּוֹחַ לֹא חָפֵץ כ' לְהַמִּיתֵנוּ עַתָּה, אִין בִּידְכוּ לֹא עוֹלָה וְלֹא
 מִנְחָה לְכַפֵּר; אִזְ יֵל לֹא חָפֵץ כ' לְהַכְרִיתֵנוּ אֶחָד חֻכֵּי יְרוּשָׁלַיִם לֹא לְקַח תַּפְלָה בְּמָקוֹם
 קָרְבָן. עַל מְצוֹר, כֹּאדָם הַעוֹמֵד עַל מַגְדַּל הַמַּבְצָר וְעַל הַמַּצְטָר מִנְחָה שִׂיבֹא סִיל הַפְּדוּהָ
 אֶת הַסְּגוּרִים בְּמַבְצָר, כֵּן נִכְפָּה כּוֹפֵר לְעַת מִנְחַת עֶרֶב.

פְּעוּסָתָן גְּרוּרַע סַטְחָרְעוּ, וּחוֹרְדְּעוּ וּוִיר דּוּרְךָ לִיגְעַנְכַּבְחָקְקַע גְּבוּיָהנַט, דִּיח דַּח
 וְקָסָ: דַּחְלוּ בַעֲסִטִּיחוּסַט; דַּחְךָ, וּוְעוּן גַּחְסַט חוּנֵי וּוְעָנֵן חוּנְוִעֶרְעֶר סוֹד פִּעֶרְנִיכְטֵעַן
 וּוְקוֹלֶט, חָ קַחְהַאע עֵר קִינֵעַ חַפְּעֶרְגַּחְבֵּעַן פֶּחָן חַטֵּי. פִּלְעָהעֶדֶר סַפְרִיכְט דִּיין פֶּחָק, חוּכֵר
 בִּיטְטֵט בַּעֲסֶרִיכְטֵעַן הַעֶרְלֵעְנוּ חוּק פִּעֶרְלִייהוּב; עֵי סַטְעָהָט אִיח חוּיָל חִינְעֶר
 סַחְלָע, וּוִיח חוּיָל חִינְעֶר וּוְחַרְטֵע, בַּעֲטֵט לֹר חַבְּעֶרְלִיט, חוּכֵר חַחְרֶרֶט דַּע עֵר
 וְחַבְּוּוּחַרְטֵעַן, סַפְרַעְבַּעַד: חוּך וּוִילֵן זִינְעוּן לְחָרֵן דּוּרְךָ גַּחְבֵּעַן בַּעֲנֻכְלֵטִיגֵעוּן. עֵר
 בּוּיַע רִינְעַ סַטְחָרְס יְרוּשָׁלַיִם חוּכֵר חִיחֶרַע חוּחִוּיגְעֶרְדֵּעַן סַטְחָרְטֵע, אַחְכָּע דִּיח גַּעְפֵּעֵטֵעוּ
 סַעוּ וְחָ, וְחָס דִּיח חַבְּוּוּקִיבֵּעַן לֹר פֶּרִייהִיט לִיחַע; חִיחֶרַע גַּחְבַּע וּוִיח דַּעַן עוּוּיגֵעַן
 חַבְּעֵנְעָהָן וּוִיח חוּיָן דַּעַר פֶּחְרִלִיט, עֵי גַעְפִּלְוֵעַן חִיחָן, וּוְך וּוִיעֶדֶר חֵן חִיחֶרַע גַּחְבֵּעַן
 לֹא וְעֶרְעֵעוּן. סַטְרַעְקַע נַחְכְּמַחְלוּ דִּינֵעַ הַחֶדֶר חוּיָ, יִשְׂרָאֵל'ס חוּכֵר יִשׁוּד'ס לַעֲרֵ
 סַטְרִיעֵטֵעַ לֹא וְחַחְמַעוּן; כִּרְיָב וּוִיח חוּיָל גּוּטַע שׁוּיַעַד, אִיח חוּיָן הִירַט וּוִינֵעַ הַעֶרְעַד:
 עֵר קַחְחַאעַע, דַּעַר וּוִיטְעֶרְעֶר, חוּכֵר רִינְיֻגַע דִּיח קִיבֶרַע יִשְׂרָאֵל'ס אִיח גַּחְזֵר חוּכֵר
 זִיבְבַעַר, דַּחְס וּוִיח דַּעַן חַחְרָן חַפְּפֶעַר דַּחְרְבִיגְבֵּעוּן.

קמה מיוסד ע"פ אל ב'ם ונסוף קתום מאיד בר יצחק מאיר וכל כתי הכיטו של ה' ה' אגיס.
 א"ר א' ת' אַתְּ הַבְּרִית וְאַתְּ הַחֶסֶד וְהַשְּׁבוּעָה. ק' לְאַבְרָהָם
 אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה קְבוּעָה: ח' בָּהּ אָנוּ נִאֲמָתִים
 וְשִׁאלָתָנוּ תְּבוּעָה. ק' מְחִילָה וְסְלִיחָה בְּתַפְלַת הַיּוֹם
 רְבוּעָה: גּוֹעַ הַלּוּלָיִם מְאֹד נִחְמָד לְמִרְאָה. נְכַשֵּׁר
 לְגַבִּי מִזְבַּח לְהַעֲלוֹתוֹ בְּיַד אָה: דְּבַר מֶלֶךְ שֶׁלֹּטוֹן וְקוֹ
 מִשְׁתַּאֲפָה. סְגֹל מִצְוֹתָ שְׁנֵי מִרְאשׁוֹנָה לְהַתְנַאֲף:
 הַגְּנִי לְכַהֲנָה וְלְמַלְכוּת וְלְשִׁתִּיחָן זָכָה. עוֹדֶף עֲלֵיהֶם
 שָׁבַר קִימָה וְהִלִּיכָה. וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מִשְׁלֵשׁ בְּזִכּוֹת
 סָכָה (זָכָה). פֶּאֶר הַשְּׁכִינָה מְקוֹם מְרוֹת סוֹכְבָה: זְכַת

אח הברית וכו'. נאותים, כמו צאת נאות לכס, ר"ל ע"י הברית וכו' נרבים אחנו
 להקניה והוא עושה רבוננו. ושאלתנו תבועה, כאלהנו תובעים ושואלים מחילה וסליחה.
 רבוע, נארבע תפלות של י"ב. גוע הלוליים, זה ילמן. נחמד למראה, וכבד לגבי עמך
 וכו'. כלומר שהיה ראוי להתכבד להקריב אות לה'. דבר מלך וכו', פלטו של
 שלם דבר להעלות את יצחק, וע"ז משתאף הוקן. זה אנרסה, ואמר אתמול אמרת כי
 בילמן יקרא לך ורע וכו'. סגל מצוה וכו', חניכה ועסגלת מנוה הניכה, היא העקידה,
 יותר עראזנה, היא מצות מילה, וי"מ ראזנה ממש, הוא הכסיון הראשון לך לך עמרך
 וכו'. הגני לכהונה וכו', גד"פ כ"ו ויאמר הכני, הכני לכהונה הכני למלכות וכו',
 ולשתיחן זכה. ועודף עליהם, ועוד יותר זכה בשכר וריותו של קיסה והליכה, כע"ז
 יקס וילך. משלש בזכות, נב"ר (שס) נזכות יום השלישי של העקדה זכה ליום ג' הנה,
 ביום השלישי למתן תורה, למרגלים, שאמר ונסתם שם שלשת ימים (יהושע ג, טז),
 ליום ג' של אסתר, של יונה, של עולי בגולה, של תסיית האומים, דכתיב ביום השלישי
 יקמנו ונחיה וכו'. מקום מרות סוכבה, ע"פ העדרש וירא את המקום מרחוק, ראה עין
 קשר בהר וכו' זה גילו שכינה. מרות כינוי למוריה. זכות השחזויה, ג"ז ע"פ העדרש,
 זכות שאמר ונאחזה חור יצחק מהר האוריה. ער בה, שאמר ואני והנער כלכם עד כה.

אח הברית ואח החסד. תן דתו בינדיים, דית גנרעדנפערויכפחג חוב דען
 חייד דער חונערעטן סטחאוועפחטער אצרהס חוילן דעטן בערגע עוריה געלייסטעט
 וחורדע, האטעטן וויר חונז סטעטן, בערופען חונז דחורילן, חובר פערלונגעטן פערדענו
 בזג דער זינדען חון דיעוענו סתבעו פיעראחולוגען געבעטעטן. דער ריהאוילע ספרחטע
 (יצחק), דען פחטערז הבלסטע חויגענווסט, וחוררע לזק פלסתר ערקקהרען, חון חיו
 חפפער דער פרחאויגקייט. — דער וועלבעהערדרסער ספרחל' — דרזכ סטוינסע רע
 אירדיגז גרייז (אנרסה). דתו לזויטע געבחס (חיו בעטרעלן יצחק'ס) ספרחך גחטט,
 חיזט מיר נתך גענעהווער חון דתו ערסטע (דער בעטניידונג)*. דית בערייטוויליגקייט
 אלדסה'ס פרוורב חיהתן דתו גייסטיגע חונז וועלטוילע רייד, נעבסס פיעלפחלמי
 בעלחחונג פיר דען חייפער, וחחייט ער יענעט גחטטעגעבעחטע נחלקחט. — חיו
 העררליכער סטרחה גחטטוילען חבגולחנלעו וחחרד חיהתן חוילן עוריה וילכחכר; ויינע

* דית פחגעברען סעעלען וינר גרחסטענסהיילז פרייה חיבערעטלס וחורדען, דו
 זיה יד גיכט וחחטויד געבען וחחטען.

ח' זקול מושיטים לשם זקנם ומתפארים באבותם.
קו"ח אשריהם מי מטהרם ומעביר חובותם. יצאם
שבשמים מקוה ישראל וגאותם. רצונם יסיק
למלאות לטובה תאותם: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אל באסף תזכירני
ואל בתסתף תיסרנו: אל תענבנו ואל תחוס מקוננו: אל תחוק
ממנו כי צרה קרובת כי אין עוזר: אל תסתר פניך מעבדיך כי צד לט
מזר עננו: לוי הישועה וכו'.

קמו א'א' מיוסד ע"פ א"ב ונסוף חסוס משה בר שמואל חזק וכל בתיו בעלי ס'אכניס.

ח'א' ימעט לפניך את כל התלאה. ק' אשר איומתך
מימי קדם מצאה: ח' באין צרי ולא תעלה ורפואה.
ק' בקקים בוקקים בלחץ ורוב ביאה: גברו עונותי
ותריבני כפיהם בסאסאה. גמלתי רע ושלמתי סאה
בסאה: דמיתי ברוב חטאי לסדום החטאה. דירתני
חרבה וגליתני מארץ נוראה: הגני עזובה וגטושה
געולה ושנואה. הונוני מוני הוי גנאלה ומוראה:

לשון כריכה, חלום ככל הספרים שלפנינו הכוססא ומחרד. מושיטים, מושכים עמנו
לזכות אבותם. וי"מ מושכים ידם, ר"ל פורשים כפיהם לתפלה, כשענים בזכות אבות.
אשריהם וכו', לשון עשנה יומא דף פ"ד אשריכם ישראל לפני מי אתם משהרים וכו'.
אל ימעט לפניך וכו', היא תפלת כחמי' (ט' לב). בקקום, הדיקו אתם כאשר
פרשתי כמה פעמים. ורוב ביאה, משל לרוב עבודה שתעבוד לבעליה. וחרבני כפיהם
בסאסאה, עפ"כ (ישע' כו ס) בסאסאה בשלמה תריבנה, מדה במדה שלמת למכרם
בשלמה את ישראל, ופה טעמו כאשר רבת עמי על חטאי ושלמת לי סאה בסאה. הונוני מוני,

יך חיהרער סטחאוואפחטער ריהאטען, הייל חיהנהן! ווער חיוט עו, דער יום רייכנט,
דער חיהרע סוור ווענטשעלט? חיהר הימאויסער סתפער, דיח החפלאנונג חוס דער
סטחן ישראל'ס חיוט עו; ער, דער חיהרע ווינטע לז חיהרענט ווקהן געווקהרט.
אל ימעט לפניך. ח'שטע ניכט לז גערינגע דיח חונגליקעפחלונע, דיח דיין פאך
פחן פריהער לייט חן געטרעפלטען ח'חבטן. ח'חנע בחונחט, ח'חנע היילונג בליעכט
ויה ח'זו רייבער ויה פלינדערטען, דריקטען חוס חויוונקען. — סווער זיט מיט
וינרען, חונד רוח בעסטערשעטעט מיך פערדינטער מחסען. מיך ח'חבע גוטע ויט
בחוענט פערקלשטען, חונד רוח בעלח'חוטעסט מיך נחך געביהר. דורך מיינע פליטן
פערגעחונקען וחוררע מיך דענט ח'חטערהח'חטען ס'דוס גלייך; לערטערט וחוררע
מיינע ווקהונג, ווענגערריבען בין מיך פחן דענט היילונגן בח'רען, בין פערלח'חטען, פערח'חט
פחן, פערח'חטיעט, געהח'חט; מיינע חונטערריקער רופען מיר ספח'חטיס לז: , ח'חחבתי
גערעטער חונד חוכרייכער!" — מיינע ועעלע קעננט קיינען פרידען, קיינע רהי;

וְתוֹנַח מְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִיַּגְיַעַת לִיאָהּ • וְתַהֲיֵי לִי דְמַעְתִּי
 לְחֶם תְּבוּאָה: זְכָרֵי יָמִים מִקֶּדֶם הָיִיתִי פְּלִיאָה • זְכוּרָה
 יָד וּמְקוֹשְׁטָה בְּכֹלָה נָאָה: חֶפֶת מְשׁוֹשֵׁי הָאֲבָלָתִי
 בְּזוּלָלָה וְסוּבָאָה • חֲלָלְתִי גְזוּרֵי כְמוֹ עֵלְתָּ אֲשֶׁר נִטְמָאָה:
 טָהַרְנִי בְּאֵהְבָתוֹ וְיַעֲדֵנִי עוֹד לְנִשְׂאָה • טַנְפַתִּי מֵעֵשִׂי
 וְלַעֲבָתִי דְבָרֵי נְבוּאָה: יוֹקְשָׁתִי אַחֲרַי כִּן וְנִלְבַּדְתִּי בְּיָוִם
 שׂוּאָה • יַגְעַתִּי בְּרָעָה אַחַר רָעָה בָּאָה: כְּמִהְיֵה לְאִישִׁי
 הָרֵאשׁוֹן וְנַפְשִׁי לוֹ צִמָּאָה • כִּי אֲזִי מַעֲתָרָה הָיִיתִי
 בְּרִיאָה: לְאֵהְבָתוֹ חֲמַדְתִּי הָיִוֹת בְּכַנְפוֹ חֲבוּאָה • לוֹ
 אֵיחָל אִם יִקְטְלֵנִי בְּכֹלָהָה: מַה בַּעַע בְּרַמִּי בְּהִיוֹת
 לְמִשְׂוָאָה • מִי כְמוֹנִי לְיַחְדָּךְ בְּאֵהְבָה וְיִרְאָה: נוֹרָא
 וְאִוֹם נַפְשִׁי לְךָ קוֹרְאָה • גְּדוּבוֹת פִּי רָצָה בְּקֶדְרָן
 הַעֲלָאָה: שִׁיחַ שׁוּעֵי יִרְצָה לְפָנֶיךָ בְּהִרְצָאָה • שִׁים
 מֵיַעוֹט דְרַמִּי בְּדָם הַמְצָאָה: עָרוֹךְ חֲלָבִי שְׁעָה בְּחֵלֶב

ולענין לחזי ואמרו עלי: הוּ עאלס ומוראס (לה"כ נפני' ג, א) ל' גיעול ולכלוך. מניעות
 ליאה, מניעות נפשי הכלסא. וכוונה ור, חלק לסעטרה. האכלתי, האכלתי (ותס' ההפעיל
 במקום הקל שלם לגודך). ויעדני, ייעד אותי לו לאסה. וכל המאמרים האלה משל
 לישראל במדבר. כבודתי, חמדתי. כי אז, הייתי יותר צריאה מעתה, ומיוחד עה"כ
 (סעט ג, ט) אלכס ואשוכה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה. בכלאה, בניית הכלא,
 ר"ל אף אם יקטלני או ישחיתני בבית אסורים, לו איחל, והוא מלה"כ (איוב יג, טו).

מיינע סהרמטען זינד מיינע טעגליכע נחמרוג. — חיד געדענקע דער פריהערטן ליום,
 דח חיד נחך בעשכדערער זיעבע גענחס, וזיח מיינע ברויט מיט קרמלע געליערט
 ונח, תאזין חונסער דעט פריידעגלעטע סוועגטע חיד חין מאמחסיקיגייט, ענטווייהטע
 מיינע קרקטע, בעסרוג חיד טרייח חונד עהרלחן; דחך זיעבעטלען רייניגטע
 ער חיד וויעדער, בעסמיימטע חיד לר עהעגמטטין; חיד חבער בעניג חבערמחל
 חונטהמטען, חונד פערסמחמטע דחו פרטעטענווחרט. וך סטרייכלעטע חיד דחן
 חונד וחוחרדע חן חובליקוטחגע געמחגען, געריטה חויז מיינען טעגליק חין דחן
 סכעל רטרויפלעקעטער. יעסלט ועהנטע חיד חיד נחך מיינען ערסטען געמחחל, דח
 חיד חיד חונסער חיהת גליקלך בעמחך; חיד סמחטע נחך דען סוטן זיינער
 זיבע, זעטלע מיט קערקער מיינע הטעלכונג חויל חיהת. ווחו געווינט ער, טען מין
 בלום פליסט? — ווער ערקענטט, וזיח חיד, זיינע חייכהייט מיט זיבע חונד עהר
 פורכט חן? חלגעפירכטעסער! ריך בעטעם מיינע זעלע חן; חובע מטהוגעמחלען
 חן דען ספער מיינע חוכרען, וזיח חן ברמחמפער; חקס מין חייכרייסטיגע
 געבעט מחר ריר ערטיינען; חמטע ריח חכמהמטע מיינע בלומען וזיח געסמיעגעטע
 ספערבאזען, ריח פערמיידערען מיינער קרפלט וזיח ספערלעטען, ערהמער, בעגחתי

בל אום לְנִשְׁאָה: חִנְקֵל לְהוֹדִיעַ לְכָל שְׁעוֹל חַי נִשְׁאָה.
 יִי חֶזֶק גּוֹאֲלָהּ וְעַל אֲמָרְתוֹ יִשְׁאָה. זְכוּל קָדְשׁוֹ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם יִבְיָאָה. קִנְיָן כָּל טוֹב לְהַשְׁבִּיעָה
 וְלִמְלָאָה: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קוֹרְאִיךְ.

אַל תְּבֹא בַּשִּׁשְׁטָה עִמָּנוּ בִּי לֹא יִצְחַק לְאַיִךְ כָּל חַי: וְיֵאמְרוּ צְדִיק הִרְבּוּ.
 וְהָיָה יְדִים יוֹסִיף אֲזַמֵּן: וְעַתָּה יִגְדֵּל גַּם בְּחַ אֲדֹנָי בְּאֲשֶׁר הִבְרַת לְאָמֹד: אֲדֹנָי
 אֱלֹהִים אַל תִּשְׁתַּת עִפְיָה וְנִחְלַתָּה אֲשֶׁר פָּרִיתָ בְּגִדְלָהּ. אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמְצֻרִים
 בְּיַד חֹזֶק: אֲדֹנָי אֱלֹהִים יַעֲזֹר לָנוּ. עַל בֶּן לֹא נִקְלָמְנוּ: יי אַל בְּאִפְסָה תוֹבִיחֵנוּ.
 וְאַל בְּחִמְתָּהּ תִּיִסְרְנוּ: יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד. הוֹד וְהוֹדֵר לְבִשְׁתָּ: יי אַל רְחוּם
 וְחַי. אֲרָה אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְחַמֶּת: יי יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל רַע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ:
 יי יִשְׁמֹר צְאֻנָּנוּ וּבֹאֲנֵנוּ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

קמו אלהינו ואלהי אבותינו. מוסד ע"פ א"ב.

יִי אֲזַמֵּן יוֹסִיף טְהוֹר יְדִים וְכוֹחוֹ יִגְדֵּל וְיִשְׁרֵ. כ' בְּמִקְרָא
 אֲלֵמְלָא כְּתוֹב לְאֹמְרוֹ אִי אֲפִשָׁר: ח' גְּאָה נִתְעַטַּף
 בְּשִׁלְיָה צְבוּר וְשִׁלַּשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹת הַכֶּשֶׁר. כ' הִבְרַת
 יִקְרוּ הַעֲבִיר וְהִרְאָה לְמוֹשֶׁה קֶשֶׁר הַמְּקוֹשֵׁר: הַזְהִירוּ
 וְאָמַר לוֹ כָּל זְמַן שְׁחוּטָאִים בְּגִי. וּבִסְדֵּר הַזֶּה יִהְיוּ
 עוֹשִׂים לְפָנָי: זוֹ הִיא הַמְּכֻה לְסִלּוּחַ אֲנִי יי יי. חֲנּוּן

אזמין יוסף וכו', ע"כ (ליז' יו, ט) וטוהר ידים יוסף אומן, וכדע בפיסקתא על סק"ס
 וסב, ופס נאמר על סק"ס שיוסף אומן ועד יגדל כחול לסלוח לנו, כאשר כבר האיר
 לט י' מדות סניכה, כדמפרש ואלו. אלמלא כתוב וכו', ע"פ האמרא ר"ס (דף י"ז) אשר
 כנאטו באל מלך יושב. קשר המקושר, בברכות (דף ו) וזאת את אחורי פלגד פסדאס.

לו ערהעבען; דמאיש יעדער ערקענע רחם עז דיח הערטרעפלט דעז עוויג זעבענער
 ערקענעט, דחם זיין ווקטטיגער ערוזענער עז חויל זיינען פֿיסטיגען טרעגט, עז נחך
 זיינער הייליגען ווקהונג לז עוויגער פֿריידע בריגען, עז דערט חיו דען בעזיסן
 מוונט גוטען, מלער פֿרעכטבֿהרקייט חודר פֿילזע זעטלען ווירד.
 אזמין יוסף. בעווקהרע חיווער ווער דינע מחלט, ח מלוערריינסטער! זחם ריח
 גרעטע דינער קרעפט זיך לייגען. — סטייט עז ניכט חיו דער הייליגען סריפט, זח
 ווירד עז ניווער חויונוספרעלען ווועגען, וויה דער הקבערהקבענסטע גלייך חיונעט
 פֿערבעטער ריח דרייחלען גנערענטטעל פֿערזח; — זיין ווקרט נחג פֿערחיבער — חוד
 עס זח דען הייליגען קניטען*. גחטט בעלעטרעט חיהו, חודר ספרחך: ווען חיוגע
 קיסער וחידיגען, זח מלוען זח נז נחך דיעער פֿרונוג פֿער חיר בעטען! זח חיוט
 עז חיונע וויוע לז פֿערלייחען: חיד, דחז עוויגע חונעבֿילע וועגען, מלונגבֿירד,

(*) נחך חיונער תלמודישען וקגע חחט גחטט דעט עסח חויל סיני דען נחך חייטיגען
 טקנו חיבילען קנחטען דער תפילין אל רלע געלייגט.

קודם שִׁיחַטָּא וְאַחַר שִׁיחַטָּא וַיָּשׁוּב אֱלֹהֵי דְרָכֵי וְעֲנִינֵי:
 טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד בְּלִפְי חֶסֶד מִגְּבִיר • יָשׁוּב יְרַחֵם
 בּוֹבֵשׁ וְנוֹשֵׂא פָּנִים מִסְּבִיר: בְּךָ הִיא הַמְּדִיָּה רֵאשׁוֹן
 רֵאשׁוֹן מִעֲבִיר • לְמַחֲזֹל וְלְסִלּוּחַ רַחֲמָיו וְחֶסְדּוֹ
 לְהַגְבִּיר: מִי בָמוֹךְ מוֹרָה תַּחְבוּשֶׁת חֶסֶד וְרוּפֵא
 אוֹמֵן • לְפִי מִכָּה גְדוֹלָה אֶסְפְּלִנִיתְךָ תְּזוּמֵן: מְעַטִּים
 דְּמִים הֵבֵא אֶצְלְךָ לְיָדוֹ יָמֵן • גִּשְׁתִּיר לוֹ מִשְׁלָךְ חָנָם
 חָנְנוּ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן: סִמְךָ סֵם חַיִּים רְטִיָּה מוֹפְלָאָה
 לְמַלְגִּית • עֲקָרֵי כּוֹסֵךְ יָפִים וְקִלּוּרֵי מְטֻלְגִּית: פְּתוּחַ
 בְּיָזוֹן בְּיָדְךָ גְּרַתְּךָ הָאֶסְפְּלִנִית • צָרִי לְהַתְּעִיל מַחֲזֵן
 חֶבֶת חוֹלְגִית: פּוֹעֵל עִם בְּעַל הַבַּיִת עֲשֵׂה וּבִאֲמוּנָה
 נוֹהֵג בּוֹ • צוּפָה לְתֵן שִׁכְרוֹ מֵה שִׁבְחָהּ וְיֵמָּה טוֹבוֹ:

למשה קשר של תפילין וכו'. אספלנחך, רשייתך, פלומסטער בלא, והוא ל' מדרגה תילי' (כא)
 לפי מכה גדולה תן אספלנית גדולה. ונמ"פ הנוסחא מלונמחך, משקה החנוג לרפואה.
 ואחר: לפי גדול המכה מוכנת הרפואה. מעטים דמים וכו', אם בא החולה אלך אפילו
 בדמים מועטים תרפא לו, (ולא כרופא בשר הם שמרנין לו שבר). נשחיר משלך וכו',
 ר"ל אפילו צרכי רפואה תתן לו משלך, והוא משל שהוא יתברך מוחל אפילו זכות עשוסת,
 ואם אין זכות כלל ישחול מצד חניכותו. רטיה מופלאה, רפואה דדוקה. למלנית, למכה
 זכא. עקרי כוסך, ארשים ועשנים שגושים ממנו משקה רפואתך יפים הם. וקלור
 מטלנית, רטיות הסמים שמתתן על הסמרוט לשמו על המכה. פתוח כיון וכו', פתח
 וכך בידך הארתך של האספלנית, היא התיק של האטמא. להחזיק, לרפואה, משך
 תעלה. אחן סנת חולנית, חולי של אבה, וכיא חולי כפא. פועל עם בעד' וכו',
 סגל הזה הוא בלקוט (שופט' ה) על הפסוק לה' אלהינו הרקמים והסליחות וכו'.

בערך דער מענטש: יידיגט, חונד, ווען ער בוסע טהוט, חויד נח'רעט ער געני
 דיגט; דיענע חיוט מיינע חרט חונד ווייזע. — יח, ער חיוט מ'אגייטיג, פערלייהונג
 פ'ח'ו, הוורדיך, ער זענקט דיח ס'ח'לע ל' גונסטען. ערב'ראט זיך וויערעה'לעט,
 חכטערדיקט דען ל'קרו, פ'ערגיבט דיח זינדע, חונד חיוט פ'ריינד'יך. זח חיוט זיינע
 ווייזע; ער בענייטיגט מ'א'ח'ה'יג דיח זינדען, פ'ערלייהעט, פ'ערגיבט זיח חייטלען
 מיט ג'ר'סער זיבע חונד ב'ר'ה'ע'רליגקייט. — ווער זעהרט, וויח ד'ח, דיח הייליגסט
 קעכענע? ח' פ'ר'ח'א'ער חונט'ע'ה'ב'ח'ר'ר ח'ר'ל'ט! נ'חך דער ג'ר'סע דער ק'ר'ח'ק'ה'י'ט חיוט
 דייכע ח'ר'ל'ג'י'ח זיבערייטעט; מיט וועניג ק'ח'ס'ט'ע'נ'ח'ו'י'ל'ח'ח'ד ק'ח'ן דער ק'ר'ח'ק'ע ל' די
 ק'ח'ו'א'ען (ד. ה. דער רייח'גע ק'ח'ן חויד מיט וועניג טוגענרען חוס ג'ח'ר'ע בישטען)
 טרייער, ערב'ר'ח'ו'ג'ו'פ'ח'ל'ז'ער! סענקע חונט פ'ע'ר'נ'ע'רע ג'ח'ד'ע'ן. — דינע קרייטער זי
 זיבענ'קרייטער, בע'ח'ו'ה'ר'ט'ע הייליגסטען. ליר דיח ו'ח'ו'ד'ע'ן; טרע'פ'ל'י'ך זיט מ'א'ג
 דיינע ח'ר'ל'ג'י'ח'ו'י'ט'ע'ן; חיו דיינער ח'פ'ל'ע'ן מ'י'ז'ר'ען ח'ח'ד זינע חונט'ע'ה'ב'ח'ר, זי
 היילען ח'ל'ע זע'פ'ע'ל'ע'ר'ח'ק'ה'י'ט'ע'ן. — דער ח'ר'ב'ייט'ער, דער זיינעט העררן טרייע
 דיע'ט, ח'ח'ט'ג'ע'ר'ע'כ'ט'ע'ן ח'ח'ס'פ'ר'ך חויל ז'ח'ה'ן; דער ח'ב'ער זיינע ח'ר'ב'ייט פ'ע'ר'נ'ע'ל'ח'ק'ה'י'ט

קִלְקַל וְגַתְעַצֵּל בְּמִלְאֲכֹתָו שָׁבַח רַבּוֹ אִם קָרְבוֹ.
לֵאדְנִי אֱלֹהֵינוּ חֲרָחִמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מָרְדְנוּ בּוֹ:
ח' זָקוּל קוֹשֵׁט מְרוֹתֶךָ הַרְוֹמוֹת וְהַגּוֹנוֹת: קוֹי רְאִיתָ
דְּוַגְמָתֶךָ לְמַסְפִּיק לְמוֹרְדָיו מְזוֹנוֹת. שְׂאֲרִית יוֹסֵף
מְקוֹה סְלִיחָה מְצוּא לְעוֹנוֹת. הַגְּמוּל הַטּוֹב בְּיוֹסֵף
לְאַחֵיו רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ לְתַנּוֹת: א' סֶלךְ יוֹשֵׁב וּכְ'.

א' תבוא במשפט עשנו כי לא יצדק לשפיה כל חי: הבט משמים וראה
מזבול קדשה ותפארתה איה קנאתה וגבורותיה המון מעיה ורחמי אלי
תתאקדו: אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד נפן זאת: ועתה
יי אבינו אלה אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו: אל תעזבנו יי
אלהינו א' תרחק מקצו: א' תסתר פניך מקצו ביום צר לט מחד עננו: ליי הישוע'.

קמח שנייה. אהינו ואהי אבוחינו. מיוסד ע"ס א"ב. וכל בתי הפיוט של ד' אבנים.
ח' אָךְ בְּךָ לְדַל עֲזָרָה. כ' בְּיוֹם רָעָה תוֹשִׁיעַ מִהָרָה:
ח' גֹּשׁ זֶה נִצְרָךְ וְנִבְּוָה. ק' הַרְוֹשׁ וּבִקֵּשׁ בְּצוּם הַבְּוָה:
ה' הַטּוֹב הַרְאֵה וּפְשַׁע תִּמְחָה. וְעַנִּי הַבֵּא בְּצַדֵק הַתְּנַחָה:
ז' וְעַקְוֶה בְּאִמָּה הַקֵּשׁב וּשְׁמַע. ח' פֶּשׁ זְכוֹת וְקַבֵּץ רַמֵּעַ:
ט' שְׁנֵף שְׁטוֹף מַעַם מַחְבֵּה. י' יֵשַׁע הַחֵישׁ לְגִשְׁבָר וְנִרְכָּה:

הרומות והגונות, גזרות וחטות. ראית, כ"כ בכ"י, וכן אמרו במדרש עשו עגל לדבי חו"ה.
ואעפ"כ לא הי' המן פוס' הה"ל ולחמי אשר נתתי לפניו (יחזק' י"ט), וכך עשה יוסף לאחיו.
אך בך לדל. גש זה, אפשר שקאי על הג' או על כל אחד מהמתפללים. זה הגש
להתפלל נלך וכזה הוא, דרש נא הבה, ר"ל אם כמאל נלך כה, תראה טובת

החט עו נור דער גרחסוטה ויינעו העררן לו פערדחנקען, ווען ער מיהטן זעהן גיבט.
זך חיוס בייט עוויגען, חונגערעטן גחטט, ערבחראונג חונד נחליבולט, חב זוויר גויך
חונגענהערזיגטן געגען מיהן זינד; זך זינד ויינע ערהחבענען ווירדיגען חייגענעםחפטען,
ער גיבט מיין החהעו בייחספיען, ויח חתן חויך דען חונגענהערזיגען ספיוען זקלען. —
דיח חיבעררעסטע יוסף'ס החררען חוילן פערגעבונג דער זינדען; ח' פערזיגטן חיהגען
בוטעו פיר בחוען, ויח יוסף חיינסט זיינען כרידערן געטהון; חונד זוויר ווקלען
ריינע הוור חונד זיבע עויג פרייזען.
אך בך לדל. נור חין דיר פירנעס דער חרעע היולען, זיח טוגע דער נחטה היולסט
רוח סנעלן. היער טריסט חוין דירפטיגער, חוין פערחלכטעטער פחר ריך; ייח, חך כייט זיינע
קחסטוייחונג חן, זיהע חוילן זיינע טוגענד, פערזויסע זיין זחסטער, חונד זייסע היודעפחלון דען
חרעטן בעטענדען. — בחרך חוילן חונד פערניט דיח, וועלכער ריך הערפולכטופחלון חכרוען;
זוכע דיח גערעכטיגקייט הערפער, זחאזלע דיח טהרנען, ווחסע דחן חוכזיכרע וועג פחן
דעטן דינער חחרענדען פחלוקע; זענדע סנעלע היולע דען געכייגטען חוס לערקיררסטען.

בגש מקרב בקש רחמיה • לפני שכינתך בעד עמך:
 מלט והצל מועם ועברה • נגף עצור וקבל עתידה:
 סעור וסמוך יציר בפיה • עצור מהם חרון אפיך:
 פתח פתח והסבת תחנה • אעקה קשוב שובן
 מעונה: ח' נקול קבין פזורי צאן מרעיתך • סיח רעה
 בשבטך עם רעיתך: שכלל הדום במרום הרים •
 תמהר (לעמך) לזבש תמים ואורים: א סלך יושב וכו'.

אל תבא במשפט עפנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: ערב ובקר וצהרי
 נשיתה ונהמה וישמע קולנו: אליה יי שוענו ובבקר תפלתנו תקדמנו: אליך
 נעקו ונקלטו בה ברחו ולא בשו: בה ברחו אבותינו ברחו ותפלטמו: קולנו
 אל יי נקרא ויענו מהר קדשו סלח: ליי הישועה וכו'.
 קמט אלוהינו ואלוהי אבותינו • חתם בו מרדכי הסין •

ח' מאתך תהלתי שומע עתירה ושועה • קובך
 תקותי להעביר מעשה הרעה: ח' ברחמיה תשפט
 עם חננה בתשעה • ק' לחודש בערב מערב עד ערב:
 ערב רגש ארבע תפלות שעה והמה אונך • וצדיק
 נחלק עליו לילה זכור ופקח עיניך: תבון תפלתי

ותמחה פצעיו ויתר סליחה עבאר מלתי שכלל הדום, תיסד כהמ' סנקלס כחט
 רגליו כלש פרמתי כמס פעמים.

מאתך תהלתי פסוק הוא (תלי' כב, כו). רגש, ארבע תפלות, של יפ"כ כאלוהים
 ככוכב גדולה, כמו כהנך ברגש. נחלק עליו לילה, זה אברהם, שנאמר בו ויחלק עליהם

ווען דער פירסטרעבער (סון) פֿערטריסט פֿיר דייע העררויכייט, חוט פֿיר דיין פֿחוק לז
 בעסטן, זך הי'ן, רעטטע פֿער רעט וויס הענדען לָרן, טהוע חיינה'ס דער פֿונקט, חוט
 ניט דרו געבעט ון. חונטערסיטלע דיח געטפֿעלע דייער הענד, ענטה'טע דיך דע
 לָרנז געגען ויח. קפֿלעכע דיח פֿערטען, וָס חיהר פֿלונען חייגהנג פֿירטען; פֿערניט חיהרען
 ריל, ק בענוההנער דער היממעל ווההקען! — וָממען דיח לערסטרייעטען סתֿלעע דייער
 וויידע, וייטע וויט דייעכ הירטעכסטחגעב דיין געלויבעטע פֿחוק; גרייכע דען סעמעל חויל דיח
 חתמע יעגע בערגען, וָס דיין פֿחוק בחור דען וויט אָרעס חוט תומיס בעקוידעטען ונעהען
 מאַתך תהלתי. פֿחוק דיר ריהמע חיד וויט, ערהקערט יער געבעטען חויל דיך
 זעטלע חיד מיינע חפֿלונג, דָס דח מיינע חיבעלטחטען בענייסיגען, חאכר מי
 בָרהאערליגקייט דיין פֿחוק ריכטען וויסט, דרו דיך פֿחק חבעט דען נייעס
 דיעזעו אָתונט, ביז ון דען פֿחונגעדען חבעט חנלונטעם. חס חבעט דען סתֿע
 חיו וועלכען חיד חדחפֿטען פֿיערהאָליגע געבעטע פֿערריכטע, וועדע דיך חוט
 קייגע דיין סָהר לז חור; געדענקע דער פֿרעהוויגקייט אברהם'ס, חוט בליקע
 חויל ייח; חקגע מיינ געבעט ויח ווייהרויך פֿער דיר ויעגען, חוט דרו פֿחלס

קטורת לפניך. משאת בפי מנחת ערב: ערב
 דיני הוצא כאור יושב בשחק. שמצה ונאצה
 הסר ותזרח בשחק: ותרצה שיחתי ביום
 ויצא יצחק. לשוח בשדה לפנות ערב: ערב כמה
 לה בשרי ולבי להלך קדם. ולקראת חסדך
 בצומז יצא ולא רדם: ביומו תהן שזכרו ויצא אדם.
 לפעלו ולעבודתו עדי ערב: ערב יום ואישון לילה
 נשא עמך עיניו ונחץ. פגיעתו בפגיעת יעקב ורפא
 המחץ: כבוא השמש זרוק עליו מים טהורים ורחץ.
 במים וטהר בערב: ערב היה בטל לישראל ויפרח
 בשושנה. וראה צומו אשר צם ונפשו ענה: חתום
 אותו בספר חיים כי פנה. היום כי יגמו צללי ערב:
 ערב סליחותך מקוה וברחמיך ינעם. הן לו תקנותו
 והעבר רשעתו וזעם: אפה קדוש יושב תהלות וכל
 העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ערב ובקר וצהרים

לילה (בראשית יד, טו). וחזרה בשחק, תפוס כאנך דק. לשוח בשדה, להסתכל תפלת מנחה, כדרכת ק"ל. ולא רדם, כלומר בלי עלנות. (תקדיך כנ"ל ולא תקדיך שאין לו עסק). בטל

מיינער התנדע ויח חכענדטפער. חן תבענד וחס מיינע וזלע פל' העלוע זיבט
 טרעסען, ק רוח, דער רוח חיבער מקוקטן ווקה:עסט! ווערע טוחד חונד סימפל
 פון חונד חב, רחס יח ויח טטויב פערפליעגען; הבע ווקהגעפלווען חן מיינעט
 ווקרטע, ויח חן טגע, חן ילחק חויל'ס פלד גינג געטען חכענדלייט. — חן
 תבענד זעהע חיד חיד חיד נחך דיר, ערוזלע פריה לו דיינעט וקבע חילע פלסטענד
 דפך חונטער דיינער גזירע ענטגעגען; ק גיב איר מיינען טהגעזקחן ויח מיינעט,
 דער פריה לו מיינעט ווערקע געהט, חונד ביח מיינער חרייט בלייבט ביו זוט חכענד. —
 בייט זינקען דע טגע חונד בייט גרויען דער נחלט ערהעבט דיין פלוק זיין חויגע
 חיל לו דיר; ק רחס רוח זיין געביט ויח דחו יעקנ'ס חכעהועסט, מיינע
 ווחטען היילעסט, חונד ביח וקנעטעטערגחב עז אים רייניגונגווחטענד בעספריענגעסט,
 רחס עז זיך מחסע חונד ביו חכענד ריין זייט. — חן תבענד ויח טהווח פיר ישראל
 רחס עז אים מיינע רגע בליהע; ויח זיין פלסטען חונד קחטטייען; בעזיעגלע
 (זיין געסיק) חית בולע דען זבענען, דען דער טגן מענדעט זיך, עז זענקט זיך
 דער פלסטען דען חכענד. — חן תבענד חקלעט עז חויל דיינע פערעגונג, חרו
 רעט טרסטעלון דיינע עזכרהענע; ק געווקהרע חיהן זיינע וויסען סתלעט
 ויינע פלעלען וועג, רוח, חלוערהיילעסטער, דער חונטער וקבעווחטען טהרעכעט!
 ויח רחן גחלע פלוק טעטהט פלך דיר פון חקרגען ביו חכענד. — חכענד, חקרגען

אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן מַעַיִן רַחֲשֵׁי וְלַחֲשֵׁי יַעֲרֵב בְּקִטְוַת
 נִקְמַר לְפָנֶיךָ וְלִפְנֵי: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִדְעֵ לִי
 לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה וְהָיָה לְעַתְּ עָרֵב: ^{ס' מקל} עָרֵב גִּבְשֵׁפְתֵי
 רָצָה טָרָם אֶקְרָא הֵיבָא נִמְצָא • קו"ם וְלַעֲנוֹת וְלִפְנוֹת
 הָיָה וְעָלָה מִן הַר חֲצָה • שְׁעָרֵי סְלִיחָה פִּתַח לוֹ וְנָקַ
 וְצַדִּיקֵי מִצָּא • וְהַשְׁעָרַיִם לֹא יִסְגְּרוּ עַד הָעָרֵב: ^{א' מלך יושב בו'}

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: שוטר ישראל שמו
 שארית ישראל: כי הוא יקאייב ויהקש ימחץ וידין הרפיקה: כי לא יזח
 לעולם אדני: כי אם הזנח ורחם ברוב חסדיו: כי הוא ידע יצדנו וזכר כי עשי
 אנתנו: כי הוא ידע סתי שוא ורא אנו ולא יתבונן: כי בזו יאסח לפני כי
 בשם קדשו בטהו: יהי חסדך יי עלינו כאלו יחלנו לך: לוי הישועה וכו'.

מיוסד ע"פ א"ב תסוף קתום אליה בר שמעיה חזק, וכל בתוי של ע

קג עכ"ל סכ"ס חלל שהמדינים שהתבואו והוכיפו ונרעו שלל מדעת מחנת

ח' איכבה אפצה פה ואיך ארים עין • כ' בי אין מעש
 ובידי זכות אין: ח' געיתי הייתי בשפור וכגבר עברתי
 כ' דמיתי לגבור שאין בידו כלי זין: ה' חדר לב הל
 וחדל להוקם סרסור • ומה יפער נבער מדעת ומבין

לשוא, לה"כ (השע"ד ו). ודע לה' וכו', לה"כ (זכרי' ידו) והיה יוסף אחד הוא ידע לה' ללא חס
 ולא לילה. ולענות ולפנות דוהו וכו', יענה הקנ"ה ויפנה לאחתם שהיה עליהם מים טהורים, וה
 שאמר ועלה מן הרמלה, לדעו על העבילה, והפייטן לישאל דקרא נקיע (שה"ש ד, ט).
 איכבה אפצה פה • עיין בסליחות ליום חמישי שנין ר"ה וי"ב.

חונר מיטטחגו בעטע ח"ך סקר דיר, בעווקהנער דער היואטעוזהוההעו! מקגע דיר חת
 רבעען מיינער ויפפען ויח וייהרודך חגענעהת זיון, וועלכער חית חלוצרהיהווסטע
 דחאפפסטע. גיב מיר מיינען בעווייז דייער הולד; מקגע דיר לייט דעו הערן עו
 סייגען, דיר חכענרלייט (דער ערוקוונג), דיר ווערער טנג נקך נחלם חיוס. ית
 חבעד בית דען לויט מיינער ויפפען ויחאגעפערן זיך, וחס דיר ערהערענד פייטע
 בעפער ח"ך רופע; יח ערהערע חור בויקקע חויל דיר בעספרעקסטע חונר רי
 געוויאטענען; חפלענע מיינען דיר ספערטען דער פערגעבונג, דחס זיר חונסווארד וחי
 גערעכט חויזגעהען; דח טהער בויבע חונלערסאקטען ביו חכענר.

איכבה אפצה פה • ויח קחו ח"ך מיינען חונר חויפטעוהו*, מיינע חוינגען חוי
 סחאגען, דח ח"ך קיינע טהחטען, קיין פערדיענסט חויפלנוויינען חקבע? ח"ך חויאטע
 גלייכע מיינען בעטרוקנענען, מיינען חונגען, דען דער ויין בענעבעלט, גליי
 מיינען טחפערן חנהע ווחלפטען. ערסרעקקען חיוס דען חרמען (דעו פערבעסטח)
 הערן, דער פערמיטטאער חיוס ויח פערניכטעט; ויח קחו דער חונסווארד

חסור: ודחנו בְּחַבּוֹ טָמוֹן וְאֵין בְּקֶרֶב אֶסוּר. חוֹטֵא רַב
 מְרִי בַיַּד מְנוּגָל מְסוּר: טוֹרֵד לֵב נְבוּזָה הִלָּה הַבָּא
 לְבִקֵּשׁ. יֵשֶׁר הַעֲוֹה הוֹכָחוֹת קֵץ פְּתִילְתוֹל וְעֵקֶשׁ:
 כּוֹשֵׁל בְּרַכּוֹ וְאִשְׁמָתוֹ וְצַחְנָתוֹ לוֹ לְמוֹקֵשׁ. לְבוֹ אֵין
 חוֹרֵשׁ בְּפוֹעֵל בְּפִיּוֹ נוֹקֵשׁ: מֵעַן טַעַן בְּפוֹעֵה לְהַשִּׁיב
 מָה אֲמָצָא. נִתְעַבְתִּי וְנִאֲלַחְתִּי כִּי מָלֵאתִי רוּפִי
 וְשִׁמְצָה: סִפְקֵי מִימִי לֹא נִאֲמָנוּ בְּאֲכֹזֵב מוֹצֵא. עֲצוּרֹתִי
 אֵין וּמְרָמָה וְצוּמוֹתִי לְרִיב וּמְצָה: פֶּשַׁע מַחֵה וְעוֹן
 שָׂא וְאִשָּׁם כְּפָר. צַעֲקוֹתִי מְצָרָה לִי נִכְלָם בּוֹשׁ וְחָפָר:
 קֶצֶף שִׁכָּר וְרוּגוֹ הִנְחֵה וְכַעַס הִפֵּר. רִצָּה מְרָצָה וּמַחְבֵּב
 וְעַרְבֵב גּוֹמֵץ חוֹפֵר: שִׁבְטֵי פְּלִיטֵי יִשְׂרָאֵל הַכּוֹנֵנוּ בְּלֵב
 נָבֵר. הוֹם הַחֲזִיקוּ תַחַן הִפִּיקוּ נִשְׁקוּ בֵּר: אֶת יְיָ
 בְּהַמְצָאוֹ לְדַרְשׁוֹ חֵיל יוֹגֵבֵר. לֹא בָּוָה וְלֹא שִׁקָּץ עֲנוֹת
 עֲנִי וְנִשְׁבֵּר: יוֹם יִשׁוּעָה וְעַת רָצוֹן אֲמָצָא לְפָנֶיךָ.

הגון

דער פֿערנו:טאָקווע שפרעלען, חין דעסען חינוערן דרו וןקסטער פיסטעט, חין דעסען
 חייגעוויידע דוח סאר ווארלעט? דער וינדער, דער ווידערספענסטיגע, דער בקיען
 בעגידע היגעבעטע, וויאז דיעזע פֿערווירטע, פֿערווירלענע הערן בעסען?
 דיעזע, וואָלע גערעדע פֿערדרעהענדע, דיעזע טיקקיסע חסד פֿערקעהרטע הערן? —
 דין קניעע וואָקען, דין סאר חונד דער זינדענסמוטן חיוס (דעך זינדער) חיון
 נאָסטקס; ער, דעסען הערן פֿיקקע העגט, פֿאָלס חיבער זיינער חייגען הענדע
 מערק. — וואָ פֿירע חיד וואָרטע דער ענטסאָזיגונג? חיד בין בעוועלט, בעפֿלעקס,
 בין פֿאָלער סאָך חונד פֿיאָפֿל; זיינע וואָסערפֿאָסע זינד חונבעסטקריג, חיהר וויס
 רשגאָקו (ד. ה. חיד העבע קיינע פֿעסטע גרונדקסלע), טרג חונד זיסט זינד זיינע
 פֿעסטליכען לעוואָמענקליכעטע, חיון פֿאָסטען לו סטרייס חונד חרער. ק שילגע זיינע
 פֿרעפֿען, פֿערלייהע דיה זינד, פֿערגיב דיה סוד! וועההטהפֿאָלן רופֿע חיד לו דיר,
 בענטקאט חונד ערדקטהעט. סטיווע דען לקרן, עז זעגע זיך דער חונדוואָל חונד
 דער פֿערדרוס חרע חויל. ניט וואָהאָגעפֿאָלן חונד זיבריד דען פֿריעדענוסטיכע
 חויל, פֿערוויררע חבער דען, דער חונד זיינע חונד חיינע גרָכט. — חיבעררעסטע דער
 ספֿאָווע יראל'ס! בערייסע חיד פֿאָר זייט ריינעט הערלען, האָטעט חיד חן
 דער פֿראָוואָגיט, וואָסעט געבעטע חרען, וואָפֿלעכט חיד זייט חונסוד, סטרעבעט,
 דען הערן לו זולען דך ער זיך פֿירען וואָסט; דען ער פֿערפֿלעכט חונד פֿערווירלעט
 זיכט דין דעמיטאָזיג דע פֿלעכטען חונד לערקנירטען. — וואָס חיד חיינען טאָג דע

סליחות למנחה של יום כפור

תָּגִזוּ וְרָאוּ וְשָׁלַם וְרָצוּ אַחֲשָׁב לְפָנֶיךָ: בְּעֶמְדָה
 לְהַתְּפִיל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בְּנֵיךָ. רְצִיתִי אֶתְכֶם
 הַשְׁמִיעַנִי סִלְחֵתִי נְתַבְּשֵׁר מִמְּעוֹנֶךָ: שִׁקְרוּ נָא פְּנֵי
 עֲלִיזוֹן וּמֹלֵד קִשּׁוֹת. מִכְּשׁוֹל הָרִימוּ פָּנֶיךָ יֵשׁוּחַ
 מִעַקְשׁוֹת: עֲזוֹן עֲזָבוּ וְהִתְוַדּוּ וְאַל תּוֹסִיפוּ לְהַקְשׁוֹת.
 יוֹדְעֵי שׁוֹב יְרַצֶּה יִקַּח כְּבוֹשִׁים וּבִקְשׁוֹת: ח' נְקִיל הַקְשִׁיבָה
 חֲנוּן חֲנוּן הַאֲזִינָה עֲרַךְ שׁוֹעֵתִי: קו"ח יַעֲקִיר רִצְּהָ הַתְּרַצֶּה
 וְהַתְּפִים לְקוֹל הַחֲנָתִי. קָרָאתִיךָ מִמִּצַּר קָרַב אֵל
 וּלְכָה לִישׁוּעָתִי. חוֹשָׁה לְעֲזָרְתִי אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי:

אל מלך יושב וכי עד לכל קוראך.

א תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חיי: רבת צדותי כצדותי.
 יאמר נא ישאל: רבת צדותי כצדותי. גם לא יכלו לי: על גבי חשבו
 חדשים האריכו למעניתם: יי צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויסגו אחד
 כל שנאי ציון: לולי יי שהיה לנו. בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו.
 בתדות אפם בגו: אזי חיים שטפנו. נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
 נפשנו חיים הזיונים: ברה: יי שלא נתנו טרף לשנתיים: ליי הישועה וס'.

קנא א"א. מוסד ע"ס ט"ב וכסיף חמוס טה"ח רוד בר שמואל הלוי חוק וסלן.

ח' יי אלהי רבת צדותי מנעוריי כי בקשתיה אמצת לפי
 בהיותך בעוזרי: גברו עתה וגם עתקו שוכרי. דוברים
 בירצו כל איברי: הייתי חרפה ביניהם משל ושנינה
 ביחור מסליחות יי אלהי, את הקול, אלהים אל רמי, עין בע"כ.

אילו חונך דער גתערע ביים דיר פֿינערען; תלסטע מיך ויח חייכען ויודיגען חט
 פֿלוקקוואטעטען, ווען מיך בעטענר פֿיר דינע קינדער פֿער דיר סטעהע; פֿערקישע
 מיר דיין ווהאוונטן ווען חונך דינע פֿערלייהוב פֿען דינער ווההנוג הערחה. — בעזלעט
 מיהן, קינדער דען הלווערהתלסטען! חונך בעסניידעט דיח הערטען הערלען; סתלעטע
 יעדען תלסטען וועג, וייבערט דען וועג, עכנעט דען העקערילעטע, פֿערלעסטע דיע
 זינדע, בעקעכנעט זיח חונך בעגעחעט זיח ניכט וייערע, ווער כוסע לו סהון ווייס,
 בענקלעטיגע מיהן דורך ריהערעטע ווערטע חונך געבעטע. — פֿערניק, ח ערברעטע
 פֿעלזער! מיין פֿלעהען, מערק חויל מיין פֿרייען, תלכע ווההגעפֿעלען דערמון, חט
 וחס דך בענקלעטיגען. חיד רופע דך חין דער כחט חון, כהערע דך מיר חט
 מיינע מיר לו הילפען מיינען, מיר ביימלוסטעחען, עוויגער! מיין חיל!

דיח חיבערעטלעך פֿען יי אלהי, ייחע חין מספי.

ויהי אכן בי והאריכו עלי מענה: ודים הליצוני בפיתום
 ולשונם שתו כחרב שנונה. חושבים עלי מחשבות
 רשע בלי תגינה: טובך ומדת רחמיה יגלו עלינו.
 ישועתך אלהים תשגבנו: כלתה נפשנו לישועתך
 לאמר מתי תגחמנו. למען שם קדשך עשה לא לנו יי
 לא לנו: מדת טובך וחסדך הגבר על צאן מרעיתך.
 גענו לך מחל רבה סליחותיך ומחילתך: סעדנו
 ונשעה והט לבנו לנתיבותיך. עננו יי עננו כי טוב
 חסדך ואמונתך: פדה והצל עמך ורעיתך מבק
 מתקוממיהם. צור צדיק גדול גבור ונורא אל
 מושיעהם: קדש קדש שמת שמך עליון קרב מצדיקיהם.
 רחמיה יכמרו עליהם ועל בניהם: שחרנוך בתחנה
 הקשיבה אלהינו מלבנו וקדושינו. שלום רב תרבה
 לסגלתך בכודנו ומרים ראשנו: תבענה שפתינו
 תהלתך כי תצילנו מרוששנו. תורתך ועדותיך
 שעשוענו ודם תחי נפשנו: רבב שפתי וקול תחנוני
 שמעה והאזינה ושיחות רברי לפניך וגעמו ובקטרת
 רצה נא: ידיך יעלוזו ויעלו לציון ברנה. דביר
 קדשך וארמונה על משפטו לכוננה: בק תוחלתי
 וסברי רם ונשא גאה גדול ונורא. רחמיה וחסדך
 אבקש ולישועתך תמיד אשברה: שפטה משפטי
 ונקום נקמת דם עבדיך השפוך בעברה. מנר
 מתקוממיה ושלח בם חרון אף וזעם וצרה: ואתה
 קדוש ישראל גואלם מלכם וגאונם. אשורם אם הטו
 ולכם הלך אחר עינם: לעמל יגונם ולכבוד על

גלותם הבט מנגם. הבט לברית והקלא רחמים על
 פליטת שאונם: ^{ס' ק"ל} לעזרתך חושה והחזק נשק
 לקראת צרי ואויבי. יי' וישמחו וירננו חוסי כף כי
 תחבוש מכאובי. יבושו ויחפרו ויסגו אֶחָד חֲפָצֵי
 קרבי. חזק ואמץ מאמיניך גואלי וצור ישועתי
 ואלהי אבי: אל סלך ישוב וכו'.

אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לשאוף כל חי: מקול כתרף ומגדף.
 מקני אויב ומתנקם: כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: כי אכל
 את יעקב. ואת נהיה השמו: העל אלה התאפק יי'. תחשה ותענג עד מאד:
 אל נקמות יי'. אל נקמות הופיע: השא שפט הארץ. השב גמול על גאים:
 והשב לשכנינו שבעתים וְ חֲזִיקִים. תרפתם אשר תרפה ארצי: יי' כגבור יצא.
 כאיש מלחמות יעיד קנאה. ירע את יצריח. על אֵיבוי יתגבר: ליי השועה וכו'.

קנב עקידה. א'ו'א. מיוסד ע'פ ס'כ וכסוף סתום קלוניםום בר רבי יהוד' חוקולקן.
 ה' את הקול קול יעקב נהם. זבירי רשע בהם מתלהם:
 זביר שמתו בארץ לא להם. רבאום בעברות ועלם
 מטילים עליהם: הורגים תולים משמידים בכל מיני
 משמר. ובכל זאת עליך אותם להצמד: זנוח אל
 חי קלקולם ללמד. חובטים וחובלים באין מאמד:
 טומנים פח ללבוד בשך יקושים. יחודך להמיר
 בבעל לחאשים: בלה לגמר בעם קרושים. לא יזכר
 שם ישראל להרשים: מזמות נבלו תעובם בשלמותם

אח הקול. יעקב'ס וויאוערעדע סטיאוע חינט עג, ריח ער חונטער דען העכרען דער
 געטטותוען (הקרען וקסט), וועלכע היהרען מוטהוויזען מיט חיהטן טרייבען. לזון הערח
 (זיינער ברייער) העסט רוח חיהן חיינסט געמחלט, יעלטט ווערדען זיינע נחלקקאמטן חן
 חיינעט פֿרעווערען וְהַרְעו כידענדעריקט, דורך קעכטסחלט חונד דורך רחן יתך, דאָ
 אַחן חיהנען חויפֿלעגט. אַחן ווירגט, העכט יוח, אכט זיח חוילן וְהַרְעוּיית חרס ה'
 פֿערטיילעגן; חונד חללען דיען, חונד יוח פֿון דער חטהבגויבקיית מן חיהרען געטט חבלוהמלשטן;
 חיהן וְהַרְעוּ יוח פֿערלחטען, חונד יענען חונדין דחפיר ערלעכען. דענהמוב ווערדען יוח גש
 סאָגען חונד פֿערנווחרעט שעה חונטערלחט. אַחן זעגט חיהנען חוין נעטן, חונד יוח ה'
 פֿחנגען, ויח דער פֿחנגער ריח פֿחלען חויפֿסטעלען; דיין חייגיגע ווענען וְהַרְעוּ יוח מיט
 דעט בעל פֿערטויסען; אַחן בעסליסט, דחן חייליגע פֿחלען גחלן לז פֿערטיילעגן, דחן
 פֿון אַרל'ס חמטען קיינע ספור שעהר בוויבע; דחחער חיהר קונסטגרייל, דחן לייבטן
 חיהרען גרייען מן חיהרען קליידער לז העפֿטען, דחמיט דער חבליק חיהרער ניכטיגקייט

מבאוב טובה: הורש דמים דרש להחנכה. האפי
 בנקמת עם גשבה: חפץ ובעברות צוררי הנשא.
 ועוה השים מפרך ושוסה: קנויה תחון באברתך
 מחסה. ועל כל פשעימו אהבה תכסה: חזקת אמן
 ושגב שלטת שרדיך. קי"ח מיחלים לחסדך ורע
 חסדיך. צעקתם קשוב מוכון הודיה. זכור
 לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך: אל סד ישב יו:

אל תבוא במשפט עשנו. כי לא יצק לפניך כל חי: אלהים אל דמי לך:
 א תחיש ואל תשקט א: אלהים באו גזים בנחלתך. טמאי את היבל קדשה.
 שמו את ירושלים לעיים: נתנו את גבלת עבדיך מאכל לעוף השמים. בשד
 חסדיך לחיתו ארץ: ששכו דמם במים סביבות ירושלים ואין קובר: אלמנן ונר
 יתגו. ויתומים יראו: שלחו באש מקדשה. לארץ חללו משכן שמה: ליהושע
 קנג עקידו. ארא. מיוסד ע"פ א"ב כפול וכסוף סתם דוד בירבי משלם הקסון וחקי
 אלהים אל דמי לדמי. ק' אל תחרש ואל תשקוט
 למתקוממי: ח' בקשהו דרשהו מיד מחרימי. ק' כל
 תבסה ארץ בכל מקומי: ג' ל יגלה לפניך ישפה ויזלה.
 גם בפוד פך מלא גיזת יגלה: ה' ידון שופך חלה
 בחלה. דמי ענייה הנשפה בשגרי אלה: התיעצו יחד
 סוף מסך רעל. הלוט הלוט פני כל הארץ להעל:

ולא

הייגענוכטען; בלוטסוולדערער! חונטערזוכע, פערדערע עו, ערשינע לר תלע
 דעו פערטולגסטען פערקעו. גערוהע, דך לז ערהעבען חוץ גרויווע חיבער איינע לייכע;
 לזע ענטוועלטען בריגע דוח רייבער חונטערדריקקער; דיינע ערווארבענען (שראל)
 תבער בירגע חונטער דיינען סיטלעכען סיטיג, חונט דעקקע זיבעלען חיהרע פעהער
 לז. סתקרקע חונט עראוסהיגע דען רעסס דיינער גערעטעטען, דוח קידער דיינער
 פרוואווען תדרען דיינער גנחער; פערניץ חיהר סרייען חין דיינען אהיגעטסיסען
 וזקהניטלע, געדענקע דיינער דינער, אכרסס, יחק חונט שראל!
 אלהים אל דמי. סווייגע ניכט, קוגסט! לז איינען בלוטע; סווייגע ניכט, וחס ש
 איינען פיינען ניכט וק חוהיג היגעטען; זוכע, פערדערע עו פון איינער אהדער חונט,
 דוח ערדע דעקקע עו נירגענדו. לז. — זעבהתעס סטעלע עו ויך דיר דער, דעו פערקעטענע,
 פערטפריטלע בלוט; קו דיינען פורפור אהלע ויך דער אהרירער זייבעגעטסטו, חוץ
 דעס דוח ריכטעס בלוט פיר בלוט, ריכטעסט דיינער מראען בלוט, דעו ויח פון געסלע
 סעטען קהבערן פלעס. — געהיימען רחטה פלעגטיגן דוח וויסאריכע, איר חיינען גילעט
 קעך לז וויסען. תבעטעלעס וקולטע ווערדען וקו דוח געלע ערפלעכע חוואהילט, דער

וְלֹא יִזְכָּר שְׁמִי קִדְשׁ הַמַּעַל. וְלָכֵת אַחֲרֵי הַתְּהוֹ מְשׁוֹקֵץ
וּמוֹגֵעַל: זָרַע קִדְשׁ בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ. זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנִי הוּא
וְעָקוּ וְשׁוֹרְרוּ: חָבַל נִחַלְתִּינוּ הוּא וְכֹן נִתְאַמְרוּ. חַיִּית
יְחִידְתֶּם בְּצַדוֹר הַחַיִּים צָרְרוּ: טָף וְנָשִׁים יַחֲדָה הַשְּׁלִימוּ
לְעָקוּ. טָלָאִים הַמְּבֻקְרִים בְּלִשְׁבֶּת בֵּית הַמּוֹקֵד:
יַחֲדָה וְנִשְׂאָ עָלֶיךָ נִהְרַג וְנִשְׁלָקוּד. יַחֲדוּ נִיחַד לֹו לְבָד
רֹאשׁ לִיקָד: כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְעֵלְהָ תְּמִימִים. כְּבָשׂוּ
עוֹלוֹת בְּזִבְחֵי אִימורי שְׁלָמִים: לְאִמּוֹתֶם אֲמָרִים לֹא
תִבְכְּרוּ רַחֲמִים. לְקָרְבָן אִשָּׁה לִי נִתְּבַקְּשׁנוּ מְמַרְמִים:
מְפָרְפְּרִים הַיְלָדִים וְזֶה עַל זֶה מְפָרְכְּסִים. מְמַדְרִים
שְׁחֹט אַחֲרִים וּבְדַמִּיהֶם מִתְּבוֹסְסִים: נִתּוֹן עַל רוֹזֵב
הַיְבֵלָה וְאַף לְמָרְסִים. נִגְדָה עֵינֶיךָ לְעַד יְהוָה וְסוֹסִים:
סִדְרוּ לְפָנֶיךָ סִדוֹר מְעַרְכָּה גְרוּלָה. סוֹבֵב וְגַם הַיְסוֹד
קִטּוֹן מֵהַכִּילָה: עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים הַנּוֹבְחִים כְּלִיל עוֹלָה.

היינו: ערה חכמה נחמנו וקולנו ניבט מעהר גענאנגט, דען חונודידיגען, סיוו
זלען טהר זקולטע נאכגעוונדעטע ווערען. — חכער דיח קידער דען הייליגען סטאמענע
פערויגעטען זיך ניבט. — „דער חינט היין גחטס, חיהו ויזן חיד פעהרער זלען,“ זנגען
חונד ריעלען זיח, „דער חינט דען זקמו חייגע ערבען, מן דען חולטע חיד חיד. —
חונד פרידיק פערטויסטען זיח דען לויסליכע זעבען מיט יענען דער עוויגען זעלויקייט. —
ווייב חונד קינד גחבען זיך פעהרחיינגט לונד ביכרען חין; דען זנגען זיח וזיח דיח געבונדענען
זקמוער חין דער זייערקחמאער*. — „חיינליגער, חקבערהחכענסטער גחטס! פיר דיק
זקמוער זיח חונד זירגען, פיר דיק זיידען זייר דיח טקדענפוי. ער חויט חייניג, — חקרט
ע! — זייר בעקענענען ען נקך חיאמער, — פקר חיהטן חוליון בייגע זיך יעדען חויפט. —
דען זקמוער זיח וזיח חיינס דיח זקחייגען זקמוער, זקמוער, זקמוער, זקמוער בעסטיחמט;
לזחממען געקענעבלוט, זיח חיינס דיח סחמקטפעהר, דערען פעסטסטיקע זחן חין
דיך חויפגעהען זיעס — לו חיהרען מיטטערן ספרחלען דיח קידער; זקמוער זקמוער
זיח זייערען! לו דען הערן זייערקחמאער ווערען זייר יח פקטן חיאמען פעהרזקמוער. — חויפגען
זייען טהירמטע זחן געסחמקטעטע קידער זיבער חיינאנדער, חיינו לוקטע זייל דען
זקדער, חיינו זקמוער זיך חין דען זקדערן בלומע. — חוייל דען עסטרך זייען טעמענע
בלייבע חונגערזקמוער זעגען זיענו בלום, דחס ען קחלע, דחס ען סיימע פקר זייען
חויגען חיאמערדער. — זק סטעלזטען זיח דיח גרמטע חספעהרזיכטונג דער, חלז
חלזע קחממען זקמוער זקמוער, דער רויט פחסטע קויט דיח קידער חונד זינגליגע, חלז

* חין סעמען לו ירחליס, זק זיח דיח פחאגעטען ספרחלען חוייל חיינעלחייטען דען
חספעהרזקמוער חונד זערהחממען דען סעמענערויסטען חנספיעלען.

אִם נִרְאָה. לְהֶאֱמִין מִי יֶאֱמִין גְּדוֹלַת פְּלִיאָה: מוֹלִיבִין
בְּגִיהֶם לְטִבַּח בְּלִחְפָּה נָאָה. הָעַל אֱלֹהֵי תַתְּאִפְקָרָם
נָאָה נָאָה: ה' יְקוּלֵךְ קָדְשׁ נִשְׁעֵנָנו וְתַעֲמֹד עַקְדַת הַר מוֹר.
קוֹי טָמוֹן לִישַׁע בְּכָל דֶּד וְדָר לְשֹׁמֵר: גַּתוֹסְפוֹ אֱלֹהֵי
וְכֹאֲלָה עַד בְּלַתִּי לֵאמֹר. חַי וְכוֹזֵף קוֹם תִּשְׁמָר
לָנוּ וְצָרוֹתֵינוּ תִגְמֹר: אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יהיה לקו לנפש תודשנו: טוב
יהיה ורום לתשועת יי: טוב לתסות ביי טבטח באדם: טוב לתסות ביי
טבטח בגדיקים: טוב וישר יי על כן יורה חטאים בקרה: טוב יי לקעזו
ביום צרה וידע חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו וכוור כי עשר אגזנו: כי טוב
יי לעולם חסדו ועד הד ורד אמונתו: ליי הישועה וכו'.

קנר פומון. טהמ"ח אסחי חמוס נרלטי הכרחות.

יי יי אל רחום ותנון. ארך אפים ורב חסד ואמת:
בצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחטאה ונקה.
וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: אוקרה אלהים
ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה בגויה. ועיר
האלהים מושפלת, עד שאול תהתיה. ובכל זאת אנו
ליה ועינינו ליה: מדת הרחמים עלינו התגלגלי.

ח.ה. עיין בסליחות ליום שמשי דף ל"ה.

ווער יע געוועהען? ווער ווירד חייכסט דהן חונגע היירע גוויבען? ענטערן פֿיהרען פֿיהרע חייגען
קיכדער פֿריידיק לור סוף־טבחק וויח לזכ געטאיקטען טרויחבֿהרֿחֿין! — הקלערהֿטענז
טטער גקטט! חונד רוח קהנכסט ריעז יח זחגע רוחיג חטעהען? — פֿאן סטטערז הער
סטטטלען וויר חונז חויל חייכע טהקט, באייבעט חיוט דהן חנדענקען פֿאן ילסק'ס חוילע
קפפֿערזוב; פֿיר חזלז געטעלסטער חיוט יוח לזכ חוילז חוילעטוועהרט; חבער זיט יענע
קפפֿער ניכט אעהר, חונגעסלויף אעהר? — עוויגלעבענדער! זחס דען הייליגען גלחלז ריווער
פֿערקלערטען עוויג חיבער חונז סטרהלען, חונד עכדע חונזערע זיידען!
חיי אל רחום. דער הערר חיוט חוין חונלערקנדערליכען, עוויגע וועגען, חלובֿהרֿחום
הערליג, חלונגהריג, חלונגהיסהיג, פֿאןזער חלוד חונד טרויע, דער זיינע חלוד דעק טויערז
סטען געטעלכט חוילעבהרֿחוט; דער חויסעטהקט, חבלפֿאן חונד זינדע פֿערגיכט, חונד פֿאן
סטרהפע בעפֿרייעט. — פֿערגיכ חונזערע זינדען חונד פֿערגעהובען, חונד ניכט חונז לז
רייכעק חייגעטטהוט חן. חוין חייכנערען עאפֿקרט זיך, חן גקטט! ווען חיד דהן דעקעק,
ווען חיד טעהע יעדע טעקרט חויל לעסטען גרוד געבויעט, חונד ריח גקפֿעטעטפֿערט
חוין ריח טעהסטען נייערדיקייט געוונקען; — חונד רחך בעקענען וויר חונז לז גקסט,
חונד ריכטען חונזערע בויקקע חויל חיון. גקטטליכע בֿהרהערליקייט! רעגע ריך פֿיר
חונז

וּלְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַפִּילֵנוּ וּבָעַד עִמָּךְ רַחֲמִים שְׂאֵלֵנוּ
 כִּי כָל לֵבָב הָיִינוּ וְכָל רֹאשׁ לְחָלֵינוּ: תִּמְכַּתֵּנוּ יְתִידוֹתֵינוּ
 בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תִּיבוֹת. וּבְשֵׁעָרֵי דְמַעוֹת, כִּי לֹא
 נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ, פָּנֵינוּ בּוֹחֵן לְבוֹת. בְּטַחַח
 אֲנִי בְּאֵלֶיךָ, וּבִזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ,
 שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּבוֹת. שְׁתָּשִׂים דְּמַעַתְנוּ בְּנֹאדֶךָ לְהַיּוֹת.
 וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת אֲבוֹרֵינוּ. כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ
 תְּלִיּוֹת: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

” אל רחום חנון עד ונחלהנו, ואסִיכ אל סלִיך יושב וכו’.

וְאֵתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאֵתָה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: אֵתָה
 תִּקְוֵנוּ תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּתָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד: וּבְחַי אֱלֹהִים דִּיחַ נִשְׁכַּרְהָ לֵב
 נִשְׁכַּר וְנִדְרָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם: אֲזִי תִתְפַּוֵץ וּבְחַי צָדֵק עוֹלָה וְכָלִיל. אֲזִי יַעֲלוּ עַל מִזְבֵּיחַ פְּרִים:
 (וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאֵתָה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶךָ בְּלֵנוּ: אֵתָה
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ. חֲקֹרְהָ וְאִמְתָּהּ תְּמִיד יִצְרוּנוּ): זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם הָפַת: וְזָרְנוּ יי בְּרַצוֹן עִמָּךְ. פָּקֵדְנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ
 קְדִישָׁתְךָ וְנֹאֶלֶת שִׁבְטֵנוּ נִחַלְתָּהּ הַר צִיּוֹן זֶה שִׁבְעַת בּוֹ: זְכוֹר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְגִצּוֹחַ: זְכוֹר יי לְבִנְיָ אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הַאֲמִירִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לָהֶם בְּהַר הַרְדֵּיבֵר אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֵת זְרַעְכֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲתָנוּ לְזַרְעֵכֶם וְנִחַלְנוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעַבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי תַעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשֶׁת
 עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִוְאלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאתוֹ:

חַטָּאתוֹ צוּרֵנוּ. סִלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

אלֵךְ

חֹנֵן, וְחַסֵּד רַחֲמֵינוּ שְׁמַעְלֵנוּ חַיִּים גְּבִיט עֲרֻמְתֵנוּ; עֲרַלְנוּהָ עֲרֻמְתֵנוּ כִּי יוֹם
 מְחֻלָּה דָעַן יַעֲדֵנוּ הַכֹּהֵן בְּזוֹמֵט, יַעֲדֵנוּ הוֹיִפֵט עֲרֻמְתֵנוּ חַיִּים דְּרִיחַלְנוּהָ וְחֲרַטְנוּ*
 גְּרִינְדַת חֵד מִיַּינֵנוּ הַמְּלֻבְּנוּ, חוֹדֵר חוֹיִל דִּיחַ טְהוּרְתֵנוּ, מְחַדְדֵנוּ וְיָד קִינֵנוּ מְחַרְטֵנוּ
 סוֹיִסֵט. חֵד עֲרִיסֵנוּ מִיָּד דְּהַחֵר חֵיט גְּבִעֵט, מְעַרְטֵנוּ חוֹיִל דִּיעוּעַ חוֹדֵר חוֹיִל
 דִּיחַ מְעַרְטֵנוּ דְּרֵיחַ טְהוּרְתֵנוּ. עַ: יוֹם דִּיחַ וּוְיָלֵט, עֲרַחְרַעֵנוּ דְּרֵיחַ
 וּוְיַעֲדֵנוּ סְטִיחֵנוּ! דְּחַס דוּחַ חוֹנֵנוּ טְהוּרְתֵנוּ חוֹיִל עֲרַחְרַעֵנוּ, חוֹדֵר חוֹנֵנוּ מְחַדְדֵנוּ
 חֲמַרְטֵנוּ מְעַרְטֵנוּ רֵטְטֵנוּ; דָעַן נוֹר חוֹיִל דִּיחַ מְחַדְדֵנוּ יָד חוֹנֵנוּ בּוֹקֵנוּ.

(* דִּיחַ דְּרִיחַלְנוּהָ וְגַמְדֵנוּ עֲרֻמְתֵנוּ, וְיַחַד וְיַחַד 1.

מיוחד ע"ם א"ז בראשי הספרות.

קנה

ח' אליה צורי בפיי שטחתי • גודל וגובה לב העחתי •
 אכן רוח נשברה זבחתי • ואני בשם קדשך בטחתי •
 בטחתי בך ולא בזין מברזל • להרג בנמסרתי רב
 וכחל • קי"ח בקש יונת אלם וגזל • והשיב את הגולה
 אשר גזל: ח' גזל ואבר חסידי עליון וישישיו • וחלל
 בריתו והחריב מקדש וקדשיו • וגדר הפרכות והרג
 נביאיו וכהגיו וקדשיו • זה רוח דורשיו: דורשיו דמם
 יהי כופר ופדיום • לפני כסא כבודך איום • קי"ח בנבקים
 אחריך בצמידים זתיום • כי עליך הורגנו בל היום:

כבוד הקבלות לומרין כאן טיזר ר' ישמעאל והא לקוח ממליכת אה אזכרה •

ח' טהר רבי ישמעאל עצמו ורחוקיר את השם
 בסלודים • ועלה למרום ושאל מאת האיש לבוש
 תבדים • ונם לו קבלו עליכם צדיקים וידידים • כי

אלך צורי שטחתי פחתי • רוח נשברה זבחתי עפ"כ (תילי' כל יע) זכתי
 אלהים רוח נשברה • זין מברזל, חרז נחל • (והוא פעל טדש מולת נחל שאז עס דכר.)
 כחל, מנהיג ודעה, עיין בערך. יונת אלם, 'כני לישאל' גדר הפרכות, דקר בתוך
 ספרוכת, אשר על טיטוס, כדליתא בנמ' גיטין. זה דור דורשיו, אותם אזר הכו היו
 דור דורשי דמם, כמו דמי דורשי. צמידים, זוג, הזים, תלמידי.
 ביאר על טהר רבי ישמעאל עיין בער"ה דף 73.

אלך צורי כפי • לז דיר, סתפפער, ערהעב חך חיינע התנדע, זענע סתפפן חוגר
 התלחוסה חב, חוגר כרינגע דיר חיון לערקניוסענו געוויסה לזק סתפפער דחר, מינדעט
 חך חויל דינען הייליגען נחמען לערטרויע. חויל דיר לערטרויעט חך, ניכט חויל
 סתפפערנע ונתפפער, חזו חזן חוך, ונחמעט קבעראויפט חוגר זעהרער דער סוףחפס;
 בחכך חיבערניועפערטע. ח זוכע וועדער דיה חווחערנעטייטע טויבע (ישאל) חוגר
 חףס דען בענגעגענען רויב לזריקגעבען! חזן חףס דענו חףססטען פרוחמע חוגר ערש
 ונחחאטע גערייבט חוגר געטפערטע, זיינען בזכר ענטווייהט, טעמפען חוגר הייליגטייאער
 לערוויסטעט, חףס דיה הייליגען פרוחגעבע דורכסטחבען חוגר זיינע פרוחפעטען,
 פריסטער חוגר הייליגע, דען גחללע געטעלכט זיינער לערעהרער, געחפרדעט. ח חתגע
 דינער לערעהרער בזוט חזו חיינע זיחנע, חיון סתפפער פרו דיינעט ערהחבענען
 פהרפעט, ח חלחחכטיגער, חגטעזעהען ווערדען פיר דיה, דיה דיר חחחעקליך זיכר,
 גזיך חיינעט חחלערטרענליבען לזויליגיגופחפרע, זיך חיוואער פיר ריך סוףחפטען
 זחיסען! זח ספרוך חיינסט כני ישמעאל, נחפערעט ער דיה געהפרגע רייזיגוגעגעהחלסטען,
 דען חףכערהחבענען נחמען חויו, ערהחב זיך לזק חיוואען, חוגר בעלפרחגעט דען
 ענגעלפריסטען, פרוחמע פריינדע!" ערוודערטע דיעוער, נעהחעטע דען סתפפער
 ח' I a ב (2. Abth.)

סליחות למנחה של יום כבוד

הַגִּזְוֹן וְרֵאיוּ וְשָׁלֵם וְרֵצוֹי אַחֲשָׁב לְפָנֶיךָ: בְּעֶמְדִי
 לְהַתְּפִלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בְּנֵיךָ. רְצִיתִי אֶתְכֶם
 הַשְׁמִיעֵנִי סִלְחֵתִי נְתַבְּשֵׁר מִמְּעוֹנֶךָ: שִׁקְרוּ נָא בְּנֵי
 עֲלִיּוֹן וּמֹלְדוֹ קִשּׁוֹת. מִכְּשׁוֹל הָרִימוּ פָּנָו וְדַרְךְ יִשָּׁח
 מִעַקְשׁוֹת: עֲזוֹן עֲזָבוּ וְהִתְוַדְּדוּ וְאַל תּוֹסִיפוּ לְהַקְשׁוֹת.
 יִדְעֵי שׁוֹב יִרְצֶה יִקַּח כְּבוֹשִׁים וּבְקִשׁוֹת: ח' זְכוּל הַקְּשִׁיבָה
 חֲנּוּן חֲנּוּן הַאֲזִינָה עֲרֶךְ שׁוֹעֵתִי: קו"ח זְעִיר רִצְיָה הַתְּרַצָּה
 וְהַתְּפִים לְקוֹל תְּחִנָּתִי. קָרָאתִיךָ מִמִּצַּר קָרַב אֵל
 וּלְכָה לִישׁוּעָתִי. חוֹשָׁה לְעִזְרָתִי אֲדָנִי תִשׁוּעָתִי:

אל מלך יושב וכי עד לכל קוראך.

א תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חיי: רבת צדדתי כצדדי.
 יאמר נא ישאל: רבת צדדתי טעור. גם לא יכלו לי: על גבי תשבו
 חדשים האריכו למענותם: יי צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויסנו אחד
 כל שנאי ציון: לולי יי שהיה לנו. בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעמי.
 בחרות אפס בגני: אזי המים שטפנו. נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
 נפשנו המים הזדונים: ברוך יי. שלא נתגנו טרף לשניקם: ליי הישועה וס'.

קנא א"א. מיוסד ע"ס ח"ב ונסוף חתום זאה"ח רוד בר שמואל הלוי חוק וחסן.

ח' יי אלהי רבת צדדתי מנעורי. יי בקשתיה אמצת לפי
 בהיותך בעוזרי: גברו עתה וגם עתקו שוכרי. הוברים
 בירעדו כל איברי: הייתי חרפה ביניהם משל ושנינה
 ביחור מכליות יי אלהי, את הקול, אלהים אל דמי, עיין בער"כ.

היינו חונד דער גתער בייח דיר פלינען; חלשע מיך ויח חיינען ווירדיגען חנד
 פלוקקוואמען, ווען מיך בעסענד פיר דיינע קינדער פאר דיר ססעהע; פערקישע
 מיר דיין וועהוונקלען חונד דיינע פערלייחוב פון דיינער וועהנוג הערחה. — בענלעש
 מיהן, קינדער דען האלערהלכסטען! חונד בעטניידעט דיר הערסטען הערלען; סתלעש
 יעדען חנסטקע וועג, וייבערט דען וועג, עכעט דען העקעריכטע, פערלוקסטע דיר
 זינדע, בעקענעט יח חונד בעגעמעט יח ניכט ויעדער. ווער כוסע לו טהון ווייס,
 בענחלעטיגע מיהן דורך ריהערטע ווערסטע חונד געבעטע. — פערניק, ק ערבחרטע
 פלוקער! מיין פלעהטן, מערק חויל מיין פרייטן, העכע וועהלגעפלוקען דערמון, חנד
 וחס דך בענחלעטיגען. מיך רופע דך חין דער כחטה חן, נקהערע דך מיר חנד
 מיינע מיר לו היילע. מיינע, מיר בייחלוסטעהען, ענויער! מיין הייל!
 דיר חיבערזעטלג פון יי אלהי, יחה חן מסיק.

ויהי אבן פי והאריכו עלי מענה: ודים הליצוני בפיהם
 ולשונם שרתו כחרב שנונה. חושבים עלי מחשבות
 רשע בלי תנינה: טובה ומדת רחמיה יגלו עלינו.
 ישועתך אלהים תשגבנו: בלחה נפשנו לישועתך
 לאמר כתי תגחמנו. למען שם קדשך עשה לא לנו יי
 לא לנו: מדת טובה וחסדך הגבר על צאן מרעיתך.
 גענו לך מחל רבה סליחותיך ומחילתך: סעדנו
 ונושעה והט לבנו לנתיבותיך. עננו יי עננו כי טוב
 חסדך ואמונתך: פדה והצל עמך ורעיתך מבך
 מתקוממיהם. צור צדיק גדול גבור ונורא אל
 מושיעהם: קדש קדשת שמך עליון קרב מצדיקיהם.
 רחמיה יכמרו עליהם ועל בנייהם: שחרנוך בתחנה
 הקשיבה אלהינו מלבנו וקדושינו. שלום רב תרבה
 לסגלתך בכודנו ומרים ראשנו: תבענה שפתינו
 תהלתך כי תצילנו מרוששנו. תורתך ועדותיך
 שעשוענו וכם תחי נפשנו: רבב שפתי וקול תחנוני
 שמעה והאזינה: ושיחות דברי לפניה יונעמו ובקטרת
 רצה נא: ידיך יעלוזו ויעלו לציון ברנה. דביר
 קדשך וארמונה על משפטו לכוננה: בך תוחלתי
 וסברי רם ונשא גאה גדול ונורא. רחמיה וחסדך
 אבקש ולישועתך תמיד אשברה: שפטה משפטי
 ונקום נקמת דם עבדיך השפוך בעברה. מנר
 מתקוממיה ושלח בם חרון אף וזעם וצרה: ואתה
 קדוש ישראל נואלם מלכם וגאונם. אשורם אם הטו
 ולכם הלך אחר עינם: לעמל יגונם ולכובר על

נְלוֹתָם הִבַּט מְגַנָּם • הִבַּט לְפָרִית וְהַמְלֵא אֲרַחֲמִים עַל
 פְּלִיטַת שְׂאוֹנָם: ^{ס' כפול} לְעֹזְרָתִי חוֹשָׁה וְהַחֲזִיק נֶשֶׁק
 לְקִרְאֵת צָרִי וְאוֹיְבִי • יִי' וַיִּשְׁמָחוּ וַיְרַנְּנוּ חוֹסֵי כָּךְ כִּי
 תַחֲבוֹשׁ מְכַאוֹבֵי • יבֹשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר חֲפְצֵי
 קִרְבֵי • חֲזֹק וְאַמֵץ מֵאַמֵינִיךָ גּוֹאֲלִי וְצוֹר יִשׁוּעָתִי
 וְאֱלֹהֵי אָבִי: אל מלך יושב וט'

אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לשגיך כל חיי: מקול סתרה ופגרה.
 מסני אויב ומתנקם: כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: כי אכל
 את יעקב. ואת נהוי השמו: העל אלה תתאפק. תחשבה ותעננו עד מאד:
 אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: תשאל שפט הארץ. השב גמול על גאים:
 והשב לשכנינו שבועתים ו א חקים. תרפתם אשר תרפה ארזי: כגבור צא.
 כאיש מלחמות יעיר קנאה. ירע את יצריח. על אבי ותגבר: ליי הישועה וט'.

קנב עקידה. א'א. מיוסד ע'פ ס'כ וכסוף סתום כלונימום בר רבי יהוד' חקולקן.
 ה' את הקול קול יעקב נהם. ב' ב' די רשע בהם מתלהם:
 ג' ב' שמתו בארץ לא להם. ד' באום בעברות ועלם
 מטיילים עליהם: ה' הורגים תולים משמידים בכל מיני
 משמר. ובכל זאת עליך אותם להצמד: ז' ג' אל
 חי קלקולם ללמד. ח' חובטים וחובלים באין מאמר:
 ט' טומנים פח ללבוד בשך יקושים. י' חונך להמיר
 בבעל לתאשים: כ' להגמר בעם קדושים. לא יזכר
 שם ישר' להרשים: מזמות נבלו תעובם בשלמותם

אח הקול. יעקב'ס וויזווערדע סטיוואע חיוט עג, דיח ער חונטער דען תכדען דער
 גחטטווען (הקרען וקסט), וועלכע היהרען מוטוויולטן מיט חיהט סרייבען. לונת הערז
 (ויינער ברייער) תחסט דוח חיהן חיינסט געמוחכט, יעטלט וועררען ויינע כחקקוואטן חן
 חיינעט פערטערען וזכרע נידערעדריקט, דורך קנעכטסחפלט חוכר דורך דמן יסך, דת
 מחן חיהנען חויפֿלעגט. מחן ווירגט, תקנט יוח, אכט זיח חוילן מללערויח חרט ל
 פערטיווגען; חוכר מללענע דיען, חוכס ויח פֿתן דער תכהתקליכקייט חן חיהרען גחטט חבלנהמלסטן;
 חיהן וזולטן יוח פערלחסטען, חוכר יענען חוננין דחפיר ערלערנען. דענהמלוב וועררען יוח גט
 סולגען חוכר פעררווחוכרעט תהנע חונטערלחסט. מחן זעגט חיהנען חיון כעטל, חוכס ויח ל
 פחקנען, ויח דער פֿקלזער דיח פֿתלע חויפטטעלל; דיין חייכגען ווענען וזולטן ויח מי
 דעק בעל פערטויעסען; מחן בעסיוסט, רחז חייילגע פֿתק גחלן לז פערטיווגען, דח
 פֿתן ישרל'ס כחמען קיינע ספור מעהר בוייבע; דחחער חיהר קונסטגריל, דחן לילכט
 חיהרען גרייען חן חיהרע קליידער לז העפטען, דחמיט דער תבוליק חיהרער ניכטיקייט

לְצִיּוֹן. נְמוּשׁ יִרְאַתְךָ בְּהַבְלִיהֶם לְעֵינַי: שִׁיחַ פּוֹצִים
עֲמֹךְ לְהַדְרִין. עַד מוֹת יִצְחָק בְּנֵי הַיָּדָיִם הַזֵּהוּ: הַזֵּהוּ:
פּוֹשְׁטִים צוֹאֵר לְאַבְחַת הַרְגֵּרֵב. צַדִּיקְנוֹת חֲשׂוֹת
קִנְיָהוּ לְקָרֵב: קָרְבָן בְּלִיל רִיחַ הַנְּעָרֵב. רוֹגְשִׁים לְקָדֵם
מִנְחָתָם לְהַעֲרִיב: שׁוֹחֲטִים הָאֲבוֹת בְּגִיהֶם בְּדַמְיָהֶם
מִתְבוֹסְסִים. הַבּוֹסְתָם עֲלֵיהֶם בְּאֵהֵב מִתְעַלְסִים:
קָצִים בְּחַיֵּיהֶם וְנִפְשׁוֹתָם לֹא חָסִים. לִיחַד שְׁמֹךְ
הַצִּים וְשִׁשִּׁים: וּמִתְאַשְּׁרִים לְהַשְׁמִיעַ שְׁמֹעַ יִשְׂרָאֵל
בְּקִרְיָאתָם. נוֹהֵם פִּיהֶם בְּבִרְפַת זִבְחָתָם: יַחַד אֲבוֹת
וּבָנִים חֲתָנִים וְכֻלּוֹתָם. מִמְּהָרִים לְטַבַּח בְּבִאֲפָרוֹן
חֲפָתָם: וְלִדְי נִזְעַמָּךְ נִטְעִי שַׁעֲשׂוּעִים. סָפִים כָּלִים
גּוֹזְעִים מְנוּעִים: בְּךָ נִשְׁבַּעְתָּ בְּעַקְדַת הַרוּעִים. רְבוֹת
זֶרַעַם בְּכוֹכְבֵי רְקִיעִים: רָאָה תִרְאָה עֲקִידוֹת אֱלֹהֵי
נִזְעַקְדוּ. בְּחַיֵּיהֶם נִאֶהְבוּ וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ: יַחַד
שְׁמֹךְ לְקָדֵם שְׁקָדוּ. יְדִידוֹת יִשְׂרָאֵל פְּקוֹד בְּאֶשׁ
נִיאֶחָדוּ: הָאֵל זְכוֹר וְאֵל תִּשְׁבַּח. וְשִׁאֲרִית תִּפְלִיטָה

שָׁחַן דִּינֵי עֲרֵב רַע לְיִשְׂרָאֵל חֲבֵרִינֵגֶנֶן וְהָלֹן; חֲשַׁפְּנֵי כְּסִיבֵי עֵסֶם פִּרְחֵי עֵרֶם חֲשַׁפְּנֵינֵנוּ יוֹם, כְּעוֹוִינֵי גִירֵי עַד
וְהָלֹנֵן יוֹם גִּעְגֵּן דִּךְ פִּרְחֵי רִיבֵגֶנֶן. — וּוִיר לִיבֵן חִיהוּ בִּיז לֹסֵן טַחֲרִי, (עֲרוּדֵי עֲרוֹן וּוִיר)
בְּעוֹמֵלֵי עֵסֶם חֵיט דִּינֵנֵן פִּלְיֵנֵן (עֲרוּסֵהִיגֵט דוּךְ דֵּן גְּלוֹיבֵן מֵן חִיִּין עוֹוִינֵגֶנֶן וְלֵבֵנֵן);
סִטְרֵקֶקֶט דֵּן הָלֹן; דֵּעַן גִּרְחֵסֵן סִלְחֵטֵמֵסֶטֶר עֵנִטֵגֶנֶן; פִּרְחֵמֵט וּוִיבֵר חִיִּילֵן,
חִיהֵרֵעַ נֵעֵסֶטֶר (קִיִּינֵעַ קִינֵדֵר) הֵעֲרִיבִיחַ לֹן בְּרִיבֵגֶנֶן, לֹסֵן גִּנְחֵרֵעֵן חֲשַׁפְּנֵר, לֹסֵן חֲנֵגֵט
כִּפְחֵוֹטֵן דוֹלֵט; יוֹם דִּינֵגֶנֶן חִיִּילֵגֶן חֵיט חִיהֵרֵעֵן חֲשַׁפְּנֵר גִּבְעֵן פִּחֵר. חֵחֵן סִלְחֵטֵט
דִּיחַ פִּחֵטֶר, חוֹנֵר דִּיחַ קִינֵדֵר וְהָלֹנֵן יִךְ חֵין חִיהֵרֵעַ בֹּאוֹטֵעַ; יֵעֵנֵעַ בְּחֵדֵעֵן יִךְ וּוִיֵּרֵעוֹן
לִיבֵן; חוֹנֵר פִּרְיֵרֵעֵלֶחֶן חֵין חִיהֵרֵעֵר קִינֵדֵר בֹּאוֹטֵעַ; דֵּחֵן וְלֵבֵן עֵקֵלוֹט יוֹם חֵין, יוֹם חֲשַׁטֵּן
עֵן נִיכֵט, חוֹנֵר פִּרְיֵיטֵן יִךְ, דִּיחַ חִיִּיבֵהִיִּים גִּחֵטֵעֵן נִכְךְ חִיִּינֵחֵן חֲלֵנוֹרֵקֵעֵנֵנֵן, פִּיהֵלֵן
יִךְ גִּלְיֵקִיךְ, דֵּחֵן, "הַחֵרֵעַ יִשְׂרָאֵל!" חֵין דֵּעֵן זֵעֵנֵסֶפֶרוֹךְ בֵּיטֵן חֲשַׁפְּנֵר חֲשַׁפְּנֵר, חוִיג
לִזְרֵעֵן. — פִּחֵטֶר חוֹנֵר קִינֵדֵר, בְּרִיִּיטֵגֵמֵט חוֹנֵר בְּרִיִּיטֵעַ חִיִּילֵנֵן פִּרְחֵי חִיִּינֵגֶנֶן לֹר סִלְחֵטֵט
בְּחֵק הֵין, וּוִיחַ לֹן חִיהֵרֵעַן טְרוִיחֵהֵמֵעֵן. — זֵחֵן וְעוֹדֵעֵן דִּיחַ קִינֵדֵר דִּינֵכֵר הַחֵרֵעֵן,
דִּינֵכֵן לִיבֵנֵן פִּחֵטֵלֵחֵלֵנֵן חוִיפֵעֵרִיבֵעֵן, פִּחֵן דֵּעֵנֵן דוּחַ בֵּיטֵן דִּיר זֵעֵלֵכֵט סוֹחֵרֵסֵט לֹן
יֵעֵנֵן הִירֵטֵעֵן (סִטְמֵחֵפִחֵטֵעֵר), דוּחַ וְהָלֹנֵטֵט חִיהֵרֵעֵן חֵמֵחֵעֵן וּוִיחַ דִּיחַ סִפְעֵרֵכֵעַ דֵּעֵן
חֵמֵחֵעֵן פִּרְחֵהֵנֵרֵעֵן. — חֵן זִיחֵעַ דִּיחַ דִּינֵעַ חֵמֵסֵלֵדִיגֵעֵן חֲשַׁפְּנֵר, דִּיחַ יִךְ חֵיט לֵבֵנֵן
פִּיחֵמֵכֵדֵר לִיבֵטֵעֵן, חוֹנֵר יִךְ חוֹיךְ חֵיט טַחֲרֵעַ נִיכֵט טֵרֵעֵנֵן. דִּינֵנֵן חִיִּינֵגֶנֶן חֵמֵחֵעֵן
לֹן חִיִּילֵגֶנֶן כְּעוֹחֵלֵטֵעֵן יוֹם יִךְ. גֵּדֵרֵעֵקֵעַ חִיהֵרֵעַ טוֹעֵטֵחֵחֵטֵעֵן פִּרְיֵינֵחֵטֵט; פִּרְחֵי
חִיִּינֵנֵן; גֵּדֵרֵעֵקֵעַ, חֵן חֵטֵט! חוֹנֵר פִּרְחֵי חֵין דֵּעֵן חִיבֵרֵרֵעֵט יֵעֵנֵר חֵיט סוֹחֵרֵעֵן

מבאוב טובה: הודש דמים הירוש להתנפח. הופיע
 בנקמת עם גשפח: חפון ובעברות צוררי הנשא.
 ועוה תשים מסריך ושוסה: קנויה תחון באברתך
 מחסה. ועל כל פשעימו אהבה תכסה: חן נסיל אמון
 ושגב סלטת שריריה. קו"י מיתלים לחסדך ורע
 חסיריה. צעקתם קשוב ממכון הודיה. זכור
 לאברהם ליצחק ולישראל עבריה: אל סלך יחב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל הוי: אלהים אל דמי לך:
 א תחרש וא תשקט א: אלהים באו גוים בנחלתך. טמאו את היכל קדשך.
 שמו את ירושלים לעינים: נתנו את גבלת עבריה מאכל לעוף השמים. גשד
 חסיריה לחיתו ארץ: שפכו דמים סביבות ירושלים ואין קובר: אלמנח ותי
 יתרגו. ויתומים ירצחו: שלחו באש מקדשך. לארץ חללו משבן שמוך: ליהושע
 קנב עקידח. ארא. מיוסד ע"פ א"ב כטול ונסוף סתום חד בירבי משלם הקטן חקי.
 י אלהים אל דמי לדמי. ק אל תחרש ואל תשקוט
 למתקוממי: ח בקשהו הרשהו מיד מחרימי. קיבל
 תכסה ארץ בכל מקומי: גול יגלה לפניך ישפה ויגלה.
 גם בפורפרך מלא גויות יגלה: הון ירון שופך חלה
 בחלה. דמי ענייה הגשפה בשגרי אלה: התיעצו יחד
 סוף מסך רעל. הלוט הלוט פני כל הארץ להעל:

ולא

הייאגענוצטען; בלוטסוולדעסרער! חונטערנולע, סקרדערע עו, ערסיינע לר תולע
 דענו פערטיגטען פלוקענו. גערוהע, דרך לו ערהעבען חית גרוואווע חיבער איינע פייסע;
 לטן ענטוועלטען בריגע דוח רויבער חונטערדריקקער; דיינע ערווארבעטען (שרל)
 תבער בירגע חונטער דיינען סיטלענדען פייסטיג, חונט דעקקע איבעפלון חיהרע לעתולע
 לו סטקיקע חונט ערוואסחיגע דען רעסט דיינער גערעטעטעטען, דוח קידער דיינער
 פרוואונטן החררען דיינער גתעדע; לערניט חיהר סרייען חיון דיינעטן מחיענוטפטיסען
 וסוהנניטלע, געדענקע דיינער דינער, אברכס, יחוק חונט ישראל!
 אלהים אל דמי. סווייגע ניכט, חן גתט! לו איינעט בלוטע; סווייגע ניכט, חס ש
 איינען פיינדען ניכט חן רחויג היגעטען; זוכע, סקרדערע עו פלון איינער מחדער החט,
 דוח ערדע דעקקע עו כירגענדו לו. — לעבהחלט סטעללע עו זיך דיר דחי, דחו פערקסעטע,
 פערטפריטלע בלוט; חן דיינעטן פורפור מחונע זיך דער מחרסירער אייבעקעסטפלוט, חול
 דחם דוח ריכטעט בלוט פיר בלוט, ריכטעט דיינער מראען בלוט, דחו ויח פלון געסחלח
 סעטען קולבערן פלחם. — געהיימען רחטה פפלעגטען דוח וויסחריכע, מיר חיינען גילעט
 פערן לו מיטען. תבעטעטעטען וקולעט ווערדען ווחו דוח גמלע ערדפולע מוואחילוט, דער

אם נראה. להאמין מי יאמין גדולה פליאה: מוליכין
בניהם לטבח בלחפה נאה. העל אלה התאפקרם
גאה גאה: ח' בקול קדם גשעננו ותעמד עקדת הר מור.
קי' טמזון לישע בכל הד ורד לשמר: גתוספו אלה
וכאלה עד בלתי לאמר. חי זכווד קום השמר
לנו וצרותינו תגמור: אל סלך יושב וכו'.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יהיה לקו לנפש תרדשו: טוב
יחיל ודמם לתשועת יי: טוב לחסות ביי טבטח באדם: טוב לחסות ביי
טבטח בגדיבים: טוב וישר יי על כן יורה חסאים בדרך: טוב יי למעוז
ביום צרה ויודע חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו וכו' כי עפר אנטנו: כי טוב
יי לעולם חסדו ועד הד ורד אמונתו: ליי השועה וכו'.

קנר פומון. שהל"ח אמתי חתום בראשי הכרחות.

יי אל רחום ותנון. ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחטאה ונקיה.
וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: אוקרה אלהים
ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה בניה. ועיר
האדם מושפלת, עד שאול תחתיה. ובכל זאת אנו
ליה ועינינו ליה: מרת הרחמים עלינו התגלגלי.

ח. עין בסליחות ליום קמשי דף ל"ח.

ווער יע געוועהטן? ווער וירר חיינסט דתו חובגע היירע גזויבען? ענטערן פיהרען פיהרען חיהרע חייגעטן
קינדער פריידיג לור סתבטבחנק ויח לזק געטאיקטען טרוימבחו'רליון! — הקבערה'מבענו
סטער גתטט! חונד רוח קחכנסט דינו נח ונכגע רוחיג מבעהטן? — פלן סוטערד הער
סטיסלען וויר חונד חויל חיינע טהטט, באייבעט חיוט דתו מנדענקען פלן ילקס' חויט
קספערנע; פיר מלזע געטעכטער חיוט זיח לזק הייל חויטבעוועהרט; חבער זיט יענע
קספער ניכט מעהר, חונעס'ניף מעהר? — עוויגלעבענער! וחס דען הייליגען גמלן די ווער
פערקלערטען עוויג חיבער חונד סטרמה'ען, חונד עכרע חונענערע זיידען!

ח" אל רחום. דער הערר חיוט חיון חונלע'רנדע'רליכען, עוויגען ווענען, מלוב'מרו
הערליג, מלונג'נדיג, ונכגוויטהיג, פללזער האר חונד טרייע, דער ויינע הארד דעק טויענער
סטען געטעכט חויטבעה'מלזען; דער וויסעטהעט, מבל'מלז חונד זינדע פערניכט, חונד פלן
סטרה'פע בעפרייעט. — פערניכ חונענערע זינדען חונד פערגע'הובגען, חונד ניכ חונד לו
דיינען חייגענסהוק חן. חיון חיינערען עאפמ'רט יך, ח' גתטט! ווען חיד דתו דעקע,
ווען חיד ונעה יעדע סתמ'רט חויל פלעסטען גרנד געבעיעט, חונד דיח גתטעסטמ'רט
חין חיד טיעפסטע נינדעריקייט גענוקען; — חונד דתך בעקענגען וויר חונד לו גתטט,
חונד ריכטען חונענערע בויקקע חויל חיהן. גתטט'לע בע'מאהערליקייט! רעגע דך פיר

וּלְפָנַי קוֹנֵה הַחַנּוּחַ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמּוֹת רַחֲמִים שְׂאֵל.
 כִּי כָל לִבְבִי הָיָה. וְכָל רֹאשׁ לְחָלִי: תְּמַכְתִּי יְתִידוֹתֵי.
 בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תִּיבוֹת. וּבְשִׁעְרֵי דְמַעוֹת, כִּי לֹא
 גִּשְׁלַבּוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׁיחַ, פָּנֵי בּוֹחֵן לַבּוֹת. בְּטוֹחַ
 אֲנִי בְּאֵלֶּהּ, וּבִזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ,
 שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּבִיזוֹת. שְׁתָּשִׂים דְּמַעַתְנוּ בְּנִאדָרְךָ לְהַיּוֹת.
 וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת אַבְזָרִיּוֹת. כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ
 הַלְוִיּוֹת: וְסַלַּחְתָּ לְעוֹגֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

” אל רחום הזנון עד ונחלהנו, ואס״כ אל מלך יושב וכו׳.

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב הַמְּלָאוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: אַתָּה
 תִּקְוֶה תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּחַ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכַחֵי אֱלֹהִים דִּיחַ נִשְׁפָּרָה לִנְ
 נִשְׁבָּר וְנִדְרָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמֹת
 יְרוּשָׁלַיִם: אֲזִי תִחַפְּצֵנִי וּבְחֵי צְדָק עוֹלָה וְכִלִּיל. אֲזִי יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פְּרִים:
 (וְשִׁתָּה יי אֲבִינוּ אֶתְּחָ. אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בְּלֵנוּ: אַתָּה
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ. חֲסֵדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְדֵי יַצְרֵנוּ): זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 חֲסֵדְךָ כִּי מַעֲלָם הִמָּה: זְכַרְנוּ יי בְּרַצוֹן עֲשֵׂה. פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲתִידֶךָ
 קִנִּיתָ קָדִים וְאַלֶּת שֶׁכַּט נִחַלְתָּהּ הִר צִיּוֹן זֶה שֶׁבִנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶעֱמָ: זְכוֹר יי לְבָנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הַאֲמִידִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר לִשְׁבַעַת
 לָהֶם בָּהּ וְתִדְבֵר אֱלֹהִים אֲרַבָּה אֶת זְרַעְכֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֵתֶן לְזַרְעֵכֶם וְנָתַלּוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי תַעֲם הָיָה וְאֵל רָשָׁעוּ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל כָּא תִּשָּׂא
 עֵלֵינוּ הַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חַטָּאנוּ צוּרְנוּ. סַלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

אלך

חוכי, ואם פָּקַד דִּינֵינֵךְ סַחֲפָלְעֵר חַיִּין גַּבְעִיט עֲרִטְחָנֵן; עֲרַלְעָה עַמְּכֹנֵג פִּיר וִין
 פִּלְזֹק רַעַן יַעֲרַעַן הַעֲרָן בּוֹטֵט, יַעֲרַעַן הוֹיפֵט עֲרַקְרַחֲכֵס. חוּיָל דְּרִיחַלְעָה וְחִרְטֵס
 גְּרִינֵר חִיד חִינֵעַ הַקֶּלְפֶּנֶג, חוּד חוּיָל דִּיחַ טַהֲרַחֲכֵעַ, פִּלְזֹר דַּעֲנֵן וִיד קִינֵעַ פִּלְזֵרֵס
 טוֹיִסֵט. חִיד עֲרַגִּיסַע חִיד דְּחֵהֲרַ חִינַן גַּבְעֵטֵט, פִּעֲרַטְרוּיַעֲרַ חוּיָל דִּיעוּעַ חוּד חוּיָל
 דִּיחַ פִּעֲרַרִינֵסֵט דַּעֲרַ דְּרִיחַ טַחֲחֵפֶטֵטֵר. עַ: וִיחַ דִּיין ווִיזֵט, עֲרַהֲרַעֲרַ דַּעֲרַ
 ווִינֵעֲרַעֲרַן סַטוּחֵט! דָּחַס רֹחַ חוֹנוּעֲרַע טַהֲרַחֲכֵעַן חוּיַעֲבַעֲוִחֲהֲרַעֲסֵט, חוּדֵר חוּכֵ: פִּלְזֹן מֵלֹט
 הַחֲרַטֵעַן פִּעֲרַהֲקִינֵסֵעַן רַעֲטֵטֵטֵט; דַּעֲרַן כּוֹר חוּיָל דִּיחַ מֵלִיין רִיכֵטֵעַן וִיד חוֹנוּעֲרַע כּוּיַקֵּטֵט.

(* דִּיחַ דְּרִיחַלְעָה וְגַמְרַעֲפֵרֵדִיקְחֵטֵעַ, וִיחַע וִיטֵעַ 1.
 Digitized by Google

מיוסד ע"ס א"כ בראשי הספרות.

קנה

ח' אֵלֶיךָ צוּרֵי שְׁטַחְתִּי • גֹדֵל וְגֹבֵה לֵב הַנְּחַתִּי •
 אֲכַן רוּחַ נְשַׁבְרָה זְבַחְתִּי • וְאֲנִי בְּשֵׁם קְדֻשָּׁה בְּטַחְתִּי •
 בְּטַחְתִּי בָךְ וְלֹא בְזִין מְבַרְזִל • לְהַרְגַּ בְּנַמְסַרְתִּי רַב
 וְכַרְזִל • קִיּוּם בְּקִשׁ יוֹנֵת אֶלֶם וְגֹזֵל • וְהַשִּׁיב אֶת הַגְּזֻלָּה
 אֲשֶׁר גְּזַל • ח' גְּזֹל וְאֶבֶד חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן וְיִשְׁיִשׁוּ • וְחַלֵּל
 בְּרִיתוֹ וְהַחֲרִיב מִקְדָּשׁ וּקְדָשָׁיו • וְגִדַּר הַפְּרָכּוֹת וְהָרַג
 נְבִיאָיו וְכַהֲנָיו וּקְדָשָׁיו • זֶה רוּחַ הַדּוֹרְשָׁיו • הַדּוֹרְשָׁיו דְּמָם
 יְהִי כּוֹפֵר וּפְדִיּוֹם • לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדָה אֲיוֹם • קִיּוּם בְּכּוֹקִים
 אֲחַרְיָה בְּצַמִּידִים זְתִיּוֹם • פִּי עֲלִיךָ הַזֹּרְגָנוּ בְּלַהֲיוֹם •

בכבוד הקבילות למועדין כאן טהור ר' ישמעאל והוא לקוח ממסילת אה אברהם.

ח' טָהַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל עֲצָמוֹ וְרַחֲזֵבִיר אֶת הַשֵּׁם
 בְּסִלּוּדִים • וְעָלָה לְמָרוֹם וְשָׂאֵל מֵאֵת הָאִישׁ לְבוֹשׁ
 הַבָּרִים • וְגַם לוֹ קָבְלוּ עֲלֵיכֶם צַדִּיקִים וְיַדִּידִים • פִּי

אליך צורי. שטחתי, פרתתי. רוח נשברה ובחתי, עפ"כ (תל"ו כל"ט) זמתי
 אלהים רוח נשברה. זין מברזל, חרב נחל. (והוא פעל טעם מולת נחל זהו זמ דבר.)
 כחול, מנהיג ודועק, עיין בערך. יונת אלם, כנוי לישראל. גדר הפרכות, דקר בתוך
 ספרות, אומר על טעום, כדליתא נעם' גיטין. זה דור דורשיו, אותם אגז כהג היו
 דור דורשי ה'. דורשיו רבם, כמו דמי דורשיו. צמידים, זון, תיזום, תאומים.
 ביאר על טהר רבי ישמעאל עיין בער"ה דף 73.

אליך צורי כפי. לו דיר, סתפער, ערהעב חך מיינע הקדע, זענע סטפול חוגר
 הקלמוסה חב, חוגר ברונג דיר חיון לערקנירסטענע געמיטה לונק סתפער דחר, מינדעט
 חך חויל דיינען הייליגען נחוטען לערטרויע. חויל דך לערטרויעט חך, ניכט חויל
 סתפולערטע ווהעלעט, חזו מחן חך, וזחוטע נכערהויפט חוגר זעהרער דער סתפער
 בחק חבערליעלערטע. ח וזכע וויערער דיח חוואהענדענטיכטע טויבע (ישראל) חוגר
 חס דען בעגהנגענען ריב לזריקעבען! מחן חס דען הקלסטען לערנחע חוגר ער
 וזחוטע גערייכט חוגר געטרערטע, זיינען בוכר ענטזווייהס, טעמענל חוגר הייליגנטיהער
 לערויסטעט, חס דיח הייליגען לערהקגע דורכסטחלען חוגר זיינע סתפערטען,
 פריסטער חוגר הייליגע, דחז גחלע געטלעכט זיינער לערהערער, געמחדרעט. ח חקגע
 זיינער לערהערער כוז חזו חיינע ויהנע, חיון סתפער לער דיינעט ערהקבענען
 טהרנע, ח מלוחקטיגער, נגעזעהנען ווערדען פיר דיח, דיח דיר חכהקגליך זינד,
 גליך חיינעט חנלערטרענגליכען לזוילינגפחער, זיך חוואהער פיר דך סתפערטען
 זחוטען! זח סתפך חיינסט כני ישמעאל, נחערעט ער דיח געהקריגע רייניגוג געהקלסטען,
 דען הקלערהקבענען נחוטען חיו, ערהקב זיך לונק חיוואען, חוגר בעלעקטע דען
 עקעלפירסטען, "לחוטע פריינדע!" ערוויערטע דיעווער, כעהוטע דיח סתפערטע

שְׁמַעְתִּי מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד כִּי בָּזַאת אַתֶּם גְּלֻבְדִים:
 יִרְדּוּ הַגִּיד לַחֲבָדוֹ מֵאֲמַר אֱלֹהִים. וְצֹחַ הַבְּלִיעַל לְחַתֵּם
 בְּכַח וְלֹאֵל. קוֹיֵי וְשָׁנִים מֵהֶם הוֹצִיאוּ תְּחִלָּה שְׁתֵּם
 גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל כִּהֵן גְּדוֹל וְרַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל גָּשִׂיא יִשְׂרָאֵל: ח' בְּרוֹת רֵאשׁוֹ תְּחִלָּה הִרְפוּ
 לְבָעוֹן. וְגַם הִרְגִּנִי תְּחִלָּה וְלֹא אֲרָאָה בְּמִיתַת מִשְׁחַת
 לְדָר בְּמַעוֹן. וְלֹהֲפִיל גְּדוּלוֹת צְוֹה צְפָעוֹן. וְגַפְּל הַגּוֹזֵל
 עַל רַבִּי שְׁמַעוֹן: לְשָׁפוֹךְ דָּמוֹ מִהַר בְּשׂוֹר פֶּרִי.
 וּבְשִׁנְחַתְךָ רֵאשׁוֹ נָטְלוּ רַבִּי יִשְׁמַעֵאל וְצָרַח עָלָיו
 בְּקוֹל מַר בְּשׂוֹפֵר. קוֹיֵי אֵי הַלְּשׁוֹן הַמְּמַהֲרֵת לְהוֹרוֹת
 בְּאֲמֹרֵי שֹׁפֵר. בְּעוֹנוֹת אֵיךְ עָתָה לֹחֲכֵת אֶת הָעֶפֶר:
 ח' מֵהַמָּאֵד בְּבַהַעְלִיּוֹ בְּחִרְדָּה. בַּת בְּלִיעַל לְקוֹל בְּכַתוֹ
 שֶׁל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל עֲמָדָה. תֵּאֵר יְפִיּוֹ בְּלִבָּה חֲמָדָה.
 וְשִׁאלָה מֵאֵת אֲבִיהָ חִיתוֹ לְהַעֲמִידָה: נֵאָץ בְּלִיעַל
 דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. לְהַפְּשִׁיט עוֹרוֹ מֵעַל פְּגִיז שִׁאלָה
 מֵאֵתוֹ. קוֹיֵי וְלֹא עָבַב דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. וּבְשִׁנְחַתְךָ
 לַמְּקוֹם

חיון, דען מיך הִקְבַע עו חויו דען מוֹעֵר הַיּוֹגֵס טַעַן רַחֲסָה לְעַרְכָּתוֹ מוֹעֵן, דָּמָס חַיִּי
 דָּחֵלוֹ חוֹיֵר וְעוֹהֵעוֹ וִידֵי. — דַּעַר הַקְּהַל עֲפִירֵס טַעַר קָחֵן הַעֲרוֹנְטַעַר, חוֹנֵד קִינְיָגֵט עֵינֵשׁ
 גַּעֲפָה הֲרַטַעַן דַּעַן כַּעֲטוֹס גָּטְטַעַן מוֹ. — דַּעַר טִירְחָן כַּעֲפָהֵל, דִּיחַ הַיִּנְרִיכְטַעַן לוֹ
 פִּתְוִיֵּהֵן, חוֹנֵד לוֹוִיחַ דַּעַר גְּרַקְסַטַעַן יִשְׂרָאֵל טַעַן וְחוֹרֵדַעַן הַיִּנְחוּיִגְעֵהֲרַטַעַן, כְּמִתְּוֹךְ דַּעַר
 הַקְּהַל עֲפִירֵס טַעַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל, חוֹנֵד דַּעַר נֵשִׁאֵל (פִּירֵסַט) יִשְׂרָאֵל רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְקָהוּ
 גַּמְלִיאֵל'ס. „עַנְטַעַן הַיִּפְטַעַט חִיךְ דַּחַךְ עַהֲעֵר,“ בְּחַט פִּלְאוֹעַהֲנַטְוִיךְ דַּעַר לְעַטְלַטַעַר —
 „דַּחַמִּישׁ חִיךְ דַּעַן טַחֵר דַּעַן הַיּוֹגֵגֵן דִּינַעֲרוֹ דַּעַן הַעֲרָן חִיט הַיּוֹמַעַן נִיכַט וְעַה —
 דַּעַר ווִיטְהַרִיךְ כַּעֲפָהֵל, דָּמָס מַחֵן וְקָטִיעַ, חוֹנֵד — דַּחַח וְקָטִיעַ טַחֵן רַבִּי שְׁמַעוֹן. — מַחֵן
 רִיכְטַעַטַעַן חִיהוּ הַיּוֹ. מַחֵן מַחֵן חִיהַט דַּעַן קַחְפֵּל כְּבַהֲיַעֲבֵה, הַקָּב חִיהוּ רַבִּי יִשְׁמַעֵאל חוֹיֵל, חוֹנֵד
 עַהֲקָב חִיין לוֹיטַעַן וַיְחַמְעֵרְגַעַסְרִיחַ: וּוְעַה! וּוְעַה! דִּיחַ לוֹכְגַעַ, וּוְעַה! וְקָבֵט:
 וַיִּפְּיֵג דִּיחַ הַעֲרָרְוִיכְטַעַן { עַהֲרַעַן פִּקְרַטְרוֹג, וְקָלוֹ יַעֲטַלַט דַּעַן טַטְוִי
 לְעַקְקַעַן!! דִּיחַ טַחְטַעַר דַּעַן טִירְחַנְטַעַן וַיִּינַטַעַן, מַחֵן רַבִּי יִשְׁמַעֵאל לֹכַט טַחֵר עַהֲרַטַעַן
 עַן וַיְחַמְעֵרְטַעַן יִחַ וַיִּינַעֲר, וַיִּיזַן עַר חִיין חוֹיִסַעַרְדַּרְעַנְטְוִיךְ טַחְבַּעַר מַחֵן וְחַרֵּר יִחַ
 כְּחַט חִיהַרְעַן פִּתְטַעַר, חִיהַט דָּמָס וְעַכְטַן לוֹ וְקָטַעַן, חְבַּעַר דַּעַר ווִיטְהַרִיךְ לְעַרְשִׁיגְעֵרַטַעַן
 עַן חִיהַר, יַעֲטַלַט וַיִּינַטַעַן יִחַ, דָּמָס מַחֵן חִיהַט, דִּיחַ טַחְבַּעַן הַיִּטַעַן פִּתְטַעַן גַּעֲלַכַט מַחֵן
 נִיהַט רִיעַר כַּעֲוִיִּלְיָגֵטַעַן עַר טַחְבַּעַן לְעַרְלוֹג. — מַחֵן מַחֵן בִּיחַ דַּעַר הַיּוֹטְכְּבִלְיַטַעַן

למקום תפילין צרח בקול מר ליוצר נשמתו: ה' שרפי מעלה צעקו בקמרה. וזתורה וזו שכרה עזטה בשלמה אורה. אייב מנאין שמך הגדול והנורא. ומחרף ומגדף על דברי תורה: ענתה בת קול משמים. אם אשמע קול אחר אהפוך את העולם למים. קיי' לתהו ובהו אשית הרומים. גזירה היא מלפני קבלה משעשע ירת יומים: ה' פקידים נהרגו מאחרי שבת פתי כנסיות. מלאי מצות פרמון וכזויות. והוציאו את רבי עקיבא דורש בתרי אותיות. וסרקו בשורו במסדקות פיסיות: צוה להוציא רבי חנניא בן תרדיון מבית אלמו. ובחבילי זמורות שרפו גלמו: קיי' וספוגין של צמר שמו על לבו לעכב עצמו. ובשנסתלקו מיד גשרף וספר תורה עמו: ה' קוננו עם לא אלמן. כי על דבר מועט נשפך דמן. לקדש שם שמים מסרו עצמן. פהריגת רבי חוצפית המתורגמן: רעה תאחוז בל שומע שמוע. ותול כל עין רמוע. קיי' ונהפך לאבך בל שעשוע. על

זיהב חן דיה סטעלע דער סטירנע קהת, אף דיה תפילין געלענט ווערען, זיעט פד חיינע הערלזעררייעסערע ססיומע לזן סתפער ויינער זעלע היכויל ססיעען. קבען חיינע היאמען סרעען ביטטערליך דיה שרפיס: „חיוט דיעו דער וקהן דעו פלייסדיגען זערענו דער תורה? ווירד דער פיינד ניכט דיינען גרחסען ערהען בענען קהמען וחסטערן, חונד דיה תורה פערספחטסטן?“— סוויינט! ריען חיון ככההלו (בת קול) פקת היאמען הערמב. ווען חיד חיינען רען נאך חיינאמל הקרע, פערמחילע חיד דיה וועלט חיון חיון כחמ. עז חיוט חיינאמל פקן איר בעטלחסען, כעהאט עז חיון, חיהר, דיה חיהר חסן ערלוערנען דער תורה חיינע פריידע הקסי טעט. — דיה חסיערן גרחסען אחקנער דער זיכחאקנע ווחורדען נאך חיהגען הייבען ריכטעט. אמן פיהרעט רבי עקיבא פקר, חונד ריט חיהב דעו פלייס פקת זייבע חיים פיעלפניידגען ססיעגלחיינען. — רבי חנכיה :קהן פרדיון'ס ווחורדע פקרגעמיהרעט. אמן סטעקשע זיינען קערפער חיון חיינען בינרעל טרקנער רעבען, וועלכע חקבעליכערעט ווחורדען. חויל זיין הערל' לעטע אמן נחסע ווחולוד, רחמים עז יוד זקנער החלסען. חזו אמן ריעען וועגמחמ, פערברמכטע ער חובחוד, רחמים חיינער געגעטלרעלע. חויל'ן זישעע חיינען אחרערעלעקלען טקד דער דקל'אזשטער רבי' חלפית

הרינת רבי אלעזר בן שמוע: ה' שחתוני צוררי ומעני.
 ומלאו כרסם מעדני. והשקוני מי רזש ולעני. בהרינת
 רבי חנינא בן חכניאי: תקפו עלינו צרות מצות להפר.
 ומאנו לקחת הון וכופר. קיי כי אם נפשות ההוגות
 אמרי שפר. כמו רבי ישכב הסופר: ה' יחתנו פני
 עדינה השוממה. הרעו לנו מכל מלכי אדמה.
 והרגו מנו כמה וכמה. בהרינת רבי יהודא בן דמא:
 דברת בית יעקב אש ובית יוסף להכה. הן עתה קש
 אורם ככה: קיי חי ועקי קשוב וקרוב ביעור יום הפא.
 כי המה הסבימו להרוג עשרה צדיקים עם רבי
 יהודה בן בבא: ה' חסידים אלו והרגתם. אב
 הרחמים זכור אותם. וזכותם וזכות אבותם. תעמוד
 לבניהם בעת צרתם: צרתם ועלבונם שוד
 מקרובים. והמלא על צאצאי מורחמים: קיי וזכותם
 זכור וזכות שלשת הקרובים. אל מלך יושב על

כסא רחמים: חיו פלר"מ חונר מעהרערען קהל/ פתגם וחו היער חו זכור לט
 בריח אבות, חיו חייכגען קהל' ווירד חויד נחך פתגעבעדען געשטע.

ה' היום כמה רבבות נפלו מעפוק. ומקרו עצמם על ייחד
 שמה. למענם הוציא לאור משפטם ודינם ממרומה. ושמת
 ו הפלת עבדיך ועמה: ועמה שוללים ובזוים וחילו יבזו.
 ואשמחים למחפה ולא יעלוזו. קיי מי נתן למשפה יעקב בקל
 יקריו. הלא ה' זו: ה' חטא גרם ורודה חבטנו. סרנו מני
 דרך וכסוריה בעטנו. זו עטנו במדה וברע מעללינו לעטנו.

פולפית, דון דני סלוצור וקהן שמועס, רבי סניכל וקהן סניכל'ס
 דער געועטלסרייכער רבי ישכב, רבי יכודס וקהן דמל'ס חמד רבי יכודס
 וקהן סניכל'ס. כהראעהרליגער פתסער! געדענקע דיענער פרושטאנען אקורטירער, אונט
 היהרע חונר היהרער פתסער פערדיכסטע היהרען קיטערן לור לייט דער נחמה כייחוסטע.
 פויע פתקן הייממען הערנב חויל הייר ערליטטעכט דרענטולן חמד היהרע סוידן; טרונד
 ריך היהרער נחלקקוואטען; געדענקע היהרער טוגטבעדען וק וויח דערער דער ריזיח סתוה
 פתסער, קוגסט! וועלכעעהערסער, דער דח חויל דענן טארקנע דער פרכאראטק ויטלעס

לִי אֱלֹהֵינוּ חָטְאוּנוּ: חָטְאוּנוּ וְהִגַּנוּ בְּאִשְׁמֹה גְדוֹלָהּ. לְלַעַג וּקְלָס
 גְּתוּנִים בְּגוֹלָהּ. קוּי חוֹזֵן הַמְּקַרָּא עָלֵי עָלָהּ. כִּי הִנֵּה יי מְטַלְטְלָהּ
 מְטַלְטְלָהּ: יי מְטַלְטְלָהּ וְעֶצְבוֹן עָלֵי כִי גָבְרוּ וְעֶצְמוֹ. זְאִיבֵי עֲרֻבוֹת
 אָכְלוּ הַמָּמוֹ. טָרְפוּנֵי לְכַוֵּר לֹא גָרְמוּ. אֲכֹזְרֵי הַטָּה לֹא יִרְחֲמוּ:
 יִרְחֲמוּ מִשְׁמַיִם עֲשׂוֹתֵנִים. וַיִּצִיל עֵינָיו מִדֶּר חוֹק וּמֵאֲנָם. קוּי יִדְרֹת
 מִשְׁבְּנוֹתָיו לְאוֹרֶךְ וְרוֹחֵב יִפְרָגֵם. כְּתוֹרֵן בְּרֹאשׁ הַהָר כְּבִינִים:
 יי בְּנִים נוֹתְרָה שְׂאֵרִית נִחַלְתּוֹ. בְּעֵלוֹנוּ אֲדוּנִים קָשִׁים זוֹלְתּוֹ.
 כְּעֵת יֹאמֵר לְיַעֲקֹב בֶּן מַחִילְתּוֹ. כְּחָר לוֹ יְהִי יִשְׂרָאֵל לְסַגְּלָתּוֹ.
 לְסַגְּלָתּוֹ אֵל יְהִי דוֹמֵם וְשׁוֹמֵם. בְּיָמֵי עוֹלָם חָרְבוּתָיו יְקוּמֵם.
 קוּי לְמַלְכוּת יִתֵּן עֵז וִירוּמֵם. מִשְׁפִּיל אֶף מְרוּמֵם: יי מְרוּמֵם
 יִרְאֵנוּ בְּשׁוּרֵי. נִקְמָתוֹ וְנִקְמַת בְּחִירֵי. מוֹסֵר כְּלִימַתִּי לְעָרֵי. כִּי
 גִשְׁאֲתִי חֲרַפְתָּ גְעוּרֵי: גְעוּרֵי זְכַרְתִּי לָךְ אֲהַבְתָּ כְּלוֹלָהּ. לְעַת
 זְקִנָּה חֲסֹד גְּמוּלָהּ. קוּי גֵּא תִבּוֹן תִּשְׁלַתְנֵנוּ כְּעוֹלָהּ. הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה: יי סֵלָה לְקוּיָה הִיָּה מִשְׁעָנָם. לְמַעַנָּה עֲשֵׂה אִם לֹא
 לְמַעַנָּם. שׁוֹטְנֵימוּ יִבְשׁוּ וְיִקְלְמוּ בְּמַעַנָּם. עַל יי וְלֹא עָנָם: עָנָם
 לְיִשְׂרָאֵל וְיַחְדוּדָהּ. כִּי שִׁמְתָּ מַעִיר לְגֹל וְחֲמֹדוּדָהּ: קוּי עַל כֶּן בְּאֹרִים
 בְּבִדּוּדָהּ. יי בְּצַר סְקָרוּדָהּ: יי סְקָרוּדָהּ פְּסוּת פּוֹנוֹת לָךְ לְקָרָא.
 חֲלָצִים מַעֲזוּשׁ וּמַגְזִירָה חֲמוּדָהּ. פְּנֵה נָא יי הַרְנֵה וְהַעֲתָרָה.
 מַעֲזֵם בְּעַת צָרָה: צָרָה וְצָקָה הִסֵּר מִנִּי מַחֲלִילִי. וְשַׁעֲרֵי דְמַעֲוֹת
 לֹא יוֹנְעֵלָו בְּמַעֲלִי. קוּי סִפְדוֹת בְּנֵאֲרָה הֲלֹא בְּסִפְרַתִּי גִיֹּאֲלִי.
 שׁוֹעֲתֵי שְׁמַעְתָּ קוּלִי: יי קוּלִי אָרִים דְּרָךְ בְּקָשָׁה. מִפְּנֵי עֲקַת
 אוֹיֵב הַמְרַעֲשָׂה. קִפְחַתְנִי חֲמַת הַמַּצִּיק הַטְּתַקְשָׂה. אִם עַל
 בְּנִים רַפְשָׂה: רַפְשָׂה יִלְרִיָּה לְעֵינֵיהָ נִשְׁחָטִים. פְּנִיָּה לְכִלְמֹת
 וְלַחֲיִיָּה לְמוֹרְטִים. קוּי רוֹזְנִים מִלְשַׁכְּת הַגְּנוּיֹת מִתְמַעֲטִים. שְׁשָׁם
 עֲלוּ שְׂבָטִים: יי שְׂבָטִים תִּשְׁיֵב לְנֹת בֵּית עֲטָרָת. לְהִיּוֹת שְׂאֵרִית
 מִכְּתָרָת. תִּשְׁמִיעַ לְפִלִּיטַת יְהוּדָה הַנְּשֹׂאֲרָת. וְהִיִּית עֲטָרָת
 תְּפֹאֲרָת: תְּפֹאֲרָת אֲמוּנָיָה עִם זוֹ קִנִּית. שְׁקַצְתָּם קָרְאֵנוּ

וענית

וְעִנִּיתָּ • קִיּוֹם יְחִיד וְעִנִּי מְשַׁבְּתָהּ הַכְּבֵדָה • וְשָׁמַעְתָּ אֶת הַפְּלִתָּם
 וְאֶת הַחֲנֻנֶתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּ • הִתְחַנַּנְתָּ עַל בְּגִיךָ שֶׁכָּלוּ •
 וּמַעַל שְׁלֹחַן אֲבֵיהֶם גָּלוּ • מִדַּת רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתַי יִגְלָלוּ • כִּי
 יִצְדָּקוּ וְיִתְהַלְלוּ: וְיִתְהַלְלוּ חוֹסְיָהּ הַפְּלִתָּם וְהַפְּלִתִי בְּצַעֲמִים •
 וְיִתְהַנְּגוּ עִמָּהֶם בְּמִדַּת צְדָקָה וְרַחֲמִים • קִיּוֹם יְחִיד וְכֹתֶיךָ קִדְמִים וְסוֹת
 שְׁלֵשֶׁת קִדְמִים • אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים: וְזָכַר לֵטוֹס:

סליחות לשני וחמישי ושני.

ל ש נ י

יְיָ וְיָגִיט סִלַּח לָנוּ הַיּוֹם כִּי עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמְךָ הַעֲרִינְךָ תִּבְאֵה לַפְּנֵיךָ
 סִיּוֹן ג', יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ סִיּוֹן ו', אֵין מִי יִקְרָא סִיּוֹן כִּיֹּא, יִשְׂרָאֵל
 נוֹשֵׁעַ סִיּוֹן י'ד, אֲדָרָן בִּינָה סִיּוֹן ה', תֹּאמְנוּ וְיִישׁוּ דַעַן דַּחֵם גַּעְתָּהֲרִיגִים
 פְּסוּקִים, דִּיחַ לְפָנֶיךָ דַעַן פְּסוּקִים סִטְעָהֶנּוּ, הַעֲרִינְךָ דִּיחַ וְיִדְרִי תֹאמְנוּ כִּי לֹא עֲשִׂיתָ

ל ח מ י ש י

יְיָ וְיָגִיט סִלַּח לָנוּ הַיּוֹם כִּי עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמְךָ הַעֲרִינְךָ אֵדָךְ בְּ
 מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל סִיּוֹן צִיָּא, אִם עֹנִינִי סִיּוֹן כִּיֹּא אֵיחָד כָּל נַפְלְאוֹתֶיךָ
 סִיּוֹן י'ג, רַעַה יִשְׂרָאֵל סִיּוֹן ע'ו, גְּדוֹל עֹנִי סִיּוֹן ע'ז, דִּיחַ וְיִדְרִי
 הַיּוֹם כִּי לֹא עֲשִׂיתָ אִם עֹנִינִי סִיּוֹן ח

לשני בתרא.

יְיָ וְיָגִיט סִלַּח לָנוּ הַיּוֹם כִּי עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמְךָ הַעֲרִינְךָ אֵלֶיךָ
 בְּשׂוֹאֹת סִיּוֹן ט'ו, אֵין כְּמִדַּת בֶּשֶׂר, סִיּוֹן י'א, אֲחוּן רַחֲמֶיךָ סִיּוֹן כ'ג,
 ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנּוּן סִיּוֹן כ'ד, אֵל נָא רַפָּא נָא סִיּוֹן כ'ה, דִּיחַ
 וְיִדְרִי הַיּוֹם כִּי לֹא עֲשִׂיתָ

סליחות לעשרה בטבת.

ויחן יעקב סלח לנו ח' זו, אל ארך אפים ח' זו, מה נאמר בנין מן על עידך ועל עמך
חיות לו פנינו מית ערסטנו טמג סליחות ד' ד' חמד פלוגענר, דחן פלוגענר ויחן חיר מן.

קט אלהינו ואלהי אבותינו. מיוסד ע"ס ח' וכנסוף ראשי החרוים בנינין.

אֲדַבְרָה וַיְרוּחַ לִי בִי רוּחִי הַצִּיְקָתְנִי. עַל מְרִירוֹת
נַפְשִׁי וְעַל כְּבֹד שְׁעַבְדֶּי: בֵּין כָּל אֲמָה וְלִשׁוֹן אֲנִי לְבַד
נִזְקַשְׁתִּי. לְכַת מִיּוֹם לְיוֹם לְאַחֹר וְלֹא לְפָנִים: נִמְרַת
אֲמַר לְרוּד וְרוּד עָלַי. בְּלִי לְגַלְגַּל רַחֲמִים לְהוֹצִיאִי
לְחַרוֹת: רָחַח רְחִיתְנִי כְּבִשְׁתֵּי יָדַי. וְלֹא כְרַחַח
בְּשִׂמְאֵל וּמְקַרֵּב בְּיָמַי: הִבְנַעְתִּי בְּבָבֶל וְהַשְׁפַּלְתִּי
בְּמִדְיָה וְהַצַּלְתִּי בְּיַזְדְּנָה. וְעַתָּה בְּיַד כָּל אֲמָה וְלִשׁוֹן: וְכִי
בְרָזַל אֲנִי וְאִם בְּשָׂרֵי גַחֲוֹשׁ. לְשֵׁא וְלִסְבּוּל כָּל אֱלֹהֵי
הַעֲרוֹת: זֶה לִי יוֹתֵר מֵאֶלֶף שָׁנִים. חֲרָבָה וְשִׁמְמָה
שְׂכוּלָה וְגַלְמוּדָה: חֲבוּשָׁה בְּבִתִּי כְּלָאִים חֲרוּשָׁה
כְּשֻׁדָה חֲסוּדָה בְּנֶגֶב חֲסוּיִת רֹאשׁ כְּאַבֵּל: טָמְאוּ
מִקִּדְשֵׁי וְחִלְלוּ קִדְשֵׁי. וּפְגְלוּ וּנְאַצּוּ גִיחוּחֵי אֲשֵׁי. יוֹקֵשׁ
חֲטָאִי. וְעַצֵּם פִּשְׁעֵי. וְעוֹן עֲקָבִי. (אֲמַת) הֵם גְּרָמוּ לִי:

ארברה ורוח לי, פסוק האל בלויז (לכ כ). רחדי הציקתני, מלכ"כ (עס פסוק יח)
הציקתני רוח בטני. וכל דברי סליחה הזאת קלי הכנה ואינם כריכין לביאר.

ארברה ורוח לי. חיד וויזן רעדען חונד חיר זולטס ויחלעטן, דען מיין הערן חיות
בעקוואנטען, פלון ביטטערן זיידען, חונד סווערעט דרקקע; חונטער מוולט פלוקערן חונד
סטחממען בין חיד מוויין דחן חונגליקיכע, געהע סענעטמגליך ריקוונטרטן חונד ניכט
פלוקוונטרטן. — דחן העסט דחן חורטהייל חיבער מיך געפלונט חויל מוולט געשעלכטער
חינוגי, קהנע דרך יע איינער לו ערבחראטן, מיך לור פרייהיים לזעהן לו וחסען. ויש
ביידען הקנדען הקט ער מיך פערסטחמען, חונד ניכט, וויח זקנסט דחן זיקע וועג
סטחסט, חונד דחן רעכטע מן זיך ליהעט. חיד ווחורדע געדעוויטהיגט חין צבל, ער
נידריגט חין מלי, פערזענקט חין יוק, חונד יעלט חונטער מוולט פלוקערן חונד נח
ליחען. — בין חיד דען פלון חיווען? חיוט מיין פלויס חויו ערן, דחן חיד מוולט דיענע
זיידען ערטראגען קחכנטע? סחן חיבער חוין יפהרטווענד בין חיד לערטחטרט חונד
פערוויסטערט, ענטפלוקערט חונד חיינחט; חויוגעקערקערט, בעפלויגט וויח חוין
חוקקער, בעסחסט וויח חוין ריעב, געהע פעהרוולטען וויפטען וויח חוין זיידערקעכערט.
מייע טעאפען זינד ענטהייליגט, מייע חויוגטהייער ענטווייהעט; מייע פיינרעפלער
ענטוויירדיגט חונד פערטעקסטעט. — פרוינד החבטן מייע חונטחסיגטן פערדעוונגען,
מייע סווערען וחסטער חונד דחן זינדען, דחן מן מייענן פערזען קלעכטן, מוולט

(*) חוקרסטמילן מיט רעט חויררוק יין, וועלכד גריפע נחמד חונד (יג) ג. ו. ס. ג. בעדייטעט.

כְּבִיר כַּחֲהֵלָא גְלוּי לָךְ. כִּי לָקִיתִי בְּכַפֵּל עַל כָּל סָאָה
 סָאֲתִים. לְחַצוֹנֵי רַעְצוֹנֵי כָּל יוֹצֵא וְכָא. אֶכְלוּנִי בְּכָל
 פֶּה עַד כָּלוּ כָּל כַּחֲזִי: מֵהֵר וְחִוּשָׁה לְאַנְקַת בְּנֵיךְ.
 הַנְּעֻלְכִים הַנְּאַנְחִים וְנַאֲנָקִים: גְּלֵאִיתִי גִשׁוּא עוֹל
 גְּלוּת וְשִׁבְיָה. וּמְרַפֵּס רַגְלֵי כָל גּוֹי מְדִינָה וְעַם:
 שׁוֹחֲחִים אֵינָה מְלַכְכֶם וְצוֹר מְעֻזְכֶם. יַחֲשׂוּף זְרוּעוֹ
 וַיִּגַּן עֲלֵיכֶם: עֲתִי גְּאֻלָּה מְנִיתֶם וַנִּגְמְרוּ. וְתַקּוֹת
 הַתְּשׁוּעָה פֶּסֶקָה וְהִלְכָה לָהּ: פֶּרְצוּף פְּנֵי כְבוֹשׁ
 בְּקִרְקַע. בְּשִׁמְעֵי גְאוּצִים וְנִבּוּל חֲרוּפִים: צֶדֶק דִּינֵךְ
 וַיִּשָּׂר מִשְׁפָּטֶךָ. מִצְדֻקְתְּ אֲנִי עַל כָּל הַבָּא עָלַי: קוּמָה
 אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי. וְהוֹצֵא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵי וְדִינֵי:
 רֵאֵה שׁוֹמְמוֹתַי וְשׁוֹמְמוֹת הַיְכָלְךָ. אִם לֹא לְמַעֲנֵי
 עֲשֵׂה לְמַעֲנֵךְ: שְׁבוּעַת הַזֵּרִים וְכִרְיֹתוֹת בְּרִיתֶם. גָּא
 אַ תִּפֹּר כִּי אֵל גְּאָמֵן אָתָּה: תִּזְכּוֹר אֶהְבְּתֶם וְתַחֲיָה
 זְרַעֶם. טָרֵם יֶאֱבְדוּ בִּיר מְעִבְדֵיהֶם: בְּנֵיךְ הֵם מְטַע
 גַּעְמֶךָ. יִבְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל שְׂאֲרֵיתֶם: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

דיענע פֿערזרוחט. מללענע וואָס זענען דיר חיות עו יך בעקחנט, דעם חיד לזויחלעך
 געטלעך ווירדען בון, פֿיר חיון מחסם מיט לזוייען. חיד דרעכנט חונד ריקט ווער
 פֿערחיבער געהט, מחן פֿערדערבט חיד מללענע וואָס זענען חיד קרעכט פֿער
 ניכטעט חיות. — ח חילע הערבייח לז דיינען זיי פֿלענדען קיטערן, וועלכע פֿלערהעט
 ווערדען, חונד וויאזעריכט שפֿרעכען: חיד קחן ניכט וואָס זענען דען געפֿעגט
 ספֿעט ערטרעגן, דיח פֿוסטריסטע מללענע פֿעקער חונד וואָס ערטרעגט וואָס זענען
 ספֿעטען: „וואָס חיות חיינער קעניג, דער בעסיטלער חירער מחט? וואָס זענען
 דעך זיינען חירע עכטלעכען חונד חיד בעסיטלען. חיהר מחט דיח עלוואָס זענען
 בערעכעטע, זיח חיות כון פֿערחיבער, יעדע העפֿעכע וואָס חוילן חילע חיות פֿיר
 חיד דעהין.“ — בעסמט העקט חיון חגעזעכט לז ערדע, ווען חיד חיהרען
 ספֿעטען, חיהרע וואָס ערענג חירע. — גערעכט חיות דיין חורשהיין, בילויג דיין גע
 ריכט, חיד ערקענע דיח גערעכטיגקייט חיינער סטרעפֿע. — חוילן! חגעט! פֿיהרע
 חיינע זענען, וואָס חיון רעכט מן דען סמגעזעכט טרעטען. זיחע חיינע זענען חירע
 דיח פֿערזרויסטונג דינע טעמעל; ווען ניכט חיינעט וועגען, טהוע ען חופֿ ריינע
 ווילען. העכע דען חיד מן דיח פֿערפֿעהרען חונד דען בינדיס מיט דענעלעכען ניכט
 חוילן, דען דח ביזס יך חיון וואָס ערדער דער געטע. געדענקע חיהרער זיבע, ערהעלע
 חיהרע נחלקחאטען, עהע זיח חונטער דער הענד חיהרער פֿייניגער חוואָקחאטען. זיח זע
 יך ריינע קיטערע, דינע זיבניגעפֿעלעלע; ח ערבראָען דך חירער חיהרע חירערעטע.

תָּנֻנוּ יי תַּנְנוּ כִּי בָּהּ חֲסִידָה נִמְשְׁנוּ וּבְכָל בְּנֵי־הָאָרֶץ נִחְסָה עַד יַעֲבֹד תְּחִילָתָּהּ: הַחֲשֵׁעַ
 יי אֶת עֲפָרָה אֶת שְׂאֵרֵי־יִשְׂרָאֵל: שׁוֹמֵד יִשְׂרָאֵל שְׂמוֹד שְׂאֵרֵי־יִשְׂרָאֵל: אֱלֹהִים
 בָּאוּ גֹיִם בְּנִחְלָתָהּ טַמְאֵוּ אֶת הַיָּבֵל קָדְשָׁהּ שָׂמוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעַיִם: נָתַנּוּ
 אֶת נְבִלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לַעֲוֹת הַשָּׁמַיִם בְּשֹׁר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ אֶרֶץ: שָׁפְכוּ דַמָּם
 כַּפַּיִם מְכִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאִין קוֹבֵר: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 הַעַל אֱלֹהֵי תַתְּאֶפֶק יי תַתְּשֶׁה וְתַעֲנֵנּוּ עַד מָאוֹד: כִּי עָלִיךָ הִרְוַנְנוּ כְּלֵי־הַיָּסוּד
 נִחְשְׁבָנוּ כְּצֹאן טַבָּחָה: אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָהּ אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל:
 לִי הַיְשׁוּעָה וְכו' עַד וְעַל עַמְךָ.

קְנוּ אֵהְיוּ וְהָיָה אֲבוֹחֵי. לֹא־י סְתוּמִים אֲבָרְהָם בְּר מַנְחֵם חֹק.
 אָבִן הָרֵאשָׁה. לְעַיִם וְלַחֲרִישָׁה. וְנוֹחֲלֵי מוֹרְשָׁה.
 מְנוֹד רֵאשׁ בְּלֵאמִים: בְּקָרְבִי לֵב נִכְאָב. גְּרוּה
 וְנִרְאָב. נִשְׁאַרְנוּ כְּאִין אָב. וְהָיִינוּ כִּיתוּמִים: רַכָּה
 וְעֵנוּגָה. שׁוֹשְׁנִים סוּגָה. עָתָה הִיא נוּגָה. מְסוּרָה
 בְּיַד קָמִים: הִיתָה כְּאֵלְמָנָה. קָרָה נְאֻמָּנָה. וְזָרַע
 מִי מָנָה. גִּמְכְּרוּ בְּלֹא דָמִים: מְעַנְגָה וְרַכָּה. צִלְחָה
 לְמַלּוּכָה. וּמְעַנִּיתָה אֲרָכָה. זֶה בְּפֹה שָׁנִים וַיָּמִים:
 בֵּית יַעֲקֹב לְבוֹה. לְלַעַג וְלַעֲזוּזָה. וְהָעִיר הָעֲלִיזָה.
 לְמַטְעֵי כְרָמִים: רוּיָה תִרְעֵלָה. בְּיַד בְּנֵי עוֹלָה.

אָבִן הָרֵאשָׁה, כִּינּוּ לְבִנְהַאָרֶץ, עַשְׂכִּי (זכרי' ד, ז) וְהוֹלִיחַ אֶת הַאֲבִן הַדְּלֵאָה וְכו'. לְעַיִם,
 לְסַבֵּן. וְלַחֲרִישָׁה, כְּעַשְׂכִּי לִיחַ עֲדָה תַחֲרֹשׁ (ירמ' כו יח). וְנוֹחֲלֵי דַח מוֹרְשָׁה, אֵל יִשְׂרָאֵל,
 רַכָּה וְעֵנוּגָה, כְּעַשְׂכִּי סוּגָה, כָּל אֵלֶּה תַחֲרִים לְאִמְהַ יִשְׂרָאֵלִית, וְפִירָתָהּ סוּגָה, ל' סִיג וְגַדֵּד
 (מלכ' ע"ג, ג). מְעַנְגָה וְרַכָּה, כִּן כְּאֹמֵר עַל בַּת כְּשָׂדִים, לֹא תוֹסִיפִי לְקַרְוֹל לְךָ עֲנוּגָה וְרַכָּה,
 וְאִשָּׁר שְׂכּוּחַת הַפִּיטוֹן עַל כָּל הַאֲמֻנָּה. וְעַנִּיתָהּ אֲרָכָה, מִל' הִאֲרִיכוּ לְמַעֲכִיתָם, וְהִיא
 סַמְמֵלָה הַתַּנְבָּה, כְּאִשָּׁר פִּרְשֵׁי כַּמָּה פַעֲמִים. רוּיָה תִרְעֵלָה, עֲנַעַה מִכּוּס הַתַּרְעֵלָה,

אָבִן הָרֵאשָׁה. דַּעַר הוֹיפִטְסִטוֹין (דַּעַר טַעֲמַפֵּלו) חוּט לֹטַן טוֹטְטַהוּיפֵטַן חוּט לֹטַן
 חִקְקַעֲרַפֵּלוֹד, דִּיחַ חֲנַהֲחֲנַגְעַר דַּעַר טוֹרָה זִיבֵד לֹטַן חֲחַתָּן דַּעַר פִּתְקַעַר גַּעוּחְוֹרְדַּעַן.
 מִיִּין חַרְוֵן חִיחַ כּוֹנַעַן וְיִידַעַט, עַן סַמַּעֲרַלֵט מִיִּד, דַּחַם וְוִיר וְוִיחַ פִּתְטַעֲרַחֲוִק,
 מִיִּחַ מְחִינְוֵן דַּחַ סַטַּעֲחַעַן. — דִּיחַ לְחַרְטַע חוּט דַּעֲוֵע, מִיִּחַ רַחֲוֵעַן. חוּמְוִינְטַעַע,
 חִינְט יַעֲטַלֵט טַרְוִירִג, חִינְט פִּינִידַעוּחַחֲטַרְטַעַן חִיכַעֲרַגְעַבַעַן. מִיִּינַעַר וְוִיטְטוּעַ גִּוִיכַס
 דִּיחַ גַּעֲטַרִייע סַחַחֲטַע, חִיחַרַע חוּנְחַחֲוִיגַעַן קִינַעַר זִיבֵד וְוַעֲגַגְעַנַעֲכַט וְוֹחֲרַעַן. — יַעֲנַע
 חִיפַּסִּיגַע חוּט פִּעַרְלַחֲטַרְטַטַע (טִירוֹס) הַעֲרַרְטַס גִּוִּיקוֹרְךָ, לִיחַעַט חִיחַרַע וְחַנְגַעַן פִּאֲרַ
 כַּעַן* זִיט פִּעִלְוֵן יַחֲרַעַן חוּט טַחֲגַעַן. דַּחַ הָיִו יַעֲקֹב: חֲבַעַר חִינְט דַּעַר פִּוִּינַעֲרַחֲגַ,
 דַּעַן סַחַחֲטַט חוּט דַּעַר פִּעַרְחַחֲחֻנְגַ פַּרְוִיחַ, חוּט דִּיחַ פַּרְחַבֵטֲפֵחֲוֹלַע סַחַחֲטַט לֹטַן וְוִיחַ,
 חֲבַבִּיחַ גַּעוּחְוֹרְדַּעַן. פִּתְטַע טַרְוִירַעֲקַעֲלַן גַּעוּחְטַטִיגַט, חִין דַּעַן חֲחַרְטַעַן דַּעַר גַּעוּחְטַטַּחֲטַחֲטַעַר

הַרְצִיחָה כְּעֹזְלָהּ • וּבְקַטְרֹת הַסַּמִּים: מֵאַסֹּת לִזְנוּחַ •
 הַזֹּרֶת אָבִי זְנוּחַ • וְלֹא מֵצֵאָה מְנוּחַ • לִילּוֹת יוֹמִים:
 נוֹרָא יֵלְעֹלִיּוֹן • מִמֶּה יְהִי צְבִיּוֹן • לְהַשִּׁיב לְרִיב צִיּוֹן •
 שָׁנַת שְׁלוֹמִים: חֲדָשׁ יְמֵינוּ פִּקְדָם • מְעֻזָּה אֱלֹהֵי
 קִדְמָם • וְלִבְנֵי פֶצֶמֶר אָדָם • וּכְשִׁלְגַת בְּתָמִים: חֲקִנְנוּ
 בְּיִרְאַתְךָ • וּבְקִיּוֹם תּוֹרַתְךָ • וּפְקִדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ • מִלֶּךְ
 מֶלֶךְ רַחֲמִים: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לֵכֶל קוֹרְאִיךְ •

כִּי הוּא יִכְאַיֵּב וְיִחַבֵּשׁ יִמְחִין וְיִדְרִי תִרְסִינָה: כִּי הוּא טָרַף וְיִרְסָאֵי יְיָ וְיִחַבֵּשׁ:
 הַדָּא לְשִׁבְדֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעֻבְיוֹתָם: הַדְּשִׁיעָה יי כִּי גַמֵּד חֲסִיד כִּי שֵׁשׁ
 אֲמוּנִים מְבַגֵּי אָדָם: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

קנח אלהינו ואלהי אבותינו • ע"ס א"ב כטל

אִם קָרוּאָה חֲבֻצְלַת הַשָּׁרוֹן • אֶכְלֹתָ הַמָּטָה
 רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן • בְּלָעוּהָ כְּתַנִּין בְּפַעֲיֶרֶת גָּרוֹן • בָּחַ
 בָּהּ בְּשִׁפְךָ חָרוֹן: גּוֹרֵי אֲרֵיֹת הַצִּיּוֹנָה כְּכֹלֵי רִיק •

והערה ביד בני עולם, היא אשר היתה נתחלה רחוקה כעולה וכו'. אבי זנוח, זה עמ
 מפני שהניח עונותיהם של ישראל, כדלית' בעילה (דף יג). יהי צביון, ימי רצון.
 לריב ציון, על עסקי ריב ציון תשיב שנת שלמים, עפה"כ (ישעי' לד פ).
 אם קראה חבצלה, בשר האירים נקדלים ישראל כן. אכלה המטה וכו', עפ"כ
 (ירמי' נא, לד). ראשון, זה אשר ואחרון, זה ככל בפעירת גרון, בפעירת גרום.
 בגז בה וכו', כל' לפרש ע"פ הכתוב (זכרי' א, טו) אשר אני קלפתי מעט והנה עז
 לרעה, ר"ל שהעשרים עשו יותר מאלו נתן להם רשות להאמין, הם אשר כפיטן
 גדלו כך האירים בשפך חרון על ישראל, כלומר האחינו יותר מאלו גזתו, וטעם

חיות דיה, ונלכע חיינסט ויח בהנדקספער חונד דופטענדענו רויבונערק הַגַּעְנֵטְסַת
 וְיָחַד. — פֶּעֶרְקֶשְׁטִיךְ הַחַט ויח דיה ונעדרע גַּעְז' פֶּעֶרוּוֹרְפֶּלְטֵן, דִּקְהַפֶּר חִירֶדַס ויח
 יעטלט טַחַג חונד כְּהַכֵּס רַחֲסֵטְוִן: חוּוּהַעַר. מְלִיגַע־פִּירֶבֶטְטֵעֶר, הַתְּכֶסְטֵר גַּחֲטָל!
 אַחַגַע עוּ דִיּוֹן וּוְלִיגַע יוּי, דַּעַן גַּעֲקֶדְקֶקֶטֶטֶן כִּיּוֹן דַּחַז יַחַהֲרֶדֶר פֶּעֶרְגֶּעֶטְוִג עֶרֶשִׁיטֵט
 לֹא וְחֵסֶט. וְחֵס חוּנוּעֶרע טַחַגַע ווִיעֶדֶר דַּעֲרֶלִיט גְּוִיזֶען, חָ גַחֲטֵט דַּעֲרֵ חוּח
 וּוַעֲטָ! — וְחֵס דַּחַז רַחֲסַה (דיח זִכְרַע) ווִיט ויח וּוְחִיזֶע, דַּחַז פֶּלַעֲקֶקֶטֶט ויח
 סַנַע וּוַעֲרַען. סַטְרַקֶע חוּנו חִין גַּחֲטֵטֶעֶוֹרֶכֶס חונד חִין דַּעֲרֵ חוּוִיחֻיבּוּג ויח
 גַּעֲוַעֲטַלַע, כַּעֲרַנְקַע חוּט אִיט דִּיעַעַן חִיּוֹן, חָ עֲרַכְרַחוּנוּגֶפֶקֶטְוֹזֶר הַעֲרַסֶעֲר!
 אִם קָרוּאָה חֲבֻצְלָה: דַּחַז פֶּלַקֶן, דַּחַס חִיטֶט דִּיח וְלִיגַע שַׁרְוִס גַּעֲנוּגַנֶס וְחַהֲ
 חִיט לָנוּ עֶרֶסֶטְוִן: חונד וְעֵטֶלְטֶעֶנְוַחְלֵט פֶּעֶרְלַעֲשַׁרֶס חונד ויח פֶּעֶרוּוִירֶדְוּג גַּעֲבֶרְלַט
 וְחַרְדַּען: אִיט חוּיפֶּגֶרֶסֶעֶנַעַן סֹוּכַפּ, גְּוִיךְ חִיטֶעַן חוּסַהִיעֶר פֶּעֶרְטֹחְמַעַן ויח
 ייח: וְחָ אִיטֶהֲדַעֲטֶעַן ייח ויח, חִיז דִּיח לַחַד חוּוִיגַעֲמַחֲטֵטֶן וּוְחַרְדַּ. דִּיח וְחִוּוּעֶבֶרֶס
 (כָּל) סַטְעֹוֶטֶע ויח גְּוִיךְ חִיטֶעַן וְעַעֲרַען גַּעֲסִירַדַע מִיּוֹן, ד. ה. פֶּלַכְרַעֲרַע ויח רִיחַ חוּח

נָבְרוּ עָלֶיךָ חֲרָפִים לְחִבְרִיק. דּוֹבְרֵי כָּזָב לְמָה לֹא
 תְּבָרִיק. דְּגָלֶיךָ לְהוֹשִׁיעַ וּמִפְתָּחם לְחִמְרִיק: הוֹרִידוּ
 אֲבִירֶיהָ לְטִבַּח בְּכָרִים. הוֹבִישׁוּ אֵלֶיךָ בְּשֹׂאנֹת
 בְּפִירִים. וְנוֹהֲמִים עָלֶיךָ קוֹל לְהָרִים. וְעֵנִיָּה נִשְׂאֵת
 אֶל הַחָרִים: זָרוּ לְצוּדָה רוֹמְשֵׁי לַיְלָה. זָרוּהָ מִפְּנֵה
 לְפָנֶיהָ וּמִמֶּסְלָה לְמֶסְלָה. חָרַק אָרִי שֶׁן וְקוֹל הַעֲלָה.
 הוֹרִיָּה וּסְגִיָּה לְבַבֵּל הַגְּלָה: טָמֵן רֶשֶׁת וְחִדְרֵי קֶשֶׁת.
 טְהוֹרִים לְצוֹר וְנִתְיַבְתֶּם בַּחֲשָׁךְ לְהֶשֶׁת. יְהִר זָאֵב
 וַיַּעֲזֵב שֶׁת. יָרַד בְּחִלּוֹתָיו אֶצְלָה לְגִשְׁת: בּוֹם הַשְּׂקָה
 מִיַּן הַחֲמָה. כִּי צוּרָה שָׂמָה לְשִׁמָּה. לְבוֹחִים נָתַן
 כָּל עַמָּה. לָכֵן נֶאֱמַרְהָ בְּנֶפֶשׁ עֲגוּמָה: מוֹשֵׁל עַל
 מוֹשֵׁל הַבְּאִיבוֹהָ. מְרוֹרִים הַשְּׂבִיעָה וְלַעֲנָה הַרוּוָה.
 נִהְרוֹת כָּבֵל בְּמִבּוּכָה הוֹשִׁיבוֹהָ. גְּרוּהָ וּנְפוּיָה וְכוּזָנָה

בפוקדמתך; והאיסיף ואמר: גורי אריות הניגיה ככלי ריק, נברו עליה חרס וכז'. למה לא חבריק, כמו נרוק נרוק ותפילס. ומסחם להמריק, למה לא יהיו עזות ישראל כמסקים כבר ע"י נרותיהם הרב' אשר עברו עליהם. רומשו לילה, כנ"ל, ופירשוו כמו זאבי ערב (לפני' ג, ג), וכן זאב ערבתי, (ירמי' ה' ו) ות"י דינא דרמאז (דברי רו"ה ז"ל). הם ורו לצודה, חרו איתה מפנה לפני' וכו'. אריו, ככוכבאלר, וכקרא ג"כ זאב, עש"ס (חנניקא א, ס). ידור, גאה.

חובד זיעם יח פולונוטהר דתו בוטלענדע סווערט פיהלען. — גת, ונהאסן זענדעסט דוח ניבט דייגע בוטלע חויל דוח זיגענדעדנער, דיינעטן העערע (ישראל) בייחלו; סטעהען חובד זיינע וואונדען זי היילען? — פיייעע סאעפסטען חונטערע אקסאגנען וויח פייסטע אהאנער לור סוףטערהק; סיכטערטען חונווערע גרעסען דורך חיון קוועבעברילע חיון, וועלכע יח פירכטערליך ערהאבען; יח חבער ערהאב היערע בליקקע זי דען בערגען (רעטטונג זי וועט). — נחכטערייע (פיינסטעריינגע) זוכטען יח זי חוונגערען, לערסערייעטען יח פתן אינקעל זי ווינקעל, פתן סולכט זי סולכט. דער וקווען (בבל) קנייסטע דוח נחאנע, בריילען חובד לערטייב ויהערע פיינסטען חובד גרעסען נחך בבל. ער זענעט חיון נעטן, ספחנטעע זיינען כהגען, דוח חוכי סולדיגען זי פעהגען, דוח חוכי פיינסטען חיהרע כהתן חלעגעטען. — דער תהכ"י מיטהאגע ווקל (כוכבאלר) זין חויל זיינע סאחך, קתסן מיט זיינען סחערען חיון חונוער זחדי. היער זיעס ער חוכי רען זיידענקעלן לעערען, רען חוונער סחפערען התטע חונטערן חונטערענג בעסוףסטען, אהטטע זיין פתוק רען רייכערן פריי געגעבען; דערען זיילען וויר מיט בעטריכטער זעלע. — חיון העררשער נחך רעטן גערען פייכייגע חוכי, ערפילעט חוכי מיט חוף חוכי ווערטהע, חוכי זעטלעט חוכי ויהאנערען פתון חן בבל'ס סחחען, ווק וויר, לערעכאט, לערעטשטען, הייערע טהרוקטען באווערן

חֲשִׁבֶהָ: סֵעַר נֶמַר כָּל נְרִיבֶיהָ • סִגְף וְסַחֵף פִּאֲחֶיהָ
 וְרִבִּיהָ • עֲמַד מִפְרִים וּבִלְבָל מוֹשְׁבֶיהָ • עֲלֵף בְּמִצּוֹר
 כָּל מְאֵהֶבֶיהָ: פּוֹצֵה פֶה בְּהִגָּה וּמְצַפְצֵפֶת • פְּנֵיהָ
 מְעִיזָה וְגַם מִחֲצֵפֶת • צוֹעֶקֶת עַל גּוֹזְלֵיהָ הַיּוֹת מְרַחֶפֶת •
 צוֹר לָמָּה תִישָׁן מִטְּפֶת: קָרוֹשׁ עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע • קוֹל
 חֲנוּנָה יִעֲרֵב וְיִשַׁע • רְצָה בְּשֹׁאֲנַת־עַם נוֹשַׁע • רַחֲמֶיהָ
 אִם עַל בְּנֵים אֶל־תִּרְשַׁע: שׁוֹעַ נְבוֹזִים אֶל־תִּבְוָה • שְׁעוֹלִים
 לְטֹהַר כְּתָם תִּזְוֶה • תִּכְפֹּר וְתִמְחֹל אֵלֶי זֶה • תִּסְלַח
 נָא לְעוֹן הָעָם הַזֶּה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קוֹרְאִיד •

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשינו: טוב יי לקונו לגפש תודשנו: טוב
 יי לקעונו גיום אנה וירע חומי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דוד וד
 אמונתו: טוב לחסות בני מבטח באדם: טוב לחסות בני מבטח פגריבים:
 טוב וישד יי על בן ירה חטאים בגרה: טוב ויחיל ודוקם לתשועת יי:
 הושיענו אלים כי באו מים עד נפש: הושע יי את עמך את שארית ישראל:
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם וגשאים עד העולם: הושיעה יי
 כי נמר חסיד כי פשו אמתים מבני אדם: עזרנו אליה ישענו על דבר גדוד
 שקה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שקה: ליהי שועה וכו'.

קנט פומון • ראשי החמי' אברהם יצחק אפרים (וכשמנו לחי חרות) מפני דרכי שלט).

אבותי כי בטחו בישם אלתי צורי • גדלו והצליחו

נמר, מלכי מדי, פאחיה, גדוליה וסאזיה, כמו פלתי מואב. ספרים, זה עז אמאל
 לחזיר האפרים פרסה ופוט טלפיו. עלף, החליט. פוצה פה וכו', האזכרים פליס פיה
 ומסרפים ולתעים נעות פניהם. צועקת, אומה ישראלית לאר רספ עליה קננה סג
 על גחליו, כועקת: טר למה תסן וכו'. רטשה, עזובה.

גויך געקטעט ווחורדען. — דער טיגער (דיח מדיער) בעפטירחטס פאלע חטטע
 בעסטען, פאנגטע חוכר סלעפטע וועג דיח גרסטען חוכר פערקנעהאטען. דיח ווא
 (לודס) סטפנד חויל, חוכר פערסטקרטע חוכנערע וקטחנגען, ריעב פאלע חטטע
 פריינדע דורך בעלפערנאנגען חויל. ויין. אוראעלנרער חוכר וקטטערטע, פירט חוכ
 סתאלטן וואר ויינע טרינקע. דח סריע ויח (ישראל), דיח דאח חיינסט, ווייט חוכ
 פולער ויינע יונגען טרינקע. ויין אומערנד: ויין עלע! וויחחט סאומאערסט דאח? —
 פאלערדיי וינגסטער, דער דאח ויכען פערגיבסט! חתגע חיהרע פלעהענדע סטיחונע וי
 חוכנענעחט ויין; חתערע וקטחנגעפולד דאח סרייען דיכע פלוקען; פערדחאטע וי
 דיח פערלחטענע מיט חיהרען קינדערן. פערקטע ניכט דאח פלעאטע דער גרויס
 יעמלעטען, דיח חיהרע פלעקקען לו רייניגען קחאטען, פערליייהען, פערגיב חיהר
 ויין גסטט! פערגיב דיח וינרע דינענע פלוקען!
 אכחו כי בחורו • פלז ויינע פקטער נחך חויל רען נאטען גקטטען, ויינע סתפח

וְגַם עָשׂוּ פָּרִי. וּמַעַת הִדְחֹו, וְהִלְכוּ עִמּוֹ קָרִי. הָיוּ
הַלֹּךְ וְחֶסֶד, עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי: בְּעֲשִׂירֵי לַחֹדֶשׁ,
סָמַךְ מֶלֶךְ בְּבַל. אֶל עִיר הַקֹּדֶשׁ, נִקְרַב רַב־הַחֹזֶבֶל.
הִפְתָּה הַדָּשׁ, צְבִי צִיצֵת נֹבֵל. וַיְהִי לְאַבְלָגְבֵל, עֲגָבִי
וְכַנּוּרִי: רֵאשִׁית בְּפֹרֶה, לְרֵאשִׁית הַחָרָם. אַחֲרֵים
הַזְבִּירָה, וְהָעוֹן גֹּזֵרִים. צָרָה בְּמִבְּרֵיהֶּ, עֲצֻמוֹתַי
יָגֵרִים. מִזִּית וְעַד קָמָה וְכָרִם, בָּעֵת בְּפָרוֹם תִּמְרֵי־אֵ:
הֵיטָה בְּאַלְמָנָה, בְּלִילַת יוֹפִי נִמְשַׁלְתָּ, רַבַּע מִי מָנָה.
לְפִי חָרַב נַחֲשָׁלֶת. בְּמִקְשָׁה בְּמִלוֹנָה. וּבָעוֹן נִבְשָׁלֶת.
וְהַחֶתֶל לֹא חֶתְלָת מְעַט צָרִי: אֱלֹהִים יי חִילִי. בְּתַב
לִי יוֹם זֶה. צוּמוֹת קָבַע לִי, בְּיַד גְּבִיא וְחֹזֶה. שְׁלֹם
יְמֵי אָבְלִי, שְׁכִינָתְךָ לַחֲזֶה. וְתַבְחָר צוּם כְּזֶה, בִּיתְבוּא
עַל שִׁבְרֵי: פָּנָה אֶל הַמִּנְחָה, רוּחַם מִקְדָּשֵׁי. יִשְׁעֶךָ

הלך וחזור וכו', לה"כ (בראשית ט, ה), וענינו כאן חדש טבת שנעשירי בו נא האויב לפני קומות ירושלים. סמך מלך בבל, נר על ירושלים, כמש"כ ביוקאל (כד, ז). רב החובל, פירושו כאן המשחית הגדול. צבי, תפארת זינת טובל, לה"כ (ישעי' כה, א, ד) וזה פרוי פירות. כמבכירה, כאשה יולדת בכורה. יגרו, ישנה. כעס במרום חמרא, ל"ה נביו (לט יח) ופירושו, עת חזרה שכינה מישראל לשמים. נחשלה, כאלשת. והדחל לא חתלה, פ"ה ביוקאל (טו, ד), וטעמו פה אין קתול וקנוס למכתו.

פטרוריעטען, ווהרען זיח גרָסס חונר גליקליך חונר פֿרוכטבמָר; וייסרעטן זיח תבער תבטרייניג חונר הָנוֹסֶטְמֶרְרִיג געגען זיחן הַמְּרַעֲנוֹטֶען, לערפֿיעלען זיח חונר ווהוררען סטעטע וועניגער ביו זונט לעהנטען אַמְּחַטֶּט. — תַּחַס לעהנטען דיגעו אַמְּחַטֶּטוּ ריקטע דער קהניג בב"ס חן פֿוֹר דוח הייליגע סטמֶרְט; קויטן ווהר דער גרָססע לערשטמֶרְרֶע הערמָגֶענְהֶטָה, חָזוֹ דיגע העררליכע, בִּוְהֶעֱדַע פֿאַלְגֶנְלֶע לערשטמֶרְרֶע חונר לער אַמְּחַטֶּט, חונר מיין פֿעילפֿאַט אַ חונר הַמְּרַעֲנוֹסֶפֿיעל חין טרויער פֿעררוֹמְרַעֲלֶט ווהוררע. — דיח מיינט ערסטוֹינג דער פֿריכטע גענָהנט ווהרר, היס יעלט ערסטוֹינג דער פֿעררוֹיסטונג. דיס פֿעררוֹמְרַעֲלֶטע דחו פֿערברעכען, דָּחַס זיח פֿרעמֶרֶע גרָססער מָגֶערוֹפֿען. וועהען וויח מיינע ערסטגעבֿהרערין חיברפֿיעלען זיח; אַחֶן לערבֿרָמְך מיינע געביינע, פֿערעהערטע זך חָלִיפֿען, חָזוֹ קֶרְנֶלֶעֶר חונר ווייבערָה, חָזוֹ דוח דרך זונט היאמעל זוריקלָמָטֶט. — דיח מיינטס קרָקֶע דער סְּחָנֶה ייס געמָכנט ווהרר, ווהרר יעלטס מיינע וויסטווע; דיח מאלקֶהבֿמֶרֶע אַנגע ווהוררע דורכי סאַנט פֿערמינדערט, חונר מיינער היטטע חִיט קירביסגֶמֶרֶען גלייך געאַמֶלֶט געפֿאַלען דורך זיחרע ינדער, פֿאַחֶר זיח קיינען פֿערברֶנֶר, קיינען בִּלְאֻמָּת (פֿיר זיחרע ווהוררע). — גָּחַט דער הערר, מיינע אַמְּחַט, פֿעררהאָבטע דיגען טָמֶג חיבער איד, בעסטמֶרֶע מיר פֿאַמְּטֶטֶג דורך דיח פֿרָפֿעטען. חָ אַמְּחַטֶּט מיינע טרויערסמָגֶע עֶדֶען, חונר דיינע העררליכקייט וועדער ערסיינען; הָאָבֶע ווהֶהאָגֶעפֿאַלען חן דיגעטן פֿאַסטען, חונר רעכנע מיר בעלֶהאָנג דָּפֿיר מֶי. ווענרע דרך לוֹ מיינעטן קֶסֶפֶר,

לִשְׁלֹחַהּ מִרִים אֶת רֵאשִׁי • הַפֶּן לְשֹׁשׁוֹן וְלִשְׁמֹחַהּ
 אֶת עֲנֹוֵי נַפְשִׁי • צוֹם הַרְבִּיעִי • וְצוֹם הַחֲמִישִׁי • וְצוֹם
 הַשְּׁבִיעִי • וְצוֹם הָעֲשִׂירִי: (הִיוּ הַלֹּחֶה וְחִסּוֹר עַד הַחֹדֶשׁ
 הָעֲשִׂירִי): אֲבוֹתֵי כִי בִטְחוּ וְכו' אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קוֹרְאֵיךְ •

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: אֵתָּה
 מְסוּם הַרְחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַגֶּנָה בִּי כָּא מוֹעֵד: וּבְחֵי אֱלֹהִים רִחַם נִשְׁבְּרָה לָנוּ
 נִשְׁבֵּר וְנִדְבָרָה אֱלֹהִים לֹא תִבְחָה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְרָה חֲמוּסָה
 יְרוּשָׁלַיִם: אִזּו תַחֲפוּץ וּבְחֵי אֶרֶק עוֹלָה וְכִלִּיל. אִזּו יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פְּרִים:
 (וְשִׁתָּה יי אָבִינוּ אֲתָּה • אֲנִינּוּ וְחַוָּמָד וְאַתָּה יוֹצֵרנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדֶךָ בְּלָנוּ: אֲתָּה
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי. חֲסִדָּה וְאַמְתָּה תְּמִיד יִצְרוּנו): וְזִכֹּר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֲסִדָּה כִי מַעֲלֹם תִּמָּה: וְזִכֹּרנוּ יי בְּרַצוֹן עִמָּךְ. פָּקְדֵנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זִכֹּר עֲדוּתֶךָ
 קִדְוָה פְּדָם נִצְלֵת שְׂבֹט נִחְלָתָה הִר צִיּוֹן זֶה שְׂכֵנֶתָ בּוֹ: זִכֹּר יי חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶצַח: זִכֹּר יי לְבֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הַמְּאֻרָם
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם זֶה: זִכֹּר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לָהֶם כִּי וְהַתְּרַבֵּד אֱלֹהִים אֲרֵבָה אֶת זַרְעֶכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְקַל הָאֲרֶץ חֲמוּסָה
 אֲשֶׁר אֲמַדְתִּי אֲמֵן לְזַרְעֶכֶם וְנִחְלוּ לְעוֹלָם: זִכֹּר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הַעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חֲטָאתוֹ: אֵל כָּא תִשָּׂא
 עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ: חֲטָאנוּ צוּרְנוּ. קַלַח לָנוּ יוֹצֵרנוּ:

ע"ס א"ב וספד חמוס יצחק בר יקר חזק ואמץ •

אָרִיד בְּשִׁיחֵי • בְּשִׁיחֵי לְגוּחֵי • לְגוּחֵי בְּהַשִּׁיחֵי • כִּי
 אִם בְּרוּחֵי: בְּרוּחֵי וּבְלִשׁוֹנֵי • בְּלִשׁוֹנֵי עֲלִבּוּנֵי • עֲלִבּוּנֵי
 לְקוֹנֵי • נַחַר גְּרוּנֵי: גְּרוּנֵי וּשְׁפָתִים • וּשְׁפָתִים בְּגִיכּוּתִים •
 בְּגִיכּוּתִים נְתִיבּוּתִים • לְפָנֶיךָ יְהוָה לְתִים: יְהוָה לְתִים לְתִשׁוּבָה •
 לְתִשׁוּבָה שׁוּבָה • שׁוּבָה מְשׁוּבָה • הִבַּת הַשׁוּבָה:
 הַשׁוּבָה גְּעוּיִת • גְּעוּיִת וְגְרוּיִת • גְּרוּיִת וְנִתְוּיִת • אֲבִדוֹן
 וְמוֹת: וְמוֹת וְצוּקָה • וְצוּקָה מְצִיקָה • מְצִיקָה וְהַחֲזִיקָה
 וְהַלֵּךְ הַלֹּךְ חֲצָקָה: יַעֲקֹב מְגַעֲרָתֶךָ • מְגַעֲרָתֶךָ
 וְקִנְיָתֶךָ • קִנְיָתֶךָ וְגִבּוּרָתֶךָ • תְּמַבָּה חֲמָתֶךָ: חֲמָתֶךָ

ערהעבע מיין היינזעהונק, זענדע מיר דיין הייל, רוח, ערהעבער מיינען הייפסט! פרי
 מןדע חין פריידע חמד מןכע רוח דעמיטהינג מיינער זענען, דען פֿחשטען וי
 פֿירשען, דען פֿיכשטען, דען זעבעכטען חמד דען לעבטען מןגשען!

טלאת. קלאת גלאת. גלאת גבאת. על אדמת
 טמאת: טמאת בצדעה. בצדעה פרועה. פרועה
 מדיעה. והיא לא ידעה: ידעה גאלמה. גאלמה
 געלמה. געלמה חבמה. בסתה גלמה: גלמת
 וחרפה. חרפה פרופה. פרופה צרופה: היתה
 לשרפה: לשרפה חבושה. חבושה נטושה. נטושת
 רטושה. גרושה מאישה: מאישה לבנין. לבית
 וכליון. וכליון בציון. לא תוכל גקיון: גקיון ובפרה:
 וכפרה מחסרה. מחסרה מגרה. כפרה סדרה:
 סדרה בבעלה. בבעלה מעלה. מעלה מעילה.
 אינדי עלה: עלה ומנחה. מנחה ונחה. ונחה גאנחה:
 במכות פרוחה: פרוחה טמאה. טמאה וקנאה:
 וקנאה תקנאה. לה צמאה: צמאה נפשי. נפשי
 לחנפשי. לחנפשי מרפשי. אפשי קרשי: קרשי
 ומושיעי. מושיעי מורשיעי. מורשיעי תשעשעי:
 ירעי: רעי אלי. אלי ומצלי. מצלי תנחילי. פרמי
 שלי: שלי שלף. ושלף למולף. למולף נאצו לף.
 ולשגם תהלף: תהלף גזרת. גזרת העברת. העברת
 ויתרת. עם ויצרת: יצרת חוקלי. ברך יקר מלולי:
 מלולי לאל. אלחים ייחילי: חילי חוקני. חוקני
 ואמצני. ואמצני מלבני. יי מחקקני:

וסה לנו ברח אבות וכו'.

אמן ונתט סלח לנו ח' ז' וו, אל ארך אפים ח' ז' וו, מה נאמר ביו מן על עירך ועל עמך
חייט לו פ'ינדען חייט ערסטען טעג סליחות דף דף חונד פ'תוגענד, דמן פ'תקטט אמן ח' ז' וו.

קסא אדעט ודאד אבותי. ע"ם א"ב ונסוף ראשי הסרחים שמעון בר יצחק חוק ומסך

אָתָּה נְאֻל עוֹשֶׂה פְּלֹאוֹת. בְּעַמִּים הוֹדַעְתָּ עוֹן

נִוְרָאוֹת. גְּאֻלָּתְךָ בְּזוֹעַ עַמְּךָ מִתְּלֹאוֹת. דְּבֵית צְרִידִים

בְּמוֹתֵי תַחְלוּאוֹת: הָאֵיב בְּקוֹמוֹ לְעוֹרֵר מְדֻנִּים.

וְדָמָה לְהַכְרִית פְּרִחֵי שׁוֹשְׁנִים. זָמַם לְשִׁקּוֹל לְגַזֵּי

אֲדוּנִים. חָלִיפֵי מָאת בְּכָרֵי אֲדֻנִּים: טְלֵאִיךְ הַזְּהִירָה

שִׁקְלֵיהֶם לְהַקְדִּים. יְדַעַתְּ הָעֵתִידוֹת וְדַרְשָׁתְּ גִשְׁקָדִים.

כִּבְּוֵי לְהַמְצִיא לְלֵהַב יוֹקְדִים. לְקוֹחִים לְמִוֹת לְתַחֵי

גִּשְׁקָדִים: מִסְכָּה צָרָה בְּעַבְדֶּם לְפָנִים. גִּמְסֵרוּ לְתַתּוֹ

קְנוֹקְנוֹת וּגְפָנִים. סָבְבוּם מוֹקְשִׁים בְּכָל דְּפָנִים.

עֲיִגִיהֶם לָךְ תּוֹלִים וּבִסְתָרְךָ גִּצְפָּנִים: פֹּדֵר נְדָפְךָ

אתה הא וכו'. במוחי תחלואים, נסליים המומיתים (לה"כ ירמל' טו, ד). פרוז שושנים
(כ"ז תנ"ל עפ"י כ"י), גם חו"ה הגיה כן נסליחה שלו ע"פ כ"י, כינוי לישראל ונסליחת
הנסחא פרוז ערנים. לשקול וכו', חליפי מלת ככר וכו' עלאך הוורח וכו', מפרט כפ"כ
דעילא (דף יג) גזי ודוד לפני הקב"ה שעתיד האן לשקול את שקליו וכו' ע"ג. ודרשח
גשקדים, השוקדים והקדימים לשקלו מחזית השקל, לכבות לבב הפורענות העתיד להם.
ססכה צדה, ל' פסל ומסכה. לפנים, כמו אלרז"ל, הם לא עשו אלא לפנים (מעיל' דף יג).
(דברי רח"ה ככ"י). גמסרו להחן, להכרת. קנוקנות וגפנים, ר"ל נער חקן; קסוקות
הם עבים קודם בישולם, ואפטים שגמחו בישולם, לכן האיל הפייטן האן היה
על נער חקן שנמסח להריגה ע"י המן (ע"כ דברי רח"ה ככ"י). בכל השנים

אתה האל. דח, הן גחטט! ומונדערטהטער! היחס חונטער פ'תקערן דייע
פ'ורכטב'ח'ים מחכט געלייגס; היחס דיין פ'תוק מיט סטמ'רעקט מ'רס פ'תן היחסן
זייערן בעפרייעט, חונד חיהרע בעדריקער מיט סטמ'רעקט פ'ולמען געליכטיגט. ח'ין
פ'ינד שפ'חד חוין, ססדייט לו עררעגטן, וו'ולוטע ריח קומענב'ויסעהן ברעכטן, חונד
דח'ליר ח'ין זייענ: העררן סת'טן זי'לבער פ'ליסען ו'וסען, חונד ריח הונדערט ככר זי'לבער,
דער טעמעלן סאעל'טן חויפל'טן ו'וזקען. ח'בער ריח פ'ערר'רעכטעס פ'תהנער דייען ו'ומי
מען, חיהרע שקל זי'לבער דען היי'וגט'ואן לו ווייהטן, חונד ביי'גטעס ר'בוק דע
ד'תהנערטן לוקופ'ט פ'ת*? ד'ת ו'וחרדע ד'תו ספ'תער ענטברענענדע פ'ייער פ'תח
חוי: ערסטיקט, חונד ריח ל'טן ט'רע בעסט'יואטען ביי'טן ז'בען ערה'ת'וטען. — ח'ין
חיינסט ח'ין זי'דיגע ב'יד חייט חיינערן (דעו טעמעל'טן) ח'געבעטעט מח'רדע; ז'ת'וטע
ספ'ס'ויגע ו'ומאט דען וויינסט'ק (י'וג חונד ח'וט) ח'געבעטיטען ווערדען; ס'קן חונט'ג
י'ח ד'תו חונג'ליק פ'תן מ'וטען וויטען; ד'ת ערה'קבען זי'ח חיהרע ב'ויקע לו ד'ר, חונד

(* יתך דען תלעד פ'ערר'רעכטע גחטט דען ישראליטען ח'ין דער וויטע ו'ומי
חיינע קפ'פ'טטייער פ'תן חיינען ח'תובען שקל, חונד ריח ז'ען טו'וד כ'י

בְּאֵיכִים לְשֹׁט׃ צְלוּב הוּכַן אֲנִי לְקְלוּט׃ קוֹלֵעַ
 וּבוֹלֵעַ פָּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט׃ רִיבֵי עִם בְּאִשְׁמָנִים לְעֹלוֹט׃
 שְׁלוֹם וְאַמְתַּנְתָּ לְכָל צַד׃ הַזְקֵף יִשְׁעֵךְ סִלְעַ וּמִצַּד׃
 שׁוֹרֵד הַשׁוֹרֵד וּבְרִשְׁתּוֹ הַיּוֹצֵר׃ מְלִשְׁנֵי נִסְחָף נִצְמַת
 וְנִרְצֵד׃ עָשׂוּ שְׁמַחוֹת וְלִדְרוֹת קְבָעוּם׃ וּמְקַרְאוֹת
 שְׁלֹשׁוֹם וְלֹא רְבָעוּם׃ נִסְכְּמוּ מִמַּעַל וּלְמַטָּה טַבְּעוּם׃
 בַּסֵּפֶר נִחַקְקוּ עַל מַה הִתְבָּעוּם׃ רָמָה יָרָה לְסִלּוֹחַ
 לְפֹשְׁעִים׃ יְהוּדֵי וְהִדְרָסָה הַקְמַתְּ מוֹשִׁיעִים׃ צִדְקָתְךָ
 עוֹמֶדֶת לְעַד לְשַׁעֲשׂוּעִים׃ חֶקֶר כְּבוֹדֶם לְהוֹכֵר
 לְנוֹשְׁעִים׃ קִנְיָא לְשִׁמְךָ נוֹרָא וְנִקְבְּשׁ׃ חַיָּה כְּרִמָּה
 נִהַרְסִי וְנִדְשׁ׃ זְרוּיִינוּ קִבֵּץ וְשִׁיר לָךְ יְחִדְשׁ׃ קִימִם

כלומר מכל צד. צלוב הוכן אנני לקלוט, (ונרצו סליחות הטוסחא צליבה) הנין
 שתיין צו. פני הלוט הלוט, ל"ה גישעי' (כה, ז), האלואן שס והגני פעל, פירוש
 כסוי המכה את כל הארץ, וטעמו פה המשלה של האנאים המתפשטת על מדינות
 רבות, היא תהי' עתה קלועה ובלועה, וריבי עמנו יהי' עלוטים באשמים, כחסכת לילה.
 זקוף ישע וכו', חוקק יצועת סלענו ומלחמנו, הוא הדי'. נסחף, נסחף, נסחף מרס מרס
 רניס. נצמח, נכרת. נרצד, לזון אורב, יקום אורב לו להשחיתו. ומקראות שלשום
 ולא רבעום, ע"פ הגמרא (מגלה דף ז) שלחה אסתר כתבוני לדורות וכו' ואמרו אלשי
 כהג' הלא כתבתי לך שלשים כתיב (משלי כב, כ) ולא רבעים, פירש רש"י בג' מקומות
 במקרא לנו להכיר מחיית זכר עמלק וכו' ע"ג. ואע"פ כן קבעוה לדורות. נסכמו
 סמעל וכו', דרשו (שס) על קישו וקבלו היהודים וכו', קישו מלמעלה אזר קבלו למטה.
 על מה טבעום, עפ"כ מה ראו על ככה וכו'.

צויכטעטען זיך חיון דיינען סוטן. דח וועדעטע זיך דחו זקתו חונד פיעו חויל
 חיהרע פיינדע; דער פערטערטיגטע גתלען נחחק דען אנני חויל, חונד פערדערב
 דיח העררענדע פתרהיח; פיינסטערניס חוזהילזטע דיח געגנער חונטערעו פתלקעו.
 פריעדע חונד טרייע ווחורדען נחך תלוען וייטען הין געשריבען; וחקבטיג ווחר דיח
 הילע חונטערעו סוטלנגטטען, דער רייבר ווחורדע בערויבס חונד חיון ויינט חייגען נעטל
 פערסטריקט; חיון פערזייערער געריסה חונד פערדערבען. דח בעסטיוחטע ווחן
 פריידענפעסטע חויל עוויגע לייטען; חיון חיוחטעל קחט ווחן בעסטחטיגענד דחויס
 חייכערחיון; חיון בוך (אסתר) טריב ווחן עו נידער חיון תלוען פערמלחמונגען דעו
 פעסטעו. — דיינע חקד ווחרד חוילגעחקבען, דען וינדערן לו פערזלייען, דען יהודי
 (מרדכי) חונד הדסה בערילסט דוח לו חיהרעו רעטטערן; חיהרע טוגענדען סטעחן
 עוויג חיהרעט פתוקע ביח; חיהר עהרענפחלוען פטרענקען בויבט עוויג ביח דען
 גערעטעטעטען. — חייפערע פיר דיינען ערהחכענען געהייליגעטען כחטען; סויע חויל
 דיינען נידערגעריסענען, לערטערעטענען ווייבערג, ווחחלוע חונורע לערשרייטעטען, חונד

והחיים בכנין בית המקדש: וכעשותך נזראות באותן
 הימים. אהנה בפלא תשועת עולמים. מצוא לפניך
 כופר ותנהוטים. א מלך יושב על בסא רחמים:
 אל מלך יושב יתר עד לכל קראיד.

אמרנו האזינה יי בינה הניגנו: האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תתנחמנו:
 תקשיבה לקול שוענו מלכנו ואלהינו כי אליה נתפלל: יי בקר תשמע קולנו
 בקר נענה לה נצפה: אליה יי שוענו ובבקר תפלתנו תקדמה: קולנו אל
 יי נקרא וינענו מהר קדשו סלה: קולנו אל יי נקרא ואל יי נתחנן: מן המצוי
 קראנו יה עננו במרחקים: ליי הישועה וכו' עד על עירך ועל עמך.
 קסא שנייה. אלהינו ואלהי אבותינו. ע"ס א"ב.

אחה הא עושה פלא. בכל דור ודור לעם לה
 מהלה: גבורות החמיה מי ויבל לספר. רלים מקים
 מעטר ואפר: הנהרגים הורגים את הורגיהם.
 והנצלבים צולבים את צולביהם: זה אנני על אומן
 והדסה. חשב להשחית ולתן יעקב למשסה: טף
 ונשים רב עם תלמיד. יום אחד להרוג ולאפר
 ולהשמיר: בעמיר גרנה תינוקות אסף. לפני אבותם
 שארם לשפה: מחוץ אמותם גועות בראנה.

אחה הא עושה פלא. הנהרגים, המוכנים להרוג, והנצלבין, המוכנים לקנות נמלים
 (צלב בארמית כמו תלה), אומן והדסה, מרכי ואסתר. כעמיר גרנה וכו', אלף תיבת
 של בית רבן כעמיר המתאסף לגורן לדוש, כלאית' באסתר רבה. לשפה, לנכרע, כמו ויאסף
 שמואל את אגג. מחוץ, ובהרבה סליחות הנספחא מחיק, אך רוח' הגיה כן בסליחה לא.

חין כיענו זיעד: חזן דיר געוונגען ווערדען, ערהאלטען, בעלעבעל חונו: חזן בולע דע
 טעמפלו; חונד נח ויח דוח חיינסט לו יענער לייט וחוונדער טההטעסט, נח לייגע
 חונד וחוונדער דורך עוויגע הילפע; חס חונד ערוואנג: חונד טרנסט איינען, ח
 גהטט, קהיג, דער דוח חויל דעך טההנט דער בחרהערליגקייט ויטלעסט!
 אחה הא עושה פלא. דוח, ח גהטט! דער דוח חין יעדען געטלעכטע דיינען
 לו דיר בעטענדן פקוקע וחוונדער ערליגסט! ווער קחן דיינע הוואלפולע קהלפ
 בעסייבען? חראע ריכטעסט דוח חויו דעך סטויבע חויל, דוח דעך אהר פרייו
 געגנעבענען ערטוואגען חיהרע אהרדער, דוח געהקנט וו ריען וואלען, חקנגען חיהרע
 הענקער. דער אגני העגטע בחוע ח:טוואגע ווידער הדסה חונד חיהרען ערליעהר,
 דרפ:טע גחן יעקב לו פערדערבען חונד דער פוידערונג פרייו לו געבען; קינד
 חונד וויבער, גרס חונד קליין, וואלען חו חיינעט טמען ערווינגט חונד פערטווא
 ווערדען, ויח דוח גהרבען חין דער טיינע וואלען קינדער לונחחונען געבוירען, חח
 פל: דען חוונגען חיהרער עלטער לטרהויען ווערדען. חיסטור וויחארטען דרויסע

נִינְיָהֶם כְּעַגְלִים כְּנִתְנֵנוּ לְהַרְיָנָה: סְפָרִים גּוֹלְלִים וְלָרֶב
 נֹחַתִּים. עַד עָתָה הָיִינוּ סְבוּרִים כִּי בָם נֶאֱרִיךְ יָמִים
 וְשָׁנִים: פְּנִיעַתְם עָלֵתָה בְּשֵׁתֵי שְׁעוֹת בְּלִילָה. צוּר פֶּסֶן
 קוֹל גְּרִיִּים עוֹלָה לְמַעְלָה: קָמוּ מַלְאָכִים וּנְמוּ לִפְנֵי
 רַחוּם לֹא קוֹל גְּרִיִּים הֵם פִּי אִם קוֹל קִטְנֵי עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל: רַחֲמָן רַחֵם וְחוֹתֵם קָרַע. וְהִשִּׁיב עַל רֹאשׁ
 הַקֶּמֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ הָרַע: שָׁנָה נִדְרָה וְנִהַפְכוּ עֲנִינִים.
 לְהַתְּלוֹת עַל עֵץ אָב עִם בְּנֵיהֶם: תִּקְפוּ מַתִּים
 וּמַתּוֹ הַחַיִּים. כִּי יִי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

בְּקִרְאָנוּ עָנּוּ אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ. בְּצַד הַרְחִיבֵת לָנוּ. חָנּוּ וְשָׁמַעַתְּ תַפְלֵתָנוּ: שָׁמְעָה
 תַפְלֵתָנוּ יי וְשׁוֹעַתָנוּ הָאֲזִינָה אֵל דְּמַעַתָנוּ אֵל תַּחֲרֹשׁ: שָׁמְעָה יי צְדָק הַקְּשִׁיבָה
 רַחֲמָנוּ הָאֲזִינָה תַפְלֵתָנוּ בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה: וְעַתָּה שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תַפְלֵת
 עֲבָדֶיךָ וְאֵל תַחֲנִנֵיָהֶם וְהָאֵר פְּנֵיךָ עַל מַקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנָי: כִּי שָׁמַע
 אֵל אֲבִינִים יי וְאֵת אֲסִירָיו לֹא בָדָה: כִּי לֹא בָדָה וְלֹא שִׁקַּץ עֲנִית עֵינֵי וְלֹא
 הִסְתִּיר פְּנֵיו מִפְּנֵי וּבִשְׁוֹעַי אֱלֹהֵי שָׁמַע: זֶה עֵינִי קָרָא וְיִי שָׁמַע וּמִקַּל צְרוּתִי
 הוֹשִׁיעֵנו: לִי הִישׁוּעָה וְכוּ' עַד עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ.

קסב א"א. ע"ס א"ב ונסוף ראשי המרחיס מנחם ברבי מכיר יחידה אמן ואמן.

אָדָם בָּקוּם עֲלֵינוּ חֵיל אַחֲזַתְנוּ לְרַעוּד. בְּהַסְתַּחֲפוֹ
 לְמַלְכוּת חֲנָף בְּמַעַט כְּשִׁלְנוּ לְמַעוּד. גָּמְרוּ לְמַכְרָנוּ

נִינְיָהֶם, יְלִדֵיהֶם. קוֹל גְּרִיִּים וְכוּ', אֲנֹכָה הֵיא בְּתַרְנוּס שְׂכִי עַל פְּסוּק בְּלִיל' הַסּוּס, מִה דִּין קוֹל
 גְּדִיָן דִּי אֲכַל שִׁמַע וְכוּ'. אָדָם בָּקוּם עֲלֵינוּ, לֵה"כ בְּתִילֵי' (וְקָדַע ב), וְהָרָשׁוּ עֲלֵינוּ בְּמִנְיָלָה
 (דף יא) אֲדָם וְלֹא מֶלֶךְ, זֶה הַמֶּן. בְּהַסְתַּחֲפוֹ, בְּהַתְּחַבְּרוּ. לְמַעוּד, כְּמַעַט כְּמַעַדוֹ קְרִסוּלָטוּ.

חיירע קינדער וויח ריח קלובער לונס סולחסטען בעסטימאט לז זעהען. ויח רחל'אטען
 (הייליגע) ביכער לז: וויחטען, געבען ייח דעק זעהרער, חונד ספרחלען: ,,כִּי־הֵיחַד
 גוֹיבִשְׁטן וויר, דורך דיעזע זעבען לז עררייכלען.— ביו לזוייח טסונדען חין
 דער חלסט שטייגן חייר געבעט עוספער; דח ספרחק דער הערד: ,,חיילע סטימאט
 ויח חלסט וויחטען סטייגט לונס הייחטען.״ דיח ענגעל ערווידערטען: ,,כִּי־בֵט וְחִיִּיחַדֵּר,
 קלזינדער קינדער סטימאט חיוי דייכעק פֿחוקקע, דעק הויזע ישרל'ס חייט ע, וועלכע
 טרייען.״ דער מלובמרההערליגע ערבמראטע זיך, לערריס דחז זיעגען. חונד כרעכטע
 המ'ס בחאען חנסותח חיבער זיין חייגענטע הויפט. דען קהיניג טחפולחויגיטיט חנדערטע
 דיח זחלען זח, דחס דער פֿחטער (סמן) וויחטען זיינען קינדערן געהעכט שחורדע,
 דיח טחריטען ווחורדען בעלעכט, חונד דיח זעבענדיגען טטהרבען; דען גחטט פֿערט
 חייטעטע דיח רחטהסולקע דער פֿחוקער.
 אָדָם בָּקוּם עֲלֵינוּ. חז: עך חיון מענט ווידער חונז ערהפב, עררוי' חונז ליסטערן
 חונד בעשען; חז: ער זיך חן חיינען סחייכלייח זיבענדען קהיניג וויחטען, חונטערחלען

כַּתֵּל וְחַרֵּץ בְּלִי מִסְעוֹד • אָמְרוּ לָכֹוּ וּנְכַחֲדִים מְגוֹי
 וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם קְרֹאתֶיךָ
 אוֹיְבֵי לְקוֹב • הִכֵּרַת שֵׁם וּשְׂאָר וּמָחָה שֵׁם לְרִקּוֹב •
 וְצַר צוֹרְרֵי בְּנִגְלֵיהֶם אֲשֶׁר גָּבְלוּ לְעֵקוֹב • וַיֹּאמְרוּ לֹא
 יִדְאָה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: זְרוּיִם עֲנָה וַיָּגָה וְלֹא
 מָלַב לְכַלּוֹתָם • חָבוּ לְפָנַי וְרָדִים בְּהִסְרֵת טַבַּעַת
 לְהַחֲלוֹתָם • טוֹב דְּבָרוֹ הַקִּים לְעֵינַי הַגּוֹיִם לְהַעֲלוֹתָם •
 בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא מְאִסְתִּים וְלֹא גַעֲלֵתִים
 לְכַלּוֹתָם: יָדַע רָמֹז הַקּוֹרוֹת לְעַם מְעַפָּר וּמְהַדָּם •
 בְּתַב הַסֵּתֵר אִסְתִּיר וּמָר הַרּוֹר מְפָרְדִם • לְשָׁבוֹת

טזל וחרץ, בענין' (דף יד) ממשיך אסתר וזמן לב' בני אדם לאחד ה' תל בתך שדה ולמי
 סרן וכו', ולקט זה הטל ומלא את חריזו זה שמח מה שמס. קראחיו וכו', עפ"כ לקט אסי
 קדאסיך, וטעם כן קראמו למחם שיקלל איבינו וימחה את שם תחת שמו. בנבליהם וכו'.
 ומה הוא? אמרו לא ידעה יה וכו'. לעקוב, בזמיה, כלומר רעו את עלמם במתאשפא. זרדים
 וכו', הקנ"ס ענה ויגה את הדרים (ר"ל הכנלכים וכפודים שבזיל חטאתם) אך אין בלבו כלבוטם,
 ומיוסד על הכתוב (איכ"ג ג' ב'), כי לא ענה מלבו ויגה בני איש, ועל שאמר חבו לפני, ורדה אותם
 (יב) הם לא עשו לא לפני אף הקנ"ה לא ענה לא לפני וכו'. וזה שאמר חבו לפני, ורדה אותם
 בהסרת טבעת ר"ל במעשה' הן, אולם אך להחלותם ולאיישם, ובאמת לעיני גווי, ר"ל גבוי,
 הקים הנטעת הטוב, ואף גם זאת וכו', ולא געלתים לבלות'. ידע, הדיע. מעופר ומרוסם,
 לישראל השוליים כעפר הארץ לרוב, ומורסיס, כעו מחודסיס, פי' ומורסיס, כמו במדרש, מה
 הדם קדושה בעלים, כך ישראל (מ"ר כ' אשור). או י"ל לישראל, האקים עד עפר ומורסיס,
 והדם ל' דריכה עיין בנ"ק פ"ב טענה א'. והדמנ"ס כתב שהוא ל' חפיה נקרקע. טזב
 הסתיר אסתיר וכו', בסולין דף קל"ט, המן מן הסורה מניין? שא' המן טען (בדאז' ג' ז').
 אסתר מהת"ע? שאלמד הסתר אסתיר (דברי' לא יס). מרדכי מהת"ע? שא' (שמו' ל, כג)
 מר דדו, ומרגוש טרא רכיא. לשבוח המן, הוא עפ"ה וישנת המן משפדת (יבאע"ה יב)

וויר פחטס גתנלוד. יוח בעטןפחטען, חונג וויח חיינען ותרדוהיפוען לור פלינגג חיינע
 גרףבענו לו פערקויפוען, ספרףלכען: „קחאטס! פערטוינגען וויר יוח, דחס יוח קיין
 פחוק מעהר וייטן, דחס ישראל'ס נחמען ניכט מעהר ערווההנט ווערדע.“ — לנת
 היימען ריכטעסטען יודך חונזערע חוינגען, וויר ריפוען דיק תן, חונזערע פיינדע לו
 פערווינסען, חיהרען נחמען, חיהר פנרענקען חויוולגהטטען חונז לו פערטיפוען,
 דחס חיינע פערפחטןגער פיר חיהרע בק:חיים ליידען חףגען, דוח יוח טריגעריס ער
 וףנענען; תוון זקחה עו דער עוויגע ניכט, תוון בעמערקטע עו: ניכט יעקב'ס גחטס. —
 תכער מען ער חויך דוח לערסטרייעטען (ישראל) חין נקטה חונז טרויריגקייט פעה
 נעטלט, וף פיהרט ער דחך ניכט חיס יונגע, יוח לו פערטוינגען. הינטערליסט וויר
 חיהרע ינדע, חנדר ער בעסטערפחטע יוח מיט גלייכען חףחטע (ד. ה. בתחבטע יוח
 לנת סיין חין תנגטס חונז טרעקקען, תהנע יערפך חיס חונזערן חיהר פערדערטען
 לו בעטןייעטען). — פחך דען חוינגען דער פחוקער ערפלינגע ער ווין גיטיגען פעה
 ספרעכען, ווח ועלכטס חין פייטענע וףנר ניכט לו פערווערפן, פחך פחלינג חויפלורייכע
 חיינע תדרייטונג דינר בעגעבענהייטן וףנר דעטן לתהווייבן חונז חוינגעברייטעטען פחוקע
 דרריון געגעבען, חירשען געטריעבען וףנר „הסתיר אסתיר“ חונז „מר דרוק“

הָמֶן מִמְּחֶרֶת הַמֶּן הָעֵץ קָנְדִים • תַּחַת הַנְּעֻצִין יַעֲלֶה
 בְּרוֹשׁ וְתַחַת הַסָּרְפָד יַעֲלֶה הָדָם: מִקְשִׁיב דְּבַר שֶׁקֶר
 כָּתַב שְׁטָנְהוּ וְעֵצָב • נִתְעַטַּף בְּבִגְדֵי שָׂרָד בְּטָעָה בְּמִנִּין
 קָצָב • סָדַר לְהִשְׁתַּמּוֹשׁ בְּשָׂנִים כְּלֵי בֵּית הַמִּחְצָב • וַיָּבֵא
 גַּם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם לְהִתִּיצֵב: עִם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשֵׁן
 בְּאַכְלָם מִזֶּבַח עֹזְרָם • פָּעַר פִּיּוֹ לְהִשְׁטִינֵם וּלְהַסְגִּירָם
 בְּיַד גּוֹתָן מִכָּרָם • צוּר הַסִּפִּים לְכַתּוֹב אֲנָרֶת לְאַבְד
 שִׁבְרָם • אִמְרָתִי אֶפְאַיֶהם אֲשֶׁבִּיתָהּ מֵאַנּוּשׁ זְכָרָם:
 קְדוֹשִׁים מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵרַ יִבְכְּיוּן בְּצַעֲקָה • רַחוּם

וכהפך מלת יפיו להפיו מפורדם, ראוי לטעת כפרדם. פדסם הוא גן גממד (מפרחדינו).
 קונדס, עץ ארוך ורעו חד, (עירובין פ"ג משנה ה) והוא פעל ממלת יוני ורומי קקנטו,
 בל"א מפחהו, ספיטס. וענינו כאן נחלה. תחת הנעצין וכו', פסוק הוא (ישעי' כה, יג)
 ודרשו במגיל' דף י' געוץ, זה המן; ברשו, זה מדכוי; סרפד, זו ושי; הדם, זו אסתר.
 מקשיב דבר שקר, זה אשורוש כתנו שטנה בתחלת מלכותו, (עורא ד, ו). נחעטף
 בבגדי שרד וכו', אשורוש טעה בנסנו גאולת ע' שנה ולבש בגדי כהונה כדליתא
 במגילה דף י"א. להשתמש בשונים וכו', חז"ל דדשו על פסוק זכלים זכלים זכלים,
 מלמד שביא כלי זה"מ וכו', בא שטן ונתערב בתוכו. עם הנמצאים, דרו אין עם
 סלא ישראל, כיון שכהנו מסעדתו של אשורוש נגדה גזירה, ועיין לכל זה ולשאלתיו
 במדרש רבה פסוק אס על האלך טוב, ואכזי לא באתי פ"א לפרש האלות. נוחן סכרם,
 מתן כסף בעבורם, והא האן. סלאכי שלום, כ"ה כז"י וכן לשון הכתוב (ישעי' לג, י).

פערנער, דחם המן סנעזן ענרען ווערע" חזק ענדויך, דחם סען מן דמין הקוזן געקביסלעט
 ווערן ווערע"*. — ער, דער זיגענערעדען גענייגעטען הנהרגב (אשורוש), דער סחן פריהער
 חיון חובליקועלוגען, "פעררהיכערעווגזערקערעט" (חיון בעטרען דעו טעמפאלוביני) ערלחטען
 העטטע, חאנטערסטחזר ויך, דוח (חיון ירושלים ערבייטעטן) פריסטערקוויירער חנלוועגען, דח
 ער זיך חיון דער חנגענעטלען זייט פעררעכנעט העטטע. * יוניר ה:תקדנוב לזשפוגע, בעט
 דיענטע וחון ויך (בייטן גחסטמחן) פערטייעדענער געפחטע חויו דעט אמרמחנען טעמפאל
 (שלמח'ס), דח טטעללעט ויך חויד ש'טן חובטער חיהנען חיון. * * * חונד-חז: דוח חיון שחן בעט
 פידלילעטן ישראליטען מן דער חובליקועלוגען מחהזלייט טהיילן כחהמטן, ריס ער דען
 חונד חויל, געגען זיח חייילוסרעטען חונד זיח דעט (סען) חיון דוח התקנע לז זיעט
 פערן, דער חיינען פרייו חויל זיח זעטלעט — חונד דער חוילחטקעטע סטיחאטע חיון,
 דחו פערניכטובוגחורטהיילן חיכער זיח לז סרייבען: "חיד ופוגע, זיח לז פער
 ניכטען, חיהר חנדענקען חונסער דען מענעסען לז פערלחטען!" —
 דח וויינטען ביטערלויך דוח היילוגען פריערענענגעטן חונד זיעטלען: פ חובלחורטהערו

(* חיכער חללע דיענע חנסיעלוגנגען, זעלעט חייגענמליך זייטטעלסט ווקרסטיעלען
 חיינע זילעפערחריטיגע חנדרייטובג חויכער דוח גענחנגטען פערחנסען חיון דער
 היילוגען סריטע ענטהעללעטע, פידרעט, זעהע מחן דען ביאלר.
 (* ער גזאכטע כחלויך, דחם דים זייט, זעלעט דען ישראליטען לז חיהרער ער
 זחונג פעררהייטען וחקר, בערייטען פחרחיכער וחקרע חונד דיענע חונג ניח סטחטט
 פידרען וירדע. (חח: זעהע זעהע חויד היערחיכער דען ביאלר).
 (** דחו פחוגענדע חויו חיינע חונגעחריטע ערלחחונג חויו דעט מדרש רבה.

הבט לפרית ואל ספר לחד חיקה • שמועה מורשה
 ותלבש בגדי אלמונית ומועקה ותשם ידה על ראשה
 ותלך הלך וועקה: תשבי שם אזור שק בסתיו
 ותחפשת • מחר תודיע ישיגי מכפל אבות שלשת •
 גחץ קרעה מזה לך גרים להתעשת • קום קרא אל
 אלוקיך אל יתעשת: חותם טיט אשר געשה לבלשן
 ספר מניחה למרו לאחד גזרה בעם להפר • בן קיש
 תקישך לתות בית הספר • ויבם שק וישב על האפר:
 רבין תיזקוח לפניו שלשת ימים צמאים ומכפנים •
 בקול יעקב לחלשי ידי עז פנים • ידיו אמונה לא הצילני
 מעלבונים • פן יבא והפני אם על בנים: מזה אלה
 זמנה אלה בני איתני ורבני • בלם צעקו ות על שועתם

פרשה, זו תורה ע"פ (דברי' לה' ד) בעקה, נגד אכל זתילי' סי יז). חשבני עליה
 שגור ישן במחצית ע"ס אבמר בלילי' ואור שור אור במחציו, (מ"ב א' ס). החבשה
 לא זאת ל' רטיה בי אס ל' תורה, מפעל שכב לחזעשהו, לתפז בעתות סודת.
 וחסם טיט, כמדה, א"ל חסם ללילי' אס כטיט קתומה גזרה, תפלתנו כשעת, ואס נדס
 חתומה מה שער עבר; א"ל כטיט חתומה וכו', סלך וכו' ליע למרדכי. בן קיש תקיש
 גם זאת כמנינה (דף יב) למה נקרא שם קיש? שהקיש ללמות בה"מ. שלשת ימים צמאים
 ששוכפנים, כן תהיה דר"ה חכ"י, ועירת שוכפנים, רעבים, כי כסן כל' ארמי רע,

לאגער. סוע. פוץ דייטען כוור חזר פריך חיה ניכט פקוויגן! — עז הקרט' דין
 מוונג (תורה), ויס היילטע ויך חין גזרער, חסד וויטטוועבקייער חונד פוקס
 וימאנירד פאר. דער פשכיסע (פליהז) זענטע סתפוס חייסער גארטע חין וקביע
 מינד חן חסד זשטעטע סזייניג. דיה דרייז חין מכפלה רוחערטע ערלעקטער חין
 קענבמיס, דחין היילטע ער לונ פיהרער (משה): „וונא סוואווערטס חונד סרייסט
 דוס? חוילן רופע דיינען גקטט חן, ליענליכט זקסט ער זיך בעוועגען!“ דין פלעטע
 גארטע ער רעט בלן (מרדכי) דקס עז בוקן חין זעהק געזיעגעלט אקרע (ד. ה. דוס
 דער בעסלס נקך ניכט חזוידירדוילד אקרע); ויח זענשען חן כיבוס' בייחסטעל,
 איך נידך רעגן בעפוסטע נקך חיון סורשמיין חכלוועבערע. דין קלופטע דער ויח
 קיש' מן דין פהירען רער זעארטעלען, היילטע ניד חין סרייער חונד ווקולטע זיך
 חיק פשוטיבע. דרייס אונע זעס ער דין קיסער דרסטטער חונד זאגערס פיר זיך
 לנדינגען, חוס דורך יעקב'ס זעבעט דין געוואלט דער פרעכען לן חיבסחוייסעל
 חונד איס חזויגעבריישעטען חקדען (דייען ער) לונ חערדן: „חן רעסטע איד פיר
 סאקד, זקס חיון (רען פיינד) ניכט קוואמען חונד איר דין וויסטער זחאוס ויח
 קידערן ערסלונגען!“ לן בייזען וייטען שטערטען קידער, זעארער חופ' פרוואוה
 דין ריעלען חזויגעוואוסט, חונד חויל שטייג חיהר פלעהען לן גקטט. חונד חויל ויח

(*) ווקרטסיען לויטען דען ווקרטערן קיש חונד קיש, חנקלפסען.

יִי. יְהִי לְקוֹל רִנּוֹן כְּבוֹא אֶשְׁאֵל לְפָנֶיךָ. וּמִה קוֹל הַצֶּאֱזָן
 הַזֶּה בְּאוֹנֵי: רוּעָה הִשִּׁיבוּ הֵם קִמְנֵי קֹדֶשׁ אֲדַע. יְהִי
 הַצֶּל לְקוֹחִים לְמִוֹת מְאֹיב הָרַע. חֲנוּן נִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ
 וַיִּבְקֹשׁ לְכַבּוֹת הַמְּאֹדָע. וַיְהִי בְּקִרְוֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַסֵּפֶר וַיִּקְרָע: יְהוּדֵי הוֹקִיעַ יְלָדִים לְמִטָּה וְאֲבֵיהֶם
 לְמַעֲלָה. אִישׁ אִישׁ בְּשֵׁלֶשׁ אַמּוֹת וְהִרְבִּיעִית אֲוִיר
 מְגָלָה. מִשְׁנָה נֶגֶם חָזָה וְשִׁמְחָה וְשָׂחָה תְהַלֵּךְ. אוֹתֵי
 הַשִּׁיב עַל פְּנֵי וְאוֹתוֹ תְהַלֵּךְ: וְתִכְתּוֹב אֶסְתֵּר תִּקְרָא
 לְקַרְחַת בְּבִהַל מְהוֹדִים. מִלְמַעֲלָה קִימוּ מִה שֶׁקָּבְלוּ
 לְמִטָּה חֲדָדִים. גַּם יְנוּסִים לְפָרְסִים כְּאִזּוֹ פְּלֹאוֹ מִסְתֵּהוֹדִים.
 בְּצַת הַזֹּאת רוּחַ וְהַצֶּלָה יַעֲמוּד לַיהוּדִים: א מלך יושב וכו',

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקו לגפש תדרשנו: טוב
 יי לשעזו קיום צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דוד ודוד
 אמתנו: טוב לחסות ביי מנחם באדם: טוב לחסות ביי מנחם בגדיבים:
 טוב וישר יי על כן יודה חסאים בדרך: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי:
 וגם ישנו בכתוב (איוב לג). לפניך לפנים מהיכלו, למה"ש. מה קול הצאן, עיני נמר"ס.
 קודש ורע, כמו ורע קודש. המאורע, הנעשה, והוא ל' תלמה. ילדיו למטה ונו', עיני
 בתרגום שני פסוק ואלמד המלך להעשות, ונתוספות בתגינה י"א. משנה. זה מרדכי, כמ"ס
 מרדכי יהודי משנה למלך. לקרוח כבהלל סהודים, כן הגיה רו"ה מכו', וטהודים. כמו
 מודים, ודוגמתו יהודה לתפלה (נחמיה י"ז) כמו יודה. פלאו, כן הגיה רו"ה מכו'
 וכו'. גם ינוסם, לה"כ (תיל"ס, ו). לפרסם, לגלו', והוא ל' תלמה. מסהידים מעידים.

געבעט קהתן, רח פרמנט דער עווגע זיינע חווגעבונג: „וועלכע שטימוזע וויח פאן
 אוןאערן קהוטט פֿער זיינע קהרעו?" עז זינד, ערווערערטע משה, דיח קלוינען
 דעז געהייליגטען סטחאמענו. ח גקסט רעטטע דיח טרודגעווייהטען פֿער דעקן בקוען
 פֿיינדע!" רח ערגזיהטע דעז מווגנקריגען בהרהעלרגיקייט, זח דקס ער פֿקסט דקו
 געסעהענע בעווינטע, חונד דער קקניג ישראל'ס זח: נקך חיינחמו דקו חורטהייז — חונד
 לעררים עז. דורך דען יהודי (מרדכי) וחוורדע חקן חונד זיינע זעהנע חויפלגעקניפלט,
 חונטען דיח זקהנע חונד קבען דער פֿחטער; דרייח עלזען נכהתן חיון יערער חיון
 חונד חיינע פֿיערטע וחקר לוויסענרויט. * דער נאחטעהריגע וועסיר (מרדכי) זעה
 דיח רחלע חונד ערגקס יך חין חיון פֿרייריגע דמקגעבעט — זח: טטלטע גקסט חיד
 וויערער חין סטחנר, חונד ער (דער פֿיינד) וחוורדע געהקנגט. אסתר בעטריעב חז
 דקו וחוורדער, חקן עז וויח דקו דמקניכגענדע הלל חבלווענען; חויס היחוועז וחוורדע
 בעסטקטיגט, וחקן וחקן פֿרייריג חיבערקחאמען הקטטע (רחו פֿעסט). — חקגע גקסט
 חיד יעטלט וחוורדער טהוק, וויח יענג, דיח וויר היער בעליגען; חקגע חודך פֿיר
 דינעז לייט דען יהודים היז חונד רעטטונג ערסטעהען!

לְשִׁית בָּעַם נִצְוִיִּים • הִלְפָה הַדָּת וְנִפְלוּ סְגָרִים • זְלַעְפוּ
 זַעְמוֹ מוֹבְסִים מְגָרִים: וּבְכֵן יִתְעַלָּה שְׂמֵךְ יְיָ תִּשְׂאֵא •
 הוֹדָךְ שְׁמִי שָׁמַיִם בְּסָה • דְּכִים בְּרוֹמְמָךְ נְתוּנִים
 לְמִשְׁפָּה • גִּיא וְאַפְסִיָּה תִּהְלֶתְךָ מְכַסֶּה: בִּינָה הַגִּיגְנוּ
 וְרֵאָה בְצָר • הִשִּׁיבֵנו לְמְנוּחָתְךָ כִּי יָדָךְ לֹא תִקְצָר •
 אֲדוֹן קָרְאֲנוּךְ מִן הַמִּצָּר • אָנָּה הוֹצִיאֵנוּ לְמִרְחֹב
 וְחִלְצָנוּ מִצָּר: מְאֹד תִּרְבֶּה לָנוּ מְחִילָה • שְׁמַע תְּפִלָּה
 וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה • לוֹחֲצִינוּ הַמָּעַד וּמְלֵאֵם חִלְחָלָה •
 מִכְּנוּ רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא: (בְּבִימֵי מוֹר וְהֵרֵם הוֹשִׁיעֵת

בְּנִיָּה:) 4 מלך יושב וכו' . ואתה קדוש וכו' עד סלח לנו יוצרנו .

קסד חיו פִּילְטוֹן קֹהֲלֹת וְיִירֵד דִּינֵנו: נִכְט גְּעוּמָגֵט, וּמִן סְמָגֵט וּמִזִּיד חוּ פִּנְךְ הָאֵר •
 סַעֲשֵׂה יִרְיוֹ בָּלָם • כָּל בְּאֵי עוֹלָם • יִבִּיאֵם בְּמִשְׁפָּט לְהוֹבִילָם •
 עַל כָּל גְּעָלָם: גְּעָלָם וְגָלוּי תִסְלַח • וְלֹא תִטּוֹר לְגִתְעַב וְנִאֲלַח •
 חֲפָצָךְ בְּדִינֵנו תִּצְלַח • כִּי אֲתָה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח: סִלַּח
 לְגִסְלֵאֲתֶיךָ הַגְּבֵר • וְתַעֲצוֹר דְּבָר וְכָל שְׁבָר • כִּי מֵה יִצְדֵק
 לְדָבָר • יָמֵינוּ בְּצַל עוֹבֵר: עוֹבֵר וְגַו חֵישׁ מִפְּנֵיךָ • וְהִךְ יַעֲמֹד
 לְפָנֶיךָ • חֵי נִקְדֵּשׁ בְּאוֹפְנֵיךָ • חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנֵיךָ:
 פְּנֵיךָ הָאֵר בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ • לְעַם שׁוֹמְרֵי חֻקוֹתֶיךָ •

ארחובים, המעוקעים צען נחרזו יחד כדגים נחרחה. זולעפו, נארפו מחוס כאשר סוקעו
 נגד השמש, והיו אח"כ כפגד מותס ומוגרים לארץ. דכים ברוסטר, כאשר הכימות מעפר
 דכים הכתומים למשה, תהלתך כסה כל אפסי ארץ. גיא, עכינו ארץ.

פְּתוֹק חִיו סֹמְכֵטוֹן חֲלִירִיכְטֵין הַפֶּלֶטֶטוֹן, וּחוֹרְדֵּי דִיח סְעִרְדִּיבּוֹג חוּמְגֵקֶהֶרֶט, חוֹנֵר
 וְיִהְרַע זְיִיכְמֵהֶע פִּילְטוֹן פֶּעֶרוֹעוֹעֵנֶר, פֶּעֶרְהֶרֶט, לֶעֶרְטֶרֶטוֹן חוֹנֵר חוּמְהֶרְגֶעסֶטֶפֶט •
 הַחֲבֵבֶרִיָּהֵט זִייעֶט דוּח, הַחֲבֵבֶעֶבֶנֶרִיעֶט דִּיוֹן נְחֵמֶע, דוּח, דַעֶטוֹן מְחִיעֶטֶטֶח דִיח
 הִימֵמֵעוּ בַעֲרֵקֶט • חִינֶרֶטֶן דוּח נִיעֶדֶרְגֶעֶרִיקֶטֶע, דַעֶן רִויכֶע הִיגְעֶעֶבֶטֶינֶע עֶרֶג
 הַחֲבֵסֶט, דַעֶקֶט דִיוֹן הוֹהֵן דִיח גְּחֵלֶע עֶרְדֶּלֶחֶבֶע • מַעֲרֵק חוּיָן חוֹנוֹעֶרֶע גַעֲפִיהֵע חוֹנֵר
 זִיָּהֵע חוֹנוֹעֶרֶע נְחֵסָה; בְּרִיגֶו חוֹנוֹ לִרְיוֹק נֶחֶךְ דַעֶן חֶרֶטֶע דִייעֶר רוֹהֵע, דַען חוֹבֵעֶע
 סַרְחֶקֶט יח חִינֵט דִייעֶע מְחֵטֶע • הַעֶר! חִיו דַעֶר נְחֵטָה רוֹפֶטוֹן וְיִיר דִיךְ חוּ; חֵ לִיָּהֵע
 חוֹנֵב חוּיֵו דַעֶר בַעֲרֶחֶנְגִיֵט לִור פֶּרִייהִיט! הַחֵבֶע גְּחֵסֶע נְחֵזִיכְט מִיט חוּיֵו, עֶרְהֶרֶע
 דַפּוֹ גַעֲבֵטֶע, בַעֲוִיטִיגֶע דַחוּ חוֹנוֹרִידִיגֶע, * בַעֲטֶחֶקֶע חוֹנוֹעֶרֶע בַעֲרִיקֶקֶע; חוֹנֵר עֶרֶג
 פִּילְטֵע יח מִיט סַרְעֶקֶקֶטוֹ • עֶטֶלִיָּהֵע חוֹנוֹ נִכְט דִיוֹן עֶרְבֶחֶרֶמֶטוֹ, (וְחֵ וְיִיח דוּח לֹא דַען
 זִייעֶטוֹ מִדְּכִילֵי מַעַד אֲסִמְרֵ'ס דִייעֶטוֹן קִיעֶרֶנוּ בִימְגַעֶטֶטֶרֶטוֹן הַחֶסֶט.)

תִּמְהַר וּתִקְרַב חֲשׂוֹקֶתְךָ • אֲדַנִּי כָּבֵל צְדָקוֹתֶיךָ •
 צְדָקוֹתֶיךָ לְהַרְבוֹת תִּרְאֵנִי • וּנְחֵמוֹת טוֹבוֹת תִּבְשְׂרֵנִי •
 בְּעַמְדֵי פְּנֵי אֲדוֹנָי • וּתְרַם בְּרָאִים קִרְנֵי קִרְנֵי תְרַם
 בְּעֵלְצוֹן • בְּשׂוֹבֶךָ לְגִדּוֹר פְּרִצוֹן • וּתְסַלְּתִי כְּזִבְחֵי צֹאן •
 יִבְעַת רְצוֹן: רְצוֹן עֲנִיתֶיךָ תַעֲנֵנּוּ • וַיּוֹם יִשׁוּעָה תַחֲנֵנּוּ •
 הַבֵּט נָא עִמָּךְ כָּלֵנוּ • יִתְשַׁפּוֹת שְׁלוֹם לָנוּ: שְׁלוֹם לָנוּ
 תִּטְרַף • וְהַטְּאֵתֵנוּ תִּטְהַר לְצָרָךְ • וְחֲמָה עֵזוֹב וְהִרְקֵה •
 וּמַעֲשֵׂי יְדִידֶךָ אֵל תִּרְקֵה: תִּרְקֵה שְׁגָנוֹת מַעֲלָה • וַיְהִינּוּ
 נֶעַר בְּמִצּוֹלָה • רְצוֹן חֵן קָרַב לְהַנְצִלָה • בְּעַת הַזֹּאת
 רַחֵם וְהַצֵּלָה: זכור לנו בריח אבות וכו'.

סליחות לשבעה עשר בתמוז.

וּמִן יוֹמָם סָלַח לָנוּ מִ: וּ, אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם מִ: וּ, מִה נִאֲמַר בֵּינֵינוּ עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ
 חֵיטָט לֹא תִיכַרְנָה חֵיטָט עֲרַסְטָטֵן טַחֵט סְלִיחוֹת דָּךְ דָּךְ חוֹנֵד טַחֵטְגֵטְדֵט, דַּחֵט טַחֵטְגֵט וּמִן הִיר תָּךְ.

קסה אלהינו ואלהי אבותינו. ע"ס א"ב.

אֲתָאנוּ לְךָ יוֹצֵר רוּחוֹת • בְּרַב עֲוֹנוֹנֵינוּ כְּבָדוֹ אֲנַחוֹת •
 גִּזְרוֹת עֲצָמוֹ וּצְרִיחוֹת • כִּי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּחַמּוֹז
 נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחוֹת: נָגְלֵנוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה • וְחֲשַׁךְ
 בְּעַרְנוֹ אוֹרָה • דִּינְגוֹנְחַתָּם וּנְגִירָה גִזְרָה • כִּי בְּשִׁבְעָה
 עָשָׂר בְּתַמּוֹז נִשְׁרַפָּה הַתּוֹרָה: הָרַסוּ אוֹיְבֵינוּ הַהִיכָל •

אחאנו לך וכו', כמו שאמר ירמיה' (ג, כב) הכנו אתאטנו לך וכו', ופירש רש"י בבבלי
 מלמדס לשתדוּת ולמד כן וכו'. וצריחוֹת, ולעקוֹת, כמו יריע אף ילריס (ישעי' מנ, יג)
 כי בשבעה עשר בחמוז וכו', כלאיאֵל במס' תענית (דף כו) ב"ז בתמוז כשתברכו בלילי.

אחאנו לך יוצר. וזיר קחואטנו לז דיה, גחטט דער גייסטער! בעזחדטן מיט וזיכר
 מיט טיעפען זיילעטן חיבער דיה חטרטען פערעהקניסיע, חוכד מיט יחואערגעסרייט
 דען תך! חס זיע בעכלע הנסען תמוז וזכר דיה געוועטנטחלעזן לעברדחכען וּחְדַּרְטֵל
 פערטריבען וזכר וזיר חזוי דעס גחטטערקחערעטן הזייע, חונזער חורטהיין חיאט די
 טחטעטן חוכד פחוזפיהרט וּחְדַּרְטֵל, דחז זיכט החטס זיך פיל חונז ר' עזרי' קעזש, חס
 חס זיע בעכלע הנסען תמוז חזוט דיה תורה פערבחנטט וּחְדַּרְטֵל! חזייערע פלייט

וּבְרַחֵם שְׂבִינָה מְזִיזת הַיָּבֵל. וּנְמַסְרֵנוּ בְיַד יָדַיִם
 לְהַתְּאָבֵל. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז הָעֵמֹר צָלַם
 בְּהֵיכַל: זְרוּנוּ מֵעִיר אֶל עִיר. וְגַלְפֵּד מִנוּ רַב וְצִעִיר.
 חָרְבָה עִירֵנוּ וְאֵשׁ בָּהּ הִבְעִיר. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי
 בְתַמּוּז הִבְקָעָה הָעִיר: טָפַשׁ בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צַר הַמַּשְׁמַיִם.
 וְנָטַל מִחֶחֶן וּכְלָה אֶצְעָדָה וְצָמִיד. יַעַן כַּעֲסָנוּךָ נִתְּנָנוּ
 לְהַשְׁמִיד. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז בְּטַל תְּהַמִּיד:
 כָּלָה מִנוּ כָּל הַיּוֹד וְשָׁבַח. חָרְבוּ שְׁלַף אֵיבֵי עֲלֵינוּ לְאָבִח.
 לְהִיזוֹת עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים מוֹכְנִים לְטַבַּח. כִּי בְשִׁבְעָה
 עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז נִתְּכַטְּלוּ עוֹלָה וְזָבַח: מֵרַדְנוּ לְשׁוֹכֵן
 מֵעֲזוּנוֹת. לָכֵן נִתְּפָרְדְנוּ בְּכָל פְּנוֹת. נִהַפְּךָ מִחֹלְלֵנוּ
 לְאֹכְלֵי קִינּוֹת. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְתַמּוּז בְּטָלוּ קַרְפְּנוֹת:
 סָרְדְנוּ לְסָנִיף מָרִיב לְשׁוֹנוֹת. לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לֹאֲמַר
 קִינּוֹת. עֲזוּנֵינוּ רַבּוּ בְּלִי לְהַמְנוֹת. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי

תטל הקמיד, ובקבעה העיר, וזרף אטוסטענס את התורה, וכעמד כלם בהיכל ועל
 פיהם הסודה הסליחה זו רק בארץ עירנו הקדל. טפש, טפס כחלב לבו של הכזיר
 עזנו אל מקדשו, ולא תק לקדושתה, וימי טבה ענה קפאת, בלי להקטנה עלה"כ

התכען דוח טעוטהוהחלל נידערגעריסען, חוכר גקטטען חנטיטן פֿוֹקָה דעו היכל'ס
 רייזע; וייר ווחורדען דען דען התנדען דער גקטטוהחלל חיבערגעבען חוכו לו פֿעדערקען;
 חק! חק זיעבעכלזעהכטען תמוז ווחורדע חיוו גקטלעכבילר חין דעס היכל חויל'ס
 גנעטעל'ס! פֿון סטערט לו סטערט זינד וייר טוההערנגעוהערטען, חל'ס חוכר יוג חווס פֿון
 חוכו וועגענפֿיהרט, חונוערע סטערט לערסטערט חוכר חין פֿייער געסטעקט; חק!
 חק זיעבעכלזעהכטען תמוז זינד ירושלים'ס חויערן ערסטירוס, ווחורדען! —
 טוהיכניג חויסטע דער לערסטערטע פֿייער חין חונוערן הייליגטהוט, כרויס חוכר
 ברייטיגחן ווחורדען חיהרעו סווקקעו בערויכט, וייר חקבען דרך ערלירנט, דהרוס
 זינד וייר דער פֿערט'ונג היגעבעטן; חק! חק זיעבעכלזעהכטען תמוז חקרטע
 דעו טקויל'ע חפֿעער חויל. — הינוועג פֿון חוכו חויט רהק חוכר גחל'ן; דער פֿייט
 חקט זין סווערט לחק געלנגען, חוכר קינדער חוכר זייגויגע סטערטען לון סוףכטען
 כבריט; חק! חק זיעבעכלזעהכטען תמוז חקרטע ברק'ט חוכר סוףכטעןפֿער
 חויל! — וייר ווחרען ווידערסענסטיג געגען דען הייטעלעכעווחהנער, דההער ווחורדען
 וייר נחך חולטן ענדען לערסטרייעט, חוכר חונוערע טקלע חקבען זיך חין יחאווער
 חוכר וועהקחגען פֿערווחטעל'ס; חק! חק זיעבעכלזעהכטען תמוז חקרטען דוח
 חפֿעער חויל. — דורך לוגענפֿעכטערייען זינד וייר חכטריכניג פֿון דיר געווחרדען, דהרוס
 חוסטע חונוערע לוגע קחגעלדער געווחהנען; חוכל'הויג פֿערהעהרעטן זיך חונוערע
 חיסטעהשטען; חק! חק זיעבעכלזעהכטען תמוז חקבען חונוערע זינדען (חונוער

בְּתַמּוֹז גָּרְמוּ לָנוּ עֲוֹנוֹת: פִּזְרֵנוּ בְּלִימְצוֹא רְרוּחָהּ • לָכֵן
 רִבְחָהּ בָּנוּ אֲנַחָה • צוּר רָאָה נַפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָה • וְשִׁבְעָה
 עָשָׂר בְּתַמּוֹז הֶסֶף לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמָחָה: קִשְׁיֵנוּ עֲרָף
 וְרִבְחָהּ בָּנוּ אֲסוֹן • לָכֵן נִתְּנוּ לְמִשְׁפָּה וְרִפְשׁוֹן • רָאָה
 יי וְחִלְצָנוּ מֵאֲסוֹן • וְשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז הֶסֶף לָנוּ
 לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן: שְׁעָנוּ שׁוֹכְנֵי רוּמָה • וְקִבֵּץ נַפְּוֹצוֹתֵינוּ
 מִקְצוֹת אֲדָמָה • תֹּאמֶר לְצִיּוֹן קוּמָה • וְשִׁבְעָה עָשָׂר
 בְּתַמּוֹז הֶסֶף לָנוּ לְיוֹם יְשׁוּעָה וְנִחְמָה: אל מלך יושב וכו'.

כי עמך הסליחה למען תראה: האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונותינו:
 חקשיבה לקול שוענו מלבנו האלהינו. כי אליה נתפלל: יי בקר תשמע קולנו.
 בקר גערה לה ונצפה: שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה יי. הקשתנו אל
 תחרש: שמע קולנו יי אלהינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: שמע יי
 קולנו נקרא ונחנו וענו: אלהים שמע תפלתנו האזינה לאמרי פינו: שמע קול
 תחנונינו בשוענו אליה בנשאנו ירינו אל הביר קדשה: שמע יי ונחנו יי היה עוז
 צור בצרקותה תצילנו ותפלטנו הפה אלינו אונה וחושיענו: ליי הישועה וכו'.

קמו אדא * ע"ס א"ב וראשי המרחים האחרונים קלוניםום ברכי יהודה חוק ואמץ.
 אִפְּיֵנוּ מִצִּיּוֹת זוֹ מִזוֹ גְּבָרוּ • בְּחֹדֶשׁ זֶה כִּמְהַרְבֵּי
 גָּעוּ עַד נֶפֶשׁ וְרֹאשׁ עָבְרוּ • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הַלְּחֹת
 נִשְׁתַּבְּרוּ: דְּכֹאֲנוּ צָרִים וְנִתְּנוּ לְהַשְׁמִיד • הוֹדֵנוּ

(קהל' א עו) ומסרן לא יכול להמנות, ור"ל פה כפדו ולא כאלסו עד כפ. ורפשוך למרסם
 אפפנו מצוקח, סכננו כרות, געו, נעשי.

חונק'יק) פערטאורטע. וויר זינד לערסטרייעט, פֿיכדען נירגענדו חיינע רוענטשטחטסטע;
 דחירוק חוט חונער יחואנער גרחס. ח טחפפער! ויהע, וויח געבייגט חויט חונער
 זענעלע! פערחונדלע חונ דען זיעבעכלע הכטען תמוז חין פריידע חוד וחקנע. —
 וויר ווקרען הענוסטמרייג, דח היילטען זיך חונערע חונקלעזע חן, חוד וויר חונדען
 דער פֿוינדערונג חונד לערסטרייחונג פרייזגעגעבען. סויעג הערד! חוד רעטטע חונ
 פֿחט חיבעל, פערחונקערע דען זיעבעכלע הכטען תמוז חין פריידע חוד וחקנע. —
 ווענרע דיך לו חונ, בעווקהנער יענער חקען! זחואלע חונערע לערסטרייעטען חז
 חולען עטען דער ערדע; ספריך לו חין: ערהעבע דיך! פערחונדלע דען זיעבענו
 לע הכטען תמוז חין חיינען טחג דען הייזן חוד דען טרמסטע!
 אפפנו מצוקח • זיידען חונקטען חונ, חיינע סטחרקער חז דח חנדערע, פֿח
 חייכוגט סחלעטן זח חונ דינען חונקט, זח קחטען חונ ביו חן דיח זעלע,
 שטייענען חירר חונער חויפס; חך חט זיעבעכלע הכטען דינענע; חונדען דיח
 געוענטלחטעלען לערברחלעטן. פֿיירע חקבען חונ לערמחלעט חונד דער פערטייגנע

נהפך נפְלְנו וְאִין מְעַמִּיד • וְהִזַּנְח מְשָׁלוֹם נַפְשֵׁנו
 לְהַצְמִיד • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ מֵעַת הַיּוֹסֵר הַתְּמִיד : זְרוֹנו
 מִהֲלָאָה וְנוֹתַרְנוּ כִּנְסִים • חֲצָה הִדְחָנוּ פְּנֵימָה מִהַבְּנִים •
 טְהַרְת הֵיכַל טְמֵאֵנו זָרָה לְהַבְּנִים • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ
 הַמַּסְכָּה צָרָה פְּהֵת בְּנִים : יִקְשְׁנוּ בְּעוֹיֵנוּ וּבְאִף הַסְּעִיר •
 בְּלָה חֲמָתוֹ וְאֵשׁ בָּהּ הַבְּעִיר • לִבְט חֲבִט וּבְמֵאָרָה
 הַגְּעִיר • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הַבְּקָעָה הַעִיר : מֵרוֹם אֶרֶץ
 הַשְּׁלִיךְ לְרִמּוֹם • נוֹי תִפְאָרְת מְבֹלֹל מְעֻמוֹם • סוּדֵי
 וּמַחְמֹדֵי מְנֵי לַחֲמוֹם • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ כְּשֶׁרַף הַתּוֹרָה
 אֶפּוֹס טְמוֹם : עֲדוֹת נֵאֻמְנָה לְתוֹרָה וְלַתְּעוּדָה • פְּקָדוֹת
 קָרְבוֹ וְהַעִיר לְכוֹדָה • צוֹפָה מֵאֵז הַיּוֹת עַתּוּדָה • צוֹם

להצמיד, מלדנוק זה, וכ"י גרס להאמיד. ונחרטו כנס, כמו כס על הצבעה, העמוד יחיד
 לסימן. טהרת היכל וכו', ע"י שהכנסנו עבודה זרה בהיכל עמאלו אותו, ועל זה העתיק
 הפייסן את הכתוב (ישעי' כח כ) והמסכה לרה כהתכנס, שדרשו עליו בסנהדרין
 (דף קג) על ע"י שהכניסו בהיכל. יוקשנו בעוילנו, נוקשטו בחטאינו. חבט, כן בינה
 חזרה מכו', וענינו האש השליך הבית לארץ, כמו וזכטום נקרקע. ובמארה הגעיר,
 שניכר ל' קלל', מלה"כ את המארה, את המנערת. מכלול מעמום, עטרת ישראל, העמוסים
 עני צטן (כז"ל), והמפרשים דקו ענעם בזה ועשו נוסחאות זוכות) היא תורה, והיא
 סודי ומחמדי אשר קטמו ממני. עדות נאמנה וכו', כאשר הועד לנו לתורה ולתעודה, כן
 בלא הפקדה על העיר להיות נלכדת. צופה וכו', העתידות אשר נבאו הנביאים.

פרייזגעגעבען; חונזערע העררליכקייט חיוט געסטירלט; וויר זינד געפֿולטען, נישט
 ריכטיגע חונז חויל; חונזערע זעלע פֿערלוייזעלטן חן דען פֿריערען; חך חן יעבענז
 זעהנטען דיעזע חיוט דרוז טהגליכע חפֿער חויפֿגעחטבנין ווירדען. — מן החט חונז
 וזייט היסונג געווקרעטען, וויח חוין פֿעלרליכען זינד וויר חייטחטן חיברג געבליבען;
 מן החט חונז היכויז געסטחטען, חונז חקסט חונז ניכט וויעדער חוין; ווילן וויר
 דען היכל'ס ריינהייט דורך חיינען גחטלען פֿעררוחרייניגט, חך, חן יעבענלעהנטען
 דיעזע סטעלונטע מן (זו עכשה'ז לייט) חוין גחטענען בילד היינין! — דורך חונזערע
 זינדען זינד וויר חונגליקוך געווקרען, (גחטען) לחן סטיראטע חויל חונז חן, ער
 ענטליכטען חוין חרעררענען פֿיער, פֿלחקקערנד פֿערוויסטעט ען, חונז זיין פֿרחהען
 חיוט פֿעריכטונג, חך, חן יעבענלעהנטען דיעזע ווירדע ירושלים ער סטיראט. —
 פֿחן דען הייזען חקע ווירן ער חונז לור ערדע חונז לערטערטען ווירדע דוח
 טחטהייט חונז העררליכקייט, חיינע קרחהע (דוח תורה), חוין פֿערלונג, חיינע הערלענז
 חוסט, ווירדע חיר גערויכט; חן יעבענלעהנטען דיעזע פֿערברחנטע אפֿוסטמוס
 דוח תורה! — נחך דער ווירחונג דען ווירחחחחחטען ווקרטען, טרחה דרו פֿערהקנג
 כים חוין, חונז דוח סחחחח ווירדע ערקבערט; וויח חונז דער פֿרחהען חחחחח
 פֿעריכטיגט חחחחח, חן געחחח ען; חוין פֿחחחחחחח דען פֿיערטען חחחחחחח

כַּתַּל וְחָרִץ בְּלִי מַסְעוֹד • אָמְרוּ לָכֵן וּנְקַחֲדֵם מִגּוֹי
וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם קְרֹאתֶיךָ
אֹיְבֵי לְקוֹב • הִכֵּרַת שֵׁם וּשְׂאָר וּמַחֵה שֵׁם לְרִקּוֹב •
וְצַר צוּרֵרֵי בְּגַבְלֵיהֶם אֲשֶׁר נִבְלוּ לְעֻקּוֹב • וַיֹּאמְרוּ לֹא
יִדְאָה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: זְרוּיִם עֲנָה וַיִּגָּה וְלֹא
מָלַב לְכַלּוֹתָם • חָכוּ לְפָנִים וְרָדִם בְּהִסָּרֵת טַבַּעַת
לְהַחֲלוֹתָם • טוֹב דְּבָרוֹ הַקִּים לְעֵינַי הַגּוֹיִם לְהַעֲלוֹתָם •
בְּאָרֶץ אִי־בִידָם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַעַלְתִּים
לְכַלּוֹתָם: יָדַע רָמֹז הַקּוֹרוֹת לְעַם מְעַפָּר וּמְהַדָּם •
בְּתַב הַסֵּתֵר אִסְתִּיר וּמַר דְּרוֹר מְסַרְדָּם • לְשִׁבוֹת

כתל וחריץ, במגיל' (דף יד) משיל אסמחה והטן לב' בני אדם לאחד ה' תל בתך שדה ולמי
סרין וכו', ולקט זה התל ומלא את חריצו זה שמש חה שמש. קראחיו וכו', עפ"כ לקט איני
קראסיד, וטעמי כאן קראט למחם שיקלל איבינו וימחה את שמש תחת שמש. בנבליהם וכו'.
וזה הוא? אמרו לא יראה ים וכו'. לעקוב, ברמיה, כלומר רמז את עמלם במחשבתם. ורדס
וכו', סק"ה ענה ונה את הודים (ר"ל הנשליכים ונפודים בשביל העלאתם) אך אין בלבו לכלותם,
ומיוסד על הכתוב (אי"כ ג' ג'), כי לא ענה מלבו וינה בני איש, ועל דרשת חז"ל עליו במגיל' (דף
ע) הם לא עשו לא לפנים אף הקב"ה לא עשה לא לפנים וכו'. וזה שאמר חבו לפנים, ורדה אותם
בהסרת טבעת ר"ל במעט' הען, אולם אך להחלותם ולאיימם, ובאמת לעיני הגוי', ר"ל בגוי',
הקים בטעות הטוב, ואף גם זאת וכו', ולא געלתים לכלות'. ידע, הודיע. מעופר ומהדמם,
לישרא' הנשולים כעפר הארץ לרוב, ומהדומים, כמו מחודסים, פי' ומורדים, כמו במדרש, מה
הדם חדוסה בעלים, כך ישראל (מ"ר פ' אמור). או י"ל לישראל, האשים עד עכר ומורדים,
והדם ל' דריכה עיין בב"ק פ"ב ע"ג א'. והדע"ם כתב שהוא ל' חפירה בקרקע. סבב
הסתיר אסתיר וכו', בסולין דף קל"ט, המן מן התורה מכיין? שא"ל המן הען (בראש' ג' א').
אסתר מה"מ? שאלמד הסתר אסתיר (דברי' ל' יט). מרכי מה"מ? שא"ל (שמו' ל' ב)
מד דרדד, ותרגום טרא רכא. לשבוה המן, הוא עפ"ה וישבת המן ממסרת (יבאש' כ' ע')

וויר פחטס גחנלוד. ויה בעסוףסטען, חונג וויח חייגען: ונחיהויעלען לור פילזונג חייגע
גרחבענו לו פערקויפלען, ספרחבען: „קחואט! פערטויגען וויר ויח, דחם דח קיח
פחוק מעהר זייטן, דחם ישראל'ס נחאטן ניכט מעהר ערווההנטס ווערדע.“ — לזן
חיאטען ריכטעסטן זיך חוכוערע חויגען, וויר ריפלען דיך זון, חונטערע פיינער לו
פערואיכטען, חיהרען נחאטן, חיהר חכרענקען חויולוזחטטען חויד לו פערטיילען,
דחם חייגע פערפלעקענער פיר חיהרע בקחייט זיידען חוקגען, ריח ויח טויגערעס ער
נחגען; חזו נחחע עז דער עוויגע ניכט, חזו בעמערקטע עז ניכט יעקב'ס גחטט. —
חבער חטן ער חויד ריח לערסטרייעטען (ישראל) חין נחטה חונד טרויריגקייט פלח
נעטלט, ויך פיהרט ער דחך ניכט חית ויננע, ויח לו פערטויגען. חישענחליסט ויח
חיהרע חידע, חגד ער בעסטרחפלטע ויח חיש גלייכען מחחטע (ר. ה. בחחכטע ויח
לזן סוין חוין, חחכט חונד טרעקעקען, חחנע יערדך חית חיינערן חיהר פערדשטען
לו בעסוינעטען). — פחך ער חויגען דער פחוקער ערפילזטע עך ויין גיטיגע פלח
ספרעכען, ויח ועלכטט חין פייכערע ויח ניכט לו פערווערלען, נחך פחלויג חוילנלויכע
חייגע חדייטונג רינג בעגעבענחייט ויח חחך דעק נחחחוייכען חוגר חויגענכרייעטען פחוק
דחרינגעבעטן, חירעטען געטריעבען ויח, „הסתיר אסתיר“ חונד, „מור דרוק“

הָמֵן מִפְּחַדְתָּ הַמֵּן הָעֵץ קָנָרִים • פָּתַח הַנְּעֻצִין יַעֲלֶה
 בְּרוֹשׁ וְתַחַת הַסָּרְפָד יַעֲלֶה הָדָם: מִקְשִׁיב דְּבַר שֶׁקֶר
 כָּתַב שִׁטְנֵהוּ וְעֻצְבֵי • נִתְעַטַּף בְּבִגְדֵי שָׂרָד כְּטָעָה בְּמִנְיֵן
 קָצֵב • סָדַר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשָׂנִים כְּלֵי בֵּית הַמִּזְבֵּחַ • וַיָּבֵא
 גַּם הַשָּׁמֶן בְּתוֹכָם לְהַתִּיצֵב: עִם הַנְּמַצָּאִים בְּשֹׁשָׁן
 בְּאַבְלָם מִזִּבְחַ עוֹכָרִים • פָּעַר פִּיּוֹ לְהַשְׁטִינֵם וּלְהַסְגִּירֵם
 בְּיַד גּוֹתֵן מְכָרִים • צוּר הַסִּבִּים לְכַתוֹב אֲגֵרַת לְאַבְרָם
 שֶׁבָרִים • אָמַרְתִּי אֶפְאַיֵּהֶם אֲשִׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זִכְרָם:
 קְדוּשִׁים מִלְּאֲבֵי שְׁלוֹם מֵרַ יִבְרִיּוֹן בְּצַעֲקָה • רַחוּם

וכהפך מלת פשו להפשו. מפורסם, ראוי לטעת בפרדס. פרדס הוא גן גמול (פחמרינו). קינרם, עץ ארוך וראשו חד, (עירובין פ"ג משנה ה) והוא פעל מעלת יוני רומי קחננו, כל"ל פתחול, ספיטס. וענינו כאן נחלה. יחח הנעצין וכו', פסוק הוא (ישעי' כה, יג) ודעו במגיל' דף י' נעצין, זה המן; ברוש, זה מדכי; סרפד, זו זמתי; הדם, זו אסתר. מקשיב דבר שקר, זה אשורוש כמו שטעה בתפלת מלכותו, (עזרא ד, ו). נחעטף בבגדי שרד וכו', אשורוש טעה בשבון גולת ע' שנה ולבש בגדי כהונה כדליתא בעילה דף י"א, להשתמש בשונים וכו', חכ"ל דעו על פסוק זכלים מכלים שונים, מלמד שביא כלי זה"ע וכו', כל שטן ונתערב בתוכו. עם הגמציאם, דעו אין עם אלף ישראל, כיון שנהנו מסעודתו של אשורוש עזרה גזירה, ועין לכל זה ולשלאחריו במדרש רבה פסוק אס על האלף טוב, ואכבי לא בלתי כ"ל לפרש העלות. נוחן סכרם, נוחן כסף בעזרתו, והוא המן. מלאכי שלום, כ"ה בכ"י וכן לשון הכתוב (ישעי' לג, ו).

פערנער, דחם המן סכעלן ענרען ווערדע" חובר ענדויך, דחם המן חן דעו הקלן געקניפלט ווערדן ווערדע"*. — ער, דער ויגענרערען גענייגטען קהר גמב (אשורוש), דער סקן פריהער חיון חובליקעוויגען, פעררהינדערונגערקערט" (חין בעטרען דעו טעמפלבויע) ערוחטען העטטע, חאנטערסטחנדיך, דיח (חין ירחלים ערבייטעטן) פרויסערקוויירער חנלונגען, דח ער זיך חין דער חנגעזעלטן לייט פעררעכנעט העטטע. * יוירן חתקדונג לנחמא: בעש דיענטע מחין זיך (בייט גחטסמחן) פערטייערענער געלחטע חויו דעטן אחרתקרטע טעמפל (שלמה'ס), דח טעעלטע זיך חויד ג'טן חונטער מיהנען חיון. * חונדח: דיח חין שותן בענ פידליבען ישראליטען חן דער חובליקעוויגען מחהלזייט טהייל נחהמען, ריס ער דען חונד חויל, געגען יוח חילפונטרעטען חונד יוח דעטן (סתן) חין דיח חתקנע לז ויענ לערן, דער מייכען פרייה חויל יוח זעלטע — חונד דער חלוחטקניגע סטיממטע חיון, דחז פערניכטונגחורטהייל חוכער יוח לז סרייכען: „חויד חנגע, נוח לז פערר כיכטען, חיהר חנדענקען חונטער דען מענטען לז פעררוקטען!" — דח ווייטען ביטטערויך דיח הייליגען פרייערעטעגען חונד ריעלען: פ חלובתרהערו

* חוכער חללע דיענע חכסעיולונגען, מעלכע חייגעכסויך מיטטעלסט ווקרססעינען חויכע ליבלעךחריטונג חכדיוטנג חוכער דיח גענחכטען פערחטען חין דער הייליגען טריפט ענטההולטען פידרעט, זעהע און דען ביאלר. * ער גלובטע נחמויך, דחם דיח לייט, מעלכע דען ישראליטען לז חיהרער ער חלונג פעהרייטען וחקר, כרייט פערחיכער וחקרע חונד דיענע חלונג ניח סחטטט פידרען וירדע. (מתן) טעה חויד היערחיכער דען ביאלר. * דחז פחלונגערע חיוט חויכע חלונגעחריטע ערלנהונג חויו דעט מדרש רבה.

הבט לגרית ואל תפיר לחרחיקה. שמעיה מורשה
 זתלבשבתך אלמנת ומועקה ותשם ידה על ראשה
 ותלך הלך וועקה: תשבי שם אזור שק במתני
 ותחבשת. מחר תודיע ישיני מכפל אבות שלשת.
 גחץ לחצה מהלך גרים להתעשת. קום קרא אל
 אלוקיך יתעשת: יוחם טיט אשר געשה לכלשן
 ספר מנגיד למרו לאחר גזרה בעם להפיר. בן קיש
 הקישר לתות בית חספר. ויבם שק וישב על האפר:
 רבין תיזקות לפני שלשת ימים צמאים ומכפנים.
 בקול יעקב לתלשידי עופנים. ידו אמונה לא הצילני
 מעלבונים. פן יבא והפני אם על פנים: מזה אלה
 ומה אלה בני איתני ורפני. בלם צעקו ותעל שועתם

אשרה, זו טרם ע"פ (דברי' לג, ד). בעקה, נד כלל זת'לי' סו'י). חשבני, ליה.
 אזור שק במתני, ע"פ שאמר בל'י ואזור שר אזור נמתני, (פ"ב א' ס). החבשת
 גל' זאת ל' רטיס, כי אס ל' חגרה, מפעל פנש. לחתעשה, לכסב עתותם סתת.
 יוחם טיט, נעמה, א"ל משם לל'י אס כטיט סתומה נודה, ספלתנו כעצת, ואס נדס
 סתומה מה שער עבר; א"ל כטיט סתומה וכו', סלך וסלע למדכי. בן קיש הקיש
 נס זאת במגלה (דף יב) למה נקרא אור קיש? אקיש ללמת כה"מ. שלשת ימים צמאים
 סוככנים, כן תהיה רוח'י סכ"י, תפירם סוככנים, רעביס, כי כסן כל' ארמי רעג,

אגער. סויע. חויל דייטנן כונד חגד פריך חיהו ניכט פלויגן! — ע. הקרס' דין
 ויונגע (תורה), ויט וילטע ויך חין גרזיער; חסד וויטטווענקליכער חונד סתקס
 ויחאמירני פתק. דער פשכיסע (סליה) זענטע סתקסס חייבער גארטע חין תקבש
 אוקנד חן חסד זשטלטע סלייניג דים דרייה חין מוכפלה רוחעטרען ערלעקטער חין
 קענטשיס, דויל חילשע עד זונ פיהרער (עשה): „וואו סוואווערטס חונד טרייסט
 דוס? חיל' רופע דיינן גאטט חן, פיעלייכט וקסט עד זיך בעוועגען!“ דין פלעט
 גארטע עד רעט כלן (מרדכי) רסס עז באון חין זענען געביגעלט אוקרע (ד. ה. רוס
 דער בעסוס סךך ניכט חונדיערדויליך אוקרע); ויח זענעטע חן סיבול'ס בייחטעטל,
 חין סךך רעט בעסלסטע סךך חין סורטמילן תכלוועבערע. דין קלמפלסטע דער וקטן
 קיש* חן דיה פהירען רער זעארטלען, זילטע ניד חין סרייער חונד ווקלסטע וך
 חקט פטייבע. דרייס סוקע זאגט עד דיה קייער דרסטענד חונד חונגערד פתך וך
 לוכרינגען, חוק דויך יעקב'ס געבעט דיה געמחוט דער פרעכען לו חיבערויידען,
 חונד איש חוינגעברייטעטען חוקרען (דייען עד) זונ חערדן: „ח רעטעט חיד פתך
 סאוק, זחס חיהו (דען פליינד) כילט קחאמען חונד ויר דיה וויטעטער ויחאמס דס
 קייערען ערסוקען! לו ביייען וייטען פטייערען קייערע, זעהרער חונד פרוקווא
 דיה ריעלען חוינגעוואויט, חונד חויל פטייע חיהר פלעהען לו גאטט. חס חן וך

* ווקרסטעילן לויטען רען ווקרעערן קיש חונד קיש, חנקלספען.

א יי. יה לקול רנון כבוא שאל לפני. ומה קול הצאן
 הזה באזני: רועה השיבו הם קטני קדש גרע. יה
 הצל לקוחים למות מאויב הרע. חנון נכמרו רחמי
 ויבקש לבכות המארע. ויהי בקרוא מלך ישראל את
 הספר ויקרע: יהודי הוקיע ילדים למטה ואביהם
 למעלה. איש איש בשלש אמות והרביעית אור
 מגלה. משנה נקם חזה ושמח ושח תהלה. אותי
 השיב על בני ואותו תלה: ותכתוב אסתר תקף
 לקחת בבהלל מהודים. מלמעלה קימו מה שקבלו
 למטה חרים. גם ינוסם לפרסם באזן פלאו מסהידים.
 בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים: א מלך יושב וכו',

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש תודשנו: טוב
 יי לסעוז גיוס צנה ויודע חוסי בז: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דוד ודוד
 אמונתו: טוב לתקות ביי מנצח באדם: טוב לתקות ביי מנצח בגדיכים:
 טוב וישר יי על פן יורה חפאים בהרה: טוב ויחיל ודמם לתשועת יי:
 ונס ישט נכמת (איוב לג). לפני, לפניס מהיכלו, למה"ש. מה קול הצאן, עיין במ"ר סס.
 קדש זרע, כמו זרע קדוש. המארע, הנעשה, והוא ל' תלמוד. ילדיו למטה וגו', עיין
 בתרנוס שני פסוק ויאמר המלך להעשית, ובתוספות נאנינה י"א. משנה. זה מרדכי, כמ"ס
 מרדכי היהודי משנה למלך. לקרות כבהלל מהודים, כן הגיה רוח"ה מכ"י, ומהודים, כמו
 מודים, והנמתו יהודה לתפלה (כחמיה יא יז) כמו יודה. פלאו, כן הגיה רוח"ה מכ"י
 וכו'. גם ינוסם, לה"כ (תילי"ס, ו). לפרסם, לגלו', והוא ל' תלמוד. מסהידים מעידים.

געבעט קחס, דח פתגטע דער עוויגע זיינע חונגעבונג: „וועלכע סטיימוז זיח פאן
 וקומערן קשווחט פתח זיינע קהרענ?״ עז זינד, ערוועדערטע משה, דיח קזיינען
 רעז געהייזיגעטן סטחמוועז. ח גחטט רעטטע דיח טחרגעווייהטען פתח רעסן בקועטן
 פיינרע!״ דח ערגזיהטע רעז חלונגהריגען בחרהעהרליגקייט, וח דחס ער פתסט רחז
 געסעהענע בעוויינטע, חונד דער קחגי ישראל'ס זח: נחך חיינחחז דחז חורטהייז — חונד
 לערריס עז. דורך רען יהודי (מרדכי) וחורדע האן חונד זיינע: זעהנע חוילגענקייטפלט,
 חונטען דיח זעהנע חונד קבען דער פתטער; דרייח עלזען נההת חיון יערער חיון
 חונד חיינע פיערטע וחור לזויסענרויט. * דער נאזעהריגע וועסיר (מרדכי): זעה
 דיח רחלע חונד ערגסט זיך חיון חיון פרייריגע דחנקעבעט — וח: טטלטע גחטט זיך
 וזייעדער חין סתמער, חונד ער (דער פיינד) וחורדע געהתגט. אסתח בעסריעב נזן
 דחז וחונדער, חונד עז ווח דחז דחנקייגענדע הלל חבלזענען; חיס היחועז וחורדע
 בעטחטטיגט, וחז וחן פרייריג חיבערנחמווען התטטע (דחז פעסט). — חקגע גחטט
 חויד יעלט וחונדער טהון, ווח יענע, דיח וויר היער בעלייגען; חקגע חויד פיר
 זייענע לייט רען יהודיס היזן חונד רעטטונג ערסטעהען!

הושיענו יהוהים כי באו מים עד נפש: הושיע יי את עמך את שארית ישראל:
 הושיענו אלה עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: הושיענו
 כי נמר חסיד כי פסו אמונים טבגי אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר גבול
 שמה וחיילנו וקשר על חטאתינו למען שמה:
 קסג פומון. ע"פ תשר"ק ובסוף ראשי הכרחים משלם.

במתי מספר חלינו פניך. לשועת נבאים א תעלם
 אזניך. הקשב תחנתם משמי מעוניך. בבימי מור
 והרם הושעת בניך: תהלות ישראל אתה יושב.
 שועתם מאזין ורנתם קושב. רפאות למחץ מקדים
 ומחשב. קנויך להטיב ונויהם לישב: צר ואני
 הלטיש עיניו. פיהו פער לשאוף עניו. עשת בשלו
 להשמיד קהל המוניו. סגל לאבר חרת בגשתונו:
 נוקם לצרים ונוטר לאויבים. מדרת מרתם כדו
 לאהובים. לוחם וניניו התלו מצלבים. בכחרת
 דגים חרוח חובים: יום אשר שברו צוררים. טבחה

במתי מספר, בזאמי מעמי אנחנו מתפללים אליך. נבאים, כדכי רוח ופלים. רשוח
 למחץ מקדים, הקנה מקדים רפואה למכה, כאשר קרה לנו ע"י גנתן ותרם. וניהם
 לישב. ע"י זוכם מגלות בכל שהיה לאחר מעשה זה. הלטיש עינו, הכריק בעינו. להכ
 (איוב טו, ט), כראות המן את מרדכי ולא קם ולא זע ממנו לטע עיניו עליו ושאל לבלע.
 עשה בשלו, השג להשמיד הקהל ע"י ממוט, ר"ל בעזרת אלפים ככר כסף. חרח
 בנשחוניו, כתב בכתב דתו למדינות ועמים, והוא כמו הכשתן בעורא (ד, ז), ארוז

במתי מספר. חיו נור גערינגער חלנהל בעטען וויר לו דיר; ח עכטליהע ויין
 חיהר ניכט דעסן פלעהטען דער בעטריבעטן, מערק חויל חיהר געבעט חיו דיינער
 היימלישען ווהנהנגן, ויח דוח לו דען לייטען דען מור חונד דער דעס* דיינען קינדער
 בייגעטעטערען העסט. דוח טהרעקעסט חיבער דען וקבעוונגען ישראל, הערעסט
 חויל חיהר טרייען, פערנייאסט חיהרען גענהגן, בערייטעסט דוח הייזונג פער דער
 וחוודרע, ערלייגסט דיינעסן חייגענטהוט (ישראל) ווההוהטען חונד בענעטלעסט חיהרע
 ווההונגען וויעדער. דען פיינד חונד בעדרהגער בויטלעט מיט ייכן חויגען, ספערדעט
 וויכען רחלען חויל, דער דעמיטהיגען (מרדכי) לו פערטוינגען, גחב פלון ויינען געוירט
 הער, דעסטן (מרדכי'ס) פלוק לו פערטוינגען; דען חויערקערען סטחטן לו פער
 ניכטען, טריב ער חיו ויינע פערטרונגען. חובער דוח, דער דוח חון פליידען רחלע,
 חון בעדריקערן ספערעט חיבסט, ווהעסט חיהגען מיט גוויכען ווהחסט, חון ווי
 יח עו חון דיינען געוויכען לו פערחיבען געדחלעטען. חון וחוודרע דווער סטרייטען
 טיגע ווהחט ויינען קינדערן חוילגענקיפסט; וויח דוח פלייטע חיל' נעשן וחוודרען יח לו
 ווהחטען גערייהעט. חון עבען דעסן טנהע, דח דוח פליידע חיו דעסן (פלון געסט) כעווחהרען

* מרדכי חונד אסתר. מרדכי בעדייטעט חיו קהרטיסט פליינען כחן: חון (חל
 דכיא) חונד דעס (אסתר' פריהערער נחוט) חיינע חירטה.

תִּמְהוּר וְתִקְרַב חֲשׂוֹקֶתְךָ • אֲרָנִי כָּכֵל צְדָקוֹתֶיךָ •
 צְדָקוֹתֶיךָ לְהִרְבוֹת תִּרְאֵנִי • וּנְחָמוֹת טוֹבוֹת תִּבְשְׂרֵנִי •
 בְּעִמְדֵי פָנֵי אֲרֹנִי • וּתְרַם כְּרָאִים קִרְנֵי קִרְנֵי תְרַם •
 בְּעֵלְצוֹן • בְּשׂוֹבֵךְ לְגִדּוֹר פְּרָצוֹן • וְתִפְלְתִי כְּזִכְחֵי צֶאֱן •
 יִבְעַת רָצוֹן: רָצוֹן עֲנִיתִיךָ תַעֲנֵנוּ • וְיוֹם יִשׁוּעָה תַחֲנֵנוּ •
 הַבֵּט נָא עִמָּךְ כָּלְנוּ • יִתְשַׁפּוֹת שְׁלוֹם לָנוּ: שְׁלוֹם לָנוּ
 תִּטְרַף • וְהִטְאֵתֵנוּ תִטְהַר לְצָרָף • וְחִמָּה עֵינֶיךָ וְהִרְרָף •
 וּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ לְ תִרְף: תִּרְף שְׂגָנוֹת מַעֲלָה • וְזִדּוֹנוֹת
 נִעַר בְּמִצּוֹלָה • רְצוּי חֵן קָרֵב לְהַנְצִלָה • בְּעַת הַזֹּאת
 רַחַח וְהַצִּלָה: זכור לנו בריח אבות וכו'.

סליחות לשבעה עשר בתמוז

חמו ויגט סלח לנו ח' ז' ו', אל ארך אפים ח' ז' ו', מה נאמר כינו חו על עירך ועל עמך
 חיוט לו פ' יכרען חית ערסטען טחג סליחות דף ק' חונד פ' קאגער, דמן פ' קגט חמו היד חו.

קסה אלהינו ואלהי אבותינו. ע"ס א"ב.

אֲתָאנוּ לְךָ יְיָ וְצַר רַחוּת • בְּרַב עֲוִינֵינוּ כָּכֵהוּ אֲנַחוּת •
 גְּזִרוֹת עֲצָמוֹ וְצָרִיחוֹת • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּחַמּוֹ
 נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוּת: גָּלִינוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה • וְחֲשָׁךְ
 בְּעַדְנוּ אֹרֶה • דִּינְנוּ וְנַחֲתָם וְנִגְזְרָה גְזָרָה • כִּי בְּשִׁבְעָה
 עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז נִשְׂרַפָה הַתּוֹרָה: הָרְסוּ אוֹיְבֵינוּ הַהִיכֵל •

אחאנו לך וכו', כמו שאמר ירמ' (ג, כב) הכנו אתאנו לך וכו', ופירש רש"י הכנינו
 מלמדס להתודות ולומר כן וכו'. וצריחות, ולעקות, כמו יריע אף ילדים (ישעי' מב, יג)
 כי בשבעה עשר בחמוז וכו', כדליתא במס' תענית (דף כו) כ"ז בתמוז נשתברו הלאו'.

אחאנו לך וצ'ר. וזר קחחחח' לו דיר, גחטט דער גייסטער! כענ'הרען חייט זיכר'ה
 חייט טיעפען זייפלערן חיבער דוח חחרטען פ'ערהתקניסע, חונד חייט יחאנערג'עסרית
 דען חך! חס זיעבעכלעהנטען תמוז זיכר דוח געטעלטחפעלען לעברדחכען וח'הדע!
 פ'ערטריבען זיכר וזיר חזיו דעט גחטטערקחרטען חזיוע, חונדער חורטחיל' ח'זט במ
 סחטען חונד' סח'ח'הרט וח'הרען, דחו זילט חחט' זיך פ'יר חונד' ר'ע'ר'ח'קעל'ח, דס
 חס זיעבעכלעהנטען תמוז חייט דוח תורה פ'עברתננט וח'הרען! חונדערע פ'ייטט

וּבְרַחֵם שְׂכִינָה מְזוּיַת הַיָּבֵל. וּנְמַסְרֵנוּ בְיַד יָדַיִם
 לְהַתְּאָפֵל. כִּי בַשְּׁבַעַה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הָעֵמֹד צָלַם
 בְּהֵיכַל: זְרוּנוּ מַעִיר אֶל עִיר. וְגַלְבַּד מְנוּרָב וְצַעִיר.
 חָרְבָה עִירָנוּ וְאֵשׁ בָּהּ הִבְעִיר. כִּי בַשְּׁבַעַה עֶשֶׂר
 בְּתַמּוּז הִבְקָעָה הָעִיר: טָפַשׁ בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צַר הַמַּשְׁמִיד.
 וְנָטַל מִחֲתָן וּכְלָה אֶצְעָדָה וְצָמִיד. יַעַן כַּעֲסָנוּךָ נִתְּנָנוּ
 לְהַשְׁמִיד. כִּי בַשְּׁבַעַה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז בְּטַל הַהַמִּיד:
 כָּלָה מְנוּרָב לְהוֹדוּשְׁבָח. חָרְבוּ שְׁלַף אֵיבֵב עֲלֵינוּ לְאָבִח.
 לְהִיּוֹת עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים מוֹכְנִים לְטַבַּח. כִּי בַשְּׁבַעַה
 עֶשֶׂר בְּתַמּוּז נִתְּכַטְלוּ עוֹלָה וְזִבַּח: מְרַדְנוּ לְשׁוֹכֵן
 מֵעוֹנוֹת. לָכֵן נִתְּפָרְנוּ בְּכָל פְּנוֹת. נִהַפְּךָ מִחֹלְנוּ
 לְאָבֵל וְקִינֹת. כִּי בַשְּׁבַעַה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז בְּטָלוּ קַרְפְּנוֹת:
 סָרְרָנוּ לְסָנִיף מְרִיב לְשׁוֹנוֹת. לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנֵנוּ לְזִמֵּר
 קִינֹת. עוֹנֵינוּ רַבּוּ בְּלִי לְהַמְנוֹת. כִּי בַשְּׁבַעַה עֶשֶׂר

ותכל הקמיד, ובזבקה העיר, ושרף אטוטטען את התורה, וכעמד כלם נהבד ועל
 פיהם הסדרה הסליחה זו רק באזהרה עירובי הדל. טעם, טעם כחלב לבו של הזור
 בנאן אל שקטני, ולא טק לקדושתה, וי"ט טוהר מכהה קפאת, בלי להקטנם, עלה"כ

החבטן דוח טעמטוהחולל נידערגעריסטן, חונד גקטטעו חנטויטן פאקה דעו היכל'ס
 רייזע; וייר ווארדען דען דען התנדען דער גקטטחויטן חיבערגעבען חונד לו פערדערען;
 חן זיעבעכלע הכטען תמוז וחורדע חיון גקטלעכבילי חין דעט היכל חויט'ס
 גנעטעל'ס! פאן סתמרט לו סתמרט זינד וייר טוהערנגעווארפען, חאט חונד יוג חונט פאן
 חונד וועגעפיהרט, חונערע סתמרט לערסטמרט חונד חין פלייער געסטעקט; חן!
 חן זיעבעכלע הכטען תמוז זינד ירושלים'ס חויערן ערשטיראט ווארדען! —
 תזיכניג חויסטע דער לערסטמערעדע פלייער חין חונערטן חויליגשחן; כרויס חונד
 ברייטיגחן וחורדען חיהרען סוואקעז בערויבט. וייר חחבטן דרך ערלירנט, דמרוט
 זינד וייר דער פערסילונג היגעגעבען; חן! חן זיעבעכלע הכטען תמוז חקרטע
 דען טקגיליע חפפער חויל. — הינוועג פאן חונד חויט רוהן חונד גלחן; דער פלייער
 חמט ויין סווערט לחנק געלנגען, חונד קינדער חונד זייגיליגע סתמרטען לוג סאמלסטען
 כשרייט; חן! חן זיעבעכלע הכטען תמוז חקרטען ברקד; חונד סאמלסטפער
 חויל! — וייר ווארען ווירערסענסטיג געגען דען חויערעלונגעוואהנער, דמער וחורדען
 וייר נאך חולטן ענדען לערסטרייעט, חונד חונערע טקלע חחבטן זיך חין יחאנער
 חונד וועהקלנגען פערוואנדעלען; חן! חן זיעבעכלע הכטען תמוז חקרטען דוח
 חפפער חויל. — דורך לונגעפאלטערייען זינד וייר חבטריכניג פאן דיר געווארדען, דמרוט
 חוסטע חונערע לונגע קלמערדער געוואהנען; חוללחויג פערעהערטען זיך חונערע
 חיסעטחחטען; חן! חן זיעבעכלע הכטען תמוז חחבטן חונערע זינדען (חונער

בְּתַמּוּז גָּרְמוּ לָנוּ עֲוֹנוֹת: פְּוִרְנוּ בְּלִמְצוֹא רֻחָהּ • לָכֵן
 רִבְתָּהּ בָּנוּ אֲנַחָה • צוּר רָאֵה נַפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָה • וְשַׁבְעָה
 עָשָׂר בְּתַמּוּז הֶסֶף לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמֹחָה: קִשְׁיֵנוּ עֲרָף
 וְרִבְתָּהּ בָּנוּ אֶסוֹן • לָכֵן גִּתְנוּ לְמִשְׁפָּה וְרַפְּשׁוֹן • רָאֵה
 יי וְחַלְצֵנוּ מֵאֶסוֹן • וְשַׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז הֶסֶף לָנוּ
 לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן: שְׁעֵנוּ שׁוֹכֵן רוּמָה • וְקַבֵּץ נַפְּסוֹתֵינוּ
 מִקְצוֹת אֲדָרְמָה • תֹּאמֶר לְצִיּוֹן קוּמָה • וְשַׁבְעָה עָשָׂר
 בְּתַמּוּז הֶסֶף לָנוּ לְיוֹם יְשׁוּעָה וְנִחְמָה: אל מלך יושב וכו'.

כי עמך הפליחה למען תורא: האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונותינו:
 חקשיבה לקול שוענו מלבנו ואלהינו. כי אליה נתפלל: יי בקר תשמע קולנו.
 בקר גערך לה ונצפה: שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה יי המעטנו אל
 תורש: שמע קולנו יי אלהינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: שמע יי
 קולנו נקרא ונצנו וענו: אלהים שמע תפלתנו האזינה לאמרי פינו: שמע קול
 תחנונו בשוענו אליה בושאנו ידינו אל הביר קדשה: שמע יי ונצנו יי היה עזר
 לנו בצדקתך תצילנו ותפלטנו הטה אלינו אנה והושיענו: ליי השועה וכו'.

קסו א"א ע"ס א"ב וראשי הסדורים הסתוכים קלוניםם ברבי יהודה חוק ואמץ.
 אַפְּסוּנוּ מִצִּוּקוֹת זֹו מוֹז גָּבְרוּ • בְּחַדְשׁ זֶה פָּמָה חָבְרוּ •
 גָּעוּ עַד נַפְשׁ וְרֹאשׁ עָבְרוּ • בְּשַׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הִלְחוֹת
 נִשְׁתַּבְּרוּ: דְּבִאֲוֵנוּ צָרִים וּנְתַנּוּנוּ לְהַשְׁמִיד • הוֹדְנוּ

(קהל' א טו) וחסרון לא יכול להמנות, ור"ל פה נפודו ולא כאספו עד כס. ורפשוון, למרסם
 דגלי כל עובר. אפסונו מצוקוח, סכננו כרות, געו, נעו.

חובליק) פערסארעט. וויר זינד לערטרעיעט, פֿינדען נירגענדו חיינע רועעסטסטע;
 דערסן חיוס חונער יחאנער גרמס. ח סתפער! זיהע, וויה געבייגט חיוס חונער
 זעאלע! פֿערונחנדלע חונד דען זיעבעכלעהכטען תמוז חין פֿריידע חונד ווקנע. —
 וויר ווירעני הונסטמרייג, דח הייטעטן זיך חונערע חונלמללע חון, חונד וויר וחונרען
 דער פֿינדערונג חונד לערטרעיעט פֿרייגעגעבען. סויע, הערר! חונד רעטטע חום
 פֿמק חובלען, פֿערונחנדלע דען זיעבעכלעהכטען תמוז חין פֿריידע חונד ווקנע. —
 ווענדע דיק לו חונג, בענוחאנער יענער חתהען! וחאנלע חונערע זערטרעיעטטן חיה
 מללען עטען דער ערדע; ספֿריד לו חיון; ערהעבע דיק! פֿערונחנדלע דען זיעבעסן
 זעהכטען תמוז חין חיינען טגד דען היילן חונד דען טרמסטען!
 אפסונו מצוקוח • ווירען חונחמבען חונג, חיינע סטרקער חון דח נדערע, פֿער
 חייניגט טרמלען זיח חונד דיענען חתחט, זיח קחטען חונד ביו חון דיה זעאל
 שטיגען חובר חונטר חויסט; חך חק זיעבעכלעהכטען דיעזע ווחונרען יי
 געזעטלמלען לערבחכטען. פֿיינדע חמבען חונד לערוחאט חונד דער פֿערטלינג

גַּהֲפֹךְ גַּפְלָנוּ וְאִין מַעֲמִיד • וְתִזְנַח מִשְׁלוֹם גַּפְשָׁנוּ
 לְהַצְמִיד • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ מֵעַת הוֹסֵר הַתְּמִיד: זְרוֹנוּ
 מִהֲלָאָה וְנוֹתַרְנוּ כְּנִים • חֲצָה הִדְרָחְנוּ פְּנִימָה מִהַכְּנִים •
 טָהַרְת הֵיכַל טְמֵאנוּ זָרָה לְהַכְּנִים • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ
 הַמִּסְכָּה צָרָה פְּהֵת־כְּנִים: יִקְשְׁנוּ בְּעוֹיֵינוּ וּבְאֵף הַסְּעִיר •
 פְּלֵה חַמְתּוֹ וְאַשׁ בֶּה הַבְּעִיר • לִפְט חֲבֵט וּבְמֵאָרָה
 הַגְּעִיר • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הִבְקָעָה הַעִיר: מֵרוֹם אֶרֶץ
 הַשְּׁלִיךְ לְרָמוֹם • נוֹי תִפְאֶרֶת מְכַלּוֹל מַעֲמוֹם • סוּדֵי
 וּמַחְמָדֵי מְנִי לְחֻמוֹם • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ כְּשָׂרָף הַתּוֹרָה
 אֶפּוֹס־טְמוֹם: עֲדוֹת נֶאֱמָנָה לְתוֹרָה וְלַתְּעוּדָה • פְּקֻדוֹת
 קָרְבוֹ וְהַעִיר לְכוֹדָה • צוֹפֵה מֵאֵז הָיִית עֲתוּדָה • צוֹם

להצמיד, מלנוק זה, וכ"י גרס להאמיד. ונותרנו כנס, כמו נס על הנבעה, העמוד יחיד
 לסימן. טהרת היכל וכו', ע"י שהכנסנו עברה זרה בהיכל טמאנו אותו, ועל זה העתיק
 הפייטן את הכתוב (ישעי' כח כ) והמסכה לרה כהתכנס, שדרשו עליו בסנהדרין
 (דף קג) על ע"ז שהכניסו בהיכל. יוקשנו בעוילנו, נוקשנו בטמאנו. חבט, כן הניס
 חורב מכ"י, וענינו האש השליך הבית לארץ, כמו וסנטוס בקרקע. ובמארה הגעיר,
 שניכן ל' קלל, מלה"כ את המארה, את המנערת. מכלול מעמום, עמרת ישראל, העמוסים
 מני בטן (ככ"ל), והאפרשים דקו עמם בזה ועשו נוסחאות זוכות) היל התורה, והיל
 סודי ומחמדי אשר חמסו ממני. עדות נאמנה וכו', כאשר הועד לנו לתורה ולתעודה, כן
 בלא הפקודה על העיר להיות נלכדת. צופה וכו', העתידות אשר נבאו הנביאים.

פרייזגעגעבען; חונזערע העררליכקייט חייט געסטירלט; וויר זינד געשטאלטען, נישט
 ריכטעט חונז חוין; חונזערע זעלע לערלוייזעלט מן רעט פֿריעדען; חך חק זעבענע
 לעהנטען דיעזע חייט דרו טהגליכע חפפער חוישגעחטבען ווקרדען. — מן חקט חונז
 ווייט היוטעג געווקרפען, וויח חוין פֿעלרליכען זינד וויר חייטחטן חויברג געבליבען;
 מן חקט חונז הינוי געשטחטען, חונד חקט חונז ניכט וויעדער חוין; וויין וויר
 רעג סיכל'ס ריינהייט דורך חיינען חקטלען פֿערחונרייניגט, חך, חק זעבענלעהנטען
 דיעזע סטעללע מן (זו מכה'ז לייט) חוין געחטענע בילד היינין! — דורך חונזערע
 זינדען זינד וויר חונגליקליך געווקרדען, (חטטען) לחרן סטירטע חויל חונז חז, ער
 עכטליכעט חוין חקטערדען פֿייער, פֿלחקקערד לערוויסטעט ע, חונד זיין פֿחטעלן
 חייט לערניכטונג. חך, חק זעבענלעהנטען דיעזע ווחורדע יושל'ס ער סטירטע —
 פֿחן רעג הייזעלן חקע ווחרל ער חונז לזר ערדע חונד לערטערטען ווחורדע דוח
 סחכחייט חונד העררליכקייט, היינע קחנע (דוח תודה), חוין פֿערלוג, היינע הערלענע
 חוסט, ווחורדע חיר גערויבט; חק זעבענלעהנטען דיעזע פֿערברחנעטע פֿחטטעט
 דוח תודה! — חך דער ווחרנוג רעג ווחהרהחטען ווקרטעג, טחל דרו פֿערחקנג
 כייס חוין, חונד דוח סטחטע ווחורדע עקחערט; וויח חונז דער פֿחטעט חקטעט
 פֿערקייניגט חטטע, חק געחח ע; חוין פֿחטטחג דעו פֿיערטען חקטעט

סליחות לשבעה עשר בתמוז

יְעִי יְהוָה לְבֵית יְהוּדָה: קְרִיחַת מִבְּצָרֵי הַנֶּגֶם
 יִסּוֹן־ רַמְשׁוֹ וְאִינָם כְּבוֹדִי לְהַמְסוֹן־ שׁוֹבְכֵנוּ
 יִשְׁוּעוֹת לַחֲסוֹן־ צוֹם הַרְבִּיעִי יְהִי לְבֵית יְהוּדָה
 מָזוֹן: תְּעוֹפֶת עַפְלָרְבָה לְהַשְׁמָחָה־ קַפְאוֹן אֲזוּהָ
 הַה לְצַמְחָה־ לְהִקָּם חֲזוֹן צוֹפֵת הַמְּחָה־ צוֹם
 יְעִי יְהוָה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמָחָה: וְעוֹדָה
 מִדְּבַר־נְתָאֲמָת־ נוֹאֲקָת מֵר מְצַפְצַפְת וְנוֹאֲמָת־
 דְּבִרְךָ תִּפּוֹב וְחֵאֲמָת־ צוֹם הַרְבִּיעִי יְהִיחַ לְבֵית
 יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמָחָה וְחֵאֲמָת: * (לְכִפְרֵ עוֹן וְלִמְרָק
 יִם־ נְדוּדִים שְׂדוּדִים נְעַצְצִים גְּרָאֲבִים־ יְמוֹת עוֹלָם
 וְנוֹאֲרָבִים־ צוֹם הַרְבִּיעִי יְהִי לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
 מְחָה וְלִמְעָרִים טוֹבִים): מוֹסַכְפֶת רַעֲיָתְךָ נְגִידָת

פיה

הקרח הזה ליתא בכ"י.

כעוננו. להמסונו, נעם כבודי, ישמעות להסונו, היה לנו סוסן ישמעות. הענינות ששל,
 איה אופל, וערב' שמת', אכל תלמח מהר אורה אשר הוה לקסאון, רל' לכבוד, מלכ'כ
 יד, ו) לא יהיה אור יקרות וקפאון הסודה, העלה וז קשה להולמה, ואמרז המפרטים,
 הכנאה שנתבאר למחות קפאון האור. נחאפוח, לאון תאמיס, כלמדד כדקסה
 י תאמיס יחדיו. מצפצפה ונחאפה, מדברת לאמור: אכל יקויס דנך חיקד והסוה,
 ארכיעי יחי' וכו', מוסכפת (ככל'ל) וכו', רעיתך המוסכמת והגנות כרסל כלמה.

ו דען הזינע יסוד'ה. היינע פלעסטען סטודנטען ווארדען נייערעגערסען, זענען
 עט דען; היינע הערליכקייט חיוט לעררענגען; ון ברינג חונו וויעדער, זיח
 זון, דיין גרעסען הייז; וואגע דער פלעסטענג דען פיערטען וואקסען דען הויזע
 חין וואקנע פערוואקסעלט ווערדען! — דיח פערדיסטערונג; חיהרע; זעןאלענו לער
 ו חיהר יעדע פריידע; ון וואס חיהר פערזונקעלטען זיכט בחוד וויעדער השח
 עלען, ערהייטערע ען, דעס דען פרוואעטען שרעסטענרען; ווארט חין ערלייגע
 „דער פלעסטענג דען פיערטען וואקסען; וויד דען הויזע יאהס לור וואקסע
 אריידע ווערדען.“ דיח ון רייכען נחמען וואקסען, זיך פלעסט ון דיר וואקסען, (דיח
 קואגעט ביטטערליך, חוכר וויכסט דיח ערלייזונג דיינע הייזוואקסען חוכר וואקסע
 ון וואקסען הערבייח; „דער פלעסטענג דען פיערטען וואקסען חוכר זיך דען
 יאהס לור וואקסע חוכר פריידע חוכר לור טרייע פערוואקסען. — חוכר חיהרע זיטע
 ען, חיהרע פערעגעהנגען לו זיחאנען, וינר זיח פליכטיג, בערויכט, בערריכט זיט
 זיט; ון וואקסען זיח וויעדער חויל חיוואער, זיח חייכסט, בערויכט ווערדען, ווא
 חסטטענג דען פיערטען וואקסען זיך דען הויזע יאהס חין וואקסען חוכר פריידע
 ון פרוואקסען פערוואקסען? דיינע געליכטע (נחלישן) וויד קחסייעט, זיט

פִּיהַ לְאֵלֹהִים • בְּרוּב עֲנִיָּה יִקְיֹפוּ לְגֹלָם • יִשְׁעֶךָ הַרְבֵּה
 אֶל עֵילוּם • צוּם הַרְבִּיעִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
 וְלִשְׂמֹחָה וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם: יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִהְיֶם
 עֲלֶיךָ יְהוּבו • חֶזֶק וְאַמִּץ מְשׁוֹךְ אַחֲרֶיךָ אָהָבו • בְּנִיךָ
 בְּחוּנֶיךָ בְּנִים וּבְקָדָם יֵאָהָבו • צוּם הַרְבִּיעִי יִהְיֶה לְבֵית
 יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֹחָה וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אָהָבו:
 קְנִיִּים לָךְ וּבָךְ נְעֻצִים • יְרוּדִים מְרוּדִים וּמְבֹטָחִם
 שָׁמַיִם • יַחֲד לְכָד בְּךָ הַשְּׁמִיעִם בְּנֵאֻמִּים • בֵּיתִי
 יִבְנֶה בְּךָ שְׁבֹתִי לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים: 4 סך יושב וכו'.

לְטַעַן שְׂקָף וְקִלְחָת לְעֵתֵינוּ בִּירַב הַיָּא: לְטַעַן וְחִלְצוֹן דִּידִיךָ הַוְשִׁיעָה יִמֶיךָ
 וְעַנְנו: לְטַעַן שְׂקָף וְחִלְצוֹן בְּצַדִּיקָתְךָ תִּוצֵיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנו: לְטַעַן אֱלֹהֵינוּ
 עֲשֵׂה וְלֹא לָנו רָאֵה עֲמִדָתֵנו בְּלִים וְרַקִּים: עַנְנו וְכִי שׁוֹב חֲסָדְךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
 פָּנֶה אֵלֵינוּ וְחַנּוּן כִּי יַחֲדִים וְעַנְיִים אָחֲנו: וְאָחֲנו עַנְיִים וְכוֹאֲכִים
 יִשְׁמַעְתָּךְ אֱלֹהִים תִּשְׁמָעֵנו: וְיִהְיֶה מְשֻׁב לְךָ מְשֻׁב לְעַתּוֹת בְּצָרָה: בְּצָר לָנו
 נִקְרָא וְיִתְּאֵל אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע טַהֲבִילֵנוּ קוֹלֵנוּ וְשׁוֹמְעָנוּ לְפָנָיו תִּבְא בְּאֲזָנוֹ:
 כִּי שְׁמַע אֱלֹהִים יִתְּאֵל אֱסִידֵינוּ לֹא קִוָּה: כִּי לֹא בָּזָה וְלֹא שָׁקִין עֲגַת עֲנִי
 וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִפְּנֵי הַשְּׁעוֹת אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע: לִי הַיְשׁוּעָה וְכו'.

קסו א"א • ע"ס א"כ ואלשיך המרחיב האחרונים יעקב חזק.

אֲדַאג מַחְטָאתִי וְאֶגִּיד עֲוֹנִי • בְּמִרְר רֹחִי אֶתְאוּנָן

יְקִיפוּ לְגֹלָם, מִתּוֹךְ רוּב עֲיִנוּיִם עַד אֹתָהּ כְּוֹלֵם שְׁלִין לוֹ הַרְגָּה. עֵילוּם, כְּמוֹ עוֹלָם, וְדוּגְמֹתוֹ
 אֲשֵׁים אֵת שְׁמִי לְעֵילֵינוּ (דִּה"ל, לנ, ז). כָּבֵם, קִנְנֵם. בֵּיתִי יִבְנֶ' בַּה וְכו', פְּסוֹ הוּא סִכְרִי' (א, טו).
 אֲדַאג מַחְטָאתִי, לִה"כ (ת"ל' לַח, יט) כִּי עוֹנִי אֶגִּיד אֲלֵךְ מִשְׁשֹׁלֵתִי.

לוֹ פִּעֵרְסוּ וּמוֹטוּן גִּעְנֻטְהוּגִט, חוֹךְ פִּעֵנוֹעַ מִחְרַסְרֵר הַחֵט וּחַן וַיַּח פִּיהוּלְקוֹ גִּעְוִחְלֵט;
 לִיִּבֵעַ חֲנוּ דִיין גִּרְחֻשֵׁה הֵיין, קִ גִּחְטֵט חֲזוֹעֵר וְעוֹט! מִקְּעַ דַּעַר פִּחְסֵטְסִחְגֵּר דַּעַר פִּעִרְטַעַן
 מִתְּבַחְטוּ וַיִּךְ דַּעַק הַיּוֹעַ יְהוּדָה חֵין וּמְקַנְעַ חוֹכֵר פִּרִידַע, חֵין וּמְהַרְהֵיטוּ; חוֹכֵר פִּרִידַע
 לִיִּבֵעַע פִּעֵרוּחְמֵרְעוֹן! - יְהוּדָה חוֹכֵר יִשְׂרָאֵל חִיבַעְרוּחְסַעַן דִּיר חִיֵּהר תְּנֵינְעַע, קִ סִּסְתִּרְקַשׁ
 חוֹכֵר חוֹטְעֵרְסֵטִילַע דִּיר דִּיר לִיִּבֵעַע פִּחְקוֹן תְּהַחְקַנְעוֹן! וּמְחֵאוּעַ דִּירֵינַע גַּעַפִּירִילַטַעַן קִידַעַר,
 דַּחֵס וַיַּח פִּתְרֵחְמוֹן, וּוִיעַדַּר גַּעֲוִיעַבֵט וּעַרְדַּעַן חוֹכֵר דַּעַר פִּחְסֵטְסִחְגֵּר דַּעַר פִּעִרְטַעַן
 מִתְּבַחְטוּ וַיִּךְ דַּעַק הַיּוֹעַ יְהוּדָה לֹר וּמְקַנְעַ חוֹכֵר פִּרִידַע, לֹר לִיִּבֵעַע דַּעַר וּמְהַרְהֵיט
 חוֹכֵר דַּעַר פִּרִידַעַנו פִּעֵרוּחְמֵרְעוֹעַ - דִּירֵינַע עֵרוּחְרַבְעַנְעוֹ, דִּיר וַיִּךְ פִּעֵסֵט חֵין דִּיר
 הַחֲלוּטַעַן, וְעַטְלַעַן חוֹכְטַעַר עֲטַעַר חוֹכֵר דְּרוֹךְ חֵיאוּטַעַר חֵיֵהרַע הַחְפִּלְכְּנוּב חֵייל דִּיר;
 קִ חֵיילִנְעַר! וְחֵס חֵיֵהנַעַן דַּעַר פִּעֵרְקִידִיגִטַעַן טֵרְחֵטֵט חֵין עֵרְפִילוֹנְבֵּגַעַהַעַן: „חֵיין חֵיין
 חֵיין וּוִיעַדַּר עֵרְכֵיטַעַן וּעַרְדַּעַן, חֵיךְ קַעַהרַע נַחַךְ יְרוּשָׁלַיִם לֹרִיךְ מֵיט כְּחַרְהַאֵה עֵרְלִיגְקִיט״.
 אֲדַאג מַחְטָאתִי • חֵיךְ כִּין בְּתַנְעַ וּוִיעַנַע וּוִיעַנַע פִּעֵרְעַחְחֵנוּב, חֵיךְ כַּעַקְעַנְעַע חֵיֵינַע
 1. 2. Abth.) 1

בְּמַעֲנֵי. גְדַלְנִי כְּאֵב בְּפִשְׁעֵי לְפָקְדֵנִי. הִזְדִּי זְמַן
 מְרוֹרוֹת הַלְעֲנִי: הַצָּרוֹת מִתַּגְּפֹרוֹת מְכַל עֲבָרִים.
 וּבָטְלוּ הַמְעוֹזֵרִים גְּדָמִים לְעֲתָרִים. וְלִזְלַתִּי מִשְׁחָדָב
 גְּבוֹן שְׂבָהָרִים. חֲסַרְתִּי כַהֲיוֹם חַמְשָׁה דְבָרִים:
 טַרְדְּנִי בְעֶשֶׂר מֵיוֹם יִי שְׁמָה. יוֹם זֶה לְכִן נְצוּמָה. כַּהֲיוֹם
 נִשְׁתַּבְּרוּ בַחֲטָאתֵי הַעֲצוּמָה. לַחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 הַמָּה: מִדֵּי זִכְרֵי יוֹם יְגוֹנֵי. נַפְשֵׁי הוֹמָה וַיִּבְכְּיוּ עֵינָי.
 סִגְרַתִּי בְּבֹטוֹל כְּפֹר הַמוֹנֵי. עַלֹת תְּמִיד הַעֲשֵׂה
 בְּהַר סִינֵי: פָּרַצְתָּנוּ וְנַחַתָּנוּ קְדִישׁוֹעִיר. צָמְחוּ חַיֵּינוּ
 הַצָּפִיר וְהַשְּׁעִיר. קְבוּעַ צוֹם הָרְבִיעִי לְרַב וְצָעִיר. רוֹב
 עוֹנֵינוּ גָרְמוּ וְהִבְקָעָה הָעִיר: שַׂרְדְּנוּ בְגָלוֹתֵנוּ כָּל
 עֲזָרָה. תַּאֲוֹת רָשָׁעִים תִּתֶּה לְהַגְבִּירָה. יִשְׁמוּ יְשָׁרִים

על

במעני, נדיבורי. גדלני וכו', על זאת אתאכין, שהקב"ה אשר גדלני כאב עתה טוקד עלי פעני.
 חדי, תואר לה". ובטלו המעוזרים, הידעים לעשר רחמים נתפלתם. גרמים לעוררים,
 שכלמו לעת (סוכה דף יד) מה עתה זה מספך וכו'. נסן שבחרים, בהמ"ק עפ"כ
 (ישעי' נ"א) ככן יהיה הר בית ה' צלאה ההרים. חמשה דברים כמפרש ואילן, שכן
 הלוחות, ניטול התמיד וכו'. טורדנו, נענשנו עוד נעשר פורעניות (עס ה' הכתוב),
 כדליתא במסכה (עס) שהיו נט' צלב, זה שאמר מיוס ה' שעה. סגרתו בביטול וכו', ר"ל
 כאשר צאה יהושלים במלך וכפז האון עם, נטל התמיד. ועיר, לשון קדושה, כמו עיר
 וקדש מן שמיא' (דניאל ד, י). צמחו, קצרו. הצפיר והשעיר, הוא מלך יין כמפרש בדכ"א.

ויזע, חונד וחסע חיד חין ביטטערן קאמגען חויו. ער, דער וויח חיון פֿחטער חיד
 גרחס לִתָּה, וזכט מיינע מיטטעהתט הייט; ער, מוין פֿרײַד, וֿחסט חיד מיינע הערבע,
 ביסטרע לייט ערלעבען. פֿאָן מוֹלֵטן זייטען הער פֿערטעהרען זיידען זיך; ריח (רוח)
 ערבֿהאטן) לִו עראעקקען פֿערסטמערען, ריח בעסטערען, פֿעיסטוואטען. הערעכעט
 ווירדיגט בין חיד, זייטעט דער טאָן חָט בערגע זינגערע טעאפען לערסטערס ווארדע;
 חָט הייטיגען טאָגע זינד חיר פֿינף חונגליק: פֿאָלע זינגעקאממען, חונד נאָך
 לעהן דהָן; זייט דיענעט טאָגע (דער טערעפע) גחטטען, דהָרונ פֿחטטען וויר הייט
 הייטע זינד, רודך חוניערע טוערען זינדען, ריח געווענטפֿעלען, דהָן ווערק גחטטען.
 לערבֿהלען וואָרדען. חען חיד חָן דיענען חונגליקנטאָגע דענקען, יאָווערט מיינע וועל
 חונד מיינע חויגען טעהרענען. חיד בין כוֿחסגעסטעלען רודך דען חונטערעכע וועל
 זיה: חפֿפערו פֿיר מוין פֿאָלק, דען טעגליכען חפֿפערו, דהָן טאָן חָן דעכ בערגע חל
 געהאָטען וואָרדע. — רוח החסס חונד פֿערדערבען, חונד פֿערלחטען, קאָלערהייטעס!
 חָלועעהענדער! ווירדע חונגעהייער החבֿען חוניער זעבען לערסטערס; חיון פֿחטטען
 דען פֿיערשען מֿחֿטטען חוֿיט ענטסטחערען — הייטע חָבֿען ען חוניערע זינדען פֿח
 חורחֿטען דחם ירושלים ערסטיראט וואָרדע. חָנע חילעע בליבען וויר חָן דען
 פֿאָגענטפֿעט; רוח געווענטפֿעט דען וואָנט דער כֿונען, — חָן! ריח רשעלע

על אותה הצרה. על אפוסטמוס הרשע ששרף את
 התורה: קרוש בזכרי זאת אשתומם. בי נחחבר
 אותי להשמים. חשך היום חשך להעמם. ורזיר על
 בנה שקוצים משומם: קרית מלך הקרויה גרחה.
 הורש אין לה ובימינה הבטחה. צום האנחה הפוך
 להנחה. ויהיה לבית יהודה לששון ולשמחה: חזיון
 קץ הראה לאהובים. זה יותר מאלף שנים ועוד
 געלבים. קרוש הפוך עננינו בימים קרובים. לששון
 ולשמחה ולמועדים טובים: אל סלך יושב וכי.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יהיה לקו לנפש תדרשנו: טוב
 יי למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד הד וד
 אמתו: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בגריבים:
 טוב וישיר יי על כן יודה חטאים ביה: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי:
 הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש: הושיע יי את עמך את שארית ישראל:
 הושיעה את עמך וברך את נחלתה ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה יי
 כי גמר חסיד ביי פשו אמתים מבני אדם: עזרנו אלתי ישענו על דבר כבוד
 שמה ותצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: ליי השועה וכו'.

שעה

חשוף מלחעם, חשך לשון גילוי, ואמר: חשך היום עד שכל דבר נגוי יעמם, כלומר
 יעב ויסקר. ודור, הוא מין עורב, על בנה שקוצים, דרוו בתענית (לך כח) על
 הפסוק בדכאל (ט, כו) ועל ככף שקין משום. שהעמידו ללם בהכל, ואגב ככף שקין
 כקיס הפייטן ורזיר, שהיא עוף טמא. קרית מלך הקרויה, כ"ל שהיא לשון קורב ותקרב
 כלומר עיר של בניכים ונחיים. או שהיא כמו קרויה קרית עלך.

עכטועטלען זיך חיבער דייענו חוגליק: חסוסטמוס פערברתננטע ריח תודה! —
 מווערתייגסטער! זיך עכטועטלע זיך, ווען זיך דחרחו דענקע, ווייך זיך מווע
 אייסע לז מיינען חונטערגחב פערמייניגטע, פייסטער ווער דער טאג, דיסטער חונט
 דנקע; חוין געלאוועטער רחבע קחץ דחו חבטייליכע גחטלענבילד (חוין מייכען טעמו
 פען)! — ריח בעריהאטע קחציגוסטערט חיוט פערנחטען, נישאחר בענוכט ויח; רחך
 פערטרויעט ויח חויל דייע רעכטע; פעררוהנדלע דען טאג דען טריבונחוין חוין חוין
 זחבאחז*, מחגע ער דען חיוט יהודה לזר וועכנע חונט פריידע ווערען! — ח חפפעני
 בחרע דייען געוועבען דחו עכרע דער טויענדיקתהריגען סאחך! פעררוהנדלע חונטערע
 זיידען חוין קרלער לייט חוין וועכנע חונט פריידע, חוין פערמיליכע פלעסטע!

(*) זיך העברייטען חוין ווערטפייטן לזויטא דען ווערטערן אגדה חונט תורה.

קסח פומון. ראשי הפרחים שלמה. שקול ע"מ יחד ואתי תכונות.

שְׁעָה נֶאֱסָרָה, אֲשֶׁר נִמְסָרָה, בְּיַד בְּבַלְוֹגִים שְׁעִיר. לָךְ
 יְהוָה, זֶה כְּמָה, וְתַחֲנֵן כְּבֶן צְעִיר. יוֹם נָבַר הָאֵיב
 וְתִבְקַע הָעִיר: לְזֹאת אֲבָף, וְאֶסְפַּק בָּךְ, בְּיוֹם חֲמֵשׁ
 פְּזֹרְנִי. וְעַל רַגְלִי הָעֵגֶל, הַלְחֹת יִצְאוּנִי. וְגַם הַשְּׂמִיד
 הַתְּמִיד, וּבִסְוֶגֶר הִבִּיאֵנִי. וְהֵשֵׁם אֱלִיל, בְּהִכָּל כְּלִיל,
 וּמַעֲצָתוֹ כְּלֵאֲנִי. וְהַמְנַחָה, הַנְּחָה, וְדַחֵךְ צֶר בְּאֵשׁ
 הַבְּעִיר: יוֹם נִבְרוּכִי. מָאֵד אֶתְחַל, וְאֶתְחַלְחַל, בְּיוֹם שְׂדֵי
 יְחַפְּנִי. מֵאוֹר חֶשֶׁךְ, בְּצוֹל שֵׁשׁ, כְּמוֹ כְּדוֹר צְנַפְנִי.
 וְהַשְּׂפִיפּוֹן, מְצַפּוֹן, כְּשִׁבְלַת שְׂטַפְנִי. וְהַצִּיד, שְׁלַחֲדִי,
 הַצִּפִּיר וְהַשְּׁעִיר: יוֹם נִבְרוּכִי. הוֹד לְבִי, וּמִשְׁגָּבִי, הַלְעַד
 אֲבָף יַעֲשֵׂן. הֲלֹא תִרְאֶה, עִם נְלֵאָה, אֲשֶׁר הִשְׁחָר

שעה נאסרה, תשעה אל אלקת אסירה זה כמה, זה זמן ארוך. כבן צעיר, שיש לו
 גננותים על אביו, אבתי, אלך בכפיפת ראש, ואספוק כף כאלם המיללל אספוק את כפי.
 חמש פזרני, כן היום רוח"ה ז"ל בכ"ו וכבין הא; והכונה ביום שלא עלינו עשה
 י"ד גזרות, ראש נבליקה שלפניה. ונכתב ספרד' הנכח': ר"מ ש קראוני.
 ועל רגל העגל, נשכיל חטא מעשה עגל. ומעצחו כלאני, כראה פירושו
 בעגת ה'כלאי הכר, ונטוסחת הספרדים כתיב: וגם השמיד החמד ומעשורתו כלאני.
 והמנחה הונחה, פסקה. ששך, זה ככל. צנפני, סננני. כן פירש ר"י בישיבה
 (כב, יח), או שהיא לשון דריקה לפי פירושו השנית (עי"ש). והשפיפון, מין כחש, זה נכודכנה,
 שכתבנו הכני משלח נכס נחשים נפעושים. כשבלת, הכאר. הצייד, זה עשי. והצפירובי,

שעה נאסרה. בויקק חויל דעו געבונידענו, דער, דער התנד ככל'ס חונד שעיל'ס
 חיברעבענו, סקו זייט וזנגער זייט וויאמערט, וויח חיון קויינעו קינד לו דיר פלוצמעט,
 חת טמגע, דח דער ליינד געזינגט, חונד דוח טאקרט ערשטערט ווחורדע. - דח'ת
 ביו חיד געבייגט, חונד טמגע דוח התנדע לוחוחמעו, חת טמגע, דח ליכעשחלע זיידין
 חיד טרופען; מעגעו דעו (גקודעו) קחובעו, פערלר חיד חייסט דוח גענעטל
 טחפעלו, ווחורדע דחו טמגליכע חפער חויפגעטהקעו חונד חיד חיו בחדע געטומעו,
 ווחורדע חיון גחטלענבילד חיו דעו היכל געטעטלוט, ווחורדע חיד דודק גחטטעו חפשו
 סאוס חייגעקערקערט, דוח חפערגחקעו בויעו חויו, חונד דער לייט לייט
 כרחנטע דיון געזעטלבוך, חת טמגע ח"ו"ו. חיד ליטטרע חונד ענטעטלע חיד חת
 טמגע, דח דער חווחקבטיגע חיד פערטטחטעו, דח חיון ליכט ערוקס, דח זשק (עגל)
 חיד חיו חיינעו בחלוטן ס'יידערטע, דח דוח חטטער חויו דעק חקודעו (כנכולנד)
 חיד סנעלו דחהיניס, דח דער יתגער (עשו) חיד ערדרין חונד דוח ווילדן חוסה
 חייער (דוח זירער), חת טמגע ח"ו"ו. סטחון חיינעו הערלענו! דח, חיינעו סוגי
 פערטע! ווירד דיון לפרן עוויג ריזען? זיהעסט רוח ניכט דחו חחטטע פחוק, ווחלש

כִּמוֹ כְּבֹשֶׁן • גְּדוֹר פְּרָצִי • בְּכֵן פְּרָצִי • וּמִחֶרֶק לְקוֹט שׁוֹשָׁן •
 בְּנֵה בַּיִת זָבֹל • לְהִשִּׁיב גְּבֹל • וְהִכְרַמְל וְהַבִּשֵׁן • וְעִין
 פִּקְחֵי • וְנָקָם קַח • מֵאֲצָר וּמִדִּישָׁן • שְׁפוֹט אֱלֹהִים • וְאֵז
 יִשְׁלַם • הַמְּבַעֵה וְהַמְּבַעֵיר : יוֹם גְּבַר הָאוֹיֵב • וְהַתְּבַקֵּעַ
 הָעִיר : שְׁעָה נֹאסֵר וְכו' • אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' •

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ : אֵתָּה
 תִּקְוֵם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּהָ כִּי בָא מוֹעֵד : זְכַחֵי אֱלֹהִים רַחֵם נִשְׁפָּרָה לֵב
 נִשְׁפָּר וְתִרְגֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְקֶה : הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן • תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם : אֵז תַּחְפוֹץ זְכַחֵי צָדֵק עוֹלָה וְכִלְיִל • אֵז יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פְּרִים :
 (וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אֵתָּה • אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדֶךָ כְּלָנוּ : אֵתָּה
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ • חֲסִדֶךָ וְאַמִּתְּךָ תִּמְיֵד יִצְרוּנוּ) : זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי
 וְחֲסִדֶיךָ כִּי פָעֻלָם הִמָּה : זְכַרנוּ יי בְּרִצּוֹן עִמָּךְ • פִּקְדוֹנוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ : זְכוֹר עֲרִתְךָ
 קִנִּית פְּדוּם גְּאֻלַּת שִׁבְט נַחֲלֶתָּה הִר צִיּוֹן זֶה שִׁבְכַת בּוֹ : זְכוֹר יי חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲחֻבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶעֱחַ : זְכוֹר יי לְבִנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמֵרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסוּד בָּהּ : זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לָהֶם בְּהַ וְהַדְּבַר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֵת זְרַעְכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם • וְכֹל הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲנִי לְזְרַעְכֶם וְתַחֲלוּ לַעֲוֹלָם : זְכוֹר לְעַבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב • אֵל תִּפְּן אֵל קִשִּׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ : אֵל נָא תִשֶׁת
 עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נֹאֲלַנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ :

הִטָּאנוּ צוּרְנוּ • סִלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ :

ע"ס א"ב ושם המספר משה בר שמואל חזק.

* אֹרְדָה עֲלֵי פִשְׁעֵי • לְצוֹר מְעוֹזֵי וּמוֹשִׁיעֵי • אֲנֵא מָרֵק
 רִשְׁעֵי • אֶף לֹא אֲבֵעִי : בְּעֵי הַשָּׁרָה וְגִלִּים • נִתְחִי בְּרוּעַ

פרשנו בסליחה שלפני זו. בכך פרצתי, דוד שיבא מנוח פרוץ. ומחרק, מקוים. אצר
 ורישון, כפי עשו. שפוט אלם, עפה"כ (משלי לא, ח) פתח פד לאלם, כלאמר למי שאינו
 יודע לטעק טענת עלנו. המבעה והמבעיר, שני סגות מויקין (בר"פ כב"ק), וכאן סוף
 כיון לאויב העקריב.

טוהרן ויח חיין חלען געווקרדען? לערבעסערע אוינע געברעבאן דורך דען קסם
 דען פון (דור), וולע ריח קווע חוין דען דערנען הערלעך, ערבויע דעו הוין דיינער
 ווקהאג, בריגע חונג לוריק נתך דעט געביעטע דען כראל טונר דען כאן; סויע
 חוזהער, ניט רחבע חן סנר טונר לישן (וקהגע עז'ס); ריכטע ריח וזלע דען פער
 סטואטען, דעס ריח פערדעערער טונר לערברענער לערניטען פיסען, חנ טעגנע
 דח דער פיינד געווענט, טונר ריח סתהרס ערשכערט ווחורדע.

© נילור טנד חיברעוועטונג פון אהוד עלי יושע חיו סליחות ליום רביעי שנין ר"ה ו"ב.

מַעֲלֵלִים. בְּצַרְק שְׁלֹשֶׁת הַגְּדוֹלִים. יְנִיחַ חַטָּאִים
 גְּדוֹלִים גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי אֲבִינוּ. בְּשִׁבְעִים פְּתָנִים כְּהִינּוּ.
 לוֹלֵי רַחֲמֶיךָ קוִינּוּ. כַּמַּעֲט בְּסִדּוֹם הִינּוּ לַעֲמוּנָה
 דְּמִינוּ: דְּמִינוּ לַקָּאֵת מְדַבֵּר. מֵת לַחַי כְּחֶבֶד. וְהַשֵּׁב
 לִי דְבָר. מַה לְתַבֵּן אֶת הַבָּר: הַבָּר כְּנִשְׁקֵי אֶהְבֵּתֵנִי.
 רַע בְּבַחְרֵי גִטְשֵׁתֵנִי. בְּהַקְנִיאֵי לָךְ הַקְנֵאתֵנִי. אִם
 חַטָּאתִי וְשִׁמְרָתֵנִי: וְשִׁמְרָתֵנִי מִחֲרָבוֹת שְׁחֻזוֹת.
 וְאִבִּירָה פְּלִאֵי חַזוֹת. מְלַכְלַתִּי בְּגֵאוֹת עֲלִיזוֹת. וְאִף
 גַּם זֹאת: זֹאת הִיא אֲנַחְמָתִי. הַתּוֹדוֹת וְעִזּוֹב חַטָּאתִי.
 וְאַתּוּדָה וְלֹא בִשְׁתִּי. אֲמַנֵּם אָנֹכִי חַטָּאתִי: חַטָּאתִי
 לְרַב הָעֲלִילָה. אֱלֹהֵי כְּאֲבֹלַח נְשִׂיָה. וְהַפְתִּי בְּלִי רְטִיָּה.
 פָּצַע וְחִבּוּרָה וּמָכָה טְרִיָּה: טְרִיָּה מִכְּתִי וְאֲנוּשָׁה.
 כְּזֹלְזַלְתִּי יוֹם נְפִישָׁה. וְקֵאתֵנִי מִנַּחַת יְרֻשָׁה. יִם וְדָרוֹם
 יְרֻשָׁה: יְרֻשָׁה אֶרֶץ נִדְחִי. בְּשָׂר וְעֵצִים לְפִצְחִי. וְצִרְחָתִי
 מֵרֹב שִׁיחִי. אִם פַּח אֲכַנֵּם פַּחִי: פַּחִי כְּשֵׁל מִסָּבֵל.
 כְּהִיִּתִי בֶן מִנְבֵּל. וּבִתְעוֹתִי אַחֲרֵי הַהֶבֶל. מִחוּלֵי נְהַפְדָּ
 לְאַבֵּל: לְאַבֵּל בְּנוֹרֵי הוֹמֵר. וְעַגְבִּי לִבִּי גִתִּימֹר. בְּקוֹל
 שִׁירִים וְזִמֹּר. בְּמֹר נְפֶשׁ מִסָּפֵד מֹר: מֹר לְמַתּוֹק
 כְּהַפְצָח. כַּעַם אֲרוֹם וְצָח. וּכְשִׁפְךָ דָּם רֵצָח. הִזָּה
 כְּאִבֵּי נְצָח: נְצָח הַחֲרֵב חֲדָרָה. וְאַלְמָנָה וְשִׁבְלָה
 וּבְעָרָה. וּכְמַעֲט הַפִּיתִי בְּעֵבְרָה. מִכַּת בְּלַתִּי סָרָה:
 סָרָה עֲטָרַת גְּאוּנִי. בְּבַגְדֵי בְּמִבְטָחִי וּבְמִשְׁעֵנִי. שָׁמַם
 בֵּית מְעוֹנִי. פִּלְגֵי מִים תִּרְדַּעֵנִי: עֵינֵי נִגְרָה בְּאֲשׁוּנֵי
 כְּנִגִּיתִי בְּלִפִּי וּבְעֵינֵי. וּכְסִתְנִי כְּלַמַּת מוֹנֵי. וְאִיךְ אֲשָׂא
 פְּנֵי: פְּנֵי חֲמֹר מְרוֹ מִמְצוּקָה. כְּהַקְעִיסִי לְשׁוֹמֵעַ

צָעָקָה. וּגְנַבְתִּי וְלָקַחְתִּי בְּחֻזְקָה. וְכֵּן לִי עוֹד
צָדָקָה: צָדָקָה וְחֶסֶד גָּעַלְתִּי. וְהַעֲדַתִּי שֶׁקֶר וְחִמְדַּתִּי.
וּבִיד אֲכֹזְרִים פָּגַרְתִּי. מִן הַמַּצֵּר קָרַאתִי: קָרַאתִי
לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. מִפְּלִיא פְּלֵאוֹת מְרֵבוֹת. הִרְאֵנוּ
נְחֻמֹת טוֹבוֹת. כִּי אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת: רַבּוֹת
רָעוֹת עֲדַתְךָ. בְּעֵלוֹהָ אֲרוֹנִים זוֹלָתְךָ. חָרְפוּ וּנְאַצּוּ
לְעַמֶּתְךָ. הַשָּׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוּן שִׁבְתְּךָ: שִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ אֲרוֹנֵינוּ. הִכּוּנוּ וְחִקְוָם בְּחַיֵּינוּ. וְתִשְׁכּוּן בֵּית
מֵאוּיָנוּ. הֲלֹא אַתָּה תֵּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ: תְּחַיֵּינוּ אֲרוֹן
מֵיֹזְמִים. וְדַלְנוּ מִכַּמְעַמְקֵי מַיִם. צַדֵּת חֲרָבָה פְּעַמִּים.
יִשְׁקִיף וַיֵּרֶא יְיָ מִשָּׁמַיִם: מִשָּׁמַיִם הֵבֵא רוּחַהּ. שִׁבַּח
מִעֲדַתְךָ אֲנַחָה. וְאַל לְנִצַּח תִּשְׁבָּחָהּ. אֲדַנִּי שִׁמְעָה
אֲדַנִּי סִלְחָה: סִלְחָה לְמַרְחָם מִשָּׁחַר. חֲטָאִים זָכָה
לְהַצָּחַר. קִבְּצֵם לְמָקוֹם הַמְּבַחֵר. יְיָ הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֵל תֵּאֲחָר:

בסדר סליחות י"ז מלאנו תוספת תרו"ס
ותוס' כ"ט המזכיר משה בר שמואל חזק.

תֵּאֲחָר לְכַעֵס וְתִקְשָׁה. וְתִשְׁפּוֹר עֲלֵנוּ הַקְּשָׁה. וְגִרְצָה בְּקִרְבֵּן
אִשָּׁה. בְּכַתוֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה: מֹשֶׁה בְּנֵי חֵבֶר. לְעַם גֹּבֵר
מוֹנָה. וּפְקַעְנוּ שְׁעָרֵי שִׁבְרֵי. הַשִּׁבְתִּי וְנִפְתַּחְתָּה בָּר: קֵר וְחָף
מִהַתְנַאֵל, כִּי אֲנִי בְּהִזְתּוֹ לְיִשְׂרָאֵל. וְסָרַב וּבָעַט בְּמִנְאֵל. לְשַׁמְעַ
בְּקוֹל שְׁמוּאֵל: שְׁמוּאֵל חֹזְקִי בְּמִסְעָד. וּפְלִט וּכְפָר וּסְעָד.
וְאַתָּה מִסְפָּר צַעֲדֵי. יְיָ הַטּוֹב יְכַפֵּר בְּעַד:

זָכַר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כִּי אֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי
אֲבָרָהם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

וג'ן חיינו ברית מילה חיים וזכור ברית אברהם יצחק ויהושע
ויירד ריונו גענום: שבות אהלי יעקב והואשענו למען שמך:

וְזָכֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּדִית
 רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵיבֵי הַגּוֹיִם לְהַיִּחַת
 לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי. עֲשָׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִכְתַּחְתָּנוּ. וְאִךְ נָם
 זֹאת בְּהַיּוֹתֶם כְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאֻסָּתִים וְלֹא נִעְלָתִים לְכַלְתָּם
 לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּכֶם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
 יִשְׁכַּח אֶת בְּרִיתוֹ אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: הִשָּׁב שְׁבוֹתֵנוּ
 וּרְחַמְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יי אֱלֹהֵיךָ אֶת שְׁבוֹתֶךָ וּרְחַמְךָ. וְשָׁב
 וְקַבְּצֵה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִסְפַּצְתָּ יי אֱלֹהֵיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ נִדְחֵנוּ
 כְּמָה שֶׁכָּתוּב אִם יִהְיֶה גִדְדֶךָ בְּקִצְהוֹ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקַּבְּצֵה יי אֱלֹהֵיךָ
 וּמִשָּׁם יִקַּח: הֲלֵכֵן חֲטֵאֵינוּ בְּשִׁלְגוֹ וּכְצֹמֵר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לִכְנָא
 וְנִבְכַחַה יֹאמֵר יי אִם יִהְיֶה חֲטֵאֵיכֶם בְּשָׁנִים בְּשִׁלְגוֹ יִלְפִינוּ. אִם
 יִאֲדִימוּ בְּתוֹלַע כְּצֹמֵר יִהְיוּ: וְזָקַעְלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטְהוֹרֵנוּ כְּמָה
 שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
 וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מַחֵה פִשְׁעֵינוּ לְטַעֲנֵה כְּאֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מַחֵה פִשְׁעֵיךָ לְמַעַנִי. וְחַטֵּאתֶיךָ לֹא
 אֶזְכֹּר: מַחֵה פִשְׁעֵינוּ כְּעֵב וּכְעָנָן כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מַחִיתִי כְּעֵב
 פִּשְׁעֵיךָ וּכְעָנָן חַטֵּאתֶיךָ שׁוֹכֵה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ: אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה
 יי בִּינָה הַגִּנְגְנוּ: יְהוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִינוּ וְהַגִּיז לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יי צַדִּיק
 וְגֵאלְנוּ: כִּי לָךְ יי הוֹחַלְנוּ אֶתְּהָ תַעֲנֶה אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ:

בעסקר ומון חיון דית סולע געאט, נענט ומון :

כדפסכו אזליה יעקב משכנתה ישראל : ואני ברב
חסדה אבא ביתה אשתתה לא דיכל קדשה ביראתה : יי
אנתתי מעון ביתה ומקום משכן בבודה : ואני אשתתה
ואברהם אברהם לפני עלי : ואני תפילתי לה יי עת
רצון אליהם ברב חסדה ענגי באמת ישעה :

אני קראתיך בירענגי אל תמאונה לי שמע אמרתי :
אני בצדק אחזה סגה אשבעה בחקין תמונתה : ואני
עליה במחתי יי אמרתי אלתי אמתה : שמע קול התנוני
בשועי אליה בנשא ידי אל דביר קדשה : יי אליה שועתי
אליה ותרפאני : אליה יי אקרא וא אלני אתעון : האירה
סגה על עבדה וישועני בחסדה : בירא יי תחלתי אמתה
תענת אדני אליה : שמעה תפילתי וישועתי תאונה לא
דמעתי אל תחרש : שמע יי ותנגי יי הית עוזר לי :
שיר תפעלות לדוד שמתתי באמרים לי בית יי גלה :
שש אנכי על אמרתה במוצא שלל רב : הקשיבה לקול
שועי מלכי ואליה כי אליה אתפלל : יי בקר השמע קולי
בקר אערוד לה ואצפה : אני קראתיך בירענגי אל
תמאונה לי שמע אמרתי : רגלי עמדה במישור
במקתלים אברה יי :

בעסקר ומון סליחות ומנט, נענט ומון ברכת התורה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצוותיו וצונו לעשות בך ברי תורה :
ותערב גא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו
ובפי עמך בית ישראל ונהיה אנתנו וצאצאינו
(וואסווי שטאנדיג) וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי
שמך ולומדי תורתך לשמך ברוך אתה יי

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֲוֹנוֹתֵינוּ :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עַרְמוּמִים :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּסִים :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַכּוּמִים :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָּל צָרָכַי :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵבִין מִצְעָדֵי נֶבֶר :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָתוֹ :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָתוֹ :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם תְּנוֹתָן לַעֲמֵךְ פֶּחַח :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שְׂבִירָה מֵעֵינַי
 חַגְנוּמָה מֵעַפְעָפִי : וְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵת תְּבִיאָנוּ
 לֹא לִיִּי חֲטָא וְלֹא לִיִּי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לִיִּי גִפְיוֹן וְלֹא לִיִּי
 בְּזִיוֹן וְלֹא תִשְׁלַט בְּנוֹ יָצָר הָרַע וְהִרְחִיקְנוּ מֵאֲדָם רַע וּמַחְבֵּר
 רַע וּדְבַקְנוּ בְּיָצָר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יָצָרְנוּ
 לְהוֹשִׁיעַ בְּדַלְתְּךָ וּמִגְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לַחַן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל־רְאוּאֵינוּ וְתִגְמַלְנוּ חֲסָדִים
 טוֹבִים בָּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתְּצִילְנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת
 פָּנִים מֵאֲדָם רַע וּמַחְבֵּר רַע וּמַשְׁכֵּן רַע וּמַפְגֵּעַ
 רַע וּמַשְׁטָן הַמִּשְׁחִית מוֹדִין קָשָׁה וּמַבְעֵל דִּין
 קָשָׁה בֵּין שְׁהוּא בֵּן־בְּרִית וּבֵין שְׁאִינוּ בֵּן־בְּרִית :
 לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יֵרָא שָׂמִים בְּסִתְרָה וּמוֹדָה
 עַל־הַאֲמֹת וְדוֹבֵר אֲמֹת בְּלִבּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ וַיֹּאמֶר :
 רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ

מַעֲלָלִים • בְּצַדֵּק שְׁלֹשֶׁת הַגְּדוֹלִים • יְנִיחַ הַטָּאִים
גְּדוֹלִים וְגְדוֹלִים מִעֲשֵׂי אֱבִינוּ • בְּשִׁבְעִים פְּתָנִים כְּהִינֵנו
לוֹלֵי רַחֲמֶיךָ קִינֵנו • כִּמְעַט כְּסֻדּוֹם חֵינֵנו לְעִמּוּחָה
דְּמִינוּ: דְּמִינוּ לְקֹאת מִדְּבָר • מִתְּלַחֵי כְּחֶפֶר • וְהִשָּׁנ
לִי דָבָר • מַה לְתַבֵּן אֶת הַכֶּר: הַכֶּר בְּנִשְׁקֵי אֱהָבַתְנִי
רַע בְּבַחֲרֵי נְטִשְׁתָּנִי • בְּהִקְנִיאֵי לָךְ הִקְנֵאתָנִי • אִם
חֲטָאתִי וְשִׁמְרַתְנִי: וְשִׁמְרַתְנִי מִחֲרָבוֹת שְׁחֻחוֹת •
וְאִבִּירָה פְּלֹאֵי חַוּוֹת • מִלְּבַלְתִּי בְּגֵאוֹת עֲלִיזוֹת • וְאִף
גַּם זֹאת: זֹאת הִיא אֲנַחְמָתִי • הַתְּוֹדוֹת וְעֻזּוֹב חֲטָאתִי
וְאֶתְוֹדָה וְלֹא בִשְׁתִּי • אֲמַנֵּם אֲנֹכִי חֲטָאתִי: חֲטָאתִי
לְרַב הַעֲלִילָה • אֱלֹה בְּאֲבֻלָּה נִשְׁיָה • וְהַבֵּיתִי כְּלִי רְטִיחַ
פָּצַע וְחַבּוּרָה וּמָכָה טָרִיחַ: טָרִיחַ מִכְּתִי וְאֲנֻשָּׁה •
כִּזְלוֹלְתִּי יוֹם נְפִישָׁה • וְקֹאתְנִי מִנְחַת יְרֻשָּׁה • יָם וְדָרוֹם
יְרֻשָּׁה: יְרֻשָּׁה אֶרֶץ נִדְחִי • בְּשֶׁר וְעֵצִים לְפִצְחִי • וְצִרְחִתִּי
מִרוֹב שִׁיחִי • אִם כַּח אֲבָנִים כַּחֵי: כַּחֵי כְּשֶׁל מִסְבֵּל
כְּהִיִּתִי בֶן מִנְבֵּל • וּבִתְעוֹתִי אַחֲרֵי הַהֶבֶל • מִחוֹלֵי גְהֵפָה
לְאַבֵּל: לְאַבֵּל כְּנֹרֵי הוֹמֵר • וְעַגְבֵּי לִבִּי גִתִּימֵר • בְּקוֹל
שִׁירִים וְזֹמֵר • בְּמֵר נֶפֶשׁ מִסְפָּד מֵר: מֵר לְמִתּוֹק
כְּהַפְצָח • כְּעַם אָרוֹם וְצָח • וּבְשִׁפְךָ דִּם רָצָח • הָיָה
כְּאֹבֵי נְצָח: נְצָח הַחֶרֶב חֲדָרָה • וְאַלְמָנָה וְשִׁבְלָה
וּבְעֵרָה • וּכְמֵעַט הַבֵּיתִי בְּעֵבְרָה • מִכְּתִי בְּלִתִּי סָרָה:
סָרָה עֲטָרַת גְּאוּנִי • כְּבִגְדֵי כְּמִבְטָחִי וּבְמִשְׁעֵנִי • שָׁמַם
בֵּית מְעוּנִי • פִּלְגֵי מִים תִּרְדַּעֵנִי: עֵינֵי נִגְרָה בְּאִשׁוּנֵי
כְּנִיחֵי בְּלִבִּי וּבְעֵינֵי • וּכְסִתָּנִי כְּלַמַּת מוֹנֵי • וְאִף אִשָּׁא
כְּנִי: 8: כְּמֵר מֵרֵוּ מִמְצוּקָה • בְּהַבְעִיסִי לְשׁוֹמֵעַ

צַעֲקָהּ • וּגְנַבְתִּי וּלְקַחְתִּי בְּחֻזְקָהּ • וְכֵּן לִי עוֹד
צַדִּיקָהּ: צַדִּיקָהּ וְחֹסֵד גְּעַלְתִּי • וְהַעֲדַתִּי שֶׁקֶר וְחִמְדַּתִּי •
וְכִיד אֲכֹזְרִים שָׁנַרְתִּי • מִן הַמַּצַּר קָרַאתִי: קָרַאתִי
לְרוֹכֵב עַרְבוֹת • מִפְּלִיא פְּלֵאוֹת מְרֵבוֹת • הֲרֵאֵנוּ
נְחַמּוֹת טוֹבוֹת • כְּאֲשֶׁר הֲרֵאֵתָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת: רַבּוֹת
רַעוֹת עֲדַתְךָ • בְּעִלּוֹה אֲדוֹנִים זוֹלְתְּךָ • חֲרָפוּ וּנְאַצּוּ
לְעַמֶּתְךָ • תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוּן שִׁבְתְּךָ: שִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ אֲדוֹנֵינוּ • הִכּוּנוּ וְתִקְוָם בְּחַיֵּינוּ • וְתִשְׁבּוֹן בֵּית
מֵאֵינוּ • הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ: תְּחַיֵּינוּ אֲרוֹן
מִיּוֹמִים • וְדַלְנוּ מִמַּעַמְקֵי מַיִם • צַרְתָּ חֲרָבָה פְּעַמִּים •
יִשְׁקִיף וַיֵּרֵא יִי מִשְׁמַיִם: מִשְׁמַיִם הִבֵּא רִוְחָה • שִׁבַּח
מִעֲדַתְךָ אֲנַחָה • וְאַל לְנֹצַח תִּשְׁבַּחְהָ • אֲדֹנָי שְׁמַעְהָ
אֲדֹנָי סִלְחָה: סִלְחָה לְמַרְחָם מִשְׁחָר • חֲטָאִים זָכָה
לְהִצָּחַר • קִבְּצָם לְמָקוֹם הַמְּבַחֵד • יִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֵל תֵּאֲחָר:

נסדור סליחות י"ז מנאכנו תוספת תרחים
וחתום נס טס המזכר משה בר שמואל חזק.

תֵּאֲחָר לְכַעֵס וְתִקְשָׁה • וְתִשְׁבּוֹר עֲלֵנוּ הַקְּשָׁה • וְגִרְצָה בְּקִרְפָּן
אִשָּׁה • בְּכַתוּב בְּחוֹרַת מִשָּׁה: מִשָּׁה בְּנִים חִבְר • לְעַם נָבֵר
מוֹנָבֵר • וּפְקַעְנוּ שְׁעָרֵי שֶׁבֶר • הַשִּׁבְתָּ וְנִפְתַּחְהָ כָּר: כָּר וְחָף
מִהַתְנַא, כָּאֵן בְּהִיחַתוּ לְיִשְׂרָאֵל • וְסָרֵב וּבָעַט בְּמִנְא • לְשִׁמְעַ
בְּקוֹל שְׁמוּאֵל: שְׁמוּאֵל חֻזְקֵנִי בְּמִסְעָד • וּפְלִט וּכְפָר וּסְעָד •
וְאַתָּה מִסְפָּר צַעֲד • יִי הַטּוֹב יִכְפֹּר בְּעַד:

זָכַר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וְזָכַרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי
אֲבָרָהִם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

ועון חיינו ברית מילה חיים זכור ברית אברהם יצחק ויהושע
ויירד דיונו ונענום: שבות אהלי יעקב והואשענו למען שמך:

בְּמַעַנֵי. גְּדַלְנִי כְּאֵב בְּפִשְׁעֵי לְפָקְדֵנִי. הֲדַי וְזֵם
 מְרוּרוֹת הַלְעָנִי: הַצָּרוֹת מִתְנַבְּרוֹת מִכָּל עֲקָרִים.
 וּבָטְלוּ הַמַּעֲזָרִים גְּדָמִים לְעֲתָרִים. זְלוֹלָתִי מִשְׁחָדֵנִי
 גְּבוֹן שְׂבָהָרִים. חֲסֵרְתִי כִהְיוֹם חֲמֹשֶׁה דְבָרִים:
 טוֹדְנִי בְּעֶשֶׂר מֵיּוֹם יִי שְׂמָה. יוֹם זֶה לְכֵן נִצְוָה. כְּדָם
 גִּשְׁתַּבְּרוּ בַחֲטָאתִי הַעֲצוּמָה. לְחֹזֶת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 הַמָּוָה: מִדֵּי זָכְרִי יוֹם יְגוֹנִי. גִּפְשֵׁי הוֹמָה וַיִּבְכְּיוּ עֵינַי.
 סִגְרָתִי בְּבֹטֹל פְּפוּר הַמוֹנִי. עֲלֵת תְּמִיד הַעֲשֵׂה
 בְּהַר סִינִי: פִּרְצָתְנוּ וְנַחֲתָנוּ קְדִישׁ וְעִיר. צָמְתוּ חַיִּים
 הַצִּפִּיר וְהַשְּׁעִיר. קְבוּעַ צוּם הָרְבִיעִי לְרַב וְצִעִיר. חֲזֵן
 עוֹנֵינוּ גְרָמוֹ וְהִבְקָעָה הָעִיר: שֹׁרְדֵנוּ בְּגִלְתָּנוּ כֵּל
 עֲזָרָה. תְּאוֹת רְשָׁעִים תִּתֵּה לְהַגְבִּירָה. יִשְׁמוּ יִשְׁרָאֵל

על

במעני, נדיבורי. גדלני וכו', על זאת אתחנן, שהק"כ אשר גדלני כאב עתה פוקד עלי פעמי.
 חדי, תואר לה'. ובטלו המעוזרים, הידעים לשאר רחמים נתפלתם. נרמס לעתים
 שדמו לעתר (סוכה דף יד) מה עתר זה מספך וכו'. נסון שבדורים, בהמ"ק עפ"כ
 (ישעי' נ, ח) ככון יהיה הר בית ה' בראש ההרים. חמשה דברים, כדמפרש ואליה, שכן
 הלחות, ניטול התמיד וכו'. טורדנו, נענשנו עוד נעצר פורעניות (עס ה' כסוכה),
 כדאיתא במסכה (עס) שהיו בט' באב, חזק שאמר מיום ה' שעה. סגרתו בבטול וכו', לל
 כאשר בזה יחזלים במלך וכפוד המון עם, בשל התמיד. ועיר, לשון קדושה, כש עיר
 וקדש מן שמיא' (דניאל ד, י). צמא, קצרו. הצפיר והשעיר, הוא מלך יון כמסרה גדל.

יזרע, חוזה וחסע חיד חין ביטטערן קאנגען חויג. ער, דער וויח חיון פֿחטער חיד
 גרחס לנה, וזכט חיינע חייטעטהעט הייט; ער, חיון פֿרייט, וחסט חיד חיינע הערבע,
 ביסטערע לייט עראלבען. פֿחן מלוען חייטען הער פֿעראעהרען ליידען זיך; ריח (חן)
 ערפֿחטען) לו עראעקקען פֿערסטמחנרען, ריח בעסטערען, פֿעיִסטוואַטען. הערפֿחטע
 ווירדיגט בין חיד, וויטערעך דער טחן חס בערגע ליעגערע טעאפען לערסטחטט וואַרדע;
 חס הייטיגען טחגע זינד חיר פֿינגל חונגליק: פֿחללע לוגעקחטען, חונד נחן
 לעהן דחלו לייט ריעועט טחגע (דער טטרחלע) גחטטען, דחרון פֿחטטען וויר חייטע
 הייטע זינד, דורך חונערעט טווערען ויזרען, ריח געזעט: טחלען, דחן ווערק גחטטע
 לערבחלען וחקררען. חען חיד מן ריעוען חונגליקנטג דענקע, יחאוערעט חיינע וועל
 חונד חיינע חויגען טהרקען. חיד בין בוחטגעסטעללען דורך דחן חונטערנחט זה
 זיה: חפֿלערו פֿיר חיון פֿחלק, דען טחגליכען חפֿלערו, דחן טחן מן דעך בערגע טר
 געהלופֿען וואַרדע. — דחן חחסט חונד פֿערדחרכען, חונד פֿערלחטען, מלוענהייטען!
 חללועהטערע! ווירדע חונגעחיינער החבען חוננער לעבען לערסטחטט; חיון פֿחטטע
 דען פֿיערשען חקחטט: חייט ענטסטחנרען — חייטע החבען עז חוננערע ויסען פֿח
 חוהחלעט, דחס יחזלים ערסטירחט וואַרדע. חקנע חיללע בליבען וויר חין דען
 פֿחגעטלעט, דחן געווקהרטעסט דען וואַחט דער בחוען, — נח! ריח ושללע

אֹתָהּ הִצַּרְהָ • עַל אֲפִסְטָמוֹס הַרְשָׁע שֶׁשָּׂרַף אֶת
 הַמִּזְבֵּחַ: קְרוֹשׁ בְּזָכְרֵי זֹאת אֲשֶׁתּוֹמִים • בִּי נִחְתָּבְרוּ
 לִדְתֵי לְהַשְׁמִים • חֲשֵׁן הַיּוֹם חֲשֵׁן לְהַעֲמִים • זְרִיר עַל
 בָּרָךְ שֶׁקּוֹצִים מִשׁוֹמִים: קְרִית מֶלֶךְ הַקְּרוּיָה נִדְרָה •
 דַּרְשׁ אֵין לָהּ וּבִימִינָהּ הַבְּטָחָה • צוּם הָאֲנָחָה הַפּוֹךְ
 הַנִּנְחָה • וְיִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה: חֲזִיוֹן
 יָן הַרְאָה לְאֶהוּבִים • זֶה יוֹתֵר מֵאֶלֶף שָׁנִים וְעוֹד
 עֲלָבִים • קְרוֹשׁ הַפּוֹךְ עֲנִינֵנוּ בְּיָמִים קְרוּבִים • לְשִׁשׁוֹן
 לְשִׁמְחָה וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים: אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

טוב יי לכל ורתמיו על כל מעשיו: טוב יהיה לקונו לנפש תדרשנו: טוב
 למעוזו בימים צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד הד וד
 ומנותנו: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים:
 טוב וישר יי על כן יודה חסאים בהרה: טוב ויחיל ודומם לתשובת יי:
 הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש: הושע יי את עמקה את שארית ישראל:
 הושיעה את עמקה וברכה את נחלתה ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה יי
 כי גמר חסיד ביי פשו אמונים מבני אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
 שמך ותאילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: ליי השועה וכו'.

שעה

חשוף מלהעמם, חסף לשון גילוי, ואמר: חסף היוס עד שכל דבר גנוי יועמם, כלומר
 יעב ויסקף. ודור, הוא מין עורב, על כנה שקוצים, דרשו בתענית (דף כח) על
 הפסוק בנחאל (ט, כז) ועל ככף שקין משום. שהעמידו ללם ביהכל, ואגב ככף שקין
 נקוט הפיטן זרזיר, שהיא עוף טמא. קרית מלך הקרויה, כלל שהיא לשון קורב ותקרב
 כלומר עיר של בניכים גבוהים. או שהיא כמו קרואה קרית מלך.

עטועטלען ויך חיבער דינענו: חובליק: חסוסטמוס פערברחננטע ריח תולס!—
 חוזהרתייליגסטער! חיך עטועטלע מיך, ווען חיך דהרמו דענקע, וויח יך חוזה
 אייטע לו מיינעט חונטערדחנג פערמייניגטע, פיינסטער ווחר דער טנג, דיסטער חונט
 דנקע; חיון געלאוגעלטער רחבע קחץ דמו חכטייליבע גחטלעכנילד (חיון מיינען טעמו
 פט!)— ריח בעריהמטע קתיגוסטמרט חיוט פעררוחטענו, ניימחר בענוכט ויח; דקך
 פערטרויעט ויח חויל דייע רעכטע; פעררוחטלע דען טנג דען טריבונחו חיון חיון
 חכמול*, וחגע ער דעט הוינע יהודה לור ווחננע חונט פריידע ווערענו!— ח חפלעכע
 כהרע דייענו געלעבשטען דמו עכרע דער טויערניסיהריגען סוחך! פעררוחטלע חונטערע
 ויידען חיון קרלער לייט חיון ווחננע חונט פריידע, חיון פרחלילע פלעסטע!

(* חיע העברישטען חיון ווחרטספיען לויסטג דען ווחרטערו אנהה חונט חנהה.)

הושיענו יהוהים כי באו פנים עד נפש: הושיע יי את עמך את שארית ישראל:
הושיעך אלה עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה יי
כי גמר חסיד כי פשו אמונים סבגי אדם: עזרתו אלהי ישענו על דבר מצו
שמוך וחצילנו וקפד על חטאתינו למען שמוך:

קסג פומון. ע"פ תשר"ק ובסוף ראשי החרוזים משלם.

במתי מספר חלינו פניך. לשועת נבאים א תעלה
אזניך. הקשב תחנתם משמי מעוניך. פבימי מוד
והדם הושעת בך: תהלות ישראל אתה יושב.
שועתם מאזין ורנתם קושב. רפאות למחץ מקדים
ומחשב. קנייך להטיב ונויהם לישב: צר ואני
הלטיש עיניו. פיהו פער לשאוף עניו. עשת בשל
להשמיד קהל המוניו. סגל לאבד חרת בגשתוניו:
נוקם לצרים ונוטר לאויבים. מדרת מרתם בוד
לאהובים. לוחם וניניו התלו מצלבים. כבחרח
דגים חרוזתחובים: יום אשר שברו צוררים. טבחה

במתי מספר, באנשי מעשי' אכחט מתכללים אליך. נכאים, נכדי רוח ושפלים. רשוח
למחץ מקדים, הקב"ה מקדים רפואה למכה, כאשר קרה לנו ע"י בנתן ותרא. ותיחם
לישב, ע"י טובט מנלות בכל שהיה לאחר מעשה זה. הלטיש עיניו, הבריק בעיניו. ללכ
(איוב טו, ט), כראות המן את מדרכי ולא קם ולא זע ממנו לטש עיניו עליו ושאף לבלע.
עשה בשל, חשב להשמיד הקהל ע"י ממו, ר"ל בעשרת אלפים ככר כסף. חרח
בנשחוניו, כתב בכתב דתו למדינות ועמים, והוא כמו הכשתון בעזרא (ה, ז). וחרח

במתי מספר. חין כור גערינגער חנלנהן בעטען וויר לו דיר; ח ענטליהע זין
חיהר ניכט דעק פלעהען דער בעטריבטען, מערק חויל חיהר געבעט חין דיינער
היוואויסען ווההונג, וויח דוח לו דען לייטען דען ענד חונד דער דעס* דיינען קינדען
ביימגעסטחטען העסט. דוח טהרפעסט חיבער דען וקבענעןקענען ישראל, הערעסט
חויל חיהר סרייען, פערניאוסט חיהרען גענאק, בערייטעסט דוח הייזונג פאר דע
ווחודע, ערלייגסט דיינען חייגענטהונק (ישראל) ווההוטחטען חונד בעטעלעסט חיהרע
ווההונגען וויעדער. דער פיינד חונד בעדרהנגער בויטלעט אים זיינן חויען, ספערעטע
זיינען רחלען חויל, דען דעמיטהיגען (מרדכי) לו פערטוינגען, גאב פון זיינען געווע
הער, דעסטען (מרדכי'ס) פלוק לו פערטוינגען; דען חויערקהרענען סטחטן לו פער
ניכטען, סריב ער חין זיינע פעררהונגען. חבער דוח, דער דוח חן פייטען רחלע,
חן בעדריקקערן ספערעטע חיבסט, מחסעסט חיהגען אים גלייכען מחסעט לו, חן ווי
יח עו חן דיינען געוויבטען לו פערחיבען געדחלעטען. חן ווחודע דויער ספרייטען
טיגע ווחווסט זיינען קינדערן חוילגעקניפט; וויח דוח פיסע חיל' כעטן ווחודען יח לו
זימחטען גערייהעט. חן עבען דעט טהגען, דח דוח פייטען חין דעט (פלון געסט) כעווחתעטען

* מרדכי חונד אסתר. מרדכי בערייטעט חית קהוויסען פיינען כהן: חת (מל
דכ"א) חונד דעס (אסתר'ז פריהערער נחמע) חיינע אירטהע.

אֲשִׁית בְּעַם נִצְחָרִים • חֲלָפָה הָדַת וְנִפְלוּ פְגָרִים • זְלַעְפוּ
 עֲמֹו מוֹבְסִים מְגָרִים: וּבְכֵן יִתְעַלָּה שְׂמֶךָ וַיִּתְנַשֵּׂא •
 יוֹדֶךָ שְׁמֵי שָׁמַיִם בְּסֶה • רַבִּים בְּרוֹמְמָךְ נְחוּנִים
 לְמִשְׁפָּה • גִּיא וְאַפְסִיָּה תְהַלְתְּךָ מְכַסֶּה: בִּינָה הַגִּיגִנו
 רָאָה בְצָר • הַשִּׁיבֵנו לְמִנוּחַתְךָ כִּי יָדָךְ לֹא תִקְצָר •
 אֲדוּן קָרְאנוּךְ מִן הַמְצָר • אָנָּה הוֹצִיאֵנוּ לְמַרְחֵב
 וְחֲלָצְנוּ מִצָּר: מָאד תִּרְבֶּה לָנוּ מַחִילָה • שְׁמַע תְּפִלָּה
 וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה • לוֹחֲצִינוּ הַמְעַד וּמְלֵאם חֲלִחָלָה •
 מִמֵּנו רַחֲמֶיךָ לֹא תִכְלָא: (כְּבִימֵי מוֹר וְהַדָּם הוֹשַׁעְתָּ

בְּנִיָּה:) מַלְךְ יוֹשֵׁב וְכו' • וְאַתָּה קָדוֹשׁ וְכו' עַל סִלַּח לֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ •

קִסְד חַיִּו פִּיזִנוּ קַבְלֹת וַיִּרְדּוּ דִּינֵנו: נִיכֵט גִּעְוִיגֵט, מַחֵן פִּתְחֵגֵט וְהַגִּיגִי חֵן פִּנְיָךְ הָאָר •
 מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בְּכֹלֵם • כָּל בְּאֵי עוֹלָם • יְבִיאֵם בְּמִשְׁפָּט לְהוֹבִילֵם •
 עַל כָּל גִּעְוֵלֵם: נְעַלְם וְנָלוּי תִסְלַח • וְלֹא תִסְאוּר לְגַתְעֵב וְנֶאֱלָח •
 חֲפָצָךְ בְּיָדֵנוּ תִצְלַח • כִּי אֲתָה אֲדָנֵי טוֹב וְסִלָּח: סִלַּח
 לְגַסְלֹאוֹתֶיךָ הַגְּבֵר • וְתַעֲצוֹר רֶדְר וְכָל שֶׁבֶר • כִּי מֵה יִצְדֵק
 לְדָבָר • יָמִיו כְּצֵל עוֹבֵר: עוֹבֵר וְגוֹ חַיִּשׁ מִפְּנֵיךָ • וְהִיָּה יַעֲמֹד
 לְפָנֶיךָ • חֵי נִקְדֵּשׁ בְּאַוִּפְנֵיךָ • חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ:
 פָּנֶיךָ הָאָר בְּצַדְקוֹתֶיךָ • לְעַם שׁוֹמְרֵי חֻקוֹתֶיךָ •

חַוּבוֹבִים, הַמְשֻׁקְעִים נַעַן כְּחוֹר יוֹד כְּדָגִים בְּמַרְחָה • זְלַעְפוּ, כְּשֶׁרֶטוּ מַחוּס כְּאֶשֶׁר הִקְעוּ
 עַד הַמָּטָ, וְהִיוּ אֲחִ"כ כִּפְגַר מוֹבֵס וּמוֹגֵרִים לְאָרְךָ • רַבִּים בְּרוֹמְמָךְ, כְּאֶשֶׁר הַרְיִימֹת מַעֲפַר
 דְּכִים הַנְּמוּסִים לְמַסָּה, תְּהַלְתְּךָ כְּסֶה כָּל אִפְסֵי אָרְךָ • גִּיא, עֲכִינוּ אָרְךָ •

פְּתוֹק חַיִּיו סוֹחֲבֵטֵנוּ חֲלוּרִיכֵטֵנוּ הַפִּלְטֵטֵנוּ, וּחוֹרֵדֵנוּ דִּיחַ לְעַרְחֵדֵנוּבְּג חוֹמֵקְעָהרֵט, חוֹנֵר
 וְהֵרַע וַיִּזְכְּחֵנוּעַ פִּיזֵטֵנוּ לְעַרוֹוֵעוֹנֵר, לְעַרְחֵרֵרֵט, לְעַרְטֵרֵטֵנוּ חוֹנֵר חוֹמֵהרַגֵעֵט לְעַסְפֵט •
 הַפְּלִבְרֵהאַט וַיִּעֲסֵט רוֹחַ, הַפְּלִבְרֵבֵעֵנוּדִיעֵט דִּיחַ נְחֵטֵנוּ, רוֹחַ, דַּעֲסֵנוּ מְחֵיֵטֵטֵט דִּיחַ
 הַיִּוּאַעוּ כַּעֲרֵקֵט • חִינְרֵטֵנוּ רוֹחַ נִיעֵרֵרֵגֵנוּדִירֵקֵט, דַּעַן רוֹיֵבֵנוּ הַיִּגְעֵבֵטֵנוּ: עַרֵט
 הַפְּלִבְרֵט, דַּעֲקֵט דִּיחַ רוֹחֵנוּ דִּיחַ גְּחֵלֵט עַרְדֵּלֵטֵנוּ • מַעֲרָק חוֹיָל חוֹנוּרֵט גַּעֲפִיֵהוֹל חוֹנֵר
 וַיִּהֵע חוֹנוּרֵט נְחֵטֵנוּ; בְּרִיגֵנוּ חוֹנוּ לְרִיֵק נִתְךָ דַּעַן חֵרֵטֵנוּ דִּינֵנוּ רוֹחֵנוּ, דַּעַן חוֹנוּבֵט
 סִרְקֵקֵט יָח חֵינֵט דִּינֵנוּ מְחֵטֵנוּ • הַעֵרֵר! חֵיחַ דַּעַן נְחֵטֵנוּ רוֹפֵטֵנוּ וַיִּיר דִּיךָ חוֹ; חַ לְיֵה
 חוֹנוּ חוֹי דַּעַן בַּעֲרֵחֵנוּגִינֵים לֹור לְרִיֵהיֵט! הַחֵבֵע גְּרַחֲסֵט נְחֵיכֵטֵנוּ מֵיט חוֹנוּ; עַרְהֵרֵט
 דַּעַן גַּעֲבֵטֵנוּ, בַּעֲוִיטֵיגֵנוּ דַּעַן חוֹנוּרִיֵדֵנוּ, * בַּעֲטֵרֵקֵט חוֹנוּרֵט בַּעֲרִיֵקֵטֵנוּ; חוֹנוּ עַרֵט
 פִּיזֵנוּ יֵח מֵיט סַרְעֵקֵטֵנוּ • עַנְטֵלֵהֵנוּ חוֹנוּ נִיכֵטֵנוּ דִּיחַ עַרְכֵרֵטֵנוּ, (וְחַ וַיִּיחַ רוֹחַ לֹו דַּעַן
 לִיטֵטֵנוּ מַדְכִּי"ס מַגֵּד אֲסֵטֵנוּ דִּינֵנוּ קִיֵטֵנוּ בִּיחֵגֵטֵטֵנוּרֵטֵנוּ הַחֵטֵטֵנוּ.)

תַּמְהָר וּתְקַרַב חֲשׂוֹקֶתְךָ • אֲדַנִּי כְּכֹל צְדָקוֹתֶיךָ •
 צְדָקוֹתֶיךָ לְהִרְבּוֹת תִּרְאֵנִי • וּנְחֲמוֹת טוֹבוֹת תִּבְשְׂרֵנִי •
 בְּעַמְדֵי פְנֵי אֲדוֹנָי • וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי: קִרְנֵי תָרַם
 בְּעֶלְצוֹן • בְּשׂוֹבֶךָ לְגִדּוֹר פְּרָצוֹן • וּתְפַלְתִּי כְּזִבְחֵי צֶאֱזָא •
 יִי בַעַת רָצוֹן: רָצוֹן עֲנִיתִיךָ תַעֲנֵנוּ • וַיּוֹם יְשׁוּעָה תַתְּנֵנוּ •
 הַבֵּט נָא עֲמֶךָ כָּלֵנוּ • יִי תִשְׁפּוֹת שְׁלוֹם לָנוּ: שְׁלוֹם לָנוּ
 הַמָּרָף • וְהַטְּאֵתֵינוּ תַמְהָר לְצָרָף • וְחִמָּה עֵזוֹב וְהִרְףָּ •
 וּמַעֲשֵׂי יְדִיךָ לְ תָרַף: תָּרַף שְׂגָגוֹת מַעֲלָה • וְהִדְוֵנָה
 נַעַר בְּמִצּוֹלָה • רְצוּי חֵן קָרַב לְהַנְצִלָה • בַּעַת הַזֹּאת
 רַחַח וְהַצִּלָה: וְזָכַר לָנוּ בְּרַח אֲבוֹת וְכוּ'.

סליחות לשבעה עשר בתמוז

יְמֵנוּ יִמְגַט סִלַּח לָנוּ חִי: וּ, אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם חִי: וּ, מִה נִאֲמָרְכִינוּ מִן עַל עֵירֶךָ תֵּל עַמְּךָ
 חַיִּים לֹא תִיכְרַעְנוּ חַיִּים עֲרֻסְטֵנוּ טַגַּג סְלִיחוֹת דָּף הָ חוֹנֵד תְּמָלְגַעְדֵּי, דָּחַן תְּמָקֵט וּמִן הִירָתָ •
 קִסָּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ • עִ"ס א"ב •

אֶתְאֲנֵנוּ לְךָ יוֹצֵר רוּחוֹת • בְּרַב עֲוֹנֵינוּ כְּכֹדוֹ אֲנַחוֹת •
 גִּזְרוֹת עֲצָמוֹ וְצָרִיחוֹת • כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז
 נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוּחוֹת: נָגְלֵנוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה • וְחֲשָׁדָה
 בְּעַדְנוּ אֹרְהָ • דִּינְנוּ נְחָתָם וּנְגִזְרָה גִזְרָה • כִּי בְּשִׁבְעָה
 עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז נִשְׁרַפָּה הַתּוֹרָה: הָרָסוּ אוֹיְבֵינוּ הַהִיכֵל •

אֲחַאֲנוּ לְךָ וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמַר יְרֵמִי' (ג, כב) הִכְנוּ אֶתֵאֲנוּ לְךָ וְכוּ', וּפִירַשׁ רַשִׁי סִבְיָא
 מִלְּמַדְס לְהַתְּוֹדוֹת וְלִמְדָר כֵּן וְכוּ'. וְצָרִיחוֹת, וְזַעֲקוֹת, כְּמוֹ יֵדֵעַ אֶף יִלְרִים (יֵעִ"ט מִנ, ע) •
 כִּי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז וְכוּ', כְּלֵאִיתָא בְּמַס' תַעֲנִית (דָּף כו) בִּז' בְּתַמּוֹז שֶׁתַּנַּח כְּלֵאִיתָא •

אֲחַאֲנוּ לְךָ יוֹצֵר • וְיִיר קְהָאֲמִין לֹא דִיר, גְּמַטְט דַּרְדַר גַּיִיסְטֵר! כַּעֲלֵמְדֵנוּ מִיִּט וְיִכְיֵה
 מִיִּט טֵיעֲלֵנוּ וְיִיפְלַעְרֵנוּ חִיבְעַר דִּיר הַחֲרַטְעַן פִּיעֵרָה תְּקַבְּלִים, חוֹנֵד מִיִּט יִחַשְׁמַעְרֵנוּ גַּעֲסִירִית
 דַּעַן חָד! חָת יֵיעֵב כְּלַע הַנְּסֵעַן תַּמּוֹז יִכְרֵד גַּעֲוֵעַט לְטַחְלֵעֵנוּ לְעִרְבֵרְכֵנוּ וְחִיִּיתָ!
 פִּיעֵרְטִיבֵנוּ יִכְרֵד וְיִיר חוֹי דַּעַת גְּמַטְט עֲרַקְרַעֲנֵנוּ הוֹיֵעַ, חוֹנוֹעַר חוֹרְסִי'ן חִיִּיל בִּישׁ
 סוֹחְסֵנוּ חוֹנֵד פִּחְלֵיהֵרַט וּמִירְדֵנוּ, דָּחַן וְיִכְט הַחֵט' יוֹךְ פִּיר חוֹנוֹ רַעֲדֵי' קַטְלֵנוּ, דָּחַן
 חָת יֵיעֵב כְּלַע הַנְּסֵעַן תַּמּוֹז חַיִּים דִּיר תּוֹרָה פִּיעֵבְרַתְנַט וּמִירְדֵנוּ! הַחֲוֵרַע לִיִּישׁ

זכרָהּהּ שְׁכִינָהּ מְזוּיָת הַיָּכֹל. וְנִמְסְרָנוּ בְיַד יָדַיִם
 לְהַתְּאָבֵל. כִּי בְשַׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז הַעֲמֹד עָלֵם
 בְּהַיָּכֹל: זְרוּנוּ מֵעִיר אֶ עִיר. וְנִלְכַד מִגּוֹ רַב וְצָעִיר.
 תִּרְכַּה עִירָנוּ וְאֵשׁ בָּהּ הִכְעִיר. כִּי בְשַׁבְעָה עָשָׂר
 בְּתַמּוֹז הִבְקָעָה הָעִיר: טָפַשׁ בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צַר הַמִּשְׁמִיד.
 וְנִטַּל מִחֶתָן וְכֹלָה אֲצַעְדָהּ וְצָמִיד. יַעַן בְּעַסְנוּךָ נִתְּנָנוּ
 לְהַשְׁמִיד. כִּי בְשַׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז בָּטַל הַתְּמִיד:
 כָּלָה מְנוּכַל הוֹד וְשִׁבַּח. חֲרָבוֹ שָׁלַח אֵיבָב עֲלֵינוּ לְאֵבֶה.
 לְהִיזֹת עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים מוֹבְגִים לְטַבַּח. כִּי בְשַׁבְעָה
 עָשָׂר בְּתַמּוֹז נִתְּכַטְלוּ עוֹלָה וְזָבַח: מָרְדְּנוּ לְשׁוֹכֵן
 מֵעֲזוֹנוֹת. לָכֵן נִתְּפֹרְדָנוּ בְּכָל פְּנוֹת. נִהַפְּךָ מִחֻלְנוּ
 לְאֵבֶל וְקִינוֹת. כִּי בְשַׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז בָּטְלוּ קַרְפְּנוֹת:
 סָרְרָנוּ לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת. לָכֵן לְמִדָּה לְשׁוֹנָנוּ לֹאמַר
 קִינוֹת. עֲזוּנֵינוּ רַבּוּ בְּלִי לְהַמְנוֹת. כִּי בְשַׁבְעָה עָשָׂר

תבטל התמיד, והבקעה העיר, וחרף אפוסטמוס את התורה, והענין כלם נהבול ועל
 פיהם הכתוב הסליחה זו רק בלילה עירנו הכולל טפש, טפס כחלל למזל הנזכר
 בליל ששקט, ולא קל לקדושתה, וי"ט טוהר מכתב קפאת, בלילה טעם, עלכ"כ

החבטן דוח טעמיהוהחולל נידערגעריסטן, חונד גקטטעו חנסויטן פֿוקה דעו היכל'ס
 רייזט; וזיר ווחורדען דאן דעו התקלען דער גקטטןהייטן חיבערגעבעטן חונד לו פֿערדערקען;
 חן! חן זיעבעכלעחנטען תמוז ווחורדע חיון גקטלענכילר חין דעק היכל חויפֿט
 גניסטעל'ס! פֿון סתרתס לו סתרתס זינד וזיר טאהערעגוואַהרלען, חֿוט חונד יוג חונד פֿון
 חונד וועגגעפֿיהרט, חונזערע סתרתס לערסטתרתס חונד חין פֿייער געסטעקקט; חן!
 חן זיעבעכלעחנטען תמוז זינד ירושלים'ס ווייערן ערסטיראט ווחורדען! —
 תהזינניג ווייסטע דער לערסטתרתסע פֿייער חין חונזערק הייזגסחונ; כרויס חונד
 ברייטיגחן ווחורדען חיהרעו סווקקעז בערויבט. וזיר החבטן דך ערלירט, דחרונ
 זינד וזיר דער פֿערסיגונג היגעגעבעטן; חן! חן זיעבעכלעחנטען תמוז חרתסע
 דקו טקניזע קפֿער חויל. — היכונגע פֿון חונד חויס רוקח חונד גלחן; דער פֿייער
 דחט וזין סווערט בלחנק געלחגען, חונד קידער חונד ווייזינגע סתרתען לוח סחלסטען
 בפֿרייט; חן! חן זיעבעכלעחנטען תמוז חרתען כרפֿד; חונד סחלסטחפֿער
 חויל! — וזיר וואַרען ווידערסעכסטויג געגען דען הייטעזעבועווחכער, דחער ווחורדען
 וזיר נך חלזען ענדען לערסטרייעט, חונד חונזערע טקלע החבטן זיך חין יחאטער
 חונד וועהקחגען פֿערווהרעווס; חן! חן זיעבעכלעחנטען תמוז חרתען דוח
 חפֿער חויל. — דורך לונגעפֿעכטעריויען זינד וזיר חכטריניג פֿון דיר געווחרדען, דחרונ
 סוסטע חונזערע לונגע קחגעווידער געווחכען; חונלחזק פֿערהערטען זיך חונזער
 פֿיסטעהטען; חן! חן זיעבעכלעחנטען תמוז החבטן חונזערע זינדען (חונזער

בְּתַמּוֹז גָּרְמוּ לָנוּ עֲוֹנוֹת: פִּזְרָנוּ בְּלִי מְצוּא רְחוּהָ. לִמָּוֶה
 רִבְתָּהּ בָּנוּ אֲנַחָה. צוּר רָאָה נַפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחָה. וְשִׁבְעָה
 עָשָׂר בְּתַמּוֹז הֶפֶךְ לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה: קִשְׁיֵנוּ עֲרָף
 וְרִבְתָּהּ בָּנוּ אֲסוֹן. לָכֵן גִּתְנוּ לְמִשְׁפָּה וְרִפְשׁוֹן. רָאָה
 יי וַחֲלַצְנוּ מֵאֲסוֹן. וְשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוֹז הֶפֶךְ לָנוּ
 לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשּׁוֹן: שִׁעֲנוּ שׁוֹכְנֵי רוּמָה. וְקִבְּצוּ נְפוּצוֹתֵינוּ
 מִקְצוּוֹת אֲרָמָה. תֹּאמְרוּ לְצִיּוֹן קוּמָה. וְשִׁבְעָה עָשָׂר
 בְּתַמּוֹז הֶפֶךְ לָנוּ לְיוֹם יְשׁוּעָה וְנִחְמָה: אל מלך יושב וכו'.

כי עמך הפליח למען תורא: האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונותינו:
 וקשיבה לקול שוענו מלבנו ואלהינו. כי אליה נתפלל: יי בקר תשמע קולנו.
 בקר גערה לה ונצפה: שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה יי. הקשתנו אל
 תחרש: שמע קולנו יי אלהינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: שמע יי
 קולנו נקרא ונענו: אלהים שמע תפלתנו האזינה לאמרי פינו: שמע קול
 תחנונינו בשוענו אליה בנשאנו ידינו אל הבר קדשה: שמע יי ותנו יי תיה עוז
 צדק בצדקתה תצילנו ותפלטנו הפה אלינו אנה והושיענו: ליי הישועה וכו'.

קמו א"י א"ב וראשי המרחים האחרונים קלוניםם ברבי יהודה חוק ומסך.
 אֶפְסֵינוּ מְצוּקוֹת זֶה מִזֶּה גָּבְרוּ. בְּחֹדֶשׁ זֶה כָּמָה הָבְרוּ.
 גָּעוּ עַד נֶפֶשׁ וְרֹאשׁ עֲבָרוּ. בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הִלַּחֲתוּ
 גִּשְׁתָּבְרוּ: הִכְאוּנוּ צָרִים וּנְתַנּוּנוּ לְהַשְׁמִיד. הוֹדְנוּ

(קבל' א עו) ומסרן לא יכול להמנות, ור"ל פה כפרו ולא נאספו עד כפ. ורפשו, למרס
 רגלי כל עובר. אפסונו מצוקות, סכננו לרות, געו, עשו.

חונק(יק) לערסו ארעט. וזיר זינד לערטררייטט, פלידען נירגענדו חיינע רוענעסטרעסעט;
 דמרוך חיוט חונקער יחואנער גרמס. ח טעפפלער! זיהע, וזיח געבייגט חיוט חונקער
 זענעט! לערוואנדלע חונק דען זיעבעכלע הכטען תמוז חין פריידע חונק ווקנע. —
 וזיר ווחרען העזוסטריריג, דח היילטען זיך חונקערע חונקלעזע חון, חונק זיר וחונקערע
 דער פליטרערונג חונק לערטררייחונק פריינגעגעבען. סויע, הערר! חונק רעסטע חונק
 פלעק חיבעל, לערוואנדלע דען זיעבעכלע הכטען תמוז חין פריידע חונק ווקנע. —
 ווענדע דיק לו חונק, בעוואחנער יענער חתהען! זחואלע חונקערע לערטררייטעטן חון
 חולען עטען דער ערדע; ספרד לו ליון: ערהעבע דיק! לערוואנדלע דען זיעבעט
 לעהכטען תמוז חין חיינען טנג דען היילז חונק דען טרמסטען!
 אפסונו מצוקות. זיידען חונקבעטן חונק, חיינע סטרקערר חון דח חנרערע, חון
 חייניגט טרמלעטן זיח חונק ריעטען חונקט, זיח קחטען חונק ביי חון דח ועטען,
 שטייענען חיבר חונקער חויפט; חך חס זיעבעכלע הכטען ריעזעז וחונקערע חון
 געוועטלעטען לעברקלעטן. פיינדע חונקבעטן חונק לערוואנדלע חונק דער לערטינג

הַפֶּךְ גַּפְלָנוּ וְאִין מְעַמִּיד • וְהִזְנַח מְשָׁלוֹם נַפְשֵׁנוּ
 וְהִצְמִיד • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ מֵעַת הַיּוֹסֵר הַתְּמִיד: זְרוּנוּ
 מִהֲלָאָה וְנוֹתַרְנוּ בְּנִים • חָצָה הַיְדִיחָנוּ פְּנֵימָה מִהַבְּנִים •
 צָהֳרַת הַיָּכָל טָמְאָנוּ זָרָה לְהַבְּנִים • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ
 הַמְּסַכָּה צָרָה בְּהַתְּבַנֵּם: יִקְשְׁנוּ בְּעוֹיֵינוּ וּבְאָף הַסְּעִיר •
 בָּלָה חֲמָתוֹ וְאִשׁ בָּהּ הַבְּעִיר • לִבֵּט חֲבִט וּבְמֵאֲרָה
 הַגְּעִיר • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הִבְקָעָה הָעִיר: מֵרוֹם אֶרֶץ
 הַשְּׁלִיךְ לְרְמוֹם • גּוֹי תִּפְאָרַת מְכַלּוֹל מְעֵמוֹם • סוּדֵי
 וּמַחְמֵדֵי מְנִי לְחֵמוֹם • בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ בְּשָׂרְךָ הַתּוֹרָה
 אֶפּוֹסֵטְמוֹם: עֲדוֹת נֶאֱמָנָה לְתוֹרָה וּלְתַעֲוָרָה • פְּקֻדוֹת
 קָרְבוֹ וְהָעִיר לְכוֹדָה • צוֹפָה מֵאֵז הַיּוֹת עֵתוֹדָה • צוֹם

להצמיד, מלדבוק בה, וכ"י גרס להצמיד. ונוחרנו בנם, כמו נס על האנבה, העמוד יסדי לסימן. טהרת היכל וכו', ע"י שהכנסנו עבודה זרה בהיכל עמאנו אותה, ועל זה העתיק הפייטן את הכתוב (ישע' כ"ב) והאמסכה זרה כהתכנס, שדרשו עליו בסנהדרין (דף ק"ג) על ע"י שהכניסו בהיכל. יוקשנו בעוילין, יוקשנו בסטאינו. חבט, כן הגיס חו"ה מכו', וענינו האש השליך הבית לארץ, כמו וסכטום בקרקע. ובמארה הגעיר, שניק' ל' קלל', מלה"כ את המארה, את המוערת. מכלול מעמום, עטרת ישראל, העמוסים מני בטן (כ"ל), והמפרשים דקחו ענמם בזה ועשו כוסמאות שונת) היא התורה, והיא סודי ומחמדי אשר חסמו ממני. ערות נאמנה וכו', כאשר הועד לנו לתורה ולתעודה, כן בלה הפקודה על העיר להיות כלכדת. צופה וכו', העמידות אשר כבאו הבבאים.

פריינגעבעטן; חונערע העררליכקייט חיוט געסטירלט; וויר זינד געפֿהלועט, ניאמט ריכטעט חונז חויל; חונכרע זעלעט פֿערלוייפֿעלט חן דעט פֿריעדען; חך חן זיעבענז לעהגטען דיענע חיוט דחז טחגליכע קספֿער חוילגעהקבען ווחרדען. — מן החט חונז ווייט הימונג געווקרפֿען, וויח חוין פֿערלוייכען זינד וויר חייטחן חיברג געבליכען; מן החט חונז הינוי געסטחטען, חונד חקסט חונז ניכט וויעדער חוין; ווייל וויר דען סכל'ס ריינהייט דורך חיינען גחטלען פֿערחונרייניגט, חך, חן זיעבענלעהגטען דיענע סטעלונטע מן (זו מכסה' לייט) חוין געחטענע בילד היכיון! — דורך חונכרע זינדען זינד וויר חונגליקוד געווקרדען, (גחטענע) חן סטייאטע חויל חונז חן, ער ענטייעטע חוין חןערעדען פֿייער, פֿחקקערנד פֿערווייסטעט ען, חונד ווין פֿרחסען חיוט פֿערניכטונג. חך, חן זיעבענלעהגטען דיענע וחוודע ירוחלים ער סטייאט. — פֿחן דען הייאטען חקחע ווחרל ער חונז לזר ערדע חונד לערטערטען וחוודע דוח סחתייט חונד העררליכקייט, וויינע קרנע (דוח תודה), חוין פֿחלוג, וויינע הערלענוז חוס, וחוודע חיר גערויכט; חן זיעבענלעהגטען דיענע פֿערברחנעטע אפוסטמוס דוח תודה! — חך דער ווחרנוג דען ומהרהפֿלעטען ווקרטען, טחל דחז פֿערחנג' ניס חוין, חונד דוח סחטעט, וחוודע עררבערט; וויח חונז דער פֿרפֿלעט חןגסט פֿערקייניגט חחטעט, חן געסחח ען; חוין פֿחסטחח דען פֿיערטען חןחחט:

דְּרַבִּיעֵי יְהוָה לְבֵית יְהוּדָה: קְרִיאת מִבְּצָרֵי הַגָּם
 לְהַרְסוֹן. רָשָׁעוֹ וְאִינָם כְּבוֹדֵי לְהַמְסוֹן. שׁוֹבְבֵנו
 בְּקָדָם יִשְׁוּעוֹת לְחַסוֹן. צוּם חֲרָבִיעֵי יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל
 לְשִׁשׁוֹן: תְּעוֹפֹת עַפְלָעַרְבָה לָהּ שְׂמֵחָה. קִפְאוֹן אֹזְהָה
 מְהֵרָה לְצַמְחָה. לְתַקֵּם חוּזֵן צוֹפֵה חֲמֹתָה. צוּם
 חֲרָבִיעֵי יְהוָה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה: וְעוֹדָה
 לְשִׂמְחָה וּבְקִנְיַת אֲמָתָה. נוֹאֲקָת מֵר מְצַמְצֵמֵת וְנוֹאֲמָת.
 יִקָּר דְּבִרְךָ הַטּוֹב וְחַאֲמָת. צוּם חֲרָבִיעֵי יְהוָה לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה וְחַאֲמָת: * (לְכַסְרֵנוּ וְלְמַרְק
 חוֹבֵים. נוֹדִידִים שְׂדוּדִים נַעֲצָבִים גְּרָאֲבִים. יְמוֹת עוֹלָם
 כְּמֵאוֹן נְאֻחִים. צוּם חֲרָבִיעֵי יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְשִׁשׁוֹן
 וּלְשִׂמְחָה וְלְמוֹעֲדִים טוֹבִים): מוֹסַכְפַת רַעֲיָתָה נְגִידָת

(* הקרח הזה ליתא בכ"י.)

פה

רששו, כעונו. להמסוך, נעם כנחמי ישמעום להמסוך, היה לנו סוסן ישעמת. העניפות עשלו,
 יעוף עליה אופל, וערב' שמח', אנה תלמח מהך אורה אשר הוה לקפאון, רל' לעבוד, מלכ"כ
 (וכד' יד, ו) לא יהיה אור יקרות וקפאון המורה, המלה וז קצה להוליה, ואמר העשרים
 יקונים הכנאה שנתבאר למחות קפאון האור. נחאסוח, לאון תאמיס, כלומר כדבקה
 כ' כשני תאמיס יחדיו. מצפצפה ונחאסיה, מדברת לאמור: אנה יקויס דבך כיקר והסוה,
 אסם כדביעי יב' וכו'. מוסכפת (כלל) וכו', רעיתך המוסכמת והגזות כרסל כללמה

ואחרדע דען הויזע יסוד'ה. ויינע לעסטען סטערטע ווארדען נייערעגרעיסען, וזען
 לערקרעט דח; ויינע הערליכקייט חיוט לעררונגען; ח ברינג חונו וויערער, ויח
 עהעמח'ה, דיין גרעטען היין; וחקע דער לעסטען דען לערטען וחקיטען דען הויזע
 יהודה חין וחקנע לערוונקערעט ווערדען! — דיח לערדיסטערונג מיהרען גלחלנע לער
 סטערט מיהר יעדע פריידע; ח וחקס מיהר לערדונקעלשען ויכט בחוד וויערער הער
 לערברעכען, ערהיטרע ען, דחט דען פרעלעטען שרעסטענדע וחקרט חין ערלילונג
 געהע: „דער לעסטען דען לערטען וחקיטען ווירד דען הויזע יהודה לור וחקנע
 חונד פריידע ווערדען.“ דיח חן ריינען נחמען חקנעט, ויך לעסט חן דיר חקלס, (דיח
 נחליחן) קלחעט ביטערליך, חונד ווינעט דיח ערלילונג דיינע היילונגען חונד וחקח
 חקלעטען וחקרטען הערבייח: „דער לעסטען דען לערטען וחקיטען ווירד ויך דען
 הויזע יהודה לור וחקנע חונד פריידע חונד לור טרייע לערוונקערען. — חחן מיהרע ויטע
 לו ביסען, מיהרע לערועהונגען לו ויהען, וינד ויח פליכטיג, בערביכט, בעטריבט חח
 געקוואלס; ח וחקגען ויח וויערער חויל מיהער, ויח חויכטע, געליכט ווערדען, ויח
 דער לעסטען דען לערטען וחקיטען ויך דען הויזע יהודה חין וחקנע חונד פריידע
 חונד חין פרחע לעסטע לערוונקערע; דיינע געליכטע (נחליחן) ווירד חקלעטעט, חח

פֶּה לְאֵלֹהִים • בְּרוּב עֲנִיָּה יָקִיפוּ לְגֻלָּם • יִשְׁעֵךְ הַרְבֵּה
 אֶל עֵילוּם • צוּם הַרְבִּיעִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
 וּלְשִׁמְחָה וְהָאֶמֶת וְהַשְּׁלוֹם: יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִהְבֶּם
 עֲלֶיךָ יִהְבוּ • חֶזֶק וְאַמִּץ מְשׁוֹךְ אַחֲרֶיךָ אֶהְבוּ • בְּנִיךָ
 בְּחוּנֶיךָ כְּנִים וּכְקָדֶם יֶאֱהָבוּ • צוּם הַרְבִּיעִי יִהְיֶה לְבֵית
 יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וְהָאֶמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבוּ:
 קְנִיִּים לָךְ וּבָךְ גַּעְצִמִּים • יְרוּדִים מְרוּדִים וּמִבְטָחֶם
 שָׁמַיִם • יַחֲדָה לְבָר בָּךְ הַשְּׁמִיעֵם בְּנֵאוּמִים • בֵּיתִי
 יִבְנֶה בָּךְ שִׁבְתִּי לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמִים: 4 מִלְךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

לְמַעַן שִׁקְףָהּ וְסִלְחָתָהּ לְעֵתֵינוּ כִּי רַב הָיָא: לְמַעַן יִחְלָצוּן יְרִידֶיךָ הַשְּׁמִיעַה יְמִינֶיךָ
 וְעֵינֵינוּ: לְמַעַן שִׁמְךָ וְיִתְחַנְנֵנוּ בְּצַדִּיקְתְּךָ תוֹצִיא סִצְרָה נִפְשֵׁנוּ: לְמַעַנְךָ אֶלְהֵינוּ
 עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ רָאֵה עֲמִידַתְנוּ בְּלַיִם וְרַקִּים: עֲנֵנוּ וְכִי טוֹב חֶסְדְּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
 פְּנֵה אֲלֵינוּ: פְּנֵה אֲלֵינוּ וְחַנּוּן כִּי יַחֲדִים וְעֲנִיִּים אֶנְחֵנוּ: וְאַחַנּוּ עֲנִיִּים וְכוֹאֲבִים
 יִבְרַחְתְּךָ אֶלְהִים תִּשְׁמְעֵנוּ: וְיִהְיֶה מְשֻׁבָּב לָךְ מְשֻׁבָּב לְעֲתוֹת בְּצַדְךָ: בְּצַד לָנוּ
 נִהְרָא וְיִשְׁאֵל אֶלְהֵינוּ שִׁבְעֵה יִשְׁמַע טַהֲרֵנוּ קוֹלֵנוּ וְשׁוֹעֲתֵנוּ לְפָנֶיךָ תִּבְאֵה בְּאֲזֵינוּ:
 כִּי שִׁמַּע אֶל אֲבִינוּיִם וְיָאֵת אֶסְדִּיּוֹ לֹא כֹזֵה: כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקִּין עֲגַת עֵנִי
 וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִפְּנֵי וְהִשְׁמַע אֶלְיוֹ שִׁמַּע: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

קסז א"א • ע"ס א"כ ורמזי הסדוים האחרונים יעקב חזק

אֲדַאָּג מִחַטָּאתִי וְאֶגִּיד עֲוֹנִי • בְּמִרְרַת רוּחִי אֶתְאַוֵּן

יָקִיפוּ לְגֻלָּם, מִתּוֹךְ רֹב עֲוִיּוֹם עָשׂוֹת כְּגוֹלָם שְׁאִין לוֹ הַרְגֵּם. עֵילוּם, כְּשֶׁ עוֹלָם, וְדַמְתוּ
 לְשֵׁם אֵת שְׁמִי לְעֵינֵי (דֵּה"כ לֵב, ז). כְּבֵם, קִנְסֵם. בֵּיתִי יִבְנֶ' בְּהוֹכוֹ, פְּסוֹ הוּא סִכְרִי' (א, טו).
 אֲדַאָּג מִחַטָּאתִי, לֵה"כ (תִּלְי' לַח, יט) כִּי עוֹנֵי אֶגִּיד. אֶלְהֵנוּ שִׁמַּע אֶלְיוֹ.

לו פֶּרְסוֹטוֹוֹוֹטוֹוֹ גִּבְעִתְהוּגִט, רוּךְ פִּיעוֹט וְחֶרְסֶר הַחַט וְחַן וַיַּח וַיַּח פִּיהוֹקוּ גִּבְעוֹחֶלֶט;
 לִיִּבֵּע חֲטוּ דִיין גִּרְחֶשֶׁה הִיין, ק גִּחְטֵט חֲזוֹעֵר וְעוֹס! מִקְּעֵ דַעֵר פֶּחְסֵטֶחְג דַּעֵ פִיעֵרֶטֶען
 מִתְּחֶטֶס וַיִּךְ דַּעֵן הַיִּוֵּע יְהוּדֵס חִין וְחֶנְכֵּע חוֹכֵר פִּרִידֵע, חִין וְוַהֲרַהֲיִיטוּ; חוֹכֵר פִּרִידֵע
 וַיִּעֲבֵע פֶּעֶרוֹחֲמֵרֶען! - יְהוּדֵס חוֹכֵר יִשְׂרָאֵל חִיבַעֲרוֹחֶשֶׁט דִּיר חִיהֵר מְלִוִּיעֵטוּ, ק פֶּסְחֶרְקֶשׁ
 חוֹכֵר חוֹנְסֵרֶסִיטֵלֵע דִּיר דִּיר וַיִּעֲבֵעֶחְלֵן מְחֶחֶנְגֵען! וְחֶחֶשׁוֹעֵ דִיִּינֵע גַעֲפִרִיפֶלֶטֶטן קִידֵעֵר,
 רַחֵס וַיַּח פֶּחֲרִוֶחְזוֹן, וַיִּיעֵדֵר גַּעֲוִיעֲבֵט וְעֵרֵדֶען חוֹכֵר דַּעֵר פֶּחְסֵטֶחְג דַּעֵ פִיעֵרֶטֶען
 מִתְּחֶטֶס וַיִּךְ דַּעֵן הַיִּוֵּע יְהוּדֵס לֹר וְחֶנְכֵּע חוֹכֵר פִּרִידֵע, לֹר וַיִּעֲבֵע דַּעֵר וְוַהֲרַהֲיִישׁ
 חוֹכֵר דַּעֵר פִּרִיעֵדֵעוּ פֶּעֶרוֹחֲמֵרֶע. - דִיִּינֵע עֵרוֹחֲרַכֵּעֵנֵע, דִּיךְ וַיִּךְ פֶּעֶסֶט חֵן דִּיר
 הַחֲוֶסֶט, וְעֵטֶלֶען חוֹכֵטֵר עֲלֵטֵר חוֹכֵר דְּרוֹק חִיּוּטֵר חִיהֵרֵע הַפֶּלֶטֶטֶט חוֹל דִּיך;
 ק חִיִּילִינֵעֵר! וְחֵס חִיהֵנֵען דַּעֵן פֶּעֶרְקִינִידִיגֵטֶען טֶרְחֶסֶט חִין עֵרֶפֶלִינֵעֵן גַּעֲהֵען: „מִיִּין חִיִּין
 וְחֵלֵן וַיִּיעֵדֵר עֵרִיבִיעֵט וְעֵרֵדֵען, חִיךְ קַעֲהֵרֵע נֶחֶךְ יְהוּלִים לֹרִיך מִיט כְּחֶרְהֵעֵרִלִיגִיקִיט״.
 אֲדַאָּג מִחַטָּאתִי • חִיךְ כִּין כְּתִיבֵע וְעֵגֵען וַיִּיעֵר פֶּעֶרְבֵעֲחֻזֵע, חִיךְ כַּעֲקֵעֵנֵע וַיִּינֵע
 וַיִּנֵּע L וַיִּנֵּע (2. Abth.) 1/2

בְּמַעֲנֵי. גְדַלְנִי כְּאֵב בְּפִשְׁעֵי לְפָקְדֵנִי. הִזְדִּי וְאֵן
 מְרוֹרוֹת הַלְעָנִי: הַצְרוֹת מִתְגַּבְּרוֹת מִכָּל עֲבָרִים.
 וּבָטְלוּ הַמַּעֲזָרִים גְּדָמִים לְעֵתָרִים. וְלִזְלוֹתֵי מִשְׁתַּדְּב
 גִּבּוֹן שְׂבָהָרִים. חֲסַרְתִּי כַהֵיּוֹם חֲמוֹשֶׁה דְבָרִים:
 טוֹדְנוּ בְּעֶשֶׂר מִיּוֹם יִי שְׁמָה. יוֹם זֶה לְכֵן נִצְוָמָה. בְּהַחֵם
 גִּשְׁתַּבְּרוּ בְּחַטָּאתֵי הָעֲצוּמָה. לָחוֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 הַמָּה: מִדֵּי זְכָרֵי יוֹם יְגוֹנֵי. גִּפְשֵׁי הוֹמָה וַיִּבְכִּיּוּן עֵינֵי.
 סִגְרָתִּי בְּבָטוּל בְּפוֹר הַמוֹנֵי. עֲלֵת תָּמִיד הָעֲשֵׂה
 בְּהַר סִינֵי: פִּרְצָתָנוּ וְנַחַתָּנוּ קִדְשׁוֹ עִיר. צָמְתוּ חַיֵּינוּ
 הַצִּפִּיר וְהַשְּׁעִיר. קְבוּעַ צוּם הָרְבִיעִי לְרַב וְצִעִיר. רַחֵם
 עוֹנֵינוּ גְּרָמוּ וְהַבְּקָעָה הָעִיר: שַׂרְדְנוּ בְּגִלּוֹתָנוּ כָּל
 עֲזָרָה. תְּאֹתֵי רְשָׁעִים תִּתֵּה לְהַגְבִּירָה. יִשְׁמוּ יִשְׂרָאֵל

על

במעני, גדלני כוב, על זאת אתאונן, שהקב"ה אשר גדלני כאב עתה ספק עלי פעני.
 חדי, תואר להאי. ובטלו המעזרים, היהעיס לעשר רחמים נתפלתם. גרמים לעזרים,
 אדמו לעת (סוכה דף יד) מה עתה זה מספק וכו'. נסן שבהרים, נהמיק עפ"כ
 (ישעי' נ, א) נכון יהיה הר בית ה' גאלא ההרים. המשה דברים, כדמפרש ואיל, גמון
 הלחות, ביטול התמיד וכו'. טודנו, נענשנו עוד נעשר פורעניות (עם ה' כהכרית),
 כדליתא במשנה (שם) שהיו בט' זאב, חה שאמר מיום ה' שמה. סגרתו בביטול וכו', ר"ל
 כאשר גאה ירושלים במגד וכפור האון עם, בטל התמיד. ועיר, לשון קדושה, כמו עיר
 וקדיש מן שמיא' (דכיל ד, י). צמחו, קצרו. הצפיר והשעיר, הוא עלך יין כמפרש בדניא.

זכרע, חונד וחסע חיד חין ביטטערן קלוגען חויו. ער, דער וויח חיון פֿחטער חיד
 גרחס לנה, זוכט מיינע מיטעטהעט הייט; ער, חיון פֿרייט, וחסס חיד חיינע הערבע,
 ביטטערע לייט ערזעבטן. פֿון קלוגען הייטען הער פֿערהענהרען ווירען זיך; רוח (רוח
 ערבֿהמען) לו עראעקקען פֿערסטחנרען, רוח בעטענרען, פֿעיסטוואמען. הערנחכט
 ווירדיגט בין חיד, וייסרעט דער טון חס בערגע ויעגענרע טעאפעל לערסטערס ווארעד;
 חס הייטיגען טהגע זינד מיר פֿינד חונגליק: פֿון זענען זענען קאמען, חונד נח
 לעהן דהן וייט ריעועט טהגע (דער טערמלע) גהטטען, דהרן פֿחטען וויר הייט
 הייטע זינד, רודך חונערע סווערען זיכרען, רוח געזעט: טחלען, דהן ווערק גחטטע
 לעברחלען ווקררען. חען חיד חן דיעוען חונגליקנטהג דענקע, יאואערט מיינע טעל
 חונד מיינע חויגען טהרנען. חיד בין בלחטגעטעטלען רודך דען חונסערנחט זה
 זיהחטלערן פֿיר מוין פֿלוק, דען טחגליכען חטפערן, דהן טחן חן דעט בערגע חי
 געהחטען ווארעד. — רוח חחסט חונד פֿערדחרכען, חונד פֿערנחטען, חלוערהייחטען!
 חלוערהענרע! ווירעד חונגעחייער החכען חונער זעבען לערסטחט; חיון פֿחטטע
 דען פֿעירשען חחטען — הייטע החכען ען חונערע ויסען חח
 חורחכט, דחס ירושלים ערסטירחט ווארעד. חהנע חילעט בויבען וויר חן דח חח
 פֿחגעטחט; רוח געווקהרטעט דען וואונס דער בלוען, — חך! רוח ושלח

על אותה הצרה. על אפוס טמום הרשע ששחרף את
 תהורה: קדוש בזכרי זאת אשתומם. בי נתחברו
 לאותי להשמים. השך היום השך להעמם. ורזיר על
 בנה שקוצים משומם: קרית מלך הקרניה גרחה.
 וזרש אין לה ובימינה הבטחה. צום האנחה הפוך
 להנחה. ויהיה לבית יהודה לששון ולשמחה: חזיון
 קץ הראה לאהובים. זה יותר מאלף שנים ועוד
 געלבים. קדוש הפוך ענינו בימים קרובים. לששון
 ולשמחה ולמועדים טובים: אל מלך ישב וכו'.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יהיה לקו לנפש תדרשנו: טוב
 יי למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: כי טוב יי לעולם תקרו ועד דד ווד
 ומונתו: טוב לחסות ביי מבטח גאדם: טוב לחסות ביי מבטח בגדיבים:
 טוב וישך יי על בן יודה הפאים בדרך: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי:
 הושיענו אלים כי באו מים עד נפש: הושיע יי את עמך את שארית ישראל:
 הושיע את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: הושיע יי
 כי גבר חסיד כי ספו אמתים מבני אדם: עזרנו אלתי ישענו על הבר קבוד
 שמה ותצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: ליי השועה וכו'.

שעה

חשוף מלחעסם, חשך לשון גילוי, ואמר: חשך היום עד שכל דבר גלוי יועם, כלומר
 יועב ויסקד. ורזיר, הוא מין עורב, על כנה שקוצים, דראו בתענית (דף כח) על
 ספסוק בדניאל (ט, כו) ועל כנף שקן מאוס. שהעמידו ללם בדיכל, ואגב כנף שקן
 נקיס הפיטן ורזיר, שהיא עוף טמא. קרית מלך הקרויה, כל שהיא לשון קורב ותקרב
 כלומר עיר של בנינים גבוהים. או שהיא כמו קרואה קרית מלך.

עכסועטלען ויך חיבער ריענע: חובליק: חסוס טמוס פערברתננטע דיה תודה! —
 מלזערהיליגסטער! חיד עכטועטלע חיד, ווען חיד דערמון רענקע, וויי ויך מלזע
 אייטע לז אייבעט חונטערגהנג פערחייניגע, פיינסטער ווחר דער טהג, דיסטער חונר
 דחקען; חיון געלויגעלטער רחבע קחץ דחו חבטייליכע געטלענבינד (חין אייכען טעמו
 פען)! — דיו בערוהאטע קחציגסטערט חיוט פערלחטען, ניאחט בענובט ויח; דסך
 פערטרויעט ויח חויל דינע רעכטע; פעררוהנדלע דען טהג דען טריבנהלז חין חיון
 ונבאחל*, מחגע ער דען חיוט יהודה לז ונחנע חונד פריידע ווערדען! — ס פלפענע
 בחרע דינען געליבעטען דחו ענדע דער טויערכייטהריגען סחחך! פעררוהנדלע חונגע
 זיידען חין קרלער לייט חין ונחנע חונד פריידע, חין פרחיליכע פלסטע!

(* חית העברותען חיו ווקרטספיען לויסט דען ווקרטערו אגחה חוב: הצרה.

קסח פוסון. ראשי הפרחים שלמה. שקול ע"מ יחד זמתי תכרעות.

שעה נאסר, אשר נמסר, ביד בבל וגם שעיר. לה
 יהמה, זה פמה, ויתחנן כבן צעיר. יום גבר האב
 ותבקע העיר: לואת אפך, ואספק כף, ביזם חמש
 פורני. ועל רגל העגל, הלחות יצאוני. וגם השמיד
 התמיד, ובסוגר הביאני. והשם אליל, בהיכל כליל
 ומעצתו בלאני. והמנחה, הנחה, ורתה צר באש
 הבעיר: יום גבר וכו'. מאד אתחל, ואתחלחל, ביזם שיה
 החפני. מאור חשך, בצול ששך, כמו פדור צנפני.
 והשפיון, מצפון, כשבלת שטפני. והציד, שלחיד,
 הצפיר והשעיר: יום גבר וכו'. הוד לבי, ומשגבי, הלעד
 אפך יעשן. הלא תראה, עם נלאה, אשר השחר

שעה נאסר, משעה אל אלקת אסיה. זה כמה, זה זמן ארוך. כבן צעיר, זה ט
 נגועים על לביו. אכף, אלך בכפיפת ראש, ואספוק כף כאלם המילל סמוק את כפי.
 חמש פורני. כן הויה רוח' זל בכ"ו וכיון הא; והכונה ביום שבא עלינו עם
 גזרות, ראש נסליחה שלפניה. ובמנה ספרד' הנוסח: **חמש קראני**
 ועל רגל העגל, נשיל חטא מעשה עגל. ומעצתו בלאני. כראה פירושו
 נענת ה' בלאני הנר, ובנוסחת הספרדים כתיב: וגם השמיד החמיד ומעשותו בלאני
 והמנחה הונחה, פסקה. ששך, זה נבל. צנפני, סננני. כן פירש ר"י נעשה
 (כב, יט), או שהיא לשון זריקה לפי פירושו השנית (עי"ט). והשפיון, מין כחש, זה כנכרדנה,
 שכתוב בו הכני משלח ככס נחשים נפשוים. כשבלת, הנחה. והציד, זה עוי. והצפיר וה'

שעה נאסר. באיקק חיוף דעו געכונרענען, דער, דער התחד ככל'ס חונד שעד'ט
 חיבערגעבען, סקן זייט וואגענר לייט וויאמערט, וויח חיון קויינע קינד לז דיר פליענטע,
 חק טאגע, דח דער פליינד געזיגעט, חונד דיח טאמטס ערזקבערט וחוורדע. - דרחת
 ביו חד געבייגט, חונד טאגע דיח התנדע לזוואמאן, חק טאגי, דח פלינפלעשע זיידי
 חיד טרמפען; וגעגען דעו (גארניטן) קאבען, פערזקר חיד חיינסט דיח גענעטל
 טפעלען, וחוורדע דח טאגליכע טאפער חויפלעגעהקבען חונד חד חיון בחרע געסוימאן
 וחוורדע חיון גאטלעכניידר חיון דען היכל געסטעללט, וחוורדע חיד חוד גאטטעו רחמנו
 סאוס חיינגעקערקערט, דיח טאפערגאבען בויען חויו, חונד דער פלייט פליי
 ברמאנטע דיין געזעטלבוך, חק טאגע ח'ז"ו. חיד לייטטער חונד ענטעטלע חיד חן
 טאגע, דח דער וואוהאכטיגע חיד פערטטאטען, דח חיון זילט ערוקס, דח זשך (כל)
 חיד וויח חיינען באווען סיידערטע, דח דער חיינגער (עשו) חיד ערגריל חונד דיח וויזרען חוטמ
 חיינער (דיח זירער), חק טאגע ח'ז"ו. טאמלן חיינען הערלענע! דח, חיינע טאמל
 פערטע! ויירד דיין לפרן עוויג ריכטען? זיהעסט רוח ניכט דחן מאטטע פטוק, וואלט

כִּמוֹ כְּבֹשָׁן. גְּדוֹר פְּרָצִי, בְּבֶן פְּרָצִי, וּמִחֶרֶק לְקוֹט שׁוֹשָׁן.
 בְּנֵה בַּיִת זָבֹל, לְהִשִּׁיב גְּבֹל, וְהַפְּרָמֶל וְהַבֶּשֶׁן. וְעֵין
 פְּקָח, וְנֶגֶם קַח, מֵאֶצֶר וּמִדִּישָׁן. שְׁפוֹט אֱלֹם. וְאֵז
 יִשְׁלֵם, הַמְּבַעֵה וְהַמְּבַעֵיר: יוֹם גְּבַר הָאֵוִיב. וְהַתְּבַקֵּעַ
 הַעֵיר: שְׁעָה נֹאסֵר וְכו'. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

וְאֵתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאֵתָה הוּא וּשְׁנוֹתֶיהָ לֹא יִתְמוּ: אֵתָה
 תִּקְוִים תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּהָ כִּי בָּא מוֹעֵד: זְכָרֵי אֱלֹהִים רַחֵם נִשְׁפָּרָה לִב
 נִשְׁפָּר וְתִדְבֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְהֶה: הִיטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְהֶה חוֹמֹת
 יְרוּשָׁלַיִם: אִזּוּ תִתְפַּוֵּץ זְכָרֵי אֶרֶץ עֲזוּלָה וְכִלְיִל. אִזּוּ יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶה פְּרִים:
 (וְעִתָּה יי אָבִינוּ אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאֵתָה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָה כְּלָנוּ: אֵתָה
 יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיהָ טַמְאָנוּ. חֲסִדָּהּ וְאַמִּתָּהּ תִּמְיֵד יִצְרוּנוּ): זְכוֹר רַחֲמֶיהָ יי
 תִּחְסְדֶיהָ כִּי פִעֻלָּם הִמָּה: זְכָרֵנוּ יי בְּרַצוֹן עִמָּהּ. פִּקְדוֹנוּ בִישׁוּעָתָהּ: זְכוֹר עֲדַתָּה
 קִנְיַת קָדֶם גְּאֻלַּת שְׂבַט נַחֲלִתָּהּ הִר צִיּוֹן זֶה שְׂבַכְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם
 אֲחֻבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶצַח: זְכוֹר יי לְבָנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הַאֲמֻרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסוּד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיהָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת
 לָהֶם בְּהָ וּתְרַבֵּר אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֵת זְרַעְכֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכֵל הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲסַרְתִּי אֲנִי לְזַרְעֲכֶם וְתָחֳלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעַבְדֶיהָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשַׁת
 עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִוְאלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

הַטָּאנוּ צִוְרָנוּ. סֶלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ע"ס א"ב וסס המסכר משה בר שמואל חזק.

* אֹדָה עֲלֵי פִשְׁעֵי. לְצוֹר מְעוֹי וּמוֹשִׁיעֵי. אֲנָא מֶרֶק
 רִשְׁעֵי. אֶף לֹא אֲבֵעִי: בְּעֵי הַשָּׁרָה וְגִלִּים. נִתְחִי בְרוּעַ

פרטנו בסליחה שלפני זו. בבן פרצוי, דוד שינה מנוע פרץ. ומחרק, מקילים. אצר
 ודישן, נבי עזר. שפוט אלם, עפה"כ (עשלי לא, ח) פתח פד לאלם, כלומר לשי שיט
 ידע לטען טענת ענוה. ומבעה והמבעיר, שני טענת מויקין (בר"פ נב"ק), וכלן הוא
 כיו לאינ המעריב.

טוהרן ויח חיון תלען געוהרדרטן? לערבעסערע אוינע געברעכאן דורך דען: דען: דען:
 דען פרץ (דוד), זולע ריח רצוע חויו דען דערנען הערפער, ערבויע דעו הויו דיינער
 ווההאג, בריגע חוגו לזויק נתך דעט געביעטע דעו כראל סונד דעו נאן; סויע
 חוהנער, ניט רפכע חן אלר סונד דישן (יחגע עז'ס); ריכטע ריח זחכע דעו פער
 סטוואטען, דעס ריח פערעהערער סונד לערברענער לערזיטען עיסע, חת טענע
 דח דער פיינד געויענט, חוגר ריח סטערט ערשערט ווחורדע.

מַעֲלָלִים • בְּצַדֵּק שְׁלֹשֶׁת הַגְּדוֹלִים • יָנִיחַ חֲטָאִים
 גְּדוֹלִים; גְּדוֹלִים מֵעֲשִׂיף אָבִינוּ • בְּשִׁבְעִים פְּתָנִים כְּהִינֵנוּ
 לוֹלֵי רַחֲמֶיךָ קָדְוֵנוּ • כִּמְעַט כְּסוּדוֹם הָיִינוּ לְעֲמוּדָה
 דְּמִינוּ: דְּמִינוּ לְקֹאֵת מְדַבֵּר • מֵת לַחֵי כְּחֶפֶר • וְהִשָּׁנ
 לִי דָבָר • מֵה לְתַבֵּן אֶת הַכֶּר: הַכֶּר בְּנִשְׁקֵי אֶהֱבִתָּנִי •
 רַע בְּכַחֲרֵי גִטְשֵׁתָנִי • בְּהִקְנִיאֵי לָךְ הִקְנֵאתָנִי • אִם
 חֲטָאתִי וְשִׁמְרָתָנִי: וְשִׁמְרָתָנִי מִחֲרָבוֹת שְׁחֻזוֹת •
 וְאִבִּירָה פְּלִאֵיךָ חֻזוֹת • מִלְּבַלְתִּי בְּגִאוֹת עֲלִיזוֹת • וְאִף
 גַּם זֹאת: זֹאת הִיא אֲנַחְמָתִי • הַתְּוֹדוֹת וְעֻזוֹב חֲטָאתִי •
 וְאֶתְוֹדָה וְלֹא בִשְׁתִּי • אֲמַנָּם אֲנֹכִי חֲטָאתִי: חֲטָאתִי
 לְרַב הָעֲלִילָה • אֱלֹה בְּאֵבְלָה גְּשִׁיָּה • וְהִבִּתִּי בְּלִי רְטִיָּה •
 פָּצַע וְחִבּוּרָה וּמִכָּה טְרִיָּה: טְרִיָּה מִכְּתִי וְאֲנִישָׁה •
 כּוֹלֹלְתִי יוֹם נְפִישָׁה • וְקֹאֵתָנִי מִנְּחַת יְרֻשָׁה • יוֹם וְדָרוֹם
 יְרֻשָׁה: יְרֻשָׁה אֶרֶץ גְּדֻחֵי • בְּשֶׁר וְעֵצִים לְפִצְחֵי • וְצִרְחֵי
 מְרוֹב שִׁיחֵי • אִם כַּח אֲבָנִים כַּחֵי: כַּחֵי כְּשֶׁל מִסְּכָל •
 כְּהִיִּתִי בֶן מִגְּבָל • וּבִתְעוֹתֵי אַחֲרֵי הַהֶבֶל • מִחוּלֵי גְּהֶפֶץ
 לְאֵבֶל: לְאֵבֶל כְּנֹזְרֵי הוֹמֵר • וְעַגְבֵי לִבִּי נִתְיַמֵּר • בְּקוֹל
 שִׁירִים וְזֹמֵר • בְּמֵר גִּפְשׁ מִסְּפָד מָר: מֵר לְמַחֲזֹק
 כְּהַפְצָח • פֶּעַם אָדוּם וְצַח • וּבְשִׁפְךָ דָּם רְצַח • הָיָה
 כְּאִבִּי גְּצַח: גְּצַח הַחֶרֶב חֲדָרָה • וְאַלְמָנָה וְשִׁבְלָה
 וּבְעָרָה • וּכְמַעַט הַבֵּיתִי בְּעֵבְרָה • מִפֶּת בִּלְתִּי סָרָה:
 סָרָה עֲטָרַת גְּאוּגֵי • בְּבִגְדֵי בְּמִבְטָחֵי וּבְמִשְׁעֵנֵי שָׁמַם
 בֵּית מְעוֹנֵי • פְּלָגֵי מִים תִּרְדַּע עֵינֵי: עֵינֵי גְּנָרָה בְּאִשׁוּגֵי
 כְּזִגִיתִי בְּלִבִּי וּבְעֵינֵי • וּכְסִתָּנִי כְּלִמַּת מוֹנֵי • וְאִיךָ אִשָּׁא
 פְּנֵי פְּנֵי חֲמֵר מְרוֹ מִמְּצוּקָה • בְּהַבְעִיסִי לְשׁוֹמֵעַ

צָעֲקָהּ • וַנִּגְבַּתִּי וְלִקְחִתִּי בַחֲזָקָה • וּמָה יֵשׁ לִי עוֹד
צָדָקָה: צָדָקָה וְחֶסֶד גָּעַלְתִּי • וְהַעֲדַתִּי שֶׁקֶר וְחִמְדַּתִּי •
וּבִיד אֲבָרִים שָׁנַרְתִּי • מִן הַמַּצֵּר קָרָאתִי: קָרָאתִי
לָרוֹכֵב עַרְבוֹת • מִפְּלִיא פְּלֵאוֹת מְרֻבּוֹת • הֲרָאנוּ
נַחֲמוֹת טוֹבוֹת • בְּאֲשֶׁר הֲרֵאִיתָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת: רַבּוֹת
רַעוֹת עֲדִתָּךְ • בְּעֵלוֹהָ אֲרוֹנִים זוֹלָתָךְ • חֲרַפּוֹ וּנְאָצוֹ
לְעַמֶּתְךָ • תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתָּךְ: שְׁבִתָּךְ
פָּעַלְתָּ אֲרוֹנֵינוּ • הִכּוֹנֵן וְתִקּוּמָם בְּחַיֵּינוּ • וְתִשְׁבּוֹן בֵּית
מִאֲוִינוּ • הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיֵינוּ: תַּחֲיֵינוּ אֲדוֹן
מִיּוֹמִים • וְדַלְנוּ מִמַּעַמְקֵי מַיִם • צַרְתָּ חֲרָבָה פְּעַמִּים •
יִשְׁקִיף וַיֵּרֵא יִי מִשָּׁמַיִם: מִשָּׁמַיִם הִבֵּא רִחוּהָ • שִׁבַּח
מִעֲדִתָּךְ אֲנַחָה • וְאֵל לְנֹצַח תִּשְׁבָּחָה • אֲדָנִי שְׁמָעָה
אֲדָנִי סְלַחָה: סְלַחָה לְמַרְחָם מִשְׁחָר • חֲטָאִים זָכָה
לְהִצָּחַר • קִבְּצֵם לְמָקוֹם הַמְּבַחֵר • יִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֵל תֹּאחֵר:

בסדר סליחות י"ז מלאנו תוספת חרוזים
ותמוז נס טס האוסבר משה בר שמואל חזק.

תֹּאחֵר לְכַעֵס וְתִקְשָׁה • וְתִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ הַקְּשָׁה • וְגִרְצָה בְּקִרְבֵּן
אִשָּׁה • בְּכַתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה: מֹשֶׁה בְּנֵי חֵבֶר • לַעַם גִּבּוֹר
מוֹנָבֵר • וּפְקַעְנוּ שְׁעָרֵי שֶׁבֶר • הַשְּׁבֵת וְנִפְתַּחְתָּה בָּר: בָּר וְחָף
מִהַתְּנָא, בָּאוּ בְהִזְתּוֹ לְיִשְׂרָאֵל • וְסָרַב וּבָעַט בְּמִנְאֵ • לִשְׁמַע
בְּקוֹל שְׁמוּאֵל: שְׁמוּאֵל חֲזַקְנִי בְּמִסְעָד • וּפְלִט וּבִפְר וְסִיעָד •
וְאַתָּה מְסַפֵּר צַעַד • יִי הַטּוֹב יִכְפֹּר בְּעַד:

זְכֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וְזָכַרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

ועני חיינע ברית מילה חייט וכור ברית אברהם יצחק ויהושב
וירד רישו ונתינתם: שבות אהלי יעקב והואשענו למען שקמה:

זכור לנו ברית ראשונים באשר אמרת. וזכרתני להם פדית
 ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להחיות
 להם לאלהים אני יי. עשה עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם
 זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא נעלתים לכלותם
 להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: רחם עלינו ואלת שחתנו
 כמה שכתוב. כי אל רחום יי אלהי לא ירפה ולא ישחיתו ולא
 ישכח את ברית אבותיו אשר נשבע להם: השב שבותנו
 ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהי את שבותו ורחמנו. ושב
 וקבצה סכל העמים אשר הטיצה יי אלהי שמה: קבץ גדותיו
 כמה שכתוב אם יהיה גדותו בקצה השמים משם יקבצה יי אלהי
 ומשם יקחה: הלבן חטאינו בשלג ובצמר כמה שכתוב. לסינא
 ונכתה יאמר יי אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו. אם
 יאדימו כחולע בצמר יהיו: ורוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה
 שכתוב. ורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם
 ומכל גלוליכם אטהר אתכם: מחה פשעינו למענה באשר
 אמרת. אנכי אנכי הוא מחה פשעיה למעני. וחטאתיה לא
 אזור: מחה פשעינו כעב וכענן באשר אמרת. מחיתי כעב
 פשעיה וכענן חטאתיה שובה אלי כי גאלתי: אמרנו האזינה
 יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניה יי צדנו
 ובאלנו: כי לה יי הוחלנו אטה תענה ארני אלהינו:

תפלת שחרית

א

בעמקך מן מן מין דית סלע געמט, ונעט מן :

כדפסו אלהיך יעקב משכנתך ישראל : ואני ברב
חסדה אבא ביתך אשתתיה לדיכל קדשה ביראתך : יי
אתבתי מעון ביתך וסקום משכן בבורה : ואני אשתתיה
ואכרעה אכרעה לפני עלי : ואני תפילתי לך יי עת
רצון אלהים ברב חסדה ענני באמת ישעה :

אני קראתיך ברתענני אל הטר אונקה לי שמע אמרת :
אני בצדק אחזה סגיה אשבעה בהקין המונתך : ואני
עליך בטהתי יי אמרתי אלךי אהת : שמע קול התנוני
בשועי אליך בגשאי די אל דיביר קדשה : יי אלהי שועתי
אליך והרפאני : אליך יי אקרא ואל ארני אתחנן : האירה
סגיה על עבדיך השועני בחסדה : בירך יי תחלתי אהת
תענה ארני אלהי : שמעה תפילתי ושושתי תאמנה ל
דמתי אל תחרש : שמע יי והנני יי היתו שור לי :
שיר המעלות לדוד שמתתי באומרים לי בית יי גלך :
שש אנכי על אמרתך במוצא שלל רב : הקשיבה לקול
שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל : יי בקר תשמע קולי
בקר אערוד לך ואצפה : אני קראתיך ברתענני אל
הטר אונקה לי שמע אמרתי : רגלי עמדה במישור
במקתלים אבה יי :

בעמקך מן מן מין סליחה ונעט, נעט מן וכן ברכת התורה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לעשוק ברברי תורה :
והערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו
ובפי עמך בית ישראל ונהיה אנהנו וצאצאינו
(והנני שומעתי) וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי
שמך ולומדי תורתך לשמך ברוך אתה יי

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלַבֵּשׁ עַרְפִּים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְתִיר אֲסוּרִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּסִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֹׁעֵשֶׂה לִי כָל צָרָכֵי :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעָדֵי גִבּוֹר :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲזוּר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בַּחֲפָאָרָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לְעַף כָּח :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שְׂגוּה מֵעֵינֵי
 הַתְּגוּמָה מִעַמְעָפִי : וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַגְּלֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַ תְּבִיאֵנוּ
 לֹא לַיָּדִי חַטָּא וְלֹא לַיָּדֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לַיָּדֵי גַסְיוֹן וְלֹא לַיָּדֵי
 בִּזְיוֹן וְאַ תִּשְׁלַט בְּנוּ יִצְרַח רַע וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם רַע וּמִחֵבֵר
 רַע וְדַבְּקֵנוּ בַּיָּצֵר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יָצְרֵנוּ
 לְהַשְׁתַּעֲבֹד לְךָ וּמַגְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לַחַן וְלַחֲסֵד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוּאֵינוּ וְתַגְּמַלְנוּ חֲסָדִים
 טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם מֵעוֹי פָּנִים וּמַעֲזוֹת
 פָּנִים מֵאֲדָם רַע וּמִחֵבֵר רַע וּמִשְׁכֵּן רַע וּמִפְּגַע
 רַע וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית מִדִּין קָשָׁה וּמִכַּעַל דִּין
 קָשָׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שְׂאִינוּ בֶן־בְּרִית :
 לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יֵרָא שְׂמִים בְּסִתְרָה וּמִזְדָּה
 עַל־הָאֲמֶת וְדוֹבֵר אֲמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכַּם וַיֹּאמֶר :
 רַבּוֹן בְּלִי־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ

מפילים תחננו ונינו לפניה כי על רחמיך הרבים.
 מה אנחנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקתנו
 מה ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו מה
 נאמר לפניה יי אלהינו ואי אבותינו הלא כל
 הגבורים באין לפניה ואנשי השם הלא היו
 וחכמים כבלי מדע וגבונים כבלי השכל פירוש
 מעשיהם תהווים חיהם הכל לפניה. ומותר
 האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל:

אבל אנחנו עמך בני בריתך. בני אברהם
 אהבה שנשבעת לו בחר המדיה. זרע יצחק
 יחידו שנעקד על גב המזבח עדת יעקב בנה
 בכורה שמהבתך שאהבת אתו ומשמחתך
 ששמחתו בו קראת את שמו ישראל וישרון:
 לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחך
 ולפארה ולברך ולקדש ולהתשבח והודיה
 לשמך: אשרינו מה טוב חלקנו ומה געים
 גורלנו ומה יפה ירשתנו אשרינו שאנתנו
 משפירים ומעריכים ערב ובקר ואומרים
 פעמים בכל יום שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
 כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא העולם אתה הוא
 משנברא העולם אתה הוא בעולם הזה ואתה
 הוא לעולם הבא קדש את שמך על מקדשי
 שמך וקדש את שמך בעלמך ובישועתך תרים
 וחגבים קרננו באי מקדש את שמך ברבים:

אֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם תְּשַׁמְּכֵם
 תְּעַלְיוֹנִים. אִמְרַת אֵתָהּ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלִעְדֵּיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קִיּוֹד מֵאַרְבַּע בְּגִמּוֹת הָאָרֶץ
 יִכְרֹד וְיִדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אֵתָהּ הוּא תְּאֵלֹהִים לְבָדֶךָ
 לְכֹל מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ. אֵתָהּ עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל אֲשֶׁר בָּם. וְכִי בְּכֹל מַעֲשֵׂהי דִּיךָ
 בְּעַלְיוֹנִים אוֹ בְּתַתְּיוֹנִים שְׁוִי אִמְרֵךָ מִתְּעַשְׂוֹת. אֲכִינֵי
 שֶׁבְּשָׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ תִּגְדֹּל שְׁנִקְרָא
 עָלֵינוּ וְקִים לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִתְּשַׁפְּתוֹב בְּעֵת הַהִיא אֲבִיא
 אֲתָכֶם וּבְעֵת קִבְצֵי אֲתָכֶם כִּי אֲתָן אֲתָכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלֹחַ
 בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשִׁבְחֵי אֵת־שְׁכֻנְתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אִמְרֵי יי:

היער ווערדען ברכת התורה געזינגט.

יְיָ וְיִדְבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לְחַמֵּי
 לְאִשֵּׁי רִיחַ גִּיתְחֵי תִשְׁמְרוּ לְרִיקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 תִּקְרִיבוּ לִיהוָה כְּבָשִׂים בְּגִישָׁנָה תְּמִימִים
 שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֶה תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
 תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים: וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֶלֶת לְמִנְחָהּ
 כְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הַהֵיזֵן: עֲלֶה
 תְּמִיד הַעֲשֵׂה בְּהַר סִינֵי לְרִיחַ גִּיתְחֵי אִשָּׁה
 לִיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בִּקְדֹשׁ הַסֶּךָ נִסְךְ שֶׁכֶר לִיהוָה: וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
 וְכִנְסוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ גִּיתְחֵי לִיהוָה:

ושחט אתו על ירח המזבח צפנה לפני יי
 וורקו בני אהרן הכהנים את רבו על המזבח סביב:

"איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן בצפון
 פך ושעיר שלזים הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן
 בכלי שרת בצפון ודמן טעון היתה על גין הברדים ועל
 הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אמת מהן מעקבת שירי
 הדם היתה שופך על יסוד מערכי שלפוחת החיצון אבן
 לא נתן לא עכב: כפרים נשחרפים ושעירים נשחרפים
 שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון
 היתה על הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אמת מהן
 מעקבת שירי הדם היתה שופך על יסוד מערכי שלפוחת
 החיצון אבל לא נתן לא עכב אלו ואלו גשורפין בבית
 הדשן: ג חטאת העבוד והיחיד אלו הן חטאת העבוד
 שעירי ראשי חדשים ושל מעדות שחיטתן בצפון וקבול
 דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע
 קרנות: ביצד עלה בכבש ופנה לסוגב ובאלו לקרן
 דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית.
 מערבית דרומית שירי הדם היתה שופך על יסוד דרומי.
 ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל
 ליום ולילה עד תצות: י העולה קדש קדשים שחיטתה
 בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי
 מתנות שהן ארבע ומעונה הפשט ונתחן וקליל לאשים:
 ה זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות אשם גולות
 אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם גזיר אשם
 מצורע אשם תלוי שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
 בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין לפנים
 מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד תצות:
 ו התודה ואיל גזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
 בעורה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל
 העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד תצות: הפורם

כַּתָּם בַּיּוֹצֵא כָּהֵם אֱלֹא שְׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכַל לַפְתָּנִים לְגִשְׁיָהֶם
 וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: וְשְׁלָמִים קָדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן
 בְּכָל־מָקוֹם בְּעֹרֶה וְדָמָן מִעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שְׁחוֹן אַרְבַּע
 וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים
 וְלֵילָה אֶחָד: הַמּוֹרֵם כַּתָּם בַּיּוֹצֵא אֱלֹא שְׁהַמּוֹרֵם
 נֶאֱכַל לַפְתָּנִים לְגִשְׁיָהֶם וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: הִהֲבָכוֹר
 וְהַפְּעוּשׁוֹר וְהַפֶּסַח קָדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם
 בְּעֹרֶה וְדָמָן מִעוֹן מִתְּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שִׁיתָן בְּנֶגֶד הַיָּסוֹד:
 שֵׁנָה בְּאֵבִילָתָן הִבְכוֹר נֶאֱכַל לַפְתָּנִים וְהַפְּעוּשׁוֹר לְכָל־אָדָם
 וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשָׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד.
 הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא בְּלֵילָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא עַד־חֲצוֹת
 וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא לְמִנּוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֱלֹא צֵלִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשָׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
 גִּדְרָשׁוֹת: מִסָּל וְחִמּוֹר וּמִגּוֹרָה שְׁוֵה. מִבְּגִין אֵב מִכְּתוּב
 אֶחָד. וּמִבְּגִין אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּפְרָט וּמִפְּרָט
 וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל אִי אֶתְהַרְן אֱלֹא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל
 שְׁהוּא צָרִיךְ לְפְרָט. וּמִפְּרָט שְׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דָּבָר
 שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן־הַכָּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ
 יֵצֵא אֱלֹא לְלַמֵּד עַל־הַכָּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל
 וַיֵּצֵא לְמִעוֹן מִעוֹן אֶחָד שְׁהוּא כְּעֵבְיָנוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא
 לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְמִעוֹן מִעוֹן אֶחָד
 שְׁלֹא כְּעֵבְיָנוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל
 וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אֶתְהּ יָכוֹל לְהַחֲזִיר לְכָלֵל עַד
 שִׁיחֲזִירָנוּ הַכְּתוּב לְכָלֵל בְּמַרְשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מִעֵבְיָנוּ.
 וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה
 אֶתְהּ עַד שִׁיבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרְעַ בִּינֵיהֶם:
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבִנְתָּ
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְזָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ
 עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית. בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בְּרוּךְ
 גֹּזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לַיְרֵאָיו. בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם. הָאֵל הַאֵב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשֻׁבָּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי
 דָוִד עַבְדֶּךָ גְּהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת
 גְּדִילֶךָ וּבְשִׁבְחֶךָ וּבְשִׁפְאָרְךָ וּבְזִכְרֵיךָ וּבְמַלְיָכָה
 מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח
 וּמְפָאֵר עַד יְעַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ ליי קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹהוּ דִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילֹתָיו:
 שִׁירוּ לוֹ וּמְרוּ לוֹ שִׁירֵי בְּכָר־נִפְלְאוֹתָיו:
 הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יי:
 דַּרְשׁוּ יי וְעוֹזוּ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תָמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִסְתִּיו וּמִשְׁפִּטֵי פִידוֹ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדוּ בְּגִי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָר־
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְּיָה
 לְאַלְפֵי דָוִד: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁמֵעָתוֹ
 לְצַחֵק: וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
 עוֹלָם: לֵאמֹר לֶךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֲבֵל
 גְּחֻלְתְּכֶם: בְּהֵוֹתְכֶם מֵתִי מִסְפָּר כִּמְעֻטוֹגְרִים
 בָּהֶ: וַיִּתְּלֶכּוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם

אחר: לא אדנית לאיש לעשקם וזכח עליהם
 מלכים: אל הנגעו במשיחי ובנביאי אל
 תרעו: שירו לך כל הארץ בשרו מזם אל
 חם ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל
 העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאוד
 ונורא הוא על כל יאחים: כי כל אלהי העמים
 אילים ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו עז
 וחדוה במקמו: הבו ליי משפחות עמים הבו
 ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה
 ובאו לפניו השתחוו ליי בחדרת קדש: חילו
 מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט:
 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי
 מלך: ירעם חם ומלאו יעלץ חשדה וכל
 אשר בו: אז ידגנו עצי היער מלפניו יי כר בא
 לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב כי לעולם
 חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
 והצילנו מן הגוים להודורא לשם קדשה
 להשתבח בתהלתה: ברוך יי אלהי ישראל
 מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן
 והלל ליי: רוממו יי אלהינו והשתחו
 ליהם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו
 והשתחו ליה קדשו כי קדוש יי אלהינו: ותוא
 רחום יי כפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא
 רחמך ממני חסדה ואמתה תמיד יצרוני:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ חֲסִדֶיךָ כִּי מְעוֹלָם הִמּוֹה: תִּגְרַעַז
 לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גִּאֲוָתוֹ וְעוֹ בַשְּׁחָקִים:
 נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתַּן
 עֵז וְתַעֲזָמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־גְּקָמוֹת
 יְיָ אֵל גְּקָמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
 הַשֵּׁב גְּמוּל עַל־גֹּאֲוִים: לִי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמֶּךָ
 בְּרַכְתָּךְ סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגַּב־לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בַּמַּח בְּךָ:
 יְיָ הוֹשִׁיעָה הַפֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־זָם קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה
 אֶת־עַמֶּךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד־הָעוֹלָם: גַּפְשֵׁנוּ חֲבַתָּה לִי עֲזָרְנוּ וּמְגִנֵּנוּ
 הוּא: כִּרְבוּ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בִשְׁם קֹדֶשׁ
 בְּמַחְנוּ: יְהִי־חֲסִדֶיךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 הִרְאֵנוּ יְיָ חֲסִדֶיךָ וְיִשְׁעֶךָ הַתֵּךְ לָנוּ: קוּמָה
 עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדֶיךָ: אֲנִכִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַב־פִּיהָ וְאָמַל אֹהֶה:
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׂכָרָה לּוֹ אֲשֶׁר־יִהְיֶה שֵׁם אֱלֹהֵינוּ:
 וְאֲנִי בְּחֲסִדֶיךָ בְּמַחְתִּי יִגְדַל לִבִּי בַיְשׁוּעָתֶךָ
 אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי:

סומד לתורה תריעו ליי כל הארץ: עבד אתי בשמחה באו לפני
 ברנה: דעו כיני הוא אלהים הוא עשנו ולא (ולו ק) אנתנו עמו וזאן
 סד עיתו: באו שערו בתורה תצרותיו בתהלה חודו לו ברכו שמו: כי
 טוב י לעולם חסדו וערוד ודור אמונתו:

יהי כבוד י לעולם ישמח י במעשיו: יהי שם
 י מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
 עד מבוא מהלל שם י: רם על כל גוים י

עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי זְכָרְךָ
 לְדָוֶד: יי בְּשָׁמַיִם הַכִּיָּן בְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ כְּכֹל
 מַשְׁלָה: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעַלְמֵ
 וָעַד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד אֲבָרָה גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יי
 הַפִּיר עֲצַת גוֹיִם הִגִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מַחְשְׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ וְעֲצַת יי הִיא תְּקוּם: עֲצַת
 יי לְעוֹלָם הַפַּעַמּוֹד מַחְשְׁבוֹת לְבֹן לְדָד וְדָד: כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: כִּי־בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב לּוֹ: כִּי־עָקַב בָּחַר לּוֹ יְהוָה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי־לֹא־יָטוּשׁ יי עַמּוֹ וְגַחְלָתוֹ
 לֹא־יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא־יַעִיר בְּלִחְמָתוֹ: יי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בַּיּוֹם־קָרְאָנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה:

אֲשֶׁר הָעָם שָׁכְבָה לּוֹ אֲשֶׁר הָעָם שָׁח אֱלֹהֵיוֹ:

תִּתְחַלֵּה לְדָוֶד אֲרוֹמְמָה אֹתִי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם
 וָעַד: בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהְלֵלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעַד: גְּדוּלַּי
 וּמְהִלַּל מְאֹד וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ
 וּגְבוּרָתֶךָ יִגִּידוּ: תִּדְרַר כְּבוֹד הַיּוֹדֶה וְדַבְּרֵי גִפְלֵאֲרֶיךָ
 אֲשִׁיתָהּ: וַעֲזוּחַ גִּוְרֵאֲרֶיךָ יֹאמְרוּ וַיִּגְדְּלוּתְךָ אִם־סִפְרָנָה: וְכִר
 רַב־טוֹבָךָ יִכְיֶעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְגְּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יי אֲרֶךְ אַפַּיִם
 וַיִּגְדֹּל־חֶסֶד: טוֹב יי לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי
 כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְיָךָ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
 וּגְבוּרָתְךָ יִתְבָּרוּ: לְחוֹדֵיעַ לְכִגֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד תִּדְרַר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־

ודוד: סומך יי לקבל צנפלים חזקה לקבל חספסים: עני
 כל אליך ישכרו ואתה נותן להם את אכלם בעש: פתח
 את ידך ומשקיץ לקבל רצון: צדיק יי בקבל דרכו וחסד
 בקבל מעשיו: קרוב יי לקבל קראיו לכל אשר יקראו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שותתם ישמע ויושיעם:
 שומר יי את קלאהביו ואת בלדו רשעים ישמיד: הנהלח
 יי ידבר פי ויכרך בל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 והאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם והללוה:

קמו הללוה הללי גפשי את יהוה: אהללה יהוה בחי
 צמחה לאתי בעודי: צאת בחו בניבים בכך אדם ישאן
 לו תשועה: תצא רחמי לשב לאדמתו ביום הווא אברו
 עלתנתיו: אשרי שאל יעקב בעורו שכרו על יהוה אלהיו:
 עשה ושמם וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר
 אמת לעולם: עשה משפטו לעשוקים נתן לחם לרעבים
 יהוה מתיר אסורים: יהוה יפקח עורים יהוה וקף כספים
 יהוה אהב צדיקים: יהוה ישמר את גרים יתום ואלמנה
 יעודד וירך רשעים יענת: ימלה יהוה לעולם אלהיו
 ציון לוד יוד קללה:

קמו הללוה כדמו ב זמרה אלהינו כדנעים נאות תהלה:
 בנה יהוה ירושלים יהוה נרחי ישראל יבנם: הרופא לשכחי לב
 ומחפש לעצבותם: מזנה מספר לכוכבים לכלם שמות
 יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר:
 מעודד עניים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: עניו ליהוה
 בתודה זמרו לאלהינו בכבוד: תמכסה שמים בעבים
 תמכין לארץ מסך תפארת דרים תעיר: נותן לבחמה
 לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת תסוס יחפן
 לא בשוקי האיש ירצה: ורצה יהוה את יראיו את

בְּמַצְבְּתֵי לְחַסְדֵי: שְׁבִי יְרוּשָׁלַם אֲתָה יְיָ וְתִלְלִי אֶת־אֶרֶץ
 צִיּוֹן: כִּי־חָזַק בְּרִיתֶךָ שְׁעָרֶיךָ בְּרַחֵם בְּגִיד בְּקִרְבֶּךָ: הַשָּׁמַיִם
 וּבִסְבָּךְ שָׁלוֹם תִּלְבַּב הַפְּתִיחַ יִשְׁבְּעֶךָ: הַשְׁלִיחַ אִמְרַתְךָ אֶרֶץ
 עַד־מִתְרַחֵץ יָרוּחַ דְּבָרְךָ: הַנִּתְּחַן שְׁלֹג בְּצִמְרֵךְ בְּסוּר בְּאִמְרַת
 יְסוּד: מִשְׁלִיךְ קִרְחֹו כְּפִתִּים לְפָנַי קָרַחְו מִי יַעֲמֹד:
 יִשְׁלַח דְּבָרְךָ וַיִּמְסַם יִשָּׁב רִחוֹ וַיֵּלֶךְ מֵיָם: מַגִּיד דְּבָרְךָ
 לַיַּעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְקִלְצוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בְּרִידָעוֹם הַלְלוּיָהּ: (° רביון ק)

קמח הַלְלוּיָהּ וְתִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם תִּלְלוּ אֹהֶו
 בְּפִרוּזִים: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ:
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי־אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהַפְּתִיחַ אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צַדִּיק וְנִבְרָא: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִינְתָן
 וְלֹא יַעֲבֹד: תִּלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תְּצַיֵּנִים וְכֹל־
 הַתְּחִמֹת: אֲשֶׁר וּבְכֹרֶד שְׁלֹג וְקִיטוֹר רִחוֹ סַעֲרָה עֲשָׂה דְבָרְךָ:
 הַדָּרִים וְכֹל־נִבְעוֹת עֵץ פָּרִי וְכֹל־אֲרָחִים: חַחִיקָה וְכֹל־
 בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר בְּגַף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכֹל־לְאֻמִּים שׂוֹרִים
 וְכֹל־שִׁטְמֵי אֶרֶץ: בַּחֹרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת וְקָנִים עִם־
 גַּעֲרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁעַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ חוֹזֵו
 עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיְדַם קַרְן וְלַעֲמֹו תִּתְּלָה לְקַל־חֲסִידָיו
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ הַלְלוּיָהּ: (° צבאן ק)

קמט הַלְלוּיָהּ וְשִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְלוּ בְּקִיט
 חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם:
 יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתֵן וּבְנֹד וּפְרוּדוֹ: בִּירוּצָה יְהוָה
 בְּעַמּוֹ יִסְאֵר עַנְוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִתְּנֵו
 עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רֹומְמוֹת אֵל בְּרוּצָם וְהִרְכִּיפוּת בְּיָדָם:
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאִסֵּר מַלְכֵיהֶם

בזקים וּבְכַבְדֵי־תֵם כְּבָבֵל בְּהַל: לְעִשׂוֹת בְּתֵם מִשְׁפָּט
כְּרֹג וְדָר רֹחַ לְכָל חֲסִדָיו תְּלִלָה:

קַנ הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ אֶל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהָ בְּרִשְׁעֵי עַד:
הַלְלוּהָ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהָ כְּרַב גְּדָלוֹ: הַלְלוּהָ בַתְּקַע
שׁוֹמֵר תְּלִלוּהָ בְּגִבְלֵי וּבְגֹר: הַלְלוּהָ בַתְּהוֹמָחֹל הַלְלוּהָ
בְּמַנִּים וְעֵגֶב: הַלְלוּהָ בְּצִלְצֵלֵי שְׁמֵעַ תְּלִלוּהָ בְּצִלְצֵלֵי
תְּרַעַח: כָּל הַנְּשָׁמָה תַחֲלֵל יְהִי הַלְלוּהָ: כִּהַת־יָה:

בְּרוּךְ יי לעולם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שְׁבוֹן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָרְךָ: וּבְרוּךְ יי שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

כִּי לְעַמּוֹד קוֹדֵם שִׁמְסִיל וּבִכְרֹךְ וַיַּעֲמֵד עַד אַחֲרָה וְהָאֵל וְכִי.

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יי לְעֵינָיו כָּל־הַקְּהֵל וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ
אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יי
תִּקְדָּה וְתִגְבֹּרָה וְתִתְפָּאֵר וְתִתְנַצַּח וְתִהְיֶה כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לָךְ יי תִּסְמָלְכָה וְתִמְתַּנַּחֵשׂ לְכָל־לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֹׂר
וְתִקְבֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידְךָ כַּח וּבְהִרָה
וּבִידְךָ לְגִבְלֵי וּלְחֻזֶק לְכָל: וְשִׁתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ
וּמְתַלְלִים לְשֵׁם תִּתְפָּאֵרְתָּה: כִּסְיֵי אַתָּה תְּהֵאֵת לְבִידְךָ אֶת
עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאִם תְּאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיּוֹמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת־כָּל־
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוּ מֵאֹר כְּשָׂדִים וְשָׁמַת
לְשִׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֶת־לְכָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְקִרְוֹת עִמּוֹ
הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי חֲחֵתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת לְזֹרְעוֹ וְתִקֵּם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק
אַתָּה: וְתִרְאֵהוּ אֶת־עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאַתָּה זַעֲקָתָם שְׁמַעָה

על־ים־סוף: ותתן אותה ומפתים בפרעה ובכל־עבדיו
 ובכל־עם ארצו כי ידעת כי תודו עליהם ותעש־לך שם
 כהיום הזה: והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים בני־שֶׁה
 ואת־רד־פיהם השלכת במצולת כמד־אבן במים עזים:
 ומשע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא
 ישראל את־מצרים מת על־שפת הים: וירא ישראל
 את־הַיָּם הַגָּדֹלֹה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעָם
 אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְיַהוָה וּבְמֹשֶׁה עֲבָדוֹ:

שירת הים לדיד לאמר מעומד בשמש וכחונס ובנגון כעומים כמו בספר תורה.

או ישיר משחוקי ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו
 לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
 ורכבו רמה בים: עזי חמרת ית ויחילי
 לישועה וזה אלי ואנוהו אלהי
 אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו: מרפבת פרעה וחילו ידה בים ומבחר
 של שיוטבעו בים סוף: תהמת יבסימו ירדו במצולת כמד
 אבן: ימינה יהוה נאדרי בכל ימינה
 יהוה תרעץ אויב: יברכ גאוקה תתלם
 קמץ תשלח חרנה יאכלמו בקש: וברית
 אפיק נערמו מים נצבו כמד נד
 גולים קסאו תהמת בלב־ים: אמר
 אויב ארדה אשיג אחלק שלל תמלאמו
 גפשי אריק חרבי תורישמו ידי: גשפת
 כרוחה בפסמו ים צללו בעו־פֶּרֶת במים
 אדירים: מִרְכָּמָה בְּאֵלִם יְהוָה מִי
 כמכה נאדר בקדש נורא תחלת עשור
 פלא: גמית ימינה תבלעמו ארץ: גחית
 כחסדה עם־זו גאלת גתלת בשנה אל־נוח

תפלת שחרית

אֲדַבֵּר: שָׁמְעוּ שָׁמַיִם יְרוּשָׁן
אֲחֻזְיָשָׁבִי פִלְשֶׁת: אֲנִי וּבְתֻלוֹ אֱלֹהֵי
אֲדוֹם: אֵילֵי מִזְבֵּחַ יִחְזָמוּ רַעַד
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפְלַעְתֶּם עֲלֵיתֶם אֵימָתַת
נִפְתָּר: בְּגִדְלֵי יְרוּשָׁה יִדְמֻ כְּאֵבֶן
יַעֲבֹד עִסְקָה יְהוָה: עַד יַעֲבֹד עַמִּי
קִנְיִת: תִּבְאָמוּ וְתִפְעֵמוּ בְּחַד נִתְלַחֶה
לְשִׁבְתֶּךָ פֶּעֱלֵתִי יְהוָה: מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כִנְיָ
יְדִיָּה: יְהוָה וַיִּמְלֶךָ לְעֹלָם וָעַד:

יִמְלֶךָ לְעֹלָם וָעַד: כִּי בִּאֲסוּס פִּרְעוֹה בִּרְכַבּוֹ וּבִמְרִשׁוֹ בִּים יִשָּׁב יי עֲלוֹתֶם
 אִתּוֹ מִי הָיִים. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל חָלְכוּ כִּיבֻשָׁה כְּחֹד וַיִּים:
כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּבִשְׁלֹשׁ בְּגָוִים: וְעָלוּ מִזְשִׁיעִים בְּחַד צִיּוֹן
לְשִׁפְטֵי אֱתֵרֶךָ עֲשׂוּ וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהִיָּה יי לְמִלְכָּךָ
עַל־כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה יי אֱלֹהֵי אֲדָנִי:
וּבְתוֹרַתְךָ בְּרַחֵב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֱלֹהֵי:
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּבָנֵי הַיָּם הַמִּלְכָּךָ תִּגְדֹּל וְתִקְדָּשׁ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נָאֵה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֱמוּנָתֵנוּ
שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְהַמְּרָה עִו וּמִמְשַׁלָּה נַעַח גְּדֻלָּה
וּגְבוּרָה תִּהְיֶה וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמִלְכּוֹת בְּרִטוֹת
וְהוֹדָאוֹת מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ גְּדוֹל
בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן תִּנְמַלְאוֹת תְּבוֹדֶךָ בְּשִׁירֵי
וּמְרָה מִלְכָּךָ אֵל חַי הַעוֹלָמִים:

כס"ז אשר ח"ק.

יִבְרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ: יִתְבַּרַּךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעַד: וְיִתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מִלְכָּךָ
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ: מִלְכֵי הַמַּלְכִּים תִּקְדָּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מֶלֶךְ הַעוֹלָמִים יִצְרָר: שְׁחֹזַר אֲשַׁוּן וְהוּא אֶתְרָן וּמִגְּלַעֲרִי
אֲדָנִי אֱלֹהִים סֵלוֹ לְרַבֵּב בְּעֲרֻכּוֹת בַּיּוֹם
שְׁמוֹ וְעָלוּ לְבָנָיו. וְשִׁמּוֹ מְרוֹסֵם
עַל כָּל בְּרִיָּה וְהַתְּלָה:
שְׁלוֹם וּבִוְרָא אֱתֵרֶךָ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתֵינוּ לְעֹלָם וָעַד:
יְיָ שֵׁם יי מְקוֹדֶשׁ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

הפאיר לארץ ולקרים עליה ברחמים ובטובו מחדש
 בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יי
 כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניגוד: תפלה
 תמרום לבדו מאז המשבח והמפאר והמתגשא מימות
 עולם: אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו ארון
 ענו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול
 בעה הכין ופעל וזרי חמה טוב בצר כבוד לשמו: מאורות
 נתן סביבות עזו: פנות צבאיו קדושים רוממי שדי תמיד
 מספרים כבוד א וקדשותו: תתברך יי אלהינו על שבח
 מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארה פלה:
 תתברך צהינו מלכנו ונאלנו בורא קדושים ישתבח שמך
 לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עמדים
 ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקל דברי אהים חיים
 ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברוחים כלם גבורים
 וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים
 ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדשים וממליכים
 את שם הא תפלה הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:
 וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה ונותנים
 רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנות דוח בשפה ברוהת
 ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים ואומרים בקראה
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 והאופנים וחויות הקדש ברעש גדול מתגשאים
 לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי מפקדו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלה א חי וקים ומידות יאמרו
 ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
 תכשות בעל מלחמות זורע צדקות בעצמית ישועות בורא

וְיִשְׂרָאֵל תִּזְכָּר וְיִתְחַלֵּט אֶרְצוֹ תִּתְחַלֵּט וְהַמְחַדֵּשׁ בְּסוּמֵי
 בְּכַלִּיּוֹם תִּמְסַד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. בְּאִמּוֹ לַעֲשׂוֹת
 אוֹרִים גּוֹלִים בְּיַלְעוֹלָם חֲסִידֵי: אִדּוּר יְדֵשׁ עַל־צִיּוֹן תִּתְאוּר
 זְנוּתָהּ בְּלִטְ מִהֲרָה לְאוּרוֹ. בְּרַחֵם אֱתָהּ יי וְיִצְדֵּךְ הַפְּאֹרוֹת:
 אֲתָבָה רַבָּה אֲתִבְחַטְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וְיִתְרַת
 חֲמֵלָה עֲלֵינוּ אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ בַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכִּסְחוּ בְךָ
 וְתִלְמִדֵיךָ חֲפָזֵי חַיִּים בֶּן הַחַיִּים וְתִלְמִדֵינוּ: אֲבִינוּ תִּשְׁכַּח
 וְחֲסִידֵינוּ הַמְרִיבִים רַחֵם עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לְחֵסֶד וְלִחֲסִידֵינוּ
 לְשִׁמְעַת לְלִמּוֹד וְלִלְמוֹד לְשִׁמּוֹד וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְרִיִם אֶת־עַל־דְּבָרֵי
 אֲתִלְמוּד הַתּוֹרָה בְּאֵתְבָה: וְהֵאָר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבְּרָה
 לִבְנוּ בְּמַצִּיתֶיךָ וְיִחַד לִבְנוּ לְאֵתְבָה וְלִרְאוֹת שְׂכָרָה וְלֵאמֹר
 עֲבַדְתָּ לַעֲלֵמוֹת וְעַד: בְּיַד שֵׁם קְדוֹשׁ הַגְּדוֹל וְהַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בְּסוּמֵי
 בְּיַדְהָ וְנִשְׁמָחָה בְּיִשְׁעֵתְךָ: וְהִבְטֵאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֵרֶץ
 בְּנִמְסוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִבְנוּ קִסְמֵמוֹת לְאַרְצֵנוּ: בְּיַד אֵל פּוֹסֵל
 מְשׁוֹעֵת אֱתָהּ וְכֵן בְּחִרְתָּ מִכָּל־עַם וְלִשְׁוֹן וְקָרַבְתָּנוּ לְשִׁמְעַת
 מִגְּדוֹל סֵלַח בְּאֵמֶת. לְחַדוֹת לֵךְ וְלִיְחִידָה בְּאֵתְבָה: בְּדַבְּרֵי
 מִתְעַד וְיִתְחַלֵּט בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֵתְבָה: עוד ביום הזה

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 בְּיַד בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֲתָבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ פְּקֹל לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־
 מֵאָדָּךְ: וְהָיוּ יְהוָה יְהוָה הָאֵל וְאֵשֶׁר אֲבִי מִצִּוְהָ הַיּוֹם עַל־
 לִבְבְּךָ: וְשִׁמְעַתֶּם לִבְנֵיךָ וְדַבְּרֵתֶם בָּם בְּשִׁמְעַתֶּם בְּבִיחָיֶךָ
 וּבְלִבְתֶּיךָ בְּנִדְךָ וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוֹמֵיךָ: וְקִשְׁרוּתֶם לְאֵת
 עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְמִסְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְרַבְתֶּם עַל־
 מְנוּחָה בְּיַדְךָ וּבְשִׁעְרֶיךָ:

וְהָיוּ אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲבִי מִצִּוְהָ
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאֵתְבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־
 לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִמֶּרֶ אֶרְצְכֶם בְּעַתֵּי יוֹדֵה

וּמִלְקָחֵי אֲשֶׁר־הֵנִיךְ וְתִדְלֹשׁ וְיִצְבֹּדֶה: וְתַחֲתֵי אֲשֶׁר־
 בְּיַדְךָ לְמִצְבֹּתֶיךָ וְחִבְלֵי־תְשׁוּבָתְךָ: הַשְׁמֵר וְגַלְכֶם פְּדִימוֹתֶיךָ
 לְפָנֶיךָ וְסִרְתֶּם וְעִבְדֶתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אֵף־יְהוָה בְּכֶם וְעָזַר אֶת־הַשְׂמִים וְלֹא־יִהְיֶה
 מִסֹּר וְהָאֲדָמָה לֹא־תִתֵּן אֶת־יְסִדְּהָ וְאֲבִדְתֶם מִתְּהִי מִשֶּׁלֶךְ
 הָאָרֶץ וְהַצְבָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה טָחֵן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת־יְדֵי
 אֱלֹהֵי עַל־לִבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֶתֶם אִתְּם לְאוֹת־עַל־
 יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמוֹסָפֹת צִין עֵינֵיכֶם: וְלִפְדֹתֶם אִתְּם אֶת־
 צַדִּיקֵיכֶם לְדָגֵד כֶּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִירְיָה וּבְלִכְרֵיָה בְּיַד־
 וּבְשִׁבְרָה וּבְקוֹמָה: וּמִתְבַּתֶּם עַל־מַזְוֹזֹתֵיכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם:
 לְמַעַן יִדְבְּרוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּי־יִמֵּי הַשְׂמִים עַל־הָאָרֶץ:
 כִּי־יִאמְרוּ יְהוָה אֵל מִשְׁעָה לְאָמֹר: דָּבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתֶּם אֱלֹהִים וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֹת עַל־בְּנֵי־יְהוָה לְדוֹתֶם
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצֹת הַבְּנֵי פִתִּיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֹת
 וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מַצְוֹתֵי־יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אִתְּם
 וְלֹא תִחַדוּ אֶתְרֵי לִבְכֶם וְאֶתְרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אִתְּם
 גִּזְיִים אֲחֵרִים: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעִשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מַצְוֹתַי
 סְדִייתֶם קְדוּשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹדִית לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יא לנדף אסיכס ללמות, סכן ימן רוס ששט עלו יבולב סא

אָמֵן וְצִיב וְכֶסֶן וְקִיִּם וְיִשָּׁר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב וְהַבִּיב וְנִתְמַד
 וְבָעִים וְנִרְא וְאֵדִיד: וְכִתְקֵן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וְיִפְהֵה בְדָבָר הַזֶּה
 עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד: אָמֵן אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלִכְנוּ צַדִּיק וְעַקְבֵּי־מִגֵּן
 וְשִׁעֵנוּ: לְחַד וְחַד הוֹאֲקֵם וְשִׁמוֹקֵם וְכִסְאֵנוּ וְכִלְמֵנוּ
 וְנֶאֱמֹנְתוּ לְעַד קִימֹת: וְדַבְּרוּ חַיִּים וְקִימִים נֶאֱמָנִים
 וְנִתְמַדִּים לְעַד וְלְעוֹלָם עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־
 בְּנֵינוּ וְעַל־הַדּוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־הַדּוֹת וְרַע יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקום
 לשלם ועד: אמת ואמונה חק ולא יעבור: אמת
 שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו. מלכנו מלך
 אבותינו גואלנו גואל אבותינו יוצרנו צור ישועתנו
 פדנו ומצילנו מעולם שמך. אין אלהים זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מנן ומושיע לבדיהם
 אחרים בכל יור ויור: ברום שלם מושבך ומשפחתך
 ודרכתך עד אספי ארץ: אשורי אילש שישמע למצותך
 ותורתך דברה ישנים על לב: אמת אתה הוא ארון לעמך
 ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואמת
 הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע ממצרים
 ואלהינו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל בכריתם
 תרבת ובכרך ואלהים סוף בקעת יודים מבקעת יודים
 העברת ויבשו מים צדיקים אחד מהם לא נתר: על זאת
 שפחו אהובים וחממו אל ונתנו ידדים ומדות שירות
 ותשפחות ברכות וחודאות למלך א חי וקום: רם ונשא
 גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים
 וסודה עניים ועוזר נלים ועונה לעמו בעת שועם
 אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבדך. משה ובי
 ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם.

מרבמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש גורא תהלות
 עלות פלא: שירה חדשה שפחו גאולים לשמך על שפת
 הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו. יי ומלך לעלם ועד:
 צוד ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כבאמרה הדה וישורא
 (גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל) ברוך אתה יי גואל ישראל:

אדני קסתי תפתח ופי עיני תחלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אבותם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא א

עליזן גומל חסדים טובים וקנה תכל חזקר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה . נעשית זכרתי .
 זכרנו לחיים סלף תפז פחיים וכתבנו בקפר החיים למענה אלהים חיים :
סלף עזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע .
מכלל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך
טפלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישגי עפר מי קמוך בעל גבורות ומי רופא לך סלף
ממית ומחיה ומצמיח ישועה . נעשית מי כבוד .

מי קמוך אב הרחמים . זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

וגאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה יי מחיה המתים :

אתה קדוש
ושמך קדוש
וקדושים
בכל יום
יהללוך
סלה :

קדוש נש"ן נהודת סתמט .
 נקדש את שמך בעולם בשם שמך ישיים אותו
 בשמי גדם בכתוב על יד גביאך וקרא זה אל זה
 ואמר מי קדוש קדוש קדוש יי אבאות מלא כל
 הארץ כבודו : ס' לעשתם ברוך יאמרו . מי ברוך
 כבוד יי מקומו : ס' וברכבי קדשך כתוב לאמר .
 ק"ו ימלה יי לעולם אלהיך ציון לדר נדר הללכה :
 ס' לרוד ורוד גניד גרלה ולנצח וצחים קדשתך
 נקדיש ושבחך אלהינו טבינו לא ימוש לעולם ועד
 ביא מלה גדול וקדוש אתה .

ברוך אתה יי ה' (נעשית המלה) הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה חננו מאתך
 דעה בינה והשכל . ברוך אתה יי חונן הדעת :
 השנינו אבינו לתורתך וקרבינו מלכנו לעבודתך
 והחזירנו בתשובה שלמה לפניך . ב' א' הרופה בתשובה :
 סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי
 מחל וסולח אתה . ברוך אתה יי חנון חמדה לסלוח :
 ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך
 כי גואל חזק אתה . ברוך אתה יי גואל ישראל :

(כס"ו מוסף ע"ז כס"ן ענגו ומסיים ברוך אתה יי העולה בשעת צרה :)

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונשעה פי תחלתנו אתה .

והעלה רפואה שלמה לכל מבתינו כי אֱמִלֶךְ רַחֵם נַאֲמָן
 ורחמן אֲתָהּ - בְּרוּךְ אַתָּה יי רַחֵם חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 בְּרַךְ עַלְיֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשְּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
 תְּבוּאָתֶיהָ לְמוֹתָהּ וְתֵן בְּרַכָּה עַל פְּנֵי הַיַּדְמָה וְשֹׁכְנֵיהָ
 מִטְּוֵבָהּ וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ בְּשָׁנִים רַחֲמוּבוֹת - בִּיאִי מִבְּרַךְ הַשָּׁנִים:
 תִּקַּע בְּשֹׁפָר גָּדֹל לְחַרוֹתָנוּ וְשֹׁאֲנֵם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
 יַחַד מֵאַרְבַּע בְּגִפּוֹת הָאָרֶץ - בִּיאִי מִקַּבְּצֵנֵדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הַשִּׁיבָה שְׁפָטֵינוּ כְּבָרָא שְׁנָה וַיַּעֲצִינוּ כְּבַתְחִלָּה וְהִסֵּר מִפִּינוּ
 יְגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עַלְיֵנוּ אֲתָהּ יי לְבָדָךְ בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים
 וְצַדִּיקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט - בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וְחֹשֵׁשׁ שָׁמַיִם:
 (בעל"מ הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט, וְהֵם לֹא לִמְדוּ, וְעַתָּה חֹב הַסּוּסִיד' עַלִּין כְּרִיד לְסִינַי.)

וְלַמְּלָשִׁינִים אֲ תִהְיֶה תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רָשָׁעַה בְּרַגַע יֵאָבְדוּ
 וְכָל מַהֲרָה יִבְרָתוּ וְהַיּוֹדִים מַהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁכַּר וְתִמְצַר
 וְתִכְבֵּעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ - בִּיאִי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְבִּיעַ זָדִים:
 עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל פְּלִטַת סִפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדִק וְעַלִּינוּ יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂקָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
 וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשׁ כִּי כֵף כִּסְפוֹנוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעַן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֵב בְּיָמֵינוּ בְּגֵן עוֹלָם וְכִסָּא דָּוִד
 מַהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶן - בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יִרוּשָׁלַם:
 אֵת צִמְחַת דָּוִד עֲבָדְךָ מַהֲרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנֵי תְרוּם בְּיַשׁוּעָתְךָ
 כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָרְיֵנוּ כָּל הַיּוֹם - בִּיאִי מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:
 לְשִׁמְעַ קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עַלְיֵנוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרַצוֹן אֵת תְּפִלָּתָנוּ כִּי אֲ שׁוֹמְעַ תְּפִלּוֹת וְתַתְּנוּנִים אֲתָהּ -
 וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּקָנוּ רִיקָם אֲ הַשִּׁיבָנוּ - מִן חַיִּיבַת חַעֲנִיחַ וְהַגֵּם מִחוּ עַנְנוּ.
 עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ - כִּיִּם צוּם תַעֲבִיתָנוּ - כִּי בָאָרֶץ גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ - אֲלֵתָפוּ
 אֲלֵדִישְׁעֵנוּ - וְאֲלֵתִסְתֵּר פְּנֵיךָ מִסָּנֵנוּ - וְאֲלֵתִתַּעֲלֵם מִתְּפִלָּתָנוּ - הִיָּה נָא
 קְרוֹב לְשׁוּעָתָנוּ - יְהִי נָא חֲסִידָךְ לְנַחֲמָנוּ - מִרַם גִּקְרָא אֲלֵיךָ עֲנֵנוּ - בְּרַבֵּר
 שְׁנֵאֲמַר וְחַיִּי פִרְסֵי יִקְרָאוּ וְנֵאֵי אֲעֲנֵה - עַד הֵם מְדַבְּרִים וְנֵאֵי אֲשַׁמְעַ:
 כִּי אֲתָהּ יי חַעֲנֵה תְּפִלָּתָנוּ - מִן־יָדֵינוּ וְנִצִּיל בְּכָל־עֲתָדָה וְצִוְיָנוּ: כִּי אֲשַׁמְעַ.

כי אמתח שזמנע תפלות עמקה ישראל ברחמים. ברוך אתה
י' שזמנע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והלש
את העבודה לדביר ביהודה ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמקה.
ותתוויה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
י' תפוחיר שבינתו לציון:

סודים אגתנו לך שאמה
הוא יי אלהינו ואחי אבותינו
לעולם ועד צדד וחינו מגן
לשענו אמה הוא לדור ודור
גודה לך ונספר תהלתך על
חינו המסורים ביהודה ועל
גשמותינו תפקדות לך ועל
גסיה שבכל יום עמנו ועל גסל אונתך ומבונתך שבכל עת
ערכ ובקר וצחחים. תשוב כי לא רכלו רחמיך והצרתם
כי לא תמו תסרה מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרחם שמה מלבנו תמיד לעולם ועד:
כט"ז וכתוב לחיים טובים כל בני ביהודה:

וכל החיים יחדה סלה וינהל את שמה באמת היא לשועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי חסוב שמך ולך נאה להודות:
עבודה האמורה טפי אהרן ובניו כמים עם קרשף באמור: יברך יי
ושמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום
שים שלום שובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלבו באחד באור פנינו כי
באור פנינו נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל תבל עת ובל עצה בשלום:

י"מ תפלה וי"ט תפלה ושלום ופירושם מוכה נזכר וכתב ללמדה אמת וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך אתה יי עושה השלום:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מדע ושפתי מדבר טרקה ולמקללי נפשי תרחם
ותשוי בעמך לכל תתיח פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוץ נפשי וכל
יחושבים עלי רעה מרעה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
שמה עשה למען ימנה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען
יחלצוני ידידיה השועה מינה וענני: יהיו לרצון אברי פי תגיון לבי
למנה יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומי הוא עשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון למנה יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

וטר חוץ וחרגן חענית חוץ יד כיווסט ונגט דיענו רבון לו מנח' פטר יהו לרצון.
רבון כל העולמים. הרי אני לפניה בתענות נדבה למחר. יהי רצון
מלפניה יי אלהי ואלהי אבותי. שיתקבלני באהבה וברצון. ותבא
לפניה תפילתי. ותענה עתידתי ברחמיך הרבים. כי אתה שומע
תפלות בלשח: יהו לרצון וכו'.

חט טמך רעו חענית חבענדו לו מנחה ונגט חמן דיענו רבון פטר יהו לרצון.
רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניה. בזמן שבית המקדש קיים
אדם חוטא וטקריב קרבן. ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמיו
ואתה ברחמיך הרבים מכפר. ועקשו ישכתי בתענית ותתמעט
חלבו ודמיו יהו רצון מלפניה שיהא מעט חלבי ודמי שנתמעט
היום. כאלו הקרבתי לפניה על צפי המופת ותראני: יהו לרצון וכו'.

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ חָמְאָנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֵלָא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בְּפֶל מַעֲלֵינוּ בְּלִגְוֹרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בְּפֶל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ הִפֵּךְ עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ פִלְה פִלְצָר וּמִשְׁמִין מַעֲלֵינוּ:

אֵם פִּלְה דְּכַר וְחַרְב וְרַעַב וְשָׂכָר וּמִשְׁחִית (ויספיק) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ מִנַּע מַסָּח מִפְּחֻלְתְּךָ:

והוא רחום ויכפר עון ולא ישהית והרבה להשיב אפ
 ולא יעיר כל חמתו: אָתָּה יי לא תכלא רחמיך מפני
 חסדך ואמתך תמיד יחרוט: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
 מִתְּנוּגִים לְדוֹרוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁךָ לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתוֹלְדוֹתֶיךָ:
 אִם עֲוֹנוֹת הַשְּׁמַרְיָה אֲדָנִי מִי יַעֲמוּד: כִּי עַמְּךָ הִסְלִיחָה
 לְמַעַן תִּחַּד: לֹא בַחֲסָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא בְעוֹבוֹתֵינוּ
 תִּגְמֹל עֲלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמִיךָ:
 זְכַר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם חָפְזָה: יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם
 צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם קָרָאֵנוּ: אֲכִינוּ מִלְּכֵנוּ תַנּוּ וְעַנּוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
 צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמִיךָ: אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׂמַע קוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ וְזַכְּרֵנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׂמִיךָ: וְעַתָּה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְתַעֲשֶׂה לָּךְ שֵׁם בְּיוֹם הַזֶּה חַסְדָּא
 רַשְׁעֵנוּ: אֲדָנִי כָּל צָרֹתֶיךָ יִשְׁבֹּרָא אִפֶּה וְחַמְתֶּךָ
 מַעֲרֶךְ יְרוּשָׁלַיִם נַעֲרֶךְ שְׂמִיךָ כִּי בַחֲסָאֵינוּ תַבְשׁוּת
 אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְקַל סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה
 שְׂמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תַּפִּלַּת עַבְדֶּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר
 פְּנֵיךָ עַל מַקְדְּשֶׁךָ חַשְׁמֹם לְמַעַן אֲדָנִי:

הַפֶּה אֱלֹהֵינוּ וְאֲנָךְ וְשְׂמַע פִּקּוּ עֲיִיךָ וְדָא שְׂמַמְתֵּינוּ
 וְחַעֲרֵ אֲשֶׁר נִקְרָא שְׂמִיךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
 אָתָּה מַשְׁלִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים:
 אֲדָנִי שְׂמַעֵה אֲדָנִי סִלְּהֵה אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל
 תִּאֲחַר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי שְׂמִיךָ נִקְרָא עַל עֲרֶךְ וְעַל עַמְּךָ:
 אֲכִינוּ הָאֵב הַרְחֵק הַרְאֵנוּ אוֹת לְמַבְרַת וְקַבֵּץ בְּמַעֲוֹתֶיךָ
 מֵאֶרֶב בְּנִפְּוֹת הָאָרֶץ יִפְרֹחַ וְיִדְעוּ כָּל תְּנוּגִים כִּי אָתָּה יי
 אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יי אֲכִינוּ אִתָּה אֲנֵינוּ הַחֲסֵד וְהַפֶּה יִתְּנֵנוּ
 וְעֲשֵׂה לָּךְ בְּלֵנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמִיךָ שְׂרָבֵנוּ בְּלֵנוּ

וְגַאֲלֵנוּ: הוֹסֵסָה יי' עַל עַמּוֹךְ וְאֵלֵי הַתֵּימָן נִחַלְתָּהּ לְחַרְפּוֹת
 לְמִשְׁלַל בָּבֶל וְיָחֵם לְפָנֶיךָ יְהוָה וְיִסְמְרוּ בְעַמּוֹת אֵיחָהּ אֱלֹהֵיהֶם: יְדַעְנוּ
 כִּי הַמַּאֲנוּ וַאֲיֵן כִּי תַסְמוּד בְּעַדְנוּ שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל יַעֲסוּד לָנוּ
 בְּעַת צָרָה: יְדַעְנוּ כִּי אֵינן בְּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשׂוּ עִמָּנוּ
 לְמַעַן שְׂמֵךְ: בְּרַחֵם אָב עַרְבָנִים כֵּן תִּרְחַם יי' עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֵךְ: חֲמוּל עַל עַפְפֹּךְ רַחֵם עַל־נִחַלְתָּהּ
 הוֹסֵסָה נָא כְרוֹב רַחֲמֶיךָ חֲנֻנוּ תַעֲנֵנוּ כִּי לָךְ יי' הַצְדָקָה
 עֲשׂוּהָ גַפְלֹאוֹת בְּכָל־עֵת:

הַבְּסֵנָא רַחֵם נָא עַל עַמּוֹךְ מִדְרֵדָה לְמַעַן שְׂמֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ
 וְרַבִּים יי' אֱלֹהֵינוּ חוֹסֵם וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מְרַעֲיָתָהּ וְאֵל־
 יִמְשַׁל בְּנוּ קַצֵּף כִּי לָךְ עֵינֵינוּ תְלוּיֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֵךְ:
 רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיָתְךָ הַבִּיטָה וְעַנְנוּ בְּעַת צָרָה כִּי לָךְ
 יי' הַיְשׁוּעָה בָּךְ תוֹחַלְתָּנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת אֲנָא סְלַח־נָא
 אֵל סוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מְלֹךְ חַנוּן וְרַחֵם אֲתָהּ:

אֲנָא מְלֹךְ חַנוּן וְרַחֵם וְכוֹר וְהַצֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים
 וְתִרְאֵה לְפָנֶיךָ עֲקֻרַת יִחִיד לְמַעַן יִשְׁרָאֵל: אֲבִינוּ מְלַכְנוּ חֲנֻנוּ
 תַעֲנֵנוּ כִּי שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עֲשׂוּהָ גַפְלֹאוֹת בְּכָל־עֵת
 עֲשׂוּהָ עִמָּנוּ כְּחִסְדֶּךָ חַנוּן וְרַחֵם הַבִּיטָה וְעַנְנוּ בְּעַת צָרָה כִּי
 לָךְ יי' הַיְשׁוּעָה: אֲבִינוּ מְלַכְנוּ מַחֲסֵנוּ אֲלֵי תַעֲשׂ עִמָּנוּ כְרוֹב
 מְשַׁלְלֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי' וְחִסְדֶּיךָ וְכְרוֹב טוֹבָךָ הוֹשִׁיעֵנו
 חֲחַסְלֵנוּ נָא עָלֵינוּ כִּי אֵינן לָנוּ אֱלֹהֵי אֲהֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ: צוּרֵנוּ אֲלֵי
 תַעֲזוּבֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ אֵל־תִּתְרַחַק מִפָּנֵינוּ: כִּי נִפְשָׁנוּ קַצְרָה
 מִחֲרִיב וּמִשְׁבִּי וּמִדְּבַר וּמִמַּגְפָּה וּמִכָּל צָרָה וְיִגוֹן נַצִּילֵנוּ כִּי
 לָךְ קָרָנוּ וְאֵל תַּבְלִימָנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ בָּנוּ: וְכִרְלָנוּ
 אֵת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֵךְ רֵאחַ בְּצָרוֹתֵינוּ
 וְשָׁמַע קוֹל הַתְּעַלְתָּנוּ כִּי אֲתָהּ שׁוֹמֵעַ תִּפְסֵלַת כָּל־פִּתּוֹת:

אֵל רַחוּם וְחַנוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ כִּי אֵינן כְּמוֹךָ
 יי' אֱלֹהֵינוּ אֲנָא שְׂאֵנָא מַשְׁעִינוּ אֲבִינוּ מְלַכְנוּ צוּרֵנוּ וְגַאֲלֵנוּ:

אל הוי וקום תחמין בבלת חסיד וטוב על כל מעשיך כי
 אמת הוא יי אלהינו: י ארך אפים ומלא רחמים עשה
 עמנו כרחב רחמיה והושיענו למען שמך שמע מלבנו
 תפלתנו ומיד אויבנו הצילנו שמע מלבנו תפלתנו ומכל
 צרת ויגן הצילנו: אבינו מלכנו אתה ושמך עלינו נקרא
 אלהינו: א תעזבנו אבינו וא תפושנו בראינו ואל
 תשכחנו יוצרנו כי א מלך חנון ורחום אתה:

אין כמות חנון ורחום יי אלהינו אין כמות א ארך אפים
 ורחב חסד ואמת הושיענו ברחמיה הרבים מרעש ומרגז
 הצילנו: זכר לעבדיך לאברהם למצחק ולעקב א תפן
 א קשינו וא רשענו וא תפארתנו: טוב מתחזן אמת
 ותנחם על הרעה לעמך: והסר ממנו מכת המות כי
 רחום אתה כי כן הרבה עשה חסד חנם בכל יום ויום:
 חסד יי על עמך והצילנו מועמך והסר ממנו מכת
 המצפה וגזרה קשה כי אתה שומר ישראל: לה יי
 תצדקה ורגו בשת הפנים: מדה נתאונן מה נאמר
 מדה נבר ומדה נצמדק: נחשמה ררנינו ונחקדה
 ונשובה אליה כי ימינה פשוטה לקבל שבים: אנא
 יי הושיעה נא אנא יי תצליחה נא: אנא יי עגנו ביום
 קראנו: לה יי חיינו לה יי קיינו לה יי ניהל אל
 תחשה ותעגנו כי נאמו גוים אבדה תקותם כל צד
 וכל קומה לה לבד תשתחוה:

תפלת יד בתשובה לקבל פושעים ותפאים נבדלת
 נפשנו כרחב עזבוננו אל תשכחנו נצח קומה והושיענו
 כי חיינו כד: אבינו מלכנו אם אין בנו צדקה ומעשים
 טובים וקר לנו את צרית אבותינו ושדחתנו בכל יום יי
 ארך: העיפה בעינינו כי רבו מבאובינו וצרות לבבינו:
 חסד יי עלינו בארץ שבינו ואל תשפך חרונך עלינו כי

אֲנִיחֵנו עֲמֶךָ בְּצִי בְּדִיתְךָ: 4 תְּקִימָה יָל בְּסוֹתֵנו בְּגוֹיִם
 וְשִׁקְצוֹנוּ בְּמַמְאֵת הַנְּדָה: עַד־מִתִּי עֲזָה בְּשִׁבִי וְהַפְּאִרְתָּךְ
 בְּיַד־צָר: עוֹדְרָח וְגִבּוֹרְתְךָ וְקִנְאֶתְךָ עַל־אֵיבֶיךָ הֵם יְבוֹשׁוּ
 וַיִּתְּנוּ מִגִּבּוֹרֵתָם וְאֵל־יִמְעָטוּ לְפָנֶיךָ וּתְלַאוּתֵינוּ: מִהַר
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתְנוּ וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ
 סָעֵל וְאֵל תְּשֻׁחִית וְכָר שְׂאֲרֵיתְנוּ: וְחוּן אִוֶּם הַמִּיחֲדִים
 שְׁמֶךָ פְּשָׁמָם בְּכָל־יוֹם תָּמִיד בְּאַדְבָּקָה וְאוֹמְרִים
 שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

5 וְיִאמְרוּ דָוִד אֶל־גֹּד צַר־לִי מֵאֵד נִפְלְאָה נָא בְּיַד
 יי בְּרַבִּים רַחֲמוּ וּבִיד אָדָם אֶל־אֶפְלָה:

רַחוּם וְחַנוּן חֲמָאֲתִי לְפָנֶיךָ יי מִלֹּא רַחֲמִים
 רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תְּחִנּוֹתַי: יי אֶל־בְּאֶפְסָה תּוֹכִיחֵנִי
 וְאֶל־בְּחִמְתְּךָ תִּיַסְרֵנִי: תְּנֵנִי יי בִּי־אֶמְלֵל אֲנִי
 רַפְּאֵנִי יי בִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמַי: וְנִפְשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד
 וְהִזְרֵה יי עַד־מִתִּי: שׁוּבָה יי חֲלֵצֵה נַפְשִׁי
 הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ: בִּי אֵין בְּמִוֹת זְכָרְךָ
 בְּשִׁאוֹל מִי יוֹדֵה־לָּךְ: יְנַעֲתִי בְּאַנְחֹתֵי אֲשׁוּחָה
 בְּכָל־לֵילָה מִשְׁתִּי בְּדַמְעֹתַי עַרְשִׁי בַּמַּסָּה:
 עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתִיקָה בְּכָל־צוֹרְרֵי: סוֹדוֹ
 מִמֶּנִּי כָּל־פְּעֹלֵי אֶזְרוֹן בִּי־שָׁמַע יי קוֹל־בְּכִי: שָׁמַע
 יי תְּחִנּוֹתַי יי תִּפְלְתִי יִקַּח: יְבָשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ מְאֹד
 כָּל־אֵיבֵי יִשְׂרָאֵל יְבָשׁוּ רַנֵּעַ: (תסל"ו)

בשני חמשי מוספין זה, אבל בשאר ימי השבוע לומרם מיד ואנחנו לא נדע וס'
 י"ק יי אלהי ישראל שוב מתרוץ אפס והנחם על הרעה לעמך
 ו' רבט מ'שמים וראה כי היינו לעג וקלם בגוים נחשכנו
 בצאו לפסח ויבל להרוג ולאבד ולמסכה ולחרפה:
 וי' ויבכל זאת שמך לא שכתנו נא אלהי שכתנו: יי

ז' אִימָם אֲמִירִים אֵין רַחוּמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ וְחַסְדֵיךָ
 לְשִׁמְךָ מִסְתַּחֲמֵת וְיִשְׁתַּחֲוֶה קִרְבֵּיךָ יִשְׁתַּחֲוֶה וְלֹא
 הִנֵּחַ לָנוּ רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת־כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיֵנוּ:
 כ"י אָנָּה שׁוּב מִחַרוֹנֶךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ: "
 כ"ח חֹסֶה יי' עַלְיֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאַל־תִּתְּנֵנוּ בְּיַד
 אֲבֹרִים לְמַה יֹּאמְרוּ חַנּוּיִם אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיכֶם
 לְמַעַבְדְּךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֱלֹהֵי אֲחֵר:
 כ"י אָנָּה שׁוּב מִחַרוֹנֶךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ: "
 כ" קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲנוּן זֵא תִשְׁלַחֵנוּ בְּיַד אֱלֹהֵינוּ לְמַחֲוֵת
 אֶת־שִׁמְנוּ וְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּכֹסֵי הַשְּׁמַיִם
 אֲרִבָּה אֶת־זַרְעֶכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ בְּעַט מַחֲדָבָה:
 ז"י וּבְבִלְזֹאת שִׁמְךָ לֹא לִשְׁכַחְנוּ נָא אֱלֹהֵי שִׁמְכֵנוּ:
 ז' עֲזֹרְנוּ וְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דָּבָר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
 ז"י וְהַעֲלֵנוּ וּכְפָר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:
 ז"י וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחַרוֹן־אַפֶּיךָ וְרַחֵם עַל־זֵדַעַת־לַעֲפָרֶיךָ:

מלשכח למסדך ישוב ישראל כמעט בטר, ונכרנס קולות כל סס.

שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר שְׁאֲרֵיךָ יִשְׂרָאֵל וְאַל־יֵאָבֵד
 יִשְׂרָאֵל כְּאֲמִירִים שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל:
 שׁוּמֵר גַּי אַחַד שְׁמוֹר שְׁאֲרֵיךָ עִם אַחַד וְאַל־יֵאָבֵד
 גַּי אַחַד חֲמִיחֵדִים שִׁמְךָ יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד:
 שׁוּמֵר גַּי קְדוּשַׁת־שְׁמוֹר שְׁאֲרֵיךָ עִם קְדוּשַׁת וְאַל־יֵאָבֵד
 גַּי קְדוּשַׁת הַמַּשְׁלֵשִׁים בְּשִׁלְשׁ קְדוּשַׁת לְקְדוּשַׁת:
 בְּחַרְצֵה בְּרַחֲמִים וּמְרַפֵּיִם בְּתַחֲטִימִים יְהִי־רַחֲמֵיךָ
 וְהַחֲפִיִּים לְדוֹר עָנִי כִי אֵין עֲזֹר:
 א"ס חַנּוּן וְעַמּוּדֵי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ עֲדָה וְחֶסֶד וְחַסְדֵיךָ:
 וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה־נַּעֲשֶׂה כִי עֲלֶיךָ עֵינֵינוּ:
 וְכוֹר בְּחִמּוּךָ יי' וְחִסְדֶּיךָ כִי מַעֲזֵלִים הַמָּוֶה: יְהִי
 חִסְדֶּיךָ יי' עַלְיֵנוּ בְּאֲשֶׁר יִסְלַנוּ לָךְ: אֱלֹהֵי הַשְּׁמַיִם
 לָנוּ עֲזֹנֹת רַחוּמִים סְגֻלָּה יִקְיָמוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בִּי

דלנו סאד: נחננו יי נחננו כידב שכענו בזה
ברנו רחם תזמר: כיהוא ידע יצרנו זמר כיי
עפר אנהנו: עזרנו יאה ישענו על דבר כבוד
שמה ותצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה:

כגן סודר חצי קדיש.

בשני חמישי חזורים אל ארך אפים ורחמים לומר מעומד.

אל ארך אפים ורחמים ואתה אל באפה תזכירנו
חמסה יי על עמך והשיענו מכל דע: חטאנו לך ארון
סלחנא פרוב רחמיק אל:

בשני יחמישי קולין בתרס סלחנא נכחל אפותין ארון הקודש ומזכירין סלחנא ולחזרין:
יהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יי ויפצו אביך ויגשו
משנאיק מפניה: כפי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלם:
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:
כגן לוקס ס' וטול ברלו ליי אתי ונרוממה שמו יחיה:

להיידר יהיה תורה כבורה תפארת תעצות תהודי כל בשמיס ומארן קולין:
תעטלכה ותתעטל לכל לראש: דחטויי אהנו והשתחוה לאלהים רשע
ברוש הא: ויפשו יי אלתינו ותשתחוה לחר קישו ביקדו יי אלתינו:
עב ברחמים הא רחם עם עמאים ויפוד ברית אמנים ותגיל גפשתם יי
סן השעות תרעות ויגער בידך תרע סן חפשואים ויזון אותם
לשג' את עלמם ויטלא ששאלותיט בטרדה מנכה ישועה בתקופת
כגן סודר חזנה תעשה יבול זל' כ קדיש.

אתם נאבים היום בלכם לפני יחיה אלהים ראשיכם
שכטיכם זקטיכם ושטריכם כל איש ישראל: טפכם
אשיכם זגרי: אלא בקרב מתקד בחוטב עזיך עב אעב
מימך: לעברך בברית יהיה אלהיך ובאלתו אשר יהיה
אלהיך כרת עמך חיים: לי למען תקים אתה חיים ילי
לעם יהוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
ישבע לאמתיך לאברהם לצחק ולעקב: ולא אתכם
לפניכם כפי כרת אתה ברית הזאת ואתה אלהי האמת:

בִּי אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנֶה פֶה עַפְנֵי עַמּוּד תַּיִם לִסְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֶה עַפְנֵי הַיָּם׃ יִשְׂרָאֵל כִּי אַתֶּם יָדַעְתֶּם אֵת
 אֲשֶׁר יִשְׁכְּנוּ בָאָרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַיָּם
 אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם׃ וַתֵּרְאוּ אֶת שְׁקוּצֵיהֶם וְאֵת גְּלִלְיָהֶם עֵץ
 וְאֶבֶן בְּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם׃ פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אֶל־אִשָּׁה
 אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ שֶׁבֶט אֲשֶׁר לְכָבוֹ פְּגַר הַיּוֹם מִעַם יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לִלְכֹת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי תַחֲוִים הַהֵם פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם
 שְׂנֵי־שׁ פֶּדַח רֹאשׁ וְלַעֲנַת׃ וְהָיָה בְשִׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי תַאֲלֹת
 הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבָּבוֹ לֵאמֹר שְׁלֹם יְהוָה לִי כִּי בִשְׂרָרַת
 לְבִי אֵלֶךְ לְמַעַן סִפּוֹת הַרְוֵה אֶת־הַצְמֵאָה׃ לֹא־יֵאָכֵל יְהוָה
 סֵלֶה לוֹ כִּי אִזּוֹ יַעֲשֶׂן אֶרֶץ יְהוָה וּקְנֵאתוֹ כְּאִישׁ הַדְּבָאָה
 בּוֹ כֹּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר הַחַיִּים וּמַחַת יְהוָה אֶת־שֵׁמוֹ
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם׃ וְתִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעַה מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 כָּבֵל אֲלוֹת הַכְּבוֹד הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וְאָמַר
 הַחַדָּר הַבְּחִירֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַיְבָרִי
 אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִפּוֹת הָאָרֶץ הַזֹּאת
 וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חִלָּה יְהוָה בָּהּ׃ גִּפְרִית וּמִלַּח שְׂרָפָה
 כָּל־אֶרֶץָהּ לֹא תִדְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב
 בְּמִהְפַּכַת סֶלֶם וַעֲמִדָה אֲדָמָה וְצִבְיִים אֲשֶׁר תִּפְדֵּי יְהוָה
 בְּאִפּוֹ וּבְחִמָּתוֹ׃ וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מַה עָשָׂה יְהוָה בְּכֶה
 לְאֶרֶץ תְּזַאת מַה חֲרִי־הָאֵף תִּגְדֹּל הַזֶּה׃ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר
 עָשָׂה אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶם אֲשֶׁר בְּרִית עִמָּם
 בְּהוֹצִיא אֹתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃
 וַחֲזַר אֶרֶץ יְהוָה בְּאֶרֶץ הַהוּא לְהִבְיֵא עֲלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה
 הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר הַחַיִּים׃ וַיִּהְיֶשֶׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף
 וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַח־ם אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיִּס הַזֶּה׃

הנפתרות

הַמִּסְתֹּרִת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגִלָּת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד
שָׁלֵם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
הִלֵּךְ מִשֹּׁהַ וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֹשֶׁה וְעֲשִׂים שְׁנֵה אַנְכִי הַיּוֹם לֹא־אֵיכָל
עַד לָעֲאֹת וְלֹא־אֹיזָה אִמַּר אֵלַי לֹא תַעֲבֹד אֶת־תִּירְחֵן
זֵהָ: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵד לְפָנֶיךָ הוּא־שְׂמִיד אֶת־
הַטִּיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּשְׁתַּם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵד לְפָנֶיךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: לֹא יַעֲשֶׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְסִיחֹן וְלַעֲוֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וְלֵאֲרָצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם:
וּגְתָנָם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־חֻמְצוֹת אֲשֶׁר
צִוִּיתִי אֹתְכֶם: חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אִתְּרָאוּ וְאִתְּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֲלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ:
יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לַעֲיִנִי כָל־יִשְׂרָאֵל
חֲזָק וְאַמֵּץ כִּי אַתָּה תָּבֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
גִּשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָם לְתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּגְחֵלְנָה אֹתָם:
וַיִּדְוָה הוּא וְהַהֲלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יְהִי עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא
יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת: וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וַיִּתְּנֶהָ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּצַּו מֹשֶׁה אֹתָם לֵאמֹר מִקִּץ
שֶׁבַע שָׁנִים כַּמִּעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסִּפּוֹת: כָּבֹא כָל־
יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאֲזִינוֹתָם:
הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרָךְ אֲשֶׁר
בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
וּבְגֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאֵה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כָּל־דְּאֻמִּים אֲשֶׁר אִתְּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׂמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

תֹּאמְרוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי יְיָ׃
 יַעֲרֶף בַּמָּטָר לִקְחֵי תֵּגֶל כַּפָּל אִמְרֵי כִשְׁעֵיהֶם עַל יְדֵיהֶם
 וְכִרְבִּיבִים עֲלֵי עֵשׂוֹב׃ כִּי שֵׁם יְהוָה אֲקִרָא תְּבוֹנָה
 לְאֱלֹהֵינוּ׃ לִי חֲצוּר תְּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָּל יְדֵיכֶם מִשְׁפָּט
 אֵל אֲמוֹנֵהוּ וְאֵין עוֹל צַדִּיק וְיֵשׁוּעַ הוּא׃ שַׁחַת לוֹ לֹא בָּנוּ
 מוֹמָם הָדוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתֵּל׃ הֲ לִיהוָה תִּגְמַלְדוּ אֶת עַם נֶבֶל
 וְלֹא תִחַם הַלֹּא אֱדוּא אֲבִיךָ קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה וְיִכְבַּד גְּדוּלָה יִשְׂרָאֵל׃
 זָכַר יְמוֹת שְׁלֹם בְּיַד שְׁנוֹת הַדְּרִיזוֹר שָׂאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲדֶךָ
 וְזָכַרְתָּ וַיֹּאמְרוּ לָךְ׃ בְּהַחֲתֹל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם פָּהֲרִיחַ בְּגֵי אֲדָמָה
 יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּגֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי חֲלַק יְהוָה עַמּוֹ
 יַעֲקֹב חֲבֵל גַּחְלָתוֹ׃ יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתוֹדוֹ יִלְלֵהוּ
 יִשְׁמֹן יִסְבְּכֵהוּ וַיִּבְנֵהוּ יִצְרָהוּ כַּאֲשֶׁר עֵיט׃ כְּנֶשֶׁת
 יַעִיר קֶטֶף עַל-גּוֹזְלוֹ וַיַּחֲף יִפְרֵשׁ כְּנָפָיו יִקְהוּ יִשְׂאֵרֵהוּ עַל
 אֲבָרְתָיו׃ יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וַאֲיִן עַמּוֹ אֵל גִּבּוֹר׃ וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
 וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בְּאֶזְרָח מוֹשֶׁעִיד לְמוֹת
 הוֹפִיעַ מִדֶּבַר פָּאָרָן וְאַתָּה מִרְבַּבַת קִדְשׁ מִיַּמֵּינוּ אֲשֶׁר־הָיָה
 לְמוֹת׃ אַף חֲבַב עַמִּים כָּל-קִדְשׁוֹ בִּידֶךָ וְהֵם תָּפוּ לְרַגְלֶךָ
 יֵצֵאוּ מִדְּבַר־תִּיבֵיךָ׃ תוֹרָה צִוְּהֵנוּ לֵנוּ מֹשֶׁה מוֹרֵשֵׁה קְהֵלָת
 יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסֵּף רָאשֵׁי עַם יַחַד שִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי רֵאשִׁיב וְאֶל-יְמֹת וַיְהִי מִתִּיב מִסְפָּר׃ וְזֹאת
 לַיהוָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶעֱמֹ תְּבִיאֵנִי
 יְדִיו רַב לוֹ וְעוֹד מִצְרֵי תְהִיָּה׃ לִי וּלְלֵיתִי אָמַר תְּפִיחָה וְאֲדִיחָה
 לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נָסִיתוּ בְּמִסְפָּה תְּרִיבָהוּ עַל-מִי מוֹרִיכָה׃
 הָאָמַר לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתוּ וְאֶת אֲחִיו לֹא חִזְרָה וְאֶת
 בְּנוֹ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֵי תְהִיבֵיךָ יִצְרָהוּ וַיִּזְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ
 לַיעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ קְסוּמֵי בְּאִפְסָה וּבְלִיל עַל-
 מוֹבְחָה׃ בְּרַד יְהוָה חֵילוֹ וּפְעֵל יְדָיו תִּרְצֶה מִחַץ מוֹתָגִים

קָמְיוּ וּמִשְׁנֵאוֹ מִן־יְקוּמִין׃ לְבָנִים אָמַר יְיָ וְיִהְיֶה יִשְׁכֵן
 לְבָמֶה עָלָיו חֶפֶץ עָלָיו כְּלֵהִיּוֹם וְכֵן פִּתְחוּ שְׁכוֹן׃ שִׁחַ
 וְלִזְסֵף אָמַר מִבְּרַחַת יִהְיֶה אֲרִצּוֹ מִפְּנֵי שָׁמַיִם מִפֶּלַעַל
 וּמִתְהוֹם רַבְּצַת תַּחַת׃ וּמִפְּנֵי תְבוּאוֹת שְׁמֶשׁוֹ וּמִפְּנֵי גֵרֶשׁ
 יִרְחִים׃ וּמִרְאֵשׁ הַיַּרְדֵּי קָדָם וּמִפְּנֵי גִבְעוֹת עוֹלָם׃
 וּמִפְּנֵי אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סִנֵּה תְבוּאוֹתָהּ לְרֵאשׁ
 יוֹסֵף וְלִקְדֹקֵד מִיַּד אֲחָיו׃ כְּבוֹד שׁוּרוֹ הִדְרָה לוֹ וְקִרְבֵי
 רֵאשִׁי קִרְבֵי בָהֶם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו אִמְסֵי אֶרֶץ וְהֵם רַבְבוֹת
 אִמְרִים וְהֵם אֲלֵפֵי מְנַשָּׁה׃

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לְמֶה יִהְיֶה יַחְדָּה
 אִפְּךָ בַעֲמֻקָּה אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְכֹד
 חֲזָקָה׃ לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם
 לַיַּרְדֵּן אַתֶּם בְּהָרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל פְּנֵי הַיַּאֲדָמָה שׁוֹבֵב
 מִחֲרוֹן אִפְּךָ וְהַנַּתֶּם עַל־הָרְעָה לַעֲמֻקָּה׃ זָכַר לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר
 אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת־זִרְעֶכֶם בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֶן לְזִרְעֶכֶם וְנִחְלוּ לְעַלְמִים׃ וַיִּנְחַם
 יְהוָה עַל־הָרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּסַל־לָךְ שְׁנַיִל לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשִׁי
 וּכְתַבְתִּי עַל־הַלְחָת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְחָת
 הַכְּרֵאשִׁי אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ וְהָיָה גָבוֹן לְבָקֵר וְעֹלִית בְּבִקְרָה
 אֲדַר סִינֵי וְנִצַּבְתָּ לִישָׁם עַל־דַּאֲשׁ הַהָר׃ וְאֵלֶּשׁ לֹא־יַעֲלֶה
 עִמָּךְ וְגַם אֵלֶּשׁ אֵירָא בְּכָל־הַהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקֵר אֵירָשׁ
 אֶמּוֹל הַהָר הַזֶּה׃ שְׂרָאִי־פֶסֶל שְׁנַיִל לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשִׁי
 וְיִשְׁכֵם מֹשֶׁה בְּבִקְרָה וַיַּעַל אֶל־הָר סִינֵי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים׃ וַיֵּרֵד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב
 עַמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא
 יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְרַחֲמָן אַרְךָ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד וְאֵמֶת׃

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָרוּךְ
 וּמְקוֹל עוֹשֵׂים הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיִּרְם קוֹן לְעַמּוֹ תְהַלְלֵה
 לְכָל־חַסְדֵי־דָוִד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ תְהַלְלֵהּ:
 כַּד לְרוּחַ מְזֻמָּר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ תִּכְלַל וְיִשְׁבְּחֵהּ בְּהֵן כִּי
 הוּא עַל־יַמִּים יִסְדָּהּ וְעַל־גְּבוּרֹת יְכוּנְנֶהּ: מִי יַעֲלֶה בְּהַר
 יְהוָה וְמִי יִקוּם בְּמִקְוֹם קָדְשׁוֹ: גִּקִּי כַפִּים וּבֶרֶךְ לִבְךָ אֱשׂוּד
 לֹא־נִשְׂאָ לִשְׂוֹא נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִדְמָה: יִשְׂאָ בְרָכָה
 מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דָּרָשׁוּ מִבְּקִשְׁי
 מִגִּיָּה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאֵי שְׁעָרִים וּרְאֵשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזֹר
 וּגְבוּר יְהוָה גְּבוּר מִלְחָמָה: שְׂאֵי שְׁעָרִים וּרְאֵשִׁיכֶם וְשֹׂא
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כַּשֶּׁמְחִירִין הַסֵּפֶר תּוֹךְ הַהִיכָל לְאוֹרַחִים:

וּבְגֵזַתָּה יֹאמֵר שׁוֹבֵה יְהוָה רַבּוֹת אֵלֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמֹת
 יְהוָה לְמִנְחֹתֶיךָ אֲתָה וְאֶרֶץ עֲזָרָה: פִּתְחֵיךָ יִלְבַּשׁ צִדִּיק
 וְחַסְדֵיךָ יִרְנְנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבָדְךָ אֲתֵשֶׁב פְּנֵי מִשְׁחָתְךָ:
 כִּי לֶקַח סוֹבֵב גִּתִּי לְכֶם תּוֹרְתִי אֶל־תִּשְׁעוּבוּ: עֵץ חַיִּים
 הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דֹרְכֵי־נַעֲמִים
 וְכָל־נִתְּבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁתַּבַּח
 חֵדֶשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם:

אֲשֶׁר־יִשְׁבְּחֵה בֵיתְךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה:

אֲשֶׁר־יְהַלְלוּךָ לֹא אֲשֶׁר־יְהַלְלוּךָ הָעַם שֵׁי אֱלֹהֵינוּ:

תְהַלְלֵה לְדוֹר אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעוֹד: כָּל־יּוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלְלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעוֹד: גְּדוּלָּתְךָ
 וְמַהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶסֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ
 וּגְבוּרָתְךָ יִגִּידוּ: תִּדְרֵי כְבוֹד הַדָּוָה וְדַבְרֵי גִסְלֵאֲרֵיךָ
 אֲשִׁיחָה: וְעוֹז נוֹרְאֵתְךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתְךָ אִסְפְּרֶנָּה: וְכִר
 רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יִי אֲרַךְ אַפִּים

וגדול חסד: טוב ללכל ורחמי על כל מעשיו: יזרח
 כל מעשיך וחסדיך יברכה: כבוד מלכותך יאמר
 וגבורתך ידבר: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד תד
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשל ריחך בכל
 דור ודור: סומך ללכל הנפלים וזוקף ללכל הכפוסים: עיני
 כל אליה ישגרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
 את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב ללכל קראיו לכל אשר יקראו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם:
 שומר את כל אהביו ואת כל דרשעים ישמיד: תהלה
 יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הלה:
 כ למנצח מוזמר לדוד: ענה יהוה ביום צרה ישגבך שם
 אלהי יעקב: לשלח עזרה מקדש ומציון יסעדה: יזכר
 כל מנחתיה ועולתה ידשנה פלה: יתן לה כל בבה וכל
 ענתה ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נרנל
 ימלא יהוה כל משאלותיה: עתה ידעת כי הושיע יהוה
 משיחו יענה משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה
 ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר:
 הטה קרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: יתע הושיעה
 חפלה יענו ביום קראנו:

וכן לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם: ואני ואת
 בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליה ודברי אשר שקמתי
 בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי
 מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
 וקרא זה אלה ואתה קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
 כל הארץ גבור: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש
 בשמי מרומא עלאה בית שבתה קדוש על ארעא שבד
 גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא

תפלת שחרית

כ

כל ארשא וי יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
 רעש גזול ברוך כבוד יי מקדמו: ונפלתני רוחא
 ושמעת בתרי קל ויע סגיא דמשבחין ואמריין: ברוך
 יקרא ויי מאתר בית שכינתה: יי ומלה לעלם ועד:
 יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמא: יי איה אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעלם ליער מחשבות
 לבב עמך והיכן לבכם אליה: ותוא רחום יכפר עון ולא
 יאשיח ויהרהר להשיב אפן ולא יעיד כל חמתו: בי אתה
 אדני טוב וסלה ורב חסד לכל קראיה: צדקתך צדק
 לעלם ותורתך אמת: תתן אמת לעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותי מימי קדם: ברוך אדני יום ויום
 ועמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בושח בך:
 יי הושיעה המלה יעננו ביום קראנו: ברוך (הוא) אלהינו
 שבראנו לכבודו והברילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת וחי שלם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו
 וישום בלבנו אהבתו ויראנו ורעשות רצונו ולעבוד
 בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא גלד לבהלה: יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חוקך
 בעלם הנה ונוקה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה
 לשני ימות המשיח ולחי העולם הבא: למען יזכרך
 כבוד ולא ידם יי אלהי לעלם אודך: ברוך הגבר אשר
 יבטח ביי והיה יי מבטחו: בטחו ביי ערי ער כי ביה יי
 צור שלמים: ויבטחו בה יודעי שמך כי לא עובת
 דאשיה יי: יי חסן למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: יי.

ועמך יגדלך כח אדני באשר רבית לאמו.

וכי רבית יי וחסדך כי מעולם תהיה:

יגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירבא כדענתה ומליה מלכותה
כחיכוון וכימכוון וכחי: וכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ויאמרו

אמן יהי שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא ותצדק
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדד ויתעלה
ויתחלל שמה דקורשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא
ושירתא ותשבחתא ונחמאתא דאמורא בעלמא ואמורא אמן:
ז' קבל פרחים וברצון את תפלתנו:

תתקבל צלותהון ובעוהוון דכל ישראל קדם אבותון די
בשמיא ואמרו אמן: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כר
ישראל ואמרו אמן: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
עשה שלום בפרזיו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית
שלא עשנו בגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
של אשם וזקנו כהם וגדלנו ככל המזגם. ואנחנו כדעים
ומשתחיים ומזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא שהוא נוסה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
(ל"ט ונסא כבוד) בשמים מפעל ושכינת עזו בגבוי מרומים:
הוא אליהינו אין עוד (כ"ט אחר). אמר מלכנו אפס וולתו
בנוב בתורתו וידעת היום ותשבת אל לבך כי יהוה
הוא האלוהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
על כן נקנה לך יי אליהנו לראות מהרה בתפארת עזך
לחשביר גללים מן הארץ והאלילים כרות יפרתו. לתקן
שלום במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
אלך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי את
תסיע נגד בך השבע כל לשון: לפניך יי אליהנו ירעו
ויסעו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על
מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא ולעלמי עד המלוך בכבוד: בכתוב בתורתך
יי ימלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל
תארץ ביום ההוא ויהי יי אחד ושמו אחד: ק"ט יוסם.

